

Holy Bible

Aionian Edition®

অসমীয়া বাইবেল

Assamese Bible
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

অসমীয়া বাইবেল

Assamese Bible
New Testament

Language: Assamese, Standard

India (Assam, Arunachal Pradesh, Meghalaya, Nagaland)

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0

Bridge Connectivity Solutions, 2017, 2018

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

ভূমিকা

অসমীয়া at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

অসমীয়া at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoa Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

সূচীপত্র

নতুন নিয়ম

মথি	1
মার্ক	33
লুক	53
যোহন	87
পাঁচনি	114
রোমায়া	147
১ করিস্থীয়া	160
২ করিস্থীয়া	174
গালাতীয়া	183
ইফিচীয়া	188
ফিলিপীয়া	193
কলচীয়া	197
১ থিচলনীকীয়া	200
২ থিচলনীকীয়া	203
১ তীমথিয়	205
২ তীমথিয়	209
তীত	212
ফিলীমন	214
ইব্রী	215
যাকোব	226
১ পিতৰ	230
২ পিতৰ	234
১ যোহন	237
২ যোহন	241
৩ যোহন	242
যিহুদা	243
প্রকাশিত বাক্য	244

পরিশিষ্ট

পাঠকর সহায়িকা

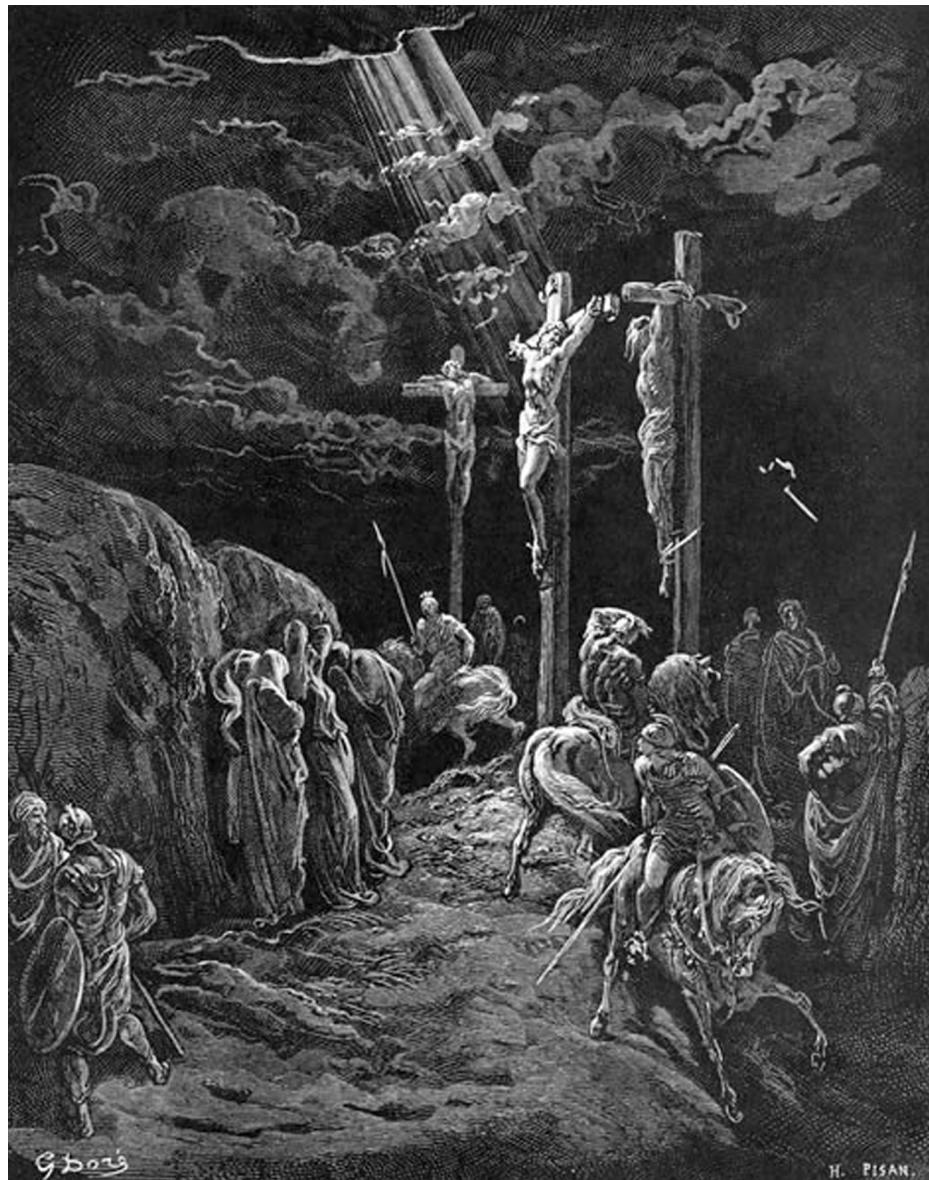
শব্দমালা

মানচিত্ৰ

ভাগ্য

ছবি, Doré

ନୃତ୍ୟ ନିୟମ

তেতিয়া ধীচুরে ক'লে, “হে পিতৃ, এ ওঁলোকক ক্ষমা কৰা; কিয়নো এ ওঁলোকে কি কৰিছে, সেই বিষয়ে নাজানে।”
পাছত তেওঁলোকে চির্ঠি খেলি তেওঁৰ বন্দু ভগাই ললে।

লূক ২৩:৩৪

মথি

আরু তুমি তেওঁর নাম যীচু থবা। কাৰণ তেৱেই নিজৰ

লোকক তেওঁলোকৰ পাৰ্প সমূহৰ পৰা মুক্ত কৰিব।” ২২

১ যীচু শ্ৰীষ্ট দায়ুদৰ বংশৰ আৰু দায়ুদ অৱাহামৰ বংশৰ এই সকলো ঘটিছিল যাতে ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৱে এই লোক। যীচু শ্ৰীষ্টৰ বংশৰ তালিকা এই: - ২ অৱাহামৰ যি বচন কোৱাইছিল সেয়া পূৰ্ণ হয়: ২০ “চোৱা, সেই পুত্ৰ ইচহাক, ইচহাকৰ পুত্ৰ যাকোব; যাকোবৰ পুত্ৰ যিহুদা কুমাৰী গৰ্ভৱতী হৈ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব, আৰু তেওঁলোকে আৰু তেওঁৰ ভায়েক-ককায়েক সকল; ৩ যিহুদাৰ পুত্ৰ তেওঁৰ নাম ইমানুেল থব;” এই নামৰ অৰ্থ আমাৰ লগত পেৰচ আৰু চেৰহৰ, তেওঁলোকৰ মাক আছিল তামাৰা দ্বিশৰ। ২৪ পাছত যোচেফে টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই উঠি, পেৰচৰ পুত্ৰ হিঙ্গো; হিঙ্গোৰ পুত্ৰ বাম। ৪ বামৰ পুত্ৰ প্ৰভুৰ দৃতে তেওঁক আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে নিজৰ ভাৰ্য্যাৰূপে অমীনাদৰ; অমীনাদৰৰ পুত্ৰ নহচোন; নহচোনৰ পুত্ৰ মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিলে। ২৫ কিন্তু পুত্ৰ প্ৰসৱ নকৰা পৰ্যন্ত চলমোন। ৫ চলমোনৰ পুত্ৰ বোৱজ - তেওঁৰ মাক আছিল যোচেফে তেওঁৰ সৈতে সহবাস নকৰিলে। পাছত যোচেফে ৰাহবা বোৱজৰ পুত্ৰ ওবেদ তেওঁৰ মাক আছিল ৰুখ। সেই সন্তানৰ নাম যীচু থলে।

ওবেদৰ পুত্ৰ যিচয়; ৬ যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ুদ বজা। দায়ুদৰ পুত্ৰ চলোমন, তেওঁৰ মাক আছিল উৰিয়াৰ ভাৰ্যা। ৭ চলোমনৰ পুত্ৰ বৰহবিয়াম; বৰহবিয়ামৰ পুত্ৰ অবিয়া অবিয়ৰ পুত্ৰ আচা; ৮ আচাৰ পুত্ৰ যিহোচাফটা যিহোচাফটৰ পুত্ৰ যোৰাম; যোৰামৰ পুত্ৰ উচিয়া ৯ উচিয়ৰ পুত্ৰ যোথম; যোথমৰ পুত্ৰ আহচ; আহচৰ পুত্ৰ হিক্ষিয়া। ১০ হিক্ষিয়াৰ পুত্ৰ মনচি; মনচিৰ পুত্ৰ আমোন; আমোনৰ পুত্ৰ যোচিয়া। ১১ যোচিয়াৰ পুত্ৰ যেখনীয়া আৰু তেওঁৰ ভায়েক সকল। ইস্তায়েল জাতিক বাবিল দেশলৈ বন্দী হিচাপে লৈ যোৰাব সময়ত এওলোক আছিল। ১২ বাবিল দেশলৈ নিয়াৰ পাছত যেখনীয়াৰ পুত্ৰ চল্টীয়েলৰ জন্ম হ'ল। চল্টীয়েলৰ পুত্ৰ জৰুৰৰাবিল; ১৩ জৰুৰৰাবিলৰ পুত্ৰ আবীহুদ। আবীহুদৰ পুত্ৰ ইলীয়াকীম; ইলীয়াকীমৰ পুত্ৰ আচোৰা। ১৪ আচোৰৰ পুত্ৰ চাদোক; চাদোকৰ পুত্ৰ আখীমা আখীমৰ পুত্ৰ ইলীহুদ; ১৫ ইলীহুদৰ পুত্ৰ ইলিয়াচৰা। ইলিয়াচৰ পুত্ৰ মনন; মননৰ পুত্ৰ যাকোব। ১৬ যাকোবৰ পুত্ৰ যোচেফ; তেওঁ মৰিয়মৰ স্বামী আৰু এই মৰিয়মৰ গৰ্ভত যীচুৰ জন্ম হয়, যি জনক শ্ৰীষ্ট বোলা হয়। ১৭ এইদৰে অৱাহামৰ পৰা দায়ুদ লৈ মুঠ চৌদ পুৰুষ; দায়ুদৰ পৰা বাবিল দেশলৈ বন্দী কৰি নিয়া পৰ্যন্ত মুঠ চৌদ পুৰুষ; পুণৰ বাবিললৈ বন্দী কৰি নিয়াৰ পাছৰ পৰা শ্ৰীষ্টলৈ মুঠ চৌদ পুৰুষ। ১৮ যীচু শ্ৰীষ্টৰ জন্ম এইদৰে হৈছিল। যীচুৰ মাক মৰিয়মক যোচেফলৈ বাপদান কৰা হৈছিল, কিন্তু তেওঁলোক একেলগ হোৱাৰ পূৰ্বেই মৰিয়মে পৰিত্ব আত্মাৰ শক্তিত গৰ্ভৱতী হোৱা অনুভৱ কৰিলে। ১৯ তেওঁৰ স্বামী যোচেফ এজন ধাৰ্মিক লোক হোৱাত মৰিয়মক মানুহৰ আগত নিন্দাৰ পাত্ৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰি, গুপুতে ত্যাগ কৰিবলৈ মন কৰিলে। ২০ কিন্তু তেওঁ যেতিয়া এইবোৰ কথা চিষ্টা কৰিলে, তেতিয়া প্ৰভুৰ এজন দৃত আহি সপোনত তেওঁক দৰ্শন দি ক'লে, “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান যোচেফ, তোমাৰ ভাৰ্যা মৰিয়মক গ্ৰহণ কৰিবলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো তেওঁৰ গৰ্ভত সন্তান পৰিত্ব আত্মাৰ পৰা হৈছে। ২১ তেওঁ এটি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিব

২ হেৰোদ যেতিয়া যিহুদীয়াৰ বজা আছিল, তেতিয়া যিহুদীয়াৰ বৈৎলেহম নামৰ ঠাইত যীচুৰ জন্ম হ'ল। সেই সময়ত পূৰ্ব দেশৰ পৰা কেইজনমান জ্যোতিষী পণ্ডিতে যিবুচালেমলৈ আহি সুধিলে, ২ “যিহুদী সকলৰ যি জন বজা জন্মিছে, তেওঁ ক'ত? কিয়নো পূৰ্ব দিশত আমি তেওঁৰ তৰা দেখা পালোঁ, আৰু তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ আহিছোঁ।” ৩ এই কথা শুনাত হেৰোদ বজাৰ লগতে গোটেই যিবুচালেমত উগুল-থুগুল লাগিল। ৪ তেতিয়া হেৰোদে সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু তেওঁলোকক সুধিলে, “শ্ৰীষ্টই ক'ত জন্ম গ্ৰহণ কৰিব? ” ৫ তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “যিহুদীয়া প্ৰদেশৰ বৈৎলেহম নামৰ ঠাইত; কিয়নো ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই এইদৰে লিখা আছে, ৬ ‘আৰু তুমি, যিহুদা প্ৰদেশৰ বৈৎলেহম, তুমি যিহুদাৰ অধিপতি সকলৰ মাজত কোনোমতে নগণ্য নহয়। কিয়নো তোমাৰ মাজৰ পৰাই এজন শাসনকৰ্তা ওলাব, তেৱে মোৰ লোক ইস্তায়েলক চৰাব।’” ৭ তেতিয়া হেৰোদে সেই জ্যোতিষী পণ্ডিত কেইজনক গুপুতে মাতি সেই তৰা সঠিকৰূপে কোন সময়ত আবিৰ্ভুত হৈছিল, সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ পৰা জানিবৰ বাবে সুধিলে। ৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকক বৈৎলেহমলৈ পঠিয়াই দি ক'লে, “আপোনালোক যাওক আৰু সেই শিশুটোৰ বিষয়ে ভালদৰে বিচাৰ লওক; আৰু বিচাৰি পালে, তেওঁৰ সহাদ আহি মোক দিব, তেতিয়া ময়ো গৈ তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব পাৰিম।” ৯ বজাৰ এই কথা শুনি তেওঁলোক গুচি গ'ল; তাতে যি তৰা তেওঁলোকে পূৰ্ব দিশত দেখিছিল, সেই তৰা তেওঁলোকৰ আগে আগে গৈ শিশুটি থকা ঠাই পালে, আৰু সেই ঠাইৰ ওপৰত বৈ থাকিল। ১০ তাতে সেই তৰা দেখি, তেওঁলোক আনন্দত অতি আত্মহাৰা হ'ল। ১১ তাৰ পাছত তেওঁলোকে ঘৰৰ ভিতৰলৈ সোমাই গৈ মাক মৰিয়মে সৈতে শিশুটিক দেখি নতশিৰে প্ৰণিপাত কৰি তেওঁৰ আৰাধনা কৰিলে। তাৰ পাছত নিজৰ নিজৰ বৈৎলেহ বহুমূলীয়া বস্ত্ৰ টোপোলা মেলি, সোণ,

ধূনাঁঠা আৰু গন্ধৰস উপহাৰ দিলে। ১২ পাছত হেৰোদৰ এৱেই সেই যোহন, যি জনৰ বিষয়ে যিচ্যায় ভাৰবাদীৰ ওচৰলৈ উলটি নাথাৰৰ বাবে তেওঁলোকে সপোনত স্টশৰৰ দ্বাৰাই এই বুলি কোৱা হৈছিল যে, “মৰুপ্রাপ্তত এজনৰ পৰা সাৰধান বাণী পোৱাত, তেওঁলোকে বেলেগ বাটৰে উচ্চস্বৰ শুনা গৈছে, তোমালোকে প্ৰভুৰ পথ প্ৰস্তুত কৰা। নিজৰ নিজৰ দেশশৈলৈ উভটি গ'ল। ১৩ তেওঁলোক যোৱাৰ তেওঁৰ বাট পোন কৰা।” ৪ যোহনে উটৰ নোমেৰে তৈয়াৰী পাছত, প্ৰভুৰ এজন দৃত সপোনত আবিৰ্ভুত হৈ যোচেফক কাপোৰ পিঞ্জিছিল, কঁকলত চামৰাৰ টঙ্গলি বাঞ্চিছিল। ক'লে, “উঠ্যা, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ, মিচৰ দেশশৈলৈ কুচুৱা ফৰিং আৰু হাবিৰ মৌ তেওঁৰ আহাৰ আছিল। ৫ পলাই যোৱা আৰু মই তোমাক নোকোৱা পৰ্যন্ত সেই ঠাইতে সেই সময়ত যিবুচালেম, সমগ্ৰ বিহুদীয়া আৰু যদৰ্ন নদীৰ থাকিবা, উলটি নাহিবা; কিয়নো ল'বা জনক বিনাশ কৰিবৰ দত্তিকাৰীয়া অঞ্চলৰ লোক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব কাৰণে হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি আছে।” ১৪ সেই নিশাই ধৰিলে। ৬ লোক সকলে যেতিয়া নিজৰ পাপ সমূহ যোচেফে উঠ্য, শিশু আৰু তেওঁৰ মাকক লৈ মিচৰ দেশশৈলৈ স্থীকাৰ কৰিলে, তেতিয়া বাণাইজক যোহনে তেওঁলোকক গ'ল, ১৫ আৰু হেৰোদৰ মৃত্যুলৈকে তেওঁলোক সেই ঠাইতে যদৰ্ন নদীত বাণিস্য দিলে। ৭ যোহনে যেতিয়া দেখিলৈ থাকিল। “মিচৰ দেশৰ পৰা মই মোৰ পুত্ৰক মাতিলো” এই যে অনেক ফৰীচী আৰু চদূকী সকল বাণিস্যৰ কাৰণে যি বচন ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই প্ৰভুৰে কোৱাইছিল, এই বচন তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছে, তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, সিদ্ধ হবলৈ এইদৰে ঘটিল। ১৬ তেতিয়া জ্যেতিয়ী পণ্ডিত “সৰ্পৰ বংশধৰ সকল! আগলৈ যি ক্ৰোধ হব লগা আছে, কেইজনৰ দ্বাৰাই নিজকে প্ৰবণ্ধিত হোৱা দেখি হেৰোদ তাৰ পৰা পলাবৰ বাবে আপোনালোকক কোনে চেতনা অতিশয় ক্ৰুদ্ধ হ'ল। তেওঁ জ্যেতিয়ী পণ্ডিত কেইজনৰ পৰা দিলে? ৮ মন-পালটনৰ উপযুক্ত ফল ধৰি ফলৱান হওক। যি সময়ৰ কথা জানিছিল, সেই কাল অনুসাৰে দুবছৰ ৯ আপোনালোকে নিজৰ মনতে আমাৰ পুৰ্ব পুৰুষ অৱাহাম আৰু তাতকৈ কম বয়সৰ যিমান ল'বা শিশু বৈৰেলেহম আছে বুলি চিন্তাও নকৰিব; কিয়নো মই আপোনালোকক আৰু ইয়াৰ আশে-পাশে থকা অঞ্চল সমূহত আছিল, সেই কওঁ, ঈশ্বৰে এই শিলবোৰৰ পৰাও অৱাহামৰ বাবে বংশৰ সকলোকে বধ কৰিবলৈ আদেশ দি পঠিয়াই দিলে। ১৭ সন্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। ১০ গছৰোৰৰ গুৰিত কুঠাৰ তেতিয়া যিবিমিয়া ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈছিল, লাগি আছে; যি যি গচে ভাল গুটি নথৰে, তাক কাটি সেয়া সিদ্ধ হ'ল: ১৮ “ৰামাত এটা মাত শুনা গ'ল, বিলাপৰ জুইত পেলোৱা হয়। ১১ আপোনালোকে মন-পালটন কৰা বোল আৰু মহা-শোক, বাহেলৈ নিজৰ সন্তান সকলৰ বাবে মই আপোনালোকক পানীত বাণিস্য দিছোঁ, কিন্তু যি কাৰণে ক্ৰন্দন কৰিছে আৰু তেওঁ সাত্ত্বনা পাবলৈও ইচ্ছা জন আহি আছে, তেওঁ মোতকেও শক্তিশালী; মই তেওঁৰ কৰা নাই, কাৰণ তেওঁলোকৰ কোনো জীৱাই থকা নাই।” পাদুকা বৰবলৈকো যোগ্য নহওঁ; তেওঁ আপোনালোকক ১৯ পাছত যেতিয়া হেৰোদৰ মৃত্যু হ'ল, তেতিয়া প্ৰভুৰ পৰিত্ব আত্মা আৰু জুইত বাণাইজ কৰিব। ১২ তেওঁৰ কুলা এজন দৃতে মিচৰ দেশত থাকোতেই সপোনত আবিৰ্ভুত তেওঁৰ হাততে আছে; তেওঁ শস্যৰ মৰণা মৰা চোতাল হৈ যোচেফক ক'লে, ২০ “উঠ্যা, ল'বাটি আৰু তেওঁৰ মাকক ভালকৈ পৰিক্ষাৰ কৰিব আৰু তেওঁ নিজৰ শশ্য ত্বৰালত লৈ ইস্তায়েল দেশশৈলৈ উলটি যোৱা; কিয়নো যি সকলে এই চপাই থব; কিন্তু যুলা, সেই জুইত পুৰি পেলাব, যি জুই শিশুটোৰ প্রাণ নাশ কৰিবলৈ বিচাৰি আছিল, তেওঁলোকৰ কেতিয়াও নুনমায়।” ১৩ সেই সময়ত যীচুৱে বাণিস্য দৰলৈ মৃত্যু হ'ল। ২১ তেতিয়া যোচেফে উঠ্য, শিশু আৰু তেওঁৰ গালীল প্ৰদেশৰ পৰা যদৰ্ন নদীৰ পাৰত থকা বাণাইজক মাকক লৈ ইস্তায়েল দেশশৈলৈ আহিল। ২২ কিন্তু যেতিয়া যোহনৰ কাষলৈ আহিল। ১৪ কিন্তু যোহনে তেওঁক বাধা যোচেফে শুলিলৈ যে যিহুদীয়াত পিতৃ হেৰোদৰ স্থানত দি ক'লে, “মইহে আপোনাৰ দ্বাৰা বাণাইজ হোৱা উচিত, তেওঁৰ পুত্ৰ আৰ্খিলায়ে ৰাজ্য শাসন কৰিছে, তেতিয়া তেওঁ এনে স্থূলত আপুনি মোৰ ওচৰলৈ আহিছে?” ১৫ কিন্তু তালৈ উলটি যাবৰ বাবে ভয় কৰিলৈ; পাছত ঈশ্বৰে এক যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক কলে, “এতিয়া এনেকৈয়ে হবলৈ সপোনত সাৰধান কৰি দিয়াত তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ দিয়া; কিয়নো সকলো ধাৰ্মিকতা আমি এইদৰে পূৰ্ণ কৰা গ'ল, ২৩ আৰু তাত নাচৰত নামৰ এখন নগৰত বসবাস উচিত।” তেতিয়া যোহন সন্ধত হ'ল। ১৬ যীচুৱে বাণিস্যলৈ কৰিব ধৰিলৈ। তেওঁক নাচৰতীয়া বুলি মতা হ'ব, এই যি পানীৰ পৰা উঠ্যাৰ লগে লগে তেওঁৰ সন্ধুখত হঠাৎ স্বৰ্গ বচন ভাৰবাদী সকলৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, এই বচন মুকলি হল আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা কপৌৰ দৰে নামি আহি সিদ্ধ হবৰ বাবে এইদৰে ঘটিল।

৩

সেই কালত বাণাইজক যোহন আহি, যিহুদীয়াৰ বাণী হ'ল, “চোৱা, এও মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম

মৰুপ্রাপ্তত প্ৰচাৰ কৰিব ধৰিলৈ। ২ তেওঁ ক'লে, “মন-পালটন কৰক। কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ হ'ল।” ৩ কাৰণ

৪ তার পাছত চয়তানে যেন যীচুক পরীক্ষা করিব পারে, আছিল। ১৯ যীচুরে তেওঁলোকক ক'লে, “মোক অনুসরণ

সেয়ে পবিত্র আত্মাই তেওঁক মৰুপ্রাতলে লৈ গ'ল। ২ কবি আহা, যই তোমালোকক মানুহ ধৰা জালোৱা কৰিমা!” তাত চল্লিশ দিন আৰু চল্লিশ বাতি উপবাসে থকাৰ পাছত ২০ তেতিয়াই তেওঁলোকে জাল এৰি তেওঁৰ পাছে পাছে যীচুৰ ভোক লাগিল। ৩ তেতিয়া চয়তানে আহি তেওঁক গ'ল। ২১ তাৰ পৰা আগুৱাই গৈ যীচুৰে যাকোৰ আৰু ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে এই যোহন নামৰ আন দুজন ভাই-ককাইক দেখা পালে। শিলবোৰ পিঠা হালৈ আজ্ঞা দিয়ক।” ৪ তাতে তেওঁ উভৰ তেওঁলোক চিবদিয়ৰ পুতকে আছিল। বাপেক চিবদিয়ৰ দি ক'লে, “শাস্ত্ৰত লিখা আছে, মানুহ কেৱল পিঠাবে জীয়াই সৈতে তেওঁলোকে নারাত বহি নিজৰ নিজৰ জালবোৰ নাথাকে, কিন্তু ঈশ্বৰৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা প্ৰত্যেকটো ঠিক কৰি আছিল। যীচুৰে তেওঁলোকক মাতিলে। ২২ বাক্যৰেহে জীয়াই থাকে।” ৫ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ নাও আৰু বাপেককো এৰি পবিত্র নগৰ যিৰূচালেম মন্দিৰৰ কলচীৰ ওপৰলৈ লৈ যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল। ২৩ যীচুৰে গালীল প্ৰদেশৰ গ'ল; ৬ আৰু যীচুক ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, সকলো ঠাইতে থকা নাম-ঘৰবোৰত গৈ উপদেশ দিবলৈ তেনেহলে নিজকে তললৈ পেলাই দিয়ক; কিয়নো শাস্ত্ৰত ধৰিলো ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে; আৰু এইদৰে লিখা আছে, তেওঁ নিজৰ দৃত সকলক তোমাৰ লোক সকলৰ মাজৰ পৰা নানা ধৰণৰ ৰোগ-ব্যাধিত থকা অৰ্থে আজ্ঞা দিব আৰু তোমাৰ ভৰি যেন শিলত খুন্দা লোকক সুষ্ঠ কৰিলে। ২৪ সমগ্ৰ চিৰিয়া দেশতে তেওঁৰ নাথায়, এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমাক হাতেৰে দাঙি খ্যাতি খিয়পি পৰিল আৰু লোক সকলে নানা ধৰণৰ বেমাৰ ধৰিব।” ৭ যীচুৰে তাক ক'লে, “তোমাৰ প্ৰতু পৰমেশ্বৰক আৰু যন্ত্ৰণাত আক্রান্ত লোক, ভূতে পোৱা লোক, মৃগী বোগী পৰীক্ষা নকৰিবা, এই বুলিও শাস্ত্ৰত লিখা আছে।” ৮ তাৰ আৰু পক্ষাঘাতগত আদি নানা ধৰণৰ ৰোগী সকলক তেওঁৰ পাছত আকো চয়তানে তেওঁক এক অতি ওখ ঠাইলৈ ওচৰলৈ লৈ আছিল। যীচুৰে তেওঁলোকক সুষ্ঠ কৰিলে। লৈ গ'ল আৰু জগতৰ সকলো ৰাজ্যৰ সৈতে সেইবোৰৰ ২৫ তাতে গালীল, দিকাপলি, যিৰূচালেম, আৰু যিহুদীয়া ঐশ্বৰ্য দেখুৰালে। ৯ চয়তানে তেওঁক ক'লে, “আপুনি লগতে যদ্বন্দৰ সিপাৰৰ পৰাৰ বহু মানুহ দল বান্ধি যীচুৰ যদি মূৰ দোৱাই মোৰ উপাসনা কৰে, তেনেহলে এই পাছে পাছে আছিল।

সকলোকে মই আপোনাক দিম।” ১০ তেতিয়া যীচুৰে তাক ক'লে, “গুচি যা চয়তান! কিয়নো শাস্ত্ৰত এই বুলিও লিখা আছে, তোমাৰ প্ৰতু পৰমেশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰা আৰু কেৱল তেওঁৰেই আৰাধনা কৰা।” ১১ তেতিয়া চয়তানে তেওঁক এৰি গুচি গ'ল আৰু স্বৰ্গৰ দৃত সকল আহি যীচুৰ শুশ্ৰায় কৰিলে। ১২ যীচুৰে যেতিয়া মোহনক বন্দী কৰি নিয়া বুলি শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গ'ল। ১৩ তেওঁ নাচৰত এৰি জৰুলুন আৰু নগালী এলেকাৰ গালীল সাগৰৰ তীৰত থকা কফৰনাহমলৈ গৈ, তাত বাস কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৪ যিচ্যাভাৰবাদীৰ দ্বাৱাই এই যি বচন কোৱা হৈছিল তাক পূৰ্ণ কৰিবলৈ এই সকলো ঘটিল: ১৫ “জৰুলুন দেশ আৰু নগালী দেশ, সাগৰৰ তীৰত, যদ্বন্দৰ সিপাৰত অনা-ইহুদী সকলৰ গালীল। ১৬ যি সকল লোকে অন্ধকাৰত বাস কৰি আছিল তেওঁলোকে মহা-জ্যোতি দেখিবলৈ পালে। যি সকল লোকে মৃত্যুছাঁয়াৰ দেশত বাস কৰিছিল তেওঁলোকৰ ওপৰত দিষ্টী প্ৰকাশিত হ'ল।” ১৭ সেই সময়ৰে পৰা যীচুৰে এই বুলি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে, “তোমালোকে মন-পালটন কৰা; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ আহি পালে।” ১৮ পাছত যীচুৰে গালীল সাগৰৰ পাৰত খোজকাটি ফুৰোতে দুজন ভাই-ককাই চিমোন, যাক পিতৰোৰ বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আন্দ্ৰিয়ক, সাগৰত জাল পেলোৱা দেখিলে। কিয়নো তেওঁলোক মাছমৰীয়া লোঁগ; কিন্তু লোঁগৰ সোৱাদ যদি হৈৰাই যায়, তেনেহলে সেই

৫ তেতিয়া যীচুৰে বহু লোকৰ ভিৰ দেখা পাই পাহাৰৰ ওপৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁ তাত বহিল। তেতিয়া তেওঁৰ শিয় সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আছিল। ২ তেওঁ মাত লগাই তেওঁলোক এই বুলি উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে, ৩ আত্মাত দৰিদ্ৰ সকল ধন্য; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ। ৪ শোক কৰা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে সান্তুন্ন পাব। ৫ নম্র সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দেশ খন অধিকাৰ কৰিব। ৬ ধাৰ্মিকতালৈ ভোক আৰু পিয়াহ লগা সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোক তঢ় হব। ৭ দয়ালু সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে দয়া পাব। ৮ নিৰ্মল চিত্ৰ লোক সকল ধন্য; কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি প্ৰথ্যাত হব। ১০ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে তাড়না পোৱা সকল ধন্য; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য তেওঁলোকৰ। ১১ যেতিয়া লোক সকলে মোৰ কাৰণে তোমালোকক নিদা আৰু তাড়না কৰিব, আৰু তোমালোকৰ অহিতে মিছাকৈ সকলো প্ৰকাৰৰ কু-কথা কৰ, তেতিয়া তোমালোক ধন্য। ১২ আনন্দ কৰা আৰু উল্লাসিত হোৱা; কিয়নো স্বৰ্গত তোমালোকৰ পুৰুষকৰ অধিক আছে। কাৰণ তোমালোকৰ পূৰ্বতে যি ভাৰবাদী সকল আছিল, তেওঁলোককো লোক সকলে সেইদৰে তাড়না কৰিছিল। ১৩ তোমালোক গৃথীয়াৰ লোঁগ; কিন্তু লোঁগৰ সোৱাদ যদি হৈৰাই যায়, তেনেহলে সেই

লোগ কিছেরে লুণীয়া কৰা যাব? তেতিয়া সেইবোৰ পুণৰ নিদিয়া, তেতিয়ালৈকে তোমালোকে তাৰ পৰা কোনোমতে কোনো কামৰ নহব, কেৱল বাহিৰলৈ পেলোৱাৰ আৰু ওলাৰ নোৱাৰিবা। ১৭ “তোমালোকে এই বুলি কোৱা মানুহৰ গচকাৰ যোগ্যহে হ'ব। ১৪ তোমালোক জগতৰ শুনিছা, ‘ব্যভিচাৰ নকৰিবা’। ২৮ কিন্তু মই তোমালোকক পোহৰ। পৰ্বতৰ ওপৰত থকা নগৰ গুণ্ঠ হ'ব নোৱাৰে। কওঁ, যি কোনোৱে মহিলাৰ ফালে কাম ভাৱে চায়, সি ১৫ মানুহে চাকি লগাই পাত্ৰে ঢাকি নথয়, কিন্তু গছাৰ তেতিয়াই মনতে তাইৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰিলে। ২৯ ওপৰত থয় আৰু ই ঘৰৰ সকলোকে পোহৰ দিয়ে। ১৬ যদি তোমাৰ সেঁ চুকুৱে তোমাৰ বিঘিৱি জন্মায়, তেনেহলে এইদৰে তোমালোকৰ পোহৰ মানুহৰ আগত প্ৰকাশিত তাক কাঢ়ি তোমাৰ পৰা উলিয়াই পেলাই দিয়া; কিয়নো হওক; তাতে তেওঁলোকে তোমালোকৰ ভাল কৰ্ম দেখি, তোমাৰ গোটেই শৰীৰ নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, এটা স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃৰ স্তুতি কৰিব। ১৭ নাভাৰিবা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই তোমাৰ পক্ষে ভাল। (Geenna g1067) ৩০ যে মই বিধানবাৰ ভাৱবাদী সকলৰ বাক্য বিনষ্ট কৰিবলৈ যদি তোমাৰ সেঁ হাতে তোমাৰ বিঘিৱি জন্মায়, তেনেহলে আহিছোঁ, কিন্তু সিদ্ধকৰিবলৈহে আহিলোঁ। ১৮ কিয়নো তাকো কাটি তোমাৰ পৰা পেলাই দিয়া; কিয়নো তোমাৰ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, স্বৰ্গ আৰু পৃথিবী লুণ্ঠ গোটেই শৰীৰ নৰকলৈ যোৱাতকৈ এটা অঙ্গ নষ্ট হোৱাই নহয় মানে আৰু সকলো সিদ্ধ নোহোৱালৈকে, বিধানৰ তোমাৰ ভাল।” (Geenna g1067) ৩১ এইদৰেও কোৱা হৈছিল, এটি ইকাৰ বা এক বিন্দু কোনোৱপে লুণ্ঠ নহব। ১৯ ‘যি কোনোৱে নিজৰ ভাৰ্যাক ত্যাগ কৰে, তেনেহলে তেওঁ এই হেতুকে যি কোনোৱে এই আজ্ঞাবোৰ মাজৰ সৰু ভাৰ্যাক ত্যাগ-পত্ৰ দিয়ক।’ ৩২ কিন্তু মই তোমালোকক এটিও উলঞ্জন কৰে আৰু আন লোকক সেইদৰে কৰিবলৈ কওঁ যে, একমাত্ৰ ব্যভিচাৰৰ দোষত বাহিৰে কোনোৱে শিকায়, তেওঁ স্বৰ্গবাজ্যত সকলোতকৈ সৰু বুলি গণ্য হ'ব। ২০ ত্যাগ কৰা মহিলাক বিয়া কৰাই তেৱেঁ ব্যভিচাৰ কৰে। কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকৰ ধাৰ্মিকতা, ৩৩ পুনৰায় তোমালোকে শুনিছা, পূৰ্বকালত এই কথা ধৰ্মীয় অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলতকৈ অধিক নহলে কোৱা হৈছিল যে ‘তুমি মিছা শপত নাখাবা, বৰং প্ৰভুৰ তোমালোকে কোনো প্ৰকাৰে স্বৰ্গবাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব উদ্দেশ্যে কৰা তোমাৰ শপত পালন কৰিবা।’ ৩৪ কিন্তু মই নোৱাৰিবা। ২১ তোমালোকে শুনিছা, পূৰ্বকালৰ লোক কওঁ, তোমালোকে কোনো শপতেই নাখাবা; স্বৰ্গৰ নামত সকলৰ আগত ইয়াকে কোৱা হৈছিল যে তুমি নৰ-বধ শপত নাখাবা, কাৰণ সেয়ে ঈশ্বৰৰ সিংহাসন, ৩৫ আৰু নকৰিবাআৰু যি কোনোৱে নৰ-বধ কৰে, সি সোধ-বিচাৰত পৃথিবীৰ নামতো শপত নাখাবা, কিয়নো সেয়ে তেওঁৰ দণ্ডৰ পাত্ৰ হব। ২২ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, যি ভৱি-পীৰা; যিৰূচালেমৰ নামেৰেও নহয়, কিয়নো সেয়া কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েকৰওপৰত থং কৰে, তেওঁ সোধ- মহান বজাৰ নগৰা ৩৬ এনে বি নিজৰ মূৰত ধৰিও শপত বিচাৰত দণ্ডৰ পাত্ৰ হ'ব আৰু যি কোনোৱে তেওঁৰ ভায়েক নাখাবা, কিয়নো এডাল চুলিকো তোমালোকে বেগা বা ক'লা ‘তুমি অপদার্থ’ এইদৰে কয়, তেওঁ মহাসভাত দণ্ডৰ পাত্ৰ হ'ব আৰু যি কোনোৱে নিজ ভাইক ‘তুমি অবাধি’ বুলি হয় বা ‘নহয়’ যদি নহয় হওক। ইয়াতকৈ অধিক যি, সেয়া কয়, তেওঁ অগ্ৰিময় নৰকৰ দণ্ডৰ পাত্ৰ হ'ব। (Geenna চ্যাতানৰ পৰাহে হয়। ৩৮ তোমালোকে ‘চকুৰ সলনি চকু, g1067) ২৩ এই হেতুকে বেদিত তোমাৰ নৈবেদ্য উৎসৱ দাঁতৰ সলনি দাঁত’ এই যি কথা কোৱা হৈছিল, সেই বিষয়ে কৰোঁতে, তোমাৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ ভায়েৰাব কোনো কথা শুনিছা। ৩৯ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে আছে বুলি যদি তোমাৰ মনত পৰে, ২৪ তেনেহলে তুমি দুষ্ট লোক সকলৰ প্ৰতিৰোধ নকৰিবা; বৰং কোনোৱে যদি বেদিৰ আগত তোমাৰ নৈবেদ্য বাখি তৈখে প্ৰথমে তোমাৰ তোমাৰ সেঁ গালত চৰ মাৰে, তেনেহলে তেওঁলৈ আন ভায়েৰাব সৈতে মিলন হোৱা আৰু তাৰ পাছত পুণৰ আহি খন গালো পাতি দিবা। ৪০ কোনোৱে যদি আদালতত নৈবেদ্য উৎসৱ কৰা। ২৫ তোমাৰ গুচৰিয়াৰ সৈতে তুমি তোমাৰ ওপৰত গোচৰ তৰি তোমাৰ চেলা ল’ব খোজে, আদালতৰ চোতাললৈ গৈ থাকোতেই বেগাই মিলন হোৱা; তেনেহলে তেওঁক তোমাৰ চাদৰখনো এৰি দিবা। ৪১ যি অন্যথা জানোছা তোমাৰ গুচৰিয়াই তোমাক বিচাৰকৰ কোনোৱে তোমাক এমাইল বাট বলেৰে নিয়ে, তেওঁৰ হাতত শোধাই দিয়ে; বিচাৰকেও তোমাক টেকেলাৰ লগত দুমাইল যাবা। ৪২ যি জনে তোমাক খোজে, সেই হাতত শোধাই দিয়ে আৰু তেতিয়া তোমাক কাৰাগাবত জনক দিবা আৰু কোনোৱে তোমাৰ পৰা ধাৰ বিচাৰিলে, ভৱাই থোৱা হব। ২৬ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁক বিমুখ নকৰিবা। ৪৩ তোমালোকে কোৱা শুনিছা, যেতিয়ালোকে দিবলগীয়া ধনৰ শেষ পইচাটি পৰ্যন্ত আদায় ‘তোমাৰ চুবুৰীয়াক প্ৰেম কৰিবা আৰু শক্রক ঘিগ কৰিবা’।

৪৪ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকের শক্রক পিতৃয়ে জানে। ৯ এই হেতুকে তোমালোকে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা প্ৰেম কৰিবা আৰু তোমালোকক তাৰ্ডো কৰা সকলৰ বাবে কৰিবা; 'হে আমাৰ স্বৰ্গত থকা পিত্ৰ, তোমাৰ নাম পূজনীয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবা, ৪৫ তেতিয়াহে তোমালোক স্বৰ্গত থকা হওক; ১০ তোমাৰ বাজ্য হওক; যেনেকৈ স্বৰ্গত, তেনেকৈ পিতৃৰ সন্তান হ'ব পাৰিবা। কিয়নো তেওঁ দুষ্ট আৰু সৎ পৃথিবীতো তোমাৰ ইচ্ছা পূৰ হওক। ১১ আমাৰ প্ৰয়োজনীয় দুয়োৰো ওপৰত সুৰ্য উদয় হ'বলৈ দিয়ে আৰু ধৰ্মিক অথবা আহাৰ আজি আমাক দিয়া। ১২ আমাৰ ধৰুৱাহ্নিক আমি অধাৰ্মিক এই দুয়োৰো ওপৰত বৰষুণ বৰষায়। ৪৬ কিয়নো যেনেকৈ ক্ষমা কৰিলোঁ, তেনেকৈ আমাৰো ধাৰ ক্ষমা কৰা। যি মানুহে তোমালোকক প্ৰেম কৰে, তোমালোকে যদি ১৩ আমাক পৰীক্ষলৈ নিনিবা, কিন্তু পাপ আত্মাৰ পৰা কেৱল তেওঁলোককে প্ৰেম কৰা, তেনেহলে কি পুৰুষৰ আমাক ধৰি ৰাখা?' ১৪ কিয়নো তোমালোকে যদি আন পাবা? কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলেও জানো তাকে নকৰে? লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা, তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় ৪৭ তোমালোকে যদি কেৱল তোমালোকৰ ভাই সকলকে পিতৃয়ে তোমালোকৰো অপৰাধ ক্ষমা কৰিব; ১৫ কিন্তু শুভেচ্ছা জনোৱা, তেনেহলে আনতকৈ অধিক বেচি কি তোমালোকে যদি আন লোকৰ অপৰাধ ক্ষমা নকৰা, কৰিলা? অনা-ইহুদী সকলেও জানো তাকে নকৰে? তেনেহলে তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰো অপৰাধ ৪৮ এই হেতুকে তোমালোকৰ স্বৰ্গীয় পিত্ৰ যেনে সিদ্ধ, ক্ষমা নকৰিব। ১৬ যেতিয়া তোমালোকে লঘোন দিয়া, তোমালোকো তেনে সিদ্ধ হোৱা।

৬ সাবধান! মানুহক দেখুৱাবলৈ তেওঁলোকৰ আগত

তোমালোকে নিজ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ কৰ্ম নকৰিবা; তেনেকুৱা কৰিলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰৰ পৰা তোমালোকে একো পুৰুষৰ নাপাবা। ২ এই হেতুকে, তুমি যেতিয়া দান কৰা, তেতিয়া মানুহৰ পৰা প্ৰশংসা পাৰলৈ কপটীয়া সকলৰ নিচিনাকৈ নকৰিবা। তেওঁলোকে নাম-ঘৰে, নাম-ঘৰে আৰু বাটে-পথে নিজৰ আগে আগে ঢাক-চোল কোবাই দান দিয়ে। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ পুৰুষৰ পালেই। ৩ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া দান দিবা, তেতিয়া তোমালোকৰ সেঁ হাতে কি কৰে বাঁও হাতক সেই বিষয়ে জানিবলৈ নিদিবা; ৪ কিয়নো তেতিয়াহে তোমালোকৰ দান গোপন হ'ব আৰু গুপুতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকৰ প্ৰতিদান দিব। ৫ তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া কপটীয়া সকলৰ দৰে নহোৱা; কিয়নো মানুহক দেখুৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকে নাম-ঘৰে, নাম-ঘৰে আৰু আলিবাটৰ চুকে চুকে থিয় হৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ ভালপায়। মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, তেওঁলোকে নিজ নিজ পুৰুষৰ পালেই। ৬ কিন্তু তোমালোকে যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা, তেতিয়া ভিতৰ-কোঠালীলৈ গৈ দুৱাৰ বন্ধ কৰিবা আৰু যি জনক দেখা পোৱা নাযায়, তোমালোকৰ সেই পিতৃৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিবা; তাতে গুপুতে দেখা তোমালোকৰ পিতৃয়ে তোমালোকক প্ৰতিদান দিব। ৭ প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত অনা-ইহুদী সকলৰ নিচিনাকৈ তোমালোকে অনৰ্থক পুণ্যবৃত্তি নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে ভাৱে, তেওঁলোকৰ বেচি কথাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা তেওঁ শুনিব। ৮ এতকে তোমালোকক কি কি প্ৰয়োজন আছে, সেই বিষয়ে তোমালোকে পিতৃৰ পৰা খোজাৰ আগেয়ে, তোমালোকৰ

নবয়, নাদায়, আরু ভঁবালত নচপায়; তথাপি তোমালোকৰ আৰু যি জনে টুকুৰিয়ায়, সেই জনলৈকে দুৱাৰ মুকলি স্বগীয় পিত্তয়ে সেইবোৰকো আহাৰ দিয়ে। তোমালোক কৰা হয়। ৯ তোমালোকৰ মাজত এনে কোনো মানুহ সেইবোৰতকৈ অধিক মূল্যৱান নোহোৱা নে? ১০ আৰু আছে নেকি যে, তেওঁৰ ল'ৰাই পিঠা খুজিলে তাক শিল তোমালোকৰ মাজৰ কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ আয়ুস দিব? ১০ নাইৰা মাছ খুজিলে সাপ দিব? ১১ তোমালোক এহাতকে বঢ়াৰ পাৰে? ১২ বন্দ্ৰৰ বাবেও কিয় চিন্তা কৰা? দুষ্ট হৈয়ো যদি নিজৰ সন্তানক উত্তম বস্তু দিব জানা, পথাৰৰ লিলিফুলবোৰ কেনেকৈ বাঢ়ে, সেই বিষয়ে ভাৰি তেনেহলে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ওচৰত যি চোৱা; সেইবোৰে শ্ৰম নকৰে, কাপোৱো নবয়; ১৩ তথাপি সকলে বিচাৰে, সেই লোক সকলক জানো তেওঁ অধিকবৃপ্তে মই তোমালোকক কওঁ, চলোমন ৰজা ইমান ঐশ্বৰৰ ভাল বস্তু নিদিব? ১৪ এতকে, লোকে তোমালোকক যেনে মাজত থাকিও এইবোৰৰ এটাৰো নিচিনা নিজক বিভূষিত ব্যৱহাৰ কৰিলে তোমালোকে ভাল পোৱা, তোমালোকেও কৰিব পৰা নাছিল। ১৫ এতকে, পথাৰ যি বন আজি তেওঁলোকক তেনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিবা; কিয়নো এয়ে আছে, কাহিলৈ জুইশালত পেলোৱা হ'ব, সেই বনকো যদি বিধান আৰু ভাৱবাদী সকলৰ শিক্ষাৰ সাৰ। ১৬ ঠিক সংশ্লেষণে এনেকৈ ভূষিত কৰে, তেনেহলে হে অল্পবিশ্বাসী দুৱাৰেদি সোমোৱা; কিয়নো যিয়ে সৰ্বনাশলৈ নিয়ে, সেই সকল, তেওঁ তাতকে তোমালোকক অধিক ভূষিত নকৰিব দুৱাৰ ডাঙৰ আৰু বাটো বহল। তাৰ মাজেদি সোমোৱা নে? ১৭ এই হেতুকে কি খাম? কি পান কৰিব? বা কি লোকো অনেক। ১৮ কিন্তু যিয়ে জীৱনলৈ নিয়ে, সেই দুৱাৰ পিন্দিম? এই বুলি চিন্তা নকৰিবা। ১৯ কিয়নো অনা-ইছুদী সুৰু আৰু বাটো ঠিক। অতি কম লোকেহে ইয়াক বিচাৰি সকলেও এইবোৰ বিচাৰে আৰু এইবোৰ যে তোমালোকৰো পায়। ১৫ ভুৱাৰ ভাৱবাদী সকলৰ বিষয়ে সারধান হোৱা। প্ৰয়োজন, এই বিষয়ে তোমালোকৰ স্বীকীয় পিত্তয়ে জানে। সিহঁতে তোমালোকৰ ওচৰলৈ মেৰৰ বেশ লৈ আহে, অথচ ৩৩ কিন্তু তোমালোকে প্ৰথমে দৈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু ধাৰ্মিকতা ভিতৰি সিহঁত হিংস্র বাঞ্ছকুৰ। ১৬ সিহঁতৰ জীৱনৰ ফলৰ বিচাৰা; তাতে এই সকলোৰে তোমালোকক দিয়া হ'ব। দ্বাৰাই তোমালোকে সিহঁতক চিনি পাবা। মানুহে জানো ৩৪ এতকে কাহিলৈৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা; কিয়নো কাঁইটীয়া জোপোৱাৰ মাজৰ পৰা আঙুৰ ফল বা কাঁইট কাহিলৈয়ে নিজে নিজৰ বাবে চিন্তা কৰিব। দিনৰ যি কষ্ট, গছৰ পৰা ডিমৰু ফল পাব পাৰে? ১৭ ঠিক তেনেদৰে দিনটোলৈ সেয়ে যথেষ্ট।

৭ তোমালোকে অন্য লোকৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিবা,

তেতিয়াহে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা নহ'ব। ২ কিয়নো যেনেকুৱা বিচাৰেৰে তোমালোকে সোধ-বিচাৰ কৰা, তেনেকুৱা বিচাৰেৰে তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা হ'ব, আৰু যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হ'ব। ৩ তুমি নিজৰ চকুত থকা চতি ডাললৈ মন নকৰি, ভায়েৰাৰ চকুত থকা সুৰু কুটা ডাললৈ কিয় চাইছা? ৪ তোমাৰ নিজৰ চকুত এডাল চতি লাগি থাকোতেই, তোমাৰ ভাইক “আহা, তোমাৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ দিয়া” এই কথা কেনেকৈ কৰ পাৰা? ৫ হে কগটীয়া, প্ৰথমতে নিজৰ চকুৰ পৰা সেই চতি ডাল উলিয়াই পেলোৱা, তেতিয়াহে তোমাৰ ভাইৰ চকুৰ পৰা কুটা ডাল উলিয়াবলৈ ভালকৈ দেখিবা। ৬ কোনো পৰিত্ব বস্তু কুৰুৰেৰক নিদিবা আৰু গাহৰিৰ আগত তোমালোকৰ মুকুতা নেপেলোৱা; হয়তো সিহঁতে সেইবোৰ ভাৰিৰ তলত লৈ গচকি নষ্ট কৰিব আৰু তোমাৰ ফালে ঘূৰি আহি তোমাকো টুকুৰা-টুকুৰ কৰি ছিবি পেলাব। ৭ খোজা, তেতিয়াহে তোমালোকক দিয়া হ'ব; বিচাৰা, তেতিয়াহে পাবা; টুকুৰিওৱা, তেতিয়াহে তোমালোকলৈ দুৱাৰ মুৰলি কৰা হ'ব। ৮ কিয়নো যি জনে খোজে, সেই জনে পায়; যি জনে বিচাৰে, সেই জনে দেখা পায়

ওপৰত তেওঁৰ ঘৰ সাজিছিল। ২৭ পাছত বৰষুণ পৰিল, হওক।” সেই সময়তেই তেওঁৰ দাস জন সুস্থ হ'ল। ১৪ ধল আহিল আৰু প্ৰচণ্ড বতাহ বলাত সেই ঘৰতো আহি পাছত যীচু পিতৰৰ ঘৰত সোমাল আৰু তাতে পিতৰৰ খুন্দা লাগিল; তাতে সেই ঘৰটো পৰি গ'ল আৰু সম্পূৰ্ণকৈ শাহুৱেক জৰুত পৰি থকা দেখিলে। ১৫ যীচুৱে তেওঁৰ ঘৰটোৰ পতন হ'ল। ২৮ যীচুৱে তেতিয়া কথা কৈ শেষ হাত খন স্পৰ্শ কৰিলে আৰু লগে লগে তেওঁৰ জৰু নাইকিয়া কৰিলে, তেতিয়া লোক সকলে তেওঁৰ শিক্ষাত বিস্মিত হৈ হ'ল। তেতিয়া তেওঁ বিচনাৰ পৰা উঠিছ যীচুৰ সেৱা শুশ্ৰায়া গ'ল; ২৯ কিয়নো তেওঁ তেওঁলোকৰ বিধানৰ অধ্যাপক কৰিবলৈ ধৰিলে। ১৬ সন্ধিয়া হোৱাত লোক সকলে ভূতে সকলৰ দৰে উপদেশ দিয়া নাইছিল, বৰঞ্চ এজন অধিকাৰ পোৱা অনেক মানুহক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিলে। তেওঁ থকা লোকৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকক উপদেশ দিছিল।

৮ যীচু যেতিয়া পৰ্বতৰ পৰা নামি আহিল, তেতিয়া মানুহৰ

বৃহৎ দল এটাও তেওঁৰ পাছে পাছে আহিবলৈ ধৰিলে। ২ সেই সময়ত এজন কুষ্ঠ রোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি প্ৰণিপাত কৰি তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, আপুনি যদি ইচ্ছা কৰে, তেনহেলে মোক শুচি কৰিব পাৰে।” ৩ যীচুৱে হাত খন আগবঢ়াই তেওঁক ছুই ক'লে, “মই ইচ্ছা কৰিছো; তুমি শুচি হোৱা।” লগে লগে মানুহ জনৰ কুষ্ঠৰোগ ভাল হৈ গ'ল। ৪ তেতিয়া যীচুৱে মানুহ জনক ক'লে, ‘সারাধান, তুমি এই কথা কাকো নকৰা; বৰং যোৱা, পুৰোহিতৰ আগত গৈ নিজকে দেখুওৱা আৰু মোচিৰ আদেশ অনুসাৰে নৈবেদ্য উৎসর্গ কৰা। তেতিয়া লোক সকলৰ আগত তুমি সাক্ষ্য হোৱা যে, তুমি সুস্থ হ'লা।’ ৫ ইয়াৰ পাছত যীচু কফৰনাহূম নগৰলৈ গ'ল। তাত এজন এশৰ সেনাপতিয়ে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বিনয় কৰি ক'লে, ৬ “হে প্ৰভু, মোৰ এজন দাস ঘৰত বিচনাত পৰি আছে। সি পক্ষায়াত বোগত অতিশয় যাতনা পাই আছে।” ৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মই আহিম আৰু তেওঁক সুস্থ কৰিম।” ৮ সেই সেনাপতিয়ে উত্তৰ দি ক'লে, “হে প্ৰভু, মই এনে যোগ্য নহও যে আপুনি মোৰ ঘৰত সোমাব; কিন্তু মুখেৰে মাথোন কৈ দিয়ক, তাতে মোৰ দাস সুস্থ হ'ব। ৯ মই নিজেও আনৰ অধিকাৰৰ অধীন আৰু মোৰ অধীনতো সৈন্য সকল আছে। মই এজনক ‘ঘা’ বুলিলে, সি যায়; আন জনক ‘আহ’ বুলিলে, সি ‘আহে’ আৰু মোৰ দাসক ‘এইটো কৰ’ বুলিলে সি সেই কাম কৰে।” ১০ যীচুৱে এই কথা শুনি বিস্মিত হ'ল আৰু যি সকল লোক তেওঁৰ পাছে পাছে পৈৱে আছিল, সেই লোক সকলক উদ্দেশ্য কৰি তেওঁ ক'লে, “মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কৈহেঁ, ইস্বায়েলত ইমান বেচি বিশ্বাস মই কাৰো মাজত দেখা পোৱা নাই। ১১ মই আপোনালোকক ক'ং, পূব আৰু পশ্চিম সকলো দিশৰ পৰা অনেক আহিব আৰু অবাহাম, ইচহাক আৰু যাকোৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যত ভোজন কৰিবলৈ বহিব; ১২ কিন্তু যি সকল এই বাজ্যৰ সন্তান, তেওঁলোকক বাহিৰৰ আক্ষাৰত পেলোৱা হ'ব। তাতে লোক সকলে ক্ৰন্দন কৰিব আৰু যন্ত্ৰাত দাঁত কৰচিব।” ১৩ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই এশৰ সেনাপতিক ক'লে, “তুমি যোৱা; তুমি যি দৰে বিশ্বাস কৰিলা, সেইদৰেই

মুখৰ কথাবেই সেই ভূতৰ আত্মাবোৰ খেদালে আৰু যি সকল অসুস্থ আছিল, সেই সকলো বোগীকে সুস্থ কৰিলে।

১৭ ইয়াৰ দ্বাৰা যিচয়া ভাৰবাদীয়ে কোৱা এই বচন পূৰ্ণ হ'ল, “তেৱেই আমাৰ দৰ্বলতা ল'লে আৰু আমাৰ ৰোগৰ ভাৰ বলে।” ১৮ যীচুৱে নিজৰ চাৰিওফালে বহু মানুহৰ দল দেখি শিষ্য সকলক গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ যাবৰ বাবে আজ্ঞা দিলে। ১৯ সেই সময়ত বিধানৰ অধ্যাপক এজনে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হে গুৰু, আপুনি য'লৈকে যাব, ময়ো আপোনাৰ পাছে পাছে তালৈ যাম।” ২০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “শিয়ালৰ গাত আৰু আকাশৰ চৰাইৰো বাহ আছে; কিন্তু মানুহৰ পুত্ৰৰ নিজৰ মূৰ থবলৈ ঠাই নাই।”

২১ শিষ্য সকলৰ মাজৰ আন এজনে আহি তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, প্ৰথমতে গৈ মোৰ পিতৃক মৈদাম দি আহিবলৈ অনুমতি দিয়ক।” ২২ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যি সকল মৃত, তেওঁলোকেই মৃত সকলক মৈদাম দিয়ক, কিন্তু তুমি মোৰ পাছে পাছে আহা।” ২৩ তাৰ পাছত যীচু নারাত উঠিল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলেও তেওঁক অনুসৰণ কৰিলে। ২৪ হঠাৎ সাগৰত প্ৰবল ধূমুহা আহিল আৰু নাও খনৰ ওপৰলৈকে টোৰ লহৰবোৰ ওফন্দি উঠিবলৈ ধৰিলে; তেতিয়া যীচু টোপনিত আছিল। ২৫ শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক জগাই ক'লে, “হে প্ৰভু, আমাক বচাওক, আমি এতিয়া মৰিম।” ২৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “অল্পবিশ্বাসীৰ দল! তোমালোকে কিয় ইমান ভয় খাইছা?”

পাছত তেওঁ উঠি, বতাহ আৰু সাগৰক ডিবিয়ালে; তেতিয়া সকলোৰে অতি শান্ত হ'ল। ২৭ ইয়াকে দেখি লোক সকলে বিস্যায় মানিলে আৰু ক'লে, “এওঁ কেনে ধৰণৰ মানুহ যে বতাহ আৰু সাগৰেও এওঁৰ কথা মানে।” ২৮ যীচু যেতিয়া সাগৰৰ সিপাৰে থকা গাদাবীয়া সকলৰ দেশশৈলৈ আহিল, তাতে ভূতে পোৱা দুজন মানুহ মৈদামনিৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহিল আৰু তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। সিহঁত ইমানেই ভয়ানক আছিল যে, কোনোৱে সেই বাটেডি যাব নোৱাৰিছিল। ২৯ সিহঁতে চিৰঁবি ক'লে, “হে দৈশৰৰ পুত্ৰ, আপোনাৰ লগত আমাৰনো কি কাম আছে? নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ পুৰৱেই আমাক যাতনা দিবলৈ ইয়ালৈ আহিছে নেকি?”

৩০ সেই সময়ত সিহঁতৰ পৰা নাতিদৰৈত এজাক গাহৰি চৰি আছিল। ৩১ ভূতবোৰে যীচুক কাকুতি কৰি ক'লে, “তুমি যোৱা; তুমি যি দৰে বিশ্বাস কৰিলা, সেইদৰেই

আপুনি যদি আমাক খেদাবলৈকে বিচারে, তেনেহলে সেই নোখোজো, দয়াহে বিচারো,”শান্ত্র এই কথায়ার অর্থ কি গাহবি জাকব মাজত সোমাবলৈ আমাক পঠিয়াই দিয়ক। সেই বিষয়ে শিকি আহাগৈ। কিয়নো মই ধার্মিক লোকক ৩২ তেওঁ সিহঁতক ক'লে, “তেনেহলে যা!” তেতিয়া মানুহ মন-পালটন করিবৰ বাবে নিমন্ত্রণ কৰা নাই, কিন্তু পাপী দুজনৰ পৰা ভূতবোৰ বাহিৰ ওলাই আহি গাহবিৰবোৰত লোকক নিমন্ত্রণ করিবৰ বাবেহে মই আহিছোঁ।” ১৪ তাৰ সোমাল। তাতে সেই গাহবিৰ জাকটো পাহাৰৰ গবায়েনি পাছত যোহুৰ শিষ্য সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, নামি দৌৰি গ'ল আৰু সাগৰত পৰি পানীত ডুবি মৰিল। “আমি আৰু ফৰীচী সকলে প্ৰায়েই লয়োন দিওঁ, কিন্তু ৩৩ তেতিয়া গাহবি চৰোৱা বৰীয়াবোৰে দৌৰি পলাই আপোনাৰ শিষ্য সকলে কিয় লয়োন নিদিয়ে?” ১৫ তেতিয়া গৈ নগৰত থকা মানুহৰোৱক সকলোৰোৰ কথা জনালে; যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “দৰা লগত থাকোতে জানো বিশেষকৈ ভূতে পোৱা লোক দুজনৰ বিষয়েও সম্বাদ দিলে। দৰাৰ সথি সকলে শোক কৰিব পাৰে? কিন্তু এনে দিন ৩৪ তেতিয়া যীচুক সাক্ষাৎ কৰিবলৈ নগৰত সকলো মানুহ আহিব, যেতিয়া দৰাক তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা লৈ যোৱা ওলাই আহিল; তেওঁলোকে যীচুক দেখা পাই তেওঁক হ'ব; তেতিয়া তেওঁলোকেও লয়োন দিব।” ১৬ “কোনেও অনুৰোধ কৰি ক'লে, তেওঁ যেন তেওঁলোকৰ অধ্যলৈ পৰা পুৰণি বস্ত্ৰত নতুন কাপোৰ টাপলি নামাৰে; কিয়নো গুচি যায়।

১৭ **পাছত যীচুৰে নারত উঠি সাগৰ পাৰ হৈ নিজৰ নগৰলৈ**
আহিল। ২ এনেতে কেইজনমান লোকে বিচনাত পৰি থকা এজন পক্ষাঘাত বোগত আক্রান্ত অৱশ্য বোগীক তেওঁৰ ওচৰলৈ আনিল। সেই লোক সকলৰ দৃঢ় আস্থা দেখি যীচুৰে বোগীজনক ক'লে, “বোপা, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ সকলো পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।” ৩ তেতিয়া বিধানৰ অধ্যাপক কেইজনমানে নিজৰ মাজতে মনে মনে কৰলৈ ধৰিলে, “এই মানুহ জনে ঈশ্বৰৰ নিন্দা কৰিছে।” ৪ যীচুৰে তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা বুজি পাই ক'লে, ‘আপোনালোকে মনে মনে বেয়া চিন্তা কৰিছে কিয়?’ ৫ কোনটো কোৱা সহজ- ‘তোমাৰ পাপ সমূহ ক্ষমা কৰা হ'ল’ নে ‘তুমি উঠি খোজকাটি ফুৰা?’ ৬ কিন্তু আপোনালোকে যেন জানিব পাৰে যে, এই পৃথিবীত পাপ ক্ষমা কৰাৰ ক্ষমতা মানুহৰ পুত্ৰৰ আছে;’ ইয়াকে কৈ যীচুৰে সেই বোগীজনক ক'লে, ‘উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লোৱা আৰু নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।’ ৭ তাতে তেওঁ উঠি নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল। ৮ ইয়াকে দেখি লোক সকলৰ ভয় লাগিল আৰু ঈশ্বৰে মানুহক এনে ক্ষমতা দিয়াৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৯ যীচু যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা গৈ আছিল, তেতিয়া মথি নামেৰে এজন মানুহক কৰ সংগ্ৰহ কৰা ঠাইত বহি থকা দেখা পালে। যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “মোৰ পাছত আহা।” মথিয়ে তেতিয়াই উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ১০ ইয়াৰ পাছত যীচুৰে মথিৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ বাহিল। তাত কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপী লোক সকল আহি যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ লগত ভোজনত বাহিল। ১১ ফৰীচী সকলে ইয়াকে দেখি যীচুৰ শিষ্য সকলক সুধিলে, “তোমালোকৰ গুৰুৱে কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু ‘পাপী লোক’ সকলৰ সৈতে কিয় ভোজন কৰে?” ১২ এই কথা শুনি যীচুৰে ক'লে, “সৃষ্টি মানুহৰ কাৰণে চিৰিঙ্গস্কৰ প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু বোগী সকলৰ কাৰণেহে প্ৰয়োজন আছে। ১৩ “মই বলিদান

নিয়ে; তাতে ফটা ডোখৰ বেচিকেহে ফাটে।” ১৪ এনেদৰে কোনো মানুহে নতুন দ্বাক্ষাৰসচামৰাৰ পুৰণি মোটতনথ্য; যদি থয়, মোটবোৰ ফাটি গৈ সেই দ্বাক্ষাৰস পৰি যায় আৰু মোটবোৰো নষ্ট হয়। বৰং মানুহে নতুন দ্বাক্ষাৰস নতুন মোটতহে থয়, আৰু তেতিয়াহে দুয়ো সুৰক্ষিত থাকে।” ১৫ যীচুৰে লোক সকলক যেতিয়া এইবোৰ কথা কৈ আছিল, তেতিয়া এজন শাসনকৰ্তাৰ আহি তেওঁক প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “মোৰ ছোৱালী জনীৰ এইমাত্ৰ মৃত্যু হ'ল; আপুনি আহি তাইৰ ওপৰত হাত বাথক, তাতে তাই জীয়াই উঠিব।” ১৬ তেতিয়া যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলে উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ১৭ সেই সময়তে এগৰাকী মহিলাই পাছফালৰ পৰা যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ কাপোৰ দহি চুলে; সেই মহিলা গৰাকী বাব বছৰ ধৰি বজ্জ্বাব বোগত ভুগি আছিল। ১৮ তেওঁ মনে মনে ভাৰিছিল, “যদি মই যীচুৰ কাপোৰ খনকে অকল চূব পাৰোঁ, তেনেহলেও মই ভাল হৈ যাম।” ১৯ যীচুৰে মুখ ধূৰাই তেওঁক দেখি ক'লে, “ভনী, নিৰ্ভয় হোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাৰ সুস্থ কৰিলে।” সেই সময়ৰে পৰা সেই মহিলা গৰাকী সুস্থ হ'ল। ২০ তাৰ পাছত যীচু সেই শাসনকৰ্তাৰ ঘৰলৈ গ'ল। তাত তেওঁ বাঁহিবাদক সকলক দেখিলে আৰু লোক সকলে হৃলঙ্গুল কৰি থকা দেখা পালে। ২৪ যীচুৰে ক'লে, “চাওঁ, তোমালোক আতৰ হোৱা। ছোৱালী জনী মৰা নাই, টোপনি গৈছে।” এই কথা শুনি তেওঁলোকে হাঁহিবলৈ ধৰিলে। ২৫ পাছত লোক সকলক ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিয়াত যীচু ভিতৰলৈ গ'ল আৰু ছোৱালী জনীৰ হাতত ধৰিলে, তেতিয়া তাই উঠিল। ২৬ পাছত সেই অধ্যলৈ সকলো ঠাইতে এই ঘটনাৰ বিষয়ে বিয়পি পৰিল। ২৭ যীচু তাৰ পৰা যাওঁতে দুজন অন্ধ লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। তেওঁলোকে চিওৰি চিওৰি কৰলৈ ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, আমাক দয়া কৰক।” ২৮ পাছত

যীচু যেতিয়া ঘৰ আহি পালে, সেই অন্ধ দুজন তেওঁৰ যাওঁতে এই কথা প্ৰচাৰ কৰিবা যে ‘সৰ্গৰাজ্য ওচৰলৈ আহিল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, ‘ওচৰ হ'ল।’ ৮ অসুস্থ লোকক সুস্থ কৰিবা, মৃত লোকক “মই এই কম কৰিব পাৰোঁ বুলি তোমালোকে বিশ্বাস কৰা তুলিবা, কুষ্ঠ বোগী সকলক শুচি কৰিবা, ভূতক খেদাবা। নে?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰভু, কৰোঁ।” ২৯ তোমালোকে বিনামূল্যে পাইছা, বিনামূল্যেই দিবা। ৯ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু চই ক'লে, “তোমালোকে তোমালোকৰ কঁকালৰ পেটিত তোমালোকে সোণ, বৃপ যেনেদৰে বিশ্বাস কৰিছা, তোমালোকৰ প্ৰতি সেইদৰেই বা তাম নাইবা পইচাও নিনিবা। ১০ বাটত যোৱাৰ হওক।” ৩০ সেই মুহূৰ্ততে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হ'ল। কাৰণে কোনো জোলোঞ্চ, দুটা ঢোলা, পাদুকা বা লাখুটি তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক কঠোৰভাৱে সাৰধান কৰি এইবোৰেণ নলবা; কিয়নো বনুৱা নিজৰ পাৰিশ্ৰমিক পোৱাৰ দি ক'লে, “চাৰা, এই বিষয়ে যেন কোনো নাজানে।” যোগ্য। ১১ তোমালোকে যেতিয়া কোনো নগৰ বা গাৱত ৩১ কিন্তু তেওঁলোকে ওলাই গৈ সেই এলেকাৰ সকলো সোমাৰা, তাত এজন উপযুক্ত মানুহ বিচাৰি ল'বা আৰু ঠাইতে এই বিষয়ে কৈ ফুৰিলে। ৩২ সেই দুজন মানুহ আন ঠাইলৈ নোহোৱা পৰ্যন্ত সেই ঘৰতে থাকিবা। ১২ যেতিয়া ওলাই গ'ল, সেই সময়তে কিছুমান মানুহে ভূতে যেতিয়া তোমালোকে কোনো এঘৰত সোমাৰা, তেতিয়া পোৱা এজন বোৱা লোকক যীচুৰ ওচৰলৈ আলিলে। ৩৩ সেই ঘৰৰ লোকক শুভেচ্ছা জনাই মঙ্গলবাদ দিবা। ১৩ যীচুৱে সেই ভূতক খেদোৱাৰ পাছত বোৱা মানুহ জনে সেই ঘৰ যদি উপযুক্ত হয়, তেনেহলে তোমালোকৰ শাস্তি কথা কৰলৈ ধৰিলে। ইয়াকে দেখি সকলো মানুহে আচৰিত সেই ঘৰৰ ওপৰলৈ নামি আহক; কিন্তু সেই ঘৰ যদি হৈ ক'লে, “ইত্তায়েল দেশত আগেয়ে কেতিয়াও এনেকুৱা উপযুক্ত নহয়, তেনেহলে তোমালোকৰ শাস্তি তোমালোকৰ দেখা পোৱা নাই!” ৩৪ কিন্তু ফৰীচী সকলে ক'লে, “সি ওচৰলৈ উলটি আহক। ১৪ যদি কোনোৱে তোমালোকক ভূতবোৰ বজা চয়তানৰ সহায়ত ভূতক খোদায়।” ৩৫ গ্ৰহণ নকৰে বা তোমালোকৰ কথা ও নুশুনে, তেনেহলে যীচুৱে সকলো নগৰ আৰু গাওঁবোৰত গৈ ইহুদী সকলৰ সেই ঘৰ বা নগৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে তোমালোকৰ নাম-ঘৰবোৰত উপদেশ দিলে আৰু বাজ্যৰ শুভবার্তা প্ৰচাৰ ভৰিব ধূলি জোকাৰি পেলাবা। ১৫ মই তোমালোকক কৰিবলৈ ধৰিলে। ইয়াৰ বাহিৰেও তেওঁ সকলো ধৰণৰ সঁচাঁকৈ কঙ্গ, মহা-বিচাৰৰ দিনা সেই নগৰতকৈ বৰং বোগ-ব্যাধিত পৰি থকা লোক সকলক সুহৃত্তা দান কৰিলে। চদমো আৰু ঘোৱাৰা নগৰৰ দশা অধিক সহিৰ পৰা হ'ব।” ৩৬ তাতে লোক সকলৰ ভিৰ দেখা পাই, তেওঁলোকৰ প্ৰতি ১৬ শুনা! মই বাংকুৰবোৰ মাজলৈ তোমালোকক মেৰ-যীচুৰ মৰম লাগিল; কাৰণ তেওঁলোক বৰ্খীয়া নোহোৱা পোৱালিবানিচিনাকৈ পঠিয়াইছো; এই হেতুকে তোমালোক মেৰৰ নিচিনা ক্লান্ত আৰু অসহায় আছিল। ৩৭ তেতিয়া সাপৰ দৰে টেঙেৰ আৰু কপৌৰ নিচিনা অমায়িক হোৱা। যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “শস্য সৰহ, কিন্তু ১৭ সতৰ্কভাৱে চলিবা; কিয়নো লোক সকলে তোমালোকক বনুৱা তাকৰ। ৩৮ এই হেতুকে শস্যৰ গৰাকীৰ ওচৰত বিচাৰ সভাত শোধাই দিব আৰু তেওঁলোকৰ নাম-প্ৰাৰ্থনা কৰা, যাতে তেওঁ নিজৰ শস্যক্ষেত্ৰে বনুৱা সকলক ঘৰবোৰত তোমালোকক কোৱাৰ। ১৮ মোৰ কাৰণেই তোমালোকক বাজাপাল আৰু বজা সকলৰ সন্মুখলৈ লৈ যোৱা হ'বা, যাতে তোমালোকে তাত তেওঁলোকৰ আৰু

১০ যীচুৱে তেওঁৰ বার জন শিষ্যক একেলগে ওচৰলৈ

মতি তেওঁলোকক অশুচি আত্মাক খেদাবলৈ আৰু সকলো ধৰণৰ ৰোগ-ব্যাধি আৰু অসুস্থ জনক সুস্থ কৰিবলৈ অধিকাৰ দিলে। ২ সেই বার জন পাঁচনিৰ নাম এই, প্ৰথম চিমোন, যি জনক পিতৰো বোলে আৰু তেওঁৰ ভায়েক আদ্বিয়, চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোৰ আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহন, ৩ ফিলিপ আৰু বাৰ্থলময়, থোমা আৰু কৰ সংগ্ৰহকাৰী মথি, আলফয়ৰ পুতেক যাকোৰ আৰু থদেয়, ৪ জাতীয়তাবাদী চিমোন আৰু যীচুক যি জনে শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিছিল, সেই ঈক্ষণিয়োত্তীয়া যিহুদা। ৫ এই বার জনক যীচুৱে এই আদেশ দি পঠালে, “তোমালোকে অনা-ইহুদী সকলৰ কোনো ঠাইলৈ নাযাবা আৰু চমৰীয়া সকলৰ কোনো নগৰত নোসোমাৰা। ৬ কিন্তু ইত্তায়েল জাতিৰ হেৰোৱা মেৰবোৰৰ ওচৰলৈ যোৱা। ৭ বাটত

তাড়না করে, তেতিয়া আন এখন নগৰলৈ পলাই যাবা; বুলি গ্রহণ করে, তেওঁ ভাববাদীর পুরস্কার পাব আবু এজন মই তোমালোকক সঁচাকৈ কৈছোঁ, ইআয়েল দেশৰ সকলো ধার্মিক যদি কোনোৱে ধার্মিক বুলি গ্রহণ করে, তেওঁ নগৰলৈ তোমালোকে গৈ শেষ কৰাৰ আগেয়ে মানুহৰ পুত্ৰ ধার্মিকৰ পুৰস্কার পাব। ৪২ যি কোনোৱে এই সাধাৰণ আহিব। ২৪ শিষ্য কেতিয়াও গুৰুতকৈ উৰ্দ্ধত নহয়, দাসো লোক সকলৰ মাজৰ এজনক মোৰ শিষ্য বুলি এবাটি চঁচা প্ৰভৃতকে উৰ্দ্ধত নহয়। ২৫ শিষ্য যদি গুৰুৰ দৰে আবু দাস পানী মাথোন খুৱায়, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ যদি নিজৰ প্ৰভুৰ দৰে হ'ব পাৰে, সেয়ে যথেষ্ট। ঘৰৰ কোনোমতেই নিজৰ পুৰস্কার নেহেৰুৰাব।

গৰাকীকে মেতিয়া তেওঁলোকে বেলচৰৰ চুলিলো, তেনহেলে তেওঁৰ পৰিয়ালৰ আন সকলোকে কিমান অধিক বুলিব।

২৬ গতিকে তোমালোকে তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিয়নো লুকুৱাই বখা সকলো বিষয়েই প্ৰকাশ পাব আবু গোপনে বখা সকলো বিষয়েই জনোৱা হ'ব। ২৭ মই তোমালোকক আক্ষাৰত যি কওঁ, সেইবোৰ তোমালোকে পোহৰত প্ৰকাশ কৰিবা আবু তোমালোকে কাণেৰে যি শুনিছা, সেইবোৰ ঘৰৰ ওপৰত উঠি ঘোষণা কৰিবা। ২৮

যি সকলে কেৱল শৰীৰকহে বধ কৰে, কিন্তু আত্মক বধ কৰিব নোৱাৰে, তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা; কিন্তু যি জনে আত্মা আবু শৰীৰ, এই দুয়োকো নৰকত নষ্ট কৰিব পাৰে,

তেওঁকেহে ভয় কৰিবা। (Geenna g1067) ২৯ দুটা ঘৰ-চিৰিকা ক্ষুদ্ৰ পইচালৈ নেবেচে নে? তথাপি তোমালোকৰ পিতৃৰ অনুমতি অবিহনে সেইবোৰৰ এটি ও মাটিত নপৰে। ৩০

তোমালোকৰ মূৰৰ আটাইবোৰ চুলিবো হিচাব বখা আছে। ৩১ এই হেতুকে ভয় নকৰিবা; তোমালোক অনেক ঘৰ-চিৰিকাতকে বহুমূলীয়া। ৩২ এতকে যি কোনোৱে মানুহৰ আগত যি কোনোৱে মোক স্বীকাৰ কৰে, ময়ো স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ কৰিম; ৩৩ কিন্তু মানুহৰ আগত যি কোনোৱে মোক অস্বীকাৰ কৰে, স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ আগত ময়ো তেওঁক অস্বীকাৰ কৰিম। ৩৪ মই পৃথিবীত শান্তি দিবলৈ আহিলোঁ বুলি নাভাবিবা; শান্তি দিবলৈ নহয়, কিন্তু তৰোৱাল দিবলৈহে আহিলোঁ। ৩৫ বাপেকৰ বিৰুদ্ধে পুতেকৰ, মাকৰ বিৰুদ্ধে জীয়েকৰ, শাহৰেকৰ বিৰুদ্ধে নোৱাৰীয়েকৰ ভেদ জন্মাবলৈহে আহিলোঁ; ৩৬

নিজৰ পৰিয়ালৰ লোক সকলেই মানুহৰ শক্ত হ'ব। ৩৭ যি কোনোৱে মোককে পুতেক বা জীয়েক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়; আবু যি কোনোৱে মোককে নিজৰ পুতেক বা জীয়েকক অধিক প্ৰেম কৰে, তেওঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়। ৩৮ যি কোনোৱে নিজৰ ক্ৰুচ লৈ মোৰ পাছে পাছে নাছে; তেৰোঁ মোৰ উপযুক্ত নহয়।

৩৯ যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন বক্ষা কৰিব বিচাৰে, তেওঁ জীৱন হেৰুৱাৰ; আবু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁ জীৱন পাৰ। ৪০ যি কোনোৱে তোমালোকক গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোকে গ্ৰহণ কৰে আবু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঢ়োৱা জনকেই গ্ৰহণ কৰে। ৪১ এজন ভাৰবাদীক যদি কোনোৱে ভাৰবাদী

১১ যীচুৱে তেওঁৰ বাৰ জন শিষ্যক এইদৰে আদেশ

দি শেষ কৰিবলৈ। তাৰ পাছত তেওঁ নগৰে নগৰে শিক্ষা দিবৰ বাবে আবু প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণে সেই ঠাইৰ পৰা গুটি গ'ল। ২ যোহনে বন্দীশালৰ পৰা যেতিয়া

শ্ৰীষ্টৰ কৰ্মৰ কথা শুনিলে, তেতিয়া নিজৰ শিষ্য সকলৰ দ্বাৰাই যীচুক সুধি পঠালে, ও ক'লে “আহিব লগা জন আপুনিয়ে হয়েন, মে আমি অন্য কোনোৱা এজনলৈ অপেক্ষা কৰিম?” ৪ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যোৱা, তোমালোকে যি শুনিছা আবু দেখিছা, সেই বিষয়ৰ সহাদ যোহনক দিয়াগৈ। ৫ অন্ধই দৃষ্টিশক্তি পাইছে, খোৰাই

খোজ কঢ়িছে, কুঠ বোগীক শুটি কৰা হৈছে, কলাই পুণৰ শুনিছে, মৃত সকলক জীৱনলৈ পুণৰুত্থিত কৰা হৈছে, দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হৈছে। ৬ ধন্য সেই লোক, যি জনে মোক লৈ কোনো বাধা নাপায়।” ৭

যোহনৰ শিষ্য সকল যেতিয়া উলাটি গ'ল, সেই সময়ত যীচুৱে যোহনৰ বিষয়ে লোক সকলৰ আগত এই কথা

কৰলৈ ধৰিলো, “আপোনালোকে কি চাবৰ বাবে মৰপ্রাপ্তলৈ গৈছিল- বতাহে লৰোৱা এক নল-খাগৰি? ৮ তেনহেলে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিল- মিহি কাপোৰ পিঙ্গা মানুহ নে?

বাস্তৱিকতে, যি সকলে মিহি কাপোৰ পিঙ্গে, তেওঁলোক বৰাবৰ ভৱনতহে থাকে। ৯ তেনহেলে কি চাবলৈ ওলাই গৈছিল- এজন ভাৰবাদীক নে? হয়, মই আপোনালোকক কওঁ, ‘তেওঁ ভাৰবাদীতকৈয়ো মহান। ১০ এই জন তেৰেই, যি জনৰ বিষয়ে শাস্ত্ৰত লিখা আছে, ‘চোৱা, মই তোমাৰ

তোমাৰ পথ প্ৰস্তুত কৰিব।’ ১১ মই আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, মহিলাৰ গৰ্ভত যিমান মানুহৰ জন্ম হৈছে, তেওঁলোকৰ মাজত বাঞ্ছাইজক যোহনতকৈ মহান কোনো নাই; কিন্তু স্বৰ্গৰাজ্যত আটাইতকৈ গুৰুত্বহীন সৰু ব্যক্তিও যোহনতকৈ মহান। ১২ বাঞ্ছাইজক যোহনৰ দিনৰ পৰা

এতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰাজ্য ভাষণভাৱে আক্ৰান্ত হৈছে আবু বলৱান লোকে বলেৰে তাক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছে। ১৩ যোহনৰ সময়লৈকে সকলো ভাৰবাদীয়ে আবু বিধান-

শাস্ত্ৰই ভাৰোভিতি প্ৰকাশ কৰিছে। ১৪ আপোনালোকে যদি এই কথা গ্ৰহণ কৰিব খোজে, তেনহেলে আহিব লগা যি এলিয়া, এই যোহনেই সেই জন। ১৫ যি জনৰ শুনিবলৈ

কাণ আছে, তেওঁ শুনক। ১৬ এই যুগৰ লোক সকলক কাৰ

লগত তুলনা করিম? এওঁলোক এনেকুরা ল'রা-ছেৱালীৰ **১২** এদিন বিশ্বামবাৰে শিষ্য সকলৰ সৈতে যীচু নিচিনা, যি সকলে বজাৰত বহি সঙ্গী সকলক মাতি কয়; **শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেন্দি** গৈ আছিল। সেই সময়ত ১৩ 'আমি তোমালোকৰ কাৰণে বাঁহী বজালো, তোমালোকে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ ভোক লাগিছিল বাবে তেওঁলোকে নানাচিলা; আমি শোকৰ গালো, তোমালোকে বিলাপ শস্যৰ থোক ছিছি ছিছি খাইছিল। ২ ইয়াকে দেখি ফৰীচী নকৰিলা' । ১৪ যোহনে আহি ভোজন গ্ৰহণ বা দ্রাক্ষৰাস পান সকলে তেওঁক ক'লে, 'চাওক, বিধানৰ মতে বিশ্বামবাৰে একো নকৰাৰ কাৰণে লোকে কয়, 'তেওঁক ভূতে পাইছে'। যি কৰ্ম কৰিব নাপায়, সেই কৰ্ম আপোনাৰ শিষ্য সকলে ১৫ মানুহৰ পুত্ৰই আহি ভোজন-পান কৰিলে কাৰণে লোকে কৰিবে।' ৩ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, 'দায়দ কয়, 'এই চোৱা, এই জন এজন খুৱা আৰু মদাহী মানুহ: আৰু তেওঁৰ সঙ্গী সকলৰ যেতিয়া ভোক লাগিছিল, তেতিয়া কৰ সংগ্ৰহকাৰী আৰু পাপীবোৰৰ বদ্ধু কিন্তু জ্ঞান যে সত্য, তেওঁ যি কৰিছিল সেই বিষয়ে জানো আপোনালোকে নিজৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই প্ৰমাণিত হয়।' ৪ ২০ যীচুৰে যিবোৰ পঢ়া নাই? ৪ কেনেকৈ, তেওঁ ঈশ্বৰৰ গৃহত সোমাই নগৰত বেঁচি ভাগ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰিছিল, সেইবোৰ ঠাইৰ উৎসৱৰ পিঠা খাইছিল; সেই দৰ্শন পিঠা বিধানৰ মতে নিবাসী সকলক তেওঁ গৰিহণা দিলে, কাৰণ তেওঁলোকে তেওঁ আৰু তেওঁৰ লগত থকা সকলে অৱশ্যেই খোৱা মন-পালটন নকৰিলে। ২১ 'হায় কোৰাচীন! হায় বৈৎ- উচিত নাছিল। সেই পিঠা কেৱল পুৰোহিত সকলেহে খাব চৈদা! কিয়নো তোমালোকৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্ৰম পাৰে। ৫ তাৰোপৰি আপোনালোকে মোচিৰ বিধান-শাস্ত্ৰত কাৰ্য কৰা হ'ল, সেইবোৰ কাৰ্য যদি তুৰ আৰু চৈদোন পঢ়া নাই নে, বিশ্বামবাৰে যে পুৰোহিত সকলে মন্দিৰত নগৰত কৰিলোঁ হয়, তেনেহলে বহু দিনৰ আগেয়ে তাৰ কাম কৰি বিশ্বামবাৰৰ নিয়ম উলজ্ঞন কৰিলেও নিৰ্দেশী নিবাসী সকলে চট পিন্ধিলোহেঁতেন আৰু ছাইত বহি মন- হয়? ৬ কিন্তু মই আপোনালোকক কওঁ, মন্দিৰতকৈয়ো পালটন কৰিলোহেঁতেন। ২২ কিন্তু মই আপোনালোকক মহান এজন ইয়াত আছে। ৭ 'মই বলিদান নোখোজো, কওঁ, সোধ-বিচাৰৰ দিনা আপোনালোকতকৈ তুৰ আৰু দয়াহে খোজো'শাস্ত্ৰৰ এই কথাৰ অৰ্থ আপোনালোকে চৈদোনৰদশা সহিব পৰা হ'ব। ২৩ তুমি, কফৰনাহুম! তুমি জনা হ'লে, নিৰ্দেশী সকলক দোষী নকৰিলোহেঁতেন। ৮ ভাৱা নেকি যে তোমাক স্বগৰ্লৈ তোলা হ'ব? কেতিয়াও কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰই বিশ্বামবাৰৰ অধিপতি।' ৯ তাৰ নহয়, তোমাক মৃতলোকলৈ, অৰ্থাৎ নৰকলোহে অনা হ'ব। পাছত যীচু সেই ঠাইৰ পৰা গ'ল আৰু তেওঁলোকৰ নাম-কিয়নো তোমাৰ মাজত যিবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰা হ'ল, ঘৰত সোমাল। ১০ তাত এজন মানুহ আছিল, আৰু সেই সেইবোৰ কৰ্ম যদি চদোমত কৰা হ'লহেতেন, তেনেহলে মানুহ জনৰ এখন হাত শুকাই গৈছিল। যীচুক পাপ কৰাৰ চদোম আজিও থাকিলোহেতেন। (Hadès g86) ১১ কিন্তু মই অপৰাধত দোষ দিবৰ উদ্দেশ্যে ফৰীচী সকলে তেওঁক তোমালোকক কওঁ, সোধ-বিচাৰৰ দিনা তোমালোকতকৈ সুধিলে, 'বিধান অনুসাৰে বিশ্বামবাৰে সুস্থ কৰিব পায় চদোম নগৰৰ দশা সহিবৰ বাবে অধিক সহজ হ'ব' । ১২ 'নে?' ১১ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, 'আপোনালোকৰ সেই সময়ত যীচুৰে মাত লগাই ক'লে, 'হে পিত, তুমি স্বৰ্গ মাজৰ কাৰোৰাৰ যদি কেৱল এটা মেৰথাকে আৰু সেই আৰু পঁথিৰীৰ প্ৰভু, মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰোঁ, কাৰণ তুমি মেষটোয়দি বিশ্বামবাৰে গাতত পৰে, তেনেহলে তাক জনী আৰু বুদ্ধিমত্ত লোকৰ পৰা এইবোৰ কথা গুপ্তে ধৰি তুলি আনিবলৈ নোয়োৱা কোনোবাৰ আছে নে? ১২ ৰাখিছা, কিন্তু শিশু সকলৰ দৰে সৰল লোক সকলৰ আগত তেনেহলে মেৰতকৈমানুহ কিমান বহুমূলীয়া! এই হেতুকে, প্ৰকাশ কৰিলা। ১৩ হয় পিত, 'এইদৰে তোমাৰ দৃষ্টিত ই বিশ্বামবাৰে ভাল কৰ্ম কৰা বিধানযুক্ত।' ১৪ তাৰ পাছত সন্তোষজনক হৈছে।' ১৫ কিয়নো মোৰ পিতৃয়ে সকলোকে যীচুৰে সেই মানুহ জনক ক'লে, 'তোমাৰ হাত খন মেলি মোৰ হাতত সমৰ্পন কৰিছে; পিতৃৰ বাহিৰে পিতৃক কোনেও নাজানে। পুত্ৰই যি সেই হাত খন সম্পূৰ্ণ সুস্থ হৈ আন খন হাতৰ নিচিনা জনৰ আগত পিতৃক প্ৰকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেৱেই হ'ল। ১৬ তেতিয়া ফৰীচী সকল বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল আৰু তেওঁক জানে। ১৭ হে পৰিশ্ৰান্ত আৰু ভাৰাক্রান্ত লোক যীচুক বধ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে চক্রান্ত কৰিবলৈ সকল, মোৰ ওচৰলৈ আহা; মই তোমালোকক জিৰণি ধৰিলে। ১৮ যীচুৰে সেই বিষয়ে বুজি পোৱাত, তেওঁ তাৰ দিম। ১৯ মই নম্বৰ আৰু কোমল চিন্তৰ মানুহ; এই হেতুকে, পৰা আতৰি গ'লা তেতিয়া বহু মানুহ তেওঁৰ পাছে পাছে তোমালোকৰ ওপৰত মোৰ যুৱলি লোৱা আৰু মোৰ শিক্ষা গ'ল আৰু সেই লোক সকলক তেওঁে সুস্থ কৰিলে। ২০ যীচুৰে লোৱা; তাতে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ মনত জিৰণি তেওঁলোকক তেওঁৰ বিষয়ে আনৰ আগতকৈ মুফুৰিবলৈ পাবা। ২১ কিয়নো মোৰ যুৱলি বৈ নিয়া সহজ আৰু মোৰ সাৰধান কৰি দিলে। ২২ এইদৰে যিচ্যা ভাৱবাদীৰ বোজাও লঘু।'

তেওঁ মোর সেবক, তেওঁক মই মনোনীত কৰিলোঁ। তেরেঁই ফল দেখি চিনিব পাৰিব। ৩৪ সর্পৰ বংশধৰসকল! নিজে মোৰ প্ৰিয়জন, মোৰ প্ৰাণ তেওঁতেই পৰম সতৃষ্ট হয়। মই বেয়া হৈ কেনেকৈ আপোনালোকে ভাল কথা ক'ব পাৰিব? তেওঁ ওপৰত মোৰ আত্মা দিম, তাতে তেওঁ অনা-ইহুদী মানুহৰ মন যি কথাবে পূৰ্ণ থাকে, মুখে সেই কথাকে কয়। সকলক ন্যায়-বিচাৰ ঘোষণা কৰিব। ১৯ তেওঁ দৰ্দ নকৰিব ও ৩৫ ভাল মানুহে তেওঁৰ অন্তৰত ভৱি থকা ভাল সংহয়ৰ বা আটাহ নাপাৰিব; আলিবাটত কোনেও তেওঁৰ মাত পৰা ভাল কথা উলিয়ায় আৰু বেয়া মানুহে তেওঁৰ অন্তৰত নুগুনিব। ২০ ন্যায়-বিচাৰ জয়যুক্তে প্ৰচাৰ নকৰে মানে, ভৱি থকা বেয়া সংহয়ৰ পৰা বেয়া কথা উলিয়ায়। ৩৬ তেওঁ খেতেলি যোৱা নল নাভাতিব, ধোৱাই থকা শলিতাও কিন্তু মই আপোনালোকক কঙ্গ, লোক সকলে যিবোৰ নুনুমাৰ; ২১ আৰু অনা-ইহুদী সকলে তেওঁৰ নামত আশা অনৰ্থক কথা কয়, সোধ-বিচাৰৰ দিনা প্ৰত্যোকটো কথাৰ ৰাখিব।” ২২ সেই সময়ত মানুহ কিছুমানে ভূতে পোৱা হিচাব তেওঁলোকে দিব লাগিব। ৩৭ কিয়নো আপোনাৰ মানুহ এজনক যীচুৰ ওচৰলৈ লৈ আছিল। মানুহ জন নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই আপুনি নিৰ্দোষী বুলি প্ৰমাণিত হব অন্ধ আৰু বোৱা আছিল। যীচুৰে তেওঁক সুস্থ কৰাত সেই আৰু আপোনাৰ নিজৰ কথাৰ দ্বাৰাই আপোনাক দোষী বুলি বোৱাই কথা ক'লে আৰু দৃষ্টিও পালে। ২৩ তাতে সকলো প্ৰমাণিত কৰা হব। ৩৮ তাৰ পাছত কেইজনমান বিধানৰ লোকে বিসায় মানি ক'লে, “এই মানুহ দায়ুদৰ বংশধৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচায়ে যীচুক উত্তৰ দি ক'লে, “হে গুৰু, হ'ব পাৰে নে?” ২৪ ফৰীচী সকলে যীচুৰ এই আচৰিত আমি আপোনাৰ পৰা চিন হিচাপে এটা পৰাক্ৰম কাৰ্য কাৰ্যৰ কথা শুনি ক'লে, “এই মানুহে ভূতবোৰ বজা চাবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ।” ৩৯ কিন্তু যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক বেলচূবৰ সহায় অবিহনে ভূতক নেথেদায়।” ২৫ কিন্তু ক'লে, “এই যুগৰ দুষ্ট আৰু বাভিচাৰীলোকসকলে পৰাক্ৰম যীচুৰে ফৰীচী সকলৰ মনৰ তাৰ বুজিব পাৰি তেওঁলোকক কাৰ্যৰ চিন বিচাবে; কিন্তু যোনা ভাববাদীৰ চিনৰ বাহিৰে ক'লে, “যি ৰাজ্য নিজৰ মাজতে বিবাদ কৰি ভাগ আন কোনো চিন তেওঁলোকক দেখুওৱা নহব। ৪০ যোনা হয়, সেই ৰাজ্য ধৰ্মস হয় আৰু যি নগৰ বা পৰিয়াল যেনেকৈ তিনি দিন তিনি বাতি ডাঙৰ মাছৰ পেটৰ ভিতৰত নিজৰ মাজতে বিবাদত লিণ্ড হৈ বিভক্ত হয়, সেই নগৰ আছিল, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰও তিনি দিন তিনি বাতি বা পৰিয়াল বৰ্তি নাথাকিব। ২৬ চৰতামে যদি চৰতানকে মাটিৰ তলত থাকিব। ৪১ বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ মানুহৰে খেদায়, তেনেহলে সি নিজৰ মাজতে ভাগ ভাগ হয়; সৈতে নীনবি নগৰৰ লোক সকল উঠি তেওঁলোকক দোষী তেতিয়া তাৰ ৰাজ্য কেনেকৈ বৰ্তি থাকিব? ২৭ মই যদি কৰিব, কিয়নো নীনবিৰ লোক সকলে যোনাৰ প্ৰচাৰৰ বেলচূবৰ শক্তিৰ সহায়ত ভূতৰ আত্মা খেদাও, তেনেহলে ফলত মন-পালটন কৰিছিল। চাওক, ইয়াত যোনাতকৈয়ো আপোনালোকৰ অনুগামী সকলে কি শক্তিৰ সহায়ত অধিক মহান এজন আছে। ৪২ বিচাৰৰ দিনা এই কালৰ সিহঁতক খেদায়? গতিকে আপোনালোকৰ অনুগামী সকলে মানুহেৰে সৈতে দক্ষিণ দেশৰ বাণীয়ে উঠি তেওঁলোকক আপোনালোকক সঠিক কথা কৈছে নে নাই বিচাৰ কৰিব। দোষী কৰিব, কিয়নো চলোমন বজাৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ ২৮ কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই ভূতৰ আত্মাবোৰক তেওঁ পৃথিবীৰ শেষ সীমাৰ পৰা আহিছিল। চাওক, ইয়াত খেদাও, তেনেহলে জানিব যে, ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য অবশ্যেই চলোমনতকৈয়ো অধিক মহান এজন আছে। ৪৩ যেতিয়া আপোনালোকৰ ওচৰ আছি পালে। ২৯ বলৱান জনক কোনো অঙ্গ আত্মা কোনো মানুহৰ পৰা বাহিৰ ওলায়, প্ৰথমে নাৰান্ধিলৈ কোনোবাই জানো তেওঁৰ ঘৰত সোমাই তেতিয়া সি জিৰণি বিচাৰি পানী নথকা শুকান ঠাইবোৰত বন্ধ লুট কৰিব পাৰে? বলৱান জনক বদী কৰাৰ পাচতহে ঘূৰি ফুৰে। কিন্তু সি যেতিয়া সেই ঠাই নাপায়; ৪৪ তেতিয়া তেওঁৰ ঘৰৰ সকলো বন্ধ তেওঁ লুট কৰিব পাৰিব। ৩০ সি কয়, ‘যি ঘৰৰ পৰা ওলাই আহিলোঁ, পুনৰ মই সেই যি জন মোৰ পক্ষত নহয়, তেওঁ মোৰ বিপক্ষ; আৰু যি ঘৰলৈকে উলটি যাম।’ পাছত সি যেতিয়া ঘূৰি আছি দেখে, জনে মোৰ সৈতে নচপায়, তেওঁ সিঁচি পেলায়। ৩১ এই কোনোবাই সেই ঘৰ সৰাপোঁচা কৰি সকলো সজাই-পৰাই হেতুকে মই আপোনালোকক কঙ্গ, মানুহৰ সকলো পাপ পৰিক্ষাৰ কৰি হৈছে; ৪৫ তেতিয়া সেই অঙ্গ আৱাই হৈগে আৰু ঈশ্বৰক কৰা নিন্দা ক্ষমা হ'ব, কিন্তু পৰিত্ব আত্মাৰ নিজতকৈয়ো দুষ্ট আন সাতোটা ভূতৰ আত্মাক লগত লৈ বিৰুদ্ধে কোৱা কোনো নিন্দাজনক কথা ক্ষমা কৰা নহ'ব। আনে আৰু তাতে সোমাই বাস কৰে। তাতে সেই মানুহৰ ৩২ মানুহৰ পুত্ৰৰ বিৰুদ্ধে কোনোৱে কথা ক'লে, তেওঁক প্ৰথম অৱহাতকৈ শেষ অৱহা অধিক বেয়া হৈ যায়। এই ক্ষমা কৰা হ'ব, কিন্তু কোনোৱে পৰিত্ব আত্মাৰ বিৰুদ্ধে কালৰ দুষ্ট লোক সকলৰ অৱস্থাও তেনে হ'ব।” ৪৬ যীচুৰে কথা ক'লে তেওঁক ইহলোকত বা পৰলোকতো ক্ষমা কৰা যেতিয়া লোক সকলৰ আগত কথা কৈ আছিল, তেতিয়া নহব। (aiōn g165) ৩৩ গচ ভাল হ'লে ফল ভাল হয় আৰু গচ তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েক সকলে আছি তেওঁৰ সৈতে কথা বেয়া হ'লে ফল বেয়া হয়। কিয়নো এজোপা গচক তাৰ পাতিৰ বাবে বাহিৰত থিয় হৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। ৪৭

তেন্তে কোনো এজন লোকে তেওঁক ক'লে, “চাওক, নুবুজে, আরু তেওঁলোক যেন পুণির ঘূরি নাহে, আরু মই আপোনাৰ মা আৰু ভাই সকলে আপোনাৰ লগত কথা তেওঁলোকক যেন সুষ্ঠু নকৰোঁ। ১৬ কিন্তু তোমালোকৰ পাতিৰ কাৰণে বাহিৰত থিয় হৈ আছে।” ৪৮ যীচুৱে চৰু বন্ধ, কিয়নো সেইবোৰে দেখে; তোমালোকৰ কাণো তেতিয়া সেই লোক জনক ক'লে, “কোন মোৰ মা নাইবাৰা ধন্য, কিয়নো সেইবোৰে শুনে। ১৭ তোমালোকক মই মোৰ ভাই সকলেই বা কোন?” ৪৯ তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যিবোৰ দেখিছা, সেইবোৰ হাত খন মেলি শিষ্য সকলৰ ফালে দেখুৱাই ক'লে, “এয়া অনেক ভাৱাবাদী আৰু ধাৰ্মিক লোকে চাৰলৈ ইচ্ছা কৰিও চাওক, এওঁলোকেই মোৰ মা আৰু মোৰ ভাই সকল! ৫০ দেখা নাপালে, আৰু তোমালোকে যিবোৰ শুনিছা, এইবোৰ কাৰণ, যি কোনোৱে মোৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃৰ ইচ্ছা পালন শুনিবলৈ নাপালে।” ৫১ “এতিয়া তোমালোকে সেই কঠিয়া কৰে, তেওঁলোকেই মোৰ ভাই, ভনী আৰু মা।

১৩ সেইদিনা যীচুৱে ঘৰৰ পৰা ওলাই সাগৰৰ তীৰত

গৈ বাহিছিল। ২ তাতে তেওঁৰ চাৰিওফালে বহুতো লোক আহি গোটি খোৱাত, তেওঁ এখন নারাত উঠি বহিল আৰু সেই গোটি খোৱা সকলো মানুহ বামতে থিয় হৈ থাকিল। ৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেনি বহুত বিষয়ৰ ওপৰত কথা কৰলৈ ধৰিলে। তেওঁ ক'লে, “এজন খেতিয়কে কঠিয়া সিচিবলৈ গ'ল। ৪ তেওঁ সিচাঁতে সিচাঁতে, কিছুমান কঠিয়া বাটৰ কাষত পৰিল; তাতে চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খুটি খালে। ৫ কিছুমান কঠিয়া শিলাময় মাটিত পৰিল। তাত মাটি বেছি নথকাত আৰু মাটিও গভীৰ নোহোৱা কাৰণে যদিও সোনকালে গজালি ওলাল, ৬ তথাপি সূৰ্য উদয় হোৱাৰ পাছত, শিপা গভীৰ নোহোৱা কাৰণে তাপ লাগি সেইবোৰ লেৰেলি শুকাই গ'ল। ৭ আন কিছুমান কাঁইটনিত পৰিল; তাতে কাঁইটায়া বনবোৰ বাঢ়ি উঠাত, সেইবোৰ হেচি ধৰি মাৰিলে। ৮ আনবোৰ কঠিয়া ভাল মাটিত পৰিল আৰু শস্য উৎপন্ন কৰিলে। তাতে কিছুমানত এশ গুণ, কিছুমানত যাষ্টি গুণ আৰু কিছুমানত ত্ৰিশ গুণকৈ শশ্য উৎপন্ন হ'ল। ৯ যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।” ১০ যীচুৱে শিষ্য সকলে আহি তেওঁক সুধিলে, “আপুনি কিয় দৃষ্টান্তৰ মাধ্যমেৰে লোক সকলৰ আগত কথা কয়?” ১১ উত্তৰত তেওঁ শিষ্য সকলক ক'লে, “স্বৰ্গৰাজ্যৰ বিষয়বোৰৰ নিগচৃত-তত্ত্ববোৰ তোমালোকক জানিবলৈ সুযোগ দিয়া হৈছে; কিন্তু তেওঁলোকক দিয়া হোৱা নাই। ১২ কিয়নো যাৰ আছে, তেওঁক অধিক দিয়া হ'ব, তাতে তেওঁৰ প্ৰচুৰ হ'ব। কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে সেইখনিও তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব। ১৩ সেই বাবেই মই তেওঁলোকৰ আগত দৃষ্টান্ত দি কওঁ। কিয়নো, তেওঁলোকে দেখিও নেদেখে, শুনিও নুশ্বনে আৰু নুবুজেও। ১৪ এইদৰে যিচ্যাভাৱাদীয়ে কোৱা এই ভাৱাবাণী তেওঁলোকলৈ পূৰ্ণ হৈছে, ‘তোমালোকে শুনোতে শুনিবা, কিন্তু কোনোমতে নুবুজিবা; দেখোতে দেখিবা, কিন্তু কোনোমতে নাজানিবা; ১৫ কিয়নো এই লোক সকলৰ হৃদয় আসাৰ হৈছে, আৰু কাণ গধুৰ হৈ গৈছে, তেওঁলোকে চকুও বন্ধ কৰি বাখিছে তাতে তেওঁলোকে চকুৰে নেদেখে, কাগেৰে নুশ্বনে, হৃদয়ৰে

সিঁচা খেতিয়কৰ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ শুনা। ১৯ যেতিয়া কোনোৱে ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ কথা শুনিও নুবুজে, তেতিয়া দুঃ-আত্মাই অৰ্থাৎ চয়তানে আহি, তেওঁৰ হৃদয়ত যিবোৰ সিঁচা হ'ল, সেইবোৰ কাঢ়ি নিয়ে; এই জন লোক বাটৰ কাষত পৰা কঠিয়া স্বৰূপ। ২০ শিলাময় মাটিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে এজন লোক যি জনে বাক্য শুনে আৰু লগে লগে আনন্দেৰে সেই বাক্য গ্ৰহণো কৰে। ২১ কিন্তু তেওঁৰ ভিতৰত সেই বাক্যৰ শিপা গভীৰ নোহোৱাত, তেওঁ অলপ দিনৰ বাবে মাথোন স্থিৰ হৈ থাকে। যেতিয়া সেই বাক্যৰ কাৰণে দুখ-কষ্ট বা তাড়না আহে, তেতিয়াই তেওঁ বাক্য ত্যাগ কৰে। ২২ কাঁইটনিত পৰা কঠিয়াবোৰ এনে ধৰণৰ লোক, তেওঁলোকে বাক্য শুনে কিন্তু সংসাৰৰ চিন্তা-ভাৱনা আৰু ধন-সম্পত্তিৰ মায়াই সেই বাক্যক হেচি ধৰে; তাতে তেওঁ বিফল হয়। (alōn g165) ২৩ ভাল মাটিত যি কঠিয়া পৰিছিল, তেওঁ এনে লোক যি জনে বাক্য শুনে, বাক্য বুজে আৰু প্ৰকৃতাৰ্থত উন্নত কৰি ফল উৎপন্ন কৰে। তাতে কোনোৱে এশ গুণ, কোনোৱে ষাঠি গুণ, কোনোৱে ত্ৰিশ গুণ ফল দিয়ে।” ২৪ এবাৰ যীচুৱে লোক সকলৰ আগত আৰু এটা দৃষ্টান্ত দিলৈ। “স্বৰ্গৰাজ্য এজন খেতিয়কৰ নিচিনা, যি জনে নিজৰ পথাৰত ভাল কঠিয়া সিঁচিলৈ। ২৫ পাছত যেতিয়া সকলো মানুহ টোপনি গ'ল, তেতিয়া সেই মানুহ জনৰ শক্ৰে আহি ধানৰ মাজত বিমে বনৰ গুটি সিঁচ গুটি গ'ল। ২৬ শেষত যেতিয়া সেই ধান গচ বাঢ়ি থোক ওলাল, তেতিয়া তাৰ মাজত বিমে বনো গজালি মেলি দেখা দিলৈ। ২৭ পাছত সেইবোৰ দেখি গৃহস্থৰ দাস সকলে আহি তেওঁক ক'লে, ‘মহাশয়, আপুনি জানো পথাৰত ভাল কঠিয়া সিঁচা নাছিল? তেনেহলে এতিয়া বিমে বন ক'ৰ পৰা হ'ল?’ ২৮ তেওঁ সিঁহঁতক ক'লে, ‘কোনোৱা শক্ৰে এইটো কৰিছে।’ দাস সকলে তেওঁক ক'লে, ‘তেনেহলে আপুনি বিচাৰে যদি আমি গৈ সেইবোৰ তুলি পেলাম?’ ২৯ গৃহস্থই ক'লে, ‘নহয়, বনবোৰ উভালিবলৈ যাওঁতে তোমালোকে কিজানি ধানকো তাৰ লগতে উভালি পেলাবা! ৩০ গতিকে শশ্য দোৱাৰ সময়লৈকে সেইবোৰক একেলগে বাঢ়িবলৈ দিয়া। শশ্য চপোৱাৰ সময়ত মই দারনী সকলক ক'ম, প্ৰথমতে বিমে বনবোৰ উভালিবা

আবু পুরিবৰ বাবে মুঠি মুঠিকে বান্ধিবা। তাৰ পাছত ৪৭ “আকৌ স্বৰ্গৰাজ্য এখন জালৰ নিচিনা। সেই জাল মোৰ ভঁৰালত ধান চপাই থৰা।” ০১ যীচুৱে তেওঁলোকক সাগৰত পেলোৱা হ'ল আবু সকলো বিধৰ মাছ সেই জালত আন এটা দৃষ্টান্ত দিলে। তেওঁ ক'লে, “স্বৰ্গৰাজ্য এটি উঠিল ৪৮ জাল পৰিপূৰ্ণ হোৱাত মাছমৰীয়া সকলে তাক সবিহ গুটিৰ নিচিনা; সেই গুটি কোনো এজন মানুহে টানি বামলৈ তুলিলে। তাৰ পাছত তেওঁলোকে বহি ভাল লৈ নিজৰ পথাৰত সিঁচিলে। ০২ সকলো বীজৰ মাজত মাছবোৰ বাহি খালৈত বাখিলে আবু বেয়াবোৰ পেলাই ই অৱশ্যে আটাইতকে সুৰু; কিন্তু বৃক্ষি পোৱাৰ পাছত ই দিলে। ৪৯ জগতৰ শেষ কালতো এইদৰেই হ'ব। স্বৰ্গৰ শাক-পাচলিৰ গচ্ছবোৰ মাজত সকলোতকৈ ডাঙৰ হৈ দৃত সকলে আহি ধৰ্মিক সকলৰ মাজৰ পৰা দুষ্টবোৰক এজোপা গচ হয় আবু আকাশৰ চৰায়ে আহি তাৰ ভালত প্ৰথক কৰিব আবু জলস্ত অগ্নিত সিঁহতক পেলাৰ; (aión g165) বাস কৰে।” ০৩ যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ এটা দৃষ্টান্ত ৫০ তাত ক্ৰন্দন আবু দাঁত কৰচনি হ'ব।” ৫১ তাৰ পাছত দি ক'লে, “স্বৰ্গৰাজ্য খৰিবৰ নিচিনা। এগৰাকী মহিলাই যীচুৱে শিষ্য সকলক সুধিলে, “তোমালোকে এই সকলো তাকে লৈ প্ৰায় তিনি দোণ পিঠাগুড়িৰ লগত মিহলালে। কথা বুজি পালা নে?” তেওঁলোকে ক'লে, “হয়, পালোঁ।” ৫২ তাৰ ফলত আটাইথিনি পিঠা গুড়ি ফুলি উঠিল।” ০৪ যীচুৱে তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “গতিকে, স্বৰ্গৰাজ্যৰ দৃষ্টান্ত দ্বাৰাই লোক সকলৰ আগত এইবোৰ কথা ক'লে। বিষয়ে শিক্ষা পোৱা প্ৰত্যেক জন বিধানৰ অধ্যাপক এনে তেওঁ দৃষ্টান্ত নিদিয়াকৈ তেওঁলোকক একো কথা নক'লে। এজন শিষ্যত পৰিগত হয়, যি জনে এজন গৃহস্থৰ দৰে ৩৫ ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই যি কথা কোৱা হৈছিল সেয়া যেন নিজৰ ভৰালৰ পৰা নতুন আবু পুৰাণি উভয় বস্তু বাহিৰলৈ প্ৰৱণ হয়, তাৰ বাবেই এইদৰে ঘটিল - মই দৃষ্টান্তৰে উলিয়াই।” ৫৩ যীচুৱে এই দৃষ্টান্তবোৰ কোৱাৰ পাছত তাৰ মোৰ মুখ মেলিম, জগত স্থাপনৰ আৰম্ভণিৰে পৰা যি গুণ পৰা গুণ গ'ল। ৫৪ তাৰ পাছত যীচু নিজৰ নগৰলৈ আহিল আছিল, সেইবোৰ প্ৰকাশ কৰিম। ৫৬ পাছত যীচুৱে লোক আবু লোক সকলক তেওঁলোকৰ নাম-ঘৰত শিক্ষা দিবলৈ সকলক বিদায় দি ঘৰলৈ আহিল। তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য ধৰিলে। তাতে তেওঁৰ কথা শুনি তেওঁলোক বিস্মিত হৈ সকলে ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, “পথাৰৰ বিমৈ বনৰ গ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, “এই মানুহ জনে এনে জ্ঞান আবু দৃষ্টান্তটো আমাক বুজাই দিয়ক।” ৫৭ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৰ কৰাৰ ক্ষমতা ক'ৰ পৰা পালো? ৫৫ “যি জনে ভাল কঢ়িয়া সিঁচে, তেওঁ মানুহৰ পুত্ৰ। ৫৮ পথাৰ ই জানো সেই বাটৈৰ পুতেক নহয়? ইয়াৰ মাকৰ নাম খন এই জগত আবু ভাল কঢ়িয়া হৈছে স্বৰ্গৰাজ্যৰ সন্তান মৰিয়াম আবু ভায়েকহাঁতৰ নাম যাকোব, যোচেফ, চিমোন, সকল। সেই বিনে বনবোৰ হৈছে চয়তানৰ সন্তান। ৫৯ আবু যিহুদা নহয় নে? ৫৬ ইয়াৰ সকলো ভৌয়েকো ইয়াত যি শক্তৰে সেইবোৰ সিঁচিলে, সি চয়তান; শস্য দোৱাৰ আমাৰ মাজতে নাই জানো? তেনেহলে ই এইবোৰ ক'ৰ সময়েই এই জগতৰ শেষ সময় আবু দারণী সকল স্বৰ্গৰ পৰা পালো?” ৫৭ এইদৰে যীচুক লৈ লোক সকলে বিঘিনি দৃত (aión g165) ৫০ এতেকে যেনেকৈ বনবোৰ গোটাই পালে। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “ভাৰবাদী জুইত পোৱা যায়, সেইদৰে জগতৰ শেষতো হ'ব। (aión g165) ৫১ মানুহৰ পুত্ৰই তেওঁৰ দৃত সকলক পঠাই দিব অসম্মানিত নহয়।” ৫৮ লোক সকলৰ অবিশ্বাসৰ কাৰণে আবু সেই দৃত সকলে পাপলৈ নিয়া সকলো বিয়জনক তেওঁ তাত বিশেষ বেছি পৰাক্ৰম কাৰ্য নকৰিলে।

বিষয়বোৰ আবু দুৰাচাৰী লোক সকলক, মানুহৰ পুত্ৰৰ বাজ্যৰ মাজৰ পৰা গোটাই অগ্ৰিকুণ্ডত পেলাই দিব। ৪২ তেতিয়া তাত ক্ৰন্দন আবু দাঁত কৰচনি হৈ। ৪৩ সেই সময়ত ধৰ্মিক সকল তেওঁলোকৰ পিতৃৰ বাজ্যত সূৰ্যৰ নিচিনাকৈ উজ্জ্বল হ'ব। যাৰ কাণ আছে, তেওঁ শুনক। ৪৪ “স্বৰ্গৰাজ্য, পথাৰৰ মাজত লুকুৱাই থোৱা ভৰালৰ নিচিনা; এজন মানুহে সেইবোৰ বিচাৰি পোৱাৰ পাছত পুনৰ লুকুৱাই থলে। তাৰ পাছত তেওঁ আনন্দ মনেৰে গুণ গ'ল আবু তেওঁৰ যি যি আছিল, সৰ্বস্ব বেচি সেই পথাৰ কিনি ল'লে।” ৪৫ “পুণৰ স্বৰ্গৰাজ্য এনে এজন সদাগৰৰ নিচিনা, যি জনে উত্তম মুকুতা বিচাৰিছিল। ৪৬ যেতিয়া তেওঁ এটা বহুমূলীয়া মুকুতা বিচাৰি পালে, তেওঁ গৈ নিজৰ যি যি আছিল, সৰ্বস্ব বেচি সেই মুকুতাটো কিনি ল'লে।”

১৪ সেই সময়ত গালীলৰ শাসনকৰ্তা হেৰোদে যীচুৰ সুখ্যাতিৰ বিষয়ে শুনিলে। ২ তেওঁ নিজৰ দাস সকলক ক'লে, “এই লোক জন নিশ্চয় যোহন বাষ্পাইজক; তেওঁ মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা উঠিল আবু সেই বাবে এই সকলো পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিছে। ৩ কিয়নো হেৰোদে লোক সকলৰ দ্বাৰাই যোহনক বাক্ষি কাৰাগাবত বন্দী কৰি ৰাখিছিল। তেওঁ নিজৰ ভায়েক ফিলিপৰ ভাৰ্যা হেৰোদিয়াক ভাৰ্যা ৰাখিছিল আবু তেওঁৰ কাৰণে এইদৰে বন্দী কৰিছিল। ৪ কাৰণ যোহনে হেৰোদক কৈছিল, “হেৰোদিয়াক আপুনি ভাৰ্যা হিচাপে ৰখা বিধান সন্মত নহয়।” ৫ সেয়ে হেৰোদে যোহনক বধ কৰিবলৈ চল বিচাৰি আছিল, কিন্তু তেওঁ লোক সকললৈ তয় কৰিছিল, কাৰণ তেওঁলোকে যোহনক এজন ভাৰবাদীৰূপে মান্য কৰিছিল। ৬ পাছত হেৰোদৰ

জন্ম দিনের দিনা, হেবোদিয়ার জীয়েকে সভার মাজত নাচি তেতিয়া অন্দকার হৈ আহিছিল, তথাপি তেওঁ অকলশৰে হেবোদক সন্তুষ্ট কৰিলে। ৭ সেয়েহে, হেবোদে তাইক তাতে আছিল। ১৪ ইতিমধ্যে নাও খনে মাটি তাগৰ পৰা শপত খাই প্রতিজ্ঞা কৰিলে যে, তাই যিহকে বিচাৰিব তাকে আহি সাগৰৰ মাজ পালে আৰু বিপৰীত দিশৰ পৰা বতাহ তেওঁ তাইক দিব। ৮ ছোৱালী জনীয়ে মাকৰ পৰা পৰামৰ্শ বলাত নাও খনে প্ৰায় নিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাই টোৰ কোৰোত চলং-পাই ক'লে, “এখন থালত বাণাইজক যোহনৰ মূৰটো পলং হবলৈ ধৰিলে। ২৫ শ্ৰেষ্ঠ নিশা যীচু সাগৰৰ ওপৰত আনি মোক দিয়ক।” ৯ তাতে ৰজা অতিশয় দৃঢ়িত হ'ল; খোজকাটি শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ আহি আছিল। ২৬ শিষ্য কিন্তু নিজৰ শপতৰ কাৰণে আৰু তেওঁৰে সৈতে একেলগে সকলে যীচুক সাগৰৰ ওপৰত খোজকাটি আহি থকা দেখি ভোজনত বহা সকলৰ কাৰণেও, তেওঁ সেই মতে কৰিবলৈ ভীষণভাৱে ভয় খাই “ভৃত, ভৃত” বুলি চিৎৰিবলৈ ধৰিলে। আজ্ঞা দিলে। ১০ তেওঁ মানুহ পঠাই কাৰাগাৰত যোহনৰ ২৭ যীচুৰে তেতিয়াই তেওঁলোকক ক'লে, “এয়া মইহে; ভয় শিৰচেছেন্দ কৰালে। ১১ পাছত মূৰটো এখন থালত আনি নকৰিবা, সাহসী হোৱা।” ২৮ পিতৰে তেওঁক উত্তৰ দি ছোৱালী জনীক দিলে আৰু তাই সেইটো মাকৰ ওচৰলৈ ক'লে, “হে প্ৰভু, যদি আপুনিয়ে হয়, তেনহলে পানীৰ লৈ গ'ল। ১২ তাৰ পাছত যোহনৰ শিষ্য সকলে আহি ওপৰেনি আপোনাৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে মোক আজ্ঞা মৃতদেহটো লৈ গৈ মৈদাম দিলে আৰু পাছত তেওঁলোকে দিয়ক।” ২৯ যীচুৰে ক'লে, “আহা।” পিতৰে তেতিয়া গৈ সেই সকলো কথা যীচুক জনালে। ১৩ যোহনৰ মৃত্যুৰ নারৰ পৰা নামি পানীৰ ওপৰেনি খোজকাটি যীচুৰ কাষলৈ কথা শুনি যীচু অকলে এখন নারাত উঠি সেই ঠাইৰ পৰা আগবাঢ়ি গ'ল। ৩০ কিন্তু বতাহ দেখা পাই তেওঁ ভয় কোনো এক নিৰ্জন ঠাইলৈ গ'ল। কিন্তু লোক সকলে খোৱাত ডুবিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া তেওঁ চিৎৰিমাতিলে, ইয়াকে জানিব পাৰি বিভন্ন নগৰৰ পৰা ওলাই বামেনি “প্ৰভু, মোক বচাওক।” ৩১ যীচুৰে তেতিয়াই নিজে হাত খোজকাটি তেওঁৰ পাছল'লে। ১৪ তেওঁ নারৰ পৰা নামি মেলি তেওঁক ধৰি ক'লে, “আল্পবিশাসী, কিয় সন্দেহ মানুহৰ বৃহৎ দলটো দেখা পাই তেওঁলোকৰ আগলৈ কৰিলা?” ৩২ পাছত যেতিয়া যীচু আৰু পিতৰ নারাত উঠিল, আহিল। তাতে সেই লোক সকললৈ যীচুৰ মৰম লগাত বতাহ নাইকিয়া হ'ল। ৩৩ তেতিয়া নারাত থকা শিষ্য সকলে তেওঁলোকৰ ৰোগবোৰ সুস্থ কৰিলে। ১৫ তেতিয়া গধূলি যীচুক প্ৰণিপাত কৰি ক'লে, “আপুনি সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ হবলৈ ধৰিছিল, শিষ্য সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, পুত্ৰ।” ৩৪ তাৰ পাছত তেওঁলোক পাৰ হৈ, গিনেচৰৎ নামৰ “এই ঠাই নিৰ্জন আৰু দিনৰ সময়ো প্ৰায় শেষ হ'ল; লোক প্ৰদেশ পালে। ৩৫ তাতে সেই ঠাইৰ মানুহবোৰে যীচুক সকলক বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেওঁলোকে গাওঁৰোলৈ চিনি পোৱাত, সেই অঞ্চলৰ সকলো ঠাইতে তেওঁ অহাৰ গৈ নিজৰ কাৰণে খোৱা বন্ধ কিনিব পাৰিব।” ১৬ যীচুৰে বাৰ্তা পঠিয়াই দিলে। তাতে লোক সকলে বোগী সকলক তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁলোক যোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে। ৩৬ তেওঁলোকে যীচুক মিনতি তোমালোকেই তেওঁলোকক খাৰলৈ দিয়া।” ১৭ শিষ্য কৰিলে যেন সেই বোগী সকলে তেওঁৰ কাপোৰ দহি সকলে তেওঁক ক'লে, “আমাৰ ইয়াত কেৱল পাঁচটা পিঠা মাথোন ছুলৈ পায়। তাতে যিমান লোকে চুলে, তেওঁলোক আৰু দুটা মাছহে আছে।” ১৮ যীচুৰে ক'লে, “সেইখিনিয়ে সকলোৱে সুস্থ হ'ল।

মোৰ ওচৰলৈ আনা।” ১৯ পাছত তেওঁ লোক সকলক বনৰ ওপৰত বহিবলৈ আদেশ দিলে। তাৰ পাছত সেই পাঁচটো পিঠা আৰু দুটা মাছলৈ তেওঁ স্বৰ্গলৈ চাই আশীৰ্বাদ কৰিলে। তাৰ পাছত পিঠা খীনি ভাঙি শিষ্য সকলক দিলে আৰু শিষ্য সকলে সেইবোৰ লোক সকলক খাৰলৈ দিলে। ২০ তাতে সকলোৱে খাই তঢ়ে হ'ল; খোৱাৰ পাছত শিষ্য সকলে বৈয়ো সেই ভঙ্গা টুকুৰাবোৰ বাৰটা পাচি তুলি ল'লে। ২১ তাত ভোজন কৰা মানুহৰ মাজত মহিলা আৰু সুৰুল'ৰা-ছোৱালীক বাদ দি পুৰুষ মানুহ প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ মান আছিল। ২২ ইয়াৰ পাছতে, যীচুৰে শিষ্য সকলক আদেশ দিলে, তেওঁলোকে যেন নারাত উঠি তেওঁৰ আগেয়ে সিপাৰলৈ যায় আৰু লোক সকলক তেওঁ নিজে বিদায় দিলে। ২৩ লোক সকলক বিদায় দি তেওঁ প্ৰার্থনা কৰিবৰ কাৰণে পাহাৰৰ ওপৰলৈ অকলে উঠি গ'ল; আৰু যদিও

১৫ সেই সময়ত যিৰুচালেমৰ পৰা কেইজনমান ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ২ “আমাৰ পৰিচাৰক সকলৰ দিনৰ পৰা চলি অহা বিধান, আপোনাৰ শিষ্য সকলে কিয় মানি নচলৈ? কিয়নো তেওঁলোকে ভোজন কৰাৰ আগত হাতো নোধোৰে।” ৩ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ পৰম্পৰাগত বিধান পালনৰ কাৰণে আপোনালোকে কিয় ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা উলঞ্জন কৰে?” ৪ কাৰণ ঈশ্বৰে কৈছে, ‘তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰাৰ; আৰু ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক কুবচন কয়, তেওঁৰ মৃত্যুদণ্ড হব।’ ৫ কিন্তু আপোনালোকে কয়, ‘যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাতৃক কয়, ‘মোৰ যি যি বন্ধ আপোনালোকৰ সহায় হব পাৰে, সেইবোৰ মই ঈশ্বৰক উপহাৰ দিনোঁ।’ ৬ তেনহলে পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি তেওঁ কোনো সন্মান কৰাৰ প্ৰয়োজন

নাই। এইদৰে আপোনালোকৰ পুরুষে পুরুষে চলি অহা প্রভু, কিন্তু গৰাকীৰ মেজৰ পৰা উফৰি পৰাবোৰ কুকুৰে বিধাৰ কাৰণেই আপোনালোকে দৈশ্বৰৰ বাক্য মূলহীন খাবলৈ পায়।” ২৮ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “হে নাৰী, কৰিছে। ৭ আপোনালোক কপটীয়া! যিচয়া ভাৱাদীয়ে তোমাৰ বিশ্বাস মহৎ; তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰেই তোমালৈ আপোনালোকৰ বিষয়ে ঠিকেই ভাৱাবাণী কৰিলে, ৮ “এই হওক।” তাতে সেই মুহূৰ্তৰে পৰা মহিলা গৰাকীৰ জীয়েক মানুহবোৰে ওঠেৰে মোক সন্ধান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ সুস্থ হ'ল। ২৯ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাইৰ পৰা গালীল হৃদয় মোৰ পৰা দূৰৈত থাকে; ৯ তেওঁলোকে অনৰ্থকৰূপে সাগৰৰ ওচৰলৈ গ'ল। তাতে তেওঁ গৈ এটা পাহাৰৰ মোৰ আৰাধনা কৰে। কাৰণ তেওঁলোকে মানুহৰ বীতি ওপৰত উঠি বহিল। ৩০ তেতিয়া বহু মানুহৰ দল এটা নীতিৰো, আজ্ঞাৰ দৰে শিকায়।” ১০ তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; তেওঁলোকে খোৱা, অঙ্গ, বোৱা, লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “মোৰ কথা শুনক আৰু কোঞ্জ আৰু অনেক বোগীক যীচুৰ চৰণলৈ আনিলে আৰু বুজক। ১১ মুখত যি সোমায়, সেয়ে মানুহক অশুচি নকৰে, যীচুৱে তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। ৩১ তাতে সেই লোক কিন্তু মুখৰ পৰা যি ওলায়, সেয়েহে মানুহক অশুচি কৰে।” সকলে বোাক কথা কোৱা, কোঞ্জক সুস্থ হোৱা, খোৱাক ১২ তেতিয়া শিষ্য সকলে আহি যীচুক ক'লে, “ফৰীচী খোজ কঢ়া আৰু অন্ধক দৃষ্টি পোৱা দেখি বিস্যায় মানি সকলে যে আপোনাৰ এই কথা শুনি অপমান বোধ কৰিছে, ইস্তায়েলৰ দৈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিলে। ৩২ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ ইয়াক আপুনি জানে নে?” ১৩ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, “এই লোক সকললৈ “যিবোৰ গচ্ছপুলি মোৰ স্বীকীয় পিতৃয়ে বোৱা নাই, তাক মোৰ মৰম লাগিছে; কিয়নো তেওঁলোক মোৰ লগত তিনি উভালি পেলোৱা যাব। ১৪ তেওঁলোকৰ কথা এৰি দিয়া; দিন ধৰি আছে আৰু তেওঁলোকৰ লগত একো খোৱা বস্তু তেওঁলোক অন্ধ পথ প্ৰদৰ্শক। অন্ধই অন্ধক বাট দেখুৱালে, নাই। তেওঁলোকক লঘোনে বিদায় দিবলৈ মোৰ ইচ্ছা দুয়ো খাৰেত পৰিব।” ১৫ তেতিয়া পিতৃৰে যীচুক ক'লে, নাই; হয়তো বাটত অসুস্থ হৈ পৰিব পাবে।” ৩৩ তেতিয়া “এই দৃষ্টান্তিৰ অৰ্থ আমাক বুজাই দিয়ক।” ১৬ তেওঁ শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “এনেকুৱা এক নিৰ্জন ঠাইত ক'লে, “তোমালোকে এতিয়াও বুজি পোৱা নাই নে? ১৭ ইমাননোৰ মানুহক খুৱাবৰ বাবে আমি ইমান পিঠা ক'ত তোমালোকে এই কথাও নবুজ্ঞা নে- মুখত যি সোমায়, পাম?” ৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ সেয়ে পেটৰ ভিতৰলৈ যায় আৰু শৌচৰ দ্বাৰেদি বাহিৰলৈ ওপৰত কেইটা পিঠা আছে?” তেওঁলোকে ক'লে, “সাতটা ওলায়। ১৮ কিন্তু মুখৰ পৰা যিবোৰ ওলায়, সেইবোৰ পিঠা আৰু কেইটামান সৰু মাছ আছে।” ৩৫ তেতিয়া যীচুৱে মানুহৰ হৃদয়ৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলায় আৰু সেইবোৰেই লোক সকলক মাটিত বাহিৰলৈ আজ্ঞা দিলে। ৩৬ তেওঁ মানুহক অশুচি কৰে। ১৯ কিয়নো মানুহৰ মনৰ পৰাই সেই সাতোটা পিঠা আৰু মাছকেইটা ললে। তাৰ পাছত সকলো কুচিষ্টা, নৰ-বধ, ব্যতিচাৰ, যৌনপাপ, ছুবি, মিছা দৈশ্বৰক ধন্যবাদ দি সেইবোৰ তাৎপৰি শিষ্য সকলক দিলে সাক্ষ্য আৰু নিন্দা এইবোৰ ওলায়। ২০ এইবোৰেহে আৰু শিষ্য সকলে খাৰ বাবে লোক সকলক ভগাই দিলে। মানুহক অশুচি কৰে; কিন্তু নোধোৱা হাতেৰে ভোজন ৩৭ তাতে সকলোৱে খাই তৃপ্ত হ'ল আৰু যি টুকুৰাবোৰ কৰিলে মানুহ অশুচি নহয়।” ২১ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই পৰি থাকিল শিষ্য সকলে সেইবোৰ গোটাই সাতটা পাচি ঠাই এৰি তুৰ আৰু চীদেন অঞ্চললৈ গ'ল। ২২ সেই ঠাইৰ পূৰ কৰিলে। ৩৮ যি সকলে খাইছিল সেই সকলৰ মাজত এগৰাকী কনান দেশীয় মহিলাই আহি চিঞ্চিৰি চিঞ্চিৰি আমাৰ পাছে পাছে আহি আছে।” ২৪ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “মোক আন কোনো মানুহৰ ওচৰলৈ পঠোৱা নাই, কেৱল ইস্তায়েল-বংশৰ হেৰোৱা মেৰৰ ওচৰলৈহে পঠোৱা হৈছে।” ২৫ তাতে মহিলা গৰাকীয়ে আহি যীচুক প্ৰগিপাত কৰি ক'লে, “হে প্রভু, মেলৈ দেয়া কৰক।” ২৬ কিন্তু যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “ল'ৰা-ছোৱালীৰ খোৱা বস্তুবোৰ কুকুৰৰ আগত পেলাই দিয়া উচিত নহয়।” ২৭ তাই ক'লে, “হয়

১৬ ফৰীচী আৰু চদ্দূকী সকলে যীচুক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু আকাশৰ পৰা কোনো এটা পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন তেওঁলোকক দেখুৱাবলৈ ক'লে। ২ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “সন্ধিয়া হলে আপোনালোকে কয়, ‘বতৰ ফৰকাল হব, কিয়নো আকাশ খন বঙ্গা হৈছে।’ ও বাতিপুৱা কয়, ‘আজি ডাৰঁৰীয়া হব; কিয়নো আকাশ বঙ্গ ও অন্ধকাৰ হৈছে।’ আপোনালোকে আকাশৰ অবস্থাৰ প্ৰতে বিচাৰ কৰিব জানে, অথচ সময়ৰ চিন বুজিব নোৱাৰে। ৪ এই মুগৰ পাপী আৰু ব্যতিচাৰীলোক সকলে পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰো কিন্তু যোনাৰ চিনৰ

বাহিরে তেওঁলোকক আন একো চিন দেখুওৱা নহ'ব।” তাৰ সময়ৰ পৰা যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক জনাবলৈ ধৰিলে পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এৰি গুটি গ'ল। ৫ পাছত তেওঁৰ যে, তেওঁ অৱশ্যেই যিবৃচালেমলৈ যাৰ লাগিব, আৰু তাত শিষ্য সকল সিপাৰলৈ আছিল, কিন্তু লগত পিঠা আনিবলৈ পৰিচাৰক, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ পাহাৰি গ'ল। ৬ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে পৰা অনেক দুখভোগ পাই মৃত্যুভোগ কৰি তিন দিনৰ শুনা! ফৰীচী আৰু চদ্দূকী সকলৰ খমিৰৰ পৰা সারধানে দিনা পুনৰায় উঠিব লাগিব। ২২ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক থাকিবা।” ৭ শিষ্য সকলে নিজৰ মাজত কোৱা-কুই কৰিলে, একাঘণে নি অনুযোগ কৰি ক'লে “হে প্ৰভু, ই আপোনাৰ “আমি পিঠা আনা নাই কাৰণে তেওঁ এইদৰে ক'লে নেকি” পৰা দূৰ হওক! আপোনাৰ প্ৰতি কেতিয়াও এনে নষ্টক।” ৮ এই কথা বুজিৰ পাৰি যীচুৱে ক'লে, “অল্পবিশাসী সকল, ২৩ কিন্তু যীচুৱে পিতৰৰ ফালে ঘূৰি চাই তেওঁ ক'লে, “মোৰ তোমালোকে নিজৰ মাজত পিঠা লৈ নহাৰ কাৰণে এই আগৰ পৰা দূৰ হ চয়তান; তই মোৰ পথৰ বিঘনি স্বৰূপ, কথা কৈছোঁ বুলি কিয় আলোচনা কৰিবছ? ৯ তোমালোকে তই ঈশ্বৰৰ কথা নাভাৰি, মানুহৰ কথাহে ভাবিছ।” ২৪ এতিয়াও বুজা নাই নে বা তোমালোকৰ মনতো পৰা নাই তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “কোনোৱে নে সেই পাঁচ হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে পাঁচটা পিঠাৰ কথা যদি মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে তেওঁ আৰু তাৰ পাছত কেইটা পাঁচ তোমালোকে তুলি লৈছিল? নিজকে অস্থীকাৰ কৰক আৰু নিজৰ কুচ তুলি লৈ, মোক ১০ নাইবা সেই চাৰি হাজাৰ মানুহৰ কাৰণে সাতটা পিঠাৰ অনুসৰণ কৰক। ১৫ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন কথা আৰু কেইটা পাঁচ তোমালোকে তুলি লৈছিল? ১১ বক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মই যে তোমালোকক পিঠাৰ কথা কোৱা নাই, সেই বিষয়ে মোৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন হেৰুৱায়, তেওঁ সেই জীৱন তোমালোকে কিয় বুজি পোৱা নাই? কিন্তু ফৰীচী আৰু পাৰ। ২৬ কাৰণ কোনো মানুহে গোটেই খন জগত পায়ো চদ্দূকী সকলৰ খমিৰৰ পৰা সারধান হবলৈহে কৈছোঁ।” যদি নিজৰ জীৱনকে হানি কৰে, তেনেহলে তেওঁৰ কি ১২ তেতিয়া শিষ্য সকলে বুজি পালে যে, তেওঁ পিঠাৰ লাভ? মানুহে নিজৰ প্ৰাণৰ সলনি কি দিব পাৰে? ২৭ খমিৰৰ পৰা তেওঁলোকক সারধান হবলৈ কোৱা নাই, কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ নিজৰ পিতৰ প্ৰতাপেৰে স্বৰ্গৰ দৃত কিন্তু ফৰীচী আৰু চদ্দূকী সকলৰ শিক্ষাৰ পৰাহে সারধান সকলক লগত লৈ আহিব। তেতিয়া তেওঁ প্ৰতিজনক নিজৰ হ'বৰ বাবে কৈছে। ১৩ তাৰ পাছত যীচু যেতিয়া চীজাবিয়া- কৰ্ম অনুসাৰে ফল দিব।” ২৮ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ ফিলিপীৰ অঞ্চলে গ'ল, তেতিয়া শিষ্য সকলক তেওঁ কওঁ, তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান লোক ইয়াত থিয় সুধিলে “মানুহৰ পুত্ৰ কোন” এই বিষয়ে লোক সকলে কি হৈ আছে, যি সকলে মানুহৰ পুত্ৰক নিজৰ বাজ্যলৈ আহা বুলি কয়? ১৪ তেওঁলোকে ক'লে, “কোনো কোনোৱে কয় নেদেখা পৰ্যন্ত মৃত্যুভোগ নকৰে।”

বাণিস্থ দিওঁতা যোহন; কোনোৱে এলিয়া, আন কোনোৱে যিৰিমিয়া বা ভাৰবাদী সকলৰ এজন বুলি কৰা” ১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলৈ, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন বুলি ভাবা?” ১৬ তেতিয়া চিমোন পিতৰে উত্তৰ দি কলে, “আপুনি সেই অভিষিক্ত জন অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্ট, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।” ১৭ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “বাৰ যোনাৰ পুত্ৰ চিমোন, তুমি ধৰ্য; কিয়নো তেজ আৰু মাঃসই তোমাৰ আগত এই কথা প্ৰকাশ কৰা নাই, কিন্তু স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৰেহে প্ৰকাশ কৰিলে। ১৮ ময়ো তোমাক কওঁ যে ‘তুমি পিতৰ অৰ্থাৎ শিল’, আৰু এই শিলৰ ওপৰত মই মোৰ মণ্ডলী স্থাপন কৰিম, মৃত্যুৰ কোনো শক্তিয়েইয়াক পৰাজয় কৰিব নোৱাৰিব। (Hades p86) ১৯ মই তোমাক স্বৰ্গৰাজ্যৰ চাবিবোৰ দিম, তাতে তুমি এই পৃথিবীত যিহকে বাঞ্ছিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি হবলৈ দিয়া হ'ব।” ২০ তেতিয়া যীচুৱে শিষ্য সকলক এই আজ্ঞা দিলৈ, তেওঁলোকে যাতে কাকো নকয় যে তেৱেই “খ্ৰীষ্ট, অৰ্থাৎ অভিষিক্ত জন”। ২১ সেই

১৭ ছয় দিনৰ পাছত যীচুৱে পিতৰ, যাকোৰ আৰু তেওঁৰ ভায়েক যোহনক লগত লৈ এটা ওখ পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি গ'ল। ১ যীচুৱে তেওঁলোকৰ সন্মুখত অন্যৰূপ ধৰিলে; তেওঁৰ মুখ সূৰ্যৰ দৰে দীপ্তিমান আৰু বস্ত্ৰ পোহৰৰ নিচিনা শুঁক হৈ গ'ল। ৩ তেতিয়া হঠাৎ মোচি আৰু এলিয়াই তেওঁলোকৰ কাষত উপস্থিত হৈ যীচুৰ লগত কঢ়োপকথন কৰিলে। ৪ তাতে পিতৰে মাত লগাই যীচুক ক'লে, “প্ৰভু, ভালোই হৈছে যে, আমি ইয়াত আছোঁ। আপোনাৰ ইচ্ছা হ'লে, মই ইয়াত তিনিটা পাঁচ সাজিম - এটা আপোনাৰ, এটা মোচিৰ আৰু এটা এলিয়াৰ কাৰণে।” ৫ তেওঁ যেতিয়া কথা কৈ আছিল, সেই সময়ত এচপৰা উজ্জ্বল মেঘে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰিলৈ সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনা গ'ল, “এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁত মই পৰম সন্তুষ্ট, এওঁৰ কথা শুনা।” ৬ এই কথা শুনি শিষ্য সকলে অতিশয় ভয় পাই মাটিত উৰুৰি খাই পৰিল। ৭ তেতিয়া যীচুৱে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকক স্রষ্ট কৰি ক'লে, “উঠা, ভয় নকৰিবা।” ৮ তাৰ পাছত তেওঁলোকে চকু তুলি চাই যীচুৰ বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালৈ। ৯ পাছত তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা

नामि आहि थाकोते, यीचूरे तेव्हेलोकक आज्ञा दि क'ले, निदियेने?" २५ तेव्हें क'ले "दियो" इयार पाछत पितरे "मानुहर पुत्र मृत लोकव माजव परा उथान नोहोरा घरले आहि किवा कोवार आगेये यीचूरे तेव्हेंक क'ले, पर्यंत तोमालोकेए ई दर्शनव कथा काको नकवा।" १० "चिमोन, तोमार मनत कि भाव हय? पृथिवीव बजा सकले तेव्हें शिष्य सकले तेव्हेंक सुधिले, "तेनेहले एलिया कोन लोकव परा कर वा माचूल आदाय करेव? निजव प्रथमे आहिव लागे बुलि विधानव अध्यापक सकले किय देशव लोक सकलव परा ने आन विदेशी सकलव परा?" कय?" ११ तेव्हें उत्तर दि क'ले, "एलिया अरशेयेई २६ पितरे क'ले "विदेशी सकलव परा", यीचूरे तेव्हेंक आहिव आरु तेव्हें सकलो पुनःङ्खापन करिवा। १२ किन्तु कले, "तेनेह'ले निजव देशव लोक सकल कर दियार महि तोमालोकक कण्ठ, एलिया इतिमधेयेई आहि गल परा मुक्त। २७ तथापि आमि येन कर संग्रहकारी सकलव आरु लोक सकले तेव्हेंक चिनि नापाले; लोक सकले विघ्निन नजन्माओ, ई कारणे तुमि सागरलै गै वरशी तेव्हेंप्रति यि इच्छा ताके करिले। इहंदरे मानुहर बोरा आरु प्रथमे यि माछ उठिव सेइटोके धरि मुख पुत्रयो तेव्हेलोकव हातत दुखभोग करिव लागिव।" १३ मेलिले एटका बृप्तपावा; सेइटो आनि, मोर आरु तोमार तेतिया शिष्य सकले बुजि पाले ये, तेव्हें वाणिस्य दिया कारणे दिवलगीया कर तेव्हेलोकक दियागै।"

योहनव विषये तेव्हेलोकक कै आছे। १४ यीचू आरु तेव्हें शिष्य सकल येतिया लोक सकलव ओचरलै घर्वि आहिल, तेतिया एजन मानुह यीचूर ओचरलै आहि, तेव्हें आगत आँठुकाढी क'ले, १५ "हे प्रत्यु, आपुनि मोर पुत्रलै दया करका सि मृगी वोगत आक्रान्त है वर कष्ट पाई आছो सि वारे वारे हय जुइ अथवा पानीत परि याया। १६ महि आपोनार शिष्य सकलव ओचरलै आनिछिलो, किन्तु तेव्हेलोके तेव्हेंक सुस्त करिव नोराविलो।" १७ तेतिया यीचूरे उत्तर दि क'ले, "तोमालोक अविश्वासी आरु अपथेयोरा वंश; आरु किमान काळ महि तोमालोकव लगे लगे थाकिम? किमान दिन नो महि तोमालोकक सहिम? लराटिक मोर ओचरलै आना।" १८ तेतिया यीचूरे सेहि तूत अआकार डवियाई दियात, सि लावाटोर परा ओलाई ग'ल आरु सेहि मुहूर्तरे परा ल'वाटो सुस्त ह'ल। १९ तार पाछत शिष्य सकले निरले यीचूर ओचरलै आहि सुधिले, "आमि नो ताक किय खेदाव नोराविलो?" २० यीचूरे तेव्हेलोकक क'ले, "तोमालोकव अल्प-विश्वासव कारणे; कियनो महि तोमालोकक स्वरूपाटक कण्ठ, ई चिसरियह गुटिव समानो यदि तोमालोकव विश्वास थाके, तेनेहले ई पर्वतटोक कयदि तोमालोकेकोरा ईयाव परा तालै या" तेतिया ई यावा तोमालोकव वारे एकोरेह असाध्य नहव। २१ प्रार्थना आरु लघोनव विने ई धरणव दुष्ट आत्मा कोनोमते वाहिव नहय।" २२ पाछत यीचू आरु तेव्हें शिष्य सकल गालील प्रदेशत थका समयत यीचूरे तेव्हें शिष्य सकलव क'ले, "मानुहर पुत्रक लोक सकलव हातत शोधाई दिया हवा। २३ लोक सकले तेव्हेंक वध करिव आरु तिन दिनव दिना तेव्हें पुनराई जीयाई उठिवा" ई कथा शुनि शिष्य सकल अति दुःखित ह'ला। २४ यीचू आरु तेव्हें शिष्य सकल कफरनाहुमलै ग'ला यि सकलव कर संग्रहकारीये आधलि तोले, तेव्हेलोके पितरव ओचरलै आहि क'ले, "तोमालोकव गुरुरे आधलिटो

१८ सेहि समयत शिष्य सकले यीचूर ओचरलै आहि सुधिले, "प्रत्यु, स्वर्गाज्यत श्रेष्ठ कोन?" २ तेतिया यीचूरे एटि शिशुक ओचरलै माति आन तेव्हेलोकव माजत थिय कराई कले, ३ "महि तोमालोकक सँचाकै कण्ठ, यदि तोमालोकेमन परिवर्तन करि शिशु सकलव दरे हव नोरावा, तेनेहले कोनोमतेई स्वर्गाज्यत प्रवेश करिव नोराविवा। ४ एतेके यि कोनोरे ई शिशुटिव दरे निजेके नम्र करे, तेऱेई स्वर्गाज्यत सर्वरेश्टा। ५ आको यि कोनोरे एने एटि शिशुक मोर नामेव ग्रहण करे, तेव्हें मोकेह ग्रहण करे। ६ मोक विश्वास करा ई नम्र सकलव माजव कोनोवा एजनक यदि कोनोरे पापव पथत लै याय, तेनेहले तेव्हेंक डिडित एटा डाङव जांत वाक्षी वर्वं समुद्रव गतीव पानीत डुवाई दियाई तेव्हेंपक्षे भाल हव। ७ हाय! विघ्निनव समयव कारणे ई जगत; कियनो विघ्निनव समय अरशेयेई आहिवा किन्तु यि मानुहर द्वावाई विघ्निन हय, तेव्हें सत्ताप ह'वा। ८ तोमालोकक पापलै नियाव कारण यदि तोमालोकव हात वा भरि हय, तेनेहले ताक काटी दूरलै दलियाई पेलोरा; दुइ हात वा दुइ भरि लै अनन्त जुइत पेलोरा होरातकै, कोंडा वा खोरा है जीरनत प्रवेश कराई तोमालोकव पक्षे भाल। (aiōnios g166) ९ तोमालोकव चक्ररे यदि तोमालोकव पापव पथलै निये, तेनेहले ताको काढी तोमालोकव परा दूरलै दलियाई पेलोरा; दुई चक्र लै अनन्त अग्निय नवकृत पेलोरा होरातकै, वर्वं कगा है जीरनत सोमोराई तोमालोकव पक्षे भाल। (Geenna g1067) १० सेये सारधामे चलिवा; तोमालोकेए ई सरु सकलव माजव एजनको हेयज्ञन नकरिवा; कियनो महि तोमालोकक कण्ठ, स्वर्गत तेव्हेलोकव दूत सकले मोर स्वर्गीय पितृव मुख सदाय येन देखा पाय। ११ कारण यि व्हेल, ताक विचारि वक्षा करिवलै मानुहर पुत्र आहिल। १२ तोमालोकेकि भावा? यदि कोनो एजन मानुहर एश्टा

মের আছে আঁাৰু তাৰ মাজৰ পৰা যদি এটা ভুল পথে সেই বজা জনে মৰম কৰি সেই দাসক এৰি দিলে আৰু তাৰ গৈ হেৰাই যায়, তেতিয়া তেওঁ জনে নিৰানৰৈটা মেষক খণ্ড ক্ষমা কৰি দিলে। ২৮ পাছত সেই দাসে বাহিৰলৈ পাহাৰৰ দাঁতিত এবি হৈ হেৰোৱা মেষটোক বিচাৰি নায়াৰ? গৈ তেওঁৰ এজন সহকৰ্মীক দেখা পালো তাৰ ওচৰত ১৩ আৰু যদি হেৰোৱাটোক কেনেহলৈ পায়, তেনেহলে সেই সহকৰ্মী জনৰ প্রায় এশ মুদ্ৰাখণ্ড আছিলা দাস জনে মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ যে, ভুল পথে নোয়োৱা সেই সহকৰ্মী জনৰ ডিঙি চেপি ক'লে, ‘তই যি মুদ্ৰা ধাৰে সেই নিৰানৰৈটা মেষতকৈ, যিটো হেৰাই গৈছিল সেই লৈছিলি, সেই মুদ্ৰা এতিয়া পৰিশোধ কৰ’। ২৯ তেতিয়া মেষটোক ঘূৰাই পোৱাত তেওঁ অধিক আনন্দ কৰিব। ১৪ তাৰ সহকৰ্মী জনে মাটিত পৰি কাৰুতি-মিনতি কৰি ক'লে, এইদৰে এই সুৰ সকলৰ মাজৰ এটিও নষ্ট হোৱাটো স্বৰ্গত ধৈৰ্য ধৰছোন, মই তোৰ সকলো ধাৰ পৰিশোধ কৰিব।’ থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে ইচ্ছা নকৰে। ১৫ কিন্তু তোমাৰ ৩০ কিন্তু তেওঁ সন্মত নহ'লা বৰং পৰিশোধ নকৰা পৰ্যন্ত ভায়েৰাই যদি তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰে, তেনেহলে তেওঁ তেওঁক বন্দীশালত বন্দী কৰি থলে। ৩১ তেতিয়া তেওঁৰ অকলে থাকোতেই ওচৰলৈ গৈ তেওঁৰ দোষ দেখুৰাই সহদাসবোৱে এই ঘটনা দেখি অতিশয় দুঃখিত হ'লা দিয়া। তেওঁ যদি তোমাৰ কথা শুনে, তেনেহলে তুমি সিহতে বজাৰ ওচৰলৈ গৈ যি যি ঘটিল, সেই সকলো তোমাৰ ভায়েৰাক ঘূৰাই পালা। ১৬ কিন্তু যদি নুশুনে, বিষয় তেওঁক জনালে। ৩২ তেতিয়া বজাই সেই দাসক তেনেহলে দুই এজন ভাইক তোমাৰ লগত লৈ যোৱা, মাটি কলে, ‘দুষ্ট দাস! তই মোক কাৰুতি-মিনতি কৰাত যাতে দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ কথাত প্রত্যেকটো বিষয় মই তোৰ সকলো ধাৰ কৰিবলৈঁ ৩৩ তেনেহলে মই সত্য বুলি প্ৰমাণিত হয়। ১৭ যদি তেওঁ তেওঁলোকৰ কথাও যেনেকৈ তোক দয়া কৰিছিলোঁ, তয়ো তেনেকৈ তোৰ নুশুনে, তেনেহলে মণ্ডলীক জনাবা; মণ্ডলীৰ কথাও যদি সহদাসক দয়া কৰা উচিত নাছিল নে?’ ৩৪ তেতিয়া বজাৰ নুশুনে, তেনেহলে তেওঁ তোমাৰ ওচৰত অনা-ইহুনী আৰু খং উঠিল আৰু দিবলগীয়া আটাইখিনি খণ্ড পৰিশোধ নকৰা কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলৰ দৰে হওক। ১৮ মই তোমালোকক পৰ্যন্ত দাস জনক যাতনাকাৰীৰ হাতত শোধাই দিলে। ৩৫ সঁচাকৈয়ে কওঁ, তোমালোকে পৃথিবীত যিহকে বাঞ্ছিবা, ঠিক সেইদৰে তোমালোক প্ৰতিজনে যদি তোমালোকৰ সেয়ে স্বৰ্গতো বন্ধ কৰা হ'ব আৰু পৃথিবীত যিহকে মুকলি ভাইক অস্তৰেৰে সৈতে ক্ষমা নকৰা, তেনেহলে মোৰ স্বৰ্গীয় কৰিবা, সেয়ে স্বৰ্গতো মুকলি কৰা হ'ব। ১৯ পুনৰায় মই পিতৃয়েও তোমালোকক এইদৰে কৰিব।’

তোমালোকক কওঁ, পৃথিবীত তোমালোকৰ দুজনৰ যদি প্ৰাৰ্থনীয় কোনো বিষয়ত এক মন হয়, তেনেহলে স্বৰ্গত থকা মোৰ পিতৃৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকলৈ সেই বিষয় সিদ্ধ কৰা হ'ব ২০ কিয়নো যি ঠাইত দুই বা তিনি জন মোৰ নামেৰে গোটা খায়, সেই ঠাইত ময়ো তেওঁলোকৰ মাজত থাকোঁ।’ ২১ তেতিয়া পিতৃৰে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, মোৰ ভায়ে মোৰ অহিতে কিমান বাৰ পাপ কৰিলে মই তেওঁক ক্ষমা কৰিম? সাত বাৰলৈকে নে?” ২২ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “সাত বাৰলৈকে বুলি মই তোমাক নকওঁ; কিন্তু সাত সতৰ গুণ বাৰ বুলিহে কওঁ। ২৩ স্বৰ্গৰাজ্যক এনেদৰে তুলনা দিয়া হয়; যেনেকৈ, এজন বজাই নিজৰ দাস সকলৰ ওচৰত হিচাব বিচাৰিলৈ ২৪ যেতিয়া তেওঁ হিচাব লবলৈ আৰাস্ত কৰিলে, তেতিয়া তেওঁৰ আগলৈ এনে এজন দাসক অনা হ'ল যি জনৰ বজাৰ ওচৰত দহ হাজাৰ বৃপৰৰ্খণ আছিল। ২৫ কিন্তু পৰিশোধ কৰিবলৈও তেওঁৰ ক্ষমতা নাছিলা তেতিয়া বজা জনে এই আদেশ দিলৈ যে, সেই লোক জনৰ সৈতে তেওঁৰ স্ত্ৰী, ল'ৰা-ছোৱালী আৰু তেওঁৰ সৰ্বস্ব বিক্ৰী কৰি যেন খণ্ড পৰিশোধ কৰা হয়। ২৬ তেতিয়া সেই দাসে মাটিত পৰি বজাৰ ভবিত ধৰি ক'লে, “হে প্ৰভু, ধৈৰ্য ধৰক, মই আপোনাৰ আটাইখিনি খণ্ড পৰিশোধ কৰিম।’ ২৭ তেতিয়া

১১ এইবোৰ কথা কোৱাৰ অস্তত যীচু গালীল প্ৰদেশৰ পৰা যদ্দনৰ সিপাবে থকা যিহুনীয়াৰ সীমালৈ আহিলা ২ মানুহৰ বৃহৎ দল এটাও তেওঁৰ পাছে পাছে আহিবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁ সেই লোক সকলক সুস্থ কৰিলে। ৩ সেই সময়ত কেইজনমান ফৰীচীয়ে আহি যীচুক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে সুধিলে, “কোনো লোকৰ পক্ষে যি কোনো কাৰণত পত্নীক ত্যাগ কৰাটো বিধান সন্মত হয় নে?” ৪ তাতে যীচুৰে উন্তৰ দি ক'লে, “আৰাস্তৌতে সৃষ্টিকৰ্তাৰ যে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি স্বজন কৰিলে, সেই বিষয়ে আংগোপনালোকে জানো পঢ়া নাই? ৫ তাৰ পাছত স্থৰে আকো কৈছিল, ‘এই হেতুকে মানুহে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক এৰি, নিজৰ স্ত্ৰীত আসক্ত হৈ এক দেহ হ'ব?’ ৬ তেওঁলোকক এতিয়া দুজন নহয়, কিন্তু দুয়ো এক দেহ হ'ল। এতকে স্থৰে যি জনক একেলগে যোগ কৰিছে, মানুহে তেওঁক বিয়োগ নকৰক।’ ৭ তেতিয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে মোচিয়ে কিয় ত্যাগ-পত্ৰ দি ভাৰ্যাক এৰিবলৈ আজগা দিছে?” ৮ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “আংগোপনালোকৰ কঠোৰ মনৰ কাৰণে মোচিয়ে নিজৰ ভাৰ্যাক ত্যাগ কৰিবলৈ আংগোপনালোকক আজগা দিছে; আৰাবস্তৌতে কিন্তু এনেকুৰা নাছিল। ৯ সেয়ে, মই আংগোপনালোকক কওঁ, যদি কোনো মানুহে ব্যতিচাৰ

বাহিরে আন কোনো কারণত ভার্যাক ত্যাগ করি অন্যক স্টশ্বৰ বাজ্যত সোমোরাতকে বৰং বেজীৰ বিন্ধায়েদি বিয়া কৰায়, তেনেহলে সেই জনে ব্যভিচাৰ কৰে আৰু “উট সোমোৱা উজ্জু।” ২৫ এই কথা শুনি শিষ্য সকলে কোনোৱে যদি পৰিত্যক্ত হোৱা সেই ভার্যাক বিয়া কৰায়, অতিশয় বিস্মিত হৈ ক'লে, “তেনেহলে পৰি০ৰাঙ পোৱা তেনেহলে তেৱেঁ ব্যভিচাৰ কৰে।” ১০ তেতিয়া শিষ্য কাৰ সন্তু?“ ২৬ যীচুৱে তেওঁলোকলৈ চাই ক'লে, “ই সকলে যীচুক ক'লে, “যদি নিজৰ ভাৰ্যাৰ সৈতে এজন মানুহৰ পক্ষে অসন্তু ঠিকেই, কিন্তু স্টশ্বৰ পক্ষে সকলো পুৰুষৰ সম্পৰ্ক এনেকুৱাই হয়, তেনেহলে বিয়া নকৰোঁৱাই সন্তু।” ২৭ তেতিয়া পিতৰে উন্দৰ দি তেওঁক ক'লে, ভাল।” ১১ যীচুৱে তেওঁলোক ক'লে, “সকলোৱে এই “চাওক, আমি সকলোকে এৰি আপোনাৰ পাছত আহিছোঁ, শিক্ষা মানি লব নোৱাৰে, কেৱল যি সকলক সেই ক্ষমতা তেনেহলে আমি পাম নে?” ২৮ যীচুৱে তেওঁলোকক দিয়া হৈছে, তেওঁলোকেহে এই বিষয় মানি লব পাৰে। ১২ ক'লে, “মই সঁচাকে তোমালোকক কওঁ, তোমালোক যি কোনোৱে মাকৰ গৰ্তৰ পৰাই নপুংসক হৈ জন্ম পাইছে; সকল মোৰ অনুগামী হ'লা, নতুন সৃষ্টিৰ সময়ত যেতিয়া আন কাৰোৰাক মানুহেই নপুংসক কৰিছে; পুৰু এনে মানুহৰ পুত্ৰ নিজৰ প্রতাপেৰে সিংহাসনত বহিব, তেতিয়া কোনো কোনো লোক আছে যি সকলে স্বৰ্গৰাজ্যৰ কাৰণে তোমালোকেও বাৰ খন সিংহাসনত বহিবা আৰু ইত্ত্বায়েলৰ নিজকে নিজে নপুংসক কৰিছে। যি জনে এই শিক্ষা গ্ৰহণ বাৰ ফৈদৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবা। ২৯ যি কোনোৱে মোৰ কৰিব পাৰে, তেওঁ গ্ৰহণ কৰক।” ১৩ তাৰ পাছত লোক নামৰ কাৰণে নিজৰ ঘৰ, ভাই, ভনী, পিতৰ, মাতৃ, সন্তান, সকলে সুৰু ল'ৰা ছোৱালীবোৰক যীচুৰ কাখলৈ লৈ বা মাটিকে এৰে, তেওঁ তাৰ এশ গুণ বেচি পাব আৰু আহিল যাতে শিশু সকলৰ ওপৰত হাত বাখি তেওঁ প্ৰাৰ্থনা অনন্ত জীৱনৰো অধিকাৰী হব। (aiōnios g166) ৩০ যি সকল কৰে; কিন্তু যীচুৰ শিষ্য সকলে তেওঁলোকক ডিবিয়াৰ এতিয়া প্ৰথমত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেক পাছ ধৰিবলৈ। ১৪ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “শিশুবোৰক মোৰ হ'ব, আৰু যি সকল শ্ৰেষ্ঠত আছে, তেওঁলোকৰ মাজৰ বহু ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্য লোক আগ হ'ব।”

এওঁলোকৰ নিচিনা লোক সকলৰ বাবেহে।” ১৫ ইয়াৰ পাছত তেওঁ শিশু সকলৰ ওপৰত নিজৰ হাত বাখিলো পাছত সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁ আতৰি গ'ল। ১৬ এদিন এজন যুৱকে যীচুৰ ওচলৈ আহি সুধিলে, “হে গুৰু, অনন্ত জীৱন পাৰৰ কাৰণে মই কি সৎ কৰ্ম কৰিব লাগিব?” (aiōnios g166) ১৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “সৎ কৰ্ম কি, এই বিষয়ে তুমি মোক কিয় সুধিছা? সৎ মা৤্ৰ এজনেই আছে। যদি তুমি সেই অনন্ত জীৱনত সোমাবলৈ ইচ্ছা কৰা, তেনেহলে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰা।” ১৮ মানুহ জনে তেওঁক সুধিলে, “কোনোৰ আজ্ঞা?” যীচুৱে ক'লে, “নৰ-বধ নকৰিবা; ব্যভিচাৰ নকৰিবা; চৰ নকৰিবা; ১৯ যিছা সাক্ষ নিদিবা; নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সন্ধান কৰা; আৰু তোমাৰ চৰুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰিবা।” ২০ সেই যুৱক জনে তেতিয়া তেওঁক ক'লে, “মইতো এই সকলোৰে পালন কৰি আহিছোঁ; এতিয়া মোৰ কি কৰিবলৈ বাকী আছে? ২১ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যদি তুমি নিখুঁত হবলৈ ইচ্ছা কৰা, তেনেহলে যোৱা; তোমাৰ সৰ্বস্ব বেচা আৰু দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰা, তাতে স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হব। তাৰ পাছত আহা, মোৰ অনুকাৰী হোৱা।” ২২ এই কথা শুনি যুৱক জন অতি দুঃখিত হৈ গুঁচি গ'ল; কিয়নো তেওঁৰ বহুত ধন-সম্পত্তি আছিল। ২৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, “মই তোমালোকক সঁচাকে কওঁ, ধনী লোকৰ বাবে স্বৰ্গৰাজ্যত প্ৰেশে কৰা কঠিন। ২৪ পুনৰায় মই তোমালোকক কওঁ, ধনী ব্যক্তিৰ কাৰণে

২০ “স্বৰ্গৰাজ্য এজন গৰাকীৰ নিচিনা। তেওঁ এদিন নিজৰ দ্রাক্ষাবাৰীৰ কামৰ বাবে অতি ৰাতিপুৱাতে বনুৱা সকলক বিচাৰি লওাই গ'ল। ২ তেওঁ এক একদীনাৰ দিবলৈ বনুৱা সকলৰ সৈতে বন্দবন্ত কৰি সিহঁতক দ্রাক্ষাবাৰীলৈ পঠাই দিলে। ৩ প্ৰায় নটা বজাত তেওঁ আকৌ লওাই গ'ল আৰু আন কিছুমান বনুৱাক বজাৰত তেতিয়াও যিয় হৈ থকা দেখি তেওঁ সিহঁতক ক'লে, ৪ ‘তোমালোকেও মোৰ দ্রাক্ষাবাৰীলৈ কাম কৰিবলৈ যোৱা। তোমালোককো মই উচিত মজুৰী দিম।’ তেতিয়া সিহঁতেও কাম কৰিবলৈ গ'ল। ৫ আকৌ প্ৰায় বাৰটা আৰু তাৰ পাছত তিনিটা বজাত তেওঁ লওাই গৈ, সেই একেদেৰেই কৰিলে। ৬ পুৰু প্ৰায় পাঁচ মান বজাত তেওঁ লওাই গৈ আন কেইজনমান বনুৱাক যিয় হৈ থকা দেখি সিহঁতক সুধিলে, ‘তোমালোকে একো কাম নকৰাকৈ গোটেই দিনতো ইয়াত কিয় যিয় হৈ আছা? ৭ সিহঁতে তেওঁৰ ক'লে, ‘কোনেও আমাক কামত লগোৱা নাই।’ তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক ক'লে, ‘তোমালোকে মোৰ দ্রাক্ষাবাৰীৰ কামলৈ যোৱা।’ ৮ পাছত গধুলি সময়ত, সেই দ্রাক্ষাবাৰীৰ গৰাকীয়ে নিজৰ কৰ্মচাৰীক ক'লে, ‘বনুৱা সকলক মাতি শেষৰ জনৰ পৰা আৰন্ত কৰি, প্ৰথম জনলৈকে প্ৰত্যেককে মজুৰী দিয়া।’ ৯ পাঁচ মান বজাত যি সকলক বনুৱাক কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে আহি এক দীনাবৈপোলে। ১০ তাতে যি সকল বনুৱাক প্ৰথমে কামত লগোৱা হৈছিল, সিহঁতে বেচিকৈ মজুৰী পাব বুলি মনে মনে ভাবিলে; কিন্তু

সিঁহতেও এক একদীনাৰহে পালে। ১১ সিঁহতে নিজৰ চলায়। ২৬ তোমালোকৰ মাজত তেনে হোৱা উচিত মজুৰী পোৱাৰ পাছত গৰাকীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ কৰি নহয়; তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে মহান হবলৈ ক'লে, ১২ “আমি গোটেই দিনটো ব'দৰ তাপত কাম ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ সেৱাকাৰী হওক। ২৭ যি কৰিলৈঁ; কিন্তু এই শেষত আহা বনুৱা সকলে মাত্ৰ এছন্টা কোনোৱে তোমালোকৰ মাজত প্ৰথম হবলৈ ইচ্ছা কৰে, কাম কৰিছে, তথাপি আপুনি সিঁহতক আমাৰ সমানেই তেওঁ তোমালোকৰ দণ্ড হওক, ২৮ মানুনৰ পুত্ৰৈ সেৱাদিলে।” ১৩ তেতিয়া গৰাকীয়ে সিঁহতৰ মাজৰ এজনক শুশ্রাৰ পাবলৈ নহয়, কিন্তু সেৱা শুশ্রাৰ কৰিবলৈ আৰু উত্তৰ দিলে, “বন্ধু, মই তোমালোকৰ ওপৰত একো অন্যায় অনেকৰ মুক্তিৰ মূল্যৰ অৰ্থে নিজৰ প্রাণ দিবলৈলৈ আহিলা” কৰা নাই; তোমালোকে জানো মোৰ লগত এক দীনাৰত ২৯ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিৰীহো নগৰৰ কাম কৰিবলৈ বন্দবন্ত কৰা নাছিলা? ১৪ তোমালোকক পৰা ওলাই যাওঁতে, অনেক লোক যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল। যিমান দিছোঁ, এই শেষৰ কেইজনকো সিমান দিবলৈ ৩০ তাতে বাটৰ কাষত দুজন অন্ধ বহি আছিল; যীচু সেই মোৰ ইচ্ছা; নিজৰ পাবলগীয়াখিনি লৈ তোমালোক গুঁতি বাটেদি যোৱা শুনি সিঁহতে চি৞্বি চি৞্বিৰ কলৈ ধৰিলে, যোৱা। ১৫ যিবোৰ মোৰ নিজৰ বন্ধু, সেইবোৰ মই নিজৰ “হে দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান আমাক দয়া কৰক”। ৩১ কিন্তু ইচ্ছামতে ব্যৱহাৰ কৰাৰ অধিকাৰ জানো মোৰ নাই? নে সিঁহতক মনে মনে থাকিবলৈ লোক সকলে ডবিয়ালে; কিন্তু মই উত্তম কৰ্ম কৰা বাবে তোমালোকৰ চকু পুৰিছে? ১৬ সিঁহতে তেতিয়া পুনৰ বৰকৈ চি৞্বিৰহে ক'লে, “হে প্ৰভু, এইদৰে পাছ হোৱা সকল আগ হ'ব আৰু আগ হোৱা সকল দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান, আমাক দয়া কৰক”। ৩২ তেতিয়া পাছ হ'ব।” ১৭ তাৰ পাছত যীচু যিৰুচালেমলৈ যোৱাৰ যীচু থমকি ব'ল আৰু সিঁহতক মাতি সুধিলৈ, “তোমালোকে পথত, বাৰ জন শিষ্যক একাষৰীয়া কৰি মাতি নি ক'লে, কি বিচাৰা? মই তোমালোকৰ কাৰণে কি কৰিম?” ৩৩ ১৮ “চোৱা, আমি যিৰুচালেমলৈ গৈ আছোঁ; তাত মানুহৰ সিঁহতে যীচুক ক'লে, “হে প্ৰভু, আমাৰ চকু মুকলি কৰক।” পুত্ৰক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ ৩৪ তেতিয়া সিঁহতলৈ মৰম লাগি যীচুৰে সিঁহতৰ চকু চুলে; হাতত শোধাই দিয়া হ'ব; তাতে তেওঁলোকে তেওঁক দেৰী তেতিয়াই সিঁহতে দেখা পালে আৰু তেওঁৰ পাছে পাছে কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা দিব; ১৯ তেওঁলোকে তেওঁক বিদ্রপ গ'ল।

কৰিবৰ কাৰণে চাবুকেৰে কোৱাৰলৈ আৰু ঝুচত দিবলৈ অনা-ইছন্দী সকলৰ হাতত শোধাই দিব; কিন্তু তিন দিনৰ দিনা তেওঁক তোলা হ'ব।” ২০ তাৰ পাছত চিবদিয়ৰ পুত্ৰক দুজনক সিঁহতৰ মাকে লগত লৈ যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু প্ৰণিপাত কৰি তেওঁৰ ওচৰত যাচনা কৰিলে। ২১ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক সুধিলৈ “তুমি কি বিচাৰি আহিছা?” তেওঁ যীচুক ক'লে, “আপুনি এই আদেশ দিয়ক যেন আপোনাৰ ৰাজ্যত মোৰ এই দুটা পুত্ৰৰ এটাই আপোনাৰ সোঁ হাতে, আনটোৱে বাঁওহাতে বহিবলৈ পায়।” ২২ যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকে কি খুজিছা, সেই বিষয়ে নাজানা। মই যি পাত্ৰত পান কৰিবলৈ গৈৰ্ছোঁ, তোমোলোকে সেই পাত্ৰত পান কৰিব পাৰিবা নে?” তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে ‘পাৰিম’। ২৩ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে মোৰ পান-পাত্ৰত পান কৰিবা হয়, কিন্তু মোৰ সোঁ হাতে আৰু বাঁওহাতে বহিবলৈ দিবৰ বাবে মোৰ ক্ষমতা নাই। মোৰ পিতৃয়ে যি লোক সকলৰ কাৰণে ইয়াক যুগ্মত কৰি বাখিছে, তেওঁলোককহে দিয়া হ'ব।” ২৪ এই কথা শুনি আন দহ জন শিষ্যাই এই দুজন ভাই-ককায়েকৰ প্ৰতি অসন্তুষ্ট হ'ল। ২৫ তেতিয়া যীচুৰে শিষ্য সকলক মাতি ক'লে, “তোমালোকে এই কথা জানা যে, অনা-ইছন্দী সকলৰ শাসনকৰ্তা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব কৰে, আৰু নেতা সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ষমতা

২১ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিৰুচালেমৰ ওচৰৰ
জৈতুন পৰ্বতৰ বৈংফগী গাওঁলৈ আহিল, তেতিয়া
যীচুৰে দুজন শিষ্যক এই কথাকৈ পঠিয়ালে, ২ “তোমালোক
সন্ধুখৰ গাওঁখন লৈ যোৱা; তাতে বাঙ্গি থোৱা গাধ এজনী
পোৱালিয়ে সৈতে পাবা; সেই দুটা মোৰ বাবে খুলি
আনাগৈ। ৩ যদি তোমালোকক কোনোবাই কিবা কয়,
তেনেহলে তোমালোকে কৰা, ‘প্ৰভুৰ এই দুটাৰ প্ৰয়োজন
আছে, তাতে তেওঁ লগে লগেই তোমাক দি পৰ্যাব’।” ৪
যি বচন ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, এইটো সম্পূৰ্ণ
হওক, ৫ “তোমালোকে চিয়োন-জীয়ৰীক কোৱা, চোৱা,
তোমাৰ বজা তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছে, তেওঁ নম্ব হৈ,
গাধৰ ওপৰত বহি, অৰ্থাৎ গাধ পোৱালিৰ ওপৰত উঠিঃ”
৬ সেই বচন সিদ্ধ হবলৈ এয়ে ঘটিল; তেতিয়া শিষ্য
সকল গ'ল আৰু যীচুৰে দিয়া আদেশ অনুসৰি কৰিলে, ৭
গাধজনী আৰু পোৱালিটো আনিলে, আৰু সিঁহতৰ পিঠিট
তেওঁলোকৰ কাপোৰ পাৰি দিলে; তাৰ পাছত তেওঁ তাৰ
ওপৰত বহিল। ৮ তেতিয়া লোক সকলৰ অধিক ভাগে
নিজৰ নিজৰ কাপোৰ বাটৰ পাৰি দিলে; আৰু কিছুমান
লোকে গছৰ ভালবোৰকে কাটি আনি বাটৰ পাৰি দিলে;
৯ আৰু তেওঁৰ আগে-পাছে যোৱা লোক সকলে বিশ্বাই
ক'লে, “হোচানা! হোচানা! দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান। যি জন
প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, তেওঁ ধন্য; উদ্বৰ্লোকত জয়ৰ্ধনি

হওক!” ১০ যেতিয়া যীচু যিরূচালেমত প্রেশ করিলে, যোহন- তেওঁ কর পৰা আহিছে? স্বৰ্গৰাজ্যৰ পৰা নে তেতিয়া লোক সকলে পুণৰ উৎফুল্লিত হৈ কৰ ধৰিলে “এই মানুহৰ পৰা?” তাতে তেওঁলোকে পৰম্পৰে আলোচনা জন কোন?” ১১ তাতে লোক সকলে ক'লে, “এও গালীল কৰি ক'লে, “আমি যদি কওঁ স্বৰ্গৰ পৰা, তেওঁ আমাক প্ৰদেশৰ নাচৰতৰ পৰা আহা ভাৱাদী যীচু।” ১২ পাছত যীচু ক'ব, তেনেহলে কিয় তেওঁত বিশ্বাস নকৰিলা? ২৬ কিন্তু ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত সোমাল, তাত যি সকলে মন্দিৰৰ ভিতৰত আমি যদি কওঁ ‘মানুহৰ পৰা’, তেনেহলে লোক সকললৈ বেচা-কিনা কৰে, তেওঁলোকক বাহিৰ কৰিলে আৰু ধন আমাৰ ভয় লাগে; কিয়নো সকলোৱে যোহনক ভাৱাদী সলোৱা সকলৰ মেজ আৰু কপো বেচাবোৰ আসনবোৰ বুলি মানে।” ২৭ পাছত তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দি লুটিয়াই পেলালৈ। ১৩ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “এইটো ক'লে, “আমি নাজানো।” তেতিয়া তেৱেঁ তেওঁলোকক লিখা আছে, ‘মোৰ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ কোৱা হ'ব’, কিন্তু ক'লে, “তেনেহলে কি অধিকাৰেৰে মই এইবোৰ কৰোঁ, তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহা কৰিছা।” ১৪ তেতিয়া সেই বিষয়ে যয়ো আপোনালোকক নকওঁ।” ২৮ “কিন্তু অন্ধ আৰু খোৱা সকল সেই মন্দিৰলৈ আহিল আৰু যীচুৰে আপোনালোকে কি ভাবে? এজন মানুহৰ দুজন পুত্রক তেওঁলোকক সুষ্ঠ কৰিলে। ১৫ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু আছিল; তেওঁ প্ৰথম জনৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, ‘বোপা বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁ কৰা আচাৰিত কৰ্মবোৰ তুমি আজি দ্বাক্ষাৰীৰীত কাম কৰাগৈ।’ ২৯ তাতে সি দেখি আৰু যেতিয়া ল'বাবোৰে মন্দিৰত চিৰিৰি “জয়! পিতাকৰ উত্তৰ দিলে, ‘মই নাযাওঁ’; কিন্তু পাছত মনত জয়! দায়ুদৰ বংশৰ সন্তান”, বুলি কোৱা শুনিলে, তেতিয়া অনুশোচনা কৰি গ'ল। ৩০ দ্বিতীয় জনৰ ওচৰলৈকো তেওঁলোক ক্ষেভিত হ'ল। ১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক গৈ, সেই একে কথাকে ক'লে। তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, ক'লে, “লোক সকলে কি কৈছে তুমি শুনিছা নে?” যীচুৰে ‘মই যাম পিতা’; কিন্তু তেওঁ নগ'ল। ৩১ এই দুয়োজনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “হয়! আপোনালোকে কেতিয়াও পঢ়া মাজত পিতাকৰ ইচ্ছা কোন জনে পালন কৰিলে?” নাই নে, “তুমি শিশু আৰু কেচুবাবোৰ মুখৰ পৰা স্তুতি তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰথম জনে”। যীচুৰে তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণ কৰিলা?” ১৭ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক এৰি নগৰৰ ক'লে, “মই আপোনালোকক সঁচাকৈ কওঁ, কৰ সংগ্ৰহকৰী পৰা ওলাই বেখনিয়া গাঁৱলৈ গ'ল আৰু বাতিতো তাতেই আৰু বেশ্যাবোৰে আপোনালোকৰ আগেয়ে ঈশ্বৰৰ বাজ্যত থাকিল। ১৮ বাতিপুৰু নগৰলৈ ঘূৰি আহোতে তেওঁৰ ভোক সোমাৰ। ৩২ কিয়নো যোহন আপোনালোকৰ ওচৰলৈ লাগিলা। ১৯ এনেতে বাটৰ কাষত এজোপা ডিমৰু গছ দেখা ধাৰ্মিকতাৰ পথেৰে আহিল, তথাপি আপোনালোকে তেওঁত পালে আৰু তেওঁ ওচৰলৈ গ'ল, কিন্তু পাত্ৰ বাহিৰে একো বিশ্বাস নকৰিলে; কিন্তু কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু বেশ্যাবোৰে নোপোৱাত, তেওঁ ক'লে, “এত্যাবা পৰা এই গছত কোনো তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে; আপোনালোকে এইবোৰ দেখিও, কালে ফল নথৰক”। লগে লগেই সেই ডিমৰু জোপা শুকাই পাছত বিশ্বাস কৰিবলৈকো অনুতাপ নকৰিলে।” ৩৩ “আৰু গ'লা (aión g165) ২০ যেতিয়া শিয়া সকলে সেই গচ্ছজোপাৰ এটা দৃষ্টান্ত শুনক। এজন মানুহ আছিল; তেওঁ এখন অৱহা দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁলোকে বিশ্বাস মানি ক'লে, দ্বাক্ষাৰীৰ পাতিলে, আৰু তাৰ চাৰিওফালে বেৰা দি, তাৰ “এই ডিমৰু গচ্ছজোপা অকস্মাৎ কেনেকৈ শুকাই গ'ল?” মাজত প্ৰোশাল পাতিলো তাৰ পাছত টঙ্গি সাজিলো, আৰু ২১ যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকক খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি, তেওঁ আন দেশলৈ সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে যদি সন্দেহ নকৰি বিশ্বাস গ'ল।” ৩৪ যেতিয়া দ্বাক্ষাঙুটি চপোৱাৰ বতৰ ওচৰ হ'ল, কৰা, তেনেহলে কেৰল ডিমৰু গছকে এইবোৰে কৰিব তেওঁ নিজৰ গুটি পাবলৈ, খেতিয়ক সকলৰ ওচৰলৈ তেওঁৰ পাৰিবা এনে নহয়; কিন্তু এই পৰ্বতটোক যদি কোৱা, দাসবোৰক পঠাই দিলে। ৩৫ কিন্তু দ্বাক্ষাৰীৰ খেতিয়ক ইয়াৰ পৰা উঠি সাগৰত পৰ গৈ, তেতিয়া সিওঁ হ'ব। সকলে তেওঁৰ দাসবোৰক ধৰিলে; এজনক কোৱালে, ২২ তোমালোকে প্ৰাৰ্থনাবে বিশ্বাস কৰি যি যি খোজা এজনক বধ কৰিলে, এজনক শিল দলিয়াই মাৰিলে। সকলোকে পাবা।” ২৩ যীচু মন্দিৰলৈ আহি উপদেশ দি ৩৬ পুনৰাবৰ্য তেওঁ আগতকৈ অধিক দাস পঠালে; তাতে থকাৰ সময়ত, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকল সিহতকো সেই একেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিলে। ৩৭ পাছত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “তুমি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ দ্বাক্ষাৰীৰ গৰাকীয়ে ‘পুত্ৰক আদৰ কৰিব বুলি’, সিহতৰ কৰিছা? এই অধিকাৰ তোমাক কোনে দিলে?” ২৪ যীচুৰে ওচৰলৈ পঠালে। ৩৮ কিন্তু যেতিয়ক সকলে পুত্ৰক দেখি, উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “ময়ো আপোনালোকক এই পৰম্পৰে ক'লে, ‘এওঁৱেই উত্তৰাধিকাৰী; আহা, আমি কথা সুধো; যদি আপোনালোকে মোক কয়, তেনেহলে এওঁক বধ কৰোঁহক, তাতে তেওঁৰ উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ ময়ো কি অধিকাৰেৰে এইবোৰ কৰিছোঁ, সেই বিষয়ে হ'ব’।” ৩৯ এই বুলি সিহতে তেওঁক ধৰি, দ্বাক্ষাৰীৰ আপোনালোকক কম। কওকচোন- ২৫ বাণিষ্ঠা দিওঁতা বাহিৰলৈ নি বধ কৰিলে। ৪০ এনে শুলত সেই দ্বাক্ষাৰীৰ

গৰাকী জন আহিলে, সেই খেতিয়ক সকলক কি কৰিব?" নোহোৱাকৈ তুমি আহি ইয়াত কেনেকৈ সোমালা?" তেতিয়া ৪১ লোক সকলে তেওঁক ক'লে, "তেওঁ সেই দুর্জনবোৰক তেওঁ অবাক হ'ল; ১৩ তাতে বজাই তেওঁৰ দাস সকলক নিষ্ঠুৰভাবে সংহার কৰিব, আৰু যি সকলে বতৰত ফলবোৰ মাতি ক'লে, 'ইয়াক হাত-ভৰি বাঞ্ছি, বাহিৰ আন্দৰাত শোধাই দিব, এনে আন খেতিয়ক সকলৰ হাতত সেই পেলাই দিয়া; তাতে ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।' ১৪ দ্ৰক্ষাৰী গতাই দিব।" ৪২ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, কিয়নো নিমন্ত্ৰিত লোক অনেক, কিন্তু মনোনীত লোক "এই শাস্ত্ৰীয় বচন আপোনালোকে পঢ়া নাই নে, 'ঘৰ- তাকৰ।'" ১৫ তাৰ পাছত ফৰীচী সকল গ'ল, আৰু কেনেকৈ সজা সকলে যি শিল অগ্রাহ্য কৰিলে, সেয়ে চুকৰ প্ৰধান যীচুক নিজে কোৱা কথাত তেওঁলোকে বন্দী কৰিব পাৰে, শিল হ'ল; এয়ে প্ৰভুৰ পৰা হ'ল, আৰু আমাৰ দেখাত সেই বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰিব ধৰিলো। ১৬ এনে মন্ত্ৰণা আচৰিত? ৪৩ এই হেতুকে মই আপোনালোকক কওঁ, কৰি, তেওঁলোকে হেৰোদীয়া মানুহৰ সৈতে তেওঁলোকৰ আপোনালোকৰ পৰা ঈশ্বৰৰ বাজ্য নিয়া হ'ব, আৰু তাৰ শিষ্য সকলক যীচুৰ ওচৰলৈ পঠিয়ালো তেওঁলোকে যীচুক ফল উৎপন্ন কৰা জাতিক দিয়া হ'ব। ৪৪ এই শিলৰ ওপৰত ক'লে, "হে গুৰু, আপুনি সত্য, আৰু সত্যৰপে ঈশ্বৰৰ পথৰ যি কোনো পৰিব, তেওঁ ডোখৰ-ডোখৰকৈ ভাগি যাব; কিন্তু বিষয়ে শিক্ষা দিছে, আপুনি কোনো ব্যক্তিৰ মতামতক ভয় যাৰ ওপৰত এই শিল পৰিব, তেওঁক ধূলিৰ দৰে উৰুৱাই নকৰে; এই কাৰণে কোনো লোকৰ সৈতে আপুনি পক্ষপাত পেলাব।" ৪৫ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে নকৰে। ১৭ গতিকে আমাক কওকচোন, 'চীজাৰক কৰ তেওঁৰ এই দৃষ্টান্তবোৰ শুনি, তেওঁ যে তেওঁলোকৰ বিষয়ে দিয়া বিধান সন্তুত হয় নে নহয়?' এই বিষয়ে আপুনি কি কৈছে এই কথা বুজি পালে। ৪৬ কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক ভাৱে, চীজাৰক কৰ দিব পায় নে নাপায়?" ১৮ যীচুৱে ধৰিবলৈ ছল বিচাৰিলে, কাৰণ লোক সকলক ভয় কৰিলে; তেওঁলোকৰ দুষ্টতা বুজি পাই ক'লে, "হে কপটীয়া সকল, কিয়নো লোক সকলে তেওঁক ভাৰবাদী বুলি মানিছিল।

২২ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, আৰু দৃষ্টান্তৰে তেওঁলোকৰ লগত কথা পাতি ক'লে যে, ২ "স্বৰ্গৰাজ্যৰ তুলনা এনে এজন বজাৰ লগত দিয়া যায়, যি জনে তেওঁৰ পুতেকৰ বিয়াৰ ভোজ পাতি, ও এই ভোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ তেওঁৰ দাসবোৰক পঠাই দিলে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল আহিবলৈ মন নকৰিলে। ৪ পুনৰায় তেওঁ আন দাসবোৰক এই আদেশ দি পঠালে, 'যি সকলক নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছে তেওঁলোকক কোৱাগৈ; চোৱা, মই ভোজ যুগ্মত কৰিলোঁ। মোৰ বলধ আদি হষ্টপুষ্ট পশু মৰা হৈছে, আৰু সকলো সম্পূৰ্ণ হ'ল; তোমালোকে বিয়াৰ ভোজলৈ আহা।' ৫ কিন্তু তেওঁলোকে অৱহেলা কৰি কোনোৱে নিজৰ খেতিলৈ আৰু কোনোৱে নিজৰ বেহা-বেপাৰলৈ ওলাই গ'ল। ৬ আৰু অৱশিষ্টবোৰে তেওঁৰ সেই দাসবোৰক ধৰি, অপমান কৰি বধ কৰিলে। ৭ তাতে বজাৰ খং উঠি, তেওঁৰ সৈন্য সকলক পঠিয়াই, সেই নৰবধীবোৰক সংহাৰ কৰি, সিঁহতৰ নগৰ খন পুৰি পেলালে। ৮ তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰক ক'লে, বিয়াৰ ভোজ যুগ্মত হৈ আছে, কিন্তু নিমন্ত্ৰিত সকল যোগ্য নাছিল; ৯ এই কাৰণে তোমালোকে বাজপথৰ চাৰিআলিলৈ গৈ বিমান মানুহ পোৱা, সেই আটাই লোককে বিয়াৰ উৎসৱলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰাগৈ। ১০ তেতিয়া তেওঁৰ দাসবোৰে বাটলৈ ওলাই গৈ, ভাল-বেয়া যিমান মানুহ পালে, সেই সকলোকে গোটাই আনিলে; তাতে আলাহী সকলৰ বিয়া-ঘৰ ভৰি পৰিল। ১১ কিন্তু বজাই আলাহী সকলক চাৰিলৈ ভিতৰলৈ আহোতে বিয়াৰ কাপোৰ শিপিঙ্কা এজন মানুহ দেখি সুধিলে, ১২ 'হে মিত্ৰ, বিয়াৰ কাপোৰ

কিয় মোক পৰীক্ষা কৰিছে? ১৯ কৰ দিয়া ধন মোক দেখুৱাওঁকা' তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ আগলৈ আধলি এটা আনিলে। ২০ যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, "এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম কাৰ হয়?" ২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "চীজাৰবাৰ" তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "তেনেহলে যি চীজাৰব, সেয়া চীজাৰক দিয়ক আৰু যি ঈশ্বৰৰ, সেয়া ঈশ্বৰক দিয়ক।" ২২ এই কথা শুনি তেওঁলোকে বিস্যু মানিলো পাছত তেওঁলোকে তেওঁক এৰি গুঁচি গ'ল। ২৩ সেইদিনা পুনৰুখান বিশ্বাস নকৰা চৰ্দুকী সকল যীচুৰ ওচৰলৈ আহিলা তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, ২৪ "হে গুৰু মোচিয়ে ক'লে, 'কোনো মানুহ যদি স্তান নোহোৱাকৈ মৰে, তেনেহলে ভায়োকে তেওঁৰ পত্নীক বিয়া কৰাই ককায়েকলৈ বংশ উৎপন্ন কৰিব'। ২৫ আমাৰ ইয়াত সাত জন ভাই-ককাই আছিল; প্ৰথম জনে বিয়া কৰালে আৰু স্তান নোহোৱাকৈ মৰি, তেওঁৰ তৰিতোক ভায়েকলৈ এৰি গ'ল। ২৬ পাছত দিতীয়, তৃতীয় আদি কৰি সাতো জন ভাই একেদৰে কৰিলে আৰু মৰিল। ২৭ সকলোৱে পাছত সেই তৰিতোক জনী মৰিল। ২৮ তেনেহলে পুনৰুখানত তেওঁ সেই সাত জনৰ ভিতৰত কোন জনৰ পত্নী হৈব? কিয়নো সকলোৱে তেওঁক বিয়া কৰাইছিল।" ২৯ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, "আপোনালোকে ধৰ্মশাস্ত্ৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম নাজানি ভুল কৰিছে। ৩০ কিয়নো পুনৰুখানত বিয়া নকৰাই, বিয়া দিয়াও নহয়; কিন্তু স্বৰ্গত থকা দৃতৰ নিচিনা হয়। ৩১ মৃত সকলৰ পুনৰুখানৰ বিষয়ে যি বাক্য ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাৰ আপোনালোকক কোৱা হৈছিল বোলে, ৩২ 'মই অৱাহামৰ

ঈশ্বর, ইচ্ছাকৰ ঈশ্বর, যাকোবৰ ঈশ্বৰ'; তেওঁ মৃত সকলৰ আৰু তোমালোকে আচাৰ্য্যবুলি মতা নহ'বা; কিয়নো ওাষ্টই ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিত সকলৰহে ঈশ্বৰ।" ৩০ ইয়াকে তোমালোকৰ আচাৰ্য্য। ১১ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত যি শুনি, লোক সকলে তেওঁৰ উপদেশত বিস্ময় মানিলৈ। ৩৪ জন শ্ৰেষ্ঠ, তেওঁ তোমালোকৰ পৰিচারক হ'ব। ১২ যি যেতিয়া ফৰীচী সকলে শুনিলে যে, যীচুৱে চন্দ্ৰকী সকলক কোনোৱে নিজকে নিজে বৰ বুলি মানিব, তেওঁক সৰু নিবুত্বৰ কৰিছে, তেতিয়া তেওঁলোক একগোট হ'ল; ৩৫ কৰা হ'ব; আৰু যি কোনোৱে নিজকে নিজে সৰু বুলি তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন বিধান পণ্ডিতে তেওঁক পৰীক্ষা মানিব, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব। ১৩ কিন্তু হায় হায় কপটীয়া কৰি সুধিলে- ৩৬ "হে গুৱু, বিধানৰ কোনটো আজ্ঞা প্ৰধান?" বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোকে ৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "তুমি সকলো হাদয়, সকলো সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো মানহুবোৰ আগত আপোনালোকে প্ৰাণ, আৰু সকলো চিন্তেৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰেম স্বৰ্গৰাজ্যৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰিছে; কাৰণ আপোনালোকে কৰা।" ৩৮ এইটোৱেই প্ৰধান আৰু প্ৰথম আজ্ঞা। ৩৯ নিজেও নোমোমাই, আৰু সোমাবলৈ ধৰা সকলকো এইদৰে দিতীয়টো আজ্ঞা হ'ল- 'তোমাৰ চৰুৰীয়াক তোমাৰ সোমাবলৈ নিদিয়ে।' ৪১ হায় হায় কপটীয়া, অধ্যাপক নিচনাকৈ প্ৰেম কৰা।' ৪০ এই দুটাআজ্ঞাই গোটেইবিধান আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোকে বাৰী-বিধৱা সকলৰ আৰু তাৰবাদী সকলৰ কথাক নিৰ্ভৰ কৰে।" ৪১ ফৰীচী ঘৰ-বাৰী গ্রাস কৰে আৰু দীঘল প্ৰাৰ্থনাৰে ছদ্মবেশ ধৰে, সকল গোটি খাই থাকোতে, যীচুৱে তেওঁলোকক এটা প্ৰশ্ন এই হেতুকে আপোনালোকে অধিক দণ্ড পাৰ। ১৫ হায় সুধিলে, ৪২ তেওঁ সুধিলে, "ওাষ্টিৰ বিষয়ে আপোনালোকে হায় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! মনে কি ধৰে? তেওঁ কাৰ সন্তান?" তেওঁলোকে তেওঁক আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে ক'লে, 'দায়ুদৰ সন্তান।' ৪৩ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "তেনেহলে দায়ুদে কেনেকৈ আতাৰ দ্বাৰাই প্ৰভু বুলিলে আৰু যেয়ে লয়, সেই জনক নিজতকৈয়ে দুণগ নৰকী আৰু যেয়ে কৰে। (Geenna g1067) ১৬ হায় হায় অঙ্গ পথ প্ৰদৰ্শক! শক্ৰবোৰক তোমাৰ চৰণৰ অধীন নকৰালৈকে, মোৰ আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে কয় সোঁ হাতে বহি থাকা। ৪৫ এতকে দায়ুদে যদি ওাষ্টিক যে, মন্দিৰত ধৰি শপত খালে একো নহয়; কিন্তু যি জনে প্ৰভু মোলে, তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ তেওঁৰ সন্তান হ'ব মন্দিৰৰ সোগত ধৰি শপত খায়, তেওঁহে ধৰুৱা হয়। ১৭ পাৰে?" ৪৬ তেতিয়া কোনেও তেওঁক একো উত্তৰ দিব হে নিৰোধ আৰু অঙ্গ সকল, সোণ আৰু সোণক পৰিত্ব নোৱাবলৈ; আৰু সেই দিনাৰে পৰা তেওঁক কোনো কথা কৰা যি মন্দিৰ, এই দুয়োৱো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ? ১৮ সুধিলৈকো কাৰো সাহস নহ'ল।

২৩ তেতিয়া যীচুৱে লোক সকলক আৰু তেওঁৰ শিষ্য

সকলক ক'লে, ২ তেওঁ ক'লে "বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল মোচিৰ আসনত বহি আছে। ৩ এই কাৰণে তেওঁলোকে তোমালোকক যি আজ্ঞা দিয়ে, সেই সকলোকে পালন আৰু মান্য কৰিবা; কিন্তু তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ দৰে নকৰিবা; কিয়নো তেওঁলোকে যি দৰে কয়, সেইদেৱে নকৰে। ৪ হয়, তেওঁলোকে গধূৰ আৰু অসহায়ী ভাৰ বাক্ষি মানহুবোৰ কান্দত দিয়ে, কিন্তু নিজে এটা আঙুলিৰে সেই ভাৰ লবাবলৈ ইচ্ছা নকৰে। ৫ তেওঁলোকে মানহুক দেখুৱাবলৈ নিজৰ সকলো কৰ্ম কৰে; তেওঁলোকে নিজৰ নিজৰ তাৰিখ ডাঙুৰকৈ লয়, আৰু কাপোৰৰ দহি দীঘলকৈ বাখো। ৬ ভোজত প্ৰধান ঠাই, আৰু নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন, ৭ হাট-বজাৰত নমকাৰ আৰু লোক সকলে 'বৰিস'সপ্তোধিন কৰিলে তেওঁলোকে ভালপায়। ৮ কিন্তু তোমালোকে হালে, 'বৰিস'বুলি মতা নহ'বা; কিয়নো এজন তোমালোকৰ গুৰু আছে, আৰু তোমালোক সকলো ভাই ভাই। ৯ পথিকীত কাকো পিত্ৰ বুলি নামাতিবা; কিয়নো এজন, অৰ্থাৎ স্বৰ্গত থকা জনাই তোমালোকৰ পিত্ৰ। ১০

আপোনালোকে কয় যে, বেদিত ধৰি শপত খালে, একো নহয়; কিন্তু যি জনে তাৰ ওপৰৰ নৈবেদ্যত ধৰি শপত খায়, তেওঁহে ধৰুৱা। ১৯ হে অঙ্গ সকল, নৈবেদ্য আৰু নৈবেদ্যক পৰিত্ব কৰা যি বেদি, এই দুয়োৱো মাজত কোনটো শ্ৰেষ্ঠ? ২০ এতকে যি কোনোৱে বেদিত ধৰি শপত খায়, তেওঁ বেদিত আৰু তাৰ ওপৰৰ সকলোতে ধৰি শপত খোৱা হয়; ২১ আৰু যি কোনোৱে মন্দিৰত ধৰি শপত খায়, তেওঁ মন্দিৰ আৰু তাত বাস কৰা জনতো ধৰি শপত খোৱা হয়। ২২ যি কোনোৱে স্বৰ্গৰ নামে শপত খায়, তেওঁ ঈশ্বৰৰ সিংহাসন আৰু তাৰ ওপৰত বহা জনৰ নামেৰেও শপত খায়। ২৩ হায় হায় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে পদিনা, গুৱামুৰি, আৰু জীৱাৰ দশম ভাগ দান কৰে, কিন্তু বিধানৰ মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ যি ভাগ, ন্যায়-বিচাৰ, দয়া আৰু বিশ্বাস, এইবোৰৰ ভাগ হলে নিদিয়ে। কিন্তু এইবোৰ পালন কৰা, আৰু সেইবোৰক ত্যাগ নকৰা আপোনালোকৰ উচিত আছিল। ২৪ হে অঙ্গ পথদৰ্শক সকল, আপোনালোকে পোক এটাকে ছেকি পেলাই, কিন্তু উটকে গিলি খায়! ২৫ হায় হায় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকল!

আপোনালোক সন্তাপের পাত্র; কিয়নো আপোনালোকে ধন্য, এই কথা নোকোরালৈকে তুমি এতিয়ার পরা পুনর্বাচ্টি-কাঁহীর বাহিরফাল শুচি করে, কিন্তু ভিতরফাল মোক দেখিবলৈ নাপাবা।”

অপহরণ আবু অতিশয়বে পরিপূর্ণ। ২৬ হে অন্ধ ফরীচী সকল, আপোনালোকে আগেয়ে বাটি-কাঁহীর ভিতরফাল পরিষ্কার করক, তেতিয়াহে তার বাহির ফালো শুচি হ'ব। ২৭ হায় হায় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আবু ফরীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপের পাত্রা আপোনালোকে বগাকৈ লিপা মৈদামৰ নিচিনা; সেইবোৰ বাহিরফাল দেখিবলৈ সুন্দৰ, কিন্তু ভিতরফাল মৰা মানুহৰ হাড় আবু সকলো প্রকাৰ মলিবে পরিপূর্ণ। ২৮ সেইদৰে আপোনালোকে বাহিরফালে মানুহে দেখাত ধার্মিক; কিন্তু ভিতৰত, কপট আবু অধৰ্মৰে পূৰ হৈ আছে। ২৯ হায় হায় কপটীয়া, বিধানৰ অধ্যাপক আবু ফরীচী সকল। আপোনালোক সন্তাপের পাত্র; কিয়নো আপোনালোকে ভাববাদী সকলৰ মৈদাম বাঞ্ছিচে, আবু ধার্মিক সকলৰ মৈদাম শোভিত কৰিছে। ৩০ আপোনালোকে কয় যে, ‘আমাৰ পূৰ্ব-পূৰুষ সকলৰ দিনত আমি থকা হ'লে, ভাৰবাদী সকলৰ বক্তৃপাতত তেওঁলোকৰ সঙ্গী নহলোহেতেন’। ৩১ এইদৰে, আপোনালোক যে ভাৰবাদী সকলক বধ কৰোঁতা সকলৰ সন্তান, এই বিষয়ে আপোনালোকে নিজেই নিজৰ পক্ষত সাক্ষ্য দিছ। ৩২ এই হেতুকে চোৱা, আপোনালোকেও নিজৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ জোখৰ পাত্র পূৰ কৰক। ৩৩ হে সৰ্পণি, কালসৰ্পৰ বংশ, আপোনালোকে নো কেনেকৈ নৰকৰ সোধ-বিচাৰৰ পৰা সাৰিব? (Geenna g1067) ৩৪ এই কাৰণে চাওক, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ ভাৰবাদী, জ্ঞানী আবু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক পঠাওঁ; তেওঁলোকক আপোনালোকে বধ কৰিব, ত্ৰুচ্ছ দিব; কিছুমানক আপোনালোকে নাম-ঘৰত কোৰাব, আবু নগৰে নগৰে তাড়না কৰিব। ৩৫ তাতে ধার্মিক হেবলৰ বক্তৃপাতৰ পৰা, বৰখিয়াৰ পুতোক যি জখৰিয়াক আপোনালোকে মন্দিৰ আবু বেদিৰ মাজত বধ কৰিছিল, তেওঁৰ বক্তৃপাতলৈকে পৃথিবীৰ পৰিবৰ্ত সকলো ধার্মিকৰ বক্তৃপাতৰ দোষে আপোনালোকৰ পৰিবৰ্ত পৰিব। ৩৬ মই আপোনালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এইবোৰ এই কালৰ লোক সকললৈ হ'ব।” ৩৭ “যিৰুচালেম, যিৰুচালেম, যি জনে ভাৰবাদী সকলক বধ কৰে আবু তোমাৰ ওচৰলৈ পঠোৱা সকলক শিল দলিয়াই মাৰে, কিমান বাৰ মই তোমালোকৰ সন্তান সকলক একলগ কৰিবলৈ যত্ন কৰিলোঁ, কুকুৰাই যেনেকৈ নিজৰ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত চপাই লয়, তেনেকৈ ময়ো তোমাৰ সন্তানবোৰক চপাই লবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ, কিন্তু তুমি সন্ধৃত নহলা। ৩৮ চোৱা, তোমাৰ ঘৰ তোমাৰ বাবে পৰিত্যজ হৈছে; ৩৯ কিয়নো মই তোমাক কওঁ, প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন আহিছে তেওঁ

২৪ যীচু ধৰ্মধামৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক মন্দিৰৰ গাঁথনিবোৰ দেখুৱাৰলৈ ওচৰলৈ আহিল। ২ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে এই সকলোকে নেদেখিছা নে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি শিল পেলোৱা নহব, ইয়াত এনে এটা শিলো আন এটা শিলৰ ওপৰত খৰ্হ'ব।” ৩ পাছত তেওঁ যেতিয়া জৈতুন পৰ্বতৰ ওপৰত বহিল, তেতিয়া শিষ্য সকলে শুপুতে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিলে সেই বিষয়ে সুধিলে, “এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আপোনাৰ আগমণ আবু এই জগতৰ শেষ হোৱাৰ চিন কি? সেই বিষয়েও আমাক কওক।” (aiōn g165) ৪ তেতিয়া যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “কোনেও যেন তোমালোকক নুভুলায়, এই বিষয়ে সারধান হোৱা। ৫ কিয়নো অনেকে যোৰ নামেৰে আহি, ‘মই শ্ৰীষ্ট’ বুলি অনেকক ভুলাব। ৬ তোমালোকে বণৰ কথা আবু যুদ্ধৰ সম্ভাৱনাৰ বাতৰি শুনিবাৰ সারধান হোৱা, ব্যাকুল নহ'বা; কিয়নো এইদৰে ঘটিৰ লাগে; কিন্তু তেতিয়াও শেষ নহব। ৭ জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, বাজ্যৰ বিৰুদ্ধে বাজ্যৰ উঠিল, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আবু ভূমিকম্প হ'ব। ৮ এই সকলো মাথোন প্ৰসৱ যাতনাৰ আৰম্ভণিহে। ৯ সেই কালত ক্লেশভোগ কৰিবলৈ মানুহৰোৰে তোমালোকক শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিব, বধো কৰিব। যোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকে সকলো জাতিৰ ঘৃণাৰ পাত্র হ'বা। ১০ তেতিয়া অনেকে বিশ্বাসত বিঘণি পাব, ইজনে সিজনক শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিব আবু ইজনে সিজনক ঘণি কৰিব। ১১ বহুতো মিছা-কোৱা ভাৰবাদী ওলাই অনেকক ভুলাব। ১২ কাৰণ অধৰ্ম অধিক হোৱাত, অনেকৰ প্ৰেম চেঁচা হৈ যাব। ১৩ কিন্তু যি জনে শেষলৈকে সহি থাকে, সেই জনেই পৰিত্রাণ পাব। ১৪ সকলো জাতিৰ আগত সাক্ষ্য হবৰ বাবে স্বৰ্গৰাজ্যৰ এই শুভবাৰ্তা যেতিয়া গোটেই জগতত ঘোষণা কৰা হ'ব; তেতিয়াহে শেষ সময় উপস্থিত হ'ব। ১৫ এই হেতুকে যি অৱহেলিত ধৰংসকাৰী যিগলগীয়া বস্তৰ কথা দানিয়েল ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই কোৱাহৈছিল, তাক তেতিয়া পৰিব্রঢ়াইত থকা দেখিবা। এই বিষয়েয়ি জনে পঢ়ে, তেওঁ বুজকা ১৬ তেতিয়া যিহুনীয়াত থকা মানুহৰোৰ পৰ্বতলৈ পলাই যাওঁক; ১৭ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে, তেওঁৰ ঘৰৰ পৰা বন্ধুবোৰ উলিয়াই নিবলৈ নানামৰক; ১৮ পথাৰত থকা জনে, তেওঁৰ কাপোৰ খন লবলৈ উলটি নায়াওঁক। ১৯ কিন্তু সেই কালত গৰ্ভৰতী আবু নিজৰ কেচুৱাক প্ৰতিপালন কৰি থকা তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হ'ব। ২০ তোমালোকৰ পেলোৱা সেইদিন যেন জাৰকালি বা বিশ্বামৰাবে নহয়,

ইয়ার কাবণে প্রার্থনা করা। ২১ কিয়নো সেই কালত ত্যাগ করা হ'ব। ৪১ দুজনী তিরোতাই জাঁতেরে ডলি মহারেশ হ'ব, জগতৰ আদিৰে পৰা এতিয়ালৈকে তেনে থাকোতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা হব আৰু এজনীক ত্যাগ কৰা ক্ৰেশ কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহবও। ২২ সেই দিনৰ হ'ব। ৪২ এই হেতুকে পৰ দি থাকা; কিয়নো তোমালোকৰ সংখ্যা কম নকৰা হ'লে কোনো মানুহৰ বৰক্ষা নহলাহেতেন; প্ৰভু কোন মুহৰ্তত আহিব, সেই বিষয়ে তোমালোকে কিন্তু মনোনীত লোকৰ কাবণে সেই দিনৰ সংখ্যা কম কৰা নাজানা। ৪৩ কোন পৰত চোৰ আহিব, সেই বিষয়ে হ'ব। ২৩ তেতিয়া যদিও তোমালোকক কোনোৱে কয়, গ্ৰহষ জনে আগেয়ে জনা হ'লে পৰ দি থাকি নিজৰ ঘৰত 'চোৱা, শ্ৰীষ্ট ইয়াত আছে' বা 'তাত আছে'? থাথাপি বিশ্বাস সিঙ্গি দিব নিদিলোহেতেন, ইয়াক তোমালোকে জানা। ৪৪ নকৰিবা। ২৪ কিয়নো ভুৱা শ্ৰীষ্ট আৰু ভুৱা ভাৰবাদীবোৰ এতকে তোমালোকো যুগ্মত হৈ থাকা; কিয়নো যি সময় ওলাই এনে মহৎ চিন আৰু অঙ্গুল লক্ষণ দেখুৱাব যে, সাধ্য তোমালোকে নাভাবা, সেই সয়তে মানুহৰ পুত্ৰ আহিব। হ'লে, মনোনীত লোক সকলকো ভুলাব। ২৫ চোৱা, এই ৪৫ এই কাবণে বুদ্ধিমান আৰু বিশ্বাসী দাস কোন জন হয়, কথা মই আগেয়ে তোমালোকক কলোঁ। ২৬ এই হেতুকে উচিত সময়ত আহাৰ দিবলৈ যি জন দাসক প্ৰভুৰে সিহঁতৰ কোনো মানুহে আহি যদি তোমালোকক কয়, 'চোৱা, শ্ৰীষ্ট ওপৰত গৰাকী পাতিলে সেই জন নহয় নে? ৪৬ প্ৰভু অহা মৰুপ্ৰাপ্তত আছে'; তেনেহলে ওলাই নাযাবা; নাইবা, 'চোৱা, কালত, যি দাসক এইদৰে কৰা দেখে, সেই দাস ধন্য। তেওঁ ভিতৰ-কেঠানীত আছে' বুলিলোও বিশ্বাস নকৰিবা। ৪৭ মই তোমালোকক সঁচাকৈক কওঁ, তেওঁ নিজৰ সৰ্বস্বত্ব ২৭ কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ পূৰ্বৰ পৰা ওলাই পশ্চিমলৈ ওপৰত সেই জনক ঘৰগিবী পাতিব। ৪৮ কিন্তু মোৰ প্ৰভুৰে চমকনি মাৰে, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰো আগমণ হ'ব। ৪৯ পলম কৰিছে, এই বুলি সেই দুষ্ট দাসে মনতে কৈ, ৫০ যদি য'ত মৰা শ থাকে, সেই ঠাইত শঙ্গনো গোটি খায়। ২৯ তাৰ সহদাস সকলক কোবাৰলৈ ধৰে আৰু মতলীয়াবোৰ কিন্তু সেই কালৰ ক্ৰেশৰ পাছতেই সূৰ্য অঞ্চকাৰময় হ'ব, লগত ভোজন-পান কৰে, ৫০ তেনেহলে যদিনা সেই দাসে চন্দ্ৰয়ো পোহৰ নিদিব; আকাশৰ পৰা তৰাবোৰ খই পৰিব অপেক্ষা নকৰে আৰু যি সময়ৰ বিষয়ে সি নাজানে, সেই আৰু আকাশৰ পৰাক্ৰমৰোৰ লৰোৱা হ'ব। ৩০ যেতিয়া সময়তে তাৰ প্ৰভু আহি, ৫১ তাক দুড়োখৰ কৰি কপটীয়া আকাশত মানুহৰ পুত্ৰৰ চিন প্ৰকশিত হ'ব; তেতিয়া সকলৰ লগত তাৰ পাবলীয়া ভাগ নিৰূপণ কৰিব; তাতে পৃথিবীৰ সকলো ফৈদে হিয়া ভুকুৱাবা আকাশত মেঘৰ ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব।

ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰম আৰু মহা প্ৰতাপেৰে অহা দেখিব। ৩১ তেতিয়া তৃৰীৰ মহাশ্ৰদেৰে তেওঁ নিজৰ দৃত

সকলক পঠাৰ; তাতে তেওঁলোকে আকাশৰ এক সীমাৰ পৰা আন সীমালৈকে চাৰিওফালৰ পৰা তেওঁৰ মনোনীত লোক সকলক আনি গোটাৰ। ৩২ তিমৰু গুঁচৰ পৰা এটা দৃষ্টান্ত শিকা। যেতিয়া তাৰ ঠাল কোমল হৈ কুঁহিপাত মেলে, তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে জানিবা। ৩৩ মই তোমালোকক সঁচাকৈক কওঁ, এই সকলো নঘটে মানে এই কালৰ মানুহৰোৰ লুণ্ঠ নহ'ব। ৩৪ আকাশ আৰু পৃথিবী লুণ্ঠ হ'ব, কিন্তু মোৰ বাক্য হলে কেতিয়াও লুণ্ঠ নহ'ব। ৩৫ কিন্তু অকল পিতৃৰ বাহিৰে স্বৰ্গৰ দৃতবোৰ বা পুত্ৰ বা আন কোনেও সেইদিন আৰু সময় নাজানে।

৩৭ নেহৰ দিনৰদৰে সেইদিনা মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমণ হ'ব। ৩৮ কিয়নো জলপ্লাৱনৰ আগেয়ে নোহ জাহাজত

সুমৰা দিনলৈকে যেনেকৈ মানুহবোৰে ভোজন-পান কৰি বিয়া কৰাই, বিয়া দি আছিল, ৩৯ আৰু জলপ্লাৱন আহিস সকলোকে উটুৱাই নিনিয়ালৈকে জ্ঞান নাপালে, সেইদৰেই মানুহৰ পুত্ৰৰ আগমণ হ'ব। ৪০ তেতিয়া দুজন মানুহ পথাৰত থাকোঁতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব আৰু এজনক

২৫ তেতিয়া চাকি লৈ, দৰাক আগবঢ়াবলৈ ওলাই যোৱা

দহ জনী কন্যাৰ লগত স্বৰ্গৰাজ্যৰ তুলনা দিয়া হ'ব। ২ তেওঁলোকৰ মাজত পাঁচ জনী নিৰ্বুদ্ধি আৰু পাঁচ জনী সুৰুদ্ধি আছিল। ৩ কিয়নো নিৰ্বুদ্ধি কেইজনীয়ে নিজৰ নিজৰ চাকি লওঁতে লগত তেল নল'লে; ৪ কিন্তু সুৰুদ্ধি কেইজনীয়ে তেওঁলোকৰ চাকিৰ লগত নিজৰ নিজৰ পাত্ৰত তেলো ল'লে। ৫ পাছত দৰা আহোতে পলম হোৱাত, সকলোৱে কলমটীয়াই টোপনি গ'ল। ৬ কিন্তু মাজিনিশা যেতিয়া, 'চোৱা, সোৱা দৰা! তেওঁক আগবঢ়াই আনিবলৈ ওলোৱাইক', এই বুলি চিৰিবলৈ। ৭ তেতিয়া সেই আটাই কেইজনী কন্যাই উঠি, তেওঁলোকৰ জ্বলোৱা চাকি সাজু কৰি লৈল। ৮ এনেতে নিৰ্বুদ্ধি কেইজনীয়ে সুৰুদ্ধি কেইজনীক ক'লে, তোমালোকৰ পৰা অলপ মান তেল আমাক দিয়া; কিয়নো আমাৰ চাকি নুমাও নুমাও হৈছে। ৯ কিন্তু সুৰুদ্ধি কেইজনীয়ে উত্তৰ দি ক'লে, 'কিজনি তোমালোকক দিলে আমালৈ নুজুৰিব; তাতকৈ তেল-বেচোঁতাৰ ওচৰলৈ গৈ, তোমালোকৰ কাৰণে কিনি আনাগৈ'। ১০ কিন্তু তেওঁলোকে কিনিবলৈ যাওঁতেই, দৰা আহিল আৰু সাজু হৈ থকা কেইগৱাকীয়ে তেওঁৰ লগত বিয়াৰ ভোজলৈ গ'ল আৰু দুৱাৰ বন্ধ কৰা হলা। ১১ পাছত আন কেইজনী কন্যাই আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, হে প্ৰভু, আমালৈ দুৱাৰ মেলি দিয়ক'। ১২

কিন্তু তেওঁ উত্তর দি ক'লে, 'মই সঁচাকৈ কওঁ তোমালোকক পুত্র সকলো দূতক লগত লৈ নিজৰ প্রতাপেৰে আহিব, মই চিনি নাপাও'। ১৩ এতেকে পৰি দি থাকা; কিয়নো তেতিয়া তেওঁ নিজৰ প্রতাপৰ সিংহাসনত বহিব। ৩২ সেইদিন বা সময় তোমালোকে নাজানা। ১৪ কিয়নো সকলো জাতিৰ মানুহক তেওঁ আগলৈ গোটাই অনা হ'ব স্বৰ্গৰাজ্য এনে এজন মানুহৰ নিচিনা, যি নিজৰ দাসবোৰক আৰু রুখীয়াই যেনেকৈ ছাগলীৰ পৰা মেৰবোৰকপথক মাতি আনি নিজ সম্পতি সিংহত হাতত শোধাই দি দূৰ কৰে, তেনেকৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ এজনৰ পৰা আন জনক দেশলৈ যায়। ১৫ তেওঁ এজনক পাঁচ গাগৰি, এজনক পৃথক কৰি, ৩৩ মেৰবোৰক সেঁফালে আৰু ছাগলীবোৰক দুই গাগৰি, এজনক এক গাগৰি, এইদৰে প্ৰতিজনক বাঁওফালে থ'ব। ৩৪ তেতিয়া বজাই তেওঁৰ সেঁফালে যোগ্যতা অনুসৰে ধন দি যাত্রা কৰিলে। ১৬ তাতে যি থকা সকলক ক'ব, 'আহা, মোৰ পিতৃৰ আশীৰ্বাদ পোৱা জনে পাঁচ গাগৰি পাইছিল, তেওঁ তেতিয়াই গৈ বেপাৰ সকল, জগত স্থাপন কৰাৰে পৰা তোমালোকৰ কাৰণে কৰি পুনৰ পাঁচ গাগৰি লাভ উলিয়ালে। ১৭ সেইদৰে যি যুগ্মত কৰি থোৱা বাজ্যৰ অধিকাৰী হোৱা। ৩৫ কিয়নো জনে দুই গাগৰি পাইছিল, তেৱে পুনৰ দুই গাগৰি লাভ মোৰ ভোক লাগিছিল, তাতে তোমালোকে মোক খাৰলৈ উলিয়ালে। ১৮ কিন্তু যি জনে এক গাগৰি পাইছিল, সি দিছিলা; মোৰ পিয়াহ লাগিছিল, মোক পান কৰিবলৈ গৈ মাটিত গাত খানি প্ৰভুৰ ধন লুকাই থ'লে। ১৯ বহু দিছিলা; অতিথি হৈছিলোঁ, মোক আশ্রয় দিছিলা: ৩৬ উদঙ্গে দিনৰ পাছত সেই দাসবোৰৰ প্ৰভু আহিল আৰু সিংহত আছিলোঁ, মোক কাপোৰ পিঙ্কাইছিলা; নবিয়া পৰিছিলোঁ, সৈতে হিচাব কৰিলে। ২০ তেতিয়া যি জনে পাঁচ গাগৰি মোক চাৰলৈ গৈছিলা; আৰু বন্দীশালত আছিলোঁ, তাতো পাইছিল, সি আকো পাঁচ গাগৰি আনি ক'লে, 'হে প্ৰভু মোৰ ওচৰলৈ গৈছিলা'। ৩৭ তেতিয়া ধাৰ্মিক সকলে আপুনি মোক পাঁচ গাগৰি গতাই দিছিল; চাওক মই পুনৰ তেওঁক উত্তৰ দি ক'ব, 'হে প্ৰভু আমি কেতিয়া আপোনাৰ পাঁচ গাগৰি লাভ কৰিলোঁ'। ২১ প্ৰভুৰে তেওঁক ক'লে, ভোক লগা দেখি, খাৰলৈ দিছিলোঁ? পিয়াহ লাগোতে পান 'চাৰাইচ উত্তম বিশ্বাসী দাস! অলপ বিষয়তে তুমি বিশ্বাসী কৰাইছিলো? ৩৮ আমি কেতিয়া আপোনাক অচিন-অতিথি আছিলা, তোমাক বহু বিষয়ত গৰাকী পাতিমা তুমি তোমাৰ হোৱা দেখি আশ্রয় দিছিলোঁ? নাইবা উদঙ্গে থকা দেখি, প্ৰভুৰ আনন্দৰ ভাগী হোৱা'। ২২ পাছত যি জনে দুই গাগৰি কাপোৰ পিঙ্কাইছিলো? ৩৯ আমি কেতিয়া আপোনাক পাইছিল, তেওঁ আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, আপুনি মোক দুই নবিয়া পৰা, বা বন্দীশালত থকা দেখি, আপোনাৰ ওচৰলৈ গাগৰি গতাই দিছিল; চাওক মই আৰু দুই গাগৰি লাভ গৈছিলোঁ?' ৪০ তেতিয়া বজাই উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'ব, কৰিলোঁ'। ২৩ তেতিয়া প্ৰভুৰে তেওঁক ক'লে, 'চাৰাইচ 'মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ মোৰ ভাইবোৰৰ মাজত উত্তম বিশ্বাসী দাস, তুমি অলপ বিষয়তে বিশ্বাসী আছিলা, সুৰু এটিলৈকো যি কৰিছিলা, সেয়া মোলৈহে কৰিছিলা'। তোমাক অনেক বিষয়ৰ গৰাকী পাতিমা তুমি তোমাৰ ৪১ তেতিয়া তেওঁৰ বাঁওফালে থকাবোৰক কৰ, 'হেৰ মোৰ প্ৰভুৰ আনন্দৰ ভাগী হোৱা'। ২৪ পাছত যি জনে এক পৰা আতবি থকা সকল, চয়তান আৰু তাৰ দূতবোৰৰ গাগৰি পাইছিল, তেওঁ আহি ক'লে, 'হে প্ৰভু, আপুনি কৰ্তৃন কাৰণে যুগ্মত কৰি থোৱা অনন্ত জুইলৈ তোমালোক গুচি মানুহ, ইয়াক মই জানিছিলোঁ; আপুনি যি ঠাইত বোৱা নাই যোৱা। (aiōnios g166) ৪২ কিয়নো মোৰ ভোক লাগিছিল, তাতে দায় আৰু যি ঠাইত সিচা নাই তাতে চপায়; ২৫ তোমালোকে মোক খাৰলৈ নিদিলা; পিয়াহ লাগিছিল, মোক সেয়েহে ভয় লাগি, মই গৈ আপোনাৰ ধনৰ গাগৰি মাটিত পান কৰিবলৈ নিদিলা; ৪৩ অতিথি হৈছিলোঁ, মোক আশ্রয় লুকাই হৈছিলোঁ চাওক, আপুনি যি দিছিল সেয়া ঘূৰাই নিদিলা; উদঙ্গে আছিলোঁ, মোক কাপোৰ নিপিঙ্কালা; নবিয়া পাইছে। ২৬ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰভুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, আৰু বন্দীশালত পৰিছিলোঁ; মোক চাৰলৈ নগ'লা'। ৪৪ 'হেৰ দুষ্ট আৰু এলেহুৱা দাস, মই যি ঠাইত নবওঁ তাতে তেতিয়া সিংহতে উত্তৰ দি ক'ব, 'হে 'প্ৰভু, আমি মো কেতিয়া দাওঁ আৰু যি ঠাইত নিসিচোঁ তাতে চপাওঁ, ইয়াকে যদি আপোনাক ভোক বা পিয়াহ লগা, অতিথি হোৱা, উদঙ্গে তুমি জানিছিলা; ২৭ তেনেহলে ধন ভৱালীৰ ওচৰত মোৰ থকা, নবিয়াত পৰা, বন্দীশালত থকা দেখি আপোনাৰ সেৱা ধন থব লাগিছিল, তেতিয়া মই আহি সুতে সৈতে মোৰ ধন শুশ্রায়া কৰা নাছিলোঁ?' ৪৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক পালোহেঁতেন। ২৮ এই কাৰণে এওঁৰ পৰা এই গাগৰি উত্তৰ দি ক'ব, 'মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, এইবোৰৰ লৈ যাব দহ গাগৰি আছে, তেওঁক দিয়া। ২৯ কিয়নো যাব সুৰু এটিলৈকো যি নকৰিলা, সেয়া মোলৈহে নকৰিলা'। ৪৬ আছে, তেওঁকেই দিয়া হব, তাতে তেওঁৰ অধিক হ'ব; কিন্তু এই কাৰণে সিংহত অনন্ত দণ্ডলৈ, কিন্তু ধাৰ্মিক সকল অনন্ত যাব নাই, তেওঁৰ যি আছে, সেয়া তেওঁৰ পৰা নিয়া হ'ব। (aiōnios g166)

৩০ এই অনুপযুক্ত দাসক বাহিৰ আকাৰত পেলোৱাগৈ;

তাতে ক্রন্দন আৰু দাঁত কৰচন হ'ব।' ৩১ 'যেতিয়া মানুহৰ

২৬ যীচুৱে এই সকলো কথা কৈ শেষ কৰোঁতে, তেওঁৰ
শিষ্য সকলক ক'লে, ২ 'তোমালোকে জানা নে

দুদিনের পাছত নিস্তাৰ-পৰ্ব হ'ব, মানুহৰ পুত্ৰক কুচত ভোজন-পাত্ৰত হাত জুবুৰিয়ালে, তেৱেই মোক শোধাই দিবলৈ শক্তিৰ হাতত শোধাই দিয়া হ'ব।” ৩ তেতিয়া প্ৰধান দিব। ২৪ মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে যেনেকৈ লিখা আছে, পুৰোহিত আৰু সুমাজৰ পৰিচাৰক সকল কায়াফা নামেৰে তেনেকৈ তেওঁৰ গতি হ'ব; কিন্তু যি মানুহৰ দ্বাৰাই মানুহৰ মহা-পুৰোহিতৰ চোতালত গোট খালে; ৪ তেওঁলোকে পুত্ৰক শোধাই দিয়া হয়, তেওঁ সস্তাপৰ পাত্ৰ; সেই মানুহৰ যীচুক ছলেৰে ধৰি বথ কৰিবলৈ আলোচনা কৰিলো। ৫ জন্ম নোহোৱা হলেই তাল আছিল।’ ২৫ তেতিয়া তেওঁক তেওঁলোকে ক'লে, ‘ভোজৰ সময়ত নহয়, কিয়নো লোক শোধাই দিয়া যৈহুদাই মাত লগাই ক'লে, ‘বৰি, সেই সকলৰ মাজত হৰাবুৰা লাগিবা’ ৬ পাছত যীচু বৈথনিয়া জন মই নে? তেওঁ তেওঁক ক'লে, “তুমি নিজকে নিজেই গাঁৰত চিমোন নামৰ কুষ্ঠৰেগীৰ ঘৰত থকা সময়ত ৭ ক'লা।” ৭ পাছত তেওঁলোকে ভোজন কৰোতে, যীচুৰে এগৰাকী মহিলাই বহুমূলীয়া সুগঞ্জি ভৰা এটা বগা তেলৰ পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাণি শিষ্য সকলক দি ক'লে, বটল লৈ যীচু ভোজনত বহি থাকোতে, তেওঁৰ মূৰত বাকি ‘লোৱা, খোৱা এয়ে মোৰ শৰীৰ।’ ২৭ পাছত তেওঁ পান-দিলোহি। ৮ শিষ্য সকলে তাকে দেখি ক্ৰুদ্ধ হৈ ক'লে, পাত্ৰকো লৈ স্তুতি কৰি, তেওঁলোকক দি ক'লে, “লোৱা, ‘কি কাৰণে এইদৰে অপচয় কৰিছা? ৯ কিয়নো ইয়াক তোমালোকে সকলোৱে পান কৰা; ১১ কিয়নো মোৰ যি বেছি ধনত বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰ সকলক দান কৰিব পৰা তেজ, এয়া নিয়মৰ তেজ। অনেকৰ পাপ মোচনৰ কাৰণে গ'লাহৈতেন।’ ১০ কিন্তু যীচুৰে, ইয়াকে জানিবলৈ পায়, উলিওৱা হৈছে, সেয়ে এই। ১১ কিন্তু মই তোমালোকক তেওঁলোকক ক'লে, “এই মহিলা জনীক কিয় অসুবিধা কওঁ, তোমালোকে সৈতে মই মোৰ পিতৃৰ বাজ্যত ন বস দিছা? কাৰণ তেওঁ মোলৈ উত্তম কৰ্ম কৰিলো। ১১ কিয়নো পান নকৰা দিনলৈকে, এতিয়াৰ পৰা এই দ্বাক্ষণ্টিৰ দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ লগত সদ্যায় আছে, কিন্তু বস পান নকৰোঁ।’ ১০ পাছত তেওঁলোকে বাহিৰ ওলাই তোমালোকৰ লগত মই সদায় নাথকো। ১২ এই কাৰণে গীত গাই গাই জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল। ১১ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁ এই সুগঞ্জি তেল যে মোৰ শৰীৰত বাকি দিলো; এয়া তেওঁলোকক ক'লে, “এই বাতি তোমালোক সকলোৱে মোক মৈদামত থবৰ আৰ্থেহে কৰিলো। ১৩ মই তোমাক মোক এৰি যাবা; কিয়নো লিখা আছে, ‘মই মেৰৰ যীচুক সচাকৈ কওঁ, গোটেই জগতৰ যি যি ঠাইত এই শুভবাৰ্তা আঘাত কৰিব তাতে জাকৰ মেৰবোৰ ছিঙ-ভিঙ হৈ যাবা।’ যোৗণা কৰা হ'ব, সেই ঠাইতে এই কৰ্ম মহিলা গৰাকীয়ে ১২ কিন্তু মোৰ উখানৰ পাছত মই তোমালোকৰ আগে কৰিলো, তেওঁক সুৰিৰিবলৈ, ইয়াকো কোৱা হ'ব।’ ১৪ আগে গাজীল প্ৰদেশলৈ যাম।” ১৫ তেতিয়া পিতৃৰে তেওঁক তেতিয়া বাৰ জনৰ মাজৰ, ঈক্ষৰিয়োতীয়া যৈহুদা নামেৰে কলে, “সকলোৱে আপোনাত বিধিনি পাই আতিৰি গলেও, এজনে প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল, ১৫ আৰু মই কেতিয়াও নাযাও।” ১৬ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “মই ক'লে “মই আপোনালোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিলো, তোমাক স্বৰূপকৈ কওঁ, এই বাতি কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ মোক কি দিবলৈ ইচ্ছা কৰে?” তাতে তেওঁলোকে তেওঁক আগোয়ে, তুমি মোক তিনি বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবা।” ১৭ লাগে, তথাপি আপোনাক অস্বীকাৰ নকৰিম।” সেইদৰে পাছত খৰিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰ্বৰ প্ৰথম দিন শিষ্য সকলো শিষ্যযোৱা কলে। ১৮ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকৰ সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, “নিস্তাৰ-পৰ্ব ভোজ সৈতে গেৎচিমানী নামেৰে এখন ঠাইলৈ গৈ, তেওঁৰ আপোনাৰ কাৰণে আমি ক'ত যুগ্মত কৰাটো বিচাৰে?” ১৯ শিষ্য সকলক ক'লে, “মই সৌখ্যনিলৈ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁ ক'লে, “নগৰলৈ গৈ নিৰ্দিষ্ট জনক কোৱাটো, গুৰুৰে অহালৈকে তোমালোক ইয়াতে বহি থাকা।” ২০ পাছত কৈছে, মোৰ কাল ওচৰ হৈছে; মোৰ শিষ্য সকলে সৈতে তেওঁ পিতৃৰক আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক দুজনক লগত লৈ মই তোমাৰ ঘৰত নিস্তাৰ-পৰ্বৰ ভোজ পালন কৰিম।” ২১ শোকাকুল আৰু ব্যাকুল হ'বলৈ ধৰিলো। ১৮ তেতিয়া তেওঁ তেতিয়া শিষ্য সকলে যীচুৰে আদেশ দিয়াৰ দৰে নিস্তাৰ- তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ প্ৰাণ মৰণৰ তুল্য শোকাতৰ পৰ্বৰ ভোজ যুগ্মত কৰিলোগৈ। ২০ পাছত সক্ষিয়া হোৱা হৈছে, তোমালোক ইয়াতে থাকি মোৰ লগত পৰ দিয়া।” সময়ত তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ সৈতে ভোজনত বিহিল; ২১ ৩৯ পাছত তেওঁ অলপ আগুৱাই গৈ উৰুৰি হৈ পৰি প্ৰাৰ্থনা এনেতে তেওঁলোকে ভোজন কৰোতে, তেওঁ ক'লে, ‘মই কৰি ক'লে “হে মোৰ পিতৃ, যদি সন্তু হয়, তেনেহলে এই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে দুখৰ পান-পাত্ৰ মোৰ পৰা দুৰ হওক; তথাপি মোৰ ইচ্ছাৰ মোক শোধাই দিব।’ ২২ তেতিয়া তেওঁলোকে অতি দুখিত দৰে নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰ দৰেই হওক।” ৪০ পাছত শিষ্য হৈ, প্ৰতিজনে যীচুক সুধিবলৈ ধৰিলো, ‘হে প্ৰভু, সেই জন সকলৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক টোপমি যোৱা দেখি, মই নে?’ ২৩ যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, ‘মোৰে সৈতে যি জনে তেওঁ পিতৃৰক ক'লে, “তোমালোকে মোৰ লগত এঝটাও

পৰ দি থাকিব নোৱাৰিলা নে? ৪১ পৰীক্ষাত যেন নপৰা, পিতৰে মহা-পুৰোহিতৰ চোতাললৈকে আতৰে আতৰে এই কাৰণে পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰা; আজ্ঞা ইচ্ছুক, কিন্তু শৰীৰ তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ, তাত সোমাই শেষত কি হয়, দূৰ্বল”। ৪২ পুনৰায় তেওঁ দ্বিতীয় বাৰ গৈ, প্ৰাৰ্থনা কৰি তাকে চাবলৈ টেকেলাবোৰ লগত বহিল। ৫৯ তেতিয়া ক'লে, “হে মোৰ পিতৃ, মই পান নকৰাকৈ যদি এই দূৰ্খ প্ৰধান পুৰোহিত সকল আৰু গোটেই মহাসভাই যীচুক পান-পাত্ৰ দুৰ হ'ব নোৱাৰে, তেনহলে তোমাৰ ইচ্ছাই বধ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিবুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য বিচাৰিলো। ৬০ পুৰ হওক”। ৪৩ পাছত তেওঁ পুনৰায় আহি তেওঁলোকক অনেক মিছা সাক্ষী আগুৱাই আহিছিল, তথাপি তেওঁলোকে টোপনি যোৱা দেখিলো; কিয়নো তেওঁলোকৰ চকু টোপনিত এজনকো বিচাৰি নাপালো। কিন্তু শেষত দুজন আগুৱাই জাপ খাই গৈছিল। ৪৪ পুনৰায় তেওঁ তেওঁলোকক এৰি থৈ, আহিল আৰু ক'লে, ৬১ “এওঁ কৈছিল - ‘মই ঈশ্বৰৰ এই তৃতীয়বাবো একে কথাকে কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলো। ৪৫ তেতিয়া মন্দিৰ ধৰংস কৰি, তিন দিনৰ ভিতৰতে তাক সাজিব তেওঁ শিয় সকলৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক ক'লে, পাৰোঁ।” ৬২ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে উঠি যীচুক ক'লে, “বাৰু, এতিয়া টোপনিত থাকি বিশ্বাম কৰা? চোৱা, সময় ‘তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নে? তোমাৰ অহিতে এওঁলোকে ওচৰ হ'ল আৰু মানুহৰ পুত্ৰক পাপীবোৰ হাতত শোধাই কি সাক্ষ্য দিচ্ছে?” ৬৩ কিন্তু যীচুৱে নিজম দি থাকিল। দিয়া হৈছে। ৪৬ উঠা, আমি যাওঁহক; চোৱা, মোক শোধাই তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে তেওঁক ক'লে, “তোমাক জীৱনময় দিয়া জন ওচৰ পালেছি।” ৪৭ যীচুৱে কথা কৈ থাকোতেই, ঈশ্বৰৰ শপত দিছোঁ, তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ, ছীষ্ট হোৱা নে চোৱা, বাৰ জনৰ মাজৰ যথুন্দা আৰু তেওঁৰে সৈতে প্ৰধান নোহোৱা, আমাক কোৱা।” ৪৮ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, পুৰোহিত আৰু সমাজৰ পৰিচাৰক সকল তৰোৱাল আৰু “তুমি সাঁচাকৈ ক'লা; তথাপি মই আপোনালোকক কওঁ, টাঙেন ধৰা মানুহৰ ডাঙৰ দল এটা সেই ঠাইলৈ আহিল। এতিয়াৰ পৰা আপোনালোকে মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰমৰ সোঁ ৪৮ তেওঁক শোধাই দিয়া জনে তেওঁলোকক এই চিনেৰে হাতে বহি থকা আৰু স্বৰ্গৰ পৰা মেঘত অহা দেখিব।” ৬৫ সঙ্কেত দিছিল, বোলে, ‘মই যি জনক চুমা খাম, তেরেই তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে নিজৰ কাপোৰ ফালি ক'লে, “এওঁ সেই জন; তেওঁকে ধৰিবা।’ ৪৯ তেতিয়াই তেওঁ যীচুৰ ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিলো; এতিয়া আমাৰ সাক্ষীৰ কি প্ৰয়োজন ওচৰলৈ গৈ, ‘বৰিক প্ৰণাম’ এই বুলি, তেওঁক চুমা খালে। আছে? চোৱা, এতিয়া তোমালোকে নিজে ঈশ্বৰ নিন্দা ৫০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, ‘বন্দু, তুমি যি কৰিবলৈ আহিলা শুনিলা। ৬৬ গতিকে তোমালোকে কি ভাবা?’ তেওঁলোকে তাকে কৰা।’ তেতিয়া তেওঁলোকে ওচৰলৈ আহি, যীচুৰ উত্তৰ দি ক'লে, “এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ মোগ্য।” ৬৭ তেতিয়া গাত হাত দি তেওঁক ধৰিলে। ৫১ চোৱা, যীচুৰ লগৰ এজনে তেওঁলোকে যীচুৰ মুখত থুই পেলাই ভুকুৱালে; ৬৮ আৰু হাত মেলি, নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াই মহা-পুৰোহিতৰ দাস কেতবোৰে ঢকিয়াই সুধিলে, “হেৰা ছীষ্ট, ভাৰোক্তিৰ এজনক আঘাত কৰি তাৰ কাণ এখন কাটি পেলালো। ৫২ দ্বাৰাই আমাক কোৱাচোন, তোমাক কোনে মাৰিলে?” ৬৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ তৰোৱাল পুনৰায় সেই সময়ত পিতৰ বাহিৰফালে চোতালত বহি আহিল; খাপত সোমাই থোৱা; কিয়নো যি জনে তৰোৱাল ধৰে, তাতে এজনী চাকৰণী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু ক'লে, সেই জন তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ব। ৫০ ‘মোৰ পিতৃয়ে ‘তুমি ও গালীলীয়া যীচুৰ লগত আছিলা।’ ৭০ কিন্তু তেওঁ এতিয়াই মোলৈ বাৰ বাহিনীতকৈয়োত্বিক স্বৰ্গৰ দৃত আটাইৰে আগতে অঙ্গীকাৰ কৰি ক'লে, ‘তুমি কি কৈছা, পঠাই দিয়ক’, মই এনে নিবেদন কৰিব নোৱাৰোঁ বুলি মই বুজা নাই।’ ৭১ পাছত তেওঁ বাট-চ'ৰালৈ লেলাই গ'ল, তুমি ভাৰিছা নে? ৫৪ কিন্তু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনত যিহেতু কোৱা তাতো আন এজনী চাকৰণীয়ে তেওঁক দেখিলে আৰু তাত হৈছে, সেয়েহে এইদৰে সিদ্ধ হ'বলৈ নঘটিৰ নে?” ৫৫ থকা লোক সকলৰ আগত ক'লে, ‘এওঁ নাচৰতীয়া যীচুৰ সেই সময়ত যীচুৱে লোক সকলক ক'লে, ‘আপোনালোকে লগত আছিল।’ ৭২ তাতে তেওঁ শপত খাই আকো অঙ্গীকাৰ তৰোৱাল আৰু টাঙেন লৈ ডকাইত ধৰাৰ নিচিনাকৈ মোক কৰি ক'লে, ‘মই সেই মানুহ জনক চিনি নাপাও।’ ৭৩ ধৰিবলৈ লেলাই আহিছে যে; যেতিয়া আপোনালোকে মোক ক'লে, ‘অৱশ্যে তুমি ও তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন; কিয়নো নধৰিলে, ৫৬ কিন্তু ভাৰবাদী সকলৰ শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ তোমাৰ ভাষাই তোমাৰ চিনাকি দিচ্ছে।’ ৭৪ তাতে তেওঁ হ'বলৈ এই সকলো ঘটিল।’ তেতিয়া সকলো শিষ্যাই শাও দি আৰু শপত খাই ক'লে, ‘মই সেই মানুহক চিনিয়ে তেওঁক এৰি পেলাই গ'ল। ৫৭ পাছত বিধানৰ অধ্যাপক নাপাওঁ’ আৰু তেতিয়াই কুকুৰাই ডাক দিলে। ৭৫ তেতিয়া আৰু পৰিচাৰক সকল যি ঠাইত গোট খাই আছিল, সেই যীচুৱে কোৱা সেই কথালৈ পিতৰৰ মনত পৰিলা যীচুৱে ঠাইলৈকে যীচুক ধৰা সকলে লৈ গৈ কায়াফা নামেৰে যে কৈছিল, ‘কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগোয়ে, তুমি মোক মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ তেওঁক আনিলে। ৫৮ কিন্তু

তিনি বাব অস্মীকার করিবা', এই কথা মনত পরাত পিতরে কৈ পঠালে, বোলে, 'সেই ধার্মিক জনৰ কথাত তুমি বহিৰলৈ গৈ অতি শোকেৰে ত্ৰন্দন কৰিলে।

২৭ পাছত বাতি পুৱালত সকলো প্ৰধান পুৰোহিত আৰু

সমাজৰ পৰিচাৰক সকলে যীচুক বধ কৰিবলৈ

তেওঁৰ বিৰুদ্ধে কুমন্ত্ৰণা কৰিলে; ২ তেওঁক বাঞ্ছিলে আৰু

পীলাত নামেৰে দেশাধিপতিৰ হাতত শোধাই দিলে। ৩

তেতিয়া তেওঁক শক্ৰৰ হাতত অৰ্পণ কৰা যিহুদাই তেওঁক

দোষী কৰি দণ্ডজ্ঞা দিয়া দেখি মনত খেদ পাই প্ৰধান

পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলক সেই ত্ৰিশ টা বৃপুৰ

মুদ্ৰা ওভোতাই দিলে; ৪ আৰু ক'লে, 'নিৰ্দোষীৰ তেজ

শোধাই দি মই পাপ কৰিবোঁ'; কিন্তু তেওঁলোকে ক'লে,

'তানো আমাৰ কি কাম? তুমিয়েই তোমাৰ বিষয়ে চাৰা'

৫ তেতিয়া তেওঁ মন্দিৰত সেই বৃপ পেলাই দি তাৰ পৰা

গুচি গৈ নিজকে নিজে ফাঁচি ল'লে। ৬ পাছত প্ৰধান

পুৰোহিত সকলে সেই বৃপ লৈ ক'লে, 'এই বৃপ তেজৰ

মূল্য হোৱা হেতুকে ভৱালত হোৱা বিধান সন্মান নহয়'

৭ তাতে তেওঁলোক একত্ৰিত হৈ পৰামৰ্শ কৰিলে আৰু

বিদেশী সকলক মৈদাম দিবলৈ সেই বৃপেৰে কুমাৰৰ পথাৰ

কিনিলৈ। ৮ এই কাৰণে আজিলৈকে সেই পথাৰ 'তেজৰ

মাটি' বুলি জনাজাত। ৯ তেতিয়া যিবিমিয়া ভাবাবন্দীৰ

ঘাৰাই যি বচন কোৱা হৈছিল, বোলে 'ইস্তায়েলৰ সত্তানৰ

কোনো কোনোৱে যি জনৰ মূল্য নিৰূপণ কৰিলে, সেই

মূল্য নিৰূপণ কৰা জনৰ ত্ৰিশ টা বৃপুৰ মুদ্ৰা সিহতে ললে,

১০ আৰু প্ৰভুৱে মোক আদেশ দিয়াৰ দৰে কুমাৰৰ মাটিৰ

কাৰণে দিলে', এই বচন সিদ্ধ হ'ল। ১১ পাছত যীচুক

সেই দেশাধিপতিৰ সন্মুখত থিয় কৰেৱাত, দেশাধিপতিয়ে

তেওঁক সুধিলে, 'তুমি ইহুদী সকলৰ ৰজা নে?' যীচুৰে

তেওঁক ক'লে, 'ঠিক তুমিয়েই কৈছ'

১২ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁক অপবাদ দিয়াতো,

তেওঁ একো উত্তৰ নিদিলৈ। ১৩ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক

ক'লে, 'এওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান সাক্ষ্য দিছে,

সেই বিষয়ে তুমি শুনা নাই নে?' ১৪ কিন্তু তেওঁ এষাৰো

উত্তৰ নিদিয়াত দেশাধিপতিয়ে অতিশয় বিস্ময় মানিলৈ।

১৫ সেই পৰ্ব সময়ত লোক সকলে যি বন্দীক মুকলি কৰি

দিয়াটো ইচ্ছা কৰে, দেশাধিপতিয়ে তেওঁকে তেওঁলোকলৈ

মুকলি কৰি দিয়ে, তেওঁৰ এনে দন্তৰ আছিল। ১৬ সেই

সময়ত বাৰাবাৰ নামেৰে এজন কুখ্যাত কাৰাবন্দী আছিল।

১৭ তাতে তেওঁলোক গোটি খোৱাত, পীলাতে তেওঁলোকক

সুধিলে, 'মই তোমালোকলৈ কোন জনক মুকলি কৰাটো

তোমালোকে ইচ্ছা কৰা, বাৰাবাৰ নে আৰ্ট বোলা যীচুক?

১৮ কিয়নো তেওঁলোকে যে অসুয়া কৰি যীচুক শোধাই

দিছিল, সেই কথা তেওঁ জানিছিল। ১৯ পাছত তেওঁ

বিচাৰৰ আসনত বহি থাকোঁতে তেওঁৰ ভাৰ্যাই তেওঁলৈ

একো হাত নিদিবা; কিয়নো তেওঁৰ কাৰণে, মই আজি

স্পোনত যি দেখিলোঁ বহুত দুখ পালোঁ'। ২০ কিন্তু প্ৰধান

পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলে বাৰাবাৰ মুকলি কৰি

দিবলৈ আৰু যীচুক বধ কৰিবলৈ লোক সকলক উচ্চালে।

২১ তাতে দেশাধিপতিয়ে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে,

'এই দুই জনৰ মাজত মই কোন জনক মুকলি কৰাটো

তোমালোকৰ ইচ্ছা?' তেওঁলোকে ক'লে, 'বাৰাবাৰক'

২২ পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, 'তেনে হ'লে আৰ্ট বোলা

যীচুক মই কি কৰিম?' সকলোৱে ক'লে, 'তাক কুচত

দিয়ক'। ২৩ তাতে তেওঁ ক'লে, 'কিয়? তেওঁ কি দোষ

কৰিলে?' কিন্তু তেওঁলোকে বৰকৈ আটাহ পাৰি ক'লে,

'তাক কুচত দিয়ক'। ২৪ তেতিয়া পীলাতে দেখিলে যে

তেওঁ একো কৰিব নোৱাৰিব, কিন্তু মানহৰোৰ মাজত

সাম্প্ৰদায়িক সংঘৰ্ষ আৰস্ত হৈ বাঢ়িবহে ধৰিলে, ইয়াকে

দেখি পীলাতে লোক সকলৰ আগত পানী লৈ হাত ধুই

ক'লে, 'এই ধার্মিক জনৰ বক্তৃপাতত মই নিৰ্দোষী; এওঁক

তোমালোকেই চাৰা'। ২৫ তাতে সকলোৱে উত্তৰ দি

ক'লে, 'তেওঁৰ তেজে আমাক আৰু আমাৰ সন্তানৰোৰক

পাওঁক'। ২৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকলৈ বাৰাবাৰ মুকলি

কৰিলে। কিন্তু যীচুক চাৰুকেৰে কোবাই কুচত দিবলৈ

শোধাই দিলে। ২৭ তেতিয়া দেশাধিপতিৰ সেনাবোৰে

যীচুক প্ৰটৰিয়মৰ ভিতৰলৈ নি তেওঁৰ ওচৰত গোটেই

সৈন্য দলক গোটালে; ২৮ আৰু তেওঁৰ গাৰ কাপোৰ গুচাই,

উজ্জল বৰণৰ ৰাজবন্দু পিঙাই দিলো। ২৯ কাঁইটৈৰে কৰিবাটি

সঁজি তেওঁৰ মূৰত দিলে আৰু সোঁ হাতত এডাল নিৰ্দেশক

দণ্ড দি তেওঁৰ আগত আঁৰু ললে আৰু তেওঁক বিদ্রূপ কৰি

কলে- 'হে, ইহুদী সকলৰ ৰজা, জয় হওক'! ৩০ তাতে

তেওঁলোকে যীচুৰ গাত থুই পেলালে আৰু দণ্ড ডাল লৈ

মূৰত কোবালে। ৩১ এইদৰে তেওঁক বিদ্রূপ কৰি তেওঁৰ

পৰা ৰাজবন্দু খুলি পেলালে আৰু তেওঁক নিজৰ কাপোৰ

পিঙাই কুচত দিবলৈ লৈ গ'ল। ৩২ পাছত তেওঁলোক

ওলাই যাওঁতে কুৰীগীৰ পৰা আহা চিমোন নামেৰে এজন

মানুহক বিচাৰি পালে, তেওঁলোকে তেওঁক যীচুৰ কুচত বৈ

নিৰ্বলৈ ধৰি নিলে। ৩৩ তেওঁলোকে তেতিয়া গলগথা,

অৰ্থাৎ 'মুৰৰ লাওখোলা' নামৰ এখন ঠাই পালে। ৩৪

তাতে তেওঁলোকে তেওঁক তিতাৰে মিহলি দ্বাক্ষাৰস পান

কৰিবলৈ দিলে; কিন্তু তেওঁ তাক চেকি চাই পান কৰিবলৈ

ইচ্ছা নকৰিলে। ৩৫ পাছত তেওঁলোকে যীচুৰ কুচত দি

তেওঁৰ কাপোৰ চিঠি খেলি ভাগ-বাঁটি ল'লে; ৩৬ আৰু তাতে

বহি তেওঁলোকে যীচুৰ পহৰা দি থাকিল। ৩৭ তেওঁৰ এই

অপবাদ লিখি, মূৰত এখন ফলক আৰি দিলে, 'এই জন

এটা, বাওঁফালে এটা, এইদৰে দুটা ডকাইতক তেওঁৰ তেওঁৰ নাম যোচেফ, তেওঁ যীচুৰ শিষ্য আছিল। ৫৮ তেওঁ লগত ক্রুচত দিয়া হল। ৩০ তাতে যি সকলে সেই বাটেনি পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ, যীচুৰ দেহ খুজিলে; তেতিয়া পীলাতে অহা-যোৱা কৰিছিল, সেই বাটুৱুৱাবোৰে মূৰ জোকাৰি দেহ দিবলৈ আজা দিলে। ৫৯ পাছত যোচেফে দেহলৈ, জোকাৰি, নিন্দা কৰি ক'লে, ৪০ “হে’ৰা মন্দিৰ নষ্ট কৰোঁতা শণ সূতাৰ মিহি চাফা কাপোৰেৰে দেহটো মেৰিয়ালে, ৬০ আৰু তিনি দিনৰ ভিতৰত সাজোঁতা, নিজকে বক্ষা কৰিব। আৰু নিজৰ বাবে শিলত খান্দি থোৱা যি মেদাম আছিল, তুমি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হোৱা, তেনেহলে ক্রুচৰ পৰা নামি তাৰ ভিতৰত দেহটো শুৱাই থলো তাৰ পাছত এচটা ডাঙৰ আহা”। ৪১ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু শিল বগৱাই আনি মেদামৰ দুৱাৰত থলে আৰু তেওঁলোক বিধানৰ অধ্যাপক সকলে বিদ্রপ কৰিব ক'লে, ৪২ “তেওঁ তাৰ পৰা শুচি গ'ল। ৬১ কিন্তু মগদলীনী মৰিয়ম আৰু আন আন লোকক বক্ষা কৰিলে, কিন্তু নিজকে বক্ষা নকৰে মৰিয়ম তাত উপস্থিত হৈ, মেদামৰ বিপৰীত দিশত বহি কিয়া তেওঁ বোলে ইস্ত্রায়েলৰ বজা; এতিয়া ক্রুচৰ পৰা আছিল। ৬২ পাছদিনা অৰ্থাৎ আয়োজন দিনৰ পাছদিনা, নামকচোন; তেতিয়াহে আমি তেওঁক বিশ্বাস কৰিম। ৪৩ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে পীলাতৰ ওচৰত তেওঁ ঈশ্বৰত তাৰসা কৰিছে; ঈশ্বৰে যদি তেওঁক ভালপায়, গোট খাই ক'লে, ৬৩ “হে মহাশয়, এই প্ৰবঞ্চকে জীয়াই তেনেহলে এতিয়া তেওঁক নিষ্ঠাৰ কৰকচোন; কিয়নো থাকোঁতে কৈছিল, ‘তিনি দিনৰ মূৰত মই পুনৰাই উঠিম’, নিজকে কৈছিল ‘মহেই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।’” ৪৪ তেতিয়া তেওঁক এতিয়া এই কথা আমাৰ মনত পৰিষে। ৬৪ এই হেছকে, লগত ক্রুচত দিয়া সেই দুটা ডকাইতেও তেওঁক একদেৰেই তৃতীয় দিনলৈকে তেওঁৰ মেদাম বাখিবলৈ আজ্ঞা দিয়ক; নিন্দা কৰিলে। ৪৫ পাছত বাৰ বজাৰ পৰা তিনি বজালৈকে, কিজানি তেওঁৰ শিষ্যবোৰে আহি তেওঁৰ দেহ চৰ কৰি নিব গোটেই খন দেশৰ ওপৰত আন্দাৰ হ'ল; ৪৬ আৰু তিনি মান আৰু মানহোৱাৰক ক'ব, ‘তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা বজাত যীচুৰে বৰ মাতৰে বিডিয়াই ক'লে, “এলী, এলী, উঠিম”; যদি সেয়ে হয় তেনেহ'লে ই প্ৰথম ভ্ৰান্তিকৈয়ো লামা চৰকানী?” অৰ্থাৎ, “হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ; শেষ ভ্ৰান্তি অধিক হানিজনক হ'ব।” ৬৫ তেতিয়া পীলাতে কিয় মোক পৰিত্যাগ কৰিলা?” ৪৭ তেতিয়া তাতে যিয় হৈ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে এদল চন্তৰী লোৱা; থকা কোনো কোনোৱে ইয়াকে শুনি ক'লে, “তেওঁ এলিয়াক এতিয়া যোৱা আৰু তোমালোকে যেনেকৈ পাৰা বাখাগৈ”। মাতিছে।” ৪৮ তেতিয়াই তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে ল'বি ৬৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকে গৈ শিলচট্টাত মোহৰ মাৰিলে গৈ, স্পঞ্জ এটুকুৰা লৈ চিৰকাৰে পূৰ কৰি, তাক নলৰ আগত আৰু এদল চন্তৰীক মেদাম বাখিবলৈ দায়িত্ব দিলে।

লগাই তেওঁক পান কৰিবলৈ দিলে। ৪৯ কিন্তু আনবোৰে ক'লে, “আকলে থকিবলৈ দিয়া; এলিয়াই তেওঁক বক্ষা কৰিবলৈ আহে নে নাহে তাকে চাওঁ।” ৫০ তেতিয়া যীচুৰে বৰ মাতৰে বিডিয়ানে আৰু প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে। ৫১ চোৱা, তেতিয়াই মন্দিৰৰ আঁৰ-কাপোৰ ওপৰত পৰা মজিয়ালৈকে ফাটি দুঁছিট হ'ল ভুমিকম্প হ'ল; শিলবোৰ ফাটিল; ৫২ তেতিয়া মেদামবোৰে মুকলি হৈ গ'ল আৰু বহু নিন্দিত পৰিত পৰিত লোকৰ দেহ উথিত হ'ল। ৫৩ তেওঁৰ পুনৰুখানৰ পাছত তেওঁলোকে মেদামৰ পৰা ওলাই পৰিব্ৰত নগৰলৈ গ'ল আৰু বহু ব্যক্তিক দেখা দিলে। ৫৪ পাছত এশৰ সেনাপতি আৰু তেওঁৰ লগত যীচুক পহৰা দি থকা সকলে, এইদৰে ভুমিকম্প আদি ঘটনা হোৱা দেখি বৰ তয় পাই ক'লে, ‘এওঁ সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।’ ৫৫ গালীল প্ৰদেশৰ পৰা তেওঁক শুশ্ৰায়া কৰা বহু মহিলা তেওঁৰ পাছে পাছে আহি আছিল, তেওঁলোকে দূৰৰ পৰা সকলো চাই আছিল। ৫৬ তেওঁলোকৰ ভিতৰত মগদলীনী মৰিয়ম, যাকোব আৰু যোচেফৰ মাক মৰিয়ম আৰু চিবদিয়ৰ পুতেক দুজনৰ মাক, আদি কৰি যীচুৰ সেৱা-শুশ্ৰায়া কৰিবলৈ যীচুৰ লগত অহা মহিলা সকল আছিল। ৫৭ তেতিয়া গধুলি হৈ আহিছিল, তালৈ অৰিমাথিয়া নগৰৰ পৰা এজন ধনী মানহু আঁহিল,

২৮ তেতিয়া বিশ্রামবাৰ পাৰ হৈ, সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন ওচৰ চাপিল, মগদলীনী মৰিয়ম আৰু আন মৰিয়মে মেদাম চাৰলৈ গ'ল। ২ চোৱা, তাতে বৰ ভুমিকম্প হ'ল; কিয়নো প্ৰভুৰ দৃতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহি শিলচট্টা বগৱালে আৰু তাৰ ওপৰতে বহিল। ৩ তেওঁৰ শৰীৰ বিজুলীৰ নিচিনা আৰু বন্ধু হিমৰদৰে শুক্র আৰু তেওঁৰ ভয়তে প্ৰহৰী সকল কঁপি কঁপি মৰাৰ নিচিনা হ'ল। ৪ কিন্তু সেই মহিলা কেইজনীক, ৫ দৃতে মাত লগাই ক'লে, “তোমালোকে ভয় নকৰিবা; কিয়নো ক্রুচত হত হোৱা যীচুক তোমালোকে বিচাৰিছা বুলি মই জানিছোঁ। ৬ তেওঁ ইয়াত নাই; কিন্তু যেনেকৈ তেওঁ কৈছিল, তেনেকৈ তেওঁ উঠিলা আহা, তেওঁ শয়ন কৰা ঠাই চোৱাহি। ৭ এতিয়া তোমালোকে বেগাই যোৱা আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক এই কথা কোৱাগৈ যে, তেওঁ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠিলা চোৱা, তোমালোকৰ আগেয়ে তেওঁ গালীল প্ৰদেশলৈ গৈছে; তোমালোকে তাতে তেওঁক দৰ্শন পাৰা; চোৱা, এই কথা মই তোমালোকক ক'লোঁ।” ৮ তাতে তেওঁলোকে ভয় আৰু মহা-আনন্দেৰে মেদামৰ পৰা ততটৈয়াকৈ শুচি গ'ল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলক সম্বাদ দিবলৈ ল'বি গ'ল। ৯ তাতে চোৱা যীচুৰে তেওঁলোক সাক্ষাৎ হৈ ক'লে, “তোমালোকৰ মঙ্গল হওক।”

ताते महिला सकल ओचरलै आहि तेव्हं चरणत धरि प्रगिपात करिले। १० तेतिया यीचुरे तेव्हंलोकक क'ले, “भय नकरिबा; तोमालोक योरा, मोर भाई सकलक गालील प्रदेशलै यावर वावे सम्बाद दियांगे; तेव्हंलोके ताते योक देखा पाव”। ११ पाछत महिला सकल याव्हंते, चोरा, चतुर्बोर्ब कोनोरे कोनोरे नगरलै आहि, यि यि घटिचिल, सेइ सकलोर सम्बाद प्रधान पुरोहित सकलर आगत दिलेहि। १२ तेतिया तेव्हंलोके परिचारक सकलर सैतेए एकत्रित है आलोचना करिले आबु सेनाबोरक भालेमान धन दि क'ले, १३ “आमि टोपनित थाकोऱ्हते, यीचुर शिय्यवोरे वाति आहि, ताक चुर करि निले, एই बुलि क'वा। १४ एই कथा यदि देशाधिपतियेश शुने, तेतिया आमि तेव्हंक बुजाइ-बढाइ लम आबु तोमालोकक एই विषयतोर पर्वा दूरत वाखिम”। १५ तेतिया सिहऱ्हते धन लले आबु तेव्हंलोके शिकाइ दियार दरेहि सिहऱ्हते करिले; एहिदरे एই कथा इहूंदी सकलर माजत वियपि ग'ल आबु आजिलेके एहि कथा, एहिदरे प्रचलित है आছे। १६ पाछत गालील प्रदेशर यि पर्वत यीचुरे निरुपण करि तेहिल तालैके तेव्हं एघार जन शिय्य ग'ल; १७ आबु तेव्हंक देखा पाई प्रगिपात करिले; किस्तु कोनोरे कोनोरे संशय करिले। १८ तेतिया यीचुरे ओचरलै आहि तेव्हंलोकक क'ले, “बोले, स्वर्गत आबु पृथिवीत सकलो अधिकार योक दिया ह'ल। १९ एই हेतुके, तोमालोक योरा; आबु सकलो जातिके शिय्य करि, पितृ, पुत्र आबु पवित्र आआर नामेरे तेव्हंलोकक वाङ्गाइज करा; २० मई यि यि आज्ञा तोमालोकक दिलेँ, सेइ सकलोके पालन करिबलै तेव्हंलोकक शिक्षा दिया; आबु चोरा, जगतर शेषलोके मई सदाय तोमालोकर सঙ्गे सङ्गे आच्छौ”। (aiōn g165)

ମାର୍କ

ଲଗେ ଲଗେ ତେଓଳୋକେ ନିଜର ବାପେକ ଚିବଦ୍ଧି ଓ କାମ କରା
ବନ୍ଦୁରାର ସକଳେ ସୈତେ ନାଏ ଏବି ଯୀଚୁର ପାଛେ ପାଛେ ଗଲା।

- ୧ ଦେଶର ପୁତ୍ର ଯୀଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ଶୁଭବାର୍ତ୍ତର ଆବଶ୍ଯକତା । ୨ ସିଚିଆ ୨୧ ପାଛତ ତେଓଳୋକେ କଫରନାହୁମଲୈ ଗ'ଲ ଆବୁ ବିଶ୍ରାମବାର
ଭାବବାଦୀର ପୁତ୍ରକତ ଯେଣେକେ ଲିଖା ଆଛେ, 'ଚୋରା, ମହି ଆହିଲତ ନାମ-ଘରତ ସୋମାଇ ଉପଦେଶ ଦିଲେ । ୨୨ ତେଓଂର
ମୋର ବାର୍ତ୍ତାବାହକକ ତୋମାର ଆଗତ ପଟ୍ଟିଯାଇଛେ, ତେଓ ଉପଦେଶତ ଲୋକ ସକଳେ ବିସ୍ୟ ମାନିଲେ, କିଯନୋ ତେଓ
ତୋମାର ବାଟ ଯୁଗୁତ କରିବା' ୩ "ମରୁପ୍ରାତ୍ମତ ଏଜନର କର୍ତ୍ତ୍ଵର ବିଧାନର ଅଧ୍ୟାପକ ସକଳେ ଉପଦେଶ ଦିଯାର ନିଚିନ୍ତାକେ ନିଦି
ଶୁଣା ଗୈଛେ, 'ତୋମାଲୋକେ ପ୍ରଭୁର ପଥ ଯୁଗୁତ କରା, ତେଓର କ୍ଷମତାପତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିର ଦରେ ତେଓଳୋକକ ଉପଦେଶ ଦିଲେ । ୨୩
ବାଟ ପୋନ କରା!" ୪ ଏହିଦେର ମରୁପ୍ରାତ୍ମତ ବାଣିଷ୍ଠ କରୋତ୍ତା ସେଇ ସମୟତ ତେଓଳୋକର ସେଇ ନାମ-ଘରତେ ଅଞ୍ଚିତ ଆତ୍ମାଇ
ଆବୁ ପାପ ମୋଚନର ଅର୍ଥେ ମନ-ପାଲଟନର ବାଣିଷ୍ଠର କଥା ଧରା ଏଜନ ମାନୁହ ଆଛିଲ । ତେଓ ଆଟାହ ପାରି କ'ଲେ, ୨୪
ଯୋଷଣା କରୋତ୍ତା ଯୋହନ ଆହିଲ । ୫ ତାତେ ଗୋଟେଇ ଯିହୁଦୀଆ "ହେ ନାଚରତୀଯା ଯୀଚୁ, ଆପୋନାର ଲଗତ ଆମାର କି କାମ? ଆବୁ ଯିବୁଚାଲେମର ସକଳୋ ଲୋକ ତେଓଂର ଓଚର ଚାପିବଲୈ ଆପୁନି ଆମାକ ନଷ୍ଟ କରିବର ବାବେ ଆହିଲେ ନେ? ଆପୁନି
ଓଲାଇ ଆହିଲ ଆବୁ ନିଜର ପାପ ଶ୍ଵିକାର କରି, ତେଓଂର କୋନ, ମହି ଜାନୋ ଆପୁନି ଦେଶର ପବିତ୍ର ଜନ" । ୨୫ କିନ୍ତୁ
ଦ୍ୱାରାଇ ଯନ୍ଦନ ନଦୀତ ବାଣିଷ୍ଠ ଲ'ଲେ । ୬ ସେଇ ଯୋହନେ ଉଟର ଯୀଚୁରେ ତାକ ଡବିଯାଇ କ'ଲେ, "ମନେ ମନେ ଥାକ ଆବୁ ଇହାର
ନୋମର କାପୋର ଆବୁ କଂକଳଟ ଚାମବାର ଟଙ୍ଗଲି ବାନ୍ଧିଛିଲା ପରା ବାହିର ଓଲା!" ୨୬ ତେତିଆ ସେଇ ଅଞ୍ଚିତ ଆତ୍ମାଇ ଏକ
ଆବୁ ତେଓ କଚୁରା ଫରିଂ ଆବୁ ହାବିର ମୌ ଖାଇଛିଲ । ୭ ତେଓ ଡାଙ୍ଗର ମାତ୍ରେରେ ଚିଏବି ମାନୁହ ଜନକ ତଳତ ପେଲାଇ ମୁଢ଼ିର
ଯୋଷଣା କରି କ'ଲେ, "ମୋତକେ ଶକ୍ତିମାନ ଏଜନ ମୋର ପାଛତ ତେଓଂର ପରା ବାହିର ଓଲାଇ ଗଲ । ୨୭ ତାତେ ସକଳୋରେ
ଆହି ଆଛେ ଆବୁ ମହି, ତେଓଂର ପାଦୁକାର ଫିଟର ବାନ୍ଧ ତଳ ବିସ୍ୟ ମାନି, ଇଜନେ ସିଜନେ ମୋଧା-ସୁଧି କରି କଲେ, "ଏହିଆ
ମୂର କରି ଖୁଲିବରୋ ଯୋଗ୍ୟ ନହାଓ । ୮ ମହି ଆପୋନାଲୋକକ କି? କ୍ଷମତାପତ୍ର ଜନର ଦରେ ଏକ ନତୁନ ଉପଦେଶ! ଏବେ ଅଞ୍ଚିତ
ପାନୀତ ବାଣିଷ୍ଠ ଦିଲୋଇ; କିନ୍ତୁ ତେଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ ବାଣିଷ୍ଠ ଆତ୍ମାକେ ଆଜା ଦିଯାତ, ସିହିତେବେ ଦେଖୋନ ଏବେକ ମାନେ" ।
ଦିବ । ୯ ସେଇ ସମୟତ ଯୀଚୁ ଗାଲୀଲ ଦେଶର ନାଚବତର ପରା ୨୮ ତେତିଆ ତେଓଂର ଖ୍ୟାତି ଗାଲୀଲ ପ୍ରେଦେଶର ଚୌଦିଶେ ଆବୁ
ଆହି, ଯୋହନ ଦ୍ୱାରାଇ ଯନ୍ଦନ ନଦୀତ ବାଣିଷ୍ଠ ଲ'ଲେ । ୧୦ ସେଇ ଅଞ୍ଚଲର ସକଳୋ ଠାଇଲେ ବିଯାପ ଗଲ । ୨୯ ପାଛତ
ତେଓ ପାନୀର ପରା ଡାର୍ଟ ଆହୋତେଇ ଆକାଶ ଦୁଫଳ ହେ ତେଓଳୋକେ ନାମ-ଘରର ପରା ଓଲାଇ ଆହି ଚିମୋନ ଆବୁ
ଯୋରା ଆବୁ କପୋର ନିଚିନା ତେଓଂର ଓପରଲେ ଆତ୍ମାକ ନମା ଆନ୍ଦ୍ରିୟର ଘରତ ସୋମାଲ । ତେଓଳୋକର ଲଗତ ଯାକୋର ଆବୁ
ଦେଖିଲେ । ୧୧ ଆବୁ ଏହିଦେର ଆକାଶ-ବାଣୀ ହଲ ଯେ, "ତୁମି ଯୋହନେ ଆହିଲ । ୧୦ ତାତେ ଚିମୋନର ଶାହରେକ ଜ୍ବରତ
ମୋର ପିଯି ପୁତ୍ରା ତୋମାତ ମହି ପରମ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ।" ୧୨ ତେତିଆ ଅସୁହ ହେ ବିଚନାତ ପରି ଆହିଲା ତେତିଆଇ ତେଓଳୋକେ
ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଇ ତେଓଂକ ମରୁପ୍ରାତ୍ମଲୈ ଚାଲିତ କରି ଲୈ ଗଲ । ତେଓଂର ବିଷସେ ଯୀଚୁକ ଜନାଲେ । ୧୩ ତାତେ ତେଓ
ଲଗତ ଥାକୋତେ ଚୟତାନର ଦ୍ୱାରାଇ ପରିଷକିତ ହଲ; ଆବୁ ସେଇ ଜ୍ବରେ ତେଓଂକ ଏବିଲେ, ଆବୁ ତେଓ ତେଓଳୋକର ସେରା-
ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତ ସକଳେ ତେଓଂର ଶୁଣ୍ଝ୍ୟା କରିବିଲେ । ୧୪ ଯୋହନକ ଶୁଣ୍ଝ୍ୟା କରିବିଲେ ସବିଲେ । ୧୫ ପାଛତ ଦିନା ସନ୍ଦିନ୍ଦ୍ରା ବେଲି
ବଦ୍ଦିଶାଳତ ଥୋରାର ପାଛତ ଯୀଚୁ ଗାଲୀଲ ଦେଶଲେ ଗଲ ଆବୁ ମାର ଗଲତ, ଲୋକ ସକଳେ ସକଳୋ ବୋଣୀକ ଆବୁ ଭୂତେ
ଦେଶର ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ଯୋଷଣା କରିବିଲେ । ୧୬ ଯୀଚୁରେ ପ୍ରାଚାର କରିବିଲେ ପୋରା ଲୋକ ସକଳକ ତେଓଂର ଓଚରଲେ ଆନିଲେ; ୩୩ ଆବୁ
ଆବୁ କ'ଲେ, "କାଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଲ, ଆବୁ ଦେଶର ବାଜ୍ୟ ଓଚର ନଗରର ଲୋକ ସକଳ ଆହି ଦୁରାର-ମୁଖତେ ଗୋଟ ଖାଲେ । ୩୪
ହଲା ତୋମାଲୋକେ ମନ-ପାଲଟନ କରା ଆବୁ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତାତ ତାତେ ତେଓ ନାନା ବିଧ ବୋଗତ କଟି ପାଇ ଥକା ଅନେକ
ବିଶ୍ୱାସ କରା ।" ୧୬ ପାଛତ ତେଓ ଗାଲୀଲ ସାଗରର ତୀରେ ବୋଣୀକ ସୁନ୍ଦର କରିବିଲେ ଆବୁ ଭୂତେ ପୋରା ବହୁ
ଗୈ ଥାକୋତେ, ଚିମୋନ ଆବୁ ଚିମୋନର ଭାୟେକ ଆନ୍ଦ୍ରିୟକ ଖେଦାଲେ । କିନ୍ତୁ ଭୂତୋବେକ ଏକେ କଥା କରିବିଲେ ନିଦିଲେ;
ସାଗରତ ଜାଲ ବାଇ ଥକା ଦେଖିଲେ; କିଯନୋ ତେଓଳୋକ କିଯନୋ ସିହିତେ ତେଓଂକ ଜାନିଛିଲା । ୩୫ ଅତି ବାତିପୁରା
ଜାଲୋରା ଆହିଲ । ୧୭ ତେତିଆ ଯୀଚୁରେ ତେଓଳୋକକ କ'ଲେ, ପ୍ରାୟ ଆନ୍ଦ୍ରାକ ହୈ ଥାକୋତେଇ ତେଓ ଉଠି,
ବାହିରିଲେ ଓଲାଇ "ମୋର ପାଛତ ଆହା; ମହି ତୋମାଲୋକକ ମାନୁହ ଧରା ଜାଲୋରା ଗୈ ନିର୍ଜନ ଠାଇତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆହିଲ । ୩୬ ପାଛତ ଚିମୋନ
କରିମ ।" ୧୮ ତେତିଆଇ ତେଓଳୋକେ ଜାଲବୋରେ ଏବି ଯୀଚୁର ଆବୁ ଲଗରବୋରେ ତେଓଂକ ବିଚାରି ଗଲା । ୩୭ ପାଛତ ତେଓଂକ
ପାଛେ ପାଛେ ଗଲ । ୧୯ ପାଛତ ଯୀଚୁରେ ଅଲପ ଦୂର ଆଗୁରାଇ ଗୈ ପାଇ କଲେ, "ସକଳୋରେ ଆପୋନାକ ବିଚାରି ଆହିଲ । ୩୮
ଥାକୋତେ, ଚିବଦ୍ଧିର ପୁତ୍ରକ ପାକୋର ଆବୁ ତେଓଂର ଭାୟେକ ତାତେ ତେଓ ତେଓଳୋକକ କ'ଲେ, "ବ'ଲା, ଆମି ଓଚର ଆନ
ଯୋହନକ ଦେଖିଲେ; ତେଓଳୋକେ ନାରତ ଜାଲ ମେବାମତି ଠାଇବୋରଲେ ଯାଓ, ସେଇ ଠାଇବୋରତେ ମହି ବାକ୍ୟ ଯୋଷଣା
କରି ଆହିଲ । ୨୦ ତେଓ ତେତିଆଇ ତେଓଳୋକକ ମାତିଲେ; କରିବ ଲାଗେ; ମହି ଏଇ ବାବେଇ ଓଲାଇ ଆହିଲୋ ।" ୩୯ ପାଛତ

তেওঁ গৈ, গালীল প্রদেশের সকলো ঠাইতে, তেওঁলোকৰ এই বুলি তেওঁ পক্ষাঘাত বোগীজনক ক'লে, ১১ “মই নাম-ঘৰবোৰতো প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু ভৃতবোৰক খেদালে। তোমাক কঁড়, উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ, নিজৰ ঘৰলৈ ৪০ তাতে এজন কুষ্ঠ বোগী তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল; আৰু যোৱা”। ১২ তাতে তেওঁ তেতিয়াই উঠিল, আৰু সকলোৰে সবিনয়েৰে তেওঁৰ সন্মুখত আঁঠু লৈ ক'লে, “আপুনি যদি সন্মুখত নিজৰ শয্যা তুলি লৈ ওলাই গ'ল; ইয়াকে দেখি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক শুচি কৰিব পাৰে”। ৪১ সকলোৰে বিস্ময় মানি ক'লে, “আমি এনেকুৱা কেতিয়াও তেতিয়া তেওঁৰ মৰম লাগিল আৰু হাত মেলি তেওঁক চুই দেখা নাই”, এইদেৰে দৈশ্বৰ স্তুতি কৰিব ধৰিলো। ১৩ তাৰ ক'লে, “মই ইচ্ছা কৰিছোৱা শুচি হোৱা”। ৪২ তেতিয়া তেওঁৰ পাছত যীচু আকৌ সাগৰৰ তাঁৰলৈ ওলাই গ'ল; আৰু লোক শৰীৰৰ পৰা কুঠৰোগ আতবিল আৰু তেওঁ শুচি হ'ল। সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত, তেওঁ তেওঁলোকক উপদেশ ৪৩ যীচুৰে তেওঁক কঠোৰ আজ্ঞা দি বিদায় দিলে। ৪৪ দিলে। ১৪ পাছত তেওঁ যাওঁতে আলফয়াৰ পুতেক লেবীক যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “সারধান হোৱা; কোনো ব্যক্তিক কৰ লোৱা চ'ৰাত বহি থকা দেখা পালে আৰু তেওঁক একো নকবা; কিন্তু যোৱা, পুৰোহিতৰ ওচৰত গৈ নিজকে ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা”। তেতিয়া তেওঁ উঠিছি, দেখুওৱা আৰু তুমি শুচি হৰব অৰ্থে মোচিয়ে যি যি উৎসৰ্গ তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ১৫ যেতিয়া যীচুৰে লেবীৰ ঘৰত কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে, তেওঁলোকক সাক্ষ্য দিবৰ বাবে ভোজন কৰি আছিল, তেতিয়া অনেক কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু সেইবোৰ উৎসৰ্গ কৰাগৈ”। ৪৫ কিন্তু তেওঁ ওলাই গৈ পাপী লোক আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলেও তেওঁৰে সৈতে সকলোৰে আগত ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলো। আৰু এই কথা ভোজন কৰিবলৈ বহিল; লগতে তেওঁৰ পাছে পাছে আহা এনে ধৰণে প্ৰকাশ হৰলৈ ধৰিলো যে, যীচুৰে প্ৰকাশ্যৰূপে অনেক লোক তাত উপস্থিতি আছিল। ১৬ তাতে তেওঁ পাপী কোনো নগৰত সোমাৰ নোৱাৰা হ'ল। তেওঁ গৈ বাহিৰত আৰু কৰ সংগ্ৰহকৰী সকলৰ সৈতে ভোজন কৰা দেখি, নিৰ্জন ঠাইবোৰত থাকিবলগীয়া হ'ল যাতে চাৰিওফালৰ ফৰীচী সমাজৰ বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁৰ শিষ্য পৰা লোক সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিব পাৰে।

২ কিছুদিনৰ পাছত, যীচু পুনৰ কফৰনাহুমলৈ আহিল

তেতিয়া লোক সকলে তেওঁ ঘৰত আছে বুলি শুনি, ২ ইমান মানুহ গোট খালে যে, ভিতৰত কোনো কোঠালিতে ঠাই নোহোৱা হ'ল; আনকি দুৱাৰ-মুখতো ঠাই নাইকিয়া হ'ল। তাতে যীচুৰে তেওঁলোকৰ আগত বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলো। ৩ তেতিয়া লোক সকলে চাৰি জনে কঢ়িয়াই আন এজন পক্ষাঘাত বোগীক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে। ৪ কিন্তু জন সমাগমৰ বাবে তেওঁৰ ওচৰলৈ তেওঁক চপাৰ নোৱাৰি, যি ঠাইত তেওঁ আছিল, সেই ঘৰৰ ওপৰৰ চাল গুচাই বাট কৰি ললে আৰু পক্ষাঘাত বোগীজনক শোৱা শয্যাৰে সৈতে তললৈ নমাই দিলে। ৫ তাতে যীচুৰে তেওঁলোকৰ বিশ্বাস দেখি, সেই জঠৰ বোগীজনক ক'লে, “বোপা তোমাৰ সকলো পাপ ক্ষমা হ'ল”。 ৬ কিন্তু তাত বহি থকা বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৰে মনতে ভাৱি ক'লে, ৭ “এওঁ এনে কথা কেনেকৈ কৰ পাৰে? এওঁ দৈশ্বৰ নিন্দা কৰিছে। এজন দৈশ্বৰত বাহিৰ কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে”? ৮ তেওঁলোকে নিজৰ মনত এনে কথা ভাৱি থকা বুলি যীচুৰে নিজৰ আত্মাত তেতিয়াই জানিলে; সেয়েহে তেওঁলোকৰ ক'লে, “আপোনালোকে অন্তৰত কীয় এনে কথা ভাৱিছে? ৯ ‘তোমাৰ সকলো পাপ ক্ষমা হ'ল’ নাইবা ‘উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি যোৱা’; এই দুটা কথাৰ মাজত পক্ষাঘাত বোগীজনক কোনটো কৰবলৈ উভু? ১০ কিন্তু আপোনালোকে যেন জানে যে, প্ৰথীৱীত পাপ ক্ষমা কৰিবৰ বাবে মানুহৰ পুত্ৰৰ ক্ষমতা আছে”,

সকলক ক'লে, “এওঁ কিয় কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপী লোকৰ লগত ভোজন-পান কৰে”? ১৭ যীচুৰে ইয়াকে শুনি তেওঁলোকক ক'লে, “নিৰোগী মানুহৰ বাবে চিকিৎসকৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই; কিন্তু বোগীৰহে প্ৰয়োজন আছে। মই ধাৰ্মিক জনক নহয় কিন্তু পাপীকহে নিমন্ত্ৰণ জনাবলৈ আহিছোঁ”。 ১৮ এবাৰ যোহনৰ শিষ্য সকল আৰু ফৰীচী সকলেও লযোন দি আছিল। তাতে তেওঁলোকে আহি যীচুক সুধিলে, “যোহনৰ শিষ্য সকলে আৰু ফৰীচী সকলৰ শিষ্য সকলেও লযোন দিয়ে, কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে লযোন নিদিয়ে; ইয়াৰ কাৰণ কি”? ১৯ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “সখি সকল দৰাৰ লগত থকা সময়ত, তেওঁলোকে লযোন দিব পাৰে নে? তেওঁলোকৰ লগত দৰাৰ থাকে মানে তেওঁলোকে লযোন দিব নোৱাৰে। ২০ কিন্তু এনে দিন আহিব, যদিনা তেওঁলোকৰ পৰা দৰাক নিয়া হব আৰু সেই দিনত তেওঁলোকেও লযোন দিব। ২১ কোনেও পুৰণি বন্ধুত নতুন কাপোৰৰ টাপলি নামাৰে; তেনে কৰিলো, যি ডোখৰেৰে টাপলি মৰা হয়, সেয়ে তাক ফলি নিয়ে; অৰ্থাৎ নতুন ডোখৰে পুৰণিক ফলি নিয়ে আৰু তেতিয়া সৰহ ভাগহে ফাটি যায়। ২২ পুৰণি ছালৰ মোটত নতুন দ্বাক্ষাৰস কোনোৰে নথয় আৰু যদি কোনোবাই থয়, তেনেহলে সেই দ্বাক্ষাৰসে সেই মোট ফালি পেলাব, তাতে দ্বাক্ষাৰস আৰু মোট, দুয়োটাই নষ্ট হব, কিন্তু নতুন দ্বাক্ষাৰস নতুন মোটতহে থয়। ২৩ তাৰ পাছত তেওঁ বিশ্বামৰাবে শস্যক্ষেত্ৰৰ মাজেনি যাওঁতে, তেওঁৰ শিষ্য সকলে শস্যৰ থোকবোৰ ছিঁড়ি খাবলৈ ধৰিলো। ২৪ তাতে ফৰীচী সকলে

যীচুক কলে, “চোরা, বিধান অনুসারে বিশ্রামবাবে যি কৰিব সিহঁতক দৃঢ়কৈ সারধান কৰি দিলে। ১৩ পাছে তেওঁ নাপায়, সেইবোৰ ইহাতে কিয় কৰিছে?” ২৫ তেতিয়া পৰ্বতত উঠি, যি সকলক তেওঁ ইছা কৰিলে, তেওঁলোকক তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “দায়ুদ আৰু তেওঁৰ লগবৰোৰ মাতিলে, আৰু তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। ১৪ প্ৰয়োজন হোৱাত আৰু ভোক লগাত যি কৰ্ম কৰিছিল, তেতিয়া তেওঁ বাৰ জনক নিযুক্ত কৰিলে (যি সকলক তেওঁ সেই বিষয়ে আপোনালোকে কেতিয়াও পঢ়া নাই নে? ২৬ পাঁচনি নাম দিছিল) যাতে তেওঁলোক তেওঁৰ সঙ্গে সঙ্গে তেওঁ কেনেকৈ অবিযাখ মহা-পুৰোহিতৰ সময়ত, ঈশ্বৰৰ থাকিব পাৰে আৰু তেওঁলোকক যাতে প্ৰাচাৰ কৰিবলৈ গৃহত সোমাল আৰু পুৰোহিতৰ বাহিৰে বিধান অনুসৰি পঠিয়াৰ পাৰে, ১৫ আৰু তেওঁলোকে যেন ভূত খেদাবৰ অন্য লোকে খাৰ নোৱাৰা যি দৰ্শন-পঠা, সেইবোৰ তেওঁ বাবে অধিকাৰো পাৰ পাৰে। ১৬ তেওঁ যি বাৰ জনক নিযুক্ত খালে আৰু লগবৰোৰকো দিলে? ২৭ যীচুৱে তেওঁলোকক কৰিলে, সেই কেইজন হ'ল- চিমোন, যি জনক তেওঁ পুনৰ কলে, “বিশ্রামবাৰ মানুহৰ কাৰণে হেল; কিন্তু মানুহ পিতৰ নাম দিছিল। ১৭ চিবিয়াৰ পুত্ৰে যাকোৰ আৰু বিশ্রামবাৰৰ কাৰণে নহ'ল; ২৮ এই হেতুকে মানুহৰ পুত্ৰ যাকোৰ ভায়েক যোহন, (এই দুজনক বনেৰগচ, অৰ্থাৎ বিশ্রাম-বাৰৰো অধিপতি”।

৩ তাৰ পাছত যীচু পুনৰ নাম-ঘৰত সোমাল; আৰু তাত

হাত শুকাই যোৱা বৌগী এজন আহিল। ১ বিশ্রামবাৰে সেই ব্যক্তি জনক তেওঁ সুস্থ কৰিব নে নকৰে, ইয়াকে লোক সকলে চাই আছিল। আচলতে তেওঁলোকে তেওঁক অপবাদ দিবৰ বাবে কাৰণ বিচাৰি আছিল। ৩ তেতিয়া যীচুৱে সেই হাত শুকাই যোৱা বুগীয়া মানুহ জনক ক'লে, “উঠা, আৰু সকলোৰে মাজত থিয় হোৱা।” ৪ তাৰ পাছত তেওঁ লোক সকলক সুধিলে, “বিধানৰ মতে বিশ্রামবাৰে বেয়া কৰ্ম নে, ভাল কৰ্ম কৰা উচিত? আৰু নৰ-বধ কৰিব পায় নে প্ৰাণ বক্ষা কৰিব পায়?” কিন্তু তেওঁলোক মনে মনে থাকিল। ৫ তেতিয়া তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ কঠিনতা দেখি তেওঁ অসন্তুষ্ট হৈ খণ্ডেৰে চাৰিওফালে চালে আৰু সেই মানুহ জনক ক'লে, “তোমাৰ হাত খন মেলি দিয়া।” তেতিয়া তেওঁ হাত খন মেলি দিলে আৰু যীচুৱে সেই হাত খন পূৰ্বৰ সুস্থ অহস্তালৈ আনিলে। ৬ তেতিয়া ফৰীচী সকল বাহিৰলৈ ওলাই গৈ হেৰোদীয়া মানুহ সকলৰ সৈতে আলোচনা কৰিলে আৰু তেওঁক বিনষ্ট কৰিবৰ বাবে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মন্ত্ৰণা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৭ তাৰ পাছত যীচুৱে যেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে সাগৰৰ পাৰলৈ গ'ল; তেতিয়া গালীলী আৰু যিহুদীয়াৰ পৰা আহা মানুহৰ দল এটাই তেওঁক অনুসৰণ কৰিলো; ৮ আৰু যিহুচালেম, ইদোমৰ যদ্বন্দৰ সিপাৰৰ পৰা, তুৰ আৰু চাদেনৰ চাৰিওফালৰ পৰা মানুহৰ এটা বৃহৎ দলে তেওঁ কৰি থকা সকলো কৰ্মৰ কথা শুনিলে আৰু তেওঁলোক ওচৰ চাপি আহিল। ৯ তেতিয়া লোক সকলৰ সমাগম অধিক হোৱা দেখি, তেওঁ হেচা-ঠেলাৰ মাজত নপৰিবৰ বাবে শিষ্য সকলক এখন নাও যুগ্মত বাখিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ১০ কিয়নো তেওঁ অনেক লোকক সুস্থ কৰা দেখি, ব্যাধিয়ে ধৰা সকলোৱেই তেওঁক চৰলৈ হেচা-ঠেলা কৰি আছিল। ১১ আৰু অশুচি আত্মাৰে তেওঁক যেতিয়াই দেখে, তেতিয়াই তেওঁৰ আগত পৰে আৰু কান্দি কান্দি কয়, ‘আপুনি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ’। ১২ কিন্তু তেওঁক প্ৰকাশ নকৰিবলৈ

মেঘ-গৰ্জনৰ পুতেক নাম দিলে); ১৮ আন্দ্ৰিয়, ফিলিপ,

বাৰ্থলিময়, মথি, থোমা, আলফয়ুৰ পুতেক যাকোব, থদেয়, জাতীয়তাবাদী চিমোন, ১৯ আৰু তেওঁক শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিয়া দুক্কবিৰিয়োতায়া যিহুদা। ২০ পাছত তেওঁ এটা ঘৰত সোমাল; আৰু পুনৰায় তাত ইমান মানুহ গোট খালে যে, তেওঁলোকে ভোজন কৰিব নোৱাবিলে। ২১

তেওঁৰ আত্মীয় সকলে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক, ‘তেওঁ বলীয়া হ'ল’ বুলি কৈ ধৰিবলৈ ওলাই গ'ল। ২২ আৰু যিহুচালেমৰ পৰা আহা বিধানৰ অধ্যাপক সকলে ক'লে, “তেওঁৰ গাত বেলচৰুব আছে; আৰু ভূতৰ সেই বজাৰ দ্বাৰাই তেওঁ ভূতৰোৰ খেদায়া।”

২৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ওচৰলৈ মাতি দৃষ্টান্তেৰে ক'লে, “চয়তানে চয়তানক কেনেকৈ বিৰুদ্ধে পৰাবে? ২৪ যদি কোনো ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে ভাগ হৈ যায়, তেনেহলে সেই ৰাজ্য এক হৈ থাকিব নোৱাৰে। ২৫ আৰু কোনো ঘৰ যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে ভাগ হয়, তেনেহলে সেই ঘৰ এক হৈ থাকিব নোৱাৰে। ২৬ চয়তানেও যদি নিজৰ বিৰুদ্ধে নিজে থিয় হয়, তেনেহলে সি থাকিব নোৱাৰিব কিন্তু তাৰ গতি অন্ত হৰ। ২৭ বলৰানজনক প্ৰথমে নাৰান্দিলে, কোনেও তেওঁৰ ঘৰত সোমাই তেওঁৰ বশ্তু লুট কৰিব নোৱাৰে; বান্দিলেহে তেওঁৰ ঘৰ লুট কৰিব পাৰিব। ২৮ মই আপোনালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, মনুষ্য-সন্তান সকলৰ সকলো বিধৰ পাপ, আৰু ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা যি নিন্দা, এইবোৰ সকলোৱে ক্ষমা হয়; ২৯ কিন্তু যি

কোনোৱে পৰিত্ব আত্মাৰ নিন্দা কৰে, সেই জনক ক্ষমা কোনো কালে নহ'ব; সি অনন্ত পাপৰ অধিকাৰী”। (aiōn g165, aiōnios g166) ৩০ যীচুৱে এই কথা তেওঁলোকক কলে; কাৰণ তেওঁলোকে কৈছিল, “তেওঁৰ গাত আশুচি আত্মা আছে।” ৩১ এনেতে তেওঁৰ মাক আৰু ভায়েক সকল আহি, বাহিৰত থিয় হৈ তেওঁক মাতি পঠালৈ। ৩২ তেতিয়া লোক সকল তেওঁৰ চাৰিওকামে বহি আছিল; আৰু তেওঁলোকে

তেওঁক ক'লে, “চাওক, আপোনাৰ মা, ভাই আৰু ভনী

সকলে বাহিরত আপোনাক বিচারিছে”। ৩৩ তাতে তেওঁ বাক্য শুনাব লগে আনন্দেরে গ্রহণ করে, ১৭ কিন্তু উভৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ আই আৰু মোৰ ভাই তেওঁলোকৰ শিপা নথকাত, অলপ দিন মাথোন থাকে; সকল কোন?” ৩৪ পাছত তেওঁৰ চারিওফালে বহি থকা পাছত বাক্যৰ কাৰণে ক্ৰেশ বা তাড়না হোৱা মাত্ৰকে লোক সকলক চাই তেওঁ ক'লে, “এওঁলোকলৈ চোৱা, তেওঁলোকে বিঘিৰি পায়। ১৮ আৰু আনবোৰ কাঁইটনিত এওঁলোকেই মোৰ আই আৰু মোৰ ভাই; ৩৫ কিয়নো যি সিচাঁ, এওঁলোকে বাক্য শুনাৰ পাছত, ১৯ সংসাৰৰ চিন্তা, জনে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰে, সেই জনেই মোৰ ভাই, ধনৰ মায়া আৰু আন আন বিষয়ৰ লোভসোমাই, বাক্য হেঁচি ধৰে; তাতে সেই বাক্য বিফল হয়। (aiōn g165) ২০ আৰু

৪ তাৰ পাছত যীচুৱে সাগৰৰ তীৰত গৈ পুনৰ উপদেশ

দিবলৈ ধৰিলে। তেতিয়া অধিক লোক তেওঁৰ ওচৰত গোট খোৱাত তেওঁ সাগৰলৈ গৈ এখন নাৰত উঠি বহিল; আৰু লোক সকল সাগৰৰ পাৰতে বৈ থাকিল। ২ তেতিয়া তেওঁ দৃষ্টান্তেৰে তেওঁলোকক অনেক উপদেশ দিলে আৰু উপদেশ দিওঁতে তেওঁলোকক কলে: ও “শুনক, এজন খেতিয়কে কঠিয়া সিঁচিবলৈ গ'ল। ৪ তেওঁ সিচোঁতে সিচোঁতে, কিছুমান কঠিয়া আলিবাটৰ কাষত পৰিল; তাতে চৰাইবোৰে আহি সেইবোৰ খুঁটি খালে। ৫ কিছুমান কঠিয়া অলপ মাটি থকা শিলনিত পৰিল, তাতে মাটি ডাঠ নোহোৱাৰ বাবে সোনকালে গজিল। ৬ কিন্তু যেতিয়া সূৰ্য উদয় হ'ল আৰু তাপ লাগিল তেতিয়া শিপা নোহোৱা বাবে, সেইবোৰ শুকাই গ'ল। ৭ কিছুমান কঠিয়া কঠিয়া কাঁইটনিত পৰিল; তাতে কাঁইটিয়া বনবোৰ বাঢ়ি উঠি সেইবোৰক হেচি ধৰিলে আৰু সেইবোৰত একো ফল নথৰিল। ৮ আন কিছুমান কঠিয়া ভাল মাটিত পৰিল আৰু গজালি মেলি বাঢ়ি উঠিল, তাতে ফলউৎপন্ন হ'ল। সেই কঠিয়াবোৰৰ কিছুমানে ডেৰকুৰি, তিনি কুৰি আৰু এশ গুণলৈকে ফল উৎপন্ন কৰিলে।” ৯ তেওঁ ক'লে, “যাৰ শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।” ১০ তাৰ পাছত যীচু নিৰ্জন ঠাইত থকা সময়ত তেওঁৰ সঙ্গী সকলে সেই বাৰ জন শিষ্যৰ সৈতে গৈ সেই দৃষ্টান্ত কেইটাৰ বিষয়ে তেওঁক সুধিলে। ১১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “ঈশ্বৰৰ বাজ্য এজন মানুহে তেওঁৰ কঠিয়া মাটিত সিচাঁ দৰে হয়। ২৭ তেওঁ বাতিয়ে-দিনে, শোওঁতে উঠোতে, সেই কঠিয়া কেনেকৈ গজে আৰু বাঢ়ে, সেই বিষয়ে মাজানে। ২৮ পৃথিবীয়ে নিজে নিজে, প্রথমে পাত, পাছত থোৰ, তাৰ পাছত থোকত পুৰ হোৱা গুটি উৎপন্ন কৰে। ২৯ তাতে গুটি পকাৰ পাছত, শস্য দাবৰ সময় উপস্থিত হল বুলি জানি, তেওঁ তেতিয়া কাঢ়ি লগায়া” ৩০ যীচুৰে পুনৰ ক'লে, “আমি কেনেকৈ ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ তুলনা দিম, বা কি দৃষ্টান্তেৰে এই বিষয়টো প্ৰকাশ কৰিম? ৩১ সি এটি সৰিয়ে গুটিৰ নিচিনা; যি গুটি মাটিত সিচোঁতে, পৃথিবীৰ আটাই কঠিয়াতকৈ সৰু; ৩২ কিন্তু সেই বীজ সিচাঁৰ পাছত, সি গজি বাঢ়ি আটাই উভিদিতকৈ ডাঙৰ হয় আৰু ইমান ডাঙৰ ডাল ধৰে যে আকাশৰ চৰাইবোৰেও আহি তাৰ ছাঁত বাস কৰিব পাৰে।” ৩৩ এইদৰে অনেক দৃষ্টান্তে, যীচুৰে তেওঁলোকৰ শুনা শক্তি অনুসাৰে তেওঁলোকক বাক্য ক'লো। ৩৪ কিন্তু বিনা দৃষ্টান্তেৰে তেওঁলোকক একো নকলে; অৱশ্যে নিজৰ শিষ্য সকলক ব্যক্তিগত ভাবে সকলো বিষয় ব্যাখ্যা কৰি বুজাই দিলে। ৩৫ সেইদিনা গধুলি সময়ত যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “আমি সিপাৰলৈ যাওঁহকা!” ৩৬ তেতিয়া শিষ্য সকলে লোক সকলক এৰি হৈ, তেওঁ যেনেকৈ নাৰত শিলনিত সিচাঁ এওঁলোক এনেকুৱা লোক, তেওঁলোকে

আছিল, তেনেকৈয়ে যীচুক লগত লৈ গ'ল; আবু আন আন পৰা সাগৰত পানীত পৰি ডুবি মৰিল। ১৪ তেতিয়া যি নারো তেওঁলোকৰ লগত আছিল। ৩৭ পাছত বৰ শুম্হা সকলে সেই গাহৰিৰ জাকবোৰ তত্ত্বাবধান কৰি আছিল, বতাহ ব'লাত, চৌৰ কোৰত নাও খন পানীৰে পূৰ হবলৈ তেওঁলোক পলাই গৈ নগৰ আৰু গাঁৱৰোৰত সমাদ দিলো। ধৰিলো। ৩৮ সেই সময়ত তেওঁ নাৰৰ গুৰিৰফালে গাঁৰুত তেতিয়া ঘটি যোৱাৰ ঘটনাতোৰ কথা শুনিবলৈ পোৱাত মূৰ দি টোপনি গৈ আছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক লোক সকলে সেই অশুচি আঢ়াই ধৰা লোক জনক চাবলৈ জগাই ক'লে, “হে গুৰু, আমি যে এতিয়া মৰোঁ, ইয়ালৈ আহিল; ১৫ আবু যীচুক ওচৰলৈ আহি, সেই ভূতে পোৱা আপুনি চিষ্ঠা নকৰে নে?” ৩৯ তেতিয়া তেওঁ উঠি, বতাহক মানুহ জনক, অৰ্থাৎ বাহিনীয়ে পোৱা জনক কাপোৰ পিঙ্কি, ডবিয়ালে আবু সাগৰকো ক'লে, “শাস্তিৰে থিৰে থাকা” শুন্দ মনেৰে বহি থকা দেখা পাই লোক সকলে ভয় কৰিলো। তেতিয়া বতাহ আতৰি গ'ল, আবু অতি শাস্তি হৈ পৰিল। ১৬ সেই ঘটনা যি সকল লোকে দেখিছিল তেওঁলোকে লোক ৪০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোক কিয় ভয়াতুৰ সকলক, কেনেকৈ কি ঘটিল আবু ভূতে পোৱা মানুহ জনৰ হৈছা? এতিয়ালোকে বিশ্বাস হোৱা নাই নে?” ৪১ তাতে আবু গাহৰিবোৰ বিষয়ে বুজাই দিলো। ১৭ তেতিয়া সেই তেওঁলোকে ভয়ত অতিশয় আতুৰ হৈ ইজনে সিজনে ঠাইলৈ অহা লোক সকলে যীচুক তেওঁলোকৰ অঞ্চলৰ পৰা কোৱা-মেলা কৰি কলে, “বতাহ আবু সাগৰেও যে এওঁৰ আতৰি যাবলৈ বিনয় কৰিলো। ১৮ পাছত যীচুৱে যেতিয়া কথা মানে, এওঁ নো কোন?”

৫ তাৰ পাছত তেওঁলোক সাগৰৰ সিটো পাৰে থকা,

গোচৰেনীয়া সকলৰ অঞ্চল পালে। ২ যীচুৱে নাৰৰ পৰা নমাৰ সময়তে অশুচি আঢ়াই ধৰা এজন মানুহে তেওঁক লগ ধৰিব আছিল। সি মৈদামৰ পৰা ওলাই আহিছিল। ৩ সেই মানুহ জনে মৈদামনিত নিবাস কৰিছিল। কোনেও তেওঁক বাঞ্ছি বাখিব পৰা নাছিল, শিকলিৰেও বাঞ্ছি বাখিব পৰা নাছিল। ৪ তেওঁক বাবে বাবে বেৰী আবু শিকলিৰে বাঙ্গা হৈছিল, কিন্তু তেওঁ শিকলি ছিঞ্চিলে পেলাই, বেৰীও ডোখৰ ডোখৰ কৰিছিল। তেওঁক দমন কৰিবলৈ কাৰো শক্তি নাছিল। ৫ প্রতিটো বাতি আবু দিনত তেওঁ মৈদামলৈ যায় আবু পৰ্বতত গৈ চিএঘৰে; আবু শিলেৰে নিজকে নিজে আঘাত কৰে। ৬ যেতিয়া তেওঁ দূৰেৰ পৰা যীচুক দেখা পালে, তেতিয়া তেওঁ দৌৰি আহিল আবু যীচুক প্ৰণিপাত কৰিলো। ৭ তাৰ পাছত তেওঁ কান্দি কান্দি বৰ মাতেৰে কলে, “হে সৰ্বোপৰি দুশ্বৰৰ পত্ৰ যীচু, আপোনাৰ লগত মোৰ কি কাম? মই আপোনাক দুশ্বৰৰ শপত দিছোঁ, মোক যাতনা নিদিব”। ৮ কিয়নো যীচুৱে তেওঁক কৈছিল, “হেৰ অশুচি আত্মা, এই মানুহ জনৰ পৰা বাহিৰ ওলা”। ৯ পাছত যীচুৱে তেওঁক সুধিলে “তোৰ নাম কি?” তাতে সেই মানুহ জনে তেওঁক ক'লে, “মোৰ নাম বাহিনী কিয়নো আমি অনেক আছোঁ”। ১০ পাছত যীচুৱে যেন সেই ঠাইৰ পৰা সিহঁতক নেখোদে, এই কাৰণে অনেক বিনয় কৰি ক'লে। ১১ সেই সময়ত ওচৰৰ পৰ্বতত এজাক গাহৰি চৰি আছিল। ১২ তাতে সেই ভূতবোৰে যীচুক বিনয় কৰি কলে, “আমাক সেই গাহৰিবোৰ ভিতৰত পঠাই দিয়ক; আমাক সিহঁতৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়কা”। ১৩ তাতে তেওঁ অনুমতি দিয়াৰ পাছত সেই অশুচি আঢ়াবোৰে বাহিৰ ওলাই গাহৰিবোৰত সোমাল; তেতিয়া সেই জাকত থকা প্ৰায় দুই হাজাৰ গাহৰি বৰ জোৱেৰে দৌৰি গৈ গৰাৰ

সেই ঠাই এৰি যাবৰ বাবে নাৰত উঠিবলৈ ধৰোতে, ভূতৰ নিয়ন্ত্ৰণ যি জন আছিল, সেই ব্যক্তি জন ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ সৈতে তেওঁক বাখিবলৈ বিনয় কৰিলো। ১৯ কিন্তু তেওঁ সেই ব্যক্তিক অনুমতি নিদি ক'লে, “তুমি ঘৰলৈ গৈ আতীয় সকলৰ ওচৰলৈ যোৱা আবু প্ৰভুৰে তোমাৰ জীৱনলৈ কি কৰিলৈ আবু কেনে দয়া পালা, সেই বিষয়ে তেওঁলোকক কোৱাগৈ”। ২০ তেতিয়া মানুহ জনে সেই ঠাই এৰি, যীচুৱে তেওঁলৈ যি মহৎ কৰ্ম কৰিলো, সেই কথা দিকাপলি দেশত যোষণা কৰিবলৈ ধৰিলো; তাতে সকলোৱে বিস্ময় মানিলো। ২১ পাছত যীচুৱে যেতিয়া নাৰেৰে আকো সিপাবলৈ গ'ল, তেতিয়া মানুহৰ বৃহৎ দল এটা তেওঁৰ ওচৰত গোট খালে; সেই সময়ত তেওঁ সাগৰৰ তীৰত আছিল। ২২ এনেতে যায়ীৰ নামেৰে নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী এজনে আহি তেওঁক দেখি তেওঁৰ চৰণত পৰিলা ২৩ তেওঁ বাবে বাবে বিনয় কৰি যীচুক কলে, “মোৰ ছোৱালী জনীৰ মৃত্যু ওচৰ চাপিছে; তাই মেন সুস্থ হৈ জীৱাই থাকে, এই কাৰণে আগনী আহি, তাইৰ গাত হাত দিয়কহি।” ২৪ তেতিয়া যীচু তেওঁক লগত গ'ল আবু বহু লোক তেওঁৰ পাছে পাছে গৈ তেওঁক হেঁচি-মেলি ধৰিলো। ২৫ আবু সেই সময়ত তাতে বাৰ বছৰ ধৰি তেজ যোৱা ৰোগ তোগ কৰি থকা তিৰোতা এজনী আছিল। ২৬ অনেক বেজৰ ওচৰত চিকিৎসা কৰি আবু সৰ্বস্ব খৰচ কৰিও তেওঁ সুস্থ হোৱা নাছিল, কিন্তু বেচি কঠষ্টে পাই আছিল। ২৭ তেওঁ যীচুৰ বিষয়ে শুনি, লোক সকলৰ মাজত সোমাল আবু তেওঁৰ পাছফালেদি আহি, তেওঁৰ কাপোৰ চুলো। ২৮ কিয়নো তেওঁ কৈছিল, ‘মই যদি তেওঁৰ কাপোৰ মাখোন চুবলৈ পাওঁ, তেতিয়াও মই বক্ষা পাও’। ২৯ তেতিয়া তেওঁ যীচুক চুবলৈ পাই, তেওঁৰ তেজ বৈ থকা শুকাই গ'ল আবু তেওঁ শৰীৰত সেই ব্যাধিৰ পৰা মুক্ত হোৱা গম পালে। ৩০ সেই সময়ত যীচুৱে নিজৰ পৰা শক্তি ওলাই যোৱা গম পাই,

লোক সকলের মাজত মুখ ঘূরাই সুধিলে, “মো’র কাপো’র আমা’র ইয়াত নাই নে?” এইদৰে তেওঁলোকে তেওঁত কোনে ছলে?” ৩১ তাতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক বিধিনি পালে। ৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক কলে, কলে, “লোক সকলে আপোনাক হেঁচ-মেলি ধৰা দেখিও, ‘আপোন দেশ, আপোন জাতি আৰু আপোন ঘৰৰ বাহিৰে, কোনে মোক ছুলে বুলি কয় নে?’” ৫ কিন্তু সেই কৰ্ম কৰা আন কোনো ঠাইত এজন ভাববাদী মৰ্যদাহীন নহয়।” জনীক দেখিবলে তেওঁ চাৰিওফালে চালে। ৩৩ তেতিয়া ৫ সেই ঠাইত তেওঁ কেইজনমান নবিয়াৰ গাত হাত দি, সেই তিৰোতাই নিজলৈ যি ঘটিল, সেই বিষয়ে জানিব তেওঁলোকক সুস্থ কৰাৰ বাহিৰে তাত আন একো পৰাক্ৰম পোৱাত, ভয়েৰে কঁপি কঁপি আহি তেওঁৰ আগত পৰিল কাৰ্য কৰিব নোৱাৰিলো। ৬ তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসত তেওঁ আৰু সকলো সত্য কথা ক’লো। ৩৪ তাতে যীচুৱে তেওঁক বিস্য মানিলে। পাছত তেওঁ চাৰিওফালৰ গাঁৱলৈ গৈ ক’লে, “আইটি, তোমা’ৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে; উপদেশ দিলে। ৭ যীচুৱে তেওঁৰ সেই বাৰ জন পাঁচনিক শাস্তিৰে যোৱা আৰু সুস্থ থাকি তোমা’ৰ সেই ব্যাধিৰ পৰা ওচৰলৈ মাতি আনিলো, আৰু দুজন দুজনকৈ তেওঁলোকক মুক্ত হোৱা।” ৩৫ তেওঁ এই কথা কয় থাকোতে, নাম- পঠিয়াই দিলো তেওঁলোকক অশুচি আত্মাবোৰ ওপৰত ঘৰৰ অধিকাৰী জনৰ ঘৰৰ পৰা মানুহৰোৱে আহি ক’লে, ক্ষমতা দি, ৮ এই আদেশ দিলে যে, তেওঁলোকে যেন “তোমা’ৰ ছোৱালী মৰিলা গুৰুক পুনৰ কিয় কষ্ট দিয়া?” বাটত যাত্রা কৰোতে নিজৰ লাখুটি ডালত বাহিৰে লগত ৩৬ কিন্তু যেতিয়া সেই বাক্য যীচুৰ কাণত পৰিল, তেওঁ আন একো নাবাখে আৰু তেওঁলোকে যেন লগত পিঠা নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনক কলে, “ভয় নকৰিবা; বিশ্বাস বা জোলোঙ্গা বা টঙ্গালিত পইচা, এইবোৰ নলয়; ৯ আৰু মাথোন বাখা।” ৩৭ পাছত পিতৰ, যাকোব আৰু যাকোবৰ দীঘল চোলাও যেন নিপিঙ্কে, কিন্তু তেওঁলোকে ভৰিত ভায়েক যোহন কিন্তু তেওঁলোকৰ বাহিৰে আন কাকো চেঙ্গেল পিঙ্কৰ। ১০ যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ কলে, তেওঁৰ লগত থাকিব নিদিলে। ৩৮ তেওঁলোকে নাম-ঘৰৰ “তোমালোকে যেতিয়া এখন ঘৰত সোমোৱা, তেতিয়া সেই অধিকাৰী জনৰ ঘৰলৈ আহি তাতে ক্রন্দন আৰু বৰ বিলাপ ঠাইৰ পৰা ওলাই নোয়োৱালৈকে, সেই ঘৰতে থাকিবা। কৰাবোৰক দেখিলে। ৩৯ পাছত যীচুৱে ভিতৰলৈ সোমাই, ১১ কিন্তু ঠাইৰ মানুহে যদি তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে আৰু তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে কিয় বিলাপ আৰু ক্রন্দন তোমালোকৰ কথাও নশুনে, তেনেহলে সেই ঠাইৰ পৰা কৰিছা? ৪০ ছোৱালী জনী মৰা নাই, টোপনিতহে আছে।” ওলাই যাওতে সেই ঠাইৰ লোক সকলৰ বিপক্ষে প্ৰমাণ তাতে তেওঁলোকে তেওঁক হাঁহিলে। কিন্তু তেওঁ সকলোকে স্বৰ্পে তোমালোকৰ ভৰি-তলুৱাৰ ধূলি জোকাৰি পেলাবা।” বাহিৰ কৰি, ছোৱালী জনীৰ মাক-ডেউতাক আৰু তেওঁৰ ১২ পাছত তেওঁলোকে ওলাই গৈ মানুহৰোৰক মন-পালটন সঙ্গী সকলক লগত লৈ, যি ঠাইত ছোৱালী জনী আছিল, কৰিবলৈ প্ৰচাৰ কৰিলে; ১৩ বহুত ভৃত খোদালে আৰু বহুত সেই ঠাইলৈ গ’ল। ৪১ পাছত তেওঁ ছোৱালী জনীৰ হাতত নবিয়া লোকৰ গাত তেল সানি, তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে। ধৰি তাইক কলে, “টালিখা কুমী”; অৰ্থাৎ, “আইটি, মই ১৪ এনেদৰে যীচুৰ নাম চাৰিওফালে প্ৰখ্যাত হৰ্বলৈ ধৰিলে; তোমাক কওঁ, উঠা।” ৪২ সেই মুহূৰ্তে ছোৱালী জনীয়ে তাৰ পাছত হেৰোদ বজায়ো এই কথাবোৰ শুনিবলৈ উঠিঁ খোজ কাঢ়িলে, (কিয়নো তাইৰ বয়স বাৰ বছৰ পালো কিছুমান লোকে ক’ব ধৰিলে যে, “যোহন বাঞ্ছাইজক হৈছিল।) তেতিয়া তেওঁলোকে অতিশয় বিস্য মানিলে। মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত হ’ল; এই হেৰুকে তেওঁ ৪৩ পাছত এই কথা যেন কোমেও নাজানে, তাৰ বাবে তেওঁ এইবোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিব পাৰিছে। ১৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ এনে দৃঢ় আজ্ঞা দিলে আৰু তাইক কোনো অন্য কিছুমানে ক’লে, “তেওঁ এলিয়া”; আন কোনোবাই খোৱা বন্ধ দিবলৈ ক’লে।

৬ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাইৰ পৰা ওলাই, নিজ নগৰলৈ আহিল আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলো তেওঁৰ পাছে পাছে আহিল। ২ পাছত যেতিয়া বিশ্বামৰাৰ আহিল, তেওঁ নাম-ঘৰত উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। তাতে বহুলোকে শুনি, তেওঁৰ কথাত বিস্য মানি কলে, “তেওঁ এইবোৰ শিক্ষা ক’ব পৰা পালে? টশ্শৰে তেওঁক দিয়া এমে জৱান কেনেকুৰা? আৰু তেওঁৰ হাতৰ দ্বাৰাই যে এইবুপে পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৰ সাধিত হয়, এইবোৰ নো কি? ৩ ই সেই বাটৈ নহয় নে? মৰিয়মৰ পুত্ৰ আৰু যাকোব, যোচিৰ, যিহুদা আৰু চিমোনৰ ককায়েক নহয় নে? ইয়াৰ ভণী কেইজনীও কেনেকুৰা যে এইবুপে পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৰ সাধিত হয়? আৰু যোহনে হেৰোদক কৈছিল, “তুমি ভাইৰ পঞ্চাক নিজৰ লগত স্ত্ৰীবুপে যে বাখিছা, যেয়া বিধান সন্মত নহয়।” ১৯ এই কথাৰ কাৰণে হেৰোদিয়া তেওঁৰ

বিবেধী হৈছিল, আৰু তেওঁক বধ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰিছিল, আহিল, তেতিয়া তেওঁ বহু লোকক তাত উপস্থিত হৈ কিন্তু বধ কৰিব পৰা নাছিল। ২০ কিয়নো হেৰোদে যোহনক থকা দেখিলে আৰু তেখেত সকলক দেখি তেওঁৰ মৰম ভয় কৰিছিল আৰু জানিছিল যে, যোহন এজন ধাৰ্মিক লাগিল; কিয়নো তেখেত সকল বৰ্খীয়া নোহোৱা মেৰৰ আৰু পৰিত্ব লোকা সেয়েহে হেৰোদে তেওঁক নিৰাপদে নিচিনা আছিল। তেওঁ তেখেত সকলক অনেক উপদেশ বাখিবলৈ যত্ন কৰিছিল। যেতিয়া তেওঁ যোহনৰ শিক্ষা দিলৈ ধৰিলে। ৩৫ পাছত দিনৰ শেষ ভাগত তেওঁৰ শিষ্য শুনিছিল, তেতিয়া সেই শিক্ষাই তেওঁক বিচলিত কৰিছিল সকল ওচৰলৈ আহি ক'লে, “এই ঠাই নিৰ্জন আৰু সময় আৰু আনন্দেৰে তেওঁৰ কথা শুনিছিল। ২১ কিন্তু এনে বহু পলম হৈ গ'ল; ৩৬ গতিকে লোক সকলকক এতিয়া এটা দিন আহিল, সেইদিনা হেৰোদিয়াই নিজৰ কাৰণে বিদায় দিয়ক, তেতিয়া তেখেত সকলে ওচৰৰ গাঁৱলৈ কাম কৰিবলৈ এক সুযোগ পালে: হেৰোদে নিজৰ জন্ম গৈ নিজৰ কাৰণে খোৱা বস্তু কিনিব পাৰিবা” ৩৭ কিন্তু দিনৰ দিনা তেওঁৰ বিষয়া, সেনাপতি, আৰু গালীল প্ৰদেশৰ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে তেখেত প্ৰধান লোক সকলক মৈশ-ভোজলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰিছিল। ২২ সকলক খাবলৈ দিয়াৰা” তাতে তেওঁলোকে তেওঁক কলে, তাতে হেৰোদিয়াৰ আপোন জীয়েক ভিতৰলৈ আহিল আৰু “আমি গৈ দুশ আধলি (দীনাৰ) বি পিঠা কিনি তেখেত নাচি নাচি, হেৰোদ আৰু তেওঁৰে সৈতে ভোজনত বহা সকলক খাবলৈ দিম নে”? ৩৮ কিন্তু তেওঁ শিষ্য সকলক সকলক সহৃষ্ট কৰিলো। তেতিয়া বজাই তাইক ক'লে, “তুমি ক'লে, “তোমালোকৰ লগত কেইটা পিঠা আছে”? পাছত যি ইচ্ছা কৰা মোক খোজা, মই তাকে তোমাক দিম”。 ৩৯ তেওঁলোকে বিচাৰ লৈ কলে, “পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ আৰু শপত খাই তাইক ক'লে, “মোক যিহকে খোজা, মই আছে”。 ৩৯ তেতিয়া কেচা বনৰ ওপৰত সকলোকে জুম তাকেই দিম, আনকি মোৰ বাজ্যৰ আধা অংশও মই দিমা” জুমকে বহিবলৈ তেওঁ আদেশ দিলে। ৪০ তাতে তেওঁলোকে ২৪ তেতিয়া তাই বাহিৰলৈ গৈ নিজৰ মাকক সুধিৰে, “মই এশ আৰু পঞ্চাশ পঞ্চাশ কৰি গোটা বান্ধি বহিল। ৪১ কি খুজিম?” তেওঁ ক'লে, “যোহন বাঙাইজকৰ মূৰ।” ২৫ তেতিয়া তেওঁ সেই পাঁচটা পিঠা আৰু দুটা মাছ লৈ স্বৰ্গলৈ তেতিয়া তাই বেগাই বজাৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “মই চাই, আশীৰ্বাদকৰিলে; আৰু লোক সকলক ভগাই দিবলৈ এতিয়াই বাঙাইজক যোহনৰ মূৰটো এখন থালত আনি পিঠা ভাণি ভাণি শিষ্য সকলক দি থাকিল; আৰু মাছ দুটাো মোক দিয়াটো ইচ্ছা কৰোঁ।” ২৬ তাতে বজা শোকাতুৰ হ'ল সকলোকে ভাগ কৰি দিলে। ৪২ তাতে সকলোৱে খাই কিন্তু নিজৰ শপতৰ কাৰণে আৰু ভোজনত বহা সকলৰ তৃণ হ'ল। ৪৩ পাছত তেওঁলোকে ডোখৰা-ডুখৰি পিঠা সন্মুখত তাইক বঞ্চিত কৰিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে, ২৭ তাতে আৰু মাছবোৰ তুলি বাৰটা পাচি ভৰালে। ৪৪ সেই পিঠা বজাই যোহনৰ মূৰ আনিবলৈ বক্ষক সেনা এজনক আজ্ঞা ভোজন কৰা মানুহ পাঁচ হাজাৰ আছিল। ৪৫ তাৰ পাচত দি পঠিয়ালে। তেতিয়া সেই সেনা গৈ বন্দীশালত যোহনৰ যীচুৱে লোক সকলক বিদায় দি থাকোতে, তেওঁৰ শিষ্য মূৰ ছেদন কৰিলে, ২৮ আৰু যোহনৰ মূৰটো এখন থালত সকলক নাওত উঠি তেওঁ যোৱাৰ আগতে সিপাৰে থকা আনি ছোৱালী জনীক দিলে আৰু তাই গৈ তাইৰ মাকক বৈৎ-চৈদৈ নগবলৈ যাৰৰ বাবে আগ্ৰহেৰে আজ্ঞা দিলে। দিলে। ২৯ পাছত তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই কথা শুনিবলৈ ৪৬ তাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা বিদায় লৈ প্ৰাৰ্থনা পোৱাত তেওঁৰ মৃতদেহটো লৈ গ'ল আৰু মৈদাম দিলে। কৰিবলৈ পৰ্বতৰ ওপৰলৈ গ'ল। ৪৭ সকিয়া সময়ত সেই ৩০ পাছত পাঁচনি সকলে যীচুৰ ওচৰত গোটা খালে আৰু নাও খন সাগৰৰ মাজত পাইছিল আৰু তেওঁ অকলে বামত তেওঁলোকে যি যি কৰিছিল আৰু যি যি শিকাইছিল, সেই আংছিল। ৪৮ পাছত তেওঁ দেখিলে যে, শিষ্য সকলে সকলো বিষয় তেওঁৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে। ৩১ তেতিয়া বতাহৰ বিপৰীতে অতি কষ্টৰে বঢ়া বাই নাওত গৈ আছে। তেওঁ তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে অকলে এখন যীচুৱে নিশা চতুর্থ পৰ মানত, সাগৰৰ ওপৰেদি খোজকাঢ়ি নিৰ্জন ঠাইলৈ যোৱা আৰু তাতে কিছুকাল বিশ্রাম কৰা।” তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁলোকক পাছ পেলাই কিয়নো সেই সময়ত ইয়ান মানুহ আহা-যোৱা কৰি আছিল যাৰলৈ ইচ্ছা কৰিলে। ৪৯ কিন্তু সাগৰৰ ওপৰত তেওঁক যে, তেওঁলোকে অৱসৰ লবলৈ আৰু ভোজন কৰিবলৈকো খোজকাঢ়ি অহা দেখি তেওঁলোকে ভূত বুলি ভাবি, চিএৰি জিৰণি পোৱা নাছিল। ৩২ তেতিয়া শিষ্য সকল নারত উঠি উঠিল; ৫০ কিয়নো তেওঁক দেখি সকলোৰে উগুল-থুগুল অকলে নিৰ্জন ঠাই এখনলৈ গ'ল। ৩৩ কিন্তু বহু মানুহে লাগিছিল। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকে সৈতে কথা হ'ল তেওঁলোকক যোৱা দেখিলে আৰু তেওঁলোকক চিনি পালে। আৰু কলে, “সাহস বাখা; মইহে হয়, ভয় নকৰিবা”。 ৫১ সেয়েহে তেওঁলোকক দেখা লোক সকলে আটাই নগৰৰ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলৰ লগত নারত উঠিল আৰু তাহো পৰা বামেৰে তালৈ বেগাই গ'ল, আৰু তেওঁলোকতকৈ নাইকিয়া হ'ব ধৰিলে। তাতে তেওঁলোকে মনতে অতিশয় আগে গৈ তাত উপস্থিত হ'ল। ৩৪ যেতিয়া যীচু পাৰলৈ বিস্যায় মানিলে; ৫২ কিয়নো তেওঁলোকে পিঠাৰ বিষয়ে

বুজি নাপালে, কারণ বুজি নাপাবলৈ তেওঁলোকৰ মন কৰ্বান (ঈশ্বৰক দান)কৰা হৈছে; ১২ তেনেহলে তেওঁ কঠিন কৰা হ'ল। ৫০ তাৰ পাছত তেওঁলোকে পাৰ হৈ পিতৃ বা মাত্ৰক পুনৰ সন্মান কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই'; ১৩ গিনেচৰৎ প্ৰদেশ পালে, আৰু তাতে নাও খন লগালে। ৫৪ এইদৰে আপোনালোকে পুৰুষে পুৰুষে প্ৰচলিত হৈ অহা আৰু তেওঁলোকে নাৰুৰ পৰা নামি আহোতে সেই ঠাইৰ বিধিৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ বাক্য মূল্যহীন কৰিছে। ইয়াৰ উপৰি মানুহবোৰে যীচুক চিন পালে। ৫৫ তেওঁলোকে বেগাই এনে ধৰণৰ বহু কাম আপোনালোকে কৰে।" ১৪ পাছত গৈ সেই অঞ্চলৰ চাৰিওফালে থকা ৰোগী সকলক খাটক যীচুৱে লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি আনি আকো ক'লে তুলি আনিলে, আৰু তেওঁ যি ঠাইত আছে বুলি শুনিলো, - "আপোনালোক সকলোৱে মোৰ কথা শুনক আৰু বুজি তালৈকে ৰোগী সকলক নিবলৈ ধৰিলে। ৫৬ তেওঁ যি লওঁক। ১৫ বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ সোমাই অঙ্গটি নগৰ আৰু গাঁৱলৈ গৈছিল, সেই সকলো ঠাইতে নৰিয়া কৰিব পৰা কোনো বস্ত নাই; কিন্তু মানুহৰ ভিতৰৰ পৰা যি সকলক হাটে-বজাবে থলে, আৰু প্ৰার্থনা কৰিবলৈ যাতে যি বাহিৰলৈ ওলাই, সেইবোৰেহে মানুহক অঙ্গটি কৰে। তেওঁলোকে তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি মাথোন চুবলৈ পায়; ১৬ কাৰোবাৰ যদি শুনিবলৈ কাণ আছে, তেওঁ শুনক।" এইদৰে যিমানে চুলে, সকলোৱে বক্ষা পালে।

৭ তাৰ পাছত যিৰুচালেমৰ পৰা আছে কেইজনমান বিধানৰ

অধ্যাপক ফৰীচী সকলৰ সৈতে আহি যীচুৰ ওচৰত গোট খালে। ২ তেওঁলোকে তেওঁৰ কেইজনমান শিষ্যক অঙ্গটি অৰ্থাৎ হাত নুধুৱাকৈ ভোজন কৰা দেখিছিল। ৩ কিয়নো ফৰীচী আৰু আন ইহুদী সকলে হাত ভালকৈ নুধুলে ভোজন নকৰে; এই নিয়মক তেওঁলোকৰ পৰিচারক সকলে পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধিৰ নিচিনাকৈ মানি চলে। ৪ আৰু বজাৰৰ পৰা আহি গা নোধোৱা পৰ্য্যন্ত তেওঁলোকে ভোজন নকৰে। ইয়াৰ উপৰি তেওঁলোকে মানি চলিবলৈ গ্ৰহণ কৰা বহু বীতি আছে অৰ্থাৎ তেওঁলোকে ব্যৱহাৰ কৰা বাটি, লোটা, পিতলৰ পাত্ৰ আদিৰ লগতে ভোজন শয়ন কৰা ঠাইবোৰ পানীৰে ধুই লোৱা নিয়মবোৰো কঠোৰ ভাৱে পালন কৰে। ৫ তেড়িয়া ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে তেওঁক সুধিলে, "আপোনাৰ শিষ্য সকলে পৰিচারক সকলে পালন কৰা পূৰ্বপুৰুষৰ বিধিৰ দৰে আচৰণ নকৰাকৈ, অঙ্গটি হাতেৰে কিয় ভোজন কৰে?" ৬ তেড়িয়া তেওঁ ক'লে, "আপোনালোক কপটীয়া সকলৰ বিষয়ে যিচ্যাই ভালকৈয়ে ভাৰোক্তি প্ৰাচাৰ কৰিছিল, তেওঁ লিখিছিল - 'এই মানুহবোৰে ওঠেৰে মোক সন্মান কৰে, কিন্তু তেওঁলোকৰ মন মোৰ পৰা দুৰৈত থাকে।' ৭ তেওঁলোকে অনৰ্থকৰ্বৃপ্তে মোক ভক্তি কৰে, আৰু মানুহৰ বীতি নীতিবোৰ আজ্ঞা বুলি শিকায়।" ৮ আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা এৰি, লোক সকলৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধান মানিবৰ বাবে, ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা ভালকৈয়ে অগাহ্য কৰিছে। ৯ তেওঁ পুণৰ ক'লে, "আপোনালোকে এইদৰে আপোনালোকৰ পুৰুষে পুৰুষে চলি অহা বিধান মানিবৰ বাবে, ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা ভালকৈয়ে অগাহ্য কৰিছে। ১০ কিয়নো মেচিয়ে ক'লে, 'তুমি তোমাৰ পিতৃ-মাত্ৰক সন্মান কৰা' আৰু 'যি কোনোৱে পিতৃ-মাত্ৰৰ অহিতে কুবচন বোলে, তেওঁ নিশ্চয়ে মৰক'। ১১ কিন্তু আপোনালোকে কয় - 'যি কোনোৱে নিজৰ পিতৃ বা মাত্ৰক কয়, মোৰ যি যি বস্তৰে আপোনালোকৰ সহায় হব পাৰিলোঁ হয়, সেইবোৰ

১৭ পাছত তেওঁ লোক সকলৰ ওচৰৰ পৰা গৈ ঘৰত সোমাল, তেড়িয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে সেই দ্বিতীয়টোৰ অৰ্থ তেওঁক সুধিলে। ১৮ তাতে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকো ইমান অবুজ নে? বাহিৰৰ পৰা মানুহৰ ভিতৰলৈ যিবোৰ বস্ত সোমায়, সেইবোৰে মানুহক অঙ্গটি কৰিব নোৱাৰে, ১৯ কিয়নো সেইবোৰ বস্ত হদয়ত সোমাই নায়ায়, সেইবোৰ পেটত সোমাই শৌচৰ দ্বাৰা বাহিৰ হৈ যায়; এই কথাযাবো তোমালোকে বুজি পোৱা নাই নে?" এইদৰে তেওঁ খাব পৰা সকলো বস্তকে শুচি বুলি ক'লে। ২০ তেওঁ পুনৰ ক'লে, "মানুহৰ পৰা যি ওলায় সেইবোৰে মানুহক অঙ্গটি কৰে। ২১ কিয়নো ভিতৰৰ পৰা, অৰ্থাৎ মানুহৰ মনৰ পৰা কুচিষ্টা, ব্যভিচাৰ, চূৰ, নৰ-বধ, ২২ পৰস্তী গমণ, লোভ, দুষ্টতা, ছল, কামাভিলাষ, কু-দৃষ্টি, নিন্দা, অহংকাৰ, মুৰ্খতা, এইবোৰ ওলায়। ২৩ এই সকলো মন্দ ভিতৰৰ পৰা ওলায়; আৰু এইবোৰেই মানুহক অঙ্গটি কৰে।" ২৪ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা উঠি, তুৰ আৰু চীড়োনৰ সীমালৈ আতৰি গ'ল। তাতে এটা ঘৰত সোমাই, কোনেও নজনাকৈ থাকিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু লুকাই থাকিব নোৱাৰিলৈ। ২৫ যি গৰাকী তিৰোতাৰ জীয়েকক অঙ্গটি আভাই ধৰিছিল, সেই গৰাকী তিৰোতাই যীচুৰ বিষয়ে শুনি ওচৰলৈ আহি তেওঁৰ চৰণত পৰিল। ২৬ সেই তিৰোতা গৰাকী গ্ৰীক আছিল আৰু জাতিত চৰফেনীকীয়া। তাইৰ জীয়েকৰ পৰা ভূত খেদাবলৈ তাই তেওঁক অনুৰোধ কৰিলে। ২৭ তেড়িয়া তেওঁ তাইক ক'লে, "প্ৰথমে ল'ৰাহ্ত থাই তং হওক; কিয়নো ল'ৰাহ্তৰ খোৱা বস্ত কুৰৰৰ আগত পেলাই দিয়া উচিত নহয়।" ২৮ কিন্তু তাই উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, "হয় প্ৰভু, তথাপি মেজৰ তলত থকা কুৰৰে ল'ৰাহ্তৰ উফৰি পৰাবোৰ খাবলৈ পায়।" ২৯ তাতে তেওঁ তাইক ক'লে, "এই কথাৰ কাৰণে তুমি যোৱা, তোমাৰ জীয়েৰ পৰা ভূত বাহিৰ হৈ ওলাই গ'ল।" ৩০ পাছে, তাই নিজৰ ঘৰলৈ গৈ দেখিলে যে, ছোৱালী জনী শ্যায়ত শুই আছে আৰু ভূত ওলাই গুচি গ'ল। ৩১ আকো তেওঁ

তুরুর সীমার পরা ওলাই, চীদোন হৈ দিকাপলিৰ সীমাৰ কাৰ্যৰ চিন বিচাৰিলে। ১২ তাতে তেওঁ আত্মাত বৰকৈ মাজেদি পালীল সাগৰলৈ আছিল। ১৩ তেতিয়া মানুহবোৰে হুমুনিয়াহ পেলাই ক'লে, “এই কালৰ লোক সকলে কিয় কলা আৰু শোনা মানুহ এজনক তেওঁৰ ওচৰলৈ লৈ আছিল পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে? মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ আৰু মানুহ জনৰ গাত হাত দিবলৈ তেওঁক বিনয় কৰিলে। কওঁ, এই কালৰ লোক সকলক কোনো চিন দিয়া নহ'ব।” ৩৩ তেতিয়া তেওঁ সেই মানুহ জনক ভিতৰ মাজৰ পৰা ১৩ পাছে তেওঁ তেওঁলোকক এৰি আকো নারত উঠিআ আতৰাই নিলে আৰু মানুহ জনৰ কাণ দুখনত আঙুলি দি; সিপাৰলৈ গুঁটি গ'ল। ১৪ তেতিয়া শিষ্য সকলে লগত পিঠা ৩৪ থুইবৈ জিভা চুই স্বগলৈ চাই হুমুনিয়াহ কাঢ়ি ক'লে- ল'বলৈ পাহৰিলে। তেওঁলোকৰ লগত এটা পিঠাৰ বাহিৰে ‘ইফফাথা, অৰ্থাৎ মুকলি হওক’। ৩৫ তেতিয়া তেওঁৰ কাণ নারত একোৱেই নাছিল। ১৫ এনেতে তেওঁ সতৰ্ক কৰি মুকলি হ'ল; আৰু জিভাবোৰ বান্ধ আতৰিল, তেওঁ পোন তেওঁলোকক আজ্ঞা দি ক'লে, “চাৰা, তোমালোকে ফৰীচী হৈ কথা ক'বলৈ ধৰিলে। ৩৬ পাছত এই কথা কাকো সকলৰ খমিৰ আৰু হৰোদৰ খমিৰলৈ সারধান হ'বা।” নক'বলৈ তেওঁ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে; কিন্তু তেওঁ ১৬ তাতে শিষ্য সকলে ইজনে সিজনে যুক্তি সহকাৰে যিমানেই নিষেধ কৰিলে, সিমানেই অধিকৈক তেওঁলোকে কোৱা-মেলা কৰি ক'লে, “আ! আমাৰ পিঠা নাই।” ১৭ যোষণাহে কৰিবলৈ ধৰিলে; ৩৭ আৰু তেওঁলোকে অতিশয় যীচুৰে এই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত তেওঁলোকক ক'লে, বিস্য মানি ক'লে, “তেওঁ সকলোবোৰ ভালদৰেই কৰিলে; “তোমালোকৰ পিঠা নোহোৱা হেতুকে, তোমালোকে কিয় তেওঁ কলাকো শুনিবলৈ আৰু বোবাকো কথা ক'বলৈ শক্তি যুক্তি-তৰ্ক কৰিছা? তোমালোকে এতিয়ালৈকে বুজি পোৱা নাই নে? এতিয়ালৈকে তোমালোকৰ হৃদয় কঠিন কৰি বাখিছা নে? ১৮ তোমালোকৰ চুক আছে কিন্তু নেদেখা? তোমালোকৰ কাণ আছে কিন্তু নুণো? তোমালোকৰ মনত নপৰে নে? ১৯ মই যেতিয়া পাঁচ হাজাৰ মানুহৰ মাজত পাঁচটা পিঠা ভাঙি দিছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে বৈ যোৱা টুকুৰা-টুকুৰবোৰ কেইটা পাচি তুলি লৈছিলাঃ?” তেওঁলোকে ক'লে, “বাৰটা”। ২০ “আৰু যেতিয়া চাৰি হাজাৰ মানুহৰ মাজত সাতোটা পিঠা ভাঙি দিছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে বৈ যোৱা টুকুৰা-টুকুৰবোৰ কেইটা পাচি তুলি লৈছিলা?” তেওঁলোকে ক'লে, “সাতোটা”। ২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে তোমালোকে এতিয়ালৈকে বুজা নাই নে?” ২২ পাছত তেওঁলোক বৈ-চৈদা গাঁৱলৈ আছিল। লোক সকলে এজন মানুহক যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তেওঁক চুই দিবলৈ বিনয় কৰিলে। ২৩ তেতিয়া তেওঁ সেই অন্ধ জনক হাতত ধৰি গাঁৱৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল। তাতে তেওঁৰ চকুত থুই দিলে আৰু শৰীৰ চুই সুধিলোঁ- “কিবা দেখিছা নে?” ২৪ তেতিয়া তেওঁ চকু তুলি চাই ক'লে, “লোক সকলক দেখা পাইছো; কিন্তু তেওঁলোক খোজকাঢ়ি ফুৰা গছৰ নিচিলা।” ২৫ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁৰ চকু পুনৰ হাতেৰে স্পৰ্শ কৰিলে আৰু তেওঁ চকু মেলি দিয়াত, সকলো পুনৰুদ্ধাৰ হোৱা পালে আৰু সকলোকে স্পষ্টকৈ দেখিলে। ২৬ পাছত যীচুৰে তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ পঠাই দি ক'লে, “নগৰত নোসোমাবা।” ২৭ পাছত যীচু তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে চীজাবিয়া-ফিলিপীৰ গাওঁবোৰলৈ ওলাই গ'লা। বাটত তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক সুধিলে, “মানুহবোৰে মোক কোন বুলি কয়?” ২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে- “কিছুমানে ‘যোহন বাঙাইজক’; কিছুমানে ‘এলিয়া’; আৰু আন কিছুমানে

৮ সেই সময়ত বহু মানুহ দলে দলে আহি তেওঁৰ ওচৰত
 গোট খাৰ ধৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকৰ খাৰলৈ একো নাছিল। তেতিয়া যীচুৰে নিজৰ শিষ্য সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, ২ “এই লোক সকললৈ মোৰ মৰম লাগিছে: কিয়নো এওঁলোক মোৰ লগত আজি তিনি দিন ধৰি আছে আৰু এওঁলোকৰ লগত আজি তিনি নাই। ওয়দি মই তেওঁলোকক নিজৰ নিজৰ ঘৰলৈ লঘোনে বিদায় দিঁও, তেনেহলে বাটত হয়তো অচেতন হৈ যাব! কিয়নো কোনো কোনো লোক দুৰৈৰ পৰা আহিছে।” ৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “এই লোক সকল তৃষ্ণ হৰ পৰাকৈ এনে নিৰ্জন ঠাইত ইমানবোৰ পিঠা আমি ক'ৰ পৰা যোগাৰ কৰিব পাৰিম?” ৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকৰ কেইটা পিঠা আছে?” তেওঁলোকে ক'লে, “সাতোটা”। ৬ তেতিয়া তেওঁ লোক সকলক মাটিট বহিৰলৈ আদেশ দিলে। পাছত তেওঁ সেই সাতোটা পিঠা লৈ স্তুতি কৰি, ভাঙি বিলাই দিবলৈ তেওঁৰ শিষ্য সকলক দিলে; তাতে তেওঁলোকে লোক সকলক বিলাই দিলে। ৭ আৰু তেওঁলোকৰ লগত অলপ সৰু মাছো আছিল; তেওঁ সেই মাছখিনিকো আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু বিলাই দিবলৈ ক'লে। ৮ তাতে লোক সকলে খাই তৃষ্ণ হ'ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে বৈ যোৱা টুকুৰাবোৰ সাতোটা ভৰা পাচি তুলি ল'লে। ৯ তাতে তেওঁলোক প্ৰায় চাবি হাজাৰ মানুহ আছিল। তাৰ পাছত যীচুৰে তেওঁলোকক বিদায় দিলে; ১০ তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে নারাত উঠিল আৰু দলমনুথাৰ অঞ্চললৈ গ'ল। ১১ তেতিয়া ফৰীচী সকল ওলাই আছিল আৰু তেওঁৰ সৈতে তৰ্ক-বিতৰ্ক কৰিবলৈ ধৰিলো। তেওঁলোকে তেওঁক পৰাকৈ কৰাৰ উদ্দেশ্যে স্বৰ্গৰ পৰা কোনো এটা পৰাক্ৰম

তাববাদী সকলৰ মাজৰ এজন বুলি কয়।” ২৯ তেতিয়া তেওঁলোকৰ বৰ ভয় লাগিছিল। ৭ তেতিয়া এডোখৰ মেষে তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তোমালোকে নো মোক কোন তেওঁলোকক ছাঁ কৰি ধৰিলে; আৰু সেই মেষৰ পৰা এই বুলি ভাবা?” পিতৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “আপুনি বাণী শুনা গ’ল, ‘এও মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওৰ কথা শুনা।’ ৮ আৰু, সেই অভিযন্ত জন।” ৩০ তেতিয়া এই বিষয়ে কাৰো পাছত তেওঁলোকে অকস্মাতে চাৰিওফাললৈ চাই, যীচুৰ আগত নকলৈ যীচুৰে তেওঁলোকক সাৰধান কৰি দিলে। বাহিৰে আন কাকো দেখা নাপালো। ৯ পাছত তেওঁলোক ৩১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কৰলৈ ধৰিলে যে, মানুহৰ পৰ্বতৰ পৰা নামি আহোতে, যীচুৰে তেওঁলোকক এই পুত্ৰই বহু কষ্ট ভোগ কৰিব লাগিব, তেওঁ পৰিচাৰক সকলৰ আজ্ঞা দিলে, “তোমালোকে যি যি দেখিলা, মানুহৰ পুত্ৰ মৃত দ্বাৰা অগ্ৰাহ্য হ’ব আৰু প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় নৃষ্টালৈকে এই বিষয়ে কাৰো অধ্যাপক সকলে তেওঁক বধ কৰিব; তাতে তিনি দিনৰ নক’বা।” ১০ তাতে তেওঁলোকে সেই কথা মানি ললে কিন্তু দিনা পুনৰাই জীৱাই উঠিব লাগিব। ৩২ তেওঁ এই কথা ‘মৃত্যুৰ পৰা পুনৰুৰান’ কি হয়, এই বিষয়ে নিজৰ মাজতে স্পষ্টভাৱে ক’লে। তেতিয়া পিতৰে তেওঁক এফলীয়াকৈ নি, সুধা-সুধি কৰিলে। ১১ পাছত তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, অনুযোগ কৰিব ধৰিলে। ৩৩ কিন্তু তেওঁ ঘূৰি, নিজৰ শিষ্য “এলিয়া প্ৰথমে আহিব লাগে বুলি বিধানৰ অধ্যাপক সকলক চাই পিতৰক ডিবিয়াই ক’লে, ‘মোৰ ওচৰৰ পৰা সকলে কিয় কয়?’” ১২ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, গুটি যা চৰ্যাতান! তই ইশ্বৰৰ কথা নাভাৰি, মানুহৰ কথাথে “এই কথা বাস্তৱিক যে এলিয়াই প্ৰথমে আহিসকলোকে ভাৰিচ!” ৩৪ পাছত তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে পুনঃপ্রতিষ্ঠা কৰে; তেমেহ’লে মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়েও নো লোক সকলক ওচৰলৈ মাতি আনি ক’লে, “কোনোৱে যদি কেনেকৈ লিখা আছে যে, তেওঁ অনেক দুখভোগ কৰিব আৰু মোৰ পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে তেওঁক অৱহলৈ কৰা হ’ব? ১৩ কিন্তু মই তোমালোকক দমন কৰক, আৰু নিজৰ কুচ তুলিলৈ মোৰ পাছে পাছে কওঁ যে, এলিয়া আহিল আৰু তেওঁৰ বিষয়ে যেনেকৈ আহক। ৩৫ কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন বক্ষা লিখা আছে, তেনেকৈ মানুহবোৰে নিজ ইচ্ছা অনুসাৰে কৰিব খোজে, তেওঁ তাক হেৰুৰাব; কিন্তু যি কোনোৱে তেওঁলৈ কৰিলে।” ১৪ পাছত যেতিয়া তেওঁলোক অন্য শিষ্য মোৰ আৰু শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন হেৰুৱায়, তেওঁ সকলৰ ওচৰলৈ আহিল, তেতিয়া তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে সেই জীৱন বক্ষা কৰিব। ৩৬ কাৰণ কোনো এজন মানুহে অলেখ মানুহে আহি ভিৰ কৰি থকা দেখিলে আৰু বিধানৰ গোটেই জগত খন পোৱাৰ পাছতো যদি নিজৰ জীৱন অধ্যাপক সকলে তাতে তেওঁলোকৰ সৈতে তৰ্ক-বিতৰ্ক হেৰুৱাই, তেনেহলে তেওঁৰ কি লাভ? ৩৭ কিয়নো মানুহে কৰি আছিল। ১৫ তেতিয়া লোক সকলে যীচুক দেখি আপোনাৰ জীৱনৰ সলনি কি দিব পাৰে? ৩৮ কাৰণ এই অতিশয় চমৎকৃত হ’ল আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ বেগাই গৈ কালৰ ব্যভিচাৰী আৰু পাপী লোকৰ সন্মুখত যি কোনোৱে তেওঁক আদৰণি জনালো। ১৬ তেতিয়া তেওঁ শিষ্য সকলক মোক আৰু মোৰ বাক্যত লাজ পায়, মানুহৰ পুত্ৰ যেতিয়া সুধিলে, “তোমালোকে এওঁলোকৰ লগত কি বিষয়ত তৰ্ক-স্বৰ্গৰ পৰিত্ব দৃত সকলৰ সৈতে তেওঁৰ পিতৰৰ প্ৰতাপেৰে বিতৰ্ক কৰি আছা?” ১৭ তেতিয়া লোক সকলৰ মাজৰ আহিব, তেতিয়া তেৱোঁ সেই মানুহত লাজ পাব।”

৯ যীচুৰে তেওঁলোকক ক’লে, “মই তোমালোকক স্বৰূপকে

কওঁ, ইয়াত উপস্থিত থকা লোক সকলৰ মাজৰ কিছুমানে ইশ্বৰৰ বাজ্য পৰাক্ৰমেৰে অহা নেদেখালৈকে মৃত্যুৰ সোৰাদ নাপাবা।” ২ তাৰ ছয় দিনৰ পাছত যীচুৰে কেৱল পিতৰ, যাকোব আৰু যোহুক লগত লৈ এটা ওখে পৰ্বতৰ ওপৰলৈ উঠি গ’ল; তাতে তেওঁলোকৰ সন্মুখত তেওঁ বৃপ্তান্তিবিত হ’ল। ৩ তেওঁৰ বন্ধু উজ্জল আৰু এনে বগা হৈছিল যে পৃথিবীৰ কোনো ধোবাই তেনে বগা কৰিব নোৱাৰে। ৪ তেতিয়া মোটিৰ সৈতে এলিয়াই তেওঁলোকক দেখা দিলে, আৰু যীচুৰ লগত কথা-বতৰা হ’ল। ৫ তাতে পিতৰে মাত লগাই যীচুৰক ক’লে, “ৰবি, ইয়াত থকা আমাৰ ভাল; আমি আপোনালৈ এটা, মোচলৈ এটা, এলিয়াৰ বাবে এটা, এইদৰে তিনিটা পঁজা সাজোঁ।” ৬ কিয়নো কি কৰিব লাগিছিল, সেই বিষয়ে পিতৰে নাজানিছিল; কাৰণ আপোনাৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তাতে ভূতৰ আত্মাই যীচুৰ দেখাৰ লগে লগে লৰা জনক মুচৰি পেলালে, আৰু তাতে সি মাটিত পৰি

মুখেদি ফেন উলিয়াই, ছটফটাবলৈ ধরিলে। ২১ তেতিয়া তেতিয়া যোহনে তেওঁক ক'লে, “হে গুৰু, আপোনাৰ নামেৰে যীচুৱে ল'বা জনৰ দেউতাকক সুধিলে, ‘ইয়াৰ এমে অৱস্থা ভূতবোৰক খেদোৱা এজনক আমি দেখিলোঁ; কিন্তু তেওঁ হোৱা কিমান দিন হ'ল?’” তাতে তেওঁ ক'লে, “শিশু কালৰে আমাৰ পাছে পাছে নহাত, আমি তেওঁক নিষেধ কৰিলোঁ।” পৰা হৈছে; ২২ আৰু এই আত্মাই তাক নষ্ট কৰিবলৈ ৩৯ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “তেওঁক নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো বাবে বাবে জুই আৰু পানীতো পেলায়; কিন্তু আপুনি যদি মোৰ নামেৰে পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰাৰ পাছত, সোনকালে কিবা কৰিব পাৰে তেনেহলে আমালৈ কৃপা কৰি উপকাৰ মোৰ নিন্দা কৰিব পৰা কোনো নাই। ৪০ কাৰণ যি জন কৰক।” ২৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “যদি পাপে আমাৰ বিপক্ষ নহাত, তেওঁ আমাৰ সমক্ষ। ৪১ যি কোনোৱে বুলি ক'লা যো বিশ্বাস কৰা জনৰ বাবে সকলো সম্ভৱ।” শ্রীষ্টৰ লোক বুলি তোমালোকক এবাটি পানীকে খুৱায়, ২৪ তেতিয়া সেই ল'বা জনৰ বাপেকে বিড়িয়াই ক'লে, মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কঙ্গ, তেওঁ নিজৰ পুৰুষকাৰ “বিশ্বাস কৰিছোঁ; মোৰ অবিশ্বাসৰ প্রতিকাৰ কৰক।” ২৫ কোনোমতে নেহেৰুৱাব। ৪২ কিন্তু যি কোনোৱে মোত তেতিয়া যীচুৱে মানুহৰ দলটোক একেলগে ল'বি অহা বিশ্বাস কৰা এই শিশু সকলৰ মাজৰ এজনৰো বিঘণি দেখি, সেই অশুচি আত্মাক ডবিয়াই ক'লে, “হে বোৰা আৰু জন্মায়, তেওঁৰ ডিঙিত জাঁত আঁৰি, সাগৰত পেলাই দিয়াই কলা আত্মা, মই তোক আজ্ঞা দিছোঁ, তই ইয়াৰ পৰা বাহিৰ তেওঁৰ বাবে ভাল হ'ব। ৪৩ যদি তোমাৰ হাত, তোমাৰ ওলাই যা; পুনৰ ইয়াত প্ৰৱেশ নকৰিব।” ২৬ তেতিয়া সি বিধিনিৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে সেই হাত কাটি পেলোৱা; আটাহ পাৰি ল'বা জনক বৰকে মোচোৱা মাৰি বাহিৰ দুহতীয়া হৈ নৰকৰ নুনুমুৱা জুইলৈ যোৱাতকৈ, কোঢা হৈ ওলাল; আৰু ল'বা জন দেখিবলৈ মৰাৰ নিচিনা হোৱাত, জীৱনত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। (Geenna g1067) ৪৫ যদি বহুত মানুহে ক'লে, “সি মৰিল।” ২৭ কিন্তু যীচুৱে হাতত তোমাৰ ভৰি, তোমাৰ বিধিনিৰোৱাৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে ধৰি তাক উঠলৈ আৰু তেতিয়া সি উঠি বহিল। ২৮ পাছত সেই ভৰি কাটি পেলোৱা; দুটা তৰিবে নৰকত পেলোৱা তেওঁ ঘৰৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰোঁতে তেওঁৰ শিষ্য সকলে হোৱাতকৈ, খোৰা হৈ জীৱনত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। গুপুতে তেওঁক সুধিলে, “আমি সেই আত্মাটোক কিয় (Geenna g1067) ৪৭ আৰু তোমাৰ চকুৱো যদি তোমাৰ খেদোৱ নোৱাৰিলোঁ?” ২৯ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, বিধিনিৰ কাৰণ হয়, তেনেহলে তাকো উলিয়াই পেলোৱা; “প্ৰাৰ্থনাৰ অবিহনে আন কোনো উপায়েৰে এইবিধিক দু-চকুৱা হৈ, নৰকত পেলোৱা হোৱাতকৈ, এচকুৱা হৈ, খেদোৱ নোৱাৰি।” ৩০ পাছত তেওঁলোকে সেই ঠাইৰ পৰা দীশৰৰ বাজ্যত সোমোৱা তোমাৰ ভাল। (Geenna g1067) ওলাই, গালীল প্ৰদেশৰ মাজোদি যাত্রা কৰিলে, কিন্তু যীচুৱে ৪৮ কিয়নো সেই ঠাইত পোক নমৰে আৰু জুইয়ো নুনুমায়া ইচ্ছা কৰিছিল, তেওঁলোকৰ যাত্রাৰ কথা কোনেও যেন ৪৯ কিয়নো প্রতিজনক অশ্বৰূপ লোণেৰে লুণীয়া কৰা হ'ব। নাজামে। ৩১ কিয়নো তেওঁ নিজৰ শিষ্য সকলক শিক্ষা ৫০ লোণ উত্তম; কিন্তু যদি লোণৰ সোৱাদ নাইকিয়া হয়, দি কৈছিল, বোলে ‘মানুহৰ পুত্ৰক মানুহবোৱাৰ হাতত তেনেহলে তাক কিহেৰে লুণীয়া কৰা যাব? তোমালোকৰ শোধাই দিয়া হ'ব, তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিব আৰু বধ অস্তৰত লোণ বাখা, আৰু পৰম্পৰে শাস্তিৰে থাকা।’

কৰাৰ তিন দিনৰ পাছত তেওঁ পুনৰায় উঠিব।’ ৩২ কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা মুৰজিলে, আৰু তেওঁক সুধিবলোকো ভয় কৰিলে। ৩৩ এইদৰে তেওঁলোক কফৰনাহুমলৈ আহিল। পাছত তেওঁ ঘৰ সোমাই তেওঁলোকক সুধিলে, “তোমালোকে বাটত কি কোৱা-মেলা কৰিছিল?” ৩৪ কিন্তু তেওঁলোক নিজম দি থাকিল; কিয়নো কোন শ্ৰেষ্ঠ, সেই বিষয়ে বাটত তেওঁলোকে পৰম্পৰে কোৱা-মেলা কৰি আহিছিল। ৩৫ তাতে তেওঁ বহিল, আৰু বাৰ জন পাঁচনিক মাতি ক'লে, কোনোৱে যদি প্ৰথম হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ সকলোৱে শেষ আৰু সকলোৱে পৰিচাৰক হ'ব। ৩৬ তেতিয়া তেওঁ শিশু এজনক লৈ আহিল আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থলো। ৩৭ তাৰ পাছত তাক কোলাত লৈ তেওঁলোকৰ ক'লে, “যি কোনোৱে এমে শিশু এটিক মোৰ নামেৰে গ্ৰহণ কৰে; তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনক গ্ৰহণ কৰে।” ৩৮

১০ তাৰ পাছত যীচুৱে সেই ঠাই এৰি যদ্বন্দৰ সিপাবে থকা যিহুদীয়াৰ সীমালৈ গ'ল; আৰু লোক সকল আহি আকৌ তেওঁৰ ওচৰত গোট খালো তেওঁ নিজৰ অভ্যাস অনুযায়ী তেওঁলোকক পুনৰ উপদেশ দিব ধৰিলে। ২ তেতিয়া ফৰীচী সকল আহি তেওঁক সুধিলে, “পুৰুষে নিজৰ তিৰোতাক ত্যাগ কৰাতো বিধান সম্মত হয় নে?” এই প্ৰশ্ন তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবৰ বাবে সুবিছিল। ৩ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “মোঁচিয়ে আপোনালোকক কি আজ্ঞা দিলো?” ৪ তেওঁলোকে ক'লে, “এটা প্ৰমাণ পত্ৰ লিখি দি তাইক ত্যাগ কৰিবলৈ মোঁচিয়ে পুৰুষক অনুমতি দিলো।” ৫ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকক কৰ্ত্তীন মনৰ লোক হোৱাৰ কাৰণে তেওঁ এই আজ্ঞা আপোনালোকৰ বাবে লিখিলে, ৬ কিন্তু সৃষ্টিৰ আদিতে দীশৰে তেওঁলোকক পুৰুষ আৰু স্ত্ৰী কৰি দ্রাজিলো। ৭ এই হেতুকে পুৰুষে নিজৰ পত্ৰ-মাত্ৰক এৰি তেওঁৰ ভাৰ্য্যাত আসক্ত হব, ৮ আৰু

দুয়ো এক দেহ হ'ব। গতিকে তেওঁলোক, পুনর দুজন সিজনে কোরা-কুই করি তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে কোনে নহয়, কিন্তু এক দেহ।” ৯ এতেকে ঈশ্বরে যাক যোগ করি পরিত্রাণ পাব?” ১৭ যীচুরে তেওঁলোকৰ ফালে চাই ক'লে, দিলে, তেওঁক কোনো মানুহে বিয়োগ নকৰক।” ১০ পাছত “মানুহৰ বাবে অসাধ্য হয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাবে নহয়; কিয়নো তেওঁলোক যেতিয়া ঘৰত আছিল, শিষ্য সকলে এই বিষয়ে ঈশ্বৰৰ বাবে সকলো সাধ্য।” ২৮ পিতৰে তেওঁক ক'বলৈ আকো তেওঁক সুধিলে। ১১ তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ধৰিলে, “চাওক, আমি সকলোকে এবি, আপোনাৰ পাছে ক'লে, “যি মানুহে নিজৰ ভাৰ্যাক ত্যাগ কৰি আন এজনীক পাছে আহিলোঁ।” ২৯ যীচুৱে ক'লে, “মই তোমালোকক বিয়া কৰায়, তেওঁ তাইৰ বিৰুদ্ধে ব্যভিচাৰ কৰো। ১২ আৰু সত্যবৃপে কঙ্গ, কোনোৱে যদি মোৰ কাৰণে বা মোৰ যদি তাই নিজৰ স্বামীক ত্যাগ কৰি আন লোকৰ সৈতে শুভৰ্বার্তাৰ কাৰণে ঘৰ-বাৰী, ভাই-ভনী, পিতৃ-মাতৃ, সন্তান, বিয়া হয়, তেনেহলে তায়ো ব্যভিচাৰ কৰে।” ১৩ পাছত মাটি ত্যাগ কৰি আহিছে, ৩০ তেনেহলে তেওঁলোকে লোক সকলে শিশুবোৰক স্পৰ্শ কৰাৰ আশাৰে তেওঁক এইবোৰৰ সলনি এশ গুণ ওভোতাই পাব। তাড়না ভোগ ওচৰলৈ লৈ আহিল, কিন্তু তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁলোকক কৰি হলোৱে এই জগতত এশ গুণ ঘৰ-বাৰী, ভাই, ভনী, ডিবিয়ালে। ১৪ তেতিয়া যীচুৱে দেখা পাই তেওঁলোকৰ মাতৃ, সন্তান আৰু মাটি পাব; ইয়াৰ উপৰি পৰকালত অনন্ত ওপৰত কুপিত হৈ ক'লে, “শিশু সকলক মোৰ ওচৰলৈ জীৱন পাব। (aiōn g165, aiōniōs g166) ৩১ কিন্তু আগ হোৱা আহিব দিয়া, নিষেধ নকৰিবা; কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাজ্য সকলৰ অনেক লোক পাছ হ'ব আৰু পাছ হোৱা সকল এওঁলোকৰ নিচিনা এজনৰ বাবেহে। ১৫ মই তোমালোকক আগ হ'ব।” ৩২ তাৰ পাছত তেওঁলোকে যিৰুচালেমলৈ স্বৰূপকৈ কঙ্গ, যি কোনোৱে শিশুৰ নিচিনা হৈ ঈশ্বৰৰ যোৱা বাটেৰে যাত্রা কৰি আছিল; আৰু যীচু তেওঁলোকৰ বাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ কোনোমতে তাত প্ৰৱেশ কৰিব আগে আগে গৈ আছিল। এনেতে শিষ্য সকলে বিস্যায় নোৱাৰিব।” ১৬ পাছত তেওঁ সিহঁতক কোলাত ল'লে মানিলে, আৰু পাছে যোৱা সকলৰো ভয় লাগিল। আৰু সিহঁতৰ গাত হাত দি আশীৰ্বাদ কৰিলে। ১৭ পাছত তেতিয়া তেওঁ আকো বাৰ জন পাঁচনিক চপাই লৈ, নিজ তেওঁ যাত্রা আৰস্ত কৰোতে, এজন মানুহে তেওঁৰ ওচৰলৈ জীৱনত যিৰোৱা ঘটনা অলপতে ঘটিবলগীয়া আছে, সেই বেগাই আহি তেওঁৰ আগত আৰু লৈ সুধিলে, “হে সৎ গুৰু, বিষয়বোৰ তেওঁলোকক ক'বলৈ ধৰিলে, ৩০ “চোৱা, আমি অনন্ত জীৱনৰ অধিকাৰী হ'বলৈ মই কি কৰিব লাগিব?” যিৰুচালেমলৈ যাত্রা কৰিছোঁ; আৰু মানুহৰ পুত্ৰক প্ৰধান (aiōniōs g166) ১৮ যীচুৱে ক'লে, “মোক সৎ কিয় বুলিছাঃ? পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ হাতত শোধাই ঈশ্বৰত বাহিৰে সৎ কোনো নাই। ১৯ তুমি এই আজ্ঞাৰোৰ দিয়া হ'বা তেওঁলোকে তেওঁক দোষী কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা নিষ্চয় জানা যে: নৰ-বধ নকৰিবা, ব্যভিচাৰ নকৰিবা, দি অনা-ইহুদী সকলৰ হাতত শোধাই দিব। ৩৪ তেওঁলোকে চুৰ নকৰিবা, মিছা সাক্ষী নিদিবা, প্ৰবেষনা নকৰিবা আৰু তেওঁক বিদ্ধপ কৰিব, আৰু তেওঁৰ গাত থুই পেলাব, নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰিবা।” ২০ মানুহ জনে ক'লে, তেওঁক চাৰুকেৰে কোবাৰ আৰু বধ কৰিব; কিন্তু তিনি “হে গুৰু, ডেকা কালৰে পৰা মই এই সকলোৰোৰ আজ্ঞা দিনৰ পাছত তেওঁ পুনৰায় উঠিব।” ৩৫ পাছত চিবদিয়ৰ পালন কৰি আহিছোঁ।” ২১ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলৈ চালে পুতেক যাকোৰ আৰু যোহনে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰি ক'লে, “এটা বিষয় তোমাৰ বাৰী “হে গুৰু, আমি আপোনাক যিহকে খোজো, তাকে যেন আছে; তুমি গৈ তোমাৰ সৰ্বস্ব বেচি দৰিদ্ৰ সকলক দান আপুনি আমাৰ বাবে কৰিব আমি এনে ইচ্ছা কৰোঁ।” কৰা, তেতিয়াহৈ স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হ'বা তাৰ পাছত ৩৬ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোকৰ বাবে আহা, মোক অনুসৰণ কৰা।” ২২ সেই কথাত তেওঁৰ কি কৰাতো তোমালোকে ইচ্ছা কৰা?“ ৩৭ তেওঁলোকে মুখ ক'লা পৰিল, আৰু তেওঁ বৰ দুখিত হৈ গুঁচি গ'ল, ক'লে, “আপোনাৰ প্ৰতাপৰ বাজতৃত আমাৰ এজনে যেন কিয়নো তেওঁ বৰ ধন-সম্পত্তি থকা মানুহ আছিল। ২৩ আপোনাৰ সৌ হাতে আৰু এজনে যেন বাওঁহাতে বহিবলৈ পাছত যীচুৱে চাৰিওফালে চাই শিষ্য সকলক ক'লে, “ধনী পায়, এনে অনুমতি দিয়ক।” ৩৮ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক লোকে ঈশ্বৰৰ বাজ্যত প্ৰৱেশ কৰা কেনে দুঃসাধ্য!“ ২৪ উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকে কি খুজিছা, সেই বিষয়ে তেওঁৰ সেই কথাত শিষ্য সকলে বিস্যায় মানিলে। কিন্তু নাজানা। মই যি পাত্ৰত পান কৰোঁ, তোমালোকে সেই যীচুৱে পুনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “হে সন্তান সকল, যি পাত্ৰত পান কৰিব পাৰিবা নে? নতুবা মই যি বাণিষ্ঠাবৰে সকলে ধনত ভাৰসা কৰে, তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ বাজ্যত বাণাইজিত হওঁ, তোমালোকেও তাৰে বাণাইজিত হ'ব সোমোৱা কেনে দুঃসাধ্য! ২৫ ধনী লোক ঈশ্বৰৰ বাজ্যত পাৰিবা নে?” ৩৯ তেওঁলোকে তেওঁক পান কৰোঁ, “আমি প্ৰৱেশ কৰাতকৈ, বেজীৰ বিঙ্কাইদি উট সৰকি যোৱাই পাৰিম।” তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই যি উজ্জু।” ২৬ তাতে তেওঁলোকে অতিশয় বিস্যায় মানি ইজনে পাত্ৰত পান কৰোঁ, তাত তোমালোকেও পান কৰিবা; আৰু

মই যি বাণিস্মোৰে বাঞ্ছাইজিত হওঁ, তোমালোকেও তাৰে এটা গাধ পোৱালি বান্ধি থোৱা দেখিবা; সেই পোৱালিটো বাঞ্ছাইজিত হ'ব। ৪০ কিন্তু কোন জন মোৰ সেঁ হাতে বা মোৰ বাবে আনাগৈ। ৩ কোনোবাই যদি তোমালোকক বাওঁহাতে বহিব, সেই বিষয়ে কৰলৈ মোৰ ক্ষমতা নাই, কয়, “এইটো কিয় মেলিছা?” তেতিয়া তোমালোকে ক’বা, কিন্তু যি সকলৰ বাবে যুগ্মত কৰা হৈছে, তেওঁলোককহে ‘প্ৰভুৰ ইয়াক প্ৰয়োজন আছে, আৰু তেওঁ এতিয়াই ইয়াক দিয়া হ’ব।’ ৪১ আন দহ জনে এই কথা শুনি, যাকোৰ আৰু ‘পুনৰ ইয়ালৈ পঢ়াই দিব।’ ৪ তেতিয়া তেওঁলোকে গৈ, মোহনলৈ কুপিত হ’ব ধৰিলে। ৪২ যীচুৱে তেওঁলোকক দুৱাৰৰ বাহিৰত মুকলি বাটত বান্ধি থোৱা এটা গাধ ওচৰলৈ মাতি ক’লে, “আন-ইহুনী সকলৰ শাসনকৰ্তা বৃপ্তে পোৱালি পাই সেইটো মেলিলে। ৫ এনেতে, তাত থিয় যি সকল গণ, তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভুত্ব হৈথকা লোক সকলে ক’লে, “তোমালোকে গাধ পোৱালি কৰে; আৰু বিষয়া সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত ক্ষমতা মেলি কি কৰা?” ৬ তাতে তেওঁলোকে যীচুৱে কোৱাৰ দৰে চলায়, ইয়াক তোমালোকে জানা। ৪৩ কিন্তু তোমালোকৰ লোক সকলক কোৱাত, লোক সকলে গাধ পোৱালিটো মাজত তেনে নহয়া তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে আনিবলৈ তেওঁলোকক এৰি দিলো। ৭ পাছত শিষ্য দুজনে মহান হ’বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ তোমালোকৰ পৰিচাকৰ সেই গাধ পোৱালিটো যীচুৰ ওচৰলৈ আনিলে আৰু তাৰ হওক, ৪৪ আৰু তোমালোকৰ মাজত যি কোনোৱে শ্ৰেষ্ঠ ওপৰত তেওঁলোকৰ কাপোৰ পাৰি দিলো। পাছত তাৰ হ’বলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁ সকলোৱে দাস হওক। ৪৫ ওপৰত তেওঁ বহিল। ৮ অনেকে নিজৰ নিজৰ কাপোৰৰোৰ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰ সেৱা শুশ্ৰায় পাৰব বাবে নহয়, কিন্তু পথত পাৰি দিলো, আৰু কিছুমানে পথাৰৰ পৰা ডাল-সেৱা শুশ্ৰায় কৰিবলৈ আৰু অনেকৰ মুক্তিৰ মূল্যৰ অৰ্থে পাত আদি কাটি আনি পথত পাৰি দিলো। ৯ যি সকল নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈহে আহিল।” ৪৬ তাৰ পাছত তেওঁলোক লোক তেওঁৰ আগে-পাছে গৈছিল আৰু যি সকলে তেওঁক যিৰাহো নংগৰলৈ আহিল। তেওঁ যি সময়ত নিজৰ শিষ্য অনুসৰণ কৰিছিল, তেওঁলোকে বিশিয়াই ক’বলৈ ধৰিলে, সকলৰ সৈতে বহু লোকৰ লগত যিৰিহো নংগৰৰ পৰা ‘জয়! জয়! যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আহিছে, তেওঁ ধন্য; গৈ আছিল, সেই সময়ত পথৰ দাঁতিত তীময়ৰ পুতেক ১০ আৰু আমাৰ ওপৰ-পিতৃ দায়ুদৰ যি ৰাজ্য আহিছে, বাৰতীময় নামৰ এজন অন্ধ খিত্তাবী বহি আছিল। ৪৭ সেই সেই জন ধন্য! উদ্ধৰণোকত জয়ধৰণি হওক’। ১১ এইদৰে বাটেডি নাচৰতীয়া যীচু আহি থকা বুলি শুনি, তেওঁ আটাহ যীচু যিৰুচালেমত প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু মন্দিৰ এলেকাত পাৰি ক’বলৈ ধৰিলে, “হে দায়ুদৰ সন্তান যীচু, মোক দয়া সোমাল। তাৰ পাছত তেওঁ চাৰিওফালে ঘূৰি সকলোৰোৰ কৰক!” ৪৮ তাতে অন্ধ মানুহ জনক মনে মনে থাকিবলৈ চালে। এইদৰে পেলম হোৱাত সন্দিয়া হৈ আহিল, পাছত অনেক লোকে ডবিয়ালে; কিন্তু তেওঁ অধিককৈ আটাহ তেওঁ বাব জন শিষ্যৰ সৈতে বৈথেনিয়া গাওঁলৈ ওলাই গ’ল। পাৰি ক’লে, “হে দায়ুদৰ সন্তান, মোক দয়া কৰক!” ৪৯ ১২ পাছদিনা খন তেওঁলোক বৈথেনিয়া গাওঁৰ পৰা ঘূৰি তেতিয়া যীচুৰে থমকি বৈ তেওঁক মাতি আনিবলৈ আজ্ঞা আহোতে, তেওঁৰ ভোক লাগিল। ১৩ তেতিয়া তেওঁ দুৰৈৰ দিলো তেতিয়া লোক সকলে সেই অন্ধক ক’লে- “তয় পৰা, পাতে সৈতে এজোপা তিমৰু গছ দেখি, ফল পোৱাৰ নকৰিবা, উঠা! তেওঁ তোমাক মাতিছে।” ৫০ তাতে তেওঁ আশাত তালৈ গ’ল; কিন্তু ওচৰ পোৱাত পাতৰ বাহিৰে নিজৰ কাপোৰ পেলাই, জাঁপ মাৰি উঠি, যীচুৰ ওচৰলৈ একো নাপালে; কিয়নো সেই সময় তিমৰুৰ ফল দিয়া আহিল। ৫১ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক মাতি আনিবলৈ আজ্ঞা আহোতে, তেওঁৰ ভোক লাগিল। ১৪ তেতিয়া তেওঁ মাত লগাই সেই গছক ‘মই তোমাৰ বাবে কি কৰাতো তোমাৰ ইচ্ছা?’ তাতে ক’লে, “এতিয়াৰ পৰা কোনোও তোৰ ফল কোনো কালে সেই অন্ধই তেওঁক ক’লে, “ৰুগি, মই যেন দেখিবলৈ নাখাওঁক।” তেওঁৰ শিষ্য সকলে, তেওঁ কি ক’লে শুনিলো। পাওঁ।” ৫২ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক’লে, “যোৱা তোমাৰ (aión g165) ১৫ পাছত তেওঁলোক যিৰুচালেম আহি পোৱাত, বিশ্বাসেই তোমাক বক্ষা কৰিলো।” তেওঁ তেতিয়াই দৃষ্টি যীচুৰে মন্দিৰৰ এলেকাত সোমাই মন্দিৰত বেচা-কিনা পালে আৰু তেওঁ গৈ থকা পথেৰে তেওঁক অনুসৰণ কৰি কৰা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; আৰু ধন সলোৱা যাব ধৰিলে।

১১ যেতিয়া তেওঁলোক যিৰুচালেমৰ ওচৰ জৈতুন

পৰ্বতৰ কাষত থকা বৈংফগী আৰু বৈথেনিয়া পালে, তেতিয়া যীচুৰে নিজৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ দুজনক আগত পঠিয়াই দিলো; ২ আৰু তেওঁলোকক এই আদেশ দি ক’লে - “তোমালোকে সন্ধুখৰ গাওঁখন লৈ যোৱা। তাত তোমালোকে সোমাওঁতেই, কোনো মানুহে কেতিয়াও নুঠা

সকলৰ মেজ, আৰু কপো বেচাবোৰ আসন লুটিয়াই পেলালে; ১৬ তেওঁ মন্দিৰৰ মাজোদি কোনো লোকক বেচা-কিনা কৰিবলৈ একো পাত্ৰ লৈ যাব নিদিলো। ১৭ তেওঁ উপদেশ দি তেওঁলোকক ক’লে, “এনেদৰে লিখা নাই নে?, ‘যে মোৰ ঘৰক সকলো জাতিৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ বোলা যাব? কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ গুহাকৰিলা।’” ১৮ এই কথা শুনি, প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক

সকলে তেওঁক কেনেকৈ বধ করিব পারে, তাৰ উপায় ১২ পাছত যীচুৱে দৃষ্টান্তৰে ধৰ্মীয় নেতা সকলক ক'বলৈ বিচাৰিব ধৰিলো কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁলৈ ভয় কৰিলে ধৰিলে, “এজন মানুহে দ্বাক্ষাৰীৰী পাতি, তাৰ কাৰণ গোটেই লোক সমূহে তেওঁৰ উপদেশত বিস্ময় চাৰিওফালে বেৰা দিলে আৰু গাত খান্দি তাত আঙুৰৰ মানিছিল। ১৯ আৰু সন্ধিয়া হ'লেই তেওঁলোক নগৰৰ বস চেপি উলিয়াবৰ বাবে ঘোলনী থলো আৰু এখন উঙ্গি বাহিৰলে ওলাই গৈছিল। ২০ ৰাতিপুৱা তেওঁলোকে সেই সাজি খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি আন দেশলৈ বাটেদি আহোতে, সেই ডিমৰু গছজোপা শিপাই সৈতে গ'ল। ২ পাছত তেওঁ বতৰৰ দিনত খেতিয়ক সকলৰ শুকাই যোৱা দেখিলে। ২১ তেওঁয়া পিতৰৰ মনত পৰিল পৰা সেই দ্বাক্ষাৰীৰ কিছুমান গুটিৰ অংশ পাৰলৈ আৰু তেওঁ যীচুক ক'লে, “ৰবিৰ, চাওক! আপুনি শাও তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ এজন দাসক পঠাই দিলো। ৩ কিন্তু দিয়া ডিমৰু গছজোপা শুকাই গ'ল।” ২২ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকে সেই দাস জনক ধৰি, কোবাই মেলি শুদা-তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে ঈশ্বৰত বিশ্বাস বাখা; হাতে পঠিয়াই দিলো। ৪ পাছত আন এজন দাসক পঠোৱা ২৩ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, যি কোনোৱে এই হ'ল, তাতে তেওঁলোকে সেই দাসক মূৰত আঘাত কৰিলে পৰ্বতটোক যদি কয়, ইয়াৰ পৰা উঠি সাগৰত পৰ গৈ, আৰু আৰু অপমানো কৰিলে। ৫ পুনৰ আন এজনক পঠোৱাত মনত সন্দেহ নকৰি যি জনে কয় আৰু তেওঁ যদি সেয়ে তেওঁলোকে তেওঁকো বধ কৰিলো এনেদৰে কিছুমানক ঘটিৰ বুলি বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে তেওঁলৈ ঈশ্বৰে সেয়ে কোবালে আৰু কিছুমানক বধ কৰিলে। ৬ পাছত পঠিয়াবলৈ সিদ্ধ কৰিব। ২৪ এই হেতুকে মই তোমালোকক কওঁ, তেওঁৰ এজন মাথোন ব্যক্তি আছিল, সেই জন হ'ল তেওঁৰ তোমোলোকে প্ৰার্থনা কৰি যি খোজা, সেই সকলোকে প্ৰিয় পুত্ৰা অৱশ্যেত তেওঁ, তেওঁকো তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পালোঁ বুলি বিশ্বাস কৰা; তেতিয়াহে পাবা, ২৫ আৰু পঠাই দিলো তেওঁ ক'লে, ‘তেওঁলোকে নিশ্চয় মোৰ পুত্ৰক স্বৰ্গত থকা তোমালোকৰ পিতৃয়ে যাতে তোমালোকৰো সম্মান কৰিবা’ ৭ কিন্তু সেই খেতিয়ক সকলে পৰম্পৰে অপৰাধ ক্ষমাকৰিব, সেই বাবে তোমালোকে প্ৰার্থনা আলোচনা কৰি কলে, ‘এই জনেই উত্তৰাধিকাৰী; আহা, কৰিবলৈ থিয় হওতে, যদি কাৰোৰাৰ বিৰুদ্ধে তোমালোকৰ আমি এওঁক বধ কৰোঁ; তেতিয়া উত্তৰাধিকাৰ আমাৰেই কিবা কৰলগীয়া থাকে, তেনেহলে তেওঁক নিশ্চয় ক্ষমা হ'ব।’ ৮ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিলে আৰু বধ কৰা। ২৬ কিন্তু তোমালোকে যদি ক্ষমা নকৰা, তেনেহলে কৰি, দ্বাক্ষাৰীৰ বাহিৰত পেলাই দিলো। ৯ এতকে তোমালোকৰ স্বৰ্গত থকা পিতৃয়েও তোমালোকৰ অপৰাধ শেষত সেই দ্বাক্ষাৰীৰ গৰাকীয়ে কি কৰিব? তেওঁ আহি, ক্ষমা নকৰিব।’ ২৭ এইদৰে তেওঁলোক আকৌ যিচুলামেলৈ সেই খেতিয়ক সকলক সংহাৰ কৰি সেই বাৰী আন লোকক আছিল। এনেতে যীচুৱে তেওঁ মন্দিৰত ফুৰোতে, প্ৰধান দিব। ১০ এই ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন তোমালোকে পঢ়া নাই নে? পুৰোহিত, বিধানৰ অধ্যাপক, আৰু পৰিচারক সকল তেওঁৰ ‘ঘৰ-সজোতা সকলে যি শিল অগ্রাহ্য কৰিলে, সেয়ে চুকৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ২৮ “আপুনি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ প্ৰধান শিল হ'ল”; ১১ এয়ে প্ৰভুৰ পৰা হ'ল আৰু আমাৰ কৰিবে বা এইবোৰ কৰিবলৈ কোনে এই ক্ষমতা আপোনাক দৃষ্টিত আচৰিত;’ ১২ তেতিয়া তেখেত সকলে যীচুৱে সেই দিলো? ২৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, ‘মই দৃষ্টান্তটো তেখেত সকলৰ বিপক্ষে কোৱা বুলি জানিবলৈ আপোনালোকক এটা কথা সোধো, আপোনালোকে মোক পাই তেওঁক বন্দী কৰিব খুজিলে কিন্তু লোক সকলকলৈ উত্তৰ দিয়ক; তেতিয়াহে মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিবছোঁ ভয় কৰি তেওঁক এৰি গুটি গ'ল। ১৩ পাছত যীচুক বাক্যৰূপ সেই বিষয়ে আপোনালোকক ক'ম। ৩০ ‘যোহনৰ বাস্তিস্য ফান্দত ধৰিবৰ আশয়েৰে তেখেত সকলে কিছুমান ফৰীচী স্বৰ্গৰ পৰা নে মানুহৰ পৰা হৈছিল?’ মোক উত্তৰ দিয়ক।’ আৰু কেইজনমান হেৰোদীয়া লোকক তেওঁৰ ওচৰলৈ ৩১ তেতিয়া তেওঁলোকে পৰম্পৰে কোৱা-মেলা আৰু যুক্তি- পঠালে। ১৪ তেওঁলোকে আহি তেওঁক ক'লে, ‘হে গুৰু, তক্ৰ কৰি ক'লে, ‘স্বৰ্গৰ পৰা বুলি যদি কওঁ, তেনেহলে আমি জানো যে আপুনি কোনো এজনৰে মত মানি নলয় তেওঁত কিয় বিশ্বাস নকৰিলা, তেওঁ এনেকৈ ক'ব।’ ৩২ আৰু মানুহৰ মাজত পক্ষপাতো নকৰো আপুনি সত্যৰূপে কিন্তু মানুহৰ বুলি ক'ম নে?’ তেওঁলোকে মানুহৰোলৈ ঈশ্বৰৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ো চীজাৰক কৰ আদায় ভয় কৰিলে, কিয়নো সকলোৱে যোহনক স্বৰূপেই এজন দিয়াটো বিধান সন্মত হয় নে নহয়? আমি কৰ আদায় ভাৰবাদী বুলি মানিছিল। ৩৩ পাছে তেওঁলোকে যীচুক উত্তৰ দিম নে নিদিম?’ ১৫ কিন্তু তেওঁলোকৰ কপট ভাৰ বুজি দিক'লে, ‘আমি নাজানো।’ তাতে যীচুৱে তেওঁলোকক পাই তেওঁ ক'লে, ‘আপোনালোকে কিয় মোক পৰীক্ষা ক'লে, ‘মই কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে কৰিবে? মোৰ ওচৰলৈ এটা আধ্যাত্মিকানক, মই চাঁওঁ।’ ময়ো তোমালোকক নকওঁ।’

১৬ তেতিয়া তেওঁলোকে এটা আধলি আনি যীচুক দিলো।
যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, ‘এই প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম

কাৰ?" তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, "চীজাৰৰ।" ১৭ তেতিয়া সকলো বুদ্ধি আৰু সকলো শক্তিৰে তেওঁক প্ৰেম কৰা যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "গতিকে যি চীজাৰৰ, সেয়া আৰু নিজৰ নিনিনাটক চৰুৰীয়াক প্ৰেম কৰা, এয়ে সকলো চীজাৰক দিয়ক; আৰু যি ঈশ্বৰৰ, সেয়া ঈশ্বৰক দিয়ক।" হোমবলি বা বলিদানতকৈয়ো অধিক।" ৩৪ তাতে যীচুৱে তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁত অতিশয় বিস্ময় মানিলে। ১৮ তেওঁক সু-বিচেন্নাবে উত্তৰ দিয়া দেখি ক'লে, "তুমি পাছত পুনৰুথান নাই বুলি কোৱা চন্দ্ৰকী সকল তেওঁৰ ঈশ্বৰৰ বাজ্যাৰ পৰা দৈৰেত নাই।" তেতিয়াৰে পৰা তেওঁক ওচৰলৈ আহি তেওঁক সুধিলে, ১৯ "হে গুৰু, মোচিয়ে আমাৰ পুনৰ কোনো কথা সুধিবলৈ কাৰো সাহস নহ'ল। ৩৫ বাবে লিখিলে 'কোনো ভাইৰ যদি নিজ ভাৰ্যা জীয়াই পাছত যীচুৱে মন্দিৰত বহি উপদেশ দিঁওতে, সমিধান দি থাকোতে মৃত্যু হয়, কিন্তু তেওঁৰ সন্তান নাই; তেনহেলে সেই লোক সকলক ক'লে, "হীষ্ট যে দায়ুদৰ সন্তান, এই তেওঁ এৰি যোৱা ভাৰ্যাক তেওঁৰ ভায়ে গ্ৰহণ কৰিব আৰু বিষয়ে বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ কৰ পাৰে? ৩৬ তেওঁক সন্তান দিবা" ২০ সেই ঠাইত সাত জন ভাই-ককাই কিয়নো দায়ুদে পৰিব্ৰজাৰে নিজে কৈছিল, 'প্ৰভুৰে আছিল; প্ৰথম জনে এগৰাকী তিৰোতা বিয়া কৰিলে আৰু মোৰ প্ৰভুক ক'লে, মোৰ সেঁ হাতে বহি থাকা, যেতিয়ালৈ সন্তান নথকাকৈ তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল। ২১ তাতে দ্বিতীয় মই তোমাৰ শক্ৰবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰাও।' ৩৭ জনেও তেওঁক বিয়া কৰি সন্তান নথকাকৈ তেওঁৰো মৃত্যু দায়ুদে নিজেই তেওঁক 'প্ৰভু' বুলিছিল, তেনহেলে তেওঁ হ'ল; পাছত দ্বিতীয় জনৰো সেইদৰেই হ'ল। ২২ সেইদৰে কেনেকৈ তেওঁৰ সন্তান হয়?" আৰু লোক সমূহে আনন্দেৰে সাত জনেই সন্তান নথকাকৈ মৃত্যুবৰণ কৰিলে আৰু তেওঁৰ কথা শুনিলে। ৩৮ তেতিয়া তেওঁৰ উপদেশৰ মাজত অৱশেষত সেই তিৰোতা গৰাকীৰো মৃত্যু হ'ল। ২৩ এতিয়া ক'লে, "বিধানৰ অধ্যাপক সকললৈ আপোনালোক সাৰাধান পুনৰুথানত তাই তেওঁলোকৰ মাজৰ কোন জনৰ ভাৰ্যা হওক; তখেতে সকলে দীঘল বন্ধু পিন্ধি ফুৰিবলৈ ৩৯ আৰু হ'ব? কিয়নো তাইক সাত জনেই বিয়া কৰাইছিল।" ২৪ হাত-বজাৰত নমক্ষাৰ, নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন, ভোজত যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "ধৰ্মশাস্ত্ৰ আৰু ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমৰ প্ৰধান ঠাই, ৪০ এই সকলোকে ইচ্ছা কৰে আৰু বাঁৰী মহিলা বিষয়ে নজনাতোৱেই হৈছে আপোনালোকৰ আস্তিৰ কাৰণ, সকলৰ ঘৰ-বাৰী গ্রাস কৰি দীঘল প্ৰার্থনাৰে ছদ্মবেশ ধৰো নহয় নে? ২৫ কিয়নো তেওঁলোকে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তখেতে সকল অধিক দণ্ডৰ পাত্ৰ হব।" ৪১ পাছত যীচুৱে যেতিয়া পুনৰায় উঠে, তেতিয়া তেওঁলোকে বিয়া নকৰাই ভঁৰালৰ সন্মুখত বহি, লোক সকলে দান পাত্ৰ কেনেকৈ বা বিয়া দিয়াও নহয়, কিন্তু স্বৰ্গত থকা দৃতৰ নিচিনা ধন সুমুৰাইছিল, তাকে চাই আছিল। তেতিয়া অনেক ধনী হয়।" ২৬ "কিন্তু মৃত লোকৰ বিষয়ে অৰ্থাৎ তেওঁলোকক লোকে বহু ধন সুমুৰাই দিলে। ৪২ পাছত এজনী দৰিদ্ৰ যে তোলা হয়, এই বিষয়ে তোমালোকে মোটিৰ পুস্তকত বাঁৰী মহিলাই আহি অতি কম মূল্যৰ তামৰ মুদ্ৰাৰ দুই থকা জোপোহাৰ বৃত্তান্তটোত ঈশ্বৰে যে কৈছিল, 'মই পাই সুমুৰাই দিলে। ৪৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁ নিজৰ শিষ্য অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচ্ছাকৰ ঈশ্বৰ, যাকোৰ ঈশ্বৰ' বুলি; সকলক ওচৰলৈ মাতি ক'লে, "মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ ঈশ্বৰে মোচিক কেনেকৈ কৈছিল, সেই বিষয়ে পঢ়া নাই কও, দান পাত্ৰ ধন সুমুৰাই দিয়া লোক সকলৰ ভিতৰত নে? ২৭ তেওঁ মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয় কিন্তু জীৱিত লোক এই দৰিদ্ৰ বাঁৰী মহিলা গৰাকীয়ে সকলোতকৈ অধিক সকলৰহে ঈশ্বৰ; আপোনালোকে বৰককে ভুল বুজি আছে।" দিলে। ৪৪ কিয়নো সকলোৱে নিজৰ নিজৰ অতিৰিক্ত ২৮ তেতিয়া বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ এজনে আহি, সম্পত্তিৰ পৰা দিলে, কিন্তু এই দৰিদ্ৰ বাঁৰীয়ে ধনৰ নাটনি তেওঁলোকে এনে বাদ-বিচাৰ কৰা শুনি দেখিলে যে, যীচুৱে হোৱাতো, তেওঁৰ যি আছিল অৰ্থাৎ তেওঁৰ সকলো জীৱিকা তেওঁলোকক ভালদৰেই উত্তৰ দিলো তেতিয়া তেওঁ যীচুৱক দিলো।"

সুধিলে, "কোনটো আজ্ঞা সকলোতকৈ প্ৰয়োজনীয়?"

২৯ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, "প্ৰথমটো এই, 'হে ইয়ায়েল, শুনা; প্ৰভুৰেই আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁ এজন, ৩০ আৰু তুমি সকলো হৃদয়, সকলো প্ৰাণ, সকলো চিত্ৰ আৰু সকলো শক্তিৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা।' ৩১ দ্বিতীয়টো এই, 'তোমাৰ চৰুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰা।' এই দুটাতকৈ প্ৰধান আন আজ্ঞা নাই।" ৩২ তেতিয়া সেই বিধানৰ অধ্যাপকে তেওঁক ক'লে, "হে সৎ গুৰু! আপুনি সত্য কথাই কৈছে; প্ৰকৃততে তেওঁ এজন, তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনো নাই; ৩৩ আৰু সকলো হৃদয়,

১৩ পাছত যীচু মন্দিৰৰ পৰা ওলাই যাওতে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ এজনে তেওঁক ক'লে, "হে গুৰু, চাওক, কেনে আশৰ্যজনক শিল আৰু ইয়াৰ গাঁথনি!" ২ তাতে যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "তুমি এই বৰ বৰ গাঁথনি দেখিছা নে? ইয়াৰ কোনো এটা শিল আনটো শিলৰ ওপৰত পৰি থকা নাপাৰা কিয়নো এই সকলো ভাঙ্গ পেলোৱা হৰা।" ৩ পাছত তেওঁ জৈতুন পৰ্বতত, মন্দিৰৰ বিপৰীতে বহি থাকোতে পিতৰ, যাকোৰ, যোহন আৰু আন্দ্ৰিয়ই গুপুতে তেওঁক সুধিলে, ৪ "আমাৰ ককও এনে ঘটনা কেতিয়া ঘটিব? আৰু এই সকলো সিদ্ধ হ'বলৈ

উদ্যত হোৱা চিন কি হব?" ৫ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক বিশ্বাস নকৰিবা। ২২ কিয়নো ভুৱা ওয়াইট আৰু ভুৱা ভাববাদী ক'বলে ধৰিলে, "কোনেও যেন তোমালোকক নুভুলায়, এই সকল আৰিৰ্ত্তৰ হব আৰু চিনৰ সৈতে আশৰ্চজনক কাম কাৰণে সাৰধান হোৱা। ৬ অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, কৰিব; সন্তৰ হ'লে তেওঁলোকে মনোনীত লোক সকলকো 'ময়েই সেই জন', বুলি বহু মানুহক ভুলাব। ৭ তোমালোকে ভুলাবলৈ চেষ্টা কৰিব। ২৩ সেয়েহে তোমালোক সাৰধান যেতিয়া বণৰ কথা আৰু যুদ্ধ হোৱাৰ সন্তাৱনাৰ বাতৰি হোৱা! কিয়নো ইই তোমালোকক সময়ৰ আগতে এই শুনিবা, তেতিয়া উদ্বিগ্ন নহ'বা; কাৰণ ইইবোৰ ঘটিব বিষয়ে কলোঁ। ২৪ কিন্তু সেই মনোকষ্টৰ দিনবোৰ পাছত, লাগে; কিন্তু শেষ সময় তেতিয়াও আহিবলৈ আছেই। ৮ সুৰ্যু অন্ধকাৰময় হ'ব, চন্দ্ৰয়ো পোহৰ নিদিব ২৫ আকাশৰ কিয়নো জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি আৰু ৰাজ্যৰ বিৰুদ্ধে ৰাজ্য পৰা তাৰাৰোৰ খতি তললৈ পৰিৰ আৰু আকাশত থকা উঠিব; ঠায়ে ঠায়ে ভূমিকম্প আৰু আকালো হ'ব। ইইবোৰ পৰাক্ৰমবোৰ লৰোৱা হ'ব। ২৬ তেতিয়া তেখেত সকলে যাতনান আৰস্তগিহে মাথোন। ৯ কিন্তু তোমালোকে নিজলৈ মানুহৰ পুত্ৰক, পৰাক্ৰম আৰু প্ৰতাপেৰে মেঘৰ ওপৰত সাৰধান হ'বা; কিয়নো মানুহবোৰে তোমালোকক বিচাৰ অহা দেখিব। ২৭ তেওঁ দৃত সকলক পঠিয়াই পৃথিৱীৰ সভাত শোধাই দিব; তদুপৰি নাম-ঘৰত তোমালোকক সীমাৰ পৰা আকাশৰ সীমালৈকে, চাৰিওফালৰ পৰা প্ৰহাৰ কৰিব। মোৰ কাৰণে দেশাধিপতি আৰু ৰজা সকলৰ নিজৰ মনোনীত লোক সকলক আনি গোটাৰ। ২৮ ডিমৰু সন্মুখত মোৰ সাক্ষী হৰলৈ তোমালোক থিয় হ'বা। ১০ গছজোপাৰ পৰা এটা দৃষ্টান্ত শিকা। যেতিয়া তাৰ ঠাল কিন্তু গ্ৰথমে সকলো জাতিৰ আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ হ'ব কোমল হৈ কুহিপাত মেলে তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে লাগিব। ১১ যেতিয়া তেখেত সকলে তোমালোকক বদী বুলি তোমালোকে জানা। ২৯ সেইদৰে যেতিয়া ইইবোৰ কৰি নি শোধাই দিব, তেতিয়া কি ক'ব লাগে সেই বিষয়ে ঘটনা দেখিবা, তেতিয়া তেওঁ ওচৰ চাপি দুৱাৰযুখ পালেহি আগেয়ে চিন্তা নকৰিবা। সেই সময়ত কি কব লাগে, সেই বুলি তোমালোকে জানিবা। ৩০ মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ বিষয় তেতিয়াই দিয়া হ'ব; কিয়নো তোমালোক সেই কওঁ, এই সকলো নঘটলৈকে এই কালৰ লোক লুপ্ত কথা কওঁতা নোহোৱা, কিন্তু পৰিত্ব আত্মে কওঁতা। ১২ নহ'ব। ৩১ আকাশ আৰু পৃথিৱী লুণ হ'ব কিন্তু মোৰ বাক্য তেতিয়া ককায়েক ভায়েকক, বাপেকে পুতেকক মৰণলৈ কেতিয়াও লুণ নহ'ব। ৩২ কিন্তু পিতৃৰ বাহিৰে সেই সময় শোধাই দিব; আৰু সন্তান সকলে মাক- বাপেকৰ বিৰুদ্ধে বা দিনৰ প্ৰসংগত কোনো এজনে নাজানে, সেয়া স্বৰ্গৰ থিয় হৈ তেওঁলোকক বধ কৰাৰ। ১৩ মোৰ নামৰ কাৰণে দৃতেই হওক বা পুত্ৰাই হওক। ৩৩ সেই বিষয়ে সাৰধান তোমালোক সকলোৰে ঘৃণাৰ পত্ৰ হ'বা; কিন্তু যি জনে হোৱা! পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকা; কিয়নো সেই সময় শেষলৈকে সহন কৰি থাকিব, সেই জনেই পৰিত্রাণ পাব। কেতিয়া আহিব, এই বিষয়ে তোমালোকে নাজানা। ৩৪ ১৪ কিন্তু যেতিয়া পূজাৰ বাবে সেই ধৰংসকাৰী ঘিণগীয়া সেইদিন এনেদৰে আহিব, যেনেকৈ কোনো লোক নিজৰ প্ৰতিমূৰ্তিটো থাকিব নলগীয়া ঠাইত থকা দেখিবা, (যি ঘৰ এৰি বিদেশলৈ যায় আৰু নিজৰ দাসবোৰক তেওঁ জনে পঢ়ে, তেওঁ বুজক), তেতিয়া যিহুদীয়াত থকা লোক অধিকাৰ দি প্ৰতিজনৰ কাম ভাগ কৰি দিয়ে, আৰু ঘৰৰ সকল পৰ্বতলৈ পলায় যাওক; ১৫ ঘৰৰ ওপৰত থকা জনে, দুৱাৰীক পৰ দি থাকিবলৈ আজ্ঞা দিয়ো। ৩৫ এই হেতুকে তেওঁৰ ঘৰৰ ভিতৰৰ পৰা কোনো বন্ধ উলিয়াবলৈ নামি তোমালোকেও পৰ দি থাকা; কিয়নো ঘৰৰ গৰাকী গধুলি নাহক আৰু ভিতৰলৈ নোসোমাওক; ১৬ আৰু পথৰত থকা বা মাজিনিশা বা কুকুৰাই ডাক দিয়া পৰত বা ৰাতিপুৱা জনে নিজৰ কাপোৰ খন ল'ব'ৰ বাবেও উলটি নাযাওক। কেতিয়া আহিব তোমালোকে নাজানা। ৩৬ তেওঁ অকস্মাতে ১৭ কিন্তু সেই কালত গৰ্ভৰতী আৰু কোলাত কেুচুৱা থকা আহি তোমালোকক যেন টোপানিত থকা নেদেখে। ৩৭ তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হ'ব। ১৮ ইইবোৰ যেন জাৰ-কালত মই তোমালোকক কি কি কব লাগে, সেই সকলোৰোৰকে নঘটে, তাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবা। ১৯ কিয়নো সেই কেইটা কলোঁ, পৰ দি থাকা।"

দিনত বহু মনোকষ্ট হ'বা দৈশ্বে অৰ্জা সৃষ্টি, আৰস্তগিহে পৰা এতিয়ালৈকে তেনে কষ্ট কেতিয়াও হোৱা নাই আৰু নহ'বও। ২০ যদি প্ৰভুৰে সেই দিনৰ সংখ্যা কম নকৰে, তেনেহলে কোনো মানুহৰে ৰক্ষা নহ'বা কিন্তু যি সকলক তেওঁ বাছি ল'লে; সেই বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ যীচুক গোপনে ধৰি বধ কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে উপায় বিচাৰিলে; ২ এনেতে তেখেত সকলে ক'লে, "পৰ্ব সময়ত যেন নহয়, কিয়নো মানুহৰ মাজত হৃলস্তুল দৃষ্টি গোচৰ হব নালাগো।" ৩ পাছত তেওঁ যেতিয়া বৈথনিয়া গাঁৱৰ চিমোন কুঠৰোগীৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ আহিল, তাতে তেওঁ তোজনৰ

মেজ পুনর পরিষ্কার করিলে; তেতিয়া এজনী তিরোতাই তাতে তেওঁলোকে যেতিয়া ভোজনৰ মেজত বহিল আৰু বহুমূলীয়া বিশুদ্ধ জটামাংসীৰ সুগন্ধি তেলেৰে ভৰা এটা খাৰ ধৰিলে, তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “মই তোমালোকক স্ফটিকৰ বটল লৈ আহিল। তাতে তাই সেই টেমাটো সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকৰ মাজৰ এজনে অৰ্থাৎ মোৰ ভাণ্ডি যীচুৰ মূৰত তেল বাকী দিলে। ৪ সেই সময়ত লগত ভোজন কৰা জনেই মোৰ বিশ্বাসঘাতক হব।” ১৯ তাতে উপস্থিত থকা কিছুমান লোকে কৃপণি হৈ ইজনে- তেতিয়া তেওঁলোক সকলোৱে দুখ কৰিলে, আৰু এজন সিজনক ক'ব ধৰিলে, “এনেদৰে নষ্ট হোৱাৰ কাৰণ কি? এজনকৈ তেওঁক ক'লে, “সেই জন নিশ্চয় মই নহয়?” ২০ ৫ কিয়নো এই সুগন্ধি তেল বিছী কৰি, তিনি শ আধলি তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “এই বাৰ জনৰ মাজৰ যি তকেয়ো অধিক পালোহেতেন আৰু দৰিদ্ৰ সকলক দান জনে মোৰে সৈতে ভোজন-পাত্ৰত পিঠা জুৰুবিয়ায়, তেৱেই দিব পাৰিলোহেতেন।” তাতে তেওঁলোকে সেই মহিলা সেই জন। ২১ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে যেনেকৈ গৰাকীক নিন্দা কৰিলে। ৬ কিস্তু যীচুৱে ক'লে, “তেওঁক লিখা আছে, তেনেকৈ তেওঁৰ গতি হ'ব; কিস্তু যি জন এৰি দিয়া; তেওঁক কিয় অশাস্তি কৰি আছা? তেওঁ মোলৈ মানুহৰ দ্বাৰাই মানুহৰ পুত্ৰক শোধাই দিয়া হ'ল, তেওঁ উত্তম কৰ্মকে কৰিলে। ৭ দৰিদ্ৰ সকল তোমালোকৰ সস্তাপন পাত্ৰ; সেই মানুহ জন্ম নোহোৱা হ'লেই লগত সদায় থাকিব আৰু যেতিয়া তোমালোকৰ ইচ্ছা তেওঁৰ ভাল আছিল।” ২২ তেওঁলোকে ভোজন কৰোত্তে, হয়, তেতিয়াই তেওঁলোকৰ উপকাৰ কৰিব পাৰা; কিস্তু তেওঁ পিঠা লৈ, আশীৰ্বাদ কৰিলে আৰু ভাণ্ডি তেওঁলোকক তোমালোকে মোক সদায় তোমালোকৰ লগত নাপাবা। দি ক'লে, “লোৱা; এয়ে মোৰ শৰীৰ।” ২৩ পাছত তেওঁ ৮ তেওঁ যি পাৰিলে তাকে কৰিলে; মোক মৈদামত থোৱা পান পাত্ৰটো লৈ স্মৃতি কৰি তেওঁলোকক দিলো তাতে কাৰ্যৰ কাৰণে আগেয়ে মোৰ শৰীৰত তেল সানিলে। ৯ সকলোৱে তাক পান কৰিলে। ২৪ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, মই তোমালোকক স্বৰূপকৈ কওঁ, গোটেই জগতৰ যি যি “বিধানৰ মতে মোৰ যি তেজ অনেকৰ কাৰণে উলিওৱা ঠাইত এই শুভবার্তা ঘোষণা কৰা হ'ব, সেই সকলো ঠাইত হৈছে, সেয়ে এই নিয়মৰ তেজ। ২৫ মই তোমালোকক তেওঁক সুৰাবিৰ অৰ্থে, তেওঁ যি কৰ্ম কৰিলে, এই কৰ্মকো স্বৰূপকৈ কওঁ, দীশৰ বাজ্যত বস পান নকৰা দিনলোকে ঘোষণা কৰা হ'ব।” ১০ পাছত স্বৰ্কৰিয়োতীয়া যথুদ্বা সেই এতিয়াৰ পৰা দ্রাঙ্কাণ্ডিটৰ বস পুনৰ পান নকৰোঁ।” ২৬ বাৰ জনৰ এজন, তেওঁ যীচুক প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ পাছত তেওঁলোকে গীত গাই বাহিৰলৈ ওলাই আহি হাতত শোধাই দিবলৈ তেখেত সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল। ১১ জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল। ২৭ তাতে যীচুৱে তেওঁলোকক তেখেত সকলে তেওঁৰ কথা শুনি আনন্দিত হৈ তেওঁক ক'লে, “তোমালোক সকলোৱে মোৰ কাৰণে বিধিনি পাবা; ধন দিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে। তাতে তেওঁ যীচুক সুবিধা কিয়নো এনে লিখা আছে যে, ‘মই মেৰৰ বৰ্থীয়াক আঘাত অনুসৰি শোধাই দিবলৈ উপায় বিচাৰিলে। ১২ খমিৰ কৰিম, তাতে মেৰবোৰে সিঁচ'ৰতি হৈ যাব।’ ২৮ কিস্তু মোৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৰ্বতৰ প্ৰথম দিনা অৰ্থাৎ নিস্তাৰপৰ্বতৰ মেৰ উখানৰ পাছত মই তোমালোকৰ আগে আগে গালীল পোৱালি বলি দিয়াৰ দিনা তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁক প্ৰদেশলৈ যাম।” ২৯ তেতিয়া পিতৰে যীচুক ক'লে, “যদি ও সুধিলে, “আপোনাৰ বাবে নিস্তাৰ-পৰ্বতৰ ভোজ কোন ঠাইত সকলোৱে বিধিনি পায়, তথাপি মই নাপাম।” ৩০ তেতিয়া যুগ্মত কৰিবলৈ আপুনি ইচ্ছা কৰেব?” ১০ তেতিয়া যীচুৱে যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মই তোমাক স্বৰূপকৈ কওঁ, আজি নিজৰ দুজন শিষ্যক পঠিয়ালে আৰু ক'লে, “তোমালোক এই বাতি কুকুৰাই দুৰাৰ ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি নগৰবলৈ যোৱা; তাতে একলহ পানী লৈ আহা এজন মানুহে মোক তিনি বাৰ অঙ্গীকাৰ কৰিবা।” ৩১ কিস্তু পিতৰে তোমালোকক লগ ধৰিব; তেওঁৰ পাছে পাছে যাবা; ১৪ অতি দৃঢ়কৈ ক'লে, “যদি আপোনাৰ লগত মই মৰিবও আৰু তেওঁ যি ঘৰত সোমায়, সেই ঘৰৰ গৰাকীক ক'বা, লাগে, তথাপি আপোনাক অঙ্গীকাৰ নকৰিম।” এইদৰে ‘গুৰুৰে কৈছে, মই যি ঠাইত মোৰ শিষ্য সকলৰ সৈতে সকলোৱে প্ৰতিজ্ঞা কৰি ক'লো। ৩২ পাছত তেওঁলোকে নিস্তাৰ-পৰ্বতৰ ভোজ খাম, সেই আল-হী-কোঠা ক'ত?’” ১৫ গেঞ্চিমানী নামৰ এখন ঠাইত আহি, যীচুৱে নিজৰ শিষ্য তেতিয়া তেওঁ আচ-বাবেৰে সজোৱা ওপৰ-মহলৰ এটা সকলক ক'লে, “মই প্ৰার্থনা কৰি অহালোকে তোমালোক কোঠালি দেখুৱাই দিব; তাতে আমাৰ বাবে ভোজন যুগ্মত ইয়াতে বহি থাকা।” ৩৩ পাছত তেওঁ পিতৰ, যাকোৰ আৰু কৰাগৈ। ১৬ তেতিয়া শিষ্য দুজন ওলাই নগৰবলৈ গ'ল যোহনক নিজৰ লগত নিলে আৰু তেওঁ অতিশয় চমৎকৃত আৰু যীচুৱে যেনেকৈ কৈছিল, তেনেকৈয়ে তেওঁলোকে আৰু ব্যাকুল হ'ব ধৰিলে। ৩৪ তাতে তেওঁলোকক ক'লে, সকলোৰে পালো পাছত তেওঁলোকে তাতে নিস্তাৰ- “মোৰ প্ৰাণ মৰণৰ তুল্য শোকাতুৰ হৈছে; তোমালোকে পৰ্বত ভোজ যুগ্মত কৰিলে। ১৭ পাছত সন্ধিয়া সময়ত ইয়াতে থাকি পৰ দিয়া।” ৩৫ পাছত তেওঁ অলপ আগুৱাই তেওঁ বাৰ জন শিষ্যৰ লগত সেই ঠাইলৈ আহিল। ১৮ গৈ, মাটিত পৰি, যদি হ'ব পাবে, তেনেহলে সেই দুঃসময়

তেওঁর পৰা দুৰ হ'বলৈ প্ৰার্থনা কৰি ক'লে, ৩৬ “আৰো, অধ্যাপক সকল তেওঁৰ লগত আহি গোট খালে। ৫৪ আৰু পিত্ৰ, সকলো তোমাৰ সাধা; মোৰ পৰা এই দুখৰ পান- তেতিয়াই পিতৰে আতৰে আতৰে যীচুৰ পাছে পাছে মহা-প্ৰাদুৰ কৰা; কিন্তু মোৰ ইচ্ছা নহয়, তোমাৰ ইচ্ছাৰে।” পুৰোহিতৰ চোতালৰ ভিতৱলৈকে সোমালা তাতে নিজকে ৩৭ পাছত তেওঁ আহি, তিনি জন শিষ্যকো টোপনিয়াই থকা উম দিবলৈ পহৰা দি থকা টেকেলা সকলৰ মাজত বহি, দেখি, পিতৰক ক'লে, “হে, চিমোন, তুমিও টোপনি গ'লা জুই পুৱাই আছিল। ৫৫ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত সকল নে? ৪৮ এগষ্টাও পৰ দি থাকিব নোৱাৰিলা নে? পৰীক্ষাত আৰু গোটেই মহাসভাই যীচুক বথ কৰিবলৈ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যেন নপৰা, এই কাৰণে তোমালোকে পৰ দি প্ৰার্থনা কৰা; সাক্ষ্য বিচাৰিলে; কিন্তু তেওঁলোকে একো নাপালে। ৫৬ আঢ়া ইচ্ছুক কিন্তু শৰীৰ দৰ্বল।” ৩৯ তেতিয়া তেওঁ আকৌ কিয়নো অনেকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দিলে তথাপি আতৰি গৈ, একে কথাকে কৈ প্ৰার্থনা কৰিলে। ৪০ পাছত তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য নিমিলিল। ৫৭ পাছত কেইজনমানে আকৌ আহি, তেওঁলোকক টোপনিত থকা পালে; কিয়নো উঠি, তেওঁৰ বিৰুদ্ধে মিছা সাক্ষ্য দি ক'লে, ৫৮ “হাতে তেওঁলোকৰ চৰু টোপনিয়ে জাপ খুৱাই নিছিল আৰু সেই সজা এই মন্দিৰ মই নষ্ট কৰি, তিন দিনৰ ভিতৰত হাতে সময়ত তেওঁক কি উত্তৰ দিব লাগিছিল, সেই বিষয়ে নকৰা আন এটা সাজিমা” আমি তেওঁক এনে কথা কোৱা তেওঁলোকে নাজানিলে। ৪১ পাছত তৃতীয় বাৰ আহি, তেওঁ শুনিলোঁ! ৫৯ কিন্তু ইয়াতো তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য নিমিলিল। তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে এতিয়াও টোপনিয়াই ৬০ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে মাজত থিয়ে হৈ, যীচুক সুধিলে, আছা আৰু বিশ্বাম কৰিছা হ'ব! সেই সময় আহিল; চোৱা, বোলে, “তোমাৰ একো উত্তৰ নাই নে? তোমাৰ অহিতে মানুহৰ পুত্ৰক পাপী লোকৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছে। এওঁলোকেনো কি সাক্ষ্য দিছে?” ৬১ কিন্তু তেওঁ একো ৪২ উঠা, আমি এতিয়া যাব লাগে; চোৱা, মোক শোধাই উত্তৰ নিদিলে আৰু নিজমে থাকিল। পুনৰ মহা-পুৰোহিতে দিয়া জন ওচৰ পালেছি।” ৪৩ তেতিয়া যীচুৰে এই কথা তেওঁক সুধিলে, “তুমি পৰমধন্য জনৰ পুত্ৰ আৰু প্ৰাণী হয় নে?” কৈ থাকোতেই, বাৰ জনৰ মাজৰ যিহুদা আৰু তেওঁৰে ৬২ তেতিয়া যীচুৰে ক'লে, “মই হওঁ, আৰু তোমালোকে সৈতে, প্ৰধান পুৰোহিত, বিধানৰ অধ্যাপক আৰু পৰিচাৰক মানুহৰ পুত্ৰক পৰাক্ৰমৰসেঁ হাতে বহি থকা আৰু আকাশত সকলৰ লগত তৰোৱাল আৰু টাঙ্গেন লৈ থকা মানুহৰ মেঘেৰে অহা দেখিবা।” ৬৩ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে এটা দল ওচৰ চাপি আহিল। ৪৪ তেওঁক শোধাই দিয়া নিজৰ চোলা ফালি ক'লে, “সাক্ষীত আমাৰ কি প্ৰয়োজন জনে সেই লোক সকলক এই সংকেত দিছিল যে, “মই যি আছে? ৬৪ তোমালোকে ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা শুনিলা; জনক চুমা খাম, তেৱেই সেই জন; তেওঁকেই আৰদ্ধ কৰি এতিয়া তোমালোকে কি সিদ্ধান্ত লৈছা?” তাতে সকলোৱে সাৰধানে তেওঁক লৈ যাবা।” ৪৫ পাছত তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ তেওঁক প্ৰাণদণ্ডৰ মোগ্য বুলি দোষী কৰিলে। ৬৫ পাছত গৈ কলে “বৰিব” আৰু তেওঁক চুমা খালে। ৪৬ তেতিয়া কোনো কোনোৱে তেওঁৰ গাত থুই পেলাবলৈ ধৰিলে আৰু তেওঁলোকে যীচুৰ গাত হাত দি তেওঁক আৰদ্ধ কৰিলে। ৪৭ তেওঁৰ মুখ ঢাকি, তেওঁক ভুকুৱাই ক'লে, “ভাৰোকি প্ৰচাৰ তাতে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ লোক সকলৰ মাজৰ এজনে কৰেঁতা!” আৰু সেনাপতি সকলে তেওঁক লৈ গৈ প্ৰহাৰ তৰোৱাল উলিয়াই মহা-পুৰোহিতৰ এজন দাসক ঘাপ কৰিলে। ৬৬ তেতিয়া পিতৰ তলৰ চোতালত থাকোতে মাৰি, তেওঁৰ কাণ এখন কাটি পেলালে। ৪৮ তেতিয়া যীচুৰে মহা-পুৰোহিতৰ বনকৰা ছোৱালী এজনী তেওঁৰ ওচৰলৈ মাত লগাই তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে তৰোৱাল আহিল, ৬৭ আৰু পিতৰক জুই পুৱাই থকা দেখা পাই আৰু টাঙ্গেন লৈ ডকাইতক ধৰাৰ নিচিনাকৈ মোক ধৰিবলৈ তেওঁলৈ চাই ক'লে, “তুমিও সেই নাচৰতীয়া যীচুৰ লগত ওলাই আহিছা নে? ৪৯ যেতিয়া মই তোমালোকৰ সৈতে আছিলা।” ৬৮ কিন্তু তেওঁ এই বিষয়টো অঙ্গীকাৰ কৰি আছিলোঁ আৰু মন্দিৰত নিতো উপদেশ দিছিলোঁ, তেতিয়া ক'লে, “তুমি যি কৈছা সেই বিষয়ে মই নাজানো আৰু তোমালোকে মোক নথৰিলা; কিন্তু সেই সকলোৰে বুজিও পোৱা নাই।” তেতিয়া তেওঁ বাট-চ'ৰালৈ ওলাই গ'ল ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হোৱাৰ বাবেৰে এইদৰে ঘটিল।” ৫০ আৰু কুকুৱাই ডাক দিলে। ৬৯ কিন্তু সেই বেটায়ে তেওঁক পাছত যীচুৰ সৈতে থকা সকলোৱে তেওঁক ত্যাগ কৰিলে তাতে দেখি, ওচৰত থিয় দি থকা সকলক পুনৰ ক'বলৈ আৰু পলালা। ৫১ তেতিয়া কোনো এজন ডেকাই উদং গাত ধৰিলে, “এই লোক জন সিহঁতৰ মাজৰ এজন!” ৭০ কিন্তু শণ সূতৰ মিহি কাপোৰ এখন লৈ, যীচুৰ পাছে পাছে তেওঁ আকৌ অঙ্গীকাৰ কৰিলে। অলপ সময়ৰ পাছত সেই গৈছিল; তেতিয়া তেওঁলোকে তাক আৰদ্ধ কৰিলে; ৫২ ঠাইত থিয় হৈ থকা লোক সকলে পিতৰক ক'লে, “তুমি কিন্তু সি কাপোৰ খন এৰি উলঙ্গ হৈ পলাই গ'ল। ৫৩ পাছত অৱশ্যে সিহঁতৰ মাজৰ এজন কিয়নো তুমিও গালীলীয়া তেওঁলোকে যীচুক মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। মানুহ।” ৭১ কিন্তু তেওঁ শাও দিলে আৰু শপত খাই ক'লে, তেতিয়া সকলো প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ “তোমালোকে যি জন মানুহৰ কথা কৈ আছা, সেই জন

মানুহক মই চিনিয়ে নাপাও।” ৭২ তেতিয়া কুকুরাই দ্বিতীয় তেওঁক নমস্কার জনাই ক'লে “হে ইহুদী সকলৰ বজা, জয় বাৰ ডাক দিলো। তেতিয়া যীচুৱে কোৱা কথা পিতৰৰ মনত হওক।” ১৯ তেতিয়া নলেৰে তেওঁৰ মূৰত কোবালে আৰু পৰিল “কুকুরাই দুৰাব ডাক দিয়াৰ আগেয়ে মোক তিনি থুই পেলালো তাৰ পাছত তেওঁৰ আগত আঁটুকাঢ়ি শ্ৰদ্ধা বাৰ অস্বীকাৰ কৰিবো।” তাতে তেওঁ দুখত ভাগি পৰিল আৰু জনালো। ২০ এইদৰে তেওঁক ঠাট্টা-বিদ্রূপ কৰি উঠি, সেই কান্দিব ধৰিলো।

১৫ পাছত বাতিপুৰা প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ সৈতে গোটেই মহাসভাই মন্ত্ৰণা কৰিলো। তেতিয়া তেথেত সকলে যীচুক বাকিলো আৰু পীলাতৰ হাতত শোধাই দিলো। ২ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক সুধিলে, “তুমি ইহুদী সকলৰ বজা হয় নে?” তাতে তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “তুমিয়েই কৈছা।” ৩ এনেতে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে তেওঁক বহুত অপবাদ দিলো। ৪ তেতিয়া পীলাতে আকো তেওঁক সুধিলে, “তুমি একো উত্তৰ নিদিয়া নে? চোৱা, এওলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কিমান অপবাদ দিছে!” ৫ কিন্তু যীচুৱে কোনো দিঘলীয়া উত্তৰ নিদিলো আৰু তাতে তেওঁ বিস্যায় মানিলো। ৬ সেই পৰ্বৰ সময়ত মানুহবোৰে বিচাৰিলৈ যি কোনো এজন বন্দীক পীলাতে মুকলি কৰি দিয়ে। ৭ সেই সময়ত বিদ্ৰোহী লোক সকলৰ সৈতে কাৰাগাৰত, কিছুমান হত্যাকাৰীৰ লগত প্ৰতিষ্ঠিত ব্যৱস্থাৰ বিৰুদ্ধে যোৱা বাজদোই এজন আছিল; তেওঁৰ নাম আছিল বাৰাবৰা। ৮ তেতিয়া লোক সকলে পীলাতৰ ওচৰলৈ আছিল আৰু আগতে কৰি অহা নিয়ম অনুসৰি কৰিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ কৰিলো। ৯ পীলাতে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “তোমালোকৰ বাবে মই ইহুদী সকলৰ বজাক যেন মুকলি কৰোঁ, তোমালোকে এনে ইচ্ছা কৰা নে?” ১০ কিয়নো তেওঁ জানিছিল যে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে ইৰ্যা কৰি যীচুক তেওঁৰ ওচৰত শোধাই দিছিল। ১১ কিন্তু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে যীচুৰ সলনি বাৰাবৰাক মুকলি কৰিবৰ বাবে দাবী কৰিবলৈ লোক সকলক উচ্চালৈ। ১২ পাছত পীলাতে আকো উত্তৰ দি তেওঁলোকক সুধিলে, “তেনেহলে তোমালোকে যি জনক ইহুদী সকলৰ বজা বুলি কোৱা তেওঁক মই কি কৰিম?” ১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে আকো আটাহ পাৰি কলে, “তাক ক্ৰুচত দিয়ক।” ১৪ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক সুধিলে, “কিন্তু তেওঁনো কি দোষ কৰিলো?” তাতে তেওঁলোকে অধিককৈ আটাহ পাৰি ক'লে, “তাক ক্ৰুচত দিয়ক।” ১৫ তেতিয়া পীলাতে লোক সকলক সন্তুষ্ট কৰিবলৈ তেওঁলোকলৈ বাৰাবৰাক মুকলি কৰি দিলো আৰু যীচুক চাবুকেৰে কোবোৱাই, ক্ৰুচত দিবলৈ শোধাই দিলো। ১৬ তেতিয়া সেনাবোৰে চোতালৈ অৰ্থাৎ প্ৰিটৰিয়মৰ ভিতৰলৈ তেওঁক কৈ গ'ল, আৰু গোটেই সৈন্য দলক মাতি গোট খুৰালো। ১৭ পাছত তেওঁলোকে যীচুক উজ্জল বৰগীয়া কাপোৰ পিঙ্কালে, আৰু কাঁইটৰ কিবীটি সাজি মূৰত পিঙ্কাই দিলো; ১৮ মানুহবোৰে

উজ্জল বৰগীয়া কাপোৰ সোলোকাই তেওঁক নিজৰ কাপোৰ পিঙ্কালে আৰু তেওঁক ক্ৰুচত দিবৰ বাবে বাহিৰলৈ লৈ গ'ল। ২১ সেই সময়ত মানুহবোৰে কুৰীশীয়া দেশৰ পৰা অহা চিমোন নামৰ (এই জন আলেকজেন্দ্ৰ আৰু বুফৰ বাপেক) লোক এজনক জৰুৰদণ্ডিতে যীচুৰ ক্ৰুচটো কঢ়িয়াই নিবলে ধৰি আনিলো। ২২ এইদৰে সৈন্য সকলে গলগথা বুলি কোৱা ঠাই খন লৈ যীচুক কৈ আছিল; (এই নামৰ অৰ্থ ‘মূৰৰ লাওখোলা’)। ২৩ তাতে তেওঁলোকে যীচুক গঢ়াৰসেৰে মিহলি হোৱা দাক্ষাৰস যাচিলে কিন্তু তেওঁ তাক গ্ৰহণ নকৰিলো। ২৪ পাছত তেওঁক ক্ৰুচত দি উঠি, তেওঁৰ কাপোৰৰ কোনে কি পাৰ, সেয়ে নিশ্চয় কৰিবলৈ, তেওঁলোকে চিঠি খেলি সেই কাপোৰ ভগাই ল'লে। ২৫ তেতিয়া ন মান বজাত তেওঁলোকে যীচুক ক্ৰুচত দিলো। ২৬ আৰু “ইহুদী সকলৰ বজা” এই বুলি তেওঁৰ অপৰাধৰ জাননী ওপৰত লিখি দিলো। ২৭ তেওঁৰ লগত আন দুজন ডকাইতৰ সোঁফালে এজনক আৰু বাওঁফালে আন এজনক, এনেদৰে ক্ৰুচতদিলো। ২৯ পাছত অহা-যোৱা কৰা বাটৰুৱা সকলে মূৰ জোকাৰি নিন্দা কৰি কৰলৈ ধৰিলো, “হেৰো মন্দিৰ নষ্ট কৰোঁতা আৰু তিন দিনৰ ভিতৰত সাজোঁতা, ৩০ নিজকে বৰ্কা কৰ আৰু ক্ৰুচৰ পৰা নামা” ৩১ সেইদৰে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ সৈতে ঠাট্টা-বিদ্রূপ কৰি পৰম্পৰৰ মাজত ক'লে, “সি আন লোকক বৰ্কা কৰিছিল কিন্তু নিজকেই বৰ্কা কৰিব নোৱাৰে। ৩২ হে শ্ৰীষ্ট, ইহৃষ্টোলৈৰ বজা, এতিয়াই ক্ৰুচৰ পৰা নামি আহা; তাতে আমি যেন দেখা পাও আৰু বিশ্বাস কৰোঁ।” তেতিয়া যি দুজনক তেওঁৰ লগত ক্ৰুচত দিয়া হ'ল, সেই দুজনেও তেওঁক নিন্দা কৰিলে। ৩৩ পাছত বাৰ মান বজাৰ পৰা তিনি বজাৰ সময়ত যীচুৱে বৰ মাতেৰে বিভিন্নাই ক'লে, “এলোই, এলোই, লামা চৰকানী?” অৰ্থাৎ “হে মোৰ সঁশ্ৰূ, হে মোৰ সঁশ্ৰূ, কি কাৰণত মোক তুমি পৰিত্যাগ কৰিলা?” ৩৫ তেতিয়া ওচৰত যিয় দি থকা লোক সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে ইয়াকে শুনি ক'লে, “চোৱা, ই এলিয়াক মাতিছো।” ৩৬ তাতে কোনো এজনে বেগাই গৈ, স্পঞ্জ এটা চিৰকাৰে পুৰ কৰি, তাক নলৰ আগত লগাই তেওঁক পান কৰিবলৈ দি ক'লে, “ৰবা, এলিয়াই ইয়াক নমাই দিবলৈ আহে নে নাহে, তাকে আমি চাওঁ আহা।” ৩৭ তেতিয়া যীচুৱে বৰকৈ আটাহ পাৰি, পাণ ত্যাগ কৰিলো। ৩৮ তাতে মন্দিৰৰ আঁৰ-কাপোৰ খন ওপৰৰ পৰা তললোকে ফালি দুভাগ

हल। ३९ तेऽ एहिद्वे प्राग् त्याग करा देखि, तेऽव आगेये गालील प्रदेशलै याव आबु ताते तेऽ येनेकै ओचरते यिय दि थका एश्वर सेनापतिये क'ले, “सँचाकै तोमालोकक कैहिल, तेनेकै तोमालोके तेऽक एहि मानुह जन संश्वरब पुत्र आहिला” ४० सेहि समयत वह देखा पावा।” ८ तेतिया तेऽलोके मैदामब परा ओलाइ महिलाई आतरब परा चाहि आहिला तेऽलोकब भितरत पलाल; कियनो सेहि समयत तेऽलोक सँचाकै कम्पन मगदलीनी मरियम, सरु याकोव आबु योचिर माक मरियम आबु बिस्यात है आहिल; तेऽलोके कोनो ब्यक्तिक आबु चालोमी आहिल। ४१ यीच मेतिया गालील प्रदेशत नक'ले, कियनो तेऽलोके अति दय खाहिल। ९ (note: आहिल, तेतिया एहि महिला सकले तेऽव पाहे पाहे गै The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark १६:९-२०) संग्रहब प्रथम दिनब रातिपुरा, यीच पुनरुथित तेऽव लगत यिबूचालेमैले आहिला। ४२ एहि दिनटो होराब पाछत; यि गवाकीब परा तेऽ सातोटा भूत आहिल आयोजनदिन; विश्वाम दिनब आगदिना सेरेहे खेदाहिल, सेहि मगदलीनी मरियमक तेऽ प्रथमते देखा तेतिया आवेलि ओचर चापि अहात, ४३ अविमाथियाब दिले। १० तेतिया तेऽ गै शोक आबु त्रन्दन करि योचके सेहि ठाहिलै आहिला तेऽ परिषद मग्नुलीब एजन थका यीचूब पूर्वब सঙ्गी सकलक वार्ता दिले; ११ तेतिया सन्यानीय सदस्य आहिला तेऽ संश्वरब राज्यालै अपेक्षा तेऽलोके यीचू ये जीयाइ उर्टिल आबु मगदलीनी मरियमक करि आहिला तेऽ साहसरेवे पीलातर ओचरलै गाल आबु ये दर्शन दिले, सेहि कथा तेऽलोके शुनिले किन्तु विश्वास यीचूब देह बिचारिले। ४४ इतिमध्ये पीलाते यीचूब मृत्यु नकरिले। १२ एहि सकलो घटना घटाब पाछत, यीचूरे अन्य होरा बुलि जानिवले पोरात, पीलात आचरित हल; तेऽ दूजन लोकक गाँरलै यात्रा करि थाकोते तेऽ अन्यरूप एश्वर सेनापतिक माति आनिले आबु यीचूब मृत्युब विषये धरि, तेऽलोकक देखा दिले। १३ ताते तेऽलोके गै सुधिले। ४५ येतिया तेऽ एश्वर सेनापतिर परा यीचूब अन्य शिष्य सकलक समाद दिले; किन्तु तेऽलोके सेहि मृत्यु जानिले, तेतिया तेऽ योचेक यीचूब देहटो कथा विश्वास नकरिले। ४६ पाछत एघाब जने भोजनत निबलै अनुमति प्रदान करिले। ४७ योचेफे शण सुताब वहि थाकोते, यीचूरे तेऽलोकक देखा दिले आबु काशोब लगतलै आहिला तेऽ यीचूक द्रुचर परा नमाले तेऽव उथानब पाछत, तेऽव देखा पोरा सकलक विश्वास आबु लगत अना शण सुताब कापोरेबे मेरियाइ शिलत नकराब कारणे तेऽलोकब अविश्वास आबु कठिन मनक खान्दि उलिओरा मैदाम एटात शुराइ थ'लो तार वाहत गरिहणा करिले। १५ आबु यीचूरे तेऽलोकक क'ले, एच्टा डाङर शिल बगराई आनि मैदामब प्ररेश द्वार “तोमालोके जगत्र सकलो ठाहिलै गै समुदाय सृष्टिर बन्ध करि दिले। ४८ मगदलीनी मरियम आबु योचिर माक आगत शुभवार्ता प्रचार करा। १६ ताते यि जने विश्वास मरियमे यीचूक मैदाम दिया ठाहिलै देखा पालो।

करि वाङ्गाइजित हय, तेऽ परित्राण पाब किन्तु यि जने अविश्वास करे, तेऽव दण्डाजा करा ह'वा। १७ एहिबोर पराक्रम कार्यब चिन, विश्वास करा सकलब अनुगामी ह'व। तेऽलोके मोर नामेरे भूत खेदाब, नतुन नतुन भाषाबे कथा क'व; सापक हातेबे त्रुलि ल'व; १८ आबु प्राणाशक कोनो वस्तु पान करिले तेऽलोकब एको हानि नहव आबु नरियाब गात हात दि, तेऽलोकक सूख करिबा। १९ एहिद्वे तेऽलोकब सैतेक कथा होराब पाछत प्रभु यीचूक व्स्गलै निया ह'ल आबु तेऽ संश्वरब सौँ हाते वहिल। २० पाछत तेऽलोके ओलाइ गै सकलो ठाहिलै घोषणा करिब धरिले; आबु प्रभुरे लगे लगे कार्य करि सेहि अनुगामी सकलब पराक्रम कार्यब चिनब द्वाराइ वाक्य सप्रमाण करिले। आमेन।

१६ तार पाछत विश्वामवाब शेष होरात, मगदलीनी मरियम, याकोबर मातृ मरियम आबु चालोमीये आहि यीचूब गात सानिबलै सुगक्षि द्रव्य किनिले। २ आबु संग्रहब प्रथम दिना अति रातिपुरा, सुर्य उदयाह इतेहै, तेऽलोके मैदामलै गाला। ३ तेऽलोके निजब माजत कोरा-कुइ करि क'ले, “मैदामब प्ररेश द्वारत थका शिलटो कोने आमाब वाबे बगराई दिव?” ४ कियनो सेहि शिलचता अति डाङर आहिल; एनेते चकु त्रुलि चाओते तेऽलोके देखिले ये, शिलचटा बगराई थोरा आছे ५ तेऽलोके तेतिया मैदामब भितरलै सोमाइ ग'ल आबु बगा कापोरे पिंडा डेका एजनक सोँफाले वहि थका देखिले, ताते तेऽलोक अति आचरित हल। ६ किन्तु तेऽ तेऽलोकक क'ले, “तोमालोके भय नकरिबा; तोमालोके द्रुचत हत होरा नाचरतीया यीचूक विचारिषा; तेऽ उर्टिल! तेऽ इयात नाइ; चोरा, एये तेऽव कु शुराइ थोरा ठाहि। ७ किन्तु तोमालोके गै, तेऽव आन शिष्य सकलब लगते पितरक कोरागै ये, ‘तेऽ तोमालोकर

ଲୁକ

ଦୂତେ ଉତ୍ତର ଦି କ'ଲେ, “ମହି ଗାଁରିଯେଲ; ଈଶ୍ଵରର ସାକ୍ଷାତେ ମହି ଥିଯାଇ ଥାକେଁ; ତୋମାର ସୈତେ କଥା ହବଲେ ଆରୁ ତୋମାର ବିରବଣ ଲିପିବନ୍ଦ କରିବଲେ ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିଯେ ଚଢ୍ଟେ ହଲ୍। ୨୦ ଚୋରା, ଏଇବୋର ଘଟନା ନଘଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମି ବୋବା କରିଛେ । ୨ ଆଦିରେ ପରା ଯି ସକଳେ ନିଜର ଚକ୍ରରେ ଦେଖିଛି ହେ ଥାକିବା; କୋନୋ କଥା କବ ନୋରାବିବା; କାବଣ ତୁମି ମୋର ଆରୁ ଯି ସକଳ ଦାସେ ବାକ୍ୟ ଯୋଷଣା କରିଛି, ତେଓଲୋକେଇ କଥା ବିଶ୍ୱାସ ନକରିଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି ସକଳୋ କଥା ନିରୂପିତ ଆମାକ ଏଇବୋର ଜନାଳେ । ୩ ଏହି ହେତୁକେ, ହେ ମହାମହିମ ସମୟତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହବ ।” ୨୧ ଆନପିନେ, ମାନୁହବୋରେ ଜଖବିଯାର ଥିଯଫିଲ, ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧେ ମହି ପ୍ରଥମରେ ପରା ଭାଲଦରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ବାବେ ଅପେକ୍ଷା କରି ଆଛିଲ ଆରୁ ମନ୍ଦିରର ଭିତରତ ତେଓର କରିଲୋଁ ଆରୁ ସେଯେ ଆପୋନାଲେ ଏକାଦିକ୍ରମେ ଲିଖା ଉଚିତ ପଲମ ହୋରା ଦେଖି ଚିତ୍ତିତ ହଲ୍ । ୨୨ ପାଛତ ତେଓ ଯେତିଆ ହବ ଯେନ ଦେଖିଲୋଁ । ୪ ମହି ଇଚ୍ଛା କରେଁ, ଆପୁନିଓ ଯେନ ଏହି ବାହିବଲେ ଆହିଲ, ଲୋକ ସକଳର ଲଗତ ଏକୋ କଥା କବ ବିଷୟବୋର ଶିକ୍ଷା ପାଯ, ଆରୁ ସେଇବୋର ସତ୍ୟତା ଜାନିବ ନୋରାବିଲେ; ତେତିଆ ଲୋକ ସକଳେ ବୁଝିବ ପାରିଲେ ଯେ ପାରେ । ୫ ଯିହୁନୀୟାର ବଜା ହେରୋଦର ଦିନତ ପୁରୋହିତ ମନ୍ଦିରର ଭିତରତ ତେଓ କୋନୋ ଦର୍ଶନ ପାଇଛେ । କିନ୍ତୁ ତେଓ ଅବିଯର ଦଲତ ଜଖବିଯା ନାମେରେ ଏଜନ ପୁରୋହିତ ଆଛିଲ, ଲୋକ ସକଳର ସୈତେ ଇଂଗିତେରେବେ କଥା ପାତିଲେ, ମୁଖେରେ ଜଖବିଯାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଏଲୀଚାବେୟ ହାବୋଗର ବଂଶର ଆଛିଲ । ୬ କୋନୋ କଥା କବ ନୋରାବିଲେ । ୨୩ ଇଯାବ ପାଛତ ତେଓର ଏଓଲୋକ ଦୁଯୋ ଈଶ୍ଵରର ଦୃଷ୍ଟିତ ଧାର୍ମିକ, ପବିତ୍ର ଆଛିଲ । ସେରା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋରାତ, ତେଓ ନିଜର ସରବଲେ ଗଲ । ପ୍ରତ୍ତର ସକଳୋ ଆଜା ଆରୁ ବିଧାନତ ଉତ୍ତରେ ନିର୍ଖୁତ ବୁପେ ୨୪ କିଛୁଦିନର ପାଛତ ତେଓର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଏଲୀଚାବେୟ ଗର୍ଭରତୀ ଜୀବନ-୍ୟାପନ କରିଛି । ୭ କିନ୍ତୁ ଏଲୀଚାବେୟ ବନ୍ଦ୍ୟ ହୋରା ହଲ୍; ଆରୁ ପାଁଚ ମାହଲେକେ ସରବ ପରା ବାହିବ ନୋଲାଲ । ତେଓ କାବଣେ, ତେଓଲୋକର କୋନୋ ସନ୍ତାନ ନାହିଲ । ତେଓଲୋକ କ'ଲେ ୨୫ “ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ମୋର ବାବେ ପ୍ରଭୁର କରିଲେ । ମାନୁହର ଦୁଯୋ ବସତେ ଅତି ବୃଦ୍ଧ ଆଛିଲ । ୮ ଏଦିନ ନିଜର ଦଲର ପାଲ ମାଜତ ମୋର ଲଜ୍ଜା ଦୂର କରିବଲେ ତେଓ ମୋର ଫାଲେ ଦୟାର କ୍ରମେ ପୁରୋହିତର ଦାୟିତ୍ୱ ପୋରାତ, ଜଖବିଯାଇ ପୁରୋହିତ ଦୃଷ୍ଟି କରିଲେ ।” ୨୬ ଏଲୀଚାବେୟ ଯେତିଆ ଛାୟ ମାହର ଗର୍ଭରତୀ, ହିଚାପେ ଈଶ୍ଵରର ସନ୍ମୁଖତ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆଛିଲ; ୯ କିଯନୋ ତେତିଆ ଈଶ୍ଵରେ ଗାଁରିଯେଲ ଦୂତକ ଗାଲୀଲ ପ୍ରେଦେଶର ନାଚରତ ପୁରୋହିତ ସକଳର କାର୍ଯ୍ୟ-ପ୍ରଣାଳୀ ଅନୁୟାୟୀ ପ୍ରଭୁର ମନ୍ଦିରତ ନଗରର ମରିଯମ ନାମେରେ ଏକ କୁମାରୀର ଓଚରୈ ପର୍ଯ୍ୟାଲେ । ୨୭ ସୋମାଇ ଧୂପ ଜ୍ଵଳାବଲେ ତେଓର ଓପରତ ପାଲ ପରିଲ । ୧୦ ଏହି କୁମାରୀ ବଜା ଦାୟନର ବଂଶର ଯୋଚେକ ନାମେରେ ଏଜନ ଧୂପ ଜ୍ଵଳାରା ସମୟତ ତାତ ଗୋଟ ଶୋରା ସକଳୋ ଲୋକେ ବ୍ୟକ୍ତିଲେ ବାଗଦାନ କରା ଆଛିଲ । ୨୮ ତାତେ ସେଇ ଦୂତେ ବାହିବର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆଛିଲ । ୧୧ ଏନେ ସମୟତେ ପ୍ରଭୁର ତେଓର ଓଚରୈ ଆହି କ'ଲେ, “ହେ ମହା ଅନୁଗ୍ରହ ପୋରା କନ୍ୟା, ଏଜନ ଦୂତ ଆହି ଜଖବିଯାର ସନ୍ମୁଖତ ଉପର୍ଥିତ ହେ ଧୂପ ବେଦିର ତୋମାର ମଙ୍ଗଳ ହେବକ! ପ୍ରଭୁ ତୋମାର ଲଗତ ଆଛେ ।” ୨୯ ସୋଁଫାଲେ ଥିଯାଇଲ୍ । ୧୨ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତକ ଦେଖି ଜଖବିଯା ଚମକି କିନ୍ତୁ ଏହି କଥା ଶୁଣ ମରିଯମର ଉଗୁଳ-ଥୁଗୁଳ ଲାଗିଲ ଆରୁ ଉଠିଲ ଆରୁ ତେଓର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେଇ ଦୂତେ ତେଓକ ଆଚିରିତ ହେ ଭାବିଲେ “ଇ କେନେ ମଙ୍ଗଲବାଦ!” ୩୦ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତେ କ'ଲେ, “ହେ ଜଖବିଯା, ଭୟ ନକରିବା; କିଯନୋ ତୋମାର ପ୍ରାର୍ଥନା ତେଓକ କ'ଲେ, “ହେ ମରିଯମ, ଭୟ ନକରିବା; କିଯନୋ ତୁମି ଶୁଣା ଗଲ, ଆରୁ ତୋମାର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଏଲୀଚାବେୟ ଏଜନ ପ୍ରତ୍ର ପ୍ରସର ଈଶ୍ଵରର ଦାରା ଅନୁଗ୍ରହ ପାଲା । ୩୧ ଚୋରା, ତୁମି ଗର୍ଭରତୀ ହେ କରିବ ଆରୁ ତୁମି ତେଓର ନାମ ଯୋହନ ଥିବା ।” ୧୪ ତେଓର ଏଟି ପ୍ରତ୍ର ପ୍ରସର କରିବା ଆରୁ ତେଓର ନାମ ଯୀଚୁ ଥିବା । ୩୨ କାବଣେ ତୋମାର ଆନନ୍ଦ ଆରୁ ଉଲ୍ଲାସ ହବ, ଆରୁ ତେଓର ଜନ୍ମତ ତେଓର ପ୍ରତ୍ର ବୁଲି ପ୍ରଖ୍ୟାତ ଅନେକ ଆନନ୍ଦ କରିବ । ୧୫ କିଯନୋ ପ୍ରଭୁର ଦୃଷ୍ଟିତ ତେଓ ହେବ । ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରେ ତେଓର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଦାୟନର ସିଂହାସନ ମହାନ ହବ; ତେଓ ପ୍ରଭୁର କାବଣେ କେନେକେ ସନ୍ତ ହବ ପାରେ? କାବଣ ମହି ଏଜନୀ କୁମାରୀ ।” ୩୫ ଆଗେ ଆଗେ ଯାବ । ତେଓ ପିତ୍ର ସକଳର ମନ ତେଓଲୋକର ତେତିଆ ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତେ ଉତ୍ତର ଦି ତେଓକ କ'ଲେ, “ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ସନ୍ତାନେ ଘ୍ରାବ ଆରୁ ଅବାଧ୍ୟ ସକଳକ ଧାର୍ମିକତାର ଜାନଲେ ତୋମାର ଓପରଲେ ଆହିବ, ଆରୁ ସର୍ବୋପରି ଈଶ୍ଵରର ଶକ୍ତିଯେ ଘ୍ରାବ । ଏହିଦରେ ତେଓ ପ୍ରଭୁର କାବଣେ ଯୁଗ୍ମତୋରା ଲୋକ ତୋମାକ ଛାୟ ଦି ଧରିବ । ଏହି ହେତୁକେ ସେଇ ପବିତ୍ର ଗର୍ଭଫଲର ସକଳକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ କରିବ । ୧୮ ତେତିଆ ଜଖବିଯାଇ ସେଇ ଦୂତକ ନାମ ଈଶ୍ଵରର ପ୍ରତ୍ର ବୁଲି ପ୍ରଖ୍ୟାତ ହବ, ୩୬ ଆରୁ ଚୋରା, ତୋମାର କ'ଲେ, “ଇଯାକ ମହି କେନେକେ ଜାନିମ? କିଯନୋ ମହି ବୃଦ୍ଧ ଆତ୍ମୀୟ ଏଲୀଚାବେତେ ବୃଦ୍ଧକାଳତୋ ଗର୍ଭତ ପ୍ରତ୍ର ସନ୍ତାନ ଧାରଣ ହେଛେ ଆରୁ ମୋର ଭାର୍ଯ୍ୟା ଓ ଅତି ବୃଦ୍ଧା ହେଛେ ।” ୧୯ ତାତେ କରିଛେ; ଯଦିଓ ତେଓକ ଲୋକେ ବାଁଜୀ ବୁଲିଛିଲ, କିନ୍ତୁ ତେଓ

এতিয়া ছয় মাহৰ গৰ্ভৰতী। ৩৭ কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাবে তেওঁলোকে এলীচাবেতক ক'লে, “তোমাৰ বংশৰ মাজত কোনো বিষয় অসাধ্য নহয়।” ৩৮ মৰিয়মে ক'লে, “প্ৰভুৰ এই নাম কাৰো নাই।” ৬২ পাছত তেওঁলোকে সংকেত দাসী যি মই, মোলৈ আপুনি কোৱাৰ দৰে হওক।” ইয়াৰ দি ল'ৰাৰ বাপেকৰ পৰা জনিব বিচাৰিলে যে, তেওঁ কি পাছতে স্বৰ্গৰ দৃত মৰিয়মৰ ওচৰ পৰা গুটি গ'ল। ৩৯ নাম দিব ইচ্ছা কৰে। ৬৩ তেতিয়া তেওঁ ফলি খুজি তাত তেতিয়া মৰিয়মে উষ্টি বেগাবেগিক যিহুদীয়াৰ পাৰ্বত্য লিখিলে, “ইয়াৰ নাম ‘যোহন’।” তাতে সকলোৱে বিস্ময় অঞ্চলৰ এখন নগৰলৈ গ'ল ৪০ তাত জখবিয়াৰ ঘৰত মানিলে। ৬৪ তেতিয়াই জখবিয়াৰ মুখ আৰু জিভাব বান্ধ সোমাই মৰিয়মে এলীচাবেতক অভিবাদন জনালে। ৪১ মুকলি হৈ গ'ল আৰু তেওঁ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ ধৰিলে। তাতে মৰিয়মৰ সেই মঙ্গলবাদ শুনা মাত্ৰেই, এলীচাবেতৰ ৬৫ তেতিয়া আশে-পাশে থকা লোক সকল আচাৰিত হ'ল গৰ্ভৰ শিশুটি নাচি উঠিল; আৰু এলীচাবেত পবিত্ৰ আত্মাৰে আৰু যিহুদীয়াৰ গোটেই পাৰ্বত্য অঞ্চলৰ লোক সকলে যি পূৰ্ণ হ'ল। ৪২ তাৰ পাছত এলীচাবেতে বৰ ডাঙৰ মাত্তেৰে ঘটিল সেই বিষয়ে কোৱা-কুই কৰিবলৈ ধৰিলে। ৬৬ যি কৰলৈ ধৰিলে, “তিৰোতা সকলৰ মাজত তুমি ধন্যা; আৰু সকলে এই কথা শুনিলে, তেওঁলোকে মনে মনে বিষয়টো তোমাৰ গৰ্ভফলো ধন্য। ৪৩ মোৰ প্ৰভুৰ মাত্ৰ যে মোৰ ভাৰি কৰলৈ ধৰিলে, “ভৱিষ্যতে এই ল'ৰা তেনেহলে ওচৰলৈ আহিছে, মোৰ এনে সৌভাগ্য কেনেকৈ হ'ল? ৪৪ কি হ'ব?” কিয়নো তেওঁলোকে বুজিছিল যে প্ৰভুৰ হাত কিয়নো তোমাৰ মঙ্গলবাদৰ স্বৰ মোৰ কাগত পৰাৰ লগে তেওঁৰ লগত আছে। ৬৭ পাছত ল'ৰা জনৰ পিতৃ জখবিয়াই লগে, মোৰ গৰ্ভৰ শিশুটি উল্লাসত নাচি উঠিল। ৪৫ তুমি পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, এই ভাবেওভি প্ৰচাৰ কৰিলে। ধন্যা; কিয়নো প্ৰভুৰ তোমাক যি যি কথা কৈছিল, সেই ৬৮ ইস্রায়েলৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা হওক; কিয়নো তেওঁ সকলো সিদ্ধ হব বুলি তুমি বিশ্বাস কৰিলা।” ৪৬ তেতিয়া নিজৰ মানুহবোৱক সহায় কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক মুক্ত মৰিয়মে ক'লে, “মোৰ প্ৰাণে প্ৰভুৰ মহিমা বৰ্ণাইছে, ৪৭ কৰিবলৈ আহিছে। ৬৯ তেওঁ আমাৰ কাৰণে তেওঁৰ দাস মোৰ আজ্ঞাই মোৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰত উল্লাস কৰে। ৪৮ দায়ুদৰ বংশত এজন শক্তিশালী ত্ৰাণকৰ্তাৰ দিলে। ৭০ কিয়নো তেওঁ তেওঁ তেওঁৰ দাসীৰ নীহ অৱস্থালৈ চালে; আৰু ৪৯ এই বিষয়ে ঈশ্বৰে পবিত্ৰ ভাৱবাদী সকলৰ দ্বাৰা পূৰ্বতে এতিয়াৰ পৰা পুৰুষানুকূলমে সকলোৱে মোক ধন্যা বুলিব। কৈছিল। (aiōn g165) ৭১ তেওঁ শক্ৰ সকলৰ হাতৰ পৰা আৰু ৪৯ কিয়নো পৰাক্ৰমী জনে মোৰ কাৰণে মহৎ কৰ্ম কৰিলে; যি সকলে আমাক ঘৃণা কৰে, সেই সকলোৱে হাতৰ পৰা আৰু তেওঁৰ নাম পবিত্ৰ। ৫০ যি সকলে তেওঁলৈ ভয় কৰে, আমাক বৰ্ক্ষা কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দিলে। ৭২ তেওঁ আমাৰ পুৰুষে পুৰুষে তেওঁলোকৰ ওপৰত তেওঁৰ দয়া থাকে। ৫১ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ প্ৰতি দেয়া দেখুৱাৰ আৰু তেওঁৰ পৰিত্ব তেওঁ নিজ বাহুৰ দ্বাৰাই পৰাক্ৰমী কৰ্ম কৰিলে। নিজ নিজ বিধান সেঁৱণ কৰাৰ; ৭৩ এই বিধান হৈছে প্ৰতিজ্ঞা, যি অন্তৰত অহংকাৰ কৰা সকলক তেওঁ ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলে। আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ অৱ্রাহামক তেওঁ দিছিল। ৭৪ শক্ৰবোৰৰ ৫২ তেওঁ শাসক সকলক সিংহাসনৰ পৰা নমাই দিলে, হাতৰ পৰা আমাক মুক্ত কৰিব বুলি তেওঁ প্ৰতিশ্ৰুতি কিন্তু নীহ লোকক তুলি ধৰিলে। ৫৩ তেওঁ ক্ষুধাতুৰ লোকক দিলে, যাতে আমি নিৰ্ভয়ে তেওঁৰ আগত সেৱা কৰিব উত্তম বস্ত দিলে আৰু ধৰনস্তক শুদ্ধ-হাতে পঠাই দিলে। ৫৪ পাৰোঁ, ৭৫ আৰু আমাৰ জীৱনৰ আয়ুসৰ কালত পবিত্ৰ তেওঁ নিজৰ দাস ইস্রায়েলক সাহায্য কৰিলে, তেওঁ দয়ালু; আৰু ধৰ্মিকতাৰে সেৱা কৰি থাকিব পাৰোঁ। ৭৬ হে মোৰ ৫৫ অৱ্রাহাম আৰু তেওঁৰ বংশলৈ চিৰকাল দয়া কৰিবৰ সন্তান, তোমাক সৰ্বোপৰি জনৰ ভাৱবাদী বুলি কোৱা হৈ; কাৰণে, যেনেকৈ তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ ওচৰত কিয়নো তুমি প্ৰভুৰ আগমণৰ কাৰণে লোক সকলক যুগ্মত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই বিষয় তেওঁ সেঁৱণ কৰিলে।” কৰিবলৈ তেওঁৰ আগে আগে যাবা। ৭৭ লোক সকলক (aiōn g165) ৫৬ পাছত এলীচাবেতৰ লগত মৰিয়ম তিনি পাপৰ ক্ষমা লাভৰ দ্বাৰা পৰিত্বাণ পোৱাত সহায় পাৰলৈ মাহ মান থাকি নিজৰ ঘৰলৈ উল্লটি আহিল। ৭৭ পাছত শিক্ষা দিবা। ৭৮ ঈশ্বৰে আমাক ক্ষমা কৰিব, কাৰণ তেওঁ এলীচাবেতৰ প্ৰসৱৰ কাল পূৰ্ণ হোৱাত, তেওঁ এটি পুত্ৰ কোমল চিতৰ আৰু দয়ালু। তেওঁ কৰুণাৰে পুৱাৰ অৰূণৰ প্ৰসৱ কৰিলে। ৭৯ তাতে ওচৰ চুবুৰীয়া আৰু আত্মীয় দৰে ত্ৰাণকৰ্তাৰ স্বৰ্গৰ পৰা আমাক সহায় কৰিবলৈ আহিব। স্বজনে যেতিয়া শুনিলে যে প্ৰভুৰে তেওঁৰ প্ৰতি দয়া কৰিলে, ৮০ তেওঁ অনুকৰাৰ আৰু মৃত্যুছায়াত বহি থকা লোক সকলক তেতিয়া সকলোৱে তেওঁৰে সৈতে আনন্দ কৰিলে। ৮১ পোৱাৰ দিব। তেওঁ আমাৰ ভৰি শাস্তিৰ পথত গমন কৰাৰ। তাৰ পাছত আঠ দিনৰ দিনা তেওঁলোকে শিশুটিক লৈ চুন্নং ৮০ এনেদেৱে যোহন বাষ্পাইজক বাঢ়িবলৈ ধৰিলে আৰু কৰিবলৈ আহিল আৰু সকলোৱে বাপেকৰ নাম অনুসাৰে আত্মাত শক্তিশালী হৈ উঠিল; ইস্রায়েল জাতিৰ আগত শিশু নাম জখবিয়া থব খুজিছিল; ৬০ কিন্তু মাকে উত্তৰ মুকলিকৈ প্ৰকাশ হোৱাৰ আগলৈকে তেওঁ মৰুপ্রাপ্তত বাস দি ক'লে, “নহয় ইয়াৰ নাম যোহন হব।” ৬১ তেতিয়া কৰিছিল।

২ সেই সময়ত চীজার আগষ্টচে নির্দেশ জারি করিলে অনুসারে সকলো দেখি আবু শুনি তেওঁলোকে ঈশ্বরৰ

যে, রোম সাহায্যায়ত বাস কৰা সকলো লোকৰ নাম প্রশংসা স্তুতি কৰি ঘৰলৈ উলটি গ'ল। ১১ পাছে আঠ দিনৰ লিখাই গণনা কৰা হওক। ২ চিৰিয়াৰ বাজ্যপাল কুবীগীয়াৰ পাছত, যেতিয়া তেওঁৰ চৱাঙ্গ কৰিবৰ সময় হল, তেতিয়া সময়ত এয়ে প্ৰথম লোক পিয়ল হৈছিল। ৩ সেয়ে, নাম তেওঁলোকে শিশুটিৰ নাম যীচু বাখিলে; তেওঁ মাতৃগৰ্ভত লিখাৰ বাবে প্ৰত্যেকে নিজৰ নিজৰ নগৰলৈ গ'ল। ৪ রজা স্তুতি হোৱাৰ আগোয়ে স্বৰ্ণৰ দৃতে এই নাম দিছিল। ২২ দায়ুদৰ বংশধৰ হোৱা হেতুকে যোচকেও গালীন প্ৰদেশৰ মোচিৰ বিধান অনুসারে শুচিকৰণৰ দিন উপস্থিত হোৱাত নাচৰত নগৰৰ পৰা দায়ুদৰ নগৰ নামেৰে খ্যাত যত্নুদাৰ যোচকে আৰু মৰিয়মে শিশু যীচুক প্ৰভুৰ ওচৰত উপস্থিত বৈঞ্জলেহম নগৰলৈ গ'ল। ৫ যোচকে তেওঁলৈ বাগদান কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোক যিবুচালেমত থকা মন্দিৰলৈ কৰা মৰিয়মকো লগত লৈ নাম লিখাৰ বাবে গ'ল। সেই আনিলে। ২৩ কাৰণ প্ৰভুৰ বিধান-শাস্ত্ৰত লিখা আছে যে সময়ত মৰিয়ম গৰ্ভৰতী আছিল। ৬ পাছত তেওঁলোক প্ৰথমে জন্মা প্ৰতিজন পুত্ৰ সন্তানক প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে ‘পৰিত্ব’ তাতে থাকোতে, মৰিয়মৰ প্ৰসৱৰ কাল পূৰ্ণ হ'ল। ৭ বুলি কোৱা হৰ।” ২৪ আবু “এমোৰ কপো বা দুটা পাৰ তেওঁ নিজৰ প্ৰথম পুত্ৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলে আৰু তেওঁক পোৱালি” বলিদান কৰাৰ কথা যি দৰে প্ৰভুৰ বিধান-কাপোৰেৰে মৰিয়াই দানা পাত্ৰত শুৱাই থলে; কাৰণ শাস্ত্ৰত লিখা আছে, তাক উৎসৰ্গ কৰিবলৈকো তেওঁলোক অতিথিশালাত তেওঁলোকৰ কাৰণে থকা ঠাই নাছিল। ৮ যিবচালেমলৈ আছিল। ২৫ তেতিয়া যিবুচালেমত চিমিয়োন সেই অঞ্চলত কিছুমান মেষৰখীয়াই ৰাতি পথাৰত নিজৰ নামেৰে এজন ধাৰ্মিক আৰু ঈশ্বৰভক্ত লোক আছিল আৰু নিজৰ জাকবোৰ পহৰা দি আছিল। ৯ হঠাতে প্ৰভুৰ তেওঁ ইস্রায়েলৰ সান্তুনাৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰি আছিল। দৃত এজন আহি তেওঁলোকৰ ওচৰত উপস্থিত হ'ল আবু পৰিত্ব আত্মা তেওঁৰ সৈতে আছিল। ২৬ প্ৰভুৰ অভিযিক্ত তেতিয়াই প্ৰভুৰ মহিমা তেওঁলোকৰ চাৰিওফালে উজ্জল হৈ জনক দেখা নাপায় মানে, তেওঁ মৃত্যুভোগ নকৰিব, এই প্ৰকাশিত হল; তাতে তেওঁলোকৰ অতিশয় ভয় লাগিল। কথা পৰিত্ব আত্মাৰ দ্বাৰাই তেওঁলৈ প্ৰকাশ কৰা হৈছিল। ১০ তেতিয়া দৃতে তেওঁলোকক কলে, “ভয় নকৰিবা; ২৭ সেইদিনা পৰিত্ব আত্মাৰ দ্বাৰা চালিত হৈ চিমিয়োন কিয়নো ঢোৱা, যি শুভোৰ্তা সকলো লোকৰ কাৰণে হৰ, মন্দিৰলৈ আহিছিল। বিধানৰ বিধান পালন কৰিবলৈ মাক-সেই মহা আনন্দৰ শুভোৰ্তা মই তোমালোকৰ আগত বাপেকে শিশু যীচুক ভিতৰলৈ আনিলে। ২৮ তেতিয়া ঘোষণা কৰো যে, ১১ আজি দায়ুদৰ নগৰত তোমালোকৰ চিমিয়োনে যীচুক কোলাত লৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি ক'লে, কাৰণে আগৰকৰ্তা জন্মিল; তেওঁ অভিযিক্ত প্ৰভু ছীষ। ১২ ২৯ “হে প্ৰভু, এতিয়া আপুনি নিজৰ প্ৰতিশ্ৰুতি অনুসারে তোমালোকলৈ এয়ে চিন হব যে, ল'বা জনক কাপোৰেৰে আপোনাৰ দাসক শাস্ত্ৰৰে বিদায় দিয়ক। ৩০ কিয়নো মোৰ মেৰিয়াই দানা পাত্ৰত শুৱাই থোৱা দেখা পাবা।” ১৩ চকুৱে আপোনাৰ পৰিত্বাণ দেখা পালে, ৩১ যি পৰিত্বাণ তেতিয়া আকস্মাতে স্বৰ্গবাহিনীৰ এক বৃহৎ দলে সেই দৃতৰ আপুনি সকলো লোকৰ সাক্ষাতে প্ৰস্তুত কৰিলে। ৩২ তেওঁ লগ ল'লে আবু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি কৰলৈ ধৰিলে, ১৪ অনা-ইহুদী সকলৰ আগত সত্য প্ৰকাশ কৰাৰ এক পোহৰ “উর্দ্ধলোকত ঈশ্বৰৰ মহিমা, আবু পৃথিবীত তেওঁৰ প্ৰীতিৰ হব আবু তেৱেই আপোনাৰ প্ৰজা ইস্রায়েল লোকৰ পৌৰৰ পাত্ৰ মানুহবোৰৰ মাজত শান্তি।” ১৫ পাছত স্বৰ্ণৰ দৃত হৰ।” ৩০ শিশুটিৰ বিষয়ে চিমিয়োনে যি সকলো কথা সকল তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা স্বৰ্ণলৈ উলটি যোৱাত ক'লে, সেই বিষয় শুনি মাক-বাপেক বিস্মিত হৈ গ'ল। ৩৪ মেষৰখীয়াবোৰে পৰম্পৰে কোৱা-কুই কৰিলে, “ব'লা, তাৰ পাছত চিমিয়োনে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি যীচুৰ এতিয়া আমি বৈলৈহেমলৈ যাওঁক; যি ঘটনাৰ কথা প্ৰভুৰে মাক মৰিয়মক কলে, “মনোযোগেৰে শুনা! এই শিশুটিয়েই আমাৰ আগত ঘোষণা কৰিলে, তাকে চাবলৈ যাওঁ ব'লা।” ইস্রায়েলৰ মাজত অনেকৰ পতন আবু উত্থানৰ কাৰণ হৰ ১৬ তাৰ পাছত তেওঁলোকে বেগাই বিচাৰি গ'ল, তাতে আবু তেওঁ এনে এক চিন হ'ব যাব বিৰুদ্ধে অনেকেই কথা বিচাৰি যোৱাত মৰিয়ম, যোচকে, আবু দানা পাত্ৰত শুৱাই কৰ; ৩৫ তাতে বৃহৎ লোকৰ মনৰ ভাৰণা প্ৰকাশ হৈ পৰিব থোৱা ল'বা জনক দেখা পালে। ১৭ এইদৰে দেখাৰ পাছত আবু তোমাৰ নিজৰ হৰদয় শুলে বিস্মিব।” ৩৬ সেই ঠাইতে শিশুটিৰ বিষয়ে তেওঁলোক যি কথা দৃতে কৈছিল, সেই হান্না নামৰ এগৰাকী ভাৰবাদিনী আছিল। তেওঁ আচেৰ সকলো কথা তেওঁলোকে লোক সকলক জনালে। ১৮ তাতে ফৈদৰ পন্নুৱেলৰ জীয়েক। তেওঁৰ অনেকে বয়স হৈছিল। মেষৰখীয়া সকলৰ কথা শুনি সকলোৱে বিস্ময় মানিলে। বিবাহৰ পাছত তেওঁ স্বামীৰ সৈতে সাত বছৰ থাকিল ১৯ কিন্তু মৰিয়মে হলে সেইবোৰ কথা মনতে সাঁচি থলে ৩৭ আবু পাছত চৌৰাশী বছৰ বয়সলৈকে তেওঁ বিধৰাব আবু সেই বিষয়ে চিন্তা কৰিবলৈ ধৰিলে। ২০ ইয়াৰ পাছত জীৱন কঠালে। তেওঁ মন্দিৰ এৰি কঠেকো যোৱা নাছিল; মেষৰখীয়াবোৰে তেওঁলোক যি দৰে কোৱা হৈছিল, সেই দিনে বাতিয়ে উপবাস আবু প্ৰার্থনাবে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা

করিছিল। ৩৮ ঠিক সেই সময়তে, তেওঁ তেওঁলোকৰ ফালে আহিল ইহুদী সকলৰ মহা-পুরোহিত। সেই সময়তে আগবঢ়ি আহি ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিবলৈ আৰস্ত কৰিলে অৱশ্যে জৰুৰিয়াৰ পুতেক যোহনলৈ ঈশ্বৰৰ বাক্য আহিল। আৰু যিবৃচালেমৰ মুক্তিৰ অপেক্ষাত থকা সকলোকে সেই ৩ তেতিয়া যোহনে যৰ্দন নদীৰ চৌদিশৰ সকলো প্রাত্মলৈ শিশুটিৰ বিষয়ে ক'বলৈ ধৰিলৈ। ৩৯ প্রভুৰ বিধানৰ মতে গৈ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলৈ, যাতে লোক সকলে পাপৰ পৰা কৰিবলগীয়া সকলো নিয়ম সম্পূৰ্ণ কৰি যোচক আৰু ক্ষমা লাভ পাবৰ কাৰণে মন-পালটন কৰে আৰু বাণিষ্ঠসু মৰিয়ম নিজৰ নগৰ গালীল প্ৰদেশৰ নাচৰতলৈ উলটি লয়। ৪০ ভাৰবাদী যিচ্যাব পুস্তকত যেনেকৈ লিখা আছে: আহিল। ৪০ পাছে শিশুটি ক্ৰমে ক্ৰমে বৃদ্ধি পাই শক্তিমান “মৰুপ্ৰাত্মত এজনৰ কন্ঠস্বৰ শুনা গৈছে, তোমালোকে হব ধৰিলে আৰু জ্ঞানেৰে ও পূৰ্ণ হব ধৰিলে, ঈশ্বৰ অনুগ্ৰহ প্ৰভুৰ পথ যুগ্মত কৰা, তেওঁৰ বাট পোন কৰা। ৫ আটাই তেওঁৰ ওপৰত আছিল। ৪১ নিস্তাৰ-পৰ্ব পালন কৰিবলৈ উপত্যকা পূৰ কৰা হব, প্ৰতিটো পৰ্বত আৰু পাহাৰ প্ৰত্যেক বছৰে যীচুৰ মাক আৰু বাপেক যিৰুচালেমলৈ যায়। সমান কৰা হব, একা-বেকা পথবোৰ পোন হব, খলা-৪২ যীচুৰ বয়স যেতিয়া বাৰ বছৰ, তেতিয়া তেওঁলোকে বমা পথবোৰ সমান কৰা হব। ৬ সকলো মন্ত্রয়ই ঈশ্বৰৰ যথা বীতি মতে সেই পৰ্বলৈ গৈছিল। ৪৩ পৰ্ব সকলো পৰিভ্ৰাণ দেখিব।” ৭ তাতে বাণিষ্ঠ লবৰ কাৰণে অনেক বীতি শ্ৰেষ্ঠ কৰি তেওঁলোক যেতিয়া ঘৰলৈ উলটি আহিল, লোক যোহনৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলৈ। তেওঁ তেওঁলোকক তেতিয়া ল’ৰা যীচু যিৰুচালেমতে বৈ গ’ল; কিন্তু তেওঁৰ ক’লে, “হে দুষ্ট সৰ্পৰ বংশধৰ! ঈশ্বৰ যি ক্ৰোধ আহিমাক-বাপেকে এই কথা জনা নাছিল। ৪৪ তেওঁলোকৰ আছে তাৰ পৰা পলাবৰ বাবে কোনে আপোনালোকক সৈতে যাত্রা কৰা দলৰ লগতে যীচু আছে বুলি ভাবি, সতৰ্ক কৰি দিলো? ৮ আপোনালোকে যে মন-পালটন তেওঁলোক এদিনৰ বাট গ’ল। পাছত তেওঁলোকে আভীয়া- কৰিছে, তাৰ উপযুক্ত ফলেৰে ফলবান হওক। নিজৰ স্বজন আৰু বৃন্দ-বান্ধৱৰ মাজত তেওঁক বিচাৰিবলৈ ধৰিলৈ। মনতে নাভাৰিব যে ‘অৱাহাম আমাৰ পিতৃপুৰুষ’। কিয়নো ৪৫ কিন্তু মানুহৰ মাজত বিচাৰি নাপায় যিৰুচালেমলৈ পুৰুৰ মই আপোনালোকক কওঁ যে, এই শিলবোৰৰ পৰাও ঘূৰি আহিতেওঁলোকে যীচুক তাত বিচাৰি ফুৰিব ধৰিলৈ। ঈশ্বৰে অৱাহামৰ কাৰণে সত্তান উৎপন্ন কৰিব পাৰে। ৯ ৪৬ তিনি দিনৰ পাছত তেওঁলোকে যীচুক মন্দিৰত পালে। গছৰ গুৰিত ইতিমধ্যে কুঠাৰ লাগিয়েই আছে; যি গছে তেওঁ অধ্যাপক সকলৰ মাজত বহি তেওঁলোকৰ কথা শুনি ভাল ফল নিদিয়ে, তাক কাটি জুইত পেলোৱা হব।” ১০ আছিল আৰু নানা প্ৰশ্ন সুধি আছিল। ৪৭ আৰু যি সকলে তেতিয়া লোক সকলে যোহনক সুধিলে, “তেনেহলে আমি তেওঁৰ কথা শুনিলে, তেওঁলোক সকলোৱে তেওঁৰ বুদ্ধি এতিয়া কি কৰিব লাগিব?” ১১ তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক আৰু উত্তৰত বিসায় মানিলে। ৪৮ মাক-বাপেকেও তেওঁক ক’লে, “যদি কাৰোবাৰ দুটা চোলা আছে, তেনেহলে যাৰ দেখি আচাৰিত হ’লা মাকে তেওঁক ক’লে, “বোপা, তুমি নাই তেওঁক এটা চোলা দিয়ক আৰু যাৰ খোৱা বস্তু আছে, আমালৈ কিয় এইদৰে কৰিলা? তোমাৰ দেউতাৰা আৰু তেৱোঁ সেইদৰে কৰক।” ১২ তেতিয়া কেইজনমান কৰ মই তোমাক বিচাৰি হাবাথুৰি খাই ফুৰিছোঁ।” ৪৯ তেতিয়া সংঘকাৰীয়ো বাণিষ্ঠ লবৰ বাবে আহিল। তেওঁলোকে তেওঁলোকক তেওঁক ক’লে, “তোমালোকে কি কাৰণে মোক তেওঁক শুধিলে, “হে গুৰু, আমি কি কৰিব লাগে?” ১৩ তেওঁ বিচাৰি ফুৰিছাঃ? মই মোৰ শিত্ৰ ঘৰত থকা যে উচিত, সেই লোক সকলক ক’লে, “যিমান কৰ আদয় কৰিব লাগে ইয়াক জানো তোমালোকে নাজানা?” ৫০ কিন্তু তেওঁ তাতকৈ অধিক ধন নলব।” ১৪ কেইজনমান সৈনিকেও কি কথা কৰ বিচাৰিছিল, সেই কথাৰ অৰ্থ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “আৰু আমাৰ বিষয়েনো কি হ’ব? আমি বুজি নাপালে। ৫১ তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ লগত তেওঁ কি কৰিম?” তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “বলেৰে কাৰো নাচৰতলৈ উভটি গ’ল আৰু তেওঁলোকৰ বাধ্য হৈ থাকিল। পৰা ধন নলব। কাকো মিছাকৈ দোষাবোপ নকৰিব। তেওঁৰ মাকে এই সকলো কথা মনত বাধি থালিলে। ৫২ কিন্তু আপোনালোকৰ যি বেতন তাতে সন্তুষ্ট হৈ থাকিব।” ১৫ এইদৰে যীচু জ্ঞান আৰু বয়সত বৃদ্ধি পাব ধৰিলে; আৰু লোক সকলে যিহেতু অতি আগাহেৰে আৰ্টিষ্টৰ আগমণলৈ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ সৈতে, মানুহৰ প্ৰেমত অধিককৈ বাঢ়ি যাব অপেক্ষা কৰি আছিল, সেয়ে এই যোহনেই তেওঁলোকৰ ধৰিলৈ।

সেই প্ৰত্যাশিত অভিযন্ত আৰ্টিষ্ট জন হয় নে নহয় সেই

বিষয়ে তেওঁলোকে মনে মনে বিবেচনা কৰি আছিল। ১৬

৩ তিবিৰিয়া চীজাৰৰ বাজত্ব পোন্দৰ বছৰত যিহুদীয়াৰ যোহনে উত্তৰ দি সকলোকে কলে, “মই আপোনালোকক পানীতোহে বাণিষ্ঠ দিওঁ, কিন্তু মোতকৈ অধিক শক্তিমান এজন আহিলে; মই তেওঁৰ পাদুকাৰ ফিটাৰ বাক্ষ খুলিবৰো যোগ্য নহওঁ; তেৱেই আপোনালোকক পৰিত্ব আত্মাত আছিল অবিজীৱী প্ৰদেশৰ বজা। ২ হানন আৰু কায়াফা

আবু জুইত বাণিস্ম দিব। ১৭ শস্যের মুণ্ডা মো চোতাল মহলালেল কৈননৰ পুত্ৰ; ৩৮ কৈনন ইনোচৰ পুত্ৰ; ইনোচ ভালকে পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ আবু ধান নিজৰ ভৱালত চপাই চেখৰ; চেখ আদমৰ পুত্ৰ; আদম ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।

থবলৈ তেওঁৰ কুলা তেওঁৰ হাতত আছে আবু যি জুই কেতিয়াও নুনমায়, তাত তেওঁ ঘুলা পুৰি পেলাৰ।¹ ১৮ ইয়াৰ পাছত যীচু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ যদ্বন্দন নদীৰ পৰা উলটি আহিল আবু আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হৈ মুন্দুভৰ্তলে গ'ল। ২ তাত চল্লিশ দিন ধৰি চয়তানে তেওঁক প্লোভনত পেলাৰ বিচাৰিলে। এই চল্লিশ দিন যীচুৰে একোকে নাখালে; সেয়ে, এই সময় পাৰ হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ভোক লাগিল। ৩ তেতিয়া চয়তানে যীচুক ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে এই দুৰ্কৰ্ম কৰিলে; তেওঁ যোহনক বন্দী কৰি বন্দীশালত শিলবোৰ পঠা হৈলৈ দিয়ক।” ৪ যীচুৰে তাক উন্নৰ দিলে, “শাস্তি লিখা আছে, মানুহ কেৱল পঠাবে জীজাই নাখাকে।” ৫ তাৰ পাছত চয়তানে যীচুক এক ওখ ঠাইলৈ লৈ গ'ল আবু মুহূৰ্ততে জগতৰ সকলো বাজ্য তেওঁক দেখুৱালে। ৬ চয়তানে তেওঁক ক'লে, “এই সকলো বাজ্যৰ ক্ষমতা আবু সেইবোৰ ঐশ্বৰ্য মই আপোনাক দিম, কাৰণ এই সকলো মোক দিয়া হৈছে আবু মই যি জনকে ইচ্ছা কৰোঁ, তেওঁকে এইবোৰ দিব পাৰোঁ। ৭ এই হেতুকে আপুনি যদি মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি মোৰ আৰাধনা কৰে, তেনেহলে এই সকলো আপোনাৰেই হব।” ৮ তেতিয়া যীচুৰে উন্তৰ দিক তাক ক'লে, “শাস্তি লিখা আছে: ‘তুমি কেৱল তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰিবা, আবু তেওঁবেই কেৱল সেৱা কৰিবা।’” ৯ তাৰ পাছত চয়তানে যীচুক যিচুলালেমলৈ লৈ গ'ল আবু মন্দিৰৰ সুউচ্চ চূড়াৰ ওপৰত থিয়ে কৰাই ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে ইয়াৰ পৰা তললৈ নিজক পেলাই দিয়ক। ১০ কিয়নো শাস্ত্ৰ এনেদৰে লিখা আছে: ‘তোমাক বক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ দৃত সকলক তোমাৰ আৰ্থে আজ্ঞা দিব’ আবু ১১ ‘তোমাৰ ভৰি যেন শিলত খুন্দা নাখায়, এই লেবীৰ; ১২ লেবী চিমিয়োনৰ পুত্ৰ; চিমিয়োন যুদাৰ; যোচেফ যোদাৰ পুত্ৰ; ২৩ যোদা যোহাননৰ পুত্ৰ; যোহানন বীচাৰ; বীচাৰ, জৰুৰৱালিৰ; জৰুৰৱালি চল্টীয়েলৰ; চল্টীয়েল নেৰিব; ২৪ নেৰি মক্ষিৰ পুত্ৰ; মক্ষি অদীৰ; অদী কোচমৰ; কোচম ইলমাদমৰ; ইলমাদম এৰ; ২৯ এৰ যিহোচুৱাৰ পুত্ৰ; যিহোচুৱা ইলীয়েচৰৰ; ইলীয়েচৰ যৌৰীমৰ; যৌৰীম মততৰ; মতত লেবীৰ; ৩০ লেবী চিমিয়োনৰ পুত্ৰ; চিমিয়োন যুদাৰ; যুদা যোচেফৰ; যোচেফ যোনমৰ; যোনম ইলীয়াকীমৰ; ৩১ ইলীয়াকীম মিলেয়াৰ পুত্ৰ; মিলেয়া মিলাৰ; মিলা মতথৰ; মতথ নাথনৰ; নাথন দায়ুদৰ; ৩২ দায়ুদ যিচয়ৰ পুত্ৰ; যিচয় ওবেদৰ; ওবেদ বোৱজৰ; বোৱজ চালমোন; চালমোন নহচোনৰ; ৩৩ নহচোন অমীনাদবৰ পুত্ৰ; অমীনাদব অদমীন; অদমীন অণীৰ পুত্ৰ; অণী হিস্তোণৰ; হিস্তোণ প্ৰেৰচৰ; প্ৰেৰ যিহুদাৰ পুত্ৰ; ৩৪ যিহুদা যাকোবৰ পুত্ৰ; যাকোব ইচহাকৰ; ইচহাক অবাহামৰ; অবাহাম তেৰহৰ; তেৰহ নাহোৰৰ পুত্ৰ; ৩৫ নাহোৰ চৰ্গৰ পুত্ৰ; চৰ্গ বিয়ৰ; বিয় পেলগৰ; পেলগ এবৰৰ; এবৰ চেলহৰ পুত্ৰ; ৩৬ চেলহ কৈননৰ পুত্ৰ; কৈনন অৰ্ফকচদৰ; অৰ্ফকচদ চেমৰ; চেম নোহৰ; নোহ লেমকৰ পুত্ৰ; ৩৭ লেমক মথুচেলহৰ পুত্ৰ; মথুচেলহ হনোকৰ; হনোক যেবেদৰ; যেবেদ মহলালেলৰ;

৪ ইয়াৰ পাছত যীচু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ যদ্বন্দন নদীৰ পৰা উলটি আহিল আবু আত্মাৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হৈ মুন্দুভৰ্তলে গ'ল। ২ তাত চল্লিশ দিন ধৰি চয়তানে তেওঁক প্লোভনত পেলাৰ বিচাৰিলে। এই চল্লিশ দিন যীচুৰে একোকে নাখালে; সেয়ে, এই সময় পাৰ হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ ভোক লাগিল। ৩ তেতিয়া চয়তানে যীচুক ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে এই দেখুৱালে। ৪ চয়তানে তেওঁক ক'লে, “এই সকলো বাজ্যৰ ক্ষমতা আবু সেইবোৰ ঐশ্বৰ্য মই আপোনাক দিম, কাৰণ এই সকলো মোক দিয়া হৈছে আবু মই যি জনকে ইচ্ছা কৰোঁ, তেওঁকে এইবোৰ দিব পাৰোঁ। ৫ এই হেতুকে আপুনি যদি মোৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি মোৰ আৰাধনা কৰে, তেনেহলে এই সকলো আপোনাৰেই হব।” ৬ তেতিয়া যীচুৰে উন্তৰ দিক তাক ক'লে, “শাস্তি লিখা আছে: ‘তুমি কেৱল তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰিবা, আবু তেওঁবেই কেৱল সেৱা কৰিবা।’” ৭ তাৰ পাছত চয়তানে যীচুক যিচুলালেমলৈ লৈ গ'ল আবু মন্দিৰৰ সুউচ্চ চূড়াৰ ওপৰত থিয়ে কৰাই ক'লে, “আপুনি যদি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, তেনেহলে ইয়াৰ পৰা তললৈ নিজক পেলাই দিয়ক। ৮ কিয়নো শাস্ত্ৰ এনেদৰে লিখা আছে: ‘তোমাক বক্ষা কৰিবলৈ তেওঁ নিজৰ দৃত সকলক তোমাৰ আৰ্থে আজ্ঞা দিব’ আবু ১১ ‘তোমাৰ ভৰি যেন শিলত খুন্দা নাখায়, এই লেবীৰ; ১২ লেবী চিমিয়োনৰ পুত্ৰ; চিমিয়োন যুদাৰ; যুদা যোচেফৰ; যোচেফ যোনমৰ; যোনম ইলীয়াকীমৰ; ৩১ ইলীয়াকীম মিলেয়াৰ পুত্ৰ; মিলেয়া মিলাৰ; মিলা মতথৰ; মতথ নাথনৰ; নাথন দায়ুদৰ; ৩২ দায়ুদ যিচয়ৰ পুত্ৰ; যিচয় ওবেদৰ; ওবেদ বোৱজৰ; বোৱজ চালমোন; চালমোন নহচোনৰ; ৩৩ নহচোন অমীনাদবৰ পুত্ৰ; অমীনাদব অদমীন; অদমীন অণীৰ পুত্ৰ; অণী হিস্তোণৰ; হিস্তোণ প্ৰেৰচৰ; প্ৰেৰ যিহুদাৰ পুত্ৰ; ৩৪ যিহুদা যাকোবৰ পুত্ৰ; যাকোব ইচহাকৰ; ইচহাক অবাহামৰ; অবাহাম তেৰহৰ; তেৰহ নাহোৰৰ পুত্ৰ; ৩৫ নাহোৰ চৰ্গৰ পুত্ৰ; চৰ্গ বিয়ৰ; বিয় পেলগৰ; পেলগ এবৰৰ; এবৰ চেলহৰ পুত্ৰ; ৩৬ চেলহ কৈননৰ পুত্ৰ; কৈনন অৰ্ফকচদৰ; অৰ্ফকচদ চেমৰ; চেম নোহৰ; নোহ লেমকৰ পুত্ৰ; ৩৭ লেমক মথুচেলহৰ পুত্ৰ; মথুচেলহ হনোকৰ; হনোক যেবেদৰ; যেবেদ মহলালেলৰ;

শুভবার্তা প্রচার করিবলৈ, তেওঁ মোক অভিযন্ত করিলে। আছিল। তেওঁ বৰ মাতেৰে চি৞িৰি কৈছিল, ৩৪ “হে, তেওঁ মোক বন্দীয়াৰ সকলৰ আগত মুস্তিৰ কথা আৰু নাচৰতীয়া যীচু! আপোনাৰ লগত আমাৰ কি প্ৰয়োজন? অন্ধৰ আগত পুনৰাবাৰ দৃষ্টি পোৱাৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ আপুনি আমাক ধৰ্মস কৰিবলৈ আহিছে নেকি? মই জানো পঠালে। চেপা খোৱা সকলক মুকলি কৰিবলৈ পঠালে। আপুনি কোন, আপুনি ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ জন।” ৩৫ যীচুৱে ১৯ ইয়াৰ উপৰি গ্ৰন্থৰ গ্ৰাহ্য বছৰ ঘোষণা কৰিবলৈ মোক তাক ডিবিয়াই কলে, “মনে মনে থাক আৰু তাৰ পৰা বাহিৰ পঠালে।” ২০ পাছত যীচুৱে পুস্তক খন জপাই পৰিচারকৰ ওলা!!” তেতিয়া সেই ভূতৰ আত্মাই মানুহ জনক সকলোৱে হাতত দিলে আৰু তেওঁ বহিল। সেই সময়ত নাম-ঘৰত মাজতে আচাৰি পেলালৈ আৰু তেওঁৰ একো ক্ষতি নকৰাকৈ উপস্থিত থকা লোক সকলৰ দৃষ্টি তেওঁৰ ওপৰত আছিল। তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা বাহিৰ ওলাই গ'ল। ৩৬ ইয়াকে দেখি ২১ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক কৰিলে ধৰিলে, “ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ সকলোৱে অবাক হৈ নিজৰ মাজতে কোৱা-কুই কৰিবলৈ এই যি বচন আপোনালোকে শুনিলে, সেয়া আজি পূৰ্ণ ধৰিলে, “ই কেনেনুৱাৰ কথা? ক্ষমতা আৰু পৰাক্ৰমেৰে এওঁ হ'ল।” ২২ তেওঁ কোৱা কথাৰ পক্ষে সকলোৱে সাক্ষ্য দেখোন অশুচি আত্মাবোৰকো আজি দিয়ে আৰু সিহাঁত দিলে আৰু তেওঁৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা অনুগ্ৰহৰ কথাত বাহিৰ ওলাই যায়?” ৩৭ পাছত তেওঁৰ বিষয়ে সকলো কথা বিস্মিত হ'ল। তেওঁলোকে ক'লে, “এওঁ যোচেফৰ পুত্ৰেক সেই অঞ্চলৰ চাৰিওফালে থকা সকলো ঠাইতে বিয়পি নহয় জানো?” ২৩ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “অৱশ্যেই গ'ল। ৩৮ যীচু নাম-ঘৰৰ পৰা ওলাই চিমোনৰ ঘৰলৈ আপোনালোকে প্ৰচলিত এই দৃষ্টান্তটো মোক কৰ, ‘বেজ, গ’ল। তাতে চিমোনৰ শাহুয়েক ভীষণ জ্বৰত কষ্ট পাই আগেয়ে নিজকে সুস্থ কৰা’। কফৰনাহ্মত তুমি যি যি কাৰ্য আছিল। তেওঁক সুস্থ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁলোকে যীচুক কৰিছা বুলি আমি শুনিছো, সেই সকলো ইয়াত নিজৰ অনুৰোধ কৰিলে। ৩৯ তেতিয়া যীচুৱে চিমোনৰ শাহুয়েকৰ গাওঁটো কৰা।” ২৪ তেওঁ পুনৰ ক'লে, “মই সঠিক ভাৱে ওচৰত থিয় হৈ জুৰক ডিবিয়ালে। তেতিয়া তেওঁৰ পৰা জুৰ আপোনালোকক কওঁ, কোনো ভাৱাৰাদী তেওঁৰ নিজৰ এৰিলে আৰু তেওঁ উঠি তেওঁলোকৰ সেৱা শুশ্ৰাৰ কৰিব গাৱত গ্ৰাহ্য নহয়। ২৫ মই সত্যতাৰে আপোনালোকক ধৰিলে। ৪০ সূৰ্য অস্ত যোৱাৰ সময়ত লোক সকলে নানা কওঁ যে, এলিয়াৰ দিনত যেতিয়া চাৰে তিনি বছৰ ধৰি ধৰণৰ বোগত আক্রান্ত সকলো ৰোগীকে যীচুৰ ওচৰলৈ বৰষুণ নোহোৱাকৈ আকাশ বন্ধ আছিল আৰু শোটেই লৈ আনিলে। তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেকৰে ওপৰত হাত দেশত বৰ আকাল হৈছিল, সেই সময়ত ইস্তায়েল দেশত ৰাখি সুস্থ কৰিলে। ৪১ তেওঁলোকৰ মাজৰ অনেকৰ পৰা অনেক বিধৰা আছিল; ২৬ কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো ভূতৰোৰ ওলাই আছিল। সিহাঁতে আটাই পাৰি কৰিলে ঐজীৰী ওচৰলৈকে এলিয়াক পঢ়োৱা হোৱা নাছিল, কেৱল ধৰিলে, “আপুনি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।” কিন্তু তেওঁ সিহাঁতক ডিবিয়াই চীদোন এলেকাৰ চাৰিফতত বাস কৰা অনা-ইহুদী বিধৰা মুখ বন্ধ কৰি দিলে; কাৰণ সিহাঁতে জানিছিল যে, তেৱেই এগৰাকীৰ কাষলৈলেহে পঢ়োৱা হৈছিল। ২৭ পুণ বইলৈচা ত্ৰীষ্ণ। ৪২ যেতিয়া বাতিপুৰা হ'ল, যীচু ওলাই আহি এক ভাৱাৰাদীৰ দিনত ইস্তায়েল মাজত অনেক কুষ্ট ৰোগী নিৰ্জন ঠাইলৈ গ'ল। তাতে জনতাৰ এটা বৃহৎ দলে তেওঁক আছিল, কিন্তু তেওঁলোকৰ কোনো এজনকে সুস্থ কৰা বিচাৰি আহি তেওঁৰ ওচৰ পালে আৰু তেওঁলোকৰ ওচৰৰ হোৱা নাছিল, কেৱল চিৰিয়া দেশৰ নামানকহে সুস্থ কৰি পৰা তেওঁ আতিৰি মায়াৰ বাবে তেওঁক ধৰি বাখিবলৈ শুচি কৰা হৈছিল।” ২৮ এইবোৰ কথা শুনি নাম-ঘৰৰ চেষ্টা কৰিলে। ৪৩ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মই লোক সকল খণ্ডত জুলি-পকি উঠিল। ২৯ তেওঁলোকে উঠি আন নগৰতো ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ বিষয়ে শুভবার্তা ঘোষণা যীচুক বলেৰে নগৰৰ বাহিৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁলোকে কৰিব লাগে, কাৰণ এই বাবেই মোক পঢ়োৱা হৈছে।” পাহাৰৰ চূড়াৰ পৰা তেওঁক ঠেলি তললৈ পেলাই দিয়াৰ ৪৪ তাৰ পাছত তেওঁ সমগ্ৰ যিহুদা বাজ্যৰ নাম-ঘৰৰোৰত মনোভাবেৰে তেওঁলোকৰ নগৰ খন যি পাহাৰৰ ওপৰত প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিলৈ।

আছিল, সেই পাহাৰ খনৰ শেষ প্ৰান্তলোকে তেওঁক লৈ গ'ল। ৩০ কিন্তু তেওঁ সেই লোক সকলৰ মাজেদিয়েই ওলাই আছিল আৰু তেওঁৰ পথত গুচি গ'ল। ৩১ তাৰ পাছত যীচু গালীল প্ৰদেশৰ কফৰনাহ্ম চহৰলৈ গ'ল। তাত এদিন বিশ্রামবাবে তেওঁ লোক সকলক নাম-ঘৰত উপদেশ দি আছিল। ৩২ তেওঁৰ উপদেশত তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলে; কিয়লো তেওঁ ক্ষমতাৰে সৈতে শিক্ষা দিছিল। ৩৩ নাম-ঘৰত সেইদিন অশুচি আত্মাৰ ভূতে পোৱা এজন মানুহ

 ৪৫ এদিন যীচু গিনেচৰৎ হৃদৰ পাৰত থিয় হৈ আছিল আৰু বহুলোকে তেওঁক চাৰিওকাষে বেৰি ধৰি ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি আছিল। ২ এনে সময়তে তেওঁ দেখিলে হৃদৰ দাঁতিত দুখন নাও বৈ আছে আৰু মাছমৰীয়া সকলে নাও দুখনৰ পৰা নামি জাল ধুই আছে। ৩ তাৰে এখন নারত যীচু উঠিল, সেই নাও খন চিমোনৰ আছিল। যীচুৱে তেওঁক নাও খন বামৰ পৰা অলপ দূৰেত লৈ যাবৰ বাবে ক'লে; তাৰ পাছত তেওঁ নারত বহিল আৰু তাৰ পৰাই লোক সকলক শিক্ষা

দিব ধরিলে। ৪ তেওঁর কথা শেষ হোবাত চিমোনক ক'লে, বাট নাপালে। সেই কাবণে তেওঁলোকে ঘৰৰ ওপৰত উঠି “এতিয়া দ পানী লৈ নাও খন লৈ ব'লা আৰু তাত মাছ চালি আতৰাই শয্যাৰ সৈতে ৰোগীজনক লোক সকলৰ ধৰাৰ কাৰণে তোমালোকৰ জাল পেলোৱা।” ৫ চিমোনে মাজত থকা যীচুৰ সন্মুখতে একেবাৰে নমাই দিলে। ২০ উত্তৰ দি ক'লে, “হে মহাশয়, আমি ওৰে ৰাতি পৰিশ্ৰম তেওঁলোকৰ বিশাস দেখি যীচুৰে ক'লে, ‘ভাই, তোমাৰ কৰি একো নাপালোঁ; তথাপি আপোনাৰ কথাত মই জাল পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল।’” ২১ তাতে বিধানৰ অধ্যাপক আৰু পেলাম।” ৬ পাছত তেওঁলোকে তাত জাল পেলাওতে, ফৰীচী সকলে এই আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে, “ঈশ্বৰক প্ৰচুৰ মাছ জালত লাগিল আৰু তেওঁলোকৰ জাল ফাটিবলৈ নিন্দা কৰি কথা কোৱা এই জন কোন হয়? একমাত্ৰ ধৰিলে। ৭ তেতিয়া তেওঁলোকে সহায়ৰ কাৰণে আন নারত ঈশ্বৰৰ বাহিৰে আন কোনে পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে?” ২২ থকা সঙ্গী সকলক হাত বাটুল দি মাতিলে আৰু সঙ্গী সকলে কিন্তু যীচুৰে তেওঁলোকৰ মনৰ চিষ্টা বুজি পাই ক'লে, আহি দুয়োখন নারত ইয়ান মাছ ভৰালে যে, নাও ডুবো “আপোনালোকে মনলৈ কিয় এই প্ৰশ্ন আনিছে? ২৩ ডুবো হ'ল। ৮ ইয়াকে দেখি চিমোন পিতৰে যীচুৰ চৰণত কোনটো কৰবলৈ সহজ, ‘তোমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা হ'ল’ নে পৰি ক'লে, “প্ৰভু মই এজন পাপী মানুহ, আপুনি মোৰ ‘তুমি উঠি খোজকাঢ়ি ফুৰা?’ ২৪ কিন্তু আপোনালোকে ওচৰৰ পৰা আতৰি যাওক।” ৯ ইয়ানবোৰ মাছ দেখি যেন জানিব পাৰে যে পৃথিৰীত পাপ ক্ষমা কৰিবলৈ মানুহৰ চিমোন আৰু তেওঁৰ লগত মাছ ধৰোতে একেলগে থকা পুত্ৰৰক্ষমতা আছে।” সেয়ে তেওঁ পক্ষাঘাত বোগীজনক লোক সকল আৰাক হৈ গ'ল। ১০ চিমোনৰ ব্যৱসায়ৰ সঙ্গী ক'লে, “মই তোমাক কও, উঠা, তোমাৰ শয্যা তুলি লৈ চিবদিয়ৰ পুতেক যাকোৰ আৰু যোহনও আচৰিত হ'ল। নিজৰ ঘৰলৈ যোৱা।” ১৫ লগে লগে সকলোৰে সন্মুখত তেতিয়া যীচুৰে চিমোনক ক'লে, “তয় নকবিবা, এতিয়াৰ মানুহ জন থিয় হ'ল আৰু যি শয্যাৰ ওপৰত তেওঁ শুই পৰা তুমি মনুষ্য ধৰিবা।” ১১ পাছে তেওঁলোকে নাও আছিল, সেই শয্যা তুলি লৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি কৰি কেইখন বামলৈ আনি সকলো ত্যাগ কৰি যীচুৰ অনুগামী নিজৰ ঘৰলৈ উলটি গ'ল। ২৬ তাতে সকলো লোক আচৰিত হ'ল। ১২ এবাৰ যীচু অন্য এখন নগৰত আছিল। তাত সৰ্ব হ'ল আৰু ভয়েৰ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি ক'লে, “আজি আমি শৰীৰ কুষ্ঠ বোগেৰে ভৰা এজন মানুহে যীচুক দেখি উবুৰি আশ্চৰ্যজনক ঘটনা দেখিলোঁ।” ২৭ এই ঘটনাৰ পাছত, হৈ পৰিল আৰু মিনতি কৰি তেওঁক ক'লে, “প্ৰভু, আপুনি যীচু তাৰ পৰা বাহিৰলৈ লোই গ'ল আৰু কৰ আদায় কৰা যদি ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে মোক শুচি কৰিব পাৰে।” ১৩ ঠাইত লেবী নামৰ এজন কৰ-সংগ্ৰহক বহি থকা দেখি তেতিয়া যীচুৰে হাত মেলি তেওঁক ছই ক'লে, “মোৰ পাছে পাছে আহা।” ২৮ তাতে লেবী ইচ্ছা কৰিছোঁ, তুমি শুচি হোৱা।” আৰু তেতিয়াই তেওঁৰ উঠিল আৰু সকলো এৰি যীচুৰ অনুগামী হ'ল। ২৯ তাৰ শৰীৰৰ পৰা কুষ্ঠৰোগ আতৰিল। ১৪ তাৰ পাছত যীচুৰে পাছত লেবীয়ে নিজৰ ঘৰত যীচুৰ কাৰণে এক বৰ ভোজ তেওঁক এই আদেশ দিলে “এই কথা কাকো নকবা। কিন্তু পাতিলে; তেওঁলোকৰ লগত অনেক কৰ-সংগ্ৰহক আৰু যোৱা, পুৰোহিতৰ ওচৰত নিজকে দেখুওৱাগৈ আৰু লোক আন আন কিছুমান লোকো ভোজ মেজত বহিছিল আৰু খাই সকলৰ আগত সাক্ষ হবলৈ শুচি হোৱাৰ কাৰণে মেট্ৰিচ আছিল। ৩০ তেতিয়া ফৰীচী আৰু তেওঁলোকৰ বিধানৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি বলি উৎসৰ্গ কৰাগৈ।” ১৫ তথাপি যীচুৰ অধ্যাপক সকলে যীচুৰ শিষ্য সকলৰ ওচৰত অভিযোগ বিষয়ে নানা থৰৰ অধিক বৃপ্ত বিয়পি গ'ল আৰু তেওঁৰ কৰি ক'লে, “তোমালোকে কিয় কৰ-সংগ্ৰহক আৰু পাপী কথা শুনিবলৈ আৰু বোগৰ পৰা সুস্থ হবৰ বাবে বহলোকে লোকৰ সৈতে ভোজন-পান কৰা?” ৩১ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি ভিৰ কৰিব ধৰিলে। ১৬ কিন্তু যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “নিৰোগী মানুহৰ বেজত সকাম নাই; কিন্তু প্ৰায়ে আতৰি গৈ নিৰ্জন ঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল। ১৭ বোগীৰহে আছে। ৩২ মই ধাৰ্মিক জনক নহয়; কিন্তু মন-এদিন তেওঁ শিক্ষা দি থকা সময়ত কেইজনমান ফৰীচী পালটন কৰিবলৈ পাপীকহে নিমন্ত্ৰণ কৰিবলৈ আহিছোঁ।” আৰু বিধানৰ অধ্যাপক তাত বহি আছিল। তেওঁলোক ৩৩ তেওঁলোকে যীচুক ক'লে, “যোহনৰ শিষ্য সকলে প্ৰায়ে গালীল আৰু যিহুদা অঞ্চলৰ বিভিন্ন গাওঁ আৰু যিৰচালেম প্ৰাৰ্থনা কৰে আৰু লঘোন দিয়ে, ফৰীচী সকলৰ অনুগামী নগৰৰ পৰাও আহিছিল। বোগী সুস্থ কৰিবলৈ প্ৰভুৰ শক্তি সকলেও সেইদৰে কৰে; কিন্তু আপোনাৰ শিষ্য সকলে যীচুৰ লগত আছিল। ১৮ তেনে সময়তে কেইজনমান সকলো সময়তে ভোজন-পান কৰে।” ৩৪ তেতিয়া যীচুৰে মানুহে এজন পক্ষাঘাতগ্ৰস্ত ব্যক্তিক শয্যাৰে সৈতে কঢ়িয়াই তেওঁলোকক ক'লে, “দৰা লগত থাকোতে বৰয়াত্রি সকলক আনিলে; তেওঁলোকে বোগীজনক যীচুৰ সন্মুখত থৰলৈ জানো কোনোৱে উপবাসে বাখিৰ পাৰে? ৩৫ কিন্তু এনে ইচ্ছা কৰি ভিতৰত আনিবৰ বাবে চেষ্টা কৰিছিল। ১৯ দিম আহিব, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওচৰ পৰা দৰাক লৈ কিন্তু লোক সকলৰ ভিৰৰ কাৰণে ভিতৰলৈ যাবৰ বাবে যোৱা হব আৰু সেই দিনবোৰত তেওঁলোকেও লঘোন

দিব।” ৩৬ তেতিয়া যীচুরে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি আবু যীচুক লৈ কি কৰিব পৰা যায় সেই বিষয়ে পৰম্পৰে ক'লে, “নতুন বস্তুৰ পৰা এড়োখৰ ফালি লৈ কোনেও পূৰণি আলোচনা কৰিবলৈ ধৰিলে। ১২ সেই সময়তে যীচুরে বন্তুত টাপলি নামাৰে; যদি কোনোবাই সেইদৰে কৰে, এবাৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিবৰ কাৰণে পৰ্বতৰ ওপৰলৈ গ'ল। তেমেহলে তেওঁ নতুন বন্তু খন ফালিব; তাৰ উপৰি নতুন ওৰে বাতি তেওঁ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ মাতিলৈ আবু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা বাৰ কোনেও নতুন দ্রাক্ষাৰস নথয়, থলে নতুন বসে সেই মোট জনক মনোনীত কৰি তেওঁলোকক ‘পাঁচনি’ পদ দিলে। ফালি পেলোৰ; তাতে বসও পৰি যাব আবু মোটো নষ্ট হব। ১৪ সেই পাঁচনি সকলৰ নাম হ'ল- চিমোন, এই জনক ৩৮ নতুন দ্রাক্ষাৰস নতুন ছালৰ মোটত বখা উচিত। ৩৯ তেওঁ পিতৰ নাম দিছিল, আবু তেওঁৰ ভায়েক আস্বিয়; পূৰণি দ্রাক্ষাৰস পান কৰাৰ পাছত কোনেও নতুন বস যাকোৰ, যোহন, ফিলিপ, বাৰ্থলময়, ১৫ মথি, থোমা, পান কৰিবলৈ নিবিচাৰে; কিয়নো তেওঁ কয়, ‘পূৰণিটোৱে আলফয়ৰ পুত্ৰক যাকোৰ, চিমোন, এই জন উদ্যোগী ভাল’।”

দলৰ লোক আছিল, ১৬ যাকোৰৰ পুত্ৰক যিহুদা আবু

যিহুদা ঈক্ষৰিয়োতীয়া, এই জনে শেষত বিশ্বাসঘাতক

হ'ল। ১৭ তাৰ পাছত যীচুরে তেওঁৰ পাঁচনি সকলৰ লগত

পৰ্বতৰ পৰা নামি আহি এড়োখৰ সমতল ভূমিত থিয় হ'ল।

তাত তেওঁৰ শিয় সকলে শস্যৰ খোক ছিঁড়ি,

হাতেৰে মোহাৰি মোহাৰি খাই গৈছিল। ২ ইয়াকে দেখি

কেইজনমান ফৰীচীয়ে ক'লে, “বিধানৰ মতে বিশ্বামবাৰে

যি কাম আচলতে কৰিব নাপায়, সেই কাম তোমালোকে

কিয় কৰিছা?” ৩ তাৰ উত্তৰত যীচুরে তেওঁলোকক ক'লে,

“দায়দ আবু তেওঁৰ লগবৰোৰ যেতিয়া ভোক লাগিছিল,

তেতিয়া তেওঁলোকে কি কৰিছিল সেই কথা আপোনালোকে

জানো পঢ়া নাই? ৪ তেওঁতো ঈশ্বৰৰ গৃহত সোমাই ঈশ্বৰৰ

দৰ্শন পিঠা লৈ খাইছিল আবু তেওঁৰ সঙ্গী সকলকো খাবলৈ

দিছিল, কিন্তু সেই পিঠা পুৰোহিত সকলৰ বাহিৰে আনে

খোৱা বিধান সন্নত নাছিল।” ৫ যীচুরে তেওঁলোকক পুনৰ

ক'লে, “মানুহৰ পুত্ৰই বিশ্বামবাৰৰ প্ৰভু।” ৬ আন এদিন

বিশ্বামবাৰত যীচুরে নাম-ঘৰত সোমাই শিঙ্কা দি আছিল;

তাত এনে এজন লোক আছিল যি জনৰ সোঁ হাত খন শুকাই

গৈছিল। ৭ বিধানৰ অধ্যাপক আবু ফৰীচী সকলে যীচুক

দোষ দিবৰ বাবে এক অজুহাত বিচাৰি আছিল। সেয়ে

বিশ্বামবাৰে তেওঁ কাৰোৰাক সুস্থ কৰে নে নকৰে তাকে

চাবলৈ যীচুক ওচৰ পৰা লক্ষ্য কৰি থাকিল। ৮ যীচুরে

তেওঁলোকৰ মনৰ ভাব জানিছিল আবু সেয়ে শুকানহতীয়া

মানুহ জনক তেওঁ ক'লে, “তুমি উঠি সকলোৰে মাজত

থিয় হোৱা।” তেতিয়া মানুহ জনে সকলোৰে আগত থিয়

হ'ল। ৯ তেতিয়া যীচুরে অধ্যাপক আবু ফৰীচী সকলক

ক'লে, “মই আপোনালোকক এটা প্ৰশ্ন সুধো, ‘বিধান

অনুসাৰে বিশ্বামবাৰে কেনে ধৰণৰ কৰ্ম কৰা উচিত, ভাল

কৰ্ম কৰা নে বেয়া কৰা?’ এজনৰ প্ৰাণ বচেঁৰা নে ধৰংস

কৰা উচিত?’” ১০ তাৰ পাছত চাৰিওফালে বহি থকা লোক

সকলক চাই যীচুরে মানুহ জনক ক'লে, “তোমাৰ হাত

খন মেলি দিয়া।” তেওঁ সেই কথা শুনি হাত খন মেলি

দিওঁতে, তেওঁৰ হাত খন একেবাৰে ভাল হৈ গ'ল। ১১

তাতে ফৰীচী আবু অধ্যাপক সকলৰ ভীষণ খং উঠিল

পূর্বপুরুষ সকলে ভাঁবিকোরা ভাববাদী সকললৈও এনে গুরুর দরে হৈ উঠে। ৪১ নিজৰ চকুত থকা চতি ডাললৈ ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰিছিল। ২৭ কিন্তু যি সকলে শুনি আছ, মন নকৰি, ভায়েৰাৰ চকুত থকা সৰু কুটা ডাললৈ কিয় মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে নিজৰ শক্ৰবোৰক চাইছা? ৪২ তুমি নিজৰ চকুত থকা চতি ডাললৈ নাচাই, প্ৰেম কৰিবা আৰু যি সকলে তোমালোকক ঘিগ কৰে, কেনেকৈ তোমাৰ ভাইক ক'ব পৰা যে, 'ভাই, তোমাৰ তেওঁলোকলৈ মঙ্গল কৰিবা। ২৮ যি সকলে তোমালোকক চকুত যি কুটা আছে, আহা সেই ডাল উলিয়াই দিঁওঁ'। হে শোও দিয়ে, তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিবা। যি সকলে কপটায়া, প্ৰথমতে নিজৰ চকুৰ পৰা চতি ডাল উলিয়াই তোমালোকক দুৰ্ব্যৱহাৰ কৰে, তেওঁলোকক কাৰণে প্ৰাৰ্থনা পেলোৱা, তেতিয়া তোমাৰ ভায়েৰাৰ চকুত থকা কুটা ডাল কৰিবা। ২৯ কোনোৱে যদি তোমাৰ এখন গালত চৰ মাৰে, উলিয়াবলৈ ভালদৰে দেখা পৰা।" ৪৩ "এনে কোনো ভাল তেওঁক আন খন গালো পাতি দিবা; আৰু কোনোৱে যদি গছ নাই, য'ত বেয়া ফল ধৰে; এনে কোনো বেয়া গছ নাই, তোমাৰ চাদৰ খন কাঢ়ি লয়; তেওঁক তোমাৰ চোলাও য'ত ভাল ফল ধৰে। ৪৪ কাৰণ প্ৰত্যেক গছকে তাৰ ফলৰ ল'বলৈ বাধা নিদিবা। ৩০ যি জনে তোমাক খোজে, দ্বাৰাই চিনা যায়। কিয়নো মানুহে কাঁটায়া জোপোহাৰ তেওঁক দিয়া; তোমাৰ কোনো বস্তু যদি কোনোবাই পৰা ডিমৰু ফল সংগ্ৰহ নকৰে। পুলি কাঁইটাৰ পৰাও আঙুৰ লয়, তেনেহলে সেই বস্তু ওভোতাই নিবিচাৰিবা। ৩১ নাপাৰে। ৪৫ ভাল মানুহে নিজৰ হৃদয়ৰ ভাল ভঁৰালৰ পৰা লোকে তোমালোকক যেনে ব্যৱহাৰ কৰিলে তোমালোকে ভাল দ্বাৰা উলিয়ায় আৰু দৃষ্ট লোকে মন্দ হৃদয়ৰ পৰা মন্দ ভাল পোৱা, তোমালোকেও তেওঁলোকক তেনে ব্যৱহাৰ বিষয় উলিয়ায়। কিয়নো মানুহৰ হৃদয়ত যি থাকে, তেওঁৰ কৰা। ৩২ তোমালোকক প্ৰেম কৰা সকলক যদি মুখে তাকে কয়। ৪৬ তোমালোকে কিয় মোক 'প্ৰভু, প্ৰভু' তোমালোকে প্ৰেম কৰা, তেনেহলে কি প্ৰশংসা পৰা? বুলি মাতা, অথচ মই যি কওঁ তাক পালন নকৰা? ৪৭ যি কিয়নো পাপীয়েও তেওঁলোকক প্ৰেম কৰা সকলক প্ৰেম কোনোৱে মোৰ ওচৰলৈ আহি মোৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, কৰে। ৩৩ তোমালোকক উপকাৰ কৰা সকলকে যদি তেওঁ কাৰ নিচিনা হয়, সেই বিষয়ে মই তোমালোকক তোমালোকে কেৱল উপকাৰ কৰা, তেনেহলে কি প্ৰশংসা জনাওঁ- ৪৮ তেওঁ এনে এজন মানুহৰ নিচিনা, যি মানুহে পৰা? কিয়নো পাপীয়েও সেইদৰে কৰ্ম কৰে। ৩৪ ধাৰ ঘৰ সাজাইতে দকৈ খান্দি শিলৰ ওপৰত ভেটি স্থাপন পৰিশোধৰ আশা কৰিব পৰা লোককে যদি তোমালোকে কৰিলে। পাছত যেতিয়া বান আহিল, তেতিয়া পানীৰ সোঁত কেৱল ধাৰ দিয়া, তেনেহলে তোমালোকে কি প্ৰশংসা আহি সেই ঘৰত জোৰেৰে আঘাত কৰিলে, কিন্তু তাক পৰা? কিয়নো পাপীয়েও পাপীক ধাৰ দিয়ে আৰু সেই ধাৰ লৰাব নোৱাৰিলে। কিয়নো তাক ভালকে সজা হৈছিল। পুণৰ ঘূৰাই পোৱাৰ আশা কৰে। ৪৫ কিন্তু তোমালোকে ৪৯ কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ বাক্য শুনি পালন নকৰে, নিজৰ শক্ৰবোৰক প্ৰেম কৰিবা আৰু উপকাৰ কৰিবা। তেওঁ এনে এজন মানুহৰ নিচিনা যি মানুহে তেঁটি স্থাপন কেতিয়াও কোনো বস্তু ঘূৰাই পাবলৈ আশা নকৰি ধাৰ নকৰাকৈ মাটিৰ ওপৰত ঘৰ সাজে। পাছত যেতিয়া বান দিবা; এইদৰে উচিত কৰ্ম কৰিলে তোমালোকৰ পুৰুষকাৰ আহিল, তেতিয়া পানীৰ সোঁত আহি সেই ঘৰত জোৰেৰে অধিক হ'ব আৰু তোমালোক সৰ্বোপৰি জনাৰ সন্তান হ'বা। আঘাত কৰিলে আৰু তেতিয়াই ঘৰটো ভাঙ্গ গ'ল; তাতে কিয়নো তেওঁ অকৃতজ্ঞ আৰু দৃষ্ট সকলৰ প্ৰতি দয়াৱান ঘৰটো সম্পূৰ্ণকৈ ধৰঃস হ'ল।"

হয়। ৩৬ তোমালোকৰ পিতৃ যেনে দয়ালু, তোমালোকো তেনে দয়ালু হোৱা। ৩৭ তোমালোকে পৰৱৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰো বিচাৰ কৰা নহ'ব। আনৰ দোষ নধৰিবা, তেতিয়া তোমালোকৰো দোষ ধৰা নহ'ব। আন লোকক ক্ষমা কৰা, তেতিয়া তোমালোককো ক্ষমা কৰা হ'ব। ৩৮ দান কৰা, তাতে তোমালোককো দান দিয়া হ'ব; লোকে ঠিক জোখত হৰ্ছিট, জোকাৰি, উপচাই, তোমালোকৰ কোঁচত বাকি দিব; কিয়নো যি জোখেৰে তোমালোকে জোখা, সেই জোখেৰে তোমালোককো জোখা হ'ব। ৩৯ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, এজন অঙ্গই জানো আন এজন অঙ্গক বাট দেখুৰাই নিৰ পাৰে? ৪০ দুয়ো খাইৱেত নপৰিৰ নে? গুৰুতকে শিষ্য উদ্বৃত নহয়; কিন্তু শিক্ষা সম্পূৰ্ণ হলে প্ৰতিজন শিষ্য নিজৰ

৭ যীচুৱে ক'ব বিচৰা সকলো কথা মানুহবোৰে শুনিব পৰাকৈ কোৱাৰ পাছত তেওঁ কফৰনাহূম চহৰত সোমাল। ২ সেই ঠাইত এজন এশৰ সেনাপতিৰ প্ৰিয় দাস অসুহ হৈ মৰোঁ মৰোঁ আংস্থাত আছিলা। ৩ কিন্তু সেনাপতিয়ে যেতিয়া যীচুৰ বিষয়ে শুনিবলৈ পালে, তেতিয়া অসুহ দাস জনক বক্ষা কৰিবৰ বাবে যীচুক অনুৰোধ কৰিবলৈ ইহুদী সকলৰ কেইজনমান পৰিচাৰকক পঠিয়াই দিলো। ৪ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ ওচৰলৈ আহিল আৰু অতিশয় বিনয় কৰি ক'লে, "ঘাৰ বাবে আপোনাৰ ওচৰত আহিছোঁ, তেওঁলো আপুনি যেন অনুগ্ৰহ কৰিব; তেওঁ এনে অনুগ্ৰহ পাৰৰ যোগ্য ব্যক্তি। ৫ কিয়নো তেওঁ আমাৰ দেশীয় লোকক প্ৰেম কৰে আৰু নাম-ঘৰটোও তেৱেই আমাৰ বাবে সাজি দিলো" ৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকৰ লগত গৈ

ঘৰৰ ওচৰ পাওঁতে, সেই সেনাপতিয়ে বন্ধুবোৰক তেওঁৰ পঠিয়াইছে আৰু শুধিছে যে, ‘আহিলগীয়া জন আপুনিয়েই ওচৰত কৰলৈ পঠালে যে, “হে প্ৰভু, নিজকে দুখ নিদিব; নে? নে আন কোনো এজনৰ বাবে আমি অপেক্ষা কৰি কিয়নো আপুনি যে আহি মোৰ ঘৰৰ ভিতৰত সোমাৰ, থাকিম?” ২১ সেই সময়ত যীচুৱে অনেক লোকক বোগ, মই এনে যোগ্য নহওঁ; ৭ সেই কাৰণে ময়ো আপোনাৰ মহাব্যাধিৰ পৰা আৰোগ্য কৰিছিল আৰু ভূতৰ আত্মাৰ পৰা ওচৰলৈ যাবৰ বাবে যোগ্য হৈছোঁ বুলি নাভাবিলোঁ; কিন্তু অনেকক মুক্ত কৰিছিল আৰু অনেক অন্ধক দৃষ্টি পাৰলৈ মাত্ৰ এধাৰ বাক্য কওক, তাতে মোৰ দাস যেন সুস্থ হ'ব। অনুমতি দিছিল। ২২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দি ৮ কিয়নো মই পৰৰ ক্ষমতাৰ অধীন মানুহ, মোৰ অধীনতো ক'লে, “তোমালোকে যোৱা, আৰু যি দেখিলা, শুনিলা, সেই সেনাবোৰ আছে; মই এজনক যোৱা বুলিলে, সি যায় আৰু বিষয়ৰ সম্বাদ যোহনক দিয়াগৈ; আৰু ক'বা, ‘অন্ধই চৰু আন এজনক আহা বুলিলে, সি আহো মোৰ দাসক এইটো পুনৰায় পাইছে, লেঙেৰাই খোজ কাঢ়িছে, কুষ্ঠ বৌগীক কৰ বুলিলে, সি কৰেৣ।’ ৯ যীচুৱে এই কথা শুনি অতি শুচি কৰা হৈছে, কলাই শুনিছে, মৃত লোকক জীৱন দিয়া বিস্ময় মানিলো আৰু মুখ ঘূৰাই তেওঁৰ পাছে পাছে ভিৰ হৈছে, দৰিদ্ৰ সকলৰ আগত শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা হৈছে, কৰি অহা লোক সকলক ক'লে, “মই তোমালোকক কওঁ, ২৩ আৰু যি জনে মোত বিঘিনি নাপায়, তেওঁ ধন্যা!” ২৪ ইস্রায়েলৰ মাজতো মই ইমান বিশ্বাস কোনো এজনৰ পাছত যোহনে পঠোৱা বাৰ্তাবাহক দুজন যেতিয়া ঘূৰি পৰা পোৱা নাই।” ১০ পাছত যি সকলক পঠোৱা হৈছিল, গ'ল, তেতিয়া যীচুৱে লোক সকলৰ আগত যোহনৰ বিষয়ে তেওঁলোকে ঘৰলৈ উভতি আহি, সেই দাসক সুস্থ হোৱা কৰলৈ ধৰিলে, “আপোনালোকে কি চাবৰ বাবে মৰুপ্রাপ্তলৈ দেখা পালে। ১১ ইয়াৰ কিছুদিনৰ পাছত, যীচু নায়িন ওলাই গৈছিল, বতাহে লোৱাৰা নল নে? ২৫ তেনেহলে নামেৰে এখন নগৰলৈ গৈ আছিল। তাতে তেওঁৰ শিষ্য কি চাবলৈ গৈছিল, এজন কোমল কাপোৰ পিঙ্কা মানুহ সকল আৰু এজক মানুহৰ এটা দল তেওঁৰ লগত গৈ নে? চাওক, যি সকলে উজ্জ্বল বস্ত্ৰ পিঙ্কি সুখভোগেৰে আছিল। ১২ যেতিয়া তেওঁ গৈ নগৰৰ দুৱাৰৰ ওচৰ পালে, জীয়াই থাকে, এনে মান্যবন্ত লোক বাজতৰনতহে থাকে। তেতিয়া এজন মৃত লোকক কিছুমান মানুহে বাহিৰলৈ ২৬ তেনেহলে কি চাবলৈ গৈছিল, ভাৰবাদীক নে? হয়, কঢ়িয়াই লৈ আহি থকা দেখিলো। সেই মৃত লোক জন মই আপোনালোকক কওঁ, ভাৰবাদীতকৈয়ো বহু শ্ৰেষ্ঠ আছিল এজনী বিধৰাৰ একমাত্ৰ সত্ত্বান। সেই নগৰৰ বহুত জনক। ২৭ এই জনেই সেই লোক, যাৰ বিষয়ে লিখা লোকে তেওঁৰ সংগে সংগে আহি আছিল। ১৩ তেতিয়া হৈছিল- ‘চোৱা, মই মোৰ বাৰ্তাবাহকক তোমাৰ আগত প্ৰভুৰে তেওক দেখি গভীৰ মৰমত তেওঁৰ ফালে চালে আৰু পঠিয়াইছোঁ, তেওঁ তোমাৰ আগে আগে গৈ তোমাৰ বাট ক'লে, ‘তুমি নাকান্দিবা।’ ১৪ পাছত তেওঁ ওচৰলৈ গৈ মোৰা যুগ্মত কৰিবা’ ২৮ মই আপোনালোকক কওঁ, ‘নাৰীৰ পৰা লোক জনক কঢ়িয়াই নিয়া চাঁ খন চুলে; তাতে চাঁ খন জন্ম পোৱা কোনো লোকৰ মাজত, যোহনতকৈ মহান কঢ়িয়াই নিয়া লোক সকল স্থিৰ হৈ পৰিল। তেতিয়া তেওঁ কোনো নাই, কিন্তু দৈশ্ব্যৰ বাজ্যত সৰুতকৈয়ো সৰু জনেই ক'লে, ‘হে ডেকা, মই তোমাক ইয়াকে কৈছোঁ, তুমি উঠা।’ তেওঁতকৈ মহান।’ ২৯ সকলো মানুহে আৰু কৰ সংগ্ৰহকৰী ১৫ তেতিয়াই সেই মৃত লোক জন উঠি বহিল আৰু কথা সকলেও যীচুৰ কথা শুনি, যোহনৰ বাণিজ্যেৰে বাঞ্ছাইজিত কৰলৈ আৰম্ভ কৰিলো। তেতিয়া যীচুৱে তেওক নি, তেওঁৰ হ'ল আৰু দৈশ্ব্যৰ ধাৰ্মিক বুলি স্থীকাৰ কৰিলো; ৩০ কিন্তু মাত্ৰ হাতত তুলি দিলে। ১৬ ইয়াকে দেখি সকলোৰে ফৰীচী আৰু পণ্ডিত সকলে তেওঁৰ দ্বাৰাৰ বাঞ্ছাইজিত ভয় লাগিল আৰু দৈশ্ব্যৰ স্তুতি কৰি তেওঁলোকে কৰলৈ নোহোৱাত দৈশ্ব্যৰ অতিপ্রায় নিজৰ অৰ্থে বিফল কৰিলো। ধৰিলো, “আমাৰ মাজত এজন মহান ভাৰবাদী ওলাল, ৩১ “এতকেৰে এনে ধৰণৰ মানুহবোৰক মই এই যুগৰ কাৰ আৰু দৈশ্ব্যৰে তেওঁৰ মানুহবোৱলৈ দৃষ্টি কৰিলো।” ১৭ পাছত লগত তুলনা কৰিম? আৰু তেওঁলোক কাৰ ৩২ যিবোৰ গোটেই যিছন্দীয়াত আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালে থকা অঞ্চল ল'ৰা বজাৰত বহি থাকি, ইজনে সিজনক মাতি কয়, ‘আমি সমূহত তেওঁৰ বিষয়ে এই কথা বিয়াপি গ'ল। ১৮ পাছত তোমালোকৰ আগত বাঁহী বজালো, কিন্তু তোমালোকে যোহনৰ শিষ্যবোৰে এই সকলোৰে ঘটনাৰ বিষয়ে নানাচিলা; আমি বিলাপ কৰিলোঁ, কিন্তু তোমালোকে যোহনৰ ওচৰত গৈ সম্বাদ দিলে। ১৯ তেতিয়া যোহনে নাকান্দিলা”; তেওঁলোক এই ল'ৰাৰেৰ নিচিনা। ৩৩ তেওঁ তেওঁ দুজন শিষ্যক মাতি আনি প্ৰভুৰ ওচৰত শুধিৰৰ কিয়নো বাঞ্ছাইজক যোহনে আহি পিঠা খোৱা নাই আৰু বাবে পঠিয়ালে যে, ‘আহিল লগা জন আপুনিয়ে নে? নে দ্রাক্ষাৰসো পান কৰা নাই; তথাপি আপোনালোকে কয়, আমি আন কোনো এজনৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকিম?’ ‘তেওঁ ভূতে পোৱা।’ ৩৪ মানুহৰ পুঁজীই আহি, ভোজন- ২০ তেতিয়া সেই লোক দুজন যীচুৰ ওচৰলৈ আছিল আৰু পান কৰে, তেতিয়াও আপোনালোকে কয়, ‘চোৱা, ই ক'লে, ‘বাঞ্ছাইজক যোহনে আমাক আপোনাৰ ওচৰলৈ খকুৱা; মদপী, কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপীবোৰৰ বন্ধু।’ ৩৫

কিন্তু জান, নিজের সকলো সন্তানের দ্বারাই অনিন্দনীয় বুলি পাঁচনিও আছিল। ২ ইয়ার উপরি ভূত্র আত্মা আবু নবিয়ার প্রমাণিত হৈছে।” ৩৬ এদিন ফৰীচী সকলৰ এজন লোকে পৰা মুক্ত হোৱা কেইজনীমান তিৰোতা, লগতে সাতটা যীচুক তেওঁৰ ঘৰত ভোজন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলৈ। ভূত্র কবলৰ পৰা উড়াৰ হোৱা মণ্ডলীনী বুলি মতা সেই সেয়েহে তেওঁ সেই ফৰীচীৰ ঘৰত সোমাই ভোজনত বহিল। মৰিয়ম; ৩ আবু হেৰোদ বজাৰ ঘৰগিৰী কূচৰ ভাৰ্যা, ৩৭ সেই সময়ত নগৰত থকা এজনী পাতকী তিৰোতাই যোহানা, আবু চেচনা, আবু আন আন অনেক মহিলা ফৰীচীৰ ঘৰত তেওঁ ভোজনত বহি থকা বুলি জানিবলৈ তেওঁৰ লগত আছিল। এই তিৰোতা সকলে নিজ নিজ পায়, সুগন্ধি তলেৰে ভৰা এটা স্ফটিকৰ বটল আনিলৈ; সম্পত্তিৰ পৰা তেওঁলোকৰ সেৱা শুশ্ৰষা কৰিছিল। ৪ সেই ৩৮ তাৰ পাছত তেওঁ যীচুৰ পাছফালে চৰণৰ ওচৰত থিয়ে সময়ত বিভিন্ন চহৰৰ পৰা দলে দলে মানুহৰোৰ আহি হৈ কদি কান্দি চকুলোৰে তেওঁৰ চৰণ তিয়াই মূৰৰ চুলিবে যীচুৰ ওচৰত একগোট হৈছিল। তেতিয়া তেওঁ উপদেশ মচিলে আবু তেওঁৰ চৰণত চুমা খাটি, সুগন্ধি তেল সানিলৈ। দিব ধৰোতে, এই দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “এজন খেত্যকে বীজ ৩৯ তেওঁক নিমন্ত্ৰণ কৰা ফৰীচীয়ে ইয়াকে দেখি নিজৰ সিচিলৈ গ'ল; ৫ তাতে বীজ সিচাব সময়ত, কিছুমান মনতে ক'লে, ‘এওঁ ভাববাদী হোৱা হলৈ, এওঁক স্পৰ্শ বীজ বাটৰ কাষত পৰিল; তেতিয়া ভৰিবে গচকা হ'ল আবু কৰা এইজনী তিৰোতা কোন আবু এওঁ কেনে তিৰোতা, আকাশৰ চৰাইবোৰে সেইবোৰ খুঁটি খালে। ৬ কিছুমান অৰ্থাৎ তেওঁ যে পাতকী, ইয়াক তেওঁ জানিলৈহেতেন।’ শিলনিত পৰিল; তাতে গজালি মেলি গছৰ পুলি হৈ বাঢ়িল, ৮০ তেতিয়া যীচুৰে উভৰ দি তেওঁক ক'লে, “হে চিমোন, কিন্তু সেই ঠাই জীপাল নোহোৱা বাবে পুলিবোৰ শুকাই তোমাক মোৰ কিছু কথা কৰলৈ আছে।” তাতে তেওঁ ক'লে, গ'ল। ৭ কিছুমান বীজ কাঁইটৰ মাজত পৰিল; তাতে “হে গুৰু, কওক।” ৮১ যীচুৰে ক'লে “এজন মহাজনৰ কাঁইটীয়া বন তাৰ লগত বাঢ়ি, হচি ধৰি মাৰিলে। ৮ দুজন ধৰুৱা আছিল; তাৰ মাজৰ এজনৰ পাঁচ শ দীনাৰী, কিন্তু কিছুমান বীজ ভাল মাটিত পৰিল, তাতে সেইবোৰ এজনৰ পঞ্চাশ দীনাৰী বূপ ধাৰ আছিল; ৪২ পাছত ধাৰ গজালি মেলি গছ হৈ বাঢ়ি এশ গুণ গুটি ধৰিলো।” এইবোৰ শুজিবলৈ তেওঁলোকৰ একো নথকাত, তেওঁ দুয়োকো কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ বৰ মাতোৰে ক'লে, “যি জনৰ ক্ষমা কৰিলো। তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ মাজত কোন জনে শুনিবলৈ কাগ আছে, তেওঁ শুনকা।” ৯ পাছত তেওঁৰ তেওঁক অধিক প্ৰেম কৰিব?” ৪৩ তেতিয়া চিমোনে উভৰ শিষ্যবোৰে আহি সুধিলে, “এই দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ কি হব দি ক'লে, “বোধ কৰোঁ, যি জনক অধিক ক্ষমা কৰিলে, পাৰে?” ১০ তাতে তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ গোপন তেৱেই।” তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি সঁচাকৈ বহস্যবোৰ জানিবলৈ তোমালোকক অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া শুন্দৰূপে বিচাৰ কৰিলা।” ৪৪ তেতিয়া তেওঁ সেই তিৰোতাৰ হৈছে, কিন্তু আন লোক সকলক দৃষ্টান্তৰেহে কেৱল শিক্ষা ফাললে মুখ ঘূৰাই চিমোনক ক'লে, “এই তিৰোতা জনীক দিয়া হব, কাৰণ তেওঁলোকে দেখিও নেদেখে আবু শুনিও দেখিছা নে? মই তোমাৰ ঘৰলৈ আছিলোঁ, তুমি মোক তেওঁলোকে নুৰুজো। ১১ দৃষ্টান্তোৰ অৰ্থ এই, বীজেই ঈশ্বৰৰ ভৰি ধূবলে পানী নিদিলা; কিন্তু তেওঁ চকুলোৰে মোৰ বাক্য। ১২ বাটৰ কাষত যি বীজবোৰ পৰিলিল, সেইবোৰ ভৰি তিয়াই, চুলিবে মচিলে। ৪৫ তুমি মোক চুমা নাখালালা; শুনা লোক সকল; তাতে চয়তানে আহি তেওঁলোকৰ কিন্তু মই অছিবৰে পৰা তেওঁ মোৰ ভৰিত চুমা খাবলৈ মনৰ পৰা বাক্যবোৰ কাঢ়ি লৈ যায়, যাতে তেওঁলোকে নেৰিলৈ। ৪৬ তুমি মোৰ মূৰত তেল নাসানিলা; কিন্তু তেওঁ বিশ্বাস নকৰে আবু পৰিত্রাণো নাপায়। ১৩ আবু শুলনিত মোৰ ভাৰি তিনিত সুগন্ধি তেল সানিলৈ; ৪৭ এই হেতুকে মই যি পৰিল, সেইবোৰ বাক্য শুনি আনন্দেৰে গ্ৰহণ কৰা তোমাক কওঁ, তেওঁৰ পাপ বহুত হোৱাতো ক্ষমা কৰা হ'ল, মানুহ; এওঁলোকৰ শিপা নথকাত, এওঁলোকে অলপ সময় কিয়নো তেওঁ অধিক প্ৰেম কৰিলে; কিন্তু যি জনৰ অলপ বিশ্বাসত থাকে, পাছত পৰীক্ষাৰ সময় আহিলে থহি পৰে। ক্ষমা হয়, তেওঁক অলপ ক্ষমা কৰে।” ৪৮ পাছত তেওঁ সেই ১৪ আবু যিবোৰ বীজ কাঁইটনিত পৰিল, সেয়েহেছে, যি তিৰোতাক ক'লে, “তোমাৰ পাপ ক্ষমা হ'ল।” ৪৯ তেতিয়া সকলৰ শুনাৰ পাছত আয়ুসৰ কাল নিয়াঁওতে, জীৱনৰ তেওঁৰ সৈতে ভোজনত বহি থকা সকলে নিজৰ নিজৰ চিষ্টা, ধন, সম্পত্তি আবু সুখত মঢ় হোৱাত, এওঁলোকৰ মাজত কৰলৈ ধৰিলে, “পাপ ক্ষমা কৰিব পৰা এওঁ নো একো ফল সিদ্ধ নহয়। ১৫ কিন্তু ভাল মাটিত পৰা বীজবোৰ কোন?” ৫০ কিন্তু যীচুৰে সেই তিৰোতাক ক'লে, “তোমাৰ হ'ল এনেকুৱা মানুহ, তেওঁলোকে বাক্য শুনি সৰল আবু বিশ্বাসেই তোমাক পৰিত্রাণ কৰিলে; শাস্তিৰে যোৱা।”

৮ তাৰ অলপ সময়ৰ পাছত, তেওঁ নগৰে নগৰে আবু গারেঁ যাতা কৰি ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা গারেঁ গারেঁ যাতা কৰি ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা দেখিবলৈ গচাৰ ওপৰতহে থয়। ১৭ কিয়নো যি প্ৰকাশিত আবু প্ৰচাৰ কৰিব ধৰিলে; তেওঁৰ সৈতে সেই বাব জন

নহ'ব, এনে কোনো লুকুরাই থোৱা বস্ত নাই; আৰু যিহক “বাহিনী”; কিয়নো তাৰ ভিতৰত অনেক ভূত সোমাই জনা নহ'ব, আৰু যি অপ্রকাশিত হৈ থাকিব, এনে কোনো আছিল। ৩১ পাছত সেই ভূতহঁতক অগাধ ঠাইলৈ যাবৰ গুপ্ত বস্ত নাই। ১৮ এতেকে আপোনালোকে কিদৰে বাবে আজ্ঞা নিৰ্দিবলৈ ভূতবোৰে তেওঁক বিনয় কৰিলে। শুনিছে সেয়া বিবেচনা কৰিব; কিয়নো যিয়ে শুনিছে, (*Abyssos* p12) ৩২ সেই সময়ত পৰ্বতত এজাক গাহৰি চৰি তেখেক পুণৰ দিয়া হ'ব; কিন্তু যিয়ে শুনা নাই, তেখেতে আছিল। তেতিয়া ভূতবোৰে সেই গাহৰিবোৰৰ ভিতৰত যি আছে বুলি নিজে ভাবে, সেয়াও তেখেতৰ পৰা নিয়া সোমাবলৈ অনুমতি বিচাৰি যীচুক মিনতি কৰিলো। তেতিয়া হ'ব।” ১৯ সেই সময়ত যীচুৰ মাক আৰু ভায়েক সকল যীচুৰে তেনেদৰেই সিহঁতক অনুমতি দিলো। ৩৩ সেই তেওঁৰ ওচৰলৈ আছিল; কিন্তু লোক সকলৰ কাৰণে সময়তেই মানুহ জনৰ পৰা ভূতবোৰ ওলাই, গাহৰিবোৰৰ তেওঁৰ সৈতে সাক্ষাৎ কৰিব নোৱাৰিলো। ২০ তেতিয়া ভিতৰত সোমাল আৰু লগে লগে গাহৰি জাক লৰি গৈ, তেওঁক এই সহাদ দিয়া হ'ল যে, “আপোনাৰ আই আৰু গৰাৰ পৰা সৰোবৰত পৰি মৰিল। ৩৪ এই ঘটনা দেখি ভাই সকলে আপোনাক দেখা পোৱাৰ ইচ্ছাবে বাহিৰত থিয়ে বৰ্খীয়াবোৰে পলাই গৈ নগৰ আৰু গাৰেঁ-ভয়ে সহাদ দিলো। হৈ আছে।” ২১ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যি ৩৫ তেতিয়া মানুহবোৰে এই ঘটনা চাৰলৈ ওলাই আছিল সকলে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনি পালন কৰে, তেওঁলোকেই মোৰ আৰু যীচুৰ ওচৰলৈ আহি দেখিলে যে, যি মানুহ জনৰ আই আৰু মোৰ ভাই।” ২২ পাছত এদিন যীচুৰে শিষ্যবোৰৰ পৰা ভূত ওলাই গৈছিল, সি কাপোৰ পিঙ্কি সচেতন আৰু সৈতে এখন নারত উঠি, তেওঁলোকক ক'লে, “আহা, আমি জ্ঞান পোৱা হৈ যীচুৰ চৰণৰ ওচৰত বহি আছো ইয়াকে সৰোবৰৰ সিপাৰলৈ যাওঁ।” তেতিয়া তেওঁলোকে নাও দেখি আটাইলোকে ভয় কৰিলো। ৩৬ আৰু সেই ভূতে মেলি সিপাৰলৈ গ'ল। ২৩ কিন্তু যাওঁতে যাওঁতে, তেওঁৰ পোৱা লোক জনে কেনেকৈ বক্ষা পালে, দেখাবোৰে সেই টোপি আছিল; আৰু সেই সময়তে সৰোবৰত ধুমুহা বিষয়ে আনবোৰ লোকৰ আগত ক'লে। ৩৭ তেতিয়া বতাহ বলিবলৈ ধৰিলে, তাতে টোত পানী সোমাই থকাত, গেৰাচেনীয়া সকলৰ দেশৰ চাৰিওফালৰ মানুহে আহি তেওঁলোক সঞ্চিত পৰিল। ২৪ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুৰ তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা আতিৰি যাবলৈ যীচুক অনুৰোধ ওচৰলৈ গৈ তেওঁক জগাই ক'লে “হে নাথ, হে নাথ, আমি কৰিলে; কিয়নো তেওঁলোকৰ বৰ ভয় লাগিছিল। ৩৮ এতিয়া মৰোঁহে।” তেতিয়া তেওঁ সাব পাই, বতাহ আৰু সেয়েহে তেওঁ নারত উঠি, উলটি গ'ল। তেতিয়া যি মানুহৰ পানীৰ টোক ডিয়ালো; লগে লগে বতাহ আৰু টো ক্ষান্ত পৰা ভূত ওলাই গ'ল, সি তেওঁৰ লগত থাকিবলৈ মিনতি হ'ল আৰু সকলোৰে শান্ত হৈ পৰিল। ২৫ তেতিয়া যীচুৰে কৰিলে; কিন্তু তেওঁ তাক পঠিয়াই দি ক'লে, ৩৯ “তোমাৰ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ বিশ্বাস ক'ত?” তেতিয়া ঘৰলৈ যোৱা, দীশ্বৰে তোমাৰ জীৱনলৈ কেনে মহৎ কৰ্ম তেওঁলোকে ভয়াতুৰ হৈ, বিস্যাম মানি ইজনে সিজনক কৰিলে, সেই বিষয়ে বৰ্ণনা কৰাগৈ।” তেতিয়া সি তাৰ পৰা ক'লে, “এওঁ নো কোন? বতাহ আৰু পানীকো আজ্ঞা দিয়াত গৈ, যীচুৰে তালৈ যি মহৎ কৰ্ম কৰিলে, সেই বিষয়ে গোটেই সেইহোৰেও এওঁৰ কথা মানে।” ২৬ পাছত তেওঁলোকে খন নগৰত ঘোষণা কৰিব ধৰিলে। ৪০ পাছত যীচু ঘূৰি গালীল প্ৰদেশৰ সন্ধুখত থকা গেৰাচেনীয়া সকলৰ দেশ আহোতে, লোক সকলে তেওঁক আদৰেৰে গ্ৰহণ কৰিলে; পালোগে। ২৭ তাতে যীচুৰে বামত উঠেতে, নগৰৰ এটা কিয়নো তেওঁলৈ সকলোৰে অপেক্ষা কৰি আছিল। ৪১ আৰু ভূতে পোৱা মানুহ তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'লা সি বহু সেই ঠাইৰ নাম-ঘৰৰ যায়ীৰ নামেৰে এজন অধিকাৰীয়ে দিনৰ পৰা কাপোৰ পিঙ্কা নাছিল আৰু ঘৰতো থকা নাছিল আহি যীচুৰ চৰণত পৰিল আৰু তেওঁৰ ঘৰলৈ যাবৰ বাবে কিন্তু মৈদামৰোৰতহে থাকিছিল। ২৮ সি যীচুক দেখাৰ তেওঁক বিনয় কৰিলে; ৪২ কিয়নো তেওঁৰ মাথান এজনী লগে লগে কান্দিব ধৰিলে আৰু তেওঁৰ সন্ধুখতে পৰিলা। বাৰ বছৰীয়া জীয়েক আছিল আৰু তায়ো মৰোঁ মৰোঁ হৈ পাছত বৰ মাতেৰে ক'ব ধৰিলে, “হে সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আছিল। তাতে তেওঁ আহোতে, লোক সকল তেওঁৰ ওচৰত যীচু, আপোনাৰ লগত মোৰ কি কাম? মই মিনতি কৰিছোঁ, ভিৰ লাগি আছিল। ৪৩ সেই ভিৰৰ মাজত বাৰ বছৰ ধৰি মোক যাতনা নিৰ্দিব।” ২৯ কিয়নো সেই মানুহৰ পৰা ওলাই তেজ যোৱা বোগ ভোগ কৰি থকা এজনী তিৰোতা আছিলা যাবলৈ তেওঁ অঙ্গটি আত্মাক আদেশ দিছিল; কিয়নো তেওঁ চিকিৎসকৰ ওচৰত গৈ, সৰ্বস্ব ধন, সম্পত্তি ব্যয় সেই অঙ্গটি আত্মাই মানুহ জনক বহু দিনৰ পৰা ধৰি কৰিও সুস্থ হোৱা নাছিল। ৪৪ সেই জনী তিৰোতাই যীচুৰ আছিলা মানুহ জনক শিকলি আৰু বৈৰীৰে বান্ধি রাখিছিল পাছফালেনি আহি, তেওঁৰ কাপোৰৰ দহি চুই দিলে আৰু আৰু পহৰাও দি থকা হৈছিল; কিন্তু সি বান্ধি ছিগি, ভূতৰ তেওঁৰ তেজ যোৱা তেতিয়াই বদ্ধ হৈ গ'ল। ৪৫ তাতে দ্বাৰাই চালিত হৈ নিৰ্জন ঠাইলৈ আহি আছিল। ৩০ তেতিয়া যীচুৰে ক'লে, “মোক কোনে চুলে?” তেতিয়া সকলোৰে যীচুৰে তাক সুধিলে, “তোৱ নাম কি?” তেতিয়া সি ক'লে, স্পৰ্শ নকৰা বুলি কোৱাত পিতৰ আৰু তেওঁৰ লগত যোৱা

সকলে ক'লে, "হে নাথ, লোক সকলে আপোনাক বেরি অশান্তি পালে; কিয়নো কিছুলোকে কৈছিল যে যোহন মৃত ধৰি, হেচি-মেলি ভিৰ কৰি বাখিছে।" ৪৬ কিন্তু যীচুৱে সকলৰ মাজৰ পৰা জীৱিত হ'ল, ৮ আৰু আন কিছুমান ক'লে, "কোনোবাই মোক চুলে; কিয়নো মোৰ পৰা শক্তি লোকে কৰ ধৰিলে যে, "এলিয়া পুণৰ আৰিভৰ্ত হৈছে" ওলাই যোৱা মই গম পালোঁ।" ৪৭ তাতে সেই তিবোতা আৰু কিছুমানে ক'লে যে, "পূৰ্বকালৰ ভাববাদী সকলৰ জন্ময়ে দেখিলে যে, তেওঁলৈ ঘটি যোৱা ঘটনাটো কোনো মাজৰ কোনো এজন পুনৰাই জীবাই উঠিছে।" ৯ হেবোদে কাৰণত গুপুত কৰি বাখিব নোৱাৰিব। তেতিয়া তেওঁ কঁপি ক'লে "মই যোহনৰ মুগুচ্ছেড কৰিলোঁ; কিন্তু এওঁ নো কঁপি আহি যীচুৱে সন্মুখত উভুৰিহৈ পৰিল আৰু কিয় তেওঁক কোন যাৰ বিষয়ে এনে কথা শুনি আছোঁ?" তাতে তেওঁ চুইছিল আৰু কেনেকে মুহূৰ্তে সুস্থ হ'ল; সেই বিষয়ে যীচুৱ চাবলৈ এটা উপায় বিচাৰিলে। ১০ পাছত যি পাঁচনি সকলোৰ আগত ক'লে। ৪৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, সকলক পঠোৱা হৈছিল তেওঁলোকে ঘূৰি আহি, যি যি "আইটি, তোমাৰ বিশাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে; শাস্তিৰে কৰ্ম কৰিছিল সেই সকলোৰে কথা যীচুৱ আগত বৰ্ণনা যোৱা।" ৪৯ তেওঁ এই কথা কৈ থাকোতেই, নাম-ঘৰৰ কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক লগত লৈ বৈং-চৈদা অধিকাৰী জনৰ ঘৰৰ পৰা কোনো এজনে আহি তেওঁক নামেৰে এখন নংৰৰ ফালে কোনোৱে নজনাকৈ আতিৰি ক'লে, "তোমাৰ জীয়েৰা মৰিল; গুৰুক পুনৰ দুখ নিদিবা।" গাল। ১১ কিন্তু লোক সকলে সেই কথা জানি, তেওঁৰ পাছে ৫০ কিন্তু যীচুৱে সেই কথা শুনি তেওঁক উভুৰ দিলে, "তত্ত্ব পাছে গ'লা তেতিয়া যীচুৱেও তেওঁলোকক সুস্থ আৰু ছেৱালীৰ মাক-ডেউতাকৰ বাহিৰে, কোনো এজনকে কৰিলে। ১২ দিমৰ প্ৰায় শেষ ভাগত বাৰ জন পাঁচনি তেওঁৰ তেওঁৰ লগত সোমাৱলৈ নিদিলে। ৫২ আৰু সকলোৰে ওচৰলৈ আহি ক'লে, "আমি যি ঠাইত আহি আছোঁ সেয়া সেই সময়ত তাইৰ কাৰণে কান্দি কান্দি হিয়া ভুকুৱাই অতি নিৰ্জন ঠাই। সেয়েহে লোক সকলক বিদায় দিয়ক, আছিল। কিন্তু তেওঁ ক'লে, "তোমালোকে নাকান্দিবা; তাই তেতিয়া তেওঁলোকে ওচৰৰ গাঁওত গৈ নিজৰ বাবে থকা মৰা নাই, তাই মাৰ্ত্তি টোপনিতহে আছোঁ।" ৫৩ কিন্তু তাই ঠাই আৰু যোৱা বস্তু যোগাৰ কৰিব লৰ পাৰিবা।" ১৩ কিন্তু মৰিল বুলি তেওঁলোকে জানি তেওঁক হাঁহিলে। ৫৪ কিন্তু যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "তোমালোকেই তেওঁলোক তেওঁ তাইৰ হাতত ধৰি, মাতি ক'লে, "আইটি, উঠ্যা।" ৫৫ খাৰলৈ দিয়া।" তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, "আমি গৈ তেতিয়াই তাইৰ থাগ উভতি আহিল আৰু তাই উঠি বাহিলা খোৱা বস্তু কিনি নানিলে, আমাৰ ওচৰত পাঁচটা পিঠা তেতিয়া তাইৰ খাৰলৈ দিবৰ বাবে যীচুৱে আদেশ দিলো। আৰু দুটা মাছতকৈ অধিক একোৱে নাই।" ৫৬ কিয়নো ৫৬ তাতে তাইৰ মাক-ডেউতাকে বিসয় মানিলো; কিন্তু এই তেওঁলোক প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ মানুহ আছিল। তেতিয়া ঘটনাৰ কথা কাকো নকাবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক আদেশ তেওঁ শিয় সকলক ক'লে, "তেওঁলোকক গোট গোট কৰি দিলে।

৯ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ বাৰ জন পাঁচনিক একেলগে

মাতি সকলো ভূতৰ ওপৰত ক্ষমতা আৰু বোগ সুস্থ কৰিবলৈকো শক্তি আৰু ক্ষমতা দিলো। ২ দীঘৰৰ বাজ্যৰ কথা যোৗণা কৰিবলৈ আৰু অসুস্থ লোক সকলক সুস্থ কৰিবলৈ তেওঁলোকক পঠিয়ালো। তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়ালো। ৩ তেওঁ তেওঁলোকক পঠিয়ালো। ৪ আৰু তোমালোকে যি ঘৰত সোমোৱা, তাতে থাকিবা আৰু তাৰ পৰাই ওলাই যাবা। ৫ আৰু যিবোৰ মানুহে তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁলোকক নংৰৰ পৰা ওলাই যাওঁতে, সেই লোকবোৰ বিপক্ষে প্ৰমাণ স্বৰূপে তোমালোকে ভৱিৰ ধূলি জোকাৰি পেলাবা।" ৬ ও পাছত তেওঁলোকে ওলাই শৈ গাৰেঁ গাৰেঁ শুভৰাতা যোৗণা কৰিলে আৰু সকলো ঠাইতে ৰোগী সকলক সুস্থ কৰি গ'ল। ৭ সেই সময়ত হেৰোদ ৰজাই এই ঘটনাবোৰ বাৰ্তা পাই নিজ মনত

উত্তর দি ক'লে, “ঈশ্বর অভিযিক্ত, ছীষ্ট।” ২১ তেতিয়া সেই বাণী হোৱা মাত্রে, যীচুক অকলে দেখা গ'ল আৰু এই কথা কাকো নকবলৈ তেওঁ তেওঁলোকক সাবধান তেওঁলোকে সেই সময়ত যি যি দেখিছিল, নীৰবে থাকি কৰি আদেশ দিলে; ২২ আৰু তেওঁ ক'লে, “মানুহৰ পুত্ৰই কাকো একো কথা কোৱা নাছিল। ৩৭ তাৰ পাছদিনা অনেক দুখ ভোগ কৰিব লাগিব আৰু পৰিচাৰক, প্ৰধান তেওঁলোক পৰ্বতৰ পৰা নমাৰ পাছত বহু মানুহৰ এটা দল পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ দ্বাৰাই তেওঁ তেওঁৰ আগত উপস্থিত হ'ল। ৩৮ সেই সময়ত মানুহবোৰৰ অগ্রাহ্য আৰু হত হৈ ততীয় দিনা উথিত হব লাগিব।” ২৩ মাজৰ পৰা এজনে বিড়িয়াই ক'লে, “হে গুৰু, মই মিনতি যীচুৱে সকলোৰে আগত ক'লে, “কোনোৱে যদি মোৰ কৰোঁ, মোৰ ল'বালৈ দৃষ্টি কৰক; কিয়নো সি মোৰ একেটি পাছত আহিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেনেহলে তেওঁ নিজেই ল'বা। ৩৯ আৰু চাওক, ভূতৰ আত্মাই তাক ধৰোতে সি নিজকে অঞ্চলিক কৰিব লাগিবআৰু দিনে দিনে নিজৰ ক্ৰুচ অকসাতে আটাহ পাৰে আৰু তাক মুচৰিলে মুখৰ পৰা তুলি লৈ, মোৰ পাছে পাছে আহিব লাগিব। ২৪ কিয়নো ফেন ওলায় আৰু তাক আঘাত কৰি বৰ কঢ়িবে এৰি যায়। যি কোনোৱে নিজৰ জীৱন বক্ষা কৰিব খোজে, তেওঁ ৪০ মই সেই অশুচি আত্মাক খোদাবলৈ আপোনাৰ শিষ্য তাক হেৰুৱাব; কিন্তু যি কোনোৱে মোৰ কাৰণে নিজৰ সকলক মিনতি কৰিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকে নোৱাৰিলে।” জীৱন হেৰুৱায়, তেওঁহে তাক বক্ষা কৰিব। ২৫ কাৰণ ৪১ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “হে অবিশ্বাসী আৰু কোনো মানুহে গোটেই খন জগত পায়ো নিজকে নিজে অপথে যোৱা বংশ, মই কিমান কাল তোমালোকৰ লগত যদি হেৰুৱায় বা হানি কৰে তেনেহলে তেওঁৰ কি লাভ? থাকি তোমালোকক সহিম? তোমাৰ ল'বা জনক ইয়ালৈ ২৬ কিয়নো যি কোনোৱে মোক আৰু মোৰ বাক্যত লাজ আনা।” ৪২ তাতে সি আহোতেই ভূতে তাক আছাৰ মাৰি পায়, মানুহৰ পুত্ৰই যেতিয়া নিজৰ পিতৃ আৰু পৰিক্ৰমা দূতৰ পেলাই বৰকৈ মুচৰিলে। কিন্তু যীচুৱে সেই অশুচি আত্মাক প্ৰতাপেৰে আহিব, তেতিয়া তেওঁ সেই লোকক লাজ দিব। ডবিয়াই খেদিলে আৰু ল'বা জনক সুস্থ কৰি বাপেকৰ ২৭ কিন্তু মই তোমালোকক সত্যকৈ কঙ্গ, ইয়াতে থিয় হাতত শোধাই দিলে। ৪৩ তাতে ঈশ্বৰৰ মাহাত্ম্য দেখি হৈ থকা লোক সকলৰ মাজতে কিছুমান লোক আছে, যি সকলোৱে বিস্যায় মানিলৈ; কিন্তু তেওঁ কৰা কৰ্মবৰোত সকলে ঈশ্বৰৰ বাজ্য নেদেখালৈ মৃত্যুৰ সোৱাদ নাপাবা।” লোক সকলে বিস্যায় মানি থাকোতে, তেওঁ শিষ্য সকলক ২৮ এই কথা কোৱাৰ আঠ দিন মানৰ পাছত, তেওঁ পিতৃৰ, ক'লে, ৪৪ “এই সকলোৱে কথা তোমালোকে মনত বাখিবা; যোহন আৰু যাকোবক লগত লৈ, প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ পৰ্বতৰ কিয়নো মানুহৰ পুত্ৰক মানুহবোৰ হাতত শোধাই দিয়া ওপৰলৈ গ'ল। ২৯ তাতে প্ৰাৰ্থনা কৰোতে তেওঁৰ মুখমণ্ডলৰ হ'ব।” ৪৫ কিন্তু তেওঁলোকে সেই কথা নুবুজিলে আৰু সৌন্দৰ্যহীন অন্যৰূপ ললে আৰু তেওঁৰ কাপোৰবোৰ বগা বুজি নাপাবলৈ সেই বিষয়ক তেওঁলোকৰ পৰা গুপ্ততে বৰ্খা আৰু চক্ৰকীয়া হ'ল। ৩০ সেই সময়ত দুজন মানুহে হ'ল। তেওঁলোকে সেই কথাৰ বিষয়ে যীচুক সুধিৰলৈও তেওঁৰ সৈতে কথা-বাৰ্তা কৰি থকা তেওঁলোকে দেখিলে, ভয় কৰিলে। ৪৬ পাছত তেওঁলোকৰ মাজত কোন শ্ৰেষ্ঠ তেওঁলোক মোচি আৰু এলিয়া আছিল; ৩১ তেওঁলোকক এই কথাক লৈ তেওঁলোকৰ বাদ-বিচাৰ হৈছিল। ৪৭ কিন্তু প্ৰাতাপযুক্ত দেখো গৈছিল। তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰিকল্পনা যীচুৱে তেওঁলোকৰ মনৰ বিবেচনা বুজি পোৱাত সুৰু ল'বা অনুসাৰে যীচুৱে কেনেদৰে যিৰুচালেমত মৃত্যুৰবৎ কৰিব, এজনক নিজৰ কাষত বহুৱাই ল'লো। ৪৮ তাৰ পাছত সেই বিষয়ে যি কথা পাতি আছিল। ৩২ তেতিয়া পিতৃৰ আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “যি কোনোৱে এই ল'বা জনক মোৰ তেওঁৰ লগত যোৱা কেইজনৰ বৰ টোপনি ধৰিছিল; তথাপি নামেৰে গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোকে গ্ৰহণ কৰে আৰু যি জাগি থাকি, তেওঁৰ মহিমা আৰু তেওঁৰ ওচৰত থকা সেই কোনোৱে মোক গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকো দুজন মানুহক দেখা পালে। ৩৩ তাতে তেওঁলোক তেওঁৰ গ্ৰহণ কৰো কিয়নো তোমালোকৰ সকলোৱে মাজত যি জন ওচৰত পৰা যাবলৈ ধৰোতে, পিতৃৰ যীচুক ক'লে, “হে আটাইতকৈ সুৰু সেই জনেই মহান।” ৪৯ পাছত যোহনে নাথ, ইয়াত থকা আমাৰ ভাল; আৰু আমি আপোনালৈ মাত লগাই ক'লে, “হে নাথ, আমি এজনক আপোনাৰ এটা, মোচিলে এটা, আৰু এলিয়ালৈ এটা, এনেদৰে তিনিটা নামেৰে ভূতবোৰক খেদোৱা দেখিলোঁ; কিন্তু তেওঁ আমাৰ পঁজা সাজোঁ।” পিতৃৰে যি কথা কৈছিল সেই বিষয়ে তেওঁৰ লগত আপোনাৰ পাছে পাছে অহা নাই কাৰণে আমি কোনো জ্ঞান নাছিল। ৩৪ এই কথা কওতেই, এচমকা তেওঁক নিমেধ কৰিলোঁ।” ৫০ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, মেঘ আহি তেওঁলোকক ছাঁ কৰি ধৰিলে; তাতে মেঘ “তেওঁক নিমেধ নকৰিবা; কিয়নো যি জন তোমালোকৰ চাৰিওফালেন্দি সোমাওঁতে, তেওঁলোকৰ ভয় লাগিল। ৫৫ বিপক্ষ নহয়, তেওঁ তোমালোকৰ সপক্ষ।” ৫১ পাছত যীচুৱে তেতিয়া সেই মেঘৰ পৰা এই বাণী শুনিলে, “এওঁ মোৰ স্বৰ্গলৈ যোৱাৰ সময় প্ৰায় পূৰ্ণ হোৱাৰ অৱস্থাত, তেওঁ প্ৰিয় পুত্ৰ, মোৰ মনোনীত জন, এওঁৰ কথা শুনা।” ৫৬ যিৰুচালেমলৈ যাবৰ বাবে মনস্থ কৰিলে। ৫২ তেওঁ সেই

ঠাই গৈ পোরাৰ আগেয়ে কিছুমান বাৰ্তাবাহকক পঠালে, এখন নগৰত সোমোৱা আৰু তাত থকা লোক সকলে তেওঁলোকে যীচুৰ কাৰণে সকলোৰে যুগ্মত কৰিবলৈ তোমালোকক গ্ৰহণ কৰিলে, তেওঁলোকে তোমালোকৰ চমৰীয়া সকলৰ অখন গাঁৱত সোমাল। ৫০ কিন্তু তেওঁ আগত যি খাবলৈ দিয়ে সেইবোৰকে ভোজন কৰিবা; ৯ যিৰূচালেমলৈ যাবৰ বাবে মন স্থিৰ কৰাত, সেই ঠাইৰ সেই ঠাইত থকা বোগী সকলক সুস্থ কৰিবা আৰু 'ঈশ্বৰৰ লোক সকলে তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। ৫৪ ইয়াকে দেখি বাজ্য তোমালোকৰ ওচৰ আহি পালে' বুলি তেওঁলোকক যাকোৰ আৰু যোহন নামৰ এই দুজন শিয়ই কলে, 'হে ক'বা। ১০ কিন্তু কোনো নগৰত সোমালে, মানুহবোৰে প্ৰভু, স্বৰ্গৰ পৰা জীই ওলাই আহি সিঁতক যেন ভস্ম কৰে, যদি তোমালোকক গ্ৰহণ নকৰে, সেই নগৰৰ আলিবাটলৈ আমি এনে আজ্ঞা দিবলৈ আপুনি ইচ্ছা কৰে নে?" ৫৫ যাবা আৰু এই কথা ক'বা, ১১ তোমালোকৰ নগৰৰ যি কিন্তু তেওঁ মুখ ঘূৰলৈ আৰু তেওঁলোকক ডিবিয়াই দিলে। ধুলি আমাৰ ভৱিত লাগি আছে সেই ধুলিৰ তোমালোকৰ ৫৬ তাৰ পাছত তেওঁলোক আন এখন গাঁৱলৈ গ'ল। ৫৭ বিৰুদ্ধে জোকাৰি পেলালো, তথাপি এই কথা জানি লোৱা তেওঁলোকে বাটত যাওঁতে, এজন মানুহে যীচুক ক'লে, যে 'ঈশ্বৰৰ বাজ্য তোমালোকৰ ওচৰ আহি পালে' ১২ "আপুনি য'লৈকে যায় ত'লৈকে ময়ো আপোনাৰ পাছে মই তোমালোকক কও, সেই মহা-বিচাৰৰ দিনা এই পাছে যাম।" ৫৮ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "শিয়ালৰ গাত নগৰতকৈ চদোমৰ অৱস্থা বেছি সহনীয় হ'ব। ১৩ হয় আছে আৰু আকাশৰ চৰাইৰো বাহ আছে কিন্তু মানুহৰ হায় কোৱাচীন! হায় হায় বৈৰে-চৈদে! তোমালোক সন্তাপৰ পুত্ৰৰ মূৰ থবলৈ কোনো ঠাই নাই।" ৫৯ পাছত যীচুৱে পাত্ৰ; কিয়নো তোমালোকৰ মাজত যিৰোৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য আন এজনক ক'লে, "তুমি মোৰ পাছে পাছে আহা।" কিন্তু কৰা হৈছিল, সেইবোৰ কাৰ্য তুৰ আৰু চীদোনত যদি তেওঁ ক'লে, "হে প্ৰভু, প্ৰথমতে গৈ মোৰ পিতৃক মৈদাম কৰিবলৈ হয়, তেওঁতাৰ নিবাসী সকলে বহু দিনৰ দিবলৈ অনুমতি দিয়কা।" ৬০ তেওঁতাৰ তেওঁ সেই মানুহ আগেয়ে চট পিন্ধি, ছাইত বহি অনুত্পাদ কৰিলৈহৈতেন। জনক কলে, "মৃতবোৰে নিজৰ নিজৰ মৃতবোৰক মৈদাম ১৪ কিন্তু মহা-বিচাৰৰ দিনা তোমালোকৰ দশাতকৈ তুৰ দিয়ক কিন্তু তুমি গৈ ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ কথা ঘোষণা কৰা।" আৰু চীদোনৰ দশা সহিবলৈ বেছি সহনীয় হ'ব। ১৫ ৬১ আন এজনে ক'লে, "হে প্ৰভু, ময়ো আপোনাৰ পাছে হে কফৰনাহুম, তুমি ভাবা নে, তুমি স্বৰ্গলৈ তোলা হ'বা পাছে যাম কিন্তু প্ৰথমতে মোৰ ঘৰৰ মানুহবোৰ পৰা বুলি? তুমি নৰকলৈহে পেলোৱা হ'বা। (Hadès g86) ১৬ যি বিদায় লৰবলৈ মোক অনুমতি দিয়ক।" ৬২ যীচুৱে তেওঁক কোনোৱে তোমালোকৰ কথা শুনে, তেওঁ মোৰো কথা শুনো ক'লে, "যি কোনোৱে নাঙলত হাত হৈ পাছফাললৈ ঘূৰি যি কোনোৱে তোমালোকক অগ্ৰাহ্য কৰে, তেওঁ মোকে চায় তেওঁ ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ উপযুক্ত নহয়।"

১০ এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত প্ৰভু যীচুৱে আন সন্তু

জনক নিযুক্তি কৰিলো। তাৰ পাছত তেওঁ নিজে যি যি নগৰ আৰু ঠাইত যাব বিচাৰিছিল, সেইবোৰ ঠাইলৈ দুজন দুজনকৈ পঠিয়াই দিলে। ২ আৰু তেওঁলোকক ক'লে, "শশ্য সৰহ, কিন্তু বনুৱা তাকৰ; সেই কাৰণে নিজৰ শশ্যক্ষেত্ৰলৈ বনুৱা সকলক পঠিয়াই দিবলৈ, শশ্যৰ গৰাকীক প্ৰাৰ্থনা কৰা। ৩ তোমালোক যোৱা; চোৱা, বাংকুকুৰৰ মাজত মই তোমালোকক মেৰ-পোৱালি স্বৰূপে পঠিয়াইছোঁ। ৪ তোমালোকে কোনো ধনৰ মোনা বা জোলোংা বা পাদুকা নলবা; আৰু বাটত যাওঁতে কাকো সন্তুষ্ণণজননাৰা। ৫ তোমালোকে যি ঘৰত সোমোৱা, তাত প্ৰথমে ক'বা, 'এই ঘৰৰ কুশল হওকা।' ৬ যদি তাত কুশলৰ পাত্ৰ থাকে, তেনেহলে তোমালোকৰ কুশল সেই লোকৰ ওপৰত থাকিব কিন্তু যদি তাত কুশলৰ পাত্ৰ নাই, তেনেহলে তোমালোকলৈ ঘূৰি আহিব। ৭ আৰু তোমালোকে যি ঘৰত থাকিবা, ততে তেওঁলোকে যি খোৱা বস্ত দিয়ে সেইবোৰকে ভোজন-পান কৰিবা; কিয়নো বনুৱা জন তেওঁৰ বেচৰ মোগ্য। এঘৰৰ পৰা এঘৰলৈ নাযাবা। ৮ তোমালোকে যেতিয়া

বাহিরে কোনেও এই বিষয়ে নাজানে; আরু পিতৃ নো কোন, কৰা।” ৩৮ পাছত তেওঁলোকে আগবাঢ়ি যাওঁতে, যীচুরে সেই বিষয়ে পুত্র বাহিরে আন কোনেও নাজানে আরু যি এখন গারাংত সোমাল; সেই গাঁরত মার্থা নামেরে এজনী জনৰ আগত পুত্রই তেওঁক প্রকাশ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, মহিলাই তেওঁক আদৰণ জনাই নিজৰ ঘৰত আলহী কৰি তেওঁৰ বাহিরে আন কোনেও জানিব নোৱাৰে।” ৩৯ ইয়াৰ বাখিলে; ৩৯ আৰু তেওঁৰ ভনীয়েক মৰিয়মে প্ৰভু যীচুৰ পাছত যীচুৰে শিষ্য সকলৰ ফালে ঘূৰি গুপ্তে ক'লে, চৰণৰ ওচৰত বহি তেওঁৰ বাক্য শুনি থাকিল। ৪০ কিন্তু “তোমালোকে যি যি দেখিছা সেইবোৰ দেখো চুকুৰেৰ ধ্যন; মাৰ্থাই আহাৰ যোগাৰ বাবে বহুত ব্যস্ত আছিল। তেওঁ ২৪ কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ যে, তোমালোকে যি যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে “হে প্ৰভু, মোৰ ভনীয়ে মোক যি দেখিছা, তাক অনেকে ভাৰবাদী আৰু বজাই দেখিবলৈ যে অকলশৰে কাম কৰিবলৈ এৰি দিছে এয়া আপুনি মন ইচ্ছা কৰিও দেখিবলৈ নাপালে আৰু তোমালোকে যি নকৰে নে? সেয়েহে সহায় কৰিবলৈ তাইক আজা দিয়ক।” যি শুনিছা, সেই বিষয়ে অনেকে শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰিও, ৪১ কিন্তু প্ৰভুৰ উত্তৰত তেওঁক ক'লে, “মাৰ্থা, মাৰ্থা, তুমি শুনিবলৈ নাপালে।” ৪২ ইয়াৰ পাছত এজন বিধান পঞ্চিতে বহু বিষয়ত চিহ্নিত আৰু ব্যস্ত হৈ আছা, কিন্তু মাত্ৰ এটা বিষয়হে প্ৰয়োজনীয়। ৪২ মৰিয়মে সেই উত্তম বিষয়টো মনোনীত কৰিলে, তেওঁৰ পৰা সেইটো নিয়া নহৰ।”

২৬ তেতিয়া যীচুৰে ক'লে, “বিধানত কি লিখা আছে? তুমি কেনেকৈ বিধান-শাস্ত্ৰ পঢ়িছাঁ?” ২৭ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “তুমি সকলো হৃদয়, সকলো প্রাণ, সকলো শক্তি আৰু সকলো চিত্তেৰে তোমাৰ প্ৰভু পৰমেশ্বৰক প্ৰেম কৰা।” ২৮ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি সঠিক উত্তৰ দিলা; ইয়াকে কৰা তেতিয়া তুমি অনন্ত জীৱন পাবা।” ২৯ কিন্তু তেওঁ নিজকে নিৰ্দোষী বুলি প্ৰামাণিত কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি যীচুক ক'লে, “মোৰ চুৰুীয়া নো কোন?” ৩০ তেতিয়া যীচুৰে সমিধান দি ক'লে, “এজন মানুহ যিৰূচালেমৰ পৰা যিৰীহো নগৰলৈ গৈ আছিল; যাওঁতে বাটতে তেওঁ ডকাইতৰ হাতত পৰিল; তেতিয়া সিহাঁতে তেওঁক বিবৰ্ণ কৰি মৰিয়াই, বস্ত-বাহনি লৈ আধামৰাকৈ মাৰি এৰি হৈ শুচি গ'ল। ৩১ এনেতে কোনো এজন পুৰোহিত সেই বাটেডি গৈছিল; পাছত তেওঁ সেই মানুহ জনক দেখি, এফলীয়া হৈ গ'ল। ৩২ সেইদৰে এজন লেবীয়েও সেই ঠাই পোৱাত মানুহ জনক দেখি এফলীয়া হৈ গ'ল। ৩৩ কিন্তু এজন চমৰীয়াই যাত্রা কৰি গৈ থাকোতে, সেই মানুহ জন পৰি থকা ঠাই পালে; তাতে মানুহ জনক দেখি তেওঁৰ মৰম উপজিল আৰু তেওঁ মানুহ জনৰ ওচৰলৈ আহিলা। ৩৪ তেওঁ মানুহ জনৰ গাত তেল আৰু দাক্ষাৰস বাকি দি ঘাঁৰোৰ বাঞ্ছিলে; পাছত নিজৰ বাহনৰ ওপৰত বহুৱাই আলহী-ঘৰলৈ লৈ গ'ল আৰু তেওঁক শুশ্ৰূষা কৰিলে। ৩৫ পাহাদিনা তেওঁ দুটা দীনাৰীউলিয়াই আলহী-ঘৰৰ গৰাকীক দি ক'লে, ‘এওঁক শুশ্ৰূষা কৰিবা আৰু যি অধিক খৰচ হয়, সেয়া মই উভতি আহিলে পৰিশোধ কৰিম’। ৩৬ এই তিনি জনৰ মাজত, ডকাইতৰ হাতত পৰা সেই মানুহ জনৰ কোন জনক চুৰুীয়া বুলি তাৰিছা?” ৩৭ তেতিয়া বিধান পঞ্চিত জনে ক'লে, “যি জনে তেওঁক দয়া কৰিলে, তেৱেই।” তেতিয়া যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “তুমি ও সেইদৰে

১১ এদিন যীচুৰে এঠাইত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলা প্ৰাৰ্থনা শেষ হোৱাৰ পাছত তেওঁৰ এজন শিষ্যই ওচৰলৈ আহি ক'লে, “হে প্ৰভু, যোহনে যেনেকৈ তেওঁৰ শিষ্য সকলক প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ শিকালে; তেনেকৈ আপুনিও আমাক শিকাওক।” ১২ তেতিয়া যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে প্ৰাৰ্থনা কৰা সময়ত এইদৰে ক'বা, ‘হে পিতৃ, তোমাৰ নাম পূজনীয় হওক; তোমাৰ বাজা হওক; ৩ আমাৰ প্ৰয়োজনীয় দৈনিক আহাৰ আমাক প্ৰতিদিনে দিয়া। ৪ আমাৰ পাপ ক্ষমা কৰা কিয়নো আমিও নিজৰ নিজৰ ধৰুৱাক ক্ষমা কৰিলোঁ। আৰু আমাক পৰীক্ষালৈ নিনিবা।’” ৫ ইয়াৰ পাছত যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “ধৰা হওক, তোমালোকৰ মাজৰ কোনো এজনৰ বন্ধু আছো তুমি যদি মাজনিশা বন্ধু জনৰ ওচৰত গৈ কোৱা, ‘হে বন্ধু, মোক তিনিটা পিঠা ধাৰে দিয়া; ৬ কিয়নো এইমাত্ৰ মোৰ ঘৰলৈ এজন পঠিক বন্ধু আহিছো তেওঁক আহাৰ দিবলৈ মোৰ একো আহাৰ নাই’” ৭ তেতিয়া সেই বন্ধু জনে ভিতৰৰ পৰা উত্তৰ দি কৰ পাবে ‘মোক বিৰক্ত নকৰিবা। এতিয়া দুবাৰ বক্ষ আৰু মোৰ সন্তান সকল শুই আছো তোমাক পিঠা দিবলৈ উঠিব নোৱাৰো।’ ৮ কিন্তু মই তোমালোকক কওঁ, বন্ধু হোৱা হেতুকে তেওঁ উঠি আহি নিদিলেও তুমি বাবে বাবে খুজি থকাত, এটা সময়ত তেওঁ উঠি আহি তোমাৰ যিমান প্ৰয়োজন সিমানেই পিঠা তোমাক দিব। ৯ মই তোমালোকক পুনৰ কওঁ, খোজাতেতিয়া তোমালোকক দিয়া হ'ব, বিচাৰা তেতিয়া পাবা, টুকুৰিওৱা তেতিয়া তোমালোকৰ বাবে দুৱাৰ মুকলি কৰা হ'ব। ১০ কিয়নো খোজা লোকে পায়, বিচাৰা জনে দেখে আৰু যি জনে টুকুৰিয়াই, তেওঁলৈ দুৱাৰ মুকলি কৰা হয়। ১১ তোমালোকৰ মাজত কোন জন পিতৃয়ে পুত্ৰই পিঠা খুজিলে, শিল দিব? বা মাছ খুজিলে, মাছৰ সলনি সাপ দিব? ১২ নাইবা কণী খুজিলে তাক কেঁকোৰা-বিছা দিব?

১৩ এতেকে তোমালোক দুর্জন হৈয়ো নিজ নিজ সন্তান “হয়, তথাপি যি সকলে ঈশ্বরৰ বাক্য শুনি পালন কৰে সকলক যদি ভাল বস্তু দিৰ জানা তেনেহলে তাতকৈয়ো তেওঁলোকহে ধন্য।” ২৯ এনেদৰে অনেক লোক তেওঁৰ তোমালোকৰ সৰ্গত থকা পিতৃয়ে তেওঁৰ ওচৰত খোজা ওচৰত গোটা ঘোৱাত, তেওঁ ক'বলৈ ধৰিলো, “এই কালৰ লোক সকলক পবিত্ৰ আত্মা নিদিৰ নে?” ১৪ এক সময়ত মানুহ, দুর্জন মানুহ ইহতে পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে যীচুৱে এজন বোৰা মানুহৰ পৰা এটা ভূত শেডাইছিল কিন্তু যোনাৰচিনৰ বাহিৰে আন কোনো চিন ইহতক দিয়া আৰু ভূতটো বাহিৰ হৈ ঘোৱাত, সেই বোৰা মানুহ জনে নহব। ৩০ কিয়নো যোনা যেনেকৈ নীনবিৰ লোকলৈ চিন কথা ক'বলৈ ধৰিলো তাকে দেখি লোক সকলে বিস্ময় হৈছিল, তেনেকৈ এই কালৰ লোকৰ ওচৰত মানুহৰ পুঁত্রই মানিলো। ১৫ কিন্তু কিছুমান লোকে কলে, “ভূতৰ বজা চিন হব। ৩১ দক্ষিণ দেশৰ বাণীয়েমহা-বিচাৰত এই কালৰ বেলচৰূৰ ব সহায়তহে এওঁ ভূতবোৰক এনেদৰে খেদায়।” মানুহবোৰৰ সৈতে উঠি তেওঁলোকক দোষী কৰিব কিয়নো ১৬ আন কিছুমানে তেওঁক পৰীক্ষা কৰিবলৈ সৰ্গৰ পৰা তেওঁ চলোমনৰ জ্ঞানৰ কথা শুনিবলৈ প্ৰথৱীৰ সীমাৰ কোনো পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰিলো। ১৭ কিন্তু যীচুৱে পৰা আহিছিলা কিন্তু চোৱা, চলোমনতকৈয়ো মহান এজন তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৰ বুজি পায় ক'লে, “যদি কোনো ইয়াতে আছে। ৩২ মহা-বিচাৰত নীনবি নগৰৰ লোক সকল ৰাজ্য নিজৰ বিৰুদ্ধে ভিন ভিন হয়, তেনেহলে সেই ৰাজ্য এই কালৰ লোক সকলৰ সৈতে থিয় হৈ ইহতক দোষী উচ্ছল হয় আৰু এখন ঘৰত যদি নিজৰ ভিতৰতে বিভেদ কৰিব; কিয়নো তেওঁলোকে যোনাৰ ঘোষণত মন-পালটন জন্মে, সেই ঘৰ খনো বিনষ্ট হয়। ১৮ চয়তান যদি নিজৰ কৰিলে, কিন্তু চোৱা যোনাতকৈয়ো মহান এজন ইয়াত বিৰুদ্ধে ভিন ভিন হয়, তেনেহলে তাৰ ৰাজ্য কেনেকৈ আছে। ৩৩ কোনো লোকে চাকি জুলাই কোনেও গুপ্ত থাকিব? কাৰণ তোমালোকে কৈছা যে, মই বেলচৰূৰ ব ঠাইত বা দোণৰ তলত নথয় কিন্তু ভিতৰলৈ সোমোৱাই দ্বাৰাই ভূতবোৰক খোদাও। ১৯ যদি মই বেলচৰূৰ ব দ্বাৰাই আহা সকলক পোহৰ দিবলৈ গচ্ছাৰ ওপৰতহে থয়। ৩৪ ভূতবোৰক খেদাও, তেনেহলে তোমালোকৰ অনুগামী তোমাৰ চকুৱেই শৰীৰৰ প্ৰদীপ; যেতিয়া তোমাৰ চকু ভালে সকলে কাৰ দ্বাৰাই খেদায়। এই কাৰণে তেওঁলোক থাকে, তেতিয়া তোমাৰ গোটেই শৰীৰ দিঙ্গীময় হয়া কিন্তু তোমালোকৰ বিচাৰক হব। ২০ কিন্তু মই যদি ঈশ্বৰৰ যেতিয়া বেয়া থাকে, তেতিয়া তোমাৰ শৰীৰ অন্ধকাৰময় আঙুলিৰে ভূতবোৰক খেদাও, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য হয়। ৩৫ এতেকে তোমাৰ ভিতৰত থকা পোহৰটো যেন অৱশ্যে তোমালোকৰ মাজলৈ আহিল। ২১ যেতিয়া এজন অন্ধকাৰ হৈ নপৰে, সেই বিষয়ে মন কৰিবা। ৩৬ এতেকে বলৱান লোকে অন্ত-শন্ত্ৰে ভালকে সুসজ্জিত হৈ নিজৰ যদি তোমাৰ গোটেই শৰীৰ দিঙ্গীময় আৰু তাৰ কোনো ঘৰ খন পহৰা দিয়ে, তেতিয়া তেওঁৰ সম্পত্তি সুৰক্ষিত হৈ ভাগ অন্ধকাৰময় নহয়, তেনেহলে প্ৰদীপৰ উজ্জল ৰশ্মি থাকে; ২২ কিন্তু যেতিয়া তেওঁতকৈ আন এজন বলৱান তোমাক দিলে যি বৃপ হয়, সেই বৃপেই তোমাৰ সকলো লোক আহি তেওঁক পৰাজয় কৰে, তেতিয়া সেই বলৱান শৰীৰে ধাৰণ কৰিবা” ৩৭ এই কথা কোৱাৰ পাছত এজন লোক জনে তেওঁৰ পৰা অন্ত-শন্ত্ৰবোৰৰ সৈতে তেওঁৰ ফৰীচীয়ে তেওঁৰ লগত ভোজন কৰিবলৈ তেওঁক অনুৰোধ সকলো সম্পত্তি লুষ্ঠন কৰে। ২৩ যি ব্যক্তি মোৰ ফলীয়া কৰিলে; তাতে তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই ভোজনত বহিল; নহয়, তেওঁ মোৰ বিপক্ষ আৰু যি কোনোৱে মোৰে সৈতে ৩৮ আৰু তেওঁক ভোজনৰ আগেয়ে নিজকে ধুই লোৱা নচাপায়, তেওঁ সিঁচি পেলায়। ২৪ যেতিয়া এটা অঙ্গতি আত্মা নেদেখি, সেই ফৰীচীয়ে বিস্ময় মানিলো। ৩৯ তেতিয়া কোনো মানুহৰ পৰা ওলাই যায়, তেতিয়া সি পানী নথকা প্ৰভুৱে তেওঁক ক'লে, “আপোনালোক ফৰীচী সকলে বাটি ঠাইবোৰত ঘূৰি ফুৰি জিৰণি বিচাৰে আৰু এনে কোনো কাহিৰ বাহিৰফাল পৰিষ্কাৰ কৰে, কিন্তু আপোনালোকৰ ঠাই বিচাৰি নাপালে সি কয়, ‘মই যি ঘৰৰ পৰা ওলাই ভিতৰফাল অপহৰণ আৰু দুষ্টতাৰে পৰিপূৰ্ণ। ৪০ হে আহিলোঁ সেই ঘৰ খনকে উভতি যাম’। ২৫ পাছত উভতি নিৰ্বোধ সকল! যি জনে বাহিৰফাল নিৰ্মাণ কৰিলে সেই আহি সি যেতিয়া সেই ঘৰ খন সৰা পোচা আৰু সজোৱা- জনে ভিতৰফালো নিৰ্মাণ নকৰিলে নে? ৪১ ভিতৰত পৰোৱা দেখে, ২৬ তেতিয়া সি সৈ নিজতকৈ দৃষ্ট আন যি আছে, সেইখিনিকে দান কৰা; তেতিয়া সকলো বস্তু সাতোটা ভূতৰ আত্মা লগত লৈ আছে, আৰু তাতে সোমাই তোমালোকলৈ শুচি হব। ৪২ কিন্তু হায় হায় ফৰীচী সকলু! নিবাস কৰে আৰু সেই মানুহ জনৰ শেষ অৱস্থা প্ৰথম আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰা আপোনালোকে পদিনা, অৱস্থাতকৈও বেয়াহৈ যায়।” ২৭ এই কথা কৈ থাকোতে আৰুদারু বাগিছাত হোৱা শাক-পাচলিৰ দশম ভাগ দান এজনী তিৰোতাই লোক সকলৰ মাজৰ পৰা বৰ মাতৰে কৰে কিন্তু ন্যায়-বিচাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰেম ত্যাগ কৰো তেওঁক ক'লে, “আপোনাক যি গৰ্তই ধাৰণ কৰিলে আৰু যাব আচলতে অন্যান্য বিষয়ে সমূহৰ লগতে ন্যায়-বিচাৰ আৰু স্তন আপুনি পান কৰিলে তেওঁ ধন্য।” ২৮ কিন্তু তেওঁ ক'লে, ঈশ্বৰৰ প্ৰেমকো পালন কৰা আপোনালোকৰ প্ৰয়োজন

আছিল। ৪৩ হায় হায় ফৰীচী সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ আন্ধাৰত যি যি কথা ক'লা, সেইবোৰ পোহৰত শুনা যাব পাৰি; কিয়নো আপোনালোকে নাম-হৰত প্ৰধান আসন আৰু ভিতৰৰ কোঠালিত তোমালোকে কাণে কাণে যি আৰু হাট-বজাৰত সন্মানপূৰ্ণ সন্মাণবোৰক প্ৰেম কৰে। কথা কৈছা, সেয়া ঘৰৰ ওপৰৰ পৰা ঘোষণা কৰা হ'ব। ৪ ৪৪ হায় হায়! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ কিয়নো যি হে মোৰ বদু সকল, মই তোমালোকক কওঁ, যি সকলে অদৃশ্য মৈদামৰ ওপৰত মানুহবোৰে নজমাকৈ খোজ দিয়ে, শৰীৰক বধ কৰে আৰু তাৰ পাছত একো কৰিব নোৱাৰে, এনে মৈদামৰ নিচিনা আপোনালোক।” ৪৫ সেই সময়ত তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰিবা। ৫ কিন্তু কোন জনক ভয় কৰিব বিধান পশ্চিম এজনে উত্তৰ দি যীচুক ক'লে, “হে গুৰু আগুনি লাগে সেই বিষয়ে মই তোমালোকক জনাওঁ। ভয় সেই যিবোৰ কথা কৈছে সেই কথাবোৰে আমাক অপমান কৰে।” জনক কৰিবা, যি জনৰ বধ কৰাৰ পাছত নৰকতো পেলাবৰ ৪৬ তেতিয়া যীচুৰে ক'লে, “হায় হায় বিধান পশ্চিম সকল! ক্ষমতা আছো হয়, মই তোমালোকক কওঁ; তেওঁলোকে ভয় আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো আপোনালোকে কৰা। (Geenna g1067) ৬ পাঁচটো ঘৰ-চিৰিকা ক্ষুদ্ৰ পইচালৈ মানুহৰ ওপৰত অসহনীয় ভাৰৰ বোজা দিয়ে, কিন্তু বিক্ৰী নকৰে নে? তথাপি সেইবোৰ এটাকো দৈশ্ব্যৰ নিজৰ এটা আঙুলিৰেও সেই ভাৰ নুচুৰে। ৭ হায় হায়! আগত পাহৰা নাযায়। ৭ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ সকলো আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰ, কিয়নো আপোনালোকে চুলি ও গণনা কৰা হৈছে। ভয় নকৰিবা; কিয়নো তোমালোক ভাৰবাদী সকলৰ সৃতিৰ বাবে মৈদাম নিৰ্মাণ কৰিছে অনেক ঘৰ-চিৰিকাতকে বহুমণীয়া। ৮ মই তোমালোকক কিন্তু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলে তেওঁলোকক বধ পুনৰ কওঁ, মানুহবোৰ আগত যি জনে মোক স্বীকাৰ কৰে, কৰিছিল। ৪৮ সেয়েহে ইয়াত আপোনালোক সাক্ষী হৈছে মানুহৰ পুত্ৰয়ো দৈশ্ব্যৰ দৃতবোৰ আগত তেওঁক স্বীকাৰ আৰু নিজ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ কৰ্মত সন্মতিও জনাইছে, কৰিব। ৯ কিন্তু মানুহবোৰৰ আগত যি জনে মোক অস্বীকাৰ কিয়নো তেখেত সকলে প্ৰকৃততে ভাৰবাদী সকলক বধ কৰে, দৈশ্ব্যৰ দৃতবোৰ আগত তেওঁকো অস্বীকাৰ কৰা কৰিছিল, সেই কাৰণে এতিয়া আপোনালোকে মৈদাম হৰ। ১০ যি কোনোৰে মানুহৰ পুত্ৰৰ অহিতে কথা কয়, সাজিছে। ৪৯ ইয়াৰ কাৰণে দৈশ্ব্যৰ জ্ঞানেও কলে, “মই তেওঁক ক্ষমা কৰা হৰ। কিন্তু পৰিত্ব আজ্ঞাৰ অহিতে নিন্দা তেওঁলোকলৈ ভাৰবাদী আৰু পাঁচনি সকলক পঠিয়াম আৰু কৰা জনক ক্ষমা কৰা নহৰ। ১১ যেতিয়া তেওঁলোকে নাম-তেওঁলোকে মই পঠিয়োৱা সকলৰ কোনো জনক তাড়না ঘৰবোৰত আৰু ক্ষমতা পোৱা আৰু শাসনকৰ্তা সকলৰ কৰিব আৰু কোনো জনক বধ কৰিব। ৫০ সেই কাৰণে সন্মুখত তোমালোকক হাজিৰ কৰাৰ, তেতিয়া কেনেকৈ কি জগত সৃষ্টিৰ আৰম্ভণিৰে পৰা আজিলৈকে যিমান ভাৰবাদী উত্তৰ দিব লাগে বা কি কথা কৰ লাগে, সেই বিষয়ে চিন্তা হত্যা কৰা হৈছে, তেখেত সকলৰ বজ্জ্বাতৰ কাৰণে এই নকৰিবা। ১২ কিয়নো যি যি কথা সেই সময়ত কৰলগীয়া সময়ৰ লোক সকল দায়ী। ৫১ হয়, মই আপোনালোকক হৰ, সেয়া পৰিত্ব আজ্ঞাই সেই মুহূৰ্ততেই তোমালোকক কওঁ- হেবলৰ বজ্জ্বাতৰ পৰা আৰম্ভ কৰি যি জখ্বিৰিয়াক শিকাই দিব।” ১৩ তাৰ পাছত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা যজ্ঞবেদি আৰু মন্দিৰৰ মধ্য স্থানত হত্যা কৰা হৈছিল, এজনে তেওঁক ক'লে, “হে গুৰু, পৈতৃক সম্পত্তি মোৰ সৈতে সেই জখ্বিৰিয়াৰহত্যা পৰ্যন্ত সমস্ত বজ্জ্বাতৰ বাবে এই ভাগ কৰিবলৈ, মোৰ ককাইক আজ্ঞা দিয়ক।” ১৪ কিন্তু কালৰ লোক সকল দায়ী হৰ। ৫২ হায় হায় বিধানৰ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “হে ভাই, মোক কোনে তোমালোকৰ অধ্যাপক সকল! আপোনালোক সন্তাপৰ পাত্ৰা কিয়নো ওপৰত বিচাৰক বা ভাগ কৰোঁতা পাতিলৈ?” ১৫ তেওঁ আপোনালোকে জ্ঞানৰ চাবি ধৰি আছে, কিন্তু তাতে প্ৰৱেশ তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “সকলো লোভৰ পৰা নিজকে নকৰিলে আৰু প্ৰৱেশ কৰিবলৈ ধৰা সকলকো বাধা দিছে।” দুৰত বাখি সারধানে থাকিবা; কিয়নো উপচি পৰিলোও ৫৩ যীচুৰে সেই ঠাই এৰি যোৱাৰ পাছত, বিধানৰ অধ্যাপক মানুহৰ জীৱন তেওঁৰ সম্পত্তিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নহয়।” ১৬ আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁৰ কথাত প্ৰতিৰোধ কৰিলে আৰু পাছত যীচুৰে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “এজন তেওঁক লৈ বহু কথাত বিতৰ্ক কৰি, ৫৪ তেওঁ কোৱা ধনী মানুহৰ মাটিত বহু শশ্য উৎপন্ন হৈছিল। ১৭ তাতে কথাবৈই তেওঁক ফান্দত পেলাব বিচাৰিলৈ

তেওঁ মনতে ভাৰি ক'লে, ‘মোৰ শস্য সামৰিবলৈ ঠাই নাই;

মই এতিয়া কি কৰিব?’ ১৮ পাছত তেওঁ নিজকে কলে, ‘মই ইয়াকে কৰিম যে, আগৰ ভঁৰালবোৰ ভাণিম আৰু এটা ডাঙুৰ ভঁৰাল সাজিম। সেই ভঁৰালত মোৰ সকলো শস্য আৰু ভাল বস্তু সামৰি থম’। ১৯ তাৰ পাছত মই মোৰ প্ৰাণক কম, ‘হে প্ৰাণ, অনেক বছৰলৈ তোমাৰ বহুত ভাল বস্তু সাঁচি থোৱা হৈছো জিবাই-সতাই থাকা আৰু

১২

এনেতে অসংখ্য লোক গোট খোৱাত, লোক সকলৰ মাজত গচকা-গচকি হ'ল। তেতিয়া যীচুৰে প্ৰথমে তেওঁৰ শিশ্য সকলক কৰলৈ ধৰিলে, “যি কগট, সেই ফৰীচী সকলৰ খমিৰলৈ সাৰধান হৰা।” ২ “কিন্তু যি প্ৰকাশিত নহৰ এনে কোনো ঢাকি খোৱা বস্তু নাই আৰু যি জানিব পৰা নহৰ, এনে লুকুৱা বস্তু নাই। ৩ এতেকে তোমালোকে

ভোজন-পান করি আনন্দ করা'। ২০ কিন্তু ঈশ্বরে তেওঁক শুশ্রায় করিব আবু আহার বাঢ়ি দিব। ৩৮ তেওঁ মাজৰাতি ক'লে, 'হে নির্বোধ লোক, আজি বাতি তোমার প্রাণ নিয়া বা শেষবাতিও আহি যদি তেওঁলোকক সেইদেরই দেখে হবাতাতে যিবোর বস্তু যুগ্মত করি থলা, সেইবোর কাব তেনেহলে তেওঁলোক ধন্য। ৩৯ কোন সময়ত চোরআহিব, হ'ব? ২১ ঠিক এইদের যি জনে ঈশ্বরলৈ ধনরান নহয়, সেই বিষয়ে ঘৰু গৰাকীয়ে জনা হলে, পৰ দি থাকি সিঙ্গি কেৱল নিজলৈ ধন সাঁচি থখ, তেওঁ তেনেকুৱা লোক।' ২২ দিবলৈ নিজৰ ঘৰ এৰি নিদিলেহেঁতেন; ইয়াক তোমালোকে পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, 'সেই বাবে জানা। ৪০ তোমালোকো যুগ্মত হৈ থাকা; কিয়নো যি ক্ষণত মই তোমালোকক কওঁ, তোমালোকে কি খাম বুলি প্রাণৰ তোমালোকে নাভাবা, সেই ক্ষণতে মানুহৰ পুত্ৰ আহিব।' কাৰণে আৰু কি পিঙ্গি বুলি শৰীৰৰ কাৰণে চিন্তা নকৰিবা। ৪১ তেতিয়া পিতৰে ক'লে, 'হে প্ৰভু, এই দৃষ্টান্ত অকল ২৩ কিয়নো আহাৰতকৈ প্রাণ আৰু বস্তুতকৈ শৰীৰ শ্ৰেষ্ঠ। আমাৰ বাবে ক'লে নে, নাইবা সকলোকে কৈছে?' ৪২ ২৪ চোৱা কাউৰীবোৰলৈ চোৱা, সিহঁতে নবয় বা নাদায়; তাতে প্ৰভুৰে ক'লে, 'নিজৰ ভৃত্য সকলক উচিত সময়ত সিহঁতৰ ভৰালত বা মেৰত নাই; তথাপি ঈশ্বরে সিহঁতক নিৰূপিত আহাৰ দিবলৈ, প্ৰভুৰে সিহঁতৰ ওপৰত যাক আহাৰ দিয়ে। তোমালোক চৰাইতকৈ কিমান বহুমূলীয়া! গৰাকী পাতিব এনে বিশ্বাসী আৰু বুদ্ধিমান ঘৰগৰিবী কোন? ২৫ আৰু তোমালোকৰ মাজত কোনে চিন্তা কৰি নিজৰ ৪৩ প্ৰভু অহা সময়ত যাক এনে কৰা দেখে সেই দাস ধন্য। আয়ুস এহাতকে বঢ়াব পাৰে? ২৬ এতকে তোমালোকে ৪৪ মই তোমালোকক সাঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ সৰ্বস্বৰ যদি আটাইতকৈ সৰুটোৱে কৰিব নোৱাৰা তেনেহলে ওপৰত তাক ঘৰগৰিবী পাতিব। ৪৫ কিন্তু সেই দাস জনে আনবোৰ বিষয় কিয় চিন্তা কৰা? ২৭ পথাৰৰ কনাৰিফুল যদি নিজৰ মনতে কয়, 'মোৰ প্ৰভু অহাত পলম হ'ব', আৰু কেনেকৈ বাঢ়ে, সেই বিষয়ে চিন্তা কৰি চোৱা; সেইবোৰে এনেদেৰে আন বন্দী বেটীক যদি কোৰাবলৈ ধৰে, আৰু শ্ৰম নকৰে আৰু সূতাও নাকাটো মই তোমালোকক কওঁ, ভোজন-পান কৰি তেওঁ মতজীয়া হয়। ৪৬ তেনেহলে যি চলোমন তেওঁৰ সকলো ঐশ্বৰ্যৰ সৈতেও সেইবোৰৰ এটাৰ দিন আৰু সময়ৰ কথা তেওঁ অলপো চিন্তা নকৰে, সেইদিন নিচিনা ও বিভূতি নাছিল। ২৮ কিন্তু পথাৰত থকা যি বন আৰু সময়তে তেওঁৰ প্ৰভু আহি হাজিৰ হ'বা তাতে প্ৰভুৰে আজি আছে কাইলে জুইশালত পেলোৱা হ'ব, তাকো যদি দাসক কাটি টুকুৰা-টুকুৰ কৰিব আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ ঈশ্বরে এইদেৰে ভূষিত কৰে, তেনেহলে হে অল্পবিশ্বাসী কাৰণে যি ঠাই যুগ্মত কৰা হৈছে, তেওঁৰ স্থান তাতেই হ'বা সকল, তোমালোকক তাতকৈয়ো বেছি ভূষিত নকৰিব ৪৭ যি দাসে তাৰ প্ৰভুৰ ইচ্ছা জানিও যুগ্মত হৈ নাথাকে নে! ২৯ তোমালোকে কি খাবা, কি পান কৰিবা এইবোৰ আৰু তেওঁৰ ইচ্ছাৰ দৰে নকৰে, সেই দাসে ভালেমান তোমালোকে নিবিচাৰিবা আৰু অস্ত্ৰি নহো। ৩০ কিয়নো কোৰ খাব। ৪৮ কিন্তু যি জনে নাজানিকোৰ যোগ্য কৰ্ম জগতৰ সকলো জাতিয়ে এইবোৰ বিচাৰে; আৰু এইবোৰ কৰে সি তাকৰ কোৰ খাব। যি জনক অধিক দিয়া হৈছিল, তোমালোকৰো প্ৰয়োজন আছে বুলি তোমাৰ পিতৰে তেওঁৰ পৰা আধিক বিচাৰা হব; লোক সকলে যি জনক জানে। ৩১ কিন্তু তোমালোকে ঈশ্বৰৰ বাজ্য বিচাৰা; সৰহকৈ গোটাই দিলে, তেওঁৰ পৰা অধিককৈ খুজিব। তাতে এইবোৰ তোমালোকক দিয়া হ'ব। ৩২ হে তাকৰ ৪৯ মই পৃথিৰীত জুই পেলোৱলৈ আহিলোঁ আৰু অহা যদি জাকটি, ভয় নকৰিবা, কিয়নো তোমালোকক বাজ্য দিবলৈ, এই আশা পূৰ্ণ হৈ আগতেই প্ৰজলিত হলহেতেন। ৫০ তোমালোকৰ পিতৃ প্ৰসন্ন হৈছে। ৩৩ তোমালোকৰ যি যি কিন্তু মই এটা বাস্তিস্বাৰে বাঞ্ছাইজিত হ'ব লাগে, আৰু সম্পত্তি আছে, সেইবোৰ বিক্ৰী কৰি দৰিদ্ৰ সকলক দান সেয়া সম্পন্ন নোহোৱালৈ মই বহুত কষ্ট পাই আছোঁ! ৫১ কৰা আৰু যি ঠাইত চোৱ নাযায়, পোকেও নষ্ট নকৰে; এনে মই পৃথিৰীত শাস্তি দিবলৈ আহিছোঁ বুলি ভাৰিছা নে? স্বৰ্গত নিজৰ কাৰণে পুৰণি হৈ নোহোৱা মোনা যুগ্মত কৰি মই তোমালোকক কওঁ, তেনে নহয়, কিন্তু বিভেদেহে অক্ষয় ধন সাঁচি থোৱা। ৩৪ কিয়নো য'তে তোমালোকৰ দিবলৈ আহিলোঁ। ৫২ এতিয়াৰ পৰা ঘৰু পাঁচ জন ভিন্ন ধন, ত'তে তোমালোকৰ মনো হৰ।' ৩৫ 'তোমালোকে ভিন হৈ, দুজনৰ বিপক্ষে তিনি জন, তিনি জনৰ বিপক্ষে কঁকাল বান্ধা আৰুতোমালোকৰ চাকি জুলি থাকক, ৩৬ দুজনহে হৰ। ৫৩ পুতেকৰ বিপক্ষে বাপেক; বাপেকৰ আৰু বিয়াৰ পৰা আহি দুৱাৰত টুকুবিয়ালৈই দুৱাৰ মেলি বিপক্ষে পুতেক; জীয়েকৰ বিপক্ষে মাক, মাকৰ বিপক্ষে দিবলৈ নিজ নিজ প্ৰভুলৈ বাট চাই থকা মানুহবোৰ জীয়েক; বোৱাৰীৰ বিপক্ষে শাহৰেকৰ বিপক্ষে নিচিনা তোমালোকো হোৱা। ৩৭ প্ৰভু আহাৰ পাছত যি দাস বোৱাৰী ভিন ভিন হৈ যাব।' ৫৪ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে লোক সকলক তেওঁ পৰ দি থকা দেখে, তেওঁলোক ধন্যা মই সকলৰ ফালে চাই ক'লে, 'পঞ্চম দিশত ডাৱৰ এচটা উঠা তোমালোকক সাঁচাকৈ কওঁ, তেওঁ নিজৰ কঁকাল বান্ধি, দেখিলেই, আপোনালোকে কয় 'বৰষুণ আহিব' আৰু পাছত তেওঁলোকক ভোজনত বহুৱাই, নিজেই তেওঁলোকক সেইদেৰে হয়। ৫৫ দক্ষিণ ফালৰ বতাহ বুলিলে কয় 'বৰ জহ

হব'; পাছত সেই জনো সেইদৰে ঘটে। ৫৬ হে কপটীয়া নাৰী তোমাৰ শক্তিহীন অৱস্থাৰ পৰা তুমি মুক্ত হোৱা।' ১৩ সকল, আপোনালোকে পৃথিবীৰ আৰু আকাশৰ বৃপ্ন নিৰ্ণয় তাৰ পাছত যীচুৱে তাইৰ ওপৰত হাত বাখিলে আৰু লগে কৰিব জানে; কিন্তু এই কালৰ বিষয়ে কিয় আপোনালোকে লগে তাই পোন হৈ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিলে। ১৪ কিন্তু যীচুৱে বিচাৰ কৰিব নাজানে? ৫৭ নিজৰ বিষয়ে উচিত বিচাৰ কি বিশ্বামিবাৰে সুস্থ কৰাৰ কাৰণে, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী জনে কাৰণত কৰিব নোৱাৰে? ৫৮ কিয়নো আপোনাৰ গুচৰিয়াৰ ক্ষেপিত হৈ লোক সকলক ক'লে, 'কাম কৰাৰ কাৰণে সৈতে আপুনি যেতিয়া বিচাৰকৰ ওচৰলৈ যায়, তেতিয়া ছয় দিন আছো গাতিকে সেই ছয় দিনত আহিবা আৰু বাটতেই তেওঁৰ পৰা মুক্ত হৰলৈ চেষ্টা কৰে যাতে তেওঁ সুস্থ হৰা, বিশ্বামিবাৰত নহয়।' ১৫ প্ৰভুৱে তেওঁক উত্তৰ আপোনাক বিচাৰকৰ্তাৰ সন্মুখলৈ বলেৱে টানি নিনিয়ে দি ক'লে, 'কপটীয়া সকল! বিশ্বামিবাৰে আপোনালোক আৰু বিচাৰকৰ্তাৰ দাৰোগাৰ হাতত শোধাই নিদিয়ে; সকলোৱে জানো নিজৰ গাধ বা গুৰু গোহালিৰ পৰা মেলি তেতিয়া দাৰোগায়ো বন্দীশালত সোমাই থব নোৱাৰিব। পানী খোৱাৰলৈ নিনিয়ে? ১৬ তেনেহলে সুদীৰ্ঘ ওঠৰ ৫৯ মই আপোনালোকক কওঁ, শেষ পহিচাটো প পৰিশোধ বছৰ ধৰি চয়তানৰ বন্ধনত থকা অৱাহামৰ বংশৰ এই নকৰালৈকে কোনো প্ৰকাৰে আপুনি কাৰাগাবৰ পৰা মুক্ত মহিলা গৰাকীক বিশ্বামিবাৰ দিনা এই বন্ধনৰ পৰা মুকলি হব নোৱাৰিব।'

১৩ সেই সময়ত তাত উপস্থিত থকা কেইজনমান

লোকে যীচুক গালীলীয়া লোকৰ বিষয়ে এই সম্বাদ দিলে যে, পীলাতে তেওঁলোকৰ বলিল উৎসৱৰ তেজৰ সৈতে গালীলীয়া সকলৰ তেজ মিহলি কৰিছিল। ২ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, 'আপোনালোকে ভাবিষে নে যে, এই গালীলীয়া সকলে দুখতোগ কৰাৰ কাৰণে আন গালীলীয়া সকলতকৈ অধিক পাপী আছিল? ৩ মই আপোনালোকক কওঁ তেনে নহয়; কিন্তু মন-পালটন নকৰিলে, আপোনালোক সকলোৱে সেইদৰে বিনষ্ট হব। ৪ চীলোহত এটা ওখ দৰ্গৰ পতনত যি ওঠৰ জন মানুহৰ মৃত্যু হৈছিল, আপোনালোকে ভাবে নেকি যে যিৰুচালেমৰ বাকী মানুহতকৈ তেওঁলোক বেছি পাপী আছিল? ৫ মই আপোনালোকক কওঁ তেনে নহয়; কিন্তু মন-পালটন নকৰিলে, আপোনালোকো বিনষ্ট হব।' ৬ তাৰ পাছত যীচুৱে এই দৃষ্টান্ত দি ক'লে, 'কোনো এজন মানুহৰ দ্রাক্ষাবৰীত এজোপা ডিমৰু গছ বোৱা হৈছিল। এবাৰ গৰাকীয়ে আহি তাৰ ফল বিচাৰিলে, কিন্তু এটাও ফল নাপালে। ৭ তেতিয়া গৰাকীয়ে বাৰীচোৱাক ক'লে, 'চোৱা, মই তিনি বছৰ ধৰি এই ডিমৰু গছৰ ফল বিচাৰি আছোঁ, কিন্তু একোৱে নাপাও; সেয়েহে ইয়াক কাটি পেলোৱা। কিয় ইয়াক অথবা মাটি ডৰা নষ্ট কৰিব দিও?' ৮ তাতে বাৰীচোৱাই তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, 'হে প্ৰভু এই বছৰো থাকিবলৈ দিয়ক। মই ইয়াৰ চাৰিওফালে খান্দি সাৰ দিমা ৯ পাছত যদি ফল ধৰে, তেনেহলে ভালৈ; নহলে ইয়াক কাটি পেলোৱা।' ১০ এদিন বিশ্বামিবাৰে এটা নাম-ঘৰত যীচুৱে উপদেশ দি আছিল। ১১ তাত এনে এগৰাকী মহিলা আছিল, যি মহিলা গৰাকীয়ে এটা শক্তিহীন কৰা অশুচি আৰাব অধীনত ওঠৰ বছৰ ধৰি কষ্ট ভোগ কৰি আছিল আৰু তাই কুঁজি হৈ গৈছিল, একেবাৰে পোন হব পৰা নাছিল। ১২ যীচুৱে তাইক দেখি মাতিলে আৰু ক'লে, 'হে

তেওঁ কৰিব নিদিয়ে যি সকল লোক আছিল: সেই লোক সকলে লাজ পালো কিন্তু তেওঁ কৰা সকলো গৌৰৰময় কাৰ্যবোৰ দেখি লোক সকলে আনন্দ কৰিলো। ১৪ তাৰ পাছত যীচুৱে ক'লে, 'ঈশ্বৰৰ বাজ্য কিহৰ নিচিনা? আৰু কিহৰ লগত মই ইয়াৰ তুলনা দিম? ১৯ ই হল এটা সুৰ সৱিয়হৰ বীজবদৰে; এজন লোকে সেইবোৰ আনি নিজৰ বাগিছাত সিঁচিলে আৰু তাৰ পৰা গজালি লোলাই বাঢ়ি এজোপা ডাঙৰ গছ হৈ উঠিল; তাতে আকাশৰ চৰাইবোৰে আহি তাৰ ডালবোৰত বাহ সাজিলে।' ২০ তেওঁ আকৌ কলে, 'ঈশ্বৰৰ বাজ্যক মই কিহৰ লগত তুলনা কৰিম? ২১ ঈশ্বৰৰ বাজ্য খৰীৰবদৰো এগৰাকী মহিলাই তাকে লৈ প্রায় তিনি দোণ ময়দাব সৈতে মহলায় আৰু আটাইখিনি ময়দা নুফুলালৈকে ঢাকি থয়া।' ২২ এইদৰে তেওঁ নগৰে নগৰে গাঁৱে গাঁৱে উপদেশ দি দি যিৰুচালেমৈলৈ গল। ২৩ তেতিয়া কোনো এজনে সুধিলে, 'প্ৰভু, তাকৰ লোকেহে উদ্বাৰ পাব নে?' তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে ২৪ 'ঠেক দুৱাৰেদি সোমাবল বছত কষ্ট, প্ৰণপণে চেষ্টা কৰা; মই তোমালোকক কওঁ, অনেক লোকে তাত সোমাবৰ বাবে যত্ন কৰিব, কিন্তু নোৱাৰিব। ২৫ কাৰণ ঘৰৰ গৰাকীয়ে উঠি দুৱাৰ বন্ধ কৰিব, তেতিয়া তোমালোকে বাহিৰত থিয় হৈ দুৱাৰত টুকুৰিয়াই ক'বা, প্ৰভু আমালৈ দুৱাৰ মেলি দিয়ক, তেওঁ উত্তৰ দি আপোনালোকক ক'ব, 'তোমালোক কোন ঠাইৰ মানুহ, সেই বিষয়ে মই নাজানো'; ২৬ তেতিয়া তোমালোকে ক'বা, আপোনাৰ সাক্ষাতে আমি ভোজন-পান কৰিলোঁ আৰু আমাৰ আলি বাটতে আপুনি উপদেশ দিলে। ২৭ কিন্তু তেওঁ উত্তৰ দি কৰ, মই তোমালোকক কওঁ, 'এই সকল কৰ মানুহ, সেই বিষয়ে মই নাজানো; হে দুৱাচাৰীবোৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হ!' ২৮ তেতিয়া ক্ৰন্দন আৰু দাঁত কৰচনি হ'ব! তাতে তোমালোকে অৱাহাম, ইচহাক, যাকোব আৰু ভাববাদী সকলক ঈশ্বৰৰ বাজ্যত

দেখা পাবা, কিন্তু তোমালোকক বাহিরত পেলোৱা হ'ব। ২৯ নিমন্ত্রিত হৈও চাপৰ ঠাইত বহিবা; তেতিয়া তোমাক নিমন্ত্রণ তেতে পূৰ, পঞ্চম, উত্তৰ, দক্ষিণৰ পৰা মানুহবোৰ আহি কৰা জন আহি দেখিলে ক'ব, 'হে বন্ধু, ওখ ঠাইলে যোৱা'; ঈশ্বৰৰ বাজ্যত ভোজনত বহিৰ, ৩০ আৰু চোৱা যি সকল তেতিয়া তোমাৰ সৈতে ভোজনত বহা সকলোৰে আগত আগ হব, সেই সকলোৰে পাছ পৰিব; আৰু যি সকল তুমি মৰ্যদা পাবা। ১১ কিয়নো যি কোনোৰে নিজকে বৰ পাছ পৰিব তেওঁলোক আগবাঢ়িবা।” ৩১ কিন্তু সময়ৰ পাছত বুলি মানে, তেওঁক সৰু কৰা হ'ব; আৰু যি কোনোৰে কেইজনমান ফৰীচীয়ে আহি তেওঁক ক'লে, “তুমি ইয়াৰ নিজকে সৰু বুলি মানে, তেওঁক বৰ কৰা হ'ব। ১২ তেতিয়া পৰা অংতৰি যোৱা; কাৰণ হৰেৰো তোমাক বধ কৰিবলৈ তেওঁক নিমন্ত্রণ কৰা জনে ক'লে, “দুপৰ বা নিশাৰ ভোজ বিচাৰি আছে।” ৩২ যীচুয়ে তেওঁলোক ক'লে, “যোৱা পাতিলে, তুমি নিজৰ বন্ধু বা ভাই সকলক বা জাতি-কুটুম্ব তোমালোকে গৈ সেই শিয়ালক এই কথা কোৱাগৈ, মই বা ধনৰস্ত চুবুৰীয়া সকলক নামাতিবা; তেওঁলোকে তোমাক আজি আৰু কাহিলৈ ভৃত খেদোন নবিয়াক সুস্থ কৰিব, তৃতীয় নিমন্ত্রণ কৰিব, আৰু তোমাৰ প্ৰতিদান ঘূৱাই দিব। ১৩ কিন্তু দিনা মই মোৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিব। ৩৩ যি কি নহওক আজি, যেতিয়া ভোজ পাতা, তেতিয়া দৰিদ্ৰ, কোঙা, খোৱা, অন্ধ কাহিলৈ আৰু পৰহিলৈ মই যাত্রাত আগবাঢ়ি থাকিব লাগিব; এনে লোকক মাতিবা। ১৪ তাতে তোমাক প্ৰতিদান বুপে কোনো কাৰণতেই এজনো ভাৰবাদী যিবৃচালেমৰ পৰা ঘূৰাবলৈ তেওঁলোকৰ একো নোহেৰাত, তুমি ধন্য হৰা। দুবৈত মৃত্যু হব নোৱাৰো। ৩৪ হে যিবৃচালেম! যিবৃচালেম! কিয়নো ধাৰ্মিক সকলৰ পুনৰুৎপানত তোমাক প্ৰতিদান যি জনে ভাৰবাদী সকলক বধ কৰে আৰু তোমাৰ ওচৰলৈ দিয়া হব।” ১৫ যি সকলে যীচুৰ সৈতে ভোজনত বহিছিল, পঠোৱা সকলৰ ওপৰত শিল দলিয়াই। বহু বাৰ মই তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে এই কথা শুনি, তেওঁক ক'লে, তোমাৰ এই ল'ৰা ছোৱালীবোৰক বচাব খুজিছিলোঁ, “যি কোনোৰে ঈশ্বৰৰ বাজ্যত ভোজন কৰিব তেওঁ ধন্য”। কুকুৰাই যেনেকৈ নিজ পোৱালিবোৰক ডেউকাৰ তলত ১৬ কিন্তু যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “এজন মানুহে নিশা বৰ সুৰক্ষা দি ৰাখে তেনেকৈ বাখিব খুজিছিলোঁ: কিন্তু আপুনি ভোজ পাতি, অনেক লোকক নিমন্ত্রণ কৰিলে। ১৭ পাছত সন্ধান নহ'ল। ৩৫ চোৱা, তোমালোকৰ ঘৰ ধৰংস হৈ গৈছে; ভোজনৰ সময় হোৱাত, তেওঁ নিজৰ এজন দাসক পঠাই মই তোমালোকক কওঁ- যেতিয়ালোকে তোমালোকে এই নিমন্ত্রিত সকলক ক'লে, ‘আহক, এতিয়া ভোজন যুগ্মত কথা নোকোৱা ‘প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন আহিছে তেওঁ ধন্য’ হৈছে।’ ১৮ তাতে সকলো লোকে একেভাৱেৰে ক্ষমা তেতিয়ালোকে তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নাপাবা।”

১৪ এদিন বিশ্রামবাবে এইদৰে হৈছিল, যীচুৰে ফৰীচী

সকলৰ এজন প্ৰধান অধিকাৰীয়ে ঘৰত পঠা খাৰালৈ সোমাল, তাতে লোক সকলে তেওঁক ভালদৰে চাৰালৈ ধৰিলৈ। ২ সেই ঠাইত তেওঁৰ আগত এজন জলোদাৰী বেমাৰত আক্রান্ত লোক আছিল। ৩ তাতে যীচুৰে মাত লগাই বিধান পশ্চিম আৰু ফৰীচী সকলক সুধিলো, “বিশ্রামবাবে সুস্থ কৰিব পাই নে নাপায়?” ৪ কিন্তু তেওঁলোক নিজম দি থাকিল। তেতিয়া তেওঁ মানুহ জনক ধৰি আনিলে আৰু সুস্থ কৰি পঠিয়াই দিলো। ৫ আৰু তেওঁলোকক ক'লে, “আংপোনালোকৰ কাৰোবাৰ বলধ বা গাধ নাদত পৰিলো, তৎক্ষণাত নুভুলিব নে?” ৬ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই কথাৰ উত্তৰ দিব নোৱাৰিলো। ৭ তেতিয়া লোক সকলে প্ৰধান ঠাই মনোনীত কৰি লোৱা দেখি, যীচুৰে তেওঁলোকক দৃষ্টান্ত দি ক'লে, ৮ “কোনোবাই তোমাক বিয়াৰ ভোজলৈ নিমন্ত্রণ কৰিলো, প্ৰধান ঠাইত নবহিবা; কিজানি তোমাতকৈ মান্যৰস্ত কোনো মানুহ নিমন্ত্রণ হৈছে; ৯ পাছত তেনে কৰিলো, যি জনে তোমালোক দুয়োকে নিমন্ত্রণ কৰিছে; তেওঁ আহি তোমাক ক'ব, ‘এওঁক তোমাৰ ঠাইতো এৰি দিয়া।’ তেতিয়া তুমি লাজ্যত পৰিবা, কাৰণ তুমি গৈ সকলোতকৈ চাপৰ ঠাইত বহিৰ লাগিব। ১০ কিন্তু যেতিয়া

ভায়েক, ভনীয়েক আনকি নিজৰ জীৱনকো অপ্রিয় বুলি বিচাৰি পালে, তেওঁ নিজৰ বদ্ধু আৰু চুবুৰীয়া সকলক নামানে, তেনহলে তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে। ২৭ যি একলগে গোটায় কয়, ‘মোৰ সৈতে আনন্দ কৰা; কিয়নো যি কোনোৱে নিজৰ ক্রুজ লৈ মোৰ পাছত আহিব নোৱাৰে, আধিলিটো হেৰুৱাইছিলো সেইটো পালোঁ’। ১০ সেইদৰে মই তেৱেোঁ মোৰ শিষ্য হব নোৱাৰে। ২৮ কিয়নো গড় কাৰেং আপোনালোকক কওঁ, মন পালটোৱা এজন পাপীৰ অৰ্থে, বাধিবলৈ মন কৰিলে, প্ৰথমতে বহি তাৰ কিমান খৰচ আৰু সুশ্ৰবৰ দৃতবোৰৰ সাক্ষাতে আনন্দ হয়।” ১১ তেওঁ পুনৰ ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ সমৰ্থ আছে মে নাই, এই বিষয়ে ক'লে, “কোনো এজন মানুহৰ দুজন পুতেক আছিল; ১২ গণনা নকৰা আপোনালোকৰ মাজত কোন আছে? ২৯ সুটোৱে বাপেকক ক'লে, ‘দেউতা ধন, সম্পত্তিৰ যি ভাগ তেওঁ ভেত তুলি যদি সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰে, তেনহলে মই পাওঁ সেই ভাগ মোক দিয়ক।’ তেতিয়া তেওঁ নিজৰ এই কৰ্ম চাই থকা লোক সকলে তেওঁক বিদ্রূপ কৰি ক'ব সম্পত্তি সিহঁতক ভগাই দিলে। ১৩ অলপ দিনৰ পাছত, সেই ধৰিব, ৩০ ‘এই মানুহ জনে সাজিবলৈ আৰস্ত কৰিলে জন সৰু পুতেকে সকলো গোটাই দূৰ দেশলৈ যাত্রা কৰি কিন্তু সম্পূৰ্ণ কৰিব নোৱাৰিলৈ।’ ৩১ অথবা অন্য এজন তাত লম্পট আচৰণ কৰি সকলো সম্পত্তি অপব্যৱ কৰিলে। বজাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰিবলৈ যাওঁতে প্ৰথমতে বহি চিন্তা ১৪ তাতে সকলো ধন ব্যয় হোৱাত, সেই দেশত তেওঁৰ নকৰিব নে, যে তেওঁৰ দহ হাজাৰ সৈন্যই বিপক্ষৰ বিশ বৰ আকাল হ'ল আৰু তাতে সৰু পুতেক জনে কষ্ট পাৰলৈ হাজাৰ সৈন্যৰ বিৰুদ্ধে যুজিৰ পাৰিব নে নোৱাৰিব? ৩২ ধৰিলে। ১৫ তেতিয়া তেওঁ গৈ সেই দেশৰ এজন মানুহৰ যদি নোৱাৰে তেনহলে সি জন বজা দূৰৈত থাকোতেই, আশ্রয়ত কাম কৰিবলৈ ল'লে। তাতে সেই মানুহ জনে কটকী পঠিয়াই শাস্তিৰ বাবে সন্ধিৰ কথা সুধিব। ৩৩ তেওঁক গাহৰি চৰাবলৈ নিজৰ পথাৰলৈ পঠিয়াই দিলে। এতক্ষেত্রে আপোনালোকৰ যি কোনোৱে নিজৰ সৰ্বস্থ ত্যাগ ১৬ তেওঁ গাহৰিয়ে খোৱা দানাৰে তৃপ্ত হবলৈ বৰ হেপাঁহ নকৰে, তেওঁ মোৰ শিষ্য হ'ব নোৱাৰে। ৩৪ লোগ হলে কৰিলে, কাৰণ তাতে তেওঁক কোনেও একো খাবলৈ দিয়া উত্তম; কিন্তু যদি লোগৰো সোৱাদ নাইকিয়া হয়, তেনহলে নাছিল। ১৭ শেষত তেওঁ চেতনা পাই ক'লে, ‘মোৰ পিতৃৰ ইয়াক কিহেৰে পুণৰাই সোৱাদ কৰা হ'ব? ৩৫ সি মাটিৰ ওচৰত বহুত চাকৰে পেত ভৰাই খাবলৈ পাই কিন্তু ইয়াত বা সাৰৰ ভেটিৰ কাৰণেও উপযুক্ত নহৰ; তাতে মানুহে মই ভোকৰ জ্বালাত মৰিহোঁ। ১৮ মই এতিয়া দেউতাৰ সেইহোৰ বাহিৰলৈ পেলাই দিব। যি জনৰ শুনিবলৈ কাণ ঘৰলৈ গৈ এই কথা কম, স্বৰ্গৰ আহিতে আৰু আপোনাৰ আছে, তেওঁ শুনক।”

১৫ সেই সময়ত কৰ সংগ্ৰহকৰী আৰু পাপী লোক

সকলে যীচুৰ কথা শুনিব বাবে আহিছিল। ২ তেতিয়া ফৰীচী আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে গৰিহণা কৰি ক'লে, “এই লোক জনে পাপী লোক সকলক গ্ৰহণ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে ভোজন-পানো কৰে।” ৩ তেতিয়া তেখেত সকলক এই দৃষ্টান্ত দি তেওঁ ক'লে, “এশ মেষ থকা কোনো মানুহৰ যদি এটা হৈৰোয়া, ৪ তেনহলে তেওঁ সেই নিৰানৈৰেটা মেৰক হাবিৰ মাজতে এৰি হেৰুৱাটোক বিচাৰি নাযাব নে? ৫ আৰু যেতিয়া হেৰুৱাটোক বিচাৰি পায়, তেতিয়া আনন্দিত হয় আৰু নিজৰ কাঙ্ক্ষত তুলি ঘৰলৈ আনে। ৬ এইদৰে যেতিয়া তেওঁ ঘৰ আহি পায়, তেতিয়া বদ্ধু আৰু চুবুৰীয়া সকলক মাতি একত্ৰিত কৰি তেওঁলোকক কয়, ‘মোৰ সৈতে আনন্দ কৰা; কিয়নো মই হেৰোৱা মেৰ-পোৱালিটো পালোঁ।’ ৭ মই আপোনালোকক কওঁ, সেইদৰে মন-পালটন নকৰা নিৰানৰহই জন ধাৰ্মিক লোকৰ অৰ্থে যিমান আনন্দ, মন পালটোৱা এজন পাপীৰ অৰ্থে, স্বৰ্গত তাতকৈ অধিক আনন্দ হব। ৮ অথবা কোনো এজনী মহিলাৰ দহেটো আধিলিৰ যদি এটা হেৰাই, তেওঁ চাকি জ্বলাই ঘৰ সবিৰ তাক নোপোৱালৈকে নিবিচাৰিব নে? ৯ আৰু হেৰুৱাতো

দেখাত পাপ কৰিবোঁ; ১৯ আপোনাৰ পুত্ৰ বুলি মতাৰ যোগ্য নহওঁ; মোক আপোনাৰ এটা চাকৰৰ নিচিনাকৈ হলেও বাখক।” ২০ পাছত তেওঁ তেনে ভাবেৰেই দেউতাকৰ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু তেওঁ ঘৰৰ পৰা দূৰৈত থাকোতেই, দেউতাকে দেখিলে আৰু তেওঁক চাই মৰম লগাত চুমা খালে। ২১ তেতিয়া পুতেকে ক'লে, ‘দেউতা স্বৰ্গৰ আহিতে আৰু আপোনাৰ দেখাত, মই পাপ কৰিলোঁ। আপোনাৰ পুত্ৰ বুলি মোক মাতিবলৈও মই এতিয়া যোগ্য নহওঁ।’ ২২ কিন্তু বাপেকে দাসবোৰক ক'লে, ‘আটাইতকৈ উত্তম বস্তু বেগাই আনি এওঁক পিঙ্কাই দে; এওঁৰ হাতত আঙঠি, ভৰিত জোতা দে; ২৩ পোহনীয়া দামুৰিটো আনি মাৰা আহা, আমি ভোজন কৰি, ৰং কৰেঁহক; ২৪ কিয়নো মোৰ এই লৰা মৰি গৈছিল আৰু এতিয়া এওঁ জীৱন পাইছে। এওঁ হেৰাই গৈছিল কিন্তু এতিয়া বিচাৰি পাইছোঁ।’ এনেদৰে কৈ তেওঁ আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে। ২৫ সেই সময়ত বৰ পুতেক পথাৰত আছিল। পাছত তেওঁ আহি ঘৰৰ ওচৰ পাই, বাজনা আৰু নচাৰ শব্দ শুনিলো। ২৬ তেতিয়া দাসবোৰৰ এটাক মাতি সুধিলে, ‘এইবোৰ নো কি হৈছে?’ ২৭ তেতিয়া দাস জনে ক'লে, ‘তোমাৰ ভায়োৰা আহিল; আৰু তোমাৰ পিতৃয়ে তেওঁক সুষ্ঠু শৰীৰে পোৱা হেতুকে, পোহনীয়া দামুৰিটো মাৰিব দিলে।’ ২৮ তেতিয়া তেওঁৰ খং উঠিল

আরু ভিতৰলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে; পাছত দেউতাক g166) ১০ যিজন অলপ কথাত বিশ্বাসী তেওঁ অধিক কথাতো
ওলাই আহিল আরু তেওঁক বিনয়েৰ বুজালে, ২৯ তেতিয়া বিশ্বাসী; যিজন সৰুতকৈ সৰুত অধৰ্মি, তেওঁ অধিকতো
বৰ পুত্রই বাপেকক উত্তৰ দি ক'লে, 'চাওক, ইমান বছৰে অধৰ্মি। ১১ এই কাৰণে পাৰ্থিৰ ধনত যদি অবিশ্বাসী হোৱা,
মই আপোনাৰ সেৱা কৰিলোঁ, কেতিয়াও মই আপোনাৰ তেনেহলে প্ৰকৃত ধনত আপোনাক কোনে বিশ্বাস কৰিব?
আজ্ঞ উলজন কৰা নাই; তথাপি মোৰ বন্ধু সকলৰ লগত ১২ যদি অন্য লোকৰ বিষয়ত বিশ্বাসী নহোৱা, তেনেহলে
প্ৰীতি ভোজ কৰিবলৈ এটি ছাগলী পোৱালিও আপুনি মোক যি আপোনাৰ নিজৰ তাক কেনেকৈ আপোনাক দিবা
দিয়া নাই। ৩০ কিন্তু আপোনাৰ সৰু লৰা বেশ্যৰ লগত ১৩ কোনো চাকৰে দুজন গৰাকীৰ ওচৰত সেৱাকৰ্ম কৰিব
সকলো ধন-সম্পত্তি খৰচ এতিয়া ঘূৰি আহিছে আৰু আপুনি নোৱাৰে, কিয়নো তেতিয়া তেওঁ এজনক ঘিণ কৰি আন
সি ঘূৰি আঠাহোতেই তাৰ কাৰণে পোহনীয়া দামুৰিটো জনক প্ৰেম কৰিব, নাইবা এজনত আসজ্জ হৈ আন জনক
মাৰিলো। ৩১ তেতিয়া বাপেকে সেই 'ল'ৰাক ক'লে, 'বোপা হেয়েজন কৰিবা আপোনালোকে ঈশ্বৰ আৰু ধন এই দুয়োটা
তুমি সদ্যাঘ মোৰ লগত আছা আৰু মোৰ যি যি আছে, বিষয়তে একেলগে কৰ্ম কৰিব নোৱাৰা।' ৩৪ এই কথাবোৰ
সকলো তোমাৰেই। ৩২ কিন্তু তোমাৰ এই ভায়েৰা মৰা শুনি, ধন লুভীয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক উপলুঙ্ঘ কৰিলো
হৈয়ো আকৌ জীয়াই উঠিল; হেৰোৱা হৈয়ো পালোঁ; এই ১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, "আপোনালোকে
মানুহৰ আগত নিজকে নিজে ধাৰ্মিক প্ৰমাণিত কৰোঁতা, কিন্তু ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ হৃদয় জানে; এতকে মানুহৰ
মাজত যি উত্তম, ঈশ্বৰে দেখাত সেয়ে ঘিণলগীয়া। ১৬
যোহন অহালৈকে বিধান আৰু ভাৰবাদী সকলৰ বাক্য
আছিল; তেতিয়াৰ পৰা ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণা
কৰা হৈছে, প্ৰতিজনে অতি আগ্ৰহেৰে সেই বাজ্যত প্ৰৱেশ
কৰিবলৈ আপাঞ্চ চেষ্টা কৰিছে। ১৭ কিন্তু বিধানৰ এক বিন্দু
লুণ্ঠ হোৱাতকৈ আকাশ আৰু পৃথিবী লুণ্ঠ হোৱা সহজ।
১৮ যি কোনোৱে নিজৰ পত্তিক বিবাহ বিচ্ছেদ কৰি অন্য
মহিলাক বিবাহ কৰায়, তেওঁ ব্যভিচাৰ কৰে; যদি সেই
পৰিত্যঙ্গ মহিলা গৰাকীক আন কোনো লোকে বিয়া
পাতে তেৱেঁ ব্যভিচাৰ কৰে। ১৯ কোনো এজন ধনী মানুহ
আছিলা তেওঁ বেঞ্চে বৰগীয়া শণ সূতাৰ কাপোৰ পিন্দি,
প্ৰতিদিনে নিজৰ বহুত সম্পত্তি উল্লাস কৰি আছিল। ২০
লাজাৰ নামেৰে গোটৈই শৰীৰত ঘা লগা এজন মগনীয়া
সেই ধনী ব্যক্তি জনৰ দুৱাৰত ঘোৱা হৈছিল। ২১ সেই
ধনী ব্যক্তি জনৰ টেবুলৰ তলত পৰা খোৱা বন্তৰে পেট
পুৰাবলৈ মগনীয়া জনে আশা কৰি বৈ থাকিছিল। তাতে
কুকুৰবোৰেও আহি তাৰ ঘাঁবোৰ চেলেকি থাকো। ২২
কালজ্বে সেই মগনীয়া জন মৰিল, স্বৰ্গৰ দৃত সকলে আহি
অৱাহামৰ কোলালৈ তেওঁক লৈ 'গ'লা। পাছত ধনী ব্যক্তি
জনে মৰিল তাতে তেওঁক মৈদাম দিয়া হ'লা। ২৩ ধনী
ব্যক্তি জনে নৰকত অতি যাতনা পাই ওপৰলৈ চৰু তুলি
চাই বহু দূৰত অৱাহাম আৰু তেওঁৰ কোলাত লাজাৰক
দেখা পালো (Hadès g86) ২৪ তেতিয়া ধনী ব্যক্তি জনে
চিৎৱি ক'লে, 'পিতৃ অৱাহাম, মোৰ পতি দয়া কৰক আৰু
লাজাৰক ইয়ালৈ পঢ়াই দিয়ক। তেওঁ আঙুলিৰ আগ পানীত
জুৰুবিয়াই, মোৰ জিভা চেঁচা কৰিবলৈ তেওঁক পঢ়িয়াই
দিয়ক।' ২৫ কিন্তু অৱাহামে তেওঁক ক'লে, 'বোপা, তুমি
জীৱনৰ আয়ুস কালত যেনেদৰে নিজক সুখত ৰাখিবৰ

১৬ যীচুৱে শিষ্য সকলক ক'লে, "এজন ধনী মানুহৰ

এজন ঘৰগীৰীআছিল, এই ঘৰগীৰীয়ে ধনী মানুহৰ জনৰ সম্পদ নষ্ট কৰিছে বুলি অভিযোগ আনিলো। ২
তেতিয়া সেই ধনী ব্যক্তি জনে ঘৰগীৰী দায়িত্বত থকা ব্যক্তি জনক মাতি ক'লে, 'এইবোৰ তোমাৰ বিষয়ে মই কি
শুনিছো? তোমাৰ কামৰ হিচাব মোক দিয়া, তুমি আৰু
মোৰ ঘৰগীৰী দায়িত্বত থকা ব্যক্তি জনে মনতে ভাবিলো, 'তেতিয়া
মই কি কৰিম, যদি মোক এই কৰ্মৰ পৰা আতৰাই দিয়ে,
মই দিম হাজিৰা কৰি খাবলৈ মোৰ শক্তি নাই আৰু ভিক্ষা
কৰিবলৈও মোৰ লাজ লাগো। ৪ মোক ঘৰগীৰী দায়িত্বৰ
পৰা আংতৰালেও লোক সকলে যাতে তেওঁলোকৰ ঘৰলৈ
মোক নিমন্ত্ৰণ কৰে, সেই কাৰণে কি কৰিব লাগিব তাক
মই জানিছো?' ৫ তাৰ পাছত তেওঁ ধনী মানুহ জনৰ
প্ৰতিজন ধৰুৱাক মাতিলৈ আৰু তেওঁ প্ৰথম জনক সুধিলৈ,
'আমাৰ গৰাকীক কিমান ঝণ পৰিশোধ কৰিবলৈ আছে?'
৬ তেওঁ ক'লে, 'এশ মোন তেলা' ঘৰগীৰীয়ে তেওঁক ক'লে,
'তোমাৰ তালিকা পত্ৰ খন লোৱা আৰু ইয়াতে সোনকালে
পঞ্চশ লিখা।' ৭ তাৰ পাছত আন জনক সুধিলৈ, 'তোমাৰ
কিমান দিবলগীয়া ঝণ আছে?' তেওঁক ক'লে, 'এশ মোন
মেহঁা' তেতিয়া তেওঁক ক'লে, 'তোমাৰ তালিকা পত্ৰ খন
লোৱা আৰু আশী লিখা।' ৮ তেওঁ সকলো কাম আগ-
পাছ বিচাৰ কৰি বুদ্ধিমান লোকৰ দৰে কৰিছিল। এই
হেতুকে ধনী লোক জনে ঘৰগীৰীক শলাগিলে, কিয়নো
পোহৰৰ সন্তানতকৈ এই জগতৰ সন্তানবোৰ নিজ জাতিল
অধিক বুদ্ধিৱস্ত। (aión g165) ৯ মই তোমালোকক কওঁ,
অযথাৰ্থ ধনেৰে আপোনালোকে নিজলৈ বন্ধু লাভ কৰে,
কিন্তু যেতিয়া সম্পদৰ অস্ত পৰিব, তেতিয়া তেওঁলোকে
আপোনালোকক অনস্ত নিবাসত গ্ৰহণ কৰিব। (aiónios

বাবে ভাল বস্তু পাইছিলা, সেইদৰে লাজাৰে তাত দুখ ধন্যবাদ দিব? ১০ তোমালোকৰ বাবেও সেই একেই কথাৰ পাইছিল, এতিয়া সেই কথা সোঁৰণ কৰা; কিন্তু এতিয়া প্ৰযোজ্য। তোমালোকক যি কাৰ্য কৰিবলৈ আজ্ঞা দিয়া তেওঁ ইয়াত শাস্তি আছে আৰু তুমি হলে যাতনা পাই হৈছে, সেইদৰে সকলোৰোৰ কাৰ্য কৰাৰ পাছত ক'বা, আছা। ২৬ এতিয়া তোমাৰ আৰু আমাৰ মাজত এক মহাশূন্য 'আমি অযোগ্য দাস, আমাৰ কৰ্তব্যহে আমি কৰিলোঁ।' ইয়াপন কৰা আছা আমি ইচ্ছা কৰিলেও ইয়াৰ পৰা তুমি ১১ যীচুৱে যিৰুচালেমলৈ যাওঁতে, চমৰীয়া আৰু গালীল থকা ঠাইলৈ যাব নোৱাৰো আৰু তোমাৰ তাৰ পৰা ইচ্ছা প্ৰদেশৰ ওচৰেদি গৈ আছিল। ১২ সেই সময়ত এখন কৰিলেও কোনো ইয়ালৈ আহিব নোৱাৰা।' ২৭ ধৰী ব্যক্তি গাঁৱত সোমাওঁতে দহ জন কুষ্ঠ বোগীয়ে দূৰত থিয়ে হৈ জনে ক'লে, 'হে পিতৃ, তেনেহলে দয়া কৰি লাজাৰক মোৰ তেওঁক দেখা দি, ১৩ বৰ মাতৰে ক'লে, 'হে যীচু, মহাশয়, দেউতাৰ ঘৰলৈ পঠিয়াই দিয়ক। ১৪ তাতে মোৰ পাঁচ জন 'আমাক দয়া কৰক।' ১৪ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দেখি ভাই আছে, সিহঁতক যেন তেওঁ গৈ, আহিবলগীয়া এই ক'লে, 'তোমালোকে গৈ পুৰোহিত সকলৰ আগত নিজকে যাতনাৰ ঠাইৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি সারধান কৰি দিয়ো ২৯ নিজে দেখুওৱাগৈ।' পাছত তেওঁলোক গৈ থাকোতে সুস্থ কিন্তু অৱাহামে তেওঁক ক'লে, 'তেওঁলোকৰ মাজৰ এজনে, নিজকে সুস্থ আৰু ভাববাদী সকল আছে; তেওঁলোকৰ কথা শুনকা' হোৱা দেখি, বৰ মাতৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি উলটি ৩০ তেতিয়া সেই ধৰী ব্যক্তি জনে ক'লে, 'তেনে নহওক আছিল; ১৬ আৰু যীচুৰ চৰণত উবুৰি হৈ পৰি তেওঁৰ পিতৃ অৱাহাম, কিন্তু মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা যদি কোনো স্তুতি কৰিবলৈ ধৰিলে; সেই লোক জন, চমৰীয়া আছিল। এজন তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ যায়, তেনেহলে তেওঁলোকে ১৭ ইয়াকে দেখি যীচুৱে ক'লে, 'তোমালোক দহ জনেই মন পালটাৰা।' ৩১ তেতিয়া তেওঁক অৱাহামে ক'লে, 'যদি সুস্থ নহলা নে? তেনেহলে আন ন জন ক'ত? ১৮ এই তেওঁলোকে মোঁচি আৰু ভাববাদী সকলৰ বাক্য নুশনে, অন্য জাতিৰ মানুহ জনৰ বাহিৰে আন কোনো এজনো তেনেহলে মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা কোনো এজন উঠি গৈ কিয় ঈশ্বৰৰ মহিমাক স্তুতি কৰিবলৈ উলটি নাহিল?' ১৯ কলেও তেওঁলোকে মুশ্নিনবা।'

১৭ যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, 'যিহৰ দ্বাৰা

পাপ হয়, সেয়া আহিবই; কিন্তু যাৰ দ্বাৰা আছে, তেওঁ সন্তুষ্ট পা৤। ১ সুৰ সকলৰ মাজৰ এজনকো যদি কোনোৱে পাপৰ পথত লৈ যায়, তেনেহলে তেওঁৰ ডিঙিত জাঁত আৰি সাগৰত পেলাই দিয়া ভাল। ৩ তোমালোকে নিজৰ বিষয়ত সারধান হোৱা। তোমাৰ ভায়ে যদি পাপ কৰে, তেওঁক তিবক্ষাৰ কৰা আৰু তেওঁ যদি অনুত্পাদ কৰে, তেনেহলে তেওঁক ক্ষমা কৰা। ৪ তেওঁ যদি এদিনৰ ভিতৰত তোমাৰ বিৰুদ্ধে সাত বাৰ পাপ কৰে আৰু সাত বাবেই যদি উভতি আহি কয়, 'মই মন-পালটন কৰিছেঁ'; তেতিয়াও তেওঁক ক্ষমা কৰিবা।' ৫ তেতিয়া পাঁচনি সকলে প্ৰভুক ক'লে, 'আমাৰ বিশ্বাস বঢ়াই দিয়ক।' ৬ তেতিয়া প্ৰভুৰে ক'লে, 'এটি সৱিয়হ গুটিৰ সমান যদি তোমালোকৰ বিশ্বাস হয়, তেনেহলে তুমি এই নুনি গচছক ক'বা পাৰিবা 'উভালি যা আৰু সাগৰত বোৱা হ'; তেতিয়া দেখিবা সি তোমাৰ কথা শুনিছে। ৭ তোমালোকৰ মাজত কাৰোবাৰ দাসে যেতিয়া হাল বাই, বা মেষ পালন কৰি পথাৰৰ পৰা আছে, তেতিয়া তেওঁক ক'বা নে, 'তুমি এতিয়াই আছা, ভোজনত বহা।' ৮ তাতকৈ তেওঁক নকৰা নে, 'মোৰ খোৱা বস্তু যুগ্মত কৰা আৰু মই খাই বৈ আজিৰ নহও মানে, কঁকালত গামোচা বাদ্বি মোৰ আলপেচান ধৰা; পাছত তুমিও খোৱা-বোৱা কৰিবা।' ৯ সেই দাসে তেওঁৰ আজ্ঞা দিয়া অনুসাৰে কাৰ্য কৰা কাৰণে তেওঁক কি

পাছত যীচুৱে তেওঁক ক'লে, 'উঠা আৰু যোৱা; তোমাৰ বিশ্বাসেই তোমাক সুস্থ কৰিলো।' ২০ ঈশ্বৰৰ বাজ্য কেতিয়া আহিব বুলি ফৰীচী সকলে এই কথা সোধাত, তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, ২১ 'ঈশ্বৰৰ বাজ্য দৃশ্যৰূপে নাহে; ইয়াতে বা সেইখিনিতে চোৱা, এনে কথা কোনোৱে নকৰ; কাৰণ চাওক, ঈশ্বৰৰ বাজ্য আপোনালোকৰ ভিতৰতে আছে।' ২২ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, 'যি কালত তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰ এটা দিন দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰিবা, কিন্তু দেখিবলৈ নাপাবা, সেই কাল আহিব। ২৩ মানুহৰোৱে তেতিয়া চোৱা, সৌ তাত আছে; চোৱা, ইয়াত আছে, এই বুলি তোমালোকক ক'ব, কিন্তু তোমালোক নাযাবা আৰু তেওঁলোকৰ পাছে পাছে নচলিব। ২৪ কিয়নো বিজুলীয়ে যেনেকৈ আকাশৰ এফালে ওলালে, আকাশৰ আন ফাললৈকে পোহৰ কৰে, মানুহৰ পুত্ৰ দিনতো সেইদৰেই হ'ব। ২৫ কিন্তু প্ৰথমতে তেওঁ অনেক দুখ ভোগ কৰি, এই কালৰ মানুহৰ দ্বাৰাই অগ্ৰাহ্য হ'ব লাগিব। ২৬ নোহৰ সময়ত যেনেকুৱা হৈছিল, মানুহৰ পুত্ৰৰ সময়তো তেনেকুৱাই হ'ব। ২৭ নোহ জাহাজত উঠা দিনলোকে লোক সকলে ভোজন-পান কৰিছিল, বিয়া কৰিছিল আৰু বিয়াও দিছিল। ২৮ সেইদৰে লোটৰ সময়তো লোক সকলে ভোজন-পান কৰিছিল, কিনা-বেচা, বুৰা-পোতা আৰু ঘৰ সাজিছিল। ২৯ কিন্তু যদিনা লোট চদোমৰ পৰা ওলাই আহিল, সেই দিনাই আকাশৰ পৰা জুই আৰু গন্ধক বৰষিল আৰু সেই ঠাইৰ সকলোকে ধৰ্ম কৰিলে। ৩০

সেইদৰে মানুহৰ পুত্ৰ প্ৰকাশিত হোৱা দিনতো হ'ব। ৩১ কৰ সংগ্ৰহকাৰী জনৰ নিচিনাও নহওঁ, এই কাৰণে মই সেইদৰনা কোনোৰা যদি ঘৰৰ ওপৰত আছে কিন্তু তেওঁৰ তোমাৰ স্তৰি কৰোঁ। ১২ মই সঞ্চাহত দুৰাৰ লঘোন দিঙ্গঁ; নিজৰ বস্তৰোৰ যদি ঘৰৰ ভিতৰত আছে, তেনেহলে তেওঁ আৰু মোৰ সকলো আয়ৰ দশম ভাগ দান কৰোঁ। ১৩ বস্তৰোৰ আনিবলৈ নানামক। তেনেদৰে কোনোৰা যদি কিন্তু কৰ সংগ্ৰহকাৰী সকলে আতৰত থিয় হৈ, স্বৰ্গৰ পথাৰত আছে, তেৰোঁ কোনো বস্তু লবলৈ উলটি নাহক। ফালে চকু তুলিবলৈ সাহস নকৰিবলে, কিন্তু নিজৰ হিয়া ৩২ লোটিৰ তিৰোতাক সোঁৰৰা। ৩০ যি কোনোৱে নিজৰ ভুকুৱাই ভুকুৱাই ক'লে, 'হে ঈশ্বৰ, মই এজন পাপী; মোলৈ জীৱন বঞ্চা কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁ তাক হেবুৱাৰ। কিন্তু প্ৰসন্ন হৈ দয়া কৰক।' ১৪ মই তোমালোকক কঙ্গ, সেই যি কোনোৱে জীৱন হেবুৱায়, তেওঁ জীয়াই থাকিব। ৩৪ ব্যক্তি জন ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত নহব, কিন্তু এই জনহে মই তোমালোকক কঙ্গ, সেই ৰাতি দুজন মানুহ একে প্ৰমাণিত হৈ নিজৰ ঘৰলৈ গ'ল; কিয়নো যি কোনোৱে শয্যাতে থাকোঁতে, এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব, আন জনক নিজকে নিজে বৰ বুলি মানে, তেওঁক সৰু কৰা হ'ব; কিন্তু ত্যাগ কৰা হ'ব। ৩৫ দুজনী তিৰোতাই একেলগে জাঁতেৰে যি কোনোৱে নিজকে নিজে সৰু বুলি মানে, তেওঁক বৰ ডলি থাকোঁতে এজনীক গ্ৰহণ কৰা হ'ব। ৩৬ দুজন মানুহ কৰা হ'ব।" ১৫ এদিন লোক সকলে নিজ নিজ শিশুবোৰক পথাৰত থাকোঁতে এজনক গ্ৰহণ কৰা হ'ব, এজনক ত্যাগ যীচুৱে ছই আশীৰ্বাদ কৰিবৰ কাৰণে তেওঁৰ ওচৰলৈ কৰা হ'ব।" ৩৭ তেতিয়া তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক আনিলে; কিন্তু শিষ্য সকলে এইবোৰ দেখি তেওঁলোকক সুধিলে, "ক'ত প্ৰভু?" তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, ডবিয়লে। ১৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ওচৰলৈ মাতি "ঘ'ত মৰা শ থাকে, তাতে শণ্টনো গোট খায়।"

১৮ নিৰাশ নোহোৱাকৈ তেওঁলোকে যেন সকলো

সময়তে প্ৰাৰ্থনা কৰা উচিত, এই বিষয়ে বুজি পাৰৰ কাৰণে যীচুৱে তেওঁলোকক এই দৃষ্টান্ত দি ক'লে, ২ "এখন নগৰত ঈষ্টৰলৈ ভয় নকৰা, মানুহকো নমনা, এনে এজন বিচাৰক আছিল। ৩ সেই নগৰত এজনী বাৰী মহিলাও আছিল; তেওঁ সেই বিচাৰকৰ ওচৰলৈ আহি নিবেদন কৰিলে যে, 'অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ কৰি মোৰ বিপক্ষৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰক।' ৪ তাতে তেওঁ কিছু দিনলৈ সন্তু নহ'ল; কিন্তু পাছত নিজৰ মনতে ক'লে, 'মই যদিও ঈশ্বৰক ভয় নকৰোঁ, আৰু মানুহকো নামানো, ৫ তথাপি এই বিধৰা গৰাকীয়ে মোক বাবে বাবে আমনি দিয়াৰ কাৰণে, অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ কৰি উদ্ধাৰ কৰিম; নহলে তেওঁ পুণৰ আহি মোক আমনি দিব'।" ৬ পাছত প্ৰভুৰে ক'লে, "সেই অধাৰ্মিক বিচাৰকে কি কয়, 'শুনা।' ৭ তেনেহলে ঈশ্বৰলৈ দিনে-ৰাতিয়ে কাকুতি কৰা তেওঁৰ যি মনোনীত লোকৰ ভালৰ অৰ্থে তেওঁ শক্তক শাস্তি দিবলৈ পলম কৰে, তেওঁ অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ কৰি সেই লোকক উদ্ধাৰ নকৰিব নে?" ৮ মই তোমালোকক কঙ্গ, তেওঁ সোনাকালে আহিব আৰু অন্যায়ৰ প্ৰতিকাৰ কৰি তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিব। তথাপি যেতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ আহিব, তেতিয়া প্ৰাথীৰাতি বিশ্বাস পাব নে?" ৯ ইয়াৰ পাছত, নিজকে ধাৰ্মিক বুলি ভবা আৰু আন লোকক হেয়জান কৰা, এনে কিছুমান লোকৰ উদ্দেশ্যে তেওঁ এই দৃষ্টান্ত দিলে। ১০ "দুজন মানুহে মন্দিৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গ'ল; তেওঁলোকক এজন ফৰীচী, আন জন কৰ সংগ্ৰহকাৰী। ১১ ফৰীচীয়ে থিয় হৈ নিজৰ মতে এইদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, 'হে ঈশ্বৰ, মই আন মানুহৰ নিচিনা অপহাৰক, অন্যায়কাৰী, ব্যতিচাৰী, নাইবা এই

ক'লে, "শিশুবোৰক মোৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া, নিষেধ

নকৰিবা: কিয়নো ঈশ্বৰৰ বাজ্য এনেকুৱা লোকৰ বাবে।"

১৭ এই দৃষ্টান্তটা দিয়াৰ পাছত তেওঁ ক'লে, "তোমালোকক স্বৰূপকে কঙ্গ, যি কোনোৱে শিশুবোৰৰ নিচিনা হৈ ঈশ্বৰৰ বাজ্য গ্ৰহণ নকৰে, তেওঁ তাত কোনোমতে সোমাবলৈ নাপাব।" ১৮ এজন ধনী শাসনকৰ্ত্তাই সুবিলে, "হে সৎ গুৰু, মই কি কৰি অনন্ত জীৱনৰ অধিকাৰী হ'ম?" (aiōnios g166)

১৯ যীচুৱে ক'লে, "কিয় মোক সৎ বুলি কৈছা? ঈশ্বৰৰ বাহিৰে সৎ কোনো নাই। ২০ তামি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ জানা নে, বাচিচাৰ নকৰিবা, নৰ-বধ নকৰিবা, চূৰ নকৰিবা, মিছা সাক্ষ নিদিবা, তোমাৰ পিতৃ-মাতৃক সন্মান কৰিবা।"

২১ তাতে শাসনকৰ্ত্তাই ক'লে, "ডেকা কালৰে পৰা মই এই সকলোৰে পালন কৰি আছোঁ।" ২২ যীচুৱে এই কথা শুনি তেওঁক ক'লে, "এতিয়াও এটা বিষয়ত তোমাৰ কৃটি আছে; তোমাৰ যি যি আছে, আটাইবোৰ বেছি দৰিদ্ৰ সকলক বিলাই দিয়া, তেতিয়াহে স্বৰ্গত তোমাৰ ধন হব; তাৰ পাছত মোৰ পাছে পাছে আহাব।" ২৩ তেওঁ যেতিয়া এই কথা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁ শোকাতৰ হ'ল, কিয়নো তেওঁ বৰ ধনী আছিল। ২৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক দেখি ক'লে, "ধনৱন্ত লোক সকল ঈশ্বৰৰ বাজ্যত সোমোৱা কেনে দুঃসাধ্য।" ২৫ কিয়নো ধনী লোক 'ঈশ্বৰৰ বাজ্যত' সোমোৱাতকৈ, বেজীৰ বিন্দাৰে উট সৰকি যোৱাই সহজ।"

২৬ যি সকল লোকে এই কথা শুনিলে তেওঁলোকে ক'লে, "তেনেহলে কোনে পৰিত্বাণ পাব?" ২৭ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, "যিবোৰ কথা মানুহৰ দেখোত অসাধ্য, সেইবোৰ কৰ্ম ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত সাধ্য।" ২৮ তেতিয়া পিতৰে ক'লে, "চাওক, আমি নিজৰ সকলো এৰি আপোনাৰ পাছে পাছে আহিলোঁ।" ২৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "মই

তোমালোক স্বৰূপকৈ কওঁ, ঈশ্বরৰ বাজ্যৰ কাৰণে যি গচ এজোপাত উঠি যীচুক চাৰলৈ ধৰিলে। ৫ পাছত যীচুৱে কোনোৱে ঘৰ, তিৰোতা, ভায়েক, মাক-বাপেক, বা সত্তান সেই ঠাই পাঞ্চতে, ওপৰলৈ চাই তেওঁক দেধি ক'লে, “হে সকলক ত্যাগ কৰে, ৩০ এই পৃথিবীত তেওঁৰ অধিক গুণ, চক্ৰেয়, বেগাই নামি আহা, কিয়নো মই আজি তোমাৰ আৰু পৰকালত ‘অনন্ত জীৱন’ নাপাৰ, এনে কোনো নাই।” ঘৰত থাকিব লাগো।” ৬ তেতিয়া তেওঁ বেগাই নামি আহি, (aión g165, aiónios g166) ৩০ পাছত তেওঁ বাৰ জন পাঁচনিক আনন্দেৰে তেওঁক আলাহী কৰি বাখিৰলৈ লৈ গ'ল। ৭ লগত লৈ তেওঁলোকক ক'লে, “চোৱা, আমি যিবৃচালেমলৈ তাকে দেখি সকলোৱেই ভোৰভোৰাই কৰলৈ ধৰিলে, যাত্রা কৰিছোঁ; তাতে ভাববাদী সকলৰ দ্বাৰাই যি যি লিখা “এওঁ এজন পাপী মানুহৰ ঘৰত আলাহী হ'বলৈ গৈছে।” ৮ আছে, সেই সকলো কথা মানুহৰ পুত্ৰ সিদ্ধ হ'ব। ৩২ তেতিয়া চক্ৰেই প্ৰভুৰ আগত থিয় হৈ ক'লে, “হে প্ৰভু, কিয়নো অনা-ইহুদী লোকৰ হাতত তেওঁক শোধাই দিয়া চাওক মোৰ যি সম্পত্তি আছে, তাৰ আধাৰিনি দৰিদ্ৰ হ'ব; তাতে মানুহে তেওঁক বিদ্রপ কৰিব, অপমান কৰিব, লোকক দান কৰোঁ আৰু মিছা অপবাদ দি, কোনো মানুহৰ তেওঁৰ গাত থুই পেলাৰ, ৩৩ আৰু চাৰুকেৰে কোৰাই পৰা যদি কিবা লৈছোঁ, তেমেহলে তাৰ চাৰি গুণ ওভোতাই তেওঁক বধ কৰিব; পাছত তিনি দিনৰ দিনা তেওঁ আকৌ দিওঁ।” ৯ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “আজি এই ঘৰলৈ উঠিব।” ৩৪ কিন্তু এই কথা তেওঁ কিয় ক'লে, সেই বিষয়ে পৰিত্রাণ আহিল; কিয়নো এৰোঁ অৱাহামৰেই সত্তান। ১০ তেওঁলোকে একো নুবুজিলে; তেওঁলোকৰ পৰা এই বাক্য কাৰণ, যি হোৱা, তাক বিচাৰি বক্ষা কৰিবলৈ মানুহৰ পুত্ৰ শোপন কৰি বখাৰ বাবে, যি বাক্য কোৱা হ'ল; সেই বাক্যৰ আহিল।” ১১ যেতিয়া লোক সকলে এইবোৰ কথা শুনি বিষয়ে তেওঁলোকে একো নাজানিলে। ৩৫ পাছত তেওঁ আহিল, তেতিয়া তেওঁ যিবৃচালেমৰ ওচৰ পোৱাত আৰু যিবীহোৰ ওচৰ পোৱাত, এজন অঙ্গই বাটৰ কাষত বহি ঈশ্বৰৰ বাজ্য এতিয়াই প্ৰকাশিত হ'ব বুলি তেওঁলোকে ভিক্ষা কৰি আংছিল। ৩৬ তাতে মানুহৰ দল এটাই সেই ভাৰি থকাত, তেওঁ পুনৰ এটা কথা দৃষ্টান্ত দি ক'বলৈ বাটেদি যোৱা শুনি, তেওঁ তাৰ কাৰণ সুধিলে। ৩৭ তেতিয়া ধৰিলে, ১২ “এজন ভদ্ৰবংশীয় লোকে তেওঁৰ নিজৰ বাবে তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “নাচৰতীয়া যীচু এই বাটেদি বাজপদ লৈ উলটি আহিবৰ বাবে দূৰ বাজ্যলৈ যাত্রা গৈ আছে।” ৩৮ তেতিয়া তেওঁ বিঙ্গিয়াই ক'লে, “হে যীচু, কৰিলে। ১৩ তেওঁ যোৱা সময়তে তেওঁৰ দহ জন দাসক দায়ুদৰ সত্তান, মোক দয়া কৰক।” ৩৯ তাতে তেওঁক মনে মাতি আনি, তেওঁলোকক দহ মিনা বুৰু দি ক'লে, ‘মই মনে থাকিবৰ বাবে আগে আগে যোৱা মানুহৰোৱে আহি আহি নোপোৱালোকে বেপাৰ কৰিবা।’ ১৪ কিন্তু তেওঁৰ তেওঁক ডায়িলে; কিন্তু তেওঁ তেতিয়া বেচিকে আটাহ পাৰি স্বদেশীয় সকলে তেওঁক ঘণ কৰি, তেওঁৰ পাছত দূত ক'লে, “হে দায়ুদৰ সত্তান, মোক দয়া কৰক।” ৪০ তেতিয়া পঠাই কোৱালে, বোলে, ‘আমাৰ ওপৰত বাজতু কৰিবলৈ, যীচু থমকি ব'ল আৰু তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ জনক আনিবলৈ সেই জন মানুহ আমাৰ নালাগো।’ ১৫ তাৰ পাছত তেওঁ আজ্ঞা দিলে। ৪১ পাছত তেওঁ ওচৰলৈ অহাত, যীচুৱে দূৰ বাজ্যৰ পৰা বাজপদ লৈ উলতি আহিল আৰু যি সকল তেওঁক সুধিলে, “মই কি কৰাটো তোমাৰ ইচ্ছা?” তেতিয়া দাসক তেওঁ ধন দি গৈছিল, তেওঁলোকক মাতি পঠালো তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰভু, মই যেন দেখিবলৈ পাওঁ।” ৪২ তাৰ পাছত তেওঁলোকে কি ব্যৱসায় কৰিলে; সেই বিষয়ে তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি দৃষ্টি পোৱা; তোমাৰ জনিবৰ বাবে তেওঁলোকক শুধিৰ ধৰিলৈ। ১৬ তেতিয়া বিশ্বাসেই তোমাক বক্ষা কৰিলে।” ৪৩ সেই সময়ত তেওঁ প্ৰথম জন দাসে আহি ক'লে, ‘হে প্ৰভু, আপোনাৰ মিনাৰ দৃষ্টি পালে আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰি তেওঁৰ পাছে পাছে দ্বাৰাই দহ মিনা লাভ পোৱা হ'ল।’ ১৭ তাতে তেওঁ তাক গ'ল; মানুহৰোৱে এই কাৰ্য দেখা পাই ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰিব ক'লে, ‘চাৰাইচ, উত্তম দাস; তুমি অতি অলগ বিষয়তে বিশ্বাসী হ'লা; তুমি দহ খন নগৰৰ ওপৰত অধিকাৰী হোৱা।’ ১৮ পাছত দিতীয় জন দাসে আহি ক'লে, ‘হে প্ৰভু, আপোনাৰ মিনাৰ দ্বাৰাই পাঁচ মিনা হ'ল।’ ১৯ তাতে ভদ্ৰবংশীয় লোক জনে তেওঁক ক'লে, ‘তুমিও পাঁচ খন নগৰৰ ওপৰত ক্ষমতাপাণ্ড হোৱা।’ ২০ আৰু আন এজন দাসে আহি ক'লে, ‘হে প্ৰভু, মই আপোনাৰ মিনা গামোচাতে বাকি বাখিছোঁ, এয়া চাওক, ২১ কিয়নো আপুনি কঠিন মানুহ, যিহক ত্ৰে যোৱা নাই, তাকে তোলে আৰু যিহক বোৱা নাই, তাকে দায়; এই হেতুকে মই আপোনালৈ ভয় কৰিলোঁ।’ ২২ ভদ্ৰবংশীয় লোক জনে তেওঁক ক'লে,

১৯ পাছত যীচু যিবীহো নগৰত সোমাই সেই নগৰৰ

মাজেনি যাবলৈ ধৰিলে। ২ সেই নগৰত চক্রেয় নামৰ এজন মানুহ আংছিল। তেওঁ কৰ সংগ্ৰহক সকলৰ প্ৰধান আৰু ধনী আংছিল। ৩ তেওঁ যীচুক চাৰলৈ অৰ্থাৎ যীচু নো কোন হয় জানিবৰ বাবে, তেওঁক চাৰলৈ বহুত চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু মানুহৰ ভিৰ বেছি হোৱা বাবে যীচুক দেখা নাপালে, কাৰণ তেওঁ চুটি-চাপৰ লোক আংছিল। ৪ সেমেহে তেওঁ সকলোৱে আগত বেগাই গ'ল আৰু যি পথেৰে যীচু আহি আংছিল, সেই পথৰ কাষত থকা ডিমৰু

‘হেৰ দুষ্ট দাস, তোৱ নিজৰ মুখৰ কথাৰেই তোৱ সোধ- যিৰুচালেম নগৰ দেখি শোকাতুৰ হৈ কান্দিলে ৪২ আৰু বিচাৰ কৰিম; মই কঠিন মানুহ, যিহকে থোৱা নাই, তাকে ক’লে, “হায়া! হায়া! তোমাৰ এই দিনত শান্তিজনক কি, সেই তোলোঁ, যিহকে বোৱা নাই, তাকে দাওঁ, ইয়াকে তই বিষয়ে তুমি জনা হ’লে! কিন্তু এতিয়া তোমাৰ চকুৰ পৰা জানিছিলি; ২৩ তেনেহলে কি কাৰণে মোৰ ধন মহাজনৰ সেইবোৰ লুকুৱা হৈছে। ৪৩ কিয়নো তোমাৰ কৃপাদৃষ্টিৰ হাতত নথলি? মহাজনৰ তাত থোৱা হ’লে, মই আহি সুতে কাল তুমি নজনা কাৰণে, যি কালত তোমাৰ শক্ৰবোৰে সৈতে তাক উলিয়াই ললোহেঁতেন?’ ২৪ পাছত ওচৰত যিহ তোমাৰ চাৰিওফালে গড় বান্ধি তোমাক বেৰি ধৰিব আৰু হৈ থকা সকলক তেওঁ ক’লে, ‘ইয়াৰ পৰা সেই মিনা লৈ, চাৰিওফালৰ পৰা তোমাক আগচি ধৰিব, ৪৪ সেই কালত যাৰ দহ মিনা আছে, তাক দিয়া।’ ২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁলোকে তোমাক আৰু তোমাৰ ভিতৰত থকা সন্তান তেওঁক ক’লে, ‘হে প্ৰভু, তাৰ দহ মিনা আছেই।’ ২৬ সকলক একেলগো মাটিৰ সমান কৰিব। তোমাৰ এটা ‘মই তোমালোকক কওঁ, যাৰ আছে, তেওঁকেই দিয়া হ’ব; শিলৰ ওপৰত এটা শিল থাকিব নিদিব; কাৰণ তোমাৰ কিন্তু যাৰ নাই, তেওঁৰ যি আছে, তাকো তেওঁৰ পৰা তত্ত্বাবধানৰ বাবে ঈশ্বৰ যে তোমাৰ ওচৰলৈ আহিল, সেই নিয়া হ’ব। ২৭ কিন্তু মোৰ সেই যি শক্ৰবোৰে, সিহঁতৰ কথা তুমি নুবুজিলা।’ ৪৫ পাছত তেওঁ যিৰুচালেম মন্দিৰত ওপৰত মই ৰাজত্ব কৰাতো নিবিচালিলে, সিহঁতক ইয়ালৈ সোমাই, তাত থকা বিক্ৰেতা সকলক বাহিৰ কৰিবলৈ আনি মোৰ আগতে বধ কৰাইকঁ।’ ২৮ এই সকলো কথা ধৰিলৈ, আৰু ৪৬ সিহঁতক ক’লে, ‘লিখা আছে, ‘মোৰ ঘৰ কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকৰ আগে আগে যিৰুচালেম প্ৰাৰ্থনাৰ ঘৰ হ’ব’, কিন্তু তোমালোকে তাক ডকাইতৰ অভিমুখে যাত্রা কৰিলৈ। ২৯ পাছত তেওঁ জৈতুন পৰ্বতৰ গুহা কৰিলাইকঁ।’ ৪৭ তেতিয়াৰে পৰা যীচুৱে নিমতো সেই কাৰণ বৈৎফণী আৰু বৈথনিয়া গাৰঁব ওচৰ পোৱাত, তেওঁ মন্দিৰত উপদেশ দি আছিল। তাতে প্ৰধান পুৰোহিত, দুজন শিষ্যক এই আদেশ দি পঢ়িয়াই ৩০ ক’লে, ‘সনুখৰ বিধানৰ অধ্যাপক আৰু প্ৰধান লোক সকলে তেওঁক বধ গাুঁখন লৈ তোমালোক যোৱা; তাত সোমাওঁতে, কোনো কৰিবলৈ ছল বিচাৰিব ধৰিলে; ৪৮ কিন্তু সকলো মানুহে মানুহে কেতিয়াও নৃঠা এটা গাধ পোৱালি বান্ধি থোৱা তেওঁৰ কথা একান্তমনে শুনি থকাত, তেওঁলোকে কি কৰিব দেখিবা; সেই পোৱালিটো মুকলি কৰি মোৰ ওচৰলৈ পাৰিব, তাৰ একো নিশ্চয় কৰিব নোৱালিলে।

আনাগৈ; ৩১ আৰু তাক কিয় মেলিছা বুলি যদি কোনোবাই তোমালোকক সুধে, তেনেহলে এইদৰে ক’বা, ‘প্ৰভুৰ ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।’ ৩২ তেতিয়া যি সকলক পঠোৱা হ’ল, তেওঁলোকে যীচুৱে কোৱাৰ দৰেই সকলোকে পালে। ৩৩ তেওঁলোকে গৈ গাধ পোৱালিটো মেলোতেই তাৰ গৰাকী সকলে সুধিলে, “গাধ পোৱালিটো কিয় মেলিছা?” ৩৪ তেতিয়া তেওঁলোকে ক’লে, ‘প্ৰভুক ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।’ ৩৫ পাছত যীচুৱ ওচৰলৈ সেই গাধ পোৱালিটো আনিলে আৰু তেওঁলোকে নিজ নিজ কাপোৰ তাৰ পিণ্ঠিত পাৰি দি, তাৰ ওপৰত যীচুক বহুৱালে; ৩৬ আৰু তেওঁ গৈ থাকোতে মানুহবোৰে তেওঁলোকৰ কাপোৰবোৰে বাটট পাৰি দিলে। ৩৭ পাছত তেওঁ যিৰুচালেমৰ ওচৰ আহি পাওঁতে জৈতুন পৰ্বতৰ পৰা নামি যোৱা ঠাইত, গোটেই শিষ্য সকলে, যি যি পৰাক্ৰম কাৰ্য দেখিছিল, তাৰ কাৰণে বৰ মাত্ৰে ঈশ্বৰ স্তুতি কৰি আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে, ৩৮ আৰু ক’লে, ‘প্ৰভুৰ নামেৰে যি জন বজা আহিছে, তেওঁ ধন্য! স্বৰ্গত শান্তি, আৰু উদ্ধলোকত মহিমা হওক।’ ৩৯ তেতিয়া লোক সকলৰ মাজৰ পৰা ফৰীচী সকলৰ কোনো কোনোৱে আহি তেওঁক ক’লে, ‘হে গুৰু, আপোনাৰ শিষ্য সকলক ডিবিয়াওক।’ ৪০ তেতিয়া যীচুৱে উত্তৰ দি ক’লে, ‘মই তোমালোকক কওঁ, এওঁলোকে মনে মনে থাকিলে, শিলবোৰে আটাহ পাৰিব।’ ৪১ পাছত যীচু ওচৰলৈ আহি খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি বহু দিনৰ কাৰণে

২০ এদিন যীচুৱে যিৰুচালেম মন্দিৰত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি, লোক সকলক যেতিয়া উপদেশ দি আছিল, তেতিয়া পৰিচাৰক সকলৰ সৈতে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকল তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল। ২ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, ‘আমাক কোৱা, তুমি কি ক্ষমতাৰে এইবোৰ কৰিছা? বা তোমাক এই ক্ষমতা দিওঁতা জন কোন?’ ৩ তেতিয়া তেওঁ উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক’লে, ‘ময়ো তোমালোকক এটা প্ৰশ্ন সুধিৰ বিচাৰো, তোমালোকে মোক উত্তৰ দিয়া! ৪ যোহনৰ বাস্তিস্মা স্বৰ্গৰ পৰা, নে মানুহৰ পৰা হৈছিল?’ ৫ তেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনে বিবেচনা কৰি ক’লে, ‘‘স্বৰ্গৰ পৰা’ বুলি যদি কওঁ, তেনেহলে তেওঁত কিয় বিশ্বাস নকৰিলা বুলি তেওঁ ক’ব। ৬ কিন্তু আমি যদি কওঁ, ‘মানুহৰ পৰা’, তেনেহলে লোক সকলে আমাক শিল দলিয়াই মাৰিব; কাৰণ লোক সকলে যোহনক এজন ভাৱাবাদীৰূপে দৃঢ় বিশ্বাস কৰে।’ ৭ তেওঁলোকে তেতিয়া উত্তৰ দি ক’লে, ‘সেয়ে ক’ব পৰা আহিল, সেই বিষয়ে আমি নাজানো।’ ৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, ‘তেনেহলে, কি ক্ষমতাৰে মই এইবোৰ কৰোঁ, সেই বিষয়ে ময়ো তোমালোকক নকওঁ।’ ৯ পাছত তেওঁ লোক সকলৰ আগত এই দৃষ্টান্ত দি ক’বলৈ ধৰিলে, ‘এজন মানুহে দ্রাক্ষাবাৰী পতিতাক খেতিয়ক সকলৰ হাতত গতাই দি বহু

আন দেশলৈ গ'ল। ১০ পাছত সেই খেতিয়ক সকলে আগত তেওঁৰ কথাত দোষ ধৰিব নোৱাৰিলো তেওঁৰ দ্বাক্ষাৰীৰ গুটিৰ অশ্ব তেওঁক যেন দিয়ে, এই কাৰণে উত্তৰত কেৱল বিস্ময় মানি নিজম দি থাকিল। ২৭ পাছত বতৰৰ দিনত, তেওঁ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ এজন দাসক পুনৰুখান নাই বুলি কোৱা চন্দ্ৰকী সকলৰ কোনো কোনোৱে পঠাই দিলো। কিন্তু খেতিয়ক সকলে তেওঁক কোবাই, শুদা- তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে, ২৮ “হে গুৰু, ককাই-ভাইৰ হাতে খেদি দিলো। ১১ আকো তেওঁ আন এজন দাসক মাজৰ পত্নী থকা কোনো এজন যদি নিঃসন্তান হৈ মৰে, পঠিওৱাত, তেওঁলোকে তেওঁকো কোবাই, অপমান কৰি তেনেহলে, তেওঁৰ ভায়েক বা ককায়েকে সেই পত্নীক বিয়া শুদা-হাতে খেদি দিলো। ১২ তৃতীয় বাৰ আন এজনক কোবাই মৃত জনলৈ বৎশ উৎপন্ন কৰিব, এই বুলি মোচিয়ে পঠিওৱাত, তেওঁলোকে তেওঁকো আঘাত কৰি বাহিৰলৈ আমালৈ লিখিলো। ২৯ বাৰু, কোনো সাত জন ভাই-ককাই পেলাই দিলো। ১৩ তেতিয়া দ্বাক্ষাৰীৰ গৰাকীয়ে ক'লে, আছিল; প্ৰথম জনে বিয়া পাতি নিঃসন্তান হৈ মৰিল। ‘মই কি কৰিম? মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰক পঠাই দিম; কিজানি ৩০ ক্ৰমাবৰ্যে দ্বিতীয় জনে তাইৰে সৈতে বিয়া পাতিলৈ তেওঁলোকে তেওঁকো আঘাত কৰি বাহিৰলৈ আমালৈ লিখিলো। ৩১ বাৰু, কোনো সাত জন ভাই-ককাই পেলাই দিলো। ৩২ তেতিয়া দ্বাক্ষাৰীৰ গৰাকীয়ে ক'লে, আছিল; প্ৰথম জনে বিয়া পাতি নিঃসন্তান হৈ মৰিল। ৩২ অৱশেষত সেই ক'লে, ‘এৱেই উত্তৰাধিকাৰী; আহা, উত্তৰাধিকাৰ আমাৰ পত্নীও চুকাল। ৩৩ এতিয়া পুনৰুখানৰ সময়ত তেওঁ হ'বলৈ এওঁক বধ কৰোঁহকা’ ১৫ এই বুলি তেওঁলোকে কোন জনৰ পত্নী হব, কাৰণ সাত জনেই তেওঁক বিয়া তেওঁক দ্বাক্ষাৰীৰ পৰা বাহিৰ কৰি বধ কৰিলো। এই কৰাইছিল?’ ৩৪ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, হেতুকে সেই দ্বাক্ষাৰীৰ গৰাকীয়ে তেওঁলোকক কি “এই যুগৰ সন্তান সকলে বিয়া কোবাই আৰু বিয়া দিয়াও কৰিব? ১৬ তেওঁ আহি সেই খেতিয়ক সকলক সংহাৰ কৰি, হয়; (aiōn g165) ৩৫ কিন্তু যি সকলে সেই যুগৰ আৰু মৃত আন লোকৰ হাতত দ্বাক্ষাৰী দিবা” তেতিয়া এই কথা লোক সকলৰ মাজৰ পৰা পুনৰুখান পাবৰ যোগ্য বুলিগণ্য শুনা লোক সকলে ক'লে, “ঈশ্বৰে এনে নকৰক!” ১৭ তাতে হয়, তেওঁলোকে বিয়া নকৰাই আৰু বিয়া দিয়াও নহয়। তেওঁ তেওঁলোকলৈ চাই ক'লে, “এই লিখা বচনৰ অৰ্থ (aiōn g165) ৩৬ তেওঁলোকৰ মৃত্যু হ'ব নোৱাৰে; কাৰণ, কি? ‘তেনেহলে ঘৰ-সজা সকলে যি শিল অগ্রাহ্য কৰিলে, তেওঁলোক স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ তুল্য; আৰু পুনৰুখানৰ সন্তান সেয়ে চুকৰ প্ৰধান শিল হ'ল?’ ১৮ সেই শিলৰ ওপৰত যি হোৱা বাবে তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সন্তান হয়। ৩৭ মোচিয়ে কোনো পৰিব, তেওঁ ডোখৰ-ডোখৰকে ভাগি যাব; কিন্তু জোপোহাৰ আৰ্বত থকাপ্ৰভুক, অৱাহামৰ ঈশ্বৰ, ইচহাকৰ যাৰ ওপৰত সেই শিল পৰিব, তেওঁক ধূলিৰ দৰে গুড়ি ঈশ্বৰ, যাকোবৰ ঈশ্বৰ বুলি মতাত, মৃত যে পুনৰুখিত কৰি পেলাব।” ১৯ বিধানৰ অধ্যাপক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত হয়, তেওঁ ইয়াকে প্ৰকাশ কৰিছিল। ৩৮ এতিয়া তেওঁ সকলে তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে যীচুৱে এই দৃষ্টান্ত ক'লে বুলি মৃত লোকৰ ঈশ্বৰ নহয়, কিন্তু জীৱিত লোক সকলৰহে জানি, সেই সময়তেই তেওঁক হাতে-হাতে ধৰিবলৈ উপায় ঈশ্বৰ; কিয়নো তেওঁৰ সমন্বে সকলো জীয়াই আছে।” বিচাৰিলে; কিন্তু লোক সকলৰ বাবে ভয় কৰিলে। ২০ ৩৯ তাতে কোনো কোনো বিধানৰ অধ্যাপকে উত্তৰ দি তাতে তেওঁলোকে তেওঁৰ ধাৰ্মিকতাত সাৰাধানতাৰে সৰ্তক ক'লে, “হে গুৰু, আপুনি ভাল কৈছে।” ৪০ কিয়নো তেওঁক দৃষ্টি বাখি, তেওঁৰ কথাত যেন দয়া ধৰিব পাৰে আৰু তেওঁক পুনৰ কোনো কথা সুধিবলৈ তেওঁলোকৰ সাহস নহল। দেশৰ অধিকাৰী আৰু শাসনকৰ্তাৰ হাতত যেন শোধাই দিব ৪১ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, ‘শ্ৰীষ্ট যে দায়ুদৰ সন্তান, পাৰে, এই কাৰণে সাধুৰ বেশ ধৰা কিছুমান চোৱাচোৱা ইয়াক কেনেকৈ কৰয়? ৪২ কিয়নো দায়ুদে নিজে গীতমালা পঠাই দিলো। ২১ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে পুস্তকত কৈছে, প্ৰতুৱে মোৰ প্ৰভুক ক'লে, ‘মোৰ সেঁ হাতে গুৰু, আপুনি যথাৰ্থৰূপে কথা কৈছে আৰু উপদেশ দিছে বহি থাকা, ৪৩ যেতিয়ালোকে মই তোমাৰ শক্ৰবোৰক আৰু কাৰো মুখলৈ নাচাই, পক্ষপাত নকৰাকৈ ঈশ্বৰৰ পথ তোমাৰ ভৱি-গীৰা নকৰোঁ।’ ৪৪ এইদৰে দায়ুদে তেওঁক দেখুৱাই আছে, ইয়াক আমি জানোঁ। ২২ কিন্তু বিধানৰ ‘প্ৰভু’ বুলিলো; তেনেহলে তেওঁ কেনেকৈ দায়ুদৰ সন্তান মতে আমি চীজাৰক কৰ দিব পায় নে নাপায়?” ২৩ যীচুৱে হ'ব পাৰে?” ৪৫ পাছে সকলো লোকে শুনাকৈ, তেওঁ তেওঁলোকৰ চতুৰালি বুজি তেওঁলোকক ক'লে, ২৪ “মোক তেওঁৰ শিষ্য সকলক ক'লে, ৪৬ “এতেকে তেওঁলোকলৈ এটা আধিকান্দেশ্বুঁতোঁ। ইয়াত কাৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু নাম দিয়া সাৰাধান হোৱা, যি সকল বিধানৰ অধ্যাপকে দীঘল বন্তৰ আছে?” তেওঁলোকে ক'লে, “চীজাৰ।” ২৫ তেতিয়া তেওঁ পিঙি ফুৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে আৰু হাট-বজাৰত নমস্কাৰ তেওঁলোকক ক'লে, “তেনেহলে যি চীজাৰ, সেই চীজাৰক বিচাৰে, নাম-ঘৰত প্ৰধান আসন আৰু ভোজনত প্ৰধান দিয়া আৰু যি ঈশ্বৰৰ, তাক ঈশ্বৰক দিয়া।” ২৬ তাতে ঠাইবোৰ ভালপায়; ৪৭ আৰু বাৰী-বিধৰা সকলৰ ঘৰ-বাৰী অধ্যাপক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে লোক সকলৰ

গ্রাস করি দীঘল প্রার্থনারে ছদ্মবেশ ধরে, তেওঁলোকে নিজ নিজ প্রাণ লাভ করিবা। ২০ যেতিয়া যিবুচালেম সৈন্য অরশ্যে অধিক দণ্ড পাব।”

২১

পাছত তেওঁ চুল চাই, ধনী লোক সকলক দান পাত্রত ধন সুমুরাই দিয়া দেখিলে। ২ কোনো এগৰাকী দুধীয়া বিধাই তাত দুই পইচা সুমুরাই দিয়াও দেখিলে। ৩ তাতে তেওঁ ক'লে, “মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, সেই লোক সকলতকে এই দুধীয়া বিধৱা গৰাকীয়ে অধিক দিলে। ৪ কিয়নো তেওঁলোক সকলোরে নিজ নিজ অতিরিক্ত সম্পত্তির পৰা দান দিলো। কিন্তু তেওঁৰ ধনৰ নাটনি হোৱাতো, জীৱিকালৈ যি আছিল, সেই আটাইথিনিকে দিলো।” ৫ পাছত কোনো কোনোৰে উত্তম শিল আৰু উৎসর্গ কৰা দ্রব্যেৰে যিবুচালেম মন্দিৰ কেনে বিভূষিত’ বুলি কোৱাত, তেওঁ ক'লে, ৬ “এই যিবোৰ বস্ত দেখিছা; যেতিয়া সময় আহিব, ইয়াৰ এটা শিলৰ ওপৰত এটা শিল নাথাকিব, সকলোৰে পেলোৱা হ'ব।” ৭ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “হে গুৰু, তেনহেলে এইবোৰ কেতিয়া হ'ব? আৰু এইবোৰ ঘটিবলৈ উদ্যত হোৱাৰ চিন কি?” ৮ তাতে যীচুৱে ক'লে, “তোমালোক যেন আন্ত নোহোৱা, এই কাৰণে সারধান হোৱা। কিয়নো অনেকে মোৰ নামেৰে আহি, ‘ময়েই সেই জন’ আৰু ‘কাল ওচৰ’, এই বুলি যেতিয়া ক'ব; তেতিয়া তোমালোকে তেওঁলোকৰ পাছত নাযাবা। ৯ যেতিয়া তোমালোকে বণ আৰু হৃষ্মুৰাব বার্তা শুনা, তেতিয়া ভয়াতুৰ নহ’বা; কিয়নো এই সকলোৰে ঘটিবই লাগিব; কিন্তু তেতিয়াই শেষ নহয়।” ১০ তেতিয়া তেওঁ পুনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “জাতিৰ বিৰুদ্ধে জাতি, বাজ্যৰ বিৰুদ্ধে বাজ্য উঠিব; ১১ আৰু বৰ বৰ ভূমিকম্প হ'ব, ঠায়ে ঠায়ে আকাল আৰু মহামাৰী হ'ব; আকাশৰ পৰা ভয়কৰ লক্ষণ আৰু মহৎ চিন ওলাব। ১২ কিন্তু এই সকলো ঘটনা ঘটাৰ পূৰ্বতে, মানুহে তোমালোকৰ ওপৰত হাত দি তোমালোকক তাড়ান কৰিব; নাম-ঘৰ আৰু বন্দীশালত শোধাই দিব; আৰু মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক বজা আৰু দেশাধিপতিৰ আগলৈ নিয়া হ'ব। ১৩ সাক্ষ্যৰ অৰ্থে এটা সুযোগ পাৰলৈ এই সকলো কথা তোমালোকলৈ ঘটিব। ১৪ এতকে উত্তৰ দিবলৈ আগেয়ে চিন্তা নকৰিবলৈ, তোমালোকৰ মনত নিশ্চয় কৰা; ১৫ কিয়নো তোমালোকৰ বিৰোধী সকলৰ কোনেও প্রতিশোধ বা প্ৰত্যুভুৰ কৰিব নোৱাৰা বাক্য আৰু জ্ঞান মই তোমালোকক দিম। ১৬ আৰু পিতৃ-মাতৃ, ভাই-ককাই, জ্ঞতি-কুটুম্ব আৰু বন্ধু সকলৰ দ্বাৰাই তোমালোক শক্তিৰ হাতত সমৰ্পিত হ'বা, তাতে তোমালোকৰ কিছুমানক তেওঁলোকে বধ কৰিব। ১৭ তোমালোক মোৰ নামৰ বাবে সকলোৰে ঘৃণাৰ পাত্ৰ হ'বা। ১৮ কিন্তু তোমালোকৰ মূৰৰ এডালো চুলি নষ্ট নহ'ব। ১৯ তোমালোকে নিজ ধৈৰ্য্যৰে,

সকলৰ দ্বাৰাই বেৰি ধৰা দেখিবা, তেতিয়া তাৰ ধৰ্মস ওচৰ চাপিল বুলি জানিবা। ২১ তেতিয়া যিহুদীয়ত থকা লোক সকল পৰ্বতলৈ পলাই যাওঁক; আৰু নগৰ খনত থকা লোক সকল ওলাই যাওঁক; আৰু গাৰেঁ ভুৱেঁ থকা মানুহ নগৰৰ ভিতৰলৈ নোসোমাওক। ২২ এই দিনবোৰ হ'ল প্রতিশোধৰ দিন; শাস্ত্ৰৰ বাণী অনুসৰে সিদ্ধ হবলৈ এস্টদৰে হ'ব। ২৩ সেই সময়ত গৰ্ভৰতী আৰু পিয়াহ দিয়া তিৰোতা সকলৰ সন্তাপ হ'ব! কিয়নো দেশ খনত অতিশয় দুখ আৰু এই লোক সকলৰ ওপৰত ক্ৰোধ হ'ব। ২৪ তেওঁলোক তোৱালৰ আঘাতত পৰিব আৰু সকলো দেশলৈ বন্দী কৰি নিয়া হ'ব; আৰু অনা-ইহুদী মানুহৰ কাল সম্পূৰ্ণ নোহোলালৈকে যিবুচালেম অনা-ইহুদী মানুহৰ ভৰিবে গঢ়কা হ'ব। ২৫ তেতিয়া সৰ্ব, চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰত নানা চিন ওলাবা পৃথিবীতো, সাগৰ আৰু চৌৰ তজ্জন-গৰ্জনৰ কাৰণে ব্যাকুল হোৱা জাতিবোৰৰ ক্লেশ হ'ব। ২৬ পৃথিবীত যি যি যাচিব, তাৰ চিন্তাত আৰু ভয়ত মানুহৰ বিমুছিত হ'ব; কিয়নো আকাশৰ পৰাক্ৰমৰোৰ লৰোৱা হ'ব। ২৭ তেতিয়া পৰাক্ৰম আৰু মহা প্ৰতাপেৰে মানুহৰ পুত্ৰক মেঘত অহা দেখিব। ২৮ কিন্তু এইবোৰ ঘটনা ঘটিবলৈ আৰম্ভ হ'লে, মূৰ দাঙি ওপৰলৈ চোৱা, কিয়নো তোমালোকৰ পৰিত্রাণ ওচৰ চাপিছে।” ২৯ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক এটা দৃষ্টান্ত দি ক'লে, “ডিমৰু আদি সকলো গছ চোৱা; ৩০ সেইবোৰ কুঁহিপাত মেলা দেখিলে, তেতিয়া জহকাল ওচৰ হৈছে বুলি তোমালোকে নিজে জানা। ৩১ সেইদৰে, যেতিয়া তোমালোকে এইবোৰ ঘটা দেখিবা, তেতিয়া দুঃখৰ বাজ্য ওচৰ হৈ আহিছে বুলি জানিবা। ৩২ মই তোমালোকক স্বৰ্গপৈক কওঁ, এই কালৰ লোক সকল লুঙ্গ হোৱাৰ আগেয়ে সকলো ঘটিব। ৩৩ স্বৰ্গ আৰু পৃথিবী লুঙ্গ হ'ব; কিন্তু মোৰ বাক্য লুঙ্গ নহ'ব। ৩৪ কিন্তু এই জীৱনৰ চিন্তা, মন্ততা আৰু অপৰিমিত ভোজনৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ হদয় যেন ভাৰাগ্ৰস্ত নহয় আৰু ফান্দৰ নিচিনাসেইদিন যেন তোমালোকলৈ অকস্মাতে নাহে, এই কাৰণে তোমালোকে নিজে সারধানে থাকিবা। ৩৫ কিয়নো সেইদিন পৃথিবীত বসতি কৰা সকলো লোকৰ ওপৰলৈ আহিব। ৩৬ কিন্তু এই সকলো ঘটিব লগা ঘটনাৰ পৰা তোমালোক সাৰিবৰ বাবে আৰু মানুহৰ পুত্ৰৰ আগত থিয় হবলৈ যেন সমৰ্থ হোৱা, এই কাৰণে সকলো সময়তে পৰ দি প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিবা।” ৩৭ সেই সময়ত তেওঁ দিনত মন্দিৰত গৈ উপদেশ দি আছিল; আৰু বাতি বাহিৰলৈ গৈ, জেতুন নামেৰে পৰ্বতত কটাইছিল। ৩৮ সকলো মানুহে মন্দিৰত তেওঁৰ কথা শুনিবৰ বাবে বাতিপুৱা সোনকালে তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিছিল।

২২ সেই সময় খৰি নোহোৱা পৰ্বৰ ওচৰ হোৱাত, ২০ পিঠা ভোজন কৰাৰ পাছত, সেইদৰে পান-পাত্ৰকো

এই পৰ্বক নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব বোলা হয়, ২ তেতিয়া লৈ ক'লে, “তোমালোকৰ কাৰণে উলিওৱা মোৰ তেজৰ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে কেনেকৈ দ্বাৰাই হোৱা যি নতুন নিয়ম, সেয়ে এই। ২১ কিন্তু চোৱা, যীচুক বধ কৰিব পাৰে, তাৰে উপায় বিচাৰিলে; কিয়নো মোক শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিওঁতা জন মোৰে সৈতে তেওঁলোকে লোক সকলক ভয় কৰিছিল। ৩ তেতিয়া বাৰ মেজতে আছে। ২২ কিয়নো যেনেকৈ নিৰূপণ কৰা হৈছিল, জন পাঁচনিৰ মাজৰ যিহুদা, যাৰ উপনাম দুকবিৰয়োতীয়া, তেনেকৈ মানুহৰ পুত্ৰৰ গতি হ'ব হয়, কিন্তু যি মানুহৰ তেওঁৰ ভিতৰত চয়তান সোমাল। ৪ তাতে তেওঁ গৈ, দ্বাৰাই তেওঁক শোধাই দিয়া হৰ, তেওঁ সন্তাপৰ পাত্ৰ।” কেনেকৈ যীচুক তেওঁলোকৰ হাতত শোধাই দিব পাৰে, ২৩ তাতে তেওঁলোকৰ মাজৰ কোনে এই কৰ্ম কৰিব, সেই বিষয়ে প্ৰধান পুৰোহিত আৰু সেনাপতি সকলৰ সৈতে সেই বিষয়ে ইজনে সিজনে সোধা-সুধি কৰিবলৈ ধৰিলে। কথা-বাৰ্তা হ'ল। ৫ তেতিয়া তেওঁলোকে আনন্দিত হ'ল ২৪ তেওঁলোকৰ মাজত কোন জনক শ্ৰেষ্ঠ বুলি মনা হ'ব, আৰু তেওঁক ধন দিবলৈ সন্মত হ'ল। ৬ তাতে তেওঁ সেই বিষয়ে তেওঁলোকৰ ভিতৰত বাদ-বিবাদ হ'ল। ২৫ মাস্তি হ'ল আৰু লোক সকল নথকা সময়ত, তেওঁলোকৰ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “অনা-ইহুদী বজা সকলে হাতত তেওঁক শোধাই দিলৈ সুযোগ বিচাৰিলে। ৭ খৰি তেওঁলোকৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত নোহোৱা পিঠাৰ দিন, যিদিনা নিষ্ঠাৰপৰ্বৰ মোৰ বলি দিব ক্ষমতা পোৱা অধিকাৰী সকলক ‘উপকাৰক’ বুলি কোৱা লাগে, সেইদিন উপস্থিত হোৱাত, ৮ যীচুৱে পিতৰ আৰু হয়। ২৬ কিন্তু তোমালোক তেনেকুৱা নহৰা তোমালোকৰ যোহনক পঠিয়াই দি ক'লে, “তোমালোক যোৱা, আমি মাজত যি জন শ্ৰেষ্ঠ, তেওঁ সৰু এজনৰ নিচিনা হওক; আৰু ভোজন কৰিবলৈ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ভোজ যুগ্মত কৰাগৈ।” ৯ যি জন প্ৰধান, তেওঁ পৰিচাৰকৰ নিচিনা হওক। ২৭ কিয়নো তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলৈ, “আমি ক'ত যুগ্মত বিবেচনা কৰাচোন, কোন শ্ৰেষ্ঠ? ভোজনত বহা জন নে, কৰাতো আপুনি ইচ্ছা কৰে?” ১০ তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, পৰিচাৰক জন? ভোজনত বহা জন নহয় নে? কিন্তু মই “চোৱা, তোমালোকে নগৰৰ ভিতৰত সোমালেই, পানী পৰিচাৰকৰ নিচিনাকৈ তোমালোকৰ মাজত আছোঁ। ২৮ একলহৈ লাহা এজন মানুহে তোমালোকক লগ ধৰিলে। কিন্তু তোমালোক মোৰ সকলো পৰীক্ষাৰ সময়ত, মোৰ তেওঁ যি ঘৰত সোমায়, তোমালোকে তেওঁৰ পাছে পাছে লগত থকা লোক হৈছা। ২৯ মোৰ পিতৰে যেনেকৈ মোক গৈ সেই ঘৰত সোমাবা। ১১ তেতিয়া ঘৰৰ গৰাকীক ক'বা, ৰাজ্য দান কৰিলে, সেইদৰে তোমালোককো মই ৰাজ্যদান ‘গুৰুৰে তোমাক কৰলৈ কৈছে, বোলে মই যি ঠাইত মোৰ কৰিলোঁ, ৩০ মোৰ মেজত যেন ভোজন-পান কৰিবা, এই শিয়্য সকলৰ সৈতে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ভোজ খাম, সেই আলহী- কাৰণে ময়ো তোমালোকৰ বাবে ৰাজ্য নিয়োজন কৰি কোঠালি ক'ত আছোঁ?’ ১২ তাতে সেই মানুহে সজোৱা হৈছোঁ। তাতে তোমালোকে সিংহাসনত বহি ইস্তায়েলৰ ওপৰ-মহলৰ এটা ডাঙৰ কোঠালি তোমালোকক দেখুৱাই বাৰ ফৈদৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবা। ৩১ চিমোন, চিমোন, দিবা তাতে তোমালোকে যুগ্মত কৰিবা।” ১৩ তেতিয়া চোৱা, ধান চলাৰদৰে চালিবলৈ, চয়তামে তোমালোকক তেওঁলোক গ'ল আৰু তেওঁ কোৱাৰ দৰে তাত সকলোৰে তাৰ নিজৰ কৰি ল'ব খুজিলে; ৩২ কিন্তু তোমাৰ বিশ্বাস পালো পাছত তেওঁলোকে তাতে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ভোজ যেন লোপ নাপায়, এই কাৰণে, মই তোমাৰ অৰ্থে যুগ্মত কৰিলে। ১৪ সময় হোৱাত, তেওঁ পাঁচনি সকলৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ; আৰুভূমি মন পালটোৱাৰ পাছত, তোমাৰ সৈতে ভোজনত বহিল। ১৫ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ভাইসকলকো বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ থাকিবলৈ উদগাবা।” ক'লে, “মোৰ দুখভোগৰ আগেয়ে তোমালোকে সৈতে এই ৩৩ পাছত পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, আপোনাৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ভোজ খাবলৈ মই বৰ ইচ্ছা কৰিলোঁ। ১৬ সৈতে বন্দীশাল আৰু মৰণলৈকো যাবৰ বাবে মই যুগ্মত কিয়নো মই তোমালোকক কওঁ, দৈশ্বৰৰ ৰাজ্যত এয়ে সিদ্ধ হৈ আছোঁ।” ৩৪ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “হে পিতৰ, মই নোহোৱালৈকে, মই এই ভোজ পুনৰ নাখাওঁ।” ১৭ পাছত তোমাক কওঁ, তুমি যে মোক জানা, ইয়াকে তিনি বাৰ যীচুৱে পান-পাত্ৰ লৈ স্তুতি কৰি ক'লে, “এইটো লোৱা অধিকাৰ নকৰলৈকে, আজি কুকুৰাই ডাক নিদিব।” ৩৫ আৰু তোমালোকৰ মাজত তগাই লোৱা; ১৮ কিয়নো মই পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই যেতিয়া বিনা তোমালোকক কওঁ, দৈশ্বৰৰ ৰাজ্য আহি নোপোৱালৈকে ধন, পাদুকা, মোনা আৰু জোলোঙাৰে, তোমালোকক মই এতিয়াৰ পৰা আৰু দ্রাক্ষাগুটিৰ বস পান নকৰোঁ।” পঠিয়াইছিলো, তেতিয়া তোমালোকৰ কোনো বস্তুৰ অভাৱ ১৯ তাৰ পাছত পিঠা লৈ তেওঁ স্তুতি কৰিলে আৰু ভাঙি হৈছিল নে?” তেওঁলোকে ক'লে, “কোনো অভাৱ হোৱা তেওঁলোকক দি ক'লে, “এয়ে তোমালোকৰ কাৰণে দান নাছিল।” ৩৬ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “কিন্তু কৰা মোৰ শৰীৰ; মোক সুৱিবলৈ ইয়াকে কৰিবা।” এতিয়া যাৰ ধনৰ মোনা আছে, তেওঁ তাক লওঁক; সেইদৰে

জোলোঞ্চও লওক; আবু যাব তরোরাল নাই, তেওঁ নিজৰ গ'ল। ৫৫ পাছত চোতালৰ মাজ মজিয়াত তেওঁলোকে জুই চোলা দেচি এখন তরোরাল কিনক। ৩৭ কিয়নো মই জুলাই একেলগে বাহোতে, পিতৰেও তেওঁলোকৰ মাজত তোমালোকক কওঁ, এই যি বচন লিখাআছে, সেয়ে মোত বহিল। ৫৬ তেওঁ বহি থাকোঁতে জুইৰ পোহৰত, কোনো সিদ্ধ হ'ব লাগে; 'তেওঁ বিধানহীন সকলৰ লগত গণ্য এজনী চাকৰণীয়ে দেখা পাই, তেওঁলৈ একেথেৰে চাই হ'ল।' কিয়নো মোৰেই সম্বৰ্কীয় কথা সিদ্ধ হৈ আছিছে।' ক'লে, 'এই মানুহ জনো তেওঁৰ লগত আছিল।' ৫৭ কিন্তু ৩৮ তেতিয়া তেওঁলোকে ক'লে, 'হে প্ৰভু, চাওক! ইয়াত তেওঁ অস্বীকাৰ কৰি ক'লে, 'হে নাৰী, মই তেওঁক চিনি দুখন তরোৱাল আছে।' তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, 'সেয়ে নাপাও।' ৫৮ অলপ সময়ৰ পাছত, আন এজনে তেওঁক যথেষ্ট।' ৩৯ পাছত তেওঁ বাহিৰলৈ লোই, তেওঁৰ নিয়মৰ দেখা পাই ক'লে, 'তুমি তেওঁলোকৰ মাজৰ এজন।' দৰে জৈতুন পৰ্বতলৈ গ'ল; আবু শিষ্য সকল তেওঁৰ পাছে কিন্তু পিতৰে ক'লে, 'হে'ৰা, মই নহওঁ।' ৫৯ প্ৰায় এষটা পাছে গ'ল। ৪০ সেই ঠাই পাই তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, মানৰ পাছত, আন কোনো এজনে দৃঢ়কৈ ক'লে, 'সঁচা, 'পৰীক্ষাত যেন নপৰা, এই কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা।' ৪১ এই মানুহ জনেই তেওঁৰ লগত আছিল; কিয়নো তেওঁ পাছত তেওঁ এটা শিলৰ দলি সমান আতৰ গৈ আঁটুকঢ়ি এজন গালীলীয়া।' ৬০ কিন্তু পিতৰে ক'লে, 'হেৱা, তুমি প্ৰাৰ্থনা কৰি ক'লে, ৪২ 'হে পিতৃ, যদি তোমাৰ ইচ্ছা কি কৈছা, মই তেওঁক নাজানোৱেই।' এই কথা কওঁতেই, হয়, তেনেহলে এই দূৰৰ পান-পাত্ৰ মোৰ ওচৰৰ পৰা কুকুৰাই ডাক দিলৈ। ৬১ তাতে প্ৰভুৰে ঘূৰি পিতৰলৈ দূৰ কৰা; তথাপি মোৰ ইচ্ছা নহয়, তোমাৰেই ইচ্ছা সিদ্ধ চাওতে, এই যি কথা প্ৰভুৰে তেওঁক কৈছিল, 'কুকুৰাই হওক।' ৪৩ তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা এজন দৃতে তেওঁক দেখা ডাক দিয়াৰ আগেয়ে, তুমি তিনি বাৰ মোক অবীকাৰ দি, শক্তি দান কৰিলৈ। ৪৪ পাছত তেওঁ অতি যাতনা পাই কৰিবা।' ৬২ সেই কথা সুৱাৰি তেওঁ বাহিৰলৈ গৈ, অতি বৰকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব ধৰিলৈ; আবু গোট বান্ধি মাটিলৈ বৈ শোকেৰে কান্দিবলৈ ধৰিলৈ। ৬৩ পাছত যি সকল লোকে যোৱা তেজৰ নিচিনাকৈ, তেওঁৰ ঘাম তেজময় হৈ গ'ল। যীচুক ধৰি বাখিছিল, তেওঁলোকে তেওঁক বিদ্রূপ কৰি ৪৫ পাছত তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি উঠি, শিষ্য সকলৰ ওচৰলৈ কোবালে; ৬৪ আবু কাপোৰেৰে তেওঁৰ চৰু বান্ধি সুধিলৈ, আহিল আবু তেওঁলোকক শোকত ভাগৰি শুই যোৱা দেখি 'তোমাক কোনে মাৰিলে, ইয়াক ভাববাণীৰে কোৱা?' ৬৫ ক'লে, ৪৬ 'তোমালোকে কিয় শুইচ্ছা? পৰীক্ষাত যেন আবু নিদ্বা কৰি যীচুৰ বিৰুদ্ধে আন আন বহু কথা ক'লে। নপৰা, এই কাৰণে উঠি প্ৰাৰ্থনা কৰা।' ৪৭ তেওঁ কথা কৈ ৬৬ পাছত দিন হ'লত, প্ৰধান পুৰোহিত আবু বিধানৰ থাকোতেই, বাৰ জন পাঁচনিৰ লগৰ যিহুদাৰ নেতৃত্বত অধ্যাপক সকলৰ সৈতে লোক সকলৰ পৰিচাৰক সকল এদল মানুহ আহি সেই ঠাইত উপস্থিত হ'ল। তাতে তেওঁ গোট খালো তেওঁলোকে তেওঁক মহাসভালৈ আনিলৈ, চুমা খাবলৈ যীচুৰ ওচৰ চাপি গ'ল। ৪৮ কিন্তু যীচুৰে ৬৭ তেওঁলোকে ক'লে, 'তুমি যদি শ্ৰীষ্ট হোৱা, তেনেহলে তাক ক'লে, 'হে যিহুদা, তুমি চুমাৰেহে মানুহৰ পুত্ৰক আমাক কোৱা।' কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, 'যদি উ শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিছা নে?' ৪৯ পাছত কি ঘটিব, তোমালোকক কওঁ, তথাপি তোমালোকে মোক বিশ্বাস তাকে দেখি তেওঁৰ সঙ্গী সকলে ক'লে, 'হে প্ৰভু, আমি নকৰিবা, ৬৮ আবু যদিও সুধো, তথাপি উত্তৰ নিদিবা। ৬৯ তৰোৱালোৰে আঘাত কৰিম নে?' ৫০ আবু তেওঁলোকৰ কিন্তু এতিয়াৰ পৰা মানুহৰ পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমৰ সৌ হাতে কোনো এজনে মহা-পুৰোহিতৰ দাস এজনক আঘাত কৰি, বহি থাকিব।' ৭০ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলৈ, তাৰ সোঁ কাণ খন কাটি পেলালৈ। ৫১ তেতিয়া যীচুৰে 'তেনেহলে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ নে?' যীচুৰে তেওঁলোকক সমিধান দি ক'লে, 'ইয়াকো সহন কৰা।' পাছে তেওঁৰ ক'লে, 'তোমালোকেই কোৱা যে, মই হওঁ।' ৭১ তেতিয়া কাণ খন চুই, তেওঁক সুস্থ কৰিলৈ। ৫২ তেতিয়া তেওঁৰ তেওঁলোকে ক'লে, 'আমাৰ অন্য সাক্ষ্যৰ কি প্ৰয়োজন বিৰুদ্ধে আহা প্ৰধান পুৰোহিত, মন্দিৰৰ সেনাপতি আবু আছে? কিয়নো আমি নিজে এওঁৰ মুখৰ পৰাই এতিয়া পৰিচাৰক সকলক যীচুৰে ক'লে, 'যেনেকৈ ডকাইতৰ শুনিলোঁ।'

বিৰুদ্ধে লোই আহা, তেনেকৈ মোৰ বিৰুদ্ধেও তোমালোকে তৰোৱাল আবু টাঙ্গেল লৈ লোই আছিলা নে? ৫৩ যেতিয়া মই নিতো তোমালোকৰ লগত মন্দিৰত আছিলোঁ, তেতিয়া তোমালোকে মোৰ বিৰুদ্ধে হাত নেমেলিলা; কিন্তু এয়ে তোমালোকৰ সময় আবু আন্ধাৰৰ অধিকাৰ।' ৫৪ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক ধৰি নিলে, আবু মহা-পুৰোহিতৰ ঘৰলৈ লৈ গ'ল; কিন্তু পিতৰে এক দূৰত্ব বাখি পাছে পাছে

২৩ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোকৰ গোটেই লোক সকলে
উঠি পীলাতৰ আগলৈ যীচুক লৈ আহিলা। ২
তেওঁলোকে তেওঁক অপৰাদ দি কৰলৈ ধৰিলৈ, বোলে, 'আমি দেখিছোঁ যে, এই মানুহজন চীজাক কৰ দিবলৈ
নিয়েধ কৰোঁতা আবু নিজকে নিজে অভিযুক্ত বজা বুলি
আমাৰ দেশীয় মানুহক বিপথে নিওঁতা।' ৩ তেতিয়া
পীলাতে তেওঁক সুধিলে, 'তুমি ইহুদী সকলৰ বজা নে?'

তাতে যীচুরে উত্তর দি ক'লে, “তুমিয়েই কৈছা।” ৪ তেতিয়া কিন্তু তেওঁলোকে দাবী করিলে; তেওঁক যেন ক্রুচত দিয়া পীলাতে প্রধান পুরোহিত আবু লোক সকলক ক'লে, “মই হয়, এই আশয়েরে আঁকোৰগোজ হৈ বৰ মাতৰে নিবেদন এই মানুহ জনৰ বিৰুদ্ধে কোনো দোষ বিচাৰি নাপালোঁ।” কৰিলে। তাতে পীলাতে তেওঁলোকৰ বৰ মাতত পতিয়ন ৫ কিন্তু তেওঁলোকে পুণৰ ক'লে, “এই মানুহ জনে গালীল গ'লা। ২৪ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকৰ সেই নিবেদনৰ প্ৰদেশৰ পৰা আৰস্ত কৰি গোটেই যিছন্দীয়াত আবু এতিয়া দৰে কৰিবলৈ বায় দিলে। ২৫ পাছত বাজদোহ আবু নৰ-এই ঠাইতো লোক সকলক উপদেশ দি উচ্চাই আছে।” বধ কৰাৰ কাৰণে বন্দীশালত থোৱা যি জনক তেওঁলোকে ৬ পীলাতে ইয়াকে শুনি, মানুহ জন গালীলীয়া নে? এই খুজিছিল, সেই জনক তেওঁ মুকলি কৰি দিলো কিন্তু যীচুক বুলি সুধিলে। ৭ পাছত তেওঁক হেৰোদ বজাৰ ক্ষমতাধীন তেওঁলোকৰ ইচ্ছাট শোধাই দিলে। ২৬ পাছত তেওঁলোকে এলেকাৰ ভিতৰৰ বুলি পীলাতে জানিবলৈ পোৱাত, তেওঁক তেওঁক লৈ যাওঁতে গাঁৱৰ পৰা অহা চিমোন নামেৰে হেৰোদৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে; কিয়নো সেই সময়ত এজন কুৰীগীয়া মানুহক ধৰি যীচুৰ পাছে পাছে ক্ৰচটো তোৱে যিবুচালেমতে আছিল। ৮ মেতিয়া হেৰোদে যীচুক লৈ যাবলৈ তেওঁৰ কান্দন্ত তুলি দিলে। ২৭ তাতে মানুহৰ দেখিলে, তেওঁ অতিশয় আনন্দিত হ'ল; কিয়নো বহু দিনৰ এটা বহুৎ দল আবু তেওঁলৈ হিয়া ভুকুৱাই বিলাপ কৰা পৰা তেওঁক চাবলৈ ইচ্ছা কৰি আছিল। তেওঁ তেওঁৰ অনেক মহিলা তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। ২৮ কিন্তু যীচুৰে বিষয়ে শুনিছিল, সেয়ে তেওঁ কৰা পৰাক্ৰম কাৰ্য চাবলৈ তেওঁলোকলৈ ঘূৰি ক'লে, “হে যিবুচালেমৰ জীয়ৰী সকল, তেওঁ আশাৰ কৰিছিল। ৯ তেতিয়া হেৰোদে অনেক কথা মোৰ বাবে নাকান্দিবা, নিজৰ বাবে আবু তোমালোকৰ সুধিলে, কিন্তু যীচুৰে তেওঁক একো উত্তৰ নিদিলে। ১০ সন্তান সকলৰ বাবে ক্ৰন্দন কৰা। ২৯ কিয়নো চোৱা, আবু প্ৰধান পুরোহিত আবু বিধানৰ অধ্যাপক সকলে যি সময়ত বন্ধ্যা তিৰোতা, সন্তান নোহোৱা গভ আবু উগ্র হৈ বৰকৈ তেওঁক অপবাদ দি আছিল। ১১ পাছত পিয়াহ নিদিয়া সনক ধন্য বুলিব, এনে কাল আছিছে। ৩০ হেৰোদে তেওঁৰ সেনা সকলোৱে সৈতে যীচুক হেয়জান তেতিয়া লোক সকলে পৰ্বতবোৰক ক'বলৈ ধৰিব, ‘আমাৰ আবু বিদ্রূপ কৰি, বাজকীয় বন্ধু পিঙ্কাই পীলাতৰ ওচৰলৈ ওপৰত পৰা’, উপপৰ্বতবোৰক কবলৈ ধৰিব, ‘আমাক আকো পঠিয়াই দিলে। ১২ সেই দিনৰ পৰা হেৰোদ আবু ঢাকি ধৰা’। ৩১ কিয়নো কেচা গছত যদি তেওঁলোকে পীলাত পৰম্পৰ বন্ধু হ'ল (ইয়াৰ আগেয়ে তেওঁলোকৰ এইবোৰ কৰ্ম কৰে, তেনহেলে শুকান গছত কি কৰা যাব?)” মাজত শক্র ভাৱ আছিল। ১৩ পাছত পীলাতে প্রধান ৩২ সেই সময়ত দুজন দুক্ষৰ্মী মানুহকো তেওঁৰ লগত বধ পুৰোহিত, শাসনকৰ্তা সকলক আবু লোক সকলক মাতি কৰিবলৈ লৈ যোৱা হ'ল। ৩৩ পাছত মূৰৰ লাউখোলা গোটা খুৰালো। ১৪ আবু তেওঁলোকক ক'লে, “লোক সকলক নামেৰে ঠাই পোৱাত, তাতে তেওঁক আবু তেওঁৰ সোঁফালে অপথে নিওঁতা বুলি, এই মানুহ জনক মোৰ ওচৰলৈ এজন আবু বাওঁফালে এজন, এইদৰে সেই দুজন দুক্ষৰ্মী আনিলা; কিন্তু চোৱা মই তোমালোকৰ আগত সোধ-বিচাৰ মানুহকো ক্রুচত দিলে। ৩৪ তেতিয়া যীচুৰে ক'লে, “হে কৰি, তোমালোকে অপবাদ দিয়া কথাত তেওঁৰ একো পিতৃ, এওঁলোকক ক্ষমা কৰা; কিয়নো এওঁলোকে কি দোষ নাপালোঁ। ১৫ হেৰোদেও একো দোষ নাপালো; কৰিছে, সেই বিষয়ে নাজানে।” পাছত তেওঁলোকে চিঠি কিয়নো তেওঁ পুনৰ আমাৰ ওচৰলৈ এওঁক পঠিয়াই দিলে খেলি তেওঁৰ বন্ধু ভগাই ললে। ৩৫ আবু লোক সকলে যিয় আবু চোৱা, এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য কোনো কৰ্ম কৰা নাই। হৈ চাই থাকোতে শাসনকৰ্তা সকলে তেওঁক উপহাস কৰি ১৬ এই হেতুকে এওঁক শাস্তি দি এৰি দিম।” ১৭ সেই পৰ্বৰ ক'লে, “ই আন লোককহে বক্ষা কৰিব পাৰিলো যদি ই সময়ত তেওঁলোকলৈ এজনক মুকলি কৰি দিবলগীয়া ঈশ্বৰৰ সেই অভিযিঙ্ক আবু তেওঁৰ মনোনীত জন হয়, আছিল। ১৮ কিন্তু সকলোৱে একেলগে আটাহ পাৰি ক'লে, তেনহেলে নিজকে নিজে বক্ষা কৰক।” ৩৬ সেনাবোৰেও “ইয়াক দূৰ কৰক; বাবাৰকাৰ আমাৰ বাবে মুকলি কৰক।” ওচৰলৈ আছি, তেওঁক চিৰকা যাচি ঠাট্টা কৰি ক'লে, ৩৭ ১৯ সেই বাবাৰকাই নগৰৰ মাজত বাজদোহ আবু নৰ-বধ “আপুনি যদি ইহুদী সকলৰ বজা হয়, তেনহেলে নিজকে কৰাৰ কাৰণে তাক বন্দীশালত থোৱা হৈছিল। ২০ তাতে নিজে বক্ষা কৰক।” ৩৮ আবু “এও ইহুদী সকলৰ বজা”। পীলাতে যীচুক মুকলি কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি, তেওঁলোকক এই বুলি লিখা এখন জাননী তেওঁৰ ওপৰত লিখি দিলে। আকো ক'লে, ২১ কিন্তু তেওঁলোকে আটাহ পাৰি ক'লে, ৩৯ তেতিয়া ক্রুচত আঁৰি থোৱা সেই দুজন দুক্ষৰ্মীৰ এজনে “তাক ক্রুচত দিয়ক, ক্রুচত দিয়ক” ২২ তেতিয়া তেওঁ তেওঁক নিন্দা কৰি ক'লে, “আপুনি শ্ৰীষ্ট নহয় নে? আপুনি ত্ৰাতীয়বাৰো তেওঁলোকক ক'লে, “কিয়? এই মানুহ জনে নিজকে আবু আমাকো বক্ষা কৰক।” ৪০ কিন্তু আনজনে কি দোষ কৰিলে? প্রাণদণ্ডৰ কোনো কাৰণ মই বিচাৰি সেই দুক্ষৰ্মীক উভিয়াই ক'লে, “তুমি একেই দণ্ডত থাকি ও পোৱা নাই; এই হেতুকে এওঁক শাস্তি দি এৰি দিম।” ২৩ ঈশ্বৰলৈ ভয় নকৰা নে? ৪১ আমি হলে ন্যায় দণ্ডৰ যোগ্য-

পাত্র; আমি নিজ নিজ কর্মের উচিত ফল পাইছোঁ। কিন্তু দূতে তেওঁলোকক কলে, “তোমালোকে মৃত লোকের মাজত এইজনে একে অনুচিত কর্ম করা নাই” ৪২ পাছত তেওঁ জীরিত জনক কিয় বিচারিষা? ” ৬ “তেওঁ ইয়াত নাই, ক’লে, “হে যীচু, আপুনি আপোনাৰ বাজ্যলৈ আহিলে, কিন্তু তেওঁ উঠিল! তেওঁ গালীল প্ৰদেশত থাকোতেই, যি মোকো সুৱিৰিব” ৭ যীচুৰে তেওঁক ক’লে, “মই তোমাক কথা কৈছিল, সেই কথা তোমালোকে সেঁৱৰণ কৰা, ৭ স্বৰূপকে কওঁ, তুমি আজিয়েই পৰমদেশেত মোৰ সঙ্গী তেওঁ কৈছিল বোলে, মানুহৰ পুত্ৰ পাপী লোকৰ হাতত হবা।” ৪৪ তেতিয়া বাৰ মান বজাৰ সময় হ’ল আৰু তিনি সমৰ্পিত হ’ব আৰু ক্ৰুচত হত হৈ, তৃতীয় দিনা পুনৰায় বজালোকে গোটেই খন দেশৰ ওপৰত আক্ষাৰ হ’ল; ৪৫ উঠিব লাগিবা।” ৮ সেই সময়ত তেওঁ কোৱা কথাবোৰ সূৰ্যও লুণ্ঠ হৈ গ’ল আৰু মন্দিৰৰ আঁৰ-কাপোৰ খন মাজেন্দি তিৰোতা সকলৰ মনত পৰাত, ৯ তেওঁলোকে মৈদামৰ ফাটি গ’ল। ৪৬ পাছত যীচুৰে বৰ মাতেৰে ক’লে, “হে পিত্ৰ, পৰা ঘূৰি গৈ, এঘাৰ জন পাচ্ছিনকে আদি কৰি সকলোকে তোমাৰ হাতত মোৰ আত্মা সমৰ্পণ কৰিছোঁ।” এই বুলি কৈ, এই সকলো কথাৰ সহাদ দিলে। ১০ তেওঁলোকে মৈদামৰ ফাটি গ’ল। ৪৭ তেতিয়া যি যি হ’ল, তাকে মগদলীনী মৰিয়ম, যোহানা আৰু যাকোবৰ মাক মৰিয়ম দেখি, এশৰ সেনাপতিয়ে স্টশ্বৰ প্ৰশংসা কৰি ক’লে, “এই আছিল; আৰু তেওঁলোকে সৈতে আন কেইজনীয়েও পাঁচনি মানুহ জন সঁচাকৈ ধাৰ্মিক আছিল।” ৪৮ এই দৃশ্য চাবলৈ সকলক এইবোৰ কথা ক’লে। ১১ কিন্তু পাঁচনি সকলৰ যি সকল লোক আহিছিল, তেওঁলোকে এই সকলো ঘটনা দৃষ্টিত সেইবোৰ অনৰ্থক কথা যেন লগাত, তেওঁলোকে দেখি হিয়া ভুকুৱাই উলটি গ’ল। ৪৯ কিন্তু তেওঁ চিনাকি তিৰোতা সকলক অবিশ্বাস কৰিলে। ১২ তথাপি পিতৰে লোক আৰু যি তিৰোতা সকল গালীল প্ৰদেশৰ পৰা তেওঁ উঠি মৈদামলৈ লৱি গৈ, চাপৰি চাই কেৱল শণ সূতাৰ পাছে পাছে আহি আছিল, তেওঁলোকেও আতৰত যিয় হৈ মিহি কাপোৰ কেইখন দেখিলো। পাছে যি ঘটিল তাতে এইবোৰ ঘটনা চাই আছিল। ১০ তেতিয়া তাত উপস্থিতি তেওঁ বিস্যু মানি নিজ ঘৰলৈ গুঁচি গ’ল। ১৩ পাছত থকা ইহুদী সকলৰ অবিমাথিয়া নগৰৰ যোচেফ নামেৰে তেওঁলোকৰ মাজৰ দুজনে সেই দিনাই যিৰুচালেমৰ পৰা উত্তম আৰু ধাৰ্মিক হিচাপে জনাজাত যি ধাৰ্মিক মেলুনৈৰ চাৰে সাত মাইল দূৰত থকা ইমায়ানু নামৰ এখন গাঁৱলৈ গৈ জন আছিল, ১৫ সেই মেলুনৈৰ জনে তেওঁলোকৰ আলোচনা আছিল। ১৪ তেওঁলোক দুয়োজনে এই সকলো ঘটনাৰ আৰু কৰ্মত সম্ভূত দিয়া নাছিলা। তেওঁ অবিমাথিয়াৰ পৰা বিষয়ে কথোপকথন কৰি গৈ আছিল। ১৫ তেওঁলোকে আহিছিলা এই চহৰ খন আছিল ইহুদী লোকৰ চহৰ। কথোপকথন আৰু সোধা-সুধি কৰি থাকোতেই, যীচুৰে তেওঁ স্টশ্বৰ বাজ্যলৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। ১৬ এই নিজে ওচৰলৈ আহি তেওঁলোকৰ সৈতে যাব ধৰিলো। ব্যক্তি জনে পীলাতৰ ওচৰলৈ গৈ যীচুৰ দেহ বিচাৰিলে। ১৬ কিন্তু তেওঁলোকে যেন তেওঁক চিনিব নোৱাৰে, এই ১৩ পাছত তেওঁক নমাই শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰেৰে কাৰণে তেওঁলোকৰ চকু বন্ধ হ’ল। ১৭ যীচুৰে তেওঁলোক মেৰিয়াই, আগেয়ে কোনো ব্যক্তিৰ দেহ নোথোৱা শিলত সুধিলে, “তোমালোকে ইজনে সিজনে কি কথা পাতি গৈ খান্দি উলিওৱা এটা মৈদামত শুৱাই থ’লে। ১৮ সেইদিন আছা?” তাতে তেওঁলোক মলিন মুখেৰে যিয় হৈ ব’ল। ১৮ আয়োজনৰ দিন আছিল আৰু বিশ্বামৰাৰো ওচৰ চাপিছিল। তেতিয়া ক্লিয়পা নামৰ এজনে উত্তৰ দি ক’লে, “যি যি কথা ৫৫ তাতে তেওঁৰ সৈতে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা আহা তিৰোতা এই কেইদিনত ঘটি আছে, সেইবোৰ কথা যিৰুচালেমত সকলে তেওঁৰ দেহ কেলেক থোৱা হ’ল, সেই বিষয়ে বাস কৰি কেৱল আপুনিয়ে নাজানে হ’বলা?” ১৯ যীচুৰে চাবলৈ আহিছিল। ৫৬ পাছত উলটি আহি, সুগন্ধি দ্বৰ্য তেওঁলোক সুধিলে, “কি কথা?” তেওঁলোকে তেওঁক আৰু তেল যুগ্মত কৰিলে। পাছত তেওঁলোকে বিধানৰ দৰে ক’লে, যি নাচৰতীয়া যীচু, স্টশ্বৰ আৰু সকলো লোকৰ বিশ্বামৰাৰে জিৰণি লালে।

২৪ কিন্তু সপ্তাহৰ প্ৰথম দিনা অতি দোকমোকালিতে,

তেওঁলোকে যুগ্মত কৰা সুগন্ধি দ্বৰ্য লগত লৈ মৈদামৰ ওচৰলৈ আহিল। ২ তেওঁলোকে মৈদামৰ মুখৰ পৰা শিলচটা বগৰাই থোৱা দেখিলো। ৩ পাছত তেওঁলোক মৈদামৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ’ল কিন্তু তাত প্ৰভু যীচুৰ দেহ দেখা নাপালো। ৪ তাতে তেওঁলোকে এই বিষয়ে সংশয় কৰি থাকোতে, সেই ঠাইত চক্ৰমকীয়া বন্ত্ৰ পিঙ্কা দুজন পুৰুষ তেওঁলোকৰ ওচৰত আহি যিয় হ’ল। ৫ পাছত তিৰোতা সকলে ভয় পাই মাটিৰ ফালে মূৰ দোৱাই থাকোতে, সেই

জীয়াই উঠিল বুলি কোরা শুনিলে। ২৪ পাছত আমাৰ লগৰ ভাববাদী সকলৰ বিধান-শাস্ত্ৰত আৰু গীতমালাত মোৰ কেইজনমান মানুহ মৈদামলৈ গৈ তিৰোতা সকলে কোৱাৰ বিষয়ে যি বচন লিখা আছে, সেই সকলো সিন্ধ হ'ব দৰেই দেখিলে; কিন্তু তেওঁক দেখা নাপালে। ২৫ যীচুৱে লাগে বুলি তোমালোকৰ লগত থাকোতেই, যি কথা মই তেওঁলোকক ক'লে, “হে নিৰ্বোধ আৰু ভাববাদীয়ে কোৱা কৈছিলোঁ, মোৰ সেই কথা এই।” ২৬ তেতিয়া তেওঁ দৰ্ঘশাস্ত্ৰ সকলো কথাত বিশ্বাস কৰিবলৈ ভোতোহা মনৰ মানুহ! ২৬ বুজিবলৈ তেওঁলোকৰ হৃদয়ৰ চকু মুকলি কৰি দিলে; ২৬ গ্ৰীষ্টে দুখ ভোগ কৰি নিজৰ প্ৰতাপত সোমাৰ নেলাগিছিল আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “এইদৰে লিখা আছে, যে নে?” ২৭ পাছত তেওঁ মোচিৰ পৰা আৰু সকলো ভাববাদীৰে গ্ৰীষ্টে দুখভোগ কৰি তৃতীয় দিনা মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পৰা আৰস্ত কৰি গোটেই দৰ্ঘশাস্ত্ৰত নিজৰ বিষয়ে লিখা পুনৰায় উঠিবা। ২৭ আৰু যিৰুচালেমৰ পৰা আৰস্ত কৰি কথা তেওঁলোকক বুজাই দিলে। ২৮ এনেদৰে তেওঁলোকে সকলো জাতিৰ আগত মন-পালটন আৰু পাপ মোচনৰ কথা যাৰ বিচৰা গাঁৰৰ ওচৰ পোৱাত, যীচুৱে আৰু দুৰ পথ তেওঁৰ নামৰে ঘোষণা কৰা হ'ব। ২৮ তোমালোক এই যাবলৈ থকা যেন দেখুৱালে। ২৯ কিন্তু তেওঁলোকে যীচুক সকলোৰে সাক্ষী আছ। ২৯ চোৱা মোৰ পিতৃয়ে যি প্ৰতিজ্ঞা বৰকৈ অনুৰোধ কৰি ক'লে, “চাওক, এতিয়া দিনৰ শেষ; কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞা তোমালোকলৈ পঠাই দিমা কিন্তু প্ৰায় সদিয়া হবলৈ হৈছে। আপুনি আমাৰ সৈতে থাকি ওপৰৰ পৰা শক্তি নোপোৱালৈকে এই নগৰতে থাকা।” যাওঁকা” ৩০ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ সৈতে থাকিল। ৩০ পাছত যীচুৱে তেওঁলোকক বৈথনিয়া গাৰ্হৰ সন্মুখলৈকে পাছত তেওঁ ভোজন কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ লগত বহোঁতে আগবঢ়াই আনি, তেওঁ হাত উঠাই তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ পিঠা লৈ আশীৰ্বাদ কৰি ভাঙ্গি তেওঁলোকক দিলে। ৩১ কৰিলে। ৩১ এইদৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰি থকা এনেতে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি হল আৰু তেওঁক চিনি সময়ত, তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা পথক হ'ল আৰু তেওঁক পালে; তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ পৰা আদ্যশ্য হ'ল। ৩২ স্বৰ্গলৈ নিয়া হ'ল। ৩২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক স্তুতি পাছত তেওঁলোকে পৰম্পৰে কোৱা-কুই কৰি ক'লে, “বাটত কৰি, অতি আনন্দেৰে যিৰুচালেমলৈ উলটি আহিল; ৩৩ আহি থাকোতে তেওঁ যেতিয়া আমাৰ সৈতে কথোপকথন আৰু সদায় মন্দিৰত স্তুথৰ প্ৰশংসা কৰি থাকিল।

কৰিছিল আৰু দৰ্ঘশাস্ত্ৰৰ অৰ্থ বুজাই দিছিল, তেতিয়া আমাৰ হৃদয় প্ৰজ্ঞলিত নহৈছিল নে?” ৩৩ সেই সময়তে তেওঁলোক দুজন উঠি, যিৰুচালেমলৈ উলটি আহিল; তাতে একে ঠাইতে গোট খোৱা এঘাৰ জন আৰু লগত থকা সকলক দেখা পাই, ৩৪ তেওঁলোকক ক'লে, “নিশ্চয় প্ৰতু উঠিল; আৰু চিমোনক দেখা দিলো।” ৩৫ পাছত বাটত যি যি হ'ল আৰু পিঠা ভাঙ্গতে তেওঁক কেনেকৈ চিনি পালে, সেই সকলোৰে সেই দুজন লোকে তেওঁলোকক ক'লে। ৩৬ এইবোৰ কথা কৈ থাকোতেই যীচু নিজে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, “তোমালোকৰ শাক্তি হওক।” ৩৭ কিন্তু ভূত দেখিছোঁ বুলি ভাৰি, তেওঁলোক ভয়াতুৰ আৰু আতংকিত হ'ল। ৩৮ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ মনত কিয় উগুল-থুগুল লাগিছে? আৰু তোমালোকৰ অস্তৰত কি কাৰণে প্ৰশংসা জাগিছে? ৩৯ মোৰ হাত আৰু ভৰি চাই জ্ঞাত হোৱা যে মইহে, মোক স্পৰ্শ কৰি চোৱা যি দৰে মোক দেখিছা, সেইদৰে আত্মাৰ হ'লে হাড় আৰু মাংস নাই”; ৪০ ইয়াকে কৈ তেওঁ নিজৰ হাত-ভৰি তেওঁলোকক দেখুৱালে। ৪১ কিন্তু তেওঁলোক আনন্দিত হ'লোও, তেতিয়া ও অবিশ্বাস কৰি বিস্ময় মানি থকা বাবে, যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকৰ কিবা খোৱা বস্তু আছে নে?” ৪২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক এডোখৰ ভজা মাছ দিলে। ৪৩ যীচুৱে তাকে লৈ তেওঁলোকৰ আগত থালে; ৪৪ আৰু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “মোচিৰ বিধানত,

যোহন

উভৰ দিলে, “নহওঁ।” ২২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক
ক’লে, “তেনেহলে আপুনি কোন হয়? আমাক কওক যাতে

১ আদিতে বাক্য আছিল; বাক্য ঈশ্বরৰ সৈতে আছিল আবু যি সকলে আমাক পঠাইছে, তেওঁলোক আমি উভৰ
সেই বাক্যই স্বয়ং ঈশ্বর। ২ এই বাক্য আদিতে ঈশ্বরে দিব পাৰোঁ। আপোনাৰ নিজৰ বিষয়ে আপুনি কি কয়?”
সৈতে আছিল। ৩ তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলো সৃষ্টি হ’ল আবু যি ২৩ তেওঁ ক’লে, “যিচয়া ভাৰবাদীয়ে যি দৰে কৈছিল,
সকলো হ’ল, সেইবোৰ এটাৱ তেওঁৰ অবিহনে নহ’ল। ‘ময়েই সেই মাত, যি জনে মৰুপ্রাতত বিশিয়াই কয়,
৪ জীৱন বাক্যতেই আবু সেই জীৱনেই সকলো মানুহৰ প্ৰত্ৰৰ পথ পোন কৰা।’” ২৪ যোহনৰ ওচৰলৈ যি সকলক
বাবে পোহৰ। ৫ সেই পোহৰ আন্ধাৰত উজ্জিল উঠিল পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোক ফৰীচী সম্পদায়ৰ আছিল।
আবু আন্ধাৰে তাক পৰাভূত নকৰিলে। ৬ ঈশ্বরে যোহন তেওঁলোকে যোহনক সুধিলে, ২৫ “আপুনি যদি খ্ৰীষ্টও
নামেৰে এজন মানুহক পঠিয়াইছিল। ৭ তেওঁ সেই পোহৰৰ নহয়, এলিয়াও নহয় বা ভাৰবাদীও নহয়, তেনেহলে কিয়
বিষয়ে সাক্ষ্য দিবলৈ এজন সাক্ষীৰূপে আহিছিল যাতে বাণিষ্ঠা দিছে?” ২৬ যোহনে তেওঁলোকক উভৰ দি ক’লে,
তেওঁৰ দ্বাৰাই সকলোৱে বিশ্বাস কৰে। ৮ যোহন নিজে “মই হ’লে পানীতহে বাণিষ্ঠা দিছোঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ
সেই পোহৰ নাছিল; তেওঁ সেই পোহৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য মাজত এনে এজন থিয়ে হৈ আছে, যি জনক আপোনালোকে
দিবলৈহে আছিল। ৯ সেই পোহৰ জগতলৈ আছিল চিনি নাপায়। ১৭ তেৱেই সেই লোক যি জন মোৰ পাছত
আবু সকলো মানুহকে পোহৰ দিয়া, সেই সত্য পোহৰ আহিছে। মই তেওঁৰ ভৱিৰ পাদুকাৰ ফিটোৱা বাঙ্গ খুলিবোৱা
আছিল। ১০ তেওঁ জগততে আছিল; জগত তেওঁৰ দ্বাৰাই যোগ্য নহওঁ।” ২৮ যদ্বন্ন নদীৰ সিপাবে বৈৎখনিয়া গাৱাঁত,
সৃষ্টি হৈছিল, কিন্তু জগতে তেওঁক নাজানিলে। ১১ যি য’ত যোহনে বাণিষ্ঠা দি আছিল, তাতে এই সকলো ঘটিল।
জগত তেওঁৰ নিজৰেই, তেওঁ সেই ঠাইলৈ আহিল, কিন্তু ২৯ পাছদিনা যোহনে যীচুক তেওঁৰ ওচৰলৈ আহা দেখি
তেওঁৰ নিজৰ লোকেই তেওঁক গ্ৰহণ নকৰিলে। ১২ কিন্তু ক’লে, “সৌৱা চোৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালি, জগতৰ পাপ
যিমান মানুহে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে আবু তেওঁৰ নামত বহন কৰি নিওঁতা জন! ৩০ এৱেই সেই লোক যি জনৰ
বিশ্বাস কৰিলে, সেই লোক সকলক ঈশ্বৰৰ সন্তান হ’বলৈ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ যে, ‘যি জন মোৰ পাছত আহিছে,
তেওঁ ক্ষমতা দিলে। ১৩ তেওঁলোকৰ জন্ম তেজৰ পৰা তেওঁ মোতকৈ আগ হ’ল, কাৰণ তেওঁ মোৰ বছ আগেয়ে
বা মাংসিক অভিলাষৰ পৰা বা মানুহৰ ইচ্ছাৰ পৰা হ’ল, আছিল।’ ৩১ মই তেওঁক চিনি পোৱা নাছিলো; কিন্তু তেওঁ
এনে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ পৰাহে হৈছে। ১৪ সেই যেন ইয়ায়েলবাসীৰ আগত প্ৰকাশিত হব পাৰে, সেই বাবে
বাক্যই মাংস হ’ল; অনুগ্ৰহ আবু সত্যতাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ মই আহি পানীত বাণিষ্ঠা দিছোঁ।” ৩২ তাৰ পাছত যোহনে
আমাৰ মাজত বসতি কৰিলে; তাতে পিতৃৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ সাক্ষ্য দি ক’লে, “মই স্বৰ্গৰ পৰা আত্মাক কণোৰ নিচমাকৈ
হিচাপে তেওঁৰ যি মহিমা, সেই মহিমা আমি দেখিলোঁ। নামি আহা, আবু তেওঁৰ ওপৰত থকা দেখিলোঁ। ৩৩ মই
১৫ যোহনে তেওঁৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি চিএৰি ক’লে, “যি তেওঁক চিনি নাপালোঁ। কিন্তু যি জনে পানীত বাণিষ্ঠা
জনৰ বিষয়ে মই কৈছিলোঁ, এৱেই সেই জন। যি জন মোৰ দিবলৈ মোক পঠালে, তেৱেঁ মোক কৈছিল, ‘তুমি যি জনৰ
পাছত আহিছে, তেওঁ মোতকৈ আগ হ’ল, কাৰণ তেওঁ মোৰ ওপৰত আত্মাক নামি আহা দেশিবা, তেৱেঁ সেই জন, সেই
পূৰ্বেও আছিল।’” ১৬ আমি সকলোৱে তেওঁৰ সেই পূৰ্ণতাৰ জনে পৰিত্ব আত্মাক বাণিষ্ঠা দিৰ।’ ৩৪ মই সেয়া দেখিলোঁ
পৰা অনুগ্ৰহৰ ওপৰিও বিনামূলীয়া অনুগ্ৰহ পালোঁ। ১৭ আবু সাক্ষ্য দি দিওঁ যে, এওঁ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ।” ৩৫ পাছদিনা
কাৰণ মোচিৰ দ্বাৰা বিধান দিয়া হৈছিল; কিন্তু অনুগ্ৰহ আবু যোহন, তেওঁৰ দুজন শিষ্যৰে সৈতে থিয়ে হৈ আছিল। ৩৬
সত্যতা যীচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাহে আছিল। ১৮ ঈশ্বৰক কোনেও সেই সময়তে তেওঁলোকে যীচুক খোজকাঢ়ি যোৱা দেখি
কেতিয়াও দেখা নাই; পিতৃৰ কোনাত থকা একমাত্ৰ পুত্ৰই যোহনে ক’লে, “সৌৱা, ঈশ্বৰৰ মেৰ-পোৱালিক চোৱা।”
তেওঁক প্ৰকাশ কৰিলে। ১৯ যোহনে এই সাক্ষ্য দিলে: ৩৭ সেই দুজন শিষ্যই যোহনৰ কথা শুনি যীচুক অনুসৰণ
ইহুদী সকলে যিৰুচালেমৰ পৰা কেইজনমান পুৰোহিত কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩৮ যীচুৱে মুখ ঘূৰাই তেওঁলোকক
আবু লেবীক যোহনৰ ওচৰলৈ পঠালে। তেওঁলোকে আহি পাছে পাছে আহা দেখি ক’লে, “তোমালোকক কি লাগে?”
যোহনক সুধিলে, “আপুনি কোন?” ২০ যোহনে অস্বীকাৰ তেওঁলোকে যীচুক ক’লে, “ৰবিৰ, অৰ্থাৎ গুৰু, আপুনি
নকৰি মুকলিকৈ উভৰ দিলে, “মই খ্ৰীষ্ট নহয়।” ২১ তেতিয়া ক’ত থাকে?” ৩৯ যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “আহা,
তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহলে কোন? আপুনি চোৱাই।” তেতিয়া তেওঁলোকে কৈ তেওঁৰ থকা ঠাই চালে
এলিয়া নেকি?” তেওঁক’লে, “নহয়, মই নহওঁ;” তেওঁলোকে আবু সেইদিনা তেওঁৰ লগতে থাকিল, কাৰণ তেতিয়া
ক’লে, “তেনেহলে আপুনি সেই ভাৰবাদী নেকি?” তেওঁ প্ৰায় সন্ধিয়া হবলৈ হৈছিল। ৪০ যি দুজনে যোহনৰ কথা

শুনি, তেওঁর পাছে পাছে গৈছিল তেওঁলোকের মাজৰ এজন প্রত্যেকতে প্রায় আশীর পৰা এশ বিশ লিটাৰ পানী ধৰে। হৈছে চিমোন পিতৰের ভায়েক আদ্বিয়। ৪১ তেওঁ প্ৰথমতে যীচুৱে দাসবোৰক ক'লে, “এই পাত্ৰকেইটাত পানী ভৰাই তেওঁৰ ককায়েক চিমোনক লগ পাই ক'লে, “আমি মচীহক দিয়া।” দাসবোৰে তেতিয়া সেই পাত্ৰকেইটাৰ কাণগলৈকে অৰ্থাৎ আৰ্টিক দেখা পালোঁ।” ৪২ আদ্বিয়ই চিমোনক যীচুৰ পূৰ্ণ কৰি পানী ভৰাই দিলে। ৪ তাৰ পাছত যীচুৱে ওচৰলৈ লৈ আছিল। যীচুৱে তেওঁলৈ চাই ক'লে, “তুমি সিহঁতক কলে, “এতিয়া তাৰ পৰা অলপ উলিয়াই ভোজৰ যোহনৰ পুতেক চিমোন, তোমাক কৈফা বুলি মতা হব।” অধিকাৰীৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱা।” তাতে দাসবোৰে সেইদৰে “কৈফা” নামৰ অৰ্থ “পিতৰ” অৰ্থাৎ শিল। ৪৩ পাছদিনা কৰিলে। ৪৪ ভোজৰ অধিকাৰীয়ে পানীৰ পৰা হোৱা সেই যীচুৱে যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ যাবৰ বাবে ইচ্ছা কৰিলে, দ্রাক্ষাৰস চাকি চালে; কিন্তু সেই ৰস ক'ৰ পৰা আছিল, তেতিয়া যীচুৱে ফিলিপক দেখা পাই ক'লে, “মোৰ পাছে তেওঁ নাজানিলে। যি দাসবোৰে পানী তুলিছিল, সিহঁতেহে পাছে আহা।” ৪৫ ফিলিপ বৈৎ-চৈদা গাৱঁৰ লোক আছিল। জানিলে। তেতিয়া ভোজৰ অধিকাৰীয়ে দৰাক মাতি ক'লে, আদ্বিয় আৰু পিতৰো সেই একে গাৱঁৰে লোক আছিল। ১০ “সাধাৰণতে সকলো মানুহে প্ৰথমে উত্তম দ্রাক্ষাৰস ৪৫ ফিলিপে পাছত নথনেলক দেখা পাই ক'লে, “মোচিয়ে পৰিবেশন কৰে আৰু অতিথি সকলে সেয়া ইচ্ছামতে বিধান-শাস্ত্ৰত যি জনৰ বিষয়ে লিখিছিল আৰু তাৰবাদী খোৱাৰ পাছত, তেওঁলোকক আগতকে নিয়মানৰ দ্রাক্ষাৰস সকলেও যি জনৰ বিষয়ে লিখিছে, আমি তেওঁক দেখা পৰিবেশন কৰে। কিন্তু তোমালোকে হ'লে এতিয়ালৈকে পালোঁ; তেওঁ নাচৰত নিবাসী যোচেফৰ পুতেক যীচু।” ৪৬ উত্তম দ্রাক্ষাৰস ৰাখি থৈছা।” ১১ গালীল প্ৰদেশৰ কাঙ্গা নথনেলে ফিলিপক ক'লে, “নাচৰতৰ পৰা কোনো উত্তম নগৰত এই প্ৰথম আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰি যীচুৱে নিজৰ বস্তু জানো ওলাব পাৰে?” ফিলিপে তেওঁক ক'লে, “আহি মহিমা প্ৰকাশ কৰিলে। তাতে তেওঁক দেখা পৰিবেশন কৰে। তেওঁ তোমালোকে হ'লে এতিয়ালৈকে পালোঁ; তেওঁ নাচৰত নিবাসী যোচেফৰ পুতেক যীচু।” ৪৭ যীচুৱে নথনেলক নিজৰ ফালে আহি থকা ওপৰত বিশ্বাস কৰিলে। ১২ তাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁৰ দেখি, তেওঁৰ বিষয়ে ক'লে, “এওঁক চোৱা, এজন প্ৰকৃত মাক, ভায়েকহঁত আৰু শিষ্য সকলৰ সৈতে কফন্বাহুযোলে ইস্তায়েলী লোক। তেওঁৰ ভিতৰত একো ছলনা নাই!” ৪৮ গ'ল আৰু তাতে তেওঁলোক কিছুদিন থাকিল। ১৩ ইহুদী নথনেলে যীচুক সুধিলে, “আপুনি মোক কেনেকৈ চিনি সকলৰ নিস্তাৰ-পৰ্ব পালনৰ সময় ওচৰ হোৱাত যীচু পালে?” যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “ফিলিপে তোমাক যৰুচামেলৈ গ'ল। ১৪ তেওঁ তাত গৈ দেখিলে যে মন্দিৰৰ মতাৰ আগেয়ে যেতিয়া তুমি ডিমুৰ গছৰ তলত আছিলা, মাজত লোক সকলে ঘাঁড়-গুৰু, মেৰ, কংপো চৰাই বেচি মই তেতিয়াই তোমাক দেখিছিলোঁ।” ৪৯ নথনেলে তেওঁক আছে আৰু ধন সলোৱা লোক সকলো তাত বহি আছে। উত্তৰ দিলে, “ৰুবি, আপুনিয়েই দৈশ্বৰ পুত্ৰ। আপুনিয়েই ১৫ তেতিয়া তেওঁ কিছুমান বছীৰে এডাল চাৰুক বনাই ইস্তায়েলৰ বজা।” ৫০ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, ললে আৰু সেইভালোৰে ঘাঁড়-গুৰু, মেৰবোৰেৰে সৈতে “তোমাক ডিমুৰ গছৰ তলত দেখিছিলোঁ, এই কথা কোৱাৰ সকলোকে মন্দিৰৰ পৰা খেদাই দিলে, আৰু ধন সলোৱা কাৰণেই বিশ্বাস কৰিছা নেকি? ইয়াতকৈয়ো অনেক মহৎ সকলৰ টকা-পইচা সকলো বাকি দি সিহঁতৰ মেজবোৰ বিষয় তুমি দেখিবলৈ পাৰা।” ৫১ যীচুৱে ক'লে, “মই লুটিয়াই পেলালো। ১৬ যি সকলে পাৰচৰাই বেচিছিল, তোমালোকক সঁচাকৈয়ে ক'ঠ, তোমালোকে স্বৰ্গৰ দুৱাৰ তেওঁলোকক ক'লে, “ইয়াৰ পৰা এইবোৰ লৈ যোৱা! মোৰ মুকলি হোৱা দেখিবা আৰু দৈশ্বৰ দৃত সকলে মানুহৰ পিতৃৰ গৃহক ব্যৱসায়ৰ গৃহ নকৰিবা।” ১৭ ইয়াতে শাস্ত্ৰত পুত্ৰ ওপৰেদি উঠি যোৱা আৰু নামি অহা দেখিবা।”

লিখা এই কথা তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পৰিল: “তোমাৰ গৃহৰ প্ৰতি মোৰ আগছে মোক গ্রাস কৰিব।” ১৮ তেতিয়া

২ তিন দিনৰ দিনা গালীল প্ৰদেশৰ কাঙ্গা নগৰত এখন বিয়ালৈ যীচু আৰু যীচুৰ মাক তাত আছিল। ২ সেই বিয়ালৈ যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকলকো নিমন্ত্ৰণ কৰা হৈছিল। ৩ পাছত যেতিয়া দ্রাক্ষাৰস শেষ হৈ আছিল, তেতিয়া যীচুৰ মাকে আহি যীচুক ক'লে, “তেওঁলোকৰ দ্রাক্ষাৰস শেষ হল।” ৪ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “হে নাৰী, এই কথাত মোৰ সৈতে কি কাম? মোৰ এতিয়াও সময় হোৱা নাই।” ৫ তেওঁৰ মাকে দাস সকলক ক'লে, “এওঁ তোমালোকক যিহকে কয়, তাকে কৰিবাহঁক।” ৬ সেই ঠাইতে ইহুদী সকলৰ ৰীতি অনুসাৰে শুচি হবৰ কাৰণে আৰু তুমি তাক তিন দিনতে তুলিবা নে?” ১১ কিন্তু যীচুৱে মন্দিৰ বুলি নিজৰ দেহ-মন্দিৰৰ বিষয়লৈহে সেই কথা কৈছিল। ২২ সেয়ে, পাছত যেতিয়া যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মনত পথৰৰ ছয়টা পানী থোৱা শিলৰ পাত্ৰ আছিল। সেইবোৰৰ

পরিল যে তেওঁ এই কথাই কৈছিল। তেতিয়া তেওঁলোকে মানুহৰ পুত্রকো অবশ্যেই ওপৰত উঠোৱা হ'ব, ১৫ যাতে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ কথাত আৰু যীচুৰ এই কথাত বিশ্বাস কৰিলে। তেওঁত বিশ্বাস কৰা সকলোৱে অনন্ত জীৱন পাৰ পাৰে। ২৩ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ সময়ত যিৰুচালেমত থাকোতে যীচুৱে যিবোৰ আচৰিত কাম কৰি চিন দেখুৱালে, সেইবোৰ দেখি বহু মানুহে তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰিলে। ২৪ কিন্তু যীচুৱে কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ নষ্ট নহয়, কিন্তু অনন্ত হ'লে তেওঁলোকৰ ওপৰত নিজে কোনো বিশ্বাস স্থাপন জীৱন পায়। (aiōnios g166) ১৭ কিয়নো জগতক দোষী নকৰিলে, কাৰণ তেওঁ সকলো লোককে জানিছিল। ২৫ সাব্যস্ত কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু জগতে তেওঁৰ দ্বাৰাই পৰিত্রাগ মানুহৰ সম্পর্কে কোনো লোকৰ সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন তেওঁত পাৰলৈহে ঈশ্বৰে পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়ালে। ১৮ তেওঁত নাছিল; কিয়নো মানুহৰ অন্তৰত কি আছে, তেওঁ নিজে বিশ্বাস কৰা জনৰ সোধ-বিচাৰ কৰা নহয়; বিশ্বাস নকৰা তাক জানিছিল।

৩ ফৰীটা সকলৰ মাজত নীকদীম নামেৰে এজন লোক আছিল। তেওঁ ইহুদী পৰিষদৰ এজন অধিকাৰী আছিল। ২ এদিন ৰাতি তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে, “ৰবি, আমি জানো যে আপুনি ঈশ্বৰৰ ওচৰ পৰা আহা এজন শিক্ষক। কিয়নো আপুনি এই যি যি আচৰিত চিন দেখুৱাইছে, ঈশ্বৰৰ সঙ্গী নহ'লে এনে চিন কোনেও দেখুৱাব নোৱাৰে।” ৩ উত্তৰত যীচুৱে নীকদীমক ক'লে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, নতুন জন্ম নহ'লে, কোনেও ঈশ্বৰৰ বাজ্য দেখা পাৰ নোৱাৰে।” ৪ নীকদীমে তেওঁক ক'লে, “মানুহ বুঢ়া হ'লে, কেনেকৈ তেওঁৰ জন্ম হ'ব পাৰে? তেওঁ দিতীয় বাৰ মাকৰ গৰ্ভত সোমাই জন্ম গ্ৰহণ কৰিব পাৰিব নে?” ৫ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনাক সঁচাকৈয়ে কৈছোঁ, জল আৰু আত্মাৰ পৰা জন্ম নহ'লে, কোনেও ঈশ্বৰৰ বাজ্যত সোমাব নোৱাৰে।” ৬ শৰীৰৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে শৰীৰ হয় আৰু আত্মাৰ পৰা যাৰ জন্ম হয়, সেয়ে আত্মা হয়। ৭ মই যে আপোনাক ‘আপোনালোকৰ নতুনকৈ জন্ম হোৱা প্ৰয়োজন’ বুলি ক'লো, এই কথাত বিস্মিত নহ'ব। ৮ বায়ুৱে যি দিশলৈ ইচ্ছা কৰে সেই দিশলৈকে বয়। আপুনি তাৰ শব্দ শুনিবলৈ পায়, কিন্তু ক'ৰ পৰা আহে বা ক'লৈনো যায়, সেই বিষয়ে আপুনি নাজানে। আত্মাৰ পৰা যি সকলৰ জন্ম হয়, তেওঁলোক সকলোৱে তেনেকুৱা হয়।” ৯ নীকদীমে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “এইবোৰ কেনেকৈ হ'ব পাৰে?” ১০ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “আপুনি ইস্যায়েলৰ শিক্ষক হৈয়ো এইবোৰ কথা নুবুজে নে? ১১ আপোনাক সঁচাকৈয়ে কওঁ, আমি যি জানো তাকে কওঁ আৰু যি দেখো সেই বিষয়ত সাক্ষ্য দিও, কিন্তু আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰে। ১২ মই আপোনালোকক পার্থিৰ বিষয়ৰ কথা ক'লে আপোনালোকে যদি বিশ্বাস নকৰে, তেনেহলে মই স্বৰ্ণীয় বিষয়ৰ কোনো কথা ক'লে কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব? ১৩ যি জন স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিল, সেই মানুহৰ পুত্ৰৰ বাহিৰে কোনো স্বৰ্গলৈ উঠা নাই। ১৪ মোচিয়ে যেনেকৈ মৰুপ্রান্তত সাপটোক ওপৰত তুলিছিল, তেনেকৈ

জনক দোষী কৰা হ'ল, কিয়নো তেওঁ একমাৰ্ত ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা নাই। ১৯ সোধ-বিচাৰ কাৰণ এয়ে যে, জগতলৈ পোহৰ আহিল, কিন্তু মানুহে পোহৰতকৈ আন্ধাৰক অধিক প্ৰেম কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকৰ কৰ্ম মন্দ আছিল। ২০ কিয়নো যি জনে কু-আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰক ঘৃণা কৰে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম যেন প্ৰকাশ নাপায়, এই কাৰণে তেওঁ পোহৰলৈ নাহে। ২১ কিন্তু যি জনে সত্য আচৰণ কৰে, তেওঁ পোহৰ ওচৰলৈ আহে যাতে সেই পোহৰত স্পষ্ট বুজা যায় যে তেওঁৰ সকলো কৰ্ম ঈশ্বৰৰ বাধ্যতাত হৈছে।” ২২ তাৰ পাছত যীচু আৰু তেওঁৰ শিষ্য সকল যিহুদীয়া প্ৰদেশলৈ গ'ল। তাত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে কিছুদিন থাকি লোক সকলক বাস্তিস্য দি আছিল। ২৩ যোহনে ও চালীম নামৰ গাঁও খনৰ ওচৰতে থকা ঐমোন নামৰ ঠাই খনত বহুত পানী থকাৰ কাৰণে তাতে বাস্তিস্য দি আছিল আৰু লোক সকলেও তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি বাস্তিস্য লৈছিল। ২৪ তেতিয়াও যোহন বন্দীশালত বন্দী হোৱা নাছিল। ২৫ সেই সময়ত ইহুদী বীতি অনুসাৰে শুচি হোৱাৰ বিষয়টো লৈ যোহনৰ কেইজনমান শিষ্য আৰু এজন ইহুদী মানুহৰ মাজত তক-বিতৰণৰ সৃষ্টি হ'ল। ২৬ পাছত তেওঁলোকে যোহনৰ ওচৰলৈ গৈ ক'লে, “ৰবি, যদ্বন্ন নদীৰ সিপাৰে যি জন লোক আপোনাৰ লগত আছিল আৰু যি জনৰ বিষয়ে আপুনি সাক্ষ্য দিছিলে, চাওক, তেওঁ বাস্তিস্য দি আছে। আৰু সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈ আছে।” ২৭ যোহনে উত্তৰ দিলে, “স্বৰ্গৰ পৰা দিয়া নহ'লে কোনেও একোকে লাভ কৰিব নোৱাৰে। ২৮ মই কৈছিলোঁ যে ‘মই শ্ৰীষ্ট নহ'ও, কিন্তু মোক তেওঁৰ আগেয়ে পঠোৱা হৈছে’ এই কথাৰ সাক্ষ্য তোমালোকে নিজেই দিব পাৰা। ২৯ যি জনৰ হাতত কইনাক দিয়া হয়, তেওঁ দৰা। কিন্তু দৰাৰ বদ্ধু জন থিয় হৈ থাকে আৰু দৰাৰ কথা শুনে। দৰাৰ মাত যেতিয়া শুনে বদ্ধু জন অতিশয় আনন্দিত হয়। তেনেহলে মোৰো সেই আনন্দ সম্পূৰ্ণ হ'ল। ৩০ তেওঁ বাঢ়ি বাঢ়ি যাব লাগে, কিন্তু মই হ'লে সৰু হৈ হৈ যাব লাগে। ৩১ যি জন ওপৰৰ পৰা আহিছে, তেওঁ সকলোৱে ওপৰত। যি জন জগতৰ পৰা আহে, তেওঁ জগতৰ আৰু তেওঁ জাগতিক কথাহে কয়;

কিন্তু যি জন স্বর্গের পরা আহিছে, তেওঁ সকলোতকে উদ্ভৃত। করে, তেওঁৰ কোনো কালে পিয়াহ নালাগিব। বৰং মই ৩২ তেওঁ যি দেখিলে আৰু শুনিলে, তাৰে সাক্ষ দিয়ো; কিন্তু যি পানী তেওঁক দিম, সেই পানী তেওঁৰ ভিতৰত অনন্ত তেওঁৰ সাক্ষ কোনেও গ্ৰহণ নকৰে। ৩৩ যি জনে তেওঁৰ জীৱনলৈকে বুৰবুৰাই ওলাই থকা পানীৰ ভূমুক হ'ব।” (aiōn g165, aiōnios g166) ১৫ সেই মহিলাই তেওঁক ক’লে, টেশ্বেই সত্য। ৩৪ কাৰণ টেশ্বে যি জনক পৰ্যাইছে, “হে মহাশয়, মোৰ পিয়াহ যেন নালাগে আৰু পানী তুলিবলৈ তেওঁ টেশ্বৰ কথাকে কয়; টেশ্বে তেওঁক জোখ-মাপ কৰি যেন ইয়ালৈ আহিব নালাগে, এই কাৰণে সেই পানী মোক তেওঁৰ আত্মা দিয়া নাই। ৩৫ পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম কৰে দিয়ক।” ১৬ যীচুৰে তেওঁক ক’লে, “যোৱা, তোমাৰ স্বামীক আৰু তেওঁৰ হাতত সকলো শোধাই দিলে। ৩৬ পুত্ৰত ইয়ালৈ মতি আনাগৈ।” ১৭ সেই মহিলাই উত্তৰ দি তেওঁক ক’লে, “মোৰ স্বামী নাই।” যীচুৰে তেওঁক ক’লে, “তুমি ঠিকেই কৈছা যে তোমাৰ স্বামী নাই। ১৮ কিয়নো তোমাৰ স্বামী পাঁচ জন হৈ গ’ল আৰু এতিয়া যি জন আছে, তেৱেঁ তোমাৰ স্বামী নহয়; সেয়ে তুমি যি কৈছা ই সঠিক!” ১৯ সেই তিৰোতাই যীচুক ক’লে, “মহাশয়, মই দেখিছোঁ, আপুনি এজন ভাৰবাদী। ২০ আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলে এই পৰ্বতৰ ওপৰত ভজনা কৰিছিল; কিন্তু আপোনালোক ইহুদী সকলে কয় যে যিৰুচালেমেই সেই ঠাই য’ত লোক সকলে ভজনা কৰা উচিত।” ২১ যীচুৰে তেওঁক ক’লে, “হে নাৰী, মোৰ কথা বিশ্বাস কৰা! এনে কাল আহিছে যেতিয়া তোমালোকে পিতৃ টেশ্বৰ ভজনা এই পৰ্বতত নাইবা যিৰুচালেমত নকৰিব। ২২ তোমালোকে যিহক নাজানা, তাৰ ভজনা কৰা; আমি যিহক জানো তাৰ ভজনা কৰো; কিয়নো পৰিত্রাণ ইহুদী লোকৰ মাজৰ পৰাই আহিছে। ২৩ কিন্তু যি কালত স্বৰূপ ভক্ত সকলে আত্মাৰে আৰু সত্যেৰে পিতৃ ভজনা কৰিব, এনে কাল আহিছে, এনে কি এতিয়াই সেই সময় হৈছে; কিয়নো পিতৃয়ে এনেকুৰা ভক্ত সকলকহে বিচাৰে। ২৪ টেশ্বেই আত্মা আৰু তেওঁৰ ভজনা কৰা সকলে আত্মাৰে আৰু সত্যেৰে তেওঁক ভজনা কৰিব লাগে।” ২৫ সেই মহিলাই তেওঁক ক’লে, “মটীহ, যি জনক শ্ৰীষ্ট বোলা হয়, তেওঁ যে আহি আছে সেই বিষয়ে মই জানো। তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেতিয়া আমাক সকলো কথা জনাৰ।”

২৬ যীচুৰে তেওঁক ক’লে, “তোমাৰে সৈতে কথা-বাৰ্তা হোৱা ময়েই সেই মটীহ।” ২৭ তেনে সময়তে তেওঁৰ শিষ্য সকল ঘূৰি আহিল আৰু এগৰাকী মহিলাৰ সৈতে যীচুক কথা পাতি থকা দেখি আচৰিত হ’ল। তথাপি কোনেও তেওঁক এই কথা নসুধিলে “আপুনি কি বিচাৰিষে?” বা “কি কাৰণে আপুনি তেওঁৰ লগত কথা পাতিছে?” ২৮ সেই মহিলা গৰাকীয়ে তেতিয়া নিজৰ পানী লোৱা পাত্ৰ তাতে এৰি হৈ নগৰলৈ গৈ লোক সকলক মাতি ক’লে, ২৯ “আহাঁছোন, এজন মানুহক চোৱাই; মই যি সকলো কৰিলোঁ, তেওঁ সেই সকলোকে মোক ক’লে। এই জনেই সেই শ্ৰীষ্ট নেকি?” ৩০ তেতিয়া লোক সকলে নগৰৰ পৰা ওলাই যীচুৰ ওচৰলৈ আহিব ধৰিলে। ৩১ ইয়াৰ মাজতে শিষ্য সকলে তেওঁক অনুৰোধ কৰি ক’লে, “ৰবি, আপুনি যোহন

অলপ মান কিবা খাই লওক।” ৩২ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক “আপোনালোকে কোনো অঙ্গত চিন আৰু আচৰিত কাৰ্য ক’লে, “মোৰ এনে আহাৰ খাবলগীয়া আছে, যিহৰ বিষয়ে নেদেখিলে, মোৰ ওপৰত বিশ্বাস নকৰিব।” ৪৪ সেই তোমালোকে নাজানা।” ৩৩ শিশ্য সকলে পৰস্পৰে কোৱা- বাজকৰ্মচাৰী জনে তেওঁক ক’লে, “মহাশয়, দয়া কৰি মোৰ কুই কৰিবলৈ ধৰিলে, “তেনেহলে কি কোনোবাই তেওঁলৈ ল’বাটিৰ মৃত্যু নহওতেই আহক!” ৫০ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, শোৱা বস্তু আনি দিলে নেকি?” ৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক ঘৰলৈ যাওক, আপোনাৰ ল’বা জনে জীৱন পালে।” ক’লে, “মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা পালন কৰা, আৰু তেওঁৰ মানুহ জনে যীচুৱে কোৱা কথাত বিশ্বাস কৰিলে আৰু কাৰ্য সিদ্ধ কৰাই মোৰ আহাৰ। ৩৫ তোমালোকে প্ৰায়েই ঘৰলৈ গুছি গ’ল। ৫১ তেওঁ যেতিয়া ঘৰলৈ উলটি গৈ নোকোৱা নে ‘আৰু চাৰিমাহ বাকী আছে, তাৰ পাছতে ধান আছিল, তেতিয়া বাটত তেওঁৰ দাসৰোৰে লগ পাই ক’লে, দাবৰ সময় হ’ব?’ কিন্তু, মই হ’লে তোমালোকক কওঁ, “আপোনাৰ ল’বা জন জীয়াই উঠিল।” ৫২ তেতিয়া তেওঁ তোমালোকে চকু তুলি পথাৰলৈ চোৱা, এতিয়াও দাবলৈ সিহঁতক সুধিলে, “সি কেতিয়াৰ পৰা ভাল হ’বলৈ ধৰিলে?” ধান পকি আছে। ৩৬ যি জনে দায়, তেওঁ বেচ পায় আৰু সিহঁতে তেওঁক ক’লে, “কালি দুপৰীয়া সময়ত তাৰ জৰু অনন্ত জীৱনলৈ শস্য চপায়; তাতে যি জনে ধান ৰোৱে আৰু ধান দায়, দুয়োৱে একেলগে আনন্দ কৰে। (aiónios g166) ৩৭ ইয়াত এই কথাটো সত্য যে, ‘এজনে ৰোৱে আৰু জনে জীৱন পালে।’ তেতিয়া সেই ৰাজকৰ্মচাৰী আৰু আন জনে দায়।’ ৩৮ মই তোমালোকক এনে শস্য দাবলৈ তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৱে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে। ৫৪ যীচুৱে পঠালোঁ, যিহৰ কাৰণে তোমালোকে শ্ৰম কৰা নাই; তাৰ পুণৰ যিহূদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গৈ এইটো যেতিয়া কাৰণে আন লোকে পৰিশ্ৰম কৰিলে আৰু তোমালোকে আচৰিত চিন দেখুৱালে।

তেওঁলোকৰেই শ্ৰমৰ শস্য গোটাইছা।” ৩৯ যি মহিলা গৰাকীয়ে সাক্ষ্য দিছিল যে “মই যি সকলো কৰিলোঁ, তেওঁ মোক সেই সকলোকে ক’লে,” তেওঁৰ কথাত সেই নগৰৰ অনেক চম্পীয়া মানুহে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে। ৪০ লোক সকলে যীচুৰ ওচৰলৈ আহি তেওঁক তেওঁলোকৰ লগত কিছুদিন থাকিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। তেওঁ তাত দুদিন থাকিল। ৪১ তেওঁৰ কথা শুনি অনেকে বিশ্বাস কৰিলে। ৪২ তেওঁলোকে সেই মহিলা গৰাকীক ক’লে, “এতিয়া যে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ, কেৱল তোমাৰ কথাতে নহয়, কিন্তু আমি নিজেই তেওঁৰ কথা শুনি বুজি পালোঁ যে, এও সঁচাকৈয়ে জগতৰ আৰ্গনকৰ্তা।” ৪৩ দুদিনৰ পাছত তেওঁ তাৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ গ’ল। ৪৪ কাৰণ যীচুৱে নিজে কৈছিল যে, কোনো ভাৰবাদীয়ে নিজৰ দেশত মহাদা নাপায়; ৪৫ তেওঁ যেতিয়া গালীল প্ৰদেশলৈ আহিল, তেতিয়া গালীলীয়া লোক সকলে তেওঁক সাদৰেৰে গ্ৰহণ কৰিলে; কাৰণ তেওঁলোকো সেই নিষ্ঠাৰ পৰ্বৰ সময়ত যিবৃচালেমলৈ গৈছিল আৰু তাতে নিষ্ঠাৰ পৰ্বৰ সময়ত তেওঁ যি যি কৰিছিল, সেই সকলো তেওঁলোকে দেখিছিল। ৪৬ পাছত তেওঁ গালীল প্ৰদেশৰ কাঙা নগৰৰে পুনৰ আহিল। ইয়াতে তেওঁ পানীক দ্বাক্ষাৰসলৈ পৰিণত কৰিছিল। তেতিয়া কফৰনাহুম নগৰত কোনো এজন বাজ-কৰ্মচাৰীৰ পুত্ৰ অসুস্থ হৈ আছিল। ৪৭ তেওঁ যেতিয়া শুনিলে যে যীচু যিহূদীয়াৰ পৰা গালীল প্ৰদেশলৈ ঘূৰি আহিছে, তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ ওচৰলৈ গৈ অনুৰোধ কৰি ক’লে, যীচুৱে যেন আহি তেওঁৰ ল’বাক সুস্থ কৰি দিয়ে; কিয়নো তেওঁৰ ল’বা জন তেতিয়া মৰোঁ মৰোঁ অৱস্থাত আছিল। ৪৮ যীচুৱে তেতিয়া তেওঁক ক’লে,

৫ এই ঘটনাৰ পাছত যীচু যিবৃচালেমলৈ গ’ল, কাৰণ সেই সময়ত ইহুদী সকলৰ এটা পৰ্ব আছিল। ২ যিবৃচালেমত মেষ-দ্বাৰা ওচৰত এটা পুখুৰী আছে। ইৱী ভাষাত সেই পুখুৰীটোক বৈথেচদা’ বোলা হয়। পুখুৰীটোত পাঁচটা চালি দিয়া ঘাট আছিল। ৩ সেইবোৰত কণা, খোৱা, নিচলা আদি কৰি অনেক বৃগীয়া মানুহ পৰি থাকে। সেই লোক সকলে পানীত খলকনি উঠাৰ অপেক্ষাত থাকে। কাৰণ সময়ে সময়ে প্ৰভুৰ এজন দুতে সেই পুখুৰীলৈ নামি গৈ পানীত আলোড়ন তোলে আৰু সেই আলোড়নৰ পাছতেই প্ৰথমে যি জনে পানীত নামিৰ পাৰে, তেওঁৰ যি কোনো ৰোগ ভাল হৈ যায়। ৫ তাত আৰ্টশ্ৰিশ বছৰ ধৰি বেমাৰ ভোগ কৰি থকা এজন বৃগীয়া মানুহ আছিল। ৬ যীচুৱে তেওঁক পৰি থকা দেখি আৰু বহু দিনৰ ৰোগী যেন জানি, তেওঁক সুধিলে, “তুমি সুস্থ হ’বলৈ ইচ্ছা কৰা নে?” ৭ ৰোগী জনে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “মহাশয়, যেতিয়া পানীত খলকনি উঠে, তেতিয়া পুখুৰীত নমাই দিবলৈ মোৰ কোনো মানুহ নাই; সেয়ে, মই যাওঁতে যাওঁতে মোতকৈ আগোয়ে আনে নামেগৈ।” ৮ যীচুৱে তেওঁক ক’লে, “উঠা, তোমাৰ শ্যায়া তুলি লৈ খোজকাঢ়ি ফুৰা।” ৯ তেতিয়াই সেই মানুহ জনে সুস্থ হ’ল আৰু নিজৰ শ্যায়া তুলি লৈ খোজ কাঢ়িবলৈ ধৰিলে। ১০ সেই দিনটো বিশ্বামৰাৰ আছিল; সেয়েহে ইহুদী সকলে সুস্থ হোৱা জনক ক’লে, “আজি বিশ্বামৰাৰ; বিধানৰ মতে শ্যায়া তুলি নিব নাপায়।” ১১ কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, সেই জনেই মোক ক’লে, বোলে তোমাৰ শ্যায়া তুলি লৈ খোজকাঢ়ি ফুৰা।” ১২ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে,

“তোমার শয্যা তুলি লৈ খোজকাটি যোরা বুলি কোরা সেই আহিব। ৩০ মই নিজে একো কৰিব নোৱাৰো; যেনেকৈ মানুহ জন কোন?” ১০ কিন্তু সুস্থ হোৱা মানুহ জনে ‘তেওঁ শুনো, তেনেকৈয়ে বিচাৰ কৰোঁ আৰু মোৰ বিচাৰ ন্যায়; কোন আছিল’ তাক জনা নাছিল। কিয়নো সেই ঠাইত কিয়নো মই মোৰ নিজৰ ইচ্ছা বিচৰা নাই, কিন্তু যি জনে অনেকে ভিৰ কৰাত, যীচু আতৰি গৈছিল। ১৪ পাছত যীচুৰে মোক পঠাইছে, তেওঁৰ ইচ্ছাহে বিচৰাৰো। ১১ মই যদি মদিন্দিবত তেওঁক দেখা পাই ক'লে, “চোৱা তৃষ্ণি এতিয়া কেৱল নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিওঁ, তেনেহলে মোৰ সুস্থ হ'লা! আৰু পাপ নকবিবা, যাতে তোমার অধিক ক্ষতি সেই সাক্ষ্য সত্য নহয়। ১২ আন এজন আছে, যি জনে মোৰ নহয়।” ১৫ তেতিয়া সেই মানুহে গৈ ইহুদী সকলক ক'লে, বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে আৰু মই জানো যে তেওঁ মোৰ বিষয়ে “যি জনে মোক সুস্থ কৰিলে, তেওঁ যীচু।” ১৬ এই কাৰণতে যি সাক্ষ্য দিয়ে, সেই সাক্ষ্য সত্য। ৩৩ আপোনালোকে ইহুদী সকলে যীচুক তাড়না কৰিবলৈ ধৰিলে, কাৰণ তেওঁ যোহনৰ ওচৰলৈ লোক পঠাইছিল আৰু যোহনে সত্যৰ বিশ্বামৰাৰে এইবোৰ কৰ্ম কৰিলে। ১৭ যীচুৰে তেওঁলোকক পক্ষে সাক্ষ্য দিছিল। ৩৪ অৱশ্যে মোৰ মানুহৰ পৰা ক'লে, “মোৰ পিতৃয়ে এতিয়ালৈকে কৰ্ম কৰি আছে, ময়ো পোৱা সাক্ষ্যৰ প্ৰয়োজন নাই; তথাপি মই এইবোৰ কথা কৰিছোঁ।” ১৮ যীচুৰ এই কথাৰ কাৰণে ইহুদী সকলে কৈছোঁ, যাতে আপোনালোকে পৰিত্রাণ পাৰ পাৰে। ৩৫ তেওঁক বধ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰলৈ। কিয়নো যীচুৰে সেই যোহন আছিল এটি প্ৰদীপ স্বৰূপ, তেওঁ নিজে জুলি যে কেৱল বিশ্বামৰাৰ বিধান লজ্জন কৰিলে, এনে নহয়, পোহৰ বিলাই আছিল। আপোনালোকে অলপ কালৰ তেওঁ ঈশ্বৰক নিজৰ পিতৃ বুলি মাতি নিজকে ঈশ্বৰৰ সমান বাবে তেওঁৰ পোহৰত আনন্দ উপভোগ কৰিবলৈ ইচ্ছুক কৰিলে। ১৯ ইয়াৰ উত্তৰত যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, হৈছিল। ৩৬ কিন্তু মোৰ যি সাক্ষ্য আছে, সেয়া যোহনৰ “হই সঁচাকৈয়ে আপোনালোকক কওঁ, পুত্ৰি নিজৰ পৰা সাক্ষ্যতকৈয়ো মহত্পূৰ্ণ; কাৰণ পিতৃয়ে মোক যি কামবোৰ একো কৰিব নোৱাৰে। পিতৃক যি যি কৰা দেখে, কেৱল সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ দিছে, মই সেইবোৰ কামেই কৰিছোঁ আৰু তাকেহে কৰিব পাৰে। ২০ কাৰণ, পিতৃয়ে পুত্ৰক প্ৰেম সেইবোৰে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়ে যে পিতৃয়ে মোক কৰে আৰু নিজে যি কৰে সেই সকলোকে পুত্ৰক দেখুৱায়। পঠাইছে। ৩৭ সেই পিতৃ, যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ আপোনালোক যেন অধিক আচাৰিত হৈ যায়, তাৰ বাবে মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে। আপোনালোকে তেওঁৰ মাত তেওঁ ইয়াতকৈয়ো মহৎ মহৎ কৰ্ম পুত্ৰক দেখুৱাব। ২১ কোনো কালে শুনা নাই; তেওঁৰ আকৃতিও দেখা নাই। ৩৮ পিতৃয়ে যেনেকৈ মৃতকক তুলি জীৱন দিয়ে, পুত্ৰয়ো যি তাৰ উপৰি তেওঁৰ বাক্যও আপোনালোকৰ অস্তৰত নাই; জনকে ইচ্ছা কৰে, তেওঁক জীৱন দিয়ে। ২২ পিতৃয়ে কিয়নো যি জনকে তেওঁ পঠালে, আপোনালোকে সেই জনক কোনো জনৰ সোধ-বিচাৰ নকৰে, কিন্তু সমস্ত বিচাৰৰ ভাৰ বিশ্বাস নকৰে। ৩৯ আপোনালোকে সকলো ধৰ্মশাস্ত্ৰ অতি তেওঁ পুত্ৰক দিলে, ২৩ যাতে পিতৃক যেনেকৈ সকলোৱে মনোযোগ সহকাৰে পঢ়ে, কাৰণ আপোনালোকে ভাৱে সন্ধান কৰে, তেনেকে পুত্ৰকো যেন সন্ধান কৰে; যি জনে সেইবোৰৰ মাজেড়িয়ে আপোনালোকে অনন্ত জীৱন পাৰ। পুত্ৰক সন্ধান নকৰে, তেওঁ তেওঁক পঠোৱা পিতৃকো সন্ধান সেই শাস্ত্ৰোৱে মোৰ বিষয়েই সাক্ষ্য দিছে; (*aiōnios g166*) নকৰে। ২৪ মই সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি জনে মোৰ কথা শুনি ৪০ তথাপি আপোনালোকে জীৱন লাভ কৰিবলৈ, মোৰ মোক পঠোৱা জনত বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন ওচৰলৈ আহিব নিবিচাৰে। ৪১ মই মানুহৰ প্ৰশংসাপাৰলৈ আছে আৰু তেওঁ দোৰীৰূপে বিবেচিত নহ'ব, কিন্তু মৃত্যুৰ চেষ্টা নকৰোঁ; ৪২ কিন্তু মই আপোনালোকক জানো যে, পৰা জীৱনলৈ পাৰ হ'ল। (*aiōnios g166*) ২৫ আপোনালোকক আপোনালোকৰ অস্তৰত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি প্ৰেম নাই। ৪৩ মই সঁচাকৈয়ে কওঁ, যি সময়ত মৃত লোকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ মাত মোৰ পিতৃৰ নামেৰে আহিছোঁ আৰু আপোনালোকে মোক শুনিব, এনে সময় আহি আছে, বৰং আহি পালেহি আৰু গ্ৰহণ নকৰে; কিন্তু আন কোনো যদি নিজৰ নামেৰে আছে, যি সকলে শুনিব, তেওঁলোক জীৱ। ২৬ কিয়নো পিতৃ আপোনালোকে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব? ৪৪ আপোনালোকে নিজে যেনেকৈ জীৱনৰ আধিকাৰী, তেনেকে তেওঁ পুত্ৰকো এজনে আন জনৰ পৰা প্ৰশংসাগ্ৰহণ কৰিবলৈ আশা নিজে জীৱনৰ অধিকাৰী হৰলৈ দিলে। ২৭ পিতৃয়ে সেই কৰে, কিন্তু যি প্ৰশংসা একমাত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা যায়, পুত্ৰৰ হাতত মানুহৰ সকলো সোধ-বিচাৰৰ ক্ষমতা দিলে, তালৈ আশা নকৰে। সেয়ে আপোনালোকে কেনেকৈ কাৰণ তেওঁলোক সকলোৱে মনুয় পুত্ৰৰ মাত শুনিব ২৯ আৰু দোষী কৰোঁতা আন এজন আছে। যি মোচিৰ ওপৰত ওলাই আহিব। সংকৰ্ম কৰা সকল জীৱনৰ পুনৰুখানলৈ, আপোনালোকে আশা কৰিছে, তেৱেই আপোনালোকক দুষ্টকৰ্ম কৰা সকল সোধ-বিচাৰৰ পুনৰুখানলৈ ওলাই দোষী কৰিছে। ৪৬ আপোনালোকে যদি মোচিক বিশ্বাস

করে, তেনেহলে মোকো বিশ্বাস করিলেইতেন; কিয়নো তীব্রলৈ নামি গ'ল। ১৭ তেওঁলোকে গৈ এখন নারাত উঠিল মোচিয়ে মোৰেই বিষয়ে লিখিছে। ৪৭ কিন্তু তেওঁ লিখিনি আৰু কফৰনাহুম নগৰৰ ফালে সাগৰ পাৰ হৈ যাবলৈ যদি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে, তেনেহলে কেনেকৈ ধৰিলৈ। ইতিমধ্যে আকান্দা হৈ হৈছিল, কিন্তু যীচু তেতিয়াও মোৰ কথা বিশ্বাস কৰিব?"

৬ ইয়াৰ পাছত যীচু গালীল সাগৰৰ সিপাৰলৈ গ'ল। এই

সাগৰক তিবিৰিয়া সাগৰো কোৱা হয়। ২ তেতিয়া বহু মানুহৰ এটা দল যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল, কাৰণ যীচুৰে বোগী সকলৈ যি যি কৰিছিল, সেই সকলো আচাৰিত কাৰ্যৰ চিনবোৰ তেওঁলোকে দেখা পাইছিল। ৩ পাছত যীচু আৰু তেওঁ শিষ্য সকল পাহাৰৰ ওপৰলৈ উঠি গৈ বহিল। ৪ সেই সময়ত ইছন্দী সকলৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল। ৫ যীচুৰে ওপৰৰ ফালে চাই দেখিলৈ যে এক বৃহৎ মানুহৰ দল তেওঁ ওচৰলৈ আহি আছে। তেতিয়া তেওঁ ফিলিপক সুধিলৈ, "এওঁলোকক খোৱাৰ কাৰণে আমি ক'ৰ পৰা পিঠা কিনিবলৈ পাম?" ৬ ফিলিপক পৰীক্ষা কৰিবলৈকে যীচুৰে এই কথা ক'লে, কাৰণ যীচুৰে কি কৰিব তাক তেওঁ নিজে জানিছিল। ৭ ফিলিপে উভৰ দিলে, "এওঁলোক প্ৰত্যেকে যদি অলপকেয়ো পায়, তথাপি দুশ আধুলিৰ পিঠা কিনিলৈও যথেষ্ট নহ'ব।" ৮ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজত এজনৰ নাম আছিল আন্দিয়। তেওঁ চিমোন পিতৰৰ ভায়েক। তেওঁ যীচুক ক'লে, ৯ "ইয়াত এজন সৰু ল'ৰা আছে আৰু তেওঁ ওচৰত পাঁচেটা যৱৰ পিঠা আৰু দুটা সৰু মাছ আছে, কিন্তু ইমান মানুহৰ মাজত তাৰে কি হ'ব?" ১০ যীচুৰে ক'লে, "লোক সকলক বহিবলৈ দিয়া।" সেই ঠাইতে ভালেমান বন আছিল। তেতিয়া সকলো লোক তাৰ ওপৰতে বহিল। তাত পুৰুষৰ সংখ্যাই প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ আছিল। ১১ তাৰ পাছত যীচুৰে সেই পিঠাকেইখন লৈ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দি বহি থকা সকলৰ মাজত ভগাই দিলে। তেনেহৰে তেওঁ পাছত মাছে ভগাই দিলে। যেয়ে যিমান বিচাৰিলে সিমানকৈ পালে। ১২ তেনেকৈ তেওঁলোক পৰিতৃপ্ত হোৱাৰ পাছত যীচুৰে শিষ্য সকলক ক'লে, "যি টুকুৰাবোৰ বাকী থাকিল, তাৰ একোৱেই যেন নষ্ট নহয়; সেইবোৰ একেলগে গোটাই লোৱা।" ১৩ তেতিয়া শিষ্য সকলে সেইবোৰ গোটালে আৰু লোক সকলে খোৱাৰ পাছত সেই পাঁচেটা যৱৰ পিঠাৰ যি টুকুৰাবোৰ বাকী থাকিল, সেইবোৰ গোটাই তেওঁলোকে বাৰটা পাচি পূৰ কৰিলে। ১৪ যীচুৰ এই আচাৰিত কাৰ্য দেখি লোক সকলে কৰিলে, "জগতলৈ যি জন ভাৱাদী আহাৰ কথা আছে, এওঁ নিশ্চয়ে সেই ভাৱাদী!" ১৫ যেতিয়া যীচুৰে বুজিলে যে লোক সকলে তেওঁক জোৰ কৰি তেওঁলোকৰ বজা পাতিবৰ কাৰণে ধৰি নিবলৈ উদ্যত হৈছে; তেতিয়া তেওঁ আতিৰি অকলে সেই পাহাৰলৈ পুণৰ উঠি গ'ল। ১৬ যেতিয়া সন্ধিয়া নামি আছিল, যীচুৰ শিষ্য সকল সাগৰৰ

দিয়ে ৩০ কিয়নো স্বর্গৰ পৰা নামি আহি যিহে জগতক সেয়ে মোৰ মাংস।” (aiōn g165) ৫২ এই কথাত ইহুদী জীৱন দান কৰে, সেয়ে ঈশ্বৰে দিয়া পিঠা।” ৩৪ লোক সকল খণ্ডত জ্ঞান উৰ্থ পৰম্পৰে বাকযুদ্ধত লিও হৈ ক'লে, সকলে ক'লে, “তেনেহলে প্ৰভু, সেই পিঠা আমাক সকলো “কেনেকৈ এই মানুহ জনে তেওঁৰ দেহৰ মাংস আমাক সময়তে দিয়ক।” ৩৫ যীচুৱে তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, খাৰলৈ দিব পাৰে?” ৩৬ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “জীৱন দিওঁতা আহাৰ ময়েই; যি জন মোৰ ওচৰলৈ আহে, “সঁচাকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, মানুহৰ পুত্ৰৰ মাংস তেওঁৰ কেতিয়াও ভোক নালাগিব; আৰু যি জনে মোত নাখালে আৰু তেওঁৰ তেজ পান নকৰিলে, আপোনালোকৰ বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ কেতিয়াও পিয়াহ নালাগিব। ৩৬ ভিতৰত জীৱন নাই। ৫৪ যি কোনোৱে মোৰ মাংস খায়, মই আপোনালোকক কৈছোঁ যে, আপোনালোকে মোক আৰু মোৰ তেজ পান কৰে, তেওঁৰ অনন্ত জীৱন আছে; দেখিছে, কিন্তু আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে। ৩৭ পিতৃয়ে আৰু শেষৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম। (aiōnios g166) ৫৫ মোক যি সকলক দিছে, তেওঁলোক সকলোৱেই মোৰ কিয়নো মোৰ মাংসই প্ৰকৃত ভক্ষ্য আৰু মোৰ তেজেই ওচৰলৈ আহিব; আৰু মোৰ ওচৰলৈ আহা জনক মই প্ৰকৃত পানীয়। ৫৬ যি জনে মোৰ মাংস খায় আৰু মোৰ কেতিয়াও বাহিৰ কৰি নিদিম। ৩৮ কিয়নো মই মোৰ নিজৰ তেজ পান কৰে, সেই জন মোত থাকে, ময়ো তেওঁত ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈ স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহা নাই, কিন্তু মোক থাকোঁ। ৫৭ যেনেকৈ জীৱিত পিতৃয়ে মোক পঠালে আৰু পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা পূৰ কৰিবলৈহে নামি আহিছোঁ। ৩৯ পিতৃৰ কাৰণে মই জীৱিত আছোঁ, তেনেকৈ যি কোনোৱে মোক পঠোৱা জনৰ ইচ্ছা এই যে, তেওঁ মোক যি সকলক মোক ভোজন কৰে, তেৱেঁ মোৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব। দিলো, তেওঁলোকৰ এজনকো যেন মই নেহেৰুৱাও, কিন্তু ৫৮ স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহাৰ এয়েই। পিতৃপুৰুষ সকলে শেষৰ দিনা তেওঁলোক সকলোকে যেন মই উঠাও। ৪০ যেনেকৈ খায়ো মৰিল, তাৰ নিচিনা নহয়; যি জনে এই মোৰ পিতৃৰ ইচ্ছা এই- যি কোনোৱে পুত্ৰক দেখি তেওঁত আহাৰ খায়, সেই জন চিৰকাল জীৱ।” (aiōn g165) ৫৯ বিশ্বাস কৰে, তেওঁ যেন অনন্ত জীৱন পায়; আৰু শেষৰ এই সকলো কথা যীচুৱে কফৰনাহূমত উপদেশ দিয়াৰ দিনা মই তেওঁক তুলিম। (aiōnios g166) ৫১ পাছত ইহুদী সময়ত নাম-ঘৰত ক'লে। ৬০ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ নেতা সকলে যীচুৰ বিষয়ে ভোৰভোৱনি আৰস্ত কৰিলে; অনেকে এই কথা শুনি ক'লে, “ই বৰ কঠিন শিক্ষা; কোনে যিহেতু তেওঁ কৈছিল, ‘স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহাৰ ময়েই;’” ৫২ ইয়াক গ্ৰহণ কৰিব পাৰে?“ ৬১ যীচুৱে নিজৰ মনতে জানিব সেই নেতা সকলে কৈছিল, “এওঁ যোচেৰ পুতেক যীচু, পাৰিছিল যে তেওঁৰ শিষ্য সকলে এই বিষয়ত বু বু বা যাৰ বাপেক-মাকক আমি জানো, সেই জনেই নহয় নে? বা কৰি আছে, সেয়ে তেওঁ শিষ্য সকলক সুবিলে, “এই তেনেহলে ‘মই স্বৰ্গৰ পৰা নমা আহিছোঁ’ এই কথা এতিয়া কথাত তোমালোকে মনত বিঘ্যনি পাইছা নেকি? ৬২ তেওঁ কেনেকৈ কৈছে?” ৫৩ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি মানুহৰ পুত্ৰক যেতিয়া উৰ্দ্ধত তেওঁৰ আগৰ থকা ঠাইলৈ ক'লে, “আপোনালোকে নিজৰ মাজত সেই ভোৰভোৱনি উঠা দেখিবা, তেতিয়া তোমালোকে কি ভাবিবা? ৬৩ বন্ধ কৰক। ৫৪ যি জনে মোক পঠাইছে, সেই পিতৃয়ে আত্মাইহে জীৱন দিয়ে। মাংস একো উপকাৰত নাহে; চপাই নললে, কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে; মই তোমালোক যিবোৰ কথা কৈছোঁ, সেই কথাই আত্মা আৰু মই শেষৰ দিনা তেওঁক তুলিম। ৫৫ ভাৰবাদী সকলৰ আৰু জীৱন। ৫৬ কিন্তু তোমালোকৰ মাজত এনে কিছুমান পুস্তকত এই বুলি লিখা আছে, ‘তেওঁলোক সকলোৱে আছে, যি সকলে বিশ্বাস নকৰে।’ কিয়নো যীচুৱে আদিৰে ঈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা লাভ কৰিব। যি জনে পিতৃৰ পৰা শুনি পৰা জানিছিল, কোনে কোনে বিশ্বাস নকৰে আৰু কোনে শিক্ষা পাইছে, তেৱেঁই মোৰ ওচৰলৈ আহে। ৫৭ কোনোৱে তেওঁক শক্তিৰ হাতত শোধাই দিব। ৫৮ তেওঁ পুনৰ ক'লে, যে পিতৃক দেখিলে, এনে নহয়, কেৱল যি জন ঈশ্বৰৰ “এই কাৰণে মই তোমালোকক কৈছিলোঁ যে, পিতৃয়ে ইচ্ছা পৰা হয়, তেৱেঁই পিতৃক দেখিলে। ৫৯ মই সঁচাকৈয়ে নকৰিলে কোনেও মোৰ ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে।” ৬৬ কৈছোঁ, যি জনে বিশ্বাস কৰে, সেই জনৰ অনন্ত জীৱন ইয়াৰ পাছতে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ অনেক উলটি আছে। (aiōnios g166) ৬৮ জীৱন দিওঁতা আহাৰ (পিঠা) গ'ল; তেওঁৰ লগত পুনৰ ক'লে, “প্ৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? অনন্ত জীৱনৰ কথা নমৰে। ৬৯ আপোনালোকৰ পিতৃপুৰুষ সকলে মৰুপ্রাপ্তত তেতিয়া সেই বাৰ জন পাঁচনিক ক'লে, “তোমালোকেও মান্যা থাইছিল আৰু তেওঁলোক মৰিল। ৫০ স্বৰ্গৰ পৰা নামি যাৰলৈ ইচ্ছা কৰা নে?” ৬৮ চিমোন পিতৰে তেওঁক উত্তৰ অহা আহাৰ এয়ে; যি মানুহে ইয়াক খায়, তেওঁ পুনৰ দিলে, “প্ৰভু, আমি কাৰ ওচৰলৈ যাম? অনন্ত জীৱনৰ কথা নমৰে। ৫১ স্বৰ্গৰ পৰা নমা জীৱনময় আহাৰ ময়েই। যদি আপোনাৰ ওচৰতহে আছে। (aiōnios g166) ৬৯ আমি বিশ্বাস কোনোৱে এই আহাৰ খায়, তেনেহলে তেওঁ চিৰকাল কৰিছোঁ আৰু জানিছোঁ যে আপুনিয়েই ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ জন।” জীৱ; আৰু জগতৰ জীৱনৰ কাৰণে মই যি আহাৰ দিম, ৭০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মই তোমালোক বাৰ জনক

মনোনীত করা নাই নে? কিন্তু তোমালোকৰ মাজতো কয়, তেওঁ নিজৰ মর্যদা বিচাৰে; কিন্তু কোনো জনে যদি এজন দিয়াবলআছে।” ৭১ ইয়াত ঈক্ষৰিয়েতীয়া চিমানৰ পঠোৱা জনৰ গৌৰৰ বিচাৰে, তেনহলে তেওঁ সতা, আৰু পুত্ৰ যিহুদাৰ বিষয়ে কৈছিল; কিয়নো যদিও তেওঁ বাৰ তেওঁৰ ভিতৰত একো অসাধুতা নাই। ১৯ মোচিয়ে জানো জনৰ মাজৰ এজন আছিল, তথাপি তেৱে পাছত যীচুক আপোনালোকৰ বিধান দিয়া নাই? কিন্তু আপোনালোকৰ শক্তিৰ হাতত শোধাই দিছিল।

৭ তাৰ পাছত যীচুৱে গালীল প্ৰদেশৰ তিন ভিন্ন ঠাইত

ঘূৰি ফুৰিলে। ইহুদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰি থকা বাবে যীচুৱে যিহুদীয়া প্ৰদেশলৈ যাবলৈ ইচ্ছা নকৰিলে। ২ তেতিয়া ইহুদী সকলৰ পঁজা-পৰ্বত সময় প্ৰায় ওচৰ চাপিছিল। ৩ সেই কাৰণতে যীচুৰ ভায়েকহাঁতে তেওঁক ক'লে, “তুমি যি যি কাম কৰিছা, সেইবোৰ তোমাৰ শিষ্য সকলে দেখো পাবৰ বাবে তুমিও এই ঠাই এৰি যিহুদীয়ালৈ যোৱা। ৪ যদি কোনোবাই নিজে জনাজাত হ'ব বিচাৰে, তেনহলে তেওঁ গোপনে একো নকৰে। তুমি যেতিয়া এইবোৰ কামকে কৰা, তেনহলে জগতৰ সন্মুখত নিজকে দেখুউৱা।” ৫ কিয়নো তেওঁৰ ভায়েক সকলে তেওঁত বিশাস কৰা নাছিল। ৬ সেয়ে যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “মোৰ নিৰূপিত সময় এতিয়াও অহা নাই, কিন্তু তোমালোকৰ সময় সদায় আছে। ৭ জগতে তোমালোকক ঘণা কৰিব নোৱাৰে; মোকহে ঘণা কৰে; কিয়নো মই জগতৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিও যে, জগতৰ সকলো কাম মন্দ। ৮ তোমালোকে পৰ্বলৈ যোৱা; মোৰ সময় এতিয়াও পূৰ্ণ হোৱা নাই, সেয়ে মই এতিয়া পৰ্বলৈ নাযাওঁ।” ৯ তেওঁলোকক এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত যীচু গালীল প্ৰদেশতে থাকি গ'ল। ১০ তেওঁৰ ভায়েক সকল পৰ্বলৈ গ'ল আৰু পাছত তেৱেঁ তালৈ গ'ল। কিন্তু তেওঁ মুকলিকৈ যোৱা নাছিল, গোপনে গ'ল। ১১ পৰ্বত সময়ত ইহুদী সকলে যীচুক বিচাৰি সোধা-সুধি কৰিলে, “সেই মানুহ জন ক'ত আছে?” ১২ লোক সকলৰ মাজত যীচুৰ বিষয়ে নানা ধৰণৰ আলোচনা হৰলৈ ধৰিলে। কোনো কোনোৱে ক'লে, “তেওঁ এজন ভাল মানুহ।” আন কিছুমানে আকো ক'লে, “নহয়, নহয়, তেওঁ লোক সকলক ভুল পথত লৈ গৈছে।” ১৩ কিন্তু ইহুদী সকলৰ ভয়ত তেওঁৰ বিষয়ে কোনো মুকলিকৈ একো কথা নক'লে। ১৪ যেতিয়া পৰ্বত আধা সময় পাৰ হ'ল, তেতিয়া যীচুৱে মন্দিৰলৈ গৈ উপদেশ দিবলৈ আৰস্ত কৰিলে। ১৫ তাতে ইহুদী সকলে অতিশ্য আচৰিত হৈ ক'লে, “এই লোক জনে কেতিয়াও কোনো শিক্ষা নোলোৱাকৈ ইমানবোৰ ধৰ্ম কথা কেনেকৈ জানিলে?” ১৬ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দি ক'লে, “এই উপদেশ মোৰ নিজৰ নহয়, মোক পঠোৱা জনৰহে।” ১৭ যদি কোনোৱে তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ বিচাৰে, তেনহলে তেওঁ জানিব যে এই শিক্ষা ঈশ্বৰৰ পৰা আহিছে নে মই নিজৰ পৰা কৈছোঁ। ১৮ যি জনে নিজৰ পৰা কথা

কোনেও যে সেই বিধান পালন নকৰে। আপোনালোকে

মোক কিয় বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে? ২০ লোক সকলে

উত্তৰ দিলে, “তোমাক ভূতে পাইছে; তোমাক কোনে বধ

কৰিবলৈ বিচাৰিছে?” ২১ যীচুৱে উত্তৰত তেওঁলোকক

ক'লে, “মই এটা কাম কৰিলোঁ, তাতে আপোনালোক

সকলোৱে বিস্ময় মানিছে। ২২ মোচিয়ে আপোনালোকক

চুম্বৎ কৰাৰ বীতি দিলে আৰু আপোনালোকে বিশ্রামবাৰেও

শিশু সকলৰ চুম্বৎ কৰে। (মূলত: এই বিধান মোচিৰ

পৰা নহয়, কিন্তু পিতৃপুৰুষ সকলৰ পৰাহে আহিছে); ২৩

মোচিৰ বিধান যেন উলজনুন কৰা নহয়, এই যুক্তিতে

যদি বিশ্রাম বাবেও মানুহৰ চুম্বৎ কৰা হয়, তেনহলে

মই বিশ্রামবাৰে এজন মানুহক সম্পূৰ্ণভাৱে সুস্থ কৰিলোঁ

কাৰণে আপোনালোকৰ মোৰ ওপৰত কিয় খ'ঁ উঠিছে?

২৪ উপবুৰাকৈ চাই বিচাৰ নকৰিব, বৰং ন্যায়-বিচাৰ

কৰক।” ২৫ তেতিয়া যিবুচালেমৰ কেইজনমান লোকে

ক'লে, “যি জনক তেওঁলোকে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে,

এৱেই জানো সেই জন নহয়? ২৬ কিন্তু চোৱা, এওঁতো

মুকলিকৈ কথা কৈ আছে, তথাপি তেওঁলোকে এওঁক

একো কোৱা নাই। তেনহলে, এনে হব পাৰে নেকি,

শাসনকৰ্তা সকলে সচাই জানিব পাৰিছে যে এই লোক

জনেই শ্রীষ্ট? ২৭ এওঁ ক'ৰ পৰা আহিছে, তাক আমি

জানো; কিন্তু শ্রীষ্ট আহিলে, কোনেও নাজানিব, তেওঁ ক'ৰ

পৰা আহিছে।” ২৮ তেতিয়া যীচুৱে মন্দিৰত শিক্ষা দিলে

আৰু উচ্চস্বৰে ক'লে, “আপোনালোকে মোক জানে আৰু

মই ক'ৰ পৰা আহিছোঁ, সেই বিষয়েও জানো মই নিজ

ইচ্ছাৰে অহা নাই, কিন্তু যি জনে মোক পঠালে, তেওঁ সতা;

তেওঁক আপোনালোকে নাজানে। ২৯ মই হ'লে তেওঁক

জানো; কিয়নো মই তেওঁৰ পৰা আহিছোঁ আৰু তেৱেই

মোক পঠিয়ালে।” ৩০ তাতে সেই লোক সকলে তেওঁক

ধৰিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; তথাপি কোনেও তেওঁক গাত

হাত নিদিলে; কিয়নো তেতিয়া তেওঁৰ সময় হোৱা নাছিল।

৩১ কিন্তু লোক সকলৰ অনেকে তেওঁত বিশ্বাস কৰিলে।

তেওঁলোকে ক'লে, “এই লোক জনে অনেক আচৰিত

কাম কৰিবে। কিন্তু শ্রীষ্ট যেতিয়া আহিব, তেতিয়া তেওঁ

এওঁতকৈ অধিক আচৰিত চিনৰ কাৰ্য কৰিব নেকি?” ৩২

লোক সকলে যে যীচুৰ বিষয়ে এনেবোৰ কথা কোৱা-কুই

কৰি আছে, সেই বিষয়ে ফৰীচী সকলে শুনিবলৈ পালে।

তেতিয়া প্ৰধান পৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলে তেওঁক বন্দী

কৰিবলৈ বিষয়া সকলক পঠিয়াই দিলে। ৩৩ যীচুৱে ক'লে,

“মই অলপ কালহে আপোনালোকৰ লগত আছোঁ। তাৰ আবিৰ্তাৰ হোৱা নাই।” ৫৩ তাৰ পাছত ইহুদী সকল নিজৰ পাছত যি জনে মোক পঠিয়াইছে, মই তেওঁৰ ওচৰলৈ যাম। নিজৰ ঘৰলৈ গুছি গ'ল।

৩৪ আপোনালোকে মোক বিচাৰিব, কিন্তু নাপাবা; আৰু মই যি ঠাইলৈ যাম, আপোনালোক তালৈ যাব নোৱাৰিব।” ৩৫ ইহুদী সকলে তেওঁয়া পৰম্পৰে কথা পাতিলে, “আমি যে তেওঁক বিচাৰি নাপাম, এনেকৈ তেওঁনো কলৈ যাব? গ্ৰীক সকলৰ মাজত যি সকল ইহুদী বাস কৰিছে, তালৈ গৈ তেওঁলোকক শিক্ষা দিব নেকি? ৩৬ তেওঁ যে কৈছে, ‘মোক বিচাৰিবা, কিন্তু নাপাবা, আৰু মই যি ঠাইত থাকিম, তালৈ যাব নোৱাৰিবা’, এইটোনো কি কথা?” ৩৭ পৰ্বৰ শেষৰ দিন - যি দিনটো পৰ্বৰ প্ৰধান দিন, সেইদিনা যীচুৱে অশ্ব টুকি থিয় হল, আৰু উচ্চস্বে ক'লে, “কোনো মানুহৰ যদি পিয়াহ লাগে, তেওঁ মোৰ ওচৰলৈ আহি পান কৰক। ৩৮ যি কোনোৱে মোত বিশ্বাস কৰে, ধৰ্মশাস্ত্ৰ কোৱাৰ দৰে, তেওঁৰ ভিতৰৰ পৰা জীৱনময় জলৰ নৈবোৰ ওলাই বৈ যাব।” ৩৯ যীচুক বিশ্বাস কৰা সকলে যে আত্মা পাব, সেই বিষয়ে তেওঁ এই কথা ক'লে। কিয়নো তেওঁয়ালৈকে আত্মা দিয়া হোৱা নাছিল, কাৰণ তেওঁয়ালৈকে যীচু মহিমাপূর্ণ হোৱা নাছিল। ৪০ এই সকলো কথা শুনি, লোক সকলৰ কোনো কোনোৱে ক'লে, “এও সঁচাই সেই ভাৱবাদী।” আন কিছুমানে ক'লে, “এও খৃষ্ট।” ৪১ কিন্তু কিছুমানে ক'লে, “কি? খৃষ্ট জানো গালীল প্ৰদেশৰ পৰা ওলাব? ৪২ ধৰ্মশাস্ত্ৰত কোৱা নাই জানো, খৃষ্ট যে দায়ুদৰ বংশৰ পৰা হব আৰু দায়ুদ যি বৈলেহম নগৰত আছিল, তেওঁ তাৰ পৰাই আহিব?” ৪৩ এইদৰে যীচুৰ বিষয়ক লৈ লোক সকলৰ মাজত মতভেদ সৃষ্টি হ'ল। ৪৪ তেওঁলোকৰ কোনো কোনোৱে তেওঁক ধৰিবলৈ বিচাৰিলে, তথাপি কোনেও তেওঁৰ গাত হাত নিদিলে। ৪৫ তেওঁয়া যি বিষয়া সকলক পঠোৱা হৈছিল, তেওঁলোক প্ৰধান পুৰোহিত আৰু ফৰীচী সকলৰ ওচৰলে ঘূৰি আহিল। তেওঁলোকে সিহাতক সুধিলো, “তাক কিয় নানিলা?” ৪৬ তেওঁয়া বিষয়া সকলে উত্তৰ দিলে, “সেই জনৰ দৰে কোনো মানুহে কেতিয়াও আগেয়ে কথা কোৱা নাই।” ৪৭ তেওঁয়া ফৰীচী সকলে উত্তৰ দিলে, “তোমালোকো তেনেহলে ভোল গলা নেকি? ৪৮ শাসনকৰ্তা বা ফৰীচী সকলৰ মাজৰ কোনোবাই জানো তাক বিশ্বাস কৰিছে? ৪৯ কিন্তু এই লোক সকলে বিধানৰ একোকে নাজানে, তেওঁলোক অভিশপ্ত।” ৫০ তেওঁলোকৰ মাজৰ নীকদীম, যি জনে আগেয়ে যীচুৰ ওচৰলৈ গৈছিল, সেই জনে তেওঁলোকক ক'লে, ৫১ ‘প্ৰথমে কোনো মানুহৰ কথা নুশ্বনিলে আৰু তেওঁৰ কৰ্ম নাজানিলে, আমাৰ বিধানে জানো তেওঁক দোষী কৰে?’ ৫২ তাতে তেওঁলোকে তেওঁক উত্তৰ দিলে, “তুমিও গালীল প্ৰদেশৰ মানুহ নেকি? বিচাৰি চোৱা, দেখিবা যে গালীল প্ৰদেশৰ পৰা কোনো ভাৱবাদীৰ মোক পঠোৱা পিতৃও আছে। ৫৩ আপোনালোকৰ বিধানত

৮ যীচু জৈতুন পৰ্বতলৈ গাল। ২ অতি বাতিপুৰাতে তেওঁ পুণৰ মন্দিৰলৈ আহিল; তেওঁয়া সকলো মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত তেওঁ বহি তেওঁলোকক উপদেশ দিবলৈ ধৰিলে। ৩ তেনেতে বিধানৰ অধ্যাপক আৰু ফৰীচী সকলে ব্যভিচাৰ কৰ্মত ধৰা এগবাৰাকী মহিলাক আনি তেওঁলোকৰ মাজত থলে। ৪ তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “হে গুৰু, এই মহিলা গৰাকী ব্যভিচাৰ কৰ্ম কৰোঁতেই ধৰা পৰিল। ৫ এতিয়া, মোচিৰ বিধানত আমাক আজা দিছে যে, এনে মহিলাক শিল দলিয়াই মাৰিব লাগে। এনে স্থলত আপুনি তাইৰ বিষয়ে কি কয়?” ৬ এই কথা তেওঁলোকে যীচুক পৰীক্ষা কৰিবলৈ ক'লে, যাতে তেওঁৰ নামত দোষাবোপ কৰিবলৈ কিবা সন্তু পাব পাৰে। কিন্তু যীচুৱে তললৈ মূৰ কৰি আঙুলিবে মাটিত লিখিবলৈ ধৰিলে। ৭ কিন্তু তেওঁলোকে যেতিয়া বাবে বাবে তেওঁক সুধিবলৈ ধৰিলে, তেওঁ মূৰ দাঙি তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোকৰ মাজত যি জন নিষ্পাপী, তেৱেই প্ৰথমে তাইলৈ শিল দলিয়াওক।” ৮ পাছত তেওঁ পুণৰ বাৰ তললৈ মূৰ কৰি মাটিত আঙুলিবে লিখিব ধৰিলে। ৯ এই কথা শুনি তেওঁলোকৰ বয়সীয়া সকলৰ পৰা আৰস্ত কৰি শেষৰ জনলৈকে এজন এজনকৈ সকলো বাহিৰলৈ ওলাই গ'লা আৰাশেষত কেৱল যীচু আৰু তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ থকা সেই মহিলা গৰাকীহে সেই ঠাইত থাকিল। ১০ যীচুৱে উঠি সেই মহিলা গৰাকীক সুধিলে, “হে নাৰী, তোমাক অপবাদ দিয়া সকল ক'ত গ'ল? তোমাক কোনেও দোষী নকৰিলে নেকি?” ১১ তাই ক'লে, “নাই, কোনেও নকৰিলে প্ৰভু।” যীচুৱে ক'লে, “মৰো দোষী নকৰোঁ; যোৱা, এতিয়াৰ পৰা পুনৰ পাপ নকৰিবা।” ১২ ইয়াৰ পাছত যীচুৱে আকো লোক সকলৰ লগত কথা কৰলৈ ধৰিলে, “মই জগতৰ পোহৰ; যি জন মোৰ পাছে পাছে আহে, তেওঁ আন্ধাৰত নুফুৰি, জীৱনৰ পোহৰ পাব।” ১৩ তেওঁয়া ফৰীচী সকলে তেওঁক ক'লে, “তোমাৰ সাক্ষ্য সত্য নহয়, কাৰণ তুমি নিজৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছা।” ১৪ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “যদিও মই নিজৰ বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, তথাপি মোৰ সাক্ষ্য সত্য; কিয়নো মই ক'ৰ পৰা আহিলোঁ, আৰু কলৈ গৈ আছোঁ, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু আপোনালোকে মই ক'ৰ পৰা আহিছোঁ, বা কলৈ যাওঁ সেই বিষয়ে নাজানে। ১৫ আপোনালোকে মাঃসিক ভাৰ অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰিছে; মই এনেদৰে লোকৰ বিচাৰ নকৰোঁ। ১৬ তথাপি যদি বিচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ সোধ-বিচাৰ সত্য; কিয়নো মই অকলশৰীয়া নহওঁ; মইতো আছোঁৰেই, আৰু মোক পঠোৱা পিতৃও আছে। ১৭ আপোনালোকৰ বিধানত

লিখা আছে, দুজনের সাক্ষ্য যদি একে হয়, তেনেহলে ই তেওঁলোকে তেওঁক উত্তর দিলে, “আমি অব্রাহামের বংশধর; সত্য হয়। ১৮ মই নিজের বিষয়ে নিজে সাক্ষ্য দিছোঁ, আবু আবু কেতিয়াও কাবো সেরাকর্ম করা নাই; তেনেহলত মোক পঠোৱা পিতৃয়েও মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছোঁ।” ১৯ ‘আপোনালোকক মুক্ত কৰা হ’ব’, এনে কথা তুমি কেনেকৈ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক সুধিলে, “তোমাৰ পিতৃ ক’ত কৈছো?” ৩৪ যীচুৱে উত্তর দিলে, “মই আপোনালোকক আছে?” যীচুৱে উত্তর দিলে, “আপোনালোকে মোকো সঁচাই কওঁ, যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে তেওঁ পাপৰ নাজানে আবু মোৰ পিতৃকো নাজানে; মোক জন্ম হ’লে দাস। ৩৫ দাস পৰিয়ালত চিৰকাল নাথাকে, কিন্তু সন্তান মোৰ পিতৃকো জানিলৈহেতেন।” ২০ মন্দিৰৰ ধন্বন্তৰীলৰ হ’লে সদায় পৰিয়ালত থাকে। (aiōn g165) ৩৬ এই কাষত থাকি শিক্ষা দিওতে তেওঁ এইবোৰ কথা ক’লে; কাৰণে পুত্ৰী যদি আপোনালোকক মুক্ত কৰে, তেনেহলে তথাপি তেতিয়াও তেওঁৰ সময় উপস্থিত হোৱা নাই বাবে আপোনালোক অৱশ্যেই মুক্ত হ’ব। ৩৭ আপোনালোক কোনেও তেওঁক বন্দী নকৰিলে। ২১ পাছত তেওঁ আকো যে অব্রাহামের বংশধৰ, সেই বিষয়ে মই জানো; কিন্তু ফৰীচী সকলক ক’লে, “মই যাওঁ; আপোনালোকে মোক আপোনালোকে মোক বধ কৰিবলৈ উপায় বিচাৰি ফুৰিছে; বিচাৰিব, কিন্তু আপোনালোক নিজ নিজ পাপতে মৰিব। কাৰণ আপোনালোকৰ অন্তৰত মোৰ বাকাই ঠাই নাপায়। মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, সেই ঠাইলৈ আপোনালোকে যাব ৩৮ মই মোৰ পিতৃৰ ওচৰত যি দেখিলোঁ, সেই বিষয়েই নোৱাৰে।” ২২ তেতিয়া ইহুদী সকলে ক’লে, “এওঁ কি কৈ থাকো আবু আপোনালোকেও আপোনালোকৰ পিতৃৰ আপোনায়াতী হ’ব নেকি? কিয়নো ‘মই যি ঠাইলৈ যাওঁ পৰা যি শুনিলো, তাকেই কৰি থাকে।’” ৩৯ তাৰ উত্তৰত আপোনালোকে সেই ঠাইলৈ যাব নোৱাৰে ‘বুলি যে কৈছে?’ তেওঁলোকে যীচুক ক’লে, “আমাৰ পিতৃ অব্রাহাম।” যীচুৱে ২৩ তেওঁ তেওঁলোকক ক’লে, “আপোনালোক তলৰ পৰা তেওঁলোকক ক’লে, ‘আপোনালোক যদি অব্রাহামের সন্তান আহিছে আবু মই ওপৰৰ পৰা আহিছে; আপোনালোক হয়, তেনেহলে অব্রাহামে যি কৰিলে, আপোনালোকেও এই জগতৰ; কিন্তু মই এই জগতৰ নহওঁ। ২৪ এই তেনে কৰ্ম কৰিলৈহেতেন। ৪০ ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা যি সত্য কাৰণতে আপোনালোকক ক’লো যে, ‘আপোনালোক নিজ মই শুনিলো, তাকেই আপোনালোকক কৈছোঁ। তথাপি নিজ নিজ পাপ সমৃহতে মৰিব’; আপোনালোকে যদি বিশ্বাস এতিয়া আপোনালোকে মোকে বধ কৰিবলৈ বিচাৰিছে; নকৰে যে ময়েই সেই জন, তেনেহলে আপোনালোক কিন্তু অব্রাহামেতো এনে কৰ্ম কৰা নাই। ৪১ আপোনালোকৰ নিজ নিজ পাপ সমৃহত মৰিব।” ২৫ তেতিয়া তেওঁলোকে পিতৃয়ে যি কৰ্ম কৰে, আপোনালোকে তাকে কৰে।” তেওঁক সুধিলে “তুমি নো কোন?” যীচুৱে তেওঁলোকক তেওঁলোকে তেতিয়া যীচুক ক’লে, “আমি জাৰজ সন্তান ক’লে, “সেই বিষয়ে প্ৰথমৰে পৰা মই আপোনালোকক নহওঁ; আমাৰ এজন পিতৃ আছে, তেওঁ ঈশ্বৰ।” ৪২ কৈ আছোঁ। ২৬ আপোনালোকৰ বিষয়ে ক’বলে আবু যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ পিতৃ বিচাৰ কৰিবলৈ অনেক কথা মোৰ আছে। কিন্তু মোক হোৱা হ’লে, আপোনালোকে মোক প্ৰেম কৰিলৈহেতেন; যি জনে পঠিয়াইছে, তেওঁ সত্য; মই তেওঁৰ পৰা যি কিয়নো মই ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আহিছেঁ; মই নিজেৰ শুনিলোঁ, সেই বিষয়ে জগতক কৈছোঁ।” ২৭ তেওঁ যে পৰা আহি ইয়াত থকা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰেহে মোক ইয়ালৈ পিতৃৰ বিষয়ে এই কথা ক’লে ইয়াক তেওঁলোকে বুজি পঠিয়ালে। ৪৩ আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ কিয় নাপালে। ২৮ সেয়ে যীচুৱে ক’লে, “আপোনালোকে যেতিয়া নুবুজে? তাৰ কাৰণ এই যে আপোনালোকে মোৰ কথাবোৰ মানুহৰ পুত্ৰক ওপৰলৈ তুলিব, তেতিয়া আপোনালোকে শুনি সহন কৰিব পৰা নাই। ৪৪ চয়তান আপোনালোকৰ জানিব যে মহিয়ে সেই জন আবু মই নিজেৰ পৰা একো পিতৃ আবু আপোনালোক তাৰ পৰা হৈছে। সেই কাৰণে নকৰোঁ। পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক শিকাইছে, মই সেইদৰেই আপোনালোকে আপোনালোকৰ সেই পিতৃৰ অভিলাষ পূৰ্ণ এইবোৰ কথা কৈছোঁ। ২৯ মোক যি জনে পঠালে, তেওঁ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে। চয়তান আদিৰে পৰা নৰবধী; সি মোৰ লগত আছে। তেওঁ মোক অকলশৰীয়াকৈ বখা নাই, সত্যত নাথাকে, কিয়নো তাৰ ভিতৰত সত্য নাই। সি কিয়নো মই সদায় তেওঁৰ সন্তোষজনক কাম কৰোঁ।” ৩০ যেতিয়া মিছা কথা কয়, তেতিয়া সি নিজেৰ স্বভাৱৰ পৰাই যীচুৱে যেতিয়া এইবোৰ কথা কৈ আছিল, অনেকে তেওঁত কয়। কাৰণ সি মিছলীয়া আবু সকলো মিছাৰ বাপেক। ৪৫ বিশ্বাস কৰিলে। ৩১ যি ইহুদী সকলে তেওঁক বিশ্বাস মই সত্য কথা কওঁ বাবে আপোনালোকে মোক বিশ্বাস কৰিলে, যীচুৱে তেওঁলোকক ক’লে, “মোৰ বাক্যতে যদি নকৰে। ৪৬ আপোনালোকৰ মাজৰ কোনে মোক পাপী বুলি আপোনালোক থাকে, তেনেহলে সঁচাকৈয়ে আপোনালোক দেৰী কৰিব পাৰে? মই যদি সত্য কথা কৈছোঁ, তেনেহলে মোৰ শিষ্য; ৩২ আবু আপোনালোকে সত্যক জানিব আপোনালোকে কিয় মোক বিশ্বাস নকৰে? ৪৭ যি জন আবু সেই সত্যই আপোনালোকক মুক্ত কৰিব।” ৩৩ ঈশ্বৰৰ লোক, তেওঁ ঈশ্বৰৰ কথা শুনে। আপোনালোকে

সেই বাবেই নুঞ্জনে, কাবণ আপোনালোক ঈশ্বরৰ লোক কৰিব নোৱাৰিব। ৫ যিমান দিন মই জগতত আছোঁ, নহয়।” ৪৮ ইহুদী সকলে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “আমি মইয়ে জগতৰ শোহৰ।” ৬ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ সঁচাকৈয়ে জানো কোৱা নাছিলো যে তুমি এজন চমৰীয়া, মাটিত থুই পেলাই, থুইৰে বোকা কৰিলে আৰু অন্ধ লোক আৰু তোমাৰ ভিতৰত এটা ভূত আছে?” ৪৯ যীচুৱে জনৰ চকুত সেই বোকা সানি বা লিপি দিলো। ৭ তাৰ উত্তৰ দিলে, “মোক ভৃতে শোৱা নাই, বৰঞ্চ মই মোৰ পাছত তেওঁক ক'লে, “যোৱা; চীলোহৰ পুখুৰীত গৈ ধুই পিতৃক সন্ধান কৰোঁ; কিন্তু, আপোনালোকে মোক অসন্ধান পেলোৱা।” (‘চীলোহ’ৰ অনুবাদিত অৰ্থ ‘পঠোৱা হ'ল’); কৰে। ৫০ মই মোৰ নিজৰ মৰ্যদা নিবিচাৰোঁ; কিন্তু এজন তেতিয়া মানুহ জনে গৈ ধুলে আৰু দৃষ্টি পাই ঘূৰি আছিল। আছে যি জনে বিচাৰে আৰু তেওঁ বিচাৰো কৰে। ৫১ মই ৮ তাকে দেখি তেওঁৰ প্ৰতিবেশী আৰু যি সকলে তেওঁক আপোনালোকক সঁচাকৈয়ে কওঁ, কোনোৱে যদি মোৰ আগেয়ে ভিক্ষা কৰা দেখিছিল, তেওঁলোকে কৰলৈ ধৰিলে, বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুক নেদিখিব।” ৫২ “ই সেই জন মানুহ নহয় নে, যি জনে বহি ভিক্ষা মাগি (aiōn g165) ৫২ ইহুদী সকলে তেওঁক ক'লে, “এতিয়া আমি থাকে?” ৩ কোনো কোনোৱে ক'লে, “হয়, ইয়েই সেই সঁচাই বুজিছো যে তোমাৰ গাত ভূত আছে। অৱাহাম আৰু জন।” আন কোনোবাই ক'লে, “নহয়; কিন্তু ই দেখাত তাৰ ভাৱবাদী সকলৰো মৃত্যু হ'ল, কিন্তু তুমি কৈছা, ‘কোনোৱে যদি নিচিনা।’” কিন্তু মানুহ জনে নিজে ক'লে, “হয়, মই সেই মোৰ বাক্য পালন কৰে, তেওঁ কোনো কালে মৃত্যুভোগ জনেই হওঁ।” ১০ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেনেহ’লে নকৰিব।” (aiōn g165) ৫৩ তুমি কি আমাৰ ওপৰ-পিতৃ তোমাৰ চকু কেনেকৈ মুকলি হ'ল?” ১১ তেওঁ উত্তৰ দিলে, অৱাহামতকৈয়ো মহান হ'লা নেকি? তেওঁৰ মৃত্যু হ'ল “যীচু নামৰ মানুহ জনে মাটি বোকা কৰিলে আৰু মোৰ আৰু তাৰবাদী সকলৰো মৃত্যু হ'ল; তুমি নিজকে কোন চকুত সেই বোকা লিপি দি বা সানি দি ক'লে, ‘চীলোহ’লৈ বুলি ভাৱিছা?” ৫৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই যদি নিজে গৈ ধুই পেলোৱা”; সেইদৰে মই গৈ ধোৱাত দেখা পালোঁ।” নিজক মহিমাহিত কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ মহিমাৰ একো ১২ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “সেই জন ক'ত মূল্য নাই; কিন্তু মোৰ পিতৃ, যি জনক আপোনালোকে আছে?” তেওঁ ক'লে “মই নাজানো।” ১৩ যি জন মানুহ আপোনালোকৰ ঈশ্বৰ বুলি দাবী কৰে, তেৱেই মোক আগেয়ে অন্ধ আছিল, লোক সকলে তেওঁক ফৰীচী সকলৰ গৌৰবাণ্বিত কৰে। ৫৫ আপোনালোকে তেওঁক নাজানো; ওচৰলৈ লৈ গ'ল। ১৪ যিদিনা যীচুৱে বোকা কৰি তেওঁৰ মই হ'লে তেওঁক জানো; মই তেওঁক নাজানো বুলি যদি চকু মুকলি কৰিছিল, সেই দিনটো বিশ্রামবাৰ আছিল। ১৫ কওঁ, তেনেহলে আপোনালোকৰ নিচিনা মিছলীয়া হ'ম। সেই কাৰণে ফৰীচী সকলে আকৌ তেওঁক প্ৰশংসন সুধিলে কিন্তু মই তেওঁক জানো, আৰু তেওঁৰ বাক্য পালন কৰোঁ। যে তেওঁ কেনেকৈ দৃষ্টি ঘূৰাই পালোঁ। তেওঁ তেওঁলোকক ৫৬ আপোনালোকৰ ওপৰ-পুৰুষ অৱাহামে মোৰ দিন ক'লে, “তেওঁ মোৰ চকুত বোকা লগাই দিলো, আৰু মই ধুই দেখাৰ আশাত উল্লাসিত হৈছিল; তেওঁ সেইদিন দেখিলে দিয়াত এতিয়া মই দেখা পাওঁ।” ১৬ তাতে ফৰীচী সকলৰ আৰু আনন্দ কৰিলো।” ৫৭ ইহুদী সকলে যীচুৱে ক'লে, কিছুমানে ক'লে, “এই মানুহ ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা অহা “তোমাৰ বয়স এতিয়াও পঞ্চাশ বছৰ হোৱাই নাই আৰু নাই; কিয়নো সি বিশ্রামবাৰ পালন নকৰে।” কিন্তু আন তুমি অৱাহামক দেখিলা নে?” ৫৮ যীচুৱে তেওঁলোকক কোনো কোনোৱে ক'লে, “কিন্তু পাপী মানুহে কেনেকৈ ক'লে, “সঁচাকৈয়ে মই আপোনালোকক কওঁ, অৱাহামৰ এনে আচৰিত কাম কৰিব পাৰে?” এইদৰে তেওঁলোকৰ জন্মৰ আগৰে পৰা মই আছোঁ।” ৫৯ তেতিয়া তেওঁলোকে মাজত ভাগ ভাগ হ'ল। ১৭ সেয়ে, তেওঁলোকে আকৌ সেই তেওঁক মাৰিবৰ কাৰণে শিল তুলি ল'লে। কিন্তু যীচুৱে অন্ধ জনক সুধিলে, “যি মানুহ জনে তোমাৰ চকু মুকলি গোপনে মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল।

১৮ যীচুৱে বাটেদি গৈ থকাৰ সময়ত এজন ওপজাৰে পৰা অন্ধ মানুহক দেখিলে। ২ তেওঁৰ শিশ্য সকলে তেওঁক সুধিলে, “বৰিব এই মানুহ কাৰ পাপৰ কাৰণে অন্ধ হৈ উপজিল? সি নিজে পাপ কৰিলে, নে তেওঁৰ মাক-বাপেকে পাপ কৰিলে?” ৩ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “সি নিজেও পাপ কৰা নাই, আৰু তাৰ মাক-বাপেকেও কৰা নাই, কিন্তু এওঁৰ মাধ্যমেনি ঈশ্বৰৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ'বলৈহে হৈছে। ৪ আমি দিন থাকোতেই মোক পঠোৱা জনৰ কৰ্ম কৰিব লাগে। বাতি হৈ আছিছে, তেতিয়া কোনেও কৰ্ম

কেনেকৈ দৃষ্টি পাইছে, তাক নাজানো; আবু কোনে তাৰ চকু কৰিছোঁ” এই বুলি তেওঁ যীচুক সেৱা কৰিলে। ৩৯ যীচুৱে মুকলি কৰিলে, সেই বিষয়েও নাজানো; তাৰ বয়স হৈছে, ক'লে, “মই এই জগতলৈ সোধ-বিচাৰ কৰিলে আহিছোঁ, তাকে সুধক, সিয়ে নিজৰ বিষয়ে নিজে ক'ব।” ২২ ইহুনী যাতে যি সকলে দেখা নাপায়, তেওঁলোকে দেখা পায় সকলৰ ভয়তে তেওঁৰ মাক-বাপকে এই কথা ক'লে। আবু যি সকলে দেখা পায়, তেওঁলোকে যেন অন্ধ হয়। ৪০ কিয়নো ইহুনী সকলে আগেয়ে স্থিৰ কৰিছিল যে কোনোৱে কেইজনমান ফৰীটীও যীচুৰ লগত আছিল। তেওঁলোকে যদি যীচুক মচাই বুলি স্থিৰক কৰে, তেনেহলে তেওঁক ইয়াকে শুনি যীচুক সুধিলে, “আমি ও অন্ধ নেকি?” ৪১ নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰা হ'ব। ২৩ এই কাৰণতে, তেওঁৰ যীচুৰে তেওঁলোকক ক'লে, “আপোনালোক যদি অন্ধ হ'য়, মাক-বাপকে ক'লে, “সি বয়সীয়া; তাক সোধক।” ২৪ তেনেহলে আপোনালোকৰ কোনো পাপেই নহ'লেহেতেন; তেতিয়া তেওঁলোকে আগেয়ে অন্ধ হৈ থকা মানুহ জনক কিন্তু তোমালোকে এতিয়া কৈছা, ‘আমি দেখিছোঁ;’ গতিকে দ্বিতীয় বাৰ মাতি ক'লে, “ঈশ্বৰৰ মহিমা কৰা; সেই মানুহ তোমালোকৰ পাপ থাকি গ'ল।

যে এজন পাপী তাক আমি জানো।” ২৫ তাতে তেওঁ উত্তৰ দিলে, “তেওঁ পাপী হয় মে নহয়, তাক মই নাজানো; কিন্তু এটা বিষয় জানো যে মই অন্ধ আছিলোঁ আবু এতিয়া দেখা পাইছোঁ।” ২৬ তেওঁলোকে তেওঁক সুধিলে, “তেওঁ তোমাক কি কৰিলে? তোমাৰ চকু কেনেকৈ মুকলি কৰিলে?” ২৭ তেওঁ উত্তৰ দিলে, “মইতো আপোনালোকক অথনিয়ে ক'লো, কিন্তু আপোনালোকে নুশুনিলে; তেনেহলে আকো কি কাৰণে শুনিব খোজিছে? আপোনালোকেও তেওঁৰ শিষ্য হ'বলৈ ইচ্ছা কৰে নেকি?” ২৮ তেতিয়া তেওঁলোকে সেই মানুহক ধিক্কাৰ দি ক'লে, “তইহে তাৰ শিষ্য; আমি হ'লে মোচিৰ শিষ্য।” ২৯ ঈশ্বৰে যে মোচিৰ কথা ক'লে, তাক আমি জানো; কিন্তু এই মানুহ ক'ব পৰা আহিছে, তাক আমি নাজানো।” ৩০ সেই মানুহে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “কি বিস্ময়জনক বিষয়! তেওঁ কৰ পৰা আহিছে তাক আপোনালোকে নাজানে, অথচ তেওঁ মোৰ চকু মুকলি কৰিলে। ৩১ আমি জানো যে, ঈশ্বৰে পাপী লোকৰ কথা নুশুনে; কিন্তু যি জনে ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰে আবু তেওঁৰ ইচ্ছা পালন কৰে সেই জনৰ কথা, ঈশ্বৰে শুনো। ৩২ জগত সৃষ্টি হোৱাৰে পৰা কেতিয়াও শুনা নাই যে কোনোবাই এজন ওপজাৰে পৰা অন্ধ লোকৰ চকু মুকলি কৰিলে।

(aiōn g165) ৩৩ সেই মানুহ যদি ঈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা আহা নাই, তেনেহলে একোকে কৰিব নোৱাৰিলেহেতেন।” ৩৪ তেওঁলোকে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “তইতো সম্পূর্ণ পাপতে জন্ম পাইছ! এতিয়া তই আমাকে শিকাও নে?” তাৰ পাছত ইহুনী সকলে তেওঁক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে। ৩৫ যীচুৱে শুনিলে যে ইহুনী নেতা সকলে সেই লোক জনক নাম-ঘৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি দিলে। পাছত যীচুৱে তেওঁক দেখা পাই সুধিলে, “তুমি মানুহৰ পুত্ৰক বিশ্বাস কৰিছা নে?” ৩৬ তেওঁ উত্তৰ দি ক'লে, “প্ৰভু, তেওঁ কোন? মোক কওক, মই যেন তেওঁক বিশ্বাস কৰিব পাৰোঁ।” ৩৭ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “তুমি তেওঁক দেখা পালা; আবু তোমাৰে সৈতে কথা পাতি থকা জনেই সেই জন।” ৩৮ তেতিয়া মানুহ জনে ক'লে, “প্ৰভু, মই বিশ্বাস

১০ যীচুৱে ক'লে, “মই সঁচাকৈ আপোনালোকক কণ্ঠ, যি জনে মেৰৰ গৰাললৈ সোমাওঁতে দুৱাৰেনি নোমায়, কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে আন কোনো ফালে বগাই সোমায়, সি এটা চোৰ আবু ডকাইত। ২ যি জনে দুৱাৰেনি সোমায়, তেওঁ মেৰৰখীয়া। ৩ দ্বাৰ-বক্ষকে মেৰৰখীয়াক দুৱাৰ মেলি দিয়ে। মেৰোৱাৰে তেওঁৰ মাত শুনে আবু তেওঁ নিজৰ মেষবোৰক নাম ধৰি ধৰি মাতি বাহিৰলৈ লৈ যায়। ৪ নিজৰ সকলো মেষক বাহিৰ কৰাৰ পাছত তেওঁ মেষবোৰৰ আগে আগে যায় আবু মেষবোৰ তেওঁৰ পাছে পছে গৈ থাকে, কিয়নো সিহাতে তেওঁৰ মাত বুজি পায়। ৫ সিহাতে এজন অচিনাকি লোকৰ পাছত কেতিয়াও নাযাব, বৰং সিহাত তেওঁৰ ওচৰৰ পৰা পলাইহে যাব। কাৰণ সিহাতে অচিনাকি লোকৰ মাত চিনি নাপায়। ৬ যীচুৱে তেওঁলোকক এই দ্রষ্টান্তটো ক'লে; কিন্তু তেওঁ যে কি কৰ বিচাৰিছে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে নুবুজিলে। ৭ তেতিয়া যীচুৱে পুনৰ তেওঁলোকক ক'লে, “মই আপোনালোকক সঁচাই কণ্ঠ, ময়েই মেৰৰ গৰালৰ দুৱাৰ। ৮ মোৰ আগেয়ে যি সকল আহিল, তেওঁলোক সকলোৱেই চোৰ আবু ডকাইত; কিন্তু মেৰোৱাৰে সিহাতৰ কথা নুশুনিলে। ৯ ময়েই দুৱাৰ; যি কোনোৱে মোৰ মাজেদি সোমায়, তেওঁ ব্ৰহ্ম পাৰ। তেওঁ ভিতৰলৈ আহা, কিন্তু মই হ'লে, তেওঁলোকে যেন জীৱন পায় আবু তাকেই যেন প্ৰচুৰকৈ পায়, এই কাৰণে আহিলোঁ। ১১ ময়েই সজ মেষবোৰখীয়া; সজ মেৰৰখীয়াই তেওঁৰ মেৰৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণকো দিয়ে। ১২ কিন্তু এজন বেতনভোগী দাস, তেওঁ নিজে মেৰৰখীয়া নহয় আবু মেৰোৱাৰ তেওঁৰ নিজৰ নহয়; সেই বাবে তেওঁ যেতিয়া বাবুকুৰ আহা দেখে, মেৰোৱাৰ এৰি পলাই যায়; তাতে বাবুকুৰে সিহাতক ধৰি লৈ যায় আবু সিহাত চাৰিওফালে ছিছ-ভিন্ন হৈ পৰে। ১৩ এজন বেতনভোগী দাস হোৱাৰ কাৰণে তেওঁ পলাই যায়; মেৰোৱাৰলৈ তেওঁৰ কোনো চিন্তা নাথাকে। ১৪ ময়েই সজ মেষবোৰখীয়া; মই নিজৰ মেষবোৰক

জানো আরু মোৰ মেঘবোৰেও মোক জানে; ১৫ পিতৃয়ে মাৰিব বিচৰা নাই, কিন্তু তুমি মানুহ হৈয়ো, নিজকে ঈশ্বৰ
মোক জানে আৰু ময়ো পিতৃক জানো। মই মোৰ মেৰৰ বুলি ঈশ্বৰক নিন্দা কৰিছা, সেই কাৰণেহে বিচাৰিছোঁ।”
বাবে নিজৰ প্ৰাণকো দিওঁ। ১৬ মোৰ এনে অনেক মেৰ ৩৪ যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকৰ
আছে, যি এই গৰালৰ নহয়। মই অৱশ্যেই সিহঁতক আনিব বিধান-শাস্ত্ৰ জানো এইদৰে লিখা নাই ‘মই ক’লো,
লাগে। সিহঁতেও মোৰ মাত শুনিব আৰু তেতিয়া সকলো “তোমালোক ঈশ্বৰবোৰ?’’ ৩৫ যি সকল লোকলৈ ঈশ্বৰৰ
একেটা জাক হ’ব আৰু সিহঁতৰ বৰ্থিয়াও হ’ব এজন। ১৭ বাক্য আহিছিল, সেই লোক সকলক তেওঁ যদি ঈশ্বৰবুলি
পিতৃয়ে মোক এই বাবেই প্ৰেম কৰে; কাৰণ মই নিজৰ ক’লে (ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন অলৰ, এই বচন কেতিয়াও ভংগ
প্ৰাণ সমৰ্পণ কৰোঁ যাতে সেই প্ৰাণ পুনৰায় পাৰ পাৰোঁ। নহয়)। ৩৬ তেনেহলে যি জনক পিতৃয়ে পৰিত্ব কৰিলে
১৮ কোনেও মোৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ হৰণ কৰিব নোৱাৰে, আৰু জগতলৈ পঠালে, তেওঁক আপোনালোকে কিয় কয়,
কিন্তু মই নিজে তাক সমৰ্পণ কৰোঁ আৰু তাক সমৰ্পণ ‘তুমি ঈশ্বৰৰ নিন্দা কৰিছা’ বুলি; কাৰণ মই ক’লো যে,
কৰাৰ ক্ষমতা মোৰ আছে; পুনৰায় তাক পোৱাৰ ক্ষমতাও ‘মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ?’ ৩৭ মোৰ পিতৃৰ কাৰ্য যদি মই নকৰোঁ,
মোৰ আছে। এই আজ্ঞা মই মোৰ পিতৃৰ পৰা পাইছোঁ।” তেনেহলে মোক বিশ্বাস নকৰিব; ৩৮ কিন্তু যদি কৰোঁ,
১৯ এনেবোৰ কথাৰ কাৰণে ইহুদী সকলৰ মাজত আকো মোক বিশ্বাস নকৰিলৈও, অন্তত: সেই কাৰ্যক বিশ্বাস
মতৰ অমিল হৰলৈ ধৰিলৈ। ২০ তেওঁলোকৰ মাজৰ কৰক, যাতে আপোনালোকে জানিব পাৰে আৰু বুজিব
অনেকে ক’লে, “ইয়াক ভূতে পাইছে; ই বলিয়া; ইয়াৰ কথা পাৰে যে পিতৃ মোত আছে আৰু মই পিতৃত আছোঁ।”
তোমালোকে কিয় শুনা?” ২১ আন সকলে ক’লে, “কিন্তু ৩৯ তেতিয়া তেওঁলোকে আকো যীচুক ধৰিবলৈ উপায়
এই সকলো কথাতো এজন ভূতে পোৱা মানুহে কোৱা বিচাৰিলে; কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰা ওলাই গ’ল।
কথা নহয়। ভূতে জানো অন্দৰ চকু মুকলি কৰিব পাৰে?” ৪০ পাছত যদৰ্নৰ সিপাৰত য’ত যোহনে প্ৰথমতে বাস্তিস্য
২২ তাৰ পাছত যিৰুচালেমত মন্দিৰ প্ৰতিষ্ঠাৰ পৰ্ব উপস্থিত দিছিল, যীচু সেই ঠাইলৈ পুণৰ গ’ল আৰু তাতে থকিল।
হ’ল। ২৩ সেই সময়ত শীতকাল আছিল; যীচুৱে মন্দিৰত ৪১ তাতে অনেক লোক যীচুৰ ওচৰলৈ আছিল আৰু কোৱা-
চলোমনৰ বাবাঙ্গাত খোজকাঢ়ি আছিল। ২৪ তেনেতে কুই কৰিবলৈ ধৰিলৈ “যোহনে একো আচাৰিত চিন নকৰিব
ইহুদী সকলে তেওঁক আঙুৰি ধৰি ক’লে, “আৰু কিমান পাৰে সঁচা, কিন্তু এই লোকৰ বিষয়ে তেওঁ যি যি কথা
কাল তুমি আমাক সন্দেহৰ দেমোজাত বাখিবা? তুমিয়ে কৈছিল, সেই সকলোৱেই সত্য।” ৪২ আৰু সেই ঠাইত
যদি আৰু হোৱা, তেনেহলে আমাক স্পষ্টকৈ কোৱা।” ২৫ অনেকে যীচুক বিশ্বাস কৰিলে।

যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “মই আপোনালোকক ক’লো, কিন্তু
আপোনালোকেতো বিশ্বাসেই নকৰে; মোৰ পিতৃৰ নামেৰে
মই যি সকলো কৰ্ম কৰিছোঁ, সেইবোৰেই মোৰ বিষয়ে
সাক্ষ্য দিছে। ২৬ তথাপি আপোনালোকে বিশ্বাস নকৰে;
কাৰণ আপোনালোক মোৰ মেৰৰ জাকৰ মাজৰ নহয়। ২৭
মোৰ মেৰবোৰে হ’লে মোৰ মাত শুনে। মই সেই সকলক জানো, আৰু সেই সকল মোৰ পাছে পাছে আছে; ২৮
মই সেই সকলক অনন্ত জীৱন দিওঁ; তাতে তেওঁলোক
কোনো কালে বিনষ্ট নহ’ব, আৰু কোনেও মোৰ হাতৰ পৰা
তেওঁলোকক কাঢ়ি নল’ব। (aiōn g165, aiōnios g166) ২৯ মোৰ
পিতৃ, যি জনে তেওঁলোকক মোক দিলে, তেওঁ সবাতোকৈ
মহান; সেই পিতৃৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক কোনেও কাঢ়ি
ল’ব নোৱাৰে। ৩০ মই আৰু পিতৃ এক।” ৩১ তেতিয়া ইহুদী
সকলে তেওঁক মাৰিবলৈ আকো শিল তুলি ল’লে। ৩২
যীচুৱে তেওঁলোকক উত্তৰ দিলে, “পিতৃৰ পৰা অনেক ভাল
কৰ্ম কৰি মই আপোনালোকক দেখুৱালোঁ; সেইবোৰৰ
কোন কৰ্মৰ কাৰণে আপোনালোকে মোক শিল দলিয়াই
মাৰিব বিছাৰিছে?” ৩৩ ইহুদী সকলে তেওঁক উত্তৰ
দিলে, “ভাল কৰ্মৰ কাৰণে আমি তোমাক শিল দলিয়াই
নে?” ৩৪ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “দিনটোত বাৰ ঘণ্টা পোহৰ

১১ বৈথনিয়া গাৱঁৰ লাজাৰ নামৰ এজন ব্যক্তিৰ অসুখ হৈ আছিল। মৰিয়াম আৰু তাইৰ বায়েক মাৰ্থাৰ সেই

গাৱঁতে থাকে। ২ এওঁ সেই জনী মৰিয়াম, যি গৰাকীয়ে
পাছত প্ৰভুৰ ওপৰত বহুমূল্য সুগন্ধি তেল চালি নিজৰ
চুলিবে প্ৰভুৰ চৰণ মচি মচি সানি দিছিল। তেওঁৰে ভায়েক
এই লাজাৰ অসুস্থ আছিল। ৩ সেয়ে লাজাৰৰ বায়েক
ভনীয়েক দুজনীয়ে যীচুলৈ এই কথা কৈ পঠিয়ালে, “প্ৰভু,
চা ওকহি, আপুনি যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নবিয়াত পৰি
আছে।” ৪ যীচুৱে এই কথা শুনি ক’লে, “এই অসুখ
তেওঁ মৃত্যুৰ কাৰণে হোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ শৌৰৰ
কাৰণেই হৈছে, যেন তাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ মহিমাপ্রিত
হয়।” ৫ মাৰ্থা, তেওঁৰ ভনীয়েক আৰু লাজাৰক যীচুৱে
প্ৰেম কৰিছিল। ৬ তেওঁ মেতিয়া শুনিলে যে লাজাৰ অসুস্থ,
তেতিয়া তেওঁ যি ঠাইত আছিল তাতে পুনৰ দুদিন থাকিল।
৭ তাৰ পাছতহে তেওঁ শিয় সকলক ক’লে, “ব’লা, আমি
পুণৰ যিহুদীয়ালৈ যাওঁ।” ৮ শিয় সকলে তেওঁক ক’লে,
“ব’বি, এই কিছুদিনৰ আগেয়ে ইহুদী সকলে আপোনাক
শিল দলিয়াই মাৰিবলৈ বিছাৰিছিল; আকো তালৈকে যায়
নে?” ৯ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, “দিনটোত বাৰ ঘণ্টা পোহৰ

ହେ ନାଥାକେ ଜାନୋ? କୋନୋରେ ଯଦି ଦିନତ ଫୁରେ, ତେନେହଲେ ସରତ ଆଛିଲ ଆରୁ ତେଓଂକ ସାନ୍ତ୍ରନା ଦି ଆଛିଲ, ତେଓଂଲୋକେ ତେଓଂ ଉଜ୍ଜୁଟି ନାଖ୍ୟା; କିଯନୋ ତେଓ ଏଇ ଜଗତର ପୋହର ମରିଯମକ ବେଗାଇ ଉଠି ବାହିବଳେ ମୋରା ଦେଖି, ତେଓର ପାଛେ ଦେଖେ । ୧୦ କିନ୍ତୁ କୋନୋରେ ଯଦି ବାତି ଫୁରେ, ତେନେହଲେ ପାଛେ ଆଛିଲ । ତେଓଂଲୋକେ ଭାବିଲେ ଯେ ମରିଯମେ ମୈଦାମର ତେଓଂ ଉଜ୍ଜୁଟି ଥାଏ; କିଯନୋ ପୋହର ତେଓର ମାଜତ ନାଇ ।” ଓଚରତ କାନ୍ଦିବଳେ ଗୈଛେ । ୩୨ ଯି ଠାଇତ ଯୀଚୁ ଆଛିଲ, ୧୧ ଏଇ କଥା କୋରାର ପାଛତ ତେଓ ଶିଷ୍ୟ ସକଳକ କ'ଳେ, ମରିଯମେ ସେଇ ଠାଇ ପାଇ, ତେଓର ଚରଣତ ପରି କ'ଳେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, “ଆମାର ବନ୍ଧୁ ଲାଜାର ଟୋପନି ଗୈଛେ; ତେଓକ ଟୋପନିର ପରା ଆପୁନି ଇଯାତ ଥକା ହ'ଲେ, ମୋର ଭାଇ ନମରିଲେହେଁତେନ ।” ଜଗାବଲେ ମହି ଯାଓ ।” ୧୨ ତାତେ ଶିଷ୍ୟ ସକଳେ ତେଓକ ୩ ଯୀଚୁରେ ଯେତିଆ ଦେଖିଲେ ଯେ ମରିଯମେ କାନ୍ଦିଛେ ଆରୁ କ'ଳେ, “ପ୍ରଭୁ, ତେଓ ଯଦି ଟୋପନି ଗୈଛେ, ତେନେହଲେ ଭାଲ ତେଓର ଲଗତ ଅହ ଇହନ୍ଦୀ ସକଳେ ଓ କାନ୍ଦିଛେ, ତେତିଆ ତେଓ ହେ ଯାବ ।” ୧୩ ଯୀଚୁରେ ଲାଜାରର ମୃତ୍ୟୁର ବିଷୟେ କୈଛିଲ, ଆତ୍ମାତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଲେ ଆରୁ ଗଭୀର ଭାବେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେ ପରିଲ । କିନ୍ତୁ ଶିଷ୍ୟ ସକଳେ ଭାବିଲେ ଯେ ଯୀଚୁରେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଟୋପନିତ ୩୪ ତେଓ କ'ଳେ, “ତୋମାଲୋକେ ତେଓକ କାତ ବାଞ୍ଚିଥା?” ଜିବଣି ଲୋରାର କଥା କୈଛେ । ୧୪ ଯୀଚୁରେ ତେତିଆ ସ୍ପଷ୍ଟକୈ ତେଓଂଲୋକେ କ'ଳେ, “ପ୍ରଭୁ, ଆହି ଚାଓକହି ।” ୩୫ ଯୀଚୁରେ ତେଓଂଲୋକକ କ'ଳେ, “ଲାଜାର ମରିଲ ।” ୧୫ ତୋମାଲୋକର କ୍ରମନ କରିଲେ । ୩୬ ଇହନ୍ଦୀ ସକଳେ କ'ଳେ, “ଚୋରା, ତେଓ ବାବେ ମହି ଆନନ୍ଦିତ ହୈଛୋ ଯେ ମହି ତାତ ନାହିଁଲୋ; କାବଣ ଲାଜାରକ କିମାନ ଯେ ପ୍ରେମ କରିଛିଲୁ ।” ୩୭ କିନ୍ତୁ ତେଓଂଲୋକର ତୋମାଲୋକେ ଯେନ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ପାରା । ଆହା, ଆମି ତେଓର କୋନୋ କୋନୋରେ କ'ଳେ, “ଯି ଜନେ ଏଜନ ଅନ୍ଧର ଚକୁ ମୁକଳି ଓଚବଲେ ଯାଓ ।” ୧୬ ତେତିଆ ଥୋମା, ଯି ଜନକ ଦିଦୁମୋ କରିଲେ, ତେଓ ଏହି ମାନୁହ ଜନବୋ ମୃତ୍ୟୁ ନହବଲେ ଏଣେ ଏକୋ ବୋଲା ହୁଏ, ତେଓ ଲଗର ଶିଷ୍ୟ ସକଳକ କ'ଳେ, “ବାଲା, ଆମି କରିବ ମୋରାବିଲେହେଁତେନ ନେ?” ୩୮ ତେତିଆ ଯୀଚୁରେ ପୁନର ଯାଓ, ଆମି ଓ ଯୀଚୁର ଲଗତେ ମରିବ ପାରିମ ।” ୧୯ ଯୀଚୁରେ ଆହି ନିଜେ ଅନ୍ତରତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଲେ, ଆରୁ ମୈଦାମର ଓଚବଲେ ଗ'ଲ । ଶୁନିବ ପାବିଲେ ଯେ ଲାଜାରକ ମୈଦାମ ଦିଯା ଚାବି ଦିନ ହ'ଲ । ସେଇ ମୈଦାମ ଏଟା ଶୁଙ୍ଗ ଆଛିଲ । ଶୁଙ୍ଗର ମୁଖଟ ଏଟା ଶିଳ ୧୮ ବୈଥନିଯା ଯିବୁଚାଲେମର ଓଚରତେ, ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ମାଇଲମାନର ପାତି ଥୋରା ଆଛିଲ । ୩୯ ଯୀଚୁରେ କ'ଳେ, “ଶିଳଟା ଗୁଚାଇ ଦୂରତ୍ତ; ୧୯ ଇହନ୍ଦୀ ସକଳର ଅନେକେଇ ମାର୍ଥା ଆରୁ ମରିଯମକ ଦିଯା ।” ମୃତ ଲାଜାରର ବାଯେକ ମାର୍ଥାଇ ଯୀଚୁକ କ'ଳେ, “ପ୍ରଭୁ, ଭାୟେକ କାବଣେ ସାନ୍ତ୍ରନା ଦିବାଲେ ଆହି ଆଛିଲ ।” ୨୦ ଏନେତେ ଏତିଯା ଶରୀର ପଚି ଦୂରକ୍ଷ ହେଛେ; କିଯନୋ ସି ମରାର ଆଜି ମାର୍ଥାଇ ଯେତିଆ ଯୀଚୁ ଆହାହେ ବୁଲି ଶୁଣିଲେ, ତେତିଆ ତେଓର ଚାବି ଦିନ ହ'ଲ ।” ୨୦ ଯୀଚୁରେ ତେଓକ କ'ଳେ, “ମହି ଜାନୋ ଲଗତ ଦେଖା କରିବଲେ ଗ'ଲ; କିନ୍ତୁ ମରିଯମ ତେତିଆ ଓ ସରତେ ତୋମାକ କୋରା ନାହିଁଲୋ, ଯଦି ବିଶ୍ୱାସ କରା, ତେନେହଲେ ବାହି ଆଛିଲ । ୨୧ ମାର୍ଥାଇ ଯୀଚୁକ କ'ଳେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ଆପୁନି ଈଶ୍ୱରର ମହିମା ଦେଖିବଲେ ପାବା?” ୨୧ ତେତିଆ ଲୋକ ସକଳେ ଇଯାତ ଥକା ହ'ଲେ, ମୋର ଭାଇ ନମରିଲେହେଁତେନ; ୨୨ କିନ୍ତୁ ଶିଳଟା ଆତରାଇ ଦିଲେ । ଯୀଚୁରେ ଓପରବେଳେ ଚକୁ ତୁଳି କ'ଳେ, ଏତିଆ ଓ ମହି ଜାନୋ ଯେ, ଈଶ୍ୱରର ଆଗତ ଆପୁନି ଯିହକେ “ହେ ପିତ୍ର, ତୁମି ମୋର କଥା ଶୁନାର କାବଣେ ମହି ତୋମାକ ଯାଚନା କରିବ, ଈଶ୍ୱରେ ଆପୋନାକ ତାକେ ଦିବି ।” ୨୩ ଯୀଚୁରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଲୁ । ୨୪ ମହି ଜାନୋ, ତୁମି ସକଳୋ ସମୟତେ ମୋର ତେଓକ କ'ଳେ, “ତୋମାର ଭାୟେବା ପୁନରାୟ ଉଠିବ ।” ୨୪ କଥା ଶୁଣି ଥାକା । କିନ୍ତୁ ମୋର ଚାରିଓଫାଲେ ଥିଯା ହେ ଥକା ମାର୍ଥାଇ ତେଓକ କ'ଳେ, “ମହି ଜାନୋ, ଶେଷର ଦିନ ପୁନରୁଥାନ ଲୋକ ସକଳର କାବଣେ ମହି ଏହି କଥା କୈଛୋ, ତେଓଂଲୋକେ କାଲତ ସି ପୁନରୀ ଉଠିବ ।” ୨୫ ଯୀଚୁରେ ମାର୍ଥାକ କ'ଳେ, ଯେନ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ଯେ ତୁମି ମୋକ ପଠାଇଛା ।” ୨୬ ମହି ଯୋହାକେ “ମଯେଇ ପୁନରୁଥାନ ଆରୁ ଜୀବନୋ; ଯି କୋନୋରେ ମୋକ ବିଶ୍ୱାସ କୈ, ତେଓ ଡାଙ୍କ ମାତରେବ କ'ଳେ, “ଲାଜାର ବାହିବଳେ ଓଲାଇ କରେ, ତେଓ ମରିବିଲେ ଓ ଜୀବାଇ ଥାକିବ; ୨୬ ଆରୁ ଯି କୋନୋରେ ଆହା!” ୨୭ ତେତିଆଇ ମୃତ ଲାଜାର ଦେଇ ମୈଦାମର ପରା ବାହିର ଜୀଯାଇ ଥାକି ମୋତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ତେଓ କୋନୋ କାଳେ ଓଲାଇ ଆହିଲ । ତେଓର ହାତ-ଭିତ୍ତି ମୈଦାମର କାପୋରେରେ ନମରିବ । ତୁମି କି ଏହି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କରା ନେ?” (aiōn g165) ମେରିଯାଇ ବନ୍ଧା ଆଛିଲ ଆରୁ ତେଓର ମୁଖ ଏଖନ ଗାମୋଚାରେ ୨୭ ତେଓ କ'ଳେ, “ହୟ ପ୍ରଭୁ, ମହି ବିଶ୍ୱାସ କରିଛୋ ଯେ ଜଗତିଲେ ବନ୍ଧା ଆଛିଲ । ଯୀଚୁରେ ତେଓଂଲୋକକ କ'ଳେ, “ବାନ୍ଧ ଖୁଲି ଦିଯା ଯି ଜନ ଆହିର ଲଗା ଆଛେ, ଆପୁନିଯେଇ ସେଇ ଅଭିଷିଷ୍ଟ ଆରୁ ତେଓକ ଯାବଲେ ଦିଯା ।” ୨୯ ମରିଯମର ଓଚବଲେ ଯି ସକଳ ଜନ, ଈଶ୍ୱରର ପୁତ୍ର; ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ।” ୨୯ ଏହି କଥା କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ । ୩୦ ଯୀଚୁରେ ଯି କରିଲେ, ସେଇ ସକଳୋକେ ତେଓଂଲୋକକ ଜନାଲେ । ଯୀଚୁରେ ତେତିଆ ଓ ଗାଁର ମାଜତ ପାତି ଯୀଚୁରେ ଯି କରିବିଲେ ଆହିଲ । ୩୧ ଯି ଇହନ୍ଦୀ ସକଳ ମରିଯମର ସୈତେ କରିମ? ଏହି ମାନୁହେ ଦେଖୋନ ଅନେକ ଆଚିତ ଚିନର କାର୍ଯ୍ୟ

করিছে; ৪৮ তাক যদি আমি এইভাবে এনেয়ে এবি দিওঁ, দিব, সেই ঈক্ষবিয়োতীয়া যিহূদাই মরিয়মৰ এই কার্যক তেনেহলে সকলো মানুহে তাক বিশ্বাস করিব। তেতিয়া বিবেধ কৰিলে আৰু ক'লে, ৫ “আমি এই তেল তিনি ৰোম দেশীয় লোক সকলে আহি আমাৰ জাতি আৰু ঠাই শ আধিলিত বিক্রী কৰি, দৰিদ্ৰ সকলৰ মাজত কিয় দান উভয়কে অধিকাৰ কৰি ল'ব।” ৪৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ নকৰিলোঁ? ৬ তেওঁ যে দৰিদ্ৰ সকলৈ চিন্তা কৰি এই মাজত কায়াফা নামৰ এজন, যি জন সেই বছৰত মহা- কথা কৈছিল, এনে নহয়, কিন্তু তেওঁ চৈৰ; তেওঁৰ হাতত পুৰোহিত হৈছিল, তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে ধনৰ জোলোঞ্চ আছিল, সেই কাৰণে তাৰ ভিতৰত যি দিয়া একোকেনে নাজানা। ৫০ তোমালোকে ভাৰিও নোচোৱা যে, যায়, তাকে তেওঁ চোৰ কৰে, এই কাৰণতে তেওঁ এনে সকলোৰে লগত আমাৰ জাতিৰ বিনাশ হোৱাতকে, বৰং কথা কৈছিল। ৭ তেতিয়া যীচুৱে ক'লে, “তেওঁক অকলে তোমালোকৰ পক্ষে সকলো লোকৰ কাৰণে এজন মানুহৰ থাকিবলৈ দিয়া! মোক মৈদামত থোৱা দিনৰ কাৰণে তেওঁক মৃহ্য হোৱাই ভাল।” ৫১ এই কথা কায়াফাই যে নিজৰ এই সুগঞ্জি বাখিবলৈ দিয়া হৈছিলা। ৮ কিয়নো দৰিদ্ৰ সকল পৰা ক'লে এনে নহয়; কিন্তু সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত তোমালোকৰ লগত সদায় থাকিব; কিন্তু মই তোমালোকৰ হোৱা বাবে ভাববাণী স্বৰূপে ক'লে যে, সকলো জাতিৰ লগত সদায় নাথাকো।” ৯ ইহুদী সকলৰ বহুতে গম পালে কাৰণে যীচুৱে মৃত্যুৰণ কৰিব লাগিব। ১২ কিন্তু যীচুৱে যে, যীচু বৈথনিয়াতে আছে। তেতিয়া তেওঁলোক তালৈ যে কেৱল ইহুদী জাতিৰ কাৰণে মৃহ্যুৰণ কৰিব লাগিব। ১৩ কিন্তু যীচুৱে যীচুৰ চাবৰ কাৰণে যে আহিল এনে নহয়, যি নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰ যি সকলো সন্তান চাৰিওকালে সিঁটৰতি জন লাজাৰক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৱে তুলিছিল, সেই হৈ আছে, সেই সকলোকে যেন একত্ৰিত কৰিব পাৰে, জন লাজাৰক চাৰিলৈহে তেওঁলোক আহিল। ১০ সেয়েহে এই কাৰণে যীচুৱে মৃত্যুৰণ কৰিব। ১৩ সেইদিনা খনৰ প্ৰধান পুৰোহিত সকলে লাজাৰক বধ কৰিবলৈ চক্ৰান্ত পৰা তেওঁলোকে যীচুক বধ কৰিবলৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিবলৈ কৰিব ধৰিলে; ১১ কিয়নো সেই কাৰণে বহুতো ইহুদী ধৰিলে। ১৪ সেয়ে, যীচুৱে তেতিয়া প্ৰকাশ্যে ইহুদী সকলৰ লোকে যীচুত বিশ্বাস কৈছিল। ১২ পাছদিনা নিষ্ঠাপৰ্বলৈ মাজত চলা-ফুৰা বন্ধ কৰি দিলো। তেওঁ সেই ঠাইৰ পৰা অহা লোক সকলে শুনিবলৈ পালে যে, যীচু যিবুচালেমলৈ মৰুপ্ৰান্তৰ ওচৰ দেশত থকা ইক্ষুয়িম নামেৰে এখন আহিছে। ১৩ তেতিয়া তেওঁলোকে খেজুৰ পাত হাতত নগৰৈলৈ গ'ল আৰু তাত তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে থাকিল। লৈ তেওঁক আগ বচাবলৈ নগৰৈলৈ গল আৰু চিএগৰি- ৫৫ ইহুদী সকলৰ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ দিন ওচৰ চাপি আহিছিল চিএগৰি ক'লে, “হোচানা! হোচানা! যি জন প্ৰভুৰ নামেৰে আৰু দেশৰ বহুলোকে পৰ্বৰ আগেয়ে নিজকে শুচি কৰিবৰ আহিছে, ঈশ্বৰ তেওঁক আশীৰ্বাদ কৰকা ইস্রায়েলৰ বজাক কাৰণে যিবুচালেমলৈ গ'ল। ১৫ তাত তেওঁলোকে যীচুক ঈশ্বৰে আশীৰ্বাদ কৰক।” ১৪ তেতিয়া যীচুৱে এটা গাধ বিচাৰিবলৈ ধৰিলে। তেওঁলোকে মন্দিৰত যিহু হৈ পৰস্পৰে পোৱালি দেখা পালে আৰু তেওঁ তাৰ ওপৰত বহিল, কোৱা-কুই কৰিলে, “তেওঁ কি এই পৰলৈ নাহিৰ নেকি? যেনেকে শাস্ত্ৰত লিখা আছে ১৫ “তোমালোকে ভয় নকৰিবা, আপোনালোকে কি ভাৱে?” ১৬ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু হে চিয়োন জীয়াৰী; চোৱা তোমালোকৰ বজা আহিছে, ফৰীচী সকলে এই আজ্ঞা দিছিল যে, যীচু ক'ত আছে তেওঁ গাধ পোৱালিৰ ওপৰত উঠি আহিছে।” ১৬ এই সেই বিষয়ে যদি কোনোৰাই জানে, তেনেহলে খৰবটো সকলো বিষয় তেওঁৰ শিষ্য সকলে প্ৰথমতে বুজি পোৱা তেওঁলোকক জনাওঁক যাতে তেওঁলোকে তেওঁক ধৰিব নাছিল; কিন্তু যেতিয়া যীচু মহিমাহিত হৈ উভেলিত হ'ল, পাৰে।

১২ নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ ছয় দিনৰ আগতে যীচু বৈথনিয়া

গাওঁলৈ আহিল, সেই ঠাইত লাজাৰে বাস কৰিছিল। এই জন লাজাৰকে যীচুৱে মৃত্যুৰ পৰা তুলিছিল। ২ সেই ঠাইতে তেওঁলোকে যীচুৰ কাৰণে বাতিৰ আহাৰ যুগ্মত কৰিলে। মাৰ্থাই খোৱা আহাৰ বাঢ়ি দিছিল, যীচুৰ লগত যি সকলে ভোজনত বহিছিল তেওঁলোকৰ মাজতে লাজাৰো আছিল। ৩ তেতিয়া মৰিয়মে বহুমুল্য বিশুদ্ধ জটামাংসীৰ সুগঞ্জি তেল আনি যীচুৰ চৰণত ঘঁহিলে আৰু নিজৰ চুলিবে যীচুৰ চৰণ মচি সেই তেল সানি দিলো; তেতিয়া সেই তেলৰ সু-গন্ধই গোটেই ঘৰ জুৰিলো। ৪ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ যি জনে তেওঁক শক্ৰৰ হাতত শোধাই

তেতিয়া তেওঁলোকৰ মনত পৰিল যে, শাস্ত্ৰত এই বিষয়ে লিখা আছিল আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ কাৰণে এনে কৰ্ম কৰিছিল। ১৭ যেতিয়া যীচুৱে লাজাৰক মৈদামৰ পৰা উঠি আহিবলৈ কৈছিল আৰু তেওঁক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত কৰি তুলিছিল, সেই সময়ত যি সকল লোক তেওঁৰ লগত আছিল, তেওঁলোকে এই বিষয়ে আন লোকৰ আগত সাক্ষ দিবলৈ ধৰিলে। ১৮ এই কাৰণে লোক সকলে তেওঁক দেখা কৰিবলৈ আহিল, কিয়নো তেওঁলোকে শুনিছিল যে, এই আচৰিত কাৰ্যবোৰ তেওঁ কৰিছে। ১৯ তাতে ফৰীচী সকলে ইজনে সিজনৰ মাজত কোৱা-কুই কৰি ক'লে, “তোমালোকে দেখিলা, আমাৰ সকলো চেষ্টা ব্যৰ্থ হ'ল। চোৱা, গোটেই জগত খনে তেওঁৰ পাছত গ'ল।” ২০

সেই সময়ত নিষ্ঠার পর্ব উপলক্ষে উপাসনা করিবৰ বাবে তোমালোক পোহৰৰ সন্তান হোৱা।” যীচুৱে এই সকলো
লোক সকল যিৰূচালেমলৈ আহিছিল, তেওঁলোকৰ মাজত কথা কৈ তেওঁলোকৰ ওচৰৰ পৰা গৈ নিজক লুকুৱালে।
কেইজনমান গ্ৰীক মানুহ আছিল। ২১ তেওঁলোকে গালীল ৩৭ সেই কথা সিদ্ধ হ'বলৈ, তেওঁ তেওঁলোকৰ আগত বহত
দেশৰ বৈৎ-চৈদা গাঁওৰ পৰা ফিলিপৰ ওচৰলৈ আহি আচৰিত কৰ্ম কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁত বিশ্বাস
অনুৰোধ কৰি ক'লে, “হে মহাশয়, আমি যীচুক চাৰলৈ নকৰিলে; ৩৮ যাতে যিচ্যাই তাৰবাদীৰ সেই কথামাৰ যেন
ইচ্ছা কৰোঁ।” ২২ ফিলিপে আহি আদিয়ুক এই কথা ক'লে; সম্পূৰ্ণ হয়, কিয়নো তেওঁ কৈছিল, “হে প্ৰভু, আমি কোৱা
তেতিয়া আন্দিয়াই ফিলিপে সৈতে আহি যীচুক জনালে। সংবাদ কোনে বিশ্বাস কৰিলে? আৰু প্ৰভুৰ বাহুল কাৰ
২৩ যীচুৱে উত্তৰ দি তেওঁলোকক ক'লে, “মানুহৰ পুত্ৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ব?” ৩৯ কাৰণ এই বিষয়ে তেওঁলোকে
মহিমান্বিত হ'বৰ সময় হৈছে। ২৪ মই তোমালোকক অতি বিশ্বাস নকৰিলে, যিচ্যাই আকৌ তেওঁলোকক কৈছিল,
স্বৰূপকৈ কওঁ, ধানৰ গুটি এটি যদি মাটিত পৰি মৰি নাযায়, ৪০ “তেওঁ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ
তাতে সি অকল এটা গুটি হৈয়েই থাকে; কিন্তু যদি মৰে, অন্ধৰ কঠোৰ কৰিলে, নহ'লে তেওঁলোকে নিজ চৰুৰে
তেনেহলে তাত অনেক গুটি ধৰে। ২৫ যি কোনোৱে নিজৰ দেখিলেহেঁতেন আৰু হৃদয়েৰে নিজকে বুজিলেহেঁতেন আৰু
জীৱনক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তাক হেৰুৱাই আৰু যি কোনোৱে ঘুৰিলেহেঁতেন আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলোহেঁতেন।”
এই জগতত নিজৰ জীৱনক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ অনন্ত ৪১ এইদৰে যিচ্যাই এই বিষয়ে ক'লে, কাৰণ যীচুৰ পৌৰৰ
জীৱনলৈ তাক বক্ষা কৰে। (aiōnios g166) ২৬ কোনোৱে যদি তেওঁ দেখিছিল আৰু সেয়েহে তেওঁ কৈছিল। ৪২ তথাপি
মোৰ পৰিচৰ্যা কৰিব খোজে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ পাছে শাসনকৰ্তা সকলৰ মাজৰ অনেকে যীচুত বিশ্বাস কৰিলে;
পাছে আহক; তাতে মই যি ঠাইত থাকোঁ, মোৰ সেৱক কিন্তু তেওঁলোকক নাম-ঘৰৰ পৰা নিয়ন্ত্ৰ কৰাৰ ভয়তে
জনো সেই ঠাইতে থাকিব; কোনোৱে যদি মোৰ সেৱা ফৰীচী সকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে স্বীকাৰ নকৰিলে; ৪৩
কৰে, তেনেহলে মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক সমাদৰ কৰিব। ২৭ কিয়নো তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা প্ৰশংসা তকৈ
এতিয়া মোৰ প্ৰাণ ব্যাকুল হৈছে আৰু মই কি ক'ম? হে মানুহৰ পৰা পোৱা প্ৰশংসাক বেছি প্ৰেম কৰিছিল। ৪৪
পিতৃ, এই সময়ৰ পৰা মোক বক্ষা কৰা, ইয়াকে ক'ম নে? যীচুৱে অতি উচ্চস্বৰে ক'লে, “যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস
কিন্তু এই কাৰণেহে মই এই সময়লৈ আহিলোঁ। ২৮ হে কৰে, তেওঁ মোক নহয়, কিন্তু মোক পঢ়াৰা জনকহে বিশ্বাস
পিতৃ, তোমাৰ নাম মহিমান্বিত কৰিব।” ২৯ তেতিয়া তাতে লোক সকল হৈ আহিছোঁ, গতিকে যি কোনোৱে মোক বিশ্বাস কৰে,
থিয় হৈ আছিল আৰু তেওঁলোকে ইয়াক মেঘ-গৰ্জন বুলি তেওঁ যেন আক্ষাৰত নাথাকে। ৪১ কোনোৱে মোৰ কথা
কলে; কিছুমানে কলে, “স্বৰ্গৰ দৃতে তেওঁৰ সৈতে কথা শুনিও যদি পালন নকৰে, তথাপি মই তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ
ক'লে।” ৩০ যীচুৱে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ কাৰণে এই নকৰোঁ; কিয়নো মই জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ অহা
বাণী হোৱা নাই, তোমালোকৰ কাৰণেহে এই বাণী হ'ল। নাই; কিন্তু জগতৰ পৰিত্রাণ কৰিবলৈহে আহিলোঁ। ৪৮ যি
৩১ এতিয়া এই জগতৰ সোধ-বিচাৰ হৈছে; এতিয়া এই কোনোৱে মোক অগ্ৰাহ্য কৰে, আৰু মোৰ কথাও প্ৰহণ
জগতৰ অধিকাৰীক বাহিৰ কৰা হ'ব; ৩২ আৰু মই পৃথিবীৰ নকৰে, তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰোঁতা এজন আছে, আৰু
পৰা উত্তোলিত হ'লে, সকলোকে মোৰ ওচৰলৈ আকৰ্ষণ মই যি বাৰ্তা দিছোঁ শেষৰ দিনা সেই বাৰ্তাই তেওঁৰ সোধ-
কৰিব।” ৩৩ তেওঁৰ মৃত্যু কেনে ধৰণে হৰ, সেই বিষয়ে বিচাৰ কৰিব। ৪৯ কিয়নো মই নিজৰ পৰা এই কথা কোৱা
বুজাবলৈ তেওঁ এই কথা ক'লে। ৩৪ তাতে লোক সকলে নাই; কিন্তু মোক পঢ়াৰা পিতৃয়ে মই কি কৰ লাগে, আৰু
তেওঁক উত্তৰ দি কলে, “আমি বিধান-শাস্ত্ৰত শুনিছোঁ, শ্ৰীষ্ট কেনেদৰে কৰ লাগিব, এই বিষয়ে মোক আজ্ঞা কৰিলে।
চিৰকাল থাকিব; তেনেহলে এনে কথা আপুনি কেনেকৈ ৫০ মই জানো যে, তেওঁৰ আজ্ঞাত অনন্ত জীৱন আছে; এই
কৈছে যে, ‘মানুহৰ পুত্ৰ উত্তোলিত হ'ব? মানুহৰ পুত্ৰ নো কোন?’” (aiōn g165) ৩৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে,
কওঁ।” (aiōnios g166)

“তোমালোকৰ মাজত এতিয়াও অলপ কাল পোহৰ আছে।

যেতিয়ালৈকে পোহৰ আছে, আগবঢ়ি থাকা; যাতে আঙ্কাৰে
তোমালোকক পাছ নেপেলাই। যি জন আঙ্কাৰত ফুৰে, তেওঁ
ক'লৈ যায় সেই বিষয়ে নাজানে। ৩৬ যেতিয়ালৈকে পোহৰ
আছে, তেতিয়ালৈকে পোহৰৰ ওপৰত বিশ্বাস বাখা; যাতে

১৩ ইহুনী সকলৰ নিষ্ঠা-পৰ্বৰ পূৰ্বে যীচুৱে জানিব
পাৰিলে, যে এই জগতৰ পৰা পিতৃৰ ওচৰলৈ
তেওঁৰ যোৱাৰ সময় ওচৰ চাপি আহিছে; সেয়েহে জগতত
থকা নিজৰ লোক সকলক সকলো সময়তে প্ৰেম কৰি
তেওঁলোকক শেষলৈকে প্ৰকৃত প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিলো। ২

তেওঁলোকৰ বাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ সময় হ'ল; ইতিমধ্যে তেওঁলোকক জানো; কিন্তু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচন সিদ্ধ হ'বলৈ; চয়তানে যীচুক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিবলৈ চিমোনৰ পুত্ৰ 'যি জনে মোৰ পিঠা খায়, সেই জনে মোৰ বিৰুদ্ধে পেৰুৱা ইঙ্কৰিয়োত্তীয়া যিহুদাৰ মনত কু-বৃদ্ধি সুমুৰাই দিলে। দাঙিলে।' ১৯ এইদৰে যেতিয়া ঘটিৰ, তেতিয়া ময়েই যে ৩ যীচুৱে জানিছিল যে, পিতৃয়ে তেওঁক সকলো বস্তৰ সেই জন হয়, ইয়াক তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই ওপৰত ক্ষমতা দিছে; তেওঁ দৈশ্বৰৰ পৰা আহিছে আৰু কাৰণে ঘটাৰ আগেয়ে, মই এতিয়াৰ পৰা তোমালোকক পুনৰাই তেওঁ দৈশ্বৰৰ ওচৰলৈ উভতি যাব। ৪ তেওঁ বাতি কৈ আছোঁ। ২০ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কঙ্গ, আহাৰ খোৱা ঠাইৰ পৰা উঠি আহিল আৰু গাত লোৱা মই যি জনক পঠাই দিঁও, তেওঁক যি কোনারে গ্ৰহণ কাপোৰ খন হৈ, এখন গামোচা ললে আৰু নিজৰ কঁকাল কৰে; তেওঁ মোকেই গ্ৰহণ কৰে আৰু যি কোনোৰে মোক বান্ধিলে, ৫ তাৰ পাছত চৰিয়াত পানী বাকি লৈ তেওঁ গ্ৰহণ কৰে, তেওঁ মোক পঠোৱা জনকেই গ্ৰহণ কৰে।"

শিষ্য সকলৰ ভৱি ধুৱাৰলৈ ধৰিলে আৰু কঁকালত বাকি ২১ এই কথা কৈ, যীচুৱে আত্মাত বিৰক্তি পাই সাক্ষ্য দি লোৱা গামোচাৰে তেওঁলোকৰ ভৱি মচিলে। ৬ তাতে তেওঁ ক'লে, "মই তোমালোকক অতি সঁচাকৈ কঙ্গ, তোমালোকৰ চিমোন পিতৰৰ ওচৰলৈ আহাত, পিতৰে তেওঁক ক'লে, মাজৰ এজনেই মোক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব।" ২২ শিষ্য "হে প্ৰভু আপুনি মোৰ ভৱি ধুৱাৰ নে?" ৭ যীচুৱে উত্তৰ দি সকলে ইজনে সিজনৰ মুখলৈ চাব ধৰিলে, কিন্তু কোন তেওঁক ক'লে, "মই কি কৰিছোঁ তুমি এতিয়া বুজি নাপাবা; জনৰ বিষয়ে এই কথা ক'লে, সেই বিষয়ে নজনাৰ বাবে কিন্তু এই বিষয়ে পাছত বুজি পাবা।" ৮ পিতৰে তেওঁক তেওঁলোক আচাৰিত হ'ল। ২৩ যীচুৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ ক'লে "আপুনি মোৰ ভৱি কেতিয়াও নুধুৱাব।" যীচুৱে এজনক তেওঁ বহুত প্ৰেম কৰিছিল সেই শিষ্য জনে মেজৰ উত্তৰ দিলে, "যদি তোমাৰ ভৱি নুধুৱাওঁ, তেনহেলে মোৰে কাষত হেননীয়া হৈ পৰি যীচুৰ বুকুৰ কাষতে আছিলা সৈতে তোমাৰ একো সম্পর্ক নাই।" (aiōn g165) ৯ তেতিয়া ২৪ তেতিয়া চিমোন পিতৰে ইঙ্গিত দি সেই শিষ্য জনক চিমোন পিতৰে তেওঁক ক'লে, "হে প্ৰভু, মোৰ অকল ভৱি ক'লে, "তেওঁ কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, সোধাচোন?" ধুই দিয়াই নহয়, কিন্তু মোৰ হাত আৰু মূৰো ধুৱাওক।" ২৫ তেতিয়া তেওঁ যীচুৰ বুকুলে হাউলি গৈ সুধিলে, "হে ১০ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, "গা ধোৱা লোকৰ ভৱি ধোৱাৰ প্ৰভু, সেই জন নো কোন?" ২৬ যীচুৱে উত্তৰ দিলে, বাহিৰে, আন একো ধুৱাৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো তেওঁৰ "মই যি জনক এই পিঠা ডোখৰ ভাঙি জুৱুৰিয়াই ভগাই গোটেই শৰীৰ পৰিক্ষাৰ আছে। তোমালোকো পৰিক্ষাৰ দিম, তেৱেই সেই জন।" তেতিয়া তেওঁ পিঠা ডোখৰ হৈ আছা, কিন্তু সকলোৱেই নহয়।" ১১ কোনে তেওঁক জুৱুৰিয়াই লৈ, ইঙ্কৰিয়োত্তীয়া চিমোনৰ পুতেক যিহুদাক বিশ্বাসঘাতকতা কৰিব, সেই বিষয়ে যীচুৱে জানিছিল; দিলে। ২৭ সেই পিঠা ডোখৰ পোৱাৰ পাছতেই, চয়তান এই কাৰণে তেওঁ ক'লে, "তোমালোক সকলো নিৰ্মল তেওঁৰ ভিতৰ সোমাল। তেতিয়া যীচুৱে তেওঁক ক'লে, নহয়।" ১২ যীচুৱে তেওঁলোকৰ ভৱি ধুৱাই উঠি, নিজৰ "তুমি যি কাম কৰিবলৈ লৈছা, সেই কাম বেগতে কৰা।" পিঙ্কা কাপোৰ লৈ আকো বহিল, পাছত তেওঁ তেওঁলোকক ২৮ কিন্তু তেওঁ কিয় এই কথা ক'লে, সেই বিষয়ে তেওঁৰ ক'লে, "তোমালোকৰ কাৰণে মই যি কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে লগত মেজত ভোজন কৰিবলৈ বহা লোক সকলৰ কোনেও তোমালোকে বুজিলা নে? ১৩ তোমালোকে যে মোক 'গুৰু' বুজি পোৱা নাছিল। ২৯ কিয়নো কিছুমানে ভাৰিলে যে, আৰু 'প্ৰভু' বুলি মাতিছা, সেয়া ঠিকেই কৰিছা; কিয়নো যিহুদাৰ লগত ধনৰ জোলোং থকাৰ কাৰণে, 'পৰ্বলৈ মই সেয়েই হওঁ। ১৪ এতেকে প্ৰভু আৰু গুৰু যি মই, মই যি যি লাগে সেইবোৰ কিনিবলৈ নাইবা দৰিদ্ৰ সকলক যদি তোমালোকৰ ভৱি ধুৱালোঁ, তেনহেলে তোমালোকেও কোনো বস্ত দিবলৈ' যীচুৱে তেওঁক এই কথা ক'লে, । ইজনে সিজনৰ ভৱি ধুই দিয়া উচিত। ১৫ কিয়নো মই ৩০ তাতে তেওঁ সেই পিঠা ডোখৰ গ্ৰহণ কৰি, তেতিয়াই তোমালোকলৈ যি দৰে কৰিলোঁ, তোমালোকেও যেন বাহিৰলৈ গ'ল। সেই সময়, নিশাৰ সময় আছিল। ৩১ সেইদৰে কৰা, এই কাৰণে তোমালোকক আহিদেখুৱালোঁ। যেতিয়া সেই ঠাইৰ পৰা যিহুদা বাহিৰলৈ ওলাই গ'ল, ১৬ মই তোমালোকক অতি স্বৰূপকৈ কঙ্গ, নিজ গৰাকীতকৈ যীচুৱে ক'লে, "এতিয়া মানুহৰ পুত্ৰ মহিমাঞ্চিত হ'ল, দৈশ্বৰো দাস ভাঙৰ নহয়; আৰু যি জনে পঠালে সেই জনতকৈ তেওঁৰ যোগেনি মহিমাঞ্চিত হ'ল। ৩২ দৈশ্বৰ যদি তেওঁৰ পঠোৱা বাৰ্তাবাহক জন ভাঙৰ নহয়। ১৭ তোমালোকে যোগেনি মহিমাঞ্চিত হ'ল, তেতিয়া দৈশ্বৰেও পুত্ৰক নিজৰ এই সকলোৱেৰ পালন কৰা; এইবোৰ পালন কৰিলে, যোগেনি মহিমাঞ্চিত কৰিব, তেওঁ তৎক্ষণাতেই কৰিব।"

তোমালোক আশীৰ্বাদৰ ভাগী হৰা। ১৮ তোমালোকৰ ৩৩ মোৰ প্ৰিয় সন্তান সকল, তোমালোকৰ লগত মই সকলোৱে বাবে এই বিষয়ে কথা কৈছোঁ এনে নহয়; কিন্তু অলপ সময়হে আছোঁ। তোমালোকে মোক বিচাৰিবা; কিন্তু যি সকলক মই জানো তেওঁলোককহে মনোনীত কৰিলোঁ, ইহুদী সকলক যেনেকৈ কৈছিলোঁ যে, 'মই যি ঠাইলৈ

যাওঁ, সেই ঠাইলৈ তোমালোকে যাব নোরাৰা', তেনেকৈ কথাতে বিশ্বাস কৰা; নাইবা মই কৰা কাৰ্যবোৰৰ কাৰণে এতিয়া তোমালোককো কৈছোঁ। ৩৪ মই তোমালোকক মোক বিশ্বাস কৰা। ১২ মই তোমালোকক অতি স্বৃপ্তকৈ এটা নতুন আজ্ঞা দিওঁ, তোমালোকে পৰস্পৰে প্ৰেম কওঁ, মই যি যি কাৰ্য কৰোঁ, মোক বিশ্বাস কৰা জনেও কৰিবা; মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ তেনেকুৰা কাৰ্য কৰিব আৰু তাতকৈয়ো মহৎ মহৎ কাৰ্য তোমালোকেও পৰস্পৰে প্ৰেম কৰিবা। ৩৫ তোমালোকৰ কৰিব; কিয়নো মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ। ১৩ তোমালোকে যদি পৰস্পৰৰ মাজত প্ৰেম থাকে, তেনেহলে তোমালোক মোৰ নামেৰে যিহকে খুজিবা, মই তাকে পূৰ্ণ কৰিব; তাতে যে মোৰ শিষ্য হয়, ইয়াক তাৰ দ্বাৰাই সকলোৱে জানিব।” পিতা, পুত্ৰৰ দ্বাৰাই যেন মহিমাঞ্চিত হয়। ১৪ তোমালোকে ৩৬ চিমোন পিতৃৰে তেওঁক সুধিলৈ, “হে প্ৰভু, আপুনি ক'লৈ মোৰ নামেৰে যদি কিবা খোজা, তেনেহলে সেয়া মই পূৰ্ণ যায়?” যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মই যালৈ যাওঁ, তালৈ তুমি কৰিব। ১৫ তোমালোকে যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেনেহলে এতিয়া মোৰ পাছে পাছে আহিব নোৱাৰা; কিন্তু পাছত তুমি মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিবা। ১৬ আৰু মই পিতৃৰ ওচৰত মোৰ পাছে পাছে আহিবো।” ৩৭ পিতৃৰে তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰাৰ্থনা কৰিব, তেওঁ যাতে তোমালোকক আন এজন প্ৰভু, এতিয়াই নো কি কাৰণে আপোনাৰ পাছে পাছে যাব সহায়কৰ্তা দিয়ে আৰু তেওঁ যেন চিৰকাল তোমালোকৰ নোৱাৰো? মই আপোনাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰাণকো দিম।” লগত থাকো (aión g165). ১৭ সেই সত্যৰ আত্মাক জগতে ৩৮ যীচুৰে উত্তৰ দি ক'লে, “মোৰ কাৰণে তোমাৰ প্ৰাণ গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে; কিয়নো জগতে তেওঁক নেদেখে আৰু দিবা নে? মই তোমাক অতি স্বৃপ্তকৈ কওঁ, তুমি মোক নাজানেও; তোমালোকে হ'লে তেওঁক জানা; কিয়নো তেওঁ দোকমোকালিতে কুকুৰাই ডাক দিয়াৰ আগেয়ে তিনি বাৰ তোমালোকৰ সঙ্গে সঙ্গে থাকে আৰু তেওঁ তোমালোকৰ অস্থীকাৰ কৰিবা।”

১৪ “তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল নহওকা টেশ্বৰত বিশ্বাস

কৰা আৰু মোকো বিশ্বাস কৰা। ২ মোৰ পিতৃৰ ঘৰত অনেক থকা ঠাই আছে; আৰু নথকা হ'লে তোমালোকক ক'লোহেতেন; কিয়নো মই তোমালোকলৈ ঠাই যুগ্মত কৰিবলৈ যাওঁ। ৩ যদি মই যাওঁ আৰু তোমালোকলৈ ঠাই যুগ্মত কৰোঁ, তেনেহলে মই যি ঠাইত থাকোঁ, তোমালোকো সেই ঠাইতে থাকিবলৈ পাৰা, এই কাৰণে মই আকো আহি তোমালোকক মোৰ ওচৰলৈ লৈ যাম। ৪ মই যি ঠাইলৈ যাওঁ, তোমালোকে তাৰ বাট জানা।” ৫ খোমাই যীচুক ক'লে, “হে প্ৰভু, আপুনি ক'লৈ যায়, তাকেই আমি নাজানো; তেনেহলে বাট নো আমি কেনেকৈ জানিম?” ৬ যীচুৰে তেওঁক ক'লে, “ময়েই বাট, সত্য আৰু জীৱন; মোৰ যোগেদি নংগ'লে, পিতৃৰ ওচৰলৈ কোনো নাযাব নোৱাৰে। ৭ তোমালোকে মোক জনা হ'লে, মোৰ পিতৃকো জানিলাহেতেন; এতিয়াৰ পৰা তোমালোকে তেওঁক জানিছা আৰু দেখিছাও।” ৮ ফিলিপে যীচুক ক'লে, “হে প্ৰভু, পিতৃক আমাক দেখুৱাওঁ, সেয়ে আমালৈ যথেষ্ট হ'ব।” ৯ যীচুৰে ক'লে, “হে ফিলিপ, তোমালোকৰ সৈতে ইমান দিন থকাতো তুমি মোক চিনি পোৱা নাই নে? যি জনে মোক দেখিলৈ, তেওঁ মোৰ পিতৃকেই দেখিলৈ; ইয়াৰ পাছতো পিতৃক দেখুৱাওঁক বুলি কেনেকৈ কৰ পাৰিলা?” ১০ “মই যে পিতৃত আছোঁ আৰু পিতৃও যে মোৰ লগত আছে, ইয়াক তুমি বিশ্বাস নকৰা নে? মই যি যি কথা তোমালোকক কওঁ, সেইবোৰ নিজৰ পৰা নকওঁ; কিন্তু পিতৃয়ে মোৰ লগত থাকি তেওঁৰ কাৰ্যবোৰ সম্পন্ন কৰে। ১১ মই যে পিতৃত আছোঁ, আৰু পিতৃও যে মোৰ লগত আছে, মোৰ এই

মাজত থাকিব। ১৮ মই তোমালোকক অনাথকৈ এৰি

নাযাওঁ; মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আকো আহিম। ১৯

অলগ সময়ৰ পাছত জগতে মোক পূৰ্ণৰ দেখিবলৈ নাপায়, কিন্তু তোমালোকে হ'লে মোক দেখা পাৰা; কাৰণ মই

জীয়াই আছোঁ বাবে তোমালোকো জীয়াই থাকিবা। ২০

সেইদিনা তোমালোকে জানিবা যে, মই পিতৃত আছোঁ আৰু তোমালোকো মোত আছা, ময়ো তোমালোকত আছোঁ। ২১

যি জনে মোৰ আজ্ঞা পাই পালন কৰে, সেই জনে মোক প্ৰেম কৰে; আৰু যি জনে মোক প্ৰেম কৰে, সেই জনক প্ৰেম কৰি, তেওঁৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিব।” ২২ তেতিয়া

ঈক্ষৰিয়োত্তীয়া নহয়, আন যিহুদাই তেওঁক ক'লে, “হে প্ৰভু, কিনো হ'ল যে, আপুনি জগতৰ আগত প্ৰকাশিত

নহয়, কিন্তু আমাৰ আগত নিজকে প্ৰকাশ কৰিব?” ২৩

যীচুৰে উত্তৰ দি তেওঁক ক'লে, “কোনোৱে যদি মোক প্ৰেম কৰে, তেনেহলে তেওঁ মোৰ বাক্য পালন কৰিব; মোৰ পিতৃয়ে তেওঁক প্ৰেম কৰিব, আৰু আমি তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি, তেওঁৰে সৈতে নিবাস কৰিব। ২৪ যি জনে মোক

প্ৰেম নকৰে, সেই জনে মোৰ বাক্যও পালন নকৰে; আৰু যি বাক্য তোমালোকে শুনিবলৈ পাইছা, সেই বাক্য মোৰ

নহয়, কিন্তু মোক পঠোৱা পিতৃবহে। ২৫ মই তোমালোকৰ লগত থাকোতেই, এইবোৰ কথা তোমালোকক ক'লো;

২৬ কিন্তু সেই সহায়কৰ্তা পৰিত্র আত্মা, যি জনক পিতৃয়ে

মোৰ নামেৰে পঠিয়াৰ, তেওঁ তোমালোকৰ সকলো শিক্ষা

দিব আৰু মই তোমালোকৰ যি যি কৈছোঁ, এই আটাই কথা তোমালোকক সেঁৰাবাৰ। ২৭ মই তোমালোকলৈ শান্তি এৰি

যাওঁ, মোৰ শান্তি তোমালোকক দিওঁ; জগতে যেনেকৈ

দিয়ে মই তেনেকৈ নিদিওঁ। তোমালোকৰ হৃদয় ব্যাকুল তোমালোকেও পৰস্পৰে প্ৰেম কৰিব। ১৩ বন্ধুৰ বাবে নহওক, আৰু তয়াতুৰো নহওক। ২৮ মই তোমালোকক নিজৰ প্ৰাণ দিয়াৰ দৰে শ্ৰেষ্ঠ প্ৰেম আন ক'তো নাই। ১৪ যি দৰে ক'লো, সেই বিষয়ে তোমালোকে শুনিলা, মই তোমালোকক মই যি যি আজ্ঞা দিওঁ, সেইহোৱাৰ যদি পালন গৈ তোমালোকৰ ওচৰলৈ পুনৰ আহিমা তোমালোকে কৰা, তেনেহলে তোমালোক মোৰ বন্ধু। ১৫ এতিয়াৰ পৰা যদি মোক প্ৰেম কৰা, তেনেহ'লে মই পিতৃ ওচৰলৈ যাব মই তোমালোকক দাস বুলি নকওঁ, কিয়নো প্ৰভুৱে যি ওলোৱাৰ কাৰণে তোমালোকে আনন্দ কৰিলাহেঁতেন; কৰে দাসে সেই বিষয়ে নাজানে। মই তোমালোকক বন্ধু কিয়নো পিতৃ মোতকৈ মহান। ২৯ এইহোৱা ঘটা কালত বুলি কঠি, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ পৰা যি যি শুনিলোঁ; সেই তোমালোকে যেন বিশ্বাস কৰা, এই কাৰণে ঘটাৰ আগেয়ে, বিষয়বোৰে তোমালোকক জনালোঁ। ১৬ তোমালোকে যে মই তোমালোকক এইহোৱা কথা ক'লোঁ। ৩০ তোমালোকৰ মোক মনোনীত কৰিলা এনে নহয়, মইহে তোমালোকক সৈতে মই অধিক কথা এতিয়া নহ'ম, কিয়নো জগতৰ মনোনীত কৰিলোঁ; আৰু তোমালোক যেন ফলৱস্ত হোৱা, অধিকাৰী আহিছে; আৰু মোৰ ওচৰত তাৰ একো নাই। তাতে তোমালোকৰ ফল যেন স্থায়ী হয়। মোৰ নামেৰে ৩১ কিন্তু মই যে পিতৃক প্ৰেম কৰোঁ, আৰু পিতৃয়ে মোক পিতৃৰ আগত যি খুজিবা, সেয়াই তেওঁ তোমালোকক দিয়া আজ্ঞাবোৰ মই যে পালন কৰোঁ, এই বিষয়ে জগতে দিব, এই কাৰণে তোমালোকক নিযুক্ত কৰিলোঁ। ১৭ জানিবলৈ; এতিয়া উঠা, আমি ইয়াৰ পৰা যাওঁকহ'ক।"

১৫ "ময়েই প্ৰকৃত দ্ৰাক্ষালতা; মোৰ পিতৃ খেতিয়ক

২ গুচাই পেলায় আৰু যি যি ডালত গুটি ধৰে; সেইহোৱা ডালত পুনৰ অধিক গুটি ধৰিবলৈ তেওঁ পৰিক্ষাৰ কৰি দিয়ে। ৩ মই তোমালোকক কোৱা শিক্ষাব যোগেনি তোমালোক এতিয়া পৰিকৃত হৈছো। ৪ তোমালোক মোত সংযুক্ত হৈ থাকা, ময়ো তোমালোকৰ সৈতে সংযুক্ত হৈ থাকিম। দ্ৰাক্ষালতাত লাগি নাথাকিলে, ডালত যেনেকৈ গুটি ধৰিব নোৱাৰে, তেনেকৈ মোৰ লগত নাথাকিলে, তোমালোকে ফলৱস্ত হব নোৱাৰিবা। ৫ ময়েই দ্ৰাক্ষালতা, তোমালোক ডাল; যি জন মোৰ লগত থাকে আৰু ময়ো যি জনত থাকোঁ, সেই জন বহু ফলান হয়; কিয়নো মোৰ বাহিৰে তোমালোকে একো কৰিব নোৱাৰা। ৬ কোনোৱে যদি মোৰ লগত নাথাকে, তেনেহ'লে তেওঁক শুকান ডালৰ দৰে বাহিৰলৈ পেলোৱাত, সি শুকাই যায় আৰু সেইহোৱা গোটাই জুইত পেলাই দিয়া হয়, তাতে সেইহোৱা পোৰা যায়। ৭ তোমালোক যদি মোত থাকা আৰু মোৰ শিক্ষাও যদি তোমালোকত থাকে, তেনেহ'লে যি ইচ্ছা কৰা, তাকে খোজা, সেয়াই তোমালোকলৈ কৰা হব। ৮ ইয়াতে মোৰ পিতৃ মহিমান্বিত হয়, তোমালোকে অধিক ফল ধৰি নিজকে প্ৰামাণ কৰা যে, তোমালোক মোৰ প্ৰকৃত শিষ্য। ৯ পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক প্ৰেম কৰিলে, ময়ো তোমালোকক তেনেকৈ প্ৰেম কৰিলোঁ; তোমালোকে মোৰ প্ৰেমতে থাকা। ১০ যদি মোৰ আজ্ঞা পালন কৰা, তেনেহলে, মই যেনেকৈ পিতৃৰ আজ্ঞা পালন কৰি, তেওঁৰ প্ৰেমত থাকোঁ; তোমালোকো তেনেকৈ তেওঁৰ প্ৰেমতে থাকিবা। ১১ মোৰ আনন্দ তোমালোকত যেন থাকে আৰু তোমালোকৰ আনন্দ যেন সম্পূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে তোমালোকক এইহোৱা কথা মই ক'লোঁ। ১২ এই মোৰ আজ্ঞা, মই যেনেকৈ তোমালোকক প্ৰেম কৰিলোঁ, তেনেকৈ

মই তোমালোকক এইহোৱা আজ্ঞা দিছোঁ, তোমালোকে পৰস্পৰে ইজনে সিজনক প্ৰেম কৰিব। ১৮ জগতে যদি তোমালোকক ঘৃণা কৰে, তেনেহলে জানিব লাগে যে তোমালোকক ঘৃণা কৰাৰ পূৰ্বে মোকেই ঘৃণা কৰিলে। ১৯ তোমালোক জগতৰ হোৱা হ'লে, জগতে তোমালোকক নিজৰ লোকৰ দৰে প্ৰেম কৰিলোহেঁতেন; কিন্তু তোমালোক জগতৰ নোহোৱা। মই তোমালোকক জগতৰ মাজৰ পৰা মনোনীত কৰিলোঁ, এই কাৰণে জগতে তোমালোকক ঘৃণা কৰে। ২০ মই তোমালোকক যি শিক্ষা দিলোঁ সেই বিষয়ে সেৰৱণ কৰা, 'এজন দাস তেওঁৰ গৰাকীতকৈ ডাঙৰ নহয়।' তেওঁলোকে যদি মোক তাড়না কৰিলে, তেনেহলে তোমালোককো তাড়না কৰিব; মোৰ বাক্য যদি পালন কৰে, তেনেহলে তোমালোকৰ বাক্যও পালন কৰিব।

২১ কিন্তু যি জনে মোক পাঠিয়ালে, তেওঁক তেওঁলোকে নজমাৰ কাৰণে, মোৰ নামৰ কাৰণে তোমালোকক এইদৰে কৰিব। ২২ মই আহি তেওঁলোকক কথা নোকোৱা হ'লে, তেওঁলোকৰ পাপ নহ'লহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া মোক আৰু মোৰ পিতৃৰ কৰ্মবোৰক তেওঁলোকে দেখিলে, তথাপি তেওঁলোকে আমাক ঘৃণা কৰিলে। ২৫ বিধান-শাস্ত্ৰৰ এই বাক্য পূৰ্ণ হৰলৈ, এই সকলো ঘটিল; যেনেদৰে তেওঁলোকৰ শাস্ত্ৰত লিখা আছে, 'কোনো কাৰণ নোহোৱাতো তেওঁলোকে মোক ঘৃণা কৰিলে।' ২৬ কিন্তু পিতৃৰ পৰা ওলোৱা সেই সহায়কৰ্তা আহিব, সেই অগ্ৰসৰ হোৱা সত্যৰ আত্মক মই যেতিয়া তোমালোকলৈ পঠাম, তেতিয়া তেওঁ মোৰ বিষয়ে

সাক্ষ্য দিব। ২৭ তোমালোক আদিরে পৰা মোৰ লগত ক'লে, “তেওঁ আমাক কি কবলৈ বিচাৰিছে, কিছু সময়ৰ থকাৰ কাৰণে, তোমালোকেও সাক্ষ্য দিবা।”

১৬ “মই তোমালোকক এই সকলোৰেৰ কথা এই কাৰণে কলোঁ, যাতে তোমালোকৰ নিজৰ বিশ্বাসত বিখিন নজন্মোঁ। ২ মানুহোৰেৰ নাম-ঘৰৰ পৰা তোমালোকক বাহিৰ কৰিব, সেই কালত তোমালোকক বধ কৰোঁতা প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিছোঁ বুলি ভাৰিব, এনে কাল আহি আছে। ৩ তেওঁলোকে মোৰ পিতৃক আৰু মোক নজন্মাৰ কাৰণে এনে কৰ্মবোৰ কৰিব। ৪ কিন্তু যেতিয়া সেই সময় আহিব, তেতিয়া মই কোৱা কথাৰোৰ তোমালোকে মেন সোঁৰৰিবা, এই কাৰণে মই এইবোৰ কথা এতিয়া তোমালোকক ক'লোঁ। মই তোমালোকৰ লগত থকাৰ কাৰণে, এইবোৰ কথা আৰুণ্গিৰে পৰা কোৱা নাছিলোঁ। ৫ কিন্তু যি জনে মোক পঠিয়াইছে, এতিয়া মই তেওঁৰ ওচৰলৈ ঘুৰি যাওঁ; তথাপি তোমালোকৰ কোনেও মোক এইদৰে সুধিৰ নিবিচৰা, ‘ভূমি নো কলৈ গৈ আছা?’? ৬ কিন্তু মই তোমালোকক এইবোৰ কথা কোৱা কাৰণে, তোমালোকৰ হৃদয় বেজাৰবে ভৰি পৰিছে। ৭ তথাপি, মই তোমালোকক সঁচাকৈ কৈছোঁ; মই যোৱাই তোমালোকৰ পক্ষে ভাল, কিয়নো মই নগ'লে, তোমালোকৰ ওচৰলৈ সেই সহায়কৰ্তা নাহিব; কিন্তু মই গ'লে তোমালোকৰ ওচৰলৈ তেওঁক পঠিয়াই দিম। ৮ তেওঁ যেতিয়া আহিব, তেওঁ পাপৰ বিষয়ে, ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে আৰু সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে, জগতক দোষৰ প্ৰমাণ দিব। ৯ তেওঁ পাপৰ সম্পর্কত চেতনা দিব, কিয়নো তেওঁলোকে মোক বিশ্বাস নকৰে; ১০ ধাৰ্মিকতাৰ বিষয়ে বুজাৰ, কিয়নো মই এতিয়া পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ, তোমালোকে মোক এতিয়া দেখিবলৈ নাপাৰা; ১১ আৰু সোধ-বিচাৰৰ বিষয়ে চেতনা দিব, কিয়নো এই জগতৰ অধিকাৰী সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। ১২ তোমালোকক ক'বলৈ মোৰ অনেক কথা আছে, কিন্তু সেই কথা এতিয়া গ্ৰহণ কৰিবলৈ অতিৰিক্ত হব। ১৩ কিন্তু সেই সত্যৰ আত্মা যেতিয়া আহিব, তেতিয়া তেওঁ আটাই সত্যলৈ তোমালোকক পথ দেখুৱাই নিব; কিয়নো তেওঁ নিজৰ পৰা একো কথা নক'ব; কিন্তু যি কথা শুনিব, সেই বিষয়েহে ক'ব আৰু তোমালোকক ভবিষ্যতৰ কথা জনাব। ১৪ তেওঁ মোক মহিমান্বিত কৰিব; কিয়নো মোৰ যি আছে, তেওঁ তাৰ পৰা লৈ, তোমালোকক জনাব। ১৫ পিতৃৰ যি যি আছে, সেই সকলো মোৰ; এই হেতুকে মই ক'লোঁ, সত্যৰ আত্মাই মোৰ পৰা সকলো গ্ৰহণ কৰি তোমালোকৰ আগত ঘোষণা কৰিব। ১৬ কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকো অলপ সময়ৰ পাছত, মোক দেখিবলৈ পৰা।” ১৭ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ কোনো কোনোৱে পৰম্পৰৰ মাজত আলোচনা কৰি পাছত মোক দেখিবলৈ নোপোৱা; কিন্তু আকো অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পাবা; ‘কাৰণ মই পিতৃ ওচৰলৈ যাওঁ?’ তেওঁ এই কথা কলে আমি বুজি পোৱা নাই।” ১৮ এতেকে তেওঁলোকে ক'লে, “তেওঁনো এইটো কি কৈছে, ‘অলপ সময়?’ তেওঁ কি কথা কৈ আছে আমি নাজানো।” ১৯ যীচুৰে দেখিলে যে তেওঁলোকে তেওঁক সুধিৰ বাবে আগ্ৰহী, সেয়েহে মনৰ ভাৰ বুজি পাই তেওঁলোকক ক'লে, “মই যে তোমালোকক কলোঁ, ‘কিছু সময়ৰ পাছত তোমালোকে মোক দেখিবলৈ নোপোৱা, কিন্তু আকো অলপ সময়ৰ পাছত মোক দেখিবলৈ পাবা’, এই কথাৰ ওপৰতে তোমালোকে আলোচনা কৰি আছা নে?” ২০ মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে ক্ৰন্দন আৰু বিলাপ কৰিবা, কিন্তু জগতে আনন্দ কৰিব; তেতিয়া তোমালোকে শোক কৰিবা; কিন্তু পাছত তোমালোকৰ সেই শোক আনন্দ হৈ যাব। ২১ প্ৰসৱৰ সময়ত উপস্থিত হোৱাত মহিলাই প্ৰসৱৰ বেদনাত দুখ পায়; কিন্তু সন্তান ওপজিলেই, জগতলৈ এটি শিশু জন্ম হোৱাৰ আনন্দত, বেছি সময়লৈ সেই বেদনা তেওঁৰ মনত নাথাকে। ২২ ঠিক সেইদৰে তোমালোকেও এতিয়া দুখত আছা; কিন্তু মই আকো তোমালোকক দেখা দিম; তেতিয়া তোমালোকৰ হৃদয় আনন্দিত হ'ব আৰু তোমালোকৰ সেই আনন্দ কোনেও তোমালোকৰ পৰা কাঢ়ি নিব নোৱাৰিব। ২৩ সেইদিনা মোক একো প্ৰশং নুসুধিবা; মই তোমালোকক সঁচাকৈ কওঁ, তোমালোকে মোৰ নামেৰে পিতৃৰ আগত যদি কিবা খোজা, তেনেহলে তেওঁ তোমালোকক দিব। ২৪ এতিয়ালোকে মোৰ নামেৰে তোমালোকে একো খোজা নাই; খোজা, তেতিয়াহে পাবা, তেতিয়া তোমালোকৰ আনন্দ পৰিপূৰ্ণ হব। ২৫ এইবোৰ কথা উপমাৰে মই তোমালোকক ক'লোঁ, যি সময়ত মই তোমালোকক উপমা দিব নোৱাৰিম, প্ৰকাশকৈ পিতৃৰ কথা জনাম, এনে সময় আহিছে। ২৬ সেইদিনা যি খোজা, মোৰ নামেৰে খুজিবা; আৰু মই তোমালোকক কোৱা নাই যে, মই তোমালোকৰ হৈ পিতৃ ওচৰত প্ৰার্থনা কৰিম; ২৭ কিয়নো পিতৃয়ে নিজেই তোমালোকক প্ৰেম কৰে; কাৰণ তোমালোকে মোক প্ৰেম কৰিলা আৰু মই যে পিতৃৰ পৰা আহিছোঁ, ইয়াকো বিশ্বাস কৰিলা। ২৮ মই পিতৃৰ ওচৰৰ পৰা জগতলৈ আহিলোঁ; আকো জগতক এৰি এতিয়া মই পিতৃৰ ওচৰলৈ যাওঁ।” ২৯ তেতিয়া তেওঁৰ শিষ্য সকলে ক'লে, “চাওক, আপুনি এতিয়া স্পষ্টকৈ কেব ধৰিছে; আপুনি কোনো কথা অস্পষ্টকৈ কৈ থকা নাই। ৩০ এতিয়া আমি বুজি পালোঁ যে আপুনি সকলো জানে, কোনো ব্যক্তিয়ে আপোনাক সুধাৰ আগতেই আপুনি তাৰ উত্তৰ দিব পাৰে, আপুনি যে

ঈশ্বর পৰা আহিছে, ইয়াকে আমি বিশ্বাস কৰিছোঁ। ৩১ নাম মোক দিছা, তোমাৰ সেই নামত মই তেওঁলোকক যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এতিয়া বিশ্বাস কৰিছা নে?” বক্ষা কৰিলোঁ; আৰু মই তেওঁলোকক পহৰা দিলোঁ; তাতে ৩২ চোৱা, এনে সময় আহিছে, আৰু প্ৰকৃতে এনে সময় তেওঁলোকক এজনো বিনষ্ট নহ'ল, কেৱল বিনাশৰ পুত্ৰে আহিব, যেতিয়া তোমালোকে নিজ নিজ সা-সম্পত্তি গোট শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ কৰিবলৈ বিনষ্ট হ'ল। ১৩ কিন্তু এতিয়া মই গোট হৈ থাকিবা আৰু মোক অকলশৰীয়াকৈ এৰি যাৰা, তোমাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ; এই কাৰণে জগতে থাকেতেই তথাপি মই অকলশৰীয়া নহ'ও, কিয়নো পিতৃ মোৰ লগত এইবোৰ কথা কৈছোঁ। মোৰ আনন্দ যেন তেওঁলোকে আছে। ৩৩ এই কাৰণে মই তোমালোকক এইবোৰ কথা সম্পূৰ্ণৰূপে পায়া ১৪ মই তোমাৰ বাক্য তেওঁলোকক দিলোঁ; ক'লোঁ, যাতে তোমালোকে মোৰ শাস্তি পোৱা জগতত কিন্তু জগতে তেওঁলোকক ঘৃণা কৰে, কাৰণ তেওঁলোক তোমালোকে কঢ় পাবা, কিন্তু নিৰ্ভয় হোৱা; মই জগতৰ জগতৰ নহয়, মই যেনেকৈ জগতৰ নহ'ও। ১৫ তেওঁলোকক ওপৰত জয় কৰিলোঁ।”

১৭ যীচুৱে এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, স্বগলৈ চুকু

তুলি ক'লে, “হে পিতৃ, এতিয়া সময় হৈছে; তোমাৰ পুত্ৰক মহিমাস্থিত কৰা, যাতে তোমাৰ পুত্ৰয়ো তোমাক মহিমাস্থিত কৰিব পাৰে; ২ যি দৰে সকলোকে অনন্ত জীৱন দিবলৈ তুমি সকলো মানুহৰ ওপৰত তোমাৰ পুত্ৰক অধিকাৰ কৰিবলৈ দিলা। (aiónios g166) ৩ এইটোৱে অনন্ত জীৱন; একমাত্ৰ সত্য ঈশ্বৰ যি তুমি, তোমাক আৰু তুমি পঠোৱা যীচু শ্ৰীষ্টক তেওঁলোকে যেন জানে। (aiónios g166) ৪ তুমি মোক যি কৰ্ম কৰিবলৈ দিছিলা, সেয়া মই সিদ্ধ কৰি পথ্যৱীত তোমাক মহিমাস্থিত কৰিলোঁ ৫ এতিয়া, হে পিতৃ, তোমাৰ সান্নিধ্যৰে মোক মহিমাস্থিত কৰা। জগত সৃষ্টিৰ পূৰ্বে তোমাৰ সৈতে মোৰ যি মহিমা আছিল, সেই মহিমাবে, এতিয়া মোক মহিমাস্থিত কৰা। ৬ তুমি এই জগতৰ মাজৰ পৰা যি সকল মানুহক মোক দিলা, সেই সকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰকাশ কৰিলোঁ; তেওঁলোক তোমাৰেই আছিল, তুমি তেওঁলোকক মোক দিলা; আৰু তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য ধৰি বাখিছে। ৭ এতিয়া তেওঁলোকে জানিছে, তুমি মোক যি যি দিছিলা, সেই সকলোৱেই যে, তোমাৰ কাষৰ পৰাই হৈছে। ৮ কিয়নো তুমি যি বাক্য মোক দিলা, সেই বাক্য মই তেওঁলোকক দিলোঁ আৰু তেওঁলোকে সেই সকলোকে গ্ৰহণো কৰিলে, মই যে তোমাৰ পৰা আছিলোঁ, ইয়াকো তেওঁলোকে সঁচাকৈ জানিলে আৰু তুমি যে মোক পঠালা সেয়াও বিশ্বাস কৰিলে। ৯ মই তেওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰার্থনা কৰিছোঁ। মই গোটেই জগতৰ কাৰণে প্ৰার্থনা কৰা নাই, কিন্তু যি সকলক মোক দিলা, তেওঁলোকৰ কাৰণেহে কৰিছোঁ; কিয়নো তেওঁলোক তোমাৰ। ১০ মোৰ সকলো বস্ত তোমাৰ আৰু যি যি তোমাৰ, সেই সকলোৱেই মোৰ; মই তোমাৰ যোগেদিয়েই সেইবোৰত মহিমাস্থিত হৈছোঁ। ১১ মই এই জগতত রেছি দিন নাথাকো; কিন্তু এই লোক সকল হ'লে জগতত থাকিব, মই তোমাৰ ওচৰলৈ যাওঁ। হে পবিত্ৰ পিতৃ, আমি যেনেকৈ এক হৈ আছোঁ, তোমাৰ নামেৰে মোক দিয়া লোক সকলো যেন তেনেকৈ এক হব পাৰো। ১২ মই তেওঁলোকৰ লগত থকা সময়ত, তুমি যি

এই জগতৰ পৰা নিবলৈ মই তোমাক প্ৰার্থনা নকৰোঁ,

কিন্তু তুমি তেওঁলোকক চয়তানৰ পৰা বক্ষা কৰা। ১৬

তেওঁলোক জগতৰ নহয়, মই যেনেকৈ জগতৰ নহ'ও। ১৭

তোমাৰ বাক্যই সত্য; সত্যতাৰে তোমাৰ সেৱা কৰিবলৈ তেওঁলোকক পবিত্ৰ কৰা। ১৮ তুমি যেনেকৈ মোক জগতলৈ

পঠালা, ময়ো তেনেকৈ তেওঁলোকক জগতলৈ পঠালোঁ।

১৯ তেওঁলোকৰ কাৰণে মই নিজকে পবিত্ৰ কৰিছোঁ, যাতে

তেওঁলোকো সত্য বৃপে পবিত্ৰ হব পাৰো। ২০ মই কেৱল

এওঁলোকৰ কাৰণে প্ৰার্থনা নকৰোঁ, কিন্তু এওঁলোকৰ

বাক্যৰ দ্বাৰাই মোক বিশ্বাস কৰা সকলোৱে কাৰণে প্ৰার্থনা

কৰোঁ, ২১ গতিকে তেওঁলোক যেন সকলোৱে এক হয়;

হে পিতৃ, তুমি যেনেকৈ মোৰ লগত আছা, তেনেকৈ ময়ো

তোমাৰ লগত আছোঁ, তেনেকৈ তেওঁলোকেও যেন আমাৰ

লগত থাকে, তাতে জগতে যেন বিশ্বাস কৰে তুমি যে

মোক পঠিয়ালা। ২২ আৰু তুমি মোক যি মহিমা দিলা, সেই

মহিমা ময়ো তেওঁলোকক দিলোঁ, সেই কাৰণে তেওঁলোক

এক; আমি সকলোৱেই যেন এক হব পাৰোঁ, ২৩ তাৰ

বাবে মই তেওঁলোকত আৰু তুমি মোৰ লগত থাকিবা,

এইদৰে তেওঁলোক যেন সম্পূৰ্ণকৈ এক হয়, জগতে যাতে

জানে তুমি মোক পঠিয়াইছা, আৰু তুমি যেনেকৈ মোক

প্ৰেম কৰিলা, তেনেকৈ তেওঁলোককো প্ৰেম কৰা। ২৪ হে

পিতৃ, মই বিচাৰো, তুমি মোক যি দিছা, যি ঠাইত মই

আছোঁ, তেওঁলোকো যেন মোৰ লগত সেই ঠাইত থাকে,

তুমি যি মহিমা মোক দিষা সেই মহিমা যেন তেওঁলোকে

দেখিবলৈ পায়; কাৰণ জগত হ্রাপন কৰাৰ পূৰ্বেই তুমি

মোক প্ৰেম কৰিলা। ২৫ হে ন্যায়াৰান পিতৃ, জগতে তোমাক

নাজানিলে, কিন্তু মই তোমাক জানিলোঁ; আৰু তুমি যে

মোক পঠালা, সেয়া তেওঁলোকেও জানিলে। ২৬ তুমি কোন

হয়, সেই বিষয়ে মই তেওঁলোকৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিছোঁ,

আৰু ইয়াৰ পাছতো মই ইয়াকে কৰি থাকিম, তেতিয়া

তুমি মোক যেনে প্ৰেম কৰা, তেওঁলোকেও একেদৰে আন

লোকক প্ৰেম কৰিব আৰু মই তেওঁলোকৰ লগত থাকিম।

১৮ যীচুৱে এইবোৰ কথা কৈ, কিন্দ্ৰোণ উপত্যকাৰ

সিপাৰে য'ত এখন বাগিছা আছিল, সেই ঠাইলৈ

তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে তালৈ ওলাই গ'ল; আবু সেই নহয় নে?" তেওঁ ক'লে, "মই নহয়।" ১৮ সেই ঠাইতে বাগিচাত তেওঁ আবু তেওঁৰ শিষ্য সকল সেমাল। ২ শক্রৰ দাস আবু বক্ষকবোৰে ঠাণ্ডাৰ কাৰণে জুই জ্বলাইছিল হাতত শোধাই দিয়া যিহুদায় সেই ঠাই চিনি পাইছিল; আবু থিয়ে হৈ জুই পুৱাই আছিল; পিতৰেও সিহতৰ লগত কিয়নো যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলক লগত লৈ বহুত বাৰ থিয়ে হৈ জুই পুৱাই আছিল। ১৯ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে সেই ঠাইলৈ পৈছিল। ৩ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ বিষয়ে আবু শিক্ষাৰ বিষয়ে ফৰীটী সকলৰ বিষয়া আবু সৈন্যৰ দল এটাৰ সৈতে সুধিলে। ২০ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ দি ক'লে, "মই জগতৰ জোৰ, আৰিয়া আবু অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ লৈ, সেই ঠাইত উপস্থিত আগত মুকলিকৈ ক'লোঁ; মই নাম-ঘৰত আবু মন্দিৰত, হ'ল। ৪ তেতিয়া যীচুৱে, তেওঁৰ প্ৰতি কি ঘটিবলৈ গৈ ইহুনী সকলৰ গোটা খোৱা ঠাইত সদায় শিক্ষা দিলোঁ আবু আছে সেই বিষয়ে আগেয়ে জনাৰ বাবে, তেওঁলোকৰ কেতিয়াও গুপ্তে একো কোৱা নাই। ২১ আপোনালোকে আগলৈ ওলাই গৈ তেওঁ সুধিলে, "তোমালোকে কোন মোক কিয় সুধি আছে? তেওঁলোকক সোধক যি সকলে জনক বিচাৰিছা?" ৫ তেওঁলোকে উত্তৰ দিলে, "নাচৰতায়া মোৰ কথা শুনিলো; তেওঁলোকক মই কি ক'লো, সেই যীচুক।" যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, "ময়েই সেই জন।" বিষয়ে তেওঁলোকে জানে।" ২২ যীচুৱে এইবোৰ কথা তেওঁক শক্রৰ হাতত শোধাই দিয়া যিহুদাৰ তেওঁলোকৰ কোৱাত, ওচৰত থিয়ে হৈ থকা টেকেলাবোৰৰ মাজৰ সৈতে থিয়ে হৈ আছিল। ৬ যেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, এজনে যীচুক চৰ মাৰিলে আবু ক'লে, "এনে ধৰণৰ উত্তৰ "ময়েই সেই জন", তেতিয়া তেওঁলোক পাছ ছুহকি আহিল মহা-পুৰোহিতক কিয় দিছা?" ২৩ যীচুৱে তেওঁক উত্তৰ আবু মাটিত পৰি গ'ল। ৭ তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক দিলে, "যদি মই কিবা অন্যায় কথা কৈছোঁ, তেতিয়াহলে আকো সুধিলে, "তোমালোকে কোন জনক বিচাৰিছা?" অন্যায় কথাৰ প্ৰমাণ দিয়া; কিন্তু যদি মই সঠিক কথা তেওঁলোকে ক'লে, "নাচৰতায়া যীচুক।" ৮ যীচুৱে উত্তৰ কৈছোঁ, তেনহলে মোক কিয় মাৰিছা?" ২৪ তাৰ পাছত দিলে, "মই তোমালোকক কৈছোঁ, ময়েই সেই জন; হাননে যীচুক, মহা-পুৰোহিত কায়াফাৰ ওচৰলৈ পঠাই এতকে যদি মোক বিচাৰিছা, তেনহলে এওঁলোকক দিলে, যীচুক তেতিয়া বাঞ্ছি থোৱা আছিল। ২৫ তাতে যাবলৈ দিয়া।" ৯ তেওঁ আগেয়ে কোৱা কথা সম্পূৰ্ণ হৰলৈ চিমোন পিতৰে থিয়ে হৈ জুই পুৱাই আছিল। তাত থকা এইবোৰ ঘটিল। তেওঁ কৈছিল, "মোক যি সকলক দিলা, মানুহবোৰে তেওঁক সুধিলে, "তুমিও তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ তেওঁলোকৰ এজনকো মই হেৰুওৱা নাই।" ১০ তেতিয়া মাজৰ এজন নহয় নে?" তেওঁ অঞ্চীকাৰ কৰি ক'লে, "মই চিমোন পিতৰৰ, এখন তৰোৱাল আছিল, তেওঁ সেই নহয়।" ২৬ মহা-পুৰোহিতৰ এজন দাসে, যি জনৰ কাণ তৰোৱাল ফাঁকৰ পৰা উলিয়াই, মহা-পুৰোহিতৰ দাসক পিতৰে কাটি পেলাইছিল, তেওঁৰ সমন্বয়ী এজনে ক'লে, ঘাপ মাৰি, তাৰ সেঁ কাণ খন কাটি পেলালে। সেই দাসৰ "মই তোমাক তেওঁৰ লগত বাগিছাত দেখা নাছিলো নে?" নাম আছিল 'মক্ষ'। ১১ তেতিয়া যীচুৱে পিতৰক ক'লে, ২৭ তেতিয়া পিতৰে আকো অঞ্চীকাৰ কৰিলে; আবু সেই "তৰোৱাল ফাঁকত সুমুৰাই থোৱা; পিতৰে মোক যি দুখৰ সময়তে তৎক্ষণাত কুৰুৰাই ডাক দিলে। ২৮ ইয়াৰ পাছত পান-পাত্ৰ দিলে, মই তাতে পান নকৰিম নে?" ১২ তেতিয়া তেওঁলোকে যীচুক কায়াফাৰ ঘৰৰ পৰা প্ৰিটৰিয়ামলৈ লৈ সৈন্য দল আবু তেওঁলোকৰ সেনাপতি আবু ইহুনী সকলৰ গ'ল; তেতিয়া সময় বাতিপুৰা আছিল; তেওঁলোকে নিজেই বৰ্খীয়াবোৰে যীচুক ধৰি বাঞ্ছি, ১৩ প্ৰথমতে হাননৰ ওচৰলৈ প্ৰিটৰিয়ামৰ ভিতৰত সোমাৰবলৈ মন নকৰিলে, জানোছা লৈ গ'ল; কিয়নো তেওঁ সেই বছৰত মহা-পুৰোহিত হোৱা তেওঁলোক অশুচি হৈ পৰে, কিয়নো তেওঁলোকে নিষ্ঠাৰ-কায়াফাৰ শভৰেক আছিল। ১৪ এই কায়াফাই ইহুনী পৰ্বতৰ ভোজ খাৰলৈ আশা কৰি আছিল। ২৯ এতকে সকলক পৰামৰ্শ দিছিল যে, "লোক সকলৰ কাৰণে এজন পীলাতে বাহিৰলৈ গৈ তেওঁলোকক সুধিলে, "তোমালোকে মানুহ মৰা ভাল।" ১৫ তেতিয়া চিমোন পিতৰ আবু আন এই মানুহ জনৰ বিপক্ষে কি গোচৰ আনিছা?" ৩০ এজন শিষ্য যীচুৰ পাছে পাছে গ'ল। সেই শিষ্যৰ মহা- তেওঁলোকে উত্তৰ দি পীলাতক ক'লে, "এই লোক জন পুৰোহিতৰ সৈতে চিনাকি থকা বাবে যীচুৱে সৈতে মহা- দুৰ্ঘাতা নোহোৱা হ'লে, আপোনাৰ হাতত এওঁক শোধাই পুৰোহিতৰ চোতাললৈ সোমাই গ'ল। ১৬ কিন্তু পিতৰ নিদিলোহেঁতেন।" ৩১ তেতিয়া পীলাতে তেওঁলোকক দুৱাৰৰ বাহিৰত থিয়ে হৈ থাকিল। এই হেতুকে মহা- ক'লে, "এওঁক লৈ যোৱা তোমালোকৰ বিধানৰ মতে পুৰোহিতৰ চিনাকি সেই আন শিষ্যই আকো বাহিৰলৈ তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ কৰা।" ইহুনী সকলে তেওঁক ক'লে, আহি, দুৱাৰী মহিলা গৰাকীকৈ কৈ, পিতৰক ভিতৰলৈ "কাকো প্রাণদণ্ড দিবলৈ বিধান অনুসৰি আমাৰ ক্ষমতা আনিলে। ১৭ তাতে সেই দুৱাৰী মহিলা গৰাকীয়ে পিতৰক নাই।" ৩২ কিদৰে তেওঁৰ মৃত্যু হৈ এই বিষয়ে যীচুৱে যি ক'লে, "তুমিও এই মানুহ জনৰ শিষ্য সকলৰ মাজৰ এজন কথা ইঙ্গিত দিছিল, সেই ধৰণৰে মৰিবলৈ এই ইঙ্গিত

সিদ্ধ হ'বলে এনে হ'ল। ৩৩ এতেকে পীলাতে আকৌ ইহুদী সকলে পীলাতক উভৰ দিলে, “আমাৰ এক বিধান প্ৰিটৰিয়মৰ ভিতৰলৈ সোমাই হৈ, যীচুক সুধিলে ‘তুমি আছে, সেই বিধানৰ মতে তাৰ প্ৰাপদণ হোৱা উচিত; ইহুদী সকলৰ ৰজা নে?’ ৩৪ যীচুৱে উভৰ দিলে, ‘তুমি কিয়নো সি নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি দাবী কৰে।’ নিজেই এই কথা সুধিছা নে নাইবা অন্য লোকে মোৰ ৮ তেতিয়া পীলাতে এই কথা শুনি বৰ ভয় পালে, ৯ বিষয়ে তোমাক এই কথা সুধিবলৈ ক'লে?” ৩৫ পীলাতে তেওঁ প্ৰিটৰিয়মৰ ভিতৰলৈ সোমাই যীচুক আকৌ সুধিলে, উভৰ দিলে, “মই জানো ইহুদী মানুহ? তোমাৰ নিজৰ ‘তুমি ক'ৰ পৰা আহিছা?’ কিন্তু যীচুৱে তেওঁক একোঁ জাতিৰ লোক আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকলে মোৰ হাতত উভৰ নিদিলো। ১০ তেতিয়া পীলাতে তেওঁক ক'লে, “তুমি তোমাক শোধাই দিলে; তুমি কি কৰ্ম কৰিলা?” ৩৬ যীচুৱে মোক একোঁ কথা নোকোৱা নে? তোমাক যে এৰি দিবলৈ উভৰ দিলে, “মোৰ বাজ্য এই জগতৰ নহয়; মোৰ বাজ্য মোৰ ক্ষমতা আছে আৰু তোমাক ক্ৰুচত দিবলৈকো মোৰ এই জগতৰ হোৱা হ'লে ইহুদী সকলৰ হাতত যাতে মোক ক্ষমতা আছে, ইয়াক তুমি নাজানা নেকি?” ১১ যীচুৱে শোধাই দিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে মোৰ সেৱক সকলে তেওঁক উভৰ দিলে, “ওপৰৰ পৰা ক্ষমতা নিদিয়া হ'লে, মোক বক্ষা কৰিবলৈ প্ৰাণপণে যুদ্ধ কৰিলৈহেঁতেন; কিন্তু মোৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ একোঁ ক্ষমতা নহ'লহেঁতেন; এই এতিয়া মোৰ বাজ্য ইয়াত নহয়।” ৩৭ তেতিয়া পীলাতে কাৰণে, যি জনে তোমাৰ হাতত মোক শোধাই দিলে; তেওঁক ক'লে, “তেনেহলে তুমি ৰজা নে?” যীচুৱে উভৰ তেওঁৰেই পাপ গুৰুতৰ।” ১২ এই উভৰ শুনি পীলাতে দিলে, “মই যে ৰজা হওঁ, ইয়াক তুমিয়েই কৈছ। সত্যতাৰ তেওঁক এৰি দিবলৈ উপায় বিচাৰিলে; কিন্তু ইহুদী সকলে পক্ষে সাক্ষ্য দিলৈ মই জন্ম ধৰি এই জগতলৈ আহিলোঁ। আটাহ পাৰি ক'লে, “যদি এওঁক এৰি দিয়ে, তেনেহলে যি কোনোৱে এই সত্যৰ পক্ষত আছে, তেওঁলোকে মোৰ আপুনি চীজাৰৰ বক্স নহয়; যি কোনোৱে নিজকে নিজে কথা শুনে।” ৩৮ পীলাতে তেওঁক ক'লে, “সত্য নো কি?” ৰজা পাতে, তেওঁ চীজাৰৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়।” ১৩ এইবোৰ এই কথা সুধি তেওঁ পুনৰ বাহিৰত থকা ইহুদী সকলৰ কথা শুনি, পীলাতে যীচুক পুনৰ বাহিৰলৈ অনালে, আৰু ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক ক'লে, “মই এই মানুহ জনৰ ইৰী ভাষাৰে যাক গৰথা বোলে, এনে শিলপতা নামেৰে একোঁ দোষ দেখা পোৱা নাই। ৩৯ তোমালোকৰ এটা ঠাইত সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বিচাৰৰ আসন্ত বহিল। নিয়ম আছে, সেই নিয়ম অনুসৰে নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ সময়ত ১৪ তেতিয়া নিষ্ঠাৰ-পৰ্বৰ আয়োজনৰ দিনৰ প্রায় বাৰটা মই তোমালোকলৈ এজনক এৰি দিব লাগে, তোমালোকৰ বজাৰ সময় হৈছিল আৰু পীলাতে ইহুদী সকলক ক'লে, যদি ইচ্ছা হয়, তেনেহলে মই তোমালোকলৈ ইহুদী সকলৰ “চোৱা, য়া তোমালোকৰ ৰজা” ১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে ৰজাক এৰি দিম নে?” ৪০ তেতিয়া তেওঁলোকে আকৌ আটাহ পাৰি ক'লে, “দূৰ কৰক, দূৰ কৰক, ক্ৰুচত দিয়ক।” আটাহ পাৰি ক'লে, “এই মানুহ জনক নহয় কিন্তু বাৰাবাক পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, তোমালোকৰ বজাক নো এৰি দিয়ক।” সেই ‘বাৰাবাৰা’ এজন ডকাইত আছিল।

তেতিয়া পীলাতে যীচুক চাবুকেৰে কোৰাবলৈ আদেশ দিলে। ২ তাৰ পাছত সৈন্য সকলে কাঁইট্ৰে কিৰীটি সাজি যীচুৰ মূৰত দি, বেঞ্চে কাপোৰ পিঙ্কালে; ৩ ইয়াৰ পাছত তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি কৰলৈ ধৰিলে, “অভিনন্দন, হে ইহুদী সকলৰ ৰজা, য়া হওক!” এইদৰে কৈ তেওঁক চৰ মাৰিবলৈ ধৰিলে। ৪ পীলাতে আকৌ বাহিৰলৈ গৈ মানুহৰোক ক'লে, “চোৱা, মই এওঁত একোঁ দোষ নাপালোঁ আৰু সেয়েহে তোমালোকে জানিবৰ কাৰণে, এওঁক তোমালোকৰ সন্মুখলৈ উলিয়াই আনিছো।” ৫ এনেতে যীচুক কাঁইটৰ কিৰীটি আৰু উজ্জল বৰণীয়া কাপোৰ পিঙ্কাই বাহিৰলৈ উলিয়াই আনিলো। পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে “চোৱা, এই জনেই সেই মানুহ!” ৬ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত আৰু তেওঁলোকৰ বিষয়া সকলে যীচুক দেখি, আটাহ পাৰি ক'লে, “ক্ৰুচত দিয়ক, ক্ৰুচত দিয়ক।” পীলাতে তেওঁলোকক ক'লে, “তোমালোকে নিজে এওঁক নি ক্ৰুচত দিয়াগৈ; কিয়নো মই এওঁত একোঁ দোষ নাপালোঁ।” ৭

উন্নত দিলে, “মই যি লিখিলোঁ, লিখিলোঁরেই”। ২৩ পাছত নগৰৰ যোচেফ নামেৰে যীচুৰ এজন শিষ্যই, যি জন ইহুদী সৈন্য সকলে যীচুক ক্রুচত দিলে, তেওঁৰ পিঙ্গা কাপোৰ সকলৰ ভয়ত গোপনে আছিল, সেই জনে যীচুৰ দেহ নিবৰ চাৰি ভাগ কৰি, গাইপতি ভাগ এভাগ ল'লে; আৰু তেওঁৰ বাবে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিলে; তাতে পীলাতে অনুমতি চোলাও ল'লে। সেই চোলা সিয়নি নোহোৱাকৈ ওপৰৰে দিয়াত, তেওঁ গৈ যীচুৰ দেহটো নমাই লৈ গল। ৩৯ তেওঁৰ পৰা গোটেইটো খোৱা আছিল। ২৪ এই কাৰণে তেওঁলোকে লগত নীকন্দীমো আছিল, এই জনে প্ৰথম বাৰ বাতি পৰম্পৰে ক'লে, “এইটো চোলা আমি ফালি নেপেলোও, যীচুক চাবলৈ তেওঁৰ ওচৰলৈ গৈছিল, তেৱোঁ আই গন্ধৰস কিন্তু এইটো পাৰ বাবে চিঠি খেলোৱা হওকা” শাস্ত্ৰীয় মিহলি কৰা প্ৰায় চৌক্ৰিশ কিলোগ্ৰাম সুগন্ধি আনিলে। বচন সিদ্ধ হবলৈ এনে হ'লা “তেওঁলোকে নিজৰ মাজত ৪০ এইদৰে তেওঁলোকে যীচুৰ দেহ লৈ, ইহুদী সকলৰ মোৰ পিঙ্গা কাপোৰ ভাগ-বাঁটি ল'লো। ইয়াক নাফালি মৈদামত থোৱা বীতি অনুসৰি সেই সুগন্ধি সানি শণ সূতাৰ কোনে পাৰ চিঠি খেলালো” ২৫ এতেকে সৈন্য সকলে মিহি কাপোৰেৰে মেৰিয়াই তেওঁক মৈদামত থলো। ৪১ এইবোৰ কৰ্ম কৰিলে যীচুৰ ক্রুচৰ ওচৰতে তেওঁৰ মাক, আৰু যি ঠাইত যীচুক ক্রুচত দিয়া হৈছিল, সেই ঠাইতে মাকৰ ভনীয়েক, ক্লোপাৰ তিৰোতা মৰিয়ম, আৰু মগদলীনী এখন বাগিচা আছিল; সেই বাগিচাতে কেতিয়াও কোনো মৰিয়ম থিয় হৈ আছিল। ২৬ যেতিয়া যীচুৰে তেওঁৰ মাক লোকক নোহোৱা, এনে এটা নতুন মৈদামো আছিল। ৪২ আৰু যি শিষ্যক তেওঁ প্ৰেম কৰিছিল, সেই শিষ্য ওচৰত থিয় কাৰণ সেইদিনা ইহুদী সকলৰ আয়োজনদিন হোৱাত, হৈ থকা দেখিলে, তেতিয়া তেওঁ মাকক ক'লে, “হে নাৰী, সেই মৈদাম ওচৰত থকা কাৰণে, তেওঁলোকে তাতে যীচুক চোৱা, তোমাৰ পুত্ৰ!” ২৭ তেতিয়া তেওঁ সেই শিষ্যকো শুৱাই থলে।

ক'লে, “চোৱা, সৌৱা তোমাৰ মাতৃ! সেই সময়ৰে পৰা

সেই জন শিষ্যই তেওঁক নিজৰ ঘৰলৈ লৈ গল। ২৮ ইয়াৰ পাছত যীচুৰে বুজিলে যে সকলো কৰ্ম এতিয়া শেষ হ'ল; সেয়েহে শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হ'বৰ কাৰণে ক'লে, “মোৰ পিয়াহ লাগিছে”। ২৯ সেই ঠাইত চিৰকাৰে পূৰ হোৱা এটা পাত্ৰ আছিল; তাতে তেওঁলোকে চিৰকাৰে পূৰ হোৱা স্পঞ্জ এডোখৰ এচোৱা এডালত লগাই, তেওঁৰ মুখত দিলে। ৩০ তাতে যীচুৰে সেই চিৰকাৰ পাই ক'লে, “সিদ্ধ হ'ল”; তাৰ পাছত তেওঁ মূৰ দোৱাই আতা অৰ্গন কৰিলে। ৩১ সেইদিন আয়োজনদিন হোৱাত, বিশ্রামবাৰত দেহ ক্রুচৰ ওপৰত নাথাকে, (সেই বিশ্রামবাৰ দিনটো এটা বিশেষ দিন বা বৰ-দিন আছিল, কিয়নো সেইদিনা নিস্তাৰপৰ্বত দিনো আছিল), এই কাৰণে তেওঁলোকৰ তাৰি ভাঙি, দেহ তললৈ নমাবৰ বাবে ইহুদী সকলে পীলাতৰ ওচৰত গৈ সুধিলে। ৩২ তাতে সৈন্য সকলে আহি, যীচুৰ লগত ক্রুচত দিয়া, প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় জনৰো ভৰি ভাঙিলে। ৩৩ কিন্তু যেতিয়া যীচুৰ ওচৰলৈ আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ মৃত্যু হোৱা দেখি, ভৰি নাভাঙিলো। ৩৪ তথাপি সৈন্য সকলৰ এজনে বৰছাৰে শোঁচ মাৰি তেওঁৰ কোষ হানিলে, আৰু তেতিয়াই তাৰ পৰা তেজ আৰু পানী লওাই আছিল। ৩৫ এই ঘটনা যি জনে দেখিলে সেই জনে আহি এই বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে, তেওঁৰ সাক্ষ্য সত্য; আৰু তেওঁ জনে যে তেওঁ সত্য কথা কৈছে, এই কাৰণে তোমালোকেও যেন বিশ্বাস কৰা। ৩৬ কিয়নো ‘তেওঁৰ এডাল হাড়ো ভঙ্গ নহব’, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ এই বচন সিদ্ধ হ'বলৈহে, এই সকলো ঘটনা ঘটিল। ৩৭ ধৰ্মশাস্ত্ৰই পুনৰ আন এঠাইত কৈছে, ‘তেওঁলোকে যি জনক বিন্দিলে, সেই জনলৈকে দৃষ্টি কৰিব’। ৩৮ ইয়াৰ পাছত অৰিমাথিয়া

২০ সঞ্চাহৰ প্ৰথম দিনা অতি বাতিপুৰা, আন্ধাৰ

থাকোতেই, মগদলীনী মৰিয়মে মৈদামৰ ওচৰত গৈ, মৈদামৰ পৰা শিলটো আতৰাই থোৱা দেখিলে। ২ তাতে তেওঁ দৌৰি মাৰি, চিমোন পিতৰ আৰু যীচুৰ প্ৰিয় সেই আন শিষ্যৰ ওচৰলৈ গৈ, তেওঁলোকক ক'লে, কোনোবাই প্ৰভুক মৈদামৰ পৰা নিলে; কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে, সেই বিষয়ে আমি নাজানো। ৩ তাতে পিতৰ আৰু সেই আন শিষ্য সকল বাহিৰলৈ লোই আহি মৈদামৰ ওচৰলৈ গ'ল। ৪ তেওঁলোক দুয়ো একেলগে দৌৰি গ'ল, কিন্তু অন্য শিষ্য জন পিতৰক পাছ পেলাই আগত দৌৰিৰ গৈ প্ৰথমে মৈদামৰ ওচৰ পালে; ৫ আৰু তেওঁলোকে চাপৰি চাই, পৰি থকা শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ দেখিলে, কিন্তু মৈদামৰ ভিতৰলৈ নোসোমাল। ৬ তাতে চিমোন পিতৰে তেওঁৰ পাছে পাছে আহি মৈদামত সোমাল, আৰু দেখিলে যে, শণ সূতাৰ মিহি কাপোৰ কেইখন সেই ঠাইতে পৰি আছে, ৭ কিন্তু যি গামোচা তেওঁৰ মূৰত আছিল, সেই গামোচা সেইবোৰ কাপোৰৰ লগত নাই, সুকীয়াকৈ এঠাইত মৰিয়াই থোৱা আছে। ৮ ইয়াৰ পাছত যি জন শিষ্য মৈদামলৈ প্ৰথমতে গৈছিলে তেওঁ ভিতৰলৈ সোমাই সকলো দেখি বিশ্বাস কৰিলে। ৯ কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰ এই কথা কোৱা হৈছে যে ‘মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা তেওঁ পুনৰাব্য উঠিব’, শাস্ত্ৰৰ এই শিক্ষা তেওঁলোকে এতিয়ালৈকে বুজা নাছিল। ১০ তাতে সেই দুজন শিষ্য পুনৰ নিজৰ ঘৰলৈ গুটি গ'ল। ১১ কিন্তু মৰিয়মে মৈদামৰ বাহিৰত থিয় হৈ কান্দি আছিল; আৰু কান্দি কান্দি মৈদামৰ ভিতৰলৈ মূৰ দোৱাই চকু ফুৰালে, ১২ যীচুৰ দেহ শুৱাই থোৱা ঠাইৰ মূৰ-শিতানত এজন আৰু ভৰি-পথানত এজন, এনেদৰে দুজন শুক্঳

বন্ধ পরিধান করা স্বর্গৰ দুটক বহি থকা দেখিলে। ১৩ দুৱাৰ বন্ধ হৈ থকাতো, যীচুৱে আহি মাজত থিয় হৈ ক'লে, তেতিয়া তেওঁলোকে মৰিয়মক সুধিলে, “হে নাৰী, কিয় “তোমালোকৰ শাস্তি হওক”। ২৭ তেতিয়া তেওঁ খোমাক কান্দিছাই?” তেওঁ ক'লে, “কোনোবাই মোৰ প্ৰভুক নিলে; ক'লে, “ইয়াত তোমাৰ আঙুলি দি, মোৰ হাত চোৱা; আৰু কিন্তু তেওঁক ক'ত থলে নাজানো।” ১৪ এই কথা কৈ, তোমাৰ হাত মেলি, মোৰ কোষত সুমুউৱা। অবিশাসী নহৈ তেওঁ পাছফাললৈ মুখ ঘূৰাই, যীচুক থিয় হৈ থকা দেখিলে; বিশ্বাসকাৰী হোৱা।” ২৮ খোমাই উভৰ দি তেওঁক ক'লে, কিন্তু তেৱেই যে যীচু, তেওঁ চিনি নাপালে। ১৫ তেতিয়া “হে মোৰ প্ৰভু, হে মোৰ ঈশ্বৰ!” ২৯ যীচুৱে তেওঁক ক'লে, যীচুৱে তেওঁক সুধিলে, “হে নাৰী, তুমি কিয় কান্দিছা? “মোক দেখাৰ কাৰণেহে তুমি বিশ্বাস কৰিছা। যি সকলে কোন জনক নো বিচিহ্নিছা?” তেতিয়া তেওঁ বাবীচোৱা নেদেখিও বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকেই ধন্য।” ৩০ যীচুৱে বুলি ভাবি তেওঁক ক'লে, “হে মহাশয়, আপুনি যদি তেওঁক তেওঁৰ শিষ্য সকলৰ আগত ইয়াতকৈয়ো অনেক আচাৰিত এই ঠাইৰ পৰা নিলে, তেনেহলে ক'ত থলে, মোক কওক; চিন দেখুৱাইছিল, যিবোৰ এই পৃষ্ঠকত লিখা নাই। ৩১ মই তাৰ পৰা তেওঁক লৈ যাম।” ১৬ যীচুৱে তেওঁক কিন্তু যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ ত্ৰীষ্ণ, ইয়াক যেন তোমালোকে ক'লে, “আ’, মৰিয়মা” তেতিয়া মৰিয়মে মুখ ঘূৰাই ইত্বা বিশ্বাস কৰা, বিশ্বাস কৰি তেওঁৰ নামত যেন জীৱন পোৱা, ভাষাৰে ক'লে ‘ৰবুণি’ ইয়াৰ অৰ্থ, ‘হে গুৰু’ ১৭ যীচুৱে এই কাৰণে এইবোৰ কথা লিখা হ'ল।

তেওঁক ক'লে, “তুমি মোক নুচুৱা, কিয়নো মোৰ পিতৃৰ ওচৰলৈ এতিয়ালৈকে মই উঠা নাই। কিন্তু তুমি মোৰ ভাই সকলৰ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক কোৱাইগে, যি জন মোৰ পিতৃ আৰু তোমালোকৰো পিতৃ; আৰু মোৰ ঈশ্বৰ আৰু তোমালোকৰো ঈশ্বৰ, তেওঁৰ ওচৰলৈ মই উঠ' যাওঁ” ১৮ তেতিয়া মগদলীনী মৰিয়ম গ'ল আৰু শিষ্য সকলক এই সহাদ দিলে যে, “মই প্ৰভুক দেখিলোঁ” মৰিয়মে তেওঁলোকক জনালে যে ‘তেৱেই মোক এই কথা ক'বলৈ ক'লে। ১৯ সেইদিনা সন্ধিয়া সময়, এই দিন সপ্তাহৰ প্ৰথম দিন আছিল, শিষ্য সকল এটা ঘৰত গোট খালো তেওঁলোক থকা ঘৰৰ দুৱাৰবোৰ ইহুদী সকলৰ ভয়ত বন্ধ কৰি ল'লে, তেতিয়া যীচুৱে আহি তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে “তোমালোকৰ শাস্তি হওক”。 ২০ এই কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক তেওঁৰ হাত দুখন আৰু কোষ দেখুৱালো। তাতে শিষ্য সকলে প্ৰভুক দেখি আনন্দ কৰিলো। ২১ এই কাৰণে যীচুৱে তেওঁলোকক পুনৰ ক'লে, “তোমালোকৰ শাস্তি হওক, পিতৃয়ে যেনেকৈ মোক পঢ়ালে, ময়ো তেনেকৈ তোমালোকক পঠিয়াই দিম”。 ২২ এই কথা কৈ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰত নিশ্বাস পেলাই ক'লে, “পৰিব্ৰত আত্মা গ্ৰহণ কৰা। ২৩ তোমালোকে যি সকলৰ পাপ ক্ষমা কৰিবা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা হব; আৰু যি সকলৰ পাপ ক্ষমা নকৰা, তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰা নহবা।” ২৪ থোমা, বাৰ জনৰ মাজৰ যাক দিয়ুমো বোলে, তেওঁ যীচু অহা সময়ত তেওঁলোকৰ লগত নাছিল। ২৫ এতকে আন শিষ্য সকলে তেওঁক ক'লে, “আমি প্ৰভুক দেখিলোঁ।” কিন্তু তেওঁ তেওঁলোকক ক'লে, “তেওঁৰ হাতত গজালৰ চিন নেদেখিলে আৰু গজালৰ চিনত মোৰ আঙুলি নুসুমুৱালে, আংৰু তেওঁৰ কোষত হাত নুসুমুৱালে মই কোনোমতে বিশ্বাস নকৰোঁ।” ২৬ আকো আঠ দিনৰ পাছত, তেওঁৰ শিষ্য সকল থোমাৰ সৈতে ভিতৰত থাকোঁতে,

২১ এই সকলোবোৰ ঘটি যোৱাৰ পাছত যীচুয়ে নিজকে তিবিৰিয়া সাগৰৰ দাঁতিত শিষ্য সকলৰ সন্মুখত দেখা দিলো। এই ভাবে যীচুৱে পুনৰ শিষ্য সকলক দৰ্শন দিলে: ২ চিমোন পিতৃ আৰু যাক দিয়ুমো বোলে, সেই থোমা, আৰু গালীল প্ৰদেশৰ কাণ্ডা নগৰত থকা নথনেল আৰু চিৰদিয়ৰ পুতেক দুজন আৰু আন দুজন যীচুৰ শিষ্য, এওঁলোক সকলোৱে একে ঠাইতে আছিল। ৩ চিমোন পিতৃৰে তেওঁলোকক ক'লে, “মই মাছ মাৰিবলৈ যাওঁ”। এই বুলি তেওঁলোক ওলাই গৈ নারাত উঠিল; কিন্তু সেই ৰাতি তেওঁলোকে একোকে নাপালে। ৪ পাছত ৰাতি পুৱালত, যীচু বামত থিয় হ'ল; কিন্তু তেওঁ যে যীচু, ইয়াক সেই শিষ্যকেইজনে নাজানিলে। ৫ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক সুধিলে, “হেৰ যুৱক সকল, তোমালোকৰ লগত কিবা খোৱা বন্ধ আছে নে?” তেওঁলোকে তেওঁক উভৰ দিলে, “নাই।” ৬ তেতিয়া যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “নাৰৰ সোঁফালে জাল পেলোৱা, তেতিয়াহে পাৰা”。 তাতে তেওঁলোকে জাল পেলালে আৰু বহুত মাছ লাগিল, মাছৰ ভৰত, জাল টানি তুলিবই নোৱাৰিলে। ৭ তেতিয়া যীচুৰ প্ৰিয় শিষ্যই পিতৃক ক'লে, “এৱেই প্ৰভু”。 যেতিয়া চিমোন পিতৃৰে এই কথা শুনিলে যে, এৱেই ঈশ্বৰ, তেতিয়া তেওঁ গাত চোলা পিঙ্কি নিজেই জাঁপ মাৰি সাগৰত পৰিল (কিয়নো তেওঁ সাধাৰণভাৱে কাপোৰ পিঙ্কি আছিল)। ৮ কিন্তু আন শিষ্যকেইজনে, মাছে সৈতে জাল টানি টানি নাবেৰে আহিল; তেওঁলোক বাম পাবলৈ বেছি দুৰ নাছিল, কিয়নো তেওঁলোক বামৰ পৰা দুশ হাত মানৰ অধিক আতৰত নাছিল। ৯ পাছত তেওঁলোক বামত উঠিল, তাতে কয়লাৰ জুইৰ ওপৰত মাছ আৰু পঠা দেখিলো। ১০ যীচুৱে তেওঁলোকক ক'লে, “এতিয়া যিবোৰ মাছ ধৰিলা তাৰ পৰা কিছুমান মাছ আনাগৈ”。 ১১ তেতিয়া চিমোন

পিতরে নারত উঠি, এশ দুইকুবি তেব টা; বৰ মাছৰে থাকে, মই যদি এনেদৰে থকাটো বিচাৰো, তেনেহলে
ভৰি থকা জাল টানি বামলে তুলিলে; ইমানবোৰ মাছ তাত তোমাৰ কি কাম? অকল ইয়াকেহে কৈছিল। ১৪
লাগিলতো, জাল নাফাটিল। ১২ যীচুৱে তেওঁলোকক যি জনে এইবোৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছে আৰু এইবোৰ
ক'লে, “আহা তোমালোকে পুৱাৰ আহাৰ ভোজন কৰাহি”। লিখিলে, এৱেই সেই শিষ্য; আমি জানো যে, তেওঁৰ সাক্ষ্য
তেতিয়া তেৱেই যে প্ৰত্ব, ইয়াকে জানি ‘তুমি নো কেন?’ সত্য। ১৫ ইয়াৰ বাহিৰেও যীচুৱে বহু কৰ্ম কৰিলো সেই
এই বুলি সুধিবলৈ শিষ্য সকলৰ মাজৰ কোনো এজনৰ সকলোকে এটা এটাকৈ লিখিবলৈ গ'লে, যিমানবোৰ পুস্তক
সাহস নহ'ল। ১৬ পাছত যীচুৱে আহি, পিঠা আৰু মাছ লৈ হ'ব, বোধ কৰোঁ, সিমানবোৰ পৃথিবীতো নথৰিব।

তেওঁলোকক দিলে। ১৪ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উঠাৰ
পাছত, এইদৰে তৃতীয় বাৰ যীচুৱে শিষ্য সকলক দৰ্শন
দিলে। ১৫ তেওঁলোকে আহাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পাছত, যীচুৱে
চিমোন পিতৰক সুধিলে, “হে যোহনৰ পুত্ৰক চিমোন, তুমি
এই সকলোতকৈ মোক অধিক প্ৰেম কৰা নে?” পিতৰে
তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰত্বু; মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ,
আপুনি জানে”। যীচুৱে তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰ-শোৱালি
সকলক চৰোৱা।” ১৬ পুনৰ দ্বিতীয় বাৰ তেওঁ সুধিলে,
“হে যোহনৰ পুত্ৰক চিমোন তুমি মোক প্ৰেম কৰা নে?”
পিতৰে তেওঁক ক'লে, “হয় প্ৰত্বু; আপোনাক মই প্ৰেম
কৰোঁ, এই বিষয়ে আপুনি জানে।” যীচুৱে তেওঁক ক'লে,
“মোৰ মেৰবোৰ প্ৰতিপালন কৰা।” ১৭ তৃতীয় বাৰ তেওঁ
সুধিলে, “হে যোহনৰ পুত্ৰক চিমোন, তুমি মোক প্ৰেম কৰা
নে?” পিতৰে অসংতোষ কৰি ক'লে, ‘তেওঁ কিয় আকৌ
তৃতীয় বাৰ এই কথা সুধিলে, তুমি মোক ভাল শোৱা নে?’
ইয়াকে ভাৰি তেওঁ ক'লে, “হে প্ৰত্বু, আপুনি সকলো জানে;
মই যে আপোনাক প্ৰেম কৰোঁ, আপুনি জানে।” যীচুৱে
তেওঁক ক'লে, “মোৰ মেৰবোৰক চৰোৱা। ১৮ মই তোমাক
সঁচাকৈ কওঁ, তুমি ডেকা কালত, নিজে নিজৰ কঁকাল বাঞ্ছি,
য'লৈকে ইচ্ছা ত'লৈকে গৈছিলা; কিন্তু যেতিয়া তুমি বুঢ়া
হ'বা, তেতিয়া হাত মেলিবা আৰু অংঘান লোকে তোমাৰ
কঁকাল বাঞ্ছি, তোমাৰ য'লৈ যাবাৰ ইচ্ছা নাই, ত'লৈকে
তোমাক লৈ যাব।” ১৯ তেতিয়া যীচুৱে এই সকলো কথাবে
বুজাই দিলে যে, তেওঁ কেনে মৰণেৰে দৈশ্বৰক মহিমাহিত
কৰিব। এইদৰে কোৱাৰ পাছত যীচুৱে তেওঁক ক'লে,
“মোৰ পাছে পাছে আহা।” ২০ তেতিয়া পিতৰে মুখ ঘৰাই,
যি জনে বাতিৰ ভোজনৰ সময়ত, যীচুৰ বুকুলৈ হাউলি গৈ
সুধিছিল, ‘হে প্ৰত্বু, আপোনাক শক্ৰৰ হাতত কোনে শোধাই
দিব?’ যীচুৰ সেই প্ৰিয় শিষ্যক পাছে পাছে আহা দেখিলে।
২১ তাতে পিতৰে তেওঁক দেখি, যীচুক সুধিলে, “হে প্ৰত্বু,
এই মানুহ জনৰ কি অৱস্থা হ'ব?” ২২ তেতিয়া যীচুৱে
ক'লে, “মই আহালৈকে তেওঁ যদি জীয়াই থাকে”, মই যদি
এনেদৰে থকাটো ইচ্ছা কৰোঁ, তেনেহলে তাৰ পৰা তোমাৰ
কি হ'ব? তুমি মোক অনুসৰণ কৰা।” ২৩ এই কথা ভাই
সকলৰ মাজত বিয়াপি গ'ল; সেই শিষ্য নমৰিব বুলি যীচুৱে
তেওঁক কোৱা নাই; কিন্তু ‘মই আহালৈকে তেওঁ যদি জীয়াই

ପାଁଚନି

କେହିଗରାକୀମାନ ମହିଳା, ଯୀଚୁର ମାକ ମରିଯମ ଆରୁ ତେଓଂର
ଭାଯେକ ସକଳର ସୈତେ ସକଳୋରେ ଏକ ମନେରେ ପ୍ରାର୍ଥନାତ

୧ ହେଥିଯଫିଲ, ମେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରବନ୍ଧତ ଆବଶ୍ୟକୀୟରେ ପରା ଯୀଚୁକ ଲାଗି ଥାକିଲ । ୧୫ ସେଇ ସମୟହୋରାତ ପ୍ରାୟ ଏଣ ବିଶ ଜନ
ସ୍ଵଗଲେ ନିଯା ଦିନଲୈକେ ତେଓଂ ଯି କର୍ମ କରିଲେ ଆରୁ ଲୋକ ଗୋଟି ଖାଇ ଆଛିଲ, ତାତେ ପିତରେ ଉଠି କ'ଲେ, ୧୬
ଉପଦେଶ ଦିଲେ, ସେଇ ସକଳୋରର ବିଷୟେ ଲିଖିଲୋ । “ହେ ଭାଇ ସକଳ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବଚନ ସିଦ୍ଧ ହ'ବଲେ ଯୀଚୁକ ବନ୍ଦୀ
୨ ପାଛତ ତେଓଂକ ଓପରଲେ ତୁଲି ନିଯା ଦିନଲୈକେ ତେଓଂ କରାର ପ୍ର୍ୟୋଜନ ଆଛିଲ; କିଯନୋ ଯୀଚୁକ ବନ୍ଦୀ କରା ସକଳକ
ମନୋନୀତ କରା ପାଁଚନି ସକଳକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ଦ୍ୱାରାଇ ଆଜ୍ଞା ଯିହୁଦାଇ ବାଟ ଦେଖୁଟାରାର ବିଷୟେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଇ ଦ୍ୟାୟଦର
ଦିଲେ । ଓ କ୍ରୂଟୀୟ ମୃତ୍ୟୁର ଦୁଖଭୋଗର ପାଛତ ତେଓଂ ପାଁଚନି ମୁଖେରେ ପୂର୍ବତେ ପ୍ରକାଶ କରିଛି । ୧୭ ତେଓଂ ଆମାର ମାଜରେଇ
ସକଳର ଆଗତ ସମୟେ ଦେଖା ଦି ନିଜକେ ଜୀଯାଇ ଏଜନ ଆଛିଲ ଆରୁ ଏଇ ପରିଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଭାଗୋ ପାଇଛି ।
ଥକାର ପ୍ରମାଣ ଦିଲେ । ଏହିଦରେ ଯୀଚୁରେ ଚଲିଶ ଦିନଲୈକେ ୧୮ ଦୁର୍କର୍ମ କରି ଗୋରା ଧନେରେ ତେଓଂ ଏଡୋଖର ମାଟି କିନିଲେ
ଦର୍ଶନ ଦି ଦୈଶ୍ୟର ବାଜ୍ୟର କଥା ଘୋଷଣା କରିଲେ । ୧୯ ଏଦିନ ଆରୁ ତାତେ ତଳମୁରକୈ ପରି ଯିହୁଦାର ପେଟ ଫାଟି ନାଟ୍ରୀ
ପାଁଚନି ସକଳର ସୈତେ ସମବେତ ହୋରା ସମୟତ ତେଓଂ ଏଇ ଭୁବ୍ରୁ ସକଳୋ ଓଲାଲ । ୨୧ ଏଇ କଥା ଯିବୁଚାଲେମତ ନିବାସ
ଆଜ୍ଞା ଦିଲେ, “ତୋମାଲୋକେ ଯିବୁଚାଲେମ ଏବି ନାୟାବା, କିନ୍ତୁ କରା ଆଟାଇ ମାନୁହର ମାଜତ ବିଯାପି ପରିବ ଆରୁ ସେମେହେ
ମୋର ପରା ପିତ୍ରର ଯି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଶୁଣିଲା, ସେଇ ପ୍ରତିଜ୍ଞାଲୈକେ ତେଓଳୋକର ଭାଷାତ ସେଇ ମାଟିର ନାମ ହକଲଦାମା, ଅର୍ଧାୟ
ବାଟ ଚାଇ ଥାକା । ୫ ଯୋହନେ ପାନୀତହେ ବାଣିଜ୍ୟ ଦିଲେ, କିନ୍ତୁ ତେଜର ମାଟି ହଲ ।” ୨୦ ପିତରେ ପୁନର କ'ଲେ, “କିଯନୋ
କିଛୁଦିନର ପାଛତ ତୋମାଲୋକକ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାତ ବାଣିଜ୍ୟ ଗୀତମାଲା ପୁଣ୍ଯକତ ଲିଖା ଆଛେ, ‘ତେଓଂର ଥକା ଠାଇ ନିର୍ଜନ
ଦିଯା ହବ ।’” ୬ ପୁନର ଗୋଟି ଖୋରା ସମୟତ ତେଓଳୋକେ ଯୀଚୁକ ହୁଓକ, ‘ତାତ କୋନୋ ମାନୁହ ନଥାକକ; ଆରୁ ଆନେ ତେଓଂର
ସୁଧିଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ଇତ୍ତାଯେଲକ ଆପ୍ନୀ ଏଇ କାଳତେ ପୁନରାଇ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପଦ ପାୱକ ।” ୨୧ ଗତିକେ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁକ ଯୋହନେ
ବାଜ୍ୟ ଦିବ ନେ?” ୭ ତେତିଯା ତେଓଳୋକକ ତେଓଂ କ'ଲେ, ବାଣିଜ୍ୟ ଦିଯା ଦିନରେ ପରା ସ୍ଵଗଲେ ନିଯା ଦିନଲୈକେ ଯି ସକଳ
“ଯି କାଳ ଆରୁ ସମୟ ପିତ୍ରଯେ ନିଜର କ୍ଷମତାର ଅଧୀନତ ଲୋକେ ଆମାର ମାଜତ ଚଳା-ଫୁରା କରିଛି, ୨୨ ସେଇ ଲୋକ
ବାଖିଦେ, ସେଇ ବିଷୟେ ତୋମାଲୋକେ ଜାନିବିଲେ ନେପୋରା । ୮ ସକଳର ମାଜର ବାଣିଜ୍ୟ ଲୋରା ଏଜନ ଲୋକ ନିଶ୍ଚଯକୈ ଆମାର
କିନ୍ତୁ ଯେତିଯା ତୋମାଲୋକର ଓପରତ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଆହିବ, ସୈତେ ତେଓଂର ପୁନରୁଥାନର ସାକ୍ଷୀ ହୋରାର ପ୍ର୍ୟୋଜନ ଆଛେ ।”
ତେତିଯା ତୋମାଲୋକ ଆତ୍ମାତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହବା । ତେତିଯା ୨୩ ତେତିଯା ଲୋକ ସକଳେ ଯୋଚେଫ, ଯି ଜନକ ବାର୍ଚରା ଅଥବା
ତୋମାଲୋକେ ଯିବୁଚାଲେମ ଆଦି କରି ଗୋଟେଇ ଯିହୁଦୀଆ, ଯୁଷ୍ଟ ନାମେରେ ଓ ଜନା ଯାଯ ଆରୁ ମନ୍ତ୍ରଥିଯ; ଏଇ ଦୁଯୋଜନକେ
ଚମରୀଯା ଦେଶତ ଆରୁ ପୃଥିବୀର ସୀମାଲୈକେ ମୋର ସାଙ୍କୀ ଆଗଲେ ଆନିଲେ । ୨୪ ପାଛତ ତେଓଳୋକେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ହବା ।” ୯ ଏଇ କଥା କୋରାର ପାଛତ ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁକ ଆକାଶଲୈ ଗ'ଲେ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, ତୁମ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ, ସକଳୋରେ ହଦୟ ଜାନା।
ତୁଲି ନିଯା ହଲ ଆରୁ ଏଚପରା ମେଘେ ତେଓଂ ଢାକି ଧରିଲେ । ସେମେହେ ଏଇ ଦୁଜନର ମାଜର ପରା ଏଜନକ ମନୋନୀତ କରା;
ତାତେ ତେଓଳୋକେ ଓପରଲେ ବ' ଲାଗି ଚାଇ ଥାକିଲ, କିନ୍ତୁ ୨୫ କିଯନୋ ଯିହୁଦାଇ ପାପ କରି ନିଜର ଯାବଲମ୍ବୀଯା ଠାଇଲୈ
ପୁନରବର ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁକ ଦେଖା ନାପାଲେ । ୧୦ ଏହିଦରେ ଆକାଶଲୈ ଗ'ଲା ସେଇ ଠାଇତ ଏହି ଦୁଯୋ ଜନର ମାଜର କୋନ ଜନକ ତୁମ
ଏକେଥରେ ଚାଇ ଥାକେତେ, ହଠାୟ ବଗ୍ମ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରା ଦୁଜନ ଏହି ପରିଚର୍ଯ୍ୟ ଆରୁ ପାଁଚନି ପଦ ପାରଲେ ମନୋନୀତ କରିଛା,
ଲୋକ ତେଓଳୋକର ଓଚରତ ଯଥି ହଲ ଆରୁ ତେଓଳୋକ ସେୟା ପ୍ରକାଶ କରା ।” ୨୬ ପାଛତ ତେଓଳୋକେ ଦୁଯୋ ଜନର
କଲେ, ୧୧ “ହେ ଗାଲୀଲ ଦେଶର ଗାଲୀଲୀଯା ସକଳ, ତୋମାଲୋକେ କାରଣେ ଚିଠି ଖେଲୋତେ ମନ୍ତ୍ରଥିଯର ନାମ ଉଠିଲ ଆରୁ ତେଓଂ
କିଯ ଆକାଶଲୈ ବ' ଲାଗି ଚାଇ ବୈଚା? ଏଇ ଜନ ଯୀଚୁକ ଏଯାର ଜନ ପାଁଚନିର ଲଗତ ଗଣିତ ହଲ ।

୨ ପଥଶା-ଦିନିଯା ପର୍ବର ଦିନା ଯୀଚୁରେ ମନୋନୀତ କରା
ପାଁଚନି ସକଳ ଏଠାଇତ ଏକେଲଗେ ଗୋଟି ଖାଇ ଆଛିଲ । ୨
ସେଇ ସମୟତ ଅତିଶ୍ୟ ବେଗେରେ ଧୁମହା ବତାହ ବ'ଳାର ନିଚିମା
ଏଟା ଶଦ୍ଦ ସ୍ଵର୍ଗର ପରା ଅକସ୍ମାତେ ଆହି ଯି ଘରତ ପାଁଚନି
ସକଳ ବହି ଆଛିଲ, ସେଇ ଗୋଟେଇ ଘରଟୋ ଜୁବିଲେ । ୩
ତେତିଯା ତେଓଳୋକର ଆଗତ ଜିଭାର ସଦୃଶ ଜୁଇ ଓଲାଇ
ପ୍ରତିଜ୍ଞନର ଓପରତ ବୈ ଥାକିଲ । ୪ ସେଇ ସମୟତ ତେଓଳୋକ
ସକଳୋରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ପୂର ହୈ, ଆତ୍ମାଇ ନିର୍ଦେଶ ଦିଯାର
ଦରେ ଆନ ଆନ ଭାଷାରେ କଥା କବଲେ ଧରିଲେ । ୫ ସେଇ
ସମୟତ ଯିବୁଚାଲେମତ ବାସ କରା ଇହୁଦୀ ଲୋକ ଆରୁ ଆକାଶର

তলত থকা সকলো দেশের পৰা অহা ধৰ্মীয় ভক্ত সকল সেয়াও আপোনালোকে জানো। ২৩ কাৰণ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা সেই ঠাইত আছিন। ৬ যেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা অহা সেই তেওঁ নিৰ্ণীত আৰু পূৰ্বজ্ঞানেৰে তেওঁক তোলা হ'ল, কিন্তু শব্দ তেওঁলোকে শুনিবলৈ পালে, তেতিয়া তেওঁলোক আপোনালোকে তেওঁক বিধানহীনৰ হাতৰ দ্বাৰাই ক্রুচত একগোট হ'ল আৰু প্ৰতিজনে তেওঁলোকৰ নিজ ভাষাবে তুলি বধ কৰিলে। ২৪ কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁক মৃত্যুৰ যাতনাৰ পাঁচনি সকলক কথা কোৱা শুনি কিংকৰ্ত্ববিষ্টু হ'ল; পৰা মৃত্যু কৰি জীবাল, কিয়নো তেওঁ মৃত্যুৰ বক্ষনত ৭ তাতে তেওঁলোকে বিস্যামানিলে আৰু আচাৰিত হৈ থকা অসাধ্য। ২৫ তেওঁৰ বিষয়ে দায়ুদে কৈছিল, বোলে, নিজৰ মাজতে ভুৰভুৰালে আৰু ক'লে, “যি সকলে ইই ‘মই সদায় প্ৰভুক মোৰ সন্মুখত দেখিলোঁ; মই লৰচৰ কথা কৈছে, তেওঁলোক গালীলীয়া মানুহ নহয় নে? ৮ নহবলৈ তেওঁ মোৰ সেঁফালে থাকে; ২৬ এই হেতুকে যদি সেয়ে সত্য হয়, তেনেহলে আমি প্ৰতিজনে নিজ নিজ মোৰ মন আনন্দিত হৈছে, মোৰ জিভাই উল্লাস কৰিছে, মাত্-ভাষাত কেনেকৈ শুনিবলৈ পাইছোঁ?” ৯ পাৰ্থিয়া, আৰু মোৰ শৰীৰেও ভাৰসাৰে বাস কৰিব; ২৭ কিয়নো মাদিয়া, এলাম, মেচোপতেমিয়া, যিহুদা, কোণ্ডাকিয়া, তুমি মৃত্লোকত মোৰ আত্মাক নেৰিবা, আৰু তোমাৰ পত্ন, এচিয়া, ১০ ফিৰুগিয়া, পাম্ফুলিয়া, মিচৰ, এই সকলো পৰিত্ব জনক ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা। (Hadès g86) ২৮ তুমি দেশৰ মানুহ আৰু কুৰীণীৰ ওচৰৰ লুবিয়াৰ সীমাত থকা মোক জীৱনৰ পথ দেখুৱাবা আৰু তোমাৰ সন্মুখত যি সকল, ৰোম নগৰৰ পৰা অহা ইহুদী সকল আৰু ইহুদী আনন্দ, তাৰে মোক পূৰ কৰিবা।’ ২৯ হে ভাইসকল, পিতৃ ধৰ্ম লোৱা বিদেশী লোক সকল, ১১ ক্রীত আৰু আৰব কুলপতি দায়ুদৰ কথা আপোনালোকৰ আগত স্পষ্টকৈ দেশৰ মানুহবোৰে নিজ নিজ মাত্-ভাষাত ঈশ্বৰৰ মহৎ কব পাৰোঁ যে, তেওঁ মৰিল আৰু তেওঁক মৈদামত থোৱা আচাৰিত কাৰ্যৰ কথা কৈ থকা শুনিবলৈ পোৱাত ১২ হ'ল, তেওঁ সেই মৈদাম আজিলোকে আমাৰ মাজত আছোঁ তেওঁলোকে বিস্যামান সংশয় মনেৰে কোৱা-কুই কৰি ৩০ কিন্তু নিজে এজন ভাৰবাদী হৈ তেওঁৰ বংশৰ পৰা ক'লে, “এই সকলোৰ অৰ্থ কি?” ১৩ কিন্তু কিছু এজনক তেওঁৰ সিংহাসনত বহুবালৈ, ঈশ্বৰে শপত খাই সংখ্যক লোকে ক'লে, “এইবোৰ মানুহ নতুন দ্রাক্ষাবস যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, ৩১ সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ বিষয়ে জানিবলৈ পান কৰি মতলীয়া হৈছোঁ।” ১৪ তেতিয়া পিতৃৰে এ্যাহাৰ জন পোৱাত, ভবিষ্যতৰ ঘটনালৈ চাই ছীষ্টৰেই পুনৰুখানৰ পাঁচনিৰে সৈতে থিয় হৈ বৰ মাতৰে ক'লে, “হে যিহুদা বিষয়ে ক'লে যে, ‘তেওঁক মৃত্লোকত ত্যাগ কৰা নহ'ল লোক সকল, হে আটাই যিবুচালেম নিবাসী সকল, এই কথা আৰু তেওঁৰ শৰীৰো ক্ষয় নাপালো।’ (Hadès g86) ৩২ সেই আপোনালোকৰ জ্ঞাত হওক আৰু মোৰ কথালৈ কাণ দিয়ক। যীচুকে ঈশ্বৰে পুনৰুখানৰ মৈদামৰ পৰা জীৱিত কৰিলে, সেই ১৫ আপোনালোকে যেনেকৈ ভাবিছে, তেনেকৈ এওঁলোক ঘটনাৰ সাক্ষী আমি আছোঁ। ৩৩ এতেকৈ উত্তোলিত হৈ মতলীয়া নহয়, কাৰণ এতিয়া পুৱাৰ ন মানহে বাজিছোঁ। ১৬ ঈশ্বৰৰ সেঁহাতে ওখ পদ পাই আৰু পৰিত্ব আত্মাৰ বিষয়ে কিয়নো এই সকলো কথা যোৱেল ভাৰবাদীৰ যোগে কোৱা পিতৃৰ পৰা প্ৰতিজ্ঞা পাই আপোনালোকে যি দেখিছে হৈছিলঃ ১৭ ঈশ্বৰে কৈছে, শেষৰ দিনা সকলো মানুহৰ আৰু শুনি আছে, এইবোৰ তেওঁ বাকি দিলো ৩৪ কিয়নো ওপৰত মোৰ আত্মা বাকি দিম, তাতে তোমালোকৰ সতি- দায়ুদ হ'লে স্বৰ্গলৈ উঠা নাই, কিন্তু তেওঁ নিজেই এই সন্ততি সকলে ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰিব, তোমালোকৰ যুৱক কথা ক'লে, “প্ৰভুৰে মোৰ প্ৰভুক ক'লে, মোৰ সেঁফালে সকলে দৰ্শন পাৰ, তোমালোকৰ বৃদ্ধ লোক সকলে সপোন বহি থাকা, ৩৫ “যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শক্ৰবোৰক দেখিব। ১৮ আৰু সেই কালত মই তোমালোকৰ দাস, দাসী তোমাৰ ভৰ-পৰীৰা নকৰোঁ।” ৩৬ এই কাৰণে ইস্তায়েলৰ সকলৰ ওপৰত মোৰ আত্মা বাকি দিম, তাতে তেওঁলোকে সকলো মানুহে ইয়াক নিশ্চয়কে জনা উচিত যে, যি জনক ভাৰবাদী প্ৰচাৰ কৰিব, ১৯ আৰু মই আকাশত অডুত লক্ষণ অৰ্থাৎ যি জন যীচুক আপোনালোকে ক্রুচত দিলে, ঈশ্বৰে আৰু পৃথিবীতো নানা পৰাক্ৰমৰ চিন যেনে, তেজ, জুই হলে তেওঁক প্ৰভু আৰু ছীষ্ট পাতিলে। ৩৭ এই কথা আৰু ধোঁৰা স্বৰূপ মেঘ দেখুৱাম। ২০ প্ৰভু সেই মহৎ আৰু শুনি তেওঁলোকৰ হদয় বিপ্লাব, পিতৃৰ আৰু আন পাঁচনি প্ৰসিদ্ধ দিন অহাৰ পুৰ্বে, সূৰ্য আন্ধাৰ আৰু চন্দ্ৰ তেজৰ সকলক তেওঁলোকে কলে, “হে ভাই সকল, আমি এতিয়া দৰে হ'ব। ২১ কিন্তু যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কি কৰিম?” ৩৮ তেতিয়া পিতৃৰে তেওঁলোকক কলে, কৰে, সি পৰিদ্রাগ পাব।’ ২২ হে ইস্তায়েলী লোক সকল, “আপোনালোকে পাপ ক্ষমা পাবলৈ অনুতপ্ত হওক আৰু এই কথাবোৰে শুনক; নাচৰতীয়া যীচু আপোনালোকলৈ যীচু ছীষ্টৰ নামেৰে প্ৰতিজনে বাণিষ্ঠ গ্ৰহণ কৰক, তেনে ঈশ্বৰৰ মনোনীত জন যে হয়, এই বিষয়ে আপোনালোকে কৰিলেহে আপোনালোকে পৰিত্ব আত্মা পাৰ। ৩৯ কিয়নো জানি আছোঁ। ঈশ্বৰে যে তেওঁৰ দ্বাৰাই আচাৰিত আৰু আপোনালোক আৰু আপোনালোকৰ সন্তান সকললৈ আৰু অডুত কৰ্ম আৰু চিন আপোনালোকৰ আগত দেখুৱালে, দূৰেত থকা লোক সকলৰ কাৰণেও এই প্ৰতিজ্ঞা আছোঁ

যে, আমার প্রভু পরমেশ্বরে সকলোকে নিমন্ত্রণ করিব। ৪০ মানিলে আরু তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বেগাই আহিল; তাতে ইয়াৰ উপৰি তেওঁ ভালেমান কথাৰে সাক্ষ্য দি তেওঁলোকক তেওঁলোক থকা সেই ঠাই চলোমনৰ বাবাঙ্গ বুলি জনাজাত উদগণি দিলে আৰু ক'লে, “এই কুটিল লোকৰ পৰা নিজকে আছিল। ১২ ইয়াকে দেখি পিতৰে লোক সকলক কলে-বৰ্ক্ষা কৰক।” ৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁৰ কথা গ্ৰহণ “হে ইস্তায়েলীয়া লোক সকল, আপোনালোকে কিয় ইয়াত কৰি বাণিজ্য ললে আৰু সেই দিনাই প্ৰায় তিনি হাজাৰ এই কাৰ্য দেখি বিশ্বয় মানিছে? আমি আমাৰ শক্তিৰে লোকক তেওঁলোকৰ লগত লগ লগোৱা হ'ল। ৪২ পাছত বা ভক্তিৰে এই মানুহ জনক খোজ কঢ়ালোঁ বুলি ভাৰি তেওঁলোকে পাঁচনি সকলৰ উপদেশত, সহভাগিতাত, পিঠা আমাৰ ফালে কিয় একেথৰে চাই আছে? ১৩ যি জন যীচুক ভঙ্গত আৰু প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকিল। ৪৩ তাতে পাঁচনি আপোনালোকে শক্তিৰ হাতত শোধাই দিলে আৰু পীলাতে সকলৰ দ্বাৰাই অনেক অড়ুত লক্ষণ আৰু আচৰিত চিন এৰি দিবলৈ কোৱাৰ পাছতো তেওঁক এৰি দিবলৈ অস্বীকাৰ যেতিয়া দেখুওঠোৱা হ'ল, তেতিয়া সকলো লোকৰ ভয় লাগিল কৰিলে; অৱাহাম, ইচহাক, যাকোবৰ ঈশ্বৰ, অৰ্থাৎ আমাৰ ৪৪ আৰু বিশ্বাস কৰা সকলোৱে একলগ হৈ সকলো সম্পত্তি পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰে নিজৰ সেৱক সেই যীচু শ্রীষ্টক উমেহতীয়াকৈ ভাগ কৰিলে। ৪৫ আৰু তেওঁলোকৰ স্থারৰ মহিমাহিতি কৰিলে। ১৪ কিন্তু সেই পৰিব্ৰত আৰু ধাৰ্মিক আৰু অস্থাৱৰ সম্পত্তি বেঁচি যাৰ যি প্ৰয়োজন, সেইদৰে জনক অস্বীকাৰ কৰি, নৰবধী এটাকহে মোকলাই দিবৰ সকলোকে ভগাই দিলে। ৪৬ তাৰ পাছত সকলোৱে এক বাবে আপোনালোকে অনুমতি বিচাৰি নিবেদন কৰিলে; ১৫ উদ্দেশ্যেত সদায় মন্দিৰলৈ গৈ থাকিল আৰু ঘৰে ঘৰে আৰু জীৱনদাতা জনক আপোনালোকে বধ কৰিলে; কিন্তু পিঠা ভাণ্ডি ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি, সকলোৱে আনন্দেৰে আৰু ঈশ্বৰে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তুলিলো, তাৰ সাক্ষী নম্ব দুদয়েৰে খোৱা-বোৱা কৰিলে; ৪৭ আৰু ঈশ্বৰৰ স্তুতি আমি আছোঁ ১৬ আৰু তেওঁৰ নামত বিশ্বাস কৰাৰ কাৰণে, কৰি সকলো লোকৰ আদৰৰ পাত্ৰ হ'ল। প্ৰভুৰে দিমে দিমে এই যি মানুহ জনক আপোনালোকে চিনি পাইছে, এওঁক পৰিত্বাণ পোৱা লোক সকলক তেওঁলোকৰ লগত লগ তেওঁৰ নামেই বলৱান কৰিলে আৰু তেওঁ জয়োৱা বিশ্বাসে লগাই দিলে।

৩ এদিন প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত, অৰ্থাৎ আবেলি প্ৰায় তিনি মান বজাত পিতৰ আৰু যোহন যিৰুচালেম মন্দিৰলৈ গৈ আছিল। ২ তেনে সময়ত সেই মন্দিৰলৈ অহা লোক সকলৰ ওচৰত ভিক্ষা মাগিবলৈ সেই মন্দিৰৰ সুন্দৰ নামৰ দুৱাৰমুখত যি জনক সদায় থোৱা হৈছিল, তেনে ওপজাৰে পৰা থোৱা মানুহ এজনক কিছুলোকে কঢ়িয়াই আনিলে। ৩ তেওঁ পিতৰ আৰু যোহনক সেই মন্দিৰত সোমাৰলৈ ধৰা দেখি, ভিক্ষা পাবৰ বাবে অনুৰোধ কৰিলে। ৪ তেতিয়া পিতৰ আৰু যোহনে তেওঁলৈ একেথৰে চাই কলে, “মোৰ লগত বৃপ্ত সোণ একো নাই, কিন্তু যি আছে তাকে তোমাক দিও; নাচৰতীয়া যীচু শ্রীষ্টৰ নামেৰে উঠি ফুৰা।” ৫ তাকে কৈ তেওঁ তাৰ সেঁ হাতত ধৰি তুলি দিয়াত ভৰি আৰু গাঁঠিয়ে বল পালে। ৬ তাতে সেই মগনীয়াই লাফ মাৰি থিয় হৈ খোজকাটি ফুৰিলে আৰু ডেও দি দি ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি তেওঁলোকৰ সৈতে মন্দিৰত সোমাল। ৭ তাতে সকলো লোকে তেওঁক খোজকঢ়া আৰু ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰা দেখিলে। ৮ পাছত তেওঁলোকে তেওঁক মন্দিৰৰ সুন্দৰ দুৱাৰত বহি ভিক্ষা খোজা মানুহ জন বুলি জনিবলৈ পোৱাত, তেওঁলৈ যি ঘটিল, সেই বিষয়ে বৰ আচৰিত হ'ল আৰু বিশ্বয় মানিলে। ৯ সেই সুহ হোৱা থোৱা জনে পিতৰ আৰু যোহনক ধৰি থকা দেখি সকলো লোকে বিশ্বয়

আপোনালোকৰ সমূখ্যত এওঁক সম্পূৰ্ণ সুস্থ কৰি খোজ কঢ়ালে। ১৭ হে ভাই সকল মই জানিছো, আপোনালোকৰ শাসনকৰ্তা সকলে আৰু আপোনালোকে নুৰুজিয়ে সেই কৰ্ম কৰিলে। ১৮ কিন্তু ঈশ্বৰে পূৰ্বতে ভাৰবাদী সকলৰ মুখেৰে শ্রীষ্টৰ দুখভোগৰ বিষয়ত যি কথা কোৱাইছিল, সেই বিষয়কে তেওঁ এই বুপে সিদ্ধ কৰিলে। ১৯ এই কাৰণে মন-পালটাই ঘূৰি আহক যাতে, আপোনালোকৰ পাপ-মোচন হয় আৰু প্ৰভুৰ সন্তুষ্যৰ পৰা শান্তিযুক্ত কাল যেন আহে; ২০ আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে নিৰূপিত যি জন শ্রীষ্ট, সেই জন যীচুক যেন তেওঁ পঠিয়াই দিয়ে। ১১ ঈশ্বৰে পৰিব্ৰত ভাৰবাদী সকলৰ দ্বাৰা যি যি সময়ৰ কথা পূৰ্বতে কৈছিল, সকলো বিষয়ৰ পুনঃস্থাপনৰ সেই সময়লোকে স্বৰ্গই এই যীচু শ্রীষ্টক গ্ৰহণ কৰাৰ আৱশ্যক আছে। (aión g165) ১২ মোচিয়ে কৈছিল, “প্ৰভু পৰমেশ্বৰে আপোনালোকৰ ভাই সকলৰ মাজৰ পৰা মোৰ নিচিনা এজন ভাৰবাদী উৎপন্ন কৰিব আৰু তেওঁ আপোনালোকক যি কথা কৰ, সেই সকলো কথা আপোনালোকে শুনিব ১৩ কিন্তু সেই ভাৰবাদীৰ কথা যি কোনো প্ৰাণীয়ে নশুনে, তেওঁক নিজৰ লোকৰ মাজৰ পৰা মোৰ উচ্ছল কৰা হব।” ১৪ ইয়াৰ উপৰি চমুৰেল আদি কৰি যিমানবোৰ ভাৰবাদীয়ে কথা কলে, সকলোৱে এই সময়ৰ বিষয়েই কৈ গ'ল। ১৫ আপোনালোক সেই ভাৰবাদী সকলৰ সন্তান আৰু আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ সৈতে ঈশ্বৰে কৰা সেই বিধানৰ উত্তৰাধিকাৰী; তেওঁ অৱাহামক কৈছিল “তোমাৰ

বংশত পৃথিবীর সকলো জাতিয়ে আশীর্বাদ পাব।” ২৬ যোহনের বিরুদ্ধে একো কব নোরাবিলে। ১৫ তেওঁলোকে আপোনালোকৰ প্রতি জনক নিজ দুষ্টতাৰ পৰা ঘূৰাই পাঁচনি সকলক সভা কক্ষৰ পৰা ওলাই যাবলৈ আজ্ঞা দিলে আশীর্বাদ দিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰ যীচুক প্ৰথমতে আৰু নিজৰ মাজতে আলোচনা কৰি ক'লে- ১৬ “এই লোক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালে।

৪ পিতৰ আৰু যোহনে লোক সকলৰ মাজত কথা কৈ

থাকোতে মন্দিৰৰ পুৰোহিত, সেনাপতি আৰু চৰ্দূকী সকলে তেওঁলোকৰ ওচৰত আহি উপস্থিত হলা। ২ পিতৰ আৰু যোহনে লোক সকলক যীচুৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়াত আৰু মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচুৰ পুনৰুখান হোৱা বিষয়তো ঘোষণা কৰি থকাত তেওঁলোক অতি বিৰুক্ত হ'ল। ৩ তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক ধৰিলে আৰু তেতিয়া সক্ষিয়া সময় হোৱা বাবে, পাছদিনা পুৱা নোহোৱালৈকে কাৰাবাগাৰত বন্দী কৰি থলে। ৪ কিন্তু যি সকলে শিক্ষা শুনিছিল, তেওঁলোকৰ মাজৰ বহুত মানুহে বিশ্বাস কৰিলে; সেই বিশ্বাসী সকলৰ সংখ্যা হিচাপ কৰোঁতে প্ৰায় পাঁচ হাজাৰ পোৱা গ'ল। ৫ পাছদিনা ইহুদী সকলৰ অধিকাৰী, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকল একেলগে যিৰুচালেমত মিলিত হ'ল। ৬ তাতে মহা-পুৰোহিত হানন উপস্থিত আছিল। তেওঁৰ বাহিৰেও কায়াফা, যোহন, আলেকজেন্দ্ৰাৰ আৰু মহা-পুৰোহিতৰ পৰিয়ালৰ বহুত লোক উপস্থিত আছিল। ৭ তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক মাজত থিয় কৰাই সুধিলে- “তোমালোকে কি শক্তিৰে বা কি নামেৰে এই কাৰ্য কৰিছা?” ৮ তেতিয়া পিতৰে পৰিবৰ্ত আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ তেওঁলোকক কলে- “হে লোক সকলৰ শাসনকৰ্তা আৰু পৰিচাৰক সকল, ৯ আজি এজন অসুস্থ মানুহলৈ কৰা উপকাৰৰ দেখি, তেওঁ কি উপায়েৰে সুস্থ হ'ল সেই বিষয়ে জানিবৰ বাবে আপোনালোকে আমাক এই বিষয়ে সোধ-বিচাৰ কৰি প্ৰশ্ন সুধিছে নেকি? ১০ সেয়াই যদি হয়, আপোনালোক আৰু ইস্মায়েলৰ আটাইলোকে ইয়াকে জানক যে, যি যীচু খ্ৰীষ্টক আপোনালোকে কুচত দিছিল আৰু তেওঁক ঈশ্বৰে মৈদামৰ পৰা তুলিলে আৰু সেই নাচৰতীয়া যীচুৰ নামেৰে এই ব্যক্তি জন সুস্থ হৈ ইয়াত আপোনালোকৰ আগত থিয় হৈ আছে। ১১ যি শিলক আপোনালোকৰ দৰে ঘৰ সাজোতাই আৱহেলা কৰিলে, সেই যীচু খ্ৰীষ্টই হৈছে সেই শিল। সেই শিলক চৰকৰ প্ৰধান শিল কৰা হ'ল। ১২ তেওঁৰ বাহিৰে আন কঠো পৰিবাগ নাই, কিয়নো সৰ্গৰ তলত আৰু মানুহৰ মাজত যাৰ দ্বাৰা আমি উদ্বাৰ পাম, এনে আন কোনো নাম নাই।” ১৩ পিতৰ আৰু যোহনৰ সাহস দেখি আৰু তেওঁলোক লিখা-পঢ়া নজনা লোক বুলি জনিবলৈ পোৱাত, তেওঁলোকে বিস্ময় মানিলো তেওঁলোকে জনিলো যে, পিতৰ আৰু যোহন যীচুৰ লগত আছিল। ১৪ সেই সুস্থ হোৱা লোক জন তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ থকা দেখি, ইহুদী নেতা সকলে পিতৰ আৰু

সকলক লৈ কি কৰা যায়? এওঁলোকে যে এক আচাৰিত কাম

কৰিলে যিৰুচালেমত থকা সকলোৱে জানিছে আৰু আমিও তাক অস্বীকাৰ কৰিব নোৱাৰাবোঁ। ১৭ কিন্তু মানুহৰ মাজত যেন এই কথা বিয়পি নাযায়, সেই কাৰণে এওঁলোকক এই নামেৰে আন লোকৰ আগত কোনো কথা নকবলৈ আমি সারাধান কৰি দিওঁহক।” ১৮ তেতিয়া তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক মাতি আনি, যীচুৰ নামেৰে কোনো কথা নকবলৈ আৰু উপদেশ নিদিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ১৯ কিন্তু পিতৰ আৰু যোহনে উত্তৰত তেওঁলোকক ক'লে- “আপোনালোকেই বিচাৰ কৰি কওক ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা আমান্য কৰা বা আপোনালোকৰ আজ্ঞা পালন কৰা ইয়াৰ ভিতৰত কোনটো বিষয় আমি পালন কৰা উচিত হব? ২০ কিয়নো আমি যিবোৰ দেখিলোঁ আৰু শুনিলো, সেই বিষয়বোৰ নোকোৱাকৈ থাকিব নোৱাৰাবোঁ”। ২১ পাছত পুনৰবাৰ সতৰ্ক কৰি পিতৰ আৰু যোহনক যাবলৈ এৰি দিলে। কিয়নো তেওঁলোকে পিতৰ আৰু যোহনক শাস্তি দিবলৈ একো উপায় নাপালে, ইয়াৰ উপৰি তেওঁলোকে কৰা কাৰ্যবোৰ দেখি লোক সকলে ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি আছিল। ২২ আৰু যি জন লোক সুস্থ হৈছিল, সেই মানুহজনৰ বয়স চল্লিশ বছৰৰ বেঁচি আছিল। ২৩ পিতৰ আৰু যোহনক এৰি দিয়াৰ পাছত, তেওঁলোক সঙ্গী সকলৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু প্ৰধান পুৰোহিত, পৰিচাৰক সকলে যি যি কৈছিল, সেই সকলোৰে কথা তেওঁলোকক জনালে। ২৪ এইবোৰ কথা শুনি সকলোৱে একেলগে উচ্চবৰে সৰ্থৰ উদ্দেশ্যে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে, “প্ৰভু, আকাশমণ্ডল, পৃথিবী, সাগৰ আৰু এই সকলোৱে মাজত যি যি আছে, সকলোৱে সৃষ্টিকৰ্তা তুমিৰেই। ২৫ তুমি তোমাৰ দাস, আমাৰ পিতৃপুৰুষ দায়ুদৰ মুখেৰে পৰিব্রত আত্মাৰ দ্বাৰা এই কথা কৈছিলা, জাতিবোৰ কিয় কুদ্ধ হ'ল? সকলো লোকে কিয় অসাৰ চিন্তা কৰে? ২৬ ঈশ্বৰ আৰু তেওঁৰ অভিযুক্ত জনৰ বিৰুদ্ধে জগতৰ ভজা সকল একেলগে উঠিছে, শাসনকৰ্তা সকল একগোট হৈছে। ২৭ হয়, এই নগবতে তুমি অভিযুক্ত কৰা তোমাৰ পৰিব্রত দাস যীচুৰ বিৰুদ্ধে হেৰোদ আৰু পত্নীয় পীলাত; অনা-ইহুদী আৰু ইস্মায়েলী সকলৰ সৈতে একেলগ হৈছিল। ২৮ তোমাৰ হাততেৰে আৰু তোমাৰ ইচ্ছাত যি ঘটিৰ বুলি তুমি পূৰ্বতে ঠিক কৈছিলা, সেই কাৰ্য সিদ্ধ হ'বলৈকে তেওঁলোক একত্ৰিত হ'ল।। ২৯ হে প্ৰভু, এতিয়া তেওঁলোকৰ এই ভীতি প্ৰদৰ্শন শুনা! তোমাৰ দাস সকলক তোমাৰ বাক্য অতি সাহসৰে কৰলৈ অনুগ্ৰহ দান কৰা। ৩০ তোমাৰ পৰিব্রত দাস যীচুৰ নামেৰে সুস্থ কৰিবলৈ, আচাৰিত কাৰ্য আৰু

চিন দেখুবাবলৈ তুমি তোমাৰ হাত আগবঢ়াই দিয়া”। ৩১ তোমালোকে কেনেকৈ একমত হলা? চোৱা, যি সকলে এনেদৰে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ পাছত, যি ঠাইত তেওঁলোক গোট তোমাৰ স্বামীক মৈদাম দিব পৈছিল; তেওঁলোক আহি খাই আছিল; সেই ঠাই কঁপিবলৈ ধৰিলে আৰু সকলোৱে দুৱাৰৰ ওচৰ পাইছেই, তেওঁলোকে তোমাকো বাহিৰলৈ পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল। তাৰ পাছত তেওঁলোকে লৈ যাব।” ১০ তেতিয়াই পিতৰৰ চৰণত পৰি চফীৰাই প্ৰাণ স্মৃশ্বৰৰ বাক্য সাহসেৰে কৰলৈ ধৰিলৈ। ৩২ বিশ্বাসী সকল ত্যাগ কৰিলৈ। যুৱক সকলে ভিতৰলৈ আহি, চাফীৰাকো মনে-প্ৰাণে এক হৈ আছিল। তেওঁলোকৰ কোনেও নিজৰ মৃত দেখিলো তেতিয়া তেওঁকো বাহিৰলৈ নি তেওঁৰ স্বামীৰ সম্পত্তিক নিজৰ বুলি দাবী নকৰিলে, বৰং তেওঁলোকে কাষতে মৈদাম দিলৈ। ১১ মণ্ডলীৰ সকলো লোকে যেতিয়া আটাৰ বন্ধ উমেহতীয়াকৈ বাখিলে। ৩৩ পাঁচনি সকলে এই কথা শুনিলে, তেওঁলোকে অতিশয় ভয় খালে। ১২ মহান শক্তিৰ প্ৰভাৱেৰে প্ৰভু ঘীচুৰ পুনৰুখানৰ সাক্ষ্য দিলে পাছত পাঁচনি সকলৰ দ্বাৰাই মানুহৰ মাজত অনেক চিন আৰু তেওঁলোক সকলোৱে মহা অনুগ্ৰহ প্ৰাপ্ত হল। ৩৪ আৰু আচৰিত কাৰ্য হৰলৈ ধৰিলৈ। তেওঁলোক সকলোৱে তেওঁলোকৰ মাজত কোনো এজনৰে একো আভাৰ নাছিল, চলোমনৰ বাবাঙ্গত গোট খাইছিল। তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যও কিয়নো যি সকলৰ ঘৰ-বাৰী বা মাটি আছিল, তেওঁলোকে একে আছিল। ১৩ যদিও সকলোৱে তেওঁলোকক সমাদৰ সেইবোৰ বেঁচি সেই সম্পত্তিৰ মূল্য আনি পাঁচনি সকলৰ কৰিলৈ, তথাপি আনি লোক সকলে তেওঁলোকৰ মাজত চৰণত হৈছিল। ৩৫ পাছত বিশ্বাসী সকলৰ যাৰ যেনেকৈ সোমাৰলৈ সাহস নকৰিলৈ। ১৪ কিন্তু ইয়াৰ মাজতৰে অনেক প্ৰয়োজন, তেনেকৈ পাঁচনি সকলে সকলোকে ভগাই দিয়ে। পুৰুষ আৰু মহিলাই বিশ্বাস কৰি প্ৰভুৰ বিশ্বাসত যোগ ৩৬ যোচেফ নামৰ লেবী বংশৰ এজন মানুহ আছিল। তেওঁ দিলৈ। ১৫ ইয়াৰ উপৰি লোক সকলে পিতৰ অহা-যোৱা কুপ দীপৰ পৰা আহিছিল আৰু পাঁচনি সকলে তেওঁক কৰোঁতে তেওঁৰ ছাঁ যেন বোগী সকলৰ গাত পৰে, এই বাৰ্ধৰু বুলি মাতিছিল। এই নামৰ অৰ্থ “উৎসাহদাতা”। আশাৰে বোগী সকলক বিচনা আৰু খাটত তুলি বাটৰ ৩৭ যোচেফৰ এডোখৰ মাটি আছিল। তেওঁ সেই মাটি বেঁচি কাষত থলেহি। ১৬ যিৰূচালেমৰ ওচৰ-পাজৰৰ নগৰৰ পোৱা ধন পাঁচনি সকলৰ চৰণত আনি থলে।

পৰা বহু মানুহে বুগীয়া আৰু আশুচি আআই ধৰা লোক

সকলক লৈ আহিল আৰু তেওঁলোকক সুস্থ কৰা হ'ল।

১৭ কিন্তু মহা-পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ লগৰ অৰ্থাৎ চদূকী

দলৰ লোক সকল দৰ্শাত জুলি উঠিল ১৮ তেওঁলোকে

পাঁচনি সকলক ধৰি আনি বাইজৰ কাৰাগাবত বন্দী

কৰি থলে। ১৯ কিন্তু বাতি হলত প্ৰভুৰ এজন দৃত আহি

বন্দীশালৰ দুৱাৰ খুলি তেওঁলোকক বাহিৰলৈ যাব দি

কলে, ২০ “যোৱা, তোমালোকে গৈ মন্দিৰত থিয়ই, অনন্ত

জীৱনৰ সকলো কথা লোক সকলৰ আগত কোৱাণৈ”। ২১

আজা আনুসাৰে তেওঁলোকে বাতিপুৱাতে মন্দিৰত সোমাই

উপন্দেশ দিলৈ। আনফালে মহা-পুৰোহিত আৰু তেওঁৰ

সংগী সকলে আহি ইস্যালী সকলৰ জেষ্ঠ লোকৰ এক

মহাসভা মাতিলে আৰু পাঁচনি সকলক বন্দীশালৰ পৰা

আনিবলৈ মানুহ পঠালে। ২২ কিন্তু সেই বিষয়া সকলে

বন্দীশাললৈ গৈ তেওঁলোকক দেখা নাপালে আৰু উভতি

আহি ক’লে, ২৩ “আমি বন্দীশালৰ দুৱাৰ টানকৈ বাঞ্ছি

থোৱা দেখিলোঁ আৰু বৰ্থীয়াবোৰেও দুৱাৰত থিয় হৈ আছে;

কিন্তু দুৱাৰ খুলি ভিতৰত তেওঁলোকক দেখা নাপালোঁ।”

২৪ এই কথা শুনি মন্দিৰৰ সেনাধিপতি আৰু প্ৰধান

পুৰোহিত সকলে ইয়াৰ পৰিণতি কি হব বুলি ভাৰি হতবুদ্ধি

হ'ল। ২৫ তেনেতে কোনোবা এজনে আহি জনালে যে,

“আপোনালোকে যি সকল মানুহক বন্দীশালত হৈছিল, সেই

মানুহৰোৰে মন্দিৰত থিয় হৈ লোক সকলক উপন্দেশ দি

আছে।” ২৬ তেতিয়া সেনাপতি জনে তেওঁৰ লোক সকলৰ

পিতৰে চাফীৰাক কলে, “প্ৰভুৰ আত্মাক পৰীক্ষা কৰিবলৈ

৫ তেতিয়া অননিয় নামেৰে এজন লোক আৰু তেওঁৰ
ভাৰ্যা চফীৰাই এডোখৰ মাটি বিক্ৰী কৰিলৈ। ২ অননিয়ই তেওঁৰ ভাৰ্যাৰ জতাসাৰেই সেই ধনৰ কিছু অংশ নিজলৈ লুকাই বাখি, এক অংশ আনি পাঁচনি সকলৰ চৰণত থলে। ৩ তেতিয়া পিতৰে তেওঁক কলে- “হে অননিয়, পিতৰ আত্মাৰ ওচৰত মিছা মাতিবলৈ চয়তানক তুমি কিয় তোমাৰ হৃদয়ত কাৰ্য কৰিবলৈ দিলা? কিয় তুমি মাটি বেছা ধনৰ কিছু অংশ নিজলৈ লুকাই বাখিলা?” ৪ সেই মাটি যেতিয়া বিক্ৰী হোৱা নাছিল, তেতিয়া সেই মাটি জানো তোমাৰেই ক্ষমতাৰ অধীনত নাছিল? এতিয়া বেচাৰ পাছতো তুমিয়েই সেই ধনৰ গৰাকী নাছিলানে? তেনেহলে এনে কাম কৰিবলৈ তুমি তোমাৰ মনত কেনেকৈ ঠিৰাং কৰিলা? তুমি মানুহৰ আগত নহয়, স্মৃশ্বৰ আগতহে মিছা কথা কলা।” ৫ এই কথা শুনাৰ লগে লগে অননিয়ই মাটিত পৰি প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলৈ। যিবোৰ মানুহে এই কথা শুনিলে, তেওঁলোকে বৰ ভয় খালে। ৬ পাছত যুৱক সকল আগবঢ়াটি আহি তেওঁক কাপোৰেৰে মেৰিয়াই বাহিৰলৈ নি মৈদাম দিলৈ। ৭ প্ৰায় তিনি ঘন্টা মানুৰ পাছত, অননিয়ৰ স্তৰী চাফীৰা সেই ঠাইলৈ আহিলা কিন্তু কি ঘটিল, সেই বিষয়ে তেওঁ নাজানিলৈ। ৮ পিতৰে তেওঁক সুধিৰে- “কোৱাছোন, তোমালোকে বাবু এই মাটি ইমান টকাতে বেচিলা নে?” তেতিয়া তেওঁ কলে, “হয় ইমানতে বেচা হল।” ৯ তেতিয়া পিতৰে চাফীৰাক কলে, “প্ৰভুৰ আত্মাক পৰীক্ষা কৰিবলৈ

সৈতে সেই ঠাইলৈ গৈ পাঁচনি সকলক লৈ আহে। তাতে কোবাই, যীচুৰ নামেৰে কোনো কথা নকবলৈ আদেশ দি মানুহবোৰে পাথৰ মাৰিব পাৰে বুলি ভয় খাই তেওঁলোকে যাবলৈ দিলে। ৪১ পাঁচনি সকলে যীচুৰ নামত অপমান পাঁচনি সকলক কোনো বেয়া ব্যৱহাৰ নকৰিলে। ২৭ পোৱাৰ যোগ্য হোৱাৰ কাৰণে আনন্দিত হৈ মহাসভাৰ পৰা পাছত তেওঁলোকক আনি সভাত উপস্থিত কৰোঁতে, মহা- গুছি গল। ৪২ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোকে প্ৰতিদিনে মন্দিৰত পুৰোহিতে তেওঁলোকক প্ৰশং কৰিলে, ২৮ “এই নামেৰে আৰু সকলো ঘৰতে গৈ শিক্ষা দিবলৈ ধৰিলে আৰু যীচুৱেই উপদেশ নিদিবলৈ আমি তোমালোকক কঠোৰ আজ্ঞা যে ত্ৰীষ্ণ এই কথা প্ৰচাৰ কৰি থাকিল।

দিছিলোঁ; তথাপি তোমালোকে নিজৰ শিক্ষাবে যিৰুচালেম পূৰ্ণ কৰিছা আৰু সেই মানুহৰ বৰ্কপাতৰ বাবে আমাক দেৰী কৰিব বিচাৰিছা।” ২৯ তেতিয়া পিতৰ আৰু আনি পাঁচনি সকলে উত্তৰ দি কলে, “আমি মানুহৰ নহয়, স্টশ্বৰবহে আজ্ঞা মনা উচিত। ৩০ যি জনক আপোনালোকে কাৰ্ত্ত ওলোমাই হত্যা কৰিলে, আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ স্টশ্বৰে সেই জন যীচুক মৃত্যুৰ পৰা জীয়ালে। ৩১ সেই যীচুক স্টশ্বৰে বজা আৰু ত্ৰাণকৰ্তা হিচাপে নিজৰ সেৱা হাতে বহুৱাই উন্নত কৰিলে, যাতে ইস্বায়েলী সকলে মন-পালটন কৰে আৰু যীচুৱে যেন তেওঁলোকৰ পাপ ক্ষমা কৰিব পাৰে। ৩২ এই কথাৰ আমি সাক্ষী আছোঁ আৰু যি সকল স্টশ্বৰ বাধ্য হয়, স্টশ্বৰে তেওঁলোকৰ যি পৰিত্ব আত্মা দিছে, সেই পৰিত্ব আজ্ঞাও ইয়াৰ সাক্ষী।” ৩৩ এই কথা শুনি মহাসভাৰ সভ্যসকল খঙ্গত জুলি উঠিল আৰু পাঁচনি সকলক বধ কৰিবলৈ বিচাৰিলে। ৩৪ কিন্তু তেতিয়া গমলীয়েল নামৰ এজন ফৰীচী, যি জন সকলো মানুহৰে সন্মানিত বিধানৰ এজন অধ্যাপক, তেওঁ যিয় হ'ল আৰু পাঁচনি সকলক অলপ সময়ৰ কাৰণে বাহিৰলৈ নিৰ্বৰ বাবে নিৰ্দেশ দিলে। ৩৫ তাৰ পাছত তেওঁ কলে, “হে ইস্বায়েলী সকল, এই লোক সকলক লৈ আপোনালোকে যি কৰিবলৈ গৈছে, সেই বিষয়ে সাৰধান হওক। ৩৬ কিয়নো কিছুদিনৰ আগেয়ে থুদা নামৰ এজনে আহি, নিজকে বৰ এজন বুলি দাবী কৰিছিল আৰু কম-বেচি পৰিমাণে প্ৰায় চাৰি শ মানুহে থুদাৰ লগ হৈছিল। তেওঁক বধ কৰা হ'ল আৰু তেওঁৰ অনুগামীবোৰেও সিঁচিবিত হৈ কোনো চিন-চাৰ নোহোৱা হ'ল। ৩৭ এই মানুহ জনৰ পাছত, লোক পিয়লৰ সময়ত যিহুদা নামৰ গালীলীয়া এজন ওলাল আৰু তেওঁ ভালেমান মানুহক নিজৰ ফাললৈ আনিলে; তেরোঁ নিহত হোৱাত তেওঁৰ অনুগামী সকলো ছিন্ন-ভিন্ন হৈ গ'ল। ৩৮ এতিয়া মই আপোনালোকক কওঁ, এই লোক সকলৰ পৰা দ্বৈত থাকক আৰু তেওঁলোকক এৰি দিয়ক; কিয়নো এই পৰিকল্পনা বা কৰ্ম যদি মানুহৰ পৰা হয়, তেনেহলে ই ব্যৰ্থ হব। ৩৯ কিন্তু যদিহে স্টশ্বৰ পৰা হয়, তেনেহলে আপোনালোকে তেওঁলোকক বদ্ধ কৰিব নোৱাৰিব। হয়তো দেখিব যে, আপোনালোকে স্টশ্বৰ বিৰুদ্ধেই যুদ্ধ কৰিছে।” ৪০ তাৰ তেওঁলোকে এই পৰামৰ্শ গ্ৰহণ কৰিলে। ৪১ তেতিয়া তেওঁলোকে বিধানৰ অধ্যাপক সকলক উন্ডেজিত কৰি তুলিলে আৰু পাছত তেওঁলোকে পাঁচনি সকলক ভিতৰলৈ মাতি আনি তেওঁলোকে স্তিফানক ধৰি মহাসভালৈ আনিলে। ১৩

৬ সেই সময়ত শিষ্য সকলৰ সংখ্যা দিনে দিনে বৃদ্ধি হৈ আছিল। গ্ৰীকভাষী ইহুদী সকলে স্থানীয় ইব্ৰী ভাষী ইহুদী সকলৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ আনিলে যে, খাদ্য বিতৰণৰ সময়ত প্ৰতিদিনে তেওঁলোকৰ বিধাৰ সকলক অৱহেলা কৰা হৈছে। ২ তেতিয়া বাৰ জন পাঁচনিয়ে সকলো শিষ্যকে মাতি আনি কলে- “আমাৰ কাৰণে স্টশ্বৰৰ বাক্য অৱহেলা কৰি ভোজনৰ পৰিচৰ্যা কৰা কামত লাগি থকা সঠিক কাৰ্য হোৱা নাই। ৩ এই কাৰণে হে ভাই সকল, আপোনালোকে নিজৰ মাজৰ পৰা সাত জন সুখ্যাতি সম্পন্ন আৰু পৰিত্ব আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ, জানী লোকক বাছি লওঁক। আমি তেওঁলোকৰ ওপৰত এই কামৰ ভাৰ দিম। ৪ ইয়াৰ পাছত আমি প্ৰাৰ্থনা আৰু স্টশ্বৰ বাক্যৰ পৰিচৰ্যাত সদায় লাগি থাকিব পাৰিম।” ৫ তেওঁলোকৰ এই প্ৰস্তাৱ শুনি সকলোৱে সন্তোষ পালে আংৰু তেওঁলোকে তেতিয়া এই লোক সকলক মনোনীত কৰিলে - স্তিফান, তেওঁ বিশ্বাসী আৰু পৰিত্ব আত্মাৰে পূৰ্ণ আছিল; ফিলিপ, প্ৰখৰ, নিকানৰ, তীমোন, পাৰ্মিনা আৰু আস্তিয়থিয়াৰ নিকলায় এই ব্যক্তি জনে ইহুদী ধৰ্ম গ্ৰহণ কৰিছিল। ৬ বিশ্বাসী সকলে এই সাত জন লোকক পাঁচনি সকলৰ আগলৈ আনিলে আৰু পাঁচনি সকলে প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁলোকৰ ওপৰত হাত দিলে। ৭ তাৰ পাছত স্টশ্বৰ বাক্য চৌদিশে বিয়পি গল আৰু শিষ্য সকলৰ সংখ্যা যিৰুচালেমত দ্রুতগতিত বৃদ্ধি পাৰলৈ ধৰিলে। ইয়াৰ উপৰি ইহুদী পুৰোহিত সকলৰ মাজৰ অনেকে গ্ৰীষ্মীয় বিশ্বাসৰ অনুগামী হৈ শৰণ ললে। ৮ স্তিফানে স্টশ্বৰ অনুগ্ৰহ আৰু শক্তিৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ লোক সকলৰ মাজত বহু অলোকিক আৰু আচৰিত কাৰ্য কৰিবলৈ ধৰিলে। ৯ কিন্তু লিবস্তীন নামৰ সমাজৰ কেইজনমান ব্যক্তিৰ লগতে কুৰীগীয়, আলেকজেন্দ্ৰিয়া, কিলিকিয়া আৰু এচিয়া, এই ঠাই সমূহৰ পৰা অহা কিছুমান ব্যক্তিয়ে স্তিফানৰ সৈতে তৰ্ক কৰিলে। ১০ কিন্তু স্তিফানে যি জ্ঞান আৰু আত্মাৰে কথা কলে, সেই কথাক তেওঁলোকে প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰিলে। ১১ তেতিয়া তেওঁলোকে কিছুলোকক গুপুতে উচ্চটাই এই বুলি কৰালৈ দিলে যে, “আমি শুনিছোঁ স্তিফানে মোচি আৰু স্টশ্বৰক নিন্দা কৰিছে।” ১২ এনেদৰে তেওঁলোকে জনসাধাৰণ, পৰিচাৰক আৰু বিধানৰ অধ্যাপক সকলক উন্ডেজিত কৰি তুলিলে আৰু পাছত তেওঁলোকে পাঁচনি সকলক ভিতৰলৈ মাতি আনি তেওঁলোকে স্তিফানক ধৰি মহাসভালৈ আনিলে। ১৩

তেওলোকে মিছা সাক্ষী দি থিয় কৰালে আৰু ক'লে, “এই যোৱাত যোচেফে ককায়েক সকলৰ ওচৰত নিজৰ পৰিচয় মানুহ জনে পৰিত্ব স্থান আৰু বিধানৰ বিৰুদ্ধে কথা কবলৈ দিলে আৰু ফৌৰণেও যোচেফেৰ পৰিয়ালৰ বিষয়ে জ্ঞাত নৰে। ১৪ কিয়নো আমি তেওঁক কোৱা শুনিছো যে, এই হ'ল। ১৪ তেতিয়া যোচেফে তেওঁৰ ককায়েক সকলক নাচৰতীয়া যীচুৱে এই ঠাই নষ্ট কৰিব আৰু মোচিয়ে আমাক পিতৃ যাকোৰ আৰু জাতি-কুতুম্ব সকলক মিচৰ দেশলৈ দিয়া বিধানও সলনি কৰিব।” ১৫ তেতিয়া সত্তাত বহা অনিলৈল উভটাই পঠালে; তেওঁলোক ঘূঢ় পয়সন্দৰ জন সকলোৱে তেওঁলৈ একেখৰে চাই থাকিল আৰু স্তিফানৰ আছিল। ১৫ তাতে যাকোৰ মিচৰ দেশলৈ গ'ল। সেই মুখ স্বৰূপ দৃতৰ মুখৰ নিচিনা দেখিলে।

ঠাইতে তেওঁৰ আৰু আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলো মৰিল। ১৬

৭ তেতিয়া মহা-পুৰোহিতে স্তিফানক সুধিলে- “এইবোৰ কথা সঁচা নেকি?” ২ স্তিফানে ক'লে- “হে ভাই সকল আৰু পিতৃ সকল, মোৰ কথা শুনক। আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ অৱাহাম হাৰোগত বসবাস কৰাৰ আগেয়ে যেতিয়া মেচোপতেমিয়াত আছিল, সেই সময়ত শৌৰময় ঈশ্বৰে তেওঁক দেখা দিক'লে- ৩ “তুমি তোমাৰ দেশ আৰু জাতি-কুতুম্বক এবি, মই যি দেশ তোমাক দেখুৱাম, সেই দেশলৈ যোৱা।” ৪ তেতিয়া তেওঁ কলদিয়া সকলৰ দেশ এবি হাৰোগ নগঝোলৈ আছি বসতি কৰিলে। পাছত তেওঁৰ পিতৃৰ মৃহ্যু হোৱাত আপোনালোকে এতিয়া বসতি কৰা এই দেশলৈ ঈশ্বৰে সেই ঠাইৰ পৰা তেওঁক আনিলে। ৫ নিজৰ অধিকাৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক একোকে নিদিলে; এনে কি এখোজ মাটিও নিদিলে। কিন্তু তেওঁক আৰু তেওঁৰ ভাৰীবংশৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰে এই দেশ দিব বুলি প্রতিজ্ঞা কৰিলে; যদিও অৱাহামৰ সেই সময়লৈকে কোনো সত্তান নাছিল। ৬ ঈশ্বৰে তেওঁক এইদৈৰে কৰিলৈ, “তোমাৰ বংশধৰ সকলৈ বিদেশত প্ৰাস কৰিব। সেই দেশৰ মানুহে তেওঁলোকক চাৰি শ বছৰ ধৰি দাসত্বৰ বন্ধনত রাখিব আৰু অত্যাচাৰ কৰিব।” ৭ ঈশ্বৰে ইয়াকো কলে, “তেওঁলোকে যি জাতিৰ দাসত্ব খাটিব, মই সেই জাতিৰ সোধ-বিচাৰ কৰিম; তাৰ পাছত তেওঁলোকে ওলাই আছি এই ঠাইতে মোৰ সেৱা উপাসনা কৰিব।” ৮ ইয়াৰ পাছত ঈশ্বৰে অৱাহামক চূম্বণ কৰাৰ বিধান দিলে। সেয়েহে, অৱাহামে নিজৰ পুত্ৰ ইচহাক জন্ম হোৱাত, আঠ দিনৰ দিনা তেওঁৰ চূম্বণ কৰালে। পাছত ইচহাকৰ পুত্ৰ যাকোৰ আৰু যাকোৰৰ পুত্ৰ বাৰ জন গোষ্ঠীৰ পিতৃকুল হল। ৯ পাছত সেই পিতৃকুল সকল যোচেফৰ প্রতি দৰ্শাইত হৈ তেওঁক মিচৰ দেশলৈ বেচিলে, কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁৰ সঙ্গী আছিল। ১০ সকলো ক্লেশৰ পৰা ঈশ্বৰে উদ্বাৰ কৰি তেওঁক মিচৰ দেশৰ বজা ফৌৰণেৰ সাক্ষাতে অনুগ্রহ আৰু জ্ঞান দান কৰিলে। তাতে ফৰোণে তেওঁক মিচৰ দেশৰ আৰু নিজ গৃহৰ অধিকাৰী পাতিলে। ১১ গোটেই মিচৰ আৰু কনান দেশত ভীষণ আকাল হোৱাত, মহাক্ষেপ হ'ল আৰু আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলৰ খাদ্য বস্তুৰ অভাৱ হ'ল। ১২ কিন্তু যাকোৰে মিচৰ দেশত শস্য থকাৰ বাৰ্তা পাই, প্ৰথমতে আমাৰ পিতৃপুৰুষ সকলক তালৈ পঠালে। ১৩ দ্বিতীয় বাৰ

তেওঁলোকৰ দেহ চিখিমলৈ নি মৈদাম দিয়া হ'ল; সেই মৈদাম অৱাহামে চিখিমত হমোৰ পুতেকহঠৰ পৰা ধন দি কিনিছিল। ১৭ ঈশ্বৰে অৱাহামৰ আগত শপত কৰি যি প্রতিজ্ঞা কৰিলৈ, সেই প্রতিজ্ঞা পূৰ্ণ হোৱাৰ সময় ওচৰ হোৱাত, মিচৰত তেওঁৰ লোক সকল বৃক্ষি পাই বিস্তাৰিত হ'ল। ১৮ তাৰ পাছত মিচৰত আন এজন বজা আছিল। তেওঁ যোচেফৰ সমষ্টে নাজানিছিল। ১৯ সেই জন বজাই আমাৰ জাতিৰ লোক সকলক প্ৰৱণনা কৰি আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ প্ৰতি কু-ব্যৱহাৰ কৰিলে। এনে কি শিশুৰোৰ জীয়াই নাথাকিবলৈ তেওঁলোকৰ নৰজাত কেচুঁৱাবোৰ বাহিৰত পেলাই দিবলৈ দিলে। ২০ সেই সময়তে মোচিৰ জন্ম হ'ল। তেওঁ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অতি সুন্দৰ আছিল। তিনি মাহলৈকে তেওঁ পিতৃৰ গৃহত প্রতিপালিত হৈছিল। ২১ পাছত তেওঁক বাহিৰলৈ পেলাই দিয়াত, ফৌৰণ জীয়েকে তেওঁক তুলি নি নিজৰ পুত্ৰ স্বৰূপে প্রতিপালন কৰিলে। ২২ মোচি মিচৰীয়া সকলৰ সকলো বিদ্যাত শিক্ষিত হৈ উঠিল। বাক্য আৰু কাৰ্যত তেওঁ মহা-ক্ষমতাশালী হল। ২৩ তেতিয়া মোচিৰ বয়স প্ৰায় চাল্লিশ বছৰ, তেতিয়া তেওঁ নিজৰ ইস্তায়েলী ভাই সকলক চাৰলৈ মন কৰিলে। ২৪ এজন ইস্তায়েলী লোকক অন্যায় ব্যৱহাৰ কৰা দেখি, মোচিয়ে ইস্তায়েলী জনৰ পক্ষক সমৰ্থন কৰিলে আৰু মিচৰীয়া জনক প্ৰহাৰ কৰি সেই অন্যায় ব্যৱহাৰৰ প্রতিকাৰ কৰিলে। ২৫ মোচিয়ে ভাৰিছিল যে, তেওঁৰ স্বজাতীয় ভাই সকলে হয়তো বুজিৰ ঈশ্বৰে যে তেওঁৰ হত্তুৱাই তেওঁলোকক মুক্ত কৰিব কিন্তু তেওঁলোকে নুৰুজিলো। ২৬ পাছদিনা খন দুজন ইস্তায়েলীয়ে নিজৰ মাজত যেতিয়া কাজিয়া কৰিলৈ, তেতিয়া তেওঁ ওচৰলৈ গৈ তেওঁলোকক মিলন কৰিবৰ কাৰণে কলে, ‘হে লোক সকল, তোমালোক পৰম্পৰে ভাই হৈ, ইজনে সিজনৰ প্ৰতি কিয় অন্যায় ব্যৱহাৰ কৰিছা?’ ২৭ কিন্তু যি জনে নিজৰ নিকটৰ তাঁজনক অন্যায় ব্যৱহাৰ কৰিলৈ, তেওঁ মোচিয়ে ঠেলা মাৰি আতৰাই কলে ‘আমাৰ ওপৰত কোনে তোমাক শাসনকৰ্তা আৰু বিচাৰক পাতিলে?’ ২৮ কালি যেনেকৈ মিচৰীয়া জনক বধ কৰিলা, তেনেকৈ মোকো বধ কৰিব খোজা নে?’ ২৯ এই কথা শুনি মোচি মিদিয়ন দেশলৈ পেলাই গৈ তাত প্ৰবাসী বৃপে থাকিল আৰু সেই ঠাইতে তেওঁৰ দুজন পুত্ৰৰ জন্ম হ'ল। ৩০

এনেদেরে চল্লিশ বছর পূর্ণ হ'ল। চীনয় পর্বতৰ ওচৰৰ তমু আৰু বিফন দেৱতাৰ তৰাব মূর্তিবোৰ পূজা কৰিবলৈ অৱণ্যত এক জুলস্ত জোপোহাৰ শিখাৰ মাজত স্টশৰৰ সাজিলা, আৰু সেইবোৰকহে তোমালোকে প্ৰহণ কৰিলা। দৃতে তেওঁক দৰ্শন দিলৈ। ৩১ এই দৰ্শন দেখি মোচি সেয়েহে মই তোমালোকক বাবিল দেশৰ ফালে লৈ যাম।” আচাৰিত হ'ল আৰু ভালদৰে চাবলৈ যেতিয়া ওচৰ চাপি ৪৪ মৰুপ্ৰান্তত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ ওচৰত সাক্ষ্য-তমু গ'ল, তেওঁয়া প্ৰভুৰ এই বাণী শুনিলে- ৩২ ‘মই তোমাৰ আছিল। স্টশৰে মোচিক যি দৰে আজ্ঞা দিছিল আৰু মোচিয়ে পিতৃগুৰুষ সকলৰ স্টশৰ; অৱাহাম, ইচহাক আৰু যাকোবৰ যি আৰ্হি দেখিছিল, সেই আহিতে এই তমু তৈয়াৰ হৈছিল। স্টশৰ’ মোচি ভৱতে কঁপিবলৈ ধৰিবলৈ আৰু সেই জীলস্ত ৪৫ পৰাৰতীকালত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে যিহোচুৱাৰে জোপোহাটো চাবলৈও সাহস নকৰিলে। ৩০ পাছত প্ৰভুৰ সৈতে সেই তমু কঢ়িয়াই এই ঠাইলৈ আনিছিল। সেই তেওঁক কলে, ‘তোমাৰ ভৱিৰ পৰা পাদুকা সোলোকোৱা। সময়ত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ সন্মুখৰ পৰা স্টশৰে অন্য কিয়নো যি ঠাইত তুমি থিয়ে হৈআছা, সেয়ে পবিত্ৰ ভূমি। জাতিবোৰক খেদাই দিয়াত তেওঁলোকে প্ৰেৱে কৰি এই ৩৪ মিচৰ দেশত থকা মোৰ মানুহৰোৰ দুৰৱস্থা মই ঠাই অধিকাৰ কৰিলে। সেই তমু দায়ুদৰ দিনলৈকে এই নিশ্চয়কে দেখিছোঁ আৰু তেওঁলোকৰ আৰ্তনাদও শুনিছোঁ। ঠাইত আছিল। ৪৬ দায়দে স্টশৰ দৃষ্টিত অনুগ্রহ পাই সেয়েহে তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিবলৈ মই নামি আহিলোঁ। যাকোবৰ স্টশৰ থাকিবৰ কাৰণে এটি আবাস বনাবলৈ এতিয়া আহা, মই তোমাক মিচৰ দেশলৈ পঠাওঁ।’ ৩৫ এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। ৪৭ কিন্তু চলোমনেহে তেওঁলৈ এটা গৃহ জনেই সেই মোচি, যি জনক তেওঁলোকে প্ৰত্যাখান কৰি নিৰ্মাণ কৰিলে। ৪৮ কিন্তু সৰ্বোপৰিজনা হাতেৰে সজা কৈছিল, ‘কোনে তোমাক এজন শাসনকৰ্তা আৰু বিচাৰক গ্ৰহণৰোৰত নাথাকে; এই বিষয়ে ভাববাদীয়ে কৈছিল, ৪৯ পাতিলে?’ তেৱেই সেই জন, যি জনক স্টশৰে শাসনকৰ্তা “প্ৰভুৰে কৈছে, সৰ্গ মোৰ সিংহাসন, আৰু পথীৰী মোৰ ভৱি-আৰু উদ্বাৰকৰ্তা স্বৰূপে স্বৰ্গৰ দৃতৰ দ্বাৰা জোপোহাৰ মাজত পীৰা; মোৰ কাৰণে তুমি কেনেৰুৱা গৃহ নিৰ্মাণ কৰিবাব? দেখা দি পঠাই দিলে। ৩৬ মোচিয়ে মিচৰ দেশত, লোহিত নাইবা, মোৰ জিৰিগ লোৱা ঠায়েই বা কত? ৫০ মোৰ হাতে সাগৰত আৰু মৰুভূমিৰ মাজত চল্লিশ বছৰলৈকে নানা জানো এই আটাইবোৰ সজা নাই?’ ৫১ হে ঠৰ-ডিঙ্গীয়া অডুত লক্ষণ আৰু আচাৰিত চিন দেখুৱাই তেওঁলোকক লোক সকল, হৃদয় আৰু কাণৰ চৰুণ নোহোৱা লোক, মিচৰৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে। ৩৭ এই জন মোচিয়েই আপোনালোকে সদায় পবিত্ৰ আত্মাৰ প্ৰতিৰোধ কৰে; ইস্তায়েলী ভাই সকলক কৈছিল, “স্টশৰে তোমালোকৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে যেনেদেৰে কৰিছিল, আপোনালোকে মাজৰ পৰা মোৰ নিচিনা এজন ভাববাদী উৎপন্ন কৰিব”। সেইদেই কৰিছে। ৫২ এনে কোনোৰা ভাববাদী আছিল ৩৮ তেৱেই মৰুপ্ৰান্তত আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ সৈতে নে, যি জনক আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলে নিৰ্যাতন কৰা এক সহভাগীতাত আছিল। চীনয় পৰ্বতত স্বৰ্গৰ দৃতে নাছিল? যি সকল ভাববাদীয়ে ধৰ্মিক জনৰ আগমণৰ কথা তেওঁৰ সৈতেই কথা কৈছিল আৰু তেৱেই আমাক জনাবলৈ আগময়ে কৈছিলে, সেই ভাববাদী সকলকো তেওঁলোকে জীৱনময় বাক্য পাইছিল। ৩৯ এই জনে আমাৰ ওপৰ- হত্যা কৰিলে আৰু এতিয়া আপোনালোকে সেই ধৰ্মিক পিতৃ, যি জনৰ কথা আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলে মানিবলৈ জনকো শক্ৰৰ হাতত শোধাই দি হত্যা কৰালে। ৫০ অসন্ত হৈ, তেওঁক অগ্রাহ্য কৰিছিল আৰু মিচৰ দেশলৈ স্বৰ্গৰ দৃতবোৰ মাধ্যমেনি আপোনালোকে বিধান পায়ো, উভতি যাবলৈ মনষ্ট কৰিছিল। ৫০ সেই সময়ত তেওঁলোকে সেই বিধান পালন নকৰিলে।” ৫৪ এইবোৰ কথা শুনি হাৰোগক কলে, “মোচিয়ে আমাক মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ মহাসভাৰ সদস্য সকলৰ হৃদয় ষিকানৰ প্ৰতি খঙ্গত জুলি কৰি আনিলো; কিন্তু তেওঁৰ কি হ'ল আমি তাক নাজনো। উঠিল আৰু নিজৰ দাঁত কৰচিলে। ৫৫ কিন্তু তেওঁ পবিত্ৰ গতিকে, আমাক বাট দেখুৱাই নিবলৈ দেৱতাবোৰ মূর্তি আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, স্বৰ্গৰ ফাললৈ একেথৰে চাই স্টশৰৰ সাজি দিয়ক।” ৫১ তেওঁয়া তেওঁলোকে এটা দায়ুবিৰ মূর্তি মহিমা দেখিলো; তেওঁ যীচুক স্টশৰৰ সৌঁফালে থিয়ে হৈ সাজিলে আৰু সেই মূর্তিৰ আগত বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে। থকা দেখিলে। ৫৬ ষিকানে ক’লে, “চাওক, মই স্বৰ্গৰ তেওঁলোকে নিজ হাতেৰে কৰা কাৰ্যত আনন্দ কৰিবলৈ দুৱাৰ মুকলি হোৱা আৰু মানুহৰ পুত্ৰক স্টশৰৰ সৌঁফালে ধৰিলে। ৫২ তেওঁলোকৰ এই কাৰ্য দেখি স্টশৰ তেওঁলোকৰ থিয়ে হৈ থকা দেখিছোঁ।” ৫৭ তেওঁয়া মহাসভাৰ সদস্য বিমুখ হ'ল, স্টশৰে তেওঁলোকক আকাৰণ গ্ৰহ, তৰাবোৰক সকলে নিজৰ কাণত সোপা দি বৰ মাতেৰে চিএৰি পূজা কৰিবলৈ এৰি দিলৈ; ভাববাদী সকলৰ পুস্তকত উঠিল আৰু সকলোৱে একেলগে তেওঁৰ ফালে চোঁচ এইদৰে লিখা আছে, “হে ইস্তায়েল জাতি, তোমালোকে ললে। ৫৮ পাছত তেওঁক ধৰি নগৰৰ বাহিৰলৈ উলিয়াই চল্লিশ বছৰলৈকে মৰুপ্ৰান্ত মোৰ কাৰণে পশু বলি আৰু আনি শিল দলিয়াবলৈ ধৰিলে। সাক্ষীবোৰে নিজৰ নিজৰ নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰিছিলা নে? ৫৩ তোমালোকে মোলকৰ কাপোৰবোৰ চৌল নামৰ এজন ডেকাৰ ভৱিৰ কাষত

থলে। ৯৯ তেওঁলোকে স্থিফানক শিল দলিয়াই থাকোতে, সকলের ওপরত হাত থলে আবু তেওঁলোকে তেতিয়া পরিব্রত তেওঁ প্রভুক স্মরণ করি কলে, “হে প্রভু যীচু, মোর আত্মা আত্মা পালে। ১৮ চিমোনে বেতিয়া দেখিলে যে পাঁচনি গ্রহণ করক।” ৬০ পাছত তেওঁ আঁসূকাঢ়ি বর মাত্রেরে কলে, সকলে হাত দিয়াত পবিত্র আত্মা দান করা হৈছে, তেতিয়া “হে প্রভু, এওঁলোকৰ বিবুদ্ধে এই পাপ গণ্য নকৰিব।” তেওঁ পাঁচনি সকলক ধন যাচি কলে, ১৯ “এই শক্তি মোকো ইয়াকে কৈ তেওঁ ঢলি পবিল আবু মহানিন্দা গ’ল।

৮ স্থিফানক বধ কৰা কথাত চৌলোৰ সন্মতি আছিল।

সেই সময়ত যিবৃচালেমত থকা মঙ্গলীৰ বিবুদ্ধে বৰ তাড়না হৈছিল আবু পাঁচনি সকলৰ বাহিৰে আন বিশ্বাসী সকল সমগ্ৰ যিহুদা আবু চমৰীয়া দেশৰ ঠায়ে ঠায়ে সিঁচৰিত হৈ গ’ল। ২ ভক্ত লোক সকলে স্থিফানক মৈদাম দিলে আবু তেওঁৰ কাৰণে বৰকৈ ক্ৰন্দন কৰিলে। ৩ কিন্তু চৌলে ঘৰে ঘৰে গৈ পুৰুষ আবু মহিলাক বলেৰে ধৰি আনি বন্দীশালত হৈ মঙ্গলীত উৎপাত কৰিব ধৰিলে। ৪ কিন্তু, যি সকল বিশ্বাসী সিঁচৰিত হৈ গ’ল, তেওঁলোকে সকলো ঠাইতে শুভবার্তাৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলে। ৫ ফিলিপে চমৰীয়া নগৰৱলৈ গৈ খ্ৰীষ্টৰ কথা ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলে। ৬ তাতে ফিলিপে কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ শুনি আবু দেখি লোক সকলে একান্ত মনেৰে তেওঁৰ কথা শুনিব ধৰিলে। ৭ কিয়নো অঙ্গতি আত্মাই ধৰা অনেক মানুহৰ পৰা ভূতবোৰে আটাই পাৰি ওলাই গল, বহুতো পক্ষাঘাত বোণী আবু খোৰা লোক সকলক সুস্থ কৰা হল। ৮ তাতে সেই নগৰত মহা আনন্দ হ’ল। ৯ সেই নগৰতে আগেয়ে মায়াকৰ্ম অভ্যস কৰা চিমোন নামেৰে এজন মানুহ আছিল। সেই মানুহ জনে চমৰীয়া বাসীৰ আগত নিজকে বৰ এজন লোক বুলি দাবী কৰি চমক লগাইছিল। ১০ সুৰু পৰা ডাঙুলৈকে সকলো চমৰীয়া বাসীয়ে তেওঁৰ কথাত মনোযোগ দিছিল; তেওঁলোকে কৈছিল, “এই জন দৈশ্ব্যৰ মহান শক্তিশালী ব্যক্তি।” ১১ তেওঁ ভালেমান দিন ধৰি মায়াকৰ্মৰে চমক দেখুৰাৰ কাৰণে মানুহবোৰে তেওঁক মানছিল। ১২ কিন্তু ফিলিপে দৈশ্ব্যৰ বাজ্যৰ শুভবার্তা ঘোষণা কৰাত তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰিলে আবু বিশ্বাস কৰা সকলো পুৰুষ আবু মহিলাক যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামত বাস্তিস্য দিয়া হ’ল। ১৩ পাছত সেই চিমোনে নিজেও বিশ্বাস কৰি বাস্তিস্য ল’লে; তাৰ পাছত তেওঁ ফিলিপৰ লগত থাকি আচৰিত চিন আবু কাৰ্যবোৰ সিন্দ হোৱা দেখি বিস্যায় মানিলে। ১৪ চমৰীয়া বাসীয়ে এনেদৰে দৈশ্ব্যৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰা শুনি যিবৃচালেমত থকা পাঁচনি সকলে পিতৰ আবু যোহনক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পঠিয়াই দিলে। ১৫ পিতৰ আবু যোহনে সেই ঠাইলে আহি তাত থকা লোক সকলে যেন পবিত্র আত্মা পায়, তাৰ বাবে প্ৰার্থনা কৰিলে। ১৬ কিয়নো তেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰত পবিত্র আত্মা আহা নাছিল; কেৱল তেওঁলোকক প্ৰভু যীচুৰ নামত বাস্তিস্যহে দিয়া হৈছিল। ১৭ পাছত পাঁচনি সকলে লোক

দিয়ক, মৰো যেন যি জনৰ ওপৰতে হাত বাখো, তেওঁ যেন পবিত্র আত্মা পায়।” ২০ কিন্তু পিতৰে চিমোনক কলে, “তুমি আবু তোমাৰ ধন ধৰংস হওক; কিয়নো তুমি ভাৰিলা দৈশ্ব্যৰ দান ধনেৰে কিনিব পৰা যায়। ২১ আমাৰ এই কামত তোমাৰ কোনো ভাগ বা অংশ নাই, যিহেতু দৈশ্ব্যৰ আগত তোমাৰ হৃদয় সৰল নহয়। ২২ তুমি এই দুষ্টৰ পৰা মন-পালটন কৰা আবু প্ৰভুৰ ওচৰত প্ৰার্থনা কৰা; হয়তো তোমাৰ মনৰ এই মন্দ চিন্তা তেওঁ ক্ষমাও কৰিব পাৰে। ২৩ কিয়নো মই দেখিছো, তোমাৰ মন তিতা পিতৰ নিচিনা আবু তুমি পাপৰ বন্ধনত আছা।”

২৪ তেতিয়া চিমোনে উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকে যি কৈছে, তাৰ কোনো কথাই মোৰ জীৱনত যেন নঘটে, এই কাৰণে আপোনালোকেই মোৰ বাবে প্ৰার্থনা কৰক।” ২৫ এইদৰে পিতৰ আবু যোহনে প্ৰভুৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দি বাক্য প্ৰচাৰ কৰি যিবৃচালেমলৈ উলটি আহিল; বাটত তেওঁলোকে চমৰীয়া সকলৰ বিভিন্ন গাৱাত শুভবার্তা প্ৰচাৰ কৰিলে। ২৬ পাছত দৈশ্ব্যৰ এজন দৃতে ফিলিপক কলে, “উঠা, দক্ষিণ ফাললৈ যি পথ যিবৃচালেমৰ পৰা গাজালৈ নামি গৈছে, সেই পথেদি নামি যোৱা” (এই পথটো মৰুভূমিৰ মাজত আছিল)। ২৭ তেতিয়া ফিলিপে প্ৰস্তুত হৈ সেই বাটেদি গ’ল। বাটত ইথিওপিয়া দেশৰ এজন মানুহক লগ পালে; তেওঁ ইথিওপিয়াৰ বাণী কান্দাকীৰ সকলো ধন-সম্পদ চোৱা-চিতা কৰিবলৈ ক্ষমতা পোৱা নপুংসক বাজকৰ্মচাৰী আছিল। দৈশ্ব্যৰ ভজনা কৰিবলৈ তেওঁ যিবৃচালেমলৈ আহিল। ২৮ তেওঁ নিজৰ বৰ্থত বহি উত্তৰ গৈ থাকোতে যিচ্যা ভাৰবাদীৰ পুস্তক পঢ়ি গৈছিল। ২৯ এনে সময়তে আত্মাই ফিলিপক কলে, “তুমি কাষলৈ গৈ সেই বৰ্থত লগে লগে যোৱা।” ৩০ তেতিয়া ফিলিপে ওচৰলৈ লবি গৈ, তেওঁ যিচ্যা ভাৰবাদীৰ পুস্তক পঢ়া শুনি সুধিলে, “আপুনি যি পঢ়িছে, সেই বিষয়াৰ অৰ্থ জানো বুজি পাইছে?” ৩১ তেওঁ ক’লে- “কোনোবাই মোক বুজাই নিদিলে, মই কেনেকৈ বুজি পাম?” তাতে তেওঁ ফিলিপক বৰ্থত উৰ্তি তেওঁৰ সৈতে বহিবলৈ অনুৰোধ কৰিলে। ৩২ ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ যি অংশটো তেওঁ পঢ়িছিল, সেয়া এই- “মাৰিবলৈ নিয়া মেৰ-পোৱালিৰ নিচিনাকৈ তেওঁক আনিলে আবু নোম কটায়াৰ আগত মেৰ-পোৱালি নিজম হৈ থকাৰ দৰে তেওঁ নিজৰ মুখ নেমেলিলে। ৩৩ তেওঁ অপমানিত হোৱা কালত, ন্যায়-বিচার কৰা নহ’ল, তেওঁৰ বংশৰ কথা কোনে কৰ? কিয়নো পৃথিবীৰ পৰা তেওঁৰ জীৱন লৈ যোৱা হ’ল।” ৩৪ এই

কথা পঢ়ি নপুংসকে ফিলিপক সুধিলে, “অনুরোধ করিছোঁ, আলিবাটেরে যোৱা, আৰু যিচূদাৰ ঘৰলৈ গৈ তাৰ্চ নগৰৰ ভাৰবাদীয়ে কাৰ বিষয়ে এই কথা কৈছে, ক'ব নে? নিজৰ চৌল নামৰ ব্যক্তি জনৰ খবৰ লোৱা। তাতে তুমি দেখিবা, বিষয়ে নে অন্য কাৰোৱাৰ বিষয়ে কৈছে?” ৩৫ তেতিয়া তেওঁ প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ। ১২ তেতিয়া চৌলে দৃষ্টি পাৰৰ ফিলিপে মাত লগাই যিচ্যাপুস্তকৰ এই শাস্ত্ৰাংশৰ পৰা কাৰণে অননিয়ন নামেৰে এজন মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহি আৰস্ত কৰি তেওঁৰ আগত যীচূৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলো। তেওঁৰ গাত হাত দিয়া, এনে দৰ্শনাত দেখা পালো। ১৩ কিন্তু ৩৬ এইদৰে বাটট যাওঁতে যাওঁতে এডোখৰ জলাশয়ৰ অননিয়ই উত্তৰ দিলো, “হে প্ৰভু, সেই মানুহে যিচূলামেত ওচৰ পোৱাত নপুংসকে কলে, ‘চাওক, ইয়াতে পানী আপোনাৰ নিযুক্ত পৰিব্ৰজা সকলৰ কিমান অপকাৰ আছে; গতিকে বাণিজ্য লোৱাত এতিয়া মোৰ কি বাধা কৰিলো, সেই বিষয়ে মই অনেকৰ পৰা শুনিলোঁ। ১৪ আৰু আছে?’” ৩৭ ফিলিপে কলে, “যদি সমস্ত মনেৰে বিশ্বাস ইয়াতে আপোনাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা লোক সকলক কৰিছা, তেনেহলে বাধা নাই।” তেতিয়া বিষয়াজনে কলে, বাঞ্ছিবলৈ তেওঁ প্ৰধান পুৰোহিত সকলৰ পৰা ক্ষমতালৈ “যীচূ শ্রীষ্ট দৈশ্ব্যৰ পুত্ৰ, ইয়াক মই বিশ্বাস কৰিছোঁ।” ৩৮ আহিছোঁ। ১৫ কিন্তু প্ৰভুৰে তেওঁক কলে, “তুমি যোৱা, তাতে বিষয়াজনে বথ বাখিবলৈ আজ্ঞা কৰিলো ফিলিপ কিয়নো অনা-ইহুদী আৰু বজা সকলৰ লগতে ইস্রায়েলৰ আৰু নপুংসক বিষয়াজন পানীত নামিল; ফিলিপে তেওঁক সন্তান সকলৰ আগত মোৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিবলৈ, সেই বাণিজ্য দিলো। ৩৯ যেতিয়া তেওঁলোক পানীৰ পৰা উঠিল, জন মোৰ মনোনীত পত্ৰ। ১৬ কিয়নো তেওঁ মোৰ নামৰ প্ৰভুৰ আজ্ঞাই ফিলিপক কাঢ়ি লৈ গল; তাতে নপুংসকে কাৰণে কিমান দুঃভোগ কৰিব লাগিব, ইয়াকে মই তেওঁক তেওঁক পুনৰ দেখা নাপালো তেওঁ আনন্দ মনেৰে নিজ দেখুৱাম।” ১৭ তেতিয়াই অননিয় গ'ল আৰু সেই অঞ্চলৰ সকলো নগৰে নগৰে গৈ গাত হাত দি কলে, “হে ভাই চৌল, আপুনি যেন দৃষ্টি পায় শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰি চীজাৰিয়া পালো।

৯ সেই সময়ত চৌলে প্ৰভুৰ শিষ্য সকলক ভয় দেখুওৱাৰ

লগতে বধ কৰাৰ ভাৰুকিও দিবলৈ ধৰিলো তেওঁ যিচূলামেত মহা-পুৰোহিতৰ ওচৰলৈ গ'ল, ২ আৰু দম্যোচক নগৰত থকা নাম-ঘৰৰ সমাজলৈ লিখা অনুমতি পত্ৰ ললে যাতে তেওঁ সেই পথৰ যি কোনো পুৰুষ বা মহিলাক পালেই তেওঁলোকক যেন ধৰি বাঞ্ছি যিচূলামেলৈ আনিব পাৰে। ৩ এই উদ্দেশ্যৰে যাত্রা কৰি দম্যোচক নগৰৰ ওচৰ পাৰ্ত অকস্মাতে আকাশৰ পৰা পোহৰ ওলাই তেওঁৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হ'ল; ৪ তেওঁ তৎক্ষণাত মাটিত পৰিল আৰু এক আকাশ-বাণী শুনিবলৈ পালে, বোলে, “হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় তাড়না কৰিছা?” ৫ চৌলে উত্তৰ দি কলে- “হে প্ৰভু, আপুনি কোন?” তেতিয়া প্ৰভুৰে কলে, “যি জনক তুমি তাড়না কৰি আছা, মই সেই যীচূ; ৬ কিন্তু উঠা, নগৰত সোমোৱা, তাতে তুমি কি কৰিব লাগিব, সেই বিষয়ে তোমাক কোৱা হ'ব।” ৭ তেওঁৰ লগত যোৱা মানুহৰোৰে তাত কোনো ব্যক্তিক দেখা নাপালো কিন্তু সেই আকাশ-বাণী শুনি অবাক হৈ থাকিল। ৮ পাছত চৌলে মাটিৰ পৰা উঠি চুৰু মেলি একো নেদেখিলো। তেতিয়া আন লোকে তেওঁক হাতত ধৰি দম্যোচক নগৰলৈ আনিলো। ৯ তাতে তেওঁ তিন দিনলৈকে দৃষ্টিহীন হৈ থাকিল আৰু ভোজন-পানো নকৰিলো। ১০ সেই সময়ত দম্যোচক নগৰত থকা অননিয়ন নামেৰে এজন শিষ্যক প্ৰভুৰে দৰ্শন দি কলে, “হে অননিয়!” তেওঁ কলে, “হে প্ৰভু, চাওক, মই আছোঁ।” ১১ তেতিয়া প্ৰভুৰে তেওঁক কলে, “তুমি উঠা, পোন নামৰ

আৰু পৰিব্ৰজাৰে পৰিপূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে আপুনি অহা বাটত যি জন প্ৰভু যীচূৰে আপোনাক দেখা দিলে, তেৱেই মোক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ।” ১৮ তেতিয়াই তেওঁৰ চুৰুৰ পৰা মাছৰ বাকলিৰ নিচিনা এচটা ওলাই আহিল আৰু পুনৰায় দৃষ্টি পালো; তাৰ পাছত তেওঁ উঠি বাণিজ্যিত হলা। ১৯ ইয়াৰ পাছত তেওঁ শোৱা-বোৱা কৰি বলৱান হলা। এনেদৰে কিছুদিন তেওঁ শিষ্য সকলৰ সৈতে দম্যোচক নগৰতে থাকিল। ২০ আৰু যীচূ যে দৈশ্ব্যৰ পুত্ৰ হয়, এই কথা নাম-ঘৰৰোৰত তেওঁ ঘোষণা কৰিবলৈ ধৰিলো। ২১ তাতে সকলোৱে শুনি বিস্ময় মানি কলে, “বোলে, যি জনে যিচূলামেত এই নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা সকলক লঙ্ঘ-ভঙ্গ কৰিছিল আৰু এতিয়াও তেনেলোকক বাঞ্ছি প্ৰধান পুৰোহিতৰ আগলৈ নিবৰ আশয়ৰে এই ঠাইলোকো আছিছে, সেই জন এৱেই নহয় নে?” ২২ কিন্তু চৌলে অধিক শক্তিমান হৈ, এই যীচূৰেই যে শ্রীষ্ট হয়, ইয়াৰ প্ৰামাণ দি দম্যোচকত থকা ইহুদী সকলক নিৰুত্তৰ কৰিলো। ২৩ এনেদৰে বহু দিনৰ পাছত ইহুদী সকলে তেওঁক বধ কৰিবলৈ চক্ৰান্ত কৰিলো। ২৪ আৰু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ দিনে-ৰাতিয়ে দুৱাৰ বোৰত খাপ দি থাকিল; কিন্তু চৌলে তেওঁলোকৰ চক্ৰান্ত বুজি পালো। ২৫ তাৰ পাছত তেওঁ শিষ্য সকলে ৰাতিতেই তেওঁক পাচিত ভৰাই, গড়েলি নমাই দিলো। ২৬ পাছত চৌলে যিচূলামেলৈ গৈ শিষ্য সকলৰ লগ লবলৈ চেষ্টা কৰাত, সকলোৱে তেওঁলৈ ভয় কৰিলে, আৰু তেওঁ যে শিষ্য হয়, ইয়াকো বিশ্বাস নকৰিলে। ২৭ কিন্তু বাণৰ্বাই তেওঁক পাঁচনি

সকলৰ আগলৈ আনিলো ইয়াৰ পাছত দম্যোচকৰ পথত পাছত পিতৰে যাফোত, চিমোন নামেৰে এজন মুচিয়াৰৰ কেনেকৈ চৌলে প্ৰভুক দেখা পাইছিল, আৰু প্ৰভুৰ তেওঁৰ ঘৰত বহু দিন থাকিল।

আগত কি কথা কৈছিল, আৰু তেওঁ কেনেকৈ দম্যোচকৰ যীচুৰ নামত সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিছিল, সেই সকলো কথা তেওঁলোকৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলে। ২৮ চৌলে তেওঁলোকৰ লগত যীচুৰালেমত অহা-যোৱা কৰি প্ৰভু যীচুৰ নামেৰে সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিলে। ২৯ তাতে তেওঁ শ্ৰীকভাণ্ডী ইহুদী সকলৰ সৈতে কথোপকথন আৰু বাদ-বিবাদ কৰিলে, কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁক বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰি আছিল। ৩০ ভাই সকলে এই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত তেওঁক চীজাবিয়ালৈ নি তাৰ্চ নগৰলৈ পঠাই দিলে। ৩১ সেই সময়ত গোটেই যীহুদীয়া, গালীল, আৰু চমৰীয়া দেশৰ মণ্ডলী সমূহ শাস্তি আছিল; বিশাসী সকল সংখ্যাত বৃদ্ধি হৈ প্ৰভুৰ ভক্তি আৰু পৰিব্ৰান্ত আত্মাই দিয়া উদগমিত জীৱন-যাপন কৰিছিল। ৩২ তাৰ পাছত পিতৰে ঠায়ে ঠায়ে যুৰি লুদা নগৰৰ নিবাসী পৰিত্ব লোক সকলৰ ওচৰে পালেগৈ। ৩৩ সেই ঠাইতে পক্ষাঘাত বোগত আক্ৰান্ত হৈ আৰ্থ বছৰ শয্যাত পৰি থকা এনিয়া নামেৰে এজন মানুহক দেখিলে। ৩৪ পিতৰে তেওঁক কলে, “হে এনিয়া, যীচু শ্ৰীষ্টই আপোনাক সুস্ম কৰিছে; আপুনি উঠি আপোনাৰ শয্যা চপাই লঙ্কক;” তাতে তেওঁ তেওঁতায়াই উঠি থিয় হ'ল। ৩৫ পাছত লুদা আৰু চাৰোণ-নিবাসী সকলেও প্ৰভুলৈ মন-পালটালে। ৩৬ আৰু যাক ভাষাত দৰ্কা অৰ্থাৎ হৰিণী বুলি মাতে, দান দিয়া আৰু সৎকৰ্মেৰে পূৰ্ণ হৈ থকা টাৰিথা নামৰ শিয়া এজনী যাফোত আছিল। ৩৭ সেই সময়ত তেওঁ নিৰিয়াত পৰি মৃত্যু হোৱাত, লোক সকলে তেওঁক ধূৰাই ওপৰৰ কোঠালিত শুণাই থলে। ৩৮ তাতে লুদা নগৰ যাফোৰ ওচৰে হোৱাত, আৰু পিতৰে তাতে আছে বুলি শুণি, শিয়া সকলে তেওঁৰ ওচৰলৈ দুজন মানুহ পঠাইয়াই মিনতি কৰালৈ, বোলে, “পলম নকৰি আমাৰ ইয়ালৈ আহক।” ৩৯ তেওঁতা পিতৰ উঠি তেওঁলোকৰ লগত গৈ তাত উপস্থিত হোৱাত, লোক সকলে তেওঁক ওপৰৰ কোঠালিলৈ নিলে আৰু বিধৰা সকলে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ কান্দি কান্দি, দৰ্কাই তেওঁলোকৰ লগত থাকোতে প্ৰস্তুত কৰা চোলা আদি কাপোৰ দেখুৱাবলৈ ধৰিলে। ৪০ কিন্তু পিতৰে তেওঁলোক আটাইকে বাহিৰলৈ যাৰ দি আঁতুকাটি প্ৰাৰ্থনা কৰিলে; পাছত মৃতদেহৰ ফাললৈ ঘূৰি চাই কলে, “হে টাৰিথা উঠা।” তেওঁতা তেওঁ চুক মেলি পিতৰক দেখি বহিলৈ; ৪১ তাতে তেওঁ টাৰিথাক হাতত ধৰি তুলিলৈ; আৰু পৰিব্ৰান্ত লোক আৰু বিধৰা সকলক মাতি, তেওঁলোকৰ আগত জীয়াই উঠা দেখুৱালৈ। ৪২ এই কথা যাফোৰ সকলো ঠাইতে জনাজাত হৈ যোৱাত, অনেক মানুহে প্ৰভুত বিশ্বাস কৰিলে। ৪৩ তাৰ

১০ চীজাবিয়া নগৰত ইটালীয়া নামৰ সৈন্য দলৰ কণীলিয়া নামেৰে এজন এশৰ সেনাপতি আছিল। ২ তেওঁ এজন ভক্ত লোক আছিল, তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৱে দুশ্বৰলৈ ভয় বাখিছিল। তেওঁ আন লোক লোকক দান কৰিছিল আৰু সদায় দুশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা জনাইছিল। ৩ এদিন আৰেলি প্ৰায় তিনি মান বজাত, দৰ্শনত “হে কণীলিয়া!” বুলি তেওঁক মাতা দুশ্বৰৰ এজন দৃতক স্পষ্টকৈ দেখিলৈ। ৪ তেওঁতা কণীলিয়াই দৃতলৈ তথা লাগি চাই ভয় থাই কলে, “কি কয় প্ৰভু?” দৃতে তেওঁক কলে, “তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা আৰু দান সোৱঁৰণীয় বুপে দুশ্বৰৰ আগত গ্ৰহণীয় হ'ল। ৫ এতিয়া যাফোলৈ মানুহ পঠিয়াই চিমোন, যাৰ প্ৰথ্যাত নাম পিতৰ, তেওঁক মাতি পঠোৱা, ৬ তেওঁ সাগৰৰ তীৰত নিবাস কৰা চিমোন নামৰ মুচিয়াৰৰ ঘৰত আলহী হৈ আছে।” ৭ এনেদৰে কণীলিয়ক কৈ স্বৰ্গৰ দৃত গুচি গ'ল, তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ ঘৰৰ দুজন লঙ্ঘুৰা আৰু আলপেচান ধৰা সকলৰ মাজৰ ভক্ত সৈন্য এজনক মাতি আনি, ৮ তেওঁলোকৰ সকলো কথা তেওঁ বুজাই কলে, আৰু যাফোলৈ পঠাই দিলো। ৯ পাছদিনা বাৰ মান বজাত তেওঁলোকে নগৰৰ ওচৰ পালে, সেই সময়ত পিতৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিবৰ বাবে ঘৰৰ ওপৰলৈ উঠিছিল। ১০ তেওঁতা তেওঁৰ ভোক লগাত খাৰলৈ ইচ্ছা কৰিলে, কিন্তু লোক সকলে আহাৰ যুগ্মত কৰি থাকোতে তেওঁ মুছিত হৈ পৰিল; ১১ আৰু আকাশ খন মুকলি হৈ, চাৰি চুকত ধৰি প্ৰথৰীলৈ নমাই দিয়া ডাঙৰ কাপোৰৰ নিচিনা কোনো এটা পাত্ৰ নমা দেখিলৈ। ১২ তাত সকলো বিধৰ চাৰিঠেঞ্জীয়া জন্তু, উৰগ আৰু আকাশৰ চৰাইবোৰ আছিলা। ১৩ তেওঁতা তেওঁলৈ এনে বাণী হ'ল বোলে: “উঠা, মাৰি খোৱা।” ১৪ কিন্তু কৰালৈ, বোলে, “পলম নকৰি আমাৰ ইয়ালৈ আহক।” ১৫ পিতৰে কলে, “হে প্ৰভু, এনে নহওক; কিয়নো মই কোনো ধৰণৰ বৰ্জিত আৰু অঞ্চল বস্ত কেতিয়াও খোৱা নাই।” ১৫ দ্বিতীয় বাৰ তেওঁলৈ এই বাণী হ'ল: “দুশ্বৰে যিহকে শুচি কৰিলে, তাক তুমি বৰ্জিত নুবুলিবা।” ১৬ এইদৰে তিনি বাৰ ঘটিল আৰু সেই পাত্ৰ তেওঁতাই আকাশৰ ওপৰলৈ তুলি নিয়া হ'ল। ১৭ তেওঁতা পিতৰে যি দৰ্শন দেখিলে; সেই দৰ্শনৰ অৰ্থ কি হ'ব পাবে ইয়াকে চিতা কৰি থাকোতেই, কণীলিয়াই পঠোৱা মানুহ কেইজনে সুধি সুধি চিমোনৰ ঘৰলৈ আহি দুৱাৰমুখত থিয় হ'ল, ১৮ আৰু মাত লগাই সুধিলে, “বোলে সেই চিমোন ইয়াত থাকে মে যি জনৰ প্ৰথ্যাত নাম পিতৰ?” ১৯ তেওঁতা পিতৰে সেই দৰ্শনৰ কথা ভাৰি থাকোতেই, আত্মাই তেওঁক কলে, “চোৱা, তিনি জন মানুহে তোমাক বিচাৰিছে। ২০ তুমি উঠা আৰু নামি যোৱা; কিয়নো মইহে

তেওঁলোকক পঠালোঁ।” ২১ তেতিয়া পিতরে নামি গৈ সেই সেই যীচু ছ্রীষ্টৰ দ্বাৰাই মিলনৰ শুভবার্তা প্ৰচাৰ কৰোঁতে, মানুহকেইজনক কলে, “তোমালোকে যি জনক বিচাৰিছা, ঈশ্বৰে যি বাক্য ইস্তায়েলৰ লোক সকললৈ পঠালে, ৩৭ সেই জন ময়েই তোমালোকে কি কাৰণত আছিলা?” আৰু যোহনে বাষ্পিস্থাৰ কথা ঘোষণা কৰাৰ পাছত, গালীল ২২ তেওঁলোকে কলে, “কণ্ণীলিয়া নামেৰে ধাৰ্মিক আৰু প্ৰদেশৰ পৰা আৰন্ত হৈ গোটেই যিহুদীয়ালৈকে বিয়পি ঈশ্বৰক উপাসনা কৰা আৰু গোটেই ইহুদী জাতিৰ আগত গ'ল, সেই বাক্য আপোনালোকে নিজেও বুজি আছে। ৩৮ সুখ্যাতি পোৱা এনে এজন এশৰ সেনাপতিয়ে আপোনাক সেয়ে এই যে, মেনেকৈ ঈশ্বৰে নাচৰতীয়া যীচুক পবিত্ৰ তেওঁৰ ঘৰলৈ মতাই নি, আপোনাৰ পৰা কথা শুনিবলৈ আত্মা শক্তি আৰু মহিমাৰে অভিষিক্ত কৰিলে; তেনেকৈ স্বৰ্গৰ পবিত্ৰ দৃতৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ আদেশ পাইছে।” ২৩ তেওঁ বিভিন্ন ঠাইত সৎ কৰ্ম কৰি, চ্যাতানৰ পৰা দুখ তেতিয়া পিতৰে তেওঁলোকক বাতিটো তেওঁৰ তাতে থকাৰ পোৱা সকলক সুস্থ কৰিছিল; কাৰণ ঈশ্বৰ তেওঁৰ সহায় ব্যৱস্থা কৰি দিলো পাছদিনা তেওঁ যাফোত থকা ভাই আছিলা। ৩৯ আৰু ইহুদী সকলৰ গাৰেঁ-ভূয়ে গৈ আৰু সকলৰ মাজৰ কেইজনমানক লগত লৈ তেওঁলোকৰ সৈতে যিবুচালেমতো তেওঁ যি যি কৰ্ম কৰিছিল, সেই সকলো যাত্রা কৰিলো। ৪০ তাৰ পাছদিনা তেওঁলোকে চীজাৰিয়ালৈ কৰ্মৰ সাক্ষী আমি আছোঁ। এই যীচুকেই তেওঁলোকে কাৰ্ত্তত আছিলা কণ্ণীলিয়ই নিজৰ জ্ঞাতি আৰু আত্মীয় বন্ধু সকলক ওলোমাই বধ কৰিলো। ৪০ কিন্তু এইজনকে প্ৰকাশিত গোট খুৱাই তেওঁলোকলৈ অপেক্ষা কৰি আছিলা। ৪১ পিতৰ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে তেওঁক তৃতীয় দিনা তুলিলো, ৪১ আটাই ঘৰত সোমাওঁতে কণ্ণীলিয়ই দেখা কৰি তেওঁক সংগ্ৰাম মানুহৰ আগত নহয়, কিন্তু তেওঁ মৃত বিলাকৰ মাজৰ জনাবলৈ চৰণত পৰি প্ৰণাম কৰিলো। ৪২ কিন্তু পিতৰে পৰা উঠাৰ পাছত তেৱে সৈতে ভোজন-পান কৰা ঈশ্বৰৰ তেওঁক তুলি ধৰি কলে, “উঠা; ময়ো মানুহহো।” ৪৩ তাৰ মনেনীত সাক্ষী যি আমি, আমাৰ আগতহে প্ৰকাশিত পাছত যেতিয়া পিতৰে তেৱে সৈতে কথা কৈ কৈ ঘৰত হৰলৈ দিলো। ৪২ জীৱিত আৰু মৰা দুৱোৱা বিচাৰকৰ্তা সোমাল, বহু মানুহ গোট খাই থকা দেখি, ৪৪ তেওঁলোকক হৰলৈ ঈশ্বৰে যি জনক নিযুক্ত কৰিলে, তেৱেই সেই জনা, কলে, “বিধান বিহীন জাতিৰ কোনো মানুহৰ লগ লোৱা এই কথা সকলোৰ আগত ঘোষণা কৰিবলৈ আৰু নাইবা তেওঁৰ তালৈ যোৱা যে যিহুদী মানুহৰ বাবে নিষেধ, সাক্ষ্য দিবলৈ তেওঁ আমাক আজ্ঞা দিলো। ৪৩ তেওঁৰ পক্ষে ইয়াক আপোনালোকে জানো কিন্তু কোনো মানুহক বৰ্জিত সকলো ভাৰবাদীয়েও সাক্ষ্য দিয়ে যাতে তেওঁত বিশ্বাস বা অশুচি মূৰুলিবলৈ ঈশ্বৰে মোক দেখুৱালো। ৪৪ এই কৰা সকলোৰে তেওঁৰ নামেৰে পাপ-মোচন পায়া। ৪৪ হেতুকে মোক মাতোতে কোনো আপনি নকৰাকৈ মই পিতৰে এই কথা কৈ থাকোতেই, শুনি থকা সকলোৰে আছিলোঁ গতিকে এতিয়া সুধিছোঁ, কিয়নো আপোনালোকে ওপৰত পৰিত্ব আত্মা আছিলা। ৪৫ তাতে পিতৰৰ লগত অহা মোক মাতিলো।” ৪৫ তেতিয়া কণ্ণীলিয়ই কলে, “আজি চূম্বৎ হোৱা বিশ্বাসী সকলে অনা-ইহুদী সকলৰ ওপৰতো চাৰি দিন হ'ল ঠিক এই সময়ত অৰ্থাৎ আৰেলি তিনি পৰিত্ব আত্মা বাকি দিয়া দেখি বিস্যয় মানিলো। ৪৬ কাৰণ মান বজাত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিলোঁ; তেতিয়া চাওক, উজ্জল সেই অনা-ইহুদী সকলে নানা ভাষাৰে কথা কৈ ঈশ্বৰৰ বন্ধু পিন্দা এজন মানুহ মোৰ আগত থিয় হ'লা। ৪৭ তেওঁ যাকৈ কৰা তেওঁলোকে শুনিবলৈ পালো তেতিয়া পিতৰে কলে, ‘হে কণ্ণীলিয়, তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা গ'ল আৰু তুমি উত্তৰ দি কলে, ৪৭ “আমাৰ নিচিনাকৈ পৰিত্ব আত্মা পোৱা দুখীয়াক দিয়া দান ঈশ্বৰৰ আগত সোঁৰণ কৰা হ'লা। এওঁলোক বাণাইজিত নহবলৈ কোনোবাই জলক বাধা ৪৮ এতেকে যাফোলৈ মানুহ পঢ়াই, সাগৰৰ দাঁতিত দিব পাবে নে?” ৪৮ তেতিয়া তেওঁ যীচু ছ্রীষ্টৰ নামেৰে চিমোন নামেৰে এজন মুচিয়াৰ ঘৰত আলহী হৈ থকা তেওঁলোকক বাণাইজিত হৰলৈ আজ্ঞা দিলো। পাছত সেই চিমোন, যাৰ প্ৰখ্যাত নাম পিতৰ, তেওঁক মাতি আংনা ঠাইতে তেওঁলোকক কিছুদিন থাকিবলৈ তেওঁ মিনতি গৈ। ৪৯ এই হেতুকে মই তেতিয়াই আপোনাৰ তালৈ মানুহ কৰিলো।

পঠালোঁ আপুনি যে এতিয়া আহি পালে, ভাল কৰিলো।
এতেকে প্ৰভুৰে যি আজ্ঞা আপোনাক দিলো, সেই সকলো
বিষয় শুনিবলৈ আমি সকলোৰে এতিয়া ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে
উপস্থিত আছোঁ।” ৪৯ তেতিয়া পিতৰে মাত দিলো আৰু
কলে, “ইয়াকে মই নিশ্চয়কৈ উপলক্ষি কৰিছোঁ যে, ঈশ্বৰে
কাৰো পক্ষপাতাত্ত নকৰো। ৫০ বৰং সকলো জাতিৰ মাজত
যি জনে তেওঁলৈ তয় বাথি ধাৰ্মিক আচৰণ কৰে, সেই
জন তেওঁৰ গ্ৰহণযোগ্য হয়। ৫১ যি জন সকলোৰে প্ৰভু,
এই কথা বিতং ভাৱে বৰ্ণনা কৰি তেওঁলোকক কলে, ৫

“মই যাফো নগৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোতেই মুৰ্ছা গ’লো সবিশেষ বাৰ্তা যিৰুচালেমত থকা মণ্ডলীৰ কাগত যেতিয়া আৰু দৰ্শনত চাৰি চুক্ত ধৰি স্বৰ্গৰ পৰা নমোৱা ডাঙৰ পৰিল, তেতিয়া মণ্ডলীয়ে বাৰ্ষিক আন্তিয়থিয়ালৈ পঠিয়াই কাপোৱাৰ নিচিনা কোনো এটা পাত্ৰ মোৰ ওচৰলৈ নামি দিলো। ২৩ তেওঁ তাত উপস্থিত হৈ, স্টশৰৰ অনুঘত দেখি অহা দেখিলোঁ; ৬ তেতিয়া তালৈ মন কৰি একেথৰে চাই আনন্দিত হ’ল; আৰু হৃদয়ৰ আগহেৰে প্ৰভুত আসজত হৈ থাকোতে তাত পথিবীৰ চাৰিবিঠ্ঠায়া জস্ত আৰু বনবীৱা থাকিবলৈ সকলোকে উদগালো। ২৪ কিয়নো তেওঁ উত্তম জস্ত, উৎগ আৰু আকাশৰ চৰাই এই সকলোকে দেখিলোঁ।” লোক হোৱাৰ উপৰি, পৰিব্রত আত্মাৰে বিশ্বাসত পৰিপূৰ্ণ ৭ আৰু তেতিয়া “হে পিতৰ, উঠি মাৰি খোৱা!” এই বুলি আছিল, তাতে মানুহৰ এটা ডাঙৰ দলে প্ৰভুত যোগ দিলো মৌলৈ কোৱা এটা বাণী ও শুনিলোঁ। ৮ মই কলোঁ, “হে প্ৰভু, ২৫ পাছত বাৰ্গৰাই চৌলক বিচাৰিবলৈ তাৰ্চ নগৰলৈ গ’লা এনে নহওক: কিয়নো কোনো বৰ্জিত বা অশুচি বস্ত মোৰ ২৬ আৰু তেওঁক পাই আন্তিয়থিয়ালৈ লৈ আছিলা। তাতে মুখত কেতিয়াও দিয়া নাই।” ৯ কিন্তু পুনৰ আকাশৰ পৰা তেওঁলোকে গোটেই বছৰ মণ্ডলীত গোট খোৱা বহু লোকক নে স্বৰ্গৰ পৰা উত্তৰ আছিল, “স্টশৰে যিহকে শুচি কৰিলে, উপদেশ দিলো। এই আন্তিয়থিয়া নগৰতেই শিষ্য সকলক সেইহোৰ তুমি বৰ্জিত নুৰুলিবা।” ১০ এইদৰে তিনি বাৰ প্ৰথমে শ্ৰীষ্টিয়ান বুলি মতা হ’ল। ২৭ সেই সময়ত কিছুমান ঘটাৰ পাছত সেই সকলোৱোৰ আকো স্বৰ্গলৈ তুলি নিয়া ভাৰবাদী যিৰুচালেমৰ পৰা আন্তিয়থিয়ালৈ আছিল। ২৮ হ’ল। ১১ আৰু চোৱা, তেতিয়াই চীজাবিয়াৰ পৰা মোৰ আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ আগাৰ নামেৰে এজনে উঠি, ওচৰলৈ পঠোৱা তিনি জন মানুহ, মই যি ঘৰত আছিলোঁ, আত্মাৰ দ্বাৰাই চালিত হৈ জনালে যে, গোটেই পৃথিবীত বৰ তাত উপস্থিত হ’ল। ১২ তাতে একো সংশয় নকৰাকৈ আকাল হ’ব আৰু ক্লোদিয়ৰ দিনত সেয়ে ঘটিবা। ২৯ তাতে তেওঁলোকৰ লগত যাবলৈ আত্মাই মোক আজ্ঞা দিলো শিষ্য সকলৰ প্ৰতিজনে শক্তি অনুসাৰে, যিছন্দীয়াত নিবাস পাছত এই ভাই ছয় জন মোৰ লগত গ’ল আৰু আমি সেই কৰা ভাই সকলৰ পৰিচ্যাৰ কোৱণে সহায় পঠিয়াবলৈ মানুহৰ ঘৰত গৈ সোমালো। ১৩ তাতে তেওঁ আমাক কলে, সিদ্ধান্ত ললো। ৩০ পাছত সেইদৰে কাৰ্য কৰি, বাৰ্গৰা আৰু কেনেকৈ এজন দূতে তেওঁৰ ঘৰত থিয় হৈ কৈছিল যে, চৌলৰ হাতত পৰিচাৰক সকলৈ ধন পঠিয়াই দিলো।

“যাফোলৈ মানুহ পঠাই, যাৰ প্ৰথ্যাত নাম পিতৰ, সেই চিমোনক মাতি পঠোৱা। ১৪ তাতে তুমি আৰু তোমাৰ ঘৰৰ সকলোৱে যাৰ দ্বাৰাই পৰিত্রাণ পাবা, সেই কথা তেওঁ তোমাক কৰা।” ১৫ পাছে মই কথা কৰলৈ ধৰোতেই, পূৰ্বতে আমাৰ ওপৰত যেনেকৈ পৰিত্র আত্মা নামিছিল, তেনেকে তেওঁলোকৰ ওপৰতো নামিল। ১৬ “যোহনে হলে পানীতহে বাণিস্য দিলৈ কিন্তু তোমালোকক হ’লে পৰিত্র আত্মাৰ বাণিস্য দিয়া হ’ব,” প্ৰভুৰে কোৱা এই কথা মোৰ মনত পৰিলা। ১৭ এতেকে আমি প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ বাবে স্টশৰে যি দান আমাক দিলৈ সেই একে দান তেওঁলোককো দিলো, গতিকে স্টশৰক প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ মই নো কোন?” ১৮ এই কথা শুনি তেওঁলোকে কোনো সহাবি নিদি বৰং স্টশৰৰ স্তুতি কৰি কলে, “তেনেহলে, স্টশৰে অনা-ইহুদী লোককো জীৱনৰ অৰ্থে মন-পালটন দান কৰিলো।” ১৯ ইতিপূৰ্বে যিহোৰ মানুহে স্কিফৰ মৃহুৰ ক্ষেত্ৰত হোৱা বেজাৰৰ কাৰণে গোট গোট হৈ আছিল, তেওঁলোকে ফৈলীকীয়া, কুপ, আৰু আন্তিয়থিয়ালৈকে ফুৰি, ইহুদী লোকৰ বাহিৰে আন কাৰো আগত স্টশৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ নকৰিলো। ২০ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কুপ আৰু কুৰীণীৰ কিছুমান আন্তিয়থিয়ালৈ আহি গ্ৰীকভাষী সকলৰ আগত প্ৰভু যীচুৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলো। ২১ আৰু প্ৰভুৰ হাত তেওঁলোকৰ সহকাৰী হ’ল, তাতে বহুসংখ্যক লোকে বিশ্বাস কৰি প্ৰভুলৈ আছিল। ২২ পাছত তেওঁলোকৰ গাত লৈ মোৰ পাছে পাছে আহা।” ৯ পাছে পিতৰে দৃতক

অনুসরণ করি বাহিরলৈ ওলাই গ'লা কিন্তু দূতে কৰা তেওঁক আঘাত কৰিলে আৰু পোকে খোৱাত, তেওঁ প্রাণ কৰ্ম যে সঁচা, ইয়াকে নাভাবি দৰ্শন পোৱা বুলি তাৰিলৈ ত্যাগ কৰিলো। ১৪ কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য ব্যাপক হাৰত বিয়পি ১০ এইদৰে প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় প্ৰহৰীবোৱক পাৰ কৰি গ'লা। ২৫ এইদৰে বাৰ্ষৰু আৰু চৌলে যি পৰিচৰ্যা কৰ্মৰ নগৰলৈ আহা-যোৱা কৰা যিখন লোহার দুৱাৰ আছিল, দায়িত্ব পাইছিল, সেয়া তেওঁলোকে সিদ্ধ কৰিলো, আৰু সেয়া নিজে নিজে তেওঁলোকলৈ যুকলি হৈ গ'লা। তাতে মাৰ্ক নামেৰে প্ৰথ্যাত হোৱা যোহনক লগত লৈ যিবৃচালেমৰ তেওঁলোক বাহিৰলৈ আহি বাটৰ এমুৰ পাওতে তৎক্ষণাৎ পৰা উভতি আহিলা।

দূতে তেওঁৰ লগ এৰিলো। ১১ তেতিয়া পিতৰে চেতনা পাই কলে, “প্ৰভুৰে তেওঁৰ দূত পঠিয়াই হোৰোৰ হাতৰ পৰা আৰু ইহুদী লোকৰ সকলো আকাঙ্ক্ষাৰ পৰা মোক যে উদ্বাৰ কৰিলো, এতিয়াহে মই নিশ্চয়কৈ জনিছোঁ।” ১২ ইয়াকে তেওঁ জনাৰ পাছত, মাৰ্ক নামেৰে প্ৰথ্যাত হোৱা যি যোহন, তেওঁৰ মাক মৰিয়মৰ ঘৰলৈ গ'ল; তাতে অনেক লোক গোট খাই প্ৰাৰ্থনা কৰি আছিল। ১৩ তেতিয়া তেওঁ বাহিৰৰ দুৱাৰত টুকুৰিওৱাত, ৰোদা নামেৰে এজনী চাকৰণীয়ে মাত দিবলৈ আহিলা। ১৪ তাতে তাই পিতৰৰ মাত শুনি বুজি পাই, আনন্দত দুৱাৰ মেলিবলৈ পাহৰি ভিতৰে লৱি গৈ, পিতৰ দুৱাৰ মুখুত থিয় হৈ আছে বুলি কলেগৈ। ১৫ তেতিয়া তেওঁলোকে তাইক কলে, “তই পাগলি হৈছা” কিন্তু তাই সঁচা বুলি দৃঢ়তাৰে নিশ্চিত ভাৱে কলো। তেওঁলোকে কলে, “তেনেহলে সেই জন তেওঁৰ দৃতহে হৰা” ১৬ কিন্তু পিতৰে দুৱাৰত বাবে বাবে টুকুৰিয়াই আছিল, তেতিয়া তেওঁলোকে দুৱাৰ মেলি দিয়াত, তেওঁক দেখি বিস্ময় মানিলো। ১৭ পিতৰে নিজম দি থাকিবলৈ হাতৰে ইংগিত দি, প্ৰভুৰে কেলনেকে তেওঁক বন্দীশালৰ পৰা মুকলি কৰি আনিলো, তাৰ বৃত্তান্ত তেওঁলোকৰ আগত বৰ্ণনা কৰিলো। আৰু কলে, “তোমালোকে যাকোব আৰু ভাই সকলক এই সংবাদ দিবা” ইয়াকে কৈ তেতিয়াই তেওঁ ওলাই আন ঠাইলৈ গুঁচি গ'লা। ১৮ পাছে বাতিপুৱা হ'ল, পিতৰৰ মো কি হ'ল, এই বুলি সৈন্য সকলৰ মাজত বৰ হৃলস্তুল লাগিলা। ১৯ তেতিয়া হেৰোদে তেওঁক বিচাৰি নাপাই, প্ৰহৰী সকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰি প্ৰাণদণ্ডৰ আজ্ঞা দিলো। তেতিয়া তেওঁ যিহুদীয়াৰ পৰা চীজাবিয়ালৈ গ'ল আৰু তাতে থাকিলা। ২০ তুৰীয়া আৰু চীদেনীয়া সকলৰ প্ৰতি হেৰোদৰ অতিশয় ক্ৰোধ আহিলা কিন্তু তেওঁলোকে একে আলোচনাবে তেওঁৰ আগলৈ গৈ, ব্লাস্ট নামেৰে বজাৰ ভিতৰুৱাল ফুকনক তেওঁলোকৰ ফলীয়া কৰি, শাস্তি স্থাপন কৰিবলৈ নিবেদন কৰিলো, কাৰণ এই বজাৰ দেশৰ পৰাই তেওঁলোকৰ দেশলৈ খোৱা বস্ত্ৰবোৰ আহিছিল। ২১ এটা নিৰূপিত দিনত হেৰোদে ৰাজকীয় বস্ত্ৰ পিন্ধি বিচাৰৰ আসনত বহিছিল আৰু সেইদিনা তাৰ পৰা তেওঁলোকলৈ ভাষণ দিছিল। ২২ তেতিয়া লোক সকলে বিডিয়াই কলে, “এয়া এজন ঈশ্বৰৰ মাত, মানুহৰ মাত নহয়!” ২৩ কিন্তু সেই প্ৰশংসা ঈশ্বৰৰ নিদিয়াত, প্ৰভুৰ দূতে তেতিয়াই

১৩ আস্তিৱিধিয়াত থকা মণ্ডলীত কেইজনমান ভাৱাবাদী আৰু উপদেশক আছিলা তেওঁলোক বাৰ্ষৰু, চিমোন, যি জনক নিগ বোলে, কুৰীগীৰ লুকীয়, হেৰোদ বজাৰ লগত প্ৰতিপালিত হোৱা মনহেম আৰু চৌল। ২ যি সময়ত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ উপাসনা কৰি লঘোন দি আছিল, সেই সময়তে পৰিত্ব আত্মাই কলে, “যি কৰ্ম কৰিবলৈ মই বাৰ্ষৰু আৰু চৌলক মাতিলোঁ, সেই কৰ্মৰ কাৰণে তেওঁলোকক মোল পৃথক কৰি দিয়া।” ৩ তাতে তেওঁলোকে লঘোন দি প্ৰাৰ্থনা কৰি, সেই দুজনৰ ওপৰত হাত দি পঠিয়াই দিলো। ৪ এইদৰে পৰিত্ব আত্মাৰ বাধ্য হৈ বাৰ্ষৰু আৰু চৌল চিলুকিয়ালৈ গ'ল; তাৰ পৰা জাহাজেৰে কুপ দ্বিপলৈ গ'লা। ৫ তাতে চালামী নগৰ পাই, ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰবোৰত ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰচাৰ কৰিলো। সেই সময়ত যোহনে তেওঁলোকৰ পৰিচাৰক হৈ আহিলা। ৬ এইদৰে তেওঁলোকে সেই দ্বীপটোৰ চাৰিওফালে ফুৰি পাফঃ নগৰলৈকে গ'ল, তাতে বাৰীয়াচু নামেৰে যি এজন যিহুদী মানুহ মায়াবী আৰু ভাঁবিকোৱা ভাৱাবাদী আছিল, তেওঁক দেখা পালো। ৭ তেওঁ সেই দ্বীপৰ অধিপতি বুদ্ধিমান চৰ্জিয় পৌলৰ লগত আছিল। সেই অধিপতিয়ে ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ ইচ্ছা কৰি চৌল আৰু বাৰ্ষৰুক মাতি পঠিয়ালো। ৮ কিন্তু ইলুমাই, অৰ্থাৎ সেই মায়াবীয়ে (কিয়নো এয়ে তেওঁৰ নামৰ অৰ্থ) অধিপতিক বিশ্বাসৰ পৰা আত্মাই অনাৰ উদ্দেশ্যেৰে তেওঁলোকৰ প্ৰতিৰোধ কৰিলো। ৯ তাতে চৌল, যি জনক পৌলো বোলে, তেওঁ পৰিত্ব আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হৈ, তেওঁলৈ স্থিৰ দৃষ্টিবলৈ চালে। ১০ আৰু কলে, “হেৰো সকলো কপট আৰু দুক্ষমৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাটো, চ্যাতানৰ পুতোক আৰু সকলো প্ৰকাৰ ধাৰ্মিকতাৰ শক্ৰ, তই প্ৰভুৰ সৱল পথ বিপৰীত কৰিবলৈ বৰ্খা নাই নে? ১১ আৰু তেতিয়া চা, প্ৰভুৰ হাত তোৱ ওপৰত আছে আৰু তই কিছু সময়লৈকে সুৰ্য নেদেখি অন্ধ হৈ থাকিবা” তেতিয়াই ইলুমাইৰ চকু জলকতক লাগিল আৰু অন্ধকাৰবয় হ'ল; তেতিয়া তেওঁক হাতত ধৰি নিবলৈ তেওঁ মানুহ বিচাৰিবলৈ ধৰিলো। ১২ এই ঘটনা দেখি, সেই অধিপতিয়ে প্ৰভুৰ উপদেশত বিস্ময় মানি বিশ্বাস কৰিলো। ১৩ ইয়াৰ পাছত পৌল আৰু তেওঁৰ লগৰ কেইজনে পাফঃ নগৰৰ পৰা সমুদ্-পথেদি পাম্ফুলিয়া দেশৰ পৰ্ণা নগৰলৈ গ'লা। কিন্তু যোহনে তেওঁলোকক এৰি, যিবৃচালেমলৈ উলটি আহিলা

১৪ পৌল আরু তেওঁর লগুর কেইজনে পর্গার পৰা যাত্রা কৰি আছিল; তেওঁলোকে সেই সকলোকে সম্পন্ন কৰি তেওঁক পিচিদিয়া দেশৰ অস্তিয়াধিয়া নগৰ পাই তাতে বিশ্বামবাৰে কাৰ্থৰ পৰা নমাই মৈদামত শুৱাই থলো ৩০ কিন্তু ঈশ্বৰে নাম-ঘৰত সোমাই বহিল। ১৫ তাতে বিধান-শাস্ত্ৰ আৰু তেওঁক মৃতবোৰ মাজৰ পৰা তুলিলে ৩১ আৰু গালীল ভাৰবাদী সকলৰ বাক্য পঢ়াৰ পাছত, নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী প্ৰদেশৰ পৰা যিৰুচালেমলৈ তেওঁৰ লগত আহা সকলক সকলে তেওঁলোকৰ উচ্বলৈ কৈ পঢ়িয়ালে বোলে, “হে ভাই তেওঁ অনেক দিনলৈ দেখা দি থাকিলা তেওঁলোকেই এতিয়া সকল, মানুহবোৱলৈ তোমালোকৰ যদি কোনো উদগণিৰ লোক সকলৰ আগত তেওঁৰ সাক্ষী হৈ আছে ওঽগতিকে কথা আছে, তেনেহলে সেই বিষয়ে কোৱা” ১৬ তেতিয়া আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ আগত ঈশ্বৰে কৰা প্ৰতিজ্ঞাৰ পৌলে উঠি, হাতেৰে ইংগিত দি কলে, “হে ইস্রায়েলীয়া বিষয়ে, আমি আপোনালোকক এই শুভবাৰ্তা জনাইছো: মানুহবোৰ আৰু হে ঈশ্বৰ ভয়কাৰী লোক সকল, শুনকা। ৩৩ ঈশ্বৰে যীচুক মৃত্যুৰ পৰা তুলি, সেই প্ৰতিজ্ঞা আমাৰ ১৭ এই ইস্রায়েলী সকলৰ ঈশ্বৰে আমাৰ ওপৰ-পুৰুষ সন্তান সকললৈ সিন্ধু কৰিলো এই বিষয়ে গীতমালাৰ দুই সকলক মনোনীত কৰিলে আৰু মিচৰ দেশত প্ৰবাসী হৈ নম্বৰ গীতত লিখা আছে, বোলে, ‘তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজি থকা সময়ত মানুহবোৰ উন্নতি সাধন কৰি, তাৰ পৰা মই তোমাক জন্ম দিলোঁ’ ৩৪ ঈশ্বৰে যীচুক যে মৃতবোৰৰ নিজ পৰাক্ৰমেৰে তেওঁলোক বাহিৰ কৰি আনিলো। ১৮ মাজৰ পৰা তুলিলে, আগলৈ ক্ষয় নাপাৰলৈহে তুলিলো আৰু দুকুৰিমান বছৰলৈকে মৰুপাত্তত তেওঁলোকক পিতৃৰ এই বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছিলঃ ‘দায়ুদৰ ওচৰত যি যি পৰিব্ৰজিনকৈ প্ৰতিপালন কৰিলো। ১৯ পাছত তেওঁ কলান বিধান আৰু সত্য প্ৰতিশ্ৰুতি দিছিলোঁ, সেই সকলো মই দেশৰ সাত জাতিক উচ্ছেদ কৰি, তেওঁলোকৰ দেশখনক তোমালোকক দিমা’ ৩৫ এইদৰে আন গীতত তেওঁ কৈছে, উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপে ইস্রায়েলী সকলক দিলো। ২০ এইদৰে ‘তুমি তোমাৰ পৰিব্ৰজনক ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা’ ৩৬ প্ৰায় চাৰি শ পৰ্যাণ বছৰ পাৰ হৈ গ'লা তাৰ পাছত, কিয়নো দায়ুদে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে সেৱা কৰি, তেওঁৰ চমুৱেল ভাৰবাদীৰ সময়লৈকে বিচাৰকৰ্তা সকলক নিযুক্ত সময়ত মানুহবোৰ উপকাৰ সাধন কৰিলে আৰু মহাকৰিলো ২১ পাছত তেওঁলোকে এজন ৰজা বিচৰাত, ঈশ্বৰে নিদা গ'ল, আৰু তেওঁক পিতৃপুৰুষ সকলৰ সৈতে মৈদামত বিন্যামীন ফৈদৰ কীচৰ পুত্ৰ চৌলক চলিশ বছৰলৈকে থোৱা হোৱাত ক্ষয় পালে, ৩৭ কিন্তু যি জনক ঈশ্বৰে বাজতু কৰিবলৈ দিলো ২২ ইয়াৰ পাছত ঈশ্বৰে ৰজাৰ তুলিলে, সেই জনে ক্ষয় নাপালো। ৩৮ এই কাৰণে, হে ভাই শাসনৰ পৰা তেওঁক আতৰাই, তেওঁলোকৰ ৰজা হৰলৈ সকল, সেই জনৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আগত পাপ দায়ুদক মনোনীত কৰিলো। আৰু দায়ুদৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে মোচনৰ ন্যায় বিষয়ৰ গ্ৰহণীয়তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছে। ৩৯ আৰু সাক্ষ্য দি কলে, ‘মোৰ মনৰ দৰে এজনক, অৰ্থাৎ যিচয়ৰ মোচিৰ বিধানৰ দ্বাৰাই যি যি দোষৰ পৰা আপোনালোকে পুত্ৰ দায়ুদক পালোঁ; তেওঁ মোৰ সকলো ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিবা’ ন্যায়তা প্ৰদান কৰিব পৰা নাই; সেই আটাই দোষৰ ২৩ এই জন মানুহৰ বংশৰ পৰা ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰাৰ দৰে পৰা যীচুত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই সকলোৱে মুক্ত হয়, এজন ত্ৰাঙ্কন্তা, অৰ্থাৎ যীচুক ইস্রায়েলী লোকৰ আগত ইয়াক আপোনালোকে জনি লওঁকা। ৪০ এতেকে সাৱধান উপস্থিতি কৰিলো ২৪ যীচু অহাৰ আগেয়ে, যোহনে ইস্রায়েলী হওক, যাতে কোনো ভাৰবাদী সকলৰ পুস্তকত লিখা লোক সকলৰ আগত মন-পালটনৰ বাণিষ্ঠসূৰ কথা ঘোষণা এই বাক্য মতে আপোনালোকলৈ যেন নঘটে, ভাৰবাদী কৰিলো ২৫ যোহনে তেওঁৰ কাৰ্য সম্পন্ন কৰোঁতে, এই কথা সকলে কৈছে - ৪১ ‘হে হেয়েজ্বানকাৰী সকল, তোমালোকে কৈছিল, ‘আপোনালোকে মোক কোন বুলি ভাবিছে? মই চোৱা, বিস্যাম মানা, আৰু অস্তৰ্তি হোৱা; এনে কৰ্ম মই সেই জন নঘটে কিন্তু শুনক, এনে এজন মোৰ পাছত আহি তোমালোকৰ দিনত কৰিম, কিয়নো যি কৰ্মৰ বিৱৰণ আছে, যি জনৰ চৰণৰ পাদুকাৰ বান্ধ খুলিবৰো মই যোগ্য কোনোৱে তোমালোকক কলেও, তোমালোকে সেই বিৱৰণ নহওঁ।’ ২৬ হে ভাই সকল, হে অৱাহামৰ বংশৰ সন্তান কোনোমতে বিশ্বাস নকৰিবা।’ ৪২ পাছত পৌল আৰু বাৰ্ণৰী সকল আৰু আপোনালোকৰ মাজৰ ঈশ্বৰ ভয়কাৰী সকল, ওলাই যাবলৈ ধৰোতে, মানুহবোৰে নিবেদন কৰি ক'লে, আমালৈ এই পৰিবারণৰ বাক্য পঠোৱা হৈছে। ২৭ কিয়নো “অহা বিশ্বাম-বাৰতো এইদৰে প্ৰচাৰ কৰা হওকা” ৪৩ যিৰুচালেম নিবাসী আৰু তেওঁলোকৰ শাসনকৰ্তা সকলে তেতিয়া নাম-ঘৰৰ সমাজ ভাঙ্গিলত, অনেক ইহুদী আৰু তেওঁক নাজানি আৰু প্ৰত্যেক বিশ্বামবাৰত পঢ়া ভাৰবাদী ইহুদী ধৰ্ম লোৱা ভন্ড সকলে পৌল আৰু বাৰ্ণৰীক অনুসৰণ সকলৰ বাক্যকো নুবুজি, যীচুক দোষাবোপ কৰি, সেই কৰিলে, তাতে তেওঁলোকৰ সৈতে কথা-বতৰা হৈ, ঈশ্বৰৰ বাক্য পূৰ্ণ কৰিলো ২৮ আনকি প্ৰাণদণ্ডৰ কোনো কাৰণ অনুগ্ৰহত থিৰ হৈ থাকিবলৈ তেওঁলোকক উদগণি দিলো বিচাৰি নাপাই, তেওঁক বধ কৰিবলৈ পীলাতৰ আগত ৪৪ তাৰ পাছৰ বিশ্বামবাৰত নগৰৰ প্ৰায় সকলো মানুহে নিবেদন কৰিলো, ২৯ আৰু তেওঁৰ বিষয়ে যি যি কথা লিখা ঈশ্বৰৰ বাক্য শুনিবলৈ গোট খালো। ৪৫ কিন্তু ইহুদী সকলে

লোক সকলক দেখি, ঈর্ষারে পুর হৈ নিন্দা কৰি কৰি দুই ভবিত ভব দি থিয় হোৱা।” তাতে মানুহ জন লাফ মাৰি পৌলে কোৱা কথা অৱমাননা কৰিলো ৪৬ তাতে পৌল উঠিল আৰু ঘোজকাটি ফুৰিবলৈ ধৰিলে । ১১ পৌলে কৰা আৰু বার্ণকাই সাহসেৰে কলে, “প্ৰথমতে আপোনালোকক এই কাৰ্য যেতিয়া লোক সকলে দেখা পালে, তেওঁলোকে দৃশ্যৰ বাক্য কোৱা উচিত আছিল। কিন্তু আপোনালোকে লুকায়নিয়া ভাষাত উচ্চস্বেৰে কৰলৈ ধৰিলে, “মানুহৰ বৃপ্তলৈ নিজকে দুৰ কৰি অনন্ত জীৱনৰ অযোগ্য দেখুৱালে, সেয়ে দেৱতাবোৰ আমাৰ মাজত অৱতীৰ্ণ হৈছে।” ১২ তেওঁলোকে চাওক, আমি অনা-ইহুদী লোক সকলৰ মাজলৈ ঘুৰিলোঁ। বাৰ্ণকাৰক “জীউচ” আৰু পৌল যিহেতু প্ৰধান বক্তা আছিল, (alēnios g166) ৪৭ কিয়নো প্ৰভুৰে আমাক এনে আজ্ঞা দিলে, সেয়েহে তেওঁক “হেৰমেনাচ” বুলি কৰলৈ ধৰিলে । ১৩ ‘তোমাক মই অনা-ইহুদী লোকৰ পোহৰ কৰি থলোঁ, যেন নগৰৰ ঠিক বাহিৰতে জীউচৰ যি মন্দিৰ আছিল, তাৰ তুমি জগতৰ সীমালৈকে পৰিআণস্বৰূপ হোৱা।’ ৪৮ অনা- পুৰোহিতে কেইটামান ষাঢ় গুৰু আৰু ফুলৰ মালা লৈ ইহুদী লোকে ইয়াকে শুনি আনন্দিত হৈ দৃশ্যৰ বাক্যৰ নগৰৰ দুৰাৰমুখলৈ আহিল; পুৰোহিত আৰু মানুহবোৰে প্ৰশংসা কৰিলো যি সকলক অনন্ত জীৱন পাবলৈ নিৰ্বিপত্তি সেইবোৰৰ বলি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ বিচাৰিলে । ১৪ কিন্তু আছিল, সেই সকলোৱে বিশ্বাস কৰিলো (alēnios g166) ৪৯ পাঁচনি বাৰ্ণকাৰ আৰু পৌলে যেতিয়া এই কথা শুনিলে, এইদৰে প্ৰভুৰ বাক্য সেই ঠাইৰ গোটৈই অঞ্চলত বিয়পি তেতিয়া তেওঁলোকে নিজৰ পোছাক ফালি দৌৰি বাহিৰলৈ গ'লা । ৫০ কিন্তু ইহুদী সকলে, ভক্ত ভদ্ৰ মহিলা সকলক আৰু গৈ লোক সকলক উদ্দেশ্য কৰি চিঞ্চিৰি চিঞ্চিৰি ক'লে, ১৫ নগৰৰ প্ৰধান লোকক উচ্চটাই, পৌল আৰু বাৰ্ণকাৰক তাড়না “ৰাহিজ সকল, আপোনালোকে কিয় এইবোৰ কৰিছে? কৰি, তেওঁলোকৰ সীমাৰ পৰা খেদাই দিলে। ৫১ তাতে আমিও আপোনালোকৰ দৰে সকলো অনুভৱ কৰিব পৰা তেওঁলোকে ভাৰি ধূলি সিহঁতৰ অহিতে জোকাৰি পেলাই, সাধাৰণ মানুহ। আমি আপোনালোকক শুভবাৰ্তা শুনাবলৈ ইকনিয় নগৰলৈ গ'লা । ৫২ আৰু শিয় সকল আনন্দেৰে আহিছোঁ। এই অসাৰ বিষয়বোৰ ত্যাগ কৰি, যি জন ঈশ্বৰে আৰু পৰিত্ব আঞ্চাবে পৰিপূৰ্ণ হলা।

১৪ পাছত পৌল আৰু বাৰ্ণকাৰ ইহুদী নগৰত সোমাই

দুয়ো একেলগে ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰলৈ গ'ল। তাত তেওঁলোকে এনেকৈ কথা ক'লে যে, ইহুদী আৰু গ্ৰীক সকলৰ বহুলোকে বিশ্বাস কৰিলে। ২ কিন্তু আবিশ্বাসী ইহুদী সকলে অনা-ইহুদী সকলক উচ্চটাই তেওঁলোকৰ মনবোৰ বিশ্বাসী ভাই সকলৰ অহিতে বিষয়ময় কৰি তুলিলে। ৩ সেয়ে, পৌল আৰু বাৰ্ণকাৰ প্ৰভুৰে তেওঁলোকৰ মাধ্যমেন্দি অড়ুত লক্ষণ আৰু পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰি, তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাক্যৰ সাক্ষ্য দিলে। ৪ তাতে নগৰৰ লোক সকলৰ মাজত দুটা দল হ'ল; এটা দলে ইহুদী সকলৰ আৰু আনটো দলে পাঁচনি সকলৰ পক্ষ ললে। ৫ পাছত অনা-ইহুদী আৰু ইহুদী সকলে নিজৰ অধিকাৰী সকলৰ সৈতে লগ হৈ পৌল আৰু বাৰ্ণকাৰক অপমান কৰিবলৈ আৰু শিল দলিয়াই মাৰিবলৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিলে। ৬ কিন্তু পৌল আৰু বাৰ্ণকাৰ ইই বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত লুকায়নিয়া দেশৰ লুক্ষা ও দৰী নগৰ আৰু তাৰ ওচৰ-পজৰৰ অঞ্চললৈ পলাই গ'ল। ৭ তেওঁলোকে সেই ঠাইবোৰতো শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে। ৮ লুক্ষা নগৰত ভবিত বল নোহোৱা, কেতিয়াও খোজ নকঢ়া ও পজাৰে পৰা খোৱা লোক এজন বহি আছিল আৰু ৯ তেওঁ পৌলৰ কথাবোৰ শুনি আছিল। পৌলে তেওঁৰ ফালে একেথেৰে চাই দেখিলে যে লোক জনৰ সুস্থ হৰ বাবে বিশ্বাস আছে। ১০ পৌলে তেতিয়া বৰ মাতেৰে লোক জনক ক'লে, “তুমি তোমাৰ

স্বৰ্গ, পৃথিবী, সমুদ্ৰ আৰু তাৰ মাজত থকা সকলোকে ত্ৰজন কৰিলে, সেই জনা জীৱিত দৃশ্যৰলৈ আপোনালোক ঘূৰিব আহিব লাগে। ১৬ অতীতত তেওঁ সকলো জাতিক নিজৰ ইচ্ছানুসাৰে চলিবলৈ দিচ্ছিল। ১৭ কিন্তু তথাপি তেওঁ নিজৰ বিষয়ে প্ৰমাণ নিদিয়াকৈ নাথাকিল। তেওঁ সকলোৱে মঙ্গল কৰে। তেওঁ আকাৰৰ পৰা বৰষুণ আৰু বিভিন্ন খাতুত শস্য দিয়ে। তেওঁ আপোনালোকলৈ আহাৰ যোগায় আৰু আপোনালোকৰ হৃদয় আনন্দেৰে পূৰ্ণ কৰে।” ১৮ এইবোৰ কথা কৈ পৌল আৰু বাৰ্ণকাৰ তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰাৰ পৰা লোক সকলক কোনো মতেহে বাধা দি ৰাখিলে। ১৯ ইয়াৰ পাছত আন্তিমিখিয়া আৰু ইকনিয়ৰ পৰা কেইজনমান ইহুদী লোক আহি তাত থকা লোক সকলক প্ৰৱেচিত কৰাত মানুহবোৰে পৌললৈ শিল দলিয়ালে আৰু পাছত তেওঁ মৰিল বুলি ভাৰি তেওঁক নগৰলৈ চঁচৰাই লৈ গ'ল। ২০ কিন্তু শিয় সকল আহি তেওঁক আগুৰি ধৰি থিয় হ'ল আৰু তাৰ পাছত তেওঁ উঠি পুনৰ নগৰলৈ গ'ল। পিছদিনা পৌল, বাৰ্ণকাৰৰ সৈতে দৰী নগৰলৈ গ'ল। ২১ সেই নগৰত তেওঁলোকে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু বহু লোক যীচুৰ শিয় হ'ল। পুনৰ তেওঁলোক লুক্ষা, ইকনিয় আৰু আন্তিমিখিয়ালৈ উলটি গ'ল। ২২ তাত তেওঁলোকে শিয় সকলৰ মনোৱল শক্তিশালী কৰিলে আৰু বিশ্বাস আটুট বাখিবলৈ উৎসাহ যোগালে। তেওঁলোকে শিয় সকলক ক'লে যে, “অনেক দুখভোগৰ মাজেদি আমি দৃশ্যৰ বাজ্যত প্ৰৱেশ কৰিব লাগিব।” ২৩ পৌল আৰু বাৰ্ণকাৰ প্ৰার্থনা আৰু উপবাসেৰে সৈতে প্ৰত্যেকটো

বিশ্বাসী মণ্ডলীত শিয় সকলৰ কাৰণে পৰিচাৰক সকলক কৰিছিল, অনা-ইহুদী সকলকো সেইদৰে পৰিত্ব আত্মা মনোনীত কৰিলে আৰু যি জন প্ৰভূত তেওঁলোকে বিশ্বাস দান কৰি তেওঁলোকলৈ সাক্ষ্য দিছিল। ৯ আমাৰ আৰু স্থাপন কৰিলে, তেওঁৰ হাতত তেওঁলোকক সঁপি দিলে। তেওঁলোকৰ মাজত ঈশ্বৰে বিবেচনা কৰি একো পক্ষপাত ২৪ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোক পিচিদিয়া প্ৰদেশৰ মাজেদি নকৰিলে, বৰঞ্চ বিশ্বাস কৰাৰ পাছত তেওঁলোকৰ হৃদয় পাঞ্জুলিয়ালৈ আছিল। ২৫ তেওঁলোকে পৰ্ণাত বাক্য প্ৰচাৰ ঈশ্বৰে শুভি কৰিলে। ১০ গতিকে, আমাৰ পিতৃপুৰুষ আৰু কৰি আত্মালিয়ালৈ গ'ল। ২৬ তাৰ পৰা পৌল আৰু বাৰ্গৰৰাই আমি যি যুৱলিৰ বোজা বৰ পৰা নাই, সেই বোজা অনা-জাহাজেৰে আন্তিয়াখিয়ালৈ আছিল। যি কাৰ্য তেওঁলোকে ইহুদী শিয় সকলৰ কান্দত তুলি দি এতিয়া আপোনালোকে এতিয়া সম্পূৰ্ণ কৰিলে, সেই কাৰ্যৰ কাৰণে এই নগৰতে কিয় ঈশ্বৰৰ পৰীক্ষা কৰিছে? ১১ কিন্তু আমি বিশ্বাস কৰোঁ তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহলৈ সমৰ্পিত কৰা হৈছিল। ২৭ যে, তেওঁলোকেও আমাৰ দৰেই প্ৰভু যীচুৰ অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই আন্তিয়াখিয়া পোৱাৰ পাছত তেওঁলোকে মণ্ডলীৰ বিশ্বাসী পৰিত্রাগ লাভ কৰিব। ১২ তেওঁয়া সকলো মানুহ নীৰৰ সকলক একত্ৰি কৰিলে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকলৈ যি যি হৈ গ'ল আৰু বাৰ্গৰী আৰু পৌলৰ যোগেদি অনা-ইহুদী কৰিলে আৰু কেনেকৈ তেওঁ অনা-ইহুদী সকললৈ বিশ্বাসৰ সকলৰ মাজত ঈশ্বৰে যি আচৰিত কৰ্ম আৰু চিন দেখুৱালে, দুৱাৰ মুকলি কৰি দিলে, সেই সকলো ঘটনা মানুহবোৰে তেওঁলোকৰ পৰা শুনিলে। ২৮ তাৰ পাছত পৌল আৰু বাৰ্গৰী শিয় সকলৰ সৈতে ১৩ তেওঁলোকে কথা কৈ শেষ কৰাৰ পাছত যাকোৰে সেই ঠাইত ভালেমান দিনলৈ থাকিল।

কৰলৈ আৰাস্ত কৰিলে, “ভাই সকল, মোৰ কথা শুনক।

১৫ যিহুদা প্ৰদেশৰ পৰা কেইজনমান লোক আহি

বিশ্বাসী ভাই সকলক এই শিক্ষা দিলে যে, “মোচিৰ বিধান অনুসাৰে চুন্নৎ কাৰ্য নকৰিলে, আপোনালোকে উদ্বাৰ নাপাব।” ২ পৌল আৰু বাৰ্গৰৰাই এই শিক্ষাক বিৰোধিতা কৰিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজত তৰ্ক-বিতৰ্ক হ'ল। পাছত ভাই সকলে সিদ্ধান্ত ললে যে, এই বিষয়ৰ মীমাংসাৰ কাৰণে পৌল, বাৰ্গৰী আৰু আন কেইজনমান যুৱচালেমত থকা পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলৰ ওচৰলৈ যাঁওক। ৩ এই সিদ্ধান্তৰে মণ্ডলীয়ে তেওঁলোকক যুৱচালেমলৈ পঠাই দিলে। তেওঁলোকে ফৈনীকিয়া আৰু চমৰীয়া দেশৰ মাজেদি গ'ল আৰু অনা-ইহুদী সকল যে ত্ৰীষ্ণ বিশ্বাসী হৈছে, সেই বিষয়ে ঘোষণা কৰিলে। এনেদৰে তেওঁলোকে বিশ্বাসী ভাই সকলক অতি আনন্দিত কৰিলে ৪ পাছত তেওঁলোক যেতিয়া যুৱচালেম পায়হি, তেওঁয়া মণ্ডলী, পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে তেওঁলোকক আদৰণি জনালে। ঈশ্বৰে তেওঁলোকৰ লগত থাকি যি যি কৰিলে, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে সকলো কথা জনালে। ৫ কিন্তু ফৰীচা সকলৰ মাজৰ পৰা অহা কেইগৰাকীমান বিশ্বাসী থিয় হ'ল আৰু ক'লে, “অনা-ইহুদী বিশ্বাসী সকলৰ চুন্নৎ কৰা আৱশ্যক আৰু মোচিৰ বিধান পালন কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিয়া হওক।” ৬ পাছত পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে এই বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ একগোট হ'ল। ৭ বহু সময় ধৰি হোৱা তৰ্ক-বিতৰ্কৰ পাছত পিতৰে উঠি তেওঁলোকক ক'লে, “ভাই সকল আপোনালোকে জানে যে, অনেক দিনৰ আগেয়ে আপোনালোকৰ মাজত মোক মনোনীত কৰিছিল যেন অনা-ইহুদী লোকে মোৰ মুখেৰে শুভবাতৰ বাক্য শুনি বিশ্বাস কৰো। ৮ ঈশ্বৰে সকলোৰে হৃদয় জানে। তেওঁ আমাৰ যেনেকৈ পৰিত্ব আত্মা দান

১৪ চিমোন পিতৰে ক'লে, কেনেকৈ ঈশ্বৰে প্ৰথমবাৰৰ বাবে অনা-ইহুদী সকলক প্ৰেম কৰিলে আৰু নিজৰ নামৰ কাৰণে অনা-ইহুদী সকলৰ মাজৰ পৰা কিছুলোকক গ্ৰহণ কৰিলে। ১৫ এই বিষয়ত ভাৱাবাদী সকলৰ কথাৰো মিল আছে, যেনেকৈ লিখা আছে: ১৬ এইবোৰৰ পাছত মই উলটি আহিম, দায়ুদৰ ভাঙি যোৱা পঁজা মই পুনৰাবৃ গঢ়ি মই তাৰ ভগ্নাবশেষ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰি থিক কৰিম, ১৭ যাতে মানৰ জাতিৰ অৱশিষ্ট অংশই প্ৰভুৰ অবেষণ কৰিব পাৰে; মোৰ নামেৰে আমন্ত্ৰিত সকলো অনা-ইহুদীও ইয়াৰ অস্তৰ্ভুত। ১৮ যি জন প্ৰভুৰে পূৰ্বতে এই বিষয়বোৰ

জনাইছিল, তেওঁ এই কথা কৈছে।” (aiōn g165) ১৯ এই কাৰণে মোৰ বিচাৰ এই যে, যি সকল অনা-ইহুদী লোক ঈশ্বৰলৈ ঘূৰিছে; আমি তেওঁলোকক কষ্ট দিয়া উচিত নহয়।

২০ বৰং আমি তেওঁলোকলৈ এই কথা লিখি জনাও যে, তেওঁলোকে যেন মূৰ্তি পঁজা বিষয়ক কোনো অঙ্গিতা, ব্যতিচাৰ আৰু টেটু চেপি মৰা প্ৰাণীৰ মাংস আৰু তেজ খোৱা, এই সকলোৰোৰ পৰা প্ৰথকে থাকে। ২১ কিয়নো পূৰ্বকালৰে পৰা প্ৰত্যেক নগৰতে মোচিৰ বিধান প্ৰচাৰ কৰা লোক সকল আছে আৰু প্ৰত্যেক বিশ্বামবাৰে ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰত তেওঁলোকে সেইবোৰ পঢ়ে। ২২ তেওঁয়া গোটেই মণ্ডলীৰ সৈতে পাঁচনি আৰু পৰিচাৰক সকলে যাকোৰ কথাত সমৰ্থন দিলে আৰু তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা যিহুদা আৰু চীল, নামৰ মণ্ডলীৰ দুজন নেতাক মনোনীত কৰি পৌল আৰু বাৰ্গৰীক লগত আন্তিয়াখিয়ালৈ পঠাবলৈ ঠিক কৰিলে। এই যিহুদাক বাৰ্গৰীক বুলি ও মতা হয়। ২৩ তেওঁলোকৰ হাতত এইদৰে এখন পত্ৰ লিখি পঠালে: “আন্তিয়াখিয়া, চিৰিয়া আৰু কিলিকিয়াৰ অনা-ইহুদী বিশ্বাসী ভাই সকলৰ সমীপলৈ- পাঁচনি, পৰিচাৰক

আবু বিশ্বাসী ভাই সকলৰ শুভেচ্ছা। ২৪ আমি শুনিবলৈ ভাই সকলে তেওঁক প্রভুৰ অনুগ্রহৰ হাতত তুলি দিলে। পাইছো যে, আমাৰ মাজৰ পৰা গৈ কেইজনমান লোকে পাছত তেওঁলোক তাৰ পৰা ওলাই গ'ল। ৪১ পৌলে চিৰিয়া আমাৰ আজ্ঞাৰ অবিহনে আপোনালোকক শিক্ষা দি মন আবু কিলিকিয়া দেশৰ মাজেন্দি দৈ মণ্ডলী সমূহক অধিক অস্থিৰ কৰিছে আবু আপোনালোকক নানা সমস্যাৰ মাজত শক্তিশালী কৰিলে।

গোলাইছে। ২৫ সেয়েহে আমি কেইজনমানক মনোনীত কৰিবলৈ একমত হ'লো আবু তেওঁলোকক আমাৰ প্ৰিয় ভাই বাৰ্ণকাৰ আবু পৌলৰ সৈতে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ। ২৬ পৌল আবু বাৰ্ণকাৰই আমাৰ প্ৰভু যীৱু ছ্ৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিজৰ জীৱন বিপদাপম্ব কৰিছে; ২৭ এই কাৰণে আমি যিহুদা আবু চীলক পঠালোঁ। তেওঁলোকে আপোনালোকক একেবোৰ কথাকে কৰ। ২৮ কিয়নো পৰিত্ব আত্মা আবু আমাৰ কাৰণে এইটোৱেই ভাল যেন দেখিলোঁ যে, প্ৰয়োজনীয় এই বিষয়বোৰৰ বাহিৰে অতিৰিক্ত কোনো বোজা আপোনালোকৰ ওপৰত জাপি দিয়া নহ'ব; ২৯ আপোনালোকে মৃত্যুৰ ওচৰত উৎসর্গ কৰা প্ৰসাদৰ পৰা বিৰত থাকক। তেজ আবু টেচু-চেপা দি মৰা কোনো প্ৰাণীৰ মাংস আবু তেজ নাখাৰ; কোনো ব্যতিচাৰ নকৰিব। এই সকলোবোৰ পৰা নিজক আতৰাই বাখিলে, আপোনালোকৰ মঙ্গল হ'ব। ইতি।” ৩০ পৌল, বাৰ্ণকাৰ আবু সেই লোক সকলক পঠাই দিয়াৰ পাছত তেওঁলোকে আস্তিয়াখিয়ালৈ গ'ল। তাতে তেওঁলোকে লোক সকলক একত্ৰিত কৰি চিঠি খন দিলে। ৩১ পাছত লোক সকলে চিঠি খন পঢ়ি উৎসাহিত হৈ আনন্দ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩২ যিহুদা আবু চীল নিজেও ভাৰবাদী হোৱাত তেওঁলোকে বহুতো কথাবে ভাই সকলক উৎসাহ দি শক্তি ঘোগালে। ৩৩ এইদৰে যিহুদা আবু চীল কিছুদিন তাত থকাৰ পাছত, তেওঁলোকক পঠোৱা লোক সকলৰ ওচৰলৈ উলটি যাবৰ কাৰণে ভাই সকলৰ পৰা কুশলে বিদায় ললে। ৩৫ কিন্তু পৌল আবু বাৰ্ণকাৰ আস্তিয়াখিয়াতে থাকিল। তেওঁলোকে আম আন লোকেৰে সৈতে প্ৰভুৰ বাক্যৰ পৰা উপদেশ দি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। ৩৬ কিছুদিনৰ পাছত পৌলে বাৰ্ণকাৰক ক'লে, “বলা, যিবোৰ নগৰত আমি প্ৰভুৰ বাক্য ঘোষণা কৰিছিলোঁ, সেই ঠাইবোৱলৈ আমি এতিয়া উভতি যাওঁ আবু ভাই সকলক দেখা কৰোঁ; তাতে তেওঁলোক কেনে আছে তাক চাওঁগৈ।” ৩৭ তেতিয়া বাৰ্ণকাৰই তেওঁলোকৰ লগত যোহনকো নিৰলৈ ইচ্ছা কৰিলে। এই যোহনক মাৰ্ক বুলিও মতা হয়। ৩৮ কিন্তু পৌলে ভাৰিলে, মাৰ্কক লগত নিয়াটো ভাল নহ'ব, কাৰণ পাম্ফুলিয়াত মাৰ্কে তেওঁলোকৰ লগ এৰি উভতি গৈছিল। পাছত তেওঁলোকৰ লগত কাম কৰিবলৈও নগ'ল। ৩৯ তাৰ ফলত তেওঁলোক দুয়োৰে মাজত মত বিৰোধ হ'ল। পাছত পৰম্পৰে পৃথক হৈ গ'ল। বাৰ্ণকাৰই মাৰ্কক লগত লৈ জাহাজেৰে কুপ দীপলৈ যাত্রা কৰিলে। ৪০ কিন্তু পৌলে চীলক মনোনীত কৰিলে আবু আছিল আবু তেওঁ বেঙ্গলীয়া কাপোৰৰ ব্যৱসায় কৰিছিল।

১৬ তাৰ পাছত পৌল দৰী আবু লুস্তা চহৰলৈ গ'ল।

তাতে তীমথিয়া নামৰ এজন ছ্ৰীষ্টৰ শিষ্য আছিল। তীমথিয়াৰ মাত্ৰ আছিল এগৰাকী যিহুদী ছ্ৰীষ্টীয় বিশ্বাসীনী মহিলা আবু পিতৃ গ্ৰীক লোক আছিল। ২ লুস্তা আবু ইকনিয়া চহৰৰ ভাই সকলে তীমথিয়ক অতি প্ৰশংসা কৰিছিল। ৩ পৌলে যাত্রাৰ তীমথিয়কো নিজৰ লগত লৈ যাবলে বিচাৰিলে আবু সেয়ে তেওঁক চূম্বৎ কৰালে; কাৰণ সেই অঞ্চলবোৰত ইহুদী লোক আছিল আবু তেওঁলোকে তীমথিয়াৰ পিতৃ গ্ৰীক জাতিৰ বুলি জানিছিল। ৪ পাছত তেওঁলোক নগৰবোৰৰ মাজেন্দি যাওঁতে যিবুচালেমত পাঁচিন আবু পৰিচাৰক সকলে লিখি দিয়া নিৰ্দেশনাবোৰ পালন কৰিবলৈ মণ্ডলীবোৰক জনালে। ৫ এইদৰে মণ্ডলীবোৰ বিশাসত দৃঢ় হৈ দিনে দিনে লেখত বৃদ্ধি পাৰলৈ ধৰিলে। ৬ পৰিত্ব আত্মাই পৌল আবু তেওঁৰ সংগী সকলক এচিয়া দেশত বাক্য প্ৰচাৰ কৰিবলৈ বাধা দিলে, তেতিয়া তেওঁলোক ফিৰুগিয়া আবু গালাতীয়াৰ অঞ্চলবোৰৰ মাজেন্দি গ'ল। ৭ আবু মৃচিয়াৰ সীমান্ত অঞ্চলত আহি তেওঁলোকে বিখুনিয়া গাঁওলৈ যাবৰ বাবে চেষ্টা কৰিলে, কিন্তু প্ৰভু যীচুৰ আত্মাই তেওঁলোকক যাবলৈ নিদিলে। ৮ সেয়েহে, তেওঁলোকে মৃচিয়া পাৰ হৈ ত্ৰোৱা নগৰলৈ গুঢ় গ'ল। ৯ নিশা পৌলে এটা দৰ্শন দেখিলে যে, এজন মাকিদনিয়া মানুহে যিথ হৈতেওঁক মিনতি কৰি কৈছে “মাকিদনিয়ালৈ আহি আমাক সহায় কৰা।” ১০ পৌলে এই দৰ্শন পোৱাৰ পাছত আমি শীঘ্ৰেই মাকিদনিয়ালৈ যাবৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হ'লো। কাৰণ, আমি বুজি পালোঁ যে মাকিদনিয়াৰ লোক সকলৰ আগত শুভবাত্তি প্ৰচাৰ কৰিবৰ বাবে দেশৰে আমাক মাতিছে। ১১ পাছত ত্ৰোৱা এৰি আমি জাহাজেৰে পোনে পোনে চামথাকীলৈ গলো আবু পিছদিনা নিয়াপলি নগৰলৈ আহিলোঁ। ১২ তাৰ পৰা আমি মাকিদনিয়াৰ ফিলিপী নগৰলৈ গলো। ফিলিপী নগৰ খন সেই এলেকাৰ এখন উল্লেখনীয় নগৰ আবুই এক বোমান উপনিৰেশ। আমি এই নগৰত বহু দিন থাকিলো। ১৩ বিশ্বামীবাবে আমি নগৰৰ দুৱাৰৰ বাহিৰেন্দি নদীৰ কাষলৈ গলো; ভাৰিছিলো, তাত নিশ্চয় প্ৰাৰ্থনা কৰিবৰ বাবে ঠাই আছো তাতে যি মহিলা সকল আহি একেলগে মিলিত হৈছিল, পাছত আমি তেওঁলোকৰ কাষত বহি কথা কৰলৈ ধৰিলো। ১৪ সেই মহিলা সকলৰ মাজত থুয়াতীৰা চহৰৰ ইশ্বৰৰ উপাসনা কৰা লুদীয়া নামৰ এগৰাকী মহিলাও কৰিলে।

তেওঁ আমার কথা শুনি আছিল। তাতে পৌলে যি কথা সাব পাই কারাগারৰ দুরাববোৰ মুকলি দেখি, নিজৰ কৈ আছিল, সেই কথা মন দি শুনিবলৈ প্রভুৰে লুদীয়াৰ তৰোৱাল উলিয়াই আত্মাতী হবলৈ বিচাৰিলৈ। কিয়নো হৃদয় মুকলি কৰিলৈ। ১৫ তাতে লুদীয়া আৰু পৰিয়ালৰ তেওঁ ভাৰিলে যে, কয়দীনোৰ পলাই গ'ল। ২৮ কিন্তু সকলোৰে বাণিস্ব ললে আৰু আমাক অনুৰোধ কৰি ক'লে, পৌলে চিএৰি বৰ মাতৰেৰ ক'লে, “নিজৰ ক্ষতি নকৰিবা ‘খদিহে মোক আপোনালোকে প্ৰভুৰ বিশ্বাসকাৰিবী বুলি আমি সকলো ইয়াতে আছোঁ।” ২৯ তেতিয়া কাৰাগারৰ বিবেচনা কৰে তেমেহলে মোৰ ঘৰত আহি থাককহি।” অধ্যক্ষই কাৰোৰাক চাকি আনিবলৈ কৈ ভিতৰলৈ দৌৰি এইদৰে তেওঁ আমাক বৰকে জোৰ কৰিলৈ। ১৬ এদিন গ'ল আৰু ভয়তে কঁপি কঁপি পৌল আৰু চীলৰ আগত উৰুৰি আমি যেতিয়া প্ৰাৰ্থনাৰ ঠাইলৈ গৈ আছিলোঁ, তেতিয়া খাই পৰিল। ৩০ তেওঁলোকক বাহিৰলৈ আনি সুধিলৈ, এক অঙ্গটি আআই লষ্টা এজনী অল্পবয়সীয়া ছোৱালী “মহাশয় সকল, পৰিত্রাণ পাৰলৈ হ'লে মই কি কৰিব আমাৰ আগত আহি উপস্থিত হ'ল। অঙ্গটি আআৰ প্ৰভাৰত লাগিব?” ৩১ তেওঁলোকে ক'লে, “প্ৰভু যীচুত বিশ্বাস কৰক, তাই ভৱিষ্যতৰ কথা কৰ পাৰিছিল আৰু এনেদৰে তাই তেতিয়া আপুনি আৰু আপোনাৰ ঘৰৰ সকলোৰে পৰিত্রাণ মালিকবোৰক বহু লাভৰান কৰিছিল। ১৭ এই ছোৱালী লাভ কৰিব।” ৩২ তেওঁলোকে তাৰ পাছত কাৰাগারৰ জনীয়ে পৌল আৰু আমাৰ পিছে পিছে আহিল আৰু উচ্ছস্বৰে অধ্যক্ষৰ লগতে তেওঁৰ ঘৰৰ সকলোৰে ভূভূৰ বাক্য ক'লে “এই মানুহবোৰ সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ দাস। তেওঁলোকে ক'লে। ৩৩ কাৰাগারৰ অধ্যক্ষই সেই নিশাই পৌল আৰু পৰিত্রাণৰ পথৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ আগত ঘোষণা চীলক লৈ গৈ তেওঁলোকৰ আঘাতৰ ঠাইবোৰ ধুই দিলৈ কৰিছে।” ১৮ এইদৰে তাই ভালোমান দিনগৈলৈকে কৈ আৰু তেওঁ সপৰিয়ালে তেতিয়াই বাণিস্ব গ্ৰহণ কৰিলৈ। আছিল। শেষত পৌলে বিৰক্ত হৈ, পিছলৈ ঘূৰি সেই ৩৪ তেওঁ পৌল আৰু চীলক নিজৰ ঘৰলৈ আনি খাৰলৈ আত্মক ক'লে, “মই তোক যীচু শ্ৰীষ্টৰ নামত আজ্ঞা দিলৈ আৰু পৰিয়ালৰ আটায়ে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, দিছোঁ, তাহিৰ পৰা বাহিৰ ওলা।” তেতিয়া লগে লগে সেই তেওঁ সমস্ত পৰিয়ালৈ সৈতে অতিশয় আনন্দ কৰিলৈ। ভূতৰ আত্মা বাহিৰ ওলাই গ'ল। ১৯ তাৰ পাছত তাইৰ ৩৫ পিছদিনা পুৱা শাসনকৰ্তা সকলে পৰীয়া সকললৈ মালিকবোৰে যেতিয়া দেখিলৈ যে, তেওঁলোকৰ লাভৰ এই বাতা দি পঠালৈ, “সেই মানুহকেইজনক এৰি দিয়া।” আশা নোহোৱা হ'ল, তেতিয়া তেওঁলোকে পৌল আৰু ৩৬ কাৰাগারৰ অধ্যক্ষই সেই কথা পৌলক জনাই ক'লে, চীলক ধৰি চোঁচবাই বজাৰলৈকে আনি শাসনকৰ্তা জনৰ “শাসনকৰ্তা সকলে আপোনালোকক এৰি দিবৰ কাৰণে ওচৰলৈ লৈ গল। ২০ তাৰ পাছত তেওঁলোকক শাসনকৰ্তা আমাৰ ওচৰলৈ বাৰ্তা পঠাইছে; গতিকে আপোনালোক সকলৰ ওচৰলৈ নি ক'লে, “এওঁলোক ইহুদী মানুহ আৰু এতিয়া ওলাই আহক আৰু শাস্তিৰে গুছি যাওক।” ৩৭ আমাৰ নগৰত এওঁলোকে গণপুৰো আৰস্ত কৰিছে। ২১ কিন্তু পৌলে তেওঁলোকক ক'লে, “আমি ৰোমান নাগৰিক; এওঁলোকে এনেবোৰ শিক্ষা দিছে, যিবোৰ ৰোমান নাগৰিক আমাক বিনা বিচাৰেৰে বাইজৰ আগত কোৰাই কাৰাবন্দী হিচাপে গ্ৰহণ কৰা বা পালন কৰা আমাৰ কাৰণে নীতি কৰি থলে। এতিয়া তেওঁলোকে আমাক গোপনে এৰি দিব বিবুদ্ধ।” ২২ তেতিয়া আন জনতাও একেলগৈ পৌল আৰু বিচাৰিছে নেকি? এইটো হ'ব নোৱাৰে। তেওঁলোক নিজে চীলৰ বিবুদ্ধে থিয় হ'ল। শাসনকৰ্তা সকলে পৌল আৰু ইয়ালৈ আহি আমাক বাহিৰলৈ উলিয়াই নিব লাগিব।” ৩৮ চীলৰ কাপোৰ ফালি সিহ্তক বেতেৰে কোৰাবলৈ আদেশ পৰীয়া সকলে শাসনকৰ্তা সকলৰ ওচৰলৈ গৈ এই সহাদ দিলৈ। ২৩ অতিকৈ মাৰধৰ কৰাৰ পাছত তেওঁলোকক দিলৈ। তেতিয়া এই সহাদ পাই তেওঁলোকে পৌল আৰু বন্দীশালত সুমুৱাই থলে আৰু কাৰাগারৰ অধ্যক্ষ কঢ়া চীলক ৰোমান লোক বুলি জানিলে আৰু তেওঁলোকে ভয় পহৰা দিবলৈ আদেশ দিলৈ। ২৪ কাৰাগারৰ অধ্যক্ষই খালে। ৩৯ পাছত শাসনকৰ্তা সকলে আহি তেওঁলোকৰ এই আদেশ পাই পৌল আৰু চীলক জেলৰ ভিতৰ কঢ়কলৈ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিলৈ আৰু বন্দীশালৰ পৰা বাহিৰলৈ নি কাঠৰ বেৰিত তেওঁলোকৰ ভৰি আৰদ্ধ কৰি বাক্সি আনি নগৰ এৰি যাবলৈ তেওঁলোকক অনুৰোধ কৰিলৈ। থলে। ২৫ তেতিয়া প্ৰায় মাজনিশা। পৌল আৰু চীলে ৪০ পৌল আৰু চীল কাৰাগারৰ পৰা ওলাই লুদীয়াৰ ঘৰলৈ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰার্থনা কৰি স্তুতি-গীত গাই আছিল। গ'ল। তাতে তেওঁলোক গৈ ভাই সকলৰ লগত দেখা হ'ল আন কয়দী সকলেও তেওঁলোকে গোৱা স্তুতি-গীত শুনি আৰু তেওঁলোকক উৎসাহ উদীপনা দিলৈ। তাৰ পাছত আছিল। ২৬ এই সময়তে হঠাৎ এক বৰ ভূমিকম্প হ'ল আৰু পৌল আৰু চীলে নগৰ এৰি গুছি গ'ল।

বন্দীশালৰ ভোঁটি পৰ্যন্ত কঁপি উঠিল। তেতিয়া বন্দীশালৰ সকলো দুৱাৰ আৰু কয়দী সকলৰ শিকলিৰ বান্ধবোৰ খোল থাই গ'ল। ২৭ কাৰাগারৰ অধ্যক্ষই টোপনিৰ পৰা

১৭ ইয়াৰ পাছত তেওঁলোক আম্ফিপলি আৰু আপল্লোনিয়া নগৰৰ মাজেদি থিচলনীকি চহৰলৈ গ'ল। তাত ইহুদী সকলৰ এটা নাম-ঘৰ আছিল। ২ পৌলে

তেওঁর নিয়ম অনুযায়ী ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰলৈ গ'ল যে, তেওঁলোকে যেন অতি সোনকালে পৌলৰ লগ লয়। আবু একেবাহে তিনিটা বিশ্রাম-বাবত তেওঁলোকৰ সৈতে ১৬ আখিনী চহৰত পৌলে চীল আবু তীমথিয়ৰ কাৰণে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ পৰা যুক্তিৰে আলোচনা কৰিলে। ৩ তেওঁ শাস্ত্ৰীয় অপেক্ষাত থাকোতে, সেই চহৰত মূর্তিৰোৱেৰে পূৰ্ণ হৈ বচন মেলি ব্যাখ্যা কৰিলে যে, ছীষ্টই দুখভোগ কৰা আবু থকা দেখিলে। তাতে তেওঁৰ অন্তৰ-আত্মা অতি ব্যথিত মৃত্যুৰ পৰা পুঁজীৰিত হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছিল। তেওঁ হৈ উৰ্ঠিল। ১৭ সেয়ে তেওঁ ইহুদী আবু দুশ্বৰক উপাসনা আকো ক'লে, “এই যি যীচুক মই আপোনালোকৰ আগত কৰা গ্ৰীক সকলৰ লগত নাম-ঘৰত যুক্তিৰে আলোচনা প্ৰচাৰ কৰিছোঁ, সেই যীচুৰেই হৈছে ছীষ্ট।” ৪ তাতে কিছুমান কৰিলে। বজাৰ অঞ্চলতো প্ৰতিদিনে লগ পোৱা লোক ইহুদীয়ে এই কথাত সন্মতি জনাই পৌল আবু চীলৰ লগত সকলৰ লগত আলোচনা কৰিলে। ১৮ তাতে ইপিকুৰী যোগ দিলে। তাৰোপৰি অনেক দুশ্বৰভজ্ঞ গ্ৰীক আবু গণ্য- আবু স্তোয়িকী দৰ্শন-শাস্ত্ৰৰ দার্শনিক কেইজনমানে পৌলৰ মান্য মহিলা সকলকে ধৰি এক বৃহৎ দলে তেওঁলোকৰ লগত তাৰ্ক-যুদ্ধত লিষ্ট হ'ল। কিছুমানে ক'লে, “এই জনে লগত যোগ দিলে। ৫ কিন্তু বিশ্বাস নকৰা ইহুদী সকলে বকবকাই কি কৰলৈ বিচাৰিছে?” আন কোনোবাই ক'লে, হিংসা কৰি বজাৰ অঞ্চলৰ পৰা কিছুমান দুষ্ট লোকক মাতি “ই দেখিছোঁ কোনোৰ বিদেশী দেৱতাবোৰৰ কথা প্ৰচাৰ আনি একগোটা কৰিলে আবু নগৰৰ মাজত গণ্ডগোল লগাই কৰিছে।” কাৰণ পৌলে যীচু আবু তেওঁৰ পুনৰুখানৰ বিষয়ে দিলে। পৌল আবু চীলক বিচাৰি মানুহৰেৰ মাজলৈ নিবৰ কৈ আছিল। ১৯ তেওঁলোকে পৌলক ধৰি আৱেয়পাগৰ বাবে তেওঁলোকে যাচোনৰ ঘৰ আক্ৰমণ কৰিলে। ৬ কিন্তু সভালৈ নি সুধিলে, “আপুনি এই যি নতুন শিক্ষা দিছে, তাত তেওঁলোকক নাপাই যাচোন আবু কোনো কোনো সেইটো কি, সেই বিষয়ে আমি জনিব পাৰোঁ নে? ২০ ভাইক টানি আনি চহৰত শাসনকৰ্তাৰ আগলৈ লৈ গ'ল আবু কিয়নো আপুনি কিছুমান অড়ত কথা আমাক শুনাইছে। চিএওৰি কৰবলৈ ধৰিলে, “যি লোক সকলে সমগ্ৰ প্ৰথৰী গতিকে এই কথাবোৰ অৰ্থ কি, সেই বিষয়ে আমি জানিব উলট-পালট কৰিছে, তেওঁলোক এতিয়া ইয়াতো উপস্থিত বিচাৰো।” ২১ আখিনীৰ লোক সকলে আবু তাত থকা হৈছে, ৭ আবু যাচোনে তেওঁলোকক আলহী কৰি ৰাখিছে। বিদেশী সকলেও মাত্ৰ কিছুমান নিত্য নতুন বিষয় লৈ এই লোক সকলে চীজাৰৰ আজ্ঞা আমান্য কৰি কৈ ফুৰিছে আলোচনা কৰি বা শুনি আজৰি সময় কঠায়। ২২ তেওঁয়া যে, যীচু নামৰ আন এজন বজা আছে।” ৮ এইবোৰ কথা পৌলে আৱেয়পাগৰ সভাৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, “হে শুনি সমবেত জনতা আবু নগৰৰ শাসনকৰ্তা সকল উদিষ্ট আখিনীৰ জনগণ, মই দেখিছোঁ যে আপোনালোক সকলো হৈ পাৰিল। ৯ তেওঁলোকে যাচোন আবু আন লোক সকলৰ ক্ষেত্ৰতে অতিশয় ধৰ্মপ্ৰাণ মানুহ। ২৩ কিয়নো মই ঘূৰি পৰা জৰিমনা ললে আবু জৰিমনা আদায় দিয়াৰ পাছত ফুৰোতে আবু আপোনালোকে উপাসনা কৰা বস্তৰোৰ তেওঁলোকক যাবলৈ এবি দিলে। ১০ সেই বাতিয়েই ভাই লক্ষ্য কৰোঁতে, ‘অবিদিত দুশ্বৰলৈ বেদি’ বুলি লিখা এটা সকলে পৌল আবু চীলক বিবালৈ পঠাই দিলে। সেই বেদি দেখা পালোঁ। এতেকে আপোনালোকে নাজানি যি ঠাই পাই তেওঁলোক ইহুদী সকলৰ নাম-ঘৰলৈ গ'ল। ১১ জনৰ উপাসনা কৰিছে, তেওঁৰ সম্বন্ধে মই আপোনালোকৰ থিচলনীকিৰ লোক সকলতকে বিবায়াৰ লোক সকল উদাৰ ওচৰত প্ৰচাৰ কৰিছোঁ। ২৪ দুশ্বৰ, যি জন প্ৰথৰী আবু মনোভাবাপন্ন আছিল। তেওঁলোকে অতি আগ্ৰহেৰে বাক্য তাত থকা সকলো বস্তৰ সৃষ্টিকৰ্তা, তেওঁ স্বৰ্গ আবু পথিকীৰ শুনি গ্ৰহণ কৰিলে আবু সত্যতা জানিবলৈ প্ৰতিদিনে শাস্ত্ৰৰ গৰাকী। তেওঁ মনুষ্যৰ হাতেৰে সজা মদিবত নিবাস বাক্য অনুসন্ধান কৰিলে। ১২ ইয়াৰ ফলত তেওঁলোকৰ নকৰে। ২৫ মনুষ্যৰ হাতৰ সেৱা কাৰ্য তেওঁৰ প্ৰয়োজন মাজৰ অনেকে বিশ্বাস কৰিলে। এই বিশাসী সকলৰ নাই। তেওঁতো একোৱে অভাৱ নাই কাৰণ তেওঁ নিজেই মাজত কেইজনমান প্ৰভাৱশালী গ্ৰীক মহিলা আবু বহুত সকলোকে জীৱন, নিখাস আবু আন সকলো দিয়ে। ২৬ পুৰুষও আছিল। ১৩ কিন্তু পৌলে বিবালৈ আহি দুশ্বৰৰ এজন মানুহৰ পৰা দুশ্বৰে সমগ্ৰ মানৰ জাতি সৃষ্টি কৰিলে বাক্য প্ৰচাৰ কৰি আছে বুলি শুনিবলৈ পাই থিচলনীকিৰ যাতে তেওঁলোকে গোটেই পথিকীতে বসবাস কৰিব পাৰে। ইহুদী সকল সেই ঠাইলৈ আহি লোক সকলক উভেজিত দুশ্বৰে, মানুহে বসবাস কৰি থাকিব পৰা ঠাইৰ সীমা আবু কৰিলে। ১৪ ভাই সকলে তেতিয়াই পলম নকৰি পৌলক নিৰ্দ্বাৰিত কাল ঠিক কৰিলে। ২৭ সেয়ে, মানুহে দুশ্বৰক সাগৰৰ তীৰলৈ পঠাই দিলে; কিন্তু চীল আবু তীমথিয় বিচাৰিব লাগে আবু বিচাৰি যেন শেষত তেওঁক লগ পায়। বিবয়াতে থাকিল। ১৫ যি সকল লোকে পৌলক লগত আচলতে, তেওঁ আমাৰ কাৰো পৰা দূৰৈত নাই। ২৮ লৈ গৈছিল, তেওঁলোকে তেওঁক আখিনী চহৰলৈ লৈ গ'ল কিয়নো আমি তেওঁতে জীয়াই আছোঁ, চলা-ফুৰা কৰিছোঁ আবু পৌলক তাতে এবিলে। পাছত তেওঁলোকে পৌলৰ আবু আছোঁ, যেনকৈ আপোনালোকৰ কৰি সকলৰ এজনে পৰা চীল আবু তীমথিয় কাৰণে এই আদেশলৈ আহিল কৈছে, ‘কাৰণ আমি তেওঁৰ সত্তান।’ ২৯ আমি যদি দুশ্বৰ

সন্তান হওঁ, তেনেহলে মানুহৰ শিল্পকলা আৰু চিত্তাবে সজা শুনি বাণিজ্য গ্ৰহণ কৰিলে। ৯ প্ৰভুৰে ৰাতি
সোণ, বুপ বা পাথৰৰ মূৰ্তিৰ দৰে ঈশ্বৰৰ ঈশ্বৰিকতাক পৌলক দৰ্শন দি কলে “তুমি ভয় নকৰিবা, মনে মনে
আমি কল্পনা কৰিব নালগো। ৩০ এই কাৰণতে, মানুহৰ নাথাকি, প্ৰচাৰ কৰা; ১০ মই তোমাৰ লগত আছোঁ,
অজ্ঞানতাৰ এমে কালছোৱাক ঈশ্বৰে ক্ষমাৰ চকুৰে চাইছে কোনেও তোমাক হানি কৰিব নোৱাৰে, মোৰ বহু লোক
কিন্তু এতিয়া তেওঁ সকলো ঠাইতে আটাই মানুহক মন- এই নগবত আছোঁ।” ১১ তাতে পৌলে এবছৰ ছয় মাহ
পালটন কৰিবলৈ আজো দিছে। ৩১ কিয়নো তেওঁ এনে এটা তেওঁলোকৰ মাজত থাকি ঈশ্বৰৰ বাক্য শিকালে। ১২
দিন নিৰ্বাপণ কৰিছে যে, সেইদিনা তেওঁ মনোনীত কৰা তেতিয়া গাল্লিয়ো আখায়া দেশৰ অধিগতি হৈ থকা সময়ত
লোক জনৰ দ্বাৰাই গোটেই পথৰীক ধাৰ্মিকতাত সোধ- ইহুদী সকলে, পৌলৰ বিপক্ষে উঠি, তেওঁক বিচাৰৰ
বিচাৰ কৰিব। ঈশ্বৰে সেই লোকক মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা আসনৰ সন্ধুখলৈ আনিলে; ১৩ তেওঁলোকে কলে, “এই
তুলি সকলোৰে আগত তেওঁৰ প্ৰমাণ দিলে। ৩২ আখিনীৰ লোক জনে বিধানৰ বিৰুদ্ধে গৈ ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰিবলৈ
লোক সকলে যেতিয়া মৃত সকলৰ পুনৰুৰ্থানৰ কথা শুনিলে, মানুহৰোক উচ্টনি দিছে।” ১৪ পৌলে যেতিয়া কথা
কেইজনমানে পৌলক ঠাট্টা-মক্ষৰা কৰিবলৈ ধৰিলে; কিন্তু কৰলৈ ইচ্ছা কৰিলে, তেতিয়া গাল্লিয়োৱে ইহুদী সকলৰ
আন কোনো কোনোৰে ক'লে, “এই বিষয়ে আমি আকো উদ্দেশ্যে কলে, “হে ইহুদী সকল, এয়ে অন্যায় বা আপত্তি
এবাৰ আপোনাৰ পৰা শুনিম।” ৩৩ ইয়াৰ পাছত পৌলে জনক গোচৰ হোৱা হলে, মই তোমালোকৰ ওজৰ আপত্তি
তেওঁলোকক এৰি শুঁ গ'ল। ৩৪ কিন্তু কেইজনমানে মানিলো হয়। ১৫ কিন্তু এই সকলো প্ৰশ্ন তোমালোকৰ
আহি পৌলক লগ ধৰিলে আৰু বিশ্বাস কৰিলে। সেই বাক্য, নাম বা বিধানৰ বাদ-বিচাৰৰ কাৰণেহে ব্যৱহাৰ
বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আৱেয়পাগৰ সদস্য দিয়নুচিয়, হয়, তেনেহলে এই বিষয়ে তোমালোকে নিজে বিচাৰ কৰি
দামাৰী নামৰ এগৰাকী মহিলা আৰু তেওঁলোকৰ লগত চাবা, এই বিষয়ে বিচাৰ কৰিবলৈ মই উৎসাহিত নহওঁ।”
আন কেইজনমান আছিল।

১৬ পাছত গোল্লিয়োৱে তেওঁলোকক বিচাৰৰ আসনৰ পৰা

আতৰ কৰিলে। ১৭ তাতে তেওঁলোকে নাম-ঘৰৰ অধিকাৰী চোষ্ঠিনিক বলপূৰ্বক ধৰি আনি বিচাৰৰ আসনৰ ওচৰত
মাৰধাৰ কৰিলে, সিহঁতে কৰা কামবোৰত গাল্লিয়োৱে
মনোযোগ নিদিলে। ১৮ পৌলে, সেই ঠাইতে বহু দিনলোকে
থাকি, ভাই সকলৰ পৰা বিদায় লৈ সাগৰীয় পথেদি
চিৰিয়া দেশলৈ যাত্রা কৰিলে; তেওঁৰ লগত প্ৰিক্লিলা আৰু
আক্লিলাও গ'লা তেওঁ কিংক্ৰিয়াত নিজৰ মূৰ খুৰাইছিল;

কিয়নো তেওঁৰ কোনো সংকল্প আছিল। ১৯ ইয়াৰ
পাছত তেওঁলোক যেতিয়া ইফিচ নগৰ পালে, প্ৰিক্লিলা
আৰু আক্লিলক তাতে থাকিবলৈ দি পৌলে নিজে নাম-

ঘৰত সোমাই ইহুদী সকলে সৈতে বাদ-বিচাৰ কৰিলে।

২০ তাতে আৰু কিছুদিন থাকিবলৈ তেওঁলোকে পৌলক
অনুৰোধ কৰিলে, কিন্তু তেওঁ অমাস্তি হল। ২১ “ঈশ্বৰৰ
ইচ্ছা হলে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আকো আহিমা”

এই বুলি কৈ, সাগৰীয় পথেদি ইফিচলৈ যাবৰ বাবে
জাহাজেৰে যাত্রা কৰিলে। ২২ পাছত চীজাবিয়াত নামি,

যিৰুচ্লেমলৈ গৈ মণ্ডলীক আন্তৰিক অভিনন্দন জনাই,
তাৰ পৰা আত্মিয়িয়ালৈ আছিল। ২৩ তেওঁ কিছুদিন
তাতে থাকি, তাৰ পৰা গালাতীয়া আৰু ফ্ৰুগিয়া দেশেদি

ফুৰি ফুৰি সকলো শিষ্যক উৎসাহিত কৰিলে। ২৪ সেই
সময়ত আপলো নামেৰে এজন ইহুদী মানুহ ইফিচলৈ

আছিল। তেওঁ আলেকজেন্দ্ৰিয়া নিবাসী, এজন সুবক্তা
আৰু ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বিষয়বোৰত নিপুণ আছিল। ২৫ তেওঁ

যোহনৰ বাণিজ্যৰ বিষয়ে শিক্ষা পাইছিল আৰু আত্মাত
কৰিলৈ কৰিস্থীয়া সকলৰ মাজৰ বহুলোকে তেওঁৰ পৰা

উৎসাহিত হৈ দ্বিশ্বর বাক্য বিশদরূপে ঘোষণা কৰিছিল; গামোচা বা কাপোৰ নবিয়া মানুহৰ ওচৰলৈ লৈ যোৱাত, কিন্তু তেওঁ যোহনৰ বাণিজ্যৰ বিষয়ে জানিছিল। ২৬ তেওঁলোকৰ বোগ আতৰিল আৰু ভূতৰ আত্মাৰোৰে ওলাই পাছত তেওঁ নাম-ঘৰত সাহসৰে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ ধৰিলে; যোৱাত তেওঁলোক মুক্ত হ'ল। ১৩ কিন্তু দেশ অভি ফুৰা তেতিয়া প্ৰিক্ষিলা আৰু আক্ষিলাই তেওঁৰ এই কথা শুনাত, কেইজনমান ইহুদী ভূত খোঁড়তাই, ভূতৰ আত্মাই ধৰা তেওঁক তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ লৈ আহিল আৰু দ্বিশ্বৰ পথৰ সকলৰ আগত প্ৰতু যীচুৰ নাম, নিজৰ কামত ব্যৱহাৰ বিষয়ে বিশদভাৱে বুজাই দিলে। ২৭ যেতিয়া তেওঁ আখায়া কৰি কয়, “যি জনাৰ কথা পৌলে প্ৰচাৰ কৰিছে, সেই দেশলৈ যাব বিচাৰিলে; ভাই সকলে উৎসাহ দি তেওঁক যীচুৰ শপত দি তোমালোকক আজ্ঞা দিছোঁ।” ১৪ কিবা আদৰি লৰলৈ শিষ্য সকললৈ পত্ৰ লিখি প্ৰেৰণ কৰিলে; নামৰ যিহুদী প্ৰধান পুৰোহিত এজনৰ সাত জন পুত্ৰকে তাতে তেওঁ সেই ঠাই পোৱাত অনুগ্ৰহৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস এই কৰ্ম কৰিছিল। ১৫ তাতে ভূতৰ আত্মাই উভৰ দি কৰা সকলক মহৎ উপকাৰ সাধন কৰিলে। ২৮ কিয়নো তেওঁলোকক ক'লে, “যীচুক জানো, পৌলকো চিনি পাওঁ; যীচু যে শ্ৰীষ্ট হয়, তেওঁ শ্ৰান্তৰ দ্বাৰাই এই বিষয়ে প্ৰমাণ কিন্তু তোমালোক নো কোন?” ১৬ এই বুলি সেই ভূতৰ কৰি দেখুৱালে, তাতে তেওঁ সৰ্বৰ্সাধাৰণৰ আগত ইহুদী আত্মাই ধৰা মানুহ জনে তেওঁলোকৰ ওপৰত জাঁপ মাৰি সকলৰ আপন্তি খণ্ডন কৰিলে।

১৯ আপোনাক কৰিব্বত থকা সময়ত পৌলে উচ্চভূমি

অঞ্চলৰ মাজোনি আহি ইফিচ চহৰ পালেহি; তাতে তেওঁ কেইজনমান শিষ্যক লগ পালো। ২ পৌলে তেওঁলোকক সুধিলে, “আপোনালোকে যেতিয়া বিশ্বাস কৰিলে, তেতিয়া পৰিত্ব আত্মা পালে নে?” তেওঁলোকে তেওঁক কলে, “পৰিত্ব আত্মা দিয়া হৈছে নে নাই, সেই বিষয়ে আমি শুনিবলৈকে নাপালোঁ।” ৩ তেতিয়া তেওঁ কলে, “তেনেহেল আপোনালোকে কি কাৰণত বাণাইজিত হ'ল?” তেওঁলোকে কলে, “যোহনৰ বাণিজ্য লোৱা দেখি।” ৪ তেতিয়া পৌলে কলে, “যোহনে লোক সকলক কৈছিল, যি জন মোৰ পাছত আহিছে, তেওঁত অৰ্থাৎ যীচুত বিশ্বাস কৰা; এই বুলি তেওঁ তেওঁলোকক মন-পালনৰ বাণিজ্যৰে বাণাইজ কৰিলে।” ৫ এই কথা শুনি তেওঁলোকে প্ৰতু যীচুৰ নামেৰে বাণাইজিত হ'ল। ৬ ইয়াৰ পাছত পৌলে যেতিয়া তেওঁলোকৰ গাত হাত দিলে, তেতিয়া তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ পৰিত্ব আত্মা আহিল; তাতে তেওঁলোকে নানা ভাষাবে কথা কৈ ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিলে। ৭ তেওঁলোক প্ৰায় বাৰ জন মান মানুহ আছিল। ৮ পাছত পৌল নাম-ঘৰলৈ গ'ল আৰু সেই ঠাইত তিনি মাহ মান থাকি নৈকীক ভাবে প্ৰচাৰ কৰিলে; আৰু দ্বিশ্বৰ বাজ্যৰ বিষয়ে নানা কথাবে বাদ-বিচাৰ কৰি লোক সকলক মনোনিবেশ কৰিবলৈ তেওঁ বুজাই দিলো। ৯ কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমান লোকৰ মন কঠোৰ আৰু অবাধ্য হ'ল। তেওঁলোকে লোক সকলৰ আগত শ্ৰীষ্টীয় পথৰ নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলো। তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকক তাতে এৰি শিষ্য সকলক পৃথকে তুৰাণ নামেৰে এজনৰ পঢ়াশালীলৈ নি নিতো কথোপকথন কৰিব ধৰিলে। ১০ এইদৰে তেওঁ দুবছৰলৈ সেই ঠাইতে থাকিল, আৰু এচিয়াত বাস কৰা সকলো ইহুদী আৰু গ্ৰীক সকলে প্ৰতুৰ বাক্য শুনিবলৈ পালে। ১১ দ্বিশ্বৰে পৌলৰ হতুৱাই এনে পৰাক্ৰম কাৰ্য কৰালৈ যে, ১২ তেওঁৰ গাৰ পৰা

আশঙ্কা আছে।” ২৮ এই কথা শুনি, তেওঁলোকে খঙ্গত ইহুদী সকলে তেওঁর বিরুদ্ধে চক্রান্ত করিলো। তেতিয়া তেওঁ জুলি উঠি বিড়িয়াই কলে, “ইফিচীয়া সকলৰ আন্দেমী মাকিদনিয়াইন্দি উলটি যাবলৈ সিদ্ধান্ত প্রাহণ কৰিলে। ৪ মহান।” ২৯ তেতিয়া গোটেই নগৰত হলস্তুল লাগিলা। তাতে কিছুমান ব্যক্তিও তেওঁৰ লগত যাবলৈ ওলাল। বিৰয়া পৌলৰ লগত ফুৰা মাকিদনিয়াৰ গায় আৰু আৰিষ্টার্থ নামৰ নগৰৰ পুৰুৰ পুত্ৰেক চোপাত্ৰ, থিলনীকীয়াৰ আৰিষ্টার্থ আৰু লোক দুজনক তেওঁলোকে ধৰি নি একে মনেৰে মধ্যলৈ চিকুঙ, দৰী নগৰৰ গায় আৰু তীমথিয়, এচিয়াৰ তুথিক উঠি গ’ল। ৩০ সেই সময়ত পৌলে লোক সকলৰ মাজত আৰু ত্ৰিফিম, এই কেইজন লোক এচিয়ালৈকে তেওঁৰ সোমাবলৈ মন কৰিলে কিন্তু শিষ্য সকলে তেওঁক যাবলৈ লগত গ’ল। ৫ কিন্তু এওঁলোকে আগবাঢ়ি যোৱাত, ত্ৰোৱাত নিদিলে। ৩১ এচিয়াৰ কেইজনমান খেলৰ অধিকাৰীয়ে আমালৈ বৈ আছিল। ৬ পাছত খমিৰ নোহোৱা পিঠাৰ পৌলৰ বন্ধু হৈ, তেওঁৰ ওচৰলৈ মানুহ পঠাই মঞ্চত দেখা দিন পাৰ হৈ যোৱাত, আমি ফিলিপীৰ পৰা জাহাজেৰে নিদিবলৈ তেওঁক মিনতি কৰিলে। ৩২ সভাত গঙ্গোল যাত্রা কৰি গৈ, পাঁচ দিনত ত্ৰোৱাত তেওঁলোকক লগ হোৱাত বেলেগো বেলেগো কথাবে চিএৰি আছিল আৰু কি পালোঁ; তাত সাত দিন থাকিলোঁ। ৭ আমি যেতিয়া কাৰণে গোট খাইছিল, সেই বিষয়ে সৰহ ভাগ মানুহে সপ্তহৰ প্ৰথম দিনটোত পিঠা ভাঙিবলৈ একগোট হলোঁ; নাজানিলে। ৩৩ পাছত ইহুদী সকলে আলেকজেন্দ্ৰাৰক পৌলে বিশ্বাসী সকলক উপদেশ দি আছিল, পাছদিনা আগলৈ ঠেলি লোক সকলৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিলে। তেওঁ যাবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱাত, মাজৰাতিলৈকে বক্তৃতা তাতে আলেকজেন্দ্ৰাৰে হাত চাপৰি দি, লোক সকলৰ দি আছিল। ৮ তেতিয়া আমি গোট খোৱা সেই ওপৰৰ আগত বহুলাই কলে বিচাৰিলে; ৩৪ কিন্তু তেওঁ ইহুদী কোঠালিত বহু চাকি জুলি আছিল। ৯ তাতে খড়িকীত মানুহ বুলি গম পাই, “ইফিচীয়া সকলৰ আন্দেমী মহান!” বহি উতুখ নামেৰে এজন ডেকা যোৰ টোপনিত মগ্ন এই কথা কৈ সকলোৱে দুঃঘটা মানলৈকে একে মাতেৰে হোৱাত, তৃতীয় মহলাৰ পৰা তললৈ পৰিল; পাছত তেওঁক চিএৰি থাকিল। ৩৫ পাছত নগৰৰ কেৰাণী জনে লোক মৃত অৱস্থাত পালে। ১০ তেতিয়া পৌলে নামি গৈ তাৰ সকলক ক্ষান্ত হৰলৈ দি কলে, “হে ইফিচৰ লোক সকল, গাত পৰি আকোঁৰালি ধৰি কলে, ‘আপোনালোকে কন্দা-ইফিচীয়া সকলৰ মহান আন্দেমী দৈৱীক আকাশৰ পৰা কটা নকৰিব; কিয়নো এওঁৰ শৰীৰত প্রাণ আছে।’ ১১ তললৈ পৰা মূর্তিৰোৰ মদিবৰ-বক্ষক বুলি এই নগৰত ইয়াৰ পাছত তেওঁ ওপৰলৈ গৈ পিঠা ভাঙি খালী আৰু থকা লোক সকলৰ মাজত নজনা লোক কোন আছে? ৩৬ বহু সময়লৈকে, অৰ্থাৎ বাতিপুৰালৈকে কথোপকথন কৰি এইবেৰ কথা অথঙ্গনীয় হোৱাৰ কাৰণে, আপোনালোকে কৰি, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ পৰা এইদৰে গলগৈ। ১২ পাছত বিচাৰ নকৰাকৈ একো নকৰি ক্ষান্ত হৈ থকা উচিত। ৩৭ তেওঁলোকে সেই ল'ৰাক জীয়াই উঠা দেখি, অতি সান্তুন্না কিয়নো এই যি মানুহৰোৰক আপোনালোকে ইয়ালৈ পালে। ১৩ পাছত আমি আগবাঢ়ি গৈ পৌলক আঢ় নগৰত আনিলে, তেওঁলোক পৰিত্ব বস্তুৰ অপহাৰক বা আমাৰ তুলি সোৱাৰ মনোভাবেৰে জাহাজত উঠি তালৈ যাত্রা দৈৱীৰ মিদ্দক নহয়। ৩৮ এতেকে কোনো মানুহৰ ওপৰত কৰিলোঁ; কিয়নো পৌলে খোজকাৢি যাবলৈ বিচাৰত আমি দীমীত্ৰিয় আৰু তেওঁৰ লগৰ কাৰিকৰ সকলৰ যদি কোনো সেইদৰে থিবাং কৰিলোঁ। ১৪ আঢ় নগৰত তেওঁ আমাক গোচৰ থাকে, তেনেহলে আদলত খোলা আছে, তাতে লগ ধৰিলে, ইয়াৰ পাছত আমি তেওঁক লগত লৈ মিতুলীনী গৈ ইজনে সিজনৰ বিচাৰৰ বাবে উত্তৰ-প্ৰত্যুত্তৰ কৰিব দীপলৈ যাত্রা কৰিলোঁ। ১৫ ইয়াৰ পৰা জাহাজেৰে যাত্রা পাৰে। ১৯ কিন্তু যদি আপোনালোকৰ আন বিষয়ৰ কোনো কৰি পাছদিনা, থীয়া থীপৰ সন্মুখ পালোঁ আৰু দিতীয় দিনা সমস্যা থাকে, তেনেহলে নিয়মিত সভাত সেই বিষয়ৰ চামৎ দীপত লগাই, আমি পাছদিনা মিলীত নগৰ পালোঁ। নিষ্পত্তি হৰ। ৪০ কিয়নো আজিৰ হৰামুৰাৰ কোনো কাৰণ ১৬ কাৰণ পৌলে আগতেই সিদ্ধান্ত কৰিছিল যে, ইফিচত নথকাত, আমাৰ ওপৰত গোচৰ চলিবৰ শক্তা আছে আৰু তেওঁ নাথাকিব; এচিয়াতো সময় অতিবাহিত নকৰিব। এই জনতা গোট খোৱাৰ বিষয়ে আমি একো উত্তৰ দিব কিয়নো পঞ্চশ-দিনীয়া পৰ্বৰ সময়ত যিৰুচালেমত উপস্থিত নোৱাৰিম।” ৪১ এই বুলি তেওঁ সভা সামৰিলে।

২০

পাছত সেই হাই-উৰুমি শান্ত হোৱাত, পৌলে শিষ্য সকলক পঠিয়াই লোক সকলক উৎসাহিত কৰিলে আৰু বিদায় লৈ মাকিদনিয়ালৈ যাবৰ বাবে ওলাল। ২ পাছত সেই অঞ্গলোনি ফুৰি, বিভূম কথাবে শিষ্য সকলক উদগণি দি, তেওঁ ত্ৰীচ দেশ পালেগৈ। ৩ তাত তিনি মাহ থাকি, সমুদ্ৰ-পথেদি চিৰিয়া দেশত যাবলৈ উদ্যত হোৱাত,

থাকিবলৈ তেওঁৰ ইচ্ছা। ১৭ পাছত তেওঁ মিলীতৰ পৰা ইফিচলৈ মানুহ পঠাই, মণ্ডলীৰ পৰিচাৰক সকলক মতাই আনিলে। ১৮ তেওঁলোক তেওঁৰ ওচৰলৈ অহাত, তেওঁ কৰিলে ধৰিলে “মই এচিয়ালৈ অহাৰ প্ৰথম দিনাৰে পৰা আপোনালোক লগত সকলো সময়ত থাকি, সম্পূৰ্ণ নম্হতা আৰু চৰকুলোৰে, ১৯ আৰু ইহুদী সকলৰ চক্রান্তৰ দ্বাৰাই মোলৈ ঘটা পৰীক্ষাতো কেনেকৈ প্ৰভুৰ সেৱাকৰ্ম কৰিলোঁ

২০ আবু কেনেকৈ আপোনালোকৰ আগত, কোনো হিত সোঁৱা উচিত। তেওঁ নিজে কৈছিল- “গ্রহণ কৰাতকে দান কথা কবলৈ আবু সর্বসাধাৰণৰ আগত আবু ঘৰে ঘৰে কৰা ধন্য।” ৩৬ এইবোৰ কথা কোৱাৰ পাছত, তেওঁ আঁটু আপোনালোকক উপদেশ দিবলৈ পাছ নুহকিলো, ২১ লৈ সকলোৰে সৈতে প্ৰাৰ্থনা কৰিলো। ৩৭ পাছত সকলোৰে আবু দীশৰলৈ মন-পালটন আবু প্ৰভু যীচু গ্ৰীষ্মত বিশ্বাস বৰ ক্ৰমন কৰিলৈ আবু পৌলৰ ডিঙিত ধৰি চুমা খালো। ৩৮ কৰাৰ বিষয়ে ইহুদী আবু শ্ৰীক সকলক সাৰাধান কৰি “মোৰ মুখ আবু দেখিবলৈ নাপাৰ” বিশেষকৈ এই কথাৰ তেওঁলোকৰ আগত সাক্ষ্য দিলোঁ; সেই সকলো বিষয় কাৰণে তেওঁলোকে গভীৰভাৱে শোক কৰিলো; পাছত আপোনালোকে নিজে জানিছে। ২২ আবু এতিয়া চাওক, তেওঁক জাহাজলৈকে আগবঢ়াই হৈ আছিল।

মই পবিত্ৰ আত্মাৰ নিৰ্দেশত আৰদ্ধ হৈ যিৰুচালেমলৈ যাব ওলাইছো; তাতে মোলৈ কি কি ঘটিব, সেই বিষয়ে নাজালো; ২৩ কেৱল ইয়াকে জানিছোঁ যে, বন্ধন আবু ক্ৰেশে মোলৈ বাট চাই আছে বুলি পবিত্ৰ আত্মাই নংগৰে নংগৰে যোক সাক্ষ্য দিছে। ২৪ কিন্তু দীশৰ অনুগ্ৰহৰ শুভবাৰ্তাৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়া আবু মোৰ দৌৰ, অৰ্থাৎ প্ৰভু যীচুৰ পৰা পোৱা মোৰ যি পৰিচয়াৰ কাৰ্য, সেই কাৰ্য সম্পন্ন কৰাৰ লগত তুলনা কৰিবলৈ গলে, মোৰ প্ৰাণ মোলৈ প্ৰিয় বুলি একোতে গণ্য নকৰোঁ। ২৫ এতিয়া চাওক, যি সকলৰ মাজত মই দীশৰ বাজ্যৰ বিষয়ে প্ৰচাৰ কৰি ফুৰিলোঁ, সেই সকলৰ মাজত, আপোনালোকে মোৰ মুখ ইয়াৰ পাছত যে দেখিবলৈ নাপাৰা, ইয়াকো মই জানিছোঁ। ২৬ এই হেতুকে মই যে আটাইবে তেজৰ পৰা নিৰ্দোধী, ইয়াৰ সাক্ষ্য আজি দিছোঁ; ২৭ কিয়নো আপোনালোকক দীশৰ আটাই পৰিকল্পনা জনাবলৈ পাছ নুহকিলো। ২৮ আপোনালোকে নিজৰ বাবে আবু পবিত্ৰ আত্মাই যি সকলৰ মাজত আপোনালোকক অধ্যক্ষ পাতিলে, সেই সকলোৰে সাৱধান হৈ, দীশৰে নিজৰ তেজৰে যি মণ্ডলীক কিনিলে, সেই মণ্ডলীক প্ৰতিপালন কৰক। ২৯ মই যোৱাৰ পাছত, দূৰ্জন বাংকুকুৰবোৰে আপোনালোকৰ মাজত সোমাই, জাকলৈ নিৰ্দয় আচৰণ কৰিব; ৩০ আবু আপোনালোকৰ মাজৰ পৰাও কোনো কোনো মানুহ ওলাই, সিহঁতৰ পাছে পাছে শিষ্য সকলক আকৰ্ষণ কৰি বিপথে নিবলৈ বিচাৰিব, ইয়াক মই জানিছোঁ। ৩১ এতকে আপোনালোকে পৰ দি থাককাৰ মই যে চৰুলোৰে তিনি বছৰলৈকে দিনে-ৰাতিয়ে প্ৰতিজনক সচেতন কৰিবলৈ নেৰিলোঁ, ইয়াকো সোঁৱৰণ কৰক। ৩২ এতিয়া, যি দীশৰে আপোনালোকক বিশ্বাসত বৃদ্ধি কৰিব পাৰে আবু পৰিত্ৰাত হোৱা সকলৰ মাজত উত্তৰাধীকাৰ দিব পাৰে, তেওঁলৈ আবু তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ বাক্যলৈ আপোনালোকক সমৰ্গন কৰি দিলোঁ। ৩৩ মই কাৰো বূপ বা সোণ বা কাপোৰত লোভ কৰা নাই। ৩৪ মই আবু মোৰ সঙ্গী সকলৰ প্ৰয়োজনলৈ মোৰ এই হাতেৰে উপাৰ্জন কৰি সেৱা কৰিলোঁ, এই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে জানে। ৩৫ সকলো বিষয়তে মই আপোনালোকক আহি দেখুৱালোঁ; আপোনালোকে সেইদেৱে পৰিশ্ৰম কৰি, দূৰ্বল সকলক উপকাৰ কৰা উচিত আবু প্ৰভু যীচুৰ বাক্য কথা কথা গ্ৰহণ কৰিবলৈ নিবিচাৰত, আমি ক্ষান্ত হলোঁ আবু কলোঁ, “প্ৰভুৰ যি ইচ্ছা সেয়ে হওক।” ৩৫ তাৰ পাছত

২১ সেই ঠাইত আমি তেওঁলোকৰ পৰা পৃথক হৈ জাহাজেৰে পোন বাটেদি কো দীপগৈলৈ গৈ পাছদিনা

ৰোদঃ দীপ পালোঁ। তাৰ পৰা আমি পাতাৰা নগৰলৈ যাত্রা কৰিলোঁ। ২ পাতাৰাত ফৈনীকিয়া অঞ্চলেদি যোৱা এখন জাহাজ পোৱাত, আমি সেই জাহাজত উঠিয়া যাত্রা কৰিলোঁ।

৩ পাছত কুপ দীপ দেখা পাই, তাক বাঁওহাতে এৰি, তিবিয়া দেশলৈ গৈ, তুৰনগৰত নামিলো; কিয়নো তাত জাহাজৰ মাল-বস্তু দিবলগীয়া আছিল। ৪ সেই ঠাইৰ শিষ্য সকলক বিচাৰি পোৱাত, আমি তাতে সাত দিন থাকিলো; তেওঁলোকে পবিত্ৰ আত্মাৰ দ্বাৰাই পৌলক যিৰুচালেমলৈ যাবৰ বাবে মানা কৰিলে। ৫ আমি সেই কেইদিন তাতে থাকি ওলাই যাওঁতে, তেওঁলোকে লৰা-তিৰোতাৰ সৈতে সকলোৰে নগৰৰ বাহিৰলৈকে আমাক আগবঢ়াই থলে আৰু সাগৰৰ তীৰত আঁটু লৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি, পৰস্পৰে বিদায় লোঁ। ৬ আমি জাহাজত উঠিলো কিন্তু তেওঁলোকে নিজ ঘৰলৈ উলটি গল। ৭ পাছত আমি তুৰৰ পৰা গৈ, তলিমায়ি পাই, সমুদ্-যাত্রা শেষ কৰিলোঁ আবু ভাই সকলক মঙ্গলবাদ জনাই তেওঁলোকৰ লগত এদিন থাকিলোঁ। ৮

পাছদিনা আমি তাৰ পৰা ওলাই গৈ, চীজাবিয়া পালোঁ। তাতে সাত জনৰ মাজৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক যি ফিলিপ, তেওঁৰ ঘৰত থাকিলোঁ। ৯ তাত তেওঁৰ ভাৰোক্তি প্ৰচাৰক চাৰিজনী অবিবাহিতা জীয়েক আছিল। ১০ তাত আমি কেইদিনমান থাকোঁতে, যিহুদীয়াৰ পৰা আগৰ নামেৰে এজন ভাৰবাদী আছিল। ১১ তেওঁ আমাৰ ওচৰলৈ আহি পৌলৰ ককালৰ পৰা টঙ্গলি লৈ নিজৰ হাত-ভৰি বান্ধি কৰলৈ ধৰিলৈ, “পবিত্ৰ আত্মাই এই কথা কৈছে যাব এই টঙ্গলি, সেই মানুহক যিৰুচালেমত ইহুদী সকলে ইহুদৰে বান্ধি অনা-ইহুদী লোকৰ হাতত শোধাই দিব।” ১২ এই কথা শুনি তাত থকা লোক সকলে আবু আমিও পৌলক এই

ঠাই এৰি যিৰুচালেমলৈ নাযাবৰ বাবে মিনতি কৰিলোঁ। ১৩ তেওঁয়া পৌলে উত্তৰ দিলে, “আপোনালোকে কান্দি কান্দি মোৰ হৃদয় বিদাৰি, কি কৰিব বিছাৰিছে? কিয়নো মই প্ৰভু যীচুৰ নামৰ কাৰণে, যিৰুচালেমত কেৱল বান্ধ খাবলৈ নহয়, মৰিবলৈকো মৃগত হৈ আছোঁ।” ১৪ তাতে পৌলে আমাৰ কথা গ্ৰহণ কৰিবলৈ নিবিচাৰত, আমি ক্ষান্ত হলোঁ আবু কলোঁ, “প্ৰভুৰ যি ইচ্ছা সেয়ে হওক।” ১৫ তাৰ পাছত

আমাৰ সম্বল গোটাই প্ৰস্তুত হলোঁ আৰু যিৰুচালেমলৈ পৌলৰ লগত দেখিছিল; আৰু তেওঁ তাক মন্দিৰৰ ভিতৰলৈ যাজা কৰিলোঁ। ১৬ তাতে চীজৰিয়াৰ পৰা ও কিছুমান আনিছিল বুলি তেওঁলোকে তাৰিছিল। ৩০ তাতে গোটাই শিষ্য আমাৰ লগত আহিল। স্লাচোন নামেৰে কৃপ দ্বীপৰ নগৰ অস্থিৰ হোৱাত, মানুহবোৰ লৰি আহি পৌলক ধৰি তেওঁৰ যি পুৰণি শিষ্যৰ ঘৰত আমি আলহী হৈ থকাৰ মন্দিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ টানি লৈ গল আৰু তেতিয়াই কথা আছিল, তেওঁকো লগত লৈ অহা হ'ল। ১৭ আমি দুৱাৰবোৰ বদ্ধ কৰা হল। ৩১ এইদৰেই তেওঁলোকে তেওঁক যিৰুচালেম পোৱাত, ভাই সকলে আনন্দেৰে আমাৰ গ্ৰহণ বধ কৰিবলৈ যত্ন কৰোঁতেই, যিৰুচালেমৰ গোটাইখনত কৰিলো। ১৮ পাছদিনা পৌল আমাৰ সৈতে যাকোৰ তাত হুলস্তুল লগাৰ কথা সৈন্য দলৰ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে সোমোৱাত পৰিচাৰক সকলো তাত উপস্থিত হ'ল। ১৯ শুনিলে, ৩২ তেতিয়াই তেওঁ সেনাবোৰৰ সৈতে এশৰ পাছত তেওঁ তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ কৰিলে আৰু দ্বিশ্বৰে সেনাপতিবিলাকক লগত লৈ তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ বেগাই তেওঁৰ পৰিচাৰ্যাৰ দ্বাৰাই অনা-ইহুদী লোকৰ মাজত যি আহিল। তাতে তেওঁলোকে হাজাৰৰ সেনাপতি আৰু যি কৰিলো; সেই বিষয়ে এটা এটাকৈ বৰ্ণনা কৰিলো। ২০ সেনাবোৰক দেখি, পৌলক কোৰাবলৈ এৰিলো। ৩০ পাছত এই কাৰ্যবোৰ শুনি তেওঁলোকে দ্বিশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিলে হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে ওচৰলৈ আহি, তেওঁক ধৰি, দুটাল আৰু তেওঁক কলে, “হে ভাই, তুমি জানা যে, ইহুদী লোকৰ শিকলিবে বান্ধিবলৈ আজ্ঞা দিলে; পাছত সুধিলে—“এইটো মাজত বিশ্বাস কৰা সকলৰ যি লোক আছে আৰু তেওঁলোক কোন আৰু কি নো কৰিলে।” ৩৪ তাতে লোক সকলৰ সকলোৱে বিধানত উৎসাহী। ২১ কিন্তু তোমাৰ বিষয়ে মাজত বেলেগ বেলেগ মানুহে বেলেগ বেলেগ কথাবৰে তেওঁলোকে এই সম্বাদ পালে; তুমি বোলে, অনা-ইহুদী বিডিয়া-বিডি কৰাত, কোলাহলৰ কাৰণে তেওঁ একো সকলৰ মাজত থকা ইহুদী লোকক মোচিক ত্যাগ কৰিবলৈ নিশ্চয় কৰিব নোৱাৰি, পৌলক দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ নিবলৈ শিকাইছা আৰু কৈছা বোলে, তেওঁলোকে লোৱাৰ চুমৎ কৰিব আজ্ঞা দিলে। ৩৫ পাছত জখলাত উঠোতে, লোক সকলৰ নালাগে আৰু বীতি মতে আচৰণ কৰিব নালাগে। ২২ উগ্রতাৰ কাৰণে, সেনাবোৰ দ্বাৰাই তেওঁক দাঙি নিয়া এতকে কি হব? তুমি আহিলা বুলি ও তেওঁলোকে অৱশ্যে হল; ৩৬ কিয়নো লোক সকলে পাছে পাছে গৈ বিডিয়াই শুনিছে। ২৩ এতকে আমি তোমাক এটা কথা কও, তুমি বিডিয়াই কলে, “তাক দূৰ কৰক”। ৩৭ পাছত পৌলক দুৰ্গৰ তাকে কৰা; সকল্প কৰা আমাৰ চাৰি জন মানুহ আছে; ভিতৰলৈ নিবলৈ ধৰোঁতেই, তেওঁ হাজাৰৰ সেনাপতিক ২৪ তেওঁলোকৰ লগত একেলগে নিজকে শুচি কৰা আৰু কলে, “আপোনাৰ আগত মই কিছু কথা কৰলৈ পাৰোঁ তেওঁলোকৰ মূৰ খূৰাবলৈ তুমি খৰচ দিয়া। এই বিষয়ে যি নে?” তেতিয়া সেনাপতিয়ে সুধিলে, “তুমি গ্ৰীক ভাষা কৰ সম্বাদ পালে, সেয়ে যে একো নহয়, আৰু তুমি যে নিজে জানা নে? ৩৮ যি জন মিচৰীয়াই ইয়াৰ আগেয়ে ঘাতক বিধান পালন কৰি নিয়মিতবৃপে আচৰণ কৰি চলিছা, সেই সকলৰ মাজৰ চাৰি হাজাৰ মানুহক উচ্তাই লগত লৈ বিষয়ে সকলোৱে জানিব। ২৫ কিন্তু অনা-ইহুদী সকলৰ অৰণ্যলৈ গৈছিল, তুমি সেই জন নোহোৱা নে?” ৩৯ কিন্তু মাজত বিশ্বাস কৰা সকলৰ বিষয়ে হলে, তেওঁলোকে পৌলে কলে, “মই কিলিকিয়া দেশৰ তাৰ্চ নগৰৰ যিহুদী মূর্তিক দিয়া প্ৰসাদ, টেচু-চেপা দি মৰা জন্মৰ মাংস আৰু মানুহ, সামান্য মানুহ নহওঁ। বিনয় কৰোঁ, মানুহবোৰ তেজ খোৱা আৰু ব্যভিচাৰৰ পৰা নিজকে বাধিবলৈ আমি আগত কথা কৰলৈ মোক অনুমতি দিয়ক।” ৪০ পাছত নিশ্চয় কৰি নিৰ্দেশনা লিখি পঠালোঁ।” ২৬ তেতিয়া পৌলে তেওঁক অনুমতি দিয়াত, পৌলে জখলাৰ ওপৰত যিহুদা তেওঁলোকৰ প্রতিজনৰ কাৰণে নৈৱেদ্য উৎসৰ্গ পাছত লোক সমূহ অতি নিজম দি থাকিল আৰু তেওঁ ইঁৰী হোৱালৈকে, শুচি কৰা কাৰ্যত কিমান দিন লাগিব, সেই ভাষাৰে তেওঁলোকক কৰলৈ আৰন্ত কৰিলে, বিষয়ে জনালে। ২৭ কিন্তু সেই সাত দিন প্ৰায় শেষ হলত, এচিয়া দেশৰ ইহুদী সকলে তেওঁক মন্দিৰত দেখি, গোটাই লোক সকলক উচ্তাই, তেওঁক ধৰি বিডিয়াই কলে, ২৮ “হে ইহুয়েলৰ সত্তাৰ সকল, সহায় কৰা; যি মানুহে আমাৰ জাতিৰ বিধানৰ আৰু এই ঠাইৰ বিৰুদ্ধে আটাই ঠাইতে সকলো লোকক শিক্ষা দিব লাগিছে, এই জনেই তেওঁ। ইয়াৰ বাহিৰেও গ্ৰীক মানুহকো মন্দিৰত ভিতৰলৈ আনি, এই পৰিব্ৰাঞ্চ ঠাই অপবিত্ৰ কৰিলে।” ২৯ কিয়নো তেওঁলোকে আগেয়ে অফিম নামেৰে ইফচীয়া এজনক নগৰৰ মাজত

২২ হে ভাই আৰু পিতৃসকল, এতিয়া আপোনালোকৰ আগত মই নিজৰ পক্ষে যি উত্তৰ দিম, সেই বিষয়ে শুনকচোন। ২ যেতিয়া লোকসকলে ইঁৰী ভাষাৰে কথা কোৱা শুনিলে, তেতিয়া তেওঁলোক নিমাত হলা তেওঁ কলে, ৩ “মই যিহুদী মানুহ, কিলিকিয়া দেশৰ তাৰ্চ নগৰ মোৰ ওপঞ্জা ঠাই, কিন্তু এই নগৰত প্ৰতিপালিত হৈ, গমলীয়েল অধ্যাপকৰ চৰণত ঠিকমতে আমাৰ পূৰ্ব-পুৰুষ সকলৰ পৰা প্ৰালিত বিধানৰ শিক্ষা পালোঁ; আৰু আজি আপোনালোক যেনে হৈ আছে, ময়ো সেইদৰে দ্বিশ্বৰলৈ

উৎসাহী হৈ আছিলোঁ; ৪ আৰু এই পথৰ পুৰুষ আৰু মহিলা ‘পঠিয়ামা’ ২২ এইখনিলৈকে তেওঁৰ কথা শুনি, তেওঁলোকে সকলক বাঞ্ছি বন্দীশালত শোধাই দি, আনকি মৰণলৈকে চিৰে কলে, “এনে মানুহক পৃথিবীৰ পৰা দূৰ কৰক: তেওঁলোকৰ ওপৰত তাড়না কৰিছিলোঁ। ৫ এই বিষয়ে কিয়নো সি জীয়াই থকাৰ যোগ্য নহয়া” ২৩ তেওঁলোকে মহা-পুৰোহিত আৰু পৰিচারক সকলৰ সমাজ খনো মোৰ বিজিয়াই বিজিয়াই, নিজৰ নিজৰ কাপোৰ পেলাই, ওপৰলৈ সাক্ষী আছো। তেওঁত সকলৰ পৰাই পত্ৰলৈ, দমচকত ধুলি উৱুৱাই থাকোতে, ২৪ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে পৌলক যি সকল এই পথৰ ভাই আছিল, সেই লোকসকলক দণ্ড দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু তেওঁৰ অহিতে দি বাঞ্ছি যিবুচালেমলৈ আনিবৰ কাৰণে তালৈ যাত্রাও মানুহৰোৰে কি কাৰণত এনেদৰে আটাহ পাৰিছে, সেই কৰিছিলোঁ। ৬ কিন্তু মই যাত্রা কৰি দমচকল নগৰৰ ওচৰ বিষয়ে জানিবলৈ তেওঁক চাবুকেৰে কোবাই সুধিৰলৈ আজ্ঞা পাওঁতে, দুপৰীয়া সময়ত অকস্মাতে আকাশৰ পৰা উজ্জল দিলো। ২৫ পাছত তেওঁক চাবুকেৰে কোবাবলৈ চামৰাৰ পোহৰ আহি মোৰ চারিওফালে প্ৰকাশিত হ'ল। ৭ তাতে মই ফিটাৰে বন্ধা হ'ল, তেতিয়া পৌলে ওচৰত থিয় হৈ থকা মাটিত বাগৰি পৰিলোঁ আৰু ‘হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় এশৰ সেনাপতিক কলে, “বিনা দণ্ডাজাৰে ৰোমীয়া মানুহক তাড়না কৰিছা?” মোল কোৱা এনে বাণী শুনিলোঁ। ৮ মই চাবুকেৰে কোবাবলৈ আইন মতে আপোনালোকৰ ক্ষমতা উত্তৰ দিলোঁ, “হে প্ৰভু, আপুনি কোন?” তেওঁ মোক ক'লে, আছে নে?” ২৬ এশৰ সেনাপতিয়ে এই কথা শুনি হাজাৰৰ ‘তুমি যি জনক তাড়না কৰিছা, মই সেই নাচৰতায়া যাচ্ছা?’ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গৈ কলে, “আপুনি কি কৰিবলৈ ৯ মোৰ সঙ্গীসকলেও সেই পোহৰ দেখিবলৈ পালে, কিন্তু উদ্যত হৈছে? কিয়নো এই মানুহ জন এগৰাকী ৰোমীয়া মোক কথা কোৱা জন্মৰ মাত শুনা নাছিল। ১০ পাছত মই নাগৰিকা” ২৭ তেতিয়া হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে আহি তেওঁক সুধিৰলোঁ, ‘প্ৰভু, মই কি কৰিব লাগিব?’ প্ৰভুৱে মোক ক'লে, কলে, “মোক কোৱাচোন, তুমি এগৰাকী ৰোমীয়া নাগৰিক উঠ্যা আৰু দমচকলৈ যোৱা; তাতে তুমি কৰিবলগীয়া যি নে?” পৌলে কলে, “হয়।” ২৮ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে যি আছে, সেই সকলোৰোৰ বিষয়ে তোমাক তাতে কোৱা উত্তৰ দিলে, “মই ভালেমান ধন ভৱিষে নাগৰিকত্ব লাভ হ'বা” ১১ সেই পোহৰৰ প্ৰতাপৰ কাৰণে মই দেখা পোৱা কৰিছিলোঁ। কিন্তু পৌলে কলে, “মই জ্ঞানতেই এজন নাছিলোঁ, সেয়েহে সঙ্গীসকলৰ হাতত ধৰি দমচকলৈ ৰোমীয়া নাগৰিকা” ২৯ তেতিয়া যি সকলে তেওঁত সোধ-গ'লোঁ। ১২ পাছে সেই নগৰ নিবাসী ইহুদী সকলৰ মাজত বিচাৰ কৰিবলৈ উদ্যত হৈছিল, তেওঁলোকে তেতিয়াই সুখ্যাতি পোৱা অননিয় নামেৰে বিধানৰ ভঙ্গ এজনক লগ তেওঁৰ ওচৰ পৰা গুচি গ'ল আৰু হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে পালোঁ। ১৩ পাছত তেওঁ আহি মোৰ ওচৰত থিয় হৈ কলে, পৌল এগৰাকী ৰোমীয়া নাগৰিক বুলি জানি ভয় খালে, ‘হে ভাই চৌল, দৃষ্টি পোৱা’ সেই মুহূৰ্ততে মই তেওঁক কাৰণ তেওঁ নিজে তেওঁক বন্ধা ইছিল। ৩০ পাছদিনা ইহুদী দেখা পালোঁ। ১৪ পাছত তেওঁ মোক কলে, ‘আমাৰ ওপৰ- সকলে পৌলক কি অপবাদ দিছিল, হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে পুৰুষ সকলৰ সংশ্বৰ তোমাক মনোনীত কৰিলে, যাতে তাৰ নিশ্চয়তা জানিব বিচাৰিলো। পতিকে তেওঁক বাকোনৰ তুমি সংশ্বৰ ইচ্ছা জানা আৰু ধাৰ্মিক জনক দেখা পোৱা। পৰা মুকলি কৰি দিলে আৰু প্ৰধান পুৰোহিত সকল আৰু এতিয়া তেওঁৰ মুখৰ বাক্য শুনা; ১৫ কাৰণ যি যি দেখিলা, মহাসভাৰ সকলোকে গোট খাবলৈ আজ্ঞা দিলো। পাছত শুনিলা, সকলো মানুহৰ আগত তেওঁলৈ তাৰ সাক্ষী হ'বা। তেওঁ পৌলক নমাই আনি তেওঁলোকৰ মাজত উপস্থিত ১৬ এতিয়া কিয় পলম কৰিছা? উঠ্যা, তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰাবলৈ

কৰি বাঙাইজিত হৈ, নিজৰ পাপ ধুই পেলোৱা’ ১৭ তাৰ পাছত মই যিবুচালেমলৈ উলটি আহি মন্দিৰত প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোতে মুৰ্ছা গ’লোঁ। ১৮ তাতে তেওঁ মোক কোৱা শুনিলো, ‘তুমি লৰালৰিকৈ যিবুচালেমৰ পৰা বেগাই ওলাই যোৱা, কিয়নো এই মানুহৰোৰে তুমি মোৰ বিষয়ে দিয়া সাক্ষ্য গ্ৰহণ নকৰিবা’ ১৯ মই ক'লো, ‘হে প্ৰভু, মই যে প্ৰত্যেক নাম-ঘৰত সোমাই তোমাক বিশ্বাস কৰা সকলক কোবাই কোবাই বন্দীশালত থৈছিলোঁ ২০ আৰু তোমাৰ সাক্ষী স্তিফানৰ বক্তৃপাত্ৰ সময়ত, যয়ো নিজে ওচৰত থিয় হৈ সন্ধান দি, তেওঁক বধ কৰা সকলৰ কাপোৰ বাখিছিলোঁ। ২১ কিন্তু তেওঁ মোক কলে, ‘যোৱা, কিয়নো মই তোমাক দুৰৈত থকা অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ

২৩ পৌলে মহাসভালৈ পোনপটিয়াকৈ চাই ক'লে, “হে ভাইসকল, মই সকলো বিষয়তে উত্তম বিবেকেৰে সংশ্বৰ প্ৰজাৰ দৰে আজিলৈকে আচৰণ কৰি আছোঁ।” ২ এনেতে অননিয় নামেৰে মহা-পুৰোহিতে, ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলক তেওঁৰ মুখত মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিলো। ৩ এতিয়া পৌলে তেওঁক ক'লে, “হে বগাকৈ লিপা গড়, সংশ্বৰে আপোনাকহে অংঘাত কৰিবলৈ উদ্যত হৈ আছে। আপুনি বিধানৰ মতে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ বহি আছে, মে সেই বিধান উলজ্জন কৰি মোক মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিছে?” ৪ তাতে ওচৰত থিয় হৈ থকা সকলে ক'লে, “তই সংশ্বৰ মহা-পুৰোহিতক অপমান কৰ নে?” ৫ পৌলে ক'লে, “হে ভাইসকল, এওঁ যে মহা-পুৰোহিত, সেই বিষয়ে

মই জনা নাছিলো। কিয়নো লিখা আছে, ‘তুমি স্বজাতীয় গুপ্তে সুধিলে, “মোক ক’বলে তোমার কি কথা আছে?” লোকৰ শাসনকর্ত্তক কু-বাক্য নুবলিবা।’’ ৬ পাছত পৌলে ২০ ডেকোজনে ক’লে, “আপুনি পৌলৰ বিষয়ে সুধি জানিব তেওঁলোকৰ ভাগ ফৰীচী, ভাগ চদ্ধুকী বুলি জানি, খোজাৰ নিচিনাকৈ, তেওঁক কালিলৈ মহাসভালৈ যেন লৈ মহাসভাত বিডিয়াই ক’লে, “হে ভাইসকল, মই ফৰীচী, যাৰ, আপোনাৰ আগত এনে নিবেদন কৰিবলৈ ইহুদী আৰু এজন ফৰীচীৰ পুতেকা কাৰণ মৃতসকলৰ পুনৰুখানৰ সকলে সিঙ্গান্ত কৰিছে। ২১ এতেকে আপুনি তেওঁলোকৰ আশাৰ বিষয়ে মোৰ সোধ-বিচাৰ হৈছে।’’ ৭ তেওঁ এই কথা নুঞ্জিব, কাৰণ তেওঁলোক চলিশ জনতকৈ অধিক কথা কওঁতে, ফৰীচী আৰু চদ্ধুকী সকলৰ মাজত বিবাদ মানুহে পৌলক বধ নকৰালৈকে ভোজন-পান নকৰোঁ বুলি হ’ল, আৰু লোকসকল দুবাগত ভাগ হ’ল। ৮ কিয়নো প্রতিজ্ঞা কৰিছে আৰু এই প্রতিজ্ঞাৰে নিজকে বাঞ্ছি খাপ দি চদ্ধুকীসকলে পুনৰুখান, স্বৰ্গৰ দৃত আৰু আত্মা, এইবোৰ আছে আনকি তেওঁলোক সঁজু হৈ আপোনাৰ অনুমতিলৈ নাই বুলি কয়, কিন্তু ফৰীচী সকলে সেইবোৰ স্থীকাৰ বাট চাই আছে।’’ ২২ তেতিয়া হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে সেই কৰো ৯ তাতে বৰকৈ হুলঙ্কুল হ’ল আৰু ফৰীচীসকলৰ ডেকাক বিদায় দিয়াৰ পূৰ্বে এই আদেশ দিলে, ‘তুমি ফলীয়া বিধানৰ অধ্যাপক সকলৰ কেইজনমানে উঠি যে এইবোৰ কথা মোৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলা, পুনৰ বাগ্যুন্দ কৰি ক’লে, ‘আমি এই মানুহ জনৰ ওচৰত একো কাকো নকৰা।’’ ২৩ তেতিয়া তেওঁ এশৰ সেনাপতি সকলৰ দোষ নাপাও। যদি কোনো আত্মা নাইবা দৃতে দয়েচকৰ দুজনক ওচৰলৈ মাতি আনি আজ্ঞা দিলে, ‘ৰাতি ন বজাত পথত সঁচাকৈ তেওঁৰ সৈতে কথা ক’লে,’ ১০ তেতিয়া চীজাৰিয়া যাৰলৈ দুশ জন সৈন্য, সন্তু জন অশ্বাৰোহী অতিশয় বিবাদ হ’ল, তেওঁলোকে পৌলক ডোখৰ ডোখৰ আৰু দুশ বৰছা-ধাৰী সৈন্য যুগ্মত কৰা।’’ ২৪ আৰু পৌলক কৰিব বুলি হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে ভয় কৰি, সেনাবোৰক নিৰাপদে ফীলিঙ্গ দেশাধিপতিৰ ওচৰলৈ বহুৱাই লৈ যোৱা নামি গৈ তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক বলেৰে কাঢ়ি বাহনো যুগ্মত কৰিবলৈ তেওঁলোকক আজ্ঞা দিলে। ২৫ দুৰ্গৰ ভিতৰলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে। ১১ তাতে সেই পাছত তেওঁ এইদৰে পত্ৰ লিখি দিলে, ২৬ ‘মহামহিম ৰাতি প্ৰভুৰে তেওঁৰ ওচৰত থিয় হৈ ক’লে, ‘নিৰ্ভয় হোৱা, শ্ৰীযুক্ত ফীলিঙ্গ দেশাধিপতিৰ লুচিয়ৰ নমকৰাৰ কিয়নো যিৰুচালেমত যেনেকৈ মোৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলা, ২৭ এই মানুহ জনক ইহুদী লোকে ধৰি বধ কৰিবলৈ উদ্যত ৰোম নগৰতো তেনেকৈ সাক্ষ্য দিব লাগিবা।’’ ১২ পাছ হৈছে, সেনাবোৰে সৈতে গৈ, এওঁ এজন বোমীয়া মানুহ দিন ৰাতিপুৱা হোৱাত ইহুদী সকলে এক পৰামৰ্শ হৈ, বুলি জানি, মই এওঁক উদ্বাৰ কৰিলোঁ। ২৮ পাছত কি পৌলক বধ নকৰালৈকে আমি ভোজন-পান নকৰোঁ বুলি, কাৰণে তেওঁলোকে এওঁক অপবাদ দিছে, তাক জানিবৰ শপতমেৰে নিজকে বাঞ্ছিলো। ১৩ সেই চক্ৰান্ত কৰা লোক মনেৰে তেওঁলোকৰ মহাসভালৈ এওঁক নিয়াও হৈছিলা চলিশ জনতকৈ অধিক আছিল। ১৪ তেওঁলোকে প্ৰধান ২৯ তাতে প্ৰাণদণ্ড বা কাৰাদণ্ডৰ বন্ধন পোৱাৰ যোগ্য পুৰোহিত আৰু পৰিচাৰক সকলৰ ওচৰলৈ গৈ ক’লে, এনে কোনো অপবাদ দিয়া হোৱা নাই, কিন্তু তেওঁলোকৰ ‘পৌলক বধ নকৰালৈকে আমি একো নাখাওঁ, এই শপত বিধানৰ ওপৰত বাদ-বিচাৰ কৰি কোনো দোষ ধৰা যেনহৈ খাই নিজকে বাঞ্ছিলোঁ। ১৫ এই কাৰণে আপোনালোকৰ পালোঁ। ৩০ পাছত এওঁৰ বিৰুদ্ধে কৰা চক্ৰান্তৰ কথা মোক মহাসভাৰ সৈতে এই বিষয়ে অধিক নিশ্চিত ভাৰে জানিবৰ জনোৱা হ’ল আৰু সেয়ে সিদ্ধ হোৱাৰ আগন্তুক দেখি, মই ছলেৰে, আপোনালোকৰ ওচৰলৈ তেওঁক আনিবৰ বাবে তৎক্ষণাৎ এওঁক আপোনাৰ ওচৰলৈ পঠাই দিলোঁ আৰু হাজাৰৰ সেনাপতিৰ আগত আবেদন কৰিব, তেতিয়া সি এওঁৰ গুচৰীয়া সকলকো আপোনাৰ আগত এওঁৰ বিৰুদ্ধে আপোনালোকৰ ওচৰ আহি নাপাওঁতেই আমি তাক বধ গোচৰ কৰিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ ইতি।’’ ৩১ পাছত সেনা কৰিবলৈ সাজু হৈ থাকিমা।’’ ১৬ কিন্তু পৌলৰ ভাগিনিয়েকে সকলে আজ্ঞা অনুসাৰে ৰাতিতে পৌলক তুলি, আন্তপোত্ৰি তেওঁলোকৰ এই খাপ দিয়া কথা শুনি, দুৰ্গত সোমাই হৈ নগৰলৈ নিলো। ৩২ কিন্তু পাছদিন অশ্বাৰোহী সকলক পৌলক ক’লে। ১৭ তেতিয়া পৌলে এজন এশৰ সেনাপতিক তেওঁৰ লগত যাৰলৈ দি দুগলৈ উলটি আহিলা। ৩৩ পাছত মাতি ক’লে, ‘এই ডেকাক হাজাৰৰ সেনাপতিৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকে চীজাৰিয়া পাই, দেশাধিপতিক পত্ৰ খন দি, লৈ যোৱা, কিয়নো তেওঁৰ আগত এই বিষয়ে কোনো সহাদ তেওঁৰ আগত পৌলকো হাজিৰ কৰালো। ৩৪ তেতিয়া জনাবলৈ আছে।’’ ১৮ তেতিয়া তেওঁ তাক লগত লৈ হাজাৰৰ তেওঁ সেই পত্ৰ পঢ়ি পৌল কোন প্ৰদেশৰ বুলি সুধিলে; সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গৈ ক’লে, ‘আপোনাৰ আগত এই পাছে কিলিকিয়াৰ বুলি জানি, ৩৫ তেওঁ ক’লে, ‘তোমাৰ ডেকাৰ কিবা কথা কৰলৈ আছে বুলি বন্দীয়াৰ পৌলে মোক গুচৰীয়াৰে আহিলেহে মই তোমাৰ কথা শুনিমা।’’ তেতিয়া মাতি আপোনাৰ ওচৰলৈ ইয়াক আনিবলৈ মিনতি কৰিলোঁ। তেওঁ হেৰোদৰ প্ৰিটৰিয়মত ৰাখিবলৈ তেওঁক আজ্ঞা দিলোঁ। ১৯ হাজাৰৰ সেনাপতিয়ে তাক হাতত ধৰি লৈ, এফলীয়া হৈ

২৪ পাঁচ দিনর মূৰত, মহা-পুৰোহিত অনন্যিই বক্ষা কৰিবলৈ ময়ো সদায় যত্ন কৰি আছোঁ। ১৭ এতিয়া কেইজনমান পৰিচাৰক আৰু তৰুল্ল নামেৰে এজন কিছু বছৰৰ মূৰত মই নিজৰ জাতিৰ মানুহক দান আনি উকীলৈ সৈতে আহি দেশাধিপতিৰ আগত পৌলৰ বিৰুক্তে দিবৰ বাবে আৰু নৈবেদ্য উৎসৱ কৰিবলৈ আহিছিলো। ১৮ অভিযোগ দিলো। ২ তাৰ পাছত পৌল দেশাধিপতিৰ আগত এতিয়া সেই কাৰ্যতেই এচিয়াৰ কিছুমান ইহুদী লোকেহে অংৰাহি থিয় হ'ল, তৰুল্লাই তেওঁক দোষাৰোপ কৰিবলৈ মোক যিৰুচালেম মন্দিৰত শৃঙ্খল উৎসৱত পালে; মোৰ ধৰিলে আৰু দেশাধিপতিক ক'লে, “হে মহামহিম ফীলিঙ্গ, লগত আন কোনো ব্যক্তিও নাই, কিন্তু এখেত সকলেহে আপোনাৰ দ্বাৰাই আমি মহাশান্তি ভোগ কৰিছোঁ আৰু হৰামুৰা লগালো। ১৯ ইয়াৰ উপৰি মোৰ অহিতে যদি আপোনাৰ দুৰদৰ্শিতাই আমাৰ জাতিলৈ অনেক উন্নতি এখেত সকলৰ কোনো কথা আছিল, তেনেহলে আপোনাৰ সাধন কৰিছে, ও সকলোৱে ইয়াক সম্পূৰ্ণ কৃতজ্ঞতাৰে ওচৰত বজি সমূহে নিজে আহি গোচৰ দিব লাগিছিল। স্বীকাৰ কৰিছোঁ। ৪ গতিকে আপোনাৰ অধিক সময় আমি ২০ নতুৱা, মই মহাসভাৰ আগত থিয় হৈ থাকোঁতে, এই যেন নলওঁ, এই কাৰণে নিবেদন কৰোঁ, আপুনি অনুগ্রহ একেই লোক সমূহে মোৰ কি দোষ পালে, সেই বিষয়ে কৰি নৈব হৈ আমাৰ অলপ কথা শুনক। ৫ কিয়নো আমি এখেত সকলে নিজেই কোৱা উচিত আছিল; ২১ নহলে দেখিবলৈ পালোঁ, যে এই মানুহটো মহামাৰী স্বৰূপ আৰু এতিয়া যি বিষয়ৰ কথা মই আপোনালোকৰ আগত কিঞ্চিৰ গোটেই জগত নিবাসী ইহুদী সকলৰ মাজত বাজডোহ কৈছোঁ, তেনেহৈৰে, ‘মৃতসকলৰ পুনৰুখান’ৰ বিষয়ে আজি কৰাওঁতা আৰু নাচৰতীয়া সকলৰ দলৰ অগ্ৰণী। ৬ ইয়াৰ আপোনালোকৰ আগত মোৰ সোধ-বিচাৰ হৈছোঁ” ২২ বাহিৰেও, ই মন্দিৰ অশুচি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল; ফীলিঙ্গে সেই পথৰ বিষয়ে ভালকৈ জনা বাবে, সোধ-সেই বাবে আমি তাক আটক কৰি ৰাখিলোঁ। ৭ কিন্তু বিচাৰ স্থগিত বাখি তেওঁলোকক ক'লে, “লুচিয় হাজাৰৰ প্ৰধান সেনাপতি লুচিয় আহি বৰ বলেৰে আমাৰ হাতৰ সেনাপতি যিৰুচালেমৰ পৰা আহিলে আপোনালোকৰ কথা পৰা পৌলক কাঢ়ি আনিলো। ৮ আপুনি যেতিয়া সোধ- সম্পূৰ্ণকৈ জানিব পাৰিম।” ২৩ পাছত পৌলক পহৰা বিচাৰত পৌলক প্ৰশ্ন কৰিব, তেতিয়া আমি যি যি অপবাদ দিবলৈ, কিন্তু মৰমেৰে আৰু সেৱা কৰিবলৈ অহা তেওঁৰ এওঁক দিছোঁ, সেই বিষয়ে সকলো বুজিব পাৰিবিবা। ৯ আঞ্চলিয় সকলক নিষেধ নকৰিবলৈ তেওঁ এশৰ সেনাপতিক তাতে ইহুদী সকলেও একেলগ হৈ পৌলক দোষাৰোপ আজা দিলো। ২৪ কিছুদিনৰ পাছত ফীলিঙ্গে, দ্রঢ়লো নামৰ কৰিলো আৰু এইবোৰ কথা সঁচা বুলি ক'লে। ১০ পাছত তেওঁৰ ইহুদী ভাৰ্যাৰ সৈতে আহি, পৌলক মতাই আনি, দেশাধিপতিয়ে পৌলক ক'বলে সকলেত দিয়াত, পৌলে শ্রীষ্ট যীচুত যি বিশ্বাস, সেই বিষয়ে তেওঁ পৰা শুনিলো। ক'বলে আৰস্ত কৰিলে, “আপুনি অনেক বছৰৰ পৰা ২৫ তেওঁ ধাৰ্মিকতা, ইন্দ্ৰিয়-দমন, আৰু ভবিষ্যত সোধ- এই জাতিৰ বিচাৰকৰ্তা হৈ আছে, ইয়াকে জানি মই বিচাৰ বিষয়ে যুক্তি দেখুৱাওঁতে, ফীলিঙ্গে আসযুক্ত হৈ হৰ্ষিত মনেৰে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিব খুজিছোঁ। ১১ কাৰণ উত্তৰ দিলো; “এতিয়া সম্পত্তি যোৱা; মই আজাৰি পালে অনুসন্ধান কৰিলো আপুনি জানিব পাৰিব যে, মই ভজনা পাছত তোমাক মতাই আনিমা।” ২৬ আৰু পৌলে তেওঁক কৰিবলৈ যিৰুচালেমলৈ যোৱা আজি বাৰ দিন মাথোন ধন দিব বুলি তেওঁ আশা কৰি, ঘনে ঘনে তেওঁক মতাই হৈছে; ১২ তাত এওঁলোকে মন্দিৰত বা নাম-ঘৰত বা কথোপকথন কৰিলো। ২৭ কিন্তু দুৰছৰৰ মূৰত পৰ্কিয় নগৰতেই হওক, কোনো ব্যক্তিৰ সৈতে মোক বাদ-বিচাৰ ফীষ্টে ফীলিঙ্গৰ পদ পালে, তাতে ফীলিঙ্গে ইহুদী সকলৰ বা লোক সকলক উচ্চটাই উত্তেজিত কৰি আশাস্তি সৃষ্টি প্ৰিয়পাত্ৰ হৰলৈ ইচ্ছা কৰি, তেওঁ পৌলক বৰ্থীয়াৰ অধীনত কৰাও কোমেও দেখা নাই; ১৩ আৰু এতিয়া যি যি অপবাদ ধৈ গ'লা।

মোক দিছে, এই বিষয়ে একো প্ৰমাণ আপোনাৰ আগত দিব নোৱাৰে। ১৪ কিন্তু আপোনাৰ আগত মই ইয়াকে স্বীকাৰ কৰোঁ যে, বিধান-শাস্ত্ৰ লিখাৰ দৰে সকলো কথা পালন কৰি, এখেত সকলে যি পথক বিধৰ্ম বোলে, সেই পথ অনুসাৰে মই ওপৰ-পুৰুষ সকলৰ ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰোঁ আৰু ভাৰবাদী সকলৰ পুস্তকত যি যি লিখা আছে, সেই সকলোকে বিশ্বাস কৰোঁ। ১৫ আৰু ধাৰ্মিক, অধাৰ্মিক, এই দুবিধ লোকৰ পুনৰুখান হ'ব বুলি এখেত সকলে যি আশাৰে বাট চাই আছে, ঈশ্বৰত ময়ো সেই আশা কৰোঁ। ১৬ এই কাৰণে ঈশ্বৰলৈ আৰু মানুহলৈ নিৰ্বিজ্ঞে বিবেক

২৫ ফীষ্ট সেই প্ৰদেশলৈ আহি, তিন দিনৰ পাছত চীজাৰিয়াৰ পৰা যিৰুচালেমলৈ গ'ল। ২ তাতে প্ৰধান পুৰোহিত সকলে আৰু ইহুদী সকলৰ প্ৰধান লোকে তেওঁৰ আগত পৌলৰ বিৰুক্তে দৃঢ়ভাৱে জনালো। ৩ এনে উদ্দেশ্যেৰে ফীষ্টক অনুগ্রহ যাচনা কৰি নিবেদন কৰিলো, যাতে তেওঁ মানুহ পঠাই পৌলক যিৰুচালেমলৈ লৈ আহে, আৰু তেওঁলোকে যেন বাটতে খাপ দি পৌলক বধ কৰিব পাৰে, সেই বিষয়ে পৰিকল্পনা কৰিব ধৰিলো। ৪ কিন্তু ফীষ্ট তেওঁলোকক উত্তৰ দিলো, যে পৌলক চীজাৰিয়াত বন্দী কৰি ৰখা হৈছে আৰু সেয়েহে সোনকালে তেওঁ

নিজে তালৈকে যাব। ৫ গতিকে, তেওঁ ক'লে, “যদি সেই থিয় হৈ, যি দুর্কৰ্মৰ অপবাদ তেখেত সকলে দিব বুলি মই মানুহৰ কোনো দেষ আছে, তেনেহলে তোমালোকৰ ভাবিছিলো, এনে একো অপবাদ নিদিলো ১১ কিন্তু তেখেত মাজৰ কেইজনমান শক্তিমন্ত লোকে মোৰে সৈতে গৈ, সকলে নিজৰ ধৰ্মৰ বিষয়ে আৰু পৌলে যি জনক জীয়াই তেওঁৰ ওপৰত গোচৰ কৰকা” ৬ পাছত তাত আঠ দহ উঠা বুলি কৈছিল, এনে যাচু নামৰ কোনো মৃত এজনৰ দিনতকে বেচি দিন নাথাকি, তেওঁ চীজাবিয়ালৈ গুচি গ'লা। বিষয়কলৈহে তেখেত সকলৰ মত-পাৰ্থক্য আছিল। ২০ পাছদিনা তেওঁ বিচাৰৰ আসনত বাহি, পৌলক আনিবলৈ তাতে এনেকুৱা বাদ-বিচাৰৰ বিষয়বোৰত সংশয় কৰি মই আজ্ঞা দিলো। ৭ পাছত তেওঁ উপস্থিত হোৱাত যিবুচালেমৈলে তেওঁক শুধিলো, তুমি যিবুচালেমলৈ গৈ, এইবোৰ বিষয়ে পৰা আহা ইহুদী সকলে তেওঁৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ, তোমাৰ সোধ-বিচাৰ হবলৈ মন কৰা নে? ১১ কিন্তু পৌলে তেওঁক অনেক বিষয়ত গুৰুতৰ দোষ দিব ধৰিলো, কিন্তু ৰাজাধিৰাজৰ ওচৰত সোধ-বিচাৰৰ পৰা নিস্পত্তি পাবৰ তেওঁলোকে একো প্ৰমাণ দেখুৱাৰ নোৱাৰিলো। ৮ তেতিয়া বাবে বক্ষিত থাকিবলৈ আপীল কৰাত, মই চীজাবিয়ালৈ পৌলে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিক'ব ধৰিলে, “ইহুদী সকলৰ নগঠিতওৱালৈকে, তেওঁক বাখিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ।” ২২ বিধানৰ, বা মন্দিৰৰ, বা চীজাৰ বিবুদ্ধ মই একো তেতিয়া আগ্ৰিম্বিই ফীষ্টক ক'লে, “সেই মানুহ জনৰ কথা পাপ কৰা নাই।” ৯ কিন্তু ফীষ্টে ইহুদীসকলৰ প্ৰিয়পাত্ৰ শুনিবলৈ মোৰ মন গৈছো” ফীষ্টে ক'লে, “কালিলৈ তেওঁৰ হোৱাৰ ইচ্ছা কৰিলে। তেওঁ উত্তৰ দি পৌলক ক'লে, “তুমি কথা শুনিবলৈ পাবা” ২৩ পাছদিনা আগ্ৰিম্ব আৰু বণীকী বৰ যিবুচালেমলৈ গৈ, তাতে মোৰ আগত এইবোৰ বিষয়ে, প্ৰতাপেৰে আহি, হাজাৰৰ সেনাপতি সকলক আৰু নগৰৰ তোমাৰ সোধ-বিচাৰ হবলৈ ইচ্ছা কৰা নে?” ১০ পৌলে মানুহবোৰ সৈতে ৰাজদৰবাৰত সোমাল আৰু ফীষ্টৰ ক'লে, “মই চীজাৰ বিচাৰৰ আসনৰ আগত থিয় হৈ আজ্ঞাৰে পৌলক তেওঁলোকৰ আগলৈ নিয়া হ'ল। ২৪ আছোঁ; ইয়াতে মোৰ সোধ-বিচাৰ হোৱা উচিত। মই যে তেতিয়া ফীষ্টে ক'লে, “হে ৰজা আগ্ৰিম্ব আৰু আমাৰ সৈতে ইহুদীসকলৰ একো অন্যায় কৰা নাই, ইয়াক আপুনিও ইয়াত উপস্থিত থকা লোক সমৃহ আপোনালোকে এই ভালদৰে জানি আছে। ১১ এতেকে মই যদি অন্যায়কাৰী মানুহ জনক যে দেখিছে, এই জনেই সেই ব্যক্তি; যি জনৰ হৈছোঁ, বা প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য কোনো কৰ্ম কৰিলো, তেনেহলে বিষয়ে যিবুচালেমৰ আৰু ইয়াত থকা ইহুদী লোক সকলেও মৰিবলৈকো অমাস্তি নহওঁ। কিন্তু তেখেতসকলে মোক মোৰ আগত আবেদন কৰি আটাহ পাৰি কৈছিল, ই আৰু যিবোৰ অপবাদ দিছে, সেইবোৰ যদি সঁচা নহয়, তেনেহলে জীয়াই থকা উচিত নহয়। ২৫ কিন্তু মই জানিব পাৰিলোঁ, তেখেত সকলৰ হাতত মোক শোধাই দিবলৈ কাৰো শক্তি এওঁ প্ৰাণদণ্ডৰ যোগ্য একো কৰা নাই; আৰু এওঁ নিজে নাই। মই চীজাৰক আপীল কৰোঁ।” ১২ তেতিয়া ফীষ্টে ৰাজাধিৰাজৰ ওচৰত আপীল কৰাৰ বাবে মই পঠ্যাবলৈ মন্ত্ৰী সকলৰ সৈতে পৰামৰ্শ কৰি পৌলক ক'লে, “তুমি নিশয় কৰিলোঁ। ২৬ কিন্তু আমাৰ ৰাজাধিৰাজলৈ ইয়াৰ চীজাৰত আপীল কৰিলা; এতিয়া তোমাক চীজাৰ আগলৈ বিষয়ে লিখিবলৈ একো নিশ্যাতা নাপালোঁ। এই কাৰণে লৈ যোৱা হ'বা” ১৩ কিন্তু দিনৰ পাছত বজা আগ্ৰিম্ব আৰু এওঁক আপোনালোকৰ আগলৈ আনিলো। এতেকে সোধ-বণীকী চীজাবিয়ালৈ আহি ফীষ্টক মঙ্গলবাদ কৰিলে। ১৪ বিচাৰ কৰাৰ পাছত, মই যাতে লিখিবৰ বাবে কোনো তেওঁ তাত বহু দিন থকাত, ফীষ্টে ৰজাৰ আগত পৌলৰ কথা পাওঁ, হে আগ্ৰিম্ব ৰজা, সেয়েহে বিশেষকৈ আপোনাৰ বিষয়ে জনালো; তেওঁ ক'লে, “ফীলিঙ্গে বন্দী কৰি বৰ্থা আগলৈ ইয়াক আনিলো। ২৭ কিয়নো কোনো বন্দীয়াৰক এজন বন্দীয়াৰ ইয়াত আছে। ১৫ যেতিয়া মই যিবুচালেমত পঠাওঁতে, তেওঁৰ অহিতে দিয়া অপবাদ নজনোৱাতো, মই আছিলোঁ, তেতিয়া ইহুদী সকলৰ প্ৰধান পুৰোহিত আৰু অযুক্তিকৰ যেন দেখো।”

পৰিচাৰক সকলে তেওঁৰ বিষয়ে মোক জনাই, বিচাৰ আৰু দণ্ডাজ্ঞা যাচনা কৰিছিল। ১৬ তেতিয়া মই তেওঁলোকক উত্তৰ দিলোঁ, যি জনৰ নামত অভিযোগ দিয়া হৈছে, তেওঁ যেতিয়ালোকে অভিযোগকাৰীৰ সন্মুখত আত্মপক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ নোৱাৰে, তেতিয়ালোকে তেওঁক কোনো লোকৰ হাতত শোধাই দিয়া ৰোমীয়া লোকৰ নিয়ম নাই। ১৭ তেতিয়া তেখেতসকলে আহি ইয়াতে গোট খোৱাত, অলপো পলম নকৰি, পাছ দিনাই মই বিচাৰৰ আসনত বহিলোঁ, আৰু বন্দী কৰি বাথি থোৱা মানুহ জনক আনিবলৈ আজ্ঞা দিলোঁ। ১৮ পাছত গুচৰীয়াবোৰে তেওঁৰ চাৰিওফালে

২৬ তেতিয়া আগ্ৰিম্বিই পৌলক নিজৰ পক্ষত কথা কৰিলৈ

অনুমতি দিলো, তেতিয়া পৌলে হাত মেলি নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিব ধৰিলে। ২ তেওঁ ক'লে, “হে ৰজা আগ্ৰিম্ব, ইহুদী সকলে মোৰ বিষয়ে যি অভিযোগ দিছে, সেই বিষয়ে আজি আপোনাৰ সন্মুখত আত্মপক্ষ সমৰ্থন কৰিবলৈ পাই নিজকে মই ধন্য মানিছো। ৩ ইহুদী সকলৰ মাজত বিশেষকৈ যিবোৰ মীতি-নিয়ম আৰু বাদ-বিচাৰ আছে, সেই সকলোৰোৰ বিষয়ে আপোনাৰ জ্ঞান আছে; সেই বাবেই বিনয় কৰোঁ আপুনি যেন ধৈৰ্য ধৰি মোৰ কথাবোৰ শুনো। ৪ মোৰ জীৱন-যাপনৰ বিষয়ে তেকা কালৰে পৰা নিজ জাতিৰ

লোক সকলে আরু যিবুচালেমত থকা সকলো ইহুদী লোকে অধীনৰ পৰা ঈশ্বৰলৈ ঘূৰিবৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ ওচৰলৈ জানো। ৫ ইয়াৰ উপৰি তেখেত সকলে ইয়াকো জানে যে, মই তোমাক নিযুক্ত কৰি পঠাঙ্গ, তাতে তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ মই ফৰীচী হৈয়ো কিন্দৰে আমাৰ ধৰ্মৰ সকলো কঠিন পৰা পাপৰ ক্ষমা যেন পায় আৰু মোক বিশ্বাস কৰাৰ নিয়মৰেৰ পালন কৰি প্ৰকৃত ফৰীচী এজনৰ দৰেই জীৱন- যোগেনি মই যেন তেওঁলোক এই ভাগ দিব পাৰোঁ।” ১৯ যাপন কৰিছিলোঁ এই বিষয়ে তেখেত সকলে সাক্ষীও দিব পৌলে এনেদেৰে পুনৰ ক'বলৈ ধৰিলে, “হে বোা আগ্ৰিম্প, পাৰো। ৬ ঈশ্বৰে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ আগত যি প্ৰতিজ্ঞা মই সেই স্বৰ্ণীয় দৰ্শনক অমান্য নকৰি, ২০ দেশেচক আৰু কৰিছিল, সেইবোৰ পূৰ্ণ হোৱাৰ বাবেহে মই এতিয়া সোধ- যিবুচালেমত থকা লোক সকলৰ আগত, পাছত যিহুদীয়া বিচাৰত পৰি, থিয় হৈ আছোঁ। ৭ সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল আৰু তাৰ সকলো অঞ্চলৰ লগতে অনা-ইহুদী সকলৰ পাৰলৈ আমাৰ বাৰটা জতিয়ে, ৰাতিয়ে-দিনে উৎসাহেৰে আগতো মই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, যাতে তেখেত সকলে মন-আৰাধনা কৰি, আশা কৰি আছে। সেই আশাৰ কাৰণে, হে পালটাই ঈশ্বৰলৈ ঘূৰে আৰু মন-পালটনৰ যোগ্য আচৰণ মহাৰাজ, ইহুদী সকলে মোক অপবাদ দিছে। ৮ ঈশ্বৰে যদি ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে কৰো। ২১ সেই কাৰণে ইহুদী সকলে মৃত লোকক পুনৰুত্থিত কৰে তেনেহলে আপোনালোকে মন্দিৰত মোক ধৰি বধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। ২২ কিয় অবিশ্বাস বোধ কৰিছে? ৯ ময়ো সেইদেৰে নাচৰতায়া এনেতে ঈশ্বৰৰ পৰা উপকাৰ পাই, আজিলৈ থিৰে আছোঁ যীচুৰ নামৰ বিৰুদ্ধে অনেক বিপৰীত আচৰণ কৰিব লাগে আৰু সকলোৰে সন্মুখত সাক্ষ্য দিছোঁ। সেই মহান জনাৰ বুলি নিজে ভাবিছিলোঁ, ১০ আৰু সেইদেৰেই যিবুচালেমত বিষয়ে ক'বলৈ যাগতে ভাৰবাদী সকলে আৰু মোচিয়ে যি কৰিছিলোঁ প্ৰধান পুৰোহিতৰ পৰা অধিকাৰ পাই, অনেক যি ঘটিব বুলি কৈছিল, সেই বিষয়ৰ বাহিৰে আন একো পৰিত্ব লোকক বন্দীশালত হৈছিলোঁ আৰু তেখেত সকলক কথা কোৱা নাই; ২৩ আৰু শ্ৰীষ্ট দুখভোগৰ পাত্ৰ হয় বা নহয় বধ কৰাৰ সময়ত, মই নিজে সন্মতিও প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ। আৰু মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানত প্ৰথম হৈ নিজ জতি আৰু ১১ এনেদেৰে মই তেখেত সকলক শাস্তি দি যীচু শ্ৰীষ্টৰ অনা-ইহুদী সকলৈলৈ পোহৰ প্ৰকাশ কৰিব বা নকৰিব, নিন্দা কৰিবলৈ জোৰ কৰিছিলোঁ তেখেত সকলৰ বিৰুদ্ধে ইয়াৰ বিষয়েহে মই সৰু বৰ সকলোৰে আগত ক'লো।” ক্ষোভ ইমানেই তীৰ হৈ উঠিছিল যে, তেখেত সকলক ২৪ তেওঁ এইদেৰে নিজৰ পক্ষে উভৰ দিওঁতে, কীচ্ছে বৰ তাড়না কৰিব বাবে মই বিদেশৰ চহৰ সমূহলৈকো যাত্রা মাতেৰে ক'লে, “হে পৌল, তুমি বলীয়া হৈছা; সৰহ বিদ্যাই কৰিছিলোঁ। ১২ এইদেৰে প্ৰধান পুৰোহিতৰ সকলৰ পৰা তোমাক বলীয়া কৰিছো।” ২৫ কিন্তু পৌলে ক'লে, “হে অধিকাৰ আৰু আজ্ঞা-পত্ৰ পোৱাৰ পাছত, দয়েচক নগৰলৈ মহামহিম ফীষ্ট, মই বলীয়া হোৱা নাই; সত্য আৰু সুবোধৰ যাত্রা কৰোঁতে, ১৩ হে মহাৰাজ, দুপৰীয়া বাটৰ মাজত কথাহে কৈছোঁ কিয়নো ৰজায়ো এই বিষয়ে জানো; এই সূৰ্যৰ বশ্বিতকৈয়ো দীপ্তিমান এটি পোহৰ আকাশৰ পৰা কাৰণেহে মই তেওঁৰ আগত সাহসেৰে কৈছোঁ। ২৬ কিয়নো আহি মোৰ আৰু মোৰ লগত যাত্রা কৰি থকা লোক সকলৰ ৰজায়ো এই বিষয়ে জানো; এই কাৰণেহে মই তেওঁৰ চাৰিওফালে প্ৰকাশিত হ'ল। ১৪ তেতিয়া আমি সকলোৰে আগত সাহসেৰে কৈছোঁ মই সুনিশ্চিত যে, এই বিষয়ৰোৰ মাটিত বাগৰি পৰিলো আৰু এনেতে মই ইঁৰী ভাষাৰে প্ৰকাশ্যৰূপে ঘটিছো। এইবোৰ লুকুৱাই ৰাখিব মোৱাৰি কোৱা এটি বাণী শুনিলোঁ, ‘হে চৌল, হে চৌল, মোক কিয় কাৰণ ইয়াক গোপনে কৰা হোৱা নাই।’ ২৭ হে বোা আগ্ৰিম্প, তাড়না কৰিছা? জোঙ্গত লাখি মৰা তোমালৈ টান’; ১৫ আপুনি ভাৱবাদী সকলৰ কথা বিশ্বাস কৰে নে? মই জানো তেতিয়া মই সুধিলোঁ, ‘হে প্ৰত্ৰ, আপুনি কোন?’ তেতিয়া আপুনি বিশ্বাস কৰো।” ২৮ তেতিয়া আগ্ৰিম্পই পৌলক ক'লে, প্ৰভুৰে ক'লে, ‘যি জনক তুমি তাড়না কৰিছা, মই সেই ‘তুমি মোক শ্ৰীষ্টিয়ান কৰিবলৈ অলপ কথাহেই মোৰ যীচু।’ ১৬ এতিয়া উঠা, তোমাৰ ভৱিত ভৰ দি থিয় হোৱা; প্ৰতি জন্মাব খুজিছা।’ ২৯ কিন্তু পৌলে ক'লে, “অকল কিয়নো, তুমি যি দৰ্শনত মোক দেখা পালা আৰু ইয়াৰ আপুনিয়েই নহয়, যি সকলে আজি মোৰ কথা শুনিছে, সেই পাছত এই মানুহবোৰ আৰু আনা-ইহুদী সকলৰ হাতৰ সকলোৰে অলপ কথাহে হওক, বা বহু কথাহে হওক, এই পৰা তোমাক উদ্ধাৰ কৰি যি দৰ্শনত মই তোমাক দেখা শিকলিৰ বন্ধনৰ বাহিৰে, সকলোভাৱে যেন মোৰ নিচিনা দিম, সেই সকলো বিষয়ৰ প্ৰচাৰক আৰু সাক্ষী হ'বৰ বাবে হয়, ঈশ্বৰৰ আগত এই প্ৰাৰ্থনা মই কৰিছোঁ।” ৩০ তেতিয়া তোমাক দাস বুলে মনোনীত কৰিবলৈ মই দৰ্শন দিলোঁ; ৰজা, দেশাধিপতি, বৰ্ণাকী আৰু তেওঁলোকৰ সৈতে বহা ১৭ আৰু অনা-ইহুদী সকলে যেন মোক বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই লোক সকলে উঠি, ৩১ আতৰ হৈ গৈ পৰস্পৰে কথা-বাৰ্তা পাপ-মোচন আৰু পৰিবৰ্তীকৃত হোৱা লোক সকলৰ মাজত কৰি ক'লে, “এই মানুহ জনে বন্ধন বা প্ৰাগদণ্ডৰ যোগ্য ভাগ পায়, ১৮ এই মনোভাৱেৰে তেওঁলোকৰ চকু মুকলি একো কৰ্ম কৰা নাই।” ৩২ তেতিয়া আগ্ৰিম্পই ফীষ্টক কলে, হ'বলৈআৰু অন্ধকাৰৰ পৰা পোহৰলৈ, চয়তানৰ ক্ষমতাৰ

“এই মানুহ জনে চীজাবৰ ওচৰত আপীল নকৰা হ'লে সিমূৰলৈ বলিব ধৰিলে; ১৫ তেতিয়া আমাৰ জাহাজ খন মুকলি হব পাৰিলোহেতেনা”

২৭

পাছত যেতিয়া আমাৰ ইটালী দেশলৈ জাহাজেৰ যোৱাৰ কথা নিশ্চিত হ'ল, তেওঁলোকে পৌল আৰু অন্য কিছুমান কাৰাবণ্ডীক বাজাধিৰাজৰ সৈন্য দলৰ যুলিয়া নামৰ এজন এশৰ সেনাপতিৰ হাতত শোধাই দিলো। ২ আদ্রামুভিয়ৰ পৰা আহি থকা এখন জাহাজত আমি উঠিলো। এই জাহাজ খন এচিয়া দেশৰ সমুদ্-পথৰ উপকূলৰ কামে কামে যাত্রা কৰাৰ কথা আছিল। তাতে আমাৰ লগত থিচলনীকী নগৰৰ মাকিনিয়াৰ আবিষ্টাৰ্থ আছিল। ৩ পাছদিনা আমি চীদেন বনগৰৰ পাৰত নামিলো। ৪ তাতে যুলিয়ই পৌলক দয়াৰে গণ্য কৰি বন্ধু-বন্ধুৰ সকলৰ ওচৰলৈ গৈ প্রাণ জুৰাই আহিবলৈ দিলো। সেই ঠাইৰ পৰা আমি জলযাত্রা কৰি যাওঁতে সন্ধুখত বতাত পালোঁ, সেই বাবে কুপ্র দ্বীপৰ কাঘৈদি যাবলৈ ললোঁ। ৫ পাছত কিলিকিয়াৰ আৰু পাঞ্চলিয়াৰ সন্ধুখত থকা সাগৰ পাৰ হৈ, লুকিয়া দেশৰ ‘মুৰা নগৰ’ পালোঁ। ৬ সেই ঠাইতে এশৰ সেনাপতিয়ে, ইটালী দেশলৈ যোৱা আলেকজেন্দ্ৰিয়া নগৰৰ এখন জাহাজ লগ পোৱাত, আমাক তাতে তুলি দিলো। ৭ এনেদৰে বহু দিন লাহে লাহে গৈ, কোনো প্ৰকাৰে ঝীদৰ ওচৰ পালোঁ, তাতে বতাহে আমাক বাধা দিয়াত আগুৱাই যাব নোৱাৰি, কৃতী দ্বীপৰ সুৰক্ষিত এলেকাৰ কামে কামে চল্মোনীৰ সন্ধুখন্দি আহি, ৮ কোনো প্ৰকাৰে সুন্দৰ ঘুলি নামেৰে এখন ঠাই পালোঁ; এই ঠাইৰ ওচৰত লাচেয়া নগৰ আছিল। ৯ এইদৰে বহু সময় নষ্ট হ'ল আৰু আমাৰ সমুদ্-যাত্রাৰ অতি বিপদজনক হৈ উঠিছিল; ইয়াৰ উপৰি আমাৰ উপবাস পৰ্ব দিনো পাৰ হৈ গ'ল, সেয়েহে পৌলে তেওঁলোকক পৰামৰ্শ দিব ধৰিলে; ১০ তেওঁ ক'লে যে, “হে লোকসকল, মই দেখিছোঁ যে এই যাত্রাত আমাৰ বিপদ আৰু বহু ক্ষতি হৈ; ইয়াত আমাৰ অকল সামংগী আৰু জাহাজেৰ নহয়; আনকি আমাৰ প্ৰাণো সংকটত পৰিবা।” ১১ কিন্তু এশৰ সেনাপতিয়ে পৌলে কোৱা কথাটকৈ জাহাজৰ পথ নিৰ্মাণ কৰা লোক জনৰ আৰু জাহাজৰ গৰাকীৰ কথাতহে বেছি গুৰুতু দিলো। ১২ সেই বন্দৰটো শীতকালত থাকিবৰ বাবে বেছি সুবিধাজনক নোহোৱাত, দক্ষিণ-পশ্চিম আৰু উত্তৰ-পশ্চিম দিশে থকা কৃতীৰ ফৈনীক বন্দৰ যদি কোনো প্ৰকাৰে পাৰ পাৰে, তাতে শীত কালৰ সময়খনি থাকিবৰ আশাৰে বেছি ভাগ নাবিকে তালৈ যাবলৈ ওলোৱা বিষয়টোত মত দিলো। ১৩ পাছত দক্ষিণৰ বতাহ অলপ বলিবলৈ ধৰাত, তেওঁলোকৰ অভিপ্ৰায় সিদ্ধ হোৱা বুলি ভাবি, জাহাজ মেলি কৃতীৰ ওচৰেদি যাবলৈ ধৰিলো। ১৪ কিন্তু অলপ সময়ৰ পাছতে উৰাকুলো নামৰ বৰ ধুমুহা বতাহ দ্বীপটোৰ ইমূৰৰ পৰা সেই ধুমুহাৰ মাজত সোমাই পৰিলা বাধা নেউচি আগবংশিৰ নোৱাৰাত বতাহৰ গতিত চলি যাবৰ বাবে জাহাজ খনত পাল তৰি দিয়া হ'ল; তেতিয়া বতাহৰ বলতে জাহাজ খন চলি যাব ধৰিলো। ১৫ এনেদৰে আমি কোনো নামেৰে এটা সুৰু দ্বীপৰ আঁৰে আঁৰে গৈ থাকিলো; তাতে কোনো প্ৰকাৰে জাহাজৰ লগত থকা সৰু নাও খন তুলি লবলৈ সক্ষম হ'ল। ১৬ তাৰ পাছত নাও খন তুলি লৈ, তাত থকা বৰ্ষী ব্যৱহাৰ কৰি কোনো প্ৰকাৰে জাহাজ খন তলেদি মেৰাই বাঙ্কিলো; কিন্তু চুৰ্চি নামৰ বালিৰ বাধাটোত জাহাজ খন লাগিব বুলি ভাবি ভয় খালে আৰু পাল নমাই দি, আগবংশি যাব ধৰিলো। ১৭ তাতে ধুমুহাৰ প্ৰকোপ বাঢ়ি যোৱাত জাহাজ খন বেয়াকৈ ঢলং-পলং কৰিবলৈ ধৰাত, পাছদিনা তেওঁলোকে জাহাজ খনৰ পৰা কিছুমান সামংগী পেলাবলৈ ধৰিলো। ১৯ তিনি দিনৰ দিনা তেওঁলোকে নিজ হাতে জাহাজৰ সঁজুলিবোৰ পেলাই দিলো। ২০ ধুমুহাৰ প্ৰকোপ ক্ৰমে বাঢ়ি থকাত আৰু কেইবাদিনলৈ সূৰ্য, তৰাও নোলোৱাকৈ থকাত আমাৰ প্ৰাণৰক্ষাৰ সকলো আশা নোহোৱা হৈছিল। ২১ তাতে তেওঁলোকে কেইবাদিনো লঘোনে থকাত, পৌলে তেওঁলোকৰ মাজত থিয় হৈ ক'লে, “হে লোকসকল, আপোনালোকৰ এই বিপদ আৰু ক্ষতি নহলেহেতেন যদি মোৰ কথা শুনি কৃতীৰ পৰা জাহাজ এৰি নিদিলেহেতেন।” ২২ কিন্তু এতিয়াও মই আপোনালোকক উৎসাহ দিও, অংশোনালোকে সাহস কৰক; কিয়নো আপোনালোকৰ মাজৰ কোনো জীৱৰে প্রাণ হানি নহৰ, মা৤্ৰ জাহাজ খনৰহে ক্ষতি হ'ব। ২৩ কিয়নো মই যি জন দীৰ্ঘৰ লোক আৰু যি জনৰ মই আৰাধনা কৰোঁ; তেওঁৰ দৃতে যোৱাৰাতি মোৰ ওচৰত দেখা দিলো; ২৪ আৰু যিয় হৈ ক'লে ‘হে পৌল, তুমি ভয় নকৰিবো। চীজাৰৰ আগত তুমি যিয় হ'ব লাগিব আৰু চোৱা, তোমাৰ লগত যোৱা সকলো মানুহক দীৰ্ঘৰে অনুঘত কৰি তোমাক দিলো।’ ২৫ এই কাৰণে, হে মোৰ প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে সাহস কৰক; কিয়নো মোক যেনেকৈ ক'লে, তেনেকৈ নিশ্চয় ঘটিবা দীৰ্ঘৰত মোৰ এনে বিশ্বাস আছো। ২৬ কিন্তু আমি কোনো এটা দ্বীপত উঠিব লাগিবা।” ২৭ এনেদৰে ধুমুহাৰ মাজত ইফাল-সিফাল কৰি আন্দ্ৰিয়া সমুদ্-প্ৰায় চৌক্ষ বাতি পাৰ হৈ যোৱাত, মাজনিশা জাহাজৰ খালাচী সকলে বামৰ ওচৰ পালেহি বুলি ভয় কৰিব। ২৮ তাতে তেওঁলোকে পানী জোখোতে প্ৰায় এক শ বিশ ফুট পালে আৰু অলপ সময়ৰ পাছত আকৌ জোখাত নকৈ ফুট পালে। ২৯ কোনো শিলাময় ঠাইত লাগিব বুলি ভয় কৰিব, জাহাজৰ পাছফালে লঙ্ঘ পেলালে আৰু বাতিপুৰাবৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাৰে বাট চাই থাকিল। ৩০ নারোৰীয়া সকলে জাহাজ

খনৰ আগফালে লঙ্ঘৰ পেলোৱাৰ ছলেৰে সাগৰত নাও খন আৰু আমাক মৰমেৰে গ্ৰহণ কৰিলো। ৩ কিন্তু পৌলে নমাই পেলোৱাৰ উপায় কৰি থাকোতে, ৩১ পৌলে এশৰ যেতিয়া এমুষ্ঠি খৰি গোটাই জুইত দিলে তেতিয়া জুইৰ সেনাপতি আৰু সেনাবোৰক ক'লে, “যদিহে ইইবোৰ মানুহ তাপ পাই এটা ক'লা সাপ ওলাই আহি তেওঁৰ হাতত জাহাজত নাথকে তেমেহলে আপোনালোকেও নিজৰ মেৰিয়াই ধৰিলো। ৪ তাতে স্থানীয় লোক সকলে তেওঁৰ প্ৰাণ বক্ষা কৰিব নোৱাৰিবা” ৩২ তেতিয়া পলাৰ্বলৈ শোজা হাতত সাপ ওলমি থকা দেখি, ইজনে সিজনক কৰলৈ লোকসকলে নাৰৰ লেজু কাতি তাক পানীত উটি যাবলৈ ধৰিলো, “এই মানুহ জন নিশ্চয়কৈ এজন হত্যাকাৰী; দিলো। ৩৩ পাছত বাতিপূৰাৰ সময়ত, পৌলে সকলোকে সাগৰৰ পৰা বক্ষা পোৱাৰ পাছতো ন্যায় দিঁওতাই ইয়াক আহাৰ কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিলো। তেওঁ ক'লে, “আজি জীয়াই থাকিব নিদিলো” ৫ কিন্তু যেতিয়া তেওঁ জোকাৰ চৌক্ষ দিন আপোনালোকে বাট চাই একো নোখোৱাকৈ মাৰি সাপটোক জুইত পেলাই দিয়া দেখিলো; আনফালে অনাহাৰে আছে, ৩৪ সেই বাবে আপোনালোকক মিনতি তেওঁৰ একো ক্ষতিও নহ'ল, ৬ তেতিয়া তাত উপস্থিত কৰিছোঁ, আপোনালোকে যেন অলপ আহাৰ গ্ৰহণ কৰে, থকা লোকসকলে তেওঁৰ গা জুৰ হৈ উথুহি উঠিব বা কিয়নো সেয়ে আপোনালোকৰ জীয়াই থকাত উপকাৰ অকস্মাতে পৰি মৰিব বুলি ভাৰিছিলা কিন্তু বহু সময় স্বৰূপ হৰ; কাৰণ আপোনালোকৰ কোনোজনৰে মূৰৰ তেওঁৰ একো হোৱা নেদেখি, সিহঁতে মত সলনি কৰি এডাল চুলিও নষ্ট নহ'বা” ৩৫ ইয়াকে কৈ তেওঁ পিঠা ক'লে যে, “তেওঁ এজন দেৱতাৰা” ৭ সেই ঠাইৰ ওচৰত লৈ, সকলোৰে আগত ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰি পিঠাটো ভাতি পুৱিয়া নামেৰে দ্বীপটোৰ প্ৰধান লোক জনৰ মাটি আছিলা ভোজন কৰিলো। ৩৬ তেতিয়া সকলোৰে উৎসাহিত হৈ তেৱেই আমাক আদৰণি জনাই, মৰমেৰে তিন দিন আলহী নিজ নিজ আহাৰ গ্ৰহণ কৰিলো। ৩৭ জাহাজত আমি দুই শ কৰি বাখিলৈ; ৮ আৰু সেই সময়তে পুৱিয়াৰ পত্ৰ জৰুৰ ছয়সওৰ জন লোক আছিলোঁ। ৩৮ সকলোৰে আহাৰ কৰি আৰু গ্ৰহণী বোঁগ হৈ আছিলা পৌলে তাতে সোমাই গাত তৃপ্ত হোৱাত, তেওঁলোকে জাহাজ খনৰ ওজন কমাবলৈ হাত দি প্ৰাৰ্থনা কৰি তেওঁক সুষ্ঠু কৰিলো। ৯ এনেদৰে সুস্থ যেহেতোৰ সাগৰত দলিয়াই দিলো। ৩৯ পাছত যেতিয়া দিন কৰাৰ পাছত সেই দ্বীপত আন যিমান বোগী আছিল সেই হ'ল, তেতিয়াও তেওঁলোকে সেই অঞ্চল চিনি নাপালে, সকলো আহি সুস্থ হ'লা। ১০ তেতিয়া তেওঁলোকে আমাক কিন্তু সমান তীব্ৰে এডোখৰ ঘূপীয়া ঠাই দেখি জাহাজ অনেক আদৰ-সাদৰ কৰিলৈ আৰু আমাৰ যোৱাৰ সময়তো খন তাত সুমুৰাবলৈ চেষ্টা কৰিলো। ৪০ সেইবাবে লঙ্ঘৰবোৰ নানা প্ৰয়োজনীয় বস্তু আনি জাহাজত তুলি দিলো। ১১ তিনি কাতি সাগৰত পেলাই দিলে আৰু একে সময়তে হালিৰ মাহৰ পাছত আমি আলেকজেন্দ্ৰিয়া নগৰৰ পৰা দিয়ক্ষৰী, বাক্ষ খুলি দি, বতাহত পাল তৰি সেই তীব্ৰে আগবাঢ়ি অৰ্থাৎ যজা লোৱাৰ চিন থকা জাহাজ খনত উঠি যাত্রা গ'লা। ৪১ কিন্তু জাহাজ খন আহি আহি দখন সাগৰৰ সঙ্গম কৰিলোঁ; এই জাহাজ খন জাৰকালি আহি এই দ্বীপটোত স্তুৱ এক অশাস্ত অঞ্চলত সোমাই পৰিল; তাতে জাহাজৰ আছিলা। ১২ এনেদৰে আমি চুৰাকুচ নগৰলৈ আহিলোঁ আগ অংশটো বালিত খুন্দা খোৱাত, জাহাজ খন নলবকৈ আৰু সেই ঠাইতে তিন দিন থাকিলোঁ। ১৩ তাৰ পৰা যাত্রা লাগি ধৰিল আৰু পাছ অংশটো ভাঙি যাব ধৰিলো। ৪২ সেনা কৰি আমি ৰীগিয়া নগৰ পালোঁ; এদিন পাছত দক্ষিণৰ সকলে বন্দীবোৰ সঁতুৰি পলায় বুলি ভাৰি তেওঁলোকে বতাহ বলাত, দ্বিতীয় দিনা পুতিয়লী নগৰ পালোহি। ১৪ সেই বন্দী সকলক বধ কৰাৰ আচনি কৰিছিল; ৪৩ কিন্তু তাত কেইবাজনো ভাই পালোঁ, তেওঁলোকে আমাক সাত এশৰ সেনাপতিয়ে পৌলক বক্ষা কৰাৰ মনেৰে নিজে দিন থাকিবলৈ নিমন্ত্ৰণ দিলো; এইদৰে আমি ৰোমলৈ সেনা সকলৰ উদ্দেশ্যৰ পৰা তেওঁলোকক নিষেধ কৰি, যাত্রা কৰিলোঁ। ১৫ তাৰ পৰা ভাই সকলে আমাৰ সম্বাদ এই আজ্ঞা দিলে যে, ‘যিবোৰে সঁতুৰিৰ জামে, সেইবোৰে শুনি আমাক আগবঢ়াই নিবলৈ অঞ্চিয় হাট আৰু তিনি যেন আগেয়ে জাঁপ মাৰি সঁতুৰি বামলৈ যাওক’; ৪৪ চৰাইলৈকে আহিছিল; পৌলে তেওঁলোকক দেখি ঈশ্বৰৰ আৰু বাকিবোৰে জাহাজৰ কাঠৰ পাট বা আন কোনো স্তুতি কৰি সাহস পালো। ১৬ ৰোম নগৰত সোমোৱাৰ জাহাজৰ বস্তুৰ সহায় লৈ পাছে পাছে যাবলৈ কোৱাত, পাছত, পৌলক তেওঁৰ পহৰা দিয়া সেনাৰ সৈতে নিজৰ আমি সকলোৱে বামত উঠি বক্ষা পালোঁ।

মতে থাকিবলৈ অনুমতি দিলো। ১৭ পাছত তিন দিনৰ

২৮ এনেদৰে সকলোৰে নিৰাপদে বামত উঠি বক্ষা পৌলে পৰাত পাছত, আমি সেই দ্বীপটোৰ নাম মিলিতা বুলি জানিলোঁ। ২ তাত থকা স্থানীয় লোক সকলে আমাক বিদেশী বুলি কেৱল মৰম দেখুৱাই নহয়, কিন্তু তেতিয়া নিয়া হৈ ৰোমীয়া লোক সকলৰ হাতত মই বন্দী হিচাপে ঘন বৰষুণ আৰু জাৰৰ কাৰণে তেওঁলোকে জুই জ্বলালো

সমর্পিত হৈছিলো। ১৮ তেখেত সকলে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰি মোক মুক্ত কৰিবলৈ কামনা কৰিলে, কিয়নো মোক প্ৰাণদণ্ড দিয়াৰ একেৰ কাৰণ নাছিল। ১৯ কিন্তু যেতিয়া ইহুদী সকলে আপন্তি কৰিলে, মই চীজাৰৰ ওচৰত আপীল কৰিবলৈ বাধ্য হলোঁ; কিন্তু এনে নহয় যে, মই মোৰ জাতিক কোনো অপবাদ দিছিলোঁ। ২০ এই কাৰণে আপোনালোকক চাৰলৈ আৰু কথা-বাৰ্তা হবলৈ মাতিলো, কিয়নো ইস্রায়েলৰ আশাৰ কাৰণেহে মই এই শিকলিৰ বাস্তুনত আছোঁ।” ২১ তেতিয়া তেওঁলোকে তেওঁক ক'লে, “আমি তোমাৰ বিষয়ে যিহুদীয়াৰ পৰা কোনো পত্ৰকে পোৱা নাই আৰু ভাই সকলৰ মাজৰ পৰাও কোনো ইয়ালৈ আহি তোমাৰ বিষয়ে দুৰ্কৰ্মৰ খবৰ দিয়া নাই বা কোৱা নাই। ২২ কিন্তু তোমাৰ মত কি, সেই বিষয়ে আমি তোমাৰ পৰা শুনিবলৈ খোজো; কিয়নো এই মতৰ বিষয়ে আমি জানো যে, ই সকলো ঠাইতে নিন্দিত হৈছে।” ২৩ পাছত তেওঁলোকে তেওঁলৈ এটা দিন নিৰ্ধাৰণ কৰিলে আৰু বহুলোকে তেওঁক লগ পাবলৈ তেওঁ বসতি কৰা ঠাইলৈ আহিল। তেওঁ মানুহবোৰৰ আগত ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথাৰ সাক্ষ্য প্ৰদান কৰিলে আৰু বাতিপুৱাৰ পৰা সন্ধিয়ালৈকে মৌচিৰ বিধান-শাস্ত্ৰ আৰু ভাববাদীৰ পুস্তকৰ পৰা কথা উলিয়াই তেওঁলোকক প্ৰবৃত্তি দিলো। ২৪ তেওঁৰ কথা কিছুমান লোকে বিশ্বাস কৰিলে আৰু কিছুমান লোকে অবিশ্বাস কৰিলো। ২৫ তাৰ পাছত পৌলে যেতিয়া ক'লে, “পৰিত্র আআই যিচয়া ভাৰবাদীৰ দ্বাৰাই আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ বিষয়ে ভালদৰে কৈছিল”; কিন্তু সেই কথাত পৰম্পৰাৰ মাজত একমত নোহোৱাত, তেওঁলোক বিদায় ল'বলৈ ধৰিলো। ২৬ পৌলে কৈছিল, “এই মানুহবোৰ ওচৰলৈ গৈ কোৱা, ‘তোমালোকে শুনাত শুনিবা কিন্তু নুজিবা; দেখোতে দেখিবা কিন্তু নাজানিবা;’ ২৭ কিয়নো এই মানুহবোৰ হৃদয় ভোতোহা হৈ পৰিছে, তেওঁলোকৰ কাণো শুনিবলৈ গধূৰ, তেওঁলোকে নিজ নিজ চকু বন্ধ কৰিলে; নহ'লে তেওঁলোকে দেখিলেহেঁতেন, আৰু কাণেৰে শুনিলেহেঁতেন, আৰু অন্তৰেৰে বুজিলেহেঁতেন, আৰু ঘূৰি আহিলেহেঁতেন, আৰু মই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলোহেঁতেন।” ২৮ সেই কাৰণে আপোনালোকে জানিব যে, ঈশ্বৰৰ এই পৰিত্রাগৰ কথা অনা-ইহুদী সকলৰ মাজলৈ পঠোৱা হৈছে আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰ বিষয়ে শুনিবও।” ৩০ পাছত পৌলে দুবছৰলৈকে নিজে ভাড়া লোৱা ঘৰত থাকিলে আৰু যিমান মানুহ তেওঁৰ ওচৰলৈ আহিল, সেই আটাই লোককে তেওঁ গ্ৰহণ কৰিলো। ৩১ তাতে তেওঁ কোনো বাধা নোপোৱাকৈ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে সাহসৰে প্ৰচাৰ কৰি থাকিল।

ବୋମୀଯା

ଈଶ୍ୱର ଶକ୍ତି । ୧୭ କିଯନୋ ଇଯାତ ଈଶ୍ୱର ଧାର୍ମିକତା ବିଶ୍ୱାସର

ପରା ବିଶ୍ୱାସଲୈ ପ୍ରକାଶିତ ହେ ଆହେ; ଏଇ ବିଷୟେ ଲିଖାଓ

୧ ମହି ପୌଳ, ଯୀଚୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଏଜନ ଦାସ ଆବୁ ଈଶ୍ୱରର ଶୁଭବାର୍ତ୍ତର ଆହେ, “ଧାର୍ମିକ ଜନ ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ୱାରାଇ ଜୀବେ ।” ୧୮ ଯି ସକଳେ କାବଣେ ପୃଥିକ ହେବା ଆମନ୍ତିତ ପାଂଚିନ; ୨ ଯି ଶୁଭବାର୍ତ୍ତର ଅଧାର୍ମିକତାର ଦ୍ୱାରାଇ ସତ୍ୟକ ନିବାରଣ କରେ, ଈଶ୍ୱର କ୍ରୋଧ ବିଷୟେ ଈଶ୍ୱରେ ପୂର୍ବତେ ତେଓଁର ଭାବବାଦୀ ସକଳର ଯୋଗେଦି ସେଇ ଅଧିର୍ମ ଆବୁ ଡକ୍ଟିନ୍ହିନ ଲୋକ ସକଳଲୈ ସ୍ଵର୍ଗର ପରା ପବିତ୍ର ବିଧାନ-ଶାସ୍ତ୍ରତ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛି, ତେବେ ତେଓଁର ପ୍ରକଟ ହ୍ୟ; ୧୯ କାରଣ ଈଶ୍ୱରର ବିଷୟେ ଯି ଜାନିବ ପରା ଯାଇ, ପୁତ୍ର ଯୀଚୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ବିଷୟର ଶୁଭବାର୍ତ୍ତ; ଯି ଜନେ ମାନର ବୁପେ ସେଯେ ପ୍ରକାଶିତ ହେ ଆହେ କିଯନୋ ଈଶ୍ୱରେ ସେଇ ବିଷୟେ ଦାୟଦୂର ବଂଶତ ଜନିଛିଲା । ୪ ତେଓଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାର ଶକ୍ତିର ସିହିତକ ଶିକ୍ଷିତ କରିଲେ । ୨୦ କିଯନୋ ଈଶ୍ୱରର ସେଇ ଅଦୃଶ୍ୟ ଯୋଗେଦି ଈଶ୍ୱରର ପୁତ୍ରବୁପେ ଯୋଷଣା କରା ହେ ପବିତ୍ରତାର ଗୁଣବୋରର ବିଷୟେ, ଜଗତ ସୃଷ୍ଟିର କାଳରେ ପରା ତେଓଁ ସୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁର ପରା ପୁନରୁଥିତ ହଲ, ତେରେଇ ଆମାର ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁ କରା ସକଳୋକେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେ ସ୍ପଷ୍ଟକେ ଦେଖା ଗୈଛେ, ଯାତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟା ୫ ତେଓଁରେଇ ଦ୍ୱାରାଇ ଆମି ତେଓଁର ନାମର କାବଣେ, ତେଓଁର ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ପରାକ୍ରମ ଆବୁ ଐଶ୍ୱରିକ ସ୍ଵଭାବର ସକଳୋ ଜାତିର ମାଜତ ବିଶ୍ୱାସରୂପ ଆଜାଧୀନିତାର ଅର୍ଥେ ବିଷୟେ ଆପୋନାଲୋକର ଏକୋ ନଜନାର କାରଣ ନାଥାକେ; ଅନୁଗ୍ରହ ଆବୁ ପାଂଚିନ ପଦ ପାଲୋଁ; ୬ ସେଇ ଜାତିବୋର (aidios g126) ୨୧ କିଯନୋ ଈଶ୍ୱରର ବିଷୟେ ଜାନିଓ, ତେଓଁକ ମାଜତ ଆପୋନାଲୋକୋ ଯୀଚୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ଆମନ୍ତିତ ଲୋକା ୭ ଈଶ୍ୱର ବୁଲି ତେଓଁଲୋକେ ସ୍ତ୍ରି ବା ଧନ୍ୟବାଦୋ ନକରିଲେ; ବୋମତ ଥକା ଈଶ୍ୱର ଯି ପ୍ରିୟ ଲୋକ ଆବୁ ତେଓଁକ ବିଶ୍ୱାସ କିନ୍ତୁ ନିଜର ତର୍କ-ବିର୍ତ୍ତକର୍ତ୍ତା ଅଞ୍ଜନୀ ହଲ ଆବୁ ତେଓଁଲୋକର କରା ସେଇ ପବିତ୍ର ଲୋକ ସକଳ; ଆମାର ପିତ୍ର ଈଶ୍ୱରର ଆବୁ ଅବୋଧ ହଦୟ ଅନ୍ଧକାରମ୍ୟ ହଲ; ୨୨ ନିଜକ ଜାନୀ ଦାବୀଦାର ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପରା ଆପୋନାଲୋକର ଅନୁଗ୍ରହ ଆବୁ ଶାସ୍ତି କରି, ତେଓଁଲୋକ ମୂର୍ଖ ହଲ; ୨୩ ଆବୁ କ୍ଷୟଶୀଳ ମାନୁତ, ହୁକ୍ତ କାହାର ପରା ଈଶ୍ୱରର ଯୋଗେଦି ଆପୋନାଲୋକ ଚାଇ, ଚାରିଠେଜୀଆ ଜନ୍ମ ଆବୁ ଉତ୍ତର ଆକାର୍ୟକୁ ସକଳୋରେ ବିଷୟେ ମହି ଈଶ୍ୱରର ଧନ୍ୟବାଦ କରିଛେ, କାବଣ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୈତେ ତେଓଁଲୋକେ ଚିବଞ୍ଚୟା ଈଶ୍ୱରର ମହିମାକ ଗୋଟେଇ ଜଗତ ଅଳାପୋନାଲୋକର ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରଚାରିତ ହଲା ସଲନା-ସଲନି କରିଲେ । ୨୪ ଏଇ କାବଣେ ତେଓଁଲୋକର ୯ କିଯନୋ ଈଶ୍ୱର ମୋର ସାଙ୍ଘ୍ୟ, ଯି ଜନକ ମହି ନିଜ ଆତ୍ମାରେ ଶରୀରକ ଅର୍ମ୍ୟଦା କରିବିଲେ, ଈଶ୍ୱରେ ତେଓଁଲୋକର ହଦୟର ସୈତେ ତେଓଁର ପୁତ୍ର ଶୁଭବାର୍ତ୍ତର ସେରା କରୋ ଆବୁ ଶେଷତ ମହି ଯେନ କୋନୋ ପ୍ରକାରେ ଈଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛାର କରିଲେ; ସେଇ ଜନ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଚିରକାଳ ଧନ୍ୟ । ଆମେନ । (aión ଦ୍ୱାରାଇ ଆପୋନାଲୋକର ଓଚରତ ଆହିବିଲେ ସଫଳ ହ୍ୟ । ୧୧ g165) ୨୬ ଏଇ କାବଣେ, ଈଶ୍ୱରେ ତେଓଁଲୋକର ଅନାଦର୍ୟକୁ କିଯନୋ ମହି ଆପୋନାଲୋକକ ଚାବିଲେ ଅତିଶ୍ୟ ହାବିଯାହ କାମାଭିଲାଷିଲେ ଶୋଧାଇ ଦିଲେ; କିଯନୋ ତେଓଁଲୋକର ଶ୍ରୀ କରି ଆହେଁ, ଯାତେ ମହି ଆପୋନାଲୋକକ କୋନୋ ଅଭିନ୍ଧିକ ଲୋକ ସକଳେ ସ୍ଵାଭାବିକ ସଙ୍ଗ ଏବି, ସ୍ଵଭାବର ବିପରୀତ ବରର ଭାଗୀ କରିବ ପାରୋ, ଆବୁ ତାତେ ଆପୋନାଲୋକେ ଓ ସଙ୍ଗ କରିଲେ; ୨୭ ସେଇଦରେ ପୁରୁଷ ସକଳେ ଓ ସ୍ଵାଭାବିକ ଶ୍ରୀ ଯେମ ସୃଷ୍ଟିର ଧାରିବ ପାରୋ । ୧୨ ଆପୋନାଲୋକର ଆବୁ ମୋର, ସଙ୍ଗ ଏବି, ପରମ୍ପରେ କାମାଭିଲୀରେ ଦନ୍ତ ହୈ ପୁରୁଷେ ସୈତେ ଉତ୍ୟ ପକ୍ଷର ଆନ୍ତରିକ ବିଶ୍ୱାସର ଦ୍ୱାରାଇ ଆପୋନାଲୋକର ପୁରୁଷେ ଲାଜର କର୍ମ ସାଧନ କରି ନିଜକେ ନିଜଲେ ଭାସ୍ତିର ମାଜତ ନିଜେ ଓ ଆଶ୍ୟ ପାବିଲେ, ମହି ଇଚ୍ଛା କରିଛେ । ୧୩ ହେ ଉଚିତ ପ୍ରତିଫଳ ଆନିଲେ । ୨୮ ତେଓଁଲୋକେ ଈଶ୍ୱରର ଅରଗତ ଭାଇ ସକଳ, ମହି ନିବିଚାରୋଁ ଯେ, ଆପୋନାଲୋକେ ଏଇ କଥା ହବିଲେ ନିବିଚାରିଲେ, ସେଇ କାବଣେ ଈଶ୍ୱରେ ତେଓଁଲୋକକ ନଜନାକେ ଥାକକ; ମହି ବାବେ ବାବେ ଆପୋନାଲୋକର ଓଚରିଲେ ଲମ୍ପଟ ମନ ଦି, ଅନୁଚିତ କରମ୍ବୋର କରିବିଲେ ତେଓଁଲୋକକ ଆହିର ବିଚାରିଛିଲୋ । ଯେନେକେ ମହି ଆବୁ ଅନା-ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଲୋକ ଏବି ଦିଲେ । ୨୯ ତେଓଁଲୋକ ସକଳୋ ଅଧାର୍ମିକତା, ଦୁଷ୍ଟତା, ସକଳେ ଫଳ ପାଇଛେ, ତେନେକେ ଆପୋନାଲୋକେ ଓ ପାଓକ; ଲୋଭ ଆବୁ ଦୀର୍ଘାରେ ଭରି ଥକା ତେଓଁଲୋକ ନରବଧୀ, ବିବାଦ, କିନ୍ତୁ ଏତିଯାଲେକେ ବାଧା ପାଇ ଆହେଁ । ୧୪ ଶ୍ରୀକ, ବିଦେଶୀ, ଛଲ ଆବୁ ଶକ୍ତତାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ୩୦ ତେଓଁଲୋକ ପରଚର୍ଚା, ଜାନୀ ଆବୁ ଅଞ୍ଜନୀ, ଏଇ ସକଳୋରେ ଓଚରତ ମହି ଧରୁବାହେ ପରବିନ୍ଦା କରୋତ୍ତା, ଈଶ୍ୱରର ଘ୍ୟାବ୍ୟ ଲାଜ ନାପାଓ; କାବଣ ପ୍ରଥମେ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ପାଇସାନ୍ତ ଯୋଗ୍ୟ, ଈଶ୍ୱରର ଏଇ ବିଚାର ଜାନିଓ, ତେଓଁଲୋକେ ସେଇଦରେ ଆବୁ ବିଶ୍ୱାସ କରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନଲୈ, ଏଯା ପରିତ୍ରାଣର ଅର୍ଥେ

আচরণ করে; কেবল সেয়ে নহয়, কিন্তু তেনেকুৰা আচরণ যদি নিজকে ইহুদী বুলি কয়, তেনেহলে বিধানত নির্ভর কৰা সকলক শম্পতি ও দিয়ে।

২ হে লোকৰ সোধ-বিচাৰ কৰা মানুহ, এই কাৰণে

আপোনালোকক ক্ষমা কৰা নহব, কিয়নো যি কথাত নিজক দেষী কৰি আছে; কাৰণ লোকৰ বিচাৰ কৰা যি আপোনালোক, আপোনালোকে নিজেও সেই একে আচৰণ কৰি আছে। ২ আৰু এনে আচৰণ কৰা সকলৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ দণ্ডজ্ঞা যে সত্যৰ দৰে হয়, ইয়াক আমি জানো। ৩ কিন্তু বিবেচনা কৰকচোন, আপোনালোক যি সকলে এনে আচৰণ কৰা সকলৰ বিচাৰ কৰি আছে, তাতে নিজেও একে কৰ্ম কৰি, ঈশ্বৰৰ দণ্ডজ্ঞাৰ পৰা সারিম বুলি ভাবিছে নে? ৪ নে আপুনি তেওঁৰ মেহশীল অনুগ্ৰহ, দৈৰ্ঘ্য আৰু চিৰসহিষ্ণুতাৰূপ ধন হেয়াজন কৰিছে? যি ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহে আপোনাক মন-পালটন কৰাৰ পথত লৈ যায়, সেই বিষয়ে আপুনি নাজানে নে? ৫ কিন্তু আপোনাৰ কঠিনতা আৰু খেদহীন হদয়ে, ন্যায়ৱান ঈশ্বৰৰ সোধ-বিচাৰ প্ৰকাশ হোৱা ক্ৰোধৰ সেই দিনলৈ নিজৰ বাবে ক্ৰোধ সাঁচিছে। ৬ তেওঁ প্ৰতিজনক নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে প্ৰতিফল দিব; ৭ যি সকলে সংৰক্ষিত দৈৰ্ঘ্য ধৰি মহিমা, সম্মান আৰু অক্ষয়তা বিচাৰে, তেওঁলোকক অনন্ত জীৱন দিবা (aiónios g166) ৮ কিন্তু বিৰোধী লোক সকললৈ আৰু সত্যক অমান্য কৰি অধাৰ্মিকতাক মান্য কৰা সকললৈ ক্ৰোধ আৰু কোপ হ'ব; ৯ তাতে সকলো মানুহৰ প্ৰাগৰ, প্ৰথমতে ইহুদী, পাছত গ্ৰীকলোকৰো, তেনে কুকৰ্ম সাধন কৰা সকলোৰে, ক্ৰেশ আৰু সন্কট যঠিবা; ১০ কিন্তু প্ৰথমে ইহুদী, পাছত গ্ৰীক লোকলৈ সংৰক্ষণ সাধন কৰা সকলো লোকলৈ গৌৰৰ, মৰ্যদা, আৰু শান্তি হ'ব; ১১ কিয়নো ঈশ্বৰৰ সৈতে কোনো পক্ষপাত নাই। ১২ সেয়েহে বিধান নাজানি যি সকলে পাপ কৰিলে, সেই সকলোৰে বিধান অবিহনে বিনাশ হ'ব আৰু একেদৰে যি সকলে বিধান জানিও পাপ কৰিলে, তেওঁলোকৰ বিধানৰ দ্বাৰাই সোধ-বিচাৰ হ'ব। ১৩ কিয়নো ঈশ্বৰৰ আগত বিধান শুনা সকল সকলো ফালৰ পৰা ইহুদী সকলৰ বহুতো সুবিধা আছে; ধাৰ্মিক নহয়, কিন্তু বিধান পালন কৰা সকলহে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'ব; ১৪ কাৰণ যেতিয়া বিধানহীন অনা-ইহুদী সকলকেই দিছিলা। ১৫ কাৰণ কোনো কোনো ইহুদী সকলে স্বতাৱতে বিধানৰ কৰ্ম কৰে, তেতিয়া সেই ইহুদী সকলে যদি অবিশ্বাস কৰে, তেতিয়া কি হ'ব? বিধানহীন সকলৰ বিধান তেওঁলোকেই হয়। ১৬ এনেদৰে তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসে ঈশ্বৰৰ বিশ্বাস যোগ্যতা বিফল তেওঁলোকে বিধানৰ যি প্ৰয়োজনীয় কৰ্ম নিজ নিজ হৃদয়ত কৰিব নে? ১৭ কোনো প্ৰকাৰে এনে নহব। সকলো মানুহ লিখা থকা দেখুৱাইছে; আৰু তেওঁলোকৰ বিবেকেও সেই মিছলীয়া হ'লেও, ঈশ্বৰক সত্য বুলি মনা হওক; এই বিষয়ে সাক্ষ্য দি তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৱেৰে নিজকে হয়তো বিষয়ে লিখাও আছে, “ভূমি যেন নিজৰ কথাত ধাৰ্মিক অভিযুক্ত বা সমৰ্থন কৰে, ১৬ আৰু যিদিনা মোৰ শুভোৱাৰ্তাৰ বুলি প্ৰমাণিত হ'বা, আৰু সকলো বিচাৰত জয়ী হ'বা।” ৫ দৰে ঈশ্বৰে থাইট যীচৰ দ্বাৰাই লোক সকলৰ গুপ্তত বিষয়ৰ কিন্তু আমাৰ অধাৰ্মিকতাই যদি ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ সোধ-বিচাৰ কৰিব, সেইদিনা এনে ঘটিব। ১৭ আপুনি কৰে, তেনেহলে আমি কি ক'ম? ক্ৰোধ সফলকাৰী ঈশ্বৰ

কৰক আৰু ঈশ্বৰত আনদেৰে গৌৰৰ কৰক, ১৮ আৰু বিধানৰ পৰা শিক্ষা পোৱাত, তেওঁৰ ইচ্ছা জানক আৰু সেই বিষয়ে পৃথক হ'লে সেইবোৰক পৰীক্ষা কৰক; ১৯ নিজকে অন্ধ সকলৰ পথদৰ্শক বুলি বিশ্বাস কৰি আকাৰত থকা সকললৈ পোৱা হওক, ২০ অজ্ঞানক জ্ঞান দিওঁতা, শিশু সকলৰ গুৰু আৰু বিধানত থকা সকলো জ্ঞান আৰু সত্যতাৰ বিষয়ে আপুনি জানক। ২১ তেনেহলে হে লোকক শিক্ষা দিওঁতা, আপুনি নিজকে শিক্ষা নিদিয়ে নে? হে চূৰ নকৰিবলৈ ঘোষণা কৰা জন, আপুনি চুৰ নকৰে নে? ২২ হে ব্যতিচাৰ নকৰিবলৈ কোৱা জন, আপুনি ব্যতিচাৰ নকৰে নে? ২৩ হে মূৰ্তিপূজাবোৰক ঘণ কৰা জন, মন্দিৰবোৰৰ পৰা আপুনি লুট নকৰে নে? ২৪ হে বিধানত গৌৰৰ কৰা জন, আপুনি বিধান উলজ্জন কৰি ঈশ্বৰৰ অসম্মান নকৰে নে? ২৫ কিয়নো “ঈশ্বৰৰ নাম তোমালোকৰ কাৰণেই অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত নিন্দিত হৈছে,” ঠিক এনেদৰে লিখাও আছে। ২৫ কাৰণ আপুনি যদি বিধান-উলজ্জনকাৰী হয়, তেনেহলে আপুনি চুমৎ নোহোৱাৰ সমান হ'ল। ২৬ এতেকে চুমৎ নোহোৱা জনে যদি বিধানৰ বিধিবোৰ পালন কৰে, তেনেহলে অচুমৎ জনো চুমৎ বুলি গণিত নহ'ব নে? ২৭ আৰু বিধান পালনকাৰী স্বাভাৱিক অচুমৎ জনে, চুমৎ হয়ো বিধান উলজ্জন কৰা যি আপুনি, আপোনাৰ সোধ-বিচাৰ শাস্ত্ৰ অনুসাৰে তেওঁ নকৰিব নে? ২৮ কিয়নো মাত্ৰ বাহিৰকভাৱে ইহুদী হলেই প্ৰকৃত ইহুদী হব নোৱাৰি আৰু মাংসত কৰা যি বাহিৰৰ চুমৎ সেই জনো চুমৎ নহয়; ২৯ কিন্তু যি জন ভিতৰে ইহুদী, তেওঁহেই ইহুদী হয়; আৰু আখৰেৰে নহয়, কিন্তু আআৰে, হৃদয়ৰ যি চুমৎ, সেয়েহে চুমৎ; তেওঁৰ প্ৰশংসা মানুহৰ পৰা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰাহে হয়।

৩ তেনেহলে ইহুদী সকলৰ এনে কি সুবিধা আছে,

যি অন্য লোকৰ নাই? চুমতৰেই বা মূল্য কি? ৩ সকলো ফালৰ পৰা ইহুদী সকলৰ বহুতো সুবিধা আছে; তাৰ মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়টো হ'ল, ঈশ্বৰে তেওঁৰ শিক্ষা প্ৰথমে ইহুদী সকলকেই দিছিলা। ৩ কাৰণ কোনো কোনো ইহুদী সকলে স্বতাৱতে বিধানৰ কৰ্ম কৰে, তেতিয়া সেই ইহুদী সকলে যদি অবিশ্বাস কৰে, তেতিয়া কি হ'ব? বিধানহীন সকলৰ বিধান তেওঁলোকেই হয়। ১৫ এনেদৰে তেওঁলোকৰ অবিশ্বাসে ঈশ্বৰৰ বিশ্বাস যোগ্যতা বিফল তেওঁলোকে বিধানৰ যি প্ৰয়োজনীয় কৰ্ম নিজ নিজ হৃদয়ত কৰিব নে? ৪ কোনো প্ৰকাৰে এনে নহব। সকলো মানুহ লিখা থকা দেখুৱাইছে; আৰু তেওঁলোকৰ বিবেকেও সেই মিছলীয়া হ'লেও, ঈশ্বৰক সত্য বুলি মনা হওক; এই বিষয়ে সাক্ষ্য দি তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৱেৰে নিজকে হয়তো বিষয়ে লিখাও আছে, “ভূমি যেন নিজৰ কথাত ধাৰ্মিক অভিযুক্ত বা সমৰ্থন কৰে, ১৬ আৰু যিদিনা মোৰ শুভোৱাৰ্তাৰ বুলি প্ৰমাণিত হ'বা, আৰু সকলো বিচাৰত জয়ী হ'বা।” ৫ দৰে ঈশ্বৰে থাইট যীচৰ দ্বাৰাই লোক সকলৰ গুপ্তত বিষয়ৰ কিন্তু আমাৰ অধাৰ্মিকতাই যদি ঈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰকাশ

অধাৰ্মিক নে? যই সাধাৰণ মানুহৰ যুক্তিৰে কৈছোঁ। ৬ হয়। ২৭ তেনেহ'লে আত্ম-শ্লাঘা ক'ত? তাক দূৰ কৰা এনে যেন কেতিয়াও নহওক। কিয়নো তেতিয়া ঈশ্বৰে হ'ল। কেনেকুৱা বিধানেৰে? কৰ্মবোৰৰ দ্বাৰাই নে? নহয়; কেনেকৈ জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব? ৭ কিন্তু মোৰ মিছাৰ বিশ্বাসৰ বিধানেৰেহে। ২৮ এতেকে আমি সিদ্ধান্ত কৰিছোঁ দ্বাৰাই যদি ঈশ্বৰৰ সত্ত্বতা তেওঁৰ মহিমাৰ অৰ্থে উপচি যে, বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা নহয়, বিশ্বাসেৰেহে মানুহ ধাৰ্মিক পৰে, তেনেহলে আকো পাপী বুলি এতিয়াও মোৰ কিয় বুলি প্ৰমাণিত হয়। ২৯ ঈশ্বৰ অকল ইহুদী সকলৰে ঈশ্বৰ নে? সোধ-বিচাৰ কৰা হয়? ৮ “ভালৰ অৰ্থে কুকৰ্ম কৰোহক,” তেওঁ অনা-ইহুদী সকলৰো ঈশ্বৰ নহয় জনো? অৱশ্যে, এই কথাখাৰ আমি কৈছোঁ বুলি যেনেকৈ কোনো লোকে অনা-ইহুদী সকলৰো ঈশ্বৰ হয়। ৩০ প্ৰকৃততে ঈশ্বৰ যদি আনৰ আগত আমাৰ নিন্দা কৰি কয়, তেনেকৈ আমিও এজন চুম্বণ হোৱা সকলক বিশ্বাসৰ কাৰণে আৰু আচুম্বণ কিয় নকওঁ? এনে কথা কোৱা সকলৰ ন্যায় দণ্ডাঙ্গৰ সকলক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাইহে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত কৰিব। যোগ্য। ৯ তেনেহলে কি? আমি আনন্দকৈ উত্তম নে? ৩১ তেনেহলে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বিধান লুণ কৰিছোঁ কোমোমতে নহওঁ; কিয়নো আমি আগেয়ে দুয়ো ইহুদী আৰু নে? এনে যেন কেতিয়াও নহওক; ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আৰম্ভ শ্ৰীক সকলক এই দায় দিলোঁ যে তেওঁলোক সকলোৱেই বিধান স্থিৰহে কৰিছোঁ।

পাপৰ অধীন। ১০ এই বিষয়ে লিখো আছে, “ধাৰ্মিক কোনো নাই; এজনো নাই। ১১ বিবেচক কোনো নাই। ১২ সকলো অপথে গ'ল, একেবাৰে অকৰ্মন্য হ'ল; সদাচৰণকাৰী কোনো নাই, এজনো নাই। ১৩ সিহঁতৰ ডিঙিৰ নলী মুকুলি মৈদামৰ নিচিনা। সিহঁতে জিতাৰে প্ৰতাৰণা কৰো। সিহঁতৰ ওঠৰ তলত কালসৰ্পৰ বিষ থাকো। ১৪ সিহঁতৰ মুখ অভিশাপ আৰু কটুবাক্যৰে পৰিপূৰ্ণ। ১৫ সিহঁতৰ ভৱি বৰ্কপোত কৰিবলৈ বেগী। ১৬ সিহঁতৰ সকলো পথত বিনাশ আৰু দূৰ্দৰ্শা হয়। ১৭ সিহঁতে শাস্তিৰ পথ নাজানিলো। ১৮ সিহঁতৰ চৰুৰ আগত ঈশ্বৰলৈ ভয় নাই।” ১৯ আমি জানো যে বিধানে যি যি কয়, বিধানৰ অধীনত থকা লোক সকলকহে কয়, যাতে তাৰ দ্বাৰাই সকলোৰে মুখ বন্ধ হয় আৰু গোটোই জগত ঈশ্বৰৰ আগত দণ্ডনীয় হয়। ২০ কিয়নো বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কোনো মানুহ তেওঁৰ আগত ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত নহ'ব; কাৰণ বিধানৰ দ্বাৰাই পাপৰ বিষয়ে জ্ঞান জন্মে। ২১ কিন্তু এতিয়া, যি বিষয়ত বিধান-শাস্ত্ৰ আৰু ভাৰবাদী সকলে সাক্ষ দিলে, ঈশ্বৰে এনে বিষয়ত ধাৰ্মিকতা বিনাৰিধানে প্ৰকাশিত কৰিছে; ২২ ঈশ্বৰৰ সেই ধাৰ্মিকতা যীচু আৰু বিশ্বাস কৰাৰ সকলোলৈ দিয়া হয়, কিয়নো ঈশ্বৰত কোনো প্রভেদ নাই। ২৩ কাৰণ ঈশ্বৰে পাপ কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ পৰা বঢ়িত হ'ল, ২৪ কিন্তু শ্ৰীষ্ট যীচুত যি মুক্তি, তাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত বিনামূল্যে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত হ'ল। ২৫ কাৰণ ঈশ্বৰে যীচু আৰু বিশ্বাসৰ প্ৰতিকাৰ স্বৰূপে, তেওঁৰ দৈৰ্ঘ্য-গুণত, পূৰ্বে কৰা নানা পাপৰ দণ্ড নিদিয়াকৈ থকাৰ কাৰণে, নিজ ধাৰ্মিকতা দেখুৱাবলৈ, তেওঁ যীচু আৰু বিশ্বাস কৰিবলৈ। ২৬ তেওঁ পুত্ৰ যীচুক দান কৰি আজিও দেখুৱাই যে, তেওঁ ন্যায়াৱান। ঈশ্বৰে এই কাৰ্য কৰিছে যাতে, তেওঁৰ ন্যায়পৰায়ণতা থাকে আৰু যদি কোনোৱে যীচুত বিশ্বাস কৰে, তেৱে যেন ধাৰ্মিক ৰূপে প্ৰমাণিত হ'ল। ২৭ তেনেহলে আত্ম-শ্লাঘা ক'ত? তাক দূৰ কৰা এনে যেন কেতিয়াও নহওক। কিয়নো তেতিয়া ঈশ্বৰে হ'ল। কেনেকুৱা বিধানেৰে? কৰ্মবোৰৰ দ্বাৰাই নে? নহয়; কেনেকৈ জগতৰ সোধ-বিচাৰ কৰিব? ৭ কিন্তু মোৰ মিছাৰ বিশ্বাসৰ বিধানেৰেহে। ২৮ এতেকে আমি সিদ্ধান্ত কৰিছোঁ দ্বাৰাই যদি ঈশ্বৰৰ সত্ত্বতা তেওঁৰ মহিমাৰ অৰ্থে উপচি যে, বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা নহয়, বিশ্বাসেৰেহে মানুহ ধাৰ্মিক পৰে, তেনেহলে আকো পাপী বুলি এতিয়াও মোৰ কিয় বুলি প্ৰমাণিত হয়। ২৯ ঈশ্বৰ অকল ইহুদী সকলৰে ঈশ্বৰ নে? সোধ-বিচাৰ কৰা হয়? ৮ “ভালৰ অৰ্থে কুকৰ্ম কৰোহক,” তেওঁ অনা-ইহুদী সকলৰো ঈশ্বৰ হয়। ৩০ প্ৰকৃততে ঈশ্বৰ যদি আনৰ আগত আমাৰ নিন্দা কৰি কয়, তেনেকৈ আমিও এজন চুম্বণ হোৱা সকলক বিশ্বাসৰ কাৰণে আৰু আচুম্বণ কিয় নকওঁ? এনে কথা কোৱা সকলৰ ন্যায় দণ্ডাঙ্গৰ সকলক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাইহে ধাৰ্মিক বুলি প্ৰমাণিত কৰিব। যোগ্য। ৯ তেনেহলে কি? আমি আনন্দকৈ উত্তম নে? ৩১ তেনেহলে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বিধান লুণ কৰিছোঁ কোমোমতে নহওঁ; কিয়নো আমি আগেয়ে দুয়ো ইহুদী আৰু নে? এনে যেন কেতিয়াও নহওক; ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আৰম্ভ শ্ৰীক সকলক এই দায় দিলোঁ যে তেওঁলোক সকলোৱেই বিধান স্থিৰহে কৰিছোঁ।

৮ তেনেহলে শ্ৰীৰ সম্বন্ধে হোৱা আমাৰ উপৰি-পুৰুষ যি অৱাহাম, তেওঁৰ বিষয়ে আমি কি ক'ম? ২ কিয়নো অৱাহামে যদি কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈছিল, তেনেহলে শ্ৰীৰ কৰাৰ কাৰণ তেওঁৰ আছিল; কিন্তু ঈশ্বৰৰ আগত সেই শ্ৰীৰ কৰাৰ কোনো কাৰণ নাছিল। ৩ কাৰণ ধৰ্মশাস্ত্ৰই কি কৈছে? অৱাহামে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰাত, সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল। ৪ কৰ্মকাৰীৰ বেচ অনুগ্ৰহ পৰা বুলি গণিত নহয়, কিন্তু সেয়া পাৰলগীয়া বুলিহে গণিত হয়। ৫ কিন্তু যি জন কৰ্মকাৰী নহয় কিন্তু অধাৰ্মিক সকলক ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰা জনক বিশ্বাস কৰে, তেওঁৰ সেই বিশ্বাস ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হয়। ৬ এইদৰে দায়ুদেও কৈছিল, ‘সেই ব্যক্তি ধন্য যি ব্যক্তিৰ ধাৰ্মিকতা ঈশ্বৰে গণনা কৰে কিন্তু তেওঁৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা নহয়’, ৭ এই বিষয়ে কোৱা আছে, বোলে- “যি সকলৰ অধৰ্ম ক্ষমা কৰা হ'ল, আৰু যি সকলৰ পাপ ঢকা হ'ল, তেওঁলোক ধন্য; ৮ যি মানুহৰ অৰ্থে প্ৰভুৱে পাপ গণনা নকৰিব, তেওঁ ধন্য।” ৯ তেনেহলে সেই ধন্যবাদ কেৱল চুম্বণ হোৱা সকললৈ নে, মে কেৱল আচুম্বণ সকললৈ হয়? কিয়নো আমি কওঁ, “অৱাহামৰ বিশ্বাস ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল,” ১০ তেনেহলে কি ধৰণে গণিত হ'ল? তেওঁ চুম্বণ হোৱা অৱস্থাত, নে চুম্বণ নোহোৱা অৱস্থাত? চুম্বণ হোৱা অৱস্থাত নহয় কিন্তু চুম্বণ নোহোৱা অৱস্থাতহে গণিত হ'ল। ১১ চুম্বণ নোহোৱা অৱস্থাত অৱাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যি ধাৰ্মিকতা আছিল, তাৰ ছাব স্বৰূপে তেওঁ সেই চুম্বণতৰূপ চিন পাইছিল, যাতে চুম্বণ নোহোৱা অৱস্থাত বিশ্বাস কৰা সকলোৰে তেওঁ পিতৃ হয় আৰু ধাৰ্মিকতা যেন তেওঁলোকলৈ গণিত হয়; ১২ আৰু যাতে তেওঁ কেৱল চুম্বণ হোৱা সকলৰ পিতৃ নহয় কিন্তু আমাৰ পিতৃ অৱাহামৰ আচুম্বণ অৱস্থাত যি বিশ্বাস আছিল, সেই লোক সকলেও যদি অৱাহামৰ বিশ্বাসৰ পথত চলে তেনেহলে তেওঁলোকো অৱাহামৰ সত্তানা। ১৩ কিয়নো সেই প্ৰতিজ্ঞা অৱাহাম বা

তেওঁ বৎশলৈ করা হৈছিল যে, তেওঁ জগতৰ উত্তৰাধিকাৰী বক্তিৰ্তু গঠন কৰে আৰু ব্যক্তিত্বই আশা জন্মায়। ৫ সেই হ'ব, সেয়ে বিধানৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু তেওঁৰ বিশ্বাসৰ আশাই লাজত নেপেলায়; কিয়নো আমাক দান কৰা পৰিত্র ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰাইহৈ হৈছিল। ১৪ কিয়নো বিধানৰ দ্বাৰাই আত্মাৰ যোগেদি আমাৰ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ প্ৰেম বাকি দিয়া ধাৰ্মিক হোৱা সকল যদি উত্তৰাধিকাৰী হয়, তেনেহলে হৈছে। ৬ কিয়নো ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি দৰ্বল আছিলোঁ, বিশ্বাস ব্যৰ্থ হ'ল আৰু সেই প্ৰতিজ্ঞাও বিফল হ'ল; ১৫ তেতিয়া খীঁষ্ট উপ্যুক্ত সময়ত ঈশ্বৰক ভক্তি নকৰা সকলৰ কিয়নো বিধানে ক্ৰোধ সাধন কৰায়; কিন্তু য'ত বিধান কাৰণে আপোন প্ৰাণ দিলে। ৭ ধাৰ্মিক লোকৰ কাৰণে নাই, তাত উলজনো নাই। ১৬ এই কাৰণে বৎশবোৰৰ কোনো এজনে প্ৰাণ নিদিয়ে; সৎলোকৰ কাৰণে প্ৰাণ সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ নিশ্চিত উত্তৰাধিকাৰী হৈলৈ তেওঁলোকৰ দিবলৈকো অৱশ্যে কোনো জনৰ সাহস থাকিব পাৰে। ৮ উত্তৰাধিকাৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই অনুগ্ৰহেৰেহে হব লাগিব; কিন্তু ঈশ্বৰে আমাৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰেমৰ প্ৰমাণ দিছে, কাৰণ আৰু কেৱল বৎশবোৰ বিধানৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক হোৱা ইতিপূৰ্বে যেতিয়া আমি পাপী আছিলোঁ, তেতিয়া খীঁষ্টে সকলেই নহয় কিন্তু অৱাহামৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক আমাৰ বাবে আপোন প্ৰাণ দিলে। ৯ এতকে এতিয়া খীঁষ্টৰ হোৱা সকলেও সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ অস্তৰ্ভুক্ত হ'ব; যি অৱাহাম তেজেৰে ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, কিমান অধিক গুণে আমাৰ সকলোৰে পিতৃ ১৭ আৰু যি দৰে লিখা আছে, মই আমি তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধৰ পৰা পৰিব্ৰাণ তোমাক অনেক জাতিৰ আদিপিতৃ পাতিলো। আৱাহামে পাম। ১০ কিয়নো যেতিয়া শক্র আছিলোঁ, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ ঈশ্বৰত বিশ্বাস বাখি, তেওঁৰ সাক্ষতে আছিল, কিয়নো পুত্ৰৰ মৃত্যুৰ যোগেদি যদি আমি ঈশ্বৰে সৈতে মিলন হ'লোঁ, তেওঁ বিশ্বাস কৰা ঈশ্বৰে মৃত লোকক জীৱন দান কৰে তেনেহলে সেই মিলনৰ যোগেদি আমি কিমান অধিক গুণে আৰু জড়ক জীৱলৈ সহোৱন কৰো। ১৮ “আৰু তোমাৰ তেওঁৰ জীৱনৰ দ্বাৰাই পৰিব্ৰাণ পাম; ১১ অকল সেয়ে নহয়, বৎশ এইদৰে হ'ব,” এই বাক্য অনুসূৰে অনেক জাতিৰ যি জনৰ যোগেদি আমি ঈশ্বৰে সৈতে এতিয়া মিলন হব পিতৃ হ'বলৈ, আশা নোহোৱাতো, তেওঁ ঈশ্বৰত আশা বাখি পাৰিলোঁ, সেই জন প্ৰভু যীচু খীঁষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰত আমি বিশ্বাস কৰিলোঁ; ১৯ আৰু বিশ্বাসত দূৰ্বল নহৈ, নিজৰ প্ৰায় উল্লাসো কৰি আছোঁ। ১২ এতকে যেনেকৈ এজন মানুহৰ এশ বছৰ বয়সৰ শৰীৰক আৰু চাৰাৰ গৰ্ভক মৰাৰ নিটিনা যোগেদি পাপ জগতলৈ আছিল, সেইদৰে পাপৰ যোগেদি অৱস্থাৰূপে মন কৰিছিল যদিও, ২০ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাত মৃত্যুও আছিল; আৰু সকলোৰে পাপ কৰাত, সেই মৃত্যু সংশয় কৰি অবিশ্বাস কৰা নাছিল, কিন্তু ঈশ্বৰে যি প্ৰতিজ্ঞা সকলো মানুহৰ মাজত বিয়পি গ'লা। ১৩ কিয়নো বিধান কৰিছিল, সেই মহিমায় প্ৰতিজ্ঞাৰ বাবে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিয়ালৈকে জগতত পাপ আছিল; কিন্তু য'ত বিধান নাই, দি, বিশ্বাসত বলৱান হ'ল। ১৪ তেওঁ তেওঁক যি প্ৰতিজ্ঞা তাত পাপকো গণনা কৰা নাযায়। ১৫ তথাপি যি সকলে কৰিছিল, সেই প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণভাৱে সিন্ধু কৰিব পাবে বুলি আদমৰ আজ্ঞা-লজ্জনৰ দৰে পাপ কৰা নাই, আদমৰ তেওঁ জানিছিল। ২২ এই কাৰণে সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ পৰা মোচিলৈকে তেওঁলোকৰ ওপৰতো মৃত্যুৰে বাজতু ধাৰ্মিকতাৰ অৰ্থে গণিত হ'ল। ২৩ তেওঁলৈ গণিত হ'ল কৰিছিল; সেই আদম আহিবলগীয়া জনৰ প্ৰতিৰূপ আছিল। বুলি যে, কেৱল তেওঁৰ উপকাৰৰ বিষয়ে লিখা হ'ল, এনে ১৫ কিন্তু অপৰাধ যেনেকুৱা, অনুগ্ৰহ বৰ তেনেধৰণৰ নহয়; ২৪ কিন্তু আমাৰ বাবেও লিখা হ'ল আৰু আমাৰ প্ৰভু নহয়। কিয়নো এজনৰ অপৰাধৰ বাবে যদি অনেকৰ মৃত্যু যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনক বিশ্বাস কৰা হ'ল, তেনেহলে কিমান অধিক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ আৰু এজন যি আমি, আমালৈকো গণিত হ'ব। ২৫ সেই যীচু আমাৰ মানুহৰ অনুগ্ৰহ দ্বাৰাই অহা দান, সেয়ে যীচু খীঁষ্টত অপৰাধৰ কাৰণে সমৰ্পিত হ'ল; আৰু আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ অনেকলৈ উপচি পৰিল। ১৬ পাপ কৰা এজনৰ দ্বাৰাই অৰ্থে তেওঁক তোলা হ'ল।

৫ এই কাৰণে আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱাত, আমাৰ প্ৰভু যীচু খীঁষ্টৰ যোগেদি ঈশ্বৰৰ সৈতে আমাৰ শান্তি আছে। ২ তেওঁৰ যোগেদি আমি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ভিতৰত সোমাবলৈ পাওঁ, ইয়াতে আমি অনুগ্ৰহ পাই স্থিৰেও আছোঁ। ইয়াতে আমি আনন্দ কৰোঁ, এই ভাৰসালৈয়ে এদিন ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অংশীদাৰ হৰ্ম। ৩ অকল সেয়ে নহয়, কিন্তু আমাৰ নানা দুখ-কষ্টৰ মাজতো আমি উল্লাস কৰোঁ। কিয়নো আমি জানো যে, এই সকলো দুখ-কষ্টই আমাক ধৈৰ্যৰ পথত আগবঢ়াই লৈ যায়। ৪ ধৈৰ্যই

হল। ১৯ কিয়নো এজন মানুহৰ আজ্ঞা-লজ্জনৰ যোগেদি কৰিবলৈ নিদিব; কাৰণ আপোনালোক বিধানৰ অধীন যেনেকৈ অনেকক পাপী বুলি গণিত কৰা হল, তেনেকৈ নহয়, কিন্তু অনুগ্ৰহৰহে অধীন হৈ আছে। ১৫ তেনেহলে কি? এজনৰ আজ্ঞা পালনৰ যোগেদি অনেকক ধাৰ্মিক কৰা আমি বিধানৰ অধীন নহয়, কিন্তু অনুগ্ৰহৰ অধীন হোৱাৰ হ'ব। ২০ ইয়াৰ বাহিৰেও অপৰাধ অধিক হ'বলৈ বিধান কাৰণে পাপ কৰিব নে? এনে নহওক। ১৬ মৃত্যুৰ কাৰণে সোমাই আছিল; কিন্তু যি ঠাইত পাপ অধিক হ'ল, সেই পাপ নাইবা ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে আজ্ঞা পালন, এই উভয়ৰ ঠাইত অনুগ্ৰহ একেবাৰে উপচি পৰিল। ২১ সেই কাৰণে মাজত যাৰ ওচৰত আপোনালোকে নিজক আজ্ঞা পালনৰ অৰ্থে দাস স্বৰূপে সমৰ্পণ কৰে, সেইটোৰ আজ্ঞা পালন কৰি যে তাৰ দাস হয়, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে ধাৰ্মিকতাৰ বাজতু পায়া (aiōnios g166)

৬ তেনেহলে আমি কি ক'ম? অনুগ্ৰহ অধিক হ'বলৈ পাপ

কৰি থাকিম নে? ২ এনে নহওক। পাপৰ সম্বন্ধে মৰা যি আমি, আমি তাত পুণৰ কেনেকৈ জীয়াই থাকিম? ৩ নতুৱা, আমি যিমান লোক শ্রীষ্ট যীচুৰ উদ্দেশ্যে বাণাইজিত হ'লো, সকলোৱে যে তেওঁৰ মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যে বাণাইজিত হ'লো, ইয়াক আপোনালোকে নাজানা নে কি? ৪ এতেকে পিতৃৰ মহিমাৰ যোগে যেনেকৈ শ্রীষ্টক মৃত সকলৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, তেনেকৈ আমি যেন নতুনতাত জীৱন-যাপন কৰোঁ, এই কাৰণে বাণিসাৰ যোগেদি আমি তেওঁৰ সৈতে মৃত্যুৰ উদ্দেশ্যে মৈদানাম থোৱা হ'লোঁ। ৫ কিয়নো তেওঁৰ মৃত্যুৰ সাদৃশ্যেৰেও সংযুক্ত হ'ম। ৬ আমি যেন পুণৰ পাপৰ সেৱক নহওঁ, এই কাৰণে এই পাপময় শৰীৰৰ বিনষ্ট হ'বৰ বাবে, আমাৰ পুৰুণি পুৰুষক তেওঁৰ সৈতে ক্রচত দিয়া হ'ল, ইয়াক আমি জানো; ৭ কিয়নো যি জন মৰিল, তেওঁ পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ ধাৰ্মিক বুলি গণিত হ'ল। ৮ কিন্তু আমি যদি শ্রীষ্টে সৈতে মৰিলোঁ, তেনেহলে তেওঁৰ সৈতে যে জীয়াই উঠি জীৱনৰো ভাগী হ'ম, সেই বিষয়ে আমি বিশ্বাস কৰোঁ। ৯ কিয়নো মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা যি শ্রীষ্ট, তেওঁ পুণৰ কেতিয়াও নমৰে আৰু মৃত্যুৱে যে তেওঁৰ ওপৰত পুণৰ প্ৰভৃতি কৰিব নোৱাৰে, ইয়াকো আমি জানো। ১০ কাৰণ তেওঁ যি মৃত্যুভোগ কৰিলে, সেয়া পাপৰ উদ্দেশ্যে এবাৰেই ভোগ কৰিলে; কিন্তু তেওঁ যি জীৱন ভোগ কৰিছে, সেই জীৱন ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে ভোগ কৰিছে। ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নেকি? যি সকলে বিধান ১১ সেইদৰে আপোনালোকেও নিজক পাপৰ উদ্দেশ্যে শ্রীষ্ট যীচুত স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁৰ স্বামীৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত হয়। ১২ এতেকে আপোনালোকে স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁৰ স্বামীৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত হয়। ১৩ নিজ নিজ অঙ্গ-শৰীৰত পাপক বাজতু কৰিবলৈ নিদিব। ১৪ নিজ নিজ অঙ্গ-পুৰুষৰ সৈতে সহবাস কৰে, তেতিয়া তেওঁক ব্যভিচাৰীণী প্ৰত্যঙ্গবোৰক অধাৰ্মিকতাৰ সঁজুলি স্বৰূপে পাপলৈ সমৰ্পণ বোলা যায়। কিন্তু স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁ বিধানৰ পৰা মুক্ত নকৰিব; কিন্তু নিজৰ জীৱনক ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ কৰিব। মৃত হয়, পাছত আন পুৰুষৰ হ'লেও, তেওঁ ব্যাভিচাৰীণী নহয়।

লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত বুংপে আৰু নিজ নিজ অঙ্গ- ৪ সেইদৰে, হে মোৰ ভাই সকল, আমি যেন ঈশ্বৰলৈ ফল প্ৰত্যঙ্গবোৰ ধাৰ্মিকতাৰ সঁজুলি স্বৰূপে ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ উৎপন্ন কৰোঁ, এই কাৰণে আপোনালোকো আন এজনৰ, কৰক। ১৪ কিয়নো আপোনালোকৰ ওপৰত পাপক প্ৰভৃতি অৰ্থাৎ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উপৰিত কৰোঁতা জনৰ

নে? ১৭ কাৰণ আগোয়ে আপোনালোক পাপৰ দাস আছিল,

কিন্তু এতিয়া যি আদৰ্শৰ শিক্ষালৈ সমৰ্পিত হ'ল আৰু অস্তৰেৰে সৈতে সেই বিষয় মানিবলৈ যে আপোনালোক আজ্ঞাদীন হ'ল, তাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ হওক।

১৮ আপোনালোকক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰা হ'ল, এতিয়া আপোনালোক ধাৰ্মিকতাৰ দাস। ১৯ আপোনালোকৰ মাংসৰ দুৰ্বলতাৰ কাৰণে, মই মানুহৰ দৰে কৈছোঁ কিয়নো আপোনালোকে যেনেকৈ পূৰ্বতে অধৰ্মৰ কাৰণে, নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক অশুচিতা আৰু অধৰ্ম অধীনত সমৰ্পণ কৰিছিল, তেনেকৈ এতিয়া পৰিত্রাত লাভৰ কাৰণে, নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰক দাস স্বৰূপে ধাৰ্মিকতাৰ অধীনত সমৰ্পণ কৰক। ২০ কাৰণ যেতিয়া আপোনালোক পাপৰ দাস আছিল, তেতিয়া ধাৰ্মিকতাৰ সম্বন্ধে স্বাধীন আছিল।

২১ তেনেহলে যি যি বিষয়ত এতিয়া আপোনালোকে লাজ পাই আছে, তেতিয়া সেইবোৰত আপোনালোকৰ ফল কি আছিল? কিয়নো সেইবোৰৰ পৰিণাম আছিল মৃত্যু। ২২ কিন্তু এতিয়া আপোনালোক পাপৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰৰ দাস হোৱাত, আপোনালোকে পৰিত্রাত লাভৰ ফল পাইছে; আৰু ইয়াৰ পৰিণাম অনন্ত জীৱন। (aiōnios g166) ২৩

কিয়নো পাপৰ বেচ মৃত্যু; কিন্তু আমাৰ প্ৰভু শ্রীষ্ট যীচুৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰে দিয়া বিনামূলীয়া দান অনন্ত জীৱন। (aiōnios g166)

৭ হে ভাই সকল, মানুহ যিমান কাল জীয়াই থাকে, সিমান আয়ুস কাললৈহে যে বিধানে তাৰ ওপৰত প্ৰভৃতি কৰে, ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নেকি? যি সকলে বিধান

১১ সেইদৰে আপোনালোকেও নিজক পাপৰ উদ্দেশ্যে জানে, মই সেই বিধান জনা সকলক কৈছোঁ ২ কাৰণ সহবাৰ জীয়াই থকা বুলি গণ্য কৰক। ১২ এতেকে আপোনালোকে স্বামীৰ মৃত্যু হ'লে তেওঁৰ স্বামীৰ বিধানৰ পৰা মুক্ত নকৰিব; কিন্তু নিজৰ জীৱনক ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ কৰিব। মৃত হয়, পাছত আন পুৰুষৰ হ'লেও, তেওঁ ব্যাভিচাৰীণী নহয়।

লোকৰ মাজৰ পৰা জীৱিত বুংপে আৰু নিজ নিজ অঙ্গ- ৪ সেইদৰে, হে মোৰ ভাই সকল, আমি যেন ঈশ্বৰলৈ ফল প্ৰত্যঙ্গবোৰ ধাৰ্মিকতাৰ সঁজুলি স্বৰূপে ঈশ্বৰলৈ সমৰ্পণ উৎপন্ন কৰোঁ, এই কাৰণে আপোনালোকো আন এজনৰ, কৰক। ১৪ কিয়নো আপোনালোকৰ ওপৰত পাপক প্ৰভৃতি অৰ্থাৎ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা উপৰিত কৰোঁতা জনৰ

হ'বলৈ, প্রাইটের শরীরৰ যোগেন্দি বিধানৰ সম্বন্ধে মৃত হ'ল। মোৰ ইচ্ছা হয়, তেতিয়া মন্দ মোৰ ওচৰত থাকে, এনে ৫ কিয়নো যেতিয়া আমি মাংসৰ বশত আছিলোঁ, তেতিয়া এক ধাৰণা মোৰ হৈছে। ২২ কিয়নো মই আন্তৰিক পুৰুষৰ মৃত্যুলৈ ফল উৎপন্ন কৰিবলৈ, বিধানৰ যোগেন্দি হোৱা দৰে ঈশ্বৰৰ বিধানত সন্তুষ্ট হৈছোঁ; ২৩ কিন্তু মোৰ মনৰ পাপৰ অভিলাষবোৰ বাবে আমাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰত বিধানৰ বিশ্বুদ্ধে যুদ্ধ কৰা আৰু মোৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰত নিজ নিজ কাৰ্য সাধন কৰিলৈ। ৬ কিন্তু এতিয়া আমি থকা পাপৰ বিধানৰ অধীনত মোক বন্দী কৰা, এনে আন বিধানৰ পৰা মৃত হ'লো; যিহতে বন্ধ আছিলোঁ, তাৰ সম্বন্ধে এক ধাৰণা মোৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰত দেখোঁ। ২৪ হয়, হয়, আমি মৃত হ'লোঁ গতিকে এতিয়া আমি আখৰৰ লিখনিৰ মই কেনে দৰ্ভূগীয়া মানুছ! এই মৃত্যুৰ দেহৰ পৰা মোক প্ৰাচীনতাৰে নহয়, কিন্তু আত্মাৰ নতুনতাৰে সেৱাকৰ্ম কোনে নিষ্ঠাৰ কৰিব? ২৫ আমাৰ প্ৰভু যীচু প্রাইটের যোগেন্দি কৰোঁ। ৭ তেনেহলে আমি কি ক'ম? বিধানেই পাপ নে? মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰোঁ। এতেকে এহাতে মই আপোন এনে নহওক। কিন্তু পাপনো কি, সেই মই বিষয়ে আগতে মনেৰে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ, কিন্তু আনহাতে মাংসেৰে পাপৰ নাজনিছিলোঁ; কেৱল বিধানৰ যোগেন্দিৰে জানিবলৈ পালোঁ। বিধানৰ সেৱাকৰ্ম কৰোঁ।

“কিয়নো তুমি লোভ নকৰিবা,” বিধানে ইয়াক নোকোৱা হ'লে, লোভ নো কি সেই বিষয়ে নাজনিলোহেতেনা ৮ কিন্তু পাপে ছল পাই, সেই আজ্ঞাৰ যোগেন্দি মোৰ অন্তৰত লোভ আদি সকলো অভিলাষ সাধন কৰিলে, কিয়নো বিধান অবিহনে পাপ মৃত। ৯ পূৰ্বতে বিধান অবিহনে মই জীয়াই আছিলোঁ, কিন্তু পাছত সেই আজ্ঞা অহাত, পাপ পুনৰায় জীয়াই উঠিল আৰু মই মৰিলোঁ। ১০ দেখা গ'ল যে, জীৱনৰ কাৰণে দিয়া যি আজ্ঞা, সেই আজ্ঞা মোৰ বাবে মৃত্যুজনক হ'ল। ১১ কিয়নো পাপে ছল পাই, সেই আজ্ঞাৰ যোগেন্দি মোক ভুলায় আৰু তাৰ দ্বাৰাই ই মোক বধ কৰিলে। ১২ এই কাৰণে বিধান পবিত্ৰ, আজ্ঞাও পবিত্ৰ, ন্যায়পৰায়ণ আৰু উত্তম। ১৩ তেনেহলে যি উত্তম, সেয়ে মোলৈ মৃত্যুজনক হল নে? এনে নহওক। কিন্তু যি উত্তম, তাৰ দ্বাৰাই পাপে মোৰ জীৱনত মৃত্যু সাধন কৰাৰ যোগেন্দি সেয়ে পাপ বুলি প্ৰকাশ পায় আৰু আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই পাপ যেন অতিশয় পাপ পূৰ্ণ হয়, এই কাৰণে পাপহে মোৰ বাবে মৃত্যুজনক হ'ল। ১৪ কিয়নো বিধান যে আত্মিক, সেই বিষয়ে আমি জানো, কিন্তু মই হ'লে মাংসিক। মই পাপৰ অধীনলৈ বিক্ৰীত হ'লোঁ। ১৫ কাৰণ মই যি সাধন কৰোঁ, সেই বিষয়ে মই আচলতে নাজনোঁ। কিয়নো মোৰ ইচ্ছা অনুসাৰে আচৰণ নকৰোঁ; কিন্তু যিহকে ঘিগাও, তাকেই কৰোঁ। ১৬ কিন্তু মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে যদি নকৰোঁ, তেনেহলে বিধান যে উত্তম, ইয়াক স্বীকাৰ কৰোঁ। ১৭ কিন্তু এতিয়া মই নহয়, মোৰ জীৱনত নিবাস কৰা পাপেহে তাক সাধন কৰিছে। ১৮ কিয়নো মই জানো যে, মোৰ জীৱনত, অৰ্থাৎ মোৰ মাংসত উত্তমতা বাস নকৰোঁ ইচ্ছা কৰিবলৈ মই সমৰ্থ, কিন্তু উত্তমতা সাধন কৰিবলৈ হ'লে নোৱাৰোঁ। ১৯ কিয়নো যি উত্তমতালৈ ইচ্ছা হয়, তাক নকৰোঁ; কিন্তু যি মন্দলৈ মোৰ ইচ্ছা নাই, তাকেই কৰোঁ। ২০ কিন্তু মোৰ ইচ্ছাৰ দৰে যদি মই নকৰোঁ, তেনেহলে মই নহয়, মোৰ জীৱনত নিবাস কৰা পাপেহে তাক সাধন কৰিছে। ২১ এতেকে বিচাৰি পাইছোঁ যে, যেতিয়া উত্তম কৰ্ম কৰিবলৈ

b এই কাৰণে এতিয়া প্রাইট যীচুত থকা সকলৰ কোনো দণ্ডজ্ঞা নাই। ২ কিয়নো প্রাইট যীচুত মোৰ জীৱনক আত্মাৰ বিধানত পাপ আৰু মৃত্যুৰ বিধানৰ পৰা মৃত্যু কৰিলে। ৩ বিধান মাংসৰ কাৰণে দূৰ্বল হোৱাত যি কৰিব নোৱাৰিলে, সেয়েহে ঈশ্বৰে নিজৰ পুত্ৰক পাপৰ অৰ্থে উৎসর্গিত হ'বলৈ, পাপময় মাংসৰ সাদৃশ্যেৰে পঞ্চিয়ালে, আৰু মাংসত পাপৰ দণ্ডজ্ঞা দিলো। ৪ তেওঁ সেইটোৱে কৰিলে, যাতে আমাৰ জীৱনত যেন বিধানৰ বিধান সিদ্ধ কৰা হয়; সেয়েহে আমি মাংসিকৰ দৰে নহয়, কিন্তু আত্মা অনুসাৰে চলোঁ আহক। ৫ কিয়নো মাংস অনুসাৰে জীয়াই থকা সকলে মাংসিক বিষয় ভাবে; কিন্তু আত্মা অনুসাৰে জীয়াই থকা সকলে আত্মিক বিষয় ভাবে। ৬ কাৰণ মাংসৰ ভাৰ হ'ল মৃত্যু; কিন্তু আত্মাৰ ভাৰ হৈছে জীৱন আৰু শাস্তি, ৭ কিয়নো মাংসৰ ভাৰ ঈশ্বৰলৈ শক্রতা; কাৰণ সেয়ে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ বশীভূত নহয় আৰু হ'বও নোৱাৰোঁ। ৮ যি সকলে মাংসৰ বশত আছে, তেওঁলোকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিব নোৱাৰে। ৯ যিয়েই নহওক, আপোনালোক মাংসৰ বশত নহয় কিন্তু আত্মাৰ বশতহে আছে, আৰু সেয়াই যদি সত্য হয়, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ আত্মা আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰে। কিন্তু যি জনত প্রাইট আত্মা নাই, তেওঁ প্রাইট নহয়। ১০ যদি প্রাইট আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেনেহলে পাপৰ কাৰণে এই শৰীৰ মৰা; কিন্তু ধৰ্মিকতাৰ বাবে আত্মাই জীৱন। ১১ যি জনে প্রাইট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, তেওঁৰ আত্মা যদি আপোনালোকৰ জীৱনত থাকে, তেনেহলে প্রাইট যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা জনে আপোনালোকত নিবাস কৰা তেওঁৰ আত্মাৰ যোগেন্দি, আপোনালোকৰ মৰ্ত্য দেহকোঁ জীয়াব। ১২ এতেকে হে ভাই সকল, আমি মাংসৰ বশত জীয়াই থাকিবলৈ মাংসৰ ধৰুৱা নহওঁ। ১৩ কাৰণ আপোনালোকে যদি মাংসৰ বশত জীয়াই থাকে, তেনেহলে আপোনালোক যেনে হ'লেও মৰিব; কিন্তু আত্মাৰ দ্বাৰাই যদি শৰীৰৰ কৰ্মবোৰ বধ কৰা হয়, তেনেহলে আপোনালোক জীৱ। ১৪

କିଯନୋ ଯିମାନ ଲୋକ ଦୈଶ୍ୟର ଆତ୍ମାର ଦ୍ୱାରା ଚାଲିତ ହୟ, ସେଇ ଆବୁ ଯି ସକଳକ ଧାର୍ମିକ ବୁଲି ଗଣିତ କରିଲେ, ତେଓଲୋକକ ସକଳୋରେ ଦୈଶ୍ୟର ସନ୍ତାନ । ୧୫ ମେସରେ ଆପୋନାଲୋକେ ମହିମାନ୍ତିତେ କରିଲେ । ୩ ତେତିଆହଲେ ଏଇବୋର କଥାତ ଭୟ କରିବଲେ ପୁନରୀବ୍ୟାଧ ଆତ୍ମା ପାଇଛେ, ଏନେ ନହୟ; ଆମି କି କ'ମ? ଯଦି ଦୈଶ୍ୟର ଆମାର ସପକ୍ଷ ହୟ, ତେନେହଲେ କିନ୍ତୁ ଯି ଆତ୍ମାର ଦ୍ୱାରା ଆମି ଆକ୍ରମ, ପିତୃ ବୁଲି ମାତୋଁ, ଆମାର ବିପକ୍ଷ କୋନ ହ'ବ ପାରେ? ୩୨ ଯି ଜନେ ନିଜର ଏନେ ତୋଳନୀୟ ପୁତ୍ର ଆତ୍ମା ପାଲେ । ୧୬ ଆମି ଯେ ଦୈଶ୍ୟର ପୁତ୍ରଙ୍କୋ ମରମ ନକରି, ଆମାର ଆଟାଇରେ କାରଣେ ତେଓଂକ ସନ୍ତାନ, ଏଇ ବିଷୟେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଇ ନିଜେ ଆମାର ଆତ୍ମାର ଶୋଧାଇ ଦିଲେ, ସେଇ ଜନେ ଆମାକ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ତେଓଂର ସୈତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଲେ । ୧୭ ଆମି ଯଦି ସନ୍ତାନ ହାତେ, ତେନେହଲେ ସୈତେ ସକଳୋ ନିଦିବ ନେ? ୩୩ ଦୈଶ୍ୟର ମନୋନୀତ ସକଳର ଉତ୍ସବାଧିକାରୀ ଓ ହେଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟେ ସୈତେ ମହିମାନ୍ତିତ ହ'ବିଲେ ଯଦିହେ ବିବୁଦ୍ଧେ କୋନେ ଅପବାଦ ଦିବ? ଦୈଶ୍ୟରେ ଧାର୍ମିକ ବୁଲି ଗଣିତ ଆମି ତେରେ ସୈତେ ଦୁଖଭୋଗ କରୋଁ, ତେନେହଲେ ଆମି ଦୈଶ୍ୟର କରୋଁତା । ୩୪ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା ଦିଉତ୍ତା ନୋ କୋନ? ଯି ଜନ ମରିଲ, ଉତ୍ସବାଧିକାରୀ ଆବୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟେ ସୈତେ ଉତ୍ସବାଧିକାରୀ ହେଁ । ୧୮ ଏନେ କି, ମୃତ ଲୋକର ମାଜର ପରା ତୋଳାଓ ହ'ଲ, ସେଇ ଜନ କିଯନୋ ଆମାର ବାବେ ଯି ପ୍ରତାପ ପ୍ରକାଶିତ ହ'ବ, ତାବେ ସୈତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିଚ୍ଛା; ତେଓଂ ଦୈଶ୍ୟର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ଥାକି, ଆମାର କାରଣେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଦୁଖର ତୁଳନା କରିବିଲେ ମହି କୋନୋ ବିଷୟ ନିବେଦନେ କରି ଆଛେ । ୩୫ ଖ୍ରୀଷ୍ଟର ପ୍ରେମର ପରା କୋନେ ଯୋଗ୍ୟ ନହୟ ବୁଲି ଗଣ୍ୟ କରୋଁ । ୧୯ କାରଣ ଦୈଶ୍ୟର ସନ୍ତାନ ଆମାକ ବିଚିନ୍ନ କରିବ ପାରେ? କ୍ଲେଶ ବା ସଙ୍କଟ, ତାଡ଼ନା ବା ସକଳ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଲେ, ସୃଷ୍ଟିର ଆଶାଇ ବାଟ ଚାଇ ଆଛେ । ଆକାଳ, ବନ୍ଦିହିନୀତା ବା ପାଥ ସଂଶୟ ବା ତବୋରାଳ, ଏଇବୋରେ ୨୦ କାରଣ ସୃଷ୍ଟି ଖଣ୍ଡ ଯେ ଆପୋନ ଇଚ୍ଛାରେ ଅସାରତାର ବଶୀକୃତ ପାରେ ନେ? ୩୬ ଏଇ ବିଷୟେ ଲିଖାଓ ଆଛେ, “ଆମି ତୋମାର ହ'ଲ, ଏନେ ନହୟ; କିନ୍ତୁ ବଶକର୍ତ୍ତାର କାରଣେହେ ହ'ଲ; ମେସେ କାରଣେ ଓରେ ଦିନଟୋ ହତ ହ'ବ ଲାଗିଛୋଁ କାଟିବିଲେ ନିଯା ଏଇ ଆଶାରେ ହ'ଲ ଯେ, ୨୧ ସୃଷ୍ଟିଖଣେ ନିଜେଓ ଯେଣ କ୍ଷୟମଳକ ମେବର ଦରେ ଆମି ଗଣିତ ହ'ଲୋଁ ।” ୩୭ ତଥାପି ଆମାକ ପ୍ରେମ ଦାସତ୍ତର ପରା ମୁକ୍ତ ହେଁ ଦୈଶ୍ୟର ସନ୍ତାନ ସକଳର ପ୍ରତାପ ମୂଳକ କରା ଜନର ଯୋଗେଦି, ଏଇ ସକଳୋ କଥାତ ଆମି ଯଜ୍ୟତକେଯୋ ମୁକ୍ତି ପାର । ୨୨ କିଯନୋ ଏତିଯାଓ ଗୋଟେଇ ସୃଷ୍ଟିଯେ ପ୍ରସର ଜୟଯୁକ୍ତ । ୩୮ କିଯନୋ ମୋର ଏନେ ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ଆଛେ ଯେ, ବେଦନାର ଦରେ ଦୁଖ ପାଇ ଏକେଲଗେ କେକାଇ ଆଛେ, ଇୟାକ ତାର ପରା ମୃତ୍ୟୁ ବା ଜୀବନ, ସ୍ଵର୍ଗ ଦୂର ବା ଶାସନକର୍ତ୍ତା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମି ଜାନୋ । ୩୯ ଅକଳ ମେସେ ନହୟ, ଆତ୍ମାର ପ୍ରଥମ ଫଳ ବା ଭୟବିହ୍ୟତ ବିଷୟ ବା ପରାକ୍ରମ, ୩୯ ଓପର ବା ତଳ ବା ଆନ ପୋରା ଯି ଆମି, ଆମିଓ ତୋଳନୀୟ ପୁତ୍ର ବାବିଲେ ବାଟ କୋନୋ ସୃଷ୍ଟ ବସ୍ତୁରେଇ ଆମାକ ପ୍ରଭୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଚୁତ ଥକା ଦୈଶ୍ୟର ଚାଇ, ଆମାର ଶରୀରର ମୁକ୍ତିର ଅପେକ୍ଷାରେ ଅନ୍ତରତ କେକାଇ ପ୍ରେମର ପରା ବିଚିନ୍ନ କରିବ ନୋରାବେ ।

ଆହୋଁ । ୨୪ କିଯନୋ ଆମି ଆଶାରେହେ ପରିଆଶ ପାଲୋଁ, କିନ୍ତୁ ଦେଖାତ ଯି ଆଶା, ମେସେଇ ଆଶା ନହୟ; କାରଣ ଯିହକ ଦେଖା ଯାଯ, ତାଲେ କୋନେ ଆଶା କରେ? ୨୫ କିନ୍ତୁ ଆମି ଯିହକ ଦେଖା ନାଇ, ତାଲେ ଯଦି ଆଶା କରୋଁ, ତେନେହଲେ ଦୈର୍ଘ୍ୟରେହେ ତାଲେ ବାଟ ଚାଇ ଥାକୋଁ । ୨୬ ସେଇ ଏକେଦରେ ଆତ୍ମାଯୋ ଆମାର ଦୂର୍ଲଭତାତ ଉପକାର କରୋଁ କାରଣ, ଉଚିତ ମତେ କି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ ଲାଗେ, ସେଇ ବିଷୟେ ଆମି ଜାନୋମେ; କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମାଇ ନିଜେ ଆମାର ବାବେ ଅନିର୍ବଚନୀୟ କେକିନିରେ ନିବେଦନ କରେ । ୨୭ ଆତ୍ମାର ଭାବ କି, ମେସେ ବିଷୟେ ଅର୍ତ୍ତଯ୍ୟମୀ ଦୈଶ୍ୟରେ ଜାନେ, କାରଣ ଦୈଶ୍ୟର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସରି, ତେଓଂ ପବିତ୍ର ଲୋକର ବାବେ ନିବେଦନ କରେ । ୨୮ ଆମି ଜାନୋ ଯେ, ଯି ସକଳେ ଦୈଶ୍ୟର ପ୍ରେମ କରେ, ସେଇ ସକଳ ତେଓଂର ଅଭିପ୍ରାୟ ଅନୁସାରେ ଆମନ୍ତିତ, ତେଓଲୋକର ବାବେ ତେଓଂ ମଙ୍ଗଲର ଅର୍ଥେ ସକଳୋ ଉତ୍ସମ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକେଲଗେ କରିଛେ । ୨୯ କିଯନୋ ଦୈଶ୍ୟର ପୁତ୍ର ଯେନ ଅନେକ ଭାଇ ସକଳର ମାଜତ ପ୍ରଥମେ ଜଣ୍ମା ହୟ, ଏହି କାରଣେ ଦୈଶ୍ୟରେ ଯି ସକଳକ ଆଗେଯେ ଜାନିଲେ, ତେଓଲୋକକ ତେଓଂର ସେଇ ପୁତ୍ର ଅନୁମତିର ଅନୁରୂପ ହ'ବିଲେ, ଆଗେଯେ ନିର୍ବିପାଳେ କରିଛେ; ୩୦ ଆବୁ ଯି ସକଳକ ଆଗେଯେ ନିର୍ବିପାଳ କରିଲେ, ତେଓଲୋକ ଆମନ୍ତରଗୋ କରିଲେ ଯି ସକଳକ ଆମନ୍ତର କରିଲେ, ତେଓଲୋକକ ଧାର୍ମିକ ବୁଲି ଗଣିତ କରିଲେ; ୩୧ କିଯନୋ ପ୍ରତିଜ୍ଞାର ବାକ୍ୟ ଏଇ: ଏନେକୁରା ସମୟତ ମହି ଆହିମ, ତେତିଯା ଚାରାବ ଏଠି ପୁତ୍ର ହ'ବ । ୩୦ ଅକଳ ମେସେ

নহয়; কিন্তু বিবেকাও এজনর পৰা, আমাৰ পিতৃ ইচছাকৰ ২৯ এই বিষয়ে যিচয়া আগেয়ে কৈছিল, “বাহিনী সমূহৰ পৰা গৰ্তৰতী হোৱাত, ১১ সন্তান মৌ ওপজোঁতেই আৰু প্ৰভুৰ আমাৰ বাবে সচ্চ নৰখা হ'লে, আমি চদেমৰ নিচিনা ভাল বা বেয়া একো নকৰোঁতেই, কৰ্মৰ কাৰণে নহয়, হ'লোঁহেঁতেন আৰু ঘমোৰা নগৰৰ তুল্য হ'লোঁহেঁতেন। ৩০ কিন্তু আমন্ত্ৰণকাৰীৰ ইচছাৰ কাৰণে, দৈশ্বৰ মনোনীতৰ তেনেহলে আমি কি ক'ম? আনা-ইহুদী সকলে ধাৰ্মিকতালৈ দৰে হোৱা অভিপ্ৰায়ত হিবে থাকিবলৈ, ১২ তেওঁক কোৱা কাৰ্য নকৰিও, ধাৰ্মিকতা পালে; ৩১ কিন্তু ইস্রায়েল লোকে গৈছিল, বোলে, “বৰটোৱে সৰুটোৰ সেৱাকৰ্ম কৰিব।” ১৩ ধাৰ্মিকতাৰ বিধানলৈ কাৰ্য কৰিও, সেই বিধান নাপালে। এই বিষয়ে লিখাও আছে: “মই যাকোবক প্ৰেম কৰিলোঁ, ৩২ কি কাৰণে? কিয়নো তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নহয়, কিন্তু এচোক ঘণ কৰিলোঁ।” ১৪ তেনেহলে আমি কি ক'ম? কৰ্মৰ দ্বাৰাইহে পোৱা যায় বুলি কাৰ্য কৰিলে। উজুটি খুউৱা দৈশ্বৰত অধাৰ্মিকতা আছে নে? এনে নহওক। ১৫ কিয়নো শিলত তেওঁলোকে উজুটি খালে; ৩৩ এই বিষয়ে লিখাও তেওঁ মোচিক কৈছিল, “মই যি জনক দয়া কৰোঁ, তেওঁকেই আছে, “চোৱা, মই চিয়োনাত উজুটি খুউৱা শিল, অৰ্থাৎ দয়া কৰিব; আৰু যি জনক কুপা কৰোঁ, তেওঁকেই কুপা বিয়জনক শিল থ'ম। তেওঁত বিশ্বাস কৰা জন লাজত কৰিব।” ১৬ এতেকে এয়ে, ইচছা কৰা বা দোৰ মৰা জনৰ নপৰিব।”

পৰা নহয়, কিন্তু দয়াকাৰী দৈশ্বৰৰ পৰাহে হয়। ১৭ কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰই ফৌৰণকো কৈছে, “তোমাত মোৰ পৰাক্ৰম যেন দেখুৱাম, তাৰ বাবে আৰু গোটেই জগতত মোৰ নাম প্ৰচাৰিত হ'বৰ বাবে, মই তোমাক তুলিলোঁ।” ১৮ এতেকে যি জনৰ বাবে তেওঁৰ ইচছা হয়, তেওঁকেই তেওঁ দয়া কৰে আৰু যি জনৰ বাবে তেওঁৰ ইচছা হয়, তেওঁকেই তেওঁ কঠিন কৰে। ১৯ তেতিয়া আপুনি মোক ক'ব, বোলে, “তেনেহলে তেওঁ আকো দোষ ধৰে কিয়? কিয়নো তেওঁৰ ইচছাৰ প্ৰতিৰোধ কোনে কৰিলোঁ?” ২০ হে অবাধ্য লোক, দৈশ্বৰক প্ৰত্যুত্তৰ কৰা তুমি নো কোন? নিৰ্মিত বস্তুৱে, “তুমি মোক এনেকুৱা কিয় কৰিলা” বুলি নিৰ্মাণকৰ্ত্তাক ক'ব নে? ২১ একে লদা মাটিৰে সমাদৰলৈ এটা, অনাদৰলৈ এটা, এনে দুবিধ পাত্ৰ বনাবলৈ, মাটিৰ ওপৰত কুমাৰৰ ক্ষমতা নাই নে? ২২ দৈশ্বৰে, নিজ ক্রোধ দেখুৱাবৰ বাবে আৰু পৰাক্ৰম জনাবৰ ইচছাৰে যদি বিনাশৰ কাৰণে যুগ্মত হোৱা ক্রোধৰ পাত্ৰ সকলক অধিক চিৰসিফুতৰে সহন কৰিলে, ২৩ আৰু যি সকলক প্ৰতাপৰ কাৰণে তেওঁ আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই অনুগ্ৰহৰ পাত্ৰবোৰত নিজ প্ৰতাপৰূপ ধনৰ বিষয় জনোৱাৰ অভিপ্ৰায়েৰে দয়াও সাধন কৰিলে, ২৪ তেওঁ আমাক তেনেকুৱা দয়াৰ পাত্ৰ বুলি, কেৰল ইহুদী সকলৰ মাজৰ পৰা নহয়, কিন্তু আনা-ইহুদী সকলৰ মাজৰ পৰা ও আমন্ত্ৰণ কৰিলে। ২৫ সেইদৰে তেওঁ হোচেয়াৰ পুস্তকতো কৈছে: “যি লোক মোৰ নহয়, তেওঁক মোৰ লোক বুলি, আৰু অপ্যু জনীক প্ৰেমৰ বুলি মাতিম। ২৬ আৰু ‘তোমালোক মোৰ লোক নোহোৱা,’ এই কথা যি ঠাইত তেওঁলোকক কোৱা হৈছিল, তাত তেওঁলোক জীৱনময় দৈশ্বৰৰ সন্তান বুলি প্ৰথ্যাত হ'ব।” ২৭ কিন্তু ইস্রায়েলৰ বিষয়ে যিচয়াই এই কথা যোৗণা কৰে, “ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলৰ সংখ্যা যদিও সমুদ্ৰৰ বালিৰ নিচিনা হয়, তথাপি অৱশিষ্ট ভাগেহে পৰিব্ৰাগ পাৰ। ২৮ কিয়নো প্ৰভুৰে তেওঁৰ বাক্য সংক্ষিপ্ত আৰু সমাপ্ত কৰি, পৃথিবীত সিদ্ধ কৰিব।

১০ হে ভাই সকল, তেওঁলোকৰ বাবে মোৰ হদয়ৰ বাঞ্ছা আৰু দৈশ্বৰৰ আগত জনোৱা প্ৰাৰ্থনা এই যে, তেওঁলোকে যেন পৰিব্ৰাগ পায়। ২ দৈশ্বৰলৈ তেওঁলোকৰ আগ্রহ আছে বুলি মই তেওঁলোকৰ পক্ষে সাক্ষ দিছোঁ; কিন্তু সেই আগ্রহ জ্ঞান অনুসাৱে নহয়। ৩ কাৰণ তেওঁলোকে দৈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতা নাজানি, নিজৰ ধাৰ্মিকতা স্থাপন কৰিবলৈ বিচাৰি, দৈশ্বৰৰ ধাৰ্মিকতাৰ বশীভৃত নহ'ল। ৪ কিয়নো ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে বিশ্বাস কৰা প্ৰত্যোক জনৰ বাবে ছীষ্ট হ'ল বিধানৰ সম্পূৰ্ণতা। ৫ কাৰণ মোচিয়ে লিখিছে যে, যি মানুহে ব্যৰহামূলক ধাৰ্মিকতা পালন কৰে, তেওঁহে এই ধাৰ্মিকতাৰ দ্বাৰা জীৱাই থাকিব। ৬ কিন্তু বিশ্বাসমূলক ধাৰ্মিকতাই এইদৰে কয়, “তুমি নিজ হদয়ত নক'বা যে, স্বৰ্গলৈ কোন উঠিব? অৰ্থাৎ ছীষ্টক নমাই আনিবলৈ ৭ বা, অগাধ ঠাইলৈ কোন নামিব? অৰ্থাৎ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা ছীষ্টক তুলি আনিবলৈ” (Abyssos g12) ৮ কিন্তু ই কি কয়? “সেই বাক্য তোমাৰ ওচৰত, তোমাৰ মুখত আৰু তোমাৰ হদয়তে আছোঁ” সেয়ে আমি যোৗণা কৰা বিশ্বাসৰ বাক্য। ৯ কিয়নো আপুনি যদি নিজ মুখেৰে যীচুক প্ৰভু বুলি স্বীকাৰ কৰে আৰু দৈশ্বৰে যে তেওঁক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলে, ইয়াক যদি হদয়েৰে বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে পৰিব্ৰাগ পাৰ। ১০ কাৰণ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে হদয়েৰে বিশ্বাস কৰা হয়; আৰু পৰিব্ৰাগৰ কাৰণে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰা হয়। ১১ কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনে কৈছে, “যি কোনোৱে তেওঁত বিশ্বাস কৰে, তেওঁ লাজত নপৰিব।” ১২ কাৰণ ইহুদী বা গ্ৰীক ইয়াৰ মাজত একো প্ৰভেদ নাই; কিয়নো সকলোৱে একমাত্ৰ প্ৰভু আছে; যিমান মানুহে তেওঁক বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ ধনৰান। ১৩ কাৰণ যি কোনোৱে প্ৰভুৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে, তেওঁ পৰিব্ৰাগ পাৰ। ১৪ এতেকে যি জনক তেওঁলোকে বিশ্বাস কৰা নাই, সেই জনৰ আগত কেনেকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব? আৰু যি জনৰ বিষয়ে শুনা নাই, তেওঁত নো কেনেকৈ বিশ্বাস কৰিব? আৰু

যোষণাকাৰী নহ'লে, কেনেকৈ শুনিব? ১৫ আৰু পঠোৱা সিহতৰ চকু অন্ধকাৰময় হওকা” আৰু আপুনি সিহতৰ পিঠি নহ'লে, কোনে যোষণা কৰিব? এই বিষয়ে লিখা ও আছে, সদায় কুঁজী কৰক। ১১ তেনেহলে মই কওঁ, তেওঁলোকে “মঙ্গলৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা সকলৰ ভাৰি কেনে সুন্দৰ!” পৰিবলে উজুটি খালে নে? এনে নহওক। কিন্তু তেওঁলোকৰ ১৬ কিন্তু সকলোৱে যে শুভবাৰ্তা মানি ললে, এনে নহয়; অস্তৰ্জালা জন্মাবলৈ তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ দ্বাৰাই অনাকাৰণ যিচ্যায়ো কৈছে, “হে প্ৰভু, আমি কোৱা বাৰ্তা কোনে ইহুদী সকলৰ পৰিব্ৰাণ হ'ল। ১২ পাছত তেওঁলোকৰ বিশ্বাস কৰিলৈ?” ১৭ এতেকে শ্ৰবণৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস আৰু অপৰাধেই যদি জগতৰ ধন আৰু তেওঁলোকৰ হানিয়েই গ্ৰৌষ্ঠৰ বাক্যৰ দ্বাৰাইহে শ্ৰণ হয়। ১৮ কিন্তু মই কওঁ, যদি অনা-ইহুদী সকলৰ ধন হয়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ “তেওঁলোকে জানো শুণিবলৈ পোৱা নাই? অৱশ্যে পালো। পৰিপূৰ্ণতা তাটকৈ কিমান অধিক হ'ব? ১৩ এতিয়া অনা-তেওঁলোকৰ স্বৰ গোটেই পৃথিবীলৈ, আৰু তেওঁলোকৰ কথা ইহুদী লোক যি আপোনালোক, আপোনালোকক মই জগতৰ সীমালৈকে বিয়পি গ'লা।” ১৯ তদুপৰি মই কওঁ, কৈছেঁ। যেতিয়ালৈকে মই অনা-ইহুদী সকলৰ নিযুক্ত “ইস্রায়েল লোকে জানো জনিবলৈ পোৱা নাই?” প্ৰথমতে পাঁচনি হৈ আছোঁ, মোৰ সেই পৰিচয়ী পদৰ গৌৰৰ কৰিছোঁ; মোচিয়ে কৈছে, “নগণ্য জাতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ ঈৰ্ষা ১৪ কিজানি কোনোমতে মোৰ স্বজাতীয় সকলৰ অস্তৰ্জালা জন্মামা নিৰ্বোধ জাতিৰ দ্বাৰাই তোমালোকৰ খৎ তোলামা” জন্মাই, তেওঁলোকৰ কিছুমানৰ পৰিব্ৰাণ কৰাবা পাৰোঁ। ২০ আৰু যিচ্যায়ো অতি সাহস কৰি কৈছে, “যি সকলে ১৫ কিয়নো তেওঁলোকক ত্যাগ কৰাই যদি জগতৰ মিলন মোক নিবিচাবিলে, তেওঁলোকে মোক পালো যি বিলাকে হয়, তেনেহলে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰাই মৃত সকলৰ মোৰ বিষয়ে মুসুধিলে, তেওঁলোকৰ আগত মই প্ৰকাশিত জীৱন লাভৰ বাহিৰে আনকি হ'ব পাৰে? ১৬ যদি সনা হ'লোঁ।” ২১ কিন্তু ইস্রায়েল লোকৰ বিষয়ে তেওঁ কৈছে, পিঠাগুড়িৰ প্ৰথম ভাগ পৰিত্ৰ, তেনেহলে গোটেই লদাই “আজ্ঞা নমনা আৰু আপনি কৰা লোকলৈ মই ওৰে দিনটো পৰিত্ৰ; আৰু যদি শিপা পৰিত্ৰ, তেনেহলে ডালবোৰো হাত মেলিলোঁ।”

১১ তেনেহলে মই কওঁ, ঈশ্বৰে নিজ লোকক ত্যাগ

কৰিলে নে? এনে নহওক; কিয়নো ময়ো অৱাহামৰ বংশৰ বিন্যামীন ফৈদৰ এজন ইস্রায়েলীয়া। ২ ঈশ্বৰে আগেয়ে জনা নিজ লোকক ত্যাগ কৰা নাই। নতুৰা, এলিয়াৰ বিৱৰণত শাস্ত্ৰই কি কৈছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নাজানে নে? তেওঁ ইস্রায়েল লোকৰ বিৰুদ্ধে ঈশ্বৰৰ আগত কিদৰে নিবেদন কৰিছিল? তেওঁ কৈছিল, ৩ “হে প্ৰভু, লোক সকলে তোমাৰ ভাববাদী সকলক বধ কৰিলে, তোমাৰ বেদিৰোৰ খান্দি পেলালো; আৰু এতিয়া মইহে অৱশিষ্ট আছোঁ; মোৰো প্ৰাণ তেওঁলোকে বিচাৰি আছে।” ৪ কিন্তু উত্তৰত ঈশ্বৰে তেওঁক কি কয়? “বাল দেৱতাৰ আগত আঁৰু নোলোৱাকৈ থকা এনে সাত হাজাৰ মানুহ মই নিজলৈ অৱশিষ্ট বাখিলোঁ।” ৫ এইদৰে বৰ্তমান কালতো অনুগ্ৰহেৰে মনোনীত কৰা অৱশিষ্ট লোক আছে। ৬ কিন্তু সেয়ে যদি অনুগ্ৰহেৰে হয় তেনেহলে কৰ্মেৰে নহয়; অন্যথা সেই অনুগ্ৰহ, অনুগ্ৰহ হৈ নাথাকে। ৭ তেনেহলে কি? ইস্রায়েল যি বিচাৰিছে, সেই শোৱা নাই, কিন্তু মনোনীত লোকেহে তাক পালে; অৱশিষ্ট সকলক কঠিন কৰা হ'ল। ৮ এই বিষয়ে এইদৰে লিখা ও আছে, “ঈশ্বৰে সিংহতক মূৰ্চ্ছাজনক আত্মা, আৰু যাতে নেদেখিব, এনে চকু আৰু যাতে নৃশুনিৰ, এনে কাণ দিলো; আজিলোকে তেওঁলোক সেইদৰেই আছে।” ৯ আৰু দায়ুদেও কৈছে, “সিংহতৰ ভোজনৰ মেজ, সিংহতলৈ ফান্দ আৰু কুন্দা, বিঘনি আৰু প্ৰতিফল স্বৰূপ হওক; ১০ সিংহতে নেদেখিবলৈ,

পৰিত্ৰ। ১৭ কিন্তু কেতবোৰ ডাল যদি ভাঙি পেলোৱা

হ'ল আৰু আপুনি বনৰীয়া জলফাই গছ হৈয়ো, যদি

সেইবোৰ মাজত কলম স্বৰূপে লগোৱা হ'ল আৰু আপুনি জলফাইৰ শিপাৰ বসৰ সহভাগী হ'ল, ১৮ তেনেহলে

ডালবোৰ বিৰুদ্ধে দৰ্প নকৰিব। যদিও দৰ্প কৰে, তথাপি

আপুনি যে শিপাক ভৰণ-পোষণ দি আছে, এনে নহয়, কিন্তু শিপাইহে আপোনাক ভৰণ-পোষণ দি আছোঁ। ১৯

ইয়াতে আপুনি ক'ব, “মোক কলম স্বৰূপে লগাবলৈহে ডালবোৰ ভাঙি পেলোৱা হ'ল।” ২০ সঁচা, তেওঁলোকৰ

অবিশ্বাসৰ কাৰণে সেইবোৰ ভাঙি পেলোৱা হ'ল, আপুনি হ'লে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই স্থিৰ হৈ আছে। উচ্চমনা নহ'ব, বৰং

ভয় কৰিব। ২১ কাৰণ যদি ঈশ্বৰে স্বাভাৱিক ডালবোৰক মৰম নকৰিলে, তেনেহলে আপোনাকো মৰম নকৰিব।

২২ এতেকে ঈশ্বৰৰ মেহ আৰু তীক্ষ্ণ ভাৰ চাওকা এফালে

যি সকল ইহুদী পৰিল, তেওঁলোকৰ বাবে তেওঁ ভাৰ হৈছে তীক্ষ্ণ

ভাৰ; আনফালে আপোনালোকৰ বাবে তেওঁ ভাৰ হৈছে মেহশীল। যদি আপুনি সেই মেহ ভাৰত থাকে, তেতিয়াহে;

নহ'লে, আপুনিও কটা যাব। ২৩ যদি সেইবোৰ অবিশ্বাসত

নাথাকে, তেনেহলে সেইবোৰকো কলম স্বৰূপে লগোৱা হ'ব; কিয়নো সেইবোৰক পুনৰ কলম স্বৰূপে লগাবলৈ

ঈশ্বৰ সক্ষম। ২৪ কাৰণ স্বাভাৱিক বনৰীয়া জলফাই গছৰ পৰা কটা যোৱা যি আপুনি, আপুনি যদি স্বভাৱৰ

বিপৰীতে উত্তম জলফাই গছত কলম স্বৰূপে লগোৱা হ'ল, তেনেহলে স্বাভাৱিক ডাল যি সেইবোৰ, সেই ইহুদী

সকল কিমান অধিক নিঃসন্দেহে নিজৰ জলফাই গছত

কলম স্বরূপে লগোরা হ'ব। ২৫ কিয়নো, হে ভাই সকল, আছে, অথচ সেই সকলো অঙ্গ-প্রত্যঙ্গের একে বৃপ্তির কার্য আপোনালোকে যেন নিজেকে জানবাস্ত বুলি নামানে, এই নহয়, ৫ তেনেকে অমিও অনেক হৈ শ্রীষ্টিত এক দেহ হওঁ কাৰণে, যেতিয়ালৈকে অনা-ইহুদী লোকৰ পৰিপূৰ্ণতা আৰু প্ৰতিজনে পৰম্পৰ অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ হৈ আছোঁ। ৬ কিন্তু নহয়, তেতিয়ালৈকে কিছু পৰিমাণে ইস্তায়েলী লোকৰ যে আমাক দিয়া অনুগ্ৰহ দৰে, আমি পৃথক পৃথক অনুগ্ৰহৰ কঠিনতা জনিল, এই নিগ্ৰূতত্ত্ব আপোনালোকে নজনাকৈ বৰ প্ৰাণ হৈছোঁ সেই বৰ যদি ভাৰবাচী হয়, তেনেহলে থকা মোৰ ইচ্ছা নাই। ২৬ এইদৰে সকলো ইস্তায়েলী বিশ্বাসৰ পৰিমাণেৰে সেয়া কওহকা ৭ যদি পৰিচৰ্যাৰ বৰ লোকে পৰিব্ৰাণ পাব; এই বিষয়ে লিখাও আছে: চিয়োনৰ হয়, তেনেহলে পৰিচৰ্যাতে থাকোহক; বা শিক্ষা দিওতাই পৰা উদ্বাৰকৰ্তা আহিব; তেওঁ যাকোবৰ বংশৰ পৰা ভক্তি শিক্ষা দিয়া কাৰ্যত থাকোহক। ৮ উদগাৰ্ডাই উদগোৱা লজ্জন দূৰ কৰিব; ২৭ আৰু এয়েই তেওঁলোকে সৈতে মোৰ কাৰ্যত থাকক; দান দিওতাই দানশীলতাৰে দান কৰক; নিয়ম হ'ব, তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ পাপ গুচামা। ২৮ শাসন কৰা জনে যতেৰে শাসন কৰক; দয়া কৰা জনে এফালে তেওঁলোক শুভবাৰ্তাৰ সমষ্টে আপোনালোকৰ হৰ্ষিত মনেৰে দয়া কৰক। ৯ প্ৰেম অকল্পিত হওক। যি কাৰণে শক্ত; কিন্তু আনফালে ঈশ্বৰৰ মনোনীতৰ সমষ্টে মন্দ, তাক ঘণ কৰক; যি উত্তম, তাত আসক্ত হওকা তেওঁলোক ওপৰ-পুৰুষ সকলৰ কাৰণে প্ৰিয়পাত্ৰ। ২৯ ১০ ভাত্ত-প্ৰেমত পৰম্পৰ মেহশীল হওক; আৰু সমাদৰ কিয়নো ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ বৰ আৰু আমন্ত্ৰণ অপৰিৰ্বৰ্তনীয়। কৰা কথাত, ইজনে সিজনতকৈ আগ হওকা ১১ যতন্ত ৩০ কাৰণ যেনেকৈ আপোনালোকে আগেয়ে ঈশ্বৰৰ অবাধ্য এলেহুৱা নহ'ব; আত্মাত উৎসাহী হওক; প্ৰভুৰ সেৱাকৰ্ম আছিল, কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকৰ অবাধ্যতাৰ কাৰণে কৰক। ১২ আশাত আনন্দ কৰক; ক্ৰেশত সহনীয় হওক; দয়া পালে, ৩১ তেনেকৈ এতিয়া এই ইহুদী সকলেও প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকক; ১৩ পৰিব্ৰাণ লোক সকলৰ অভাৰ দূৰ যেন আপোনালোকৰ দয়া প্ৰাপ্তিৰ কাৰণে দয়া পায়, তাৰ কৰা কথাত, তেওঁলোকৰ সহভাগী হওক; অতিথি-সেৱাত বাবে তেওঁলোক এতিয়া অবাধ্য হ'ল; ৩২ কিয়নো ঈশ্বৰে আসক্ত হওক। ১৪ যি সকলে আপোনালোকক তাড়না সকলোকে দয়া কৰিবৰ বাবে, সকলোকে অবাধ্যতাত বন্ধ কৰে, তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰক; শাও নিদি আশীৰ্বাদ কৰিবলৈ। (eleos g1653) ৩৩ ঈশ্বৰৰ জনান আৰু বুদ্ধিবৃগ্ধ ধন কৰক। ১৫ যি সকলে আনন্দ কৰে, তেওঁলোকে সৈতে কেমে গভীৰ! তেওঁৰ বিচাৰোৰ বোধৰ কেমে অগম্য! আৰু আনন্দ কৰক; যি সকলে ক্ৰন্দন কৰে, তেওঁলোকে সৈতে তেওঁৰ পথ অনুসন্ধান কৰা কেনে অসাধ্য! ৩৪ “কিয়নো ক্ৰন্দন কৰক। ১৬ আপোনালোকৰ পৰম্পৰৰ ভাৰ একে প্ৰভুৰ মন কোনে জনিলৈ? আৰু তেওঁৰ মন্ত্ৰাকাৰীয়ে বা হওক। বৰ বৰ বিষয়বোৰ চিঞ্চা নকৰি, সামান্য লোকৰ কোন হ'ল? ৩৫ নতুৱা কোনে ঈশ্বৰলৈ আগেয়ে দিলে যে, দৰে চলকা নিজৰ নিজৰ মনত জড়ানী নহ'ব। ১৭ অপকাৰৰ তাৰ বাবে তেওঁক প্ৰতিদান কৰিব লাগে?” ৩৬ কিয়নো সলনি কাৰো অপকাৰ নকৰিবা সকলো মানুহে দেখাত সকলো বন্ধ তেওঁৰ পৰা, তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ কাৰণেই হয়; তেওঁৰেই মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন।

(aiōn g165)

১২ এতেকে, হে ভাই সকল, ঈশ্বৰৰ সকলো দয়াৰ

দ্বাৰাই মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰোঁ যে, আপোনালোকে নিজ নিজ শৰীৰক ঈশ্বৰৰ গ্ৰহণীয়, জীৱিত, আৰু পৰিব্ৰাণ বলি স্বৰূপে উৎসৱ কৰক; এয়েই আপোনালোকৰ যুক্তিসংস্কৃত আৰাধনা। ২ আপোনালোক জগতৰ অনুৰূপ নহ'ব; কিন্তু মন নতুন কৰাৰ যোগেন্দি বৃপ্তাভিত হওক, ততে আপোনালোকে পৰিক্ষা কৰি জানি লওক, কোনটো উত্তম, গ্ৰহণীয় আৰু সিদ্ধ, কিয়নো এয়ে

ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা। (aiōn g165) ৩ কিয়নো মোক দিয়া অনুগ্ৰহৰ

দ্বাৰাই মই আপোনালোকৰ প্ৰত্যেক জনক কওঁ যে, উপযুক্ত বিবেচনাতকৈ কোনেও নিজকে বৰ বুলি বিবেচনা নকৰক; কঢ়ত্ব নাপায়; আৰু যি যি আছে, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই কিন্তু ঈশ্বৰে যাক যি পৰিমাণে বিশ্বাস দিলে, তেওঁ সেই নিৰূপিত। ৪ এতেকে যি জনে সেই ক্ষমতাৰ প্ৰতিৰোধ অনুসাৰে নিজৰ বিষয়ে গভীৰ মনেৰে বিবেচনা কৰক। ৫ কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ প্ৰতিৰোধ কৰে; আৰু যি সকলে কাৰণ আমাৰ এই শৰীৰত যেনেকৈ অনেক অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ প্ৰতিৰোধ কৰে, তেওঁলোকে নিজেই নিজলৈ দণ্ডজা মাতি

আনে। ৩ কিয়নো শাসনকর্তা সকল ভাল কর্মলৈনে নহয় লোকৰ দাসৰ যে বিচাৰ কৰিছে, আংপুনি নো কোন? কিন্তু কুকমলৈনে ভয়ৰ কাৰণ হয়। আংপুনি ক্ষমতালৈ তেওঁ নিজ প্ৰভুৰ আগত হয় থিৰে থাকে নাইবা পাৰে; কিন্তু নিৰ্ভয়ে থাকিব ঘোজা নে? তেনেহলে ভাল কৰ্ম কৰক, তেওঁক থিৰ কৰা যাব; কিয়নো প্ৰভুৱে তেওঁক থিৰ কৰিব তেতিয়াহে প্ৰশংসা পাৰে; ৪ কিয়নো আপোনাৰ ভালৰ পাৰে। ৫ কোনো এজনে যদি এটা দিনক আন দিনতকৈ কাৰণে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক হৈছে। কিন্তু আংপুনি যদি অধিক মান্য কৰে; আনহাতে কোনোৱে সকলো দিনকে কুকৰ্ম কৰে, তেনেহলে ভয় কৰিব; কিয়নো তেওঁ তৰোৱাল সমানে মান্য কৰে, কিন্তু প্ৰতিজনে নিজ নিজ মন বিশ্বাসত বৃথা ধৰিছে, এনে নহয়; কাৰণ তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক, দৃঢ় কৰি ৰাখক। ৬ যি জনে বিশেষ দিন মানে, তেওঁ দুৰাচাৰী লোকলৈ ক্ৰোধৰ অৰ্থে তেওঁ প্ৰতিফল দিওতা। ৫ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে সেইদিন মানক; যি জনে থায়, তেওঁ প্ৰভুৰ এই কাৰণে বশীভৃত হওক, অকল ক্ৰোধৰ ভয়ত নহয়; উদ্দেশ্যে থাওক; কিয়নো তেওঁ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰো বিবেকৰ কাৰণেও ঈশ্বৰৰ বশীভৃত হ'ব লাগে। ৬ আৰু এই যি জনে নাথায়, তেৱেঁ প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে নাথাওক; আৰু কাৰণে আপোনালোকে দিবলগীয়া কৰ আদায় দিয়ক; ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক। ৭ কিয়নো আমাৰ কোনেও নিজৰ কিয়নো তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ সেৱক হৈ, সেই কৰ্মতেই লাগি কাৰণে জীয়াই নাথাকো আৰু কোনেও নিজৰ কাৰণে থাকে। ৮ যাৰ যি পাবলগীয়া, তেওঁ তাক দিয়ক; কৰ নমৰো। ৯ কিয়নো যদি আমি জীয়াই থাকো, তেনেহলে দিবলগীয়াক কৰ দিয়ক; মাচুল দিবলগীয়াক মাচুল দিয়ক; প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে জীওঁ; আৰু যদি মৰো, তেনেহলে প্ৰভুৰ ভয় কৰিব লগা জনক ভয় কৰক; সন্মান কৰিবলগীয়া উদ্দেশ্যেই মৰোঁ; এই কাৰণে যদিও জীওঁ বা মৰোঁ, আমি জনক সন্মান কৰক। ১০ পৰম্পৰে প্ৰেম কৰাৰ বাহিৰে, আন প্ৰভুৰেই হৈ আছোঁ। ১১ কিয়নো মৃত্যু হোৱা সকলৰ আৰু কোনো কথাত আপোনালোক কাৰো ধৰুৱা নহ'ব; কিয়নো জীৱিত সকলৰ প্ৰভু হ'বলৈ, শ্ৰীষ্ট মৰিল আৰু জীয়াই যি জনে আন লোকক প্ৰেম কৰে, তেওঁ বিধানকো সিদ্ধ উঠিল। ১২ কিন্তু আংপুনি কিয়নো নিজৰ ভায়েৰাব সোধ-বিচাৰ কৰিলে। ১৩ কিয়নো “ব্যভিচাৰ নকৰিবা, নৰ-বধ নকৰিবা, কৰিছে? আপোনাৰ ভায়েৰাক নো কিয় হেয়জন কৰিছে? চুৰ নকৰিবা, লোভ নকৰিবা” আদি কৰি আন কোনো কিয়নো আমি সকলোৱে ঈশ্বৰৰ বিচাৰ আসনৰ আগত আজ্ঞাৰ যদি আছে, তেনেহলে এই কথাতে এইবোৰো থিয় হ'ম। ১১ কাৰণ এনেকৈ লিখা আছে, প্ৰভুৰে কৈছে, পোৱা যায়- “তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম “মোৰ জীৱনৰে শপত, প্ৰভুৰে যে কৈছে, সকলোৱে মোৰ কৰাৰা” ১০ প্ৰেমে চুবুৰীয়াৰ অনিষ্ট সাধন নকৰে; এই আগত আঁঠু ল'ব, আৰু প্ৰত্যেক জিভাই ঈশ্বৰৰ গৌৰৰ কাৰণে প্ৰেমেৰে বিধান পালন কৰা হয়। ১১ এই কাৰণে কৰিব।” ১২ এনেদৰে আমি প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ আগত আপোনালোকে এই কাল জানে যে, এতিয়াই টোপনিৰ নিজৰ বিষয়ে হিচাব দিব লাগিব। ১৩ এই কাৰণে আমি পৰা সাৰ পাৰ সময় হ'ল; কিয়নো পথমে যেতিয়া আমি কেতিয়াও পৰম্পৰৰ সোধ-বিচাৰ নকৰিম; কিন্তু ইয়াৰ বিশ্বাস কৰিলোঁ, তেতিয়াতকৈ এতিয়া পৰিআগ আমাৰ পৰিৱৰ্তে আপোনালোকে এই বিচাৰ কৰক, কোনেও ওচৰ হ'ল। ১৪ বৰ্তিৰ অধিক তাগ গ'ল, দিন ওচৰ যেন নিজ ভাইৰ আগত বিপত্তিজনক বস্তু বা ফান্দ পাতি চাপিল; এই কাৰণে আহক, আঙ্গাৰৰ কৰ্ম এৰি থৈ পোহৰ নাৰাখে। ১৫ স্বভাৱতে কোনো বস্তু যে অঙ্গটি নহয়, ইয়াক সাজ পিকোইঁক। ১৬ বঙ্গৰস, মতুতা, লম্পটি আচৰণ, মই জানো আৰু প্ৰভু ধীচূত দৃঢ় বিশ্বাস কৰোঁ; কিন্তু যি কামাত্তিলাষ, বিবাদ আৰু ঈৰ্ষ্যা, এইবোৰ ত্যাগ কৰি, দিনৰ জনে যি বস্তু অঙ্গটি বুলি জান কৰে, তেওঁলৈ সেই বস্তু উপযুক্ত শিষ্টাচৰণ কৰোঁহক। ১৭ কিন্তু আপোনালোকে প্ৰভু অঙ্গটি নহয়। ১৮ কিয়নো আপোনাৰ খোৱা বস্তুৰ দ্বাৰাই যীচু শ্ৰীষ্টৰ সেই নৈতিক চৰিত্ৰ স্থীকাৰ কৰক আৰু অভিলাষ যদি আপোনাৰ ভাই দুঃখিত হয়, তেনেহলে আপুনি প্ৰেম পূৰ্ণ কৰিবৰ বাবে নিজ নিজ মাংসৰ অৰ্থে একো আয়োজন আচৰণ কৰা নহ'ল। যি জনৰ কাৰণে শ্ৰীষ্ট মৰিল, সেই জনক আপোনাৰ খোৱা বস্তুৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট নকৰিব। ১৬

১৮ যি জন বিশ্বাসত দূৰ্বল, তেওঁক বিচাৰ নকৰি আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰক; কিন্তু বিভিন্ন মত, বিবাদ, বা সোধ-বিচাৰ কৰিবৰ অৰ্থে নহয়। ২ কোনো এজনৰ সকলো বস্তু খাবলৈ বিশ্বাস আছে; কিন্তু আনহাতে যি জন দূৰ্বল, তেওঁ কেৱল শাক-পাচলিহে থায়। ৩ যি জন লোকে সকলো থায়, তেওঁ খোৱা জনৰ বিচাৰ নকৰক আৰু যি জনে নাথায়, তেওঁ খোৱা জনৰ বিচাৰ নকৰক; কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিলে। ৪ আংপুনি

আহক। ২০ খোরা বস্তুর কারণে ঈশ্বর কর্ম বিনষ্ট নকরিব। আনন্দ আবু শাস্তিরে পরিপূর্ণ করক। ১৪ হে মোর ভাই সকলো বস্তু শুচি; তথাপি যি মানুহে যি তোজন করিলে সকল, আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ নিজৰো এই দঢ় তেওঁলৈ পৰিঘনি জন্মো, সেইটোৰেই তেওঁলৈ মন্দ। ২১ বিশ্বাস আছে যে, আপোনালোক সকলোৱে জ্ঞানত আবু মঙ্গহ খোৱা বা দ্রাক্ষাবস পান কৰা বা আন যি কাৰ্যৰ দ্বাৰাই পৰম্পৰক চেতনা দিবলৈ সমৰ্থ হৈ মঙ্গলভাৱত পৰিপূর্ণ আপোনাৰ ভাৱেৰাই দেৱী হয়, সেইভোৰ নকৰাই উচিত। হৈ আছে। ১৫ কিয়নো ঈশ্বৰে মোক দিয়া এই অনুগ্ৰহৰ ২২ আপোনাৰ যি নিৰ্দিষ্ট বিশ্বাসবোৰ আছে, সেইভোৰ কাৰণে, আপোনালোকক পুনৰ সেৱৰাবালৈ কিছুমান আপোনাৰ আবু ঈশ্বৰৰ মাজত বাখক। যি জনে যি বিষয়ক বিষয়ত বেছি সাহসেৰে লিখিলোঁ। ১৬ অনা-ইহুদী সকলে যোগ্য জ্ঞান কৰে, সেই বিষয়ত নিজৰ বিচাৰ নকৰা জন যেন পৰিত্ব আত্মাৰ দ্বাৰাই পৰিবৰ্তীকৃত নৈবেদ্য স্বৰূপে ধন্য। ২৩ কিন্তু সংশয় কৰা জনে যদি খায়, তেনেহলে পৰম গ্ৰহণীয় হয়, এই আশয়েৰে, মই অনা-ইহুদী সকলৰ তেওঁক দেৱী কৰা হ'ল; কিয়নো সেয়ে বিশ্বাসমূলক নহয়; বাবে শ্রীষ্ট যীচুৰ সেৱকৰূপে, ঈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তাৰ পৰিচৰ্যা আবু যি যি বিশ্বাসমূলক নহয়, সেই সকলোৱেই পাপ।

১৫ কিন্তু বলৱত্ত যি আমি, আমি নিজক সন্তুষ্ট নকৰি,

দূৰ্বল লোক সকলৰ দূৰ্বলতাৰূপ ভাৰ বোৱা উচিত। ২ আমাৰ প্রতিজনে নিজ চুম্বীয়াক ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবলৈ, তেওঁৰ ভাললৈ চাই, তেওঁক সন্তুষ্ট কৰক। ৩ কিয়নো শ্রীষ্টোৱে নিজকে নিজে সন্তুষ্ট নকৰিলো; কিন্তু মেনেহনেৰে লিখা আছে, বোলে, “তোমাক নিন্দা কৰা সকলৰ নিন্দাৰ মোৰ ওপৰত পৰিল”, ঠিক সেইদৰে হ'ল; ৪ কিয়নো আগেয়ে যিবোৰ কথা লিখা হৈছিল, সেইভোৰ আমি ধৈৰ্যৰে আবু শাস্ত্ৰৰ সান্ত্বনাৰে ভাৰসা পাৰলৈ আমাৰ শিক্ষাৰ কাৰণেহে লিখা হৈছিল। ৫ এতিয়া যি জন ধৈৰ্য আবু সান্ত্বনাৰ ঈশ্বৰ, তেওঁ আপোনালোকক শ্রীষ্ট যীচুৰ মত অনুসাৰে এক মন হবলে সাহায্য প্ৰদান কৰক; ৬ এইদৰে আপোনালোকে এক মনেৰে আবু একস্বৰেৰে আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্রীষ্টৰ প্ৰশংসা কৰক। ৭ এতেকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে, যেনেকে শ্রীষ্ট আপোনালোকক গ্ৰহণ কৰিলে, তেনেকে আপোনালোকেও ইজনে সিজনক গ্ৰহণ কৰক। ৮ কিয়নো মই কওঁ, ওপৰ-পুৰুষ সকলক দিয়া প্রতিজ্ঞাবোৰ নিশ্চিত কৰিবলৈ আবু ঈশ্বৰৰ সত্যতাৰ পক্ষে শ্রীষ্ট চুম্বণ হোৱা সকলৰ পৰিচাকৰ কৰা হ'ল। ৯ আবু অনা-ইহুদী লোকেও ঈশ্বৰ দয়াৰ অৰ্থে তেওঁক গৌৰৱান্বিত কৰিবলৈ, এই বিষয়ে এনে ধৰণে লিখাও আছে, “এই কাৰণে মই অনা-ইহুদী সকলৰ মাজত তোমাৰ স্তুতি কৰিম; আবু তোমাৰ নামেৰে গীতো গাম।” ১০ আকো কৈছে, “হে অনা-ইহুদী সকল, তেওঁলোকৰ সৈতে আনন্দ কৰা।” ১১ আকো, “প্ৰভুৰ প্ৰশংসা কৰা, হে সকলো অনা-ইহুদী আবু সকলোৱে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।” ১২ আকো যিচ্যায়ো কৈছে, “যিচ্যৰ পৰা এনে এটি গজালি ওলাব, যি জনে অনা-ইহুদী সকলৰ ওপৰত শাসন কৰিবলৈ উঠিব, আবু তেওঁত অনা-ইহুদী লোক সকলে ভাৰসা কৰিব।” ১৩ এতেকে আপোনালোকে যেন পৰিত্ব আত্মাৰ শক্তিৰে আশাৰ উপচি পৰিব পাৰে, তাৰ বাবে আশাৰ আকৰ ঈশ্বৰে আপোনালোক আবু বিশ্বাস কৰাৰ সকলোকে

কৰিবলৈ পালোঁ। ১৭ এতেকে, ঈশ্বৰৰ সম্বন্ধীয় কাৰ্যৰ বিষয়ে, শ্রীষ্ট যীচুত মোৰ শুধা আছে। ১৮ কিয়নো মই যে কোনো কাম কৰিছোঁ, এনে কথা মই কোৱা নাই মোৰ বাক্য আবু কাৰ্যৰ দ্বাৰা অনা-ইহুদী সকলক ঈশ্বৰৰ বাধ্য কৰিবৰ বাবে শ্রীষ্টই মোৰ যোগেদি যি কৰিছে, ইয়াৰ বাহিৰে আন একো কথা কৰলৈ সাহস নকৰোঁ। ১৯ তেওঁ আচাৰিত চিন আবু আলোকিক কাৰ্য আবু পৰিত্ব আত্মাৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই এই সকলো সাধন কৰিলৈ; তাতে মই যিৰুচালেমৰ পৰা ইল্লুৰিয়ালৈকে আবু ইয়াৰ চাৰিওফালে শ্রীষ্টৰ শুভবাৰ্তা সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিলোঁ। ২০ এইদৰে য'ত শ্রীষ্টৰ নাম কেতিয়াও প্ৰচাৰ কৰা হোৱা নাই, সেই ঠাইত শ্রীষ্টৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাৰ কৰাই মোৰ লক্ষ্য। অন্য লোকে স্থাপন কৰা মূলৰ ওপৰত সাজিবলৈ মই নিবিচাৰিলোঁ। ২১ যেনেকে লিখা আছে, বোলে, “যি সকলৰ আগত তেওঁৰ বিষয়ে সহাদ দিয়া নাই, তেওঁলোকে দেখিব, আবু যি সকলে শুনা নাই, তেওঁলোকে বুজিবা।” ২২ এই কাৰণে মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে অনেকবাৰ বাধা পালোঁ; ২৩ কিন্তু এতিয়া এইভোৰ অংশলত মোৰ কাৰ্য কৰিবলৈ ঠাই নাই, আবু বহু বছৰ ধৰি আপোনালোকৰ ওচৰত যাবলৈ ইচ্ছা কৰিছিলোঁ। ২৪ যেতিয়া মই স্পেইন দেশলৈ যাতা কৰিম, মই আশা কৰোঁ যে, মই আপোনালোকক দেখা পাম আবু তেতিয়া আপোনালোকৰ কথাত কিছু সময় তৃপ্ত হৈ, পাছত আপোনালোকৰ দ্বাৰাই তালৈ আগবঢ়াই থোৱা হ'মা। ২৫ কিন্তু মই এতিয়া পৰিত্ব লোকৰ পৰিচৰ্যাৰ অৰ্থে যিৰুচালেমলৈ যাওঁ। ২৬ কিয়নো মাকিদনিয়া আবু আখায়া দেশীয় লোক সকলে যিৰুচালেমত থকা পৰিত্ব লোক সকলৰ মাজৰ দৰিদ্ৰ সকলৰ অৰ্থে, কিছু দান কৰিবলৈ ভাল দেখিলে। ২৭ হয়, তেওঁলোকে সেই বিষয়ে সতোষজনক দেখিলে আবু প্ৰকৃততে তেওঁলোকে যিৰুচালেমত থকা পৰিত্ব লোক সকলৰ ধৰুৱাও আছিল। কিয়নো অনা-ইহুদী সকল যদি অপাৰ্থিৰ বিষয়ত তেওঁলোকৰ সহভাগী হ'ল, তেনেহলে পাৰ্থিৰ বিষয়তো তেওঁলোকৰ শুশ্ৰমা কৰিবলৈ ধৰুৱা হ'ল। ২৮ এতেকে মই যেতিয়া সেই কাৰ্য

সমাণ্ড করিম, অর্থাৎ সেই দান বৃপ্ত ফল প্রমাণসিদ্ধ করি মাত্রস্বরূপা তেওঁর মাকক মঙ্গলবাদ দিব। ১৪ আচুক্ষত, তেওঁলোকক শোধাই দিয়ার পাছত, মই স্পেইন দেশৰ ফ্লিগোন, হর্মা, পাত্রোৰা, হর্মি, আৰু এওঁলোকৰ লগৱৰ ভাই যাত্রাত থাকোতে অংপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম। ২৯ আৰু সকলক মঙ্গলবাদ দিব। ১৫ ফিললগ, যুলিয়া, নীৰিয় আৰু মই জানো যে, আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাওঁতে, শ্রীষ্টৰ তেওঁৰ ভনীয়েক আৰু ওলুম্প, এওঁলোকৰ আৰু এওঁলোকৰ আশীৰ্বাদৰ পৰিপূৰ্ণতাৰে যাম। ৩০ হে ভাই সকল, মই লগত থকা সকলো পৰিত্ব লোককো মঙ্গলবাদ দিব। ১৬ অনুৰোধ কৰোঁ, প্রভু যীচু শ্রীষ্টৰ নামৰ দ্বাৰাই আৰু পৰিত্ব আপোনালোকে পৰম্পৰে পৰিত্ব চুমাৰে মঙ্গলবাদ কৰিব। আত্মাৰ প্ৰেমৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে মোৰ অৰ্থে, ঈশ্বৰৰ শ্রীষ্টৰ সকলো মণ্ডলীয়ে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে। আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক আৰু মোৰে সৈতে প্ৰাণপণে যত্ন ১৭ হে ভাই সকল, মই আপোনালোকক মিনতি কৰোঁ যে, কৰক; ৩১ যাতে যিহুদীয়াত থকা আজ্ঞা নমনা সকলৰ পৰা যি সকলে দল দল হৈ গোট সৃষ্টি কৰি পাপক প্ৰৱোচিত মই যেন বক্ষা পাওঁ আৰু যিবুচালেমলৈ মোৰ যি পৰিচৰ্মা, কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰতি লক্ষ্য বাখিব। আপোনালোকে যি সেয়ে পৰিত্ব লোক সকলৰ আগত যেন গ্ৰহণীয় হয়। ৩২ সত্যৰ শিক্ষা পালে, তেওঁলোক সেই শিক্ষাৰ বিপৰীত; আৰু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাবে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আনন্দেৰে এনেকুৱা লোকৰ পৰা আপোনালোক দূৰত থাকিব। ১৮ গৈ, আপোনালোকৰ সৈতে যেন মোৰ প্ৰাণ জুৰাৰ পারিমা কিয়নো তেনেকুৱা লোকে আমাৰ প্রভু শ্রীষ্টৰ সেৱাকৰ্ম ৩৩ শাস্তিৰ আকৰ ঈশ্বৰ আপোনালোক সকলোৰে লগত নকৰি, নিজ নিজ পেটৰ সেৱাকৰ্ম কৰে; আৰু মধুৰ বাক্য থাকক। আমেন।

১৬ মই আপোনালোকক নিবেদন কৰিছোঁ যে, কিহঞ্জিয়া

নগৰৰ মণ্ডলীৰ পৰিচাৰিকা ফৈবি নামেৰে আমাৰ ভনীক, ২ আপোনালোকে পৰিত্ব লোক সকলৰ যোগ্যমতে প্ৰভুত তেওঁক গ্ৰহণ কৰিব আৰু আপোনালোকৰ পৰা যদি কোনো ধৰণৰ সহায় বিচাৰে, তেনেহলে সহায় কৰিব; কিয়নো তেওঁ অনেক লোকৰ সহায় আৰু মোৰ নিজৰো উপকাৰ কৰিছিল। ৩ শ্রীষ্ট যীচুত মোৰ সহকাৰী হোৱা প্ৰিষ্ঠা আৰু আক্ষিলাক মঙ্গলবাদ দিব; ৪ তেওঁলোকে মোৰ প্ৰাণৰ কাৰণে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈ সাজু আছিল; মই তেওঁলোকক ধন্যবাদ দিওঁ আৰু কেৱল মই নহয়, অনা-ইহুদী সকলৰ আটাই মণ্ডলী সকলো লোকে তেওঁলোকক ধন্যবাদ দিছে; ৫ আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীকো আপোনালোকে মঙ্গলবাদ দিব। শ্রীষ্টৰ উদ্দেশ্যে হোৱা এচিয়া দেশৰ প্ৰথম ফল, মোৰ যি প্ৰিয় ইপেনিত, তেওঁকো মঙ্গলবাদ দিব। ৬ যি মৰিয়েম আপোনালোকৰ কাৰণে বহু পৰিশ্ৰম কৰিলে, তেওঁক মঙ্গলবাদ দিব। ৭ মোৰ জ্ঞাতি আৰু লগৰ বন্দীয়াৰ আৰু পাঁচনি সকলৰ মাজত প্ৰসিদ্ধ হোৱা, মোতকোয়ো আগেয়ে শ্ৰীষ্টত আশুয় লোৱা, যি আনন্দনিক আৰু যুনিয়া, তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ দিব। ৮ প্ৰভুত মোৰ প্ৰিয় আমপিল্যাতক মঙ্গলবাদ দিব। ৯ শ্ৰীষ্টত আমাৰ সহকাৰী উৰ্বাণক আৰু মোৰ প্ৰিয় স্থাকু মঙ্গলবাদ দিব। ১০ শ্ৰীষ্টত পৰীক্ষাসিদ্ধ, আপিল্যিক মঙ্গলবাদ দিব। আৰিষ্টবুলৰ পৰিয়ালক মঙ্গলবাদ দিব। ১১ মোৰ জ্ঞাতি হেবুদিয়োনক মঙ্গলবাদ দিব। নাৰ্কিচত্তৰ যি সকল প্ৰভুত আছে, তেওঁলোকক মঙ্গলবাদ দিব। ১২ প্ৰভুত পৰিশ্ৰমকাৰণী ত্ৰফেনা আৰু ত্ৰফোচক মঙ্গলবাদ দিব। যি প্ৰিয় পঢ়ায়ে প্ৰভুত বহু পৰিশ্ৰম কৰিলে, তেওঁক মঙ্গলবাদ দিব। ১৩ প্ৰভুত মণোনীত ৰূফক, আৰু মোৰ

(aiōnios g166)

১৪ এতিয়া যীচু শ্ৰীষ্টৰ অনুগ্রহ আপোনালোক সকলৈ হওক। ২৫ এতিয়া যীচু শ্ৰীষ্টৰ

বিষয়ে যি শুভবাৰ্তা মই প্ৰচাৰ কৰিলোঁ, সেই শুভবাৰ্তাৰ

মাধ্যমত আপোনালোকক হিৰি বাখিবলৈ ঈশ্বৰৰ ক্ষমতা

আছে, অনাদি কালৰে পৰা ঈশ্বৰে তেওঁৰ বহ্য গোপনে

ৰাখিছিল, কিন্তু এতিয়া শুভবাৰ্তাৰ মাধ্যমত সেয়া প্ৰকাশ

পালে আৰু সেইদৰেই মই প্ৰচাৰো কৰিলোঁ (aiōnios

g166) ২৬ সম্পত্তি অনাদি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাৰ দৰে ভাৰবাদী

সকলে লিখা শাস্ত্ৰৰ দ্বাৰাই এতিয়া প্ৰকাশিত হ'ল আৰু

আজ্ঞাযীনতাৰ কাৰণে সকলো অনা-ইহুদী লোকৰ আগত

জনোৱা হ'ল। (aiōnios g166) ২৭ যি একমাত্ৰ প্ৰজ্ঞারান

ঈশ্বৰ, যীচু শ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই, তেওঁৰেই মহিমা চিৰকাল হওক।

আমেন। (aiōn g165)

১ করিষ্যীয়া

এজনক বাণিস্য দিছে বুলি মোর মনত নপরে। ১৭

কিয়নো শ্রীষ্টই মোক বাণিস্য দিবৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু

১ ঈশ্বৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা শ্রীষ্ট যীচুৰ আমন্ত্ৰিত পাঁচনি পৌল শুভাৰ্তাৰ প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণেহে পঠাইছে। শ্রীষ্টৰ কুচৰ

আৰু আমাৰ ভাই চোখ্নিনিৰ পৰা এই পত্ৰ। ২ এই পত্ৰ পৰাক্ৰম যেন বিফল নহয়, সেয়ে তেওঁ মোক এই শুভাৰ্তা

কৰিষ্যত থকা ঈশ্বৰৰ যি মণ্ডলী; শ্রীষ্ট যীচুৰে পৰিত্ৰ কৰিযি মানুহৰ জ্ঞানেৰেও প্ৰচাৰ কৰিবলৈ পঠোৱা নাই। ১৮

সকলক পৰিত্ৰ লোক হবলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁলোকৰ বিনাশৰ পথত চলা লোক সকললৈ কুচৰ শিক্ষা মূৰ্খতা।

আৰু সকলো ঠাইতে যি সকল লোকে আমাৰ অৰ্থাৎ কিন্তু ঈশ্বৰে পৰিত্ৰাণ কৰা যি আমি, আমালৈ ই ঈশ্বৰৰ

তেওঁলোকৰ আৰু আমাৰো প্ৰভু শ্রীষ্ট যীচুৰ নামত প্ৰাৰ্থনা শক্তিস্বৰূপ। ১৯ কাৰণ এইদৰে লিখা আছে: “মই জ্ঞানী

কৰে, সেই সকলোৰে সমীপলৈ। ৩ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু সকলৰ জ্ঞান নষ্ট কৰিম; মই বুদ্ধিমান সকলৰ বুদ্ধি ব্যৰ্থ

প্ৰভু যীচু শ্রীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি কৰিম” ২০ কিন্তু জ্ঞানী লোক ক'ত? পণ্ডিত লোকেই

হওক। ৪ শ্রীষ্ট যীচুত ঈশ্বৰে যি অনুগ্ৰহ আপোনালোকক বা ক'ত? এই জগতৰ তাৰ্কিক লোক বা ক'ত? ঈশ্বৰে

দান কৰিলে, তাৰ কাৰণে মই সদায় মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ জানো জগতৰ জ্ঞানক মূৰ্খতালৈ পৰিণত কৰা নাই? (aión

দিওঁ। ৫ আপোনালোক শ্রীষ্ট যীচুত সকলো বিষয়ত সকলো
g165) ২১ সেয়ে ঈশ্বৰৰ নিজ জ্ঞানত যেতিয়া জনিলে

ধৰণৰ বৰ্ততা দিয়াৰ ক্ষমতাৰে আৰু জ্ঞানত উপচি পৰিষেছে। যে জগতে নিজৰ জ্ঞানেৰে ঈশ্বৰক নাজানিলে, তেতিয়া

৬ তেওঁ আপোনালোকক উপচাই দিছে আৰু এইদৰেই প্ৰচাৰৰ মূৰ্খতাৰ দ্বাৰাই যি সকলে বিশ্বাস কৰে, সেই

আপোনালোকৰ মাজত শ্রীষ্ট সম্পৰ্কীয় সাক্ষ্য সত্যৰূপে সকলক উদ্বার কৰাত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হ'ল। ২২ ইহুদী সকলে

প্ৰমাণিত হৈ আছে। ৭ সেই কাৰণে আপোনালোকৰ পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ চিন বিচাৰে আৰু গ্ৰীক সকলে প্ৰজাৰ আ

আত্ৰিক বৰৰ কোনো আভাৰ নাই আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু অস্বেষণ কৰে। ২৩ কিন্তু আমি হ'লে কুচত হত হোৱা শ্রীষ্টৰ

শ্রীষ্ট প্ৰকাশিত হোৱা দিনলৈ আপোনালোকে আগ্ৰহেৰে সহস্ৰেহে প্ৰচাৰ কৰোঁ। ইহুদী লোক সকললৈ এই কথা

অপেক্ষা কৰি আছে। ৮ তেওঁ আপোনালোকক শেষলৈকে এক বিঘণি স্বৰূপ আৰু গ্ৰীক সকলৰ ওচৰত মূৰ্খতাস্বৰূপ।

বলৱত্ত কৰিব, যাতে আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্রীষ্টৰ সেইদিন ২৪ কিন্তু ইহুদী লোকেই হওক বা গ্ৰীক লোকেই হওক,

পৰ্যন্ত আপোনালোক নিৰ্দোষী, পৰিত্ৰ হৈ থাকিব। ৯ ঈশ্বৰে যি সকলক আমন্ত্ৰণ কৰিষেছে, আমি তেওঁলোকৰ

ঈশ্বৰ বিশ্বাসী; তেৱেই আপোনালোকক তেওঁৰ পুত্ৰ, ওচৰত শ্রীষ্টক ঈশ্বৰৰ শক্তি আৰু জ্ঞানস্বৰূপে প্ৰচাৰ কৰোঁ।

আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্রীষ্টৰ সহভাগিতা লাভৰ কাৰণে আমন্ত্ৰণ ২৫ কাৰণ ঈশ্বৰৰ যি মূৰ্খতা, সেয়া মানুহৰ জ্ঞানতকৈ

কৰিষেছে। ১০ কিন্তু মোৰ প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আমাৰ অধিক জ্ঞানসম্পন্ন আৰু ঈশ্বৰৰ যি দুৰ্বলতা, সেয়া মানুহৰ

প্ৰভু যীচু শ্রীষ্টৰ নামত মই আপোনালোকক বিনয় কৰোঁ শক্তিতকৈ অধিক শক্তিশালী। ১১ ভাই-ভনী সকল, ঈশ্বৰে

যে, আপোনালোকৰ পৰম্পৰৰ মাজত যেন মতৰ মিল যে আপোনালোকক আহুন কৰিষেছে, সেই বিষয়ে অলপ

থাকে; আপোনালোকৰ মাজত কোনো বিভেদ নাথাকক। ভাৰি চাওক। মানুহৰ বিচাৰত আপোনালোক বল্হতেই

আপোনালোক সকলোৰে যেন একে মন আৰু এক উদ্দেশ্যে জ্ঞানী আছিল, এনে নহয়; ক্ষমতাসম্পন্ন ব্যক্তিও যে আছিল,

হয়। ১১ মোৰ ভাই-ভনী সকল, মই ক্লোৰীৰ ঘৰৰ লোক এনে নহয় নাইবা অনেকে যে অভিজ্ঞত বংশত জনিয়ছিল,

সকলৰ পৰা শুনিবলৈ পাইছো যে, আপোনালোকৰ মাজত তেনেও নহয়। ১২ কিন্তু ঈশ্বৰে জ্ঞানৰস্তক লাজি দিবলৈ

নানা বাক-বিতঙ্গ হৈ আছে। ১৩ এতেনেহলে শ্রীষ্টক সেই সকলক ঈশ্বৰে মনোনীত কৰিলে আৰু বলৱত্তক লাজি

কৰলৈ বিচিৰিছোঁ যে, আপোনালোকৰ প্ৰতিজনে কয় “মই দিবলৈ ঈশ্বৰে জগতৰ দুৰ্বলবোৰক মনোনীত কৰিলে।

পৌলৰ দলৰ” অথবা “মই আপলোৰ দলৰ” নাইবা “মই ২৮ জগতত যি তুছ আৰু ঘৃণিত, যাৰ কোনো মূল্যই নাই,

কৈফাৰ” বা “মই শ্রীষ্ট দলৰ।” ১৪ তেনেহলে শ্রীষ্টক সেই সকলক ঈশ্বৰে মনোনীত কৰিলে যাতে জগতৰ

ভাগ কৰা হৈছে নেকি? পৌলক জানো আপোনালোকৰ মূল্যায়ন সকলক তেওঁ মূল্যায়ন কৰিব পাৰে। ১৯ ঈশ্বৰে

কাৰণে কুচত দিয়া হৈছিল? আপোনালোকে জানো পৌলৰ এই কাম কৰিলে যাতে কোনো মানুহে তেওঁৰ ওচৰত

নামেৰে বাণিস্য লৈছিল? ১৫ মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰোঁ যে অহংকাৰ কৰিব নোৱাৰে। ৩০ কাৰণ ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই

ক্ৰীষ্ণ আৰু গায়ৰ বাহিৰে আপোনালোকৰ আন কোনো আপোনালোক এতিয়া শ্রীষ্ট যীচুৰ লগত যুক্ত হ'ল। শ্রীষ্টই

এজনকো মই বাণিস্য দিয়া নাই। ১৫ গতিকে কোনেও কৰ হৈছে আমাৰ বাবে ঈশ্বৰে দিয়া জ্ঞান, তেৱেই আমাৰ

নোৱাৰিব যে আপোনালোকে মোৰ নামেৰে বাণিস্য লৈছে। জীৱনৰ ধাৰ্মিকতা, পৰিত্ৰাণ আৰু মুক্তি। ৩১ সেয়েহে

১৬ অৱশ্যে হয়, স্তোৱনাৰ পৰিবাৰৰ লোক সকলকো শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “যি জনে গৰ্ব কৰে, তেওঁ প্ৰভুতেই গৰ্ব

মই বাণিস্য দিছেঁ। এওঁলোকৰ বাহিৰে আন কোনো কৰক।”

২ হে প্রিয় ভাই আরু ভনী সকল, যেতিয়া মই পাব পাবে যে তেওঁ প্রভুক নির্দেশ দিব পাবে?" কিন্তু খীষ্টৰ
আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ ঈশ্বৰৰ নিগৃঢ়-তত্ত্ব প্ৰচাৰ মন আমাৰ অস্তৰত আছে।

কৰিছিলোঁ, তেতিয়া মই শুলা বক্তৃতাৰে বা জ্ঞানৰ উত্তমতাৰে প্ৰচাৰ কৰা নাছিলোঁ। ২ কিয়নো মই সিদ্ধান্ত লৈছিলোঁ যে, আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ সময়ত কেৱল যীচু খীষ্ট আৰু তেওঁৰ কুচীয় মৃত্যুৰ বাহিৰে আন একোৱেই নজনাম। ৩ মই আপোনালোকৰ ওচৰত দূৰ্বলতাৰে সৈতে ভয়ত অতিশয় কঁপি আছিলোঁ। ৪ তাতে মোৰ কথা আৰু মোৰ প্ৰচাৰত কোনো জ্ঞানযুক্ত মনোমোহা ভাষা নাছিল, কিন্তু সেইবোৰত আত্মাৰ শক্তিৰ প্ৰমাণ আছিল, ৫ সেয়েহে আপোনালোকৰ বিশ্বাস যেন মানুহৰ জ্ঞানত নিৰ্ভৰশীল নহৈ ঈশ্বৰৰ শক্তিত নিৰ্ভৰশীল হয়। ৬ তথাপি যি সকল লোক পৰিপক্ষ, সেই লোক সকলৰ মাজত অৱশ্যে আমি জ্ঞানৰ কথা কওঁ; সেই জ্ঞান এই পাৰ্থিৰ জগতৰ নহয় নাইবা এই যুগৰ বিনাশৰ পাত্ৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ জ্ঞান নহয়; (aión g165) ৭ কিন্তু আমি নিগৃঢ়-তত্ত্বত ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৰ কথা কওঁ। এই জ্ঞান গুণ আছিল আৰু ঈশ্বৰে এই বিষয়ে আমাৰ গৌৰৰ অৰ্থে যুগবোৰ পূৰ্বেই স্থিৰ কৰিছিল। (aión g165) ৮ এই যুগৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ কোনেও সেই জ্ঞানৰ বিষয়ে জনা নাছিল। কিয়নো, জনা হ'লে, তেওলোকে মহিমাপূৰ্ণ প্ৰভুক দ্রুত নিদিলৈহেতেন; (aión g165) ৯ কিন্তু সেই গুণত জ্ঞানৰ বিষয়ে এইদৰে লিখা আছে, 'চকুৱে যি যি নেদেখিলে, কাণে যি যি নুশমিলে, মনেও যি নাভাবিলে, সেই সকলো ঈশ্বৰক যি সকলে প্ৰেম কৰে, সেই সকলৰ বাবে তেওঁ যুগুণ কৰিলে', ১০ কিন্তু ঈশ্বৰে আত্মাৰ দ্বাৰাই সেইবোৰ আমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিলে; কাৰণ আত্মাই সকলো বিষয়ৰ অনুসন্ধান কৰে; এনে কি, ঈশ্বৰৰ নিগৃঢত্বোৰে অনুসন্ধান কৰে। ১১ কোনো এজনৰ মনৰ কথা তেওঁত থকা আত্মাৰ বাহিৰে আন কোনে জানিব পাৰে? সেইদৰে ঈশ্বৰৰ গভীৰ বিষয়বোৰো ঈশ্বৰৰ আত্মত বাহিৰে, আন কোনেও নাজানে। ১২ আমি জগতৰ আত্মা পোৱা নাই, কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ আত্মাহে পালোঁ যাতে ঈশ্বৰে অনুগ্ৰহেৰে আমাক যি সকলো দান কৰিলে সেইবোৰ বুজি পাওঁ। ১৩ আমি সেই দানবোৰৰ বিষয়ে কওঁতে, মনুযৰে জ্ঞানৰ পৰা শিক্ষা পাই নকওঁ, কিন্তু আত্মাৰ পৰা শিক্ষা পাইহে কওঁ। আত্মিক বিষয়ৰ বুজাৰলৈ আত্মিক জ্ঞানেৰে কওঁ। ১৪ কিন্তু যি সকলৰ ভিতৰত ঈশ্বৰৰ আত্মা নাই, তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ কথা গাহ নকৰে; কিয়নো তেওঁৰ মানত সেইবোৰ মুৰ্খতা। তেওঁ সেই কথাৰ তত্ত্ব পাব নোৱাৰে। কিয়নো সেই বিষয়বোৰ মাত্ৰ আত্মিকবুলোপেহে বিচাৰ কৰা হয়। ১৫ কিন্তু আত্মিক ব্যক্তি জনে সকলো বিষয়কে বিচাৰ কৰে; তেওঁ আন কাৰো বিচাৰৰ অধীন নহয়। ১৬ "কিয়নো, প্ৰভুৰ মন কোনে বুজি

৩ প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, মই আত্মিক লোকক কোৱাৰ দৰে আপোনালোকক ক'ব পৰা নাই, বৰং ত্ৰীষ্টত আপোনালোক শিশু হোৱাত, আপোনালোকৰ ওচৰত মাংসিক লোকক কোৱাৰ দৰে ক'লো। ২ মই আপোনালোকক টান আহাৰ নুখুৰাই, গাথীৰ খুৱাইছিলোঁ; কিয়নো তেতিয়া আপোনালোকে খাৰ নোৱাৰিছিল; এনে কি, এতিয়াও নোৱাৰে; ও কাৰণ আপোনালোকক এতিয়াও মাংসিক হৈ আছে। কিয়নো আপোনালোকৰ মাজত ঈৰ্যা আৰু বিবাদ থকাত আপোনালোক জানো মাংসিক নহয়? মানুহৰ দৰেই আচাৰ-ব্যৱহাৰ নকৰে নে? ৪ কিয়নো কোনোৰে "মই পৌলৰ লোক" আৰু আন কোনোৰে "মই আপলোৰ লোক" বুলি কোৱাত আপোনালোকে জানো জাগতিক মানুহৰ দৰেই ব্যৱহাৰ কৰা নাই? ৫ তেনেহলে আপলোৰ কোন? পৌলেই বা কোন? এওলোক ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক মাথোন; এওলোক ঈশ্বৰৰ যোগেদি আপোনালোক বিশ্বাসী হ'ল। প্ৰভুৰে প্ৰতিজনকে নিজ নিজ কাৰ্যবোৰ দিলো; ৬ মই বুলো, আপলোৱে পানী দিলো, কিন্তু ঈশ্বৰেহে বঢ়ালো। ৭ এতকেৰে বোওঁতা জন একো নহয় আৰু পানী দিওঁতা জনো একো নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰ, যি জনে বৃদ্ধি কৰে, তেৱেই সকলো। ৮ যি জনে বুৱে আৰু যি জনে পানী দিয়ে, দুয়ো এক। তেওঁলোক প্ৰতিজনে নিজৰ কৰ্ম অনুসাৰে নিজৰ পুৰুষ্কাৰ পাব। ৯ কিয়নো আমি পৰম্পৰে ঈশ্বৰৰ সহকৰ্মী। আপোনালোক ঈশ্বৰৰ শস্যক্ষেত্ৰ, ঈশ্বৰে সজা গৃহস্বৰূপ। ১০ ঈশ্বৰৰ যি অনুগ্রহ মোক দিয়া হ'ল, তাৰ দ্বাৰাই দক্ষ ঘৰ-সাজোঁতাৰ দৰে মই ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলোঁ আৰু তাৰ ওপৰত আনে সাজে। কিন্তু কেনেকৈ তেওঁ তাৰ ওপৰত সাজিছে, সেই বিষয়ত প্ৰত্যেকেই যেন সাৰাধান হয়। ১১ কিয়নো যি ভিত্তি আগেয়ে স্থাপন কৰা হ'ল, তাৰ বাহিৰে আন ভিত্তিমূল কোনেও স্থাপন কৰিব নোৱাৰে; যীচু খীষ্টই হৈছে সেই ভিত্তিমূল। ১২ এই ভিত্তিমূলৰ ওপৰত যদি সোণ, বৃপ্ত, মূল্যবান বত্ত, কাৰ্ত, খেৰ বা নৰাবে যদি কোনোৱে সাজে, ১৩ তেনেহলে তেওঁৰ কৰ্ম প্ৰকাশিত হ'ব; কিয়নো সেই দিনৰ পোহৰে তাক প্ৰকাশ কৰিব। কাৰণ সেইদিন অগ্ৰিম প্ৰকাশিত হ'ব; তাতে প্ৰতিজনৰ কৰ্ম কেনেকুৱা, অগ্ৰিয়ে নিজেই তাক পৰীক্ষা কৰিব। ১৪ তাৰ ওপৰত সজা কোনো জনৰ কৰ্ম যদি বয়, তেনেহলে তেওঁ পুৰুষ্কাৰ পাব। ১৫ আৰু কোনো জনৰ সজা কৰ্ম যদি পোৱে, তেনেহলে তেওঁৰ হানি হ'ব; অৱশ্যে তেওঁ নিজে উদ্বাৰ পাব, যদিও তেওঁৰ অবহু এনে লোকৰ দৰে হৰ, যি জনে অগ্ৰিম মাজেদি পাব হৈ বক্ষা পাব। ১৬ আপোনালোক যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ,

আবু ঈশ্বরৰ আত্মা যে আপোনালোকত নিবাস কৰে, ধনৰস্ত হৈছে। আমাক বাদ দিয়েই আপোনালোকে বাজত্ব ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে? ১৭ কোনোৱে যদি পাইছে। অৱশ্যে, আপোনালোকে বাজত্ব পালে ভালেই ঈশ্বরৰ মন্দিৰ নষ্ট কৰে, তেনহলে ঈশ্বৰে তেওঁকো নষ্ট হয়, তেনহলে আপোনালোকৰ সৈতে আমি ও বাজত্ব পাব কৰিব; কিয়নো ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ পৰিব আবু আপোনালোকো পাৰেঁ। ৯ কাৰণ, মোৰ ধাৰণা হয়, পাঁচনি সকল যি আমি, তেনে পৰিব। ১৮ কোনেও নিজকে নিজে নৃত্বলাঙ্কক।

ঈশ্বৰে আমাক বধ কৰিবলৈ নিয়া লোক সকলৰ দৰে আপোনালোকৰ মাজৰ কোনোৱে যদি এই যুগৰ কথাত সমদলত শৈৰৰ শাৰীৰ প্ৰদৰ্শন কৰি বাখিছে। সেয়েহে নিজকে জ্ঞানী বুলি ভাবে, তেনহলে তেওঁ জ্ঞানী হ'বলৈ আমি জগতৰ, স্বৰ্গৰ দৃতৰ আবু মনুষ্যৰ আগত এক মূৰ্খ হওক। (alioin g165) ১৯ কাৰণ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত এই কৌতুকৰ পাত্ৰ হৈছোঁ। ১০ আমি খীষ্টৰ অৰ্থে মূৰ্খ হৈছোঁ, জগতৰ জ্ঞান মূৰ্খতাৰ বুৰুপ। কিয়নো লিখা আছে, ‘তেওঁ কিন্তু আপোনালোক খীষ্টত বুদ্ধিমত্ত হৈছে। আমি দুৰ্বল, জ্ঞানী সকলক তেওঁলোকৰ ধূৰ্ততাৰ ধৰে’। ২০ পুনৰায়, কিন্তু আপোনালোক বলৱত্ত। আপোনালোক মান্যৱত্ত, “জ্ঞানী সকলৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক আসোৱা বুলি প্ৰভুৱে জানো।” ২১ কিন্তু আমি অনাদৃত। ১১ এই সময়লৈকে আমি ভোক আবু এতেকে কোনেও যেন মানুহক লৈ গৰ্ব নকৰে! কিয়নো পিয়াহত কষ্ট পাইছো। পিঙ্কনত আমাৰ জীৱ বস্ত্ৰ, আমাক সকলো আপোনালোকৰেই; ২২ শৌল, আপল্লো বা কৈফাই নিষ্ঠুৰভাৱে আঘাত কৰা হৈছে, আমি গৃহহীন। ১২ আমি হওক নাইবা এই জগত, জীৱন বা মৃহৃয়েই হওক, বৰ্তমান নিজ হাতৰে কাম কৰি কঠোৰ পৰিশ্ৰম কৰিছোঁ। লোকে বা ভবিষ্যতৰ সকলো বিষয়, এই সকলো আপোনালোকৰ; যেতিয়া আমাক নিন্দা কৰে, আমি আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ; ২৩ আপোনালোক খীষ্টৰ আবু খীষ্ট ঈশ্বৰৰ।

৮ লোক সকলৰ মাজত আমাৰ পৰিচয় এয়ে হওক যে, আমি খীষ্টৰ সেৱক আবু ঈশ্বৰৰ নিগৃঢ় তত্ত্বৰূপ ধনৰ অধ্যক্ষ। ১ কিন্তু অধ্যক্ষ জন যেন বিশ্বাসী হয়, মানুহে এনে গুণ বিচাৰে। ৩ মোৰ বিষয়ে আপোনালোকৰ দ্বাৰা বা আন কোনো মানুহৰ বিচাৰ সভাৰ দ্বাৰা যে, মোৰ বিচাৰ হয়, ই মোৰ বাবে অতি সামান্য কথা। কিয়নো মই মোৰ নিজেৰেই বিচাৰ নকৰোঁ। ৪ কিয়নো মই মোৰ নিজৰ বিৰুদ্ধে থকা একো অভিযোগৰ বিষয়ে নাজানো। কিন্তু তাৰ অৰ্থ এয়ে নহয় যে, মই নিৰ্দোষী বুলি প্ৰমাণিত; কাৰণ যি জনে মোৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, তেওঁ প্ৰভু। ৫ এতেকে আপোনালোকে প্ৰভু অহাৰ পূৰ্বেই অৰ্থাৎ সেই ঠিক কৰা সময়ৰ আগেয়ে একো বিষয়ৰে বিচাৰ নকৰিব। তেৱেই আন্দৰৰ গুপুত বিষয়বোৰ পোহৰলৈ আনিব আবু হৃদয়ৰ উদ্দেশ্যবোৰো প্ৰকাশ কৰিব। সেই কালত প্ৰতিজনে ঈশ্বৰৰ পৰা নিজৰ নিজৰ প্ৰশংসা পাৰ। ৬ প্ৰিয় তাই আবু ভনী সকল, আপোনালোকৰ কাৰণে মই মোৰ নিজৰ আবু আপল্লোৰ উদাহৰণ দি এই সকলো কথা ক'লো যাতে আপোনালোকে আমাৰ পৰা এই শিক্ষা পাই যে, “শাস্ত্ৰত যি যি লিখা আছে তাক অতিক্ৰম কৰি যাব নালাগো।” আপোনালোকৰ কোনেও যেন এজনৰ পক্ষ হৈ আন জনৰ বিপক্ষে গৰ্ব নকৰে। ৭ কিয়নো আপুনি যে আন লোক সকলতকৈ বিশিষ্ট সেয়া কোনে দেখা পায়? ঈশ্বৰৰ পৰা যি দান হিচাপে পোৱা নাই, তেনে কি বন্ধুৱেই বা আপোনাৰ আছে? আপুনি যেতিয়া দান হিচাপে পাই, তেতিয়া দান নাই। এনে কি শুনিবলৈ পাইছোঁ আপোনালোকৰ মাজৰ যেন পোৱা নাই, এনে দিবাবোধ কৰি অহংকাৰ কিয় এজনে নিজৰ পিতৃৰ ভাৰ্য্যাকে বাখিছে। ২ আপোনালোকে কৰে? ৮ আপোনালোকৰ যি প্ৰয়োজন সেই সকলো পাই তথাপি নিজৰ বিষয়ে অহংকাৰহে কৰি আছে। ইয়াৰ আপোনালোক এতিয়া পূৰ্ণ হৈ আছে। এতিয়া আপোনালোকে পৰিৱৰ্তে আপোনালোকে জানো শোক কৰা উচিত

नाहिल? एने कर्म यि जन ब्यक्तिये करिछे, तेऊंक आपोनालोके जानो अति सामान्य विषयबोर विचार मेन आपोनालोकर माजर परा बाहिर करि दिया करिब नोराबे? त आपोनालोके नाजाने नेकि ये, हय। ३ श्रीरेरे अनुपस्थित थाकिलेओ, आत्रात महि आमि स्वर्गर दृत समूहरो विचार करिय? यदि सेये आपोनालोकर लगत आछौँ; यि ब्यक्तिये एने प्रकारर हय, तेनेहलेतो एই जीरन सम्पर्कीय विषयबोर अति कार्य करिछे, उपस्थित थकार दरे महि तेऊंव विषये विचार साधारण कथा। ४ एतेके आपोनालोकर द्वारायेइ यदि करिलौँ। ५ आपोनालोके येतिया आमार प्रभु यीचूर दैनिक जीरन सम्पर्कीय विषयबोरर सोध-विचार करा हय, नामेरे एकत्रित हय, मोर आत्राओ आमार प्रभु यीचूर तेनेहले यि सकल मण्डलीर लोक नहय, एने लोकक शक्तित सेहि ठाईत थकात महि एहि मानुहर विचार करिलौँ। आपोनालोके किय विचारकर आसनत बहुराई? ५ ५ तेनेकुरा मानुहक मांसर विनाशर अर्थे चयतानर हातत आपोनालोकक लाज दिवर कारणे महि एहि कथा कैहेँ। शोधाइ दिया उचित, याते प्रभु यीचूर दिना तेऊंव आत्राइ आपोनालोकर माजत संचाइ एने कोनो ज्ञानरान परित्राण पाय। ६ आपोनालोके अहंकार करा भाल नहय; लोक एजनो नाइ नेकि, यि जने भाइ, भनी सकलर अलप खमिरे ये सना पिठागुड्डिर गोटेइ लदा फुलाइ, माजत विबाद ह'ले, सेहिबोर सोध-विचार करि निस्पत्तिर इयाक आपोनालोके नाजाने ने? ७ निजके शुचि करि बाबे ठारर करिब पारे? ८ किन्तु तार सलनि एनेकुरा पुरुण खमिर दूर करि गोलोक याते, आपोनालोक सना हय ये, एजन विश्वासी भाये आन विश्वासी भाइर विबुद्धे पिठागुड्डिर नतुन लदा ह'व पारे; कारण आपोनालोकतो आदालतले याय गोचर दिये, ताको अविश्वासी सकलर एतिया खमिर नोहोरा पिठार दरे। पुरुण खमिर दूर आगत। ९ आपोनालोक श्रीष्टियान सकले इजने सिजनर करब। कारण आमार निष्ठारपर्वर मेर पोरालिरूपे यि विबुद्धे गोचर दि आছे, ताते एटाइ प्रमाण हय ये जनक बलिदान करा हल, तेऊं औष्ट। १० एतेके आहक, आपोनालोक पराजित है आछे। तातकै बरधं अन्याय आमि पुरुण खमिरब पिठारे अर्थां पाप स्वतर आरु सहन नकरे किय? निजरो हानि हबलै किय निदिये? ११ दुष्टतारे नहय, किन्तु सरलता आरु सत्यतार खमिरविहीन किन्तु तार सलनि आपोनालोके निजेइ अन्याय करि आछे पिठारे पर्व पालन करोहक। १२ महि योर प्रत्र लिखिलो आरु आन लोकक ठगाइ आछे; तेऊंलोक आपोनालोकर ये, आपोनालोके मेन ब्यातिचारी मानुहरे सेते आलाप- निजरेइ भाइ-भनी। १३ यि सकले अधर्म आचरण करे ब्यरहार नकरे। १४ किन्तु सेहि बुलियेइ ये एहि जगतर तेऊंलोक ये ईश्वरब बाज्यर अधिकारी नह'व, सेहि सेहि ब्यातिचारी, लोभी, प्रथंक वा मूर्तिपूजक लोक सकलर विषये नाजाने नेकि? आपोनालोक आस नह'व; यि सेते एकेबाबे आलाप-ब्यरहार करिब नालागे, एने सकल अनेतिक योनाचारत ब्यातिचारी, अधर्म, मूर्तिपूजक, नहय; कारण सेये ह'ले, आपोनालोक जगतरे बाहिर परब्रह्मामी, पुरुष वेश्या, पुंगमेथुनी आदि अभ्यासत लिष्ट हव लगा हव। १५ महि एतिया आपोनालोकले लिखिहेँ हय, १६ यि सकल चोर, लुभीया, मल्लीया, पर्वनिदाकारक ये, श्रीष्ट भाइ वा भनी बुलि परिचित कोनो मानुह यदि आरु प्रतारक, तेऊंलोक ईश्वरब बाज्यर अधिकारी नह'व। ब्यातिचारी, लुभीया, मूर्तिपूजक, निदक, मतलीया, प्रथंक ११ आपोनालोके कोनो कोनो तेनेकुरा लोक हय, तेनेहले तेऊंवे सेते आलाप-ब्यरहार, एने कि, आहिल; किन्तु एतिया आमार प्रभु यीचूर श्रीष्टर नामेरे आरु खोरा बोराओ नकरिब। १२ कारण मण्डलीर बाहिरब मानुहर ईश्वरब आत्रारे आपोनालोक घोत ह'ल, परिक्रातृ विचार करिबलै मोर कि दरकार? मण्डलीर भितरब मानुहर ह'ल, आरु धार्मिक बुलि गणित ह'ल। १३ “मोले सकलो विचार जानो आपोनालोके नकरे? १४ किन्तु बाहिरब विधान सन्नात”, किन्तु सकलोरेइ इतिजनक नहय। सकलो मानुहर विचार ईश्वरेहे करे। “आपोनालोकर माजर करिबलै मोर अधिकार आछे, किन्तु एकोबे महि दास परा सेहि दुष्ट लोकक बाहिर करि दियक।”

१४ “पेट्र कारणेइ आहार; आहारब कारणेण पेटे”; किन्तु ईश्वरे एहि दुयोको लोप करिब। तथापि

६ आपोनालोकर माजत काबोवार यदि आन एजनर विचार येतियोग कराब कारण थाके, श्रीरब ब्यातिचारब काबणे नहय, प्रभुर काबणेहे आरु प्रभुओ तेनेहले तेऊं कोन साहसत ईश्वरब परित्र लोकर श्रीष्टर काबणेहे; १५ ईश्वरे निजर शक्तिरे प्रभुक तुलिले ओचरले नायाय, एजन अविश्वासी विचारकर अर्थां आरु आमाको तुलिब। १६ आपोनालोकर श्रीष्टर ये, अधर्म लोकर कायलै गै विचारब समाधान विचारेव? तेनेहले, श्रीष्टर अঙ्ग-प्रत्यक्ष, इयाक आपोनालोके नाजाने ने? १७ आपोनालोके जानो नाजाने, ये ईश्वरब परित्र सेते युक्त करिब ने? एने नह'वक। १८ यि जन वेश्यात लोक सकलेइ जगतर सोध-विचार करिब? येतिया आसक्त लोक, तेऊं ताइरे सेते एक देह हय, इयाक आपोनालोकेइ जगतर विचार करिब, तेनेहले एतिया

আপোনালোকে নাজানে নেকি? কিয়নো শাস্ত্রত আছে, স্বামীর সৈতে থাকিবলৈ সন্ধত হয়, তেনেহলে স্বামীয়ে “তেওঁলোক দুয়ো এক দেহ হ'ব”। ১৭ কিন্তু যি জন প্রভৃত তেওঁক পরিত্যাগ নকৰক। ১৩ আকৌ কোনো মহিলাৰ যদি আসস্ত লোক, তেওঁ তেরেঁ সৈতে এক আজ্ঞা হয়। ১৮ অবিশ্বাসী স্বামী থাকে আৰু সেই স্বামী যদি তেওঁ সৈতে ব্যভিচাৰৰ পৰা পলাওক। মানুৰে যি পাপ কাৰ্য কৰে, থাকিবলৈ সন্ধত হয়, তেনেহলে তেওঁ যেন সেই স্বামীক সেইবোৰ তেওঁৰ শৰীৰৰ বাহিৰত কৰে; কিন্তু যি কোনোৱে পৰিত্যাগ নকৰে। ১৪ কিয়নো বিশ্বাসী তাৰ্যাৰ যোগেন্দ্ৰিয়ে ১৯ আপোনালোকৰ শৰীৰ যে দুশ্খৰ মন্দিৰ আৰু দুশ্খৰ সেই বিশ্বাস নকৰা ভাৰ্যাই পৰিত্রাতা লাভ কৰে; এনে পৰা পোৱা পৰিত্র আজ্ঞা যে আপোনালোকৰ অন্তৰত থাকে, নহ'লে, আপোনালোকৰ সন্তানবোৰ অশুচি হ'লহেঁতেন; ইয়াক আপোনালোকে নাজানে নে কি? আপোনালোক কিন্তু এতিয়া সিহঁত পৰিত্র সন্তান। ১৫ তথাপি অবিশ্বাসী এতিয়া নিজৰ নহয়। ২০ কিয়নো আপোনালোকক মূল্য দি সঙ্গীজনে বিশ্বাসীজনক যদি এৰি গুছি যায়, তেনেহলে কিনা হৈছে; এই হেতুকে আপোনালোকৰ শৰীৰৰ দ্বাৰা তেওঁ যাঁওক। এনে কথাত ভাই বা ভৱী গৰাকী তেওঁলোকৰ দুশ্খৰ মহিমাস্তুত কৰক।

৭ এতিয়া আপোনালোকে মোলৈ যি বিষয়ে লিখিছিল,
সেই বিষয়ে উত্তৰ দিওঁ; এজন পুৰুষে বিয়া নকৰাই ভাল; ২ কিন্তু নানান ব্যভিচাৰ কাৰ্যত পৰীক্ষিত নহ'বলৈ প্রতিজন পুৰুষৰ নিজা ভাৰ্যা হওক আৰু প্রতি গৰাকী মহিলাৰ নিজা স্বামী হওক। ৩ শৰীৰৰ অধিকাৰ হিচাপে স্বামীয়ে ভাৰ্যাক আৰু সেইদৰে ভাৰ্যায়ো স্বামীক তেওঁৰ পাৰলগীয়া দিয়ক। ৪ ভাৰ্য্যাৰ নিজৰ শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, স্বামীৰহে আছে; সেইদৰে স্বামীৰো নিজ শৰীৰৰ ওপৰত কোনো ক্ষমতা নাই, ভাৰ্য্যাৰহে আছে। ৫ আপোনালোকে ইজনে সিজনক শৰীৰৰ মিলনত বঢ়িত নকৰিব, কেৱল প্রাৰ্থনা কৰাৰ বাবে দুয়োৱে এক পৰামৰ্শ হৈ অলপ সময়ৰ কাৰণে পৃথকে থাকিব পাৰে; পাছত পুনৰ একেলগো মিলিত হ'ব, যাতে ইন্দ্ৰিয়ৰ আত্মসংযমৰ অভাৱত চৰতানে আপোনালোকক পৰীক্ষাত নেপেলায়। ৬ মই এই সকলোক কথা আপোনালোক আজ্ঞাৰ দিয়াৰ দৰে যে কৈছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু অনুমতিহে মাথোন দিছোঁ। ৭ মোৰ ইচ্ছা, সকলোৰেই যেন মোৰ নিচিনা হয়। কিন্তু প্ৰত্যেকে দুশ্খৰ পৰা ভিন্ন ভিন্ন বৰ দান পাইছে, এজনে এক প্ৰকাৰে, আন জনে আন প্ৰকাৰে। ৮ অবিবাহিত আৰু বিধৰা সকলক মই কঙ্গ, তেওঁলোকে মোৰ নিচিনাকৈ যদি থাকিব পাৰে, তেনেহলে ভাল। ৯ কিন্তু ইন্দ্ৰিয়-দমন কৰিব নোৱাৰিলে, বিয়া হোৱা উচিত; কিয়নো কামাহিত জুলাতকৈ বিয়া কৰোঁৱাই ভাল। ১০ এতিয়া বিবাহিত লোক সকলক মই এই আজ্ঞা দিওঁ - অৱশ্যে মই নহয়, এই আজ্ঞা প্ৰভুৰেই, “কোনো ভাৰ্যাই যেন স্বামীক পৰিত্যাগ নকৰে।” ১১ কিন্তু যদি তেওঁ স্বামীক এৰি গুছি যায়, তেনেহলে তেওঁ বিয়া নকৰাকৈ থকা উচিত অথবা তেওঁ যেন স্বামীৰ সৈতে মিলন হওক; — আৰু “স্বামীয়োও নিজ ভাৰ্যাক পৰিত্যাগ নকৰক।” ১২ এতিয়া আন সকলোলৈকে অৱশ্যে প্ৰভুৰে নহয়, কিন্তু মইহে কঙ্গ, যদি কোনো ভাইৰ ত্ৰীষ্টত বিশ্বাস নকৰা ভাৰ্যা থাকে আৰু তেওঁ যদি

টেওঁলোক শান্তিৰে থাকিবৰ কাৰণে আমন্ত্ৰণ কৰিছে।
দুশ্খৰে আমাক শান্তিৰে থাকিবৰ কাৰণে আমন্ত্ৰণ কৰিছে।
১৬ হে বিশ্বাসী তাৰ্যা, তোমাৰ স্বামীক তুমি পৰিত্রাণ কৰাব পাৰিবা নে, সেই কথা তুমি কেনেকৈ জানা? হে বিশ্বাসী স্বামী, তোমাৰ ভাৰ্যাক তুমি ও পৰিত্রাণ কৰাব পাৰিবা নে, সেই কথা তুমি কেনেকৈ জানা? ১৭ প্ৰভুৰে যাক যেনে দায়িত্ব দিছে আৰু দুশ্খৰে যাক যিহলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিছে, প্ৰতিজনে সেই অনুসাৰেই জীৱন-যাপন কৰক। সকলো মঙ্গলীতে মই এই নিয়ম কৰিছোঁ। ১৮ কোনোৰা চূম্বৎ হোৱা অৱস্থাত আমন্ত্ৰণ হৈছে নেকি? তেওঁ চূম্বৎ হোৱাতে থাকক; কোনোৰা চূম্বৎ নোহোৱা অৱস্থাত আমন্ত্ৰণ হৈছে নেকি? তেওঁ চূম্বৎ হোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। ১৯ চূম্বৎ হওক বা নহওক, সেইটো গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় নহয়, কিন্তু দুশ্খৰে আজ্ঞা পালন কৰাই হ'ল সাৰ কথা। ২০ দুশ্খৰে যাক যি অৱস্থাতে আমন্ত্ৰণ কৰিছে, তেওঁ সেই অৱস্থাতে থাকক। ২১ যেতিয়া দুশ্খৰে তোমাক আমন্ত্ৰণ কৰিছিল, তেওঁ কেনি তুমি দাস আছিলা নেকি? ইয়াকে লৈ একো চিন্তা নকৰিবা; অৱশ্যে যদি মুক্ত হোৱাৰ সুযোগ পোৱা, তাক গ্ৰহণ কৰা। ২২ দাস অৱস্থাত যি জনক প্ৰভুৰে আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁ প্ৰভুৰ মুক্ত লোক। সেইদৰে, যি জনক মুক্ত অৱস্থাত বিশ্বাসলৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, তেওঁ শ্ৰীষ্টৰ দাস। ২৩ মূল্য দি আপোনালোক সকলোকে কিনা হৈছে, সেয়ে মানুৰ দাস নহ'ব। ২৪ ভাই-ভনী সকল, আমি প্ৰতিজন যি অৱস্থাত বিশ্বাসলৈ আমন্ত্ৰণ কৰলোঁ, আমি সেই অৱস্থাতে দুশ্খৰে সৈতে থাকোঁক। ২৫ যি সকলৰ বিয়া হোৱা নাই, তেওঁলোকৰ বিষয়ে মই প্ৰভুৰ পৰা কোনো আজ্ঞা পোৱা নাই; তথাপি এই বিষয়ত এজন বিশ্বাসযোগ্য লোক হিচাপে প্ৰভুৰ দয়াত মই নিজস্ব মত প্ৰকাশ কৰিছোঁ। ২৬ সেয়ে মোৰ ভাৰ হয়, বৰ্তমান এই সঞ্চাটময় সময়ৰ কাৰণে এজন ব্যক্তিৰ পক্ষে তেওঁ যেনে আছে, তেনে থকাই ভাল। ২৭ তুমি কোনো মহিলাৰে সৈতে প্ৰতিজন দ্বাৰা বিবাহ বন্ধনত আছা নেকি? তেনেহলে মুক্ত হ'বলৈ চেষ্টা নকৰিবা। তুমি

ଭାର୍ଯ୍ୟାର ପରା ମୁକ୍ତ ହେ ଆଜା ନେକି ଅର୍ଥାତ୍ ଅବିବାହିତ ନେକି? ସ୍ଵାମୀର ମୃତ୍ୟୁ ହ'ଲେ ତେଓ ମୁକ୍ତ; ତେତିଆ ତେଓ ଯାକେ ଇଚ୍ଛା ତେନେହଲେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ପାବଲେ ଚେଷ୍ଟା ନକରିବା। ୨୮ କିନ୍ତୁ ତ୍ରମି ଯଦି କରେ, ସେଇ ଜନଲୈକେ ବିଯା ହବ ପାରେ; ଅରଶ୍ୟ ସେଇ ଲୋକ ବିଯାଓ କରେଇବା, ତାତ ତୋମାର କୋନୋ ପାପ ନହ୍ୟ。 କୋନୋ ଯେଣ ପ୍ରଭୃତ ବିଶାସକାରୀ ହ୍ୟ । ୪୦ କିନ୍ତୁ ମୋର ବିବେଚନାତ କୁମାରୀଯେ ଯଦି ବିଯା କରାଇ, ତେନେହଲେ ତେରୋ ପାପ ନକରେ । ତାଇ ଯେନେକେ ଆହେ ଯଦି ତେନେକେଯେ ଥାକେ, ତେନେହଲେ କିନ୍ତୁ ଯି ସକଳେ ବିଯା କରାଇ, ତେଓଲୋକେ ଜୀବନତ ନାନା ଆବୁ ଅଧିକ ସୁଖୀ ହବ । ମହି ତାରୋ ଯେ ମୋତୋ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆତ୍ମା ଧରନର ସମସ୍ୟାତ ପରିବ ଲାଗିବ । ମହି ଏହି ସକଳାରେ ପରା ଆହେ ।

ଆପୋନାଲୋକକ ବେହାଇ ଦିବ ବିଚାରୋ । ୨୯ କିନ୍ତୁ, ହେ ଭାଇ-ଭନୀ ସକଳ, ମହି ଇଯାକେ କଣ୍ଠ, ସମୟ କମ । ଏତିଯାର ପରା ଯି ସକଳର ଭାର୍ଯ୍ୟ ଆହେ, ତେଓଲୋକେ ଏନେଭାରେ ଚଳକ ଯେଣ ତେଓଲୋକର ଭାର୍ଯ୍ୟ ନାଇ; ୩୦ ଯି ସକଳେ କ୍ରମନ କରିଛେ, ତେଓଲୋକେ ଏନେଭାରେ ଚଳକ ଯେଣ କ୍ରମନ କରା ନାଇ; ଯି ସକଳେ ଆନନ୍ଦ କରିଛେ, ତେଓଲୋକେ ଏନେଭାରେ ଚଳକ ଯେଣ ଆନନ୍ଦ କରା ନାଇ; ଯି ସକଳେ କୋନୋ ବଞ୍ଚି କରିଛେ, ତେଓଲୋକେ ଏନେଭାରେ ଚଳକ ଯେଣ ତେଓଲୋକର ନିଜର ଏକୋ ନାଇ । ୩୧ ଯି ସକଳ ଜାଗତିକ ବିଷୟର ଜଡ଼ିତ, ତେଓଲୋକେ ଯେଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ତାତ ଆସନ୍ତ ନହ୍ୟ; କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଧାରା ଲୁଷ୍ଟ ହ'ବ ଧରିଛେ । ୩୨ ମହି ବିଚାରୋ, ଆପୋନାଲୋକେ ଯେଣ ଚିନ୍ତା-ଭାରନାର ପରା ମୁକ୍ତ ହେ ଥାକିବ ପାରେ । ଅବିବାହିତ ଜନେ ପ୍ରଭୁର ବିଷୟବୋର ଭାବେ; ତେଓ ଚିନ୍ତା କରେ କେନେକେ ତେଓ ପ୍ରଭୁର ସୁନ୍ଦର କରିବ । ୩୪ ତେଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବୁ ଭାର୍ଯ୍ୟ ଦୂର୍ୟ ଦିଶିତ ଭାଗ ହ୍ୟ । ମେଇଦରେ ଏଗରାକୀ ଅବିବାହିତା ବା କୁମାରୀ ମହିଲାଇ ପ୍ରଭୁର ବିଷୟେ ଚିନ୍ତା କରେ ଯେଣ ତେଓ ଦେହ ଆବୁ ଆଭାତ ପ୍ରବିତ୍ର ହ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ବିବାହିତା ମହିଲାଇ ସଂସାରର ବିଷୟବୋର ଭାବେ; ତେଓ ଚିନ୍ତା କରେ କେନେକେ ସ୍ଵାମୀର ସଙ୍ଗଟ କରିବ । ୩୫ ମହି ଆପୋନାଲୋକର ହିତର ଅର୍ଥେଇ ଏହି କଥା କୈଛା । ଆପୋନାଲୋକର ଓପରତ କୋନୋ ବିଧିର ବୋଜା ଜାପି ଦିବଲେ ନହ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆପୋନାଲୋକେ ଯେଣ ଶିଷ୍ଟ ଆଚରଣ କରେ ଆବୁ ମନୋଯୋଗେରେ ପ୍ରଭୃତ ଆସନ୍ତ ହେ ଥାକେ । ୩୬ ତଥାପି ଯଦି କୋନୋ ମାନୁହର ବୋଧ ହ୍ୟ ଯେ ତେଓର କୁମାରୀ ବାଗଦତ୍ତର ପ୍ରତି ତେଓ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରା ନାଇ, ଯଦି ତାଇର ବିଯାର ବସ୍ସ ପାର ହେ ଗୈଛେ ଆବୁ ଯଦି ତେଓର ବିଯା ହୋରାର ଅତି ପ୍ରଯୋଜନ ବୋଧ ହ୍ୟ, ତେନେହଲେ ତେଓ ନିଜର ଇଚ୍ଛାମତେ ତାଇକ ବିଯା କରକ; ତାତ ପାପ ନହ୍ୟ । ୩୭ କିନ୍ତୁ ଯଦି ତେଓ ବିଯା ନକରାବଲେ ମନତେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଲୟ, ତେନେହଲେ ତେଓ ଓପରତ କୋନୋ ଚାପ ନାଇ । ତେଓ ନିଜର ଇଚ୍ଛାକ ନିୟମଣ କରିବ ପାରେ, ଆବୁ ତେଓ ଯଦି ତାଇକ କୁମାରୀଭାବେ ରାଖିବ ବିଚାରେ, ତେନେହଲେ ତେଓ ଠିକ କାର୍ଯ୍ୟଇ କରେ । ୩୮ ଏତେକେ ଯି ଜନେ ତେଓର ବାଗଦତ୍ତ କୁମାରୀକ ବିଯା କରାଯା, ତେଓ ଠିକ କାର୍ଯ୍ୟଇ କରେ ଆବୁ ବିଯା ନକରା ଜନେ ତାତକୈୟେ ଭାଲ କର୍ମ କରେ । ୩୯ ସ୍ଵାମୀ ଯିମାନ ଦିନ ଜୀଯାଇ ଥାକେ, ସିମାନ ଦିନଲୈକେ ଭାର୍ଯ୍ୟ ତେଓ ବନ୍ଧନତ ଆବନ୍ଦ ଥାକେ । କିନ୍ତୁ ତାଇର

b ଏହିବାର ମହି ଦେରତାର ମୂର୍ତ୍ତିଲେ ଉଂସର୍ଗ କରା ପ୍ରସାଦର ବିଷୟେ କୈଛେ । ଆମି ଜାନୋ ଯେ “ଆମାର ସକଳାରେ ଜ୍ଞାନ ଆହେ” । ଜାନେ ଅହିକାର ଜନ୍ମାୟ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରେମ ଗଢ଼ ଦିଯେ । ୨ ଯଦି କୋନୋରେ କିବା ବିଷୟତ ସକଳେ ଜାନୋ ବୁଲି ଭାବେ, ତେନେହଲେ ତେଓ ଯିବୁପେ ଜନା ଉଚିତ, ସେଇଭାବେ ଏତିଯାଓ ନାଜାନେ । ୩ କିନ୍ତୁ କୋନୋରେ ଯଦି ଦ୍ୱିତୀୟର ପ୍ରେମ କରେ, ତେନେହଲେ ଦ୍ୱିତୀୟର ତେଓ ଜାନେ । ୪ ମୂର୍ତ୍ତିଲେ ଉଂସର୍ଗ କରା ପ୍ରସାଦର ଶୋରାର ବିଷୟେ କଣ୍ଠ; ଆମି ଜାନୋ ଯେ “ଜଗତ ଖନତ ଦେରତା ବୁଲି ଆଚଲତେ ଏକୋରେ ନାଇ” ଆବୁ “ଏଜନ ଦ୍ୱିତୀୟର ବାହିରେ ଆନ ଦ୍ୱିତୀୟ ନାଇ” । ୫ କିଯନୋ ସର୍ବତେ ହୁଏକ ବା ପୃଥିବୀତେ ହୁଏକ, ଦେର-ଦେରୀ ବୁଲି କୋରା “ବହୁତୋ ଦେରତା ଆବୁ ବହୁତୋ ପ୍ରତ୍ନ” ଥାକିଲେଓ, ୬ କିନ୍ତୁ ଆମାର କାରଣେ ଏକମାତ୍ର ଏଜନ ପିତ୍ତ ଦ୍ୱିତୀୟର ଆହେ । ତେଓ ପରାଇ ସକଳାବୋର ସୃଷ୍ଟି କରା ହୈଛେ ଆବୁ ଆମି ତେଓର କାରଣେ ଜୀଯାଇ ଆହେଁ । ଆମାର ପ୍ରଭୁ ମାତ୍ର ଏଜନ । ତେଓ ଯୀଚୁ ତ୍ରୀଷ୍ଟ । ତେଓର ଦ୍ୱାରାଇ ସକଳେ ସୃଷ୍ଟ ଆବୁ ଆମି ଜୀଯାଇ ଆହେଁ । ୭ କିନ୍ତୁ ସକଳାବୋର ଏମେ ଜାନ ନାଇ; କିଯନୋ କୋନୋ ଲୋକର ପୂର୍ବ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାର ଅଭ୍ୟାସ ଏତିଯାଲୈକେ ଥକାତ, ତେଓଲୋକେ ଦେରତାଲୈ ଉଂସର୍ଗ କରା ଖୋରା ବଞ୍ଚ ଏତିଯାଓ ପ୍ରସାଦ ବୁଲି ଖୀୟ; ତାତେ ତେଓଲୋକର ବିବେକ ଦୂର୍ବଳ ହୋରାତ, ମେୟେ ଅଶୁଭ ହ୍ୟ । ୮ ଖୋରା ବଞ୍ଚି ଦ୍ୱାରା ଆମି ଦ୍ୱିତୀୟର ଆଗତ ପ୍ରହଣ୍ୟୋଗ୍ୟ ନହ୍ୟ । ଆମି ନାଖାଲେଓ ଆମାର କ୍ଷତି ନହ୍ୟ ବା ଖାଲେଓ ଆମାର ଲାଭ ନହ୍ୟ । ୯ କିନ୍ତୁ ସାରଧାନ! ଯି ସକଳ ବିଶ୍ୱାସତ ଦୂର୍ବଳ, ଆପୋନାଲୋକର ଏହି ସ୍ଵାଧୀନତା ତେଓଲୋକଲେ ଯେଣ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ଖୁଟରା ମୂଢାସ୍ଵରୂପ ନହ୍ୟ । ୧୦ ତୋମାର ଜାନ ଆହେ, କିନ୍ତୁ ଯି ଜନର ବିବେକ ଦୂର୍ବଳ, ତେଓ ଯଦି ତେଓଲୋକର ହିତର ଅର୍ଥେଇ ଏହି କଥା କୈଛା । ୧୧ ଏହିଭାବେ ତୋମାର ଜାନର ଦ୍ୱାରା ମେଇ ଦୂର୍ବଳ, ତେଓ ଯଦି ତେଓଲୋକର ବିବେକର ଭାଇ ବୋଜା କରିବାକି ଥାବା ପାଇଁ ଦେହରତ ବାହିର ପାଇଁ ଦେରତାର ମନ୍ଦିରତ ବାହି ପ୍ରସାଦ ଖୋରା ଦେଖା ପାଇଁ, ତେନେହଲେ ତେଓ ନିଜର ଇଚ୍ଛାମତେ ତାଇକ ବିଯା କରକ; ତାତ ପାପ ନହ୍ୟ । ୧୨ ଏତେକେ କୋନୋ ବଞ୍ଚିରେ ଏହିବାର ଭାଇ-ଭନୀ ସକଳର ବିବୁଦ୍ଧେ ଏହିଦେବେ ପାପ କରି ତେଓଲୋକର ଦୂର୍ବଳ ବିବେକତ ଆଘାତ କରିଲେ, ଆପୋନାଲୋକକେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟର ବିବୁଦ୍ଧେ ପାପ କରା ହ୍ୟ । ୧୩ ଏତେକେ ଶୋରା ବଞ୍ଚିରେ ଏହି ମୋର ଭାଇ-ଭନୀର ବାବେ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଵରୂପ ହ୍ୟ, ତେନେହଲେ ଭାଇ-ଭନୀର ପାପର କାରଣ ନହ୍ୟଲେ ମହି ପୁନର କେତିଯାଓ ମଞ୍ଜନ ନାଖାଓ । (aiōn g165)

৯ মই স্বাধীন নহয় নে? মই পাঁচনি নহয় নে? আমাৰ থভু ভাল। ১৬ কাৰণ মই শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিলেও তাৰ বাবে

ঝীুক মই জানো দেখা নাই? প্ৰভৃত কৰা মোৰ কৰ্মৰ গৰ্ব কৰা নাই, কাৰণ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা মোৰ কৰ্তব্য, ফল আপোনালোকেই জানো নহয়? ২ মই অংৱনলোকলৈ আৰু যদি মই শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ নকৰোঁ; তেতিয়াহলে এইটো পাঁচনি নহ'লেও, একমাত্ৰ আপোনালোকেই মোক পাঁচনি মোৰ কাৰণে অতি সন্তোষৰ বিষয়। ১৭ কিয়নো মই যদি পদ পোৱা লোক বুলি মানে; কিয়নো প্ৰভৃত মই যে এজন নিজৰ ইচ্ছাবে প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেনেহলে মোৰ পুৰুষৰ পাঁচনি তাৰ প্ৰমাণ আপোনালোকেই। ৩ আমাৰ সোধ- আছো তথাপি মোৰ ওপৰত সেই দায়িত্ব আছে বাবেই বিচাৰ কৰা সকলৰ বাবে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমাৰ মই কৰোঁ। ১৮ তাতে মই কি পুৰুষৰ পাম? যেতিয়া উভৰ এয়ে। ৪ আমাৰ জানো ভোজন আৰু পান কৰাৰ আমি শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰোঁ তেতিয়া এই শুভবাৰ্তা মই ক্ষমতা নাই? ৫ অন্যান্য পাঁচনি আৰু প্ৰভুৰ নিজৰ ভায়েক, বিনামূলীয়াকৈ প্ৰচাৰ কৰোঁ এনেদৰে প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে ভন্নীয়েক সকলৰ লগতে কৈফোৱা যেনেকৈ কৰে, তেনেকৈ আমাৰ যি বেতন পোৱাৰ ক্ষমতা আছে, তাক আমি ব্যৱহাৰ আমাৰ জানো কোনো বিশ্বাসীক ভাৰ্যা হিচাপে লগত কৰা নাই। ১৯ যদি মই স্বাধীন, তথাপি মই নিজকে লৈ যাবলৈ ক্ষমতা নাই? ৬ বাৰ্ণৰু আৰু ময়েই কেৱল সকলোৰে দাস কৰিলোঁ, যেন তাতে মই অনেকক ছীষ্টৰ জীৱিকা নিৰ্বাহ কৰিবৰ কাৰণে কাৰ্য কৰিব লাগে নেকি? কাৰণে জয় কৰিব পাৰোঁ। ২০ ইহুদী সকলক জয় কৰিবৰ ৭ কোন সৈনিকে নিজৰ খৰছত সৈন্য দলত থাকে? যি কাৰণে, ইহুদী সকলৰ ওচৰত ইহুদীৰ নিচিনা হ'লো। যদি ও জনে দুক্ষাবাৰী পাতে তেওঁ কি তাৰ ফল নাথায়? এনে মই বিধান নামানো; কিন্তু নিজে বিধানৰ অধীন হোৱা কোন আছে যি জনে পশুৰ জাকক প্ৰতিপালন কৰে, কিন্তু সকলক জয় কৰিবলৈ বিধানৰ অধীন হোৱা জনৰ নিচিনা তেওঁ তাৰ গাথীৰ পান নকৰে? ৮ মই মানুহৰ বিচাৰ হ'লো। ১১ বিধানৰ বাহিৰত যি সকল আছে, তেওঁলোকক বুদ্ধিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি জানো এই কথা কৈছোঁ? কিন্তু জয় কৰিবলৈ মই বিধানহীন হৈ থকা লোকৰ দৰে হ'লোঁ ঈশ্বৰৰ বিধানে জানো এই সকলো কথা নকয়? ৯ কাৰণ যদি মই নিজে ঈশ্বৰৰ বিধানৰ বাহিৰত নহ'ওঁ, কিন্তু মোচিৰ বিধান-শাস্ত্ৰ লিখা আছে, “আপোনালোকে মৰণা ছীষ্টৰ বিধানৰ অধীনত থাকোঁ। ২২ দূৰ্বল সকলক পাৰলৈ, মাৰোঁতে গৰুৰ মুখত মোখোৰা নাবান্ধিৰ”, ঈশ্বৰে মাত্ৰ তেওঁলোকৰ ওচৰত দূৰ্বল সকলৰ দৰে দূৰ্বল হ'লোঁ; যাতে গৰুৰ কথা ভাবি এই কথা কৈছে নে? ১০ কিন্তু এনে নহয় তেওঁলোকক উদ্বাৰ কৰিব পাৰোঁ। ২৩ মই যি যি কৰোঁ, আমাৰ কথা ভাবিয়েই এই সকলো কথা কৈছে, নহয় নে? সেই সকলোকেই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আশীৰ্বাদৰ শাস্ত্ৰত আমাৰ কাৰণেই এই সকলো লিখা হৈছে, কাৰণ যি সহভাগী হ'বলৈহে কৰোঁ। ২৪ আপোনালোকে নাজানা নে, জনে হাল বায তেওঁ শস্য পোৱা আশা কৰিয়েই হাল বায; দৌৰ প্ৰতিযোগিতাত অনেকে দৌৰ মাৰে: কিন্তু এজনেহে আৰু যি জনে মৰণা মাৰে, তেওঁ শস্যৰ পৰা খাদ্য পাৰলৈ বঁটা পায়? সেয়ে এনেকৈ দৌৰক, যাতে পুৰুষৰ পাৰ মৰণা মাৰে। ১১ আমি আপোনালোকৰ কাৰণে আত্মিক পাৰে। ২৫ আৰু যি মানুহে মালযুদ্ধ আদি কৰি খেলত কঠিয়া সিচি যদি আপোনালোকৰ পৰা মাংসিক শস্য দাওঁ, জিকিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেওঁলোকে সকলোভাৱে ইন্দ্ৰিয়-তেমেহলে সেয়া জানো অধিক বেঢি পোৱা হয়? ১২ যদি দমন কৰে। তেওঁলোকে বিনাশী কিবীটি পাৰলৈ এইদৰে আপোনালোকৰ ওপৰত এই ক্ষমতা আনে দাবী কৰে, কৰে, কিন্তু আমি হ'লো, অবিনাশী কিবীটি পাৰলৈহে তাক তেমেহলে আমাৰ তাতকৈয়ো অধিক দাবী নাথাকিব নে? কৰোঁ। ২৬ এতকে মই এক লক্ষ্য কৰি দৌৰ মাৰোঁ, কিন্তু আমি আপোনালোকৰ ওপৰত এই অধিকাৰ কৰিব বিচাৰা লক্ষ্য নকৰাকৈ নহয়; মুষ্টিযুদ্ধ কৰোঁ, কিন্তু বাযুত ঘোচা নাই, কিন্তু ছীষ্টৰ শুভবাৰ্তাত কোনো বাধা নজনিবৰ বাবে মৰাৰ দৰে নামাৰোঁ; ২৭ কিন্তু লোকৰ আগত ঘোষণা কৰি, আমি সকলো সহন কৰিছোঁ। ১৩ আপোনালোকে জানে নে, শেষত নিজে যেন ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত অগ্ৰাহ্য নহ'ওঁ, এই কাৰণে যি সকলে পৰিত্ব মন্দিৰত সেৱা কৰে, তেওঁলোকে খোৱা মই নিজ শৰীৰকো ঘুচিয়াই বশ কৰি ৰাখিছোঁ।

বস্তু মন্দিৰৰ পৰা পায় আৰু যি সকলে নিতো যজ্ঞেবেদিৰ

ওপৰত নৈবেদ্য উৎসৰ্গ কৰে, তেওঁলোকে তাৰ ভাগ পায়।

১৪ এইদৰে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক সকলৰ কাৰণেও ঈশ্বৰে

নিয়ম কৰিলে যে, তেওঁলোকৰ জীৱিকা সেই শুভবাৰ্তাৰ

পৰাই হ'ব। ১৫ কিন্তু মই আপোনালোকলৈ এই অধিকাৰ

প্ৰয়োগ কৰা নাই, আপোনালোকৰ পৰা তেনেধৰণৰ সহয়

পাৰলৈও লিখা নাই। এই বিষয়ত মই গৰ্ব কৰোঁ কিয়নো

কোনো লোকৰ দ্বাৰাই অৱহেলিত হোৱাতকৈ মই মৰাই

১০ হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আপোনালোকে

নজনাকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই যে, আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ

সকল মেঘৰ তলত আছিল, আৰু সকলোৱেই সাগৰৰ

মাজেদি পাৰ হৈছিল। ২ মোচিৰ অনুকাৰী আৰু সমৰ্পিত

হোৱাত সকলোৱে মেঘ আৰু সাগৰত বাণাইজিত হ'লা

৩ তেওঁলোক সকলোৱেই একে আত্মিক আহাৰ ভোজন

কৰিছিল, ৪ সকলোৱেই একে আত্মিক জল পান কৰিছিল।

কিয়নো যি শিল তেওঁলোকৰ লগত গৈছিল, তাৰ পৰাই

তেওঁলোকে পানীয় পান করিছিল; সেই শিলেই গ্রীষ্ম। ৫ সহভাগী হোৱা মোৰ ইচ্ছা নাই। ২১ আপোনালোকে প্ৰভুৰ তথাপি তেওঁলোকৰ অধিক ভাগ লোকৰ ওপৰত ঈশ্বৰ পান-পাত্ৰ আৰু ভূত, পিশাচৰ পান-পাত্ৰ, এই উভয়ত পান সন্তুষ্ট নহ'ল; কিয়নো তাৰ প্ৰমাণ এই যে, তেওঁলোকৰ কৰিব নোৱাৰে; প্ৰভুৰ মেজ আৰু ভূত, পিশাচৰ মেজ এই অৱণ্যতে নিপাত কৰা হ'ল। ৬ এই সকলো ঘটনা আমালৈ উভয়ৰে ভাগীও হ'ব নোৱাৰে। ২২ নতুৱা, আমি প্ৰভুৰ ঈৰ্যা আৰ্হি স্বৰূপ হ'ল; তেওঁলোকে যেনেকৈ কামনা কৰিছিল, জন্মাৰ খুজিছোঁ নে কি? আমি জানো তেওঁকৈ বলৱন্ত? আমি যেন তেনেকৈ মন্দ বিষয়ৰ কামনা নকৰোঁ। ৭ ২৩ সকলো বিধান সন্মত, কিন্তু সকলোৱেই হিতজনক তেওঁলোকৰ মাজৰ কিছুমানে যেনেকৈ মৃত্তিপূজক হৈছিল, নহয়; সকলো অবাধ কিন্তু সকলোৱেই ধৰ্মত বৃদ্ধি নকৰে। আপোনালোক তেনে নহ'ব; সেই বিষয়ে এমেদেৰে লিখা ২৪ প্ৰতিজনে নিজৰ হিত নিবিচাৰি, পৰৱৰ হিত বিচাৰক। আছে; “মানুহৰোৰে ভোজন-পান কৰিবলৈ বহিল আৰু ২৫ যি কোনো বস্তু বজাৰত বেচে, দোষাদোষ জ্ঞানৰ পাছত যৌন কামনাৰে নাচিবলৈ উঠিল”। ৮ তেওঁলোকৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি সেইবোৰ ভোজন কৰিব; ২৬ কিছুমানে যেনেকৈ যোনিপাপ কৰাত; একেদিনই একুৰি কিয়নো পথিকী আৰু তাৰ পৰিৰ্পৰ্তা প্ৰভুৰেই। ২৭ গ্ৰীষ্মত তিনি হাজাৰ মানুহ মৰা পৰিল, তেনেকৈ আমি ব্যতিচাৰ বিশ্বাস নকৰা সকলৰ কোনোৱে আপোনালোকক নিমন্ত্ৰণ নকৰোঁহক। ৯ তেওঁলোকৰ কিছুমানে যেনেকৈ ঈশ্বৰক কৰিলে, আপোনালোক যদি যাবলৈ সন্মত হয়, তেনেহলে পৰীক্ষা কৰাত, সাপৰ দ্বাৰাই বিনষ্ট হ'ল, তেনেকৈ আমি দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে একো নুসুধি-নুপুচি, যি কোনো যেন গ্ৰীষ্মক পৰীক্ষা নকৰোঁ। ১০ তেওঁলোকৰ কিছুমান বস্তু আপোনালোকৰ আগত থোৱা হয়, সেই বস্তুকে ভোজন লোক অসন্তুষ্ট হৈ দ্বংসকাৰী স্বৰ্গৰ দৃতৰ কবলত পৰি কৰিব। ২৮ কিন্তু কোনোৱে যদি আপোনালোকক, “এয়ে মৃত্যু হ'ল, আপোনালোক তেনেকৈ অসন্তুষ্ট নহ'ব। ১১ বলি দিয়া আহাৰ হয় বুলি কয়”, তেনেহলে সেই কথা তেওঁলোকলৈ আৰ্হি স্বৰূপে এইবোৰ ঘটিছিল; আৰু শেষৰ জনোৱা জনৰ কাৰণে আৰু দোষাদোষ জ্ঞানৰ কাৰণে, যুগৰ মানুহ যি আমি, আমাক চেতনা দিবলৈ এইবোৰ সেই দ্রব্য ভোজন নকৰিব। ২৯ দোষাদোষ জ্ঞান বুলি যে লিখা আছে। (aiōn g165) ১২ এই কাৰণে যি কোনোৱে কৈছোঁ, সেয়ে আপোনাৰ নহয়, আনৰহে; কিয়নো মোৰ স্ত্ৰিৰ আছোঁ বুলি ভাৱে, তেওঁ নপৰিবৰ বাবে সারধান স্বাধীনতা অন্যৰ দোষাদোষ জ্ঞানৰ দ্বাৰাই কিয় সোধ-হওক। ১৩ যি যি প্ৰলোভন মানুহৰোৰ মাজলৈ আছে, বিচাৰ কৰা হয়? ৩০ মই যদি কৃতজ্ঞতাৰে ভোজন কৰোঁ, সেইবোৰ বাহিৰে আন পৰীক্ষা আপোনালোকলৈ ঘটা তেনেহলে যি বস্তুৰ কাৰণে ধন্যবাদ কৰোঁ, তাৰ কাৰণে মই নাই; কিন্তু ঈশ্বৰ বিশ্বাসী; তেওঁ আপোনালোকলৈ শক্তিৰ নিন্দিত হওঁ কীয়? ৩১ এতেকৈ আপোনালোকে ভোজন-অতিৰিক্ত পৰীক্ষা ঘটিবলৈ নিদিব; কিন্তু আপোনালোকে পান আদি যি যি কৰ্ম কৰে, সকলোকে ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ যেন সহিব পাৰিব, তাৰ কাৰণে পৰীক্ষাৰ সৈতে সাবিবলৈ অৰ্থে কৰিব। ৩২ তেনেকৈ আপোনালোকো ইহুদী, কি তেওঁ উপায়ো কৰি দিব। ১৪ এই কাৰণে, হে মোৰ শ্ৰিয় গ্ৰীক বা ঈশ্বৰৰ মণ্ডলী কাৰো বিধিনি জনক নহয় ৩৩ কিন্তু ভাই আৰু তন্নী সকলো প্ৰকাৰৰ মৃত্তিপূজাৰ পৰা অনেকে পৰিত্বাপ পাবলৈ, মই নিজৰ হিত নিবিচাৰি আনৰ দূৰৈত থাকক। ১৫ মই আপোনালোকক বুদ্ধিমান যেন হিত বিচাৰি, সকলো বিষয়তে সকলোকে সন্তুষ্ট কৰোঁ ভাৰি কওঁ, আপোনালোকে নিজে মোৰ কথা বিচেন্না তাতে সকলোৱে পৰিত্বাপ পায়।

কৰি চাব। ১৬ আমি যি আশীৰ্বাদৰ পানপাত্ৰক আশীৰ্বাদ কৰোঁ, সেয়ে গ্ৰীষ্মৰ তেজৰ সহভাগিতা নহয় নে? আৰু যি পিঠা ভাঙ্গে, সেয়ে গ্ৰীষ্মৰ সহভাগিতা নহয় নে? ১৭ কিয়নো অনেক যি আমি, সকলোৱেই এক পিঠাত অংশ গ্ৰহণ কৰাৰ যোগেনি আমি অনেক লোক হলেও এক শৰীৰৰ ভাগী হলোঁ। ১৮ ইস্তায়েল জাতিৰ কথা চিন্তা কৰকা চোৱা; যি লোকে উৎসৰ্গ কৰা বলিব মাংস খায়, তেওঁলোক বেদিৰ সহভাগী নহয় নে? ১৯ তেনেহলে মই কি কথা কৈছোঁ? দেৱতালৈ উৎসৰ্গ কৰা প্ৰসাদৰ কোনো তাৎপৰ্য আছে নে? বা মৃত্তিৰোৰ কোনো বাস্তবতা আছে? ২০ তেনে নহয়; কিন্তু অনা-ইহুদী লোকে যি যি বলিদান কৰে, তাক ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নহয়, ভূত, পিশাচৰ উদ্দেশ্যেহে কৰে, ইয়াকেহে কৈছোঁ; আৰু আপোনালোক ভূত, পিশাচৰ কৰে, ইয়াকেহে কৈছোঁ; আৰু আপোনালোক ভূত, পিশাচৰ

১১ মই যেনেকৈ গ্ৰীষ্মৰ অনুকাৰী, আপোনালোকো তেনেকৈ মোৰ অনুকাৰী হওক। ২ আপোনালোকে সকলো বিষয়তে যে, মোক সোৱণ কৰি মই দিয়া বিধিবোৰ পালন কৰি আছে, তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ প্ৰশংসা কৰিছোঁ। ৩ কিন্তু গ্ৰীষ্ম যে প্ৰত্যেক পুৰুষৰ মূৰ স্বৰূপ, পুৰুষ মহিলাৰ মূৰ স্বৰূপ আৰু ঈশ্বৰৰ গ্ৰীষ্মৰ মূৰ স্বৰূপ, ইয়াক যেন আপোনালোকে জানে, এই মোৰ ইচ্ছা। ৪ যি কোনো পুৰুষে মূৰ ঢাকি প্ৰাৰ্থনা কৰে, বা ঐশ্বৰিক ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰ অৰ্মাণ্যদা কৰে। ৫ কিন্তু যি কোনো মহিলাই উদং মূৰে প্ৰাৰ্থনা কৰে, বা ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ নিজৰ মূৰ অৰ্মাণ্যদা কৰে; কিয়নো তেওঁৰ মূৰ খুৰুউৰাৰ নিচিনা হয়। ৬ কাৰণ মহিলাই যদি ওৰণি নলয়, তেনেহলে চুলিও কঠা যাওঁক; কিন্তু চুলি কঠা

বা মূৰ খুৰুৱা যদি লাজৰ কথা হয়, তেনহলে তেওঁ ওৰণি ভোজনৰ পাছত, তেওঁ পান-পাত্ৰকো লৈ ক'লে, 'এই পান-লঙ্ক। ৭ কিয়নো পুৰুষ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু গৌৰৰ পাত্ৰ মোৰ তেজৰ দ্বাৰাই হোৱা নতুন নিয়ম; তোমালোকে স্বৰূপ হোৱাত, ওৰণি লোৱা তেওঁৰ উচিত নহয়; কিন্তু যিমান বাৰ ইয়াক পান কৰা, সিমান বাৰ মোক সুৰিৰিবৰ মহিলা হ'লে পুৰুষৰেহে গৌৱৰ। ৮ কিয়নো পুৰুষ মহিলাৰ অৰ্থে, ইয়াকে কৰিবা'। ২৬ কিয়নো আপোনালোকে যিমান পৰা নহয়, কিন্তু মহিলাহে পুৰুষৰ পৰা হ'ল। ৯ কাৰণ বাৰ এই পিঠা খায় আৰু এই পাত্ৰত পান কৰে, প্ৰভু মহিলাৰ কাৰণে পুৰুষ নহয়, পুৰুষৰ কাৰণেহে মহিলাক নহালৈকে সিমান বাৰ আপোনালোকে তেওঁৰ মৃত্যু প্ৰচাৰ অজা হৈছিল। ১০ সেয়েহে স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ কাৰণে কৰি আছ'। ২৭ এতেকে যি কোনোৱে অযোগ্যবৃপ্তে প্ৰভুৰ মহিলা সকলে নিজৰ মূৰত ক্ষমতাৰ চিন বখা কৰ্তব্য। ১১ সেই পিঠা খায় বা সেই পাত্ৰত পান কৰে, তেওঁ প্ৰভুৰ শৰীৰ তথাপি যি কি নহওক, প্ৰভুত, মহিলাৰ অবিহনে পুৰুষ আৰু তেজৰ দৈৰ্ঘ্য হ'ব। ২৮ কিন্তু মানুহে নিজৰ স্বাদীন নহয়, পুৰুষৰ অবিহনে মহিলাও স্বাদীন নহয়। ১২ পৰীক্ষা কৰি, পাছে সেই পিঠা ভোজন কৰক আৰু সেই কিয়নো যেনেকে পুৰুষৰ পৰা মহিলা আহিলা তেনকৈ পাত্ৰত পান কৰক। ২৯ কিয়নো যি কোনোৱে সেই শৰীৰ পুৰুষো মহিলাৰ দ্বাৰাই আহিল; কিন্তু সকলোৱে ঈশ্বৰৰ বিবেচনা নকৰি ভোজন-পান কৰে, তেওঁ নিজ দণ্ড ভোজন-পৰাহে আহিল। ১৩ আপোনালোকে মনতে বিচাৰ কৰি পান কৰে। ৩০ এই কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত বহুত চাওক, মহিলা মানুহে উদং মূৰৰে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা মানুহ দূৰ্বলী আৰু বুগীয়া; আৰু বহুত মানুহ নিন্দিত হ'ল। কৰা উচিত নে? ১৪ প্ৰকৃতিয়ে নিজেও আপোনালোকক ৩১ কিন্তু আমি নিজৰ বিচাৰ নিজে ঠারৰ কৰা হ'লে, আমাৰ নিশ্কায় নে যে, পুৰুষৰ দীঘল চুলি হোৱা তেওঁলৈ বাবে দণ্ডজ্ঞা নহলহেঁতেন। ৩২ কিন্তু যাতে আমি জগতৰে অনাদৰজনক? ১৫ কিন্তু মহিলাৰ দীঘল চুলি হোৱাই সৈতে দণ্ডনাপাম, এই কাৰণে আমাৰ সোধ-বিচাৰ হোৱাত তেওঁলৈ গৌৰজনক; কিয়নো সেই দীঘল চুলি ওৰণিৰ প্ৰভুৰ পৰা শাস্তি পাইছোঁ। ৩৩ এতেকে, হে মোৰ ভাই অৰ্থে দিয়া হ'ল। ১৬ কিন্তু কোনোৱে যদি বাদবিবাদলৈ সকল, আপোনালোকে যেতিয়া ভোজন-পান কৰিবলৈ মন কৰে, তেনহলে ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীবোৰ আৰু আমাৰো গোট খায়, তেতিয়া ইজনে সিজনলৈ বাট চাই থাকিব ৩৪ এনে কোনো দন্তস্ব নাই। ১৭ এই আদেশৰ লগত আৰু আৰু আপোনালোকৰ গোট খোৱাটো যেন দণ্ডৰ কাৰণ এটা কথা কওঁ, এই কথাত মই প্ৰশংসা নকৰোঁ; সেই কথা নহয়, এই কাৰণে কোনো জনৰ ভোক লাগে যদি, তেওঁ এই, আপোনালোকে ভালৈন নহয়, বেয়ালৈহে গোট খায়। ঘৰতে খাওক। অৱশিষ্ট কথাবোৰ বিষয়ে, মই গ'লেহে ১৮ কাৰণ প্ৰথমে যেতিয়া আপোনালোক মণ্ডলীত গোট দিহা দিম।

খায়, তেতিয়া আপোনালোকৰ মাজত ভিন ভিন দল হয়, ইয়াকে মই শুনিছোঁ আৰু কিছু কিছু বিশ্বাসো কৰিছোঁ। ১৯ কিয়নো আপোনালোকৰ মাজৰ পৰীক্ষাসিদ্ধ মানুহবোৰ প্ৰকাশিত হ'বলৈ, আপোনালোকৰ মাজত নানা মতো হ'ব লাগে। ২০ তাতে আপোনালোক যেতিয়া একে ঠাইতে গোট খায়, তেতিয়া প্ৰভুৰ ভোজন কৰা নহয়; ২১ কিয়নো ভোজন কৰোঁতে, প্ৰতিজনে আনৰ আগেয়ে নিজৰ নিজৰ ভোজহে প্ৰহণ কৰে; তাতে কোনো জনৰ ভোক থাকে, কোনো জন মতলীয়া হয়। ২২ তেনহলে ভোজন-পান কৰিবলৈ, আপোনালোকৰ নিজ নিজ ঘৰ নাই নে? নাইবাৰ ঈশ্বৰৰ মণ্ডলীক হেয়জ্ঞান কৰি, দীনহীন সকলক লাজ দিয়া নে? মই আপোনালোকক কি ক'ম? এই কথাত আপোনালোকক প্ৰশংসা কৰিম নে? আপোনালোকৰ প্ৰশংসা নকৰোঁ। ২৩ কিয়নো যি শিক্ষা মই প্ৰভুৰ পৰা পাই আপোনালোকক দিলোঁ, সেয়ে এই, 'প্ৰভু যীচুক যি বাতি শক্ৰৰ হাতত শোধাই দিয়া হৈছিল, ২৪ সেই বাতিৰেই তেওঁ পিঠা লৈ, ধন্যবাদ কৰি ভাঙি ক'লে, 'তোমালোকৰ কাৰণে এই মোৰ শৰীৰ যি তোমালোকৰ বাবে ভঙ্গা হ'ব, মোক সুৰিৰিবৰ অৰ্থে, তোমালোকে ইয়াকে কৰিবা'। ২৫ এইদৰে

১২ হে ভাই সকল, আত্মিক বৰৰ বিষয়ে আপোনালোকে নজনাকৈ থকা মোৰ ইচ্ছা নাই। ২ আপোনালোকে জানে, যেতিয়া আপোনালোক মূর্তিপূজক আছিল, তেতিয়া নিৰ্বাক মূর্তিবোৰৰ ওচৰলৈ গৈছিল। ৩ এই কাৰণে মই আপোনালোকক জনাইছোঁ যে, ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে কথা কওঁতা কোনোও যীচুক শাপগ্ৰস্থ বুলি নকৰয়; আৰু পৰিত্ব আত্মাৰ দ্বাৰাই নহ'লে, কোনোও যীচুক 'প্ৰভু' বুলিব নোৱাৰে। ৪ নানা প্ৰকাৰ আত্মিক বৰ আছে, কিন্তু আত্মা একে; ৫ আৰু পৰিচৰ্যা অনেক বিধি কিন্তু প্ৰভু একে; ৬ কৰ্মসাধক গুণো অনেক বিধি, কিন্তু ঈশ্বৰ এক, তেওঁ সকলোতে সকলো কৰ্মৰ সাধনকৰ্তা। ৭ কিন্তু হিতৰ কাৰণে প্ৰতিজনকে আত্মা-প্ৰকাশক গুণ দিয়া হৈছে। ৮ তাতে আত্মাৰ দ্বাৰাই এজনক বুদ্ধিৰ কথা, একে আত্মাৰ ইচ্ছা অনুসাৰে আন জনক জ্ঞানৰ কথা, ৯ একে আত্মাৰে আন জনক বিশ্বাস দিয়া হৈছে; সেই একে আত্মাৰ দ্বাৰাই কোনোক সুষ্ঠ কৰিব পৰা বৰ, ১০ আন কোনো জনক পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰিবলৈ, আন কোনোক ভাববাণী ক'বৰ, আন কোনোক আত্মাৰ দ্বাৰাই কৰিবৰ, আন কোনোক নানা বিধি ভাষা ক'বৰ, আৰু আন কোনোক

নানা ভাষার অর্থ প্রকাশ করিবের শক্তিরূপ বর দিয়া হৈছে; কর্ণেতা নে? ৩০ সকলোরেই সুস্থ করিবে পৰা বৰ পাইছে ১১ কিন্তু সেই একমাত্ৰ আত্মাই যাকে যি বৰ দিবলৈ মন নে? সকলোরেই পৰভাষ্যা কয় নে? সকলোরেই অৰ্থ বুজাই কৰে, সেয়াই তেওঁক ভাগ-বাঁচি দি, সেই সকলোকে সাধন দিয়ে নে? ৩১ কিন্তু উত্তম উত্তম বৰলৈ হাবিয়াহ কৰা; কৰিছে। ১২ কিয়নো যেনেকৈ শৰীৰ এক আৰু তাৰ অঙ্গ- তথাপি তাতকৈয়ো এক উত্তম পথ মই আপোনালোকক প্রত্যঙ্গ অনেক, কিন্তু সেই শৰীৰৰ সকলো অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ দেখুৱাওঁ।

অনেক হ'লেও এক শৰীৰ হয়, তেনেকৈ শ্রীষ্টও। ১৩ কাৰণ আমি ইহুদী হওঁ বা গ্ৰীক হওঁ, দাস হওঁ বা স্বাধীন হওঁ, সকলোরেই এক শৰীৰ হবলৈ এক আত্মাত বাঞ্ছাইজিত থকা কাঁহ, বা বাদ্য কৰি থকা তালস্বৰূপ হৈছোঁ। ২ মই হ'লোঁ; আৰু সকলোৱে এক আত্মা পান কৰিবলৈ পালোঁ। ১৪ ভৰিয়ে বিদ্যা জানো আৰু পৰ্বত আত্মাৰ পৰা মোৰ যদি এনে যদি কয়, মই হাত নোহোৱা কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহওঁ, তেনেহলে সি সেই কাৰণে শৰীৰৰ অংশ নহয়, এনে নহয়। ১৫ ভৰিয়ে বিশ্বাসো থাকে, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই একো নহওঁ। ৩ আৰু দৰিদ্ৰক খুৱাৰলৈ যদি মোৰ সৰ্বস্ব ব্যয় কৰোঁ আৰু পুৰি ভস্য হ'বলৈ মোৰ শৰীৰকো শোধাই দিওঁ, অংশ নহওঁ, তেনেহলে সি সেই কাৰণে যে শৰীৰৰ অংশ তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, তাত মোৰ একো লাভ নহয়, এনে নহয়। ১৭ গোটেই শৰীৰেই চকু হোৱা হ'লে, নাই। ৪ প্ৰেম সহনশীল আৰু সহশীল; প্ৰেমে হিংসা নকৰে শ্ৰণ ক'ত হ'লহেতেন? আৰু গোটেইটো শ্ৰণ হোৱা বা গৰ্ব নকৰে; ই অহংকাৰী বা অশিষ্টাচাৰী নহয়, ৫ ই হ'লে, ব্ৰাণ ক'ত হ'লহেতেন? ১৮ কিন্তু এতিয়া দীঘৰে নিজ ইচ্ছামতে অঙ্গ-প্রত্যঙ্গবোৱক, এনে কি, সেইবোৱৰ প্ৰত্যেকক শৰীৰত লগাই দিলো। ১৯ নতুবা আটাইবোৱ অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ এক অঙ্গ হোৱা হ'লে, তেনেহলে শৰীৰৰ ক'ত হ'লহেতেন? ২০ কিন্তু এতিয়া অনেক অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ হলেও, শৰীৰ এক। ২১ আৰু তোমাত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি চকুৰে হাতক ক'ব নোৱাৰে; বা তোমালোকত মোৰ প্ৰয়োজন নাই বুলি মূৰে ভৰি দুখনক ক'ব নোৱাৰে। ২২ কওক ছাৰি, শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ আন অঙ্গতকৈ দুৰ্বল বোধ হয়, সেই সকলো অঙ্গ-প্রত্যঙ্গ প্ৰয়োজনীয়হে হয় ২৩ শৰীৰৰ যি যি অঙ্গ আনতকৈ অনাদৰণীয় জ্ঞান কৰোঁ, সেইবোৱক অধিক আদৰেৰে ভৃষিত কৰোঁ; ২৪ আৰু আমাৰ কুৰূপ অঙ্গবোৱে অধিক শোভা পায়। কিন্তু আমাৰ সুৰূপ অঙ্গবোৱ একো প্ৰয়োজন নাই। ২৫ কিন্তু শৰীৰত যেন বিভেদে নহয়, বৰং অঙ্গ-প্রত্যঙ্গবোৱে পৰম্পৰে হিত চিন্তা কৰে, এই কাৰণে দীঘৰে অনাদৰণীয়টোক অধিক আদৰণীয় কৰি, শৰীৰ সংগঠিত কৰিলো। ২৬ তাতে এক অঙ্গই দুখ পালে, তাৰে সৈতে সকলো অঙ্গ-প্রত্যঙ্গই দুখ পায়; আৰু এক অঙ্গই মৰ্যদা পালে, তাৰে সৈতে সকলো অঙ্গ-প্রত্যঙ্গই আনন্দ কৰে। ২৭ আপোনালোকক শ্রীষ্ট শৰীৰৰ আৰু একোজনেই এক এক অঙ্গ স্বৰূপ। ২৮ আৰু দীঘৰে মণ্ডলীত প্ৰথমে পাঁচনি সকলক, দ্বিতীয়তে ভাববাদী বিশেষকৈ ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিবৰ হাবিয়াহ সকলক, দ্বিতীয়তে উপদেশক সকলক স্থাপন কৰিলো; কৰক। ২ কিয়নো যি জনে বিশেষ কথা কোৱাৰ ক্ষমতা তাৰ পাছত পৰাক্ৰম কাৰ্যবোৱ, তাৰ পাছত সুস্থ কৰিব পাইছে, তেওঁ কোনো মানুহৰ সতে নহয় দীঘৰৰ সতেহে পৰা বৰ, উপকাৰ, শাসন-পদ আৰু নানা ভাষা দিলো। কথা কয়; কাৰণ তেওঁ কি কথা কয় কোনেও নুৰজে, ২৯ সকলোৱেই পাঁচনি নে? সকলোৱেই ভাববাদী নে? কিন্তু তেওঁ আত্মাৰ দ্বাৰাই নিগৃত-তত্ত্ববোৱ বিষয়ে কয়। সকলোৱেই উপদেশক নে? সকলোৱেই পৰাক্ৰম কাৰ্য ৩ কিন্তু যি জনে ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ

১৩ যদিও মই মানুহৰ বা স্বৰ্গ দৃতৰ ভাষাৰে কথা কওঁ, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই কেৱল বাজি

থকা কাঁহ, বা বাদ্য কৰি থকা তালস্বৰূপ হৈছোঁ। ২ মই হ'লোঁ; আৰু সকলোৱে এক আত্মা পান কৰিবলৈ পালোঁ।

যদি ভাৰবাণী পাওঁ, সকলো নিগৃত-তত্ত্ব আৰু সকলো

বিশ্বাসো থাকে, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, মই একো

নহওঁ। ৩ আৰু দৰিদ্ৰক খুৱাৰলৈ যদি মোৰ সৰ্বস্ব ব্যয়

কৰোঁ আৰু পুৰি ভস্য হ'বলৈ মোৰ শৰীৰকো শোধাই দিওঁ, তথাপি মোৰ প্ৰেম নাথাকিলে, তাত মোৰ একো লাভ

নহয়, এনে নহয়। ৪ গোটেই শৰীৰেই চকু হোৱা হ'লে, নাই। ৫ প্ৰেম সহনশীল আৰু সহশীল; প্ৰেমে হিংসা নকৰে

বা গৰ্ব নকৰে; ই অহংকাৰী বা অশিষ্টাচাৰী নহয়, ৬ ই

নিজৰ লাভ নিবিচাৰে, সহজে কুপিত নহয় আৰু ই অন্যায় আচৰণ নকৰো। ৭ ই অধাৰ্মিকতাত আনন্দ নকৰে, কিন্তু

সত্যতাত আনন্দ কৰে, ৮ প্ৰেমে সকলোকে আকোৱালি

লয়, সকলোকে বিশ্বাস কৰে, সকলোকে আশা কৰে আৰু

সকলোকে সহ্য কৰে। ৯ প্ৰেম কেতিয়াও লুণ নহ'ব;

কিন্তু ভাৰবাণী হ'লে, লোপ হ'ব; পৰভায়া হ'লে, সেইবোৱ

গুটিব; জ্ঞান হ'লে, সেই জ্ঞানে লুণ হ'ব। ১০ কিন্তু

জ্ঞান খণ্ডমাত্ আৰু আমাৰ ভাবোক্তি খণ্ডমাত্; ১১ কিন্তু

সম্পূৰ্ণতা উপস্থিত হ'লে, সেই খণ্ডবোৱ লুণ হ'ব। ১২

যেতিয়া মই শিশু আছিলোঁ, তেতিয়া শিশুৰ নিচিন্তাকৈ কথা

কৈছিলোঁ, শিশুৰ দৰে ভাবিছিলোঁ, শিশুৰ দৰে বিচেনাও

কৰিছিলোঁ। যেতিয়া বয়স পালোঁ, তেতিয়াৰ পৰা শিশুৰ

সকলোৰ কথা এবিলোঁ। ১২ কিন্তু এতিয়া আমি দৰ্পণত

দেখাৰ দৰে, অস্পষ্টকৈ দেখিছোঁ; কিন্তু তেতিয়া মুখ্য-

মুখ্যকৈ দেখিম। এতিয়া মোৰ জ্ঞান খণ্ডমাত্; কিন্তু তেতিয়া,

মই যেনেকৈ সম্পূৰ্ণকৈ জ্ঞান হ'লোঁ, তেনেকৈ সম্পূৰ্ণ বৃপ্ত

জানিম। ১৩ কিন্তু এতিয়া তিনিটা বিষয় আছে: বিশ্বাস,

আশা, প্ৰেম, কিন্তু এই কেইটাৰ মাজত প্ৰেমেই শ্ৰেষ্ঠ।

১৪ আপোনালোকে প্ৰেম পাছে পাছে যাওঁক; আৰু

আত্মিক বৰবোৱলৈ একান্ত মনেৰে হাবিয়াহ কৰক,

স্থানে প্ৰথমে পাঁচনি সকলক, দ্বিতীয়তে ভাববাদী

বিশেষকৈ ঐশ্বৰিক ভাবোক্তি প্ৰচাৰ কৰিবৰ হাবিয়াহ

সতেহে পৰা বৰ, উপকাৰ, শাসন-পদ আৰু নানা ভাষা দিলো।

কথা কয়; কাৰণ তেওঁ কি কথা কয় কোনেও নুৰজে,

১ কৰিন্ধীয়া

মানুহবোৰক ধাৰ্মিকতাত বৃদ্ধি কৰিবলৈ আৰু আশ্বাস আৰু কাৰণে মই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰিছোঁ; ১৯ তথাপি মণ্ডলীত সান্ত্বনা দিবলৈ কথা কয়। ৪ যি জনৰ পৰভাষা কৰলৈ পৰভাষাৰে দহ হাজাৰ কথা কোৱাতকৈ, মানুহক শিক্ষা ক্ষমতা আছে, তেওঁ নিজকে ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰে; কিন্তু যি দিবলৈ, বুজি শোৱাকৈ বুদ্ধিৰে পাঁচটা কথা কোৱা ভাল বুলি জনে ঐশ্বৰিক ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰে, তেওঁ মণ্ডলীক গঢ়ি ভাৰো। ২০ হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আপোনালোক তেলো। ৫ আপোনালোকে যেন পৰভাষা কয়, এই মোৰ বিবেচনাত শিশুৰ দৰে নহ'ব; কিন্তু মন্দ বিষয়ত শিশু ইচ্ছা; কিন্তু তাতকৈ ভাৰোক্তি যেন প্ৰচাৰ কৰে, ইয়ালৈ সকলৰ দৰে হৈ, চিন্তা আৰু বিবেচনাত বয়সহ লোকৰ মোৰ বৰ ইচ্ছা; আৰু পৰভাষা কোৱা জনে, মণ্ডলীয়ে দৰে হওক। ২১ বিধান-শান্তত লিখা আছে, “প্ৰভুৱে কৈছে, ধৰ্মত বৃদ্ধি পাৰলৈ যদি অৰ্থ নুবুজায়, তেনেহলে এনে পৰভাষা কোৱা লোকৰ দ্বাৰাই, আৰু বিদেশী সকলৰ ওঁঠৰ জনতকৈ ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰা জন শ্ৰেষ্ঠ। ৬ এতিয়া, হে দ্বাৰাই, মই এই লোকক কথা ক'ম; কিন্তু তাক কৰিলেও, প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ তেওঁলোকে মোৰ কথা নুশ্নিব।” ২২ এই কাৰণে বেলেগ গৈ যদি পৰভাষা কওঁ, কিন্তু আপোনালোকৰ ওচৰত গৈ বেলেগ ভাষাৰে কথা কোৱা, বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে প্ৰকাশিত সত্য ঝান বা ভাববাণী বা কোনো শিক্ষা বিষয়ে নহয়, অবিশ্বাসী সকলৰ কাৰণে চিন হয়; কিন্তু ঐশ্বৰিক যদি নকওঁ, তেনেহলে আপোনালোকৰ কিবা লাভ হৰনে? ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰা, বিশ্বাস নকৰা সকলৰ কাৰণে নহয়, ৭ শব্দ কৰা নিষ্প্রাণ বস্তুৰ মাজতো বাঁহী হওক, বা বীণা কিন্তু বিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে চিন হয়। ২৩ এতেকে হওক, শুলা সুৰ সৃষ্টিকৈ শুলা ধৰনিত যদি গোটেই মণ্ডলীয়ে যেতিয়া একগোট হয়, আৰু আটাইলোকে নাবাজে, তেনেহলে বাঁহীৰে বা বীণাৰে কি সুৰ বজোৱা যদি পৰভাষা কৈ থাকে, তেতিয়া সাধাৰণ বা কোনো হয়, সেই বিষয়ে কেনেকৈ জনা যাব? ৮ কাৰণ বণ-শিখৰ অবিশ্বাসী মানুহ সেই স্থানত প্ৰৱেশ কৰিলে, তেওঁলোকে মাত যদি অস্পষ্ট হয়, তেনেহলে যুদ্ধলৈ কোনে নিজকে আপোনালোকক বলীয়া বুলি নক'ব নে? ২৪ সকলোৱে সজাৰ? ৯ ঠিক সেইদৰে আপোনালোকেও যদি সহজে যদি ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰে আৰু বিশ্বাস নকৰা সাধাৰণ বুজিব পৰা কথা জিভাৰে নকয়, তেনেহলে যি কোৱা হয়, কোনো এজন মানুহ যদি সেই স্থানলৈ আছে, তেনেহলে সেই বিষয়ে কেনেকৈ জনিব? কিয়নো এইবোৰ কথা সেই ভাববাণী শুনি তেওঁ নিজৰ পাপৰ বিষয়ে সচেতন আপোনালোকে বতাহত কোৱাৰ নিচিনা হ'ব। ১০ জগতত আৰু ভাববাণীৰ দ্বাৰাই তেওঁ বিচাৰ প্ৰাণ হয়। ২৫ এইদৰে বহু প্ৰকাৰৰ ভাষা আছে, তথাপি তাৰ অৰ্থ নোহোৱা লোক জনৰ হৃদয়ৰ কোনো গুণকথা প্ৰকাশ পায় তাতে ভাষা এটাও নাই। ১১ কিন্তু মই যদি সেই ভাষাৰ অৰ্থ তেওঁ মাটিত উৰুৰি হৈ পৰি, নিচয়ে ‘আপোনালোকৰ নুবুজোঁ, তেনেহলে যি জনে কয়, তেওঁৰ বাবে মই বিদেশীৰ মাজত ঈশ্বৰ আছে, এই বুলি ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব। ২৬ নিচিনা হ'ম; আৰু সেই কোৱা জনো মোৰ বাবে বিদেশীৰ এতেকে হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল আপোনালোকে নিচিনা হ'ব। ১২ এতেকে লোকৰ ক্ষেত্ৰতো ঠিক তেনে কি কৰিব? যেতিয়া আপোনালোক এঠাইত গোট থায়, ধৰণেৰই, আপোনালোকে আত্মাৰ বিবিধ বৰলৈ হাবিয়াহ তেতিয়া কোনো জনে গীত, কোনো জনে উপদেশ, কোনো কৰিছে যেতিয়া, মণ্ডলীক ধৰ্মত বৃদ্ধি কৰিবৰ বাবে উপচি জনে প্ৰকাশিত বাকা, কোনো জনে পৰভাষা, কোনো পৰিবৰ্লে যত্ন কৰক। ১৩ এই কাৰণে যি জনে পৰভাষা জনে তাৰ অৰ্থ ভাঙ্গি কৰি কথা ক'ব। কিন্তু এই সকলো কয়, তেওঁ যেন অৰ্থও বুজাই দিব পাৰে, তাৰ কাৰণে যেন মণ্ডলী বৃদ্ধি কৰিবলৈ কৰা হয়। ২৭ কোনোৱে যদি প্ৰাৰ্থনা কৰক। ১৪ কিয়নো পৰভাষাৰে যদি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, পৰভাষা কয়, তেনেহলে দুজন, বা তাতকৈ অধিক হৈলো, তেনেহলে মোৰ আত্মাই প্ৰাৰ্থনা কৰে, কিন্তু মোৰ হৃদয় তিনি জনে পাল অনুক্ৰমে কওক; আৰু এজনে অৰ্থ বুজাই ফলহীন হয়। ১৫ তেনেহলে আমি কি কৰা উচিত? আংমি দিয়াক। ২৮ কিন্তু অৰ্থ বুজাই দিওঁতা যদি কোনো নাই, আত্মাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম নে, মনৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম? আমি তেনেহলে তেওঁ মণ্ডলীত নিজম দি থাকি কেৱল নিজৰ আত্মাৰে গীত গাম নে, মনেৰে গীত গাম? ১৬ নতুৱা তুমি আৰু ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কথা কওক। ২৯ আৰু ভাববাণী দুই যদি আত্মাৰে ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰিছা, কিন্তু যি সকলে বা তিনি জনে কথা কওক, আন সকলে বিবেচনা কৰি শুনিবলৈ দৰ্শক হিচাপে তালৈ আছে, তেওঁ যদি বুজি চাওক। ৩০ কিন্তু উপাসনাত বহি থকা সকলৰ কোনো নাপাই, কেনেকৈ তোমাৰ সেই ধন্যবাদত ‘আমেন’ ক'ব? জনৰ আগত কিবা কথা প্ৰকাশিত হ'লে প্ৰথম জন নিজম কাৰণ তুমি কি কৈছা, তেওঁলোকে বুজি নাপালে। ১৭ দি থাকক। ৩১ কিয়নো আংপোনালোক সকলোৱেই এজন কিয়নো তুমি হ'লে, বহুত ভালকৈ ধন্যবাদ কৰিছা, কিন্তু এজনকৈ ঐশ্বৰিক ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰি, আন এজনক অন্য লোক সকলক আত্মিক ভাবে গঢ়ি তোলা নহল। শিকাৰ পাৰে আৰু সকলোকে উদগাওক। ৩২ কিয়নো ১৮ মই যে আপোনালোকতকৈ বেছি পৰভাষা কওঁ, তাৰ ভাববাণী সকলৰ আত্মা ভাববাণী সকলৰ বশত থাকে। ৩৩

কিয়নো ঈশ্বরে কেতিয়াও বিশ্বখল সৃষ্টি নকরে, কিন্তু তেওঁ, ঈশ্বরৰ অনুগ্রহে মোৰ লগত কৰিলে। ১১ এতেকে মই বা শান্তি দিউঁতা ঈশ্বৰ হয়। যেনেকৈ পবিত্ৰ লোক সকলৰ তেওঁলোক যেয়ে হওক, আমি সেইদৰে ঘোষণা কৰিলোঁ মণ্ডলীত, ৩৪ তেনেকৈ আপোনালোকৰ মণ্ডলী সমৃহতো আৰু আপোনালোকে সেইদৰে বিশ্বাস কৰিলে। ১২ কিন্তু মহিলা সকল নিজম দি থাকক; কিয়নো কথা ক'বলৈ শ্ৰীষ্টক যে মৃতবোৰৰ মাজৰ পৰা তোলা হ'ল, ইয়াক যদি তেওঁলোকক অনুমতি দিয়া নাযায়; কিন্তু তেওঁলোকে ঘোষণা কৰা হয়, তেনেহলে মৃতবোৰৰ পুনৰুখান নাই বুলি নিবেদন কৰি থাকক, বিধান-শাস্ত্ৰয়েও সেইদৰেই কয়। আপোনালোকৰ কোনো কোনো লোকে কেনেকৈ কয়? ৩৫ কিন্তু তেওঁলোকে যদি কিবা সুধি শিক্ষা পাৰ খোজে, ১৩ যদি মৃতবোৰৰ পুনৰুখান নাই, তেনেহলে শ্ৰীষ্টকো তেনেহলে ঘৰতে নিজ নিজ স্বামীক সোধক; কিয়নো তোলা নহ'ল; ১৪ আৰু শ্ৰীষ্টক যদি তোলা নহ'ল, তেনেহলে মণ্ডলীত মহিলা মানুহে কথা কোৱা লাজৰ বিষয়। ৩৬ নতুৱা, আমাৰ ঘোষণা বৃথা, আপোনালোকৰ বিশ্বাসো বৃথা। ১৫ ঈশ্বৰৰ বাক্য আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা ওলাইছিল আৰু আমি ঈশ্বৰৰ মিছা সাক্ষী দিছোঁ বুলি ওলাই পৰিম; নে? বা অকল আপোনালোকৰ ওচৰলৈহে আহিহিল নে? কাৰণ আমি ঈশ্বৰৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিলোঁ যে, তেওঁ ৩৭ কোনোৱে যদি নিজকে নিজে ভাববাদী বা আত্মিক শ্ৰীষ্টক তুলিলে; ১৬ কিয়নো, যদি মৃতবোৰক তোলা বুলি মাঁ, তেনেহলে মই আপোনালোকলৈ যিবোৰ কথা নহয়, তেনেহলে শ্ৰীষ্টকো তোলা নহ'ল; ১৭ আৰু যদি লিখিছোঁ, সেইবোৰ ঈশ্বৰৰ আদেশ বুলি তেওঁ জানক। ৩৮ শ্ৰীষ্টক তোলা নহ'ল, তেনেহলে অংশোনালোকৰ বিশ্বাস কিন্তু কোনোৱে যদি নাজানে, তেনেহলে তেওঁ নাজানক। অসাৰ্থক; আপোনালোক এতিয়াও নিজ নিজ পাপতেই ৩৯ এই কাৰণে, হে মোৰ প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, আছে। ১৮ তেনেহলে শ্ৰীষ্টৰ আশ্রয়ত নিন্দিত হোৱা সকলো ঐশ্বৰিক ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰিবলৈ হাবিয়াহ কৰক আৰু বিনষ্ট হৈছে। ১৯ শ্ৰীষ্টত আমাৰ যি আশা, সেয়ে যদি অকল পৰভাৱা ক'বলৈ নিমেধু নকৰিব। ৪০ কিন্তু সকলো কৰ্ম এই জীৱনৰ আয়ুস কাললৈ হয়, তেনেহলে আমি সকলো

মানুহতকে অধিক দয়া নপোৱাকৈ আছোঁ। ২০ কিন্তু এতিয়া

শ্ৰীষ্ট নিন্দিত লোকৰ মাজৰ পৰা উথিত হ'ল, তেৱেই মৃত

লোক সকলৰ মাজত প্ৰথম ফল। ২১ কিয়নো মৃত্যু মনুযৰ দ্বাৰাই হোৱাত, মৃতবোৰৰ পুনৰুখানো মনুযৰ দ্বাৰাই হ'ল। ২২ কাৰণ আদমত যেনেকৈ সকলো মৰে, তেনেকৈ শ্ৰীষ্টত সকলোৱে জীৱন পাৰ। ২৩ কিন্তু প্ৰতিজনে নিজ নিজ শ্ৰেণীত জীৱন পাৰ; প্ৰথম ফল শ্ৰীষ্ট, শ্ৰীষ্টত যি সকল মোনোনীত, তেওঁৰ আগমণত সেই মৃত লোক সকলেই উঠিব। ২৪ ইয়াৰ পাছত শ্ৰেষ্ঠ হ'ব; কিয়নো তেওঁ সকলো শাসনকৰ্তাৰ ক্ষমতা, আৰু পৰাক্ৰম লোপ কৰি পিতৃ ঈশ্বৰৰ হাতত বাজ্য শোধাই দিব। ২৫ কিয়নো যেতিয়ালৈকে তেওঁ সকলো শক্রক তেওঁৰ ভৱিব তল নকৰে, তেতিয়ালৈকে তেওঁ বাজতু কৰিব লাগিব। ২৬ শ্ৰেষ্ঠ শক্র যি মৃত্যু, তাকো ধৰংস কৰা হ'ব। ২৭ কিয়নো ‘তেওঁ সকলোকে বশীভূত কৰি তেওঁৰ ভৱিব তলত থলে’। কিন্তু ‘সকলোৱে বশীভূত হ'ব’ বুলি যেতিয়া তেওঁ কয়, তেতিয়া যি জনে সকলোকে তেওঁৰ বশীভূত কৰিবলৈ, তেওঁ যে সেইবোৰৰ পৰা বাহিৰ, এয়ে প্ৰকাশিত হয়। ২৮ আৰু সকলোৱেই শ্ৰীষ্টৰ বশীভূত হ'লো, পুত্ৰ নিজে পিতৃ ঈশ্বৰৰ অধীন হৰা। যেন ঈশ্বৰ, যি জনে তেওঁক সকলোৱে ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ দিছে, তেৱেই সৰ্বেসৰ্বা হয়। ২৯ আৰু মৃতবোৰৰ কাৰণে সেই লোক কিয় বাঙাইজিত হোৱা লোকে কি কৰিব? যদি মৃতবোৰক সমুলি তোলা নহয়, তেনেহলে তেওঁলোকৰ কাৰণে সেই

মুহূৰ্তত সক্ষটত পৰো? ৩০ আৰু আমিও বা কিয় প্ৰতি

কিন্তু ময়েই যে কৰিলোঁ, এমে নহয়,

આમાર પ્રભુ ત્રીસ્ત યીછુત આપોનાલોક બિષયે મોર યિ બાજ્યાર અધિકારી હ'બ નોરારે; આરુ ક્ષયશીલ અક્ષયતાર ગર્વ આછે, તાર દેહાઈ દિ કૈચોં, પ્રતિ દિનેઇ મહે મૃત્યુ- અધિકારી હબ નોરારે। ૫૧ ચાઓક, મહે આપોનાલોક ક મુખત આછોં। ૩૨ મહે યદિ માનુહ દરબેરે ઇફિચત બનવીયા એટિ નિગૃંત-તૃત્વ કરું, આમિ સકલોરેઇ નિદ્રિત નહ'મ; જગ્નુરે સૈતે યુદ્ધ કરિલોં, તેનેહલે મોર કિ લાભ હ'લ? કિન્તુ ચકુર પચારતે બૂપાન્તરિત હ'મ। ૫૨ એક મુહુર્તતે મૃત્યુબોરક યદિ તોલા નહય, તેનેહલે “આહક, આમિ યેતિયા શેષ તૃતી વાજિબ, તેતિયા ચકુર પલકતે સેયા ભોજન-પાન કરોંહક; કિયનો કાળિલે આમિ મરિમ”। ઘટિબા તુરિ યેતિયા વાજિબ, તેતિયા મૃત લોક સકલ ૩૩ આપોનાલોક ભાન્ત નહ'મ; કુ-સંજીહ સદાચાર નષ્ટ કરે. અક્ષયતાયે હૈ ઉથિત હ'બ આરુ આમિ સકલોરેઇ બૂપાન્તરિત ૩૪ ધાર્મિકતારે સચેતન હ્વોક પાપ નકરિબ; કિયનો હ'મ। ૩૫ કિયનો એટિ ક્ષયશીલ દેહાઈ અક્ષયતાર બસ્ત્ર દ્વિશ્વરબ કથાત કોનો કોનો જનર યોગ્ય જ્ઞાન નાઇ। પિન્ડિબ આરુ એટિ મૃત્યુર પાત્રાઇ અમરતાક પિન્ડિબ લાગિબ। આપોનાલોકે લાજ પાવલે મહે એટિ કથા કૈચોં। ૩૬ ૫૫ પાછત યેતિયા એટિ ક્ષયર દેહાઈ અક્ષયતાક આરુ એટિ કિન્તુ કિછુમાને કય, “મૃત્યુબોર કેનેકે પુનરુસ્થિત હબ? મૃત્યુબ દેહાઈ અમરતાક પિન્ડિબ, તેતિયા એટિ યિ કથા આરુ કેનેકુરા દેહર સૈતે તેઓલોક આહિબ?” ૩૬ હે લિખા આછે, બોલે- “જયર અર્થે મૃત્યુક ગિલિ ખોરા હ'લ, નિર્વોધ, તુમિ યિ બીજ રોપણ કરિછા, સિ નમરા પર્યાસ્ત સેયે સિદ્જ હ'બ” ૩૫ “હે મૃત્યુ, તોમાર જય ક'ત? હે નગજે; ૩૭ આરુ પાછત યિ ડાલ લોલાર, સેયા તુમિ બોરા મૃત્યુ, તોમાર હુલ ક'ત?” (Hadેસ g86) ૩૬ મૃત્યુબ હુલ નાઇ ગોમ હ્વોક, વા આન કોનો ધાનેઇ હ્વોક, તુમિ ગુટી પાપ આરુ પાપર શક્તિ વિધાન ૩૭ કિન્તુ દ્વિશ્વરદ ધન્યવાદ માથોન રોપણ કરિછા; ૩૮ કિન્તુ દ્વિશ્વરે નિજ ઇચ્છારે તાક દિઓં, તેઓ આમાર પ્રભુ ત્રીસ્ત દ્વારાઈ આમાક જય દાન ગા દિયે, આરુ પ્રત્યેક ગુટિક નિજ નિજ ગા દિયે। ૩૯ કરિલે. ૪૮ એતેકે, હે મોર પ્રિય ભાઈ આરુ ભની સકલ સકલો મંગું એકે બૂપ મંગું નહયા; કિન્તુ માનુહ વા પણુર આપોનાલોકે સુસ્તિર આરુ દૃઢ સંકળ્પ કરક, દ્વિશ્વર હ્વોક, ચરાઈ વા માછરેઇ હ્વોક, બેલેગ બેલેગ આકૃતિર કાર્યત સકલો સમયાતે નિજકે સમૃંખ્યાપે સપિ દિયકા મંગું આછે। ૪૦ સ્વર્ગીય શરીરાર આછે, પાર્થિર શરીરોર આછે; આપોનાલોકે જાને યે, દ્વિશ્વર બાવે કરા પરિશ્મ બયર્થ કિન્તુ સ્વર્ગીયરોર કાસ્તિ એક પ્રકારા આરુ પાર્થિરોર નહય।

કાસ્તિ એક પ્રકાર। ૪૧ સૂર્યર ગૌરીર એક પ્રકારબ ઉજ્જ્વલ, ચન્દ્રર ગૌરિર આન એક ધરણર, નસ્ત્રાબોરબો ગૌરિર અન્ય ધરણર; આકો તરાબોરબ ક્ષેત્રોતો એટા તરાતોકે આનટો તરાર ઉજ્જ્વલ ભિન્ન હયા। ૪૨ સેઇદરે મૃત્યુબોર પુનરુથ્થાનો એકે। યિહક બોરા યાય, સેયે ક્ષયર પાત્ર; યિહક તોલા હયા, સેયે અક્ષયતાર પાત્ર; ૪૩ યિહક બોરા યાય, સેયે અનાદરબ પાત્ર; યિહક તોલા હયા, સેયે અનાદર પાત્ર; યિહક તોલા હયા, સેયે દૂર્બલતાર પાત્ર; યિહક તોલા હયા, સેયે પ્રભાર શક્તિ; ૪૪ યિહક બોરા યાય, સેયે સ્વાભાવિક દેહ, યિહક તોલા હયા, સેયે આત્મિક દેહ। યદિ દૈહિક દેહ આછે, તેનેહલે આત્મિક દેહો આછે। ૪૫ એહિદે લિખાઓ આછે, “પ્રથમ માનુહ આદમ જીરનમય પ્રાણી હ'લ; કિન્તુ શેમર આદમ જીરનદાયક આત્મા હલ”। ૪૬ તથાપિ આત્મિક યિ, સેયે પ્રથમ નહયા; કિન્તુ સ્વાભાવિક યિ સેયેહે પ્રથમ, યિ આત્મિક સેયે પાછત હ'લ। ૪૭ પ્રથમ માનુહ પૃથ્વીર ધૂલિર પરા હોરા, મૃન્યાય; કિન્તુ હિતીય માનુહ સર્વર પરા અહા। ૪૮ સેઇ મૃન્યાય જન યેને આછિલ, મૃન્યાયબોરો તેને; આરુ સેઇ સ્વર્ગીયલોક સકલ, સેઇ સ્વર્ગીય લોક ત્રીસ્ત દરો; ૪૯ આરુ આમિ યેનેકે સેઇ મૃન્યાય જનર પ્રતિમૂર્તિ ધારણ કરિલોં, તેનેકે સેઇ સ્વર્ગીય જનર પ્રતિમૂર્તિ ધારણ કરિમ। ૫૦ કિન્તુ હે પ્રિય ભાઈ આરુ ભની સકલ આપોનાલોક ક કરું, માંસ આરુ તેજ દ્વિશ્વર પર્વલે મહે આશા કરિ આછોં। ૫૧ તથાપિ પદ્મશ-દિનીયા પર્વલે મહે ઇફિચત થાકિમ; ૫૨ કિયનો કાર્યસાધક

এখন বহল দুরার মোৰ বাবে মুকলি হৈছে; আৰু তাত
বিৰোধী বহত আছে। ১০ এতিয়া যদি আপোনালোকৰ
ওচৰত তীমথিয় উপস্থিত হয়, তেনহলে তেওঁ যাতে
আপোনালোকৰ তাত নিৰ্ভয়ে থাকে, কিয়নো তেওঁ মোৰ
দৰেই প্ৰভুৰ কাৰ্য কৰে, কোনেও যেন তেওঁক হেয়জ্ঞান
নকৰো। ১১ কিন্তু তেওঁ যেন মোৰ ওচৰলৈ আছে, এই
কাৰণে আপোনালোকে তেওঁক কুশলে আগবঢ়ায় থ'ব;
কিয়নো তেওঁ ভাই সকলৰ সৈতে অহালৈ, মই বাট চাই
আছোঁ। ১২ এতিয়া আপল্লো ভাইৰ প্ৰসংগত কঙ্গ, আমি
তেওঁক দৃঢ়তাৰে সকলো প্ৰকাৰৰ ভাই সকলৰ সৈতে
আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে, মই তেওঁক বহত
মিনতি কৰিলোঁ; কিন্তু এতিয়া যাবলৈ তেওঁ ঠিৰাং কৰা নাই;
তথাপি যেতিয়া সুযোগ পাৰ, তেতিয়া তেওঁ আপোনালোকৰ
ওচৰলৈ যাব। ১৩ আপোনালোক সজাগ হৈ থাকক;
বিশ্বাসত সুষ্ঠিৰ হোৱা, ডেকা সকলৰ দৰে শক্তিমন্ত হওক।
১৪ আপোনালোকৰ সকলো কৰ্ম প্ৰেমেৰে কৰা হওক। ১৫
হে ভাই সকল মই আপোনালোকক এই মিনতি কৰিছোঁ,
স্তিফানাৰ পৰিয়াল, যি আখায়া দেশৰ প্ৰথম ফলাফলূপ
আৰু তেওঁলোকে যে পৰিত্ব লোকৰ পৰিচৰ্যা কৰিবলৈ স্ব-
ইচ্ছাৰে ভাৰ ল'লে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানে;
১৬ আপোনালোকে এনেকুৱা লোকৰ কাৰ্যত, সাহায্য আৰু
পৰিশ্ৰম কৰা সকলৰ বশীভূত হওক। ১৭ আমি সকলো
আনন্দিত হৈছোঁ, কাৰণ স্তিফান, ফৰ্ভূনাত আৰু আখায়িক
ইয়ালৈ অহাত আপোনালোক নথকাত মোৰ যি অভাৱ
আছিল, সেই অভাৱ তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ কৰিলো। ১৮
কাৰণ তেওঁলোকে আপোনালোকৰ নিচিনাকৈ মোৰ আত্মা
জুৰালৈ; এতেকে আপোনালোকে এনে লোকক চিনি
পাৰলৈ ভুল নকৰিব। ১৯ এচিয়া দেশৰ মণ্ডলী সমূহে
আপোনালোকক শুভেচ্ছা জনাইছোঁ আকিলা, প্ৰিক্ষা আৰু
তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট শোৱা মণ্ডলীয়ে আপোনালোকক
প্ৰভুত শুভেচ্ছা জনাইছোঁ। ২০ সকলো ভাই, ভনী সকলৈ
আপোনালোকক শুভেচ্ছা জনাইছোঁ আপোনালোকেও
পৰম্পৰে ইজনে সিজনক পৰিত্ব চুমাৰে শুভেচ্ছা জনাব।
২১ মই, পৌলে, নিজ হাতেৰে এই শুভেচ্ছা বাণী লিখি
পৰ্যালোঁ। ২২ কোনোৱে যদি প্ৰভুক প্ৰেম নকৰে, তেওঁ
শাপহান্ত হওক। আমাৰ প্ৰভু আহক। ২৩ প্ৰভু যীচু ত্ৰীষ্টৰ
অনুগ্ৰাহ আপোনালোকৰ লগত থাকক। ২৪ খ্ৰীষ্ট যীচুত মোৰ
প্ৰেম আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকক। আমেন।

২ কর্মসূচীয়া

প্রভু যীচুর দিনত যেনেকৈ আপোনালোক আমাৰ, তেনেকৈ আমি ও আপোনালোকৰ শুণ্যাৰ কাৰণ হ'ম। ১৫ কাৰণ

১ ঈশ্বৰ ইচ্ছা অনুসাৰে হোৱা শ্ৰীষ্ট যীচুৰ পাঁচনি পৌল, এই বিষয়ে মই দৃঢ় প্রত্যয় যে, আপোনালোকে দিতীয় আৰু তৃতীয় ভাই - কৰিন্থত থকা ঈশ্বৰ মণ্ডলীৰ অনুগ্ৰহ পাৰ কাৰণে, মই আগেয়ে আপোনালোকৰ আৰু গোটেই আখায়া দেশত থকা সকলো পৰিত্র লোকৰ তালৈ যাম। ১৬ আৰু আপোনালোকক দেখা কৰি, পাছত সমীপলৈ: ২ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্রভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ পৰা তাৰ পৰাই মাকিদনিয়া দেশলৈ গৈ, পাছত মাকিদনিয়াৰ আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক। ৩ আমাৰ পৰা আপোনালোকৰ ওচৰলৈ উলটি আহি, যিহুদীয়ালৈ প্রভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰ ধন্য হওক; তেৱেই দয়ালু যাৰব বাবে আপোনালোকৰ দ্বাৰাই আগবঢ়ায় থোৱা হ'ম। পিতৃ আৰু সকলো সান্তুনাৰ ঈশ্বৰ। ৪ আমি নিজে ঈশ্বৰৰ ১৭ যেতিয়া এই ধৰণে ভাবিলো, মই জানো অস্থিৰতা পৰা যি সান্তুনা পাওঁ, সেই সান্তুনাৰে যেন ক্লেশত থকা দেখুৱাইছিলোঁ? নাইবা মই যি ভাৰো, সেয়ে মোত 'হয়, সকলক সান্তুনা দিব পাৰোঁ, এই কাৰণে তেওঁত আমাৰ 'হয়', পাছে 'নহয়, নহয়' হ'বলৈ, মই মাংস অনুসাৰে ভাৰো ক্লেশৰ মাজত আমাক সান্তুনা দিয়ে। ৫ কিয়নো শ্ৰীষ্টৰ দুখ নে? ১৮ কিন্তু ঈশ্বৰ বিশ্বাসী; এই কাৰণে আপোনালোকক আমাৰ বাবে যেনেকৈ উপচি পৰে, তেনেকৈ শ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই এবাৰ 'হয়', পাছত 'নহয়', এই ধৰণে আমি নকণওঁ। ১৯ আমাৰ সান্তুনা উপচি পৰে। ৬ কিন্তু আমি যদি যন্ত্ৰণাগ্ৰত, কিয়নো আমাৰ দ্বাৰাই, অৰ্থাৎ মোৰ, চীলৰ আৰু তীমথিয়াৰ তেনেহলে সেয়ে আপোনালোকৰ সান্তুনা আৰু পৰিত্রাণ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আগত যি জনৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা নাইবা আমি যদি সান্তুনা প্রাণ, তেনেহলে সেই জনো হৈছিল, সেই জনা ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ যীচু শ্ৰীষ্ট বাবে, 'হয়' পাছত আপোনালোকৰ সান্তুনাৰ বাবে আৰু সেই সান্তুনাই, আমি 'নহয়' এমে নহয়; কিন্তু তেওঁত চিৰকাল 'হয়'হে হয়। ভোগ কৰা একে দুখকে ধৈৰ্যেৰ সহন কৰাই, নিজ কাৰ্য ২০ কিয়নো ঈশ্বৰৰ সকলো প্ৰতিজ্ঞা তেওঁত 'হয়া' এই সাধন কৰে। ৭ আৰু আপোনালোক যেনেকৈ দুখভোগৰ, কাৰণে, আমাৰ যোগেন্দি ঈশ্বৰৰ মহিমা হ'বলৈ, তেওঁৰ তেনেকৈ সান্তুনাৰো যে সহভাগী ইয়াকে জানিবলৈ পাই, দ্বাৰাই 'আমেন' বুলিও কণওঁ। ২১ এতিয়া এই জন ঈশ্বৰে, আপোনালোকৰ অৰ্থে আমাৰ আশা নিশ্চিত হৈ আছে। ৮ আপোনালোকৰ সৈতে আমাকো শ্ৰীষ্টত স্থিৰ কৰিছে আৰু কিয়নো, হে ভাই সকল, এচিয়া দেশত আমাৰ ওপৰত যি আমাক অভিযোগ কৰিলো। ২২ তেৱেই আমাৰ হৃদয়ত ক্লেশ ঘাটিছিল, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নজনকৈ থকা বইনাস্বৰূপে পৰিত্র আত্মা দি আমাৰ জীৱনত মোহৰো আমাৰ ইচ্ছা নাই: সেই ক্লেশত অধিক পৰিমাণে শক্তিৰ মাৰিলে। ২৩ আপোনালোকলৈ মোৰ মৰম থকা বাবেই, অতিৰিক্তৰূপে এমে ভাৰগ্ৰহ হালোঁ যে, আমাৰ জীৱনৰো মই এতিয়ালৈকে কৰিন্থলৈ যোৱা নাই, মোৰ প্রাণৰ আশা নাছিল। ৯ প্ৰকৃতপক্ষে, আমি মৃত্যুদণ্ড পোৱাৰ যোগ্য ওপৰত ঈশ্বৰকহে এই কথাৰ সাক্ষী লৈছোঁ। ২৪ আমি যে আছিলোঁ সেয়েহে আমি নিজৰ ওপৰত ভাৰসা নকৰোঁহক, আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ ওপৰত প্ৰভৃতি কৰিছোঁ, এনে কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে যি জন মৃত্যুৰ পৰা তোলোঁতা, সেই নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ আনন্দৰ সহকাৰী হৈছোঁ, জন ঈশ্বৰত ভাৰসা বাখোঁহক। ১০ তেৱেই ইমান ভয়ঙ্কৰ কিয়নো আপোনালোক বিশ্বাসত স্থিৰ হৈ আছে।

মৃত্যুৰ পৰা আমাক উদ্বাৰ কৰিলো আৰু কৰি আছে আৰু আগলৈকো উদ্বাৰ কৰি থাকিব বুলি আমি তেওঁতেই আশা ৰাখিছোঁ; ১১ ইয়াতে আপোনালোকেও প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ যোগেন্দি আমাৰ অৰ্থে সহকাৰী হৈ আছে। অনেকৰ দ্বাৰাই যি অনুগ্ৰহৰ বৰ আমাক দিয়া হ'ল, তাৰ কাৰণে, অনেকৰ দ্বাৰাই আমাৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা হয়। ১২ এতিয়া আমাৰ শুণ্য এয়ে যে, আমাৰ বিবেকে সাক্ষ্য দিয়ে, মাংসিক জ্ঞানেৰে নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহেৰে জগতলৈ, এনে কি, অধিক পৰিমাণে আপোনালোকলৈ ঈশ্বৰে দিয়া পৰিবৰ্ততা আৰু অক্ষণ্টতাৰে সৈতে আমি আচৰণ কৰিলোঁ। ১৩ আপোনালোকে পঢ়িব নোৱাৰা আৰু বুজি নোপোৱা, এনে কোনো কথা আমি আপোনালোকলৈ লিখা নাই; এই বিষয়ত মই সুনিশ্চিত। ১৪ এনেদৰে আপোনালোকে আগেয়েও আমাক কিছু পৰিমাণে বুজি পাইছে, আমাৰ

২ সেয়েহে কিছুমান দুৰ্জনক পৰিস্থিতিৰ বাবে পুনৰাই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ নাযাওঁ বুলি মই নিজৰ বিষয়ত বিবেচনা কৰিলোঁ। ২ কিয়নো মই যদি আপোনালোকক বেজাৰ দিওঁ তেনেহলে মোক আনন্দিত কৰোঁতা কোন থাকিব? কেৰল মোৰ দ্বাৰাই বেজাৰ পোৱা সেই লোকেই থাকিব? ৩ আৰু এই সকলোবোৰ কথা লিখিলোঁ, যাতে যেতিয়া মই আহিম, তেতিয়া যি জনৰ ওচৰৰ পৰা আমি আনন্দ পোৱা উচিত, সেই জনৰ পৰা যেন দুখ পাবলগীয়া নহয়। কিয়নো আপোনালোকৰ বিষয়ে মোৰ দৃঢ় বিশ্বাস এই যে, আমাৰ আনন্দত আপোনালোক সকলোৱে আনন্দিত হৰ। ৪ বহু কষ্ট, মনো-বেদনা, আৰু চৰুৰপানীৰে আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। মই আপোনালোকক দুখ দিবলৈ বিচৰা নাই, কিন্তু বুজাৰলৈ বিচাৰিছোঁ যে, মই আপোনালোকক কিমান প্ৰেম কৰোঁ। ৫ কিন্তু কোনোৱে

যদি দুখ দি থাকে, তেনেহলে তেওঁ অকল মোক দুখ হাদ্যরূপ ফলিতহে লিখা হ'ল। ৪ আবু ঈশ্বরৰ প্রতি এয়ে দিলে এনে নহয়; মেছি বঢ়াই নকলেও মই এটা কথা কঙ্গ দড় প্রতায় আমি ছীষ্টৰ দ্বাৰাই পালোঁ। ৫ আমি নিজে নিজে যে, তেওঁ আপোনালোক সকলোকে দুখ দিলে। ৬ এনে মীমাংসা কৰিবলৈ নিজ গুণেই যে যোগ্য হওঁ, এনে নহয়; মানুহলৈ অধিক ভাগ লোকে দিয়া শাস্তিয়েই যথেষ্ট। ৭ কিন্তু আমাৰ সেই যোগ্যতা ঈশ্বৰৰ পৰাহে হয়। ৮ তেরেই এতেকে তাতকৈ এনে মানুহক আপোনালোকে ক্ষমা কৰক আমাক নতুন নিয়মৰ পৰিচাৰক হৰ্বলৈ যোগ্য কৰিলো। আবু সাস্তনা দিয়া উচিত। নহলে তেওঁ হয়তো অতিৰিক্ত সেয়া আখৰৰ নহয়, কিন্তু আত্মাৰেহে; কিয়নো আখৰৰ মনৰ দুখত হত্শ হৈ পৰিব। ৮ মই আপোনালোকক লিখনি সমূহে বধ কৰে, কিন্তু আত্মাই জীৱন দিয়ে। ৯ উৎসাহিত কৰিছোঁ, এনে ব্যক্তিক যে আপোনালোকে কিন্তু মৃত্বাৰ যি পৰিচৰ্যা শিলত কটা আখৰৰ লিখনিৰে এতিয়াও প্ৰেম কৰে, ইয়াকে মুকলিভাবে বুজিব দিয়ক। প্ৰমাণিত হ'ল, সেয়ে এনে প্ৰতাপযুক্ত হৈছিল যে, ইস্রায়েলৰ ৯ কিয়নো সকলো বিষয়ত আপোনালোক আজ্ঞাধীন হয় সন্তান সকলে মোচিৰ মৃত্বলৈ একেথৰে চাব নোৱাৰিলে, নে নহয়, তাৰ প্ৰমাণ পোৱাৰ আশয়েৰে লিখিলোঁ। ১০ যদিও সেই প্ৰতাপ ক্ৰমাঘয়ে কৰিম গৈছিল, ৮ তেনেহলে যদি আপোনালোকে কোনো এজনৰ দোষ ক্ষমা কৰে, আত্মাৰ পৰিচৰ্যা তাতকৈয়ো প্ৰতাপযুক্ত নহ'ব নে? ৯ তেনেহলে ময়ো সেইদৰে ক্ষমা কৰোঁ এই কাৰণে মই যদি কিয়নো দণ্ডাজ্ঞাৰ পৰিচৰ্যা যদি প্ৰতাপযুক্ত হয়, তেনেহলে কৰিবা ক্ষমা কৰিলোঁ, তেনেহলে যি ক্ষমা কৰিলোঁ, ছীষ্টৰ ধাৰ্মিকতাৰ পৰিচৰ্যা তাতকৈয়ো অধিক প্ৰতাপযুক্ত হয়। ১০ সাক্ষাতে আপোনালোকৰ কাৰণেই ইয়াক কৰিলোঁ; ১১ কাৰণ এনে অতিৰিক্ত প্ৰতাপৰ কাৰণে এই বিষয়ে সেই কিয়নো চয়তানে যেন আমাৰ ওপৰত ছল নাপায়। কাৰণ প্ৰতাপযুক্ত পৰিচৰ্যাৰ গৌৰৰ নাইকিয়া হ'ল। ১১ কাৰণ তাৰ পৰিবকল্পনা আমি নজন্ম নহ'ওঁ। ১২ ছীষ্টৰ শুভবাৰ্তা লুণ্ঠ হৈ যোৱাটো যদি কাস্তিযুক্ত, তেনেহলে সদ্যায় থকাটো প্ৰচাৰ কৰিবৰ কাৰণে মই ত্ৰোৱা নগৰলৈ আহোতে, যদিও তাতকৈ অধিক প্ৰতাপযুক্ত। ১২ আমাৰ এনে আশা থকাত, প্ৰভুৰ দ্বাৰাই মোলৈ এখন দুৱাৰ মুকলি কৰা হৈছিল, ১৩ আমি অতি উদাৰ চিন্তেৰে কথা কঙ্গ, ১৩ আবু ইস্রায়েলৰ মোৰ ভাই তীকত তাতে লগ নোপোৱাত, মোৰ আত্মাত সন্তান সকলে, সেই লুণ্ঠ হৈ যোৱাটোৰ শেষ যেন একেথৰে একো শাস্তি নাপালোঁ; সেয়েহে তেওঁলোকক এৰি বিদায় চাবলৈ নাপায়, এই কাৰণে মোচিৰে যেনেকৈ তেওঁৰ মুখত লৈ মাকিদিনিয়ালৈ আহিলোঁ। ১৪ কিন্তু সেই ঈশ্বৰ ধন্য, যি ওৰণি ল'লে, আমি তেনেকৈ নকৰোঁ। ১৪ কিন্তু তেওঁলোকৰ জনাই আমাক সদায় ছীষ্টত জয়যুক্ত হ'বলৈ পথ দেখুৱাই মন কঠিন কৰা হ'লা। কিয়নো যেতিয়া পূৰণি বিধান পঢ়া আবু আমাৰ দ্বাৰাই তেওঁ ভজনৰূপ সুগন্ধ সকলো ঠাইতেই হয়, তেতিয়া তেওঁলোকে আজিও সেই একে ওৰণি লয়। প্ৰকাশ কৰে। ১৫ কিয়নো পৰিত্রাণৰ পাত্ৰ আবু বিনাশৰ সেই ওৰণি এতিয়াও আতৰাই দিয়া হোৱা নাই, কাৰণ পাত্ৰ সকলৰ মাজত আমি ঈশ্বৰলৈ ছীষ্টৰ সুদ্রাণ স্বৰূপ। ১৬ একমাত্ৰ ছীষ্টৰ যোগেদিহে সেয়া সন্তৰ হ'ল। ১৫ কিন্তু যি সকল হৈবাই গৈছে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি মৃত্যুৰ এতিয়ালৈকে মোচিৰ পুস্তক পঢ়েতে, তেওঁলোকৰ হাদ্যত পৰা উৎপন্ন মৃত্যুজনক গঞ্জ; কিন্তু যি সকলে পৰিত্রাণ সদায় ওৰণি আছে। ১৫ কিন্তু যেতিয়া কোনো ব্যক্তি প্ৰভুলৈ পালে, তেওঁলোকৰ ওচৰত আমি জীৱনৰ পৰা উৎপন্ন ঘূৰে, তেতিয়া সেই ওৰণি আতৰাই দিয়া হয়। ১৭ প্ৰভুৱেই জীৱনদায়ক গঞ্জ। এনে কৰ্মৰ যোগ্য কোন আছে? ১৭ আত্মা; আবু প্ৰভুৰ আত্মা য'ত, তাতেই স্বাধীনতা। ১৮ কিয়নো অধিক ভাগ মানুহৰ দৰে আমি ঈশ্বৰৰ বাক্যত আবু আমি সকলোৱে, ওৰণি নোলোৱা মুখেৰে দৰ্পণত ভাঁজ দিওঁতা নহ'ওঁ; কিন্তু অকপটতাৰে কোৱাৰ দৰে, দেখাৰ দৰে প্ৰভুৰ গৌৰৰ চাওতে চাওতে, সেই গৌৰৰ আবু ঈশ্বৰৰ পৰা শিক্ষা পাই কোৱাৰ দৰে, আমি ঈশ্বৰৰ পৰা গৌৰৰ পাই, আত্মাৰূপ প্ৰভুৰ দ্বাৰাই পৰিণত হোৱাৰ সাক্ষাতে, ছীষ্টত কথা কঙ্গ।

৩ আমি নিজৰ প্ৰশংসা কৰিবলৈ আকো আৰম্ভ কৰিছোঁ **৪** এতেকে আমি এই পৰিচৰ্যা পদ পোৱাত, আবু নে? নাইবা আপোনালোকলৈ বা আপোনালোকৰ পৰা একেদেৰে দয়া লাভ কৰাত, কেতিয়াও আমি নিৰুৎসাহ সুখ্যাতিৰ পত্ৰ পাবলৈ, কোনো কোনো লোকৰ নিচিনাকৈ নহ'ওঁ; ২ কিন্তু লাজৰ গুপুত কাৰ্য ত্যাগ কৰি, ধূৰ্তাচাৰী আমাৰো প্ৰয়োজন আছে নে? ২ আমাৰ হাদ্যত লিখা নহৈ আবু ঈশ্বৰৰ বাক্যত ভাঁজ নিদি, সত্যতা প্ৰকাশ আবু সকলো মানুহে পঢ়ি জনিব পৰা সুখ্যাতিৰ পত্ৰ কৰি, ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিতে সকলো মানুহৰ বিবেকৰ আগত আপোনালোকেই হৈ আছে। ৩ আপোনালোক আমাৰ নিজকে যোগ্য-পাত্ৰ দেখুৱাইছোঁ। ৩ কিন্তু আমাৰ শুভবাৰ্তা দ্বাৰাই ছীষ্টৰ পৰা সম্পাদিত হোৱা পত্ৰ স্বৰূপে প্ৰকাশিত যদি ঢকা হয়, তেনেহলে বিনাশৰ পাত্ৰ সকললৈহে ঢকা হ'ল, সেয়ে চিঁহাবৈ নহয়, কিন্তু জীৱনময় ঈশ্বৰৰ আত্মাৰ হয়; ৪ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিমূৰ্তি যি ছীষ্ট, তেওঁৰ গৌৰৰ প্ৰকাশক দ্বাৰাইহে লিখা; শিলৰ ফলিতো নহয়, কিন্তু মাংসময় শুভবাৰ্তাৰ দীপ্তি যেন প্ৰকাশিত নহয়, এই কাৰণে এই

যুগৰ দেৰতাই সেই অবিশ্বাসী লোক সকলৰ জ্ঞান-চকু আমি বিবন্ধ হ'বলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ; কিন্তু জীৱনৰ দ্বাৰাই অঙ্গ কৰিলে। (aiōnios g165) ৫ কাৰণ আমি নিজক নহয়, কিন্তু যেন মৰ্য্যক গিলি পেলোৱা হয়, এই কাৰণে বন্ধেৰে ঢকা যীচু খীষ্টক প্ৰভু আৰু যীচুৰ কাৰণে নিজক আপোনালোকৰ হ'বলৈহে ইচ্ছা কৰোঁ। ৫ ইয়াৰ বাবে যি জনে আমাক প্ৰস্তুত দাস বুলি প্ৰচাৰ কৰোঁ। ৬ যীচু খীষ্টৰ মুখত দৈশ্বৰৰ গৌৰৰ কৰিলে, তেওঁ দৈশ্বৰ; আৰু তেৱেই আমাক বইনামৰূপে প্ৰকাশক জ্ঞানৰূপে দীপ্তি প্ৰকাশ কৰিবলৈ, যি দৈশ্বৰে ক'লে, পৰিত্ব আজ্ঞা দিলে। ৭ এতেকে সদায় দৃঢ় বিশ্বাসী হোৱা “কিয়নো আন্দৰৰ মাজৰ পৰা পোহৰ প্ৰকাশিত হ'ব”, কাৰণে জানিব যে, এই শৰীৰত নিবাস কৰালৈকে প্ৰভুৰ সেই দৈশ্বৰে আমাৰ দহয়ত পোহৰ প্ৰকাশ কৰিলে। ৮ পৰা দূৰত প্ৰবাস কৰিছোঁ; ৯ (কিয়নো আমি দেখাৰ দ্বাৰাই শক্তিৰ বাহ্যল্যতা যেন আমাৰ পৰা নহয় কিন্তু দৈশ্বৰ চলা নাই, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাইহে চলিছোঁ;) ১০ এতেকে আমি হয়, এই কাৰণে মাটিৰ পাত্ৰ যি আমি, আমাৰ জীৱনত সাহিয়াল হৈছোৱেই, শৰীৰৰ পৰা দূৰত প্ৰবাস আৰু প্ৰভুৰ সেই দীপ্তিৰূপ ধন আছে; ১১ আমি সকলোতে ক্ৰেশ ভোগ লগত নিবাস কৰাই ভাল দেখিছোঁ। ১২ এই হেতুকে নিবাস কৰিণ, ঠেকত পৰা নহওঁ; উদিগ্নি হৈয়ো, নিৰাশ নহওঁ; ১৩ কৰোঁ বা প্ৰবাস কৰোঁ, তেওঁৰ প্ৰিয়পাত্ৰ হৰলৈহে আমি যত্ন তাড়না পায়ো, অনাথ নহওঁ; পেলোৱা হৈয়ো, বিনষ্ট নহওঁ; কৰি আছোঁ। ১৪ কিয়নো প্ৰতিজনে কৰা কৰ্ম ভাল হওক বা ১৫ আমি সদায় যীচুৰ মৃত্যু শৰীৰত লৈ ফুৰিছোঁ, যাতে বেয়া হওক, শৰীৰৰ দ্বাৰাই কৰা কৰ্মৰ ফল পাবলৈ, আমি যীচুৰ জীৱন আমাৰ শৰীৰত প্ৰকাশিত হয়। ১৬ কিয়নো সকলোৱে খীষ্টৰ বিচাৰ আসনৰ আগত প্ৰকাশিত হ'ব জীয়াই থকা যি আমি, আমাৰ মৰ্য্য মাস্তত যীচুৰ জীৱন লাগিব। ১৭ এই কাৰণে প্ৰভুৰ ভয় কি, ইয়াক জানিবলৈ প্ৰকাশিত হৰলৈ, আমি যীচুৰ কাৰণে সদায় মৃত্যুৰ হাতত পোৱাত আমি লোক সকলক প্ৰবৃত্তি কৰাইছোঁ; কিন্তু সমৰ্পিত হৈছোঁ। ১৮ এইদেৱ মৃত্যুৰে আমাৰ জীৱনত, কিন্তু দৈশ্বৰৰ আগত আমি প্ৰকাশিত হৈ আছোঁ আৰু মই আশা জীৱনে আপোনালোকত নিজ কাৰ্য সাধন কৰিছে। ১৯ কৰোঁ যে, আপোনালোকৰ বিবেকতো আমি প্ৰকাশিত হৈ কিন্তু যেনেকৈ লিখা আছে, বোলে “মই বিশ্বাস কৰিলোঁ, আছোঁ। ২০ আপোনালোকলৈ আমি আকোঁ আমাৰ প্ৰশংসা এই হেতুকে কথা ক'লোঁ”; তেনেকৈ আমিও সেই একেই আগবঢ়াইছোঁ, এনে নহয়, কিন্তু যি সকলে দহয়ৰ কথাত বিশ্বাসজনক আত্মা পোৱাত, বিশ্বাস কৰিছোঁ, এই হেতুকে নহয়, মৌখিক কথাত গৌৰৰ কৰে, তেওঁলোকৰ আগত কথা কৈছোঁ। ২১ কাৰণ যি জনে প্ৰভু যীচুক তুলিলে তেৱেই আপোনালোকে আমাৰ অৰ্থে গৌৰৰ কৰি উত্তৰ দিবলৈহে যে যীচুৰ লগত আমাকো তুলিব আৰু তেওঁলোকে সৈতে আপোনালোকক উপায় দিছোঁ। ২২ কিয়নো আমি যদি আমাকো উপস্থিতি কৰিব, সেই বিষয়ে আমি জানো। হত্যুদী হৈছোঁ, তেনেহলে দৈশ্বৰৰ কাৰণেহে হৈছোঁ। ২৩ ১৫ কিয়নো এইবোৰ আপোনালোকৰ কাৰণেহে হৈছে, কাৰণ খীষ্টৰ প্ৰেমে আমাক সীমাবদ্ধ কৰি ৰাখিছে; কিয়নো যাতে অনেক লোকে দৈশ্বৰৰ মহিমাৰ অৰ্থে অনুগ্ৰহ পায় আমি নিশ্চয় কৰিলোঁ যে, সকলোৱে কাৰণে এজন মৰিল, ধন্যবাদত উপচি পৰে। ২৪ এই কাৰণে আমি নিৰুৎসাহ এতেকে সকলোৱে মৰিল। ১৫ আৰু খীষ্টে সকলোৱে বাবে নহওঁ; যদিও আমাৰ বাহ্যিক পুৰুষ বিনষ্ট হৈ আছে, তথাপি মৰিল, এই আশেৱেৰে জীৱন পোৱা সকলে যেন নিজৰ আমাৰ আন্তৰিক পুৰুষ দিনে দিনে নতুন হৈ উঠিছে। ২৫ কাৰণে জীয়াই নাথাকি, তেওঁলোকৰ অৰ্থে মৃত্যুভোগ কৰা আমাৰ এই দুখ-কষ্ট ক্ষণ্টেকীয়া, এই ক্ষণ্টেকীয়া লম্বু ক্ৰেশে আৰু পুনৰুৎপিত হোৱা জনৰ বাবেহে যেন জীয়াই থাকে। আমাৰ জীৱনলৈ আনিবলগীয়া শ্ৰেষ্ঠ শাশ্বত মহিমাৰ যি অনন্তকলীয়া প্ৰভাৱ, তাৰ লগত আমাৰ দুখ-কষ্টৰ কোনো তুলনাই নহয়। (aiōnios g166) ২৬ এই কাৰণে দৃশ্য বস্তুলৈ নাচাই, অদৃশ্য বস্তুলৈ চাই থাকেৰ্হকা কাৰণ দৃশ্য বস্তু অলগদিনীয়া; কিন্তু অদৃশ্য বস্তু অনন্তকলীয়া। (aiōnios g166)

২৭ কিয়নো আমি জানো যে, যি তমুৰূপ পাৰ্থিৰ ঘৰত আমি আছোঁ, সেয়া যদি ভগ্ন হয়, তেনেহলে বিনাহাতে সজা দৈশ্বৰে থাকিবলৈ দিয়া এক অনন্তকলীয়া ঘৰ স্বৰ্গত আছে। (aiōnios g166) ২৮ কাৰণ আমি ইয়াৰ তিতৰত কেঁকাই থাকি, স্বৰ্গৰ পৰা হোৱা আমাৰ সেই ঘৰৰূপ বন্ধেৰে ঢকা হ'বলৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰিছোঁ। ২৯ বাৰ্তাৰিকতে তাৰে ঢকা হ'লে, আমি উলঙ্গ হৈ নপৰিম। ৩০ আমি যে কেঁকাই আছোঁ, এই তমুত থাকি, ভাৰগত্তহৈহে কেঁকাই আছোঁ; কাৰণ

করোঁ: “আপোনালোকে ঈশ্বরৰ সৈতে মিলন হওক!” ২১ মই তোমালোকক গ্রহণ কৰিম, ১৮ আৰু তোমালোকৰ তেওঁ আমাক শ্রীষ্টত ঈশ্বৰীয় ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ হ'বলে, পাপ পিতৃ হ'ম আৰু তোমালোকো মোৰ পো-জী হ'বা, ইয়াক নকৰা জনকে পাপী কৰি, তেওঁকে আমাৰ পাপৰ বাবে সৰ্বশক্তিমান প্ৰভুৰে কৈছে।

ক্রুচত বলি স্বৰূপে উৎসৱ কৰিলে।

৭ এই হেতুকে, হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, এইবোৰ

৬ আৰু সেয়ে, আমি শ্ৰীষ্টৰ সহকাৰী হৈ, এই মিনতিও প্ৰতিজ্ঞা পোৱাত, আহক, আমি শৰীৰ আৰু আত্মাৰ কৰিছোঁ যে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ ব্যৰ্থবূপে সকলো অশুচিতাৰ পৰা নিজকে শুচি কৰি, ঈশ্বৰৰ ভয়ত গ্ৰহণ কৰা নহ'বা। ২ কিয়নো তেওঁ কৈছে, “মই গ্ৰাহ্য- পৰিত্রাতা সিদ্ধ কৰোঁহক। ৩ আপোনালোকৰ হৃদয়ত কালত তোমাৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলো; আৰু পৰিত্রাণৰ দিনা আমাক ঠাই দিয়ক! আমি কাৰো অন্যায় কৰা নাই, তোমাৰ উপকাৰ কৰিলোঁ।” চাওক, এতিয়া পৰমগ্ৰাহ্য কাৰো অনিষ্ট কৰা নাই, কাকো ঠিগোৱাৰ নাই। ৩ মই কাল; এতিয়াই পৰিত্রাণৰ দিনা। ৪ সেই পৰিচৰ্যা পদ যেন আপোনালোকৰ দোষ ধৰিবলৈ এই কথা কৈছোঁ, এনে কলঙ্কিত নহয়, এই কাৰণে আমি কোনো কথাত বিধিনি নহয়; কিয়নো আমাৰে সৈতে মৰিবলৈ আৰু জীয়াই নজন্মাও। ৪ বৰং, আমি নিজক ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক হিচাপে, থাকিবলৈকো আপোনালোক আমাৰ হৃদয়ত আছে বুলি আমাৰ এই সকলো কৰ্মৰ দ্বাৰাই যোগ্য-পাত্ৰ দেখুৱাইছোঁ; আগেয়ে কৈছিলোঁ। ৫ আপোনালোকলৈ মোৰ আত্মবিশ্বাস সেয়েহে অনেক প্ৰকাৰ ধৰ্য, ক্লেশ, দুখ, সংকট, ৫ কোৰ, অধিক, আপোনালোকৰ অৰ্থে মোৰ শাশ্বাত অধিক; বন্দীশালত থকা, হৰামুৰা, পৰিশ্ৰম, পৰ দিয়া, লঘোন, ৬ এইদৰে আমাৰ সকলো ক্লেশত, মই সান্ত্বনাৰে পুৰ্ণ হৈ শুন্দতা, জ্ঞান, চিৰসহিষ্ণুতা, মৰম, পৰিত্র আত্মাত, অকপট আছোঁ আৰু আনন্দত একেবাৰে উপচি পৰিছোঁ। ৫ প্ৰেম অৰ্থাৎ মেহ; ৬ সত্যৰ বাকাত, ঈশ্বৰৰ শক্তিত, সেৱা কিয়নো যেতিয়া আমি মাকিনিয়া দেশলৈ আহিলোঁ, আৰু বাওঁফালে ধাৰ্মিকতাৰ অন্ত-শন্তৰ সৈতে, যোগ্য- আমাৰ শাৰীৰিক একো জিৰণি নাছিল; বৰং সকলোতে পাত্ৰ দেখুৱাইছোঁ। ৭ আমি মৰ্যদা আৰু অৰ্ম্যদা, কু- অশাস্তিহে পাইছিলোঁ; বাহিৰত বিৰোধ আৰু অস্তৰত যশ আৰু সু-যশ, প্ৰথমকৰ নিচিনা, কিন্তু সত্যবাদী; ৯ ভয় আছিল। ৬ কিন্তু নম্বৰ সকলৰ সান্ত্বনাদাতা ঈশ্বৰে অবিদিতৰ নিচিনা, কিন্তু সুবিদিত; মৰো মৰো হোৱাৰ তীতৰ আগমণৰ দ্বাৰাই আমাক সান্ত্বনা দিলৈ; ৭ কেৰল নিচিনা, কিন্তু চাওক জীয়াই আছোঁ; শাস্তি পোৱাৰ নিচিনা, তেওঁৰ আগমণৰ দ্বাৰায়েই নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ কিন্তু হত হোৱা নাই। ১০ শোক কৰাৰ নিচিনা, কিন্তু সদায় হাবিয়াহ, শোক আৰু আমাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ আনন্দিত; দৰিদ্ৰ নিচিনা, কিন্তু অনেকক ধনৱস্তু কৰোঁতা; উৎসাহৰ কথা কওঁতে, আপোনালোকৰ কথাত তেওঁ পোৱা একো নথকাৰ নিচিনা, কিন্তু আমাৰ সকলো আছে। ১১ শান্তনাৰেও আমাক এনে সান্ত্বনা দিলৈ যে, তাৰেই মই কৰিয়ীয়া সকল, আমি আপোনালোকৰ বাবে, আমাৰ অধিক আনন্দ পালোঁ। ৮ কিয়নো মোৰ সেই পত্ৰ দ্বাৰাই সকলো সত্যতাৰ বিষয়ে ক'লো আৰু আমাৰ হৃদয়ে বহল। আপোনালোক দুঃখিত হ'লেও মই বেজাৰ নকৰোঁ আগেয়ে ১২ আপোনালোকৰ হৃদয় আমাৰ জীৱনত সন্তুচিত হোৱা যদিওঁৰা বেজাৰ কৰিছিলোঁ, এতিয়া দেখিলোঁ যে মোৰ নাই, কিন্তু নিজ নিজ অস্তৰতেহে সন্তুচিত হৈ আছোঁ। ১৩ কিন্তু পত্ৰখনে আপোনালোকক দুঃখিত কৰিলে, কিন্তু সেই পত্ৰই একে প্ৰকাৰ প্ৰতিদান কৰিবলৈ, সান্ত্বনাত থকা সকলক মাথোন অলপ সময়হে আপোনালোকৰ দুখ জন্মাইছিল, ৯ কোৱাৰ দৰে কৈছোঁ, আপোনালোকৰ হৃদয় বহলভাৱে এতিয়া আনন্দ কৰিছোঁ; কিয়নো আপোনালোক দুঃখিত মুকলি কৰক। ১৪ অবিশ্বাসী সকলৰ সৈতে আপোনালোক হোৱাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু দুঃখিত হোৱাৰ দ্বাৰাই যে অসমানভাৱে সংযুক্ত নহ'ব; কিয়নো ধাৰ্মিকতা আৰু অধৰ্মৰ আপোনালোকৰ মন পৰিৱৰ্তিত হ'ল, সেই কি সহভাগিতা? ১৫ বেলিয়ালে সৈতে শ্ৰীষ্টৰ কি মিলন? বাবে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে দুঃখিত হৈছিল, অবিশ্বাসী জনৰ লগত বিশ্বাস কৰা জনৰ কি সম্পৰ্ক? সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানিছিলোঁ। ১০ কাৰণ ঈশ্বৰৰ ১৬ আৰু মূৰ্তিৰোৱাৰ সৈতে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৰ কি বিধান ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা মনোদুখে, অনুতপ্ত নোহোৱাকৈয়ে আছে? কিয়নো আমি জীৱনময় ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ; এই বিষয়ে পৰিত্রাণলৈ মন-পালটন কৰায়; কিন্তু সাংসাৰিক মনোদুখে ঈশ্বৰে কৈছে, মোলে, “মই তেওঁলোকৰ মাজত বসতি কৰি অগ্ৰিবৰ্তনীয় মৃত্যু সাধন কৰে। ১১ কিয়নো, ঈশ্বৰৰ থাকিম আৰু অহা-যোৱা কৰিম; মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ম মহৎ ইচ্ছাৰ দৰে হোৱা সেই মনোদুখেই আপোনালোকৰ আৰু তেওঁলোক মোৰ লোক হ'ব।” ১৭ এতেকে, প্ৰভুৰে অস্তৰত কেনে যত্ন, কেনে দুখৰ খণ্ডন, কেনে বিৰতি, কৈছে, “তোমালোকে সিহঁতৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহা কেনে ভয়, কেনে হাবিয়াহ, কেনে উৎসাহ, কেনে প্ৰতিকাৰ আৰু পৃথক হোৱা, আৰু কোনো অশুচি বস্তুক নুচুবা, তাতে সাধন কৰিলে! সেইবোৰ কথাত আপোনালোকে সকলো

প্রকাবে নিজকে নির্দোষী বুলি প্রমাণ করিলে। ১২ যদিও কাবরণে মই পৰামৰ্শহে দিছোঁ; কিয়নো আপোনালোকে মই আপোনালোকলৈ লিখিছিলো, তথাপি অন্যায় কৰা এবছৰৰ আগেয়ে কোনো কাৰ্য কৰিবলৈ বিচাৰিছিল, জনৰ কাৰণে বা অপকাৰ গোৱা জনৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু কেৱল সেয়াই নহয়, কিন্তু নিজ ইচ্ছাবে কৰিবলৈ প্ৰস্তুতো আমাৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ যি যত্ত, সেয়ে দৈশৰৰ দৃষ্টিত আছিল। ১১ এতিয়া সেই কাৰ্য সিদ্ধ কৰক। যেনেকৈ ইচ্ছা আপোনালোকৰ বাবে যেন প্ৰকাশিত হয়, এই কাৰণেহে আৰু প্ৰস্তুততা আছিল, তেনেকৈ শক্তি অনুসাৰে সেই কাৰ্য লিখিছিলোঁ। ১৩ এতেকে আমি সান্তুনা পালোঁ। আৰু সিদ্ধ কৰক। ১২ কিয়নো কাৰ্য কৰিবলৈ প্ৰস্তুততা থাকিলে, আমাৰ সেই সান্তুনাৰ ওপৰিও তীতৰ আনন্দত আমি আৰু শক্তি নথকাৰ দৰে নহয়, কিন্তু শক্তি থকাৰ দৰে কৰিলৈহে অধিক আনন্দ পালোঁ; কাৰণ আপোনালোক সকলোৰে গ্ৰাহ্য হয়। ১৩ কিয়নো আন লোক সকলে কাৰ্য নকৰি দ্বাৰাই তেওঁৰ আত্মা সজীৱ কৰা হ'ল। ১৪ যদিও মই জিৰণি ল'ব আৰু আপোনালোকে কাৰ্যৰ দায়িত্ব ল'ব, তেওঁৰ আগত আপোনালোকৰ অৰ্থে গৌৰৰ কৰিলোঁ, এনে নহয়; কিন্তু সকলোৰে ন্যায় হওক। ১৪ এই বৰ্তমান তথাপি মোক লাজত পেলোৱা হোৱা নাই; কিন্তু যেনেকৈ সময়ত আপোনালোকৰ প্ৰাচুৰ্যতাই তেওঁলোকৰ অভাৱ পূৰ্ণ আমি আপোনালোকৰ আগত সকলো কথা সঁচাকৈ কলোঁ, কৰিব। এইদৰে তেওঁলোকৰ প্ৰাচুৰ্যতায়ো আপোনালোকৰ তেনেকৈ তীতৰ আগত কৰা আমাৰ সেই গৌৰৰ সঁচাহে অভাৱ পূৰ্ণ কৰিব আৰু ইয়াতে সকলোৰে বাবে সমতা হ'ল। ১৫ আৰু আপোনালোকে তেওঁৰ আজ্ঞাধীন হৈ, ভয় স্থাপন হয়; ১৫ যি দৰে লিখাও আছে, “যি জনে অধিক আৰু কম্পনেৰে যে তেওঁক গ্ৰহণ কৰিছিল, সেই কথা তেওঁ গোটাইছিল, তেওঁৰ একো নাথাকিল; কিন্তু যি জনে অলপ সোঁৱণ কৰোঁতে, আপোনালোকলৈ তেওঁৰ মেহ অতি গোটাইছিল, তেওঁৰ অভাৱ নহ'ল”। ১৬ কিন্তু যি দৈশৰে অধিক হ'ল। ১৬ সকলো বিষয়তে মই যে আপোনালোকত আপোনালোকৰ অৰ্থে তীতৰ হৃদয়ত সেই একে উৎসাহ ভাৰসা কৰিছোঁ, ইয়াতে মই আনন্দ কৰিছোঁ।

৮ হে প্ৰিয় ভাই আৰু ভনী সকল, মাকিদনিয়া দেশৰ

মণ্ডলী সমূহক দিয়া দৈশৰৰ অনুগ্ৰহৰ বিষয়ে মই তেওঁলোকৰ অনন্দ অধিক হ'ল আৰু তেওঁলোকৰ অতি দৰিদ্ৰতা দানশীলতাৰূপ ধনত উপচি পৰিল। ৩ কিয়নো মই সাক্ষ্য দিছোঁ যে, তেওঁলোকে নিজ শক্তি অনুসাৰে দিয়াৰ উপৰি, সাধ্যৰ অতিৰিক্ত পৰিমাণে দিলে, আৰু ৪ নিজ ইচ্ছাবে অনেক মিনতি কৰি, পৰিত্ব লোক সকলৰ সহভাগিতাত পৰিচৰ্যা কাৰ্যৰ সহভাগী হবলৈ আমাৰ আগত যাচনা কৰিলে; ৫ আৰু কেৱল আমি আশা কৰা অনুযায়ী নহয়, কিন্তু প্ৰথমে প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যে, শ্ৰেষ্ঠ দৈশৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে আমাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে দান কৰিলে। ৬ সেই বাবে আমি তীতক উৎসাহিত কৰিলোঁ, কিয়নো যেনেকৈ তেওঁ আগেয়ে আপোনালোকৰ লগত কাৰ্য আৰণ্ত কৰিছিল, তেনেদেৰেই আপোনালোক সেই অনুগ্ৰহতো যেন পৰিপূৰ্ণ কৰোঁ। ৭ কিন্তু আপোনালোকে, বিশ্বাস, বাক্য, জ্ঞান, সকলোবিধ যত্ন আৰু প্ৰেম, এই সকলোতে যেনেকৈ আমাৰ বাবে উপচি পৰিছে, তেনেকৈ সেই অনুগ্ৰহতো উপচি পৰিবলৈ চেঁচা কৰক। ৮ এই কথা আজ্ঞা দিয়াৰ দৰে কোৱা নাই, কিন্তু আন ব্যক্তিৰ যত্নৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ প্ৰেমৰ সত্যতা বিবেচনা কৰিবে কৈহোঁ। ৯ কিয়নো আপোনালোকে প্ৰভু যীৰু শ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ জানো তেওঁ ধৰ্মী আছিল যদিও, তেওঁৰ দৰিদ্ৰতাৰ দ্বাৰাই আপোনালোক যেন ধৰ্মী হয়, তাৰ বাবে তেওঁ দৰিদ্ৰ হলোঁ। ১০ এই বিষয়টো আপোনালোকৰ পক্ষে উপযুক্ত, সেই

জন্মাইছে, তেওঁ ধন্য। ১৭ কিয়নো তেওঁ আমাৰ উদগণি গ্ৰহণ কৰিলে কিন্তু তাতকৈয়ো নিজে উৎসাহী হৈ, নিজ ইচ্ছাবে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গ'ল। ১৮ তাতে তীতৰ সৈতে আমাৰ এজন ভাই, যি জনে শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা বিষয়ত সকলো মণ্ডলীৰ মাজত প্ৰশংসা লাভ কৰিছে; সেই জন ভাইক আমি তেওঁৰ লগত পঠাই দিলোঁ। ১৯ তেওঁ কেৱল মৰ্যাদা গোৱা ব্যক্তিয়ে নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ গৌৰৰ আৰু আমাৰ প্ৰস্তুততাৰ অৰ্থে, আমাৰ যোগেন্দি সাধিত হ'ব লগা প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহৰ কাৰ্যত আমাৰ সহযাত্ৰী হ'বলৈ মণ্ডলী সকলৰ দ্বাৰাই পৰিচাৰকৰূপে মনোনীত হোৱা। ২০ আৰু আমাৰ দ্বাৰাই সাধিত হ'ব লগা এই মহা-দানৰ বিষয়ে কোনেও যেন আমাৰ বদনাম নকৰে, তাৰ বাবে আমি সতৰ্ক হৈছোঁ; ২১ কিয়নো কেৱল প্ৰভুৰ দৃষ্টিত নহয় কিন্তু মানুহৰ আগতো যি যি উচিত, সেইটোহে আমি চিন্তা কৰিছোঁ। ২২ আৰু তেওঁৰ সৈতে আন এজন ভাইক আমি পঠিয়ালোঁ। তেওঁক আমি অনেকবাৰ অনেক বিষয়ত পৰীক্ষা কৰি এইবোৰ কাৰ্যত উৎসাহী পালোঁ আৰু আপোনালোকৰ প্ৰতি থকা তেওঁৰ দৃঢ় বিশ্বাসৰ কাৰণে এইবোৰ অধিক আগ্ৰহী দেখিলোঁ। ২৩ তীতৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁ মোৰ সহভাগী আৰু আপোনালোকৰ প্ৰতি মোৰ পাঁচনি কৰ্মৰ সহকাৰী। আমাৰ ভাই দুজনৰ বিষয়ে হ'লে, তেওঁলোক মণ্ডলী সমূহৰ দৃত আৰু শ্ৰীষ্টৰ গৌৰৰ স্বৰূপ। ২৪ এতেকে আপোনালোকৰ প্ৰেম প্ৰকাশ কৰক আৰু আন মণ্ডলীবোৰৰ মাজত আপোনালোকৰ বিষয়ে যি গৌৰৰ কৰিছিলোঁ, সেয়া প্ৰকাশ কৰক।

৯ কিয়নো পবিত্র লোক সকলের পরিচর্যা করা কার্য ঈশ্বরের উদ্দেশ্যেও উপচি পরিছে। ১৩ আপোনালোকক

বিষয়ে মই আপোনালোকলৈ লিখার প্রয়োজন নাই। এই পরিচর্যা করা কার্যত পরীক্ষাৰ দ্বাৰাই নিযুক্ত কৰা ২ মই আপোনালোকৰ কামনা জানো, যাৰ বিষয়ে হ'ল; আপোনালোকে ঈশ্বৰক মহিমান্বিত কৰিছে, কিয়নো মই মাকিদনিয়া সকলৰ আগত আপোনালোকৰ পক্ষে আপোনালোকে শ্রীষ্টৰ শুভবার্তাৰ বিষয়ে স্বীকাৰ কৰি গৌৰৰ কৰিছিলোঁ মই তেখেত সকলক কৈছিলোঁ যে, বশৰত্তী হোৱা কাৰণে আৰু তেখেত সকললৈ আৰু আন এবছৰৰ আগৰ পৰাই আখায়া প্ৰস্তুত হৈ আছিল; আৰু লোকলৈও আপোনালোকে ভালেমান দান কৰিলো। ১৪ আপোনালোকৰ সেই আগ্রহে অধিক ভাগ মানুহক প্ৰভাৱত তেওঁলোকে আপোনালোকলৈ অতিশ্য হাবিয়াহ কৰি আছে গেলালো। ৩ এতিয়া মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ ভাই আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনাত আছে, কিয়নো সকলক পঠালোঁ, যাতে আপোনালোকৰ পক্ষে আমাৰ ঈশ্বৰ সেই মহৎ অনুগ্রহ আপোনালোকৰ ওপৰত আছে সেই গৌৰৰ যেন বৰ্যথ নহয় আৰু মই যেনেকৈ কৈছিলোঁ, ১৫ ঈশ্বৰৰ বৰ্ণনাতীত দানৰ কাৰণে তেওঁৰ ধন্যবাদ হওক। আপোনালোকে তেনেকৈ যেন প্ৰস্তুত হৈ থাকো ৪ নহ'লে

১০ মই, যি পৌল, নিজে শ্রীষ্টৰ মৃদু আৰু কোমল
স্বভাৱেৰে আপোনালোকক মিনতি কৰিছোঁ -
মই আপোনালোকৰ সাক্ষাতে নৰ্ত কিন্তু অসাক্ষাতে
আপোনালোকৰ প্ৰতি সাহিয়াল। ২ মই আপোনালোকক
মিনতি কৰিছোঁ যে, যেতিয়া মই আপোনালোকৰ সৈতে
থাকো তেতিয়া যেন মই আত্মবিশ্বাসৰ সাহসৰে সাহসী
নহ'ত; কিন্তু যেতিয়া আমাক যি সকলে মাংস অনুসাৰে
চলা বুলি জ্ঞান কৰিব, তেতিয়া সেই সকলৰ বিৰুদ্ধে মই
যেনে আৱশ্যকতা জ্ঞান কৰিছোঁ, উপস্থিতি কালত তেনে
সাহসৰে মই সাহিয়াল হয়। ৩ কিয়নো আমি মাংসত
থাকিলোও, মাংস অনুসাৰে যুদ্ধ নকৰোঁ; ৪ কিয়নো আমাৰ
যুদ্ধ অন্ত-শস্ত্ৰেৰে কৰা মাংসিক যুদ্ধ নহয় কিন্তু স্বীকীয় শক্তিৰ
দ্বাৰাই দৰ্গণ ও বিনাশ কৰাৰ যোগ্য, - ইয়াতে কোনো ভুল
ধাৰণা নাথাকক। ৫ আমি মনৰ তৰ্ক-বিতৰ্ক আৰু ঐশ্বৰীক
জ্ঞানৰ বিৰুদ্ধে উখাপিত হোৱা উদ্বিদত বিষয়াৰোৰ ভাঙি
পেলাই, সকলো ভাৱ বন্দী কৰি, শ্রীষ্টৰ আজ্ঞাধীন কৰিছোঁ;
৬ আৰু আপোনালোকৰ আজ্ঞাধীনতা সম্পূৰ্ণ হ'লে, সকলো
অবাধ্যতাৰ প্ৰতিকাৰ সাধিবলৈ যুগ্মত হৈ আছোঁ। ৭
সন্ধুখত যি আছে, সেয়া আপোনালোকে স্পষ্ট দৃষ্টিৰে
চাওকা কোনোৱে যদি নিজকে শ্রীষ্টৰ পাঁচনি বুলি নিজ
প্ৰমাণত বিশ্বাস কৰে, তেনেহলে তেখেত যেনেকৈ শ্রীষ্টৰ,
আমিও তেনেকৈ বুলি তেখেতে নিজে পুনৰায় বিবেচনা
কৰি জানক। ৮ আমাৰ ক্ষমতাৰ বিষয়ে যদিও কিন্তু অধিক
গৌৰৰ কৰোঁ, যি ক্ষমতা প্ৰভুৰে আপোনালোকক বিনষ্ট
কৰিবৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনালোক যেন ধৰ্মত
বৃদ্ধি হয়া তথাপি সেই বিষয়ে মই লজিত নহ'মা। ৯ মোৰ
পত্ৰবোৰ দ্বাৰাই যেন আপোনালোকক ভয় দেখুৱাৰৰ
ধৰণে নহ'ও; ১০ কিয়নো কিছুমান ব্যক্তিয়ে কয়, "তেখেতৰ
পত্ৰবোৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু শক্তিযুক্ত, কিন্তু শাৰীৰিকভাৱে
তেখেত দূৰ্বল আৰু তেখেতৰ বাক্য শুনা অযোগ্য।" ১১ আমি
অনুপস্থিত থকা সময়ত পত্ৰ দ্বাৰাই বিষয়াৰোৰ যেনেদৰে
লিখিছোঁ, উপস্থিতি হ'লে আমি কাৰ্যতো তেনেকুৱাই বুলি,
সেই মানুহবোৱে বিবেচনা কৰি জানক। ১২ কিয়নো

নিজকে নিজে প্রশংসা করা লোক সকলৰ লগত আমি কৰি বিনামূল্যে ঈশ্বৰৰ শুভবার্তা আপোনালোকৰ আগত নিজক গণনা বা তুলনা কৰিবলৈ সাহস নকৰোঁ; কিয়নো প্রচাৰ কৰোঁতে, মই পাপ কৰিলোঁ নে? ৮ মই আন মণ্ডলী যেতিয়া তেওঁলোকে ইজনে সিজনক জোখে আৰু নিজকে সমৃহৰ ধন অপহৰণ কৰিলোঁ আৰু তেওঁলোকৰ সাহায্য আন এজনৰ লগত তুলনা কৰে, তেওঁয়া তেওঁলোকে যেন গ্ৰহণ কৰিলোঁ, যাতে ইয়াৰ ঘোগেনি মই আপোনালোকৰ নিজকে সুক্ষ্মলষ্টি কৰে। ১০ কিন্তু আমি হ'লে অপৰিমিত পৰিচ্যাৰ কৰিব পাৰোঁ। ৯ আৰু আপোনালোকৰ লগত বুপে গৌৰৰ নকৰি, ঈশ্বৰে যিহৰ দ্বাৰাই আমাৰ অংশৰ থাকেুতে, যেতিয়া মোৰ নাটনি হৈছিল, তেওঁয়া মই পৰিমাণ নিৰূপণ কৰি, আপোনালোকৰ ওচডলেকে পোৱা আপোনালোকৰ কোনো এজনৰে ওপৰত ভাৰ নিদিলোঁ; কৰিলে, আমি সেই পৰিমাণ অনুসাৰে গৌৰৰ কৰিম। কিয়নো ভাই সকলে মাকিদিনিয়াৰ পৰা আহি মোৰ ১৪ কিয়নো আপোনালোকৰ সেই খিনিলোকে আমাৰ স্বত্ত্ব অভাৱৰ সময়ত সহায় কৰিলে; আৰু কোনো বিষয়তে নথকাৰ দৰে, আমি নিজক ডাঙৰ কৰা নাই; কিন্তু শ্ৰীষ্টৰ আপোনালোকৰ ওপৰত ভাৰ নিদিয়াকৈ মই নিজকে শুভবার্তা প্ৰচাৰ কৰোঁতে কৰোঁতে, আমি আপোনালোকৰ বাখিলোঁ; আৰু মই নিজকে এনেদৰেই বাখিম। ১০ শ্ৰীষ্টৰ ওচৰ গৈ পাইছিলো। ১৫ আমি যে অপৰিমিত বুপে আনৰ সত্যতা যেনেকৈ মোৰ লগত বাস কৰি আছে, তেনেদৰে পৰিশ্ৰমৰ কথাত গৌৰৰ কৰিছোঁ, এনে নহয়; কিন্তু আশা মোৰ এই গৌৰৰ আখায়াৰ সকলো অঞ্চলত বদ্ধ কৰা কৰোঁ, লোকৰ বিশ্বাস বাঢ়িলে, আমাৰ পৰিমাণ-জৰী নহয়। ১১ আৰু কিয়? মই আপোনালোকৰ প্ৰেম নকৰাৰ অনুসাৰে আপোনালোকৰ মাজত বাঢ়ল্যবুপে যেন বৃদ্ধি কাৰণে নে? ঈশ্বৰে জানে, মই যে আচলতে প্ৰেম কৰোঁ হ'মা। ১৬ আংশিমি আপোনালোকৰ সিমূৰে থকা অঞ্চলতো ১২ কিন্তু মই এতিয়া যি কৰি আছোঁ, ভৱিষ্যতেও ইয়াকে শুভবার্তাৰ প্ৰচাৰ কৰিব পাৰিমা আমি আন লোকৰ অঞ্চলত কৰি থাকিম; যাতে ছিদ্ৰ বিচৰা লোক সকলে যি বিষয়ত কৰা কামৰ গৌৰৰ নকৰিম। ১৪ কিন্তু যি জনে গৌৰৰ কৰে, শুঘা কৰে, সেই বিষয়ত যেন তেওঁলোক আমাৰ নিচিলা তেওঁ প্ৰভুতেই গৌৰৰ কৰক। ১৮ কিয়নো যি জনে নিজকে হৰ পৰে, আৰু আমি যেন তেওঁলোকৰ সেই ছিদ্ৰ পাবৰ নিজে যোগ্য-পাত্ৰ দেখুৱাই, তেখেতে পৰীক্ষাসিদ্ধ নহয়; উপায় খণ্ডন কৰিব পাৰোঁ। ১৩ কিয়নো তেনেকুৰা মানুহ কিন্তু যি জনক প্ৰভুৰে যোগ্য-পাত্ৰ জ্ঞান কৰে, তেখেতেহে ভাৰিকোৱা পাঁচনি, প্ৰবণক কাৰ্য্যকাৰী; তেওঁলোক শ্ৰীষ্টৰ পাঁচনিৰ বেশ ধৰা মানুহ। ১৪ এই কথা আচৰিত নহয়, কিয়নো চয়তানে নিজেও দীপ্তিময় দৃতৰ বেশ ধৰে। ১৫ এতেকে তাৰ দাস সকলেও ধৰ্মিক দাস সকলৰ বেশ ধৰাটো বৰ মহৎ বিষয় নহয়; কিন্তু তেওঁলোকৰ শেষ, তেওঁলোকৰ নিজ কৰ্মৰ দ্বাৰাই হৰা। ১৬ মই আকৌ কৈছোঁ, আপোনালোকৰ কোনেও মোক অজ্ঞান বুলি নাভাৰিব; কিন্তু যদিও ভাৰে, তাৰ বাবে মোক অজ্ঞানৰ দৰেই গ্ৰহণ কৰিব যাতে মই যৎকিঞ্চিত শুঘা কৰিব পাৰোঁ। ১৭ মই যি দৰে এই আত্মবিশ্বাসী গৌৰৰ কথা কৈছোঁ, তেনেদৰে প্ৰভুৰ উদগণি নিদিয়ে কিন্তু মই নিশ্চিত জ্ঞানেৰে কৈছোঁ। ১৮ কিয়নো অনেকে মাংস অনুসাৰে গৌৰৰ কৰে সেই বাবে ময়ো গৌৰৰ কৰিম। ১৯ কিয়নো আপোনালোকে জ্ঞানৰস্ত হৈ আনন্দেৰেহে অজ্ঞানবোৰক সহন কৰে। ২০ কাৰণ কোনোৱে যদি আপোনালোক দাস কৰে, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ মাজত মতভেদ জন্মাই, কোনোৱে যদি আপোনাৰ পৰা লাভ বিচাৰে, কোনোৱে যদি আপোনালোকৰ চৰ মাৰে, তথাপি আপোনালোকে সহন কৰে। ২১ হয়, আমি এক প্ৰকাৰ দুৰ্বলীয়েই আছিলোঁ, ইয়াক মই লাজ পাই স্বীকাৰ কৰিছোঁ। যেতিয়া যি কোনো কথাত যদি কোনো ব্যক্তিয়ে গৌৰৰ কৰে, মই অজ্ঞানতাৰে কৈছোঁ, তেনেহলে মইয়ো গৌৰৰ কৰিম। ২২ তেখেতে সকল ইৱী লোক নে? মইয়ো হওঁ। তেখেতে সকল কৰিলোঁ। ৭ আপোনালোক বৰ হ'বলৈ, মই নিজকে সুৰু

ইস্রায়েলীয়া নে? মইয়ো হওঁ। তথেত সকল অব্রাহামৰ পৰা আতৰত থাকিম, যাতে কোনেও মোক শ্ৰেষ্ঠ বুলি জ্ঞান বংশ নে? মইয়ো হওঁ। ২৩ তথেত সকল খ্ৰীষ্টৰ দাস নকৰে; কিন্তু মোক যি দৰে দেখে বা যি দৰে মোৰ কথা নে? হত বুদ্ধিৰ দৰে কৈছো, মই তাতোকৈ অধিক; তাৰ শুনে, সেইদৰেহে মোক জ্ঞান কৰক। ৭ আৰু সেই প্ৰকাশিত প্ৰমাণ অধিক পৰিশ্ৰমত, বন্দীশালৰ অধিক বন্ধনত, বিষয়ৰ অনুপমতাত মই যেন অতিশয় দৰ্প নকৰোঁ। সেই অতিৰিক্ত কোৰত, অনেকবাৰ প্ৰাণৰ সংশ্যতা। ২৪ অৰ্থাৎ কাৰণে মোৰ শৰীৰত এটা কাঁইট, অৰ্থাৎ, মোক ভুকৰাবলৈ পাঁচ বাৰ ইহুদী সকলৰ হাতেৰে “এক কম দুৰুৰিকৈ” চয়তানৰ এক দৃত দিয়া হ'ল; যাতে মই অধিক গৰিবত হৈ কোৰ খাইছিলোঁ। ২৫ তিনি বাৰ বেতৰ কোৰ খাইছিলোঁ, নপৰোঁ। ৮ সি মোৰ পৰা যেন দূৰ হয় সেই বিষয়ে মই এবাৰ শিলৰ দলি খাইছিলোঁ, তিনি বাৰ জাহাজ ভগাৰ দুখ প্ৰভুৰ আগত তিনি বাৰ নিবেদন কৰিলোঁ। ৯ তাতে তেওঁ পালোঁ, অগাধ জলত এদিন এৰাতি থাকিলোঁ; ২৬ অনেক মোক ক'লে, ‘মোৰ যি অনুগ্ৰহ, সেয়ে তোমাৰ বাবে জুৰিব; যাত্রাত, নদীৰ সংকটত, ডকাইতৰ সংকটত, স্বজাতীয় কিয়নো দূৰ্বলতাত মোৰ শক্তি সিদ্ধ হয়’; সেই বাবে মই সকলৰ পৰা হোৱা সংকটত, অনা-ইহুদী সকলৰ পৰা মহা-আনন্দেৰে মোৰ নানা দূৰ্বলতাত গৌৰৰহে কৰিম, হোৱা সঞ্চিটত, নগৰত থাকি পোৱা সঞ্চিটত, মৰুভূমিত কিয়নো তাতে খ্ৰীষ্টৰ শক্তি মোৰ ওপৰত বাস কৰোঁ। ১০ এই থাকি পোৱা সঞ্চিটত, সাগৰত থাকি পোৱা সঞ্চিটত, হেতুকে খ্ৰীষ্টৰ কাৰণে মই দূৰ্বলতা, অপমান, দৰিদ্ৰতা, ভাঁৰিকোৱা ভাই সকলৰ মাজত থাকি পোৱা সঞ্চিটতা তাড়না, সঞ্চিট, এইবোৰত সন্তুষ্ট হওঁ; কিয়নো যেতিয়া মই ২৭ পৰিশ্ৰম আৰু দুৰ্ভেগত আৰু বহু বাতিৰ টোপনি- দূৰ্বল, তেতিয়াই বলৱান। ১১ মই নিৰ্বোধ হ'লো! এনে খতিত, লঘোনে থকাত আৰু পিয়াহত আৰু একো খাদ্য হবলৈ আপোনালোকে মোক অগত্যা কৰিলে, কিয়নো নোহোৱাত, জাৰ পোৱাত আৰু উদ্দেশ্যে থকাত, মই এই আপোনালোকৰ দ্বাৰাই মই প্ৰশংসিতহে হব লাগিছিল; সকলো ভোগ কৰিছিলোঁ। ২৮ এইবোৰ বিষয় বাদ দিলেও, কিয়নো মই একো নহলেও, ‘অতি প্ৰধান পাঁচনি’ সকলতকৈ বিশেষকৈ সকলো মণ্ডলীৰ চিত্তাই মোৰ দৈনিক ভাৰস্বৰূপ অলপো নিকৃষ্ট নাছিলোঁ। ১২ আপোনালোকৰ মাজত সকলো হৈ আছে। ২৯ কাৰ দূৰ্বলতাত মই দূৰ্বল হোৱা নাই? দৰ্য্য, আচৰিত চিন, অঙ্গুত লক্ষণ আৰু পৰাক্ৰম কাৰ্যৰ কোনে আন এজনক পাপত পেলাই মোৰ অন্তৰত জুলা দ্বাৰাই পাঁচনিৰ চিনবোৰ প্ৰকাশিত হৈছিল। ১৩ মই যে নিজে দিয়া নাই? ৩০ মই যদি গৌৰৰ কৰিব লগা হয়, তেনেহলে আপোনালোকৰ ভাৰস্বৰূপ হোৱা নাই, এই বিষয়ত বাহিৰে মোৰ নানা দূৰ্বলতাৰ বিষয়ে মই গৌৰৰ কৰিম। ৩১ মই আপোনালোকে আনকি কথাত অন্য মণ্ডলীতকৈ নিকৃষ্ট যে মিছা নকওঁ, সেই বিষয়ে প্ৰভু যীচুৰ পিতৃ ঈশ্বৰ, যি জন হল? মোৰ এই অপবাধটো ক্ষমা কৰক। ১৪ চাওক! তৃতীয় চিৰকাল ধন্য, তেওঁ জানে। (aiōn g165) ৩২ দম্যোকত বাৰ মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাবলৈ যুগ্মত হৈছোঁ আৰিতা বজাৰ তলৰ অধিপতিয়ে মোক ধৰিবৰ আশয়েৰে আৰু এইবাবোৰ ভাৰস্বৰূপ নহ'ম, কিয়নো আপোনালোকৰ দম্যোচকীয়া সকলৰ নগৰ পহৰা দিয়াইছিল; ৩৩ কিন্তু সম্পত্তি নহয়, আপোনালোককহে বিচাৰো; কাৰণ মাক-থিড়িকিয়েনি পাচিৰে গড়েনি নমাই দিয়াত, তেওঁৰ হাতৰ বাপেকৰ কাৰণে সন্তানে সাঁচিৰ লগা নহয়, সন্তানৰ পৰা সাৰিলোঁ।

১২ মই গৌৰৰ কৰিব পাৰোঁ যদিও ই হিজনক নহয়;

কিন্তু নানা দৰ্শন আৰু প্ৰভুৰ প্ৰকাশিত বিষয়ৰ কথা ক'ম। ২ খ্ৰীষ্টত আশ্রয় লোৱা এনে এজন মানুহক মই জানো, যি জনে চৌক্ষ বছৰৰ আগেয়ে, শাৰীৰিক বুংপে নে নিঃশ্ৰীৰেৰে সেই বিষয়ে মই নাজানো, ঈশ্বৰেৰে জানে, - তথেতক তৃতীয় স্বৰ্গলৈ নিয়া হৈছিল। ৩ আৰু এনে এজন মানুহক মই জানো, সশ্ৰীৰেৰে নে বিনাশ্ৰীৰেৰে সেয়ে মই নাজানো, ঈশ্বৰে জানে, - ৪ তথেতক পৰমদেশলৈ নিয়া হৈছিল, তাতে তেওঁ অনিৰ্বচনীয় আৰু মানুহে ক'ব নোপোৱা কথা শুনিবলৈ পাইছিল। ৫ তেনেকুৱা জনৰ অৰ্থে মই গৌৰৰ কৰিম, কিন্তু নানা দূৰ্বলতাৰ বাহিৰে, মোৰ নিজৰ অৰ্থে আন একো কথাত গৌৰৰ নকৰোঁ। ৬ কাৰণ যদিও গৌৰৰ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰোঁ, তথাপি মই অজ্ঞান নহ'ম; কিয়নো মই সঁচা ক'ম; আৰু গৌৰৰ কাৰা-

আছেঁ; আৰু হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোক ধৰ্মত বৃদ্ধি দৰে, মই উপস্থিত কালত যেন কঠিন ব্যৱহাৰ কৰিব হ'বলৈহে এইবোৰ কথা কৈছেঁ। ২০ কিয়নো মোৰ ভয় নালগিব, এই অতিপ্ৰায়েৰে অনুপস্থিত থাকেুতে, এইবোৰ আছে যে, মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যোৱা সময়ত কথা লিখিছেঁ। ১১ শ্ৰেষ্ঠতে, হে ভাই সকল, আপোনালোকে আপোনালোকক যি বৃপ্ত দেখিবলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ, কিজনি আনন্দ কৰক! সিদ্ধ হোৱা কৰ্ম কৰক, শান্ত্বনাযুক্ত হওক, সেইবৃপ্ত দেখিম আৰু আপোনালোকে মোক যিৰূপে একে ঘনৰ লোক হওক, মিলেৰে শান্তিত থাকক; তাতে দেখিবলৈ ইচ্ছা নকৰোঁ, মোক সেইবৃপ্ত দেখে; তাতে প্ৰেম আৰু শান্তিৰ আঁকৰ ঈশ্বৰ আপোনালোকৰ লগত কিজনি আপোনালোকৰ মাজত বাদ-বিবাদ, দীৰ্ঘা, খৎ- থাকিব। ১২ পৰিত্ব চুমাৰে পৰম্পৰে মঙ্গলবাদ কৰক। ১৩ ৰাগ, বিৰোধ, পৰচৰ্যা, দৰ্প, ভ্ৰামুৰা, এই সকলো ঘটিব; সকলো পৰিত্ব লোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে। ২১ তাতে পুনৰ আহিলে, মোৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ ১৪ প্ৰতু যীচু শ্ৰীষ্টিৰ অনুগ্ৰহ, ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু পৰিত্ব আত্মাৰ আগত মোক সৰু কৰিব; আৰু মই সেই অনেক লোকৰ সহভাগিতা আপোনালোকৰ লগত থাকক।

কাৰণে শোক কৰিব লাগিবা কাৰণ যি সকলে আগেয়ে পাপ
কৰিছিল, তেওঁলোকে সেই অশুচি কাৰ্যবোৰৰ পৰা মন-
পালন নকৰি, ব্যভিচাৰ আৰু লম্পট আচৰণত যেনেদৰে
চলি আছিল, তেনেদৰে চলি থাকিল।

১৩ তৃতীয় বাৰ ধৰি মই আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহি

আছেঁ। দুই বা তিনি জন সাক্ষীৰ মুখেৰে সকলো
কথা নিশ্চয় কৰা হ'ব। ২ আগেয়ে পাপ কৰা সকলক
আৰু আন সকলোকে মই দ্বিতীয় বাৰ উপস্থিত হৈ কোৱাৰ
দৰে, সেই বিষয়ে আকৌ কৈছেঁ: “যদি আকৌ আহো মই
তেওঁতে সকলক ক্ষমা নকৰিমা” ৩ মই আপোনালোকক
এই কথা কৈছোঁ, কিয়নো শ্ৰাণ্টে যে মোৰ দ্বাৰাই কথা
কয় তাৰে প্ৰমাণ আপোনালোকে বিচাৰি আছে; তেওঁ
আপোনালোকলৈ দুৰ্বল নহয় কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত
বলৱান। ৪ কিয়নো দুৰ্বলতাৰ দ্বাৰাই তেওঁক ক্ৰুচত দিয়া
হৈছিল কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ দ্বাৰাই তেওঁ জীয়াই আছে।
আমিও তেওঁতে দুৰ্বল আছোঁ কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ কাৰণে,
আমি তেওঁৰে সৈতে আপোনালোকৰ লগত জীৱন-যাপন
কৰিম। ৫ আপোনালোক বিশ্বাসত আছে নে নাই, সেই
বিষয়ে জানিবলৈ নিজক পৰীক্ষা কৰি তাৰ প্ৰমাণ চাওক।
যীচু শ্ৰীষ্ট যে আপোনালোকৰ অন্তৰত বাস কৰি থাকে সেই
বিষয়ে আপোনালোকে অনুভৱ নকৰে নে? যদি নকৰে
তেনেহলে আপোনালোক অপ্ৰমাণিক লোক। ৬ আৰু মই
সুনিশ্চিত যে, আপোনালোকে আমাক অপ্ৰমাণিক লোক
বুলি গণিত নকৰিব। ৭ এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ আগত এই
প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, আপোনালোকে যাতে কোনো ধৰণৰ কুকৰ্ম
নকৰোঁ আমি পৰীক্ষাসিদ্ধ বুলি প্ৰকাশিত হ'বলৈ নহয়, কিন্তু
আমি অপ্ৰমাণিকৰ নিচিনা হ'লেও, আপোনালোকে যেন
উচিত কৰ্ম কৰে। ৮ কিয়নো সত্যৰ বিপক্ষে আমাৰ একো
শক্তি নাই কিন্তু সত্যৰ পক্ষে আছে। ৯ কাৰণ যেতিয়া আমি
দুৰ্বল কিন্তু আপোনালোক বলৱত্ত, তেতিয়া আমি আনন্দ
কৰোঁ; আৰু আপোনালোকৰ সম্পূৰ্ণতাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনাও
কৰোঁ। ১০ এই কাৰণে, বিনষ্ট কৰিবলৈ নহয় কিন্তু ধৰ্মত
বৃদ্ধি কৰিবলৈ প্ৰভুৱে মোক যি ক্ষমতা দিলে, সেই ক্ষমতাৰ

ଗାଲାତୀୟା

କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରେ ମୋକ ମାତ୍ର-ଗର୍ଭରେ ପରା ବାହି ଲ'ଲେ ଆରୁ ତେଓଂର ଅନୁଗ୍ରହେରେ ମୋକ ଆମଦ୍ରୁଣ କରିଲେ । ୧ ମହି ଯେନ ଅନା-ଇହୁଦୀ

୧ ମହି ପୌଳ, ଏଜନ ପାଁଚନି । ଏହି ପାଁଚନି ପଦ କୋନୋ ସକଳର ଆଗତ ତେଓଂର ପୁତ୍ରର ବିଷୟେ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର କରେବୁ; ମାନୁହର ପରା ବା ମାନୁହର ଦ୍ୱାରାଇ ମହି ପୋରା ନାଇ, କିନ୍ତୁ ସେଇଁ, ଈଶ୍ୱରେ ଯେତିଆ ନିଜ ପୁତ୍ରକ ମୋର ଜୀରନତ ପ୍ରକାଶ ଯୀଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆରୁ ପିତୃ ଈଶ୍ୱର, ଯି ଜନେ ଯୀଚୁକ ମୃତ ଲୋକର କରିବଲେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲି, ତେତିଆ ମହି କ୍ଷମିକର ବାବେଓ ମାଂସ ମାଜର ପରା ତୁଳିଛିଲ, ତେଓଂଲୋକର ଦ୍ୱାରାଇ ମହି ପାଁଚନି ଆରୁ ତେଜେରେ ସୈତେ କୋନୋ ପରାମର୍ଶ ନକରିଲୋ । ୧୨ ଏନେ ନିୟକ୍ତ ହଲୋ । ୨ ମହି ଆରୁ ମୋର ସହବତୀ ଯି ସକଳୋ କି ମୋତକେ ଆଗେଯେ ହୋଇ ପାଁଚନି ସକଳକ ଲଗ ପାବଲେ ତାଇ ଆଛେ, ଆମାର ସକଳୋରେ ପରା ଏହି ପତ୍ର ଗାଲାତୀୟାର ଯିବ୍ରାତ୍ମାମୈଲେ ଓ ନଗ'ଲୋ; କିନ୍ତୁ ମହି ଆବର ଦେଶମୈ ଗୈଛିଲୋ ମଞ୍ଗଲୀବୋର ସମୀଗୈଲୋ । ୩ ଆମାର ପିତୃ ଈଶ୍ୱର ଆରୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଚୁ ଆରୁ ପାଛତ ପୁନର ଦମ୍ଭୋଚକଲେ ଉଲଟି ଆହିଲୋ । ୧୪ ଇଯାର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପରା ଆପୋନାଲୋକଲେ ଅନୁଗ୍ରହ ଆରୁ ଶାନ୍ତି ହେବକ; ୪ ତିନି ବଚର ପାଛତ, ମହି କୈଫାରେ ସୈତେ ଚିନ ପରିଚୟ ଯୀଚିରେ ଆମାର ପାପ ସମ୍ଭବ କାରଣେ ନିଜକେ ଉଚ୍ଚର୍ଗ କରିଲେ ଯାତେ ଆମାର ପିତୃ ଈଶ୍ୱର ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ତେଓଂ ଆମାକ ବର୍ତ୍ତମାନ ମନ୍ଦ ସଂସାର ପରା ଉଦ୍ଧାର କରିବ ପାରେ । (aión g165) ୫ ସେଇ ପିତୃ ଈଶ୍ୱରର ମହିମା ଚିକାଳ ହେବ । ଆମେନ ।

(aión g165) ୬ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନୁଗ୍ରହତ ଯି ଜନେ ଆପୋନାଲୋକ ଆମାର କାରିଲେ, ଆପୋନାଲୋକ ଇମାନ ସୋନକାଳେ ତେଓଂର ପରା ଅନ୍ୟବିଧ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତାଲୈ ଘୂରି ଗୈଛେ ଦେଖି ମହି ଆଚାରିତ ଅଭଳିବୋରେ ଗଲୋ; ୨୧ ତାର ପାଛତ ମହି ଚିରିଆ ଆରୁ କିଲିକିଯାର ଶାସନାଧୀନ ମାନିଛେ । ୭ ଆଚଳତେ କୋନୋ ଅନ୍ୟ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ନାଇ । କିନ୍ତୁ ଯିହୁଡୀଯାର ମଞ୍ଗଲୀବୋର ସୈତେ ମୋର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସାକ୍ଷାତ-କିଳୁମନ ଲୋକ ଆଛେ, ଯି ସକଳେ ଆପୋନାଲୋକ ବିଭାଗ ପରିଚୟ ହୋଇ ନାହିଁଲ । ୨୨ ତେଓଂଲୋକେ କେରଳ ଶୁନିବଲୈ କରେ ଆରୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ବିକୃତ କରିବଲେ ବିଚାରେ । ୮ ପାଇଛିଲ, “ଯି ଜନେ ପୂର୍ବତେ ଆମାକ ତାଡ଼ନା କରିଛିଲ, ତେଓଂ କିନ୍ତୁ ଆମି ଆପୋନାଲୋକର ଆଗତ ଯି ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର ଏତିଆ ସେଇ ବିଶ୍ୱାସ ବାଣୀ ପ୍ରଚାର କରିଛେ, ଯି ତେଓଂ ପୂର୍ବେ କରିଲୋା, ତାର ବାହିରେ ଆନ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା, ଆମିଯେଇ ହେବ ବା ଧ୍ୱନି କରିବଲେ ବିଚାରିଛିଲ ।” ୨୪ ଆରୁ ତେଓଂଲୋକେ ମୋର ସ୍ଵର୍ଗର ଦୂତେଇ ହେବ, କୋନୋରେ ଯଦି ଆପୋନାଲୋକର ଆଗତ ବାବେ ଈଶ୍ୱରର ମହିମା କରିବଲେ ।

ପ୍ରଚାର କରେ, ତେନେହଲେ ତେଓଂ ଅଭିଶଙ୍ଗ ହେବ । ୯ ଆମି ଆଗେଯେ ଯେନେକେ କୈଛିଲୋ, ଏତିଆ ମହି ପୁନର କୈଛେ, “ଆପୋନାଲୋକେ ଯି ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରହଳ କରିଲେ, ତାର ବାହିରେ ଆନ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା, କୋନୋରେ ଯଦି ଆପୋନାଲୋକର ଆଗତ ପ୍ରଚାର କରେ, ତେନେହଲେ ତେଓଂ ଅଭିଶଙ୍ଗ ହେବ ।” ୧୦ ମହି ଏତିଆ ମାନୁହର ନେ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରଶ୍ନା ବିଚାରିଛୋ? ଅଥବା, ମହି ମାନୁହକ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବଲେ ଚେଷ୍ଟା କରିଛେ ନେକି? ମହି ଯଦି ଏତିଆ ଏତିଆ ମାନୁହର ମତ ଅନୁସାରେ ନହ୍ୟ । ୧୧ କାରଣ ମହି ମାନୁହର ପରା ତାକ ପୋରା ନାଇ ଆରୁ ମୋକ ଶିକୋରା ଓ ନାଇ; କିନ୍ତୁ ଯୀଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଇ ନିଜେ ଏହି ବିଷୟେ ମୋର ଆଗତ ପ୍ରକାଶ କରିଲେ । ୧୨ ଆପୋନାଲୋକେତୋ ଶୁନିଛେ ଯେ, ଇହୁଦୀ ଧର୍ମ ପାଲନ କରାର ସମୟତ ମହି କି ତାରେ ଜୀରନ-ଧ୍ୟାନ କରିଛିଲୋ; କେନେ ନିର୍ମଭାବେ ଈଶ୍ୱର ମଞ୍ଗଲୀର ଓପରତ ଅଧିକ ପରିମାଣେ ତାଡ଼ନା କରି, ତାକ ଧ୍ୱନି କରିବଲେ ଚେଷ୍ଟା କରିଛିଲୋ । ୧୫ ଇହୁଦୀ ଧର୍ମ ଚର୍ଚାତ ମୋର ସମସାମ୍ଯକ ଆନସକଳତକେ ମହି ଅନେକ ଆଗବାଢ଼ି ଗୈଛିଲୋ । ପୂର୍ବପୂରୁଷ କରିବଲେ ପରମ୍ପରାଗତ ବୀତି-ନୀତି ପାଲନତ ମହି ଯଥେଷ୍ଟ ଉତ୍ସାହୀ ଆଛିଲୋ । ୧୫

୨ ଚୌଦ୍ଧ ବଚର ପାର ହ'ଲ । ମହି ବାର୍ଷକାର ସୈତେ ଯିବ୍ରାତ୍ମାମୈ ପୁନର ଗୈଛିଲୋ, ଲଗତ ତୀତକେ ଲୈଛିଲୋ । ୨ ଈଶ୍ୱର ପରା ପୋରା ପ୍ରକାଶିତ ଅଭାନ୍ତା ଅନୁସାରେ ମହି ତାଲେ ଗୈଛିଲୋ । ଯି ଶୁଭବାର୍ତ୍ତା ମହି ଅନା-ଇହୁଦୀ ସକଳର ମାଜତ ପ୍ରଚାର କରି ଥାକେ, ତାକେ ତେଓଂଲୋକର ଆଗତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଲୋ; କିନ୍ତୁ ସେଇ ଠାଇର ଗଣ୍ୟ-ମାନ ନେତା ସକଳର ଓଚବତ ମହି ସକଳବୋର ଗୋପନେ କ'ଲୋ । ମହି ବିଚାରିଛିଲୋ, ତେଓଂଲୋକେ ଯେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାରେ ଯେ ମହି ବୃଥାଇ ଦୋରି ଥକା ନାଇ ବା ବୃଥାଇ ଦୋରିଲୋ ବୁଲି ଯେନ ନାଭାବେ । ୩ ମୋର ସଙ୍ଗୀ ତୀତକ ଗ୍ରୀକ ମାନୁହ ହୋଇ ସତ୍ତେବ ତେଓଂକ ଚିତ୍ରନାମ କରିବଲେ । ୪ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତାର ଦରେ ପଠୋରା କେଇଜନମାନ ଭଣ ଶ୍ରୀଷ୍ଟିଯାନ ଭାଇର କାରଣେ ଏମେ ହଲ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଚୁର ବିଶ୍ୱାସୀ ହିଚାପେ ଆମାର ଯି ସାଧୀନତା ଆଛେ, ତାତ ଦୋଷ ଉଲିଯାବଲେ ତେଓଂଲୋକ ଗୋପନେ ସୋମାଇଛିଲ ଯାତେ ଆମାକ ଇହୁଦୀ ବୀତି-ନୀତିର ଦାସ କରିବ ପାରେ । ୫ କିନ୍ତୁ ଶୁଭବାର୍ତ୍ତାର ସତ୍ୟ ଯେନ ଆପୋନାଲୋକର ଲଗତ ଥାକେ, ଯେତେ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ କାରଣେ ଓ ସେଇ ଭଣ ବିଶ୍ୱାସୀ ଭାଇ ସକଳର ବଶ୍ୟତା କରି ତେଓଂଲୋକ କି ପ୍ରକାରର ଲୋକ ଆଛିଲ, ତାତେ ମୋର ଏକୋକେ ନଜନାଲେ । ତେଓଂଲୋକ କି ପ୍ରକାରର ଲୋକ ଆଛିଲ, ତାତେ ମୋର ଏକୋ ପ୍ରୋଯୋଜନ ନାଇ । ଈଶ୍ୱରେ ମାନୁହର

সমাদৃত বিষয়বের গ্রহণ নকরে। ৭ এই মান্যরন্ত লোক যিহকে ভাঙিলোঁ, তাকে যদি মই আকৌ সাজোঁ, তেনেহলে সকলে দেখিলে যে স্টশ্বৰে মোক অচুমৎ সকলৰ ওচৰত মই নিজকে নিজে অপৰাধী বুলি প্রমাণ কৰোঁ। ১৯ মইতো শুভবার্তা প্ৰচাৰৰ দায়িত্ব দিছে, যেনেকৈ চুমৎ হোৱা সকলৰ বিধানৰ দ্বাৰাই বিধানৰ উদ্দেশ্যে মৰিলোঁ, যেন স্টশ্বৰ ওচৰত শুভবার্তা প্ৰচাৰৰ দায়িত্ব পিতৰৰ ওপৰত দিছিল। উদ্দেশ্যে জীয়াই থাকিব পাৰোঁ। ২০ মই আৰু সৈতে ক্ৰুচত ৮ কিয়নো চুমৎ হোৱা সকলৰ প্ৰতি যি স্টশ্বৰে পিতৰৰ হত হ'লো; মই জীয়াই আছোঁ বুলিলোও, সেয়ে এতিয়া মই হৈ হৈ পাঁচনি পদৰ কাৰ্য সাধন কৰিছে, তেওঁ অনা-ইহুদী নহয়, আৰু সৈতে ক্ৰুচত শুভবার্তা প্ৰচাৰৰ দায়িত্ব পুৰত কৰা বিশাসতহে মই কৰিছে; ৯ যেতিয়া মান্য হিচাপে খ্যাত নেতা যাকোৰ, সেই জীৱন-যাপন কৰিছে। তেওঁ মোক প্ৰেম কৰিলে আৰু কৈফা আৰু যোহনে বুজি পালে যে মই স্টশ্বৰৰ পৰা বিশেষ মোৰ কাৰণে নিজকে সমৰ্পণ কৰিলে। ২১ স্টশ্বৰৰ এই অনুগ্ৰহ পাইছোঁ, তেতিয়া মোক আৰু বাৰ্গবাক কৰমদৰ্ম অনুগ্ৰহ মই ব্যৰ্থ নকৰোঁ; কিয়নো বিধান পালনৰ দ্বাৰাই কৰি তেওঁলোকৰ সহভাগিতাত গ্ৰহণ কৰিলে। তেওঁলোক যদি ধাৰ্মিকতা হয়, তেনেহলে আৰু অকাৰণে মৰিল।

ৰাজী হ'ল যে, আমি অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰলৈ যাম আৰু তেওঁলোক চুমৎ হোৱা সকলৰ ওচৰলৈ যাব; ১০ তেওঁলোকৰ কেৱল মাত্ৰ এটা অনুৰোধ আছিল যে, আমি যেন দৰিদ্ৰ সকলৰ কথা মনত বাখো। অৱশ্যে, এই কাৰ্য কৰিবলৈ ময়ো যত্নবান আছিলোঁ। ১১ কৈফা যেতিয়া আস্ত্রিয়থিয়ালৈ আছিল, তেতিয়া মই তেওঁৰ সম্মুখতে তেওঁৰ সাৰাধান কৰিলোঁ; কাৰণ তেওঁ দোষ কৰিছিল। ১২ কিয়নো যাকোৰৰ ওচৰ পৰা কেইজনমান ইহুদী লোক আছিল আৰু তেওঁলোক অহাৰ আগেয়ে, কৈফাই অনা-ইহুদী সকলৰ সৈতে খোৱা-বোৱা কৰি আছিল। কিন্তু যেতিয়া তেওঁলোক আছিল, তেতিয়া চুমৎ হোৱা লোক সকলৈ ভয় কৰি কৈফাই অনা-ইহুদী সকলৰ সঙ্গ এৰি নিজক পৃথকে বৰাখিছিল। ১৩ অন্যান্য বিশ্বাসী ইহুদী সকলেও কৈফাৰ সন্মুখত এই কপট আচৰণত মোগ দিছিল। এনে কি বাৰ্গবাক তেওঁলোকৰ কপটতাৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈছিল। ১৪ কিন্তু মই যেতিয়া দেখিলোঁ যে, তেওঁলোক শুভবার্তাৰ সত্যতা অনুসাৰে সৰল পথত চলা নাই, তেতিয়া মই কৈফাৰ সকলোৰে সন্মুখত ক'লো, “আপুনি এজন ইহুদী হৈয়ো যদি ইহুদী সকলৰ দৰে আচৰণ নকৰি, অনা-ইহুদী সকলৰ দৰে আচৰণ কৰে, তেনেহলে যি সকল অনা-ইহুদী তেওঁলোকক ইহুদী সকলৰ দৰে জীৱন-ধাৰণ কৰিবলৈ জোৱা কৰিছে কিয়?” ১৫ আমি জন্মসুত্ৰে ইহুদী, “অনা-ইহুদী পাপী” নহয়। ১৬ তথাপি আমি জানো যে কোনেও বিধানৰ কৰ্মেৰে নহয়, কিন্তু অকল যীচু আৰু সৈতে বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হয়; সেই কাৰণে আমিও আৰু সৈতে যীচুৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিছোঁ যেন আমিও বিধানৰ কৰ্মেৰে নহয়, কিন্তু আৰু সৈতে বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হওঁ। কিয়নো বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কোনো মানুহেই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হয়। ১৭ কিন্তু আমি ইহুদী সকলে আৰু সৈতে বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হওঁ। কিয়নো বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই যদি নিজে পাপী হৈ পৰো, তেনেহলে তাৰ অৰ্থ এয়ে নেকি যে, আৰু পাপৰ সেৱক? কেতিয়াও নহয়! ১৮ কিয়নো, মই

৩ হে অবুজ গালাতীয়া লোক, কাৰ চকুৱে আপোনালোকক মুক্ষ কৰি পেলাইছে? আপোনালোকৰ চকুৱ আগতেই যীচু আৰু সৈতে ক্ৰুচত হত হোৱা বুলি জানো মই স্পষ্টভাৱে বৰ্ণনা কৰা নাছিলো? ২ মই কেৱল এই বিষয়ে আপোনালোকৰ পৰা জানিব বিচাৰো যে, আপোনালোকে কি বিধানৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই আত্মা পালে নেকি? নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই পালে? ৩ আপোনালোক ইমানেই অবুজ নে? আত্মাৰে আৰস্ত কৰি, এতিয়া মাসিক আচৰণত কিয় সমাপ্ত কৰিবলৈ গৈ আছে? ৪ আপোনালোকে বৃথাই ইমান দুখভোগ কৰিলে, যদি বাস্তৱিকতে সেই দুখভোগ অনৰ্থক হৈ থাকে? ৫ গতিকে কওকচোন, যি জনে আপোনালোকক আত্মা দান কৰে আৰু আপোনালোকৰ মাজত পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰে, তেওঁ বিধানৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই কৰে নে বাৰ্তা শুনি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই কৰে? ৬ যেনেকৈ অৱাহামে “স্টশ্বৰৰ বিশ্বাস কৰিছিল আৰু সেই বিশ্বাসেই তেওঁৰ পক্ষে ধাৰ্মিকতাৰ স্বীকৃতি দিলো।” ৭ তেনেদেৰে আপোনালোকেও এই কথা জানক যে, যি সকলে বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোকেই অৱাহামৰ সন্তান। ৮ ধৰ্মসান্তৃত এই বিষয়ে পূৰ্বেই লিখা আছিল যে, স্টশ্বৰে অনা-ইহুদী সকলক বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত কৰে। অৱাহামৰ ওচৰত এই শুভবার্তাৰ আগেয়ে ঘোষণা কৰা হৈছিল, “সকলো জাতিয়ে তোমাৰ মাধ্যমত আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হ'ব।” ৯ সেয়েহে, অৱাহাম বিশ্বাসী হোৱাত যেনেকৈ আশীৰ্বাদ পাইছিল, তেনেকৈ বিশ্বাসী সকলো অৱাহামে সৈতে আশীৰ্বাদ প্ৰাপ্ত হয়। ১০ কিয়নো যিমান মানুহে বিধান-শাস্ত্ৰৰ কৰ্মৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে, সেই সকলোৱেই শাপগ্ৰস্ত; কিয়নো শাস্ত্ৰত লিখা আছে, “বিধানত যি সকলো লিখা আছে, তাৰ সকলো কথা যি জনে পালন নকৰে, তেওঁ শাপগ্ৰস্ত।” ১১ এতিয়া এইটো সুস্পষ্ট যে বিধানৰ দ্বাৰাই স্টশ্বৰ দৃষ্টিত কোনো ধাৰ্মিক বুলি গণিত নহয়, কাৰণ “ধাৰ্মিক জন বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই জীয়াই থাকিব।” ১২ বিধানৰ লগত বিশ্বাসৰ সম্বন্ধ নাই। কিন্তু “যি জনে বিধানৰ সকলো

কথা পালন করে, তেওঁ বিধানৰ মাজতে জীৱিত থাকিব।” বুলি গণিত হ'ব পাৰোঁ। ২৫ কিন্তু এতিয়া যিহেতু বিশ্বাস ১৩ শ্রীষ্টই মূল্য দি বিধানৰ শাপৰ পৰা আমাক মুক্ত কৰিলে। আমাৰ মাজত আছিল, আমি পুনৰ কঠোৰ অভিভাৱকৰ কাৰণ, তেওঁ আমাৰ কাৰণে শাপস্বৃপ্ত হ'ল; কিয়নো লিখা অধীন নহওঁ। ২৬ কিয়নো শ্রীষ্ট যীচুত কৰা বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আছে, “যি জনক কাঠত অৱঁ হয় তেওঁ শাপগ্ৰস্ত।” ১৪ আপোনালোক সকলো ঈশ্বৰৰ সন্তান হৈছে। ২৭ কাৰণ শ্রীষ্টই নিজৰ ওপৰত এই অভিজ্ঞাপ লোৱাৰ এয়ে উদ্দেশ্য আপোনালোক যি সকলে শ্রীষ্টত বাণিষ্ঠা লৈছে, তেওঁলোক আছিল যে, যি আশীৰ্বাদ অৱাহামে লাভ কৰিছিল, সেই সকলোৱেই নিজক শ্রীষ্টৰে ঢাকিলে। ২৮ এতিয়া শ্রীষ্ট আশীৰ্বাদ শ্রীষ্ট যীচুত দ্বাৰাই অনা-ইহুদী সকলেও যেন লাভ যীচুত যি সকল আছে, তেওঁলোকৰ মাজত ইহুদী কি কৰিব পাৰে আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যেন আমি প্ৰতিজ্ঞাযুক্ত গ্ৰীক, দাস কি স্বাধীনৰ কোনো পাৰ্থক্য নাই; পুৰুষ বা আত্মা পাৰ পাৰোঁ। ১৫ ভাই সকল, মই এজন মানুহৰ স্তৰ মাজত কোনো ভেদাভেদে নাই। কিয়নো শ্রীষ্ট যীচুত দৰে কৈছোঁ। মানুহৰ মাজত এবাৰ যেতিয়া এখন নিয়ম- আপোনালোক সকলোৱেই এক। ২৯ আপোনালোক যদি পত্ৰ থিৰ কৰা হয়, সেই নিয়ম-পত্ৰ কোনেও বাতিল কৰিব শ্ৰীষ্টৰ হয়, তেনেহলে আপোনালোক অৱাহামৰ বংশধৰণ নোৱাৰে আৰু তাত একো যোগ দিবও নোৱাৰে। ১৬ ঈশ্বৰে হৈছে আৰু অৱাহামৰ ওচৰত ঈশ্বৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, অৱাহাম আৰু তেওঁৰ বংশলৈ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ কৰিছিল। আপোনালোক তাৰ উত্তৰাধিকাৰীও হৈছে।

ইয়াত বহু বচনত “বংশবোৱলৈ” বুলি অনেকৰ বিষয়ে কোৱা নাই, কিন্তু কেৱল এজনকহে “তোমাৰ বংশলৈ” বুলি ক’লে; সেই বশ্ম শ্ৰীষ্ট। ১৭ এতিয়া মই ইয়াকে কওঁ, পূৰ্বতে ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই নিয়মৰ চুক্তি থিৰ কৰা হ’ল আৰু তাৰ চাৰি শ ত্ৰিশ বছৰৰ পাছত বিধান আছিল। তাতে পূৰ্বৰ সেই নিয়মৰ চুক্তি প্ৰতিজ্ঞাৰ কৰাৰ দ্বাৰা বাতিল হৈ নাযায়। ১৮ উত্তৰাধিকাৰ যদি বিধান পালনৰ জৰিয়তে প্রাণ হয়, তেনেহলে সেয়া পুনৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হ'ব নোৱাৰে। কিন্তু ঈশ্বৰে বিনামূল্যে এই উত্তৰাধিকাৰ এক প্ৰতিজ্ঞাৰ দ্বাৰাই অৱাহামক দান কৰিলে। ১৯ তেনেহলে ঈশ্বৰে বিধান কিয় দিলৈ? বিধান লজ্জন কৰাৰ দ্বাৰা অপৰাধ বুজিবলৈ বিধান দিয়া হৈছিল; যি জনৰ ওচৰত ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞাৰ কৰিছিল, অৱাহামৰ সেই বংশ নহালৈকে, তাতে বৰ্তি থাকিবলৈ বিধান দিয়া হৈছিল। স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ যোগেন্দি এজন মধ্যস্থকাৰীৰ দ্বাৰাই এই বিধান নিৰূপিত কৰা হৈছিল। ২০ এতিয়া এজন মধ্যস্থকাৰীৰ উপস্থিতিয়ে ইয়াকে বুজায় যে, তাত এজনতকে অধিক লোক আছে; কিন্তু ঈশ্বৰ হ'লে এজনহে। ২১ তেনেহলে বিধান ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ বিৰুদ্ধে মেকি? নিশ্চয় নহয়! যদি এনে এক বিধান থাকিলহেতেন যিয়ে জীৱন দিব পাৰে, তেনেহলে ধাৰ্মিকতা আৱশ্যেই সেই বিধান পালন কৰাৰ দ্বাৰাই হ'লহেতেন। ২২ কিন্তু শাস্ত্ৰই সকলোকে পাপৰ অধীনত ৰাখিলে। সেই বাবেই যীচু শ্ৰীষ্টক বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই আমাক উদ্বাৰ কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ সেই প্ৰতিজ্ঞা; যেন যি সকলে বিশ্বাস কৰে, তেওঁলোক সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ অধিকাৰী হয়। ২৩ শ্ৰীষ্টত এই বিশ্বাস অহাৰ আগেয়ে, যেতিয়ালৈকে ঈশ্বৰে আমাৰ ওচৰত বিশ্বাসৰ সেই কথা প্ৰকাশ নকৰিলে, আমি বিধানৰ অধীনত বদী আৰু ৰক্ষিত আছিলোঁ। ২৪ এইদৰে শ্ৰীষ্ট নহালৈকে বিধান আমাৰ কঠোৰ অভিভাৱক হ'ল যাতে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমি ধাৰ্মিক একো অন্যায় কৰা নাছিল। ২৫ মোৰ শৰীৰৰ দুৰ্বলতাৰ

কারণে, মই যে প্রথম বার আপোনালোকের আগত অধিক হব।” ২৮ এতিয়া হে ভাই সকল, ইচহাকের দরে শুভবার্তা প্রচার করিছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকে আমিও প্রতিজ্ঞার সন্তান হৈছেঁ। ২৯ কিন্তু তেতিয়া যেনেকে জানে। ১৪ মোৰ মাস্ত আপোনালোকের যি পৰীক্ষা মাংস অনুসাবে জন্ম পোৱা জনে আত্মা অনুসাবে জন্ম হৈছিল, সেই বিষয়ত আপোনালোকে হেয়জ্জান আৰু পোৱা জনক তাড়না কৰিছিল, তেনেকে এতিয়াও হৈছে। ঘৃণাবোধ কৰা নাছিল; বৰং স্টশ্বৰৰ এজন দৃত, এনে ৩০ কিন্তু শাস্ত্ৰী কি কয়? ‘বেটী আৰু তাইৰ পুতেকক কি খীষ্ট যীচুৰ নিচিনাকৈ মোক গ্ৰহণ কৰিছিল। ১৫ খেদি দিয়া; কিয়নো স্বাধীন জনীৰ পুতেকৰ সৈতে, বেটীৰ এতিয়া আপোনালোকেৰ সেই আনন্দ ক'ত? কিয়নো পুতেকে উত্তোধিকাৰী নাপাৰ’। ৩১ এতেকে হে ভাই আপোনালোকেৰ পক্ষে মই সাক্ষ্য দিছিলোঁ যে, সাধ্য সকল, আমি বেটীৰ সন্তান নহওঁ; সেই স্বাধীন গৰাকীৰহে হোৱা হ'লে আপোনালোকে নিজ নিজ চৰুকো কঢ়ি মোক সন্তান হওঁ।

দিলেহেতেন। ১৬ এতিয়া আপোনালোকক সত্য কথা কোৱাত মই আপোনালোকেৰ ওচৰত শক্র হ'লোঁ নে? ১৭ সেই লোক সকল আপোনালোকেৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কিন্তু কোনো ভাল উদ্দেশ্যৰ বাবে আগ্ৰহী নহয়। তেওঁলোকে আপোনালোকক মোৰ কাৰণ পৰা আতৰাই অনিবলৈ বিচাৰে, যাতে আপোনালোকে তেওঁলোকেৰ প্ৰতি আগ্ৰহ প্ৰকাশ কৰো। ১৮ অৱশ্যে আগ্ৰহ দেখুওৱা ভাল, যদিহে সৎ উদ্দেশ্যেৰে তাক কৰা হয়। অকল মই আপোনালোকেৰ তাত উপস্থিতি থাকোতে যে ভাল, এনে নহয়, কিন্তু সকলো সময়তে থকা ভাল। ১৯ হে মোৰ প্ৰিয় সন্তান সকল, আপোনালোকেৰ কাৰণে পুনৰ এবাৰ প্ৰসৱ যত্নপা ভোগ কৰিছোঁ; যেতিয়ালোকে আপোনালোকত খীষ্টৰ আকাৰ উৎপন্ন নহয়, তেতিয়ালোকে ভোগ কৰি আছোঁ। ২০ এতিয়া আপোনালোকেৰ ওচৰত যাবৰ বাবে মোৰ মন গৈ আছে আৰু তাত বেলেগ ভাবে এই সকলো কথা আপোনালোকেৰ লগত আলোচনা কৰিব পাৰিলোঁ হয়। আপোনালোকেৰ বাবে মই বিবুদ্ধিত পৰি আছোঁ। ২১ হে বিধান-শাস্ত্ৰৰ অধীন হ'ব খোজা সকল, মোক কওকচোন, আপোনালোকেৰ মাজৰ কোনে বিধানৰ কথা শুনিবলৈ নিবিচাৰে? ২২ কিয়নো লিখা আছে যে, অৱাহমৰ দুজন পুত্ৰ আছিল; বেটীৰ গৰ্ভত ওপঞ্জা এজন, স্বাধীন জনীৰ গৰ্ভত ওপঞ্জা এজন। ২৩ কিন্তু বেটীৰ যি জন, সি মাংস অনুসাবে জন্মাইছিল; কিন্তু স্বাধীন জনীৰ যি জন, সেই জন প্ৰতিজ্ঞাৰ শুণেহে জন্মাইছিল। ২৪ এইবোৰ কথাৰ এটা আন প্ৰকাৰ ভাৰাৰ্থ আছে; কিয়নো এই দুজনীয়েই দুই বিধান হৈছে; এক নিয়ম চীনয় পৰ্বতৰ পৰা দাসত্ৰূপ অৱস্থাত প্ৰসৱ কৰোঁতা; সেয়ে হৈছে হাগাৰ। ২৫ কিয়নো আৰব দেশত হাগাৰ শব্দৰ অৰ্থ, চীনয় পৰ্বত; আৰু বৰ্তমানে থকা যিবুচালেমকো বুজায়; কিয়নো তাই নিজ সন্তানে সৈতে বন্দী অৱস্থাত আছিল। ২৬ কিন্তু উৰ্দ্ধলোকত থকা যিবুচালেম স্বাধীন; তেওঁ হৈছে, আমাৰ মাত্ৰ। ২৭ কিয়নো লিখা আছে, “হে প্ৰসৱ নকৰা বন্ধ্য আনন্দ কৰা, তোমালোকেৰ মাজৰ যি গৰাকীয়ে সন্তান প্ৰসৱ কৰা নাই; বৰ মাতেৰে উল্লাস আৰু হৰ্ষনাদ কৰা; কিয়নো গিৰিয়েক থকা জনীতকে অনাখিনী জনীৰ সন্তান

৫

ঐ খীষ্টে আমাক স্বাধীন কৰিছে যাতে আমি স্বাধীন ভাবে থাকিব পাৰোঁ; এতেকে সুষ্ঠিৰ হওক, পুনৰ দাসত্ৰূ ফান্দত নপৰিব। ২ চাওক, মই পৌলে আপোনালোকক কৈ আছোঁ, যদি আপোনালোকে চুম্বৎ কৰা যোগেদি পুনৰ বিধিবোৰলৈ ঘূৰি যায়, তেনেহেলে খীষ্টত আপোনালোকৰ একে লাভ নহ'ব। ৩ পুনৰ মই সকলো মানুহক সাক্ষ্য দি কওঁ যে, আপোনালোকে যদি চুম্বৎ হৰলৈ বিচাৰি আছে, তেতিয়াহলে প্ৰতিজ্ঞে বিধান পালন কৰিব লাগিব। ৪ পূৰ্বতে আপোনালোক খীষ্টৰ পৰা বিছিন্ন হৈ আছিল, আপোনালোক সকলোৱে বিধানৰ দ্বাৰাই বিচাৰত গ্ৰহণীয় হোৱাটো বিচাৰিছিল; এইদৰে আপোনালোক অনুগ্ৰহৰ পৰা খ'হি পৰিছিল। ৫ কিয়নো আমি আত্মাৰ যোগেদি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিকতাৰ আশা লৈ বাট চাই আছোঁ। ৬ কিয়নো খীষ্ট যীচুৰ চুম্বৎ আৰু অচুম্বত একো সাৰ্থকতা নাই, কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে প্ৰেমৰ যোগেদি একমাত্ৰ বিশ্বাসে কাৰ্য সাধন কৰে। ৭ আপোনালোকে ভালদৰে দৌৰিছিল; পাছত কোনে আপোনালোকক সত্যক নামানিবলৈ বাধা জন্মালৈ? ৮ যি জনে আপোনালোকক প্ৰৱোচনা কৰিছে, সেই জন আপোনালোকক আহান কৰা জনৰ পৰা অহা নহয়। ৯ অলপ খ'মিৰে সনা পিঠাণ্ডিৰ আটাইথিনিকে ফুলায়। ১০ আপোনালোকে যে আন কোনো বিষয় নাভাৰে, এই বিষয়ে প্ৰভুত আমাৰ সম্পূৰ্ণ বিশ্বাস আছে; কিন্তু যি জনে আপোনালোকক অস্থিৰ কৰে, সেই জনে নিজ দণ্ড ভোগ কৰিব, তেওঁ যি কোনোৱে নহওক। ১১ হে ভাই সকল, মই যদি চুম্বৎ হোৱা বিধান বাজহৰা ভাবে প্ৰচাৰ কৰোঁ, তেনেহেলে মই কিয় এতিয়াও নিৰ্যাতন ভোগ কৰি আছোঁ? কিন্তু চুম্বত প্ৰয়োজন সমক্ষে যদি এতিয়াও কওঁ তেতিয়া হ'লে, কুচৰ বিধিনি লুপ্ত হ'লহেতেন। ১২ যি সকলে আপোনালোকক ভুল ধাৰণা দি আছে, তেওঁলোকে নিজে আগুৰাই যাওক আৰু নিজে নিজেৰ অওকেয়ো ছেদন কৰক। ১৩ হে ভাই সকল, আপোনালোক স্বাধীনতাৰ বাবেহে আমন্ত্ৰিত হ'ল। আপোনালোকৰ এই স্বাধীনতা কেৰল মাংসৰ অভিলাষ পূৰ কৰিবৰ কাৰণে নহওক; কিন্তু প্ৰেমৰ যোগেদি এজনে আন জনৰ সেৱাকৰ্ম কৰক। ১৪

কিয়নো সকলো বিধান সিদ্ধ হৈ এটা আজ্ঞাতে স্থিৰ আছে, তাকেহে দাব। ৮ কাৰণ যি জনে নিজৰ মাংসৰ উদ্দেশ্যে সেইটো হ'ল, ‘তোমাৰ চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকে প্ৰেম বুৱে, তেওঁ মাংসৰ পৰা অৱক্ষয়ৰূপ শস্য দাব; কিন্তু যি কৰো’ ১৫ কিন্তু আপোনালোকে যদি পৰম্পৰৰ মাজত জনে আত্মাৰ উদ্দেশ্যে বুৱে, তেওঁ আত্মাৰ পৰা অনন্ত খোৱা-কামোৰা কৰি থাকে, তেনেহলে সারধান হ'ব, যাতে **জীৱনৰূপ শস্য দাব।** (aiōnios g166) ৯ আমি ভাল কৰ্ম কৰি আপোনালোকে ইহিদেৱে ইজনে সিজনৰ অনিষ্ট সাধন কৰি যেন ক্লান্ত নহওঁ; কিয়নো আমি ক্লান্ত নহ'লে উচিত নকৰো । ১৬ কিন্তু মই কওঁ, আপোনালোকে আত্মাৰে চলক; সময়ত দাবলৈ পাম। ১০ এই হেতুকে আহক, সুযোগ পালে তাতে কোনোমতে আপোনালোকে মাংসৰ অভিলাষ পুৰ সকলোৰে বাবে, বিশেষকৈ পৰিয়াল স্বৰূপ বিশ্বাস কৰা নকৰিব। ১৭ কিয়নো মাংসই আত্মাৰ বিৰুদ্ধে আৰু আত্মাই লোক সকলৰ বাবে উত্তম কৰ্ম কৰোঁ আহক। ১১ চাওক, মাংসৰ বিৰুদ্ধে অভিলাষ কৰে; কাৰণ আপোনালোকে যি মই নিজ হাতেৰে কিমান দিঘলীয়া চিঠি আপোনালোকলৈ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰে, তাক যেন আপোনালোকে নকৰে, লিখিলোঁ। ১২ যি সকল লোকে মাংসিক বুপে ভাল প্ৰভাৱ তাৰ কাৰণে এই দুয়ো পৰম্পৰৰ বিৰুদ্ধ-বিৰুদ্ধ। ১৮ কিন্তু বিস্তাৰ কৰিব বিচাৰে, সেই সকলেহে আপোনালোকক চুম্বণ আপোনালোকে যদি আত্মাৰ দ্বাৰাই চালিত হয়, তেনেহলে হবলৈ বাধ্য কৰাই, কিন্তু তেওঁলোকে শ্ৰীষ্টিৰ কুচৰ অৰ্থে আপোনালোক বিধানৰ অধীন নহয়। ১৯ এতিয়া মাংসৰ তাড়না নাপাৰৰ কাৰণেহে ইয়াকে কৰে। ২০ কিয়নো চুম্বণ কাৰ্যৰোৰ দৃশ্যমান। সেয়ে ব্যভিচাৰ, অঙ্গ কাৰ্য, লস্পট হোৱা সকলে নিজেও বিধান পালন নকৰে; আপোনালোকৰ আচৰণ, ২০ মূর্তিপূজা, মায়াকৰ্মা, নানা বিধ শক্রতা, বিবাদ, মাংসত তেওঁলোকে যেন গৌৰৰ কৰিব পাৰে, এই কাৰণে দুৰ্যা, খৎ-ৰাগ, বিৰোধ বিভেদ, নানামত অসূয়া, মততা, আপোনালোক চুম্বণ হোৱাতো তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰে। ১৪ ২১ হিংসুক, মতলীয়া, মতলীয়া হৈ হাই-কাজিয়া কৰা, আৰু কিন্তু আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টিৰ কুচৰ বাহিৰে আন কোনো এইবোৰ নিচিনা আন আন অপৰাধ কৰ্ম; এই সকলো কথাত গৌৱৰ কৰা মোৰ পৰা নহওক; তেওঁৰ দ্বাৰাই বিষয়ৰ ওপৰত মই যেনেকৈ পূৰ্বতে আপোনালোকক জগত খন মোৰ বাবে আৰু মই জগত খনৰ বাবে কুচত সারধান কৰি কৈছিলোঁ, তেনেকৈ এতিয়াও কৈছোঁ, যি হত হলোঁ। ১৫ কিয়নো চুম্বতো একো নহয়, আচুম্বতো সকলে এনে আচৰণ কৰে, তেওঁলোকে দৃশ্যৰ বাজ্যত একো নহয়; কিন্তু নতুন সৃষ্টিহে গুৰুত্বপূৰ্ণ। ১৬ যিমান মানুহ অধিকাৰ নাপাৰ। ২২ কিন্তু আত্মাৰ ফল হ'ল, প্ৰেম, এই সূত্ৰ অনুসাৰে চলিব, তেওঁলোকৰ ওপৰত শাস্তি আৰু আনন্দ, শাস্তি, চিৰসিক্ষিতা, দয়া, মঙ্গলভাৱ, বিশ্বাস, ২৩ দয়া থাকক; আৰু ইত্যায়েলৰ দৃশ্যৰ ওপৰতো থাকক। ১৭ মন্দুভাৱ, ইন্দ্ৰিয়-দমন এইবোৰ বিৰুদ্ধে কোনো বিধান এতিয়াৰ পৰা কোনেও মোক অসুবিধা নিদিয়ক; কিয়নো নাই। ২৪ আৰু যি সকল শ্ৰীষ্ট যীচুৰ, তেওঁলোকে মাংসিক মই নিজ শৰীৰত যীচুৰ নানা চিন লৈ ফুৰি আছোঁ। ১৮ ভাই অভিলাষৰে সৈতে কু-ভাৱনা আৰু আসক্তিৰ কুচত দিলো। সকল, আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টিৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ ২৫ আমি যদি আত্মাৰে জীৱাই থাকো, তেনেহলে আত্মাৰে আত্মাৰ লগত থাকক। আমেন।

চলোইক। ২৬ সেয়েহে আমি ইজনে সিজনৰ খৎ তুলি আৰু
ইজনে সিজনক হিংসা কৰি, অনৰ্থক অহংকাৰ নকৰোঁহক।

৬ হে ভাই সকল, কোনো মানুহ যদি কোনো

অপৰাধত পাৰে, তেনেহলে আজ্ঞিক যি আপোনালোক,
আপোনালোকে মৃদুশীল আত্মাৰে তেনেকুৱা জনক পুনৰ
সুস্থ কৰক; কিন্তু পাছত নিজে নিজৰ পৰীক্ষাত নপৰিবৰ
বাবে আপুনিও সারধান হ'ব। ২ আপোনালোকে ইজনে
সিজনৰ ভাৱ কঢ়িয়াওক আৰু শ্ৰীষ্টিৰ বিধান সম্পূৰ্ণকৈ
পালন কৰক। ৩ কিয়নো কোনোৱে একো নহৈয়ো যদি
নিজকে বৰ মানে, তেনেহলে তেওঁ নিজকে প্ৰতাৰণা কৰে।
৪ প্ৰতিজনে নিজ কৰ্ম বিবেচনা কৰক; আৰু তেতিয়া তেওঁ
অন্যৰ তুলনাত নহয় কিন্তু নিজৰ বিষয়তহে গৌৱৰ কৰাৰ
কাৰণ পাৰ। ৫ কিয়নো প্ৰতিজনে নিজে নিজৰ ভাৱ ব'ব।
৬ যি জনে বাক্যৰ শিক্ষা পায়, তেওঁ শিক্ষকৰ সৈতে সকলো
ভাল বস্তুৰ ভাগ দিয়ক। ৭ আপোনালোক ভাস্ত নহ'ব,
দৃশ্যৰ প্ৰতাৰণা নকৰিব। কিয়নো মানুহে যিহকে বুৱে

ইফিচীয়া

১৬ তেতিয়ারে পৰা মই আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক
ধন্যবাদ দিবলৈ আৰু মোৰ প্ৰাৰ্থনা কালত আপোনালোকৰ

১ মই পৌল, ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই শ্ৰীষ্ট যীচুৰ নিযুক্ত নাম উল্লেখ কৰিবলৈ বখা নাই। ১৭ মই এই প্ৰাৰ্থনা
এজন পাঁচনি। ইফিচত থকা ঈশ্বৰৰ আৰু শ্ৰীষ্ট যীচুত কৰো যে, আপোনালোকক আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ ঈশ্বৰ
বিশ্বাস কৰা পৰিকল্পনাক সকলৰ সমীপলৈ; ২ আমাৰ পিতৃ অৰ্থাৎ সেই গৌৰবময় পিতৃয়ে আত্মিক জ্ঞান দিয়ক আৰু
ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টই আপোনালোকক অনুগ্ৰহ আৰু তেওঁক বুজিবলৈ নিজৰ তত্ত্ব-জ্ঞান প্ৰকাশ কৰক। ১৮
শান্তি দান কৰক। ৩ আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ ঈশ্বৰৰ আমন্ত্ৰণৰ যি আশা আৰু মনোনীত পৰিত্ব লোক
প্ৰশংসা হওক। তেওঁ স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰত থকা সকলো সকলৰ মাজত তেওঁৰ যি উন্নৰাধিকাৰৰ প্ৰতাপূপ ধন,
আত্মিক আশীৰ্বাদেৰে সৈতে শ্ৰীষ্টত আমাক আশীৰ্বাদ তাক আপোনালোকৰ হৃদয়ৰ ঐশ্বৰিক চকুৱে যেন দেখা
কৰিলৈ। ৪ জগত সৃষ্টিৰ পৰ্বতে ঈশ্বৰে শ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰা পায়; ১৯ লগতে ঈশ্বৰৰ শক্তিৰ কাৰ্যসাধক গুণ অনুসাৰে
সকলক মনোনীত কৰিলৈ। আমি যেন ঈশ্বৰ দৃষ্টিত পৰিত্ব বিশ্বাস কৰা যি আমি, আমাৰ মাজত তেওঁৰ শক্তিৰ যি
আৰু নিষ্কলন্খ হওঁ, এই কাৰণে তেওঁ আমাক মনোনীত অতিৰিক্ত মহাশক্তিয়ে কাৰ্য কৰিছে, সেই বিষয়েও যেন
কৰিলৈ। ৫ ঈশ্বৰে প্ৰেমৰ দ্বাৰাই পূৰ্বে পৰা আমাক যীচু আপোনালোকে জানিব পাৰে। ২০ সেই মহাশক্তিৰেই তেওঁ
শ্ৰীষ্টৰ মাধ্যমেনি নিজৰ তোলনীয়া সত্তান বুপে নিৰূপণ মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা শ্ৰীষ্টক তুলিলৈ আৰু নিজৰ সেঁ
কৰিলৈ। এই কাৰ্য ঈশ্বৰে আনন্দেৰে নিজৰ মনোবাঙ্গৰে হাতে স্বৰ্গীয় ঠাইত বছৱালৈ। ২১ সকলো শাসন, ক্ষমতা,
সম্পদ কৰিলৈ। ৬ ঈশ্বৰে এই সকলো কৰিলৈ, যাতে পৰাক্ৰম, আৰু প্ৰভৃতি আদি কৰি যিমান নাম ইহলোক
তেওঁৰ প্ৰিয় যীচু শ্ৰীষ্টত আমাক যি অনুগ্ৰহ বিনামূল্যে আৰু পৰলোকত উল্লেখ কৰা যায়, সেই সকলো নামৰ
দান কৰিলৈ, সেই গৌৰবময় অনুগ্ৰহৰ প্ৰশংসা হয়। ৭ উৰ্দ্ধত শ্ৰীষ্টৰ নাম স্থাপিত হ'ল। (aiōn g165) ২২ ঈশ্বৰে
কিয়নো ঈশ্বৰে স্থিৰ কৰি ৰাখিছিলৈ যে নিৰূপিত
সময় পূৰ্ণ হলে পৰিকল্পনাৰ কাৰ্য-সাধনৰ অৰ্থে তেওঁ
স্বৰ্গত আৰু পৃথিবীত থকা সকলোকে মিলন কৰাই শ্ৰীষ্টৰ
অধীনলৈ আনিব। ১১ ঈশ্বৰে নিজৰ ইচ্ছাৰ মন্ত্ৰণা অনুসাৰে
সকলো কাৰ্য সাধন কৰে। তেওঁৰ পৰিকল্পনাৰ দৰে
আগেয়ে যি যি স্থিৰ কৰি ৰাখিছিল, সেইদেৱেই তেওঁ আমাক
শ্ৰীষ্টত মনোনীত কৰিব ললে। ১২ আমি যি সকলে আগেয়ে
শ্ৰীষ্টত আশা ৰাখিছো, সেই সকলৰ পৰাই যেন তেওঁৰ
মহিমাৰ প্ৰশংসা হয়, সেই বাবেই তেওঁ আমাক মনোনীত
কৰি ললে। ১৩ আপোনালোকেও শ্ৰীষ্টতে সত্যৰ বাক্য,
পৰিত্বাণ লাভৰ শুভৰ্বার্তা শুনি তেওঁত বিশ্বাস কৰিলৈ।
আপোনালোকক উন্নৰাধিকাৰৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাযুক্ত
পৰিত্ব আত্মাৰে মোহৰ মৰা হ'ল। ১৪ ঈশ্বৰে যি সকলো
প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে, সেই সকলো প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰাপ্তি
নোহোৱালৈকে সেই আত্মা আমাৰ উন্নৰাধিকাৰৰ বইনা
স্বৰূপ হৈ আছে। এই সকলোবোৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ মহিমাৰ
প্ৰশংসা হৈ। ১৫ এই কাৰণে মই যেতিয়া প্ৰভু যীচুত
আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ কথা আৰু ঈশ্বৰৰ মনোনীত পৰিত্ব
লোক সকলৰ প্ৰতি আপোনালোকৰ প্ৰেমৰ কথা শুনিলো,

২ পূৰ্বতে আপোনালোক নিজ অপৰাধ আৰু পাপবোৰত
মৰি আছিল। ২ এইবোৰৰ সৈতে আপোনালোকে
জীৱন-হাপন কৰি জগতৰ নিয়ম অনুসাৰে চলি আছিল।
আপোনালোকে আকাশৰ মন্দ শক্তিৰ অধিকাৰী
অনুসৰণকাৰী হৈ, অবাধ্যতাৰ সত্ত্বান সকলৰ জীৱনত কাৰ্য
কৰি থকা অঙ্গটি আত্মাৰ দৰে চলি আছিল। (aiōn g165) ৩
আমি সকলোৱেই এসময়ত মাংস আৰু মনৰ ইচ্ছাৰে কাৰ্য
কৰিছিলোঁ আৰু আমাৰ মাংসিক কু-অভিলাখবোৰৰ কামনা
পূৰ্ণ কৰি সেই বিশ্বাসবিহীন লোক সকলৰ মাজত জীয়াই
আছিলোঁ। আমিও আন সকলোৱে নিচিনা, স্বভাৱতে
ঈশ্বৰৰ ক্ষেত্ৰে সত্ত্বান আছিলোঁ। ৪ কিন্তু দয়া ধনেৰে
ধনৰান ঈশ্বৰে যি মহা প্ৰেমেৰে আমাক প্ৰেম কৰিলৈ,
৫ তাৰ কাৰণে আমি অপৰাধত মৰি থকা কালতেই,
শ্ৰীষ্টৰ সৈতে তেওঁ আমাক নতুন জীৱন দিলৈ; অনুগ্ৰহেৰে
আপোনালোকে পৰিত্বাণ পালে; ৬ তেওঁ আমাক শ্ৰীষ্ট যীচুৰ
সৈতে তুলিলৈ আৰু শ্ৰীষ্ট যীচুৰ সৈতে স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰত
বহুৱালৈ। ৭ ঈশ্বৰে এই কাম কৰিলৈ, যাতে শ্ৰীষ্ট যীচুত
আমাৰ বাবে তেওঁৰ যি মেহ, তাৰ দ্বাৰাই যেন ভাবী যুগত
তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ মহা ধন যুগে যুগে প্ৰকাশ কৰিব পাৰে।
(aiōn g165) ৮ কিয়নো অনুগ্ৰহৰ যোগেনি বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই
আপোনালোকে পৰিত্বাণ পালে; আৰু সেয়ে আমাৰ পৰা

নহয়; কিন্তু সেয়া ঈশ্বরবরহে এক দান। ১ কোনেও যেন গর্ব আপোনালোকে শুনিছে যে আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ কৰিৰ নোৱাৰে, সেয়ে কৰ্মৰ পৰা ও নহয়। ১০ কিয়নো অনুগ্ৰহৰ কাৰ্যৰ ভাৰ তেওঁ মোক দিলৈ। ঈশ্বৰে তেওঁৰ আমি ঈশ্বৰৰ কাৰিকৰী; যি সৎ কাম ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে সত্যৰ নিগৃত-তত্ত্ব মোক জনিবলৈ দিলৈ। এই বিষয়ে আগেয়ে প্ৰস্তুত কৰিলে, সেই পথত চলিবলৈ আৰু সৎ মই আপোনালোকলৈ আগেয়ে অলপ লিখিছিলো। ৪ কাম কৰিবলৈ ঈশ্বৰে আমাক ছীষ্ট যীচুত সৃষ্টি কৰিলে। আপোনালোকে সেইবোৰ পঢ়িলে, ছীষ্ট সমন্বয়ৰ সত্যৰ ১১ মনত ৰাখিব যে, মাংসত আপোনালোক অনা-ইহুদী এই নিগৃত তত্ত্ব মোৰ অস্তৰ্দীষ্ট বুজিব পাৰিব। ৫ সেই লোক আছিল; মাংসত হাতেৰে যি সকলৰ চুম্বণ কৰা নিগৃত তত্ত্ব আত্মাৰ দ্বাৰা এতিয়া যিভাৱে তেওঁৰ পৰিব্ৰজা হৈছে অৰ্থাৎ যি সকলে নিজকে চুম্বণ কৰা লোক বুলি কয়, ভাৰবাদী আৰু পাঁচনি সকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰা হ'ল, তেওঁলোকে আপোনালোকক আচুম্বণ লোক বুলি কয়। ১২ আগাৰ যুগৰ ব্যক্তি সকলৰ ওচৰত এই ভাৰত জনোৱা সেই সময়ত আপোনালোক ছীষ্টৰ পৰা পৃথক হৈ আছিল; হোৱা নাছিল। ৬ সেই নিগৃত-তত্ত্ব এই- শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰাই আপোনালোক ইন্দ্ৰালোৱে নাগৰিক নাছিল; প্ৰতিজ্ঞাযুক্ত অনা-ইহুদী সকল ছীষ্ট যীচুত যুজি হৈ ইহুদী সকলৰ সৈতে বিধান সমূহৰ লগত আপোনালোকৰ কোনো সমন্বন্ধ নাছিল; সহ অধিকাৰী, এক শৰীৰৰ সদস্য আৰু প্ৰতিজ্ঞাত সহভাগী আপোনালোকৰ আশা নাছিল; এই পৃথিবীত আপোনালোক হয়। ৭ ঈশ্বৰে নিজৰ পৰাক্ৰম কাৰ্য সাধন কৰি মোক যি ঈশ্বৰবিহীন আছিল। ১৩ আগেয়ে আপোনালোক ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ দিলে, ঈশ্বৰৰ সেই বিশেষ অনুগ্ৰহ দনন্তৰ ফলত পৰা বহুত দূৰেত আছিল, কিন্তু এতিয়া ছীষ্ট যীচুত থকাৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাৰ কাৰণে মই এজন দাস হ'লো। ৮ কাৰণে তেওঁৰ তেজৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ অনা হ'ল। ঈশ্বৰৰ পৰিব্ৰজাৰ লোক সকলৰ মাজত মই অতি নগণ্যতকৈও ১৪ তেৱেই আমাৰ শাস্তি। কিয়নো তেওঁ ইহুদী আৰু অনা- নগণ্য; তথাপি ঈশ্বৰে মোক এই বৰ দান কৰিলে, যাতে ইহুদী উভয়কে এক কৰিলে। ছীষ্টই ক্ৰুচত নিজৰ দেহে মই ছীষ্টত থকা ধাৰণাতীত সম্পদৰ শুভবাৰ্তা অনা-ইহুদী উৎসৱ কৰি আমাৰ পৰম্পৰৰ মাজৰ ঘৃণা আৰু শক্রতাৰ সকলৰ ওচৰলৈ গৈ ঘোষণা কৰোঁ; ৯ আৰু সকলো বস্তুৰে প্ৰাচীৰ ভাঙি পেলালৈ। ১৫ ছীষ্ট যীচুৱে সমস্ত আজ্ঞা আৰু সৃষ্টিকৰ্তা ঈশ্বৰৰ নিগৃত পৰিকল্পনাৰ কথা সকলোকে বিধান লোপ কৰিলে, যাতে দুই দলৰ পৰা তেওঁ এক নতুন জনাওঁ। এই নিগৃত সত্য পূৰ্ব কালেৰে পৰা ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা গুপ্ত লোকৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে আৰু তাৰ দ্বাৰাই শাস্তি স্থাপন হয়। আছিল। (aiōn g165) ১০ ঈশ্বৰ ইচ্ছা এই যেন মণ্ডলীৰ ১৬ তেওঁলোকৰ মাজত থকা শক্রতাৰ অৱসান ঘটাই ক্ৰচৰ যোগেন্দি স্বৰ্গীয় স্থানবোৰত আধিপত্য আৰু ক্ষমতা প্ৰাপ্ত দ্বাৰাই উভয় পক্ষক এক দেহত ঈশ্বৰে সৈতে মিলন কৰিবৰ শাসনকৰ্তা সকলৰ ওচৰত ঈশ্বৰৰ ভজন জনোৱা হয়; কাৰণে তেওঁ এইদৰে কৰিলে। ১৭ এই বাবেই ছীষ্টই ১১ তাতে তেওঁ আমাৰ ছীষ্ট যীচুত নিজৰ অনস্ত কালৰ আহি আপোনালোক যি সকল দূৰেত আছিল, তেওঁলোকৰ পৰিকল্পনা অনুসাৰে কাৰ্য কৰিলে। (aiōn g165) ১২ ছীষ্টত আগতো শুভবাৰ্তা আৰু তেওঁৰ শাস্তি প্ৰচাৰ কৰিলে আৰু যি বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই আমি সাহস আৰু দৃঢ় প্ৰত্যয়েৰে সকল ওচৰত আছিল তেওঁলোকৰ আগতো শাস্তি প্ৰচাৰ সৈতে ঈশ্বৰৰ সন্ধুলৈ আহিব ক্ষমতা পালোঁ। ১৩ গতিকে কৰিলে। ১৮ কিয়নো ছীষ্টৰ মাধ্যমেনি আমি উভয় পক্ষৰ মোৰ নিবেদন এই যে, আপোনালোকৰ কাৰণে মই ক্ৰেশ লোকে এক আত্মাৰে শিতৰ ওচৰলৈ যাবৰ বাবে অধিকাৰ ভোগ কৰিছোঁ বাবে আপোনালোক যেন নিৰুৎসাহ নহয়; পালোঁ। ১৯ হে অনা-ইহুদী সকল, আপোনালোক এতিয়াৰ সেই সকলোৰোৰ আপোনালোকৰ পৌৰৰ বাবেই হৈছে। পৰা পুনৰ অতিথি বা বিদেশী নহয়; কিন্তু ঈশ্বৰৰ পৰিব্ৰজা ১৪ এই কাৰণে মই পিতৃৰ ওচৰত আৰু পৃথিবীত থকা প্ৰত্যেক পৰিয়ালে পৰিয়াল স্বৰূপ হৈছে। ২০ এইবোৰৰ ভিত্তিমূল পঁচনি আৰু নাম পাইছে; তেওঁৰ পৰাই সকলো প্ৰাণীক সৃষ্টি কৰা ভাৰবাদী সকল; ছীষ্ট যীচু স্বয়ং সেই ভিত্তিমূলৰ চুকৰ হৈছে। ১৬ ঈশ্বৰে নিজৰ প্ৰতাপৰ ধন অনুসাৰে এনে প্ৰধান শিল আৰু সেই ভিত্তিমূলৰ ওপৰতে আপোনালোক শক্তি আপোনালোকক দান কৰক যাতে, তেওঁৰ আত্মাৰ গঁথা হৈ আছে। ২১ যীচুৰ শক্তিত ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ সকলো দ্বাৰাই আপোনালোকৰ আন্তৰিক পুৰুষ শক্তিশালী হয়। ১৭ গাঁথনি একেলগে সংলগ্ন হৈ, প্ৰভুৰ কাৰণে এক পৰিব্ৰজাৰ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ হৃদয়বোৰত ছীষ্ট নিবাস গৃহ স্বৰূপে বৃদ্ধি পাইছে। ২২ তেওঁতেই আপোনালোকৰ কৰক, যাতে আপোনালোক তেওঁৰ প্ৰেমৰ ভিত্তিমূলত একেলগে গঁথা হৈ, আত্মাত ঈশ্বৰৰ এক আবাস বৃপে গঢ়ি শিপা ধৰি সুদৃঢ় হয়। ১৮ তাতে আপোনালোক আৰু ঈশ্বৰৰ উত্তিতে সকলো পৰিব্ৰজাৰ লোক সকলে যেন ছীষ্টৰ প্ৰেমৰ গভীৰতা, উচ্চতা, দৈৰ্ঘ্যতা আৰু বিস্তাৰতা বুজি পাব পাৰে। ১৯ ছীষ্টৰ

৩ এই কাৰণে মই পৌল, আপোনালোক অনা-ইহুদী লোকৰ কাৰণে ছীষ্ট যীচুৰ এজন বন্দী। ২

পারে, তাতে স্টশুবৰ সকলো পৰিপূৰ্ণতাৰে আপোনালোক গোটেই শৰীৰৰ বৃদ্ধি কৰে, সেইদৰে গ্ৰীষ্ম পৰা উৎপন্ন পূৰ্ণ হ'ব। ২০ আমাৰ হৃদয়ত স্টশুবৰ যি শক্তিয়ে কাৰ্য কৰে, হোৱা সকলো বিশ্বাসী, গ্ৰীষ্ম শৰীৰত সংযুক্ত আৰু সংলগ্ন তেওঁ সেই শক্তি অনুসৰে আমি যি যাচনা কৰোঁ বা চিন্তা হৈ পৰম্পৰাৰ সৈতে প্ৰেমত একত্ৰিত হৈ বৃদ্ধি সাধন কৰে। কৰোঁ, তাতকৈকে অধিক বেচি কৰিব পাৰে। ২১ মণ্ডলীত কিয়নো শৰীৰৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ পৰম্পৰাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। আৰু গ্ৰীষ্ম যৌবন যুগে সদাসৰ্বদায় তেওঁৰেই মহিমা ১৭ এতকে প্ৰভু যীচৰ হৈ মই দৃঢ়তাৰে কওঁ যে, বিশ্বাস হওক। আমেন। (alon g15)

৮ এতকে প্ৰভুত বন্দীয়াৰ যি মই; মই আপোনালোকক

এই মিনতি কৰোঁ যে, স্টশুবে যি আমন্ত্ৰণেৰে আপোনালোকক আমন্ত্ৰিত কৰিলে, সেই আমন্ত্ৰণৰ ঘোগ্য আচৰণ কৰি জীৱন-যাপন কৰক। ২ আপোনালোকে সকলো সময়তে অতি নয়তাৰে, মনুভাৱে আৰু সহিষ্ণুতাৰে প্ৰেমত থাকি পৰম্পৰক গ্ৰহণ কৰক। ৩ শাস্তিৰ বন্ধনত থাকি আত্মাৰ এক্য বাখিবলৈ যত্নৱান হওক। ৪ শৰীৰ এক আৰু আজ্ঞাও এক; ঠিক সেইদৰে আপোনালোক সকলো এক আমন্ত্ৰণৰ আশাৰ কাৰণে আমন্ত্ৰিত হ'ল। ৫ এজনেই প্ৰভু, এক বিশ্বাস, এক বাণিজ্য আৰু ৬ এজনেই স্টশুব, যি জন সকলোৰে পিতৃ; তেওঁ সকলোৰে ওপৰত, সকলোতে ব্যাঙ্গ আৰু সকলোৰে অস্তৰত আছে। ৭ গ্ৰীষ্মই যি পৰিমাণৰ বৰ দান আমাৰ কাৰণে বাখিছে, সেই পৰিমাণ অনুসৰে আমাক প্ৰতিজনকে দান কৰিছে। ৮ শাস্তিৰ লিখাৰ দৰে, তেওঁ ও পৰবলৈ উঠিল, বন্দীয়াৰ সকলক বন্দী কৰি নিলে, আৰু লোক সকলক নানা বৰ দান দিলে। ৯ যেতিয়া কোৱা হৈছে, “তেওঁ ও পৰবলৈ উঠিল” ইয়াৰ অৰ্থ কি? এই কথাত এইটোৱে বুজা নাযায় নে, যে তেওঁ পৃথিবীৰ তল ভাগলৈও নামিছিল? ১০ যি জন নামিছিল, তেওঁ সেই একেই ব্যক্তি; যি জনে সকলো পূৰ্ণ কৰিবৰ কাৰণে আকাশতকে বহুত ওপৰলৈ উঠিল। ১১ সেই গ্ৰীষ্মই লোক সকলক এইবুপে বৰ দান দিলে; কিছুমানক পাঁচনি, কিছুমানক ভাৱবাদী, কিছুমানক শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰক, কিছুমানক পালক আৰু শিশুক হবলৈ ক্ষমতা দিলে। ১২ স্টশুবৰ পৰিত্ব লোক সকলক প্ৰস্তুত কৰিবৰ বাবে পৰিচয়ৰ কাৰ্য কৰিবলৈ আৰু গ্ৰীষ্ম শৰীৰ বৃদ্ধি কৰিবলৈ তেওঁ এই সকলো বৰ দান দিলে। ১৩ যেতিয়ালৈকে আমি সকলোৱে স্টশুবৰ পুত্ৰ বিষয়ক বিশ্বাসৰ আৰু জ্ঞানৰ এক্যজ্ঞাত এক নহও আৰু সম্পূৰ্ণ সিদ্ধান্ত অৰ্থাৎ গ্ৰীষ্ম নিচিনাকৈ সম্পূৰ্ণ সিদ্ধ নহও, তেওঁয়ালৈকে আমি কাৰ্য কৰি বৃদ্ধি পাই থাকিম। ১৪ তেওঁয়ালৈকে পুণৰ আমি শিশুৰ নিচিনা হৈ নাথাকো। আস্তিজনক প্ৰথমৰ ধূৰ্ততাত মানুহৰ ছলনাৰ দ্বাৰা ভুল শিশু পাই বতাহত চলং-পলং হৈ ইফালে সিফালে নিয়া নহও। ১৫ কিন্তু প্ৰেমৰ সৈতে সত্য কথা কৰ আৰু সকলোভাৱে যি গ্ৰীষ্ম মূৰ স্বৰূপ, তেওঁৰ উদ্দেশ্যে সকলো বিষয়ত আমি বৃদ্ধি পাম। ১৬ মানুহৰ শৰীৰৰ অঙ্গবোৰ যেনেদৰে একেলগে যুক্ত হৈ থাকে আৰু সেইবোৰে কৰণীয় কাৰ্য সাধন কৰি

নকৰা অনা-ইন্দ্ৰী লোক সকলৰ দৰে আপোনালোকে

জীৱন-যাপন নকৰিব। কিয়নো তেওঁলোকৰ মনৰ চিন্তা অসাৰ। ১৮ কিয়নো ভাল-বেয়া বিষয়ত তেওঁলোকৰ হৃদয়

অঙ্ককাৰময় আছিল। তেওঁলোকে হৃদয়েৰে কঠিনতাৰ কাৰণে তেওঁৰ বাৰ্তা শুনিবলৈ নিবিচাবে আৰু সেই বাবেই যীচৰে আমাক দিয়া অনন্ত জীৱনৰ পৰা তেওঁলোক বৰ্ষিত হৈ থাকে। ১৯ তেওঁলোকৰ বিবেক অসাৰ হৈছে; তেওঁলোক সকলো প্ৰকাৰৰ লোভত পৰি অশুচি কৰ্মবোৰত লিঙ্গ হৈ কামনাৰ হাতত নিজক শোধাই দিছে। ২০ কিন্তু

আপোনালোক হলে গ্ৰীষ্মৰ বিষয়ে এইবোৰ শিক্ষা পোৱা নাই; ২১ আপোনালোকে তেওঁৰ বিষয়ে শুনিছে আৰু যীচৰত

থকা সত্যতাৰ বিষয়েও শিক্ষা পালে, ২২ আপোনালোকে প্ৰৱৰ্ণনাপূৰ্ণ অভিলাষত নষ্ট হোৱা পুৰাতন পুৰুষ অৰ্থাৎ

পূৰ্বকালৰ জীৱন-যাপনৰ বক্ষন সোলোকাই থবলৈ শিক্ষা পালে। ২৩ সেই শিক্ষা অনুসৰে আপোনালোক যেন

নিজৰ নিজৰ মনৰ আত্মাত পুনৰায় নতুন হৈ উঠি, ২৪

সত্যতাৰ ধাৰ্মিকতা আৰু পৰিত্বাত স্টশুবৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে সৃষ্টি হোৱা নতুন পুৰুষক যেন পিঙ্গিৰ পাৰে। ২৫

সেয়ে, আপোনালোকে মিছা এৰি, প্ৰতিজনে নিজ নিজ ওচৰ চৰুৰীয়াই সৈতে সত্য আলাপ কৰক; কিয়নো আমি ইজনে সিজনৰ অঙ্গ- প্ৰত্যঙ্গ হৈ আছোঁ। ২৬ কুন্দ হৈ

তাৰ প্ৰভাৱত পাপ নকৰিব; বেলি মাৰ নৌ যাওঁতেই আপোনালোকৰ কোপ শাস্তি হওক; ২৭ আপোনালোকে

চ্যৱতানক সুযোগ নিদিব। ২৮ যি জনে চৰ কৰে, তেওঁ পুনৰ

চৰ নকৰক; কিন্তু অভাৱত পৰা লোকক দান কৰিবলৈ সৰ্য হৰুৰ কাৰণে, নিজ হাতেৰে সৎ ব্যৱসায়ত পৰিশ্ৰম

কৰক। ২৯ আপোনালোকৰ মুখৰ পৰা কোনো বেয়া কথা

নোলাওক, কিন্তু শুনা সকলক অনগ্রহ দান কৰিবলৈ ভাল কথা কওক। ৩০ মুক্তি দিনৰ অৰ্থে স্টশুবৰ যি পৰিত্ব

আত্মাত আপোনালোকক মোহৰ মৰা হল, তেওঁক অসন্তুষ্ট নকৰিব। ৩১ সকলো কটুবাক্য, খৎ, ক্ৰোধ, দন্দ-কাজিয়া,

নিন্দা আটাই হিংসাৰে সৈতে এই সকলো আপোনালোকৰ পৰা দূৰ হওক। ৩২ পৰম্পৰাৰ প্ৰতি মেহশীল হওক

আৰু কোমল চিত্ৰ লোক হওক; স্টশুবে আপোনালোকক যেনেকৈ গ্ৰীষ্মত ক্ষমা কৰিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও পৰম্পৰে ক্ষমা কৰক।

৫ এতকে আপোনালোক স্টশুবৰ প্ৰিয় সত্তান হিচাপে তেওঁৰ অনুকৰী হওক। ২ গ্ৰীষ্মে যেনেকৈ

আপোনালোকক প্রেম করিলে আবু আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ বশীভৃত হওক; ২৩ কিয়নো খীষ্ট যেনেকৈ মণ্ডলীৰ মূৰ আবু উদ্দেশ্যে সুগন্ধযুক্ত বৈবেদ্য আবু বলি স্বৰূপে নিজকে নিজেই শৰীৰৰ ত্রাণকৰ্তা, তেনেকৈ স্বামীও ভাৰ্য্যাৰ মূৰ শোধাই দিলে, তেনেকৈ আপোনালোকেও প্ৰেমৰ পথত স্বৰূপ হৈছে। ২৪ মণ্ডলী যেনেকৈ খীষ্টৰ বশীভৃত, তেনেকৈ চলক। ৩ আপোনালোকৰ মাজত যেন ব্যতিচাৰ আদি সকলো বিষয়ত ভাৰ্য্যা সকলো নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভৃত কোনো ধৰণৰ অনৈতিক বা অঙ্গটি কৰ্ম আবু লোত হওক। ২৫ হে পুৰুষ সকল, খীষ্ট যেনেকৈ মণ্ডলীক প্ৰেম নাথাকক; সেইবোৰ বিষয়ে কথা-বাৰ্তা ও নহওক; ঈশ্বৰৰ কৰিলে আবু তাৰ কাৰণে নিজকে শোধাই দিলে, তেনেকৈ পবিত্ৰ লোকৰ এয়ে উচিত; ৪ আপোনালোকৰ কথা- আপোনালোকেও নিজ নিজ ভাৰ্য্যাক প্ৰেম কৰক; ২৬ বাৰ্তা মাত্ৰ ধন্যবাদযুক্ত হওক। লজ্জাজনক অশ্লিলতা, মণ্ডলী যেন পবিত্ৰ হয়, তাৰ বাবে তেওঁ আমাৰ বাক্যৰূপ নিৰ্বোধ বলকনি, নিম্নমানৰ বসিকতা আপোনালোকৰ জলশ্বানত ধুই শুচি কৰিলে। ২৭ তেওঁ মণ্ডলীক পৰিকাৰ মাজত নহওক। ৫ আপোনালোকে নিশ্চয়ে জানে যে, যি কৰিলে যাতে তেওঁ নিজৰ আগত মণ্ডলীক গৌৰবময়, দাগ সকলে ব্যতিচাৰ কৰে বা যি সকল অঙ্গটি আবু লুভীয়া, থকা বা শোটোৰা পৰা আদি কৰি একো ঘৃণ নথকা, পবিত্ৰ যি সকলক মূৰ্তিপূজক বুলি কোৱা হয়, তেওঁলোকৰ আবু নিষ্কলনকূপে উপস্থিত কৰিব পাৰে। ২৮ সেইদৰে কাৰণে খীষ্টৰ আবু ঈশ্বৰৰ বাজ্যত কোনো স্থান নাই। ৬ স্বামী সকলে নিজ নিজ ভাৰ্য্যাক, নিজ নিজ শৰীৰ বুলি অনৰ্থক বাক্যৰ দ্বাৰা আপোনালোকক ভুলাবলৈ কাকো প্ৰেম কৰা উচিত। যি জনে নিজ ভাৰ্য্যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ নিদিব; কিয়নো এইবোৰ কাৰণে অবাধ্যতাৰ সন্তান নিজকেই প্ৰেম কৰে। ২৯ কিয়নো কোনেও নিজৰ শৰীৰক সকলৰ ওপৰলৈ ঈশ্বৰৰ ক্রোধ নামি আহে। ৭ গতিকে, কেতিয়াও ঘণা নকৰে, কিন্তু পৰিপুষ্ট কৰি তাৰ যত্ন লয়। আপোনালোক তেওঁলোকৰ সহভাগী নহব। ৮ কিয়নো সেইদৰে খীষ্টয়ো মণ্ডলীক ভালপায়। ৩০ কাৰণ আমি পূৰ্বতে আপোনালোক যদিও আন্ধাৰত আছিল কিন্তু এতিয়া তেওঁৰ শৰীৰৰ অঙ্গ-প্রতাঙ্গ। ৩১ ‘এই কাৰণে মানুহে নিজৰ প্ৰভুত সংযুক্ত হৈ পোহৰত আছে। সেয়ে পোহৰৰ সন্তান পিতৃ-মাতৃক এৰি, নিজ তিৰোতাত আসক্ত হব আবু তাতে সকলৰ দৰে জীৱন-যাপন কৰক। ৯ কাৰণ সকলো দুয়ো এক দেহ হব।’ ৩২ ই এক মহান গোপন সত্য, কিন্তু মঙ্গলভাৱ, ধৰ্মিকতা আবু সত্যতাই হৈছে পোহৰৰ ফল। ১০ মই আচলতে খীষ্ট আবু তেওঁৰ মণ্ডলীৰ বিষয়েহে কৈছোঁ। ইয়াৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে প্ৰভুৰ সন্তোষজনক কি, সেই ৩৩ যি কি নহওক, আপোনালোক প্ৰতিজনে নিজ নিজ বিষয়ে বিবেচনা কৰি নিৰ্ণয় কৰিব পাৰিব। ১১ আন্ধাৰৰ ভাৰ্য্যাক নিজৰ নিচিনাকৈ প্ৰেম কৰক আবু ভাৰ্য্যায়ো উচিত ফলহীন কাৰ্যবোৰ অংশীদাৰ নহব; বৰং সেইবোৰ মতে নিজৰ স্বামীক সম্মান কৰক।

দোষ দেখুৱাই দিয়ক; ১২ কিয়নো তেওঁলোকে গুপ্তে যি যি কৰে, সেইবোৰ উচাবণ কৰিবলৈকো লাজৰ বিষয়। ১৩ পোহৰৰ দ্বাৰাই সকলো প্ৰকাশিত হয় ১৪ কিয়নো পোহৰতে সকলো স্পষ্ট হৈ পৰে। সেই বাবে কোৱা হৈছে: “হে টেপনিওৱা জন সাৰ পোৱা আবু মৃত লোক সকলৰ মাজৰ পৰা উঠঃ; তাতে আপোনালোকৰ ওপৰত খীষ্টই পোহৰ দিব।” ১৫ এতকে কিদৰে জীৱন-যাপন কৰিছে, তলৈ সারাধানে দৃষ্টি কৰক; অজ্ঞানৰ দৰে নহয়, কিন্তু জ্ঞানীৰ দৰে চলক; ১৬ সুসময়ক কিনি লব; কিয়নো এই কাল মন্দ। ১৭ এই হেতুকে আপোনালোক নিৰ্বোধ নহব, কিন্তু প্ৰভুৰ ইচ্ছা কি তাক জ্ঞাত হওক। ১৮ দ্রাক্ষাৰসেৰে মতলীয়া নহব; কিয়নো তাত নষ্টামি আছে, কিন্তু পবিত্ৰ আত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হওক; ১৯ ধৰ্মগীত, স্তুতি-শীত আবু আত্মিক গানেৰে আপোনালোকে পৰম্পৰে আলোচনা কৰক আবু প্ৰভুৰ ঈশ্বৰে হৃদয়েৰে গান আবু প্ৰসংশা কৰক। ২০ সদায় আমাৰ প্ৰভু যীচু খীষ্টৰ নামেৰে সকলো বিষয়ৰ কাৰণে পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰক। ২১ খীষ্টৰ ভয়ত ইজনে সিজনৰ বশীভৃত হওক। ২২ হে ভাৰ্য্যা সকল, আপোনালোক যেনেকৈ প্ৰভুৰ, তেনেকৈ নিজ নিজ স্বামীৰো

৬ হে সন্তান সকল, তোমালোক পিতৃ-মাতৃৰ আজ্ঞাধীন হোৱা; কিয়নো ঈশ্বৰ, দৃষ্টিত এয়ে উচিত। ২ “তোমালোকে নিজৰ পিতৃ-মাতৃক সম্মান কৰা” এয়ে প্ৰতিজ্ঞাযুক্ত প্ৰথম আজ্ঞা। ৩ তেতিয়াহে তোমালোকৰ কল্যাণ হব আবু পৃথিবীত দীৰ্ঘায়ুলৈ জীৱিত থাকিবা।” ৪ হে পিতৃ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলৰ খং নোতোলোৰ; কিন্তু প্ৰভুৰ শিক্ষা আবু অনুশাসনত তেওঁলোকৰ প্ৰতিপালন কৰক। ৫ দোষ সকল, তোমালোক যেনেকৈ খীষ্টৰ, তেনেকৈ গভীৰ আন্ধাৰিক শ্ৰদ্ধা আবু কম্পনেৰে সৈতে নিজ নিজ জগতৰ প্ৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হোৱা; ৬ কেৰল চৰু-চাকৰৰ দৰে মানুহৰ সন্তোষজনক নহৈ, বৰং নিজকে খীষ্টৰ দাস বূপে আন্ধাৰিকতাৰে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰি প্ৰভু সকলৰ সেৱাকৰ্ম কৰা। ৭ তোমালোকে আনন্দ মনেৰে এনেদৰে কাম কৰিবা যাতে মানুহক নহয় ঈশ্বৰৰহে সেৱা কৰিছা। ৮ মন্ত বাধিবা, তোমালোক দাস বা স্বামীন যিয়েই নহোৱা প্ৰতিজনে সকলো সৎকৰ্মৰ কাৰণে নিজে প্ৰভুৰ পৰা পূৰকৰ পৰা। ৯ আপোনালোক যি সকল প্ৰভু, আপোনালোকেও আপোনালোকৰ দাস সকলক সেই

একে ব্যবহার করক। তেওঁলোকক ভয় নেদেখুবাই এবি
দিয়ক, কাৰণ আপোনালোকে জানে যে স্বীকৃত তেওঁলোক
আৰু আপোনালোকৰ একেই হব আৰু তেওঁত কোনো
পক্ষপাত নাই। ১০ অৱশ্যেত, প্ৰভুত আৰু তেওঁৰ শক্তিৰ
পৰাক্ৰমত বলৱত্ত হওক। ১১ ঈশ্বৰৰ আটাই যুদ্ধৰ সাজ
পিন্ধি লওঁক যাতে চয়তানৰ নানা বিধ কৌশলৰ বিৰুদ্ধে
থিয় হব পাৰে। ১২ কিয়নো বৰ্ত আৰু মাংসৰ সৈতে
আমাৰ মালযুদ্ধ হোৱা নাই; কিন্তু আধিপত্ত, ক্ষমতা,
এই অন্ধকাৰ যুগৰ শাসনকৰ্তা, আৰু স্বৰ্গীয় ঠাইবোৰৰ
মন্দ শক্তিৰ দলবোৰৰ সৈতে হৈছে। (aión g165) ১৩ এই
হেতুকে, আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ আটাই সাজ-পোছাক
পিন্ধি লওঁক; মন্দ দিমত চয়তানক প্ৰতিৰোধ কৰিবলৈ
সমৰ্থ হবৰ কাৰণে সকলোকে সিদ্ধ কৰি থিৰে থাকক। ১৪
এতকে সত্যেৰে কঁকাল বান্ধি, ধৰ্মিকতাৰ বুকুৰিৰ পিন্ধি,
১৫ শাস্তিৰ শুভবাৰ্তা ঘোষণাৰ কাৰণে প্ৰস্তুততাৰ ভৱিত
জোতা পিন্ধি থিৰে থাকক। ১৬ যিহেৰে আপোনালোকে
সকলো পাপ শক্তিৰ অগ্ৰিময় শৰ সমূহ নুমাব পাৰে, এনে
বিশ্বাসৰ ঢাল লওঁক: ১৭ পৰিত্রাণ শিৰস্ত্রাণ আৰু আত্মাৰ
তৰোৱালৰূপ ঈশ্বৰৰ বাক্য গ্ৰহণ কৰক। ১৮ সকলো প্ৰাৰ্থনা
আৰু নিবেদনেৰে সকলো সময়তে আত্মাত প্ৰাৰ্থনা কৰক;
আৰু ইয়াৰ কাৰণে পৰ দি, ঈশ্বৰৰ সকলো পৰিত্ব লোকৰ
কাৰণে সম্পূৰ্ণ দৈৰ্ঘ্য আৰু নিবেদনত লাগি থাকক। ১৯
মোৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব, যাতে শুভবাৰ্তাৰ নিগচ্ছ-তত্ত্ব
সাহসেৰে প্ৰচাৰ কৰিবলৈ মই মুখ মেলিবৰ সময়ত উপযুক্ত
কথা মোক দিয়া হয়। ২০ কিয়নো মই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে
শিকলিৰে বন্ধা হৈও এজন বাজদূতৰ কাম কৰিছোঁ প্ৰাৰ্থনা
কৰিব, বন্দীশালতো যিভাৰে শুভবাৰ্তা কোৱা উচিত, মই
সেইভাৱে যেন সাহসেৰে কৰলৈ পাৰিম। ২১ মই কেনে
আছোঁ, কি কৰিছোঁ, সেই বিষয়ে প্ৰিয় ভাই আৰু প্ৰভুৰ
বিশ্বাসী সেৱক তুখিকৰ পৰা সকলো জানিব পাৰিব। ২২
আপোনালোকে যেন আমাৰ বিষয়ে জানিব পাৰে আৰু
তেওঁ যেন আপোনালোকৰ হৃদয়ত আশ্বাস দিয়ে, এই
আশ্বয়োৰেই মই তেওঁক আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠালোঁ।
২৩ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টই ভাই সকলক শান্তি
আৰু বিশ্বাস সহিত প্ৰেম দান কৰক। ২৪ আমাৰ প্ৰভু যীচু
খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতি যি সকলে অক্ষয় প্ৰেম কৰে, সেই সকলোৰে
লগত অনুগ্ৰহ থাকক।

ফিলিপীয়া

মোর বন্ধন ক্লেশ্যুক্ত করিবর আশয়েরেহে তাকে করে।

১৮ তাতেই বা কি হল? কপটেবেই হওক বা সতোবেই

১ খ্রীষ্ট যীচুর দাস পৌল আবু তামথিয়, খ্রীষ্ট যীচুত থকা হওক, কোনো প্রকারে খ্রীষ্ট প্রচারিত হৈ আছে, ইয়াতে মই যি সকল পবিত্র লোক ফিলিপীত আছে তেখেত সকলৰ আনন্দে কৰিছে, আবু আনন্দ কৰি থাকিম। ২৯ কিয়নো সৈতে তেখেত সকলৰ অধ্যক্ষ আবু পৰিচারক সকলৰ মই জানো যে, আপোনালোকৰ প্রার্থনা আবু যীচু খ্রীষ্টৰ সমীগলৈ। ২ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আবু প্ৰভু যীচু খ্রীষ্টৰ আত্মাৰ উপকাৰৰ যোগেদি মোৰ পৰিভ্ৰান্বৰ অৰ্থে, সেয়ে পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আবু শান্তি হওক। ৩ মই মোলৈ ঘটিব। ২০ এয়ে মোৰ আকাঙ্ক্ষা আবু আশা সিন্দ আপোনালোকৰ প্ৰতিটো ভাৱেৰে মোৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ হ'ব যে, মই কোনোমতে লজিত নহমা কিন্তু সাহসেৰে কৰোঁ। ৪ প্ৰতিবাৰে মই আপোনালোকৰ বাবে প্রার্থনা কৰোঁ, যেনেকে সদায়, তেনেকে এতিয়াও জীৱনৰ দ্বাৰাই হওক এয়া সদায় এটা আনন্দৰ নিবেদন হয়। ৫ প্ৰথম দিনৰে পৰা বা মৰণৰ দ্বাৰাবৈই হওক, মোৰ শৰীৰত খ্রীষ্ট মহিমাবিত এতিয়ালৈকে শুভবাৰ্তা ঘোষণাৰ কাৰ্যত আপোনালোকৰ হ'ব। ২১ কিয়নো মোৰ পক্ষে জীয়াই থকা হৈছে খ্রীষ্ট, সহভাগিতা থকাৰ বাবে মই ধন্যবাদ কৰোঁ। ৬ যি জনে মৰাই হৈছে লাভ। ২২ কিন্তু মাংসত জীয়াই থকাই যদি আপোনালোকত সৎকৰ্ম আৰণ্ট কৰিলে, সেই জনে যীচু মোৰ পক্ষে কৰ্মৰ ফল উৎপন্ন কৰোঁতা হয়, তেনেহলে খ্রীষ্টৰ আগমণৰ দিনলৈকে সিন্দ কৰি থাকিব বুলি দৃঢ় কোনটো মনোনীত কৰিম, সেই বিষয়ে মই নাজানো। ২৩ প্ৰত্যয় কৰিলোঁ। ৭ আপোনালোক সকলোৰে বিষয়ে এনে কিন্তু মই এই দুটাৰ চেপাৰ মাজত সোমাই আছোঁ ইয়াৰ ন্যায় ভাৰ বৰ্খা মোৰ উচিত; কাৰণ আপোনালোক মোৰ পৰা গৈ, খ্রীষ্টৰ লগত থাকিবলৈ মোৰ ইচ্ছা; কিয়নো সেয়ে হৃদয়ত আছো কিয়নো মই বন্দী অৰম্ভত থাকোতে আবু অতি অধিক গুণে উত্তম! ২৪ কিন্তু এতিয়া আপোনালোকৰ শুভবাৰ্তাৰ পক্ষত উত্তৰ আবু প্ৰমাণ দিয়া কথাত যি অনুগ্ৰহ কাৰণে শৰীৰত জীৱিত থকাই অধিক প্ৰয়োজন হৈছে। ২৫ পালোঁ, তাৰে আপোনালোকো সহভাগী হৈছে। ৮ কাৰণ আবু ইয়াকে মই দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰি থাকিম বুলি জানিছোঁ; খ্রীষ্ট যীচুৰ মেহত মই আপোনালোকৰ কাৰণে কিমান হয়, আবু বিশ্বাসত আপোনালোকৰ বৃন্দি আবু আনন্দ হ'বৰ হাবিয়াই কৰোঁ, সেই বিষয়ে ঈশ্বৰ মোৰ সাক্ষী আছে। ৯ বাবে আপোনালোক সকলোৰে লগত থাকিবলৈ পাম। ২৬ আবু মই প্ৰার্থনা কৰি আছোঁ যাতে আপোনালোকে প্ৰেম, মোৰ বাবে আপোনালোকৰ শৰীৰাব কাৰণ খ্রীষ্ট যীচুত উপচি জ্ঞান আবু সকলো বিবেচনাত অধিক অধিককৈ উপচি পৰা উচিত, যিহেতু মই আপোনালোকৰ সৈতে পুনৰাই পৰোঁ। ১০ মই প্ৰার্থনা কৰোঁ, আপোনালোকে যাতে যি যি উপস্থিত আছোঁ। ২৭ মই যদি আপোনালোকক চাৰিলৈ যাওঁ, শ্ৰেষ্ঠ, সেইবোৰ বিবেচনা কৰি, সেইদৰে নিৰ্ণয় কৰিব নাইবা অনুপস্থিতো থাকো, তথাপি আপোনালোকে যে পাৰে আবু এইদৰে খ্রীষ্টৰ দিনৰ অপেক্ষাৰে নিৰ্দোষী আবু এক আত্মাৰে থিৰ হৈ আছে আবু এক মনেৰে শুভবাৰ্তাৰ নিৰ্বিঘূ হওক। ১১ নিবেদন কৰোঁ, আপোনালোক যেন সমন্বীয় বিশ্বাসৰ পক্ষে প্ৰাপণপণ কৰিছে, সেই বিষয়ে ঈশ্বৰৰ মহিমা আবু প্ৰশংসাৰ অৰ্থে, যীচু খ্রীষ্টৰ যোগেদি যেন আপোনালোকৰ পৰা শুনিবলৈ পাম, ইয়াৰ বাবেই ধাৰ্মিকতাৰ ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ হয়। ১২ এতিয়া হে ভাই আপোনালোকে খ্রীষ্টৰ শুভবাৰ্তাৰ যোগ্য জীৱন-যাপন সকল, আপোনালোকে এই কথা জানি লোৱাতো মই ইচ্ছা কৰক, এয়ে মাত্ৰ মোৰ নিবেদন। ২৮ আপোনালোকৰ কৰোঁ যে, মোলৈ যি যি ঘটিল, সেইবোৰ শুভবাৰ্তাৰ বাবে বিশুদ্ধী সকলৰ বাবে কোনো বিষয়ত ত্ৰাসযুক্ত নহ'ব; সেয়ে বাধা হোৱাৰ বিপৰীতে বৃন্দিৰ অৰ্থেহে ঘটিল। ১৩ কাৰণ তেখেত সকলৰ অৰ্থে বিনাশ, কিন্তু আপোনালোকৰ অৰ্থে খ্রীষ্টত মোৰ যি বক্ষন, সেয়ে গোটেই প্ৰটিৰিয়মত আবু ঈশ্বৰৰ পৰাই পৰিভ্ৰান্বৰ প্ৰমাণ হয়। ২৯ কিয়নো, খ্রীষ্টত আন সকলোৰে আগত প্ৰকাশিত হ'ল। ১৪ আবু সেয়ে কেৱল বিশ্বাস কৰিবলৈ নহয়, কিন্তু খ্রীষ্টৰ কাৰণে দুখ ভোগ খ্রীষ্টত থকা ভাই সকলৰ অধিক ভাগে মই বন্ধনত থকা কৰিবলৈকো, আপোনালোকক তেওঁৰ কাৰণে অনুগ্ৰহ দান অৱস্থাত প্ৰভুত দৃঢ় বিশ্বাস ৰাখিছে, আবু ঈশ্বৰৰ বাক্য কৰা হ'ল, ৩০ যিহেতু আপোনালোকে আগোয়ে মোক যি নিৰ্ভয়ৰূপে ক'বলৈ অধিক সাহস কৰিছে। ১৫ কোনো বৃপ্ত যুদ্ধ কৰা দেখিলে, আবু এতিয়াও কৰি থকা শুনিছে, কোনোৱে ঈৰ্ষাৰে আবু বিবাদেৰে আবু কোনো কোনোৱে সেইদৰে আপোনালোকেও যুদ্ধ কৰক।

সন্দৰেৰে খ্রীষ্টক ঘোষণা কৰোঁ। ১৬ এভাগে প্ৰেমৰ কাৰণে

ঘোষণা কৰে, ইয়াৰ চিন স্বৰূপে মই শুভবাৰ্তাৰ পক্ষত উত্তৰ দিবলৈ নিযুক্ত হৈছোঁ বুলি জানিছোঁ। ১৭ কিন্তু কিছুমানে স্বার্থপৰতাবে আবু আন্তৰিকতাহিন ভাৱে খ্রীষ্টক প্ৰচাৰ কৰে, তেখেত সকলে শুন্দি ভাৱেৰে নহয়, কিন্তু

২ এতেকে খ্রীষ্টত যদি কোনো আশ্বাস, প্ৰেমৰ যদি

কোনো সাস্তনা, আত্মাৰ যদি কোনো সহভাগিতা আবু কোনো মেহ আবু দয়া থাকে, ২ তেনেহলে আপোনালোকে একে বিষয় ভাবি, এক প্ৰেমৰ, এক মনৰ আবু এক ভাৱৰ লোক হৈ মোৰ আনন্দ পৰিপূৰ্ণ কৰক। ৩ আপোনালোকে

বিরোধ বা অনর্থক দর্পেরে একো নকরিব; কিন্তু নম্বভাবে শুভবার্তার অর্থে সেবাকর্ম করিলো। ২৩ এতেকে মোৰ প্রত্যেকে নিজতকৈ আংশিক উত্তম বুলি মান্য কৰিবক। ৪ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে জনা মাত্রকে তেওঁক পঠিয়াবৰ প্রতিজনে নিজৰ বিষয়ে নহয়, কিন্তু আংশৰ বিষয়ে ভাবক। বাবে মই আশা কৰিছোঁ। ২৪ কিন্তু মই নিজেও সোনকালে ৫ শ্রীষ্ট যীচুত যি ভাৰ, সেয়ে আপোনালোকৰ হওক, ৬ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাম বুলি প্ৰত্বত বিশ্বাস কৰিছোঁ। যি জনৰ অস্তিত্ব ঈশ্বৰ-বূপী আছিলা তেওঁ ঈশ্বৰৰ সমান ২৫ মোৰ অভাৱত সেৱা শুঙ্গৰা কৰোঁতা আপোনালোকৰ হলেও তাক কাঢ়ি লোৱা বুলি নামানিলো ৭ বৰং নিজকে পাঁচনি, অথচ মোৰ ভাই, সহকাৰী আৰু সহসেনা যি শৃণ্গ কৰিলো। আৰু তেওঁ দাসৰ বৃপ্ত ধাৰণ কৰিলো। তেওঁ ইপাঞ্চদীত, তেখেতক আপোনালোকৰ তালৈ পঠিয়াবলৈ মানুহৰ নিচিনা হৈ অৱৰীগ হ'লা। আৰু তেওঁ আকাৰ- মই প্ৰয়োজন দেখিলোঁ। ২৬ কিয়নো তেখেত নৰিয়াত প্ৰকাৰত মানুহৰ দৰে হ'লা। ৮ তেওঁ নিজকে সৰু কৰি পৰা বাৰ্তা আপোনালোকে শুনিলে, তেওঁ আপোনালোকৰ মৃহৃষ্টলৈকে, এনে কি কুটীয় মৃহৃষ্টলৈকে আজ্ঞাধীন হ'ল। কাৰণে অতিশয় হাবিয়াহ কৰিছিল আৰু তেওঁ বৰ উদিগ্ন ৯ এই কাৰণে ঈশ্বৰে তেওঁক অতি ওখ পদ দিলো, আৰু হৈছিল। ২৭ তেখেত নৰিয়াত পৰি মতপ্রায় হৈছিল হয়, কিন্তু সকলো নামতকৈ সেই শ্ৰেষ্ঠ নাম তেওঁক দান কৰিলো, ঈশ্বৰে তেওঁলৈ দয়া কৰিলো। অকল তেওঁলৈ নহয়, কিন্তু ১০ যাতে স্বৰ্গত, পৃথিবীত আৰু পৃথিবীৰ তলত নিবাস মোৰ দুখৰ ওপৰি দুখ যেন নঘটে, এই কাৰণে, মোলৈকো কৰা সকলোৱে যীচুৰ নামত আঁৰ্ত লয়া। ১১ আৰু যীচু দয়া কৰিলো। ২৮ এতেকে আপোনালোকে তেওঁক পুনৰাই শ্রীষ্ট যে প্ৰভু, ইয়াক যেন পিতৃ ঈশ্বৰ মহিমাৰ অর্থে দেখি যেন আনন্দিত হয় আৰু মোৰ শোকো যেন কম হয়, সকলো জিভাই থীকাৰ কৰো। ১২ এতেকে, হে মোৰ প্ৰিয় এই কাৰণে তেখেতক পঠিয়াবলৈ ইচ্ছা কৰিলোঁ। ২৯ সম্পূৰ্ণ সকল, আপোনালোকে যেনেকৈ সদায় আজ্ঞাধীন আছিল, আনন্দেৰে আপোনালোকে প্ৰভুত থাকি ইপাঞ্চদীতক গ্ৰহণ তেনেকে মোৰ সাক্ষাতে যি বৃপ্ত, কেৱল সেইদৰে নহয়, কিন্তু কৰিব আৰু তেনেকুৰা মানুহক আদৰণীয় ভজন কৰিব, এতিয়া মোৰ অনুপস্থিতিতো অধিককৈ ভয় আৰু কম্পনেৰে ৩০ কিয়নো মোৰ সেৱা শুঙ্গৰাত আপোনালোকৰ যি যি নিজ নিজ পৰিত্বাণ সম্পন্ন কৰিবক। ১৩ কিয়নো ঈশ্বৰে কুটি আছিল, তাক সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ, তেখেত প্ৰাণপণ কৰি নিজৰ হিত-সকল্পৰ কাৰণে আপোনালোকৰ অস্তৰত শ্ৰীষ্টৰ কাৰ্যৰ কাৰণে মতপ্রায় হৈছিল।

ইচ্ছা কৰোঁতা আৰু কাৰ্য সাধন কৰোঁতা, এই উভয়ৰ সাধনকৰ্তা হৈছে। ১৪ বিবাদ আৰু তৰ্ক-বিতৰ্ক মোহোৱাকৈ সকলো কৰ্ম কৰক; ১৫ যাতে ঈশ্বৰৰ নিকলক্ষ সন্তান হ'বৰ কাৰণে, আপোনালোক যেন পবিত্ৰ, নিৰ্দোষী আৰু শুদ্ধ হয় আৰু জগতত যি কুটিল আৰু বিপথগামী লোক আছে, তেখেত সকলৰ মাজত আপোনালোক দীপ্তি স্বৰূপ হওক। ১৬ জীৱনৰ বাক্য ধাৰণ কৰক, এয়ে শ্ৰীষ্টৰ আগমণৰ দিনত মোৰ বাবে শায়াৰ কাৰণ হ'ব; কিয়নো মই বৃথা দৌৰ মৰা নাই আৰু বৃথা পৰিশ্ৰমো কৰা নাই। ১৭ কিন্তু আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰূপ যজ্ঞত আৰু সেৱাৰ কাৰ্যত, যদিওৱা মই নৈবেদ্য স্বৰূপে ঢেলা যাওঁ, তথাপি মই আনন্দ কৰোঁ; আৰু আপোনালোক সকলোৱে সৈতে আনন্দ কৰোঁ। ১৮ এই বিষয়ে আপোনালোকেও আনন্দ কৰক আৰু মোৰে সৈতে আনন্দ কৰিবক। ১৯ কিন্তু আপোনালোকৰ বিষয়ে জানিবলৈ পোৱাত মই যেন সন্মুষ্ট হ'ম, এই কাৰণে সোনকালে আপোনালোকৰ তালৈ তীমথিয়ক পঠাবৰ বাবে মই প্ৰভু যীচুত আশা কৰিছোঁ। ২০ কিয়নো আপোনালোকৰ বিষয়ে সঁচাকৈ চিন্তা কৰিবলৈ তীমথিয়ৰ মনৰ দৰে আন লোক মোৰ কোনো নাই। ২১ কাৰণ সকলোৱে যীচু শ্ৰীষ্টৰ বিষয়ে নহয়, নিজৰ বিষয়েহে চেষ্টা কৰে। ২২ কিন্তু আপোনালোকে তীমথিয়ৰ পৰীক্ষাসন্দ গুণৰ বিষয়ে জানে, কাৰণ তেওঁ পিতৃৰ লগত পুত্ৰ যেনে, তেনেকে মোৰ লগতে

৩ শেষতে, হে মোৰ ভাই সকল, প্ৰভুত আনন্দ কৰিব। এই একে কথাকে আপোনালোকলৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ কোনো সমস্য হোৱা নাই আৰু সেইবোৰে আপোনালোকক নিৰাপদে বাখিব। ২ সেই কুকুৰহঁতলৈ সারধানে থাকিবা সেই দুৰ্কৰ্ম্যকাৰী সকলৰ প্ৰতি সারধান হওক আৰু যি সকলে ছিম-ভিম কৰিব বিচাৰে, সিহঁতলৈকো সারধানে থাকিক। ৩ কিয়নো আমি হে প্ৰকৃততে চুম্ব হোৱা লোক। আমি ঈশ্বৰৰ আভাৰে আৰাধনা কৰোঁ আৰু শ্ৰীষ্ট যীচুত গৌৰৰ কৰোঁ আৰু মাংসত একো ভাৰসা নকৰোঁ। ৪ তথাপি মই হ'লে মাংসতো ভাৰসা কৰিলে কৰিব পাৰোঁ। কোনোৱে যদি মাংসত ভাৰসা কৰিব পাৰে বুলি ভাবে, তেনেহলে তাতকৈ মই অধিক ভাৰসা কৰিব পাৰোঁ। ৫ মই অষ্টম দিনত চুম্ব হোৱা ইস্তায়েল জাতিৰ, বিন্যামীন ফেদৰ, ইহুৰ সকলৰ মাজৰ এজন আৰু বিধানৰ সমষ্টে এজন ফৰীচী। ৬ মই উদ্যমেৰে মণ্ডলীৰ তাড়নাকাৰী আৰু বিধানৰ ধাৰ্মিকতাৰ সমষ্টে নিৰ্দোষী আছিলোঁ। ৭ কিন্তু মোৰ পক্ষে যি যি লাভ আছিল, সেই সকলোকে শ্ৰীষ্টৰ কাৰণে মই মূল্যহীন যেন মানিলো; ৮ মোৰ প্ৰভু শ্ৰীষ্ট যীচুত জ্ঞানৰ উত্তমতাৰ কাৰণে, মই সকলোকে মূল্যহীন যেনহে মানিছোঁ; আৰু তেওঁৰ কাৰণে সকলোকে অগ্ৰাহ কৰিলোঁ, যাতে মই তেওঁক লাভ কৰিব পাৰোঁ। ৯ আৰু এতিয়া মই তেওঁক বিচাৰি পালোঁ। মোৰ নিজ ধাৰ্মিকতা,

বা বিধানৰ পৰা পোৱা ধাৰ্মিকতাৰে ধাৰ্মিক নহয়; ইয়াৰ কিয়নো তেখেত সকলে কৌমেন্ত আৰু মোৰ সহকাৰী পৰিৱৰ্তে মই শ্ৰীষ্টত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰা সকলৰ সৈতে শুভবাৰ্তাৰ বাবে মোৰ সহিত প্ৰাণপণ গোৱা ধাৰ্মিকতাৰে, ধাৰ্মিক হলোঁ। ১০ এই ধাৰ্মিকতা কৰিছিল; আৰু এই লোক সকলৰ নাম জীৱন পুস্তকত তেওঁক জনাব যোগেন্দি তেওঁৰ পুনৰুত্থানৰ শক্তি আৰু লিখা আছোঁ ৪ আপোনালোকে প্ৰভুত সদায় আনন্দ কৰক; তেওঁৰ দুখভোগৰ সহভাগিতাত মই শ্ৰীষ্টৰ মৃত্যুৰ সমৰূপ পুনৰায় কওঁ, আনন্দ কৰক। ৫ আপোনালোকৰ ক্ষান্তি হৈ তেওঁৰ দ্বাৰাই বৃপ্তাত্তিৰিত হৈছোঁ; ১১ যাতে কোনো স্বভাৱৰ সকলো মানুহে জানক। প্ৰভু অহাৰ সময় ওচৰ। প্ৰকাৰে মৃত লোকৰ পুনৰুত্থানৰ ভাণী হ'ব পাৰোঁ ১২ মই ৬ আপোনালোকে একোলৈ চিন্তা নকৰিব, কিন্তু সকলো এইবোৰ এতিয়ালৈ গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই, সেই বাবে মই বিষয়তে আপোনালোকৰ যাচনা, ধন্বাদযুক্ত প্ৰাৰ্থনা আৰু এতিয়াও সিদ্ধ হোৱা নাই; কিন্তু যি কাৰণত শ্ৰীষ্ট যীচুৰ নিবেদনেৰে সৈতে ঈশ্বৰৰ আগত জনোৱা হওক। ৭ তাতে দ্বাৰাই মোক নিয়ন্ত্ৰণ কৰা হ'ল, মই যেন কোনো প্ৰকাৰে সকলো বুদ্ধিতকৈ উত্তম, যি ঈশ্বৰৰ শাস্তি, সেয়ে শ্ৰীষ্ট সেইবোৰক মোৰ অধীনত কৰিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে মই যীচুৰ আপোনালোকৰ হন্দয় আৰু ভাৱনাক পহৰা দিব। ৮ চলি আছোঁ। ১৩ হে ভাই সকল, মই যে সেয়া মোৰ অধীনত শেষতে, হে ভাই সকল, যি যি সত্য, আদৰণীয়, ন্যায়, কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে এনে ভাৰ এতিয়ালৈকে কৰা নাই; শুদ্ধ, প্ৰেময়, আৰু সুখ্যাতিযুক্ত যি কোনো সদগুণ আৰু যি কিন্তু মই এই কাম কৰোঁ: পাছত থকা সকলোকে পাহাৰি, কোনো প্ৰশংসাযুক্ত, সেইবোৰ বিষয়ে আলোচনা কৰক। আগত থকা বোৰলৈহে যত্ন কৰোঁ । ১৪ শ্ৰীষ্ট যীচুৰ ঈশ্বৰে ৯ আপোনালোকে যি যি শিকিলৈ, গ্ৰহণ কৰিলৈ, শুনিলৈ কৰা স্বীয় আমন্ত্ৰণৰ বটাৰ অৰ্থে ঘাইকৈক আগবাঢ়ি গৈ আৰু মোক যেনে দেখিলৈ, তেনদেৰে সকলোৱে আচৰণ আছোঁ। ১৫ এতকে আমি যিমান সিদ্ধ লোক আছোঁ, কৰক; তাতে শাস্তিৰ আঁকাৰ ঈশ্বৰৰ আপোনালোকৰ লগত সকলোৱে সেইৰূপে ভাবক আৰু যদি কোনো বিষয়ত থাকিব। ১০ মই প্ৰভুত অতিশয় আনন্দিত, কাৰণ মোৰ আপোনালোকৰ অন্য ভাৱ থাকে, তেনহেলে ঈশ্বৰে সেই উপকাৰৰ অৰ্থে আপোনালোকৰ চিন্তা শেষত পুনৰজীৱিত বিষয়ে আপোনালোকলৈ প্ৰকাশ কৰিব। ১৬ যি কাৰণতেই হ'লা যদিও আপোনালোকে আগতে চিন্তা কৰিছিল, কিন্তু হওক, আমি যি পথত এইখনি পালন কৰোঁ, তাতেই যেন তেতিয়া সহায় কৰিবলৈ কোনো সুবিধা পোৱা নাছিল। অনুসৰণ কৰি চলোঁ। ১৭ হে ভাই সকল, আপোনালোকেও ১১ নাটনিৰ বিষয়ে মই যে এই কথা কৈছোঁ, এনে নহয়; মোৰ অনুকাৰী হওক আৰু আপোনালোকৰ আৰ্হি স্বৰূপ যি কিয়নো মই সকলো ধৰণৰ অৱস্থাতে সন্তুষ্ট হৈ থাকিবলৈ আমি, আৰু আমাৰ দৰে যি সকলে জীৱন-যাপন কৰে, শিকিলোঁ। ১২ মই অভাৱৰ সময়ত থাকিবলৈ জানো আৰু তেখেত সকলক অনুসৰণ কৰক। ১৮ মই আপোনালোকৰ প্ৰাচুৰ্যতাৰ সময়তো থাকিবলৈ জানো; সকলো বিষয়তে বাবে বাবে কৈছোঁ, এতিয়াও চৰুলো তুকিয়েই কওঁ, মই তত্পৎ হ'বলৈ আৰু স্ফুরিত হ'বলৈ, উপচয় ভোগ আপোনালোকৰ অনেকে জীৱাই থাকিও, শ্ৰীষ্টৰ কুচৰ কৰিবলৈ আৰু অভাৱত থাকিবলৈ শিক্ষিত হ'লোঁ। ১৩ মই শক্ৰ হৈ আছে; ১৯ তেখেত সকলৰ শেষগতি সৰ্বনাশ, শ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই সকলো কাম সিদ্ধ কৰিব পাৰোঁ, কিয়নো পেটেই তেখেত সকলৰ ঈশ্বৰ, নিজ নিজ লাজত তেখেত তেওঁ মোক বলৱান কৰে। ১৪ তথাপি আপোনালোক সকলৰ গৌৰৰ আছে, তেখেত সকলে পার্থিৰ বিষয়াবোৰ যে, মোৰ ক্ৰেশত সহভাগী হ'ল, সেই বিষয়ে বৰ ভাল বিষয়ে ভাবি থাকে। ২০ কিয়নো আমি যি বাজ্যৰ মানুহ, কৰিলৈ। ১৫ হে ফিলিপীয়া সকল, আপোনালোকে নিজেও সেই ৰাজ্য স্বৰ্গত আছে, আৰু স্বৰ্গৰ পৰাই আহিব বুলি জানে যে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰাৰ আৰম্ভণিতে যেতিয়া মই আমাৰ আগকৰ্তা প্ৰভু যীচু শ্বাসলৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ; ২১ মাকিদনিয়াৰ পৰা প্ৰস্থান কৰিছিলোঁ, তেতিয়া কোনো তেওঁ যি কাৰ্যসাধক গুণেৰে সকলোকে বশীভূত কৰিব মণ্ডলীয়ে দান দিয়া বা দান লোৱাৰ কথাত, মোৰ সহভাগী পাৰে, তেনদেৰেই তেওঁ আমাৰ এই নীহ অৱস্থাৰ শৰীৰক নহ'ল; কেৱল আপোনালোকেহে হৈছিল; ২৬ এনে কি, বৃপ্তাত্তৰ কৰি, তেওঁৰ প্ৰতাপৰ শৰীৰৰ সমৰূপ কৰিব।

৮ এতকে, হে মোৰ প্ৰিয় আৰু ইষ্ট ভাই সকল, মই চিলচলনীকৈত থাকোতেও, আপোনালোকে এবাৰতকৈ বেছি মোৰ প্ৰয়োজনীয় উপকাৰ পঠিয়াইছিল। ১৭ মই আপোনালোকেই মোৰ আনন্দ আৰু কিৰীটি স্বৰূপ; যে দান বিচাৰিছোঁ, সেয়ে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ প্ৰেমৰ বদ্ধ সকল, এনেদেৰেই প্ৰভুত আপোনালোকে স্থিৰে কিছিবলৈ বহু লাভজনক ফল দেখিবলৈহে বিচাৰিছোঁ। ১৮ প্ৰেমৰ বদ্ধ সকলো বিষয়তে মোৰ প্ৰচুৰতা আছোঁ, মই ঈপাফ্ৰদীতৰ দ্বাৰাই আপোনালোকৰ পৰা উপহাৰবোৰ পালোঁ, সেয়া সুগন্ধৰ আঞ্চাণ স্বৰূপ আৰু ঈশ্বৰৰ গ্ৰাহ্য মই আপোনালোককো নিবেদন কৰোঁ, হে মোৰ সৎ বদ্ধ আৰু সন্তোষজনক যজ্ঞ স্বৰূপ। ১৯ আৰু মোৰ ঈশ্বৰে সকল, আপোনালোকে সেই ভনী দুজনীক সহায় কৰক;

আপোনালোকৰ সকলো অভাৱ, প্ৰতাপেৰে নিজ ধন
অনুসাৰে শ্রীষ্ট যীচুত পূৰ্ণ কৰিব। ২০ এতিয়া আমাৰ পিতৃ
ঈশ্বৰৰ মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn g165) ২১ শ্রীষ্ট
যীচুত থকা সকলো পবিত্ৰ লোকক মঙ্গলবাদ দিব। মোৰ
লগৰ ভাই সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে।
২২ সকলো পবিত্ৰ লোকে, বিশেষকৈ চীজাৰৰ ঘৰৰ লোক
সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে। ২৩ প্ৰভু যীচু
শ্রীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোকৰ আত্মাৰ লগত থাকক।

কলচীয়া

সকলোৰে পূৰ্বৰ পৰা আছে আৰু সকলোৰে তেওঁৰেই
নিয়ন্ত্ৰিত আছো ১৮ তেৱেই হৈছে, তেওঁৰ শৰীৰ স্বৰূপ

১ ইশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই শ্রীষ্ট যীচুৰ নিযুক্ত পাঁচনি পৌল মণ্ডলীৰ মূৰা তেৱেই প্ৰাথমিক প্ৰাধিকাৰী, তেওঁ আদি আৰু
আৰু তামিথিয় ভাই, ২ কলচীত থকা শ্রীষ্ট বিশ্বাসী ভাই মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা প্ৰথমজাত এই কাৰণে সকলো
আৰু পৰিত্র লোক সকলৰ সমীপলৈ। আমাৰ পিতৃ ইশ্বৰৰ বিষয়তে তেওঁ অগ্ৰগণ্য হয়। ১৯ সেই কাৰণে ইশ্বৰে
পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক। ৩ আমাৰ আনন্দেৰে সিদ্ধান্ত ল'লে যে, তেওঁত সকলো সম্পূৰ্ণতা
প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ পিতৃ ইশ্বৰৰ ধন্যবাদ জনায় আপোনালোকৰ বাস কৰা উচিত; ২০ আৰু তেওঁ দ্বাৰাই সকলোৰে
কাৰণে সদায় আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ। ৪ আমি শুণিবলৈ তেওঁৰে সৈতে মিলন সাধন কৰিলো পথৰীত থকা হওক
পালোঁ যে, শ্রীষ্ট যীচুত আপোনালোকৰ যি বিশ্বাস আৰু বা স্বৰ্গত থকা হওক, তেওঁৰ ক্ৰুচৰ পুত্ৰৰ তেজৰ দ্বাৰাই
ইশ্বৰৰ কাৰণে পৃথক কৰি বখা পৰিত্র লোক সকলৰ প্ৰতি শান্তি স্থাপন কৰিবলৈ ইশ্বৰে সকলোতে ভাল দেখিলো। ২১
যি প্ৰেম আছে, ৫ সেইদৰে আপোনালোকৰ কাৰণেও আপোনালোকেও পূৰ্বতে ইশ্বৰৰ পৰা অসম্পৰ্কীয় আৰু
আশা-ধনৰ বিষয় স্বৰ্গত সাঁচি থোৱা হৈছে আপোনালোকৰ দুৰ্ফৰ্মত থাকি মনেৰে শক্ত হোৱা লোক আছিল। ২২ তথাপি
মাজত উপস্থিত হোৱা শুভবাৰ্তাৰূপ সত্যতাৰ বাক্য প্ৰথমে ইশ্বৰে তেওঁৰ দৃষ্টিত আপোনালোকক পৰিত্র, নিকলক
শুণিলো; ৬ আৰু যদিনা আপোনালোকে সত্যৰূপে ইশ্বৰৰ আৰু নিৰ্দেশীবৃপ্তে উপস্থিত কৰিবৰ বাবে শ্ৰীষ্টৰ মাংসময়
অনুগ্ৰহৰ কথা শুনিলো আৰু জানিলো, সেই দিনাৰ পৰাই শৰীৰত মৃত্যুৰ দ্বাৰাই এতিয়া মিলন সাধন কৰিলো। ২৩
সেই শুভবাৰ্তা আপোনালোকৰ মাজত যেনেকটে, গোটেই আপোনালোকে যি শুভবাৰ্তা শুনিছে, তাতে যদি বিশ্বাস
জগততো তেনেকটে উপস্থিত হৈ ফল ধৰি বাঢ়ি আছোঁ ৭ কৰি স্থিৰে থাকে আৰু শুভবাৰ্তাৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা যি
সেইবোৰ আপোনালোকে আমাৰ প্ৰিয় সহদাস ইপাহুৰ আশা আপোনালোকে পালে, সেই আশাৰ মূলৰ পৰা যদি
পৰাই শিকিলো; তেখেত আমাৰ কাৰণে শ্ৰীষ্টৰ বিশ্বাসী আতিৰি নাযায়, তেনেহলে শ্ৰীষ্ট সকলোৰে সম্পূৰ্ণ কৰিব
পৰিচাৰক; ৮ আৰু পৰিত্র আত্মাৰ গুণত আপোনালোকৰ আৰু স্বৰ্গৰ তলত থকা সকলো সৃষ্টিৰ মাজত সেই একে
যি প্ৰেম আছে, তাক তেখেতেই আমাৰ আগত প্ৰকাশ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰিত হৈ আছে; মই পৌল, এই শুভবাৰ্তাৰ
কৰিলো। ৯ এই কাৰণে সেই কথা শুনা দিনৰে পৰা, এজন দাস। ১০ এতিয়া আপোনালোকৰ কাৰণে মোৰ
আমি আপোনালোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ নেৰিলো, যি দুখভোগ, তাতেই মই আনন্দ কৰিছোঁ, আৰু শ্ৰীষ্টৰ
আপোনালোক সকলোৰে আত্মিক জ্ঞান আৰু বুদ্ধিৰ সমষ্টকে নানা ক্লেশৰ যি অৱশিষ্টিখনি অপূৰ্ণ হৈ আছে, সেই খিনি
ইশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ বিষয়ক তত্ত্ব-জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ হওক। ১০ মই তেওঁৰ শৰীৰ স্বৰূপ মণ্ডলীৰ কাৰণে মোৰ মাংসত
আমি এনে ধৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ যাতে, সকলো তাৰে পূৰ্ণ কৰিছোঁ। ১৫ সেই বাক্য সম্পূৰ্ণকৈ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ,
সন্তুষ্ট কৰিবৰ অৰ্থে আপোনালোকে যেন প্ৰভুত যোগ্যবৃপ্তে আপোনালোকৰ কাৰণে ইশ্বৰে মোক দিয়া ঘৰগীৰীৰাৰ
জীৱন-যাপন কৰে আৰু তেওঁৰ সেই তত্ত্ব-জ্ঞানত বাঢ়ি অনুসাৰে মই সেই মণ্ডলীৰ পৰিচাৰক হৈছোঁ। ২৬ সেই
সকলো সত্কৰ্মত ফলৱস্ত হয়। ১১ আমি নিবেদন কৰোঁ নিগঢ়-তত্ত্ব যুগে যুগে আৰু পুৰুষে পুৰুষে শুণ আছিল, কিন্তু
যে, আপোনালোকে যেন সম্পূৰ্ণ সহন আৰু চিৰসহিষ্ণুতাৰ এতিয়া তেওঁৰ পৰিত্র লোকৰ আগত প্ৰকাশিত হৈছে; (aión
অৰ্থে, তেওঁৰ প্ৰাপ্তিৰ পৰাক্ৰম অনুসাৰে সকলো শক্তিৰে g165) ২৭ ইশ্বৰে তেওঁৰ মূল্যবান মহিমাময় নিগৃঢ় তত্ত্ব
শক্তিৰস্ত হয়। ১২ আমি নিবেদন কৰোঁ আৰু আনন্দেৰে অনা-ইহুদী সকলৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিবলৈ মনস্ত কৰিলো,
সৈতে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰোঁ, কাৰণ পিতৃৰে আমাৰ পৰিত্র সেই নিগৃঢ় তত্ত্ব সকলো লোকৰ কাৰণে; আৰু সেই নিগৃঢ়
লোক সকলৰ যি অধিকাৰ পোহৰত আছে, সেই অধিকাৰ তত্ত্ব হ'ল স্বয়ং শ্ৰীষ্ট, যি জন আপোনালোকৰ মাজত আছোঁ
অংশীদাৰ হ'বলৈ যোগ্য কৰিলো। ১৩ তেৱেই আমাৰ তেৱেই আমাৰ গৌৰৰ আশা। ২৮ সেই জন তেৱেই,
আন্দোৰৰ পৰাক্ৰমৰ পৰা উদ্বাদ কৰি নিজ প্ৰেমৰ পুত্ৰৰ যি জনৰ বিষয়ে আমি প্ৰচাৰ কৰি আছোঁ। আমি প্ৰত্যেক
ৰাজ্যত স্থানান্তৰ কৰি থ'লো। ১৪ তেওঁৰ সেই পুত্ৰত আমাৰ জনকে সতৰ্ক কৰোঁ আৰু সকলো প্ৰজাৰে প্ৰতিজনক শিক্ষা
মুক্তি, পাপৰ ক্ষমা আছে। ১৫ সেই পুত্ৰ অদৃশ্য ইশ্বৰৰ দি শ্ৰীষ্টক প্ৰচাৰ কৰোঁ যাতে শ্ৰীষ্ট সকলোকে ইশ্বৰৰ
প্ৰতিমূৰ্তি তেওঁ গোটেই সৃষ্টিৰ প্ৰথমজাত; ১৬ কিয়নো যি ওচৰত সিদ্ধ লোক বুলে উপস্থিত কৰিব পাৰো। ২৯ তেওঁৰ
যি স্বৰ্গত আৰু পথৰীত, দৃশ্য আৰু অদৃশ্য বস্ত আছে, সেই কাৰ্যসাধক শক্তিয়ে মোৰ জীৱনত পৰাক্ৰমেৰে কাৰ্য সাধন
সকলোৰে তেওঁতেই সৃষ্ট হ'লা সিংহসন হওক বা প্ৰত্বু কৰি আছে, সেই শক্তি অনুসাৰে তেওঁৰ কাৰণে প্ৰাণপণ
হওক, আধিপত্য হওক বা ক্ষমতা হওক, এই সকলোৰে কৰি মই পৰিশ্ৰমো কৰি আছোঁ।

তেওঁৰ দ্বাৰাই আৰু তেওঁৰ কাৰণে সৃষ্টি কৰা হ'ল। ১৭ তেওঁ

২ আপোনালোকক সহায় করার কারণে মই কিমান করাত বা উৎসরত বা ন জোনত বা বিশ্রামবাবুর কথাত,

কঠোর প্রতিকূল অরস্থাৰ মুখ্য-মুখ্য হৈছোঁ, সেই বিচাৰ নকৰক। ১৭ এই সকলো ভাৰী বিষয়ৰ ছাঁ মাথোৰ; বিষয়ে আপোনালোকে জনাটো মই বিচাৰো যি সকল কিন্তু প্ৰকৃত সত্য হৈছে শ্ৰীষ্ট। ১৮ কোনো ঐজনকে লায়দিকেয়াত আছে আৰু যিমান মানুহে মোৰ মাঃসময় প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ নমতাৰ দ্বাৰা আৰু স্বৰ্গৰ দৃত সকলক কৰা মুখ দেখা নাই, সেই সকলৰ বাবেও মোৰ যুজ হৈ আছে। ২ সেৱা-কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা নিজকে বঁটাৰ পৰা অপহত হৰলৈ মই বিচাৰো তেখেত সকলৰ হৃদয়ে যেন আশ্বাস পায় আৰু নিদিবা এনে লোক সকলে নানা দৰ্শনৰ কথাত প্ৰভাৱিত তেখেত সকলে প্ৰেমত সংযুক্ত হৈ সম্পূৰ্ণ নিশ্চয়তাযুক্ত কৰি নিজৰ মাঃসময় মনৰ গৰ্বত বৃথা গৰ্বিত হয়। ১৯ কিন্তু বুদ্ধিৰূপ সকলো ধনত ধনী হ'বৰ বাবে যেন দৈশ্বৰৰ নিগৃঢ়- সংস্পৰ্শ আৰু বন্ধনবোৰেৰ দ্বাৰাই প্ৰতিপালিত আৰু দৃঢ়ৰূপে তত্ত্ব জানে, সেই নিগৃঢ় তত্ত্বই হ'ল, শ্ৰীষ্ট। ৩ সেই শ্ৰীষ্টতেই সংযুক্ত হোৱা গোটেই শৰীৰ যি জনৰ পৰা ঐশ্বৰিক বৃদ্ধি জ্ঞান আৰু বিদ্যাৰ সকলো ধন গুণ্ট আছে। ৪ কোনোও যেন পাই বাঢ়িছে, সেই মূৰ স্বৰূপ শ্ৰীষ্টক অৱলম্বন নকৰো আপোনালোকক প্ৰলোভন-বাকোৰে নৃত্বলায়, এই কাৰণে ২০ যদি আপোনালোকে জগতৰ পাপপূৰ্ণ নিয়মবোৰৰ মই এইবোৰ কথা কৈছোঁ। ৫ আৰু মই শাৰীৰিক ভাবে বিশ্বাসত শ্ৰীষ্টৰ সৈতে একেলগে মৰিল, তেনেহলে কিয় উপস্থিতি নাথাকিলেও, আত্মাৰে আপোনালোকৰ লগত জগতৰ বিশ্বাসত জীৱন-যাপন কৰি বশীভূত হৈ আছে: আছোঁ; আৰু আনন্দ কৰি আপোনালোকৰ সু-ৰীতি আৰু ১১ সেইবোৰক নথৰিবা, নাচাকিবা, নচুবাও? ২২ লোক শ্ৰীষ্টত আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ যি অলৱতা, সেয়া চাই সকলৰ বাবে এই আজ্ঞা আৰু শিক্ষা সকলো বস্তু ভোগ আছোঁ। ৬ এতেকে আপোনালোকে শ্ৰীষ্ট যীচুক যেনেকৈ কৰাৰ দ্বাৰাই ক্ষয় পাবৰ কাৰণেহে হৈছে। ২৩ এইবোৰ গ্ৰহণ কৰিলে, তেনেকৈ তেওঁতেই জীৱন-যাপন কৰক। ৭ বিধান মানুহে বনোৱা দৰ্ঘা জ্ঞান, আৰু নিজ ইচ্ছাৰ জ্ঞানা, তেওঁতেই দৃঢ় বূপে শিপা ধৰি, তেওঁত গঁথা হৈ, যেনেকৈ প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ নমতাৰ আৰু শাৰীৰিক দুখ দিয়া, কিন্তু এইবোৰ শিক্ষা পাইছিল, তেনেকৈ বিশ্বাসত ছিৰ হৈ থাকক, আৰু মাঃসৰ অভিলাষ দমন কৰিবলৈ সাৰ্থক নহয়।

ধন্যবাদত উপাচি পৰক। ৮ কোনোৰে যেন আপোনালোকক দৰ্শন-বিদ্যা আৰু প্ৰবলনাৰ দ্বাৰাই বন্দী কৰি নিনিয়ে, এই কাৰণে সাৰাধান হৈব; সেইবোৰ মানুহ পুৰুষে পুৰুষে চলাই অহা বিধান আৰু জগতৰ প্ৰাথমিক বিধিৰ অনুৰূপ, শ্ৰীষ্টৰ অনুৰূপ নহয়। ৯ কিয়নো তেওঁত দৈশ্বৰত্বৰ সকলো সম্পূৰ্ণতা শাৰীৰিক বূপে নিবাস কৰে। ১০ যি জন সকলো আধিপত্য আৰু ক্ষমতাৰ মূৰ, তেওঁতেই আপোনালোক সম্পূৰ্ণৰূপে পূৰ্ণ হৈ আছে। ১১ তেওঁতেই আপোনালোক বিনাহাতে কৰা চুম্বণ, মাঃসময় শৰীৰৰ বস্ত্ৰ স্বৰূপে সোলোকাই পোলোৱাৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে শ্ৰীষ্টৰ চুম্বতেৰে চুম্বণ হ'ল। ১২ বাণিষ্ণুত আপোনালোক তেওঁৰ সৈতে মৈদামত থোৱা হ'ল আৰু দৈশ্বৰৰ কাৰ্য্য সাধন শক্তিত বিশ্বাস কৰাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ সৈতে তোলাও হ'ল। ১৩ আৰু আপোনালোকে যেতিয়া অপৰাধত আৰু মাঃসৰ অচুমতত মৃত আছিল, তেতিয়া দৈশ্বৰে তেওঁৰ সৈতে আপোনালোকক জীয়ালে আৰু বাস্তৱিক তেওঁ আমাৰ সকলো অপৰাধ ক্ষমা কৰিলো। ১৪ আমাৰ বিৰুদ্ধে ধাৰৰ অভিযোগ থকা হাতে লিখা যি আজ্ঞাৰ প্ৰমাণ পত্ৰ খন আমাৰ বিপক্ষে আছিল, সেই খন তেওঁ মচি পেলালে আৰু গজাল মাৰি ক্ৰুচত লগাই, সেই খন দূৰ কৰিলো। ১৫ তেওঁ সকলো আধিপত্য আৰু শাসনকৰ্ত্তাৰোৰক অপসাৰিত কৰিলো, আৰু তেওঁলোকক মুকলিভাৱে প্ৰকাশিত কৰিলো আৰু তেওঁৰ ক্ৰুচৰ যোগেনি এটা বিজয়ৰ শোভাবাত্তাত তেওঁলোকক চালিত কৰিলো। ১৬ এতেকে কোনোও আপোনালোকক ভোজনত বা পান

৩ এতেকে আপুনি যদি শ্ৰীষ্টৰ সৈতে তোলা হ'ল; তেনেহলে য'ত দৈশ্বৰৰ সেঁ হাতে শ্ৰীষ্ট বহি আছে, সেই ঠাইৰ বিষয়ে অনুসন্ধান কৰক। ২ ওপৰৰ বিষয়বোৰ ভাৱক, কিন্তু পৃথিবীত যি আছে সেই বিষয়ে নাভাৰিব; ৩ কিয়নো আপোনালোকৰ মৃত্যু হ'ল আৰু দৈশ্বৰে আপোনালোকৰ জীৱন শ্ৰীষ্টৰ সৈতে গুণ্ট বাখিছে। ৪ আমাৰ জীৱন স্বৰূপ শ্ৰীষ্ট যেতিয়া প্ৰকাশিত হ'ব। ৫ এতেকে আপোনালোকে, পৃথিবীত থকা এই সকলোকে মাৰি পেলাওঁক; নিজ নিজ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গ স্বৰূপ যি ব্যতিচাৰ, অশুচিতা, কামাভিলাষ, কু-অভিলাষ আৰু লোভ, যেনে মৃত্যুপূজা। ৬ এইবোৰৰ কাৰণে দৈশ্বৰৰ ক্ৰোধ অবাধ্যতাৰ সন্তান সকলৰ ওপৰলৈ আছে; ৭ পূৰ্বতে আপোনালোকে যেতিয়া এইবোৰত জীয়ালই আছিল, তেতিয়া আপোনালোকেও এইবোৰত চলিছিল। ৮ কিন্তু এতিয়া ক্ৰোধ, খৎ, কু-অভিলাষ, নিন্দা আৰু মুখৰ পৰা ওলোৱা অবচনীয় বচন, এইবোৰ দূৰ কৰক। ৯ ইজনে সিজনক মিছা কথা নক'ব; কিয়নো আপোনালোকে তাৰ কৰ্মৰ সৈতে সেই আগৰ পুৰুষক ফটা বস্ত্ৰ স্বৰূপে সোলোকাই পেলালে; ১০ আৰু যি নিজ সৃষ্টিকৰ্ত্তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ দৰে, তত্ত্ব জ্ঞানৰ কাৰণে নতুন কৰোঁৱা হৈ আছে, সেই নতুন পুৰুষক বস্ত্ৰ স্বৰূপে পিঙ্গিলো। ১১ এই জ্ঞানত কোনো গ্ৰীক বা ইহুদী, চৱাং বা অচুম্বণ, অসভ্য লোক, স্কুলীয়া, দাস, স্বাধীন, এনে কোনো থাকিব নোৱাৰে; কিন্তু শ্ৰীষ্টই সকলো

বিষয় আরু সকলোতে থাকে। ১২ এতেকে ঈশ্বর মনোনীত খীষ্টৰ যি নিগৃত-তত্ত্ব কাৰণে অংমি বন্ধ হৈ আছোঁ; সেই প্ৰিয় আৰু পৰিত্ব লোক সকলৰ যি উপযুক্ত, সেই মতে দয়া, নিগৃত-তত্ত্ব ক'বলৈ ঈশ্বৰে যেন আমাৰ বাবে বাকাৰ দুৱাৰ মেহ, ময়ুৰ ভাৰ, ন্যৰতা, মৃদুতা আৰু চিবসহিষ্ণুতা, এই মেলি দিয়ো ৪ আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰক যাতে, যই য দৰে কোৱা সকলোকে পিঙ্কক; ১৩ আপোনালোকে পৰম্পৰ সহনীয় উচিত, সেইদৰে যেন স্পষ্টকে প্ৰকাশ কৰিব পাৰোঁ। ৫ হওক; ইজনে সিজনৰ প্ৰতি দয়ালু হওক; আৰু যদি বাহিৰা লোকৰ প্ৰতি জ্ঞানেৰে আচৰণ কৰিব আৰু সময়ক কাৰোৰাৰ বিৰুদ্ধে কাৰোৰাৰ দোষ দিয়াৰ কাৰণ থাকে, জ্ঞানেৰে ব্যৱহাৰ কৰিব। ৬ আপোনালোকৰ বাৰ্তালাপ যেন তেনেহলে পৰম্পৰ ক্ষমা কৰক; কিয়নো প্ৰভুৰে বেণেকৈ সদায় অনুগ্ৰহযুক্ত হৈ থাকক আৰু আস্মাদযুক্ত লোগবদৰে, আপোনালোকক ক্ষমা কৰিলে, আপোনালোকেও তেনেকৈ কোন জনক কেনেকৈ উত্তৰ দিব লাগে, সেই বিষয়ে যেন ক্ষমা কৰক। ১৪ এই সকলোৰে ওপৰত প্ৰেমত থাকক; ই আপোনালোকে জানি লওঁক। ৭ তুথিকে আপোনালোকক সৰ্বসিদ্ধিৰ বাস্তুনি। ১৫ এতিয়া আপোনালোকৰ সকলোৰে মোৰ বিষয়ে সকলো কথা জনাৰ। তেওঁ প্ৰভুৰ এজন প্ৰিয় হৃদয়ত খীষ্টৰ শাস্তিয়ে কৰ্তৃত কৰক; আপোনালোক ভাই, বিশ্বাসী পৰিচাৰক আৰু এজন সহদাস। ৮ মই তাৰ কাৰণেই এক শৰীৰত আমন্ত্ৰিত হ'ল; আৰু কৃতজ্ঞ তেওঁক নিৰ্দিষ্ট কৰিব আপোনালোকৰ তালৈ পঠিয়ালোঁ, হওক। ১৬ খীষ্টৰ বাক্যৰ জ্ঞান আপোনালোকৰ সৈতে যাতে আপোনালোকে আমাৰ বিষয়ে জানিব পাৰে আৰু বাহ্য্যবৃপ্তে বাস কৰক। ধৰ্মগীতি, স্তুতি-গীত আৰু আত্মিক তেওঁ যেন আপোনালোকৰ হৃদয়ত আশ্বাস দিয়ো। ৯ আৰু গানেৰে পৰম্পৰে শিক্ষা আৰু চেতনা দি, অনুগ্ৰহৰ কথাত তেওঁৰ লগত ওনীচিমক, যি জন আপোনালোকৰে বিশ্বাসী কৃতজ্ঞতাৰে নিজ নিজ হৃদয়ত ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে গান আৰু প্ৰিয় ভাই, তেওঁকো পঠিয়ালোঁ; তেওঁলোকে ইয়াৰ কৰক। ১৭ আৰু আপোনালোকে যি কৰিব পাৰে, সেইবোৰ সকলো কথা আপোনালোকক জনাৰ। ১০ মোৰ লগৰ বাক্যতে হওক বা কাৰ্যতে হওক, সকলোকে প্ৰভু যীচুৰ বন্দিয়াৰ আৰিষ্টৰ্থ, আৰু বাণৰূৰ কুটুম্ব মাৰ্ক, তেওঁৰ নামত কৰক; আৰু তেওঁৰ দ্বাৰাই পিতৃ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ বিষয়ে আপোনালোকে যদি এইদৰে লিখা আদেশ পত্ৰ কৰক। ১৮ হে ভাৰ্যা সকল, আপোনালোক নিজ নিজ পায়, তেনেহলে গ্ৰহণ কৰিব, “যদি তেওঁ আপোনালোকৰ স্বামীৰ বশীভূত হওক কিয়নো এয়ে প্ৰভুৰ মতে উচিত। তালৈ যায়, গ্ৰহণ কৰিবা।” ১১ আৰু যীচু, যাক যুষ্ট বোলে, ১৯ হে পুৰুষ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ ভাৰ্যাক প্ৰেম এওঁলোকে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ কৰিছে; এওঁলোক কৰক আৰু তেওঁলোকলৈ তিতা ব্যৱহাৰ নকৰিব। ২০ হে চুম্বৎ হোৱা লোক আৰু কেৰল এওঁলোকেই ঈশ্বৰৰ বাজ্যৰ সন্তান সকল, আপোনালোকে সকলো বিষয়তে পিতৃ-মাতৃৰ কাৰণে মোৰ সহকাৰী; এওঁলোক মোৰ শাস্তিজনক হল। আজ্ঞাধীন হওক; কিয়নো প্ৰভুত সেয়ে সন্তোষজনক। ২১ ১২ ইপাস্টাই আপোনালোকক মঙ্গলবাদ জনাইছোঁ তেওঁ হে পিতৃ সকল, আপোনালোকে নিজ নিজ সন্তান সকলক আপোনালোকৰ মাজৰ এজন আৰু খীষ্ট যীচুৰ দাস। তেওঁ প্ৰৱোচিত কৰি নাথাকিব, তাতে তেওঁলোক যেন নিৰাশ সদায় প্ৰাৰ্থনাৰে আপোনালোকৰ পক্ষে প্ৰাণপণ কৰিছে, নহয়। ২২ হে দাস সকল, আপোনালোকে সকলো বিষয়তে যাতে আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ সকলো ইচ্ছাত সিদ্ধ আৰু মাংস-সম্বন্ধীয় নিজ নিজ প্ৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হওক। নিশ্চয়কৈ স্থিৰে থাকে। ১৩ কিয়নো মই তেওঁৰ সাক্ষ্য আপোনালোকৰ চকুৰ সমূখ্যত, মানুহৰ সন্তোষজনক নহৈ দিছোঁ যে, তেওঁ আপোনালোকৰ আৰু লায়দিকেয়া আৰু কিস্তু আন্তৰিকতাৰে প্ৰভুলৈ ভয় বাখি, তেওঁলোকৰ সেৱা হিয়োপালিত থকা সকলৰ কাৰণে বৰ পৰিশ্ৰম কৰিছে। ১৪ কৰক। ২৩ আপোনালোকে যি কৰে, সেইবোৰ মানুহৰ লুক নামৰ প্ৰিয় চিকিৎসক আৰু দীমায়ো আপোনালোকক উদ্দেশ্য নহয়, কিস্তু প্ৰভুৰ উদ্দেশ্যেৰে মনে চিতে সৈতে মঙ্গলবাদ কৰিছে। ১৫ লায়দিকেয়াত থকা ভাই সকলক, কৰক; ২৪ আপোনালোকে প্ৰভুৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ স্বৰূপ নুম্ফাক আৰু তেওঁলোকৰ ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীক প্ৰতিদৰ্শন পাৰ বুলি আপোনালোকে জানো। আপোনালোকে মঙ্গলবাদ দিব। ১৬ আপোনালোকৰ তাত এই পত্ৰ পাঠ প্ৰভু খীষ্টৰ কাৰণে সেৱাকৰ্ম কৰক। ২৫ কিয়নো যি জনে কৰা হ'লে, লায়দিকেয়াত থকা মণ্ডলীতো যেন পাঠ অন্যায় কৰে, তেওঁ নিজে কৰা অন্যায়ৰ প্ৰতিফল পাৰ আৰু কৰা হয়, এনে চেষ্টা কৰিব; আৰু লায়দিকেয়াৰ পৰা তাত পক্ষপাতীত নাই।

৮ হে প্ৰভু সকল, আপোনালোকে নিজ দাস সকলৰ প্ৰতি যি ন্যায় আৰু সাম্য, সেয়া তেওঁলোকক দিয়াক আৰু জানক যে স্বৰ্গত আপোনালোকৰো এজন প্ৰভু আছোঁ। ২ আপোনালোকে প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকক আৰু ধন্যবাদেৰে সচেতন থাকিব। ৩ আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব, যাতে পদ পালে, সেয়া সিদ্ধ কৰিবৰ কাৰণে তালৈ সাৰধান হ'ব।” ১৮ মোৰ এই মঙ্গলবাদ, মই পৌলে, নিজ হাতেৰে লিখিলোঁ। আপোনালোকে মোৰ শিকলিৰ বন্ধন সুৰিব। আপোনালোকৰ লগত অনুগ্ৰহ থাকক।

১ থিচলনীকীয়া

আমাক বিচার করি বিশ্বাসী গণ্য করিলে আরু শুভবার্তা
জনেরাব ভাৰ দিলে; তেনেকে আমি মানুহক সন্তুষ্ট

১ মই পৌল, চীল আৰু তামথিয়, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু নকৰি আমাৰ হদয়ৰ পৰীক্ষা কৰোঁতা ঈশ্বৰকহে সন্তুষ্ট

ঞ্চীষ্টত থকা থিচলনীকীয়া সকলৰ মণ্ডলীৰ সমীপলৈ; কৰি কওঁ। ৫ আপোনালোকে জানে যে, আমি কোনো
অনুগ্রহ আৰু শান্তি আপোনালোকলৈ হওক। ২ আমি সদয় কালে তোষামোদ কৰা বাক্য কোৱা নাই বা লোভ
প্ৰার্থনা কালত আপোনালোক সকলোৰে নাম সোঁৰৱণ ঢাকিবলৈ ছলনা কৰি কোনো কথা কোৱা নাই; ঈশ্বৰ
কৰোঁ আৰু আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ। ইয়াৰ সাক্ষী। ৬ আমি আপোনালোকৰে হওক বা আনৰে
৩ আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ কাৰ্য, প্ৰেমৰ পৰিশ্ৰম আৰু হওক, কোনো মানুহৰ পৰা পাঁচনি হিচাপে মান মৰ্যদা
আমাৰ প্ৰভু যীচু ঞ্চীষ্টত যি আশা আছে, সেই আশাক বিচৰা নাই; অৱশ্যে ঞ্চীষ্টৰ পঁচনি হোৱা বাবে আমি
দড়ভাৰে আৰু সহনশীলতাৰে যে আপোনালোকে ধৰি কোনো বিষয় দাবী কৰিব পাৰিবলোহৈতেন। ৭ মাকে
ৰাখিছে, সেয়েহে এইবোৰ বিষয় সোঁৰৱণ কৰি নিৰস্তৰে নিজৰ সন্তানক লালন-পালন কৰাৰ নিচিনাইকে আমিও
আমি পিতৃ ঈশ্বৰৰ ওচৰত প্ৰার্থনা কৰি আছোঁ। ৮ হে আপোনালোকৰ ওচৰত অতি ঘন্দুশীলতাৰে আছিলোঁ।
ঈশ্বৰৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোক যে মনোনীত লোক, ৮ এইদৰে আপোনালোকৰ প্ৰতি আমি অধিক রেহশীল
সেই বিষয়ে আমি জানো; ৫ কাৰণ আমাৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত আছিলোঁ। আপোনালোকক কেৱল ঈশ্বৰৰ শুভবার্তা
শুভবার্তা কেৱল কথাৰে আপোনালোকলৈ আহা নাছিল; দিয়াতে সন্তুষ্ট নাছিলো, কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণে
কিন্তু পৰাক্ৰম, পৰিত্ব আত্মা আৰু অধিক নিশ্চয়তাৰে নিজৰ প্ৰাণ দিবলৈ আমি সন্মত আছিলোঁ; কাৰণ আমাৰ
আপোনালোকলৈ আহিছিল। তাতে আমি আপোনালোকৰ বাবে আপোনালোক অতি প্ৰিয়। ৯ ভাই, আপোনালোকে
বাবে কেনে ধৰণে আছিলোঁ, সেই বিষয়ে আপোনালোকৰ সোঁৰৱণ কৰক; আমাৰ পৰিশ্ৰম আৰু কষ্ট নিশ্চয় মনত
লগত থকাৰ সময়ত আপোনালোকে নিজে জানিছিল। ৬ আছো আপোনালোকৰ কাৰো ওপৰত বোজা নহ'বলৈ, আমি
বহু ক্লেশৰ মাজত পৰিত্ব আত্মাই দিয়া আনন্দৰ সৈতে দিনে-ৰাতিয়ে কাম কৰি আপোনালোকৰ আগত ঈশ্বৰৰ
আপোনালোকে সেই শুভবার্তা গ্ৰহণ কৰি আমাৰ আৰু শুভবার্তা ঘোষণা কৰিছিলোঁ। ১০ আপোনালোকৰ দৰে
প্ৰভুৰ অনুকাৰী হ'ল। ৭ তাৰ ফলত আপোনালোক বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আমি কেনে পৰিত্ব, ধাৰ্মিক, আৰু
মাকিদনিয়া আৰু আখায়াত থকা সকলো বিশ্বাসী লোকলৈ নিৰ্দেশ আচৰণকাৰী আছিলোঁ, তাৰ সাক্ষী আপোনালোক
আৰু হৈছে। ৮ মা৤্ৰ মাকিদনিয়া আৰু আখায়া অঞ্চলতে আছিল আৰু ঈশ্বৰো আছে। ১১ আপোনালোকে জানে,
যে আপোনালোকৰ পৰা প্ৰভুৰ বাক্য বিয়পি পৰিছে এনে পিতৃয়ে নিজৰ সন্তান সকলক ব্যৱহাৰ কৰাৰ দৰে আমিও
নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ প্ৰতি আপোনালোকৰ যি বিশ্বাস, সেই আপোনালোকৰ প্ৰতিজনক উপদেশ, উৎসাহ আৰু সান্তুনা
বার্তা সকলো ঠাইতে বিয়পি পৰিছে। এই বিষয়ে আমি দৃঢ়ভাৰে দিছিলোঁ যাতে, ১২ যিজন ঈশ্বৰে আপোনালোকক
একো কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই। ৯ কাৰণ লোক সকলে তেওঁৰ বাজ্য আৰু মহিমালৈ আমন্ত্ৰণ কৰিলে, সেই জন
আমাক জনাইছে যে, আপোনালোকে কিদেৱে আমাক গ্ৰহণ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আপোনালোকে যেন যোগ্য জীৱন-যাপন
কৰিছিল আৰু কি ভাৰে আপোনালোকে মূৰ্তি পূজাৰ পৰা কৰে। ১০ এই কাৰণতে আমি সকলো সময়তে ঈশ্বৰক
ঘূৰি জীৱন্ত আৰু সত্য ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰি আছোঁ। ১০ ঈশ্বৰে ধন্যবাদ জনাওঁ, ঈশ্বৰৰ বাক্য যেতিয়া আপোনালোকে
যি পুত্ৰক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তুলিলো, তেওঁ স্বৰ্গৰ আমাৰ পৰা পাইছিল, তেতিয়া মানুহৰ বাক্য বুলি নহয়,
পৰা ঘূৰি আহালৈ আমি অপেক্ষাও কৰি আছোঁ। সেই পুত্ৰ কিন্তু ঈশ্বৰৰ বাক্য বুলিহে গ্ৰহণ কৰিছিল, আৰু এই বাক্য
যীচুৱেই আমাক আহিব লগা ক্ৰোধৰ পৰা বৰ্ক্ষা কৰিব।

মাজত কাৰ্য সাধন কৰি আছে। ১৪ হে ভাইসকল, যিহুদাত
ঞ্চীষ্ট যীচু ঈশ্বৰৰ যি মণ্ডলী সমূহ আছে, আপোনালোকে
সেই মণ্ডলী সমূহৰ অনুকাৰী হ'ল; ইহুদী সকলৰ পৰা
তেওঁলোকে যিবোৰ দুখ-কষ্ট ভোগ কৰিছে, সেই একে
নিৰ্যাতন আপোনালোকেও স্বজাতীয় লোকৰ হাতত ভোগ
কৰি আছে। ১৫ ইহুদী সকলে প্ৰভু যীচুক আৰু ভাববাদী
সকলক হত্যা কৰিছিল আৰু এতিয়া আমাকো তাড়না কৰি
আছে। তেওঁলোকে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট নকৰে আৰু সকলো
মানুহৰ বিপক্ষত থাকে। ১৬ আমি অনা-ইহুদী সকলক

২ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকে নিজেই জানে যে,

আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আমাৰ যোৱা অৰ্থহীন নহ'ল;
২ আপোনালোকে এই কথা ও জানে যে, আমি আগেয়ে
ফিলিপী নগৰত অনেক দুখভোগ কৰিছিলোঁ আৰু আমাক
অপমানিত কৰা হৈছিল। তেতিয়া নানা বিৰোধিতাৰ
মাজতো আমি আপোনালোকৰ আগত শুভবার্তা কৰলৈ
আমাৰ ঈশ্বৰত সাহস পালোঁ। ৩ কিয়নো আমাৰ উপদেশ
ভুল শিক্ষাৰ পৰা নহয়, অশুচিতামূলক উদ্দেশ্যৰ পৰাওঁ
নহয় বা ছলনাযুক্ত নহয়; ৪ কিন্তু যেনেকৈ ঈশ্বৰে

পাপৰ পৰা উদ্বাদৰ পাবৰ বাবে শিক্ষা দিওঁ, কিন্তু তেওঁলোকে আনন্দেৰে আনন্দিত হৈছোঁ, তাৰ প্ৰতিদান স্বৰূপে কেনেকৈ আমাক পৰিভ্ৰান্তৰ কথা কৰলৈ যাওতে বাধা আৰোপ যে আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিব পাৰিম, কৰে; এইদৰে তেওঁলোকে বাবে বাবে পাপ কৰি ঈশ্বৰৰ আমি নাজানো! ১০ আপোনালোকৰ মুখ আমি যেন দেখা সীমা পাৰ আছে। সেয়েহে ঈশ্বৰৰ ক্রোধ চূড়াস্ত বৃপ্ত পাওঁ আৰু আপোনালোকৰ বিশ্বাসত যি অভাৱ আছে, তেওঁলোকলৈ নামি আহিছোঁ। ১১ হে ভাইসকল, মনৰ পৰা সেয়া যেন পূৰ্ণ কৰিব পাৰোঁ, এই বাবে দিনে-ৰাতিয়ে নহলেও, আপোনালোকৰ পৰা কিছুদিনৰ কাৰণে আমি আমি প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ। ১১ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচুৱে শৰীৰিক ভাবে আতৰত আছোঁ; কিন্তু আপোনালোকৰ আপোনালোক ওচৰলৈ যোৱাৰ পথ সুগম কৰিব দিয়ক। মুখ পুণৰ দেখা পাবলৈ আমি অতি উৎসুক হৈ আছোঁ; ১২ আপোনালোকলৈ আমাৰ প্ৰেম যেনে, তেনেকৈ ইজনে সেয়েহে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ অধিক চেষ্টা সিজনলৈ আৰু সকলো লোকলৈ প্ৰভুৰে আপোনালোকৰ কৰিছিলোঁ। ১৪ এই কাৰণে আমি, বিশেষকৈ মই পৌলৈ প্ৰেম বঢ়াই উপচাই দিয়ক। ১৩ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ দুই এবাৰ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ যাব খুজিছিলোঁ; কিন্তু হৃদয় দৃঢ় কৰিব। আমাৰ প্ৰভু যীচু যেতিয়া তেওঁৰ সকলো চয়তানে আমাক বাধা জন্মালে। ১৯ কিয়নো আমাৰ প্ৰভু পৰিত্বলোকে সৈতে আহিব, তেতিয়া তেওঁৰ সেই আগমণৰ যীচুৰ আগমণৰ দিনা তেওঁৰ সাক্ষাতে আপোনালোকেই কালত আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰৰ আগত আপোনালোক যেন জানো আমাৰ আশা, আনন্দ আৰু গৌৰৰ মুকুট নহ'ব? পৰিভ্ৰান্তৰে নিৰ্দেশী হৈ থিয় হ'ব পাৰিব, তাৰ বাবেই আমি ২০ বাস্তৱিকতে আপোনালোকেই আমাৰ গৌৰৰ আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰি আছোঁ।

আনন্দ।

৪ সৰ্বশেষত, হে প্ৰিয় ভাইসকল, ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিবৰ

৩ গতিকে আমি যেতিয়া ধৈৰ্য ধৰিব নোৱাৰিলোঁ, কাৰণে কি বুলে জীৱন-যাপন কৰিব লাগে, এই তেতিয়া আহিনী নগৰত অকলে থাকিবলৈকে মনস্ত বিষয়ে আপোনালোকে আমাৰ পৰা যি শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিলোঁ। ২ সেয়েহে, আপোনালোকক বিশ্বাসত দৃঢ় কৰিলে, সেইভাৱেই আপোনালোকে চলিছে। আমি প্ৰভু কৰিবলৈ আৰু আশ্বাস দিবলৈ আমি ঈষ্টৰ শুভবাৰ্তাত যীচুত থাকি আপোনালোকক উদগান্ড আৰু পৰামৰ্শ দিওঁ, ঈশ্বৰৰ পৰিচাৰক আমাৰ যি ভাই তীমথিয়, তেওঁক আপোনালোকে যেন অধিককৈ সেইভাৱে জীৱন-যাপন আপোনালোকৰ ওচৰলৈ পঠাইছিলোঁ, ও্যাতে এনেবোৰ কৰে। ২ কাৰণ প্ৰভু যীচুৰ অধিকাৰৰ দ্বাৰাই আমি ক্ৰেশৰ মাজত আপোনালোক কোনোৱে হতাশ নহয়। আপোনালোকক কি কি পৰামৰ্শ দিছিলোঁ, সেই বিষয়ে কাৰণ আপোনালোকে জানে যে ক্ৰেশৰ কাৰণেই আমি আপোনালোকে জানে। ৩ কিয়নো ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা এই নিযুক্ত হৈছোঁ। ৪ সেই বিষয়ে আমি আপোনালোকৰ যে, আপোনালোক যেন পৰিত্ব হয় অৰ্থাৎ সকলো ধৰণৰ লগত থাকোতেই ক্ৰেশ যে আমাৰ ওপৰত আহিব সেই ব্যতিচাৰৰ পৰা যেন দূৰৈত থাকে। ৫ আপোনালোক কথা আগেয়ে কৈছিলোঁ। পাছত সেইদৰে ঘটিল, সেই প্ৰত্যেকে নিজৰ নিজৰ ভাৰ্যাৰ লগত কেনেদৰে পৰিভ্ৰান্তৰে বিষয়ে আপোনালোকে জানে। ৫ সেই বিষয়ে ময়ো আৰু সন্মানজনক তাৱে সহবাস কৰিব লাগে, সেই বিষয়ে পুনৰ সহিব নোৱাৰি, আপোনালোকৰ বিশ্বাসৰ স্থিতি জানে। ৫ ঈশ্বৰক নজনা অনা-ইহুদী সকলৰ নিচিনা জানিবৰ কাৰণে তেওঁক পঠিয়াইছিলোঁ। আমাৰ ভয় হৈছিল, অবৈধ মাংসিক কামনাৰ বশত চলিব নালাগে। ৬ এই হয়তো চয়তানে আপোনালোকক পৰীক্ষাত পেলালৈ আৰু বিষয়ত কোনেও যেন সীমা পাৰ নহয় আৰু তেওঁৰ ভাইক আমাৰ সকলো পৰিশ্ৰম ব্যৰ্থ হল। ৬ কিন্তু তীমথিয়ই নঠগায়; আমি আগেয়ে আপোনালোকক জনাইছিলোঁ আৰু আপোনালোকৰ ওচৰৰ পৰা ঘূৰি আহি আপোনালোকৰ সাৰধান কৰি দিছিলোঁ যে, এই সকলো পাপ বিষয়ৰ বিশ্বাস আৰু ভালপোৱাৰ শুভ সংবাদ আমাক দিলৈহি; কাৰণে প্ৰভুৰে তেওঁলোকক দণ্ড দিব। ৭ কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁ জনালে যে, আপোনালোকে আমাক শ্ৰেণভাৱে আমাক অপবিত্ৰতালৈ নহয়, কিন্তু পৰিভ্ৰান্তৈহে আমন্ত্ৰণ সকলো সময়তে সেঁৰণ কৰি আছোঁ। আমাক দেখা পাবলৈ কৰিলে। ৮ এতেকে যি জনে এই শিক্ষা অগ্রাহ্য কৰে, যেনেকৈ আপোনালোকে ইচ্ছা কৰে, তেনেকৈ আমিও তেওঁ মানুহক নহয়, কিন্তু যিজনে তেওঁৰ পৰিত্ব আত্মা আপোনালোকক চাৰৰ কাৰণে অতিক্ষয় হাবিয়াহ কৰি আপোনালোকক দান কৰিলে, সেই ঈশ্বৰকেই অগ্রাহ্য আছোঁ। ৭ এই কাৰণে, হে ভাইসকল, আপোনালোকৰ কৰে। ৯ ভাত্তপ্ৰেমৰ বিষয়ে হ'লে আপোনালোকলৈ লিখা বিশ্বাসৰ যোগেদি আমাৰ সকলো দুখ ক্ৰেশতো আমি অপ্রয়োজন; কিয়নো এজনে আন জনক প্ৰেম কৰাৰ শিক্ষা উৎসাহ পাওঁ। ৮ কিয়নো আপোনালোক প্ৰভুত দৃঢ় আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ পৰাই শিকিছে। ১০ বাস্তৱতে থকাৰ বাবে আমি এতিয়া সঁচাকৈ জীয়াই আছোঁ। সমন্দয় মাকিদনিয়া প্ৰদেশৰ সকলো বিশ্বাসী ভাইকে ৯ আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে আমি যি আপোনালোকে প্ৰেম কৰে। কিন্তু হে ভাইসকল, আমাৰ

পরামর্শ এই যে, আপোনালোকে যেন প্রেমত অধিককৈ মদ্যপায়ী, তেওঁলোক বাতিহে মাতাল হয়। ৮ কিন্তু আমি উপচি পৰে। ১১ আমি আপোনালোকক পুণৰ পৰামৰ্শ দিওঁ হলে দিনৰ সন্তান হোৱাত, আহক আমি সংয়ামী হওঁ; বিশ্বাস যে, আপোনালোকে শাস্তিপূর্ণ জীৱন কটোৱাৰ বাবে আপ্রাগ আৰু প্ৰেমৰ বুৰুবৰি পিঙ্কি, মূৰত পৰিত্রাগৰ আশাৰূপ চেষ্টা কৰক; আমি দিয়া আজ্ঞা অনুসৰে নিজৰ কাৰ্যত নিশ্চয়তাৰ টকয়া পিঙ্কোহঁক। ৯ কিয়নো আমি ক্ৰোধৰ পাত্ৰ মনোযোগ দিয়ক, নিজ হাতেৰে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ ইচ্ছা হবলৈ নহয়, আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই পৰিত্রাগ লাভ কৰক। ১২ আপোনালোকে এনেদৰে জীৱন কটাওঁ যাতে কৰিবলৈহে দুশ্খৰে আমাক মনোনীত কৰিলে; ১০ আমি বিশ্বাস নকৰা বাহিৰা লোকে আপোনালোকৰ সন্মানপূৰ্ণ জীৱাই থাকো বা নিন্দিত অৱস্থাতেই থাকো, আমি যেন উপযুক্ত আচাৰ-ব্যবহাৰক মান্য কৰিব পাৰে আৰু এইদৰে তেওঁৰ লগতেই জীৱিত থাকিব পাৰোঁ, এই কাৰণে যীচুৰে আপোনালোকৰ যেন একোৰে অভাৱ নহয়। ১৩ হে আমাৰ কাৰণে প্ৰাণ দিলে। ১১ এতেকে আপোনালোকে ভাইসকল, যিসকল লোক নিন্দিত হ'ল তেওঁলোকৰ কি এতিয়া যেনেকৈ আছে, তেনেকৈয়ে পৰম্পৰে সান্ত্বনা দি হ'ব সেই সম্বন্ধে আপোনালোকে একো নজনাকৈ থকাটো থাকক আৰু এজনে আন জনক গঢ় দি তোলক। ১২ ভাই আমি নিবিচাৰোঁ; কাৰণ আশাহীন অন্য লোকৰ নিচিনাকৈ সকল, আমি বিনয় কৰোঁ, যি লোক সকলে আপোনালোকৰ আপোনালোক শোকাকুল হোৱাটো আমি নিবিচাৰোঁ। ১৪ মাজত পৰিশ্ৰম কৰে আৰু প্ৰভুত আপোনালোকৰ ওপৰত কিয়নো যীচু মৰি পুনৰাবৃ উঠিল, ইয়াক যদি আমি বিশ্বাস পৰিচালনাত আছে, আৰু আপোনালোকৰ উপদেশ দিয়ে, কৰোঁ, তেনেহেলে আমি ইয়াকো বিশ্বাস কৰোঁ যে, দুশ্খৰে সেই লোক সকলক আপোনালোকে সন্মান কৰক। ১৫ যীচুৰ আশ্রয়ত মৃত্যু হোৱা সকলকো যীচুৰ লগত লৈ যাব। আমি পুণৰ কঢ়, আপোনালোকে তেওঁলোকৰ কাৰ্যৰ ১৫ প্ৰভুৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই আমি আপোনালোকক এই কথা কাৰণে প্ৰেমৰ মনোভাৱেৰে অতিশয়বৃূপে তেওঁলোকক কওঁ যে, আমি যিমান লোক জীৱাই আছোঁ আৰু প্ৰভুৰ সন্ধান কৰক আৰু পৰম্পৰৰ মাজত শাস্তি বজায় বাখক। আগমনত যিমান লোক অৱশিষ্ট থাকিম, আমি সকলোৱে ১৪ ভাই সকল, আমি আপোনালোকক এই উপদেশ দিওঁ, কোনোমতে সেই মৃত লোক সকলতকৈ আগেয়ে নাযাওঁ। অনিয়মত হৈ চলা লোকক আপোনালোকে সারধান কৰক; ১৬ কিয়নো প্ৰভু নিজে জয়ধৰনি, প্ৰধান স্বৰ্গৰ দৃতৰ স্বৰ, নিৰুৎসাহী লোকক উৎসাহ দিয়ক, দুৰ্বল লোকৰ সাৰাথি আৰু দুশ্খৰ তৃৰী বাদ্যৰে সৈতে স্বৰ্গৰ পৰা নামি আহিব; হওক আৰু সকলোৱে প্ৰতি সহিষ্ণু হওক। ১৫ সাৰধান, তেতিয়া শ্ৰীষ্টৰ আশ্রয়ত মৰা লোক সকল প্ৰথমে উঠিব; ১৭ কোনেও যেন অপকাৰৰ সলনি কাৰো অপকাৰ নকৰে। তাৰ পাছত আমি যি সকল জীৱাই থাকিম, সেই সময়ত কিন্তু পৰম্পৰৰ আৰু সকলোৱে কাৰণে যি উত্তম, তেনে কৰ্ম আকাশত প্ৰভুৰ লগ লবলৈ তেওঁলোকৰ সৈতে আমাকো কৰিবলৈ যেন চেষ্টা কৰে। ১৬ সকলো সময়তে আনন্দত মেঘৰ মাজত তুলি নিয়া হব আৰু এইদৰে আমি সদায় থাকক। ১৭ নিৰস্তৰে প্ৰাৰ্থনাকৰি থাকক। ১৮ সকলো প্ৰভুৰ সাক্ষাতে থাকিম। ১৮ এতেকে, এইবোৰ কথাৰ বিষয়তে দুশ্খৰ ধন্যবাদ দিয়ক; কিয়নো আপোনালোকৰ দ্বাৰাই আপোনালোকে পৰম্পৰক সান্ত্বনা দিয়ক।

৫ হে ভাইসকল, এতিয়া সেই কাল বা সেই সময়ৰ কথা

মই আপোনালোকলৈ একো লিখাৰ প্ৰয়োজন নাই; ২ কিয়নো আপোনালোকে নিজেই ভালদৰে জানে যে, বাতি যেনেকৈ চোৰ আছে, প্ৰভুৰ দিনটোত তেনেকৈয়ে আহিব। ৩ যেতিয়া লোক সকলে “শাস্তি আৰু নিৰাপত্তা”ৰ কথা কৰ, তেতিয়া হঠাতে হোৱা গৰ্ভৰতীৰ প্ৰসৱ বেদনাৰ নিচিনাকৈ, তেওঁলোকলৈ বিনাশ আহিব আৰু তেওঁলোক কোনোমতেই সাৰিব নোৱাৰিব। ৪ কিন্তু হে ভাই সকল, চোৰৰ আহিব পৰাকৈ সেইদিন আপোনালোকৰ ওচৰত উপস্থিত হবলৈ, এতিয়া আপোনালোক পুনৰ আন্দোলন আৰু দিনৰ সন্তান। আমি বাতি বা আন্দোলন লোক নহওঁ। ৫ এই হেতুকে আহক, আমি আন লোকবোৰ নিচিনাকৈ টোপনিয়াই নাথাকি, পৰ দি আৰু সহ্যত হৈ থাকেহঁক। ৬ কিয়নো যি সকলে টোপনিয়াই, তেওঁলোকে বাতিহে টোপনিয়ায়; যি সকল

প্ৰতি শ্ৰীষ্ট যীচুত দুশ্খৰ এই ইচ্ছা। ১৯ পৰিত্র আত্মাক নুনুমাৰ। ২০ ভাৰবাণী হেয়জান নকৰিব। ২১ সকলো বিষয় বিবেচনা কৰি যি বিষয় ভাল, তাকে ধৰি বাখক। ২২ সকলো প্ৰকাৰৰ মন্দৰ পৰা পৃথকে থাকক। ২৩ শাস্তিদাতা দুশ্খৰে আপোনালোকক সম্পূৰ্ণবৃূপে পৰিত্র কৰক; আৰু আপোনালোকৰ আজ্ঞা, প্ৰাণ, আৰু শৰীৰ আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ আগমনৰ দিন পৰ্যন্ত নিৰ্দোষীবৃূপে সম্পূৰ্ণকৈ বৰ্কিত হওক। ২৪ যি জনে আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰিছে, তেৱেই সেয়া কৰিব, কাৰণ তেওঁ বিশ্বাসী। ২৫ ভাই সকল, আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব। ২৬ সকলো ভাইকে পৰিত্র চুমাৰে শুভেচ্ছা জনাব। ২৭ মই আপোনালোকক প্ৰভুৰ যোগেন্দি এই অনুৰোধ কৰোঁ যে, এই পত্ৰ যেন সকলো ভাইৰ আগত পাঠ কৰি শুনোৱা হয়। ২৮ আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৱে লগত থাকক।

২ থিচলনীকীয়া

২ হে ভাইসকল, এতিয়া আমি আপোনালোকক অনুরোধ

করোঁ যে, আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ আগমণ আৰু তেওঁৰ

১ পৌল, চীল আৰু তীমথিয়, আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু ওচৰত আমি গোট খোৱাৰ বিষয়ে আপোনালোকে জানি

প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টত থকা থিচলনীকীয়া সকলৰ মণ্ডলীৰ লওক, ২ আমি আৰোপনালোকক কঙ্গ, 'প্ৰভুৰ দিন সমীগলে, ৩ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ ইতিমধ্যে আহিল' এই বুলি আপোনালোকৰ মন সহজতে আৰু শান্তি আপোনালোকৰ সহবৰ্তী হওক। ৩ ভাইসকল, অস্ত্ৰি নহওক নাইবাৰ ব্যাকুল নহওক; কিয়নো কোনো আপোনালোকৰ কাৰণে আমি সদায় ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিওঁ; কোনোৱে হয়তো আত্মাৰ দ্বাৰাই বা অন্য কাৰোৰ আমি এনেদেৰ ধন্যবাদ কৰা উচিত, কাৰণ আপোনালোকৰ কথাৰ দ্বাৰাই অথবা আমি লিখা কোনো চিঠিটো দ্বাৰাই এই বিশ্বাস অতিশয়ৰূপে বৃদ্ধি পাইছে আৰু আপোনালোক বুলি ক'ব পাৰে। ৪ আপোনালোকক কোনোৰূপে কাকো সকলোৱে প্ৰেমত পৰম্পৰাৰ প্ৰতি উপচি পৰিষে; ৫ ভুলাবলৈ নিদিব; কিয়নো সেইদিন অহাৰ আগেয়ে ঈশ্বৰৰ আপোনালোকে যি সকলৰ পৰা তাড়না আৰু ক্লেশ সহন বিৰুদ্ধে ধৰ্ম পৰিত্যাগ কৰা দেখা যাব আৰু সেই অবাধ্যতাৰ কৰি আছে, সেই সকলৰ মাজতো আপোনালোকে যে পুৰুষ, যি বিনাশ হৰলগীয়া পুত্ৰ; সি প্ৰকাশিত হ'ব। ৬ ঈশ্বৰ বিশ্বাস আৰু সহনশীলতাত হিৰে আছে, তাৰ কাৰণে নামেৰে খ্যাত আৰু উপাসনাৰ যোগ্য যি সকলো আছে, আমি ঈশ্বৰৰ বিভিন্ন মণ্ডলীত আপোনালোকৰ বিষয়ে কৈ এই সকলোৱে বিৰুদ্ধে থিয় হৈ সেই অবাধ্যতাৰ পুৱৈষে গৰ্ব বোধ কৰোঁ। ৭ এইবোৰ বিষয়ে ঈশ্বৰৰ ন্যায় সোধ- নিজকে ওখত প্ৰতিষ্ঠিত কৰিব; এনে কি, ঈশ্বৰৰ মন্দিৰত বিচাৰৰ এক স্পষ্ট লক্ষণ, যাৰ ফলত ঈশ্বৰৰ যি ৰাজ্যৰ বহি নিজকে নিজে ঈশ্বৰ বুলি ঘোষণা কৰিব। ৮ এইবোৰ কাৰণে আপোনালোকে দুখভোগ কৰিছে, সেই ৰাজ্যৰ যে ঘটিব সেই কথা মই আপোনালোকৰ লগত থাকোতেই যোগ্যপ্ৰাৰূপে আপোনালোক গণিত হব। ৯ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত আপোনালোকক কৈছিলোঁ; সেই বিষয়ে আপোনালোকৰ ন্যায়-বিচাৰ এই, যি সকলে আপোনালোকক ক্লেশ দিয়ে, মনত নপৰে নে? ১০ সেই অবাধ্যতাৰ পুৱৈষে কেৱল তেওঁ সেই সকলক ক্লেশ দিব, ১১ আৰু আপোনালোক যি তাৰ নিৰূপিত কালতহে প্ৰকাশিত হৰলে কিহে বাধা দি সকলে এতিয়া ক্লেশ পাইছে, আপোনালোকক আমাৰ বাধিছে, সেয়া আপোনালোকে জানে। ১২ কিয়নো ঈশ্বৰৰ লগত ঈশ্বৰে বিশ্বাম দিব। যেতিয়া প্ৰভু যীচুৰে তেওঁৰ অবাধ্যতাৰ সেই গোপন তত্ত্বই ইতিমধ্যে কাৰ্য সাধন কৰি পৰাক্ৰমশালী দৃত সকলৰ সৈতে জুলন্ত অগ্ৰিমে স্বৰ্গৰ পৰা আছে, কেৱল এজন আছে যি জনে বৰ্তমান তাক প্ৰকাশ নামি আহি প্ৰকাশিত হ'ব, তেতিয়া এইবোৰ ঘটিব; ১৩ হেৱাত বাধা দি বাধিছে; তাক দূৰ নকৰা পৰ্যন্ত বাধা তেতিয়া যি সকলে ঈশ্বৰক নাজানে আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ দিয়ে থাকিব। ১৪ তাৰ পাছত সেই অবাধ্যতাৰ পুৱৈষে জন শুভবার্তা পালন নকৰে, সেই লোক সকলক তেওঁ দণ্ড প্ৰকাশিত হ'ব আৰু প্ৰভু যীচুৰে নিজৰ মুখৰ নিশ্চাসৰ দিব। ১৫ তেওঁলোক প্ৰভুৰ লগত থকাৰ পৰা আতৰ হৈ আৰু দ্বাৰাই তাক ধৰ্দস কৰিব আৰু তেওঁৰ আগমণৰ আবিৰ্ভাৰৰ তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ প্ৰতাপৰ পৰা দূৰৈত থাকি, দণ্ডৰ সৈতে দ্বাৰাই তাক শেষ কৰিব। ১৬ চয়তানৰ কৰ্ম অনুসাৰে সেই অনন্ত বিনাশ ভোগ কৰিব। (aiōnios g166) ১০ সেইদিনা অবাধ্যতাৰ পুৱৈষ আহিব। সি সকলো মিছা পৰাক্ৰম কাৰ্য, যীচু যেতিয়া নিজৰ পৰিত্বে লোক সকলৰ দ্বাৰা মহিমামূল্যত আচৰিত চিন আৰু আছুত লক্ষণ দেখুৱাৰ; ১১ বিনাশ হৰলে আহিব, তেতিয়া বিশ্বাস কৰা সকলোৱে আচৰিত পথৰ যাত্ৰী সকলক অধাৰ্মিকতাৰ ছলনাবেৰে সকলো ধৰণৰ হ'ব; আপোনালোকো সেই বিশ্বাসী সকলৰ মাজত আছে, প্ৰৱৰ্থনা কৰিব। কিয়নো, এই লোক সকলো পৰিত্বাণ কাৰণ আপোনালোকে আমাৰ সাক্ষ্য বিশ্বাস কৰিলে। ১২ পাৰৰ কাৰণে সত্য প্ৰেমক গ্ৰহণ নকৰিলে। ১৩ সেয়েহে এই কাৰণে আমি আপোনালোকৰ বাবে সদায় প্ৰাৰ্থনা তেওঁলোকে যাতে মিছাত বিশ্বাস কৰিব, তাৰ বাবে ঈশ্বৰে কৰি থাকোঁ, যাতে আমাৰ ঈশ্বৰে আপোনালোকক তেওঁৰ তেওঁলোকলৈ এক অস্তিজনক কাৰ্য কৰা শক্তি পঠাব। ১৪ আমন্ত্ৰণৰ যোগ্যপাৰ্ত বুলি গণ্য কৰিব। তাতে তেওঁৰ শক্তি যি সকলে সত্যক বিশ্বাস নকৰিলে কিন্তু অধাৰ্মিকতাত আপোনালোকে যেন মঙ্গলভাৱেৰে সকলো ভাল কাম আনন্দিত হ'ল, সেই লোক সকলৰ বিচাৰ হ'ব। ১৫ কৰাৰ ইচ্ছা আৰু বিশ্বাসৰ প্ৰতিটো কাৰ্য যেন সম্পূৰ্ণ কৰে; প্ৰভুৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকৰ কাৰণে ঈশ্বৰক ১৬ তাতে যেন আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যীচুৰ অনুগ্ৰহ সকলো সময়তে ধন্যবাদ দিয়া আমাৰ কৰ্তব্য; কিয়নো অনুসাৰে আমাৰ প্ৰভু যীচুৰ নাম আপোনালোকৰ দ্বাৰাই আপোনালোকক আত্মাৰ শুদ্ধিকৰণ কাৰ্যৰে পৰিব্ৰান্তৈ মহিমামূল্যত হয় আৰু আপোনালোকো তেওঁত মহিমামূল্যত আনিলে আৰু সত্যক বিশ্বাস কৰাৰ মাধ্যমেৰে পৰিত্বাণ পাৰৰ কাৰণে ঈশ্বৰে আদিৰে পৰা আপোনালোকক পথখ ফলৰূপে মনোনীত কৰিলে। ১৭ আমাৰ শুভবার্তাৰ দ্বাৰাই

পরিত্রাণ পাবলৈ তেওঁ আপোনালোকক আমন্ত্রণ করিলে তেওঁলোকে শান্তভাবে কাম করি নিজের নিজের আহাৰ যাতে আপোনালোকে আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ মহিমাৰ ভাগী তোজন কৰক। ১৩ হে ভাইসকল, সৎ কাম কৰিবলৈ হয়। ১৫ এই হেতুকে, হে ভাই সকল, থিৰে থাকক; পত্ৰৰ যাওতে আপোনালোক কেতিয়াও নিৰুৎসাহ নহ'ব। ১৪ এই দ্বাৰা বা কথাৰ দ্বাৰাই যি যি শিক্ষা আমি আপোনালোকক পত্ৰৰ দ্বাৰাই জনোৱা আমাৰ বাক্য কোনোৱে যদি নামানে, দিলোঁ, সেই সকলোকে ধৰি বাখক। ১৬ এতিয়া আমাৰ প্ৰভু তেনেহলে আপোনালোকে সেই মানুহক চিনি বাখিৰ আৰু যীচু খ্ৰীষ্টে নিজে আৰু যিজনে আমাক প্ৰেম কৰি, আমাক অনন্ত সান্ত্বনা আৰু ভৱিষ্যতৰ উত্তম আশা অনুগ্ৰহে ১৫ কিন্তু তেওঁক শক্ৰবদেৰ জ্ঞান নকৰিব, বৰং ভাই বুলি দিলে, আমাৰ সেই পিতৃ ঈশ্বৰে আপোনালোকৰ হৃদযক চেতনা দিয়ক। ১৬ এতিয়া শান্তিদাতা প্ৰভুৰে নিজে সকলো সান্ত্বনা দিয়ক; (aiōnios g166) ১৭ আৰু সকলো সৎ কৰ্ম আৰু সময়ত সকলোভাৱে আপোনালোকক শান্তি দান কৰক।

সদৰক্যট আপোনালোকৰ মন সুস্থিত কৰক।

প্ৰভু আপোনালোক সকলোৰে সঙ্গী হওক। ১৭ মোৰ এই

৩ শ্ৰেষ্ঠতে, হে ভাইসকল, আমাৰ কাৰণে প্ৰার্থনা কৰক।

শুভেচ্ছা, মই পৌলে নিজ হাতে লিখিলোঁ; এয়েই মোৰ

প্ৰত্যেক পত্ৰৰ চিন; মই এনেকৈয়ে লিখোঁ। ১৮ আমাৰ

প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ আপোনালোক সকলোৰে লগত

থাকক।

প্ৰার্থনা কৰক যাতে আপোনালোকৰ মাজত প্ৰভুৰ

বাক্য যেনেকৈ দ্রুতগতিত প্ৰসাৰিত হৈছিল, তেনেকৈ

বিস্তৃতিত আৰু শৌৰোৰাস্তিৎ হওক; ২ প্ৰার্থনা কৰক যেন

দুৰাচাৰী আৰু দুষ্ট লোকৰ হাতৰ পৰা আমি বক্ষা পাওঁ;

কিয়নো, সকলো লোকৰ যে বিশ্বাস আছে, এনে নহয়।

৩ কিন্তু, প্ৰভু বিশ্বাসী; তেৱেই আপোনালোকক সুস্থিৰ

কৰিব আৰু দুষ্ট শক্তি চয়তানৰ হাতৰ পৰা বক্ষা কৰিব। ৪

আপোনালোকৰ সম্বন্ধে প্ৰভুত আমাৰ দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে,

আমি দিয়া সকলো আদেশ আপোনালোকে পালন কৰিছো

আৰু আগলৈও কৰি থাকিব। ৫ প্ৰভুৰে আপোনালোকৰ

হৃদযক ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আৰু খ্ৰীষ্টৰ সহনশীলতাৰ পথত

চলাওঁক। ৬ ভাইসকল, আমি আমাৰ প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ

নামেৰে আপোনালোকক এই আদেশ দিওঁ যে, কোনো

ভায়ে যদি এলেহৰা হৈ অনিয়মত চলে আৰু আমাৰ পৰা

আপোনালোকে পোৱা শিক্ষা অনুসাৰে নচলে, তেনেহলে

তাৰ লগ এৰক। ৭ কিয়নো আমাৰ অনুকাৰী কেনেকৈ

হ'ব লাগে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে জানে।

আপোনালোকৰ মাজত থকাৰ সময়ত আমি এলেহৰা

হৈ অনিয়মত চলা নাছিলোঁ; ৮ মূল্য নিদিয়াকৈ আমি

কাৰো আহাৰ গ্ৰহণ কৰা নাছিলোঁ। ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে আমি

আপোনালোকৰ ওপৰত বোজা নহ'বলৈ দিমে-ৰাতিয়ে

পৰিশ্ৰম আৰু কঠিনেৰে কাম কৰিছিলোঁ। ৯ ইয়াত আমাৰ যে

ক্ষমতা নাই, এনে নহয়; কিন্তু আপোনালোক যেন আমাৰ

অনুকাৰী হয়, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ওচৰত আমি

আৰ্হ হৰলেহে ইয়াকে কৰিলোঁ। ১০ কাম কৰিবলৈ যদি

কোনোৱে অসন্তুষ্ট হয়, তেনেহলে তেওঁ আহাৰো গ্ৰহণ

নকৰক, এই বুলি আপোনালোকৰ মাজত থাকোতেই,

আমি আপোনালোকক আদেশ দিছিলোঁ। ১১ কাৰণ, আমি

শুনিবলৈ পাওঁ যে, আপোনালোকৰ কোনো কোনোৱে

এলেহৰা হৈ অনিয়মত চলি আছে আৰু একো কাম নকৰি

অনাধিকাৰ চচ্ছা কৰি ফুৰে। ১২ এনে লোক সকলক

আমি প্ৰভু যীচু খ্ৰীষ্টৰ নামেৰে আদেশ আৰু উপদেশ দিওঁ,

১ তীমথিয়

১ মই পৌল, শ্রীষ্ট যীচুর এজন পাঁচনি। আমাৰ ত্রাণকৰ্তা সেই সকলৰ বাবে মোক এক দৃষ্টান্ত স্বৰূপে ৰাখিলো (aiōnios g166) ১৭ এতিয়া অনন্ত কালৰ বজালৈ, আৰু চিৰস্থায়ী, অদ্যশ্য একমাত্ৰ ঈশ্বৰলৈ মৰ্যদা আৰু গৌৰৰ চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn g165) ১৮ মই তোমাক নিযুক্ত। ২ বিশ্বাসী হিচাবে মোৰ এজন প্ৰকৃত পুত্ৰ তীমথিয়ৰ এই আদেশ দিওঁ, হে মোৰ পুত্ৰ তীমথিয়; মই তোমাৰ সমীপলৈ, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আশাভূমি শ্রীষ্ট যীচুৰ আজ্ঞা অনুসাৰে সহজে জনোৱা ভাৰবাণীৰ দৰে, তুমি তাতে একমত হৈ অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শাস্তি হওক। ৩ মাকিদনিয়ালৈ যোৱাৰ সেই অনুসাৰে যেন উত্তম যুজ্ঞত প্ৰাণপণ কৰা। ১৯ আৰু সময়ত মই তোমাক যি কৈছিলোঁ, এতিয়াও সেই বিষয়ে তুমি যেন বিশ্বাস আৰু উত্তম বিবেক বৰ্ক্ষা কৰি চলা। কওঁ তুমি ইফিচতে থাকা, তাতে কিছুমান লোকক পুণৰ কোনো কোনো লোকে সেই বিশ্বাস আৰু উত্তম বিবেক ভুল শিক্ষা নিদিবলৈ আদেশ দিব পাৰিবা। ৪ কাৰণ ত্যাগ কৰাত, তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰূপ লোকা ভগ্ন হ'ল। তেওঁলোকে বাধাৰহে সৃষ্টি কৰে গল্প-কথা আৰু অন্তৰ্হীন ২০ তেওঁলোকৰ ভিতৰত হুমিন্যায় আৰু আলেকজেন্দ্ৰাৰ বংশ তালিকাত মনোযোগ নিদিবা। এইবোৰে অথথা তৰ্ক- নামৰ দুজনো আছে। এওঁলোকে যেন নিন্দা কৰিবলৈ পুণৰ বিতৰ্কৰ সৃষ্টি কৰে আৰু ঈশ্বৰৰ কামত সহায় নকৰে ঈশ্বৰৰ নিশিকে, তাৰ বাবে মই এওঁলোকক চয়তানৰ হাতত কাম বিশ্বাসৰ দ্বাৰা হয়া। ৫ এই আদেশৰ উদ্দেশ্য হৈছে প্ৰেম; সমৰ্পণ কৰি দিলোঁ।

যি প্ৰেম নিৰ্মল চিত্ৰ, সৎ বিবেকে আৰু অকপট বিশ্বাসৰ পৰা হয়া ৬ এইবোৰে পৰা কোনো কোনো এফলীয়া হৈ অনৰ্থক কথাৰ বাবে বিপথে গ'লা ৭ তেওঁলোকে বিধানৰ অধ্যাপক হৰলৈ ইচ্ছা কৰে, কিন্তু তেওঁলোকে নিজৰ কথা নিজেই নুবুজে বা যি বিষয়ে জোৰ দি কয়, সেই সহজেও নাজানো। ৮ কিন্তু বিধান যে কোনো লোকে আইনসংগত ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিলে উত্তম হয়, ইয়াক আমি জানো; ৯ তথাপি, বিধান ধাৰ্মিক লোকৰ নহয়, কিন্তু সেয়া দিয়া হৈছিল, সেই লোক সকলৰ কাৰণে, যি সকল বিধানহীন আৰু বিদ্বোধী, ভঙ্গিহীন আৰু পাপী, অপবিত্র আৰু ধাৰ্মিক, যি সকল পিতৃবীৰী, মাতৃবীৰী, নৰবীৰী, ১০ ব্যাডিচাৰী, সমকামী, দাস বিক্ৰীৰ সৰবৰাহকাৰী, মিছলীয়া, মিছা সাক্ষী আৰু যি সকলে সত্য শিক্ষাৰ বিপৰীতে আন কিবা কাম কৰা, মিছা শপতকাৰী, ১১ পৰমধন্য ঈশ্বৰৰ গৌৰৰময় শুভবাৰ্তা অনুসাৰে সেই শিক্ষাৰ ভাৱে তেওঁ মোৰ ওপৰত দিলো। ১২ যিজনাই মোক শক্তি দিলে আৰু মোক বিশ্বাসী জ্ঞান কৰি পৰিচৰ্যা পদত নিযুক্ত কৰিলে, সেই প্ৰভু শ্রীষ্ট যীচুক মই ধন্যবাদ জনাওঁ। ১৩ যদি ও আগেয়ে মই শ্রীষ্টৰ নিন্দক আছিলোঁ, অত্যাচাৰী আৰু হিঙ্গ্র আছিলোঁ, তথাপি তেওঁ মোক দয়া কৰিলে কাৰণ মই নুবুজি অবিশাসী হৈ সেইবোৰে কৰিছিলোঁ। ১৪ কিন্তু আমাৰ প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহ, শ্রীষ্ট যীচুত বিশ্বাস আৰু প্ৰেমৰ সৈতে মোক বাছল্যৰূপে দিয়া হ'ল। ১৫ পাপী লোকৰ পৰিত্রাণ কৰিবৰ কাৰণে শ্রীষ্ট যীচু যে জগতলৈ আহিল, এই কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সকলোৱে গ্ৰহণ কৰিবৰ যোগ্য। আৰু এই পাপী লোকৰ মাজত ময়েই প্ৰধান। ১৬ এই কাৰণেই মোক প্ৰথমে দয়া কৰা হ'ল যাতে প্ৰধান পাপী যি মই, মোৰ যোগেনি যেন যীচু শ্রীষ্টই তেওঁৰ অসীম সহনশীলতা দেখুৱাৰ পাৰে আৰু অনন্ত জীৱন পাৰলৈ যি সকলে তেওঁৰ ওপৰত বিশ্বাস কৰিব,

সেই সকলৰ বাবে মোক এক দৃষ্টান্ত স্বৰূপে ৰাখিলো (aiōnios g166) ১৭ এতিয়া অনন্ত কালৰ বজালৈ, আৰু চিৰস্থায়ী, অদ্যশ্য একমাত্ৰ ঈশ্বৰলৈ মৰ্যদা আৰু গৌৰৰ চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn g165) ১৮ মই তোমাক নিযুক্ত। ২ বিশ্বাসী হিচাবে মোৰ এজন প্ৰকৃত পুত্ৰ তীমথিয়ৰ এই আদেশ দিওঁ, হে মোৰ পুত্ৰ তীমথিয়; মই তোমাৰ সমীপলৈ, পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু শ্রীষ্ট যীচুৰ পৰা সহজে জনোৱা ভাৰবাণীৰ দৰে, তুমি তাতে একমত হৈ অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শাস্তি হওক। ৩ মাকিদনিয়ালৈ যোৱাৰ সেই অনুসাৰে যেন উত্তম যুজ্ঞত প্ৰাণপণ কৰা। ১৯ আৰু সময়ত মই তোমাক যি কৈছিলোঁ, এতিয়াও সেই বিষয়ে তুমি যেন বিশ্বাস আৰু উত্তম বিবেক বৰ্ক্ষা কৰি চলা। কওঁ তুমি ইফিচতে থাকা, তাতে কিছুমান লোকক পুণৰ কোনো কোনো লোকে সেই বিশ্বাস আৰু উত্তম বিবেক ভুল শিক্ষা নিদিবলৈ আদেশ দিব পাৰিবা। ৪ কাৰণ ত্যাগ কৰাত, তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰূপ লোকা ভগ্ন হ'ল। তেওঁলোকে বাধাৰহে সৃষ্টি কৰে গল্প-কথা আৰু অন্তৰ্হীন ২০ তেওঁলোকৰ ভিতৰত হুমিন্যায় আৰু আলেকজেন্দ্ৰাৰ বংশ তালিকাত মনোযোগ নিদিবা। এইবোৰে অথথা তৰ্ক- নামৰ দুজনো আছে। এওঁলোকে যেন নিন্দা কৰিবলৈ পুণৰ বিতৰ্কৰ সৃষ্টি কৰে আৰু ঈশ্বৰৰ কামত সহায় নকৰে ঈশ্বৰৰ নিশিকে, তাৰ বাবে মই এওঁলোকক চয়তানৰ হাতত কাম বিশ্বাসৰ দ্বাৰা হয়া। ৫ এই আদেশৰ উদ্দেশ্য হৈছে প্ৰেম; সমৰ্পণ কৰি দিলোঁ।

২ মোৰ প্ৰথম নিবেদন এই যে, সকলোৰোৰ মানুহৰ কাৰণে অনুৰোধ, প্ৰাৰ্থনা, নিবেদন আৰু ধন্যবাদ কৰা হওক। ২ ইয়াৰ বাবে বজা আৰু অধিকাৰী সকলৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰিব লাগে, যাতে আমি সকলো ঈশ্বৰভঙ্গী সততাত থাকি ক্ষান্ত আৰু শাস্তিৰ্পূৰ্ণ জীৱন-যাপন কৰিব পাৰোঁ; ৩ এয়ে আমাৰ ত্রাণকৰ্তা ঈশ্বৰ দৃষ্টিত উত্তম আৰু গ্ৰহণীয়া। ৪ তেওঁৰ ইচ্ছা এয়ে যে, সকলো মানুহে যেন পৰিত্রাণ আৰু সত্যৰ জ্ঞান পায়। ৫ কাৰণ ঈশ্বৰ এজন আৰু তেওঁৰ সৈতে মানুহৰ মাজত মধ্যস্থও এজন, তেৱেই মনুষ্য শ্রীষ্ট যীচু; ৬ তেওঁ সকলো মানুহৰ কাৰণে মুক্তিৰ মূল্য হিচাবে নিজৰ জীৱন দান কৰিলো যীচুৰ এই কাৰ্যই সঠিক সময়ত সকলোকে সাক্ষ্য দিলো। ৭ এই সাক্ষ্য দিবৰ কাৰণে মোক এজন ঘোষা঳াকাৰী আৰু পাঁচনি বুৰূপে নিযুক্ত কৰিলো মই বিশ্বাস আৰু সত্যত অনা-ইহুদী সকলৰ শিক্ষক হলোঁ মই সঁচা কথা কওঁ; মই মিছা নকওঁ। ৮ মোৰ ইচ্ছা এয়ে যে, সকলো ঠাইতে পূৰ্বম সকলে ক্ষেত্ৰে আৰু বাদ-বিবাদৰ মনোভাৰ নাৰাখি পৰিত্ব হাত দাঙি প্ৰাৰ্থনা কৰকা। ৯ সেইদৰে মই বিচাৰো, মহিলা সকলেৰ সুলাজ, নম্র আৰু সুবোধৰে সৈতে পৰিপাটি পোছাকেৰে নিজকে ভূষিত কৰক; নানা ধৰণৰ কেশ-বিন্যাস কৰি, সোণ বা মুক্তা পিঙ্কি অথবা বহুমূল্য কাপোৰেৰে নহয়; ১০ কিন্তু ঈশ্বৰভঙ্গী স্বীকাৰ কৰা বিষয়ত হ'লে, সৎ কাৰ্যৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰভঙ্গীৰ পৰিচয় দিয়াই মহিলা সকলৰ উপযুক্ত ভূষণ হওক। ১১ মহিলা সকলে সম্পূৰ্ণ বাধ্যতা আৰু নীৰবতাৰে বশৰত্তী হৈ শিক্ষা গ্ৰহণ কৰক। ১২ শিক্ষা দিবৰ বাবে বা পূৰ্বৰ ওপৰত ক্ষমতা চলাবৰ বাবে মই মহিলাক অধিকাৰ নিদিওঁ; কিন্তু শাস্তিৰ্পূৰ্ণ থাকিবলৈহে কওঁ। ১৩ কিয়নো প্ৰথমে আদমক পাহততে হাৱাক নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল; ১৪ আৰু আদমক ভুলউৱা নহ'ল কিন্তু মহিলা গৰাকীক

সম্পূর্ণভাবে ভুলাই অপরাধত পেলালে; ১৫ তথাপি যদি মাংসত প্রকাশিত হ'ল, আত্মাত ধার্মিক বুলি গণিত করা সুবোধেরে সৈতে বিশ্বাস, প্রেম আৰু পবিত্রতাত থাকি হ'ল, দৃতবোৰ দ্বাৰাই দেখা পোৱা গ'ল, অন্যান্য জাতি তেওঁলোকে জীৱন-যাপন কৰে, তেনহলে মহিলাই সন্তান সকলৰ আগত ঘোষণা কৰা হ'ল, জগতত বিশ্বাস কৰা প্ৰসৱৰ দ্বাৰাই পৰিত্রাণ পাৰ।

হ'ল, প্ৰতাপত তুলি নিয়া হ'ল।"

৩ কোনোৱে যদি অধ্যক্ষ পদৰ বাবে আকাঙ্ক্ষা কৰে, **৪** পবিত্র আত্মাই স্পষ্টকৈ কৈছে যে, আহিবলগীয়া দিনত

তেনহলে তেওঁ উত্তম কৰ্মলৈ ইচ্ছা কৰে, এই কিছুমান মানুব বিশ্বাসৰ পৰা আতৰি গৈ আন্তিজনক কথা বিশ্বাসযোগ্য। ২ এতেকে অধ্যক্ষ নিৰ্দোষী, এজনী আত্মাত আৰু ভৃতবোৰ শিক্ষাত তেওঁলোকে মনযোগ তিৰোতাৰ স্বামী, পৰিমিত ভোগী, বিবেচক, পৰিপাটি, দিব, ২ কপট আংচৰণেৰে মিছা কথা কোৱা সকলৰ অতিথি সেৱক, শিক্ষা দিয়াত নিপুন ৩ আৰু মদপী বা দ্বাৰাই এইবোৰ শিক্ষা দিয়া হৰা এনে লোক সকলে নিজৰ প্ৰহাৰক নহৈ, ক্ষান্ত স্বভাৱী, নিৰ্বিবেৰী, নিৰ্লোভী, অৰ্থাৎ বিবেকৰ বিৰুদ্ধে তপত লোৱ দাগ দি নিজক অসাৰ কৰো ধনক প্ৰেম নকৰা উচিত। ৪ সেই লোক জনে যেন নিজৰ ৩ এনে মিছলীয়াবোৰে বিয়া কৰাৰ৐লৈ নিষেধ কৰে আৰু ঘৰৰ লোক সকলক উত্তমৰূপে শাসন কৰে আৰু তেওঁৰ কিছুমান খাদ্যও খাবলৈ নিষেধ কৰে, কিন্তু যি খাদ্য দুশ্বেৰে সন্তানবোৰে যেন সকলো সন্মানেৰে তেওঁক মানি চলো। ৫ অজন কৰিছে; সেই খাদ্য যি সকলে সত্যক জানি বিশ্বাস কিয়নো এজন লোকে যদি নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলকেই কৰিলে, তেওঁলোকে দুশ্বেৰক ধন্যবাদ দি গ্ৰহণ কৰিব শাসন কৰিব নোৱাৰে তেনহলে তেওঁ কেনেকৈ দুশ্বেৰ পাৰো। ৪ কিয়নো দুশ্বেৰৰ সৃষ্টি সকলো বন্ধুৱেই উত্তম আৰু মণ্ডলীৰ তত্ত্বাবধান কৰিব? ৬ তেওঁ নতুন শিষ্য হব নালাগো, ধন্যবাদেৰে সৈতে গ্ৰহণ কৰিলে, একোৱেই অগ্ৰাহ্য নহয়, কিয়নো তেওঁ যেন গৰ্ব-অহংকাৰত নপৰে আৰু চয়তানৰ ৫ যিহেতু দুশ্বেৰৰ বাক্য আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই সকলোকে দ্বাৰা যেন দণ্ড পোৱা নহয়। ৭ ইয়াৰ ওপৰিও তেওঁ বাহিৰত পবিত্র কৰা হয়। ৬ এই সকলো কথা ভাই সকলক মনত থকা লোক সকলৰ মাজত সুখ্যাতিযুক্ত হোৱা দৰকাৰ, পেলাই দিলে, তুমি শ্রীষ্ট যীচুৰ এজন উত্তম পৰিচারক হৰা। যাতে তেওঁ নিন্দিত নহয় আৰু চয়তানৰ ফান্দন্ত নপৰে; কাৰণ বিশ্বাসৰ বাক্য আৰু উত্তম শিক্ষাৰ অনুকৰী হৈ তুমি এই কাৰণে সুখ্যাতি থকা লোক হব লাগো। ৮ সেইদৰে প্ৰতিপালিত হৈছা। ৭ কিন্তু নিন্দাযুক্ত, অপবিত্র আৰু বুঢ়ী পৰিচারক সকল ধীৰ, শ্ৰদ্ধাৰ্য যোগ্য হব লাগো; তেওঁলোক মানুহৰ অৰ্থনৰ গল্প-কথাত মন নিদি, ভক্তি নিপুণ হবলৈ দুশ্লীয়া, কথকী, দ্বাক্ষাৰসত অতি আসন্ত থকা আৰু অভ্যাস কৰিব। ৮ কিয়নো শৰীৰচৰ্চাৰ্হাই কেৱল অলপহে কুচিত লাভ বিচৰা লোক হব নালাগো। ৯ তেওঁলোকে সদায় উপকাৰ কৰে, কিন্তু ভক্তি সকলো বিষয়ত লাভজনক, নিৰ্মল বিবেকত বিশ্বাসৰ নিগৃঢ়-তত্ত্ব সঁচি বখা উচিত। ১০ কাৰণ সেয়ে বৰ্তমান আৰু ভবিষ্যত জীৱনৰ আয়ুস লাভৰ প্ৰথমে তেওঁলোকে নিজকে পৰীক্ষা কৰক, পাছত নিৰ্দোষী নিশ্চয়তা প্ৰদান কৰে। ৯ এই কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু হলেহে পৰিচারকৰ কাৰ্য কৰক। ১১ পৰিচারিকা মহিলা সকলোৱে গ্ৰহণ কৰিব পৰা, সম্পূৰ্ণ উপযোগী। ১০ এই কিয়নো সকলো সন্মানৰ যোগ্য হব লাগো তেওঁলোক যেন অপবাদ এই আশয়েৰেই আমি পৰিশ্ৰম কৰোঁ আৰু প্ৰাণপণে কষ্ট দিওতা নহয়, কিন্তু নিজক সং্যম কৰি বখা, ধীৰ, আৰু কৰোঁ কাৰণ যি জন সকলো লোকৰ, বিশেষকৈ বিশ্বাসী সকলো বিষয়তে তেওঁলোক যেন বিশ্বাসযোগ্য হয়। ১২ সকলৰ ত্ৰাণকৰ্তা, সেই জীৱনময় দুশ্বেৰ ওপৰত আমি পৰিচারক সকলে এগৰাকী মহিলাৰ স্বামী হৈ নিজ নিজ ভাৰসা কৰোঁ। ১১ তুমি এইবোৰ কথা আজ্ঞা দিয়া আৰু সন্তান আৰু নিজ ঘৰ খন উত্তমৰূপে শাসন কৰক। ১৩ শিকোৱা। ১২ তোমাৰ অলপ বয়সক হেয়জান কৰিবলৈ কিয়নো যি পৰিচারক সকলে উত্তমৰূপে পৰিচারকৰ কাৰ্য কাকো নিদিবা; কিন্তু তুমি বাক্যত, আচাৰ-ব্যৱহাৰত, কৰে, তেওঁলোকে নিজলৈ সুনাম আৰ্জন কৰে আৰু শ্রীষ্ট প্ৰেমত, বিশ্বাসত আৰু শুদ্ধতাত, বিশ্বাস কৰা লোক সকলৰ যীচুত তেওঁলোক বিশ্বাসত সাহসী হয়। ১৪ মই তোমাৰ দিয়াত আৰু শিক্ষা দিয়াত মনোযোগ দি থাকিবা। ১৪ তালৈ যাৰলৈ আশা কৰি আছোঁ। ১৫ কিন্তু মই যদি পলমো যি বৰ তোমাক দিয়া হৈছে, সেই বৰ অৱহেলা নকৰিবা; কৰোঁ, তথাপি তুমি সত্যতাৰ শক্ত আৰু ভিত্তিমূল স্বৰূপ পৰিচারক সকলে যি সময়ত তোমাৰ ওপৰত হাত দিছিল, যি দুশ্বেৰ গৃহ, অৰ্থাৎ জীৱনময় দুশ্বেৰ মণ্ডলীত কেনে সেই সময়ত সেই বৰ ভাৱবাশীৰ দ্বাৰাই তোমাৰ ওপৰত আচাৰ-ব্যৱহাৰ কৰিব লাগো, সেই বিষয়ে জানিব বাবে অৰ্পিত হৈছিল। ১৫ এই বিষয়বোৰত মনোযোগ দি কাৰ্য এইবোৰ কথা তোমালৈ লিখিলোঁ; কিয়নো মণ্ডলী হৈছে কৰা আৰু সেইদৰে চলা, তেওঁয়াই সকলো লোকৰ আগত সত্যৰ শক্ত আৰু ভিত্তিমূল। ১৬ আৰু একেলগো আমি তোমাৰ বিশ্বাসৰ বৃদ্ধি আৰু বিশ্বাসৰ ভেটি প্ৰকাশ পাৰ। ১৬ একমত হৈ কওঁ যে, ‘ভক্তিৰ নিগৃঢ় সত্য অতি মহান। তেওঁ তুমি নিজৰ জীৱন আৰু শিক্ষা দিয়া বিষয়ত সাৱধান হোৱা

আরু এই দায়িত্বের পালন করিবা। ইয়াকে করিলে তুমি মাজত বিধরা সকল থাকে, তেনেহলে মণ্ডলীক ভাবগ্রস্ত নিজকে আরু তোমার কথা শুনা লোক সকলকে পরিচাণ নকরি তেরেই সেই সকলৰ উপকাৰ কৰক যাতে মণ্ডলীয়ে কৰাব পাৰিবা।

৫ বৃক্ষ সকলৰ প্ৰতি কটুবাক্য ব্যৱহাৰ নকৰিবা, কিন্তু

তেওঁলোকক পিতৃ নিচিনাকৈ, ডেকা সকলক ভাইৰ নিচিনাকৈ উৎসাহিত কৰিবা। ২ বৃক্ষ মহিলা সকলক মাতৃৰ নিচিনাকৈ আৰু যুৱতী সকলক সম্পূৰ্ণ শুদ্ধতাৰে ভনীৰ নিচিনাকৈ বিনয় কৰিবা। ৩ যি সকল প্ৰকৃত বিধরা, সঁচাই অকলশৰীয়া সেই সকলক সমাদৰ কৰিবা। ৪ কিন্তু যদি কোনো বিধরাৰ সন্তান বা নাতি-নাতিনী থাকে, তেনেহলে তেওঁলোকে প্ৰথমে নিজৰ ঘৰৰ লোক সকলৰ প্ৰতি শ্ৰদ্ধা-ভক্তি দেখুৱাৰলৈ আৰু নিজ পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি উপকাৰ কৰিবলৈ শিকক, কিয়নো এয়ে ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত গ্ৰহণীয়। ৫ কিন্তু যি গৰাকী প্ৰকৃত বিধরা আৰু অকলশৰীয়া, তেওঁ ঈশ্বৰত কৰা বিশ্বাস সুনিশ্চিত ৰাখি, ৰাতিয়ে-দিনে নিবেদন আৰু প্ৰার্থনাত আসজ্ঞ থাকক। ৬ কিন্তু যি গৰাকী ইন্দ্ৰিয় সুখত মগ্ন থাকে, তেওঁ জীৱাই থাকিও মৰা। ৭ এইবোৰ বিষয়ে তুমি আদেশ দিবা, যাতে তেওঁলোক নিৰ্দোষী হয়। ৮ কিন্তু কোনোৰে যদি আপোন লোকৰ, বিশেষকৈ নিজৰ ঘৰৰ পৰিয়ালৰ বাবে চিন্তা নকৰে, তেনেহলে তেওঁ বিশ্বাস অস্বীকাৰ কৰিলে আৰু এজন অবিশ্বাসী লোকতকৈয়ো অধম হ'ল। ৯ এগৰাকী বিধরা বুলি এনে মহিলা সকলৰ নাম তালিকাভুক্ত হওক: যি গৰাকীৰ বয়স ঘাঠিতকৈ কম নহয় আৰু তেওঁ এজন স্বামীৰ ভাৰ্যা আছিল। ১০ তেওঁৰ এনেবোৰ সৎকামৰ কাৰণে সুনাম থকা উচিত; অৰ্থাৎ যদি তেওঁ সন্তানবোৱক কৰি থাকে, আলহী সুধি থাকে, পবিত্ৰ লোক সকলৰ ভৱি ধুৱাই থাকে, ক্ৰেশ পোৱাৰোৰ উপকাৰ সম্পূৰ্ণ সমাদৰেৰে যোগ্য জ্ঞান কৰক। ২ আৰু যি সকল কৰে, আৰু সকলো সৎ কৰ্মৰ অনুগামী হৈ থাকে, এই দাস প্ৰভুৰ বিশ্বাসী, তেওঁলোক পৰম্পৰ ভাই। সেই বাবে সকলো সৎকৰ্মৰ বাবে সেই জনীয়ে সুখ্যাতি পোৱা উচিত। দাস সকলে তেখেত সকলক অসম্মান কৰা উচিত নহয়। ১১ কিন্তু যুৱতী বিধরা সকলক গ্ৰহণ নকৰিবা, কিয়নো বৰং তেওঁলোকে আৰু ভালদৰে সেৱা কাৰ্য কৰা উচিত, তেওঁলোকে ইন্দ্ৰিয়-সুখাভিলাভিনী হৈ গ্ৰীষ্মৰ বিৰুদ্ধে গৈ যিহেতু যি সকলে সেৱা লাভ কৰিছে, তেওঁলোকো বিশ্বাসী বিয়া হবলৈ ইচ্ছা কৰিব। ১২ এইদৰে তেওঁলোকে পূৰ্বৰ আৰু প্ৰিয়। এইবোৰ কথা শিকোৱা আৰু ঘোষণা কৰা। শপত প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰ কাৰণে পাপত আৰদ্ধ হয়। ১৩ ও কোনোৰে যদি তিন্ম শিক্ষা দিয়ে আৰু নিৰাময় সত্য ইয়াৰ উপৰি তেওঁলোকে ঘৰে ঘৰে ঘূৰি ঘূৰি অকৰ্মণ্য হৈ বাক্য, যি বাক্য আমাৰ প্ৰভু যীচু গ্ৰীষ্মৰ; সেই বাক্য গ্ৰহণ পৰে আৰু মাত্ৰ অকৰ্মণ্য নহয়, পৰচৰ্চা আৰু লোকৰ কামত নকৰে, তেওঁ আচলতে ঈশ্বৰীক শিক্ষা গ্ৰহণ নকৰে আৰু হস্তক্ষেপ কৰি, অনৰ্থক কথাৰোৰ কৰলৈ শিকে, এইবোৰ ভক্তিৰ অনুৰূপ শিক্ষাত মাস্তি নহয়। ১৪ তেওঁ অহংকাৰী তেওঁলোকে কৰা উচিত নহয়। ১৫ এতেকে মোৰ আজ্ঞা আৰু একোকে নাজানে, কিন্তু বাদ-বিচাৰ আৰু বাগযুদ্ধৰূপ এই যে, যুৱতী বিধরা সকলে তিৰকাৰৰ অৰ্থে বিপক্ষক বোগত বোগাগ্ৰস্ত হয়। সেইবোৰ পৰাই হিংসা, বিবাদ, কোনো সুযোগ নিদিবৰ বাবে তেওঁলোকে পুণৰ বিয়া নিন্দা, দৃষ্ট-ধাৰণাৰ উৎপন্ন হয়। ৫ মন-ভষ্ট আৰু সতাহীন কৰাওক, সন্তানৰ মাক হওক, আৰু ঘৰ-সংসাৰ কৰক। ১৬ মানুহবোৰ পৰাই দন্দ-কাজিয়া উৎপন্ন হয়। তেওঁলোকে কিয়নো ইতিমধ্যে কোনো কোনোৰে এনেদৰে চয়তানৰ সত্যৰ পৰা আতিৰি যায় আৰু ভক্তিক জাগতিক লাভৰ পাছত বিপথে গ'ল। ১৭ যদি কোনো বিশ্বাসী মহিলাৰ উপায় বুলি ভাৱে, আচলতে সন্তুষ্ট

স্বৰূপ বিধরা সকলক সাহায্য কৰিব পাৰে। ১৭ যি যি

পৰিচাৰক সকলে উত্তমৰূপে পৰিচালনা কৰে, বিশেষকৈ যি সকলে বাক্য আৰু শিক্ষাত পৰিশ্ৰম কৰে, তেওঁলোক দুগুণ সমাদৰৰ যোগ্য-পাত্ৰ বুলি গণিত হওক। ১৮ কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰত কৈছে “মৰণ মাৰোতে গবুৰ মুখত মোখোৰা নাৰাদ্বিবা” আৰু “বনুৱা নিজ বেচৰ যোগ্য।” ১৯ পৰিচাৰক সকলৰ বিৰুদ্ধে অহা অপবাদ দুই তিনি জন সাঙ্গী নহলে গ্ৰহণ নকৰিবা। ২০ আনন্দোৰে যেন তয় কৰে, এই কাৰণে পাপী সকলক সকলোৰে আগত তিৰকাৰ কৰিবা। ২১ ঈশ্বৰ, শ্ৰীষ্ট যীচু আৰু মনোনীত দৃত সকলৰ সাক্ষাতে যই তোমাক এইবোৰ বিধান মানি চলিবলৈ দৃঢ় আজ্ঞা দিছো কিন্তু সম্পূৰ্ণ সত্য নজনাকৈ তুমি কোনো বিচাৰ নকৰিবা আৰু পক্ষপাতোৰে একো নকৰিবা। ২২ কাৰো ওপৰত হঠাতে হাত নিদিবা আৰু অন্য লোকৰ পাপৰ অংশীদাৰ নহ'ব। নিজকে নিৰ্দোষী কৰি ৰাখিবা। ২৩ তুমি কেবল পাপী নাখাবা, কিন্তু তোমার পেটৰ কাৰণে আৰু সঘনাই হৈ থকা অসুখৰ কাৰণে অলপ দ্বাক্ষাৰস পান কৰিবা। ২৪ কোনো কোনো মানুহৰ পাপ সুস্পষ্ট আৰু বিচাৰ-পথত অগ্ৰাগামী হয় আৰু কোনো কোনো লোকৰ পাপ পাছত স্পষ্ট হয়। ২৫ ঠিক সেইদৰে মানুহৰ সৎ কৰ্মবোৰো সহজে প্ৰকাশ পায়। যদিও সেইবোৰ কিছুমান স্পষ্ট বৃগত দেখা পোৱা নাযায়, তথাপি সেইবোৰক চিৰদিনৰ বাবে গুণ্ঠ কৰি ৰাখিব নোৱাৰিব।

৬ ঈশ্বৰৰ নাম আৰু শিক্ষা যেন নিদিত নহয়, সেই বাবে লালন-পালন কৰি থাকে, আলহী সুধি থাকে, পবিত্ৰ লোক সকলৰ ভৱি ধুৱাই থাকে, ক্ৰেশ পোৱাৰোৰ উপকাৰ সম্পূৰ্ণ সমাদৰেৰে যোগ্য জ্ঞান কৰক। ২ আৰু যি সকল কৰে, আৰু সকলো সৎ কৰ্মৰ অনুগামী হৈ থাকে, এই দাস প্ৰভুৰ বিশ্বাসী, তেওঁলোক পৰম্পৰ ভাই। সেই বাবে যুৱলিৰ অধীন হোৱা দাস সকলে নিজ নিজ প্ৰভুক সকলৰ ভৱি ধুৱাই থাকে, ক্ৰেশ পোৱাৰোৰ উপকাৰ সম্পূৰ্ণ সমাদৰেৰে যোগ্য জ্ঞান কৰক। ২ আৰু যি সকল কৰে, আৰু সকলো সৎ কৰ্মৰ অনুগামী হৈ থাকে, এই দাস সকলে তেখেত সকলক অসম্মান কৰা উচিত নহয়। ১১ কিন্তু যুৱতী বিধরা সকলক গ্ৰহণ নকৰিবা, কিয়নো বৰং তেওঁলোকে আৰু ভালদৰে সেৱা কাৰ্য কৰা উচিত, তেওঁলোকে ইন্দ্ৰিয়-সুখাভিলাভিনী হৈ গ্ৰীষ্মৰ বিৰুদ্ধে গৈ যিহেতু যি সকলে সেৱা লাভ কৰিছে, তেওঁলোকো বিশ্বাসী বিয়া হবলৈ ইচ্ছা কৰিব। ১২ এইদৰে তেওঁলোকে পূৰ্বৰ আৰু প্ৰিয়। এইবোৰ কথা শিকোৱা আৰু ঘোষণা কৰা। শপত প্ৰত্যাহাৰ কৰাৰ কাৰণে পাপত আৰদ্ধ হয়। ১৩ ও কোনোৰে যদি তিন্ম শিক্ষা দিয়ে আৰু নিৰাময় সত্য ইয়াৰ উপৰি তেওঁলোকে ঘৰে ঘৰে ঘূৰি ঘূৰি অকৰ্মণ্য হৈ বাক্য, যি বাক্য আমাৰ প্ৰভু যীচু গ্ৰীষ্মৰ; সেই বাক্য গ্ৰহণ পৰে আৰু মাত্ৰ অকৰ্মণ্য নহয়, পৰচৰ্চা আৰু লোকৰ কামত নকৰে, তেওঁ আচলতে ঈশ্বৰীক শিক্ষা গ্ৰহণ নকৰে আৰু হস্তক্ষেপ কৰি, অনৰ্থক কথাৰোৰ কৰলৈ শিকে, এইবোৰ ভক্তিৰ অনুৰূপ শিক্ষাত মাস্তি নহয়। ১৪ এতেকে মোৰ আজ্ঞা আৰু একোকে নাজানে, কিন্তু বাদ-বিচাৰ আৰু বাগযুদ্ধৰূপ এই যে, যুৱতী বিধরা সকলে তিৰকাৰৰ অৰ্থে বিপক্ষক বোগত বোগাগ্ৰস্ত হয়। সেইবোৰ পৰাই হিংসা, বিবাদ, কোনো সুযোগ নিদিবৰ বাবে তেওঁলোকে পুণৰ বিয়া নিন্দা, দৃষ্ট-ধাৰণাৰ উৎপন্ন হয়। ৫ মন-ভষ্ট আৰু সতাহীন কৰাওক, সন্তানৰ মাক হওক, আৰু ঘৰ-সংসাৰ কৰক। ১৫ মানুহবোৰ পৰাই দন্দ-কাজিয়া উৎপন্ন হয়। তেওঁলোকে কিয়নো ইতিমধ্যে কোনো কোনোৰে এনেদৰে চয়তানৰ সত্যৰ পৰা আতিৰি যায় আৰু ভক্তিক জাগতিক লাভৰ পাছত বিপথে গ'ল। ১৬ যদি কোনো বিশ্বাসী মহিলাৰ উপায় বুলি ভাৱে, আচলতে সন্তুষ্ট

মনেরে করিবা; কিয়নো স্টশ্বরভক্তিতে সকলো লাভ বিলীন হৈ থাকে। ৭ আমি এই জগতলৈ একোকে অনা নাই আৰু ইয়াৰ পৰা একো লৈ যাৰও নোৱাৰোঁ। ৮ সেই বাবে আমি অঘ-বন্ধনতে সন্তুষ্ট হৈ লাগো। ৯ কিন্তু যি সকলে ধনৱন্ত হবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেওঁলোকে পৰীক্ষা আৰু ফান্দত পৰে আৰু নামা ধৰণৰ আৰু হানিজনক অভিলাষত পৰি যি যি কৰে সেইবোৰে তেওঁলোকক ধৰংস আৰু বিনাশলৈ লৈ যায়। ১০ ধনক প্ৰেম কৰাই সকলো মন্দ পথৰ মূলা তালৈ আকাঙ্ক্ষা কৰি, কোনো কোনো মানুহে বিশ্বাসৰ পৰা ভাস্ত হৈ যাতনা বৃপ শলাৰে নিজকেই খোচ মাৰে। ১১ কিন্তু, হে স্টশ্বৰ লোক, তুমি এই সকলোৰে পৰা পলোৱা ধাৰ্মিকতা, ভক্তি, বিশ্বাস, প্ৰেম, ধৈৰ্য, মৃদুভাৱ, এইবোৰক অনুসৰণ কৰা। ১২ বিশ্বাসৰ উত্তম যুদ্ধত প্ৰাণপণ কৰা যি অনন্ত জীৱনৰ বাবে তুমি আমন্ত্ৰিত হ'লা আৰু অনেক সাক্ষীৰ আগত যি উত্তম বিশ্বাস স্বীকাৰ কৰিলা, তাক তুমি ধাৰণ কৰি থাকা। (aiōnios g166) ১৩ সকলোৰে জীৱন দিওঁতা স্টশ্বৰৰ সাক্ষাতে আৰু যি জনে পন্তীয় পীলাতৰ আগত সেই উত্তম স্বীকাৰৰূপে সাক্ষ্য দিছিল, সেই শ্ৰীষ্ট যীচুৰ সাক্ষাতেও, যই তোমাক এই আজ্ঞা দিছোঁ যে, ১৪ আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ আবিৰ্ভাৰ নোহোৱালৈকে, এই আদেশ নিষ্কলঙ্ক আৰু নিৰ্দেশীকৈ বাখিবা। ১৫ সেই পৰমধন্য স্টশ্বৰ, যি জন একমাত্ৰ পৰাক্ৰমী, ৰাজত্ব কৰা বজা আৰু শাসন কৰা প্ৰভু, তেৱেই সঠিক সময়ত তেওঁক আবিৰ্ভাৰ কৰাব। ১৬ যি জন একমাত্ৰ আধিকাৰী আৰু অগম্য দীণ্ডি-নিবাসী। কোনো মানুহে কেতিয়াও তেওঁক দেখা নাই আৰু দেখা পাৰও নোৱাৰোঁ। তেওঁবেই সমাদৰ আৰু অনন্ত পৰাক্ৰম হওক। আমেন। (aiōnios g166) ১৭ যি সকল এই জগতত ধনৱন্ত, তেওঁলোকক এই আজ্ঞা দিয়া যে, তেওঁলোক উচ্চমনা নহওক আৰু তেওঁলোকে অনিষ্টিত ধন-সম্পদত ভাৰসা নকৰকা যি স্টশ্বৰে, আমি ভোগ কৰিবলৈ সকলোকে বাহুল্যৰূপে আমাক দিছে, সেই স্টশ্বৰত ভাৰসা কৰক। (aiōn g165) ১৮ তেওঁলোকক ভাল কৰ্ম কৰিবলৈ; ভাল কৰ্মবোৰত ধনী হৈ উদাৰ আৰু ভগাই লবলৈকো ইচ্ছুক হবলৈ কোৱা উচিত। ১৯ আৰু সেইৰূপে প্ৰকৃত জীৱন-ধাৰণ কৰি পৰকালৰ বাবে নিজৰ অৰ্থে তেওঁলোকে উত্তম ভিত্তিলু স্বৰূপ ধন সাঁচক। ২০ হে তীমথিয়, তোমাক যি গতাই দিয়া হ'ল, তাক পহৰা দি সুৰক্ষিত কৰি বাখিবা। তথাকথিত মিথ্যা জ্ঞানৰ অসাৰ কথা-বতৰা আৰু তাৰ-বিতৰ্কৰ মাজলৈ নাযাবা ২১ কোনো কোনোৰে সেই ধনৱন্ত জ্ঞান প্ৰকট কৰি স্বীকাৰ কৰা বিশ্বাসৰ পথৰ পৰা এফলীয়া হৈ গ'লা। স্টশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ তোমালোক সকলোৰে লগত থাকক।

২ তীমথিয়

১ মই পৌল, শ্রীষ্ট যীচুত থকা জীরনৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসৰি, আৰু মই বন্দীশালৰ শিকলিত থাকিলেও লাজ নাপাইছিল;

ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰাই শ্রীষ্ট যীচুৰ নিযুক্ত পাঁচনি; ২ ১৭ বৰং বোম নগৰত থাকোঁতে, তেওঁ অতি কঢ়েৰে মোক প্ৰিয় পুত্ৰ তীমথিয়ৰ সমীপলৈ: পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ বিচাৰি পাইছিল - ৩ ১৮ তেওঁ যাতে সেইদিনা প্ৰভুৰ পৰা দয়া প্ৰভু শ্রীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি তোমালৈ পায়, প্ৰভুৰে এনে অনুগ্ৰহ কৰক, আৰু ইচ্ছিতো তেওঁ হওক। ৩ মই ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিণ্ড়, যি জন ঈশ্বৰক মোৰ কিমান সেৱা শুণ্যাক বৰিছিল সেই বিষয়েও তুমি ভালকৈ পূৰ্বপুৰুষ দিনৰে পৰা আৰাধনা কৰি আহা হৈছে, সেই জন্ম।

জন ঈশ্বৰকে মই নিৰ্মল বিবেকেৰে আৰাধনা কৰোঁ; সেই জনৰ ওচৰত নিতো দিনে-ৰতিয়ে প্ৰার্থনা কৰাৰ সময়ত তোমাক সোঁৱৰণ কৰোঁ, ৪ তোমাৰ চৰুলো আনন্দেৰে পূৰ হোৱা চাৰলৈ মই অতিশয় হাবিয়াহ কৰি আছোঁ। ৫ যি বিশ্বাস প্ৰথমে তোমাৰ বুঢ়ী মা লোয়ী আৰু তোমাৰ মাতৃ উন্মীকৰ অস্তৰত বাস কৰিছিল, বোধ কৰোঁ তেনে অকপট বিশ্বাস তোমাৰ অস্তৰতো বাস কৰিছে বুলি মই সুনিশ্চিত। ৬ এই কাৰণে মই তোমাক সোঁৱৰাইছো যে, মোৰ হাত তোমাৰ ওপৰত দিয়াৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ যি অনুগ্ৰহ বৰ তোমাক দান কৰা হ'ল, সেই বৰ পুনৰ জাগ্ৰত কৰা। ৭ কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক তয়ৰ আত্মা দিয়া নাই, কিন্তু শক্তি, প্ৰেম আৰু সুবুদ্ধিৰ আত্মা দিলৈ। ৮ এতেকে আমাৰ প্ৰভুৰে দিয়া সাক্ষ্যৰ বিষয়ে আৰু তেওঁৰ অৰ্থে বন্দীয়াৰ হোৱা যি মই পৌল, মোৰো বিষয়ে তুমি লজিত নহবা কিন্তু ঈশ্বৰৰ শক্তি অনুসাৰে, শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে মোৰে সৈতে ক্লেশ ভোগ কৰা, ৯ কাৰণ তেৱেই আমাক পৰিত্রাণ কৰিলে আৰু পৰিত্র আমন্ত্ৰণেৰে আমন্ত্ৰণো কৰিলে, সেয়ে আমাৰ কৰ্মৰ দৰে নহয় কিন্তু তেওঁৰ নিজ অভিথায় আৰু অনুগ্ৰহবদ্বেহে কৰিলে; যি অনুগ্ৰহ অনাদি কালৰ পূৰ্বে শ্রীষ্ট যীচুত আমাক দিয়া আছিল; (aiōnios g166) ১০ কিন্তু এতিয়া আমাৰ আগকৰ্তা শ্রীষ্ট যীচুৰ আবিৰ্ভাৰ দ্বাৰাই প্ৰকাশিত হ'ল; যি জনে মৃত্যুক বিনাশ কৰি, শুভবাৰ্তাৰ দ্বাৰাই জীৱন আৰু অক্ষয়তাক পোহৰলৈ আলিলে; ১১ সেই শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে মোক ঘোষণাকাৰী, পাঁচনি আৰু শিক্ষক হিচাপে নিযুক্ত কৰিলে। ১২ এই কাৰণে মই এইবোৰ দুখ ভোগ কৰিলো ও লজিত নহওঁ; কিয়নো মই যি জনক বিশ্বাস কৰিলোঁ, তেওঁক জানো আৰু তেওঁৰ হাতত মই নিজকে অৰ্পণ কৰি দিলোঁ, তাতে তেওঁ যে সেই দিনৰ কাৰণে মোক পহৰা দি ৰাখিবলৈ সমৰ্থ, ইয়াকে দৃঢ় প্ৰত্যয় কৰিছোঁ। ১৩ মোৰ যি যি কথা শুনিলা তাক নিৰাময় বাক্যৰ আৰি হিচাপে লৈ শ্রীষ্ট যীচুৰ সম্বন্ধীয় বিশ্বাস আৰু প্ৰেমত ধাৰণ কৰা। ১৪ যি উত্তম দান তোমাক গতাই দিয়া হৈছে, সেই দান আমাত নিবাস কৰা পৰিত্র আত্মাৰ দ্বাৰাই পহৰা দি ৰাখিবা। ১৫ ফুগিলি আৰু হৰ্মগিনি আদি কৰি এচ্যায় থকা সকলোৱেই মোৰ পৰা বিমুখ হ'ল। এই বিষয়ে তুমি জানি আছা। ১৬ অনীচিমৰ ঘৰৰ লোক সকলক প্ৰভুৰে দয়া কৰক, কিয়নো তেওঁ বাবে বাবে মোৰ প্রাণ জুৰাইছিল

তুমি বলৱান হোৱা। ২ ১৭ বৰং বোম নগৰত থাকোঁতে, তেওঁ অতি কঢ়েৰে মোক প্ৰিয় পুত্ৰ তীমথিয়ৰ সমীপলৈ: পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ বিচাৰি পাইছিল - ৩ ১৮ তেওঁ যাতে সেইদিনা প্ৰভুৰ পৰা দয়া প্ৰভু শ্রীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি তোমালৈ পায়, প্ৰভুৰে এনে অনুগ্ৰহ কৰক, আৰু ইচ্ছিতো তেওঁ হওক। ৩ মই ঈশ্বৰক ধন্যবাদ দিণ্ড়, যি জন ঈশ্বৰক মোৰ কিমান সেৱা শুণ্যাক বৰিছিল সেই বিষয়েও তুমি ভালকৈ পূৰ্বপুৰুষ দিনৰে পৰা আৰাধনা কৰি আহা হৈছে, সেই জন্ম।

২ এতেকে হে মোৰ পুত্ৰ, শ্রীষ্ট যীচুত থকা যি অনুগ্ৰহ, তাৰ দ্বাৰাই তুমি বলৱান হোৱা। ২ আৰু অনেক সাক্ষীৰ আগত মোৰ পৰা যি যি শুনিলা, সেই সকলো কথা অন্য লোকক শিকাবলৈ, বিশ্বাসী আৰু নিপুণ লোক সকলক সম্পৰ্ক কৰা। ৩ শ্রীষ্ট যীচুৰ এজন উত্তম সৈনিকৰ দৰে তুমি মোৰে সৈতে ক্লেশ সহন কৰা। ৪ কোনো এজন লোক সৈনিকৰ কামত থাকোতে জীৱিকাৰ অৰ্থে অন্য কোনো ব্যবসায়ত নিজকে আৱদ্ধ হৰলৈ নিদিয়ে কিন্তু যি জনে তেওঁক এই পদ দিলে, তেওঁকে সন্তুষ্ট কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। ৫ একেদৰে কোনো এজন খেলুৱৈয়ে যদি ও জিকিবলৈ যত্ন কৰে, তথাপি তেওঁ যদি বিধান অনুসাৰে পালন নকৰে, তেনেহলে তেওঁক মুকুটৰে বিভূষিত কৰা নহয়। ৬ পৰিশ্ৰমী শ্ৰেতিয়কে প্ৰথমেই তেওঁৰ শস্যৰ ভাগ ভোগ কৰিব লাগো। ৭ মই যি যি কলোঁ সেই বিষয়ে বিবেচনা কৰিবা, কিয়নো প্ৰভুৰে সকলো বিষয় বুজিবলৈ তোমাক জনান দিব। ৮ মোৰ শুভবাৰ্তাৰ দৰে, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তোলা, দায়ুদৰ বংশৰ যীচু শ্রীষ্টক সোঁৱৰণ কৰা। ৯ সেই শুভবাৰ্তাৰ সমষ্টে মই শিকলিৰ বন্ধনত থাকি দুৰ্মীৰ দৰে ক্লেশ ভোগ কৰিছোঁ। কিন্তু ঈশ্বৰৰ সেই বাক্যত হ'লে শিকলিৰ বন্ধন নাই। ১০ এই কাৰণে যি সকলক মনোনীত কৰা হ'ল অৰ্থাৎ তেওঁলোকেও অনন্ত পৌৰৱৰে সৈতে যেন শ্রীষ্ট যীচুত থকা পৰিত্রাণ লাভ কৰিব পাৰে, তাৰ কাৰণে মই এই সকলোৰেকে সহন কৰিছোঁ। (aiōnios g166) ১১ এই কথা বিশ্বাসযোগ্য: “আমি যদি তেওঁৰ সৈতে মৰিলোঁ, তেনেহলে তেওঁৰে সৈতে জীৱনৰো ভাগী হ'ম। ১২ আমি যদি সহন কৰোঁ, তেনেহলে তেওঁৰ সৈতে ৰাজত্ব কৰিমা আমি যদি তেওঁক অস্থীকাৰ কৰোঁ, তেনেহলে তেৱে আমাক অস্থীকাৰ কৰিবা। ১৩ আমি অবিশ্বাসী হলেও, তেওঁ বিশ্বাসী হৈ থাকে, কিয়নো তেওঁ নিজকে অস্থীকাৰ কৰিব নোৱাৰে।” ১৪ তুমি এই সকলো কথা তেখেত সকলক সোঁৱৰাই থাকিবা, আৰু বাগযুদ্ধ নকৰিবলৈ প্ৰভুৰ সাক্ষাতে তেখেত সকলক দৃঢ় আজ্ঞা কৰা, কিয়নো বাগযুদ্ধৰোৱে একো লাভ নজমাই কিন্তু শুনা লোক সকলক নাশ কৰে। ১৫ তুমি নিজকে পৰীক্ষসিদ্ধ লোক, লাজৰ যোগ্য নোহোৱা কৰী আৰু সত্যৰ বাক্য

শুদ্ধকৈ কোরাত নিপুনহবলৈ ঈশ্বৰৰ অনুমোদন পাবৰ সকলে সদায় নতুন শিক্ষা পাবৰ বাবে চেষ্টা কৰে, কিন্তু বাবে যত্ন কৰা। ১৬ কিন্তু নিদ্যাযুক্ত কথাবোৰ পৰা প্ৰথক সত্যৰ তত্ত্ব-জ্ঞান পাবলৈ হলে কেতিয়াও সমৰ্থ নহয়। ৮ থাকিবা, কিয়নো ইইবোৰে অধিকৰূপে ঈশ্বৰক অবিশ্বাস যেনেকৈ যান্নি আৰু যামত্ৰিয়ে মোচিৰ বিৰোধীতা কৰিছিল, কৰিবলৈ বাট দেখুৱাই লৈ যায়। ১৭ এনে কথাবোৰ বিয়পি তেনেকৈ এই মিছা শিক্ষক সকলেও সত্যতাৰ প্ৰতিৰোধ পৰে আৰু গোলা ঘাৰ দৰে নষ্ট কৰি বিস্তাৰ লাভ কৰে, কৰিছিল। তেখেত সকল মন দ্রষ্ট আৰু বিশ্বাসৰ সমন্বে এনে লোকবোৰ ভিতৰতে হুমিনায় আৰু ফিলীতো আছে, অপ্রমাণিক। ৯ কিন্তু তেখেত সকলে অধিক আগবঢ়িব ১৮ তেওঁলোক সত্য পথৰ পৰা প্ৰষ্ট হোৱা। তেওঁলোকে নোৱাৰিব, কিয়নো সেই দুজনৰ দৰে, তেখেত সকলৰো পুনৰুৱান হৈ যোৱা বুলি প্ৰচাৰ কৰি কিছুমান লোকৰ মূৰ্খতা সকলোৰে আগত প্ৰকাশিত হৈ। ১০ কিন্তু তুমি মোৰ বিশ্বাস বিনষ্ট কৰিছে। ১১ তথাপি ঈশ্বৰে স্থাপন কৰা দৃঢ় শিক্ষা, আচাৰ-ব্যৱহাৰ, অভিপ্ৰায়, বিশ্বাস, চিৰসহিষ্ণুতা, ভিত্তিমূল থিৰে থাকে আৰু তাৰ ওপৰত এই কথা মোহৰ প্ৰেম, ধৈৰ্য, ১১ তাড়না আৰু দুখভোগ, সেই সকলোৰে মৰা আছে, বোলে- “প্ৰভুৰে তেওঁৰ লোক সকলক জানে,” অনুগামী হলা আৰু আস্তিয়াখিয়া, ইকনিয়, আৰু লুক্ষ্মাত আৰু “যি কোনোৰে প্ৰভুৰ নাম লয়, তেওঁ অধীৰ্মিকতাৰ পৰা মৌলে কি ঘটনা ঘটিছিল, সেই বিষয়েও তুমি জানা মই দূৰ হওক।” ২০ কিয়নো ডাঙৰ ঘৰত কেৰল সোণ বুপৰ এনে ধৰণৰ তাড়না সহন কৰিছোঁ যে, সেইবোৰ তাড়নাৰ পাত্ৰে থাকে, এনে নহয়, কাৰ্ত্ত আৰু মাটিৰ পাত্ৰও থাকে। পৰা ঈশ্বৰেহে মোক উদ্ধাৰ কৰিলো। ১২ আৰু বাস্তৱিকতে তাৰে কিছুমান সমাদৰৰ কাৰণে আৰু কিছুমান অনাদৰৰ যি সকলে ছ্ৰীষ্ট যীচুত ভক্তিভাৱে জীৱন-যাপন কৰিবলৈ কাৰণে। ২১ এতেকে কোনোৰে যদি ইইবোৰ পৰা ইচ্ছা কৰে, এনে লোক সকলে তাড়না পাব। ১৩ কিন্তু নিজকে শুচি কৰি ৰাখে, তেনেহলে তেওঁ সমাদৰৰ পাত্ৰ, দুষ্ট আৰু প্ৰথক সকলে কিছুমান লোকক বিপথে লৈ পৰিবৰ্তীকৃত, প্ৰভুৰ কাৰ্যৰ বাবে উপযোগী আৰু সকলো যাব আৰু নিজেও ভাস্ত হৈ অধিকৰূপে মন্দ হৈ যাব। ১৪ সৎ কৰ্মৰ বাবে প্ৰস্তুত থাকিব। ২২ কিন্তু তুমি যৌৱন কিন্তু তুমি যি যি শিকিলা আৰু দৃঢ়তাৰে যি বিশ্বাস পালা, কালৰ অভিলাষ পৰা পলোৱা আৰু ধাৰ্মিকতা, বিশ্বাস, সেই শিক্ষাতে স্থিৰে থাকা, কিয়নো কোন ব্যক্তিৰ পৰা প্ৰেম, শান্তি আৰু নিৰ্মল মনেৰে প্ৰভুলৈ প্ৰার্থনা কৰা লোক সেই শিক্ষা পালা, সেই বিষয়ে তুমি জানা। ১৫ আৰু যি সকলৰ সৈতে এক হৈ সেইবোৰক অনুসৰণ কৰা। ২৩ পৰিত্ব বিধান-শাস্ত্ৰী ছ্ৰীষ্ট যীচুৰ সংস্কৰণ বিশ্বাসৰ যোগেন্দি কিন্তু মূৰ্খতা আৰু অযথা কথাবোৰ পৰা দূৰত থাকা। তোমাক পৰিত্বাগৰ অৰ্থে জননী কৰিব পাৰে, তাকো তুমি কিয়নো ইইবোৰে বিৰোধ জন্মায় কাজিয়া সৃষ্টি কৰো শিশু কালৰে পৰা জানা। ১৬ সকলে ধৰ্মশাস্ত্ৰ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰা ২৪ প্ৰভুৰ দাসে বিৰোধ কৰিব নালাগে কিন্তু সকলোকে নিশ্চাসিত আৰু শিক্ষাৰ বাবে, অনুযোগৰ বাবে, শুধৰণিৰ মৃদুশীল, শিক্ষা দিয়াত নিপুন আৰু অপকাৰত সহনীয় হৈ, বাবে আৰু ধাৰ্মিকতা সম্বন্ধীয় শিক্ষাত লাভজনক; ১৭ যাতে ২৫ বিৰোধ কৰাবোৰক মৃদুভাবে শিক্ষা দিব লাগো তেতিয়া ঈশ্বৰৰ মানুহ সিদ্ধ আৰু সকলো সৎ কৰ্মৰ কাৰণে সুসজ্জিত সেই সত্যৰ তত্ত্ব জননৰ অৰ্থে ঈশ্বৰে তেওঁলোকক মন- হৈ পাৰে।

পালটনৰ বৰ দিব ২৬ আৰু চুয়াতনৰ ইচ্ছা সাধনৰ অৰ্থে
তাৰ ফান্দত বন্দী হৈ থাকিলেও তেওঁলোকে চেতনা পাব।

৪ মই ঈশ্বৰৰ আৰু ছ্ৰীষ্ট যীচুৰ দৃষ্টিত, যি জন জীৱিত আৰু

মৃত লোকৰ ভাৰী বিচাৰকৰ্তা, তেওঁৰ আবিৰ্ভাৰ আৰু

৫ কিন্তু ইয়াকে জানিবা যে, শেষ-কালত ভয়ঙ্কৰ সময় ৰাজ্যৰ শপত দি, মই তোমাক এই দৃঢ় আজ্ঞা দিওঁ - ২
উপস্থিত হৈ। ২ কিয়নো সেই কালত মানুহৰেৰ তুমি বাক্য ঘোষণা কৰা; সময়ত আৰু অসময়তো উৎসাহী নিজকে নিজে প্ৰেম কৰোঁতা, ধন লুভীয়া, দগ্ধী, অহংকাৰী, হোৱা; সম্পূৰ্ণ ধৈৰ্য আৰু উপদেশেৰে অনুযোগ কৰা, নিদক, পিতৃ-মাতৃৰ প্ৰতি অবাধ্য, অকৃতজ্ঞ, অপবিত্ৰ, ৩ ডিবওৱা আৰু উদগোৱা। ৩ কিয়নো লোক সমূহে নিৰাময় শ্ৰেহহীন, বুজনি নমনা, অপবাদক, ইন্দ্ৰিয়-দমন নকৰা, শিক্ষা সহিব নিবিচৰা, এনে সময় আহিব। তেতিয়া তেখেতে উঞ্জ, সাধুক বিণাওঁতা, ৪ বিশ্বাসাধাতক, আঁকোৱগোজ, সকলৰ খজুওৱা কাণে শুনিব বিচৰা শিক্ষা শুনিবলৈ, নিজ মদগৰী, ঈশ্বৰ প্ৰেম কৰাতকৈ বৰং সুখ প্ৰিয় হৈ। ৫ নিজ অভিলাষ অনুসৰে নিজৰ চৌপাশে দ'মে দ'মে শিক্ষক তেওঁলোকে ধাৰ্মিকতাৰ আকাৰ ধাৰণ কৰিব, কিন্তু তাৰ কৰি ল'ব। ৪ তেনেকুৱা লোকবোৰে সত্যৰ পৰা কাণ শক্তি অস্বীকাৰ কৰিব। এনে লোক সকলৰ পৰা তুমি ঘূৰাই, পৌৰাণিক কথালৈ মনোযোগ দিব। ৫ কিন্তু তুমি, আতৰি থাকিবা। ৬ কিয়নো তেওঁলোকৰ কিছুমান মানুহে, সকলো বিষয়তে চেতনাযুক্ত হৈ থাকা, ক্ৰেশ সহন কৰা, ছলেৰে পৰৰ ঘৰত সোমাই, নিৰ্বুদ্ধি তিৰোতা সকলক শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰকৰ কাৰ্য কৰা, তোমাৰ পৰিচৰ্যা কৰ্ম সম্পূৰ্ণ মোহিত কৰি বদীনীৰ ভুল্য কৰিলৈ আৰু পাপত ভাৰত্বান্ত কৰা। ৬ কিয়নো সম্পতি মই নৈবেদ্য স্বৰূপে ঢলা হৈছোঁ, কৰিনানা বিধ অভিলাষেৰে চালিত কৰিলো ৭ এই তিৰোতা আৰু মোৰ প্ৰাণ-নোকা মেলিবৰ সময় উপস্থিত হৈছে। ৭

মই সেই উত্তম যুদ্ধত প্রাণপণ কবিলোঁ, নিরূপিত পথৰ
শেষলোকে দৌৰিলোঁ, বিশ্বাস বাখিলোঁ। ৮ মোৰ বাবে যি
ধাৰ্মিকতাৰূপ কিৰীটি সাঁচি বখা হৈছে, সেই কিৰীটি ধাৰ্মিক
বিচাৰকৰ্তা প্ৰভুৰ দ্বাৰা সেইদিনা মোক দিয়া হৰ; আৰু
অকল মোকে নহয়, কিন্তু তেওঁৰ অবিৰ্ভাবক প্ৰেম কৰা
সকলোকে দিব। ৯ মোৰ ওচৰলৈ সোনকালে আহিবলৈ
তুমি যত্ন কৰা; ১০ কিয়নো দীমাই এই বৰ্তমান সংসাৰৰ
প্ৰেমত পৰি, মোক ত্যাগ কৰি থিচলনীকীলৈ গ'ল; ছীক্ষেন্ত
গালাতীয়ালৈ আৰু তৌত দালমাতিয়ালৈ গ'ল। (aiōn g165)

১১ একমাত্ৰ লুকহে মোৰ লগত আছে। তুমি মাৰ্কক লগত
লৈ আহিবা; কিয়নো পৰিচৰ্যা কৰ্মত তেওঁ মোৰ বাবে
উপকাৰী। ১২ তুথিকক ইফিচলৈ পঠালোঁ। ১৩ ত্ৰোৱা
নগৰত মই যি বৰ চোলাটো কাৰ্পৰ হাতত এৰি আহিলোঁ,
তুমি আহোতে সেই চোলাটো আৰু পুন্তকবোৰ, বিশেষকৈ
ছালত লেখা পুন্তক আৰু সামঘীবোৰ লৈ আহিবা। ১৪
আগেকজেন্দাৰ কঁহাৰে মোৰ অপকাৰ কৰিলো; তেওঁৰ কৰ্ম
অনুসাৰে প্ৰভুৰে তেওঁক প্ৰতিফল দিব। ১৫ তেওঁলৈ তুমিও
সাৱধান হৰা; কিয়নো তেওঁ অতিশয়ৰূপে আমাৰ বাক্যৰ
প্ৰতিৰোধ কৰিছিল। ১৬ মই প্ৰথম বাৰ নিজৰ পক্ষে উত্তৰ
দিয়াৰ সময়ত, কোনেও মোৰ ফলীয়া হৈ উপস্থিত নহল;
সকলোৱে মোক ত্যাগ কৰিলে; এয়ে তেওঁলোকলৈ গনিত
নহওক। ১৭ কিন্তু মোৰ দ্বাৰাই যেন ঘোষণা কাৰ্য সিদ্ধ হয়
আৰু সকলো অনা-ইহুদী লোকে যেন শুনিবলৈ পায়, এই
কাৰণে প্ৰভুৰে মোৰ ওচৰত থিয় হৈ মোক বলৱান কৰিলে;
তাতে মই সিংহৰ মুখৰ পৰা উদ্বাৰ পালোঁ। ১৮ প্ৰভুৰে
মোক সকলো দুৰ্কৰ্ম পৰা উদ্বাৰ কৰিব আৰু তেওঁৰ
স্বীকৃত বাজ্যৰ অৰ্থে বক্ষা কৰিব; তেওঁৰ মহিমা চিৰকাল
হওক। আমেন। (aiōn g165) ১৯ তুমি প্ৰিক্ষা, আকিলাক আৰু
অনীচিমৰ ঘৰ লোক সকলক মঙ্গলবাদ দিব। ২০ ইৰান্ত
কৰিষ্যত থাকিল, কিন্তু ত্ৰিম নৰিয়া পৰাত মই তেওঁক
মিলীতত হৈ আহিলোঁ। ২১ তুমি জাৰ-কালিৰ আগেয়ে
আহিবলৈ যত্ন কৰিবা। উবুল, পৃদ্দেন্ত, লীন, ক্লৌডিয়া ভনী
আৰু সকলো ভাইয়ে তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে। ২২ প্ৰভু
তোমাৰ আত্মাৰ লগত থাকক। তোমালোকৰ সৈতে তেওঁৰ
অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন।

তীত

১

মই পৌল, ঈশ্বর দাস আরু যীচু খ্রীষ্টের নিযুক্ত পাঁচনি।
ঈশ্বরের মনোনীত লোকের বিশ্বাস সুদৃঢ় করিবলৈ আরু
ঐশ্বরিক আচরণের সতৰ জ্ঞান প্রতিষ্ঠা করিবলৈ মই সহয়
কৰোঁ। ২ সেই অনন্ত জীৱনৰ আশাত আমাৰ এই বিশ্বাস
আৰু জ্ঞান লাভ হয়া অনাদি কালৰ পূৰ্বেই মিছা নোকোৱা
ঈশ্বরে এই জীৱন দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলা। (aiónios g166)
৩ ঈশ্বরে তেওঁৰ বাক্য ঠিক ঠিক সময়ত প্ৰচাৰ কৰাৰ দ্বাৰাই
প্ৰকাশ কৰিলৈ ঈশ্বরে সেই কাৰ্যৰ ভাৰ মোৰ হাতত তুলি
দিলে আৰু আমাৰ আগকৰ্তা ঈশ্বৰ আজ্ঞা অনুসাৰে মই
সেই বাক্য প্ৰচাৰ কৰোঁ। ৪ সাধৰণ বিশ্বাসৰ দৰে যথাৰ্থ
পুত্ৰ তীতৰ সমাপ্তৈ। পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ আগকৰ্তা
খ্রীষ্ট যীচুৰ পৰা অনুগ্ৰহ, দয়া আৰু শান্তি তোমালৈ হওক।
৫ অসম্পূৰ্ণ কাৰ্যবোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিবলৈ আৰু মোৰ আদেশ
অনুসাৰে নগৰে নগৰে পৰিচাৰকক নিযুক্ত কৰিবলৈকো,
ক্ষীতী দীপত মই তোমাক হৈ আহিলোঁ। ৬ যি জন নিৰ্দোষী,
এগৰাকী মহিলাৰ স্বামী, যি জনৰ সন্তান সকল বিশ্বাসী
আৰু দুষ্ট বা অবাধ্য বুলি পৰিচিত নহয়, তেনে ব্যক্তিক
পৰিচাৰকৰূপে গণ্য কৰিবা। ৭ অধ্যক্ষকৰ বাবে এয়ে
প্ৰয়োজনীয়, যিহেতু তেওঁ ঈশ্বৰে নোক সকলৰ পৰিচাৰক;
সেয়েহে, তেওঁ নিষ্কলংক হোৱা উচিত। তেওঁ অহংকাৰী,
অলপতে ক্ষেত্ৰী, মদপী, প্ৰহাৰক আৰু কুচিত, লাভ বিচাৰ
হব নালাগো। ৮ কিন্তু অতিথি সেৱক, সাধুক প্ৰেম কৰোঁতা,
বিবেচক, ন্যায় কৰোঁতা, পৰিত্র আৰু আত্মসংযোগী হ'ব
লাগো। ৯ আৰু নিৰাময় শিক্ষাত আশ্বাস দিবলৈ আৰু আপত্তি
দৰ্শনোৱা সকলক অনুযোগ কৰিবলৈ সমৰ্থ হ'বৰ কাৰণে,
উপদেশৰ অনুবৃত বিশ্বাসযোগ্য বাক্যত আসক্ত হব লাগো।
১০ কিয়নো বিশেষকৈ চুম্বৎ হোৱা লোক সকলৰ মাজত
অনৰ্থক বাক্য কণ্ঠতা, শৃংখলাহীন, ভাওনা কৰোঁতা আৰু
অনেক অবাধ্য লোক আছো। ১১ তেওঁলোকৰ মুখ বক্ষ
কৰা আৱশ্যক; তেওঁলোক এনেকৰো মানুহ যে, কুচিত
লাভৰ কাৰণে তেওঁলোকে অনুচিত শিক্ষা দি কোনো
কোনো পৰিয়ালৰ সকলোকে বিনষ্ট কৰে। ১২ তেওঁলোকৰ
এজন স্বদেশীয় ভাববাদীয়ে কৈছে, যে “ক্ষীতীৰ মানুহৰোৰ
মিছলীয়া, বেয়া, হিংসুক জন্তু আৰু এলেহৰো ভাতভাৰী।”
১৩ এই সাক্ষ্য সঁচা। তেওঁলোক যেন বিশ্বাসত নিৰাময় হয়,
এই কাৰণে তুমি তেওঁলোকক কঠোৰ অনুযোগ কৰিবা।
১৪ ইহুদী সকলৰ আধ্যানবোৰত আৰু সতৰ পৰা বিমুখ
হোৱা মানুহৰোৰ আদেশলৈ মন দি সময়ৰ অপব্যৱহাৰ
নকৰিবা। ১৫ নিৰ্মল সকলৰ বাবে সকলোৱেই শুচি; কিন্তু
কলুষিত আৰু অবিশ্বাসী সকলৰ বাবে একোৱেই শুচি নহয়।
বৰং তেওঁলোকৰ মন আৰু বিবেক, এই উভয়ে কলুষিত। হৈ তেওঁলোকৰ আজ্ঞা পালন কৰে, সকলো সংকৰ্ম্মত

১৬ ঈশ্বৰক জানো বুলি তেওঁলোকে মুখেৰে স্বীকাৰ কৰে,
কিন্তু কাৰ্যত অস্বীকাৰ কৰো তেওঁলোক যিগলগীয়া, আজ্ঞা
নমনা আৰু সকলো সৎ কৰ্মৰ বাবে অনুপযোগী।

২ কিন্তু তুমি নিৰাময় শিক্ষাৰ সৈতে উপযুক্ত কথা ক'বা।

২ বৃন্দ সকল যেন পৰিমিত ভোগী, ধীৰ, বিবেচক,
বিশ্বাসত গভীৰ, প্ৰেমত আৰু দৈৰ্ঘ্যত নিৰাময় হয়া ৩
সেইদৰে বৃন্দ মহিলা সকলেয়ো যেন সকলো সময়তে
পৰিত্র লোক সকলৰ দৰে আচাৰ-ব্যৱহাৰ দেখুৱায় আৰু
অপবাদিকা বা বহু দ্বাক্ষাৰসৰ দাসী নহয়া যি যি উত্তম,
সেই শিক্ষা তেওঁলোকে দিয়ক। ৪ ইয়াৰ দ্বাৰা যুৱতী সকলক
তেওঁলোকে শিক্ষা দিয়ক, তেওঁলোক যাতে চিন্তাধাৰাত
সুস্মৰ হয়, পতিক প্ৰেম কৰোঁতা আৰু সন্তান-প্ৰিয়া হবলৈ
উৎসাহিত হয়, এইদৰে বিবেচক হবলৈ, ৫ নিৰ্দোষী, ঘৰ-
ধৰোতা, সৎ স্বভাৱৰ, আৰু নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভুতা
হবলৈ শিকাই বুজাই সুবুদ্ধি কৰি তুলিবৰ বাবে তেওঁলোকে
শিক্ষা দিয়ক, যাতে ঈশ্বৰৰ বাক্য নিন্দিত নহয়া ৬ সেইদৰে
যুৱক সকলকো সুবোধ হবলৈ উদগোৱা। ৭ নিজে সকলো
বিষয়তে সৎ কৰ্মৰ আহিহৈ, শিক্ষা দিওঁতে শুন্দ, ধীৰ আৰু
অনিন্দ্যীয় হৈ নিৰাময় বাক্য প্ৰকাশ কৰিবা; ৮ তেতিয়া
বিবেধী মানুহে আমাৰ বিষয়ে কোনো কু-কথা কৰলৈ
নোপোৱাত, লাজ পাৰ। ৯ দাস সকলে সকলো বিষয়ত
তেওঁলোকৰ প্ৰভু সকলৰ আজ্ঞাধীন হব লাগো। তেওঁলোকৰ
প্ৰতি সন্তোষদায়ক হব লাগো, কিন্তু উত্তো-উত্তৰ নকৰি
১০ আৰু হাত লৰ নহৈ, বৰং সকলোতে উত্তম বিশ্বস্ততা
দেখুৱাবৰ বাবে তেওঁলোকক উদগোৱা, তাতে আমাৰ
আগকৰ্তা ঈশ্বৰৰ শিক্ষাই সকলো বিষয়তে তেওঁলোকক
ভূষিত কৰক। ১১ কিয়নো সকলো মানুহলৈ পৰিত্রাণ আনা
ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ প্ৰকাশিত হ'ল; ১২ আৰু আমি তত্ত্ব লজ্জন
আৰু সাংসাৰিক অভিলাষ অস্বীকাৰ কৰি, গন্তীৰ, ধৰ্মিক
আৰু সৎ ভাৱেৰে এই বৰ্তমান সংসাৰত যেন জীৱন-ঘাপন
কৰিব পাৰোঁ, তাৰ বাবে এই অনুগ্ৰহে আমাক এমে শিক্ষা
দিছে। (aión g165) ১৩ এতিয়া আমি যেন পৰমধৰ্ম্য আশা
সিদ্ধিৰ অৰ্থে মহান ঈশ্বৰ আৰু আগকৰ্তা যীচু খ্রীষ্টেৰ প্ৰতাপৰ
আবিৰ্ভাৰ বাবে অপেক্ষা কৰি থাকো। ১৪ আমাক সকলো
অধৰ্মৰ পৰা মুক্ত আৰু শুচি কৰিবলৈ যীচুৱে নিজকে
উৎসুক কৰিলৈ, যাতে আমি মূল্যবান ব্যক্তি সকলৰ দৰে
সকলো সৎকৰ্মত উদ্দেয়গী হওঁ। ১৫ তুমি এইবোৰ কথা
কৈ সম্পূৰ্ণ ক্ষমতাৰে উদগোৱা আৰু অনুযোগ কৰিবা;
তোমাক হেয়জন কৰিবলৈ কাকো নিদিবা।

৩ তুমি তেখেত সকলক সৌৰাৰাবা; তেখেত সকলে যেন

শাসনকৰ্তা আৰু ক্ষমতা পোৱা লোক সকলৰ বশীভুত
বৰং তেওঁলোকৰ আজ্ঞা পালন কৰে, সকলো সৎকৰ্ম্মত

যুগ্মত হয় থাকে, আবু ২ কোনো ব্যক্তিক নিন্দা নকরি, নির্বিবোধী আবু ক্ষান্ত স্বভাবী হৈ সকলো মানুহৰ প্রতি মৃদুভাব প্রকাশ কৰকা। ৩ কিয়নো পূৰ্বে আমিও নির্বোধ, আজ্ঞা নমনা, ভাস্ত, নানা বিধ অভিলাষ আবু সুখভোগৰ সেৱাকৰ্ম কৰা, হিংসা আবু স্টৰ্ষাত কাল নিওৰা, ঘৃণনীয় আবু পৰম্পৰে ঘৃণাকাৰী আছিলোঁ। ৪ কিন্তু যেতিয়া আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ মধুৰ মেহ স্বভাব আবু মনুষ্য জাতিলৈ প্ৰেম প্ৰকাশিত হল, ৫ তেতিয়া আমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু তেওঁ নিজ দয়া অনুসাৰে নতুন জন্মৰ স্থান আবু পৰিব্ৰত আত্মাই নতুন কৰাৰ দ্বাৰাই আমাৰ পৰিত্রাণ কৰিলো। ৬ তাৰ কাৰণে সেই আত্মা আমাৰ ত্ৰাণকৰ্তা যীচু খীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰে আমাৰ ওপৰত বাহুল্যবৃপে বাকি দিলে, ৭ যাতে তেওঁৰ অনুগ্ৰহত আমি ধাৰ্মিক বুলি গণিত হৈ অনন্ত জীৱনৰ আশা অনুসাৰে উত্তৰাধিকাৰী হব পাৰোঁ। (aiōnios g166) ৮ এই কথা বিশ্বাসযোগ্য। ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰা সকলে যাতে তেওঁলোকৰ সন্মুখত থকা সৎকৰ্মত লাগি থাকিবলৈ চিন্তা কৰে, তাৰ কাৰণে তোমাক এই আজ্ঞা মই দিছোঁ। এইবোৰ কথা সকলো লোকৰ পক্ষে উত্তম আবু লাভজনক। ৯ কিন্তু মৃচ্য বাদ-বিবাদ, বংশাবলী বিবাদ আবু বিধানৰ বিষয়ে বাগযুদ্ধ, এই সকলোৰে পৰা তুমি পৃথকে থাকিবা; কিয়নো সেইবোৰ অনুপকাৰী আবু অনৰ্থক। ১০ দলভেদী মানুহক দুই এৰাৰ চেতনা দিয়াৰ পাছত তেনেলোকক অগ্রাহ্য কৰিবা; ১১ তেনেধৰণৰ মানুহ যে বিপথগামী আবু নিজ প্ৰমাণত দোষী হৈ পাপ কৰে, সেই বিষয়ে তুমি জানা। ১২ মই তোমাৰ তালৈ আৰ্তিমা বা তুথিকৰ পঠালোঁ, নীকপলিত মোৰ ওচৰলৈ বেগাই আহিব বাবে তুমি যত্ন কৰিবা; কিয়নো মই সেই ঠাইতে জাৰকালি কটাৰলৈ সিদ্ধান্ত লোঁ। ১৩ পশ্চিত চিনাক আবু আপল্লোক অতি যত্নেৰে পঠাবা, যাতে তেওঁলোকৰ একোৱে অভাৱ নহয়। ১৪ আমাৰ মানুহবোৰ যেন নিষ্ফল নহয়, তাৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় অভাৱ পুৰণ কৰিবলৈ সৎকৰ্মত লাগি থাকিবৰ বাবে শিকক। ১৫ মোৰ লগত থকা সকলোৰে তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে। বিশ্বাসত থাকি আমাৰ প্ৰেম কৰা সকলোকে মঙ্গলবাদ দিবা। তোমালোক সকলোৰে লগত অনুগ্ৰহ থাকক। আমেন।

ফিলীমন

সেয়েহে মই তোমালৈ লিখিলোঁ, তুমি মই কোরাতকৈও
অধিক কবিবা বুলি জানিছোঁ। ১২ কিন্তু সেই একে সময়তে,

১ আমাৰ প্ৰিয় ভাই আৰু সহকাৰী ফিলীমনৰ প্ৰতি, শ্ৰীষ্ট মোলৈ এটা থকা ঠাই যুগ্মত কৰি বাখিবা; মই আশা কৰোঁ
যীচুৰ বন্দীয়াৰ পৌল আৰু আমাৰ ভাই তৌমায়িহ; ২ তোমালোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ
আৰু আমাৰ তনী আপিয়া, সহসেনা আৰ্থিপ্তি আৰু তোমাৰ অহিলৈ অনুমতি পালোঁ। ৩ শ্ৰীষ্ট যীচুৰ সমবেদে মোৰ
ঘৰত গোট খোৱা মণ্ডলীৰ প্ৰতি, ৩ আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু লগ্ৰ বন্দীয়াৰ ইপাহ্রাই তোমাক মঙ্গলবাদ কৰিছে; ৪৪
প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ পৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি কামনা কৰিলোঁ। আৰু মাৰ্ক, আৰিষ্টাৰ্থ, দীমা আৰু লুক, মোৰ এই সহকাৰী
৪ মোৰ প্ৰাৰ্থনাত মই তোমাৰ নাম উল্লেখ কৰি, সদায় সকলেও মঙ্গলবাদ কৰিছে। ২৫ আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্ৰীষ্টৰ
মোৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ দিওঁ, ৫ প্ৰভু যীচুৰ প্ৰতি তোমাৰ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ আত্মাৰ লগত থাকক। আমেন।

বিশ্বাস আৰু ঈশ্বৰৰ সকলো পৰিত্ব লোকৰ প্ৰতি থকা

তোমাৰ প্ৰেমৰ কথা শুনিবলৈ পালোঁ। ৬ তোমাৰ বিশ্বাসৰ

সহভাগিতা যেন আমাৰ লগত থকা সকলো উত্তম বিষয়ৰ

জ্ঞানত শ্ৰীষ্টৰ অৰ্থে কাৰ্যসাধক হয়, এনে প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ। ৭

হে ভাই, তোমাৰ প্ৰেমত মই অতি আনন্দ আৰু সান্ত্বনা

পালোঁ, কিয়নো তোমাৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰৰ পৰিত্ব লোক সকলৰ

হৃদয় পুনৰাই সজীৱ কৰা হ'ল। ৮ গতিকে যি উচিত

সেইটো কৰিবৰ বাবে তোমাক আজ্ঞা দিবলৈ যীচু শ্ৰীষ্টত

মোৰ সাহস আছে, ৯ তথাপি মই তোমাক, তোমাৰ প্ৰেমৰ

কাৰণে ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে অনুৰোধ কৰোঁ। মই পৌল, বৃন্দ

হৈছোঁ আৰু এতিয়া শ্ৰীষ্ট যীচুৰ কাৰণে মই বন্দী। ১০ মোৰ

বন্দী অৱস্থাত জন্মা পুত্ৰ ওনীচিমৰ প্ৰসংগত মই তোমাক

অনুৰোধ কৰোঁ; ১১ তেওঁ আগেয়ে তোমাৰ অনুপকাৰী

আছিল কিন্তু এতিয়া তোমাৰ আৰু মোৰ বাবেও উপকাৰী

হ'ল। ১২ যি জন মোৰ প্ৰাণৰ প্ৰিয়, তেওঁকেই মই তোমাৰ

ওচৰলৈ উভতাই পঠালোঁ। ১৩ শুভবাৰ্তাৰ কাৰণে হোৱা

মোৰ বন্ধনত, তোমাৰ সলনি তেওঁ যেন মোৰ পৰিচৰ্যা

কৰে, এই কাৰণে মই তেওঁক লগত বাখিব খুজিছিলোঁ

১৪ কিন্তু তোমাৰ অনুমতি অবিহনে মই একো কৰিবলৈ

আৱশ্যক নেদেখিলোঁ, সেয়েহে তোমাৰ সৎ গুণ উপায়ন্তৰ

হৈ কৰা নহওক, কিন্তু ষ্ট-ইচ্ছাৰে হওক। ১৫ সন্তুষ্টতা:

তেওঁক চিৰকাল পাবৰ বাবে, তোমাৰ পৰা কিছু সময়ৰ

কাৰণে পৃথক কৰা হৈছিল। (aiōnios g166) ১৬ এজন দাসৰ

দৰে নহয় কিন্তু দাসতকৈ শ্ৰেষ্ঠ, বিশেষকৈ মোৰ বাবে

এজন প্ৰিয় ভাইৰ দৰে; মাংস আৰু প্ৰভু উভয়তে তোমালৈ

অধিক প্ৰিয়। ১৭ যদি তুমি মোক সহভাগী বুলি গণ্য কৰা

তেনেহলে মোৰ তুল্য বুলি তেওঁক গ্ৰহণ কৰিবা। ১৮

আৰু তেওঁ যদি তোমাক কিবা অন্যায় কৰিলে বা ধৰুৱা

হৈছে, তেনেহলে তাক মোৰ বুলিয়েই গণনা কৰিবা। ১৯

মই পৌল, নিজ মনৰ সৈতে নিজ হাতে লিখিলোঁ, মই

পৰিশোধ কৰিব। তোমাৰ জীৱনৰ কাৰণে তুমি যে মোৰ

ওচৰত খাণ্ডি, সেই বিষয়ে মই নকওঁ। ২০ হয় ভাই, প্ৰভুত

মোক আনন্দিত হৰলৈ দিয়া আৰু শ্ৰীষ্টত মোৰ প্ৰাণ পুনৰ

সতেজ কৰা। ২১ তোমাৰ আনুগত্যতাত আত্মবিশ্বাস আছে,

ইব্রী

১ পূর্বকালত ঈশ্বরে ভারবাদী সকলৰ মাধ্যমেদি বহু বাৰ নানাভাৱে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ সৈতে কথা পাতিছিল। ২ কিন্তু এতিয়া এই শেষৰ দিনবোৰত ঈশ্বরে তেওঁৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমাৰ লগত কথা ক'লে; ঈশ্বৰে সেই পুত্ৰকেই সকলোৱে উত্তৰাধিকাৰী হৰলৈ নিযুক্ত কৰিলে আৰু তেওঁৰ মোগেদি বিশ্ব-ব্ৰহ্মাণ্ড খনো সৃষ্টি কৰিলে। (alioing 165) ৩ সেই পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ গৌৰৰময় পোহৰা ঈশ্বৰৰ সকলো গুণৰ পূৰ্ণ প্ৰতিবিষ্ট; পুত্ৰ ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম বাক্যৰ দ্বাৰাই সকলো ধৰি ৰাখিছে। সেই পুত্ৰই সকলো মানুহক পাপৰ পৰা শুচি কৰিলে আৰু তাৰ পাছত স্বৰ্গত ঈশ্বৰ মহিমাৰ সেঁ হাতে ওখ সিংহাসনত বহিল। ৪ ঈশ্বৰে তেওঁৰ পুত্ৰক যি নাম দিলে, সেই নাম যেনেকৈ স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ নামতকৈ অধিক উত্তম, তেনেকে তেওঁ স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ তুলনাত অনেক মহান হৈ উঠিল। ৫ কোৰণ, ঈশ্বৰে কেতিয়াবা সেই স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ মাজত কোনো এজনক কৈছিল নেকি যে, “তুমি মোৰ পুত্ৰ; আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ'লো?” আকো, তেওঁ কেতিয়াবা তেওঁলোকক কৈছিল নেকি যে, “মই তেওঁৰ পিতৃ আৰু তেওঁ মোৰ পুত্ৰ হ'ব?” ৬ পুণৰ, ঈশ্বৰে যেতিয়া সেই প্ৰথমে জন্মা জনক জগতলৈ আনিলে, তেতিয়া তেওঁ ক'লে, “ঈশ্বৰৰ সমস্ত দৃত সকলে তেওঁৰ আৰাধনা কৰক।” ৭ স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছে, “তেওঁ নিজৰ দৃত সকলক বায়ুৰূপে আৰু নিজৰ সেৱক সকলক অগ্ৰিষ্ঠিবায়ুৰূপে তৈয়াৰ কৰে।” ৮ কিন্তু পুত্ৰৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে ক'লে, “হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন চিৰকাল স্থায়ী, তোমাৰ বাজ্যৰ শাসন, ন্যায়ৰ শাসন। (alioing 165) ৯ তুমি ধাৰ্মিকতাক প্ৰেম কৰিলা আৰু দুৰাচাৰীক ধিণ কৰিলা; এই কাৰণে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে তোমাৰ সঙ্গী সকলতকে তোমাক অধিক আনন্দৰূপ তলেৰে অভিষিষ্ঠ কৰিলে।” ১০ “হে প্ৰভু, তুমি আদিতে পৃথিবীৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা। আকাশ-মণ্ডলো তোমাৰ হাতত কৰ্ম। ১১ সেইবোৰ ধৰ্মস হৈ যাব; কিন্তু তুমি নিত্য; সেই সকলো কাপোৰৰ দৰে পুৰণি হৈ যাব। ১২ তুমি চাদৰৰ দৰে সেইবোৰক নুবিৰাবা, কাপোৰৰ দৰে সেইবোৰ সলোৱা হ'ব, কিন্তু তুমি হ'লে সদ্যাএ একে আছা আৰু তোমাৰ বছৰবোৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।” ১৩ কিন্তু ঈশ্বৰে স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ মাজৰ কোনো জনক কেতিয়াবা এই কথা কৈছে নে যে, “মই তোমাৰ শক্রবোৰক তোমাৰ ভৱি-পীৰা নকৰোঁমানে, তুমি মোৰ সেঁ হাতে বহি থাকা?” ১৪ সকলো স্বৰ্গৰ দৃতেই জনো সেৱাকাৰী আত্মা নহয়? মোৰ আৰাধনা কৰিবলৈ আৰু পৰিত্বাগৰ অধিকাৰী হ'বলৈ উদ্যত

হোৱা সকলৰ পৰিচৰ্যাৰ কাৰণেই জনো তেওঁলোকক পঠোৱা হোৱা নাই?

২ এই কাৰণে আমি যি শুনিছো, তাত পুনৰ অধিককৈ মনোযোগ দিয়া উচিত, যাতে আমি ঘাটলৈ চাপি আহি, পুনৰ ঘাটৰ পৰা কোনো প্ৰকাৰে দূৰলৈ ভত্তিয়াই নাযাওঁ। ২ কিয়নো যি বাক্য স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ দ্বাৰাই কোৱা হৈছিল, সেই বাক্য সত্য বুলি প্ৰমাণিত হ'ল; পাপ-আচৰণ কৰা আৰু ঈশ্বৰৰ আদেশ আমান্য কৰা প্ৰত্যেকেই ন্যায়ৰ শাস্তি যোগ্যবূপে পালে। ৩ তেনেহলে এনে এক মহৎ পৰিত্বাগ অগ্রাহ্য কৰিলে আমি কেনেকৈ বক্ষ পাৰ পাৰোঁ? এই উদ্বাৰৰ কথা প্ৰথমে প্ৰভুৰ দ্বাৰাই যোৰণ কৰা হৈছিল আৰু যি সকলে শুনিলে, তেওঁলোকে আমাৰ ওচৰত সেই উদ্বাৰৰ সত্যতা প্ৰমাণ কৰিলে। ৪ ঈশ্বৰে নানা চিন, অডুত লক্ষণ, অনেক পৰাক্ৰম কাৰ্য আৰু নিজৰ ইচ্ছা অনুসৰে পৰিব্ৰাতাৰ আত্মাৰ নানা বৰ্দানাম দ্বাৰা এই বিষয়ে সাক্ষ্য প্ৰদান কৰিলে। ৫ আমি যি ভাৰী জগতৰ বিষয়ে কথা কৈছোঁ, সেই বিষয় ঈশ্বৰে স্বৰ্গৰ দৃত সকলৰ অধীনত বৰ্খা নাই। ৬ কিন্তু ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে, কোনো এজনে কোনো এঢ়াইত এই সাক্ষ্য দি কৈছে, “মানুহনো কি, তুমি যে তেওঁক সোঁৱৰণ কৰা? অথবা মানুহৰ সন্তানেই বা কি, তুমি যে তেওঁলৈ দৃষ্টি কৰা? ৭ তুমি স্বৰ্গৰ দৃত সকলতকৈ মানুহক অলপহে সুৰু কৰিলা; কিন্তু তুমি তেওঁকেই মহিমা আৰু সন্মানৰ মুকুটেৰে বিভূতিষ কৰিলা; ৮ আৰু সকলো বন্ধু তুমি তেওঁৰ ভৱিৰ তলত বাখিলা।” কিয়নো ঈশ্বৰে সকলোকে মানুহৰ অধীন কৰিলে। তেওঁৰ কৰ্তৃত্বৰ বাহিৰত তেওঁ একোৱেই নাৰাখিলে। অৱশ্যে আমি এতিয়ালৈকে সকলো তেওঁৰ অধীনত দেখা নাই। ৯ তথাপি আমি যীচুক দেখিছোঁ, যি জনক স্বৰ্গৰ দৃত সকলতকৈ অলপহে সুৰু কৰা হ'ল; তেওঁ দুখভোগ কৰি মৃত্যুৰণ কৰাৰ কাৰণে তেওঁক মহিমা আৰু সন্মানৰ বাজমুকুট পিঙ্কোৱা হ'ল। সেয়েহে, ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত প্ৰত্যেক মানুহৰ বাবে যীচুৰে মৃত্যুৰ আস্থাদল'লে। ১০ সকলো ঈশ্বৰৰ কাৰণে আৰু সকলো তেওঁৰ যোগেদি হ'ল। সেই বাবে অনেক সন্তানক ঈশ্বৰে গৌৰৰ ভাণী কৰাৰ উদ্দেশ্যেৰে আৰু তেওঁলোকৰ পৰিত্বাগৰ অৰ্থে যীচুক কষ্টভোগৰ মাজেদি সিদ্ধ কৰি তোলা কাৰ্য ঈশ্বৰৰ সঠিক কাৰ্য আছিল। ১১ যি জনে পৰিত্ব কৰে আৰু যি সকলক পৰিত্ব কৰা হয়, সেই সকলোৱে একে জন ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ লোক। সেই কাৰণে যি জনে পৰিত্ব কৰে সেই যীচুৰে লোক সকলক ভাই বুলি মাতিবলৈ তেওঁ লাজ নাপায়। ১২ যীচুৰে কৈছে, “মোৰ ভাই সকলৰ আগত মই তোমাৰ নাম প্ৰচাৰ কৰিম, সহভাগীতাৰ মাজত তোমাৰ গুণ কীৰ্তন কৰিম।” ১৩ তেওঁ আকো কৈছে, “মই তেওঁতহে ভাৰসা কৰিম।” তেওঁ আকো ইয়াকো কৈছে, “চোৱা, এয়া

মই আৰু মোৰ সন্তান সকল, ঈশ্বৰে যি সকলক মোক আন্ত হৃদয়ৰ লোক; তেওঁলোকে মোৰ পথ নাজানিলে; দিছে।” ১৪ ঈশ্বৰৰ সেই সকলো সন্তান তেজ আৰু মাংসৰ ১১ তাতে মই ক্রুদ্ধ হৈ এই শপত খালোঁ, ‘এওঁলোক মানুহ। সেয়েৱে যীচুৱে নিজেও সেই সন্তান সকলৰ দৰে মোৰ বিশ্রামত সোমাবলৈ নাপাৰ।’” ১২ ভাই সকল, এই উভয়ৰ সহভাগী হ'ল, যাতে মৃত্যুৰ মাধ্যমেনি মৃত্যুৰ আপোনালোকে সৰ্তকতাৰে চলিব যাতে, কেনেবোকৈ ক্ষমতা যাৰ হাতত আছে সেই চ্যাতানক শক্তিহীন কৰিব জীৱনময় ঈশ্বৰৰ পৰা থহি পৰিবলৈ আপোনালোকৰ পাৰে, আৰু ১৫ মৃত্যুৰ ভয়ত যি সকলে গোটেই জীৱন মাজত কোনো এজনৰে অবিশ্বাসী দুষ্ট হৃদয় নহয়। ১৩ দাসত্ত্ব কটাইছিল, তেওঁলোকক মুক্ত কৰিব পাৰে। ১৬ যি সময়লৈকে ‘আজি’ বোলা সময় আছে, সেই সময়লৈ বাস্তৱিক এই কথা নিশ্চিত যে, যীচুৱে স্বৰ্গৰ দৃত সকলক আপোনালোকে প্ৰতিদিনে এজনে আন জনক উৎসাহ সহায় কৰা নাই, কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে অৱাহামৰ বংশধৰ দিয়ক, তাতে আপোনালোকৰ কোনো এজনৰ হৃদয় পাপৰ সকলকহে সহায় কৰিবে। ১৭ সেই বাবেই যীচু সকলো ছলনাত পৰি কঠিন নহওক। ১৪ আৰস্তণীতে খীঁষ্টত আমাৰ দিশৰ পৰা তেওঁৰ ভাই সকলৰ দৰে হোৱাৰ প্ৰয়োজন যি বিশ্বাস আছিল, যদি শেষলৈকে আমি সেই বিশ্বাসত আছিল যাতে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে তেওঁ এজন দয়ালু আৰু নিশ্চিত হৈ থাকো, তেনেহলে আমি খীঁষ্টৰ সহভাগী; ১৫ বিশ্বস্ত মহা-পুৰোহিত হব পাৰে আৰু মানুহে পাপৰ পৰা এই বিষয়ে ইয়াকে কোৱা হৈছে, “আজি যদি তোমালোকে ক্ষমা পাব পাৰে। ১৮ কিয়নো যীচুৱে নিজে পৰীক্ষা আৰু তেওঁৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা, তেনেহলে তোমালোকৰ দুখভোগৰ মাজেদি গৈছিল, সেই বাবে যি সকল লোক হৃদয় কঠিন নকৰিবা, যেনেকৈ ইস্বায়লী সকলে সেই পৰীক্ষাৰ সন্মুখীন হয় তেওঁলোকক তেওঁ সহায় কৰিব বিদ্রোহৰ দিনত কৰিছিল।” ১৬ কোনে ঈশ্বৰৰ মাত শুনাৰ পাৰে।

৩ এই কাৰণে, হে স্বৰ্গীয় আমন্ত্ৰণৰ সহভাগী পৰিত্ব

ভাই সকল, আপোনালোকে যীচুলৈ মনোযোগৰ কৰক। তেওঁ আমি স্বীকাৰ কৰা ঈশ্বৰৰ পাঁচনি আৰু সেই মহা-পুৰোহিত। ২ ঈশ্বৰৰ পৰিয়ালৰ সমস্ত লোক সকলৰ প্ৰতি মোচি যেনেকৈ বিশ্বাসী আছিল, তেনেকৈ যীচু নিজেও তেওঁক নিযুক্ত কৰা ঈশ্বৰৰ প্ৰতি বিশ্বসী আছিল। ৩ কোনো লোকে যেতিয়া গৃহ নিৰ্মাণ কৰে, তেতিয়া গৃহতকে গৃহ নিৰ্মাতাৰ মৰ্যাদা যেনেকৈ অধিক হয়, সেইদৰে, ঈশ্বৰে যীচুক মোচিতকৈ অধিক গৌৰৱৰ যোগ্যপাত্ৰবৃপে গণিত

পাছতো তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদ্রোহ কৰিছিল? তেওঁলোক সেই

সকল লোকেই নহয় নে, যি সকলক মোচিয়ে মিচৰ দেশৰ পৰা বাহিৰ কৰি লৈ আহিছিল? ১৭ ঈশ্বৰে চল্লিশ বছৰ ধৰি কাৰ ওপৰতেই বা ক্রুদ্ধ আছিল, সেই লোক সকলৰ ওপৰতে নহয় নে, যি সকলে পাপ কৰিছিল আৰু যি সকলৰ মৃতদেহে মৰুপ্রাপ্তত পৰি আছিল? ১৮ ঈশ্বৰে কাৰ বিৰুদ্ধে বা শপত খাই কৈছিল, “এওঁলোকে মোৰ বিশ্রামত সোমাবলৈ নাপাৰ?” যি সকল অবাধ্য, তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে নহয় নে? ১৯ ইয়াতে আমি দেখো যে, অবিশ্বাসৰ কাৰণেই তেওঁলোক সোমাব নোৱাৰিলৈ।

কৰিলে ৪ কাৰণ প্ৰত্যেক গৃহ কোনো জনৰ দ্বাৰাই নিৰ্মাণ

৫ এতেকে, আমি সতৰ্ক হ'ব লাগে যাতে

কৰা হয়, কিন্তু যি জনে সকলোকে নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁ

অাপোনালোকৰ মাজৰ কোনো ব্যক্তিকে ঈশ্বৰৰ ঈশ্বৰ।

৬ মোচি সঁচাকৈয়ে ঈশ্বৰৰ সমস্ত গৃহৰ সেৱকবৃপে বিশ্রামত সোমোৱাৰ যি প্ৰতিজ্ঞা, সেই প্ৰতিজ্ঞাত যেন

অবিশ্বাসী আছিল। ভৱিষ্যতত যি যি কোৱা হ'ব, সেই অযোগ্য দেখা নাযায়। ২ ইস্বায়েলৰ লোক সকলৰ আগত

সকলোৰে সংস্কৰণে সাক্ষ্য দি আছিল ৬ কিন্তু পুত্ৰ যেনেকৈ ঈশ্বৰৰ বিশ্বামৰ বিষয়ে শুভবাৰ্তা ঘোষণা কৰা

হিচাপে খীঁষ্ট হৈছে ঈশ্বৰৰ সেই গৃহৰ কৰ্তা। যদিহে আমি হৈছিল, তেনেকৈ আমাৰ আগতো কৰা হৈছে। কিন্তু,

আমাৰ নিশ্চিত আশাৰ সম্পর্কে সাহস আৰু গৰ্ব দৃঢ়কৈ সেই শুভবাৰ্তাৰ শিক্ষা শুনিও তেওঁলোকৰ কোনো লাভ

ধৰি ৰাখো, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ গৃহ আমি বিশ্বাসী সকলেই নহ'ল; কাৰণ তেওঁলোকে সেইবোৰ শুনি বিশ্বাসেৰে

হওঁ। ৭ এই কাৰণে পৰিত্ব আত্মাই যেনেকৈ কৈছে: গ্ৰহণ নকৰিলে। ৩ আমি যি সকলে বিশ্বাস কৰিছোঁ,

“আজি যদি তোমালোকে ঈশ্বৰৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা, আমিৱে সেই বিশ্রামত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ সক্ষম; যি দৰে

৮ তেনেহলে তোমালোকৰ হৃদয়ৰেৰ কঠিন নকৰিবা- কোৱা হৈছে: “মই ক্রুদ্ধ হৈ শপত খালোঁ, এওঁলোকে মোৰ

যেনেকৈ ইস্বায়েলীয়া সকলে বিদ্রোহৰ দিনত কৰিছিল, বিশ্রামত সোমাবলৈ নাপাৰ।” যদিও জগতৰ আৰস্তণীৰ

মৰুপ্রাপ্তত সেই সময়ত পৰীক্ষা কৰাৰ দৰে নকৰিবা। পৰাই সৃষ্টি কাৰ্য শেষ কৰি ঈশ্বৰে এই কথা কৈছিল।

৯ তাত তোমালোকৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলে চল্লিশ বছৰ ৪ কিয়নো এঠাইত সগুম দিনৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে কৈছিল,

ধৰি মোৰ কাৰ্যবোৰ দেখিছিল, তথাপি তেওঁলোকে মোক “ঈশ্বৰে সগুম দিনা তেওঁৰ সকলো কৰ্মৰ পৰা বিশ্রাম

পৰীক্ষা কৰাৰ দ্বাৰাই বিদ্রোহ কৰিছিল, ১০ গতিকে, মই কৰিলে।” ৫ পুনৰায় তেওঁ কৈছে, “এওঁলোক মোৰ

এই জাতিত বিৰক্ত হ'লো, মই ক'লো, এওঁলোক সদায় বিশ্রামত সোমাবলৈ নাপাৰ।” ৬ এতেকে, কিছুমান লোকৰ

ইঁৰী

প্রবেশের বাবে এতিয়াও ঈশ্বরের বিশ্রাম আচ্ছুতীয়াকে বখা তেওঁ বলি উৎসর্গ করে, তেনেকৈ নিজে দুর্বল হোরা আছে আবু ঈশ্বরের বিশ্রামের শুভবার্তা যি ইস্রায়েলী লোক কারণে নিজের কারণেও তেওঁ সেই বলি উৎসর্গ করা সকলে প্রথমে শুনিছিল, তেওঁলোকের অবাধ্যতার কারণে আরশ্যক। ৪ মহা-পুরোহিত হোরা সন্ধানের বিষয়ে আবু তেওঁলোকে ঈশ্বরের বিশ্রামত প্ররেশ করিব নোরাবিলে। ৫ কোনেও এই সন্ধান নিজে লব নোরাবে। কিন্তু ঈশ্বরে যি তেতিয়া ঈশ্বরে পুরুষ এটা দিন স্থির করিলে আবু সেই জনক আমন্ত্রণ করে তেরেই সেই সন্ধান পায়, যি দরে দিনের বিষয়ে তেওঁ ক'লে, “আজি”। বহুত দিনের পাছত হারোগক এই কার্যত আমন্ত্রণ করা হৈছিল। ৫ সেইদেরে বজা দায়ুদের মোগেন্দি তেওঁ এই দিনের বিষয়ে পুনরায় খ্রীষ্টেও মহা-পুরোহিত হৈ নিজে মহিমা লবলৈ নিজেকে কৈছিল, “আজি যদি তোমালোকে তেওঁর মাত শুনিবল মনেনীত নকবিলে। কিন্তু ঈশ্বরেই তেওঁক ক'লে, ‘তুমি পোরা, তেনেহলে তোমালোকের হাদয় কঠিন নকবিবা।’” ৮ মোৰ পুত্ৰ, আজি মই তোমাৰ পিতৃ হ'লো।” ৬ সেইদেরে কিয়নো যিহোচুরাই তেওঁলোকক ঈশ্বরের বিশ্রামত লৈ যাব আন এঝাইত কৈছে: “তুমি চিৰকলৰ কাৰণে মঞ্চিচেদকৰ পৰা হ'লে, ঈশ্বৰে পাছত আন এটা দিনের “আজি” বোলা ৰীতি অনুসাৰে হোৱা এজন পুৰোহিত।” (aiōn g165) ৭ কথাটো নক'লেহেঁতেন। ৯ এতেকে ঈশ্বরের লোকের কাৰণে যীচু যেতিয়া এই জগতত নিজ শৰীৰত বাস কৰিছিল, সেই সগুম দিনের বিশ্রাম সংৰক্ষিত আছে। ১০ কিয়নো যি জনে তেওঁক মৃত্যুৰ হাতৰ পৰা বক্ষা কৰিব পাৰে যেনেকৈ ঈশ্বৰে তেওঁৰ কৰ্ম শেষ কৰি বিশ্রাম কৰিছিল, সেই ঈশ্বৰের ওচৰত চকুলোৰে সৈতে অতিশয় ক্ৰন্দন তেনেকৈ যি কোনোৱে ঈশ্বৰের বিশ্রামত প্ৰৱেশ কৰে, কৰি অনুৰোধ আবু প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল। ঈশ্বৰে প্ৰতি থকা তেৱোঁ নিজেৰ কৰ্মৰ পৰা বিশ্রাম পায়। ১১ সেই কাৰণে ভজিতাৰেৰ কাৰণে, ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা শুনিলে। ৮ যীচু আহক, আমি সেই বিশ্রামত সোমাবলৈ যত্ন কৰোঁহক। ঈশ্বৰে পুত্ৰ হোৱা সত্ত্বেও দুখতোগ কৰিছিল আবু তাৰ আমি কোনেও যেন সেই অবাধ্য ইস্রায়েলী লোক সকলৰ মাজেদিয়েই বাধ্যতা হ'বলৈ শিক্ষা পালে; ৯ এইভাৱে দৰে অবিশাসৰ পুৰণি আহি অনুসৰণ কৰি পতিত নহয়। যীচুৰে মহা-পুৰোহিতৰূপে পূৰ্ণ সিদ্ধতা লাভ কৰিলে আবু ১২ কিয়নো ঈশ্বৰে বাক্য জীৱনময়, কাৰ্যসাধক আবু আটাই সেয়ে তেওঁৰ বাধ্য হোৱা সকলোৰে কাৰণে তেওঁ অনন্ত দুধৰীয়া তৰোলালতকৈও ঢোকা। এই বাক্য প্রাণ আবু পৰিত্বাপ পথ হ'ল; (aiōnios g166) ১০ আবু মঞ্চিচেদকৰ আত্মা, গাঠি আবু মজ্জা এই সকলোকে ভেড়ে কৰালৈকে ৰীতি অনুসাৰে হোৱা মহা-পুৰোহিত বুলি ঈশ্বৰে দ্বাৰাই বিজ্ঞোতা, মনৰ ভাৱনা আবু অতিপ্রায়কো বিচাৰ কৰোঁতা। অভিহিত হ'ল। ১১ যীচুৰ বিষয়ে আমাৰ অনেক কথা ১৩ সৃষ্টিৰ একো বস্ত্ৰেই ঈশ্বৰেৰ দৃষ্টিৰ অগোচৰ নহয়; ক'বলে আছে; কিন্তু আপোনালোকৰ কাণ গধুৰ হোৱা বাবে তেওঁ চকুৰ আগত সকলোৱেই উদং আবু মুকলি। তেওঁ সেই বিষয় বুজাবলৈ টান। ১২ ইমান দিনে আপোনালোক ওচৰত আমি অৱশ্যেই হিচাব দিব লাগিব। ১৪ স্বৰ্গবোৰেৰ শিক্ষক হৈ উঠিব লাগিছিল, কিন্তু তাৰ পৰিৱৰ্তে এতিয়াও মাজেদি যোৱা আমাৰ এজন মহান মহা-পুৰোহিত আছে। কোনোৱে যেন পুনৰাই আপোনালোকক ঈশ্বৰেৰ বচন তেওঁ ঈশ্বৰেৰ পুত্ৰ যীচু খীঁষ। গতিকে আহক, আমি আমাৰ সমূহৰ আদিকথাৰূপ বৰ্ণমালা শিকায়, আপোনালোকৰ বিশ্বাস দৃঢ়কৈ ধৰি ৰাখোঁহক। ১৫ কিয়নো আমাৰ মহা- এনে প্ৰয়োজন হৈ পৰিষে। আপোনালোক এনেকুৱা মানুহ পুৰোহিত এনেকুৱা নহয় যে, তেওঁ আমাৰ দৃৰ্বলতাত হ'ল যে, টান আহাৰ নহয়, গাৰীবহে আপোনালোকৰ আমাৰ লগত দুখ উপলক্ষি কৰিব নোৱাৰে; কাৰণ তেওঁ প্ৰয়োজন হৈ আছে। ১৩ কিয়নো যাৰ ভোজন মাথোন পাপ নকৰাকৈয়ে সকলো বিষয়ত আমাৰ দৰে পৰিষ্কিত গাৰীব, তেওঁতো এতিয়াও শিশু। ধাৰ্মিকতা সম্বন্ধীয় হৈছিল। ১৫ এতেকে বিশ্বাসেৱে সৈতে অনুগ্ৰহ সিংহাসনৰ শিক্ষাত সেই ব্যক্তিৰ কোনো অভিজ্ঞতা নাই। ১৪ কিন্তু ওচৰলৈ আহক, যাতে আমাৰ প্ৰয়োজনত সহায় হৰলৈ টান আহাৰ হ'লে সম্পূৰ্ণ বয়সপ্ৰাণ সকলৰ বাবেহে অৰ্থাৎ আমি দয়া লাভ কৰি অনুগ্ৰহ পাৰ পাৰোঁ।

তেওঁলোকে ঈশ্বৰে বাক্যৰ কঠিন শিক্ষাবোৰে বুজি অভ্যাস কৰে; তেওঁলোকে ভুল আবু শুন্দি বিচাৰ কৰাত নিপুণ হৈ ভাল-বেয়া নিৰ্ণয় কৰিবলৈ শিকিছে।

পৰা মনোনীত কৰা হয়। লোক সকলৰ পক্ষ হৈ ঈশ্বৰ বিষয়ক সেৱা কাৰ্যৰ বাবে তেওঁক নিযুক্ত কৰা হয়, যাতে ৬ এতেকে, খ্রীষ্টৰ বিষয়ে আমি যি প্ৰাথমিক শিক্ষা পালোঁ, তেওঁ মানুহৰ পাপৰ কাৰণে উপহাৰ আবু বলিদান উৎসর্গ তাক পাছ শেলাই, আহক আমি পৰিপূৰ্ণতাৰ ফালে কৰে। ২ মানুহৰ অজ্ঞতা আবু আন্ত অৱস্থাত মহা-পুৰোহিত আগবঢ়ি যাওঁ। পুনৰায় যেন আমি মৃত কৰ্মৰ পৰা মন-জনে তেওঁলোকৰ প্ৰতি সহানুভূতিশীল হব পাৰে, যিহেতু পৰিৱৰ্তন আবু ঈশ্বৰেৰ ওপৰত বিশ্বাস, ২ নানা বাণিষ্ঠস্মা তেৱোঁ আন লোক সকলৰ দৰে নিজেৰ দুৰ্বলতাৰ দ্বাৰা আবু হাত দিয়াৰ বিষয়ে শিক্ষা, মৃত লোকৰ পুনৰুখান বেষ্টিত। ৩ যেনেকৈ আন লোক সকলৰ পাপৰ কাৰণে আবু স্থায়ী অনন্ত দণ্ডৰ বিষয়ে নতুনকৈ ভিত্তিমূল স্থাপন

নকরোঁ। (aiōnios g166) ৩ অবশ্যে, ঈশ্বরে অনুমতি দিলে যে তেওঁর সেই উদ্দেশ্য অপরিবর্তনীয়। ৪ ঈশ্বরে এই আমি তাকেই করিম। ৪ কিয়নো যি সকলে এবাৰ পোহৰ কাৰ্য দুটা অপৰিবৰ্তনীয় বিষয়ৰ দ্বাৰাই কৰিছিল, যি বিষয়ত প্ৰাপ্ত হৈছে, তেওঁলোকেই স্বীয় দানৰ আস্থাদ পালে ঈশ্বৰে মিছা-কোৱা অসাধ্য। আমি যি সকলে ঈশ্বৰৰ আৰু পবিত্ৰ আত্মাৰ সহভাগী হ'ল। ৫ কিন্তু যি সকলে ওচৰত আশ্রয় বিচাৰি পলাই গলো, আমি আমাৰ আগত ঈশ্বৰৰ ঘঙ্গলবাক্যৰ আস্থাদ পালে, তাৰী যুগৰ নানা থকা আশাক যেন দৃঢ়তাৰে ধৰিবলৈ প্ৰচুৰ উৎসাহ পাওঁ, পৰাক্ৰমৰ বিষয়ে জানিলে (aiōn g165) ৬ আৰু তাৰ পাছত তাৰ কাৰণে কৰিলে। ১৯ আমাৰ যি আশা আছে, সেই ধৰ্ম ছ'ই হ'ল, তেওঁলোকক নতুনকৈ মন-পৰিবৰ্তনৰ অৰ্থে আশা আমাৰ আত্মাৰ লঙ্ঘৰ স্বৰূপ; সেয়ে নিশ্চিত আৰু পুণ্যবায় গঢ় দিয়া অসাধ্য; কাৰণ তেওঁলোকে নিজৰ অৰ্থে দৃঢ়। সেই আশাই আঁৰ-কাপোৰৰ ভিতৰ ফালে মন্দিৰৰ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক পুণ্যৰ ক্রুচত দিলে আৰু প্ৰকাশ্যৰূপে মানুহৰ মহা পবিত্ৰ স্থানত আমাক প্ৰৱেশ কৰায়। ২০ যীচু, যি জন আগত তেওঁক নিন্দাৰ পাত্ৰ কৰিলে। ৭ যি মাটিয়ে তাৰ মঙ্গিচেদকৰ বীতি অনুযায়ী চিৰকালৰ বাবে মহা-পুৰোহিত ওপৰত ঘনে ঘনে পৰা বৰষুণ শুহি লয় আৰু সেই মাটি হ'ল, তেওঁ আমাৰ কাৰণে অগ্ৰগামী হৈ সেই ঠাইত প্ৰৱেশ চহাই কাম কৰা সকলৰ কাৰণে সেই মাটিয়ে প্ৰয়োজনীয় শাক-পাচলি আদি উৎপন্ন কৰে, সেই মাটিয়ে ঈশ্বৰৰ আশীৰ্বাদ পায়। ৮ কিন্তু সেই মাটিয়ে যদি কাঁইট গছ আৰু পুলি কাঁইট উৎপন্ন কৰে, তেনেহলে ই অকামিলা হৈ যায় আৰু সেই মাটি অভিশণ্ত হোৱাৰ ভয় থাকে। তাৰ শেষগতি জড়লন। ৯ প্ৰিয় বন্ধু সকল, যদিও আমি এইবোৰ কথা কৈছোঁ, তথাপি আপোনালোকৰ বিষয়ে হ'লে আমাৰ এনে দৃঢ় বিশ্বাস আছে যে, আপোনালোকৰ অৱহা ইয়াতকৈয়ো ভাল আৰু আপোনালোকে যি কৰি আছে, সেয়া পৰিভ্ৰাণ লাভৰে পদক্ষেপ। ১০ কিয়নো ঈশ্বৰ এনে অন্যায় বিচাৰক নহয় যে, আপোনালোকৰ পৰিশ্ৰম আৰু তেওঁৰ নামৰ বাবে পবিত্ৰ লোক সকলৰ প্ৰতি আপোনালোকে যি সেৱা যত্ন কৰিলে আৰু এতিয়াও একে সেৱা যত্ন কৰি প্ৰেম দেখুৱাই আছে, ঈশ্বৰে এইবোৰ কেতিয়াও নাপাহৰে। ১১ আমি বিচাৰো, আপোনালোক প্ৰত্যেকে জনে যেন শেষ পৰ্যন্ত একেই ধৰণৰ আগ্রহ দেখুওৱা লোক হয়। তাতে আপোনালোকে সম্পূৰ্ণকৈ নিশ্চিত হৈ যে, আপোনালোকৰ আশা পূৰ্ণ হৈ। ১২ আপোনালোক এলেহৰা হোৱাটো আমি নিবিচাৰোঁ। আমি বিচাৰো, যি সকলে বিশ্বাস আৰু ধৈৰ্যৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ বিধান সমূহ লাভ কৰে, আপোনালোক তেওঁলোকৰ অনুকূলী হওক। ১৩ ঈশ্বৰে যেতিয়া অৱাহামলৈ এটি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰতকৈ মহান কোনো নথকাত তেওঁ নিজৰ নামেৰেই শপত খাইছিল। ১৪ তেওঁ কৈছিল, “মই অৱশ্যেই তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিম আৰু অতিশয়ৰূপে তোমাৰ বংশও বৃদ্ধি কৰিম।” ১৫ তাতে অৱাহামে ধৈৰ্যেৰে অপেক্ষা কৰিলে আৰু পাছত তেওঁ সেই প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল পালে। ১৬ মানুহে নিজতকৈ মহান কোনো ব্যক্তিৰ নামেৰেহে শপত খায়। শপতৰ দ্বাৰা নিজৰ প্ৰতিজ্ঞা বক্ষাৰ নিশ্চয়তা দান কৰিলে তেওঁলোকৰ সকলো বিবাদৰ অৱসান হয়। ১৭ সেইদৰে ঈশ্বৰে তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ উত্তোধিকাৰী সকলক শপতৰ মাধ্যমে নিশ্চয়তা দি অধিক স্পষ্টৰূপে দেখুৱাব বিচাৰিলে

৭ এই মঙ্গিচেদক চালেমৰ বজা আৰু সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ পুৰোহিত আছিল। অৱাহামে যেতিয়া বজা সকলক পৰাপ্ত কৰি উলটি আছিল, তেতিয়া তেওঁৰ লগত অৱাহামৰ সাক্ষাৎ হ'ল আৰু মঙ্গিচেদকে অৱাহামক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ২ অৱাহামে যি সকলো অধিকাৰ কৰিছিল, তাৰ পৰা দহ ভাগৰ এভাগ তেওঁক দিছিল; “মঙ্গিচেদকৰ” নামৰ অৰ্থ হৈছে “ধাৰ্মিকতাৰ বজা” আৰু তেওঁ চালেমৰ বজা” অৰ্থাৎ “শাস্ত্ৰবাজ”। ৩ মঙ্গিচেদকৰ পিতৃ, মাতৃ বা তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষৰ কোনো বংশতালিকা নাছিল। তেওঁৰ আৰম্ভণ আৰু শেষ জীৱনৰ কোনো নথি-পত্ৰ নাই। ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ দৰে তেওঁ হৈছে চিৰকালৰ পুৰোহিত। ৪ এতিয়া বিবেচনা কৰি চাওক, এই মঙ্গিচেদক কিমান মহান পুৰুষ আছিল, যি জনক আমাৰ আদিপত্ৰ অৱাহামে যুদ্ধক লুট কৰা উত্তম বস্তু দহ ভাগৰ এভাগ দিছিল। ৫ লেবীৰ সন্তান সকলৰ মাজৰ যি সকলে পুৰোহিত বাব পালে, তেওঁলোকে নিজৰ ভাই ইস্তায়েলী সন্তান সকলৰ পৰা বিধান অনুসূৰে দশমাংশ গ্ৰহণ কৰাৰ আদেশ পালে, যদি তেওঁলোক উভয়েই অৱাহামৰ বংশধৰ। ৬ কিন্তু মঙ্গিচেদক, যি জন লেবীৰ বংশধৰ নোহোৱাতো তেওঁ অৱাহামৰ পৰা দশম ভাগ লৈছিল আৰু যি জনৰ ওচৰত ঈশ্বৰে প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল, সেই অৱাহামক তেওঁ আশীৰ্বাদো কৰিছিল। ৭ এই বিষয়ত কোনো সন্দেহ নাই যে সৰু লোকেই সকলো সময়ত ডাঙৰৰ পৰা আশীৰ্বাদ লাভ কৰে। ৮ এফালে দেখা যায়, যি সকলে দশম ভাগ পায়, তেওঁলোক মৃত্যুৰ অধীন মানুহ; কিন্তু আনফালে, যি জনে অৱাহামৰ পৰা দহ ভাগৰ এভাগ পালে তেওঁ জীয়াই আছে বুলি সাক্ষ্য পোৱা হৈছে। ৯ পুণ্য ইয়াক এনেকৈয়ো ক'ব পাৰি যে, লেবীয়ে দহ ভাগৰ এভাগ পাইছিল আৰু তেওঁ নিজেও অৱাহামৰ যোগেন্দি দহ ভাগৰ এভাগ দিলে; ১০ কিয়নো মঙ্গিচেদকৰ সৈতে যেতিয়া অৱাহামৰ সাক্ষাৎ হৈছিল তেতিয়া লেবী তেওঁৰ পূৰ্বপুৰুষ অৱাহামৰ শৰীৰৰ

তিতৰত আছিল। ১১ লেবীয়া পৌরহিত্যৰ অধীনত লোক সকলৰ পাপৰ কাৰণে বলি উৎসৰ্গ কৰাৰ তেওঁৰ কোনো সকলে বিধান পালে; এতেকে সেই লেবীয়া পুৰোহিতৰ প্ৰয়োজন নাই, কাৰণ তেওঁ নিজকে বলিবুপে উৎসৰ্গ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই যদি পূৰ্ণতা লাভ কৰিব পাৰি, তেনেহলে কৰাৰ দ্বাৰাই এই কাম সকলোৱে কাৰণে এবাৰেই সাধন আন এজন পুৰোহিতৰ প্ৰয়োজন নহ'লহেতেন, যি জন কৰিলে। ২৮ কিয়নো বিধান অনুসাৰে যি মহা-পুৰোহিত প্ৰথম লেবীয়া পুৰোহিত হৰোণৰ বীতিৰ নিচিনা নহয়, সকলক নিযুক্ত কৰা হয়, তেওঁলোক দুৰ্বল মানুহ; কিন্তু কিন্তু মঙ্গিচেদকৰ বীতিৰ নিচিনা আছিল। ১২ যেতিয়া বিধানৰ পাছত ঈশ্বৰৰ শপত বাক্যৰ দ্বাৰা যি জনক মহা-পুৰোহিতৰ সলনি হয়, তেতিয়া বিধানো সলনি হোৱা পুৰোহিতবৃপে নিযুক্তি দিয়া হ'ল, তেওঁ চিৰকালৰ অৰ্থে আৱশ্যক। ১৩ যি জনৰ বিষয়ে এই সকলো কথা কোৱা সিদ্ধ, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ। (aión g165)

হৈছে, তেওঁতো অন্য এক ফৈদৰ; সেই ফৈদৰ পৰা কোনেও কেতিয়াও বেদিৰ কৰ্ম কৰা নাই। ১৪ কাৰণ ই সুস্পষ্ট যে আমাৰ প্ৰভু যিহুদা ফৈদৰ পৰা আহিছে আৰু এই বংশৰ বিষয়ে পুৰোহিত হোৱাৰ বিষয়ে মোচিয়ে কেতিয়াও একো কোৱা নাই। ১৫ এইবোৰ বিষয় অধিক পৰিষ্কাৰ হৈ যায় যেতিয়া মঙ্গিচেদকৰদৰে আন এজন পুৰোহিতৰ উৎপন্ন হ'ল। ১৬ এই নতুন পুৰোহিত জন মানৱীয় বীতি-নীতি আৰু বিধান অনুযায়ী পুৰোহিত হোৱা নাই, কিন্তু তেওঁ এক ধৰ্মসহীন শক্তিৰ অধিকাৰী হৈ তেনে হ'ল। ১৭ কিয়নো শাস্ত্ৰই তেওঁৰ বিষয়ে এই সাক্ষ্য দিছে, তুমি চিৰকালৰ বাবে মঙ্গিচেদকৰ বীতি অনুসাৰে পুৰোহিত হৈছা। (aión g165) ১৮ পুৰণি বিধান দূৰ কৰা হ'ল, কাৰণ ই দুৰ্বল আৰু নিষ্কল হৈ পৰিছিল। ১৯ কিয়নো মোচিব বিধানে একোকে সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰিলে। এতিয়া আমাৰ ওচৰত এক উত্তমতাৰ আশা আছে আৰু সেই আশাৰ মাজেদি আমি ঈশ্বৰৰ ওচৰ চাপি যাও। ২০ এই উত্তমতাৰ আশা ঈশ্বৰে এক শপত নোলোৱাকৈ হোৱা নাছিল, কিন্তু আন সকল পুৰোহিত হোৱাৰ সময়ত হ'লে ঈশ্বৰে কোনো শপত লোৱা নাছিল। ২১ ঈশ্বৰে যীচুক মহা-পুৰোহিত কৰাৰ সময়ত এক শপত খালে - “প্ৰভুৱে শপত খালে আৰু তেওঁ এই বিষয়ত নিজৰ মন পৰিৱৰ্তন নকৰিব: ‘তুমি চিৰকালৰ এজন পুৰোহিত’।” (aión g165) ২২ এই শপতৰ দ্বাৰাই যীচু উত্তমতাৰ এক বিধানৰ জামিনদাৰী হ'ল। ২৩ লেবী সকলৰ অনেকেই এজনৰ পাছত আন জন পুৰোহিত হ'ল আৰু যত্যু হোৱাৰ কাৰণে কোনো এজনে অন্তকাল পৰিচৰ্যা কৰি যাব নোৱাৰিলে। ২৪ কিন্তু যীচু চিৰকাল জীৱিত আছে বাবে তেওঁৰ পুৰোহিত পদো চিৰস্থায়ী। (aión g165) ২৫ সেয়েহে যি সকলে যীচুৰ মাধ্যমেই ঈশ্বৰৰ কায় চাপে, তেওঁলোকক যীচুৰে সম্পূৰ্ণকৈ উদ্বাৰ কৰিব পাৰে; কাৰণ তেওঁলোকৰ বাবে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবেদন কৰিবলৈ যীচু সদায় জীৱাই আছে। ২৬ এনেকুৱা নিষ্পাপ, শুদ্ধ, পৰিব্ৰ, পাপী সকলৰ পৰা প্ৰথক হোৱা এজন মহা-পুৰোহিত আমাৰ বাবে প্ৰয়োজন আছিল। আকাশ-মণ্ডলৰ উৰ্ধ্বতো তেওঁক তুলি নিয়া হৈছিল। ২৭ আন মহা-পুৰোহিত সকলৰ নিচিনাকৈ প্ৰতিদিনে প্ৰথমে নিজৰ আৰু তাৰ পাছত লোক

৮ এতিয়া আমি যি বিষয়ে কৰলৈ লৈছোঁ, তাৰ সাৰ কথা হৈছে, আমাৰ এজন মহা-পুৰোহিত আছে যি জন স্বৰ্গত মহিমায় সিংহাসনৰ সোঁফালে বাহিল। ২ তেওঁ মহা-পৰিব্ৰত স্থানত প্ৰকৃত উপাসনা তমুৰ পৰিচৰ্যাকাৰী হৈছোঁ সেই তমুৰ কোনো মৰ্ত্যৰ দ্বাৰা স্থাপন কৰা নহয়, কিন্তু প্ৰভুৰ দ্বাৰা স্থাপিত হৈছে। ৩ প্ৰতেক মহা-পুৰোহিতক বলি আৰু উপহাৰ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ নিযুক্ত কৰা হয়া এতকে এই মহা-পুৰোহিত সকলেও কিবা বস্ত উৎসৰ্গ কৰিব লাগে। ৪ কিন্তু শ্ৰীষ্ট যদি পথিকুলে থাকিলাল্লেখেন তেওঁ এজন পুৰোহিত হব নোৱাৰিলেহেতেন; কিয়নো আগৰ বিধান অনুসাৰে উপহাৰ আদি উৎসৰ্গ কৰিবলৈ মানুহ আছে; ৫ পুৰোহিত সকলৰ এই কাম স্বৰ্গীয় কামৰ এক নমুনা আৰু ছাঁয়া মাথোন। কিয়নো মোচিয়ে যেতিয়া সেই উপাসনা তমুটো নিৰ্মাণ কৰিবলৈ লৈছিল, তেতিয়া তেওঁক ঈশ্বৰে এই বুলি সৰ্কত কৰি দিছিল, “চাৰা, পাহাৰৰ ওপৰত তোমাক যি নমুনা দেখুওৱা হ'ল, ঠিক সেইদৈৰে নিৰ্মাণ কৰিবা।” ৬ কিন্তু এতিয়া, শ্ৰীষ্টক যি কাৰ্যত নিয়োগ কৰা হৈছে, সেয়া সেই মহা-পুৰোহিত সকলতকৈয়ো অধিক গুণে উত্তম। কাৰণ তেওঁ এক উত্তম বিধানৰ মধ্যস্থ হৈছে, যি বিধান আগতকৈ অধিক গুণে শ্ৰেষ্ঠ। এই বিধান, শ্ৰেষ্ঠ বিষয়ৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ ওপৰত স্থাপিত হৈছোঁ ৭ কিয়নো, সেই প্ৰথম বিধান নিৰ্দেশী হোৱা হ'লে, দিতীয়টোৱ কোনো প্ৰয়োজন নহ'লহেতেন। ৮ কিন্তু ঈশ্বৰে লোক সকলৰ মাজত দোষ-কুটি দেখাত কলে, “প্ৰভুৱে কৈছে, চোৱা! সময় আহিছে, মই ইস্তায়েলৰ আৰু যিহুদাৰ লোক সকলৰ সৈতে এটা নতুন নিয়ম সম্পন্ন কৰিম, ৯ যি সময়ত মই মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁলোকৰ ওপৰ-পুৰুষ সকলক হাতত ধৰি উলিয়াই আনিছিলো, সেই সময়ত তেওঁলোকৰ কাৰণে যি বিধান দিছিলোঁ, এই নতুন বিধান, সেই বিধান অনুসাৰে নহব। তেওঁলোকে মোৰ সেই বিধানত নচলিল বাবে মই আৰু তেওঁলোকলৈ মনোযোগ নিদিলোঁ। প্ৰভুৱে এই কথা কৈছে। ১০ প্ৰভুৱে পুনৰ কৈছে, ‘সেই সময়ৰ পাছত, ইস্তায়েল-বংশৰ কাৰণে মই এই নিয়ম স্থাপন কৰিম; ‘তেওঁলোকৰ চিতত মোৰ বিধান দিয়, আৰু তেওঁলোকৰ হৃদয়ত তাক লিখিম; মই তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হম আৰু

তেওলোক মোর লোক হ'ব।’ ১১ “প্রভুক জানা” এই বুলি একেবাৰতে সকলোৰে কাৰণে অতি পৰিত্ব স্থানত সোমাই নিজৰ প্ৰতিবেশীক আৰু নিজ ভায়েকক কোনো লোকে আমাৰ বাবে অনন্তকাল স্থায়ী মুক্তি উপাঞ্জন কৰিলৈ।
পুনৰ শিক্ষা নিদিবা কাৰণ সুৰূপ পৰা বৰলৈকে সকলোৰে (aiōnios g166) ১৩ ছাগ বা ভতৱাৰ তেজ আৰু চেঁটুৰীৰ ভস্ম, এই সকলো অশুচি মানুহৰ ওপৰত চতিয়াই তেওলোকৰ শৰীৰৰ শুচিতাৰ কাৰণে পৰিত্ব কৰে। ১৪ তেনেহলে যি জনে অনন্ত আত্মাৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নিৰ্দোষী বলি স্বৰূপে নিজকে উৎসৰ্গ কৰিলৈ, সেই শ্ৰীষ্টৰ তেজে আমাৰ বিবেকক মত কৰ্মৰ পৰা কিমান অধিক গুণে শুচি কৰিব। যাতে আমি জীৱনময় ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব পাৰোঁ। (aiōnios g166) ১৫

৯ সেই প্ৰথম ব্যৱস্থাত এই জগতত সেৱা উপাসনা

কৰিবলৈ নানা বিধান দিয়া হৈছিল আৰু উপাসনাৰ বাবে এটি বিশেষ মহা-পৰিত্ব স্থান আছিল। ২ সেই অনুসাৰে এটা তম্ভু নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল আৰু তাৰ ভিতৰত এটা কোঠালি যুগ্মত কৰিছিল। সেই তম্ভুৰ প্ৰথম অংশক ‘অতি পৰিত্ব স্থান’ বোলা হয়, তাতে দীপাধাৰ, মেজ আৰু ঈশ্বৰলৈ উৎসৰ্গ কৰা বিশেষ পিঠা থাকে। ৩ আৰু দ্বিতীয় আৰ্ব-কাপোৰৰ পাছফালে আন এটা অংশ আছিল, সেই অংশক ‘মহা-পৰিত্ব স্থান’ বোলা হৈছিল। ৪ এই অংশত ধুপ জলোৱাৰ কাৰণে সোণৰ বেদি আৰু ব্যৱস্থাৰ নিয়ম-চন্দুক আছিল; ইয়াৰ চাৰিওফালে সোণৰ পতা মৰা আছিল আৰু তাৰ ভিতৰত আছিল মাঙ্গা থকা সোণৰ ঘট, হাৰোণৰ লাখুটি আৰু বিধান থকা দুখন শিলৰ ফলি। ৫ সেই চন্দুকৰ ওপৰত প্ৰতাপৰ দুটা সোণৰ কৰ্বু আছিল, সিঁহত পাখিৰোৰে সেই চন্দুকৰ ঢাকনিৰ ওপৰত ছাঁ দি বাখিছিল। এই সকলোৰ বিষয়ে আমি এতিয়া ভাণি পাতি ক'বলৈ নোৱাৰিম। ৬ এইদৰে সেইবোৰ নিৰ্মিত হোৱাত পুৰোহিত সকলে উপাসনাৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিবলৈ প্ৰথম কোঠালিত সদায় সোমায়; ৭ কিন্তু দ্বিতীয়টোত হলে, কেৱল মহা-পুৰোহিতে অকলে বছৰেকেত এবাৰ সোমায়; তেওঁ নিজৰ পাপৰ কাৰণে আৰু মানুহৰেৰ নাজানি কৰা পাপৰ কাৰণে উৎসৰ্গ কৰা পশুৰ তেজ নোলোৱাকৈ নোসোমায়। ৮ ইয়াতে পৰিত্ব আত্মাই জনাইছে যে যিমান দিন এই প্ৰথম উপাসনাৰ তম্ভু থাকিব সিমান দিনলৈ সেই মহা-পৰিত্ব স্থানত সোমোৱা প্ৰৱেশৰ পথ খোলা নহ'ব। ৯ ই আজিৰ কাৰণে এটা দ্রষ্টাত স্বৰূপ; উৎসৰ্গিত বলি আৰু উপহাৰে উপাসনাকাৰীৰ বিবেকক সম্পূৰ্ণ স্বৰূপে নিখুঁত কৰিব পৰা নাই। ১০ এইবোৰ কেৱল আহাৰ, পানীয় আৰু নানা বিধ বাহ্যিক শুচিতাৰ স্থান; এই সকলো নতুন আদেশ নহালৈকে মাংসিক ধৰ্ম-বিধি মাত্ৰা ১১ ভাৰিয়ত মঙ্গলৰ মহা-পুৰোহিত স্বৰূপে শ্ৰীষ্ট আছিল, তেওঁ অধিক মহত্ত্ব আৰু অধিক সিদ্ধতাৰ পৰিত্ব তম্ভুৱেদি আছিল, এই তম্ভু মানুহৰ হাতেৰে বনোৱা নহয়, এই জগতৰ কোনো বন্ধুৱেদি নহয়। ১২ ছাগলীৰ আৰু দামুৰিৰ তেজৰ গুণে নহয়, কিন্তু তেওঁ নিজৰ তেজৰ গুণে শ্ৰীষ্ট

আমাৰ বাবে অনন্তকাল স্থায়ী মুক্তি উপাঞ্জন কৰিলৈ। (aiōnios g166) ১৩ ছাগ বা ভতৱাৰ তেজ আৰু চেঁটুৰীৰ ভস্ম, এই সকলো অশুচি মানুহৰ ওপৰত চতিয়াই তেওলোকৰ শৰীৰৰ শুচিতাৰ কাৰণে পৰিত্ব কৰে। ১৪ তেনেহলে যি জনে অনন্ত আত্মাৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে নিৰ্দোষী বলি স্বৰূপে নিজকে উৎসৰ্গ কৰিলৈ, সেই শ্ৰীষ্টৰ তেজে আমাৰ বিবেকক মত কৰ্মৰ পৰা কিমান অধিক গুণে শুচি কৰিব। যাতে আমি জীৱনময় ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিব পাৰোঁ। (aiōnios g166) ১৫ ঈশ্বৰে যি সকলক আমন্ত্ৰণ কৰি অনন্ত কালৰ অধিকাৰ দিয়াৰ প্রতিজ্ঞা কৰিছিল, তেওলোকে যেন তাক পায়, সেই কাৰণে শ্ৰীষ্টে নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থ হ'ল। তেওলোক সেইবোৰ অধিকাৰী হ'ব, কাৰণ প্ৰথম বিধান চলি থকাৰ সময়ত তেওলোকে যি পাপ কৰিলৈ, সেই পাপৰ পৰা তেওলোকক মুক্তি দিবলৈ শ্ৰীষ্টই আপোন প্ৰাণ দিলো (aiōnios g166) ১৬ কোনোবাই নিয়ম-পত্ৰ কৰি গ'লে, যি জনে নিয়ম কৰিছে তেওঁৰ মৃত্যুৰ প্ৰমাণ পোৱা আৱশ্যক। ১৭ মৃত্যু ঘটিলৈহে নিয়ম-পত্ৰ কাৰ্যকৰী হয়; কাৰণ নিয়ম কৰা জন জীয়াই থাকে মানে সেই নিয়ম-পত্ৰ কাৰ্যকৰী নহয়। ১৮ ঠিক সেইদৰে সেই প্ৰথম বিধান তেজৰ বিনে স্থাপন নহ'ল। ১৯ সকলো লোকৰ ওচৰত বিধানৰ প্রতিটো আদেশ যো৷ণা কৰাৰ পাছত মোচিয়ে দামুৰি আৰু ছাগৰ তেজ লৈ তাৰ লগত পানী মিহলাই উজ্জল বণ্ডা বৰণীয়া মেষৰ নোম আৰু এচোৰ বনেৰে সৈতে বিধান পুস্তক আৰু সকলো মানুহৰ ওপৰত চতিয়াই দিছিল। ২০ তেতিয়া তেওঁ কৈছিল “ঈশ্বৰে তোমালোকৰ উদ্দেশ্যে দিয়া যি বিধানৰ আজ্ঞা, এয়ে সেই নিয়মৰ তেজ।” ২১ উপাসনা তম্ভু আৰু উপাসনাৰ কামত ব্যৱহৃত সকলো পাত্ৰৰ ওপৰত মোচিয়ে সেইদৰে তেজ ছাটিয়াই দিছিল। ২২ বিধানৰ মতে প্ৰায় সকলোকেই তেজৰে শুচি কৰা হয়; তেজ উলিওৱা নহ'লে পাপ-মোচন নহয়। ২৩ এতেকে যি স্বৰ্গীয় বিষয়ৰ নকল মাত্ৰ, সেইবোৰ এই উপায়েৰে শুচি কৰা হোৱা আৱশ্যক; কিন্তু আচল যি স্বৰ্গীয় বিষয়, সেয়ে ইয়াতকৈ শ্ৰেষ্ঠ বলিদানৰ দ্বাৰাই শুচি কৰা হোৱা আৱশ্যক। ২৪ কিয়নো প্ৰকৃতিৰ প্ৰতিবৃপ্ম মাত্ৰ যি হাতে কৰা পৰিত্ব স্থান, সেয়া সত্যৰ নকলহে মাত্ৰ। শ্ৰীষ্ট সেই ঠাইত নোসোমাল; কিন্তু সম্পত্তি আমাৰ কাৰণে তেওঁ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপস্থিত হ'বলৈ স্বৰ্গতহে সোমাল। ২৫ কিন্তু মহা-পুৰোহিতে যেনেকৈ পৰৰ তেজ লৈ বছৰে বছৰে পৰিত্ব স্থানত সোমায়, তেনেকৈ তেওঁ বাবে বাবে নিজকে উৎসৰ্গ কৰিবলৈ যে সোমাল, এনে নহয়; ২৬ সেয়ে হোৱা হলে জগত স্থাপনৰে পৰা তেওঁ অনেকবাৰ দুখভোগ কৰিব লাগিলহেঁতেন; কিন্তু এতিয়া তেওঁ আত্ম-বলিদানৰ দ্বাৰাই পাপ নাশৰ আৰ্থে যুগবোৰ

শেষত এবাব মাথোন প্রকাশিত হ'ল। (aiōn g165) ২৭ আবু নিয়ম করিমা মই তেওঁলোকৰ হস্যত মোৰ বিধান গাঠি যেনেকে এবাব মাথোন মৰিবলৈ আবু তাৰ পাছত সোধ- দিম, আবু তেওঁলোকৰ মনত সেইবোৰ লিখি দিম; ১৭ এই বিচাৰ মানুহৰ কাৰণে নিৰূপিত আছে, ২৮ তেনেকে খীষ্টে কথা কোৱাৰ পাছত তেওঁ পুনৰ কয়: মই তেওঁলোকৰ পাপ অনেকৰ পাপৰ ভাৰ বৰৰ কাৰণে এবাব উৎসৃষ্ট হ'লত; আবু অধৰ্মৰোৰ পুনৰ সেঁৱৰণ নকৰিম। ১৮ সেয়েহে এবাব দ্বিতীয় বাৰ বিনাপাপে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰি থকা সকলক যেতিয়া সেই সকলো পাপ-মোচন কৰা হ'ল, এনে স্থলত তেওঁ পৰিত্রাণৰ অৰ্থে দৰ্শন দিব।

১০ কিয়নো বিধান ভাৰি মঙ্গলৰ ছায়া বিশিষ্ট হৈ, বিধান

সেইবোৰ বিষয়ৰ প্ৰকৃত বৃপ নহয় সেয়েহে যি সকল পুৰোহিতে ঈশ্বৰৰ উপাসনা কৰিবলৈ আছে, তেওঁলোকে বছৰ বছৰ একে বৃপে বাৰে বাৰে বলিদান কৰে; কিন্তু বিধানে সেইবোৰ দ্বাৰাই চাপি ঘোৱা সকলক কেতিয়াও সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰে। ২ পৰা হ'লে, উৎসৰ্গ কৰা স্থগিত হ'লহেতেন নহয় নে? কিয়নো আৰাধনাকাৰী সকল এবাব শুচকৃত হোৱা হ'লে, তেওঁলোকৰ কোনো পাপ বিবেক পুনৰ নাথাকিলেহেতেন। ৩ কিন্তু সেই সকলোবোৰৰ দ্বাৰাই বছৰে বছৰে পাপেহে সেঁৱৰণ কৰা হৈছে। ৪ কিয়নো পাপ গুচাবলৈ ভতৰা আবু ছাগলীৰ তেজৰ সাধ্য নাই। ৫ এই হেতুকে খীষ্টে জগতত সোমোৱা কালত কয়, তুমি বলিদান আবু নৈবেদ্যলৈ ইচ্ছা নকৰিলা, কিন্তু মোৰ বাৰে শৰীৰ যুগ্মত কৰিলা; ৬ হোমত আবু পাপার্থক বলিদানত তুমি সন্তুষ্ট নহ'লা; ৭ তেতিয়া মই কলোঁ, চোৱা মই আহিলোঁ, পুষ্টকত মোৰ বিষয়ে যেনেদৰে লিখা আছে, হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আহিলোঁ। ৮ তেওঁ পূৰ্বৰ বিৰণণ অনুসৰি কয়, “বলিদান, নৈবেদ্য, হোম আবু পাপার্থক বলিদানলৈ তুমি ইচ্ছা নকৰিলা, আবু সেইবোৰত সন্তুষ্টও নহ'লা,” যদিও এইবোৰ বলিদান বিধান অনুসৰি উৎসৰ্গ কৰা হয়। ৯ তাৰ পাছত ক'লে, “চোৱা মই তোমাৰ ইচ্ছা পালন কৰিবলৈ আহিলোঁ।” তেওঁ দ্বিতীয়টো স্থাপিত কৰিবৰ কাৰণে, প্ৰথমটো আতৰাই পেলালো। ১০ সেইবোৰে দ্বিতীয়টো স্থাপিত হোৱাৰ ঘোগেদি ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰে আমি যাচু খীষ্টৰ শৰীৰ বলিদান বৰূপে একেবাৰে উৎসৰ্গ কৰাৰ দ্বাৰাই পৰিত্বৰ্কৃত হলোঁ। ১১ প্ৰতিজন পুৰোহিতে থিয় হৈ দিনে দিনে সেৱা কাৰ্য কৰি, যি প্ৰকাৰৰ বলিদানে কেতিয়াও পাপ গুচাব নোৱাৰে, সেই একে প্ৰকাৰৰ বলিদান বাৰে বাৰে উৎসৰ্গ কৰি থাকে; ১২ কিন্তু খীষ্টে হ'লে, একমাত্ৰ পাপার্থক বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে আবু সদাকালৰ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ সেঁফালে বহিল। ১৩ তেতিয়াৰে পৰা তেওঁ শক্র সকলক তেওঁৰ ভৰি-গীৱা নকৰা পৰ্যান্ত অপেক্ষা কৰি আছে। ১৪ কাৰণ তেওঁ পৰিত্ব কৰা সকলক একমাত্ৰ নৈবেদ্যৰ দ্বাৰাই সদাকালৰ অৰ্থে পৰিত্বৰ্কৃত কৰিলে। ১৫ ইয়াৰ উপৰি পৰিত্ব আত্মায়ো আমাক সাক্ষ্য দিছে; সেয়েহে থথমে তেওঁ কৈছে, ১৬ সেই দিনৰ পাছত প্ৰভুৱে কৈছে, তেওঁলোকে সৈতে মই এই

পাপৰ বাবে পুনৰ বলিদান কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। ১৯ এতেকে, হে ভাই সকল, সেই মহা-পৰিত্ব স্থানত প্ৰৱেশ কৰাৰ সম্পূৰ্ণ অধিকাৰ আমাৰ আছো যীচুৰ তেজৰ গুণত আমি নিৰ্ভিকতাৰ সৈতে সেই ঠাইত প্ৰৱেশ কৰিব পাৰোঁ। ২০ তেওঁ আমাৰ কাৰণে সেই আৰ-কাপোৰৰ মাজেদি এটা পথ মুকলি কৰিলে অৰ্থাৎ তেওঁৰ শৰীৰৰ যোগেদি আমাৰ বাবে সেই পথে মুকলি কৰি দিলে, সেই পথ মনুন আবু জীৱনময়। ২১ আবু আমাৰ কাৰণে ঈশ্বৰৰ গৃহৰ ওপৰত নিযুক্ত এজন মহান পুৰোহিত থকাত, ২২ সেয়েহে আহক, আমাৰ হস্য কু-বিবেকৰ পৰা নিৰ্মল কৰা হোৱাত, সত্য হস্যৰ সহিত সম্পূৰ্ণ নিশ্চয়তাযুক্ত বিশ্বাসেৰে ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি যাওঁহক, ২৩ এতিয়া আহক, আমাৰ শৰীৰো শুদ্ধ পানীৰে ধুউৱা হোৱাত, আমি স্বীকাৰ কৰা আশা দৃঢ় বৃপে ধৰি বাখোঁহক; কিয়নো যি জনে প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে তেওঁ বিশ্বাসী। ২৪ সেয়েহে সকলোৱে প্ৰেমত আবু সৎকৰ্মত উদগাপি দিবলৈ পৰম্পৰে গভীৰ ভাৰে চিন্তা কৰি চাওঁ আহক; ২৫ কোনো কোনো জনৰ দন্তৰ মতে আমি গোট হৈ সমৰেত হোৱাৰ অভ্যাস ত্যাগ নকৰোঁ আহক; কিয়নো দিন যিমান ওচৰ হৈ আহিছে, সিমানে অধিকক্ষে পৰম্পৰে পৰম্পৰক উদগাওহক। ২৬ যদি সত্যৰ তত্ত্ব-জ্ঞান পোৱাৰ পাছত আমি জানি শুনি পাপ-আচৰণ কৰোঁ, তেনেহলে পাপৰ কাৰণে বলিদান কৰা পুনৰ বাকী নাথাকে; ২৭ কেৰেল সোধ-বিচাৰ এক বকম ভয়ংকৰ অপেক্ষা, আবু ঈশ্বৰৰ বিপক্ষ সকলক গ্ৰাস কৰিবলৈ উদ্যাত হৈ থকা অনন্ত জুইৰৈ থাকিব। ২৮ যি কোনোৱে মোচিৰ বিধান অৱহেলা কৰে, তেওঁ দুই বা তিনি সাক্ষীৰ প্ৰমাণেৰে, নিৰ্দ্যৱাবে মৰিব লগা হয়। ২৯ তেনেহলে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক যি জনে ভৱিৰ তলত গচকে, আবু নিয়মৰ যি তেজৰ দ্বাৰাই তেওঁ পৰিত্বৰ্কৃত হৈছিল, সেই তেজক যি জনে অণুচি কৰে, আবু অনুগ্ৰহৰ আত্মাৰ অপমান কৰে, সেই জন আপোনালোকৰ বিবেচনা অনুসৰি, তেওঁ তাতকৈ কিমান দুৰ্ঘোৰ দণ্ডৰ যোগ্য-পাত্ৰ বুলি গণিত হ'ব। ৩০ কিয়নো আমি জানো, তেওঁ কৈছে, “প্ৰতিশোধ লোৱা মোৰ কৰ্ম, মইহে প্ৰতিফল দিম;” আবু কৈছে, “প্ৰভুৱে নিজৰ লোক সকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবা।” ৩১ জীৱনময় ঈশ্বৰৰ হাতত পৰা অতি ভয়ংকৰ কথা। ৩২ সেই পূৰ্বকালৰ দিনবোৰ সেঁৱৰণ কৰক, আপোনালোকে পোহৰ পোৱাৰ পাছত, যিৰোৰ দুখ আবু কষ্ট তোগ কৰিব লগা হৈছিল, তথাপি আপোনালোক স্ত্ৰিৰ আছিল। ৩৩

কেতিয়াবা লোক সকলে আপোনালোকক প্রকাশ্যে নিন্দা দোষী করি, নিজে বিশ্বাসমূলক ধার্মিকতার অধিকারী হ'ল। করিছিল আরু বহু মানুহৰ সম্মুখত আপোনালোক নির্বাচিত ৮ ইশ্বরত বিশ্বাস আছিল কাবণে ঈশ্বরে যেতিয়া অব্রাহামক হৈছিল। কেতিয়াবা অন্য লোকৰ ওপৰত আপোনালোকৰ আহ্বান কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ বাধ্য হ'ল, আরু তেওঁক যি দৰে নির্যাতন হোৱা দেখি, আপোনালোকেও সেই দেশ দিম বুলি ঈশ্বরে কৈছিল, সেই দেশ অধিকাব কৰিবৰ লোক সকলক সহানুভূতি দেখুৱাইছিল। ৩৪ যি সকল বাবে তেওঁ গৈছিল; আরু ক'লৈ যাব লাগে, সেই বিষয়ে কাৰাগাৰত বন্দী আছিল, আপোনালোকে তেওঁলোকক নাজানিও ওলাই গৈছিল। ৯ এইদৰে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁ সাহায্য কৰিছিল আৰু তেওঁলোকৰ দুখত সহানুভূতিশীল বিদেশীৰ দৰে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত প্ৰবাসী হৈ থাকিলা সেই হৈছিল। আপোনালোকৰ কোনো বস্তু কোনোবাই বাজেয়াণ্ড একে প্ৰতিজ্ঞাৰ সহাধিকাৰী ইচহাক আৰু যাকোবৰ সহিত কৰিলেও, আপোনালোকে আনন্দ কৰিছে, কাৰণ তমুত বাস কৰিছিল; ১০ কিয়নো যি নগৰৰ প্ৰতিহাপক আপোনালোকে জানিব পাৰিছে যে, ইহিবোৰ বস্তুটকৈ আৰু নিৰ্মাণকৰ্ত্তা ঈশ্বৰ, সেই ভিত্তিমূল থকা নগৰৰ বাবে উৎকৃষ্ট আৰু চিৰস্থায়ী এটা সম্পদ আপোনালোকৰ বাবে তেওঁ অপেক্ষা কৰি আছিল। ১১ বিশ্বাসৰ মোণ্ডি অব্রাহাম আছো ৩৫ এতকে আপোনালোকে সাহস নেহেৰুৱাব, আৰু চাৰায়ো অতিৰিক্ত বয়সত বংশ উৎপাদনৰ শক্তি সেই সাহসে আপোনালোকৰ মহা-পুৰুষৰ আনি দিবা ৩৬ পালে; কিয়নো তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰা জনক বিশ্বাসী বুলি কিয়নো আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছা পালন কৰি প্ৰতিজ্ঞাৰ জ্ঞান কৰিছিল। ১২ এই হেতুকে এজনৰ পৰা, সেই মৃত্যু ফল যেন পায়, তাৰ বাবে আপোনালোকৰ ধৈৰ্যৰ প্ৰয়োজন তুল্য জনৰ পৰাই, লেখত আকাশৰ তৰাবোৰৰ সমান, আছে। ৩৭ কিয়নো অলপতে আহিব লগা জন আহিব আৰু সাগৰৰ তীৰত থকা বালিৰ নিচিনা অসংখ্য লোক ধৰিছে, পলম নকৰিব। ৩৮ কিন্তু মোৰ ধার্মিক জন বিশ্বাসৰ উৎপন্ন হ'ল। ১৩ সেই সকলো বিশ্বাসত মৰিল; তেওঁলোকে দ্বাৰাই জীৱাই থাকিব; কিন্তু যদি হঁহকি যায়, তেনেহলে প্ৰতিজ্ঞাবোৰ ফল নাপালে; কিন্তু দূৰেতে সেইবোৰক মোৰ প্রাণ সেই জনত সন্তুষ্ট নহ'ব। ৩৯ কিন্তু যিবোৰে দেখি নমক্ষাৰ কৰিছিল; আৰু নিজে যে পৃথিবীত বিদেশী সৰ্বনাশলৈ হঁহকি যায়, আমি তেওঁলোকৰ মাজৰ নহওঁ; আৰু প্ৰবাসী, তাক স্বীকাৰ কৰিছিল। ১৪ কিয়নো যি সকলে আমি জীৱাত্মাৰ বৰক্ষা লাভ কৰিবৰ বাবে বিশ্বাস কৰা এনেকুৱা কথা কয়, তেওঁলোকে যে নিজ দেশ বিচাৰিছে, সকলৰ মাজৰহে হৈছোঁ।

১১ বিশ্বাস হৈছে, আশা কৰা বিষয়ৰ নিশ্চিত জ্ঞান,

অদৃশ্য বিষয়ৰ প্ৰমাণ প্ৰাপ্তি। ২ কিয়নো তাতেই বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমাৰ বৃদ্ধ পুৰুষ সকলে সাক্ষ্য পালে। ৩ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই আমি বুজিলো যে, সৃষ্টি খন ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ যোণোদ্ধাপন কৰা হ'ল; তাতে দৃশ্যবস্তুৰে যে প্ৰকাশিত বস্তুবোৰৰ পৰা উৎপন্ন কৰা হ'ল, এনে নহয়। (aión g165) ৪ বিশ্বাসৰ গুণে হেবলে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে কয়িনতকৈয়ো উত্তম বলিদান উৎসৰ্গ কৰিলে; আৰু তাৰ দ্বাৰায়েই, তেওঁ যে ধার্মিক, ইয়াৰে সাক্ষ্য পালে ঈশ্বৰে তেওঁৰ উপহাৰৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিছিল; আৰু তাৰ দ্বাৰাই তেওঁ মৃত হৈয়ো এতিয়ালোকে কথা কৈ আছে। ৫ বিশ্বাসৰ গুণে, হনোকে মৃত্যু নেদেখিবৰ কাৰণে, তেওঁক লোকান্তৰলৈ নিয়া হ'ল; তাতে তেওঁক পোৱা নগ'ল; কিয়নো ঈশ্বৰে তেওঁক লোকান্তৰলৈ নিলে; কাৰণ লোকান্তৰলৈ নিয়াৰ পূৰ্বেই, তেওঁ যে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰিলে, ইয়াৰ সাক্ষ্য পালে। ৬ কিন্তু বিনা বিশ্বাসেৰে ঈশ্বৰক সন্তুষ্ট কৰা অসাধ্য; কিয়নো, ঈশ্বৰ যে আছে, আৰু তেওঁ যে তেওঁক বিচাৰা লোকৰ পুৰুষাৰ দিউঁতা হয়, ইয়াকে তেওঁৰ ওচৰলৈ চপা মানুহে বিশ্বাস কৰিব লাগে। ৭ বিশ্বাসৰ গুণে নোহে, তাৰি বিষয়ত আদেশ পাই ভয়তে নিজৰ পৰিয়ালৰ পৰিব্ৰান্তৰ অৰ্থে এখন জাহাজ নিৰ্মাণ কৰিলে, আৰু তাৰ দ্বাৰাই জগতক

ইয়াকে প্ৰকাশ কৰে। ১৫ তেওঁলোকে যি দেশৰ পৰা ওলাই আহিছিল, তালৈ মন কৰা হ'লে, অৱশ্যে উলটি যাবলৈ সুসময় পালেহেতেল। ১৬ কিন্তু এতিয়া তেওঁলোকে তাতকে এটি উত্তম স্বৰ্গীয় দেশলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰে; এই হেতুকে ঈশ্বৰে, তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ বুলি প্ৰথ্যাত হ'বলৈ লাজ নাপায়; কিয়নো তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ এখন নগৰ যুগ্মত কৰিলে। ১৭ অব্রাহাম পৰীক্ষিত হোৱাত, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচহাকক উৎসৰ্গ কৰিলো হয়, তেওঁ আনন্দেৰে সেই প্ৰতিজ্ঞা গ্ৰহণ কৰি নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰক উৎসৰ্গ কৰিলে, ১৮ যি জনৰ বিষয়ে কৈছিল, “ইচহাকৰ জৰিয়তে তোমাৰ বংশধৰ সকলক দেখা পাবা।” ১৯ কাৰণ ঈশ্বৰে যে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰাও তুলিব পাৰে, ইয়াকে অব্রাহামে দৃঢ় বিশ্বাস কৰিছিল, আৰু তাৰ পৰা দৃষ্টান্ত স্বৰূপে তেওঁক পুনৰায় পালেও। ২০ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই ইচহাকে ভবিষ্যত বিষয়ৰ কথাত যাকোৰ আৰু এচোক আশীৰ্বাদ কৰিলে। ২১ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যাকোৰে, মৰণ-কালত যোচেফৰ পুত্ৰ দুজনৰ প্ৰতিজ্ঞনক আশীৰ্বাদ কৰিলে; আৰু নিজৰ লাখুটিৰ মূৰত ভৰ দি, ভজনাও কৰিলে। ২২ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যোচেফে অস্তিম কালত মিচৰ দেশৰ পৰা ইস্রায়েলৰ সন্তান সকলক ওলাই যোৱাৰ বিষয়ে উল্লেখ কৰিলে, আৰু নিজৰ অস্তিৰ বিষয়ে আদেশ দিলে। ২৩ মোচিৰ জন্ম হোৱাত মাক-বাপেকে তিনি মাহলৈকে তেওঁক লুকুৱাই

থোৱা হৈছিল; বিশ্বাস আছিল কাৰণে তেওঁলোকে তেনেকৈ ঈশ্বৰে আমাৰ কাৰণে কোনো শ্ৰেষ্ঠ বিষয় যুগ্মত কৰি বখাৰ বিধিছিল।

সুন্দৰ; আৰু বজাৰ আজালৈ তেওঁলোকে ভয় নকৰিলে।

২৪ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই মোটি বয়সত বৃদ্ধি পায় বাঢ়িবলৈ ধৰিলে, আৰু ফোৰণৰ জীয়েকৰ পুত্ৰ বুলি প্ৰথ্যাত হ'বলৈ অস্থীকাৰ কৰিলে; ২৫ কিয়নো তেওঁ পাপৰ অলপদিনীয়া সুখভোগ কৰাতকৈ, ঈশ্বৰ লোকৰ লগত দুখভোগ কৰাকে মনোনীত কৰিলে, ২৬ আৰু মিচৰৰ সকলো সম্পত্তিটকৈ শ্ৰীষ্টৰ নিন্দা মহা ধন জ্ঞান কৰিলে, কিয়নো তেওঁ পুৰুষৰ দানলৈ দৃষ্টি কৰিছিল। ২৭ বিশ্বাসৰ গুণে তেওঁ বজাৰ ক্ৰোধলৈ ভয় নকৰি, মিচৰ দেশ ত্যাগ কৰিলে; কিয়নো অদৃশ্য জনক দেখা পোৱাৰ দৰে তেওঁ থিৰে থাকিল। ২৮ আৰু পথমে জন্ম পোৱা সকলৰ সংহাৰকৰ্ত্তাই তেওঁলোকক স্পৰ্শ নকৰিবৰ কাৰণে, তেওঁ বিশ্বাসৰ গুণে নিষ্ঠাৰ-পৰ্ব পালন আৰু তেজ লগোৱা কাৰ্য কৰিলে। ২৯ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকে, শুকান মাটিয়েনি যোৱাৰ দৰে, লোহিত সাগৰৰ মাজেদি যাত্রা কৰিলে; কিন্তু মিচৰ দেশৰ লোক সকলে আহিবলৈ চেষ্টা কৰোতে তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰা হ'ল। ৩০ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই সাত দিন যিৰীহোৰ গড় প্ৰদক্ষিণ কৰোতে সেই গড় খী পৰিল। ৩১ বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই বাহাৰ বেশ্যাই চোৰাচোৱা সকলক শাস্তিৰে আলহীয়ুৰে গ্ৰহণ কৰোতে, অবাধ্য সকলৰ লগত তেওঁ বিনষ্ট হ'ল। ৩২ আৰু অধিক কি ক'ম, গিদিয়োন, বাৰাক, চিমচোন, যিশুহ, দায়ুদ, চৰুলেল, আৰু ভাৱাদী সকল, এই সকলোৰে বৃত্তান্ত ক'বলৈ গলে সময় নোজোৰে; ৩৩ তেওঁলোকে বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই নানা বাজ্য পৰাজয় কৰিলে, ধাৰ্মিকতাৰ কৰ্ম কৰিলে, প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল পালে, সিংহবোৰ মুখ বন্ধ কৰিলে, অগ্ৰিৰ তাপ নুমুৱালৈ, ৩৪ তৰোৱালৰ মুখৰ পৰা হাত সারিলে, দুৰ্বলতাৰ পৰাও বলৱত্ত হ'ল, যুদ্ধত পৰাক্ৰমী হ'ল, অন্য জাতিৰ সৈন্যবোৰক হৰুৱালৈ। ৩৫ তিৰোত সকলে নিজ মৃত লোকক পুনৰুৰুনৰ দ্বাৰাই পুনৰায় পালে; আৰু আন লোক সকলে শ্ৰেষ্ঠ পুনৰুৰুনৰ ভাগী হ'বৰ কাৰণে, মুক্তি অগ্রাহ্য কৰি, যত্নণা-যন্ত্ৰত প্ৰহাৰৰ দ্বাৰাই হত হ'ল। ৩৬ আন আন মানুহে বিদ্রপ আৰু চাৰুকৰ কোৰ, বদ্ধন আৰু বদ্ধীশালৰ পৰীক্ষা পালে; ৩৭ তেওঁলোকক শিল দলিয়াই মৰা হ'ল, কৰতেৰে ফলা হ'ল, তেওঁলোক নানা ধৰণৰ পৰীক্ষাৰে পৰীক্ষিত হ'ল; তেওঁলোকক তৰোৱালেৰে বধ কৰা হ'ল; তেওঁলোকে দীনহীন, আৰু ক্ৰেশ আৰু অত্যাচাৰ প্ৰাণ্টহৈ, মেষ আৰু ছাগলীৰ ছাল পিঙ্কি ফুৰিছিল; ৩৮ (এই জগত তেওঁলোকৰ যোগ্য নাছিল;) তেওঁলোক নিৰ্জন ঠাইত, পৰ্বতত, গুহাত, আৰু পৃথিবীৰ গহুৰত ফুৰিছিল; ৩৯ এই সকলোৱে, বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই সাক্ষ্য পালেও, প্ৰতিজ্ঞাৰ ফল নাপালৈ; ৪০ কিয়নো

১২ এতেকে ঈমানবোৰ সাক্ষীয়ে আমাৰ চাৰিওফালে বেৰি থকা দেখি, আহক, আমিও আটাই বাধা আৰু

আমাৰ লগ ধৰি থকা পাপ দূৰ কৰি আমাৰ আগত থকা দৌৰৰ পথত ধৈৰ্যে দৌৰোহঁক, ২ আহক আমাৰ বিশ্বাসৰ আদি আৰু সিদ্ধিকৰ্ত্তা যীটুলৈ চাই থাকোহঁক; তেওঁ তেওঁৰ আগত থকা আনন্দৰ কাৰণে অপমানকে হৈয়জ্ঞান কৰি, ক্ৰুচ যত্নণা সহন কৰি, ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ সৌৰ্ফালে বহিল। ৩ এতেকে আপোনালোকে যেন নিজ নিজ প্ৰাণৰ ক্লান্তিত ক্লান্ত নহৰ, এই কাৰণে যি জনে নিজৰ বিৰুদ্ধে কৰা পাপী সকলৰ এনে প্ৰতিবাদ সহন কৰিছিল, তেওঁলৈ মনোযোগ কৰোঁ আহক। ৪ আপোনালোকে পাপৰ লগত যুদ্ধ কৰি এতিয়াও তেজ বোৱালৈকে প্ৰতিৰোধ কৰা নাই; ৫ আৰু যি আশ্বাসৰ বাণীয়ে, পুত্ৰ বুলি আপোনালোকৰ লগত কথা-বাৰ্তা কৰিছে, বোলে- “হে মোৰ পুত্ৰ প্ৰভুৰ শাসন হৈয়জ্ঞান নকৰিবা, আৰু তেওঁৰ পৰা অনুযোগ পালে ক্লান্ত নহৰা”; ৬ কিয়নো প্ৰভুৰে যাক প্ৰেম কৰে, তেওঁক শান্তি দিয়ে, আৰু তেওঁ গ্ৰহণ কৰা প্ৰতিজ্ঞন পুত্ৰক কোৰায়; এই কথা আপোনালোকে পাহৰিলে। ৭ আপোনালোকে যি সহন কৰি আছে, সেয়ে আপোনালোকৰ শাসনৰ অৰ্থে, ঈশ্বৰে পুত্ৰ সকলৰ প্ৰতি যেনেকৈ, তেনেকৈ আপোনালোকৰ প্ৰতিও ব্যৱহাৰ কৰি আছে; কিয়নো পিতৃত্বে শান্তি নিদিয়া এনে কোন পুত্ৰ আছে? ৮ কিন্তু সকলোৱে যি শাসনৰ সহভাগী হ'ল, আপোনালোকে যদি তাৰ ভাগী নহয়, তেনেহলে আপোনালোক জাৰিহে পুত্ৰ নহয়। ৯ ইয়াৰ বাহিৰেও আমাৰ মাধ্যসিক পিতৃ সকল শাসনকৰ্ত্তা আছিল, আৰু আমি তেওঁলোকক সমাদৰ কৰিছিলোঁ; পাছত তাতকৈ, যি জন আত্মা সমূহৰ পিতৃ, তেওঁৰ বশীভূত হৈ জীৱন-ধাৰণ নকৰিম নে? ১০ তেওঁলোকে হ'লে, যেনেকৈ উচিত দেখিছিল, তেনেকৈ অলপ দিনৰ কাৰণে শান্তি দিছিল; কিন্তু তেওঁ হ'লে আমাৰ হিতৰ কাৰণে, অৰ্থাৎ আমি যেন তেওঁৰ পৰিব্ৰাতাৰ ভাগী হওঁ, তাৰ কাৰণে শান্তি দিছে। ১১ সকলো শান্তি উপস্থিতি সময়ত আনন্দৰ বিষয় নহয়, কিন্তু দুখৰ বিষয় যেন দেখা যায়, তথাপি পাছত তাৰ দ্বাৰাই অভ্যাস পোৱা লোক সকলক ধাৰ্মিকতাৰ শান্তিযুক্ত ফল দিয়ে। ১২ এই কাৰণে আপোনালোকে ওলমি পৰা হাত আৰু জৰ্জ আঁঝু পোন কৰক; ১৩ আৰু খোৱাই যেন বিপথামী নহয়, বৰং সুস্থ হয়, এই কাৰণে নিজ নিজ ভৰ লৈ, পোন বাট কৰক। ১৪ সকলোৱে সহিত এক্য, আৰু যি পৰিব্ৰাতাৰ অবিহনে কোনেও প্ৰভুৰ দৰ্শন নাপাব, সেই আৰু পৃথিবীৰ গহুৰত ফুৰিছিল; ১৫ পাছত জানো কোনোৱে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহবিহীন হয়, বা কোনো তিতাৰ মূল ওলাই

আপোনালোকৰ বিঘনি জন্মেৱাত, তাৰ দ্বাৰাই অধিক কৰি তেওঁলোকক সোঁৱৰণ কৰক; নিজেও শৰীৰত জীয়াই ভাগ অশুচি হৈ যায়; ১৬ বা এসাঁজ আহাৰৰ কাৰণে থকা বুলি জ্ঞান কৰি অত্যাচাৰ পোৱা সকলক সোঁৱৰণ নিজে জ্যোঁথাধিকাৰ বেচা যি এচো, তেওঁৰ নিচিনা কোনো কৰক। ৪ সকলোৱে মাজত বিবাহ আদৰণীয়, আৰু তাৰ ধৰ্মনিন্দক, বা কোনো ব্যভিচাৰী হয়, তালৈ সারাধানে দৃষ্টি শয্যা শুচি হওক; কিয়নো ব্যভিচাৰী আৰু পৰস্তীগামী বাখিবা। ১৭ কিয়নো আপোনালোকে জানে যে, এচোৱে সকলৰ সোধ-বিচাৰ ঈশ্বৰে কৰিব। ৫ আপোনালোকৰ পাছত সেই আশীৰ্বাদৰ অধিকাৰী হ'বৰ বাবে ইছা কৰিলে আচাৰ-ব্যৱহাৰ নিৰ্জ্ঞাতী হওক, অৰ্থাৎ ধন সম্পত্তিক আৰু চকুলোৱে স্বয়ত্নে বিচাৰিলতা, আগ্রাহ্য হ'ল, কাৰণ প্ৰেম কৰা নহওক; আপোনালোকৰ যি আছে, তাতে তেওঁ মন-পালটন কৰিবলৈ ঠাই নাপালে। ১৮ কিয়নো আপোনালোক সন্তুষ্ট হৈ থাকক; কিয়নো তেৱেঁ কৈছে, স্পৰ্শনীয় আৰু অগ্নিৰে প্ৰজলিত পৰ্বত ক'লা বৰণীয়া মেঘ, মই তোমাক কেতিয়াও নেৰিম, কেতিয়াও ত্যাগ নকৰিম। আনন্দৰ, ধূমুহা, বতাহ, তুৰীৰ ধৰনি, আৰু বাক্যৰ শব্দ, ৬ এতেকে আমি সাহসেৱে ক'ব পাৰোঁ যে, প্ৰভু মোৰ এইবোৰ ওচৰলৈ আপোনালোক অহা নাই; ১৯ সেই মাত সহায়কৰ্তা; মই ভয় নকৰিম; মানুহে মোক কি কৰিব? শুনা লোক সকলে এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যে, তেওঁলোকক ৭ আপোনালোকৰ যি নায়ক সকলে আপোনালোকক যেন পুনৰ কোনো বাক্য কোৱা নহয়; ২০ কিয়নো কোনো ঈশ্বৰৰ বাক্য কৈ গ'ল, তেওঁলোকক সোঁৱৰণ কৰক; পশুৱেও যদি সেই পৰ্বত স্পৰ্শ কৰে, তেনেহলে তাক আৰু তেওঁলোকৰ জীৱন, আচৰণৰ শেষগতি চাই-চিস্তি, শিল দলিয়াই মৰা হ'ব, এই আজ্ঞা তেওঁলোকে সহিব তেওঁলোকৰ বিশ্বাসৰ অনুকৰী হওক। ৮ যৈচু ঝীষ্ট কালি, নোৱাৰিলো, ২১ আৰু সেই দৰ্শন এনে ভয়ঙ্কৰ যে, মোচিয়ে আজি, আৰু চিৰকাললৈকে সেই একে হৈ আছে। (aiōn g165) কৈছিল, মই বৰ ভয় পাই কঁপি আছোঁ; ২২ কিন্তু চিয়োন ৯ আপোনালোক নানা বিধ নতুন শিক্ষাৰ দ্বাৰাই বিপথে পৰ্বত, জীৱনময় ঈশ্বৰৰ নগৰ, স্বৰ্গীয় যিৰুচালোম, আৰু চালিত নহ'ব; কিয়নো সেই আহাৰ ব্যৱহাৰ কৰা সকলৰ তাত দহ হাজাৰ স্বৰ্গৰ দৃতে গুণ-কীৰ্তন কৰে। ২৩ স্বৰ্গত হিতজনক নহ'ল, সেই আহাৰৰ দ্বাৰাই নহয়, অনুগ্ৰহৰ নাম লিখা প্ৰথমে জন্ম পোৱা সকলৰ মহাসভা আৰু মণ্ডলী, দ্বাৰাইহে হৃদয় স্থিৰ কৰা ভাল। ১০ যি বেদিত ভোজন সকলোৱে বিচাৰকৰ্তা ঈশ্বৰ, সিদ্ধ হোৱা ধাৰ্মিক লোক কৰিবলৈ তম্ভুত আৰাধনা কৰা সকলৰ ক্ষমতা নাই, এনে সকলৰ আত্মা সমূহ, ২৪ নতুন নিয়মৰ মধ্যস্থ যৈচু, আৰু এটি বেদি আমাৰ আছে। ১১ কিয়নো যি প্ৰাণীৰ তেজ হেবলতকৈ অতি উত্তম কথা কওঁতা শাস্তি কৰা তেজ, পাপৰ বলিদান স্বৰূপে মহা-পুৰোহিতৰ দ্বাৰাই পৰিত্ব স্থানৰ এই সকলোৱে ওচৰলৈ আপোনালোক আহিল। ২৫ ভিতৰলৈ নিয়া হয়, সেইবোৰৰ শৰীৰ ছাউনিৰ বাহিৰে সারধান, বাক্য কওঁতা জনক আপোনালোকে অগ্রাহ্য পোৱা যায়। ১২ এই কাৰণে যৈচুৱেও, তেওঁৰ নিজৰ তেজৰ নকৰিব, কিয়নো যি জনে পৃথিবীত আদেশ দিছিল সেই দ্বাৰাই লোক সকলক পৰিত্ব কৰিবলৈ, নগৰৰ দুৱাৰৰ জনক অগ্রাহ্য কৰা সকলেই যদি নাসাৰিল, তেনেহলে বাহিৰত মৃত্যুভোগ কৰিলে। ১৩ এতেকে আহক, তেওঁৰ যি জনে স্বৰ্গৰ পৰাই আদেশ দিলে, তেওঁৰ কৰা বিমুখ নিন্দাবৃপ্ত ভাৰৰৈ, ছাউনিৰ বাহিৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ আমি হলে আমি যে নাসাৰিম; এই কথা কিমান অধিক গুণে যাওঁহক। ১৪ কিয়নো ইয়াত আমাৰ কোনো চিৰহায়ী নিষ্য! ২৬ তেতিয়া তেওঁৰ ধৰনিয়ে পৃথিবী লৰাইছিল; নগৰ নাই; কিন্তু আমি সেই ভাৰি নগৰ বিচাৰি আছোঁ। কিন্তু এতিয়া তেওঁ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, বোলে, আৰু এবাৰ মই ১৫ এতেকে আহক, আমি তেওঁৰেই দ্বাৰাই সদায় ঈশ্বৰৰ কেৱল পৃথিবী লৰাম, এনে নহয় আকাশকো লৰাম। ২৭ উদ্দেশ্যে স্তৱৰূপ যজ্ঞ, তেওঁৰ নাম স্বীকাৰকাৰী ওঁঠৰ ফল ইয়াতে, ‘আৰু এবাৰ’, এই শব্দই, অলৱ বস্তুৰোৰ থাকিবৰ উৎসর্গ কৰোঁহক। ১৬ কিন্তু উপকাৰ আৰু সহভাগিতাৰ কাৰণে, নিৰ্মিত বস্তুৰ দৰে লৰোৱা বস্তুৰোৰ দূৰ কৰা কাৰ্য নাপাহৰিব; কিয়নো এনে যজ্ঞত ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হয়। ১৭ বুজাইছে। ২৮ এই হেতুকে আমি অলৱ বাজ্যৰ অধিকাৰী আপোনালোকে আপোনালোকৰ নায়ক সকলক মান্য কৰি হোৱাত, আহা, যি অনুগ্ৰহ দ্বাৰাই আমি ভক্তি আৰু ভয়েৱে তেওঁলোকৰ বশীভূত হওক; কিয়নো হিচাপ দিব লগা লোক সন্তোষজনক বৃপ্তত ঈশ্বৰৰ আৰাধনা কৰিব পাৰোঁ, সেই সকলৰ দৰে তেওঁলোকে আপোনালোকৰ প্ৰাণৰ কাৰণে অনুগ্ৰহ গ্ৰহণ কৰি লওঁহক; ২৯ কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ প্ৰহৰী কাৰ্য কৰিছে; এতেকে তেওঁলোকে যেন সেই কৰ্ম গ্ৰাসকাৰী অগ্নিস্বৰূপ।

১৩ ভাত্-প্ৰেম চলি থাকক। ২ আপোনালোকে অতিথি সেৱা নাপাহৰিব; কিয়নো তাৰ দ্বাৰাই কোনো কোনোৱে নাজনাকৈয়ে স্বৰ্গৰ দৃত সকলকেই আলহী সুধিলে। ৩ বন্দীয়াৰ সকলক লগৰ বন্দীয়াৰ যেন গণ্য

তেওঁলোকৰ বশীভূত হওক; কিয়নো আৰ্তস্বৰেৰে কৰিলে আপোনালোক একো হিত নহ'ব। ১৮ আপোনালোকে আমাৰ কাৰণেও প্ৰাৰ্থনা কৰিব; কিয়নো আমি ও আমাৰ সৎ বিবেক আৰু সকলো বিষয়তে সদাচৰণ কৰিবলৈ ইছা কৰি

আছোঁ, আরু ইয়াক আমি দৃঢ় প্রত্যয় করোঁ; ১৯ কিন্তু মোক
যেন পুনৰ আংপোনালোকৰ বাবে সোনকালে দিয়া হয়,
এই কাৰণে প্ৰার্থনা কৰিবলৈ মই আংপোনালোকক অধিক
মিনতি কৰিছোঁ। ২০ শান্তিৰ আঁকৰ যি দুশ্শবে, অনন্তকাল
স্থায়ী নিয়মৰ তেজৰ গুণে মেৰবোৰৰ সেই মহান বক্ষক,
আমাৰ প্ৰভু যীচুক মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা পুনৰায় আনিলে,
তেওঁ নিজৰ ইচ্ছা সাধনৰ অৰ্থে আংপোনালোকক সকলো
সদ্বিষয়ত সিদ্ধ কৰক; (aiōnios g166) ২১ তেওঁৰ দৃষ্টিত যি
উত্তম, সত্ত্বোষজনক, তাকে আমাৰ যীচু আৰুষ দ্বাৰাই সম্পূৰ্ণ
কৰক; তেওঁৰ মহিমা চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn g165)
২২ হে ভাই সকল, মই আপোনালোকক উৎসাহিত কৰোঁ,
আপোনালোকে এই উদগণিৰ বাক্য সহম কৰিব; কিয়নো
মই সংক্ষেপে আপোনালোকৰ বাবে লিখিলোঁ। ২৩ আমাৰ
ভাই তৌমথিয়ক মুকলি কৰা হৈছে, ইয়াকে জানিবা; তেওঁ
সোনকালে আহিলে, তেৱে সৈতে মই আপোনালোকক
দেখা কৰিবলৈ যাম। ২৪ আপোনালোকে আপোনালোকৰ
নায়ক সকলক আৰু সকলো পৰিত্ব লোকক মঙ্গলবাদ দিব।
ইটালী দেশৰ লোক সকলে আপোনালোকক মঙ্গলবাদ
কৰিছে। ২৫ আপোনালোক সকলোৰে লগত অনুগ্রহ
থাকক। আমেন।

যাকোব

১ মই যাকোব, ঈশ্বর আরু প্রভু যীচু খ্রীষ্টৰ এজন দাস, জানিব যে, প্রত্যেক ব্যক্তি শুনিবলৈ প্রস্তুত থাকিব, ক'বলৈ

সিংচিৰত হৈথকা বাবৰ ফৈদৰ লোক সকলৰ ওচৰলৈ এই ধীৰ আৰু ক্ৰোধলৈয়ো ধীৰ হওক, ২০ কিয়নো মানুহৰ সন্তান। ২ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকে যেতিয়া ক্ৰোধে ঈশ্বৰে বিচাৰ ধাৰ্মিকতা সাধন নকৰে। ২১ এতেকে নানা বিধি পৰীক্ষাত পৰে, তেতিয়া সেই বিষয়ক অতি আপোনালোকে সকলো অঙ্গচিতা আৰু হিংসাৰ অধিকতা আনন্দৰ বিষয় বুলি মানিব; ৩ কিয়নো আপোনালোকৰ দূৰ কৰি, যি বোৱা বাক্য আপোনালোকৰ আত্মাৰ পৰিত্রাণ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাই যে সহন ক্ষমতা জন্মায়, সেই বিষয়ে কৰিবৰ বাবে সমৰ্থ, তাক নম্বৰভাৱে গ্ৰহণ কৰক। ২২ কেৱল আপোনালোকে জানে। ৪ এই কাৰণে সহনশীলতাক সিদ্ধ শুনোতা হৈ নিজক নুভুলাৰ, কিন্তু বাক্য পালন কৰোঁতা কাৰ্য-বিশিষ্ট কৰা হওক, যাতে আপোনালোকে একোতে হওক। ২৩ কিয়নো কোনোৱে যদি বাক্য পালন কৰোঁতা অসম্পূৰ্ণ নহৈ সিদ্ধ আৰু সম্পূৰ্ণ হয়। ৫ কিন্তু আপোনালোকৰ নহয়, কেৱল মাথোন শুনোতা হয়, তেনহেলে সেই লোক কাৰোবাৰ যদি জ্ঞানৰ অভাৱ হয় তেনহেলে যি জন দিওঁতা দৰ্গত নিজৰ স্বাভাৱিক মুখ দেখা পোৱা মানুহৰ নিচিমা ঈশ্বৰ, যি জনে গৰিহণা নকৰাকৈ মুক্তহস্তে সকলোকে দান হয়; ২৪ কাৰণ তেওঁ নিজকে চাই গুটি যায়, তাতে তেওঁ কৰে, তেওঁক যাচনা কৰক আৰু তাতে আপোনালোকক কেনেকুৰা আছিল, সেই বিষয়ে তেতিয়াই পাহৰি যায়। ২৫ দিয়া হ'ব। ৬ কিন্তু বিশ্বাসেৰে নিঃশংশ্য হৈ যাচনা কৰক; যি কোনোৱে স্বাধীনতা স্বৰূপ সিদ্ধ বিধানৰ বাবে চাপৰি কিয়নো যি জনে সংশয় কৰে, তেওঁ বতাহে বলোৱা আৰু দৃষ্টি কৰি চাই থাকে আৰু শুনি পাহৰি যোৱা নহয়, কিন্তু ওপৰলৈ উধুৱা সাগৰৰ চৌৰ নিচিমা হয়। ৭ এনে ধৰণৰ পালন কৰোঁতা হয়, তেওঁহে নিজ কাৰ্যত ধন্য হ'ব। ২৬ মানুহে যে প্ৰভুৰ পৰা কিবা পাব, ইয়াক তেওঁ নাভাবক; কোনোৱে যদি নিজকে ধাৰ্মিক বুলি মানে, কিন্তু নিজৰ ৮ কিয়নো সেই মানুহ, দুই মনৰ; তেওঁ নিজৰ সকলো জিভা দমন নকৰি নিজৰ হাদয়ক ভুলায়, তেনহেলে সেই গতিতে অস্তিৰ। ৯ যি ভাই আৰ্থিকতাবে দুৰ্বল বা নন্দ; মানুহৰ ধৰ্ম-কৰ্ম ব্যৰ্থ। ১০ যি জন তেওঁলোকৰ ক্ৰেশৰ কালত চাবলৈ যোৱা আৰু সংসাৱৰ ধনৱান, তেৱোঁ ঈশ্বৰে শিকোৱা নম্রাতাত গৌৰৰ কৰক; পৰা নিজকে নিষ্কলঙ্কৰূপে বাখা, এয়েই পিতৃ ঈশ্বৰৰ কিয়নো বনৰীয়া ফুল এটাৰ নিচিমা তেৱোঁ লুপ্ত হৈ যাব। ১১ আগত শুদ্ধ আৰু নিৰ্মল ধৰ্ম-কৰ্ম।

কাৰণ সূৰ্য অতি তাপৰ সৈতে উদয় হয় আৰু তৎ শুকুৱায়, তাতে তাৰ ফুল সৰি পৰে আৰু তাৰ সৌন্দৰ্য্যও নষ্ট হয়। এনেদৰে ধনৱান মানুহো এদিন নিজৰ মাজতেই মলিন হৈ যাব। ১২ যি মানুহে পৰীক্ষা সহন কৰে, তেওঁ ধন্য; কিয়নো পৰীক্ষা সাফল্য হ'লে, প্ৰভুক প্ৰেম কৰা সকলক জীৱনবূপ কিবৰীতি দিবলৈ প্ৰভুৰে যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে, সেয়া তেওঁ পাব। ১৩ কিন্তু যেতিয়া পৰীক্ষিত হয়, তেতিয়া কোনোৱে যেন এই বুলি নকওঁক “ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই মই পৰীক্ষিত হৈছোঁ”; কিয়নো মন্দ বিষয়ত ঈশ্বৰ নিজেও অপৰীক্ষিত আৰু কোনো লোকৰ পৰীক্ষাও তেওঁ নকৰে। ১৪ কিন্তু প্রত্যেক ব্যক্তি নিজৰ কু-অভিলাষৰ দ্বাৰাই প্ৰলোভিত হয় আৰু ফুচলনিত পৰি পৰীক্ষিত হয়। ১৫ তাতে সেই কু-অভিলাষে গৰ্ভধাৰণ কৰি পাপ প্ৰসৰ কৰে; পাছত পাপ পূৰ্ণতাপ্রাণ্ড হ'লে, তাৰ ফলাফল হয় মৃত্যা। ১৬ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোক আন্ত নহব। ১৭ সকলো উত্তম দান আৰু সকলো সিদ্ধ বৰ ওপৰৰ পৰাবৰে আহে, আৰু আকাশৰ জ্যেতিবোৰ সেই পিতৃৰ পৰাই তললৈ নামি আহে ছাঁ যি দৰে সলনি হয়, তেনেদৰে তেওঁৰ কোনো পৰিৱৰ্তন নহয়। ১৮ ঈশ্বৰে তেওঁৰ নিজ ইচ্ছাবে সত্য বাক্যৰ দ্বাৰাই আমাক জীৱন দিলে যাতে তেওঁৰ

সৃষ্টি বস্তুবোৰ মাজত আমি যেন এবিধি প্ৰথম ফল হওঁ।

১৯ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, আপোনালোকে এই কথা

সিংচিৰত হৈথকা বাবৰ ফৈদৰ লোক সকলৰ ওচৰলৈ এই ধীৰ আৰু ক্ৰোধলৈয়ো ধীৰ হওক, ২০ কিয়নো মানুহৰ সন্তান। ২ হে মোৰ তাৰ পৰীক্ষাকে যেতিয়া ক্ৰোধে ঈশ্বৰে বিচাৰ ধাৰ্মিকতা সাধন নকৰে। ২১ এতেকে নানা বিধি পৰীক্ষাত পৰে, তেতিয়া সেই বিষয়ক অতি আপোনালোকে সকলো অঙ্গচিতা আৰু হিংসাৰ অধিকতা আনন্দৰ বিষয় বুলি মানিব; ৩ কিয়নো আপোনালোকৰ দূৰ কৰি, যি বোৱা বাক্য আপোনালোকৰ আত্মাৰ পৰিত্রাণ বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাই যে সহন ক্ষমতা জন্মায়, সেই বিষয়ে কৰিবৰ বাবে সমৰ্থ, তাক নম্বৰভাৱে গ্ৰহণ কৰোঁতা কাৰ্য-বিশিষ্ট কৰা হওক, যাতে আপোনালোকে একোতে হওক। ২৩ কিয়নো কোনোৱে যদি বাক্য পালন কৰোঁতা অসম্পূৰ্ণ নহৈ সিদ্ধ আৰু সম্পূৰ্ণ হয়। ৫ কিন্তু আপোনালোকৰ নহয়, কেৱল মাথোন শুনোতা হয়, তেনহেলে সেই লোক কাৰোবাৰ যদি জ্ঞানৰ অভাৱ হয় তেনহেলে যি জন দিওঁতা দৰ্গত নিজৰ স্বাভাৱিক মুখ দেখা পোৱা মানুহৰ নিচিমা ঈশ্বৰ, যি জনে গৰিহণা নকৰাকৈ মুক্তহস্তে সকলোকে দান হয়; ২৪ কাৰণ তেওঁ নিজকে চাই গুটি যায়, তাতে তেওঁ কৰে, তেওঁক যাচনা কৰক আৰু তাতে আপোনালোকক কেনেকুৰা আছিল, সেই বিষয়ে তেতিয়াই পাহৰি যায়। ২৫ দিয়া হ'ব। ৬ কিন্তু বিশ্বাসেৰে নিঃশংশ্য হৈ যাচনা কৰক; যি কোনোৱে স্বাধীনতা স্বৰূপ সিদ্ধ বিধানৰ বাবে চাপৰি কিয়নো যি জনে সংশয় কৰে, তেওঁ বতাহে বলোৱা আৰু দৃষ্টি কৰি চাই থাকে আৰু শুনি পাহৰি যোৱা নহয়, কিন্তু ওপৰলৈ উধুৱা সাগৰৰ চৌৰ নিচিমা হয়। ৭ এনে ধৰণৰ পালন কৰোঁতা হয়, তেওঁহে নিজ কাৰ্যত ধন্য হ'ব। ২৬ মানুহে যে প্ৰভুৰ পৰা কিবা পাব, ইয়াক তেওঁ নাভাবক; কোনোৱে যদি নিজকে ধাৰ্মিক বুলি মানে, কিন্তু নিজৰ ৮ কিয়নো সেই মানুহ, দুই মনৰ; তেওঁ নিজৰ সকলো জিভা দমন নকৰি নিজৰ হাদয়ক ভুলায়, তেনহেলে সেই গতিতে অস্তিৰ। ৯ যি ভাই আৰ্থিকতাবে দুৰ্বল বা নন্দ; মানুহৰ ধৰ্ম-কৰ্ম ব্যৰ্থ। ১০ যি জন তেওঁলোকৰ ক্ৰেশৰ কালত চাবলৈ যোৱা আৰু সংসাৱৰ ধনৱান, তেৱোঁ ঈশ্বৰে শিকোৱা নম্রাতাত গৌৰৰ কৰক; পৰা নিজকে নিষ্কলঙ্কৰূপে বাখা, এয়েই পিতৃ ঈশ্বৰৰ কিয়নো বনৰীয়া ফুল এটাৰ নিচিমা তেৱোঁ লুপ্ত হৈ যাব। ১১ আগত শুদ্ধ আৰু নিৰ্মল ধৰ্ম-কৰ্ম।

২ হে মোৰ ভাইসকল, আমাৰ মহিমাময় প্ৰভু যীচু খ্রীষ্টৰ সমৰ্থনীয় বিশ্বাস, পক্ষপাতেৰে ধাৰণ নকৰিব। ২ কিয়নো যদি আপোনালোকৰ সভালৈ সোণৰ আঙঠি আৰু সুন্দৰ বস্ত্ৰ পিঙ্গা কোনো এজন মানুহ সোমাই আহে আৰু মলিয়ন বশ্ৰে দৰিদ্ৰ এজনো আহে, তেতিয়া আপোনালোকে সেই পৰিক্ষাৰ বস্ত্ৰ পিঙ্গা জনক যদি মনোযোগেৰে কয়, “আপুনি ইয়াতে স্বচ্ছন্দে বহক” আৰু সেই দৰিদ্ৰজনক যদি কয়, “তই তাতে থিয়ে হৈ থাক” বা “মোৰ এই তৰি-পীৰাৰ তলতে বহ”; ৪ তেনহেলে আপোনালোকে নিজৰ মাজতে প্ৰতেদ বাখি, কু-বিচেনা কৰা বিচাৰকৰ্তা সকলৰ দৰে পক্ষপাতী নহ'ল নে? ৫ হে মোৰ প্ৰিয় ভাইসকল, শুনক, সংসাৰত যি সকল দৰিদ্ৰ, ঈশ্বৰে তেওঁলোকক বিশ্বাসত ধনৱান্ত আৰু তেওঁক প্ৰেম কৰা সকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰা বাজ্যৰ অধিকাৰী কৰিবলৈ আপোনালোক মনোনীত কৰা নাই নে? ৬ কিন্তু আপোনালোকে সেই দৰিদ্ৰ সকলক কিয় সশ্নান নকৰিলৈ! ধনৱান নকৰিলৈ! ধনৱান লোকে আপোনালোকক অত্যচাৰ নকৰে নে? তেওঁলোকে আপোনালোকক সোধ-বিচাৰ আসনৰ সমূখলৈ টানি নিনিয়ে নে? ৭ আৰু যি নামেৰে আপোনালোক নিমত্তীত হৈছে, সেই উত্তম নামক তেওঁলোকে নিম্না নকৰে নে? ৮ যদিহে বিধান-শাস্ত্ৰত

লিখার দরে, “তোমার চুবুৰীয়াক নিজৰ নিচিনাকে প্ৰেম দ্বাৰাই নহয়। ২৫ সেইদৰে ৰাহাৰ বেশ্যায়ো কৰ্মৰ দ্বাৰাই কৰিবা”, এই ৰাজকীয় বিধান যদি আপোনালোকে সিদ্ধ ধাৰ্মিক বুলি গণিত নহ'ল যে; যেতিয়া তেওঁ দৃত সকলক কৰে, তেনেহলে আপোনালোকে ভাল কৰিছে; ৯ কিন্তু আলহী কৰি ৰাখিছিল আৰু পাছত আন বাটেডি পঠিয়াই যদি পক্ষপাত কৰে, তেনেহলে পাপ কৰিছে, আৰু আজ্ঞা- দিছিল? ২৬ কিয়নো যেনেকৈ আত্মা-বিহীন শৰীৰ মৰা, লজ্জনকাৰী বুলি বিধানৰ দ্বাৰাই দেষী কৰা হৈছে। ১০ তেনেকৈ কৰ্মবিহীন বিশ্বাসো মৰা।

কিয়নো কোনোৱে যদি সকলো বিধান পালন কৰোঁতে, এটা বিধানো যদি তেওঁৰ কৃতি হয়, তেনেহলে তেওঁ সকলো বিধান ভংগ কৰিলে আৰু দেষী হ'ল। ১১ কিয়নো যিজন দীঘৰ হয়, তেওঁ কৈছে, “তুমি ব্যভিচাৰ নকৰিবা”, সেইজন দীঘৰেই পুনৰ কৈছিল, “তুমি নৰ-বধ নকৰিবা” বিষয়ত কৃতি কৰোঁ। কোনো লোক এজনে যদি বাক্যত কৃতি নকৰে, তেওঁহে সিদ্ধ লোক, আনকি নিজ শৰীৰকো সম্পূৰ্ণৰূপে দয়ন কৰিবলৈ সেই জন সমৰ্থ। ৩ হৌৰোৰ আমাৰ দৃচ্যুপে অধিক সোধ-বিচাৰ হ'ব। ২ কিয়নো আমি সকলোৱে অনেক এই হেতুকে আপোনালোকে ব্যভিচাৰ নকৰিও যদি নৰ-বধ কৰে, তেনেহলেও দীঘৰ বিধান লজ্জনকাৰী হ'ল।

১২ যি সকল লোকৰ সোধ-বিচাৰ হ'ব, সেয়া স্বাধীনতা স্বৰূপ বিধানৰ দ্বাৰাই হ'ব; আপোনালোকে নিজকে সেই লোক সকলৰ নিচিনা কথা কৈ সেইবোৰ পালন কৰক। ১৩ কিয়নো যিজনে দয়া নকৰে, সোধ-বিচাৰো তেওঁলৈ নিৰ্দয়ী হয়। দয়াই বিচাৰত জয়ী হৈ শাষা কৰে! ১৪ হে মোৰ ভাইসকল, কোনোবাই যদি কয় যে, তেওঁৰ বিশ্বাস আছে, কিন্তু যদি কৰ্ম নাথাকে তেনেহলে কি লাভ? সেই বিশ্বাসে তেওঁক পৰিত্রাণ দিব পাৰিব নে? ১৫ কোনো ভাই বা ভনী উদঙে আৰু দৈনিক আহাৰৰ অভাৱত থাকিলে, ১৬ আপোনালোক মাজৰ এজনে যদি সিহঁতক কয়, “তোমালোকে কুশলে যোৱা আৰু উম লগাই তঁষ্ট হবা”; কিন্তু আপোনালোকে সিহঁতৰ শৰীৰৰ প্ৰয়োজনীয় বস্ত যদি নিদিয়ো, তেনেহলে কি লাভ? ১৭ ঠিক সেইদৰে বিশ্বাসৰ লগত যদি কৰ্ম নাথাকে, তেনেহলে সি অকলে মৰা। ১৮ তথাপি কোনোবাই ক'ব পাৰে, “তোমাৰ বিশ্বাস আছে আৰু মোৰ সৎ কৰ্ম আছে।” বাৰু, তেনেহলে বিনাকৰ্মৰে আপোনাৰ বিশ্বাস মোক দেখুৰাওক আৰু মই মোৰ কৰ্মৰ দ্বাৰাই আংশিক মোৰ বিশ্বাস দেখুৰাম। ১৯ দীঘৰ এজন বুলি আপুনি বিশ্বাস কৰিছে, ভাল কৰিছে; ভূতবোৰেও সেই কথাত বিশ্বাস কৰে আৰু ভয়ত চিৰে। ২০ কিন্তু, হে নিৰ্বোধ মানুহ, কৰ্মহীন বনুৱাৰ বিশ্বাস যে বৰ্য্য, ইয়াক আপুনি জানিবলৈ ইচ্ছা কৰে নে? ২১ আমাৰ পিতৃ অৱাহামে যজ্ঞবেদিৰ ওপৰত নিজ পুত্ৰ ইচ্ছাকক উৎসৰ্গ কৰাৰ সময়ত, সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই ধাৰ্মিক বুলি গণিত হোৱা নাছিল নে? ২২ এইদৰে চালে দেখিব যে, বিশ্বাস তেওঁৰ কৰ্মৰ সহকাৰী আছিল আৰু সেই কৰ্মৰ দ্বাৰাই বিশ্বাস সিদ্ধ হ'ল। ২৩ এই শাস্ত্ৰীয় বচন সিদ্ধ হ'ল, য'ত কোৱা আছে, “অৱাহামে দীঘৰত বিশ্বাস কৰাত, সেই বিশ্বাস তেওঁলৈ ধাৰ্মিকতাৰ আৰ্থে গণিত হ'ল” আৰু সেই বাবে তেওঁক দীঘৰ মিতিৰ বোলা হ'ল। ২৪ আপোনালোকে দেখিষ্যে যে কৰ্মৰ দ্বাৰাই মানুহ ধাৰ্মিক বুলি গণিত হয়, কেৱল বিশ্বাসৰ

৩ হে মোৰ ভাইসকল, আপোনালোকৰ মাজত অনেক লোকে শিক্ষক হ'বলৈ চেষ্টা কৰাৰ প্ৰয়োজন নাই,

কাৰণ আপোনালোকে জানে যে আমাৰ দৃচ্যুপে অধিক সোধ-বিচাৰ হ'ব। ২ কিয়নো আমি সকলোৱে অনেক স্বৰূপ বিধান কৃতি কৰোঁ। কোনো লোক এজনে যদি বাক্যত কৃতি নকৰে, তেওঁহে সিদ্ধ লোক, আনকি নিজ শৰীৰকো

সম্পূৰ্ণৰূপে দয়ন কৰিবলৈ সেই জন সমৰ্থ। ৩ হৌৰোৰ আমাৰ বশীভূত হ'বলৈ আমি যেতিয়া সিহঁতৰ মুখত লেকাম বাধি দিওঁ, তেতিয়া আমি সিহঁতৰ গোটেই শৰীৰটোকে

ঘূৰাব পাৰোঁ। ৪ লক্ষ্য কৰিবা যে, কেনেকৈ অতি ডাঙৰ জাহাজবোৰে প্ৰচণ্ড বায়ুৰ দ্বাৰাই চালিত হ'লোও,

সেইবোৰক অতি সুৰ বৃত্তাকাৰ হালিবেহে গুৰিয়ালৰ ইচ্ছা অনুসাৰে ঘূৰুটো যায়। ৫ সেইদৰে জিভাও অতি ক্ষুদ্ৰ অঙ্গ কিন্তু ই মহা-দৰ্পৰ কথা কয়। লক্ষ্য কৰা, যে সুৰ জুইৰ ফিৰিঙ্গতি এটিয়ে কিমান ডাঙৰ হাবি পুৰি পেলায়!

৬ সেইদৰে জিভাও হৈছে এক অংশি স্বৰূপ, আমাৰ অঙ্গ-প্ৰত্যঙ্গবোৰ মাজত জিভা অধৰ্ময়ম জগত স্বৰূপ; সেয়ে গোটেই শৰীৰক কলক্ষিত কৰি আমাৰ জীৱনৰ লগতে নিজেও নৰকৰ অগ্ৰিমে প্ৰজলিত হয়। (Geenna g1067)

৭ কিয়নো পশু, পক্ষী, উৰগ আৰু জলজন্তু আদি কৰি সকলোৱে স্বতাৱক মানুহৰ স্বতাৱক দ্বাৰাই বশ কৰিব পাৰে আৰু বশ কৰি অহা হৈছে; ৮ কিন্তু জিভাক দমন কৰিবলৈ মানুহৰ মাজত কাৰো সাধ্য নাই; ই অশাস্ত দুষ্টতা স্বৰূপ, মৃত্যুজনক বিহেৰে পৰিপূৰ্ণ। ৯ তাৰ দ্বাৰাই আমি আমাৰ পিতৃ প্ৰভুৰ প্ৰশংসা কৰোঁ; আৰু তাৰেই দীঘৰৰ সন্দশ্যেৰে হোৱা লোক সকলক অভিশাপ দিওঁ। ১০ একে মুখৰ পৰাই আশীৰ্বাদ আৰু অভিশাপৰ কথা ওলায়। হে মোৰ ভাই সকল, এনে হোৱা উচিত নহয়। ১১ একেটা ভূমুকৰ বিন্ধাইনি নিৰ্মল আৰু ততা, একেলগে দুবিধ পানী ওলাই নে? ১২ হে মোৰ ভাইসকল, তিমুৰ গছত জলফাই নাইবা দ্বাক্ষলাতাত তিমুৰ ফল ধৰিব পাৰে নে? তেনেহলে লুগীয়া পানীৰ ভূমুকেও সোৱাদ পানী উৎপন্ন কৰিব নোৱাৰে।

১৩ আপোনালোক মাজত জানী আৰু সুবুদ্ধি থকা লোক কোন? তেওঁ সদাচৰণৰ দ্বাৰাই জ্ঞানমূলক মৃদুতাত নিজ কাৰ্য দেখুৰাওক। ১৪ কিন্তু আপোনালোকৰ দুয়ায়ত যদি তিক্ষ্ণতাৰ্পূৰ্ণ জৰীয়া আৰু বিৰোধ থাকে, তেনেহলে সত্যৰ বিৰুদ্ধে শাষা নকৰিব আৰু মিছাকৈয়ো নক'ব। ১৫ এনে

জ্ঞান ওপৰৰ পৰা নামি অহা নহয়, কিন্তু সেয়ে পাৰ্থিব, লজ্জনকাৰী বুলি গণিত হয়, কেৱল বিশ্বাসৰ

ইন্দ্রিয়াসঙ্গ আবু ভৌতিক। ১৬ কিয়নো যি ঠাইতে ঈর্ষা নহয় কিন্তু বিধানৰ বিচাৰকৰ্তাৰে হয়। ১২ বিধান দিওঁতা আবু বিৰোধ থাকে, তাতেই দৰ্দ আবু আটাই কুকৰ্ম থাকে। আবু বিচাৰকৰ্তা এজন মাথোন আছে, তেৱেই হৈছে ঈশ্বৰা ১৭ কিন্তু ওপৰৰ পৰা অহা যি জ্ঞান, সেয়ে প্ৰথমে শুণ, তেওঁ পৰিব্ৰাণ কৰিবলৈ আবু বিনষ্ট কৰিবলৈকো সমৰ্থা পাছত শাস্তিযুক্ত, ক্ষান্ত স্বভাৱী, কোমল-স্বভাৱী, দয়া আদি কিন্তু চুৰুৰীয়াৰ সোধ-বিচাৰ কৰা যি তুমি, তুমি মো কোন? উড়ম ফলেৰে পৰিপূৰ্ণ, নিঃসংখ্য আবু নিৰ্মল। ১৮ যি ১৩ শুলক, আপোনালোকে কয় যে, আজি বা কাইলৈ আমি সকল লোক মিলনকাৰী, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই বোপন কৰা অমুক নগৰলৈ গৈ, তাতে এবছৰ থাকি বেহা-বেপাৰ কৰি শাস্তি ধাৰ্মিকতাৰ ফল পোৱা যায়।

৪ আপোনালোকৰ মাজত হাই-কাজিয়া আবু বিৰোধ

নো ক'ব পৰা হয়? আপোনালোকৰ অঙ্গ-প্রত্যঙ্গত যুদ্ধ কৰা যি যি কু-অভিলাষ, সেইবোৰ পৰা নহয় নে? ২ আপোনালোকৰ যি নাই, তাকে পাব বিচাৰে কিন্তু নাপায়া তেতিয়া আপোনালোকে বধ কৰে আবু হিংসা কৰে, কিন্তু তেতিয়াও আপোনালোকৰ অভিলাষ পূৰণ নহয়; সেয়েতে আপোনালোকে কাজিয়া কৰে, মাৰ-পিত কৰো। আপোনালোকে যি বিচাৰে, সেয়া নাপায়, কাৰণ আপোনালোকে ঈশ্বৰৰ ওচৰত নিবিচাৰো।

৩ আপোনালোকে বিচাৰে, আবু বিচাৰিলৈও নাপায়,

কাৰণ আপোনালোকে অসৎ উদ্দেশ্য বাখি বিচাৰো।

আপোনালোকে কেৱল নিজৰ ভোগ-বিলাস পূৰণ কৰিবৰ

কাৰণে বস্ত্রোৰ বিচাৰো। ৪ হে ব্যভিচাৰী সকল, জগতৰ

সৈতে বখা মিত্রাই ঈশ্বৰৰ শক্রতা, ইয়াক আপোনালোকে

পচি যাব ধৰিছে; আপোনালোকৰ কাপোৰবোৰ পোকে

নাজানে নে? এতেকে যি জনে জগতৰ প্ৰেমিক হবলৈ ইচ্ছা খোৱা হ'ল।

৩ আপোনালোকৰ সোণ-ৰূপ ক্ষয়ণীয় হ'ল কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ শক্র কৰি লয়। ৫ অথবা আবু সেই ক্ষয়ণীয়তাৰেৰে আপোনালোকৰ বিগক্ষে সাক্ষ্য

ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনে অনৰ্থকৰূপে কয় বুলি আপোনালোকে দিব আবু সেইবোৰে জুইৰ নিচিনা হৈ আপোনালোকৰ মঙ্গহ ভাবিছে নে? যি আত্মা তেওঁ আমাত নিবাস কৰাইছিল, খাৰ। আপোনালোকে শেষ কালতহে ধন-সম্পত্তি সাঁচিলৈ।

সেই আত্মাই ঈর্ষালৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰে নে? ৬ ৪ চাওক, আপোনালোকৰ পথাৰৰ শস্য দোৱা বনুৱাবোৰ

কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক অতিকৈ অনুগ্ৰহ দান কৰে। শাস্ত্ৰে যি বেচ আপোনালোকে প্ৰথঞা কৰি বাখি নিদিলে, সেই

এইদৰে কয়, “ঈশ্বৰ অহংকাৰী লোকৰ বিগক্ষ হয়, কিন্তু বেচেই আটাহ পাৰিছে; আবু সেই দাওনী সকলৰ আৰ্তস্বৰ

ন্য লোক সকলক তেওঁ অনুগ্ৰহ দান কৰে।” ৭ এতেকে বাহিনীগণৰ প্ৰভুৰ কাণত পৰিছে। ৮ আপোনালোকে

আপোনালোক ঈশ্বৰৰ বশীভূত হওক আবু চৰাতনক প্ৰথীৰীত সুখভোগ আবু ইন্দ্ৰিয়-সুখাভিলাষেৰে জীয়াই

প্ৰতিৰোধ কৰক; তাতে সি আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা থাকিলে; হত্যাৰ দিনটো আপোনালোকে নিজ নিজ হদয়

পলাই যাব। ৯ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি আহক; তাতে তেৱে তৃণ কৰিলে। ১০ যিজনে আপোনালোকক প্ৰতিৰোধ নকৰে,

আপোনালোকৰ ওচৰলৈ চাপিব। হে পাপ কৰ্ম কৰোঁতা সেই ধাৰ্মিক লোকজনক আপোনালোকে দোষী কৰি বধ

সকল, আপোনালোকৰ হাত পৰিষ্কাৰ কৰক আবু হে দুই কৰিলে। ১১ এতেকে, হে ভাইসকল, প্ৰভুৰ আগমণলৈ

মনৰ মানুহ, আপোনালোকৰ হদয় শুচি কৰক। ১২ বিলাপ, ধৈৰ্য ধৰি থাকক। চাওক, খেতিয়াকে খেতিৰ বহুমূল্য শস্য

শোক আবু দ্ৰন্দন কৰক; আপোনালোকৰ হাঁহি শোক হৈ পৃথিবীৰ পৰা পাবৰ বাবে বাট চাই থাকে আবু যেতিয়ালৈকে

যাওঁক, আবু আপোনালোকৰ আনন্দ বিশুদ্ধ হৈ যাওঁক। প্ৰথম আবু পাছৰ বৰষুণ নাপাই, তেতিয়ালৈকে ধৈৰ্য

১০ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত আপোনালোকে নিজকে নত কৰক, তাতে ধৰি থাকে। ১১ হে ভাইসকল, নিজ নিজ হদয় থিৰে বাখক; কাৰণ প্ৰভুৰ আগমণ ওচৰ

আপোনালোকে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে কথা নক'ব; যি পালেছি। ১২ হে ভাইসকল, আপোনালোকৰ যাতে সোধ-

জনে ভাইৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আবু ভাইৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, বিচাৰ নহ'ব, তাৰ কাৰণে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ

সেই জনে বিধানৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আবু ঈশ্বৰৰ বিধানৰ নকৰিব। চাওক, বিচাৰকৰ্তা দুৱাৰ-মুখতে ধিয় হৈ আছে।

সোধ-বিচাৰ কৰে, তেনেছ্লত সেই জন বিধান পালনকাৰী ১০ হে ভাইসকল, যি ভাৰবাদী সকলে প্ৰভুৰ নামেৰে কথা

লাভ কৰিম; ১৪ কিন্তু কালিলৈ কি ঘটিব, সেই বিষয়ে

আপোনালোকে নাজানে আবু আপোনালোকৰ জীৱন নো কি? কিয়নো এখন্তেক দেখা পোৱা হৈ পাছত দেখা নোপোৱা যি ভাপ, আপোনালোক সেই ভাপ স্বৰূপ। ১৫ তাৰ সলনি বৰং এইদৰে আপোনালোকে কোৱা উচিত যে, “যদি প্ৰভুৰে ইচ্ছা কৰে, আমি জীয়াই থাকিম, আবু এই কৰ্ম বা সেই কৰ্ম কৰিব পাৰিম।” ১৬ কিন্তু এতিয়া আপোনালোকে নিজৰ নিজৰ পৰিকল্পনাত অহংকাৰ কৰি আছে; এনে অহংকাৰ অতি মন্দ। ১৭ এতেকে যিজনে সৎ কৰ্ম কৰিবলৈ জানিও, উচিত ভাবে নকৰে, সেই জনে পাপ কৰে।

৫ এতেকে চাওক, হে ধনৰস্ত লোক, আপোনালোকৰ

বাবে যি যি দুর্দশা আহিব ধৰিছে, তাৰ কাৰণে হাহাকাৰ কৰি দ্ৰন্দন কৰক। ১ আপোনালোকৰ ধন-সম্পত্তি গোলি সৈতে বখা মিত্রাই ঈশ্বৰৰ শক্রতা, ইয়াক আপোনালোকে পচি যাব ধৰিছে; আপোনালোকৰ কাপোৰবোৰ পোকে নাজানে নে? এতেকে যি জনে জগতৰ প্ৰেমিক হবলৈ ইচ্ছা খোৱা হ'ল। ৩ আপোনালোকৰ সোণ-ৰূপ ক্ষয়ণীয় হ'ল কৰে, তেওঁ নিজকে নিজে ঈশ্বৰৰ শক্র কৰি লয়। ৫ অথবা আবু সেই ক্ষয়ণীয়তাৰেৰে আপোনালোকৰ বিগক্ষে সাক্ষ্য

ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ বচনে অনৰ্থকৰূপে কয় বুলি আপোনালোকে দিব আবু সেইবোৰে জুইৰ নিচিনা হৈ আপোনালোকৰ মঙ্গহ ভাবিছে নে? যি আত্মা তেওঁ আমাত নিবাস কৰাইছিল, খাৰ। আপোনালোকে শেষ কালতহে ধন-সম্পত্তি সাঁচিলৈ।

সেই আত্মাই ঈর্ষালৈ অতিশয় হাবিয়াহ কৰে নে? ৬ ৪ চাওক, আপোনালোকৰ পথাৰৰ শস্য দোৱা বনুৱাবোৰ

কিন্তু ঈশ্বৰে আমাক অতিকৈ অনুগ্ৰহ দান কৰে। শাস্ত্ৰে যি বেচ আপোনালোকে প্ৰথঞা কৰি বাখি নিদিলে, সেই

এইদৰে কয়, “ঈশ্বৰ অহংকাৰী লোকৰ বিগক্ষ হয়, কিন্তু বেচেই আটাহ পাৰিছে; আবু সেই দাওনী সকলৰ আৰ্তস্বৰ

ন্য লোক সকলক তেওঁ অনুগ্ৰহ দান কৰে।” ৭ এতেকে বাহিনীগণৰ প্ৰভুৰ কাণত পৰিছে। ৮ আপোনালোকে

আপোনালোক ঈশ্বৰৰ বশীভূত হওক আবু চৰাতনক প্ৰথীৰীত সুখভোগ আবু ইন্দ্ৰিয়-সুখাভিলাষেৰে জীয়াই

প্ৰতিৰোধ কৰক; তাতে সি আপোনালোকৰ মাজৰ পৰা থাকিলে; হত্যাৰ দিনটো আপোনালোকে নিজ নিজ হদয়

পলাই যাব। ৯ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ চাপি আহক; তাতে তেৱে তৃণ কৰিলে। ১০ যিজনে আপোনালোকক প্ৰতিৰোধ নকৰে,

আপোনালোকৰ ওচৰলৈ চাপিব। হে পাপ কৰ্ম কৰোঁতা সেই ধাৰ্মিক লোকজনক আপোনালোকে দোষী কৰি বধ

সকল, আপোনালোকৰ হাত পৰিষ্কাৰ কৰক আবু হে দুই কৰিলে। ১১ এতেকে, হে ভাইসকল, প্ৰভুৰ আগমণলৈ

মনৰ মানুহ, আপোনালোকৰ হদয় শুচি কৰক। ১২ বিলাপ, ধৈৰ্য ধৰি থাকক। চাওক, খেতিয়াকে খেতিৰ বহুমূল্য শস্য

শোক আবু দ্ৰন্দন কৰক; আপোনালোকৰ হাঁহি শোক হৈ পৃথিবীৰ পৰা পাবৰ বাবে বাট চাই থাকে আবু যেতিয়ালৈকে

যাওঁক, আবু আপোনালোকৰ আনন্দ বিশুদ্ধ হৈ যাওঁক। প্ৰথম আবু পাছৰ বৰষুণ নাপাই, তেতিয়ালৈকে ধৈৰ্য

১০ প্ৰভুৰ দৃষ্টিত আপোনালোকে নিজকে নত কৰক, তাতে ধৰি থাকে। ১১ হে ভাইসকল, নিজ নিজ হদয় থিৰে বাখক; কাৰণ প্ৰভুৰ আগমণ ওচৰ

আপোনালোকে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে কথা নক'ব; যি পালেছি। ১২ হে ভাইসকল, আপোনালোকৰ যাতে সোধ-

জনে ভাইৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আবু ভাইৰ সোধ-বিচাৰ কৰে, বিচাৰ নহ'ব, তাৰ কাৰণে ইজনে সিজনৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগ

সেই জনে বিধানৰ বিৰুদ্ধে কথা কয় আবু ঈশ্বৰৰ বিধানৰ নকৰিব। চাওক, বিচাৰকৰ্তা দুৱাৰ-মুখতে ধিয় হৈ আছে।

সোধ-বিচাৰ কৰে, তেনেছ্লত সেই জন বিধান পালনকাৰী ১০ হে ভাইসকল, যি ভাৰবাদী সকলে প্ৰভুৰ নামেৰে কথা

কৈ গ'ল, তেখেত সকলক 'ক্লেশ সহন আৰু চিৰসহিষ্ণুতাৰ অৰ্থে' আহি বুলি মানিব। ১১ চাওক, যি সকলে সহন কৰে, তেওঁলোকক আমি ধন্য বুলি কওঁ। ইয়োৰ সহনৰ বিষয়ে আপোনালোকে শুনিছে আৰু প্ৰভুৰ কাৰ্যৰো শেষ দেখিলে যে, প্ৰভু অতি মেহেরান আৰু দয়ালু। ১২ কিন্তু, হে মোৰ ভাইসকল, বিশেষকৈ আপোনালোকে স্বৰ্গৰ, নাইবা পৃথিবীৰ বা আন কোনো নামৰ শপতেৰে শপত নাখাৰ; কিন্তু আপোনালোকে যেন সোধ-বিচাৰত নপৰে এই কাৰণে আপোনালোকৰ 'হয়' যেন 'হয়' হওক আৰু 'নহয়' যেন 'নহয়' হওক। ১৩ আপোনালোকৰ মাজত কোনোবাই ক্লেশ ভোগ কৰি আছে নে? তেওঁ প্ৰার্থনাত বাধ্য হওক। কোনোবা হৰ্ষিত হৈছে নে? তেওঁ প্ৰশংসাৰ গীত গান কৰক। ১৪ কোনোবা নৰিয়াত পৰি আছে নে? তেওঁ মণ্ডলীৰ পৰিচাৰক সকলক মাতক; পাছত তেওঁলোকে প্ৰভুৰ নামেৰে তেওঁৰ গাত তেল সানি তেওঁৰ কাৰণে প্ৰার্থনা কৰক; ১৫ তাতে বিশ্বাসমূলক প্ৰার্থনাই সেই নৰিয়া জনক সুস্থ কৰিব আৰু প্ৰভুৰে তেওঁক তুলিব; আৰু যদিও তেওঁ পাপ কৰিলে, তথাপি ক্ষমা কৰা যাব। ১৬ এতকে আপোনালোক সুস্থ হ'বৰ বাবে ইজনে সিজনৰ আগত নিজ নিজ পাপ স্বীকাৰ কৰিব আৰু ইজনে সিজনৰ কাৰণে প্ৰার্থনা কৰিব। ধাৰ্মিক জনৰ নিবেদন কাৰ্য সাধন কৰাত মহা-শক্তি বিশিষ্ট। ১৭ এলিয়া, আমাৰ নিচিনা অনুভূতিশীল লোক হৈয়ো, তেওঁ বৰষুণ নহ'বলৈ দৃঢ় প্ৰার্থনা কৰিলে; তাতে তিনি বছৰ ছয় মাহলৈকে দেশত বৰষুণ নহ'ল। ১৮ পাছত আকো প্ৰার্থনা কৰাত, আকাশৰ পৰা বৰষুণ হ'ল আৰু পৃথিবীয়ে নিজ ফল উৎপন্ন কৰিলে। ১৯ হে মোৰ ভাইসকল, আপোনালোকৰ মাজৰ কোনো এজন যদি সত্যৰ পৰা আন্ত হয় আৰু তেওঁক যদি কোনোবাই ঘূৰাই আনে, ২০ তেনেহলে তেওঁ ইয়াকে জানক যে, যিজনে কোনো এজন পাণীক ভৰ্ষ পৰা ঘূৰাই আনে, তেওঁ সেই জনৰ প্ৰাণক মৃত্যুৰ পৰা বক্ষা কৰিব আৰু তেওঁৰ পাপ সমূহ ঢাকা হ'ব।

১ পিতৃ

বিষয়ৰ পৰিচয়া কৰিছিল; সেই সকলো সম্বাদ, স্বৰ্গৰ
পৰা পঠোৱা পৰিত্ব আত্মাৰে যি সকলে আপোনালোকৰ

১ মই পিতৃৰ, যীচু শ্রীষ্টৰ মনোনীত পাঁচনি, যি সকল আগত শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰিছিল, তেওঁলোকৰ দ্বাৰাই
প্ৰবাসী লোক পন্ত, গালাতীয়া, কোশ্বাদিকিয়া, এচিয়া সম্পতি আপোনালোকক দিয়া হ'ল; এই বিষয়ৰেৰ স্বৰ্গৰ
আৰু বিথুনিয়া দেশত গোট গোট হৈ আছ, তেখেত সকলৰ দৃত সকলেও প্ৰকাশ হোৱাটো ইচ্ছা কৰো। ১৩ এতেকে
সমীপলৈ ২ এতিয়া পিতৃ ঈশ্বৰৰ পূৰ্বজ্ঞান অনুসাৰে যীচু মনৰ কঁকল বান্ধকা আপোনাৰ চিন্তা শাস্তি হওকা যীচু
শ্রীষ্টৰ আজ্ঞাধীন হ'বলৈ পৰিত্ব আত্মাৰ দ্বাৰাই শুচি কৰা শ্রীষ্ট প্ৰকাশিত হোৱা কালত আপোনালোকলৈ যি অনুগ্ৰহ
হ'ল আৰু তেওঁৰ তেজ ছঢ়িয়াই দিয়া হ'ল। আপোনালোকলৈ দিয়া হ'ব, সেই অনুগ্ৰহত সম্পূৰ্ণৰূপে ভাৰসা বাখকা। ১৪
অনুগ্ৰহ হওক আৰু আপোনালোকৰ শাস্তি বৃদ্ধি হওকা আজ্ঞাধীন হোৱা সত্ত্বান সকলৰ যেনে উপযুক্ত, তেনেকে
৩ ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচু শ্রীষ্টৰ পিতৃ ধন্য, তেওঁৰ আপোনালোক পূৰ্বৰ অজ্ঞান অৰস্থাৰ অভিলাষৰ অনুৰূপ
প্ৰচুৰ দয়া অনুসাৰে মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা যীচু শ্রীষ্টৰ নহয়। ১৫ আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ কৰা জন যেনে পৰিত্ব,
পুনৰুথানৰ দ্বাৰাই জীৱনময় আশাৰ কাৰণে আৰু অক্ষয়, আপোনালোকো সকলো আচাৰ-ব্যৱহাৰত তেনে পৰিত্ব
নিৰ্মল আৰু অজৰ উত্তোধিকাৰৰ কাৰণে আমাক নতুন হওকা ১৬ কিয়নো লিখা আছে, ‘তোমালোক পৰিত্ব হোৱা,
জন্ম দিলো; ৪ সেই উত্তোধিকাৰৰ স্বৰ্গত আপোনালোকৰ কাৰণ মই পৰিত্ব।’ ১৭ আৰু যি জনে পক্ষপাত নকৰাকৈ
কাৰণে সংঘত আছে; ই চিৰস্থায়ী, কলক্ষিত নহয়; শুদ্ধা প্ৰত্যেক জনৰ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰে, তেওঁক
৫ শেষৰ কালত প্ৰকাশিত হ'বলৈ যুগ্মত হোৱা পৰিত্বাগৰ যদি পিতৃ বুলি মাতিছে, তেনেহলে আপোনালোকৰ জীৱন-
কাৰণে, ঈশ্বৰৰ শক্তিত আপোনালোকো বিশ্বাসৰ দ্বাৰাই যাপনৰ কাল ভক্তিৰে নিয়াবা। ১৮ আপোনালোকে জানে
ৰক্ষিত হৈ আছে। ৬ যদিও এতিয়া বিভিন্ন দুখ-কষ্টই যে, আপোনালোকৰ পূৰ্বপুৰুষৰ পৰা চলি আহা অসাৰ
আপোনালোকক শোকৰ অনুভৱ আনি দিছে, তথাপি আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ পৰা, আপোনালোক সোণ, বৃপ আদিৰ
এই কথা ভাৰি আপোনালোকে অংশনন্দ কৰকা। ৭ ক্ষয়ণীয় বস্তুৰ দ্বাৰাই যে মুক্ত হ'ল, এনে নহয়, ১৯ কিন্তু
আপোনালোকৰ এই বিশ্বাস পৰীক্ষাসিদ্ধ হ'ব লাগে, নিৰ্দোষী আৰু নিৰ্কলক্ষ মেৰ-পোৱালি স্বৰূপ শ্রীষ্টৰ বহুমূল্য
কিয়নো আপোনালোকৰ বিশ্বাস সোণতকৈও মূল্যবান। তেজৰ দ্বাৰাইহে মুক্ত হ'লা। ২০ জগত স্থাপনৰ পুৰ্বৰে
বিশ্বাসৰ পৰীক্ষাত যদি আপোনালোকৰ বিশ্বাস অটল পৰা তেওঁ মনোনীত আছিল, কিন্তু কালৰ শেষত, তেওঁ
দেখা যায়, তেনেহলে যীচু শ্রীষ্টৰ পুনৰাগমনৰ সময়ত আপোনালোকৰ কাৰণে প্ৰকাশিত হ'ল; ২১ তেওঁ দ্বাৰাই
আপোনালোকে কিমান গৌৰৰ, প্ৰশংসা, মৰ্যদা পাব। ৮ আপোনালোক, মৃত লোকৰ মাজৰ পৰা তেওঁক তোলেন্তা
তেওঁক আপোনালোকে দেখা নাই, কিন্তু আপোনালোকে আৰু গৌৰৰ দিওঁতা ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসকাৰী লোক হ'ল; তাতে
তেওঁক প্ৰেম কৰিছে; এতিয়াও আপোনালোকে তেওঁক আপোনালোকৰ বিশ্বাস আৰু দৃঢ় আঙ্গা ঈশ্বৰত আছে।
দেখা নাই কিন্তু আপোনালোকে তেওঁক বিশ্বাস কৰি ২২ আপোনালোকে সত্যৰ আজ্ঞাধীনতাৰ দ্বাৰা অক্ষেপ্ত
আছে আৰু আপোনালোক অনিবৰ্চনীয় উল্লাসত মহা ভাতৃপ্ৰেমৰ অৰ্থে নিজৰ আত্মা শুচি কৰিবলৈ, পৰম্পৰক
আনন্দিত হৈ গৌৰৰময় হৈছে। ৯ এতিয়া আপোনালোকৰ হণ্ডয়েৰে আত্মিক প্ৰেম কৰক। ১০ কিয়নো আপোনালোক
নিজৰ বিশ্বাসৰ ফল আপোনালোকে গ্ৰহণ কৰিছে, সেয়া ক্ষয়ণীয় বীজৰ পৰা নহয়, অক্ষয় বীজৰ পৰা, ঈশ্বৰৰ
আপোনালোকৰ আত্মাৰ পৰিত্বাণ। ১০ যি ভাৰবাদী সকলে জীৱনময় আৰু চিৰকাল স্থায়ী যি বাক্য, সেই বাক্যৰ দ্বাৰাই
আপোনালোকৰ কাৰণে নিৰ্বৃতি অনুগ্ৰহ বিষয়ে ভাৰবাদী নতুন জন্ম পোৱা হৈছে। (aiōn g165) ১১ কেনেকুৱাৰ ধৰণৰ
কৰিছিল, তেখেত সকলে সেই পৰিত্বাণৰ বিষয়ে যত্নেৰে তৃণ সদৃশ আৰু তাৰ সকলো গৌৰৰ তৃণৰ ফুল সদৃশ। তৃণ
বিচাৰ আৰু অনুসন্ধান কৰিছিল। ১১ কেনেকুৱাৰ ধৰণৰ শুকাই আৰু ফুলো সৰে; ১২ কিন্তু প্ৰভুৰ বাক্য চিৰকাল
পৰিত্বাণ আহিবলগীয়া আছিল, সেই বিষয়ে তেখেত সকলে থাকে; যি বাক্য আপোনালোকৰ আগত প্ৰচাৰ কৰা হ'ল,
অনুসন্ধান কৰি জানিব বিচাৰিছিলা। এই বিষয়ে শ্রীষ্টৰ প্ৰতি ঘটিবলগীয়া দুখভোগে
আৰু পাছত তেওঁলৈ আহিবলগীয়া মহিমাবোৰৰ বিষয়ে সেই আত্মাই তেখেত সকলক আগতভাবাকৈ কৈছিল। ১২ এই
ভাৰবাদী সকললৈ প্ৰকাশিত হ'ল যে, তেখেত সকলে নিজৰ
কাৰণে নহয়, কিন্তু আপোনালোকৰ কাৰণে সেই সকলে
বিষয়ৰ পৰিচয়া কৰিছিল; সেই সকলো সম্বাদ, স্বৰ্গৰ
পৰা পঠোৱা পৰিত্ব আত্মাৰে যি সকলে আপোনালোকৰ

২ এতেকে সকলো মন্দ, প্ৰৱঞ্চনা, কপটতা, হিংসা আৰু
পৰচৰ্চা, দূৰ কৰকা। ২ নতুনকে জন্ম হোৱা শিশু
সকলৰ দৰে, মিহলি নোহোৱা শুদ্ধ আত্মিক গায়ীৰলৈ
অতিশয় হাবিয়াহ কৰক, আৰু তাৰ দ্বাৰাই পৰিত্বাণৰ অৰ্থে
আপোনালোকে বৃদ্ধি হওক, ৩ যদিহে আপোনালোকে
প্ৰভু মেহশীল বুলি আস্বাদ পালো। ৪ তেওঁৰ ওচৰলৈ

আহক, যি জন জীরনময় শিল মানুহৰ দ্বাৰাই অগ্ৰাহ্য উত্তম আৰু ক্ষান্ত স্বভাৱী সকলৰ নহয়, কিন্তু কুটিল-মনৰ হ'ল, কিন্তু তেওঁ ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই মনোনীত আৰু বহুমুলীয়া। লোক সকলৰো বশীভূত হোৱা। ১৯ কিয়নো কোনোৱে যদি ৫ আপোনালোকে নিজেও জীৱস্ত শিলৰ দৰে গাঁথা হৈ, ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে বিবেকৰ কাৰণে অন্যায় ভোগ কৰি দুখ যৌচু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই ঈশ্বৰৰ পৰমগ্ৰাহ্য আত্মিক যজ্ঞ উৎসৱ সহন কৰে, তেনেহলে সেয়েই প্ৰশংসনীয়। ২০ কাৰণ পাপ কৰিবলৈ, পবিত্ৰ পুৰোহিত সমূহ হ'বৰ অৰ্থে এক আত্মিক কৰি ভুক্ত থাই যদি সহন কৰা, তেনেহলে তাত কি প্ৰশংসা ঘৰ হৈ উঠিছে। ৬ কিয়নো ধৰ্মশাস্ত্ৰত এইদৰে লিখা আছে, আছে? কিন্তু সৎ কৰ্ম কৰি দুখভোগ কৰি যদি সহন কৰা, চোৱা, মই চিয়োনত মনোনীত আৰু বহুমূল্য চুকৰ এক তেনেহলে সেয়েহে ঈশ্বৰৰ আগত গ্ৰহণীয়। ২১ কাৰণ তাৰ প্ৰধান শিল স্থাপন কৰোঁ; যি জনে তেওঁত বিশাস কৰে, বাবেই তোমালোক আমন্ত্ৰিত হ'লা; কিয়নো তোমালোক তেওঁ কোনোমতে লাজত নপৰিব। ৭ এতেকে বিশ্বাস যেন খ্ৰীষ্টৰ খোজৰ অনুগামী হোৱা, এই কাৰণে তেওঁ কৰা যি আপোনালোক, আপোনালোকৰ কাৰণেই সেই তোমালোকৰ অৰ্থে দুখভোগ কৰি, তোমালোকৰ কাৰণে শিল বহুমূল্যৰ; কিন্তু, অবিশ্বাস কৰা সকলৰ কাৰণে, এটি আৰ্হিথে গ'ল। ২২ তেওঁ কোনো পাপ নকৰিলৈ; তেওঁৰ ঘৰ-সজীয়া সকলে যি শিল অগ্ৰাহ্য কৰিলে, সেয়ে চুকৰ মুখত কোনো ছলনা পোৱা নগ'ল; ২৩ তেওঁ নিন্দিত হলেও প্ৰধান শিল হ'ল, ৮ আৰু, “উজুটি খুটুৱা শিল, আৰু কাকো নিন্দা নকৰিলে; দুখ পোৱা কালত, ডাবি-ধৰ্মকি বিয়জনক শিল হ'ল।” তেওঁলোক বিয়জনক, তেওঁলোকে নিন্দিলে, কিন্তু ন্যায়বৃপ্তে বিচাৰ কৰোঁতা জনৰ ওপৰত বাক্য অমান্য কৰাত উজুটি খায়, তাৰ কাৰণে তেওঁলোক ভাৰ দিলো ২৪ তাতে আমি যেন পাপৰ সম্বন্ধে মৰি, নিযুক্তও হৈছিল। ৯ কিন্তু আপোনালোক মনোনীত বংশ, ধাৰ্মিকতাৰ সম্বন্ধে জীয়াই থাকো, আৰু এই কাৰণে তেওঁ ৰাজকীয় পুৰোহিত সমূহ, পবিত্ৰ জাতি, আৰু ঈশ্বৰৰ নিজ নিজ শৰীৰত আমাৰ ভাৰ বৈ কাৰ্থৰ ওপৰলৈ নিলো তেওঁৰ অধিকাৰৰ অৰ্থে এক বিশেষ লোক হৈছে যাতে, যি জনে সাঁচৰ দ্বাৰাই আপোনালোক সুস্থ হ'লা ২৫ আপোনালোকে আপোনালোকক আমাৰৰ পৰা তেওঁৰ আচৰিত পোহৰলৈ সকলোৱে ভ্ৰান্ত মেৰৰ নিচিনাকৈ ভ্ৰমি ফুৰিছিল; কিন্তু আমন্ত্ৰণ কৰিলে, আপোনালোকে যেন তেওঁৰ সদগুণ প্ৰকাশ এতিয়া আপোনালোকৰ আত্মাৰ ৰক্ষক আৰু অধ্যক্ষৰ কৰো এই কাৰণে ১০ আগেয়ে আপোনালোক প্ৰজা নাছিল, ওচৰলৈ আপোনালোক উভতি আহিছে।

কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰৰ প্ৰজা হ'ল; দয়াৰ পাত্ৰ নাছিল, কিন্তু এতিয়া দয়াৰ পাত্ৰ হ'ল। ১১ হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোক বিদেশী আৰু প্ৰবাসী; সেয়েহে মই আপোনালোকক মিনতি কৰোঁ যে আত্মাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা মাধ্যস্ক অভিলাষৰ পৰা পৃথকে থাকক। ১২ আপোনালোকক অনা-ইহুদী সকলে যি বিষয়ত দুৰ্কৰ্মকাৰী বুলি বিবোধী কথা কয়, সেই বিষয়ত তেওঁলোকে আপোনালোকৰ সৎকৰ্ম দেখি কৃপাদৃষ্টিৰ দিনা যেন ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰে, তাৰ কাৰণে তেওঁলোকৰ মাজত আপোনালোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ উত্তম হওক। ১৩ আপোনালোকে প্ৰভুৰ কাৰণে মনুষ্যৰ দ্বাৰাই স্থাপিত সকলো বীতিৰ বশীভূত হওক; যেনেদেৱে বজা সকলোৱে ওপৰ, ১৪ আৰু দেশাধিপতি সকলক, দুৰ্কৰ্মকাৰী সকলৰ প্ৰতিকাৰৰ অৰ্থে আৰু সৎকৰ্মকাৰী সকলৰ প্ৰশংসাৰ অৰ্থে তেওঁ দ্বাৰাই পঠোৱা হৈছে বুলি, তেওঁলোকৰ বশীভূত হওক। ১৫ আপোনালোকে সৎ কৰ্ম কৰি কৰি যেন নিৰ্বোধ লোক সকলৰ অজ্ঞানতাক নিৰুত্তৰ কৰে, ঈশ্বৰৰ এই ইচ্ছা। ১৬ আপোনালোকে স্বাধীন লোকৰ দৰে হয়; কিন্তু সেই স্বাধীনতাক দুষ্টোৱা ঢাকনি নকৰিব, বৰং ঈশ্বৰৰ দাস সকলৰ দৰে জীৱন-যাপন কৰক। ১৭ সকলোকে সমাদৰ কৰক। ভাইমাত্ৰকে প্ৰেম কৰক। ঈশ্বৰলৈ ভয় বাখক। বজাক সমাদৰ কৰক। ১৮ হে দাস সকল, তোমালোক সম্পূৰ্ণ ভয়েৰে নিজ নিজ প্ৰভুৰ বশীভূত হোৱা; কেৱল

৩ সেইদৰে হে ভাৰ্যা সকল, আপোনালোক নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হওক; গতিকে, তেখেত সকলৰ কোনো কোনোৱে যদি ও ঈশ্বৰৰ বাক্য অমান্য কৰে, তথাপি নিজ নিজ ভাৰ্যাৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ দ্বাৰাই, ২ আপোনালোকৰ তয়যুক্ত নিৰ্মল আচাৰ-ব্যৱহাৰ দেখি, তাৰ দ্বাৰাই বিনাবাক্যেৰে যেন তেওঁলোকক পোৱা যায়, সেই বাবে বশীভূত হওক। ৩ কেশ-বেশ আৰু সোণৰ অলঙ্কাৰ পিন্দা বা নানা বস্ত্ৰ পৰিধান; এমে বাহ্যিক ভূষণ আপোনালোকৰ নহওক। ৪ কিন্তু আপোনালোকৰ হদয়ত নিৰ্দোষীৰূপে চিৰস্থায়ী হৈ থকা শাস্ত আৰু নম্ব আত্মা আপোনালোকৰ ভূষণ হোৱা উচিত, এয়াই ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত মহা মূল্যায়ন। ৫ কিয়নো আগৰ কালত যি পবিত্ৰ তিৰোতা সকলে ঈশ্বৰত ভাৰসা বাখিছিল, তেখেত সকলেও নিজ নিজ স্বামীৰ বশীভূত হৈ, সেইদৰে নিজক বিভূষিত কৰিলে; ৬ সেইদৰে চাৰাই অৱাহনৰ আজ্ঞা মানিলৈ। এতিয়া আপোনালোকেও যদি উচিত কৰ্ম কৰে আৰু আপোনালোকৰ কোনো সমস্যাৰ বাবে যদি তয় নাথাকে, তেনেহলে আপোনালোক তেওঁৰ জীয়াৰী ৭ সেইদৰে হে স্বামী সকল, আপোনালোকতকৈ স্তৰি সকল মাটিৰ পাৰ্বৰদৰে কোমল, জীৱনৰূপ অনুগ্ৰহৰ সহকাৰিবী বুলি জানি, আপোনালোকৰ প্ৰাৰ্থনাত যেন বাধা নজন্মে, এই কাৰণে তেখেত সকলৰ সৈতে জ্ঞানমতে সহবাস কৰি

তেখেত সকলক সমাদৰ কৰক। ৮ অৱশ্যেষত কওঁ, বিবেক বজায় রখাৰ কাৰণে এক আবেদন। যীচু শ্ৰীষ্টৰ আপোনালোক সকলোৱে একে মনৰ, আনৰ দুখত দৃঃঘৰী, পুনৰুখানৰ যোগেদিহে আপোনালোকে বক্ষা পালো ২২ মেঝেশীল, প্ৰেম কৰেঁতা আৰু নন্ম হওক। ৯ অপকাৰৰ তেওঁ স্বগলৈ গ'লা স্বৰ্বৰ দৃত সকল, বিধিসংগত শাসন, সলনি অপকাৰ, আৰু তিৰক্ষাৰ সলনি তিৰক্ষাৰ নকৰক, আৰু পৰাক্ৰম, অৱশ্যে তেওঁলৈ সমৰ্পন কৰক।

বিৰোধিতাত পুনৰবয় আশীৰ্বাদ কৰক, কিয়নো ইয়াৰ বাবে আপোনালোক আমন্ত্ৰিত, আপোনালোক ক্ষমতাপূৰ্ণ আশীৰ্বাদৰ উত্তোধিকাৰ পোৱা লোক। কিয়নো আশীৰ্বাদৰ অধিকাৰী হ'বৰ কাৰণে আপোনালোক আমন্ত্ৰিত হ'ল।

১০ “কাৰণ, যি জনে জীৱনক প্ৰেম কৰিবলৈ, আৰু মঙ্গলৰ দিন চাবলৈ ইচ্ছা কৰে, তেখেতে কু-কথাৰ পৰা নিজৰ জিভা, আৰু ছলনা-বাক্যৰ পৰা নিজৰ ওঁঠ বাখক; ১১ কু-পথৰ পৰা ঘূৰক আৰু ভাল কৰ্ম কৰক। শান্তি বিচাৰক আৰু তাতে লাগি থাকক। ১২ প্ৰভুৰ চুকুৱে ধাৰ্মিক সকলক দৃষ্টি কৰে, আৰু তেওঁৰ কাণে তেখেত সকলৰ প্ৰাৰ্থনা শুনো, কিন্তু যি সকল কু-কৰ্মী, তেখেত সকললৈ প্ৰভুৰ মুখ বিৰোধী।” ১৩ যি ভাল, তালৈ যদি আপোনালোকে ইচ্ছা কৰে, তেনহেলে আপোনালোকক কোনে ক্ষতি কৰিব?

১৪ কিন্তু ধাৰ্মিকতাৰ কাৰণে যদি দুখভোগ কৰিব লগা হয়, তথাপি আপোনালোক ধন্য; কিন্তু তেওঁলোকৰ ভয়ত ভয়াতুৰ নহ'ব আৰু ব্যাকুল নহ'ব। ১৫ ইয়াৰ পৰিৱৰ্তে শ্ৰীষ্টক প্ৰভু হিচাপে আপোনালোকৰ হদয়ত পৰিত্ব বুঁপে মানিব; যি কোনোৱে আপোনালোকৰ অস্তৰত থকা আশাৰ বিষয়ে বিচাৰ লয়, তেওঁক আপোনালোকে নিজৰ পক্ষে উত্তৰ দিবলৈ সংষ্ঠ থাকিব, কিন্তু নন্মতা আৰু সন্মানেৰে সৈতে ইইবোৰ কৰিব। ১৬ যি সকলে শ্ৰীষ্ট থাকি কৰা আপোনালোকৰ সদ্বচণৰ নিন্দা কৰে, আপোনালোক যি বিষয়ত নিন্দিত হয়, সেই বিষয়ত তেওঁলোক যেন লাজত পৰিব, এই কাৰণে আপোনালোকে উত্তম বিবেক বাখিব।

১৭ কিয়নো কুকৰ্ম কৰি দুখভোগ কৰাতকৈ, ঈশ্বৰৰ যদি এনে ইচ্ছা হয়, তেনহেলে সৎ কৰ্ম কৰি দুখভোগ কৰা বেছি ভাল। ১৮ শ্ৰীষ্টয়ো সেই পাপৰ সহচৰে এবাৰ দৃঃ-ভোগ কৰিবলৈ আমাক ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ নিবলৈ, অধাৰ্মিক সকলৰ কাৰণে ধাৰ্মিক জনে, অৰ্থাৎ শ্ৰীষ্টে পাপবোৰৰ কাৰণে কেৰল এবাৰ দুখভোগ কৰিবলৈ; তেওঁ মাংসত হত হ'ল, কিন্তু আত্মাত হ'লে পুনৰ্জীৱিত হ'ল; ১৯ সেই আত্মাবে তেওঁ গ'ল আৰু এতিয়া কাৰাগাপৰত থকা আত্মাবোৰ ওচৰত গৈ প্ৰচাৰ কৰিবলৈ। ২০ সেইবোৰ নোহৰ সময়ত ঈশ্বৰৰ আবাধ্য আছিল। নোহৰ জাহাজ তৈয়াৰ কৰাৰ সময়ত ঈশ্বৰ সহিষ্ণু হৈ তেওঁলোকৰ বাবে অপেক্ষা কৰিছিল। ঈশ্বৰে অলপ মানুহক বক্ষা কৰিবলৈ, আঠ টা আত্মা সেই জলৰ পৰা বক্ষা পালো। ২১ সেই জল বাণিসূৰ প্ৰতীক, যাৰ যোগে আপোনালোকে বক্ষা পালো। সেই বাণিসূৰ যোগেদি শ্ৰীৰ ময়লা আত্মৰোৱা নহয়, কিন্তু ঈশ্বৰৰ ওচৰত সৎ

৮ এতকে, শ্ৰীষ্টই মাংসত দুখভোগ কৰাৰ কাৰণে, নিজকে সেই একে অভিপ্ৰায়েৰে সুসজ্জিত কৰক। যি জনে মাংসত দুখভোগ কৰে, সেই জনে পাপৰ পৰা ক্ষান্ত হয়া ২ এনে ব্যক্তিয়ে মাংসিক অভিলাষত দীৰ্ঘ সময় জীৱন-যাপন নকৰো কিন্তু ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দৰে মানৰ জীৱনৰ অৱশিষ্ট সময় কটায়া। ৩ যিহেতু অনা-ইহুনী সকলে কৰি তাহা, ইন্দ্ৰিয়পৰায়ণতা, আবেগ, সুৰাসন্ত, পানাৰ্থক আমোদ-প্ৰমোদ, ঘণ্গলগীয়া মূর্তিপূজা - ইইবোৰত যি সময় পাৰ কৰিলে সেয়াই যথেষ্ট। ৪ তাতে আপোনালোকে তেওঁলোকৰ সৈতে সেইবোৰ কৰ্ম নকৰা দেখি তেওঁলোকে আচৰিত মানি আপোনালোকক নিন্দা কৰে। ৫ কিন্তু যি জন জীৱিত আৰু মৃত লোক সকলৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ যুগ্মত আছে, তেওঁৰ আগত তেওঁলোকে হিচাব দিব লাগিব। ৬ কিয়নো যি সকল মৰিল, তেওঁলোকৰ আগত এই অভিপ্ৰায়েৰে শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰা হৈছিল, যদি তেওঁলোকৰ বিচাৰ যিহেতু মানৰ শৰীৰত হব, আত্মাত তেওঁলোক সেই অনুসাৰে ঈশ্বৰলৈ জীৱিত। ৭ কিন্তু সকলোৱে শৈষ ওচৰ চাপিছে; এতকে প্ৰাৰ্থনাৰ কাৰণে সুবোধ আৰু সচেতন হৈ থাকক; ৮ বিশেষকৈ আপোনালোকৰ মাজত পৰম্পৰে আগ্ৰহ্যুক্ত প্ৰেম বাখিব; কিয়নো প্ৰেমে আনৰ পাপ সমূহ নিবিচাৰে। ৯ আপনি নকৰাকৈ ইজন-সিজনৰ প্ৰতি অতিথিপৰায়ণ হওক। ১০ আপোনালোকে যেনেকৈ প্ৰতিজনে অনুগ্ৰহৰ বৰ পালে, তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ বহুবিধ অনুগ্ৰহূপ ধনৰ উত্তম তত্ত্বাবধায়কৰদৰে, আপোনালোকে পৰম্পৰাক সেৱা শুশ্ৰাৰ কৰক; ১১ যদি কোনোৱে কথা কয়, তেনহেলে ঈশ্বৰৰ বাক্যবৰদৰে কওক; যদি কোনোৱে সেৱা শুশ্ৰাৰ কৰে, তেনহেলে ঈশ্বৰে দিয়া শক্তি অনুসাৰে কৰক; এইদৰে সকলো বিষয়ত যীচু শ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰা ঈশ্বৰ মহিমান্বিত হয়; তেওঁবেই মহিমা আৰু পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক। আমেন। (aión g165) ১২ হে প্ৰিয় লোক সকল, আপোনালোকক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে আপোনালোকৰ মাজত যি অগ্ৰিময় কঢ়ক জই জলিছে, ইইবোৰত আপোনালোকে বিস্মিত নহ'ব, কোনো অডুত বিষয় ঘটিছে বুলি মনত নাভাবিব। ১৩ কিন্তু শ্ৰীষ্টৰ দুখভোগৰ সহভাগী হোৱা বাবে আপোনালোকে আনন্দ কৰক, ইয়াৰ উপৰি তেওঁৰ শৌৰৰ প্ৰকাশিত হোৱা সময়ত আপোনালোকে অধিক আনন্দ আৰু উল্লাস কৰিব পাৰিব। ১৪ আপোনালোক ধন্য, যদি আপোনালোকে শ্ৰীষ্টৰ নামৰ কাৰণে নিন্দিত হয়; কাৰণ ঈশ্বৰৰ আত্মা

আৰু গৌৰৱৰ আত্মা আপোনালোকৰ ওপৰত হিঁৰ হৈ আছে। ১০ আপোনালোকে অলগ সময় দুখভোগ কৰাৰ আছে। ১৫ কিন্তু আপোনালোকৰ মাজত কোনেও যেন পাছত, সকলো অনুগ্ৰহৰ দৈশ্বৰ, যি জনে অনন্ত গৌৰৱৰ নৰবধী, চোৰ, কুকৰ্মকাৰী বা পৰচষ্টকাৰী বুলি দুখভোগ বাবে আপোনালোকক খ্ৰাণ্ট আমন্ত্ৰণ কৰিছে, তেৱেই নকৰক; ১৬ যদি কোনো এজনে খ্ৰাণ্টিয়ান হোৱা কাৰণে আপোনালোকক সিদ্ধ, সুষ্ঠিৰ আৰু বলৱত্ত কৰিব। (aiōnios দুখভোগ কৰে, তেনেহলে লজ্জিত নহওক; কিন্তু সেই g166) ১১ তেওঁৰ পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn নামেৰে দৈশ্বৰক মহিমান্বিত কৰক। ১৭ কিয়নো দৈশ্বৰৰ g165) ১২ মই চীলক বিশ্বাসী ভাই হিচাপে গণ্য কৰোঁ পৰিয়াল বৰ্গৰ সৈতে সোধ-বিচাৰৰ সময় আৰণ্ট হৈছে; আৰু তেওঁৰ যোগেন্দি সংক্ষেপে এই পত্ৰ আপোনালোকলৈ আৰু সেয়ে যদি প্ৰথমে আমাৰ সৈতে আৰণ্ট হয়, তেনেহলে লিখিলোঁ আপোনালোকক প্ৰবোধ দিলোঁ আৰু এয়ে দৈশ্বৰৰ দৈশ্বৰৰ শুভবাৰ্তা নমনা সকলৰ শেষগতি কি হ'ব? ১৮ প্ৰকৃত অনুগ্ৰহ বুলি সাক্ষ্য দিলোঁ মই আপোনালোকক আৰু যদি ধৰ্মিক লোকেই কোনো প্ৰকাৰেহে পৰিব্ৰাগ দৃঢ় আছান কৰোঁ আৰু দৈশ্বৰৰ প্ৰকৃত অনুগ্ৰহৰ সাক্ষ্য পায়, তেনেহলে ভক্তিহীন আৰু পাপপিষ্ঠ লোকে ক'ত মুখ দান কৰি, এই পত্ৰ লিখিলোঁ ইয়াতে আপোনালোক দেখুৰাব? ১৯ এই কাৰণে যি সকল লোকে দৈশ্বৰৰ ইচ্ছা দৃঢ় হৈ থাকক। ২০ আপোনালোকৰ সৈতে মনোনীত অনুসাৰে দুখভোগ কৰে, সেই লোক সকলে সৎ কৰ্ম কৰি, হোৱা বাবিল দেশত থকা মঙ্গলীয়ে আৰু মোৰ পুত্ৰ মাৰ্কে নিজ নিজ জীৱাত্মাক বিশ্বাসী সৃষ্টিকৰ্তাৰ হাতত সমৰ্পণ আপোনালোকক মঙ্গলবাদ জনাইছে। ২৪ প্ৰেমৰ চুমাৰে আপোনালোকে পৰম্পৰক মঙ্গলবাদ দিয়ক। খ্ৰাণ্ট যি

সকল আছে, আপোনালোক সকলোৰে শান্তি হওক।

৫ মই আপোনালোকৰ মাজৰ পৰিচাৰক সকলক দৃঢ়

আহান জনাও যে, মইয়ো সহকাৰী সকলৰ এজন পৰিচাৰক আৰু খ্ৰাণ্টৰ দুখভোগৰ এজন সাক্ষী; প্ৰকাশিত হ'বলৈ উদ্যত হোৱা গৌৰৱৰ সহভাৱী। ২ গতিকে, মই আপোনালোকক দৃঢ় আহান কৰোঁ, হে পৰিচাৰক সকল, দৈশ্বৰৰ মেষৰ জাকক আপোনালোকে যত্ন লওঁক। তেওঁলোকক প্ৰতিপালন কৰক, অৱশ্যে আৱশ্যকতাৰ কাৰণে নহয়, কিন্তু স্ব-ইচ্ছাবে কৰক, কিন্তু অসৎ ধনৰ বাবে নহয়। ৩ যি সকল লোকৰ ওপৰত আপোনালোক তত্ত্বাধায়ক, তেওঁলোকৰ ওপৰত প্ৰভৃতিৰে অধিকাৰ নকৰিব; কিন্তু জাকৰ আৰ্হি হৈ তেওঁলোকৰ তত্ত্বাধান কৰক; ৪ যেতিয়া প্ৰধান ৰক্ষক প্ৰকাশিত হব, তেওঁয়া আপোনালোকে ঐশ্বৰ্যবৃপ্ত অস্মান কিবীটি পাব। ৫ সেইদৰে হে ডেকা লোক সকল, আপোনালোক পৰিচাৰক সকলৰ বৰ্ণীভূত হওক; আপোনালোক সকলোৱে ন্যাতাৰে নিজকে ভালদৰে মেৰিয়াই বান্ধি লওঁক আৰু ইজনে সিজনক সেৱা কৰক; যিহেতু, দৈশ্বৰে অহংকাৰী সকলক প্ৰতিৰোধ কৰে, কিন্তু নন্ত সকলক অনুগ্ৰহ দান কৰে। ৬ সেই কাৰণে দৈশ্বৰৰ পৰাক্ৰমী হাতৰ অধীনত নিজকে নন্ত কৰক, তাতে উপযুক্ত সময়ত দৈশ্বৰে আপোনালোকক উন্নত কৰিব। ৭ আপোনালোকৰ সকলো চিঞ্চিৰ ভাৰ তেওঁৰ ওপৰত পেলাই দিয়ক; কিয়নো আপোনালোকৰ কাৰণে তেওঁ চিঞ্চি কৰে। ৮ সচেতন হওক, পৰ দি থাকক। আপোনালোকৰ শক্ৰ চয়তানে গুজৰি থকা সিংহৰ নিচিনাকৈ যি কোনো এজনকে গ্রাস কৰিবলৈ গোপনে উপায় বিচাৰি ফুৰিছে। ৯ তাৰ বিৰুদ্ধে থিয় হওকা আপোনালোকৰ বিশ্বাস দৃঢ় কৰি ৰাখকা এইটো জানিব যে, গোটেই জগতত থকা আপোনালোকৰ ভাতৃ সকলেও একে দুখভোগ কৰি

২ পিতৃ

মোক জনালে। ১৫ মই আপ্রাণ চেষ্টা করিছোঁ যাতে মোৰ মুভুৰ পাছতো আপোনালোকে এই সকলো বিষয় সকলো পাঁচনি। যি সকলে আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু তাৰ প্ৰয়োগত মনত বাবে। ১৬ আমাৰ প্ৰভু যীচু খীষ্টৰ পৰাক্ৰম পৰ্যাপ্তিৰ ধাৰ্মিকতাৰ মাধ্যমত আমি লাভ কৰাৰ দৰে একেই আমি চতুৰতাৰে সজা কোনো গল্প-কথা কোৱা নাছিলো। অমূল্য বিশ্বাস লাভ কৰিছে, সেই সকলৰ সমীপলৈ। ২ আমি তেওঁৰ মহিমা নিজৰ চকুৰে দেখিছিলোঁ। ১৭ কিয়নো, ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুক গভীৰভাৱে জনাৰ মাজেদি “এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁতেই মই পৰম সন্তুষ্ট,” স্বৰ্গৰ আপোনালোকলৈ অনুগত আৰু শাস্তি বাহ্যলৰূপে হওক। ৩ গৌৰবময় প্ৰতাপৰ দ্বাৰা তেওঁলৈ অহা এই বাণীৰ মাধ্যমেদি যি জনে নিজৰ মহিমা আৰু সদগুণেৰে আমাক আমন্ত্ৰণ খীষ্টই পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা সন্মান আৰু গৌৰৰ পাইছিল। কৰিলে, তেওঁক গভীৰভাৱে জনাৰ মাধ্যমেদি তেওঁৰ ১৮ আমি যেতিয়া তেওঁৰ লগত সেই পৰিত্ব পাহাৰত ঈশ্বৰিক শক্তিয়ে আমাক ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভক্তিৰ্পূৰ্ণ জীৱন- আছিলোঁ, তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা কোৱা এই মাত নিজে যাপন কৰাৰ সকলো বিষয় দান কৰিলে। ৪ তেওঁ এইবোৰ শুনিছিলোঁ। ১৯ ভাৰবাদী সকলৰ এই বাক্য আমাৰ ওচৰত দ্বাৰাই আমাক মূল্যবান আৰু অতি মহৎ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ দান অধিকৰূপে নিশ্চিত হৈছে আৰু সেই বিষয়ত মনোযোগ কৰিলে। তেওঁ এনেদৰে কৰিলে যাতে আপোনালোকে দিয়া আপোনালোকৰ পক্ষে ভাল। সেই বাক্য এক অনুকাৰ সেই প্ৰতিজ্ঞাবোৰ দ্বাৰাই জগতৰ মন্দ অভিলাষবোৰ ঠাইত জুলি থকা চাকিৰ নিচিনা। যেতিয়ালৈকে বাতিপুৱা দুৰ্নীতিৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰিক স্বভাৱৰ সহভাগী হ'ব পাৰে। নহয় আৰু আপোনালোকৰ হৃদয়ত প্ৰভাতী তৰাৰ উদয় ৫ ঈশ্বৰে যি সকলো কৰিলে, তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে অনুকাৰ মাজতো সেয়ে পোহৰ বিশ্বাসৰ মাধ্যমেৰে সদগুণ লাভ কৰিবলৈ নিজে সম্পূৰ্ণৰূপে দিব। ২০ সকলোৰে ওপৰত প্ৰথমে ইয়াকে জনি থেওঁক যত্ন কৰক। সদগুণৰ লগতে আপোনাৰ জ্ঞানো বৃদ্ধি কৰক। যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ কোনো ভাৱবাণী, ভাৱবাদীজনৰ নিজৰ ৬ জ্ঞানৰ লগত ইন্দ্ৰিয়-দমন, ইন্দ্ৰিয়-দমনৰ লগত ধৈৰ্য, যুক্তি-ব্যাখ্যাৰ পৰা নাহে; ২১ ভাৱবাণী কেতিয়াও মানুহৰ ধৈৰ্যৰ লগত ঈশ্বৰভক্তি, ৭ ঈশ্বৰ-ভক্তিৰ লগত পৰম্পৰৰ ইচ্ছাবে নাহে, কিন্তু পৰিত্ব আজাৰ পৰিচালনাত ভাৱবাদী মাজত ভাত্ত-নেহ আৰু ভাত্ত-নেহৰ লগত প্ৰেম বৃদ্ধি কৰক। সকলে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা কথা কয়।

৮ কিয়নো আপোনালোকৰ যদি এই সকলো গুণ থাকে আৰু সেইবোৰ আপোনালোকৰ মাজত বৃদ্ধি পায়, তেনেহলে আমাৰ প্ৰভু যীচু খীষ্টৰ তত্ত্ব-জ্ঞানত আপোনালোক কৰ্মহীন বা নিষ্কল নহ'ব। ৯ যি জনৰ এই সকলো গুণ নাই, তেওঁ ওচৰতহে দেখে; আচলতে তেওঁ অন্ধ। তেওঁক যে পূৰ্বৰ পাপ সমূহৰ পৰা শুচি কৰা হৈছে, সেই বিষয় তেওঁ পাহাৰি গ'ল। ১০ এতকেতে ভাই সকল, ঈশ্বৰে যে আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ আৰু মনোনীত কৰিছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে নিশ্চিত হৰিৰ কাৰণে অধিক যত্ন কৰক। এইবোৰ কৰিলে, আপোনালোকে উজটি নাখাৰ। ১১ ততে আমাৰ প্ৰভু আৰু তাৰ পৰাকৰ্তা যীচু খীষ্টৰ অনন্ত বাজ্যত আপোনালোকক অতি আন্তৰিকতাৰে প্ৰৱেশ কৰোৱা হ'ব। (aiōnios g166) ১২ এই হেতুকে, যদিও আপোনালোকে এই সকলোৰেৰ জানে আৰু যি সত্য তাত থিৰে আছে, তথাপি মই সকলো সময়তে আপোনালোকক এই বিষয়বোৰে মনত পেলাই দিবলৈ প্ৰস্তুত থাকিম; ১৩ কিন্তু মই এইটো সঠিক বুলি ভাৱো যে, যিমান দিন মই এই তমুৰূপ অস্থায়ী দেহত থাকিম, সিমান দিনলৈকে এই বিষয়বোৰে সোঁৰৰাই দি আপোনালোকক জাগ্রত কৰি ৰখা মোৰ উচিত। ১৪ কিয়নো মই জানো যে, শীঘ্ৰেই মই মোৰ তমু গুচাম; আমাৰ প্ৰভু যীচু খীষ্টই ইয়াকে

মোক জনালে। ১৫ মই আপ্রাণ চেষ্টা কৰিছোঁ যাতে মোৰ মুভুৰ পাছতো আপোনালোকে এই সকলো বিষয় সকলো পাঁচনি। যি সকলে আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু তাৰ পৰাকৰ্তা যীচু আৰু তেওঁৰ আগমণ সম্বন্ধে আপোনালোকক জনা ওঁতে খীষ্টৰ ধাৰ্মিকতাৰ মাধ্যমত আমি লাভ কৰাৰ দৰে একেই আমি চতুৰতাৰে সজা কোনো গল্প-কথা কোৱা নাছিলো। অমূল্য বিশ্বাস লাভ কৰিছে, সেই সকলৰ সমীপলৈ। ২ আমি তেওঁৰ মহিমা নিজৰ চকুৰে দেখিছিলোঁ। ১৭ কিয়নো, ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যীচুক গভীৰভাৱে জনাৰ মাজেদি “এওঁ মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ, এওঁতেই মই পৰম সন্তুষ্ট,” স্বৰ্গৰ আপোনালোকলৈ অনুগত আৰু শাস্তি বাহ্যলৰূপে হওক। ৩ গৌৰবময় প্ৰতাপৰ দ্বাৰা তেওঁলৈ অহা এই বাণীৰ মাধ্যমেদি যি জনে নিজৰ মহিমা আৰু সদগুণেৰে আমাক আমন্ত্ৰণ খীষ্টই পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা সন্মান আৰু গৌৰৰ পাইছিল। কৰিলে, তেওঁক গভীৰভাৱে জনাৰ মাধ্যমেদি তেওঁৰ ১৮ আমি যেতিয়া তেওঁৰ লগত সেই পৰিত্ব পাহাৰত ঈশ্বৰিক শক্তিয়ে আমাক ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভক্তিৰ্পূৰ্ণ জীৱন- আছিলোঁ, তেতিয়া স্বৰ্গৰ পৰা কোৱা এই মাত নিজে যাপন কৰাৰ সকলো বিষয় দান কৰিলে। ৪ তেওঁ এইবোৰ শুনিছিলোঁ। ১৯ ভাৱবাদী সকলৰ এই বাক্য আমাৰ ওচৰত দ্বাৰাই আমাক মূল্যবান আৰু অতি মহৎ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ দান অধিকৰূপে নিশ্চিত হৈছে আৰু সেই বিষয়ত মনোযোগ কৰিলে। তেওঁ এনেদৰে কৰিলে যাতে আপোনালোকে দিয়া আপোনালোকৰ পক্ষে ভাল। সেই বাক্য এক অনুকাৰ সেই প্ৰতিজ্ঞাবোৰ দ্বাৰাই জগতৰ মন্দ অভিলাষবোৰ ঠাইত জুলি থকা চাকিৰ নিচিনা। যেতিয়ালৈকে বাতিপুৱা দুৰ্নীতিৰ পৰা মুক্ত হৈ ঈশ্বৰিক স্বভাৱৰ সহভাগী হ'ব পাৰে। নহয় আৰু আপোনালোকৰ হৃদয়ত প্ৰভাতী তৰাৰ উদয় ৫ ঈশ্বৰে যি সকলো কৰিলে, তাৰ কাৰণে আপোনালোকৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে অনুকাৰ মাজতো সেয়ে পোহৰ বিশ্বাসৰ মাধ্যমেৰে সদগুণ লাভ কৰিবলৈ নিজে সম্পূৰ্ণৰূপে দিব। ২০ সকলোৰে ওপৰত প্ৰথমে ইয়াকে জনি থেওঁক যত্ন কৰক। সদগুণৰ লগতে আপোনাৰ জ্ঞানো বৃদ্ধি কৰক। যে, ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ কোনো ভাৱবাণী, ভাৱবাদীজনৰ নিজৰ ৬ জ্ঞানৰ লগত ইন্দ্ৰিয়-দমন, ইন্দ্ৰিয়-দমনৰ লগত ধৈৰ্য, যুক্তি-ব্যাখ্যাৰ পৰা নাহে; ২১ ভাৱবাণী কেতিয়াও মানুহৰ ধৈৰ্যৰ লগত ঈশ্বৰভক্তি, ৭ ঈশ্বৰ-ভক্তিৰ লগত পৰম্পৰৰ ইচ্ছাবে নাহে, কিন্তু পৰিত্ব আজাৰ পৰিচালনাত ভাৱবাদী মাজত ভাত্ত-নেহ আৰু ভাত্ত-নেহৰ লগত প্ৰেম বৃদ্ধি কৰক। সকলে ঈশ্বৰৰ পৰা পোৱা কথা কয়।

৮ কিয়নো আপোনালোকৰ যদি এই সকলো গুণ থাকে আৰু সেইবোৰ আপোনালোকৰ মাজত বৃদ্ধি পায়, তেনেহলে আমাৰ প্ৰভু যীচু খীষ্টৰ তত্ত্ব-জ্ঞানত আপোনালোক কৰ্মহীন বা নিষ্কল নহ'ব। ৯ যি জনৰ এই সকলো গুণ নাই, তেওঁ ওচৰতহে দেখে; আচলতে তেওঁ অন্ধ। তেওঁক যে পূৰ্বৰ পাপ সমূহৰ পৰা শুচি কৰা হৈছে, সেই বিষয় তেওঁ পাহাৰি গ'ল। ১০ এতকেতে ভাই সকল, ঈশ্বৰে যে আপোনালোকক আমন্ত্ৰণ আৰু মনোনীত কৰিছে, সেই বিষয়ে আপোনালোকে নিজে নিশ্চিত হৰিৰ কাৰণে অধিক যত্ন কৰক। এইবোৰ কৰিলে, আপোনালোকে উজটি নাখাৰ। ১১ ততে আমাৰ প্ৰভু আৰু তাৰ পৰাকৰ্তা যীচু খীষ্টৰ অনন্ত বাজ্যত আপোনালোকক অতি আন্তৰিকতাৰে প্ৰৱেশ কৰোৱা হ'ব। (aiōnios g166) ১২ এই হেতুকে, যদিও আপোনালোকে এই সকলোৰেৰ জানে আৰু যি সত্য তাত থিৰে আছে, তথাপি মই সকলো সময়তে আপোনালোকক এই বিষয়বোৰে মনত পেলাই দিবলৈ প্ৰস্তুত থাকিম; ১৩ কিন্তু মই এইটো সঠিক বুলি ভাৱো যে, যিমান দিন মই এই তমুৰূপ অস্থায়ী দেহত থাকিম, সিমান দিনলৈকে এই বিষয়বোৰে সোঁৰৰাই দি আপোনালোকক জাগ্রত কৰি ৰখা মোৰ উচিত। ১৪ কিয়নো মই জানো যে, শীঘ্ৰেই মই মোৰ তমু গুচাম; আমাৰ প্ৰভু যীচু খীষ্টই ইয়াকে

২ অতীতত ইস্রায়েলবাসীৰ মাজত যেনেদৰে মিছলীয়া ভাৱবাদী সকল আছিল, তেনেহলে আপোনালোকৰ মাজলৈকে ভঙ্গ শিক্ষক সকল আহিব। তেওঁলোকে মনে মনে এনেকুৱা কিছুমান বিৰোধী ভাস্ত মতবাদ লৈ আহিব যিয়ে লোক সকলক ধৰ্মস কৰি দিব। এনে কি যি জনে তেওঁলোকক কিনি ললে, সেই প্ৰভুকো অস্থাকাৰ কৰিব; এইদৰে তেওঁলোকে শীঘ্ৰেই নিজলৈ ধৰ্মস মাতি আনিব। ১ অনেকে সেই ভঙ্গ শিক্ষক সকলৰ লম্পট আচৰণ অনুসৰণ কৰিব; তেওঁলোকৰ প্ৰৱেচনাত মানুহে সত্যৰ পথৰ বিষয়ে নিদা কৰিব। ৩ তেওঁলোকে লোভৰ বশত ছলাহী কথাৰে আপোনালোকৰ পৰা অৰ্থ লাভ কৰিব। এই ভঙ্গ শিক্ষক সকলৰ বিৰুদ্ধে বিচাৰৰ শাস্তি অনেক দিনলৈ অপেক্ষা কৰি নাথাকিব; তেওঁলোকৰ বিনাশ পলম কৰা নহয়। ৪ স্বৰ্গত দৃত সকলে যেতিয়া পাপ কৰিছিল, তেতিয়া ঈশ্বৰে তেওঁলোকক এৰি দিয়া নাছিল; বৰং বিচাৰৰ দিন পৰ্যন্ত অনুকূপৰ বন্ধনত বৰ্ষিত হবলৈ তেওঁ সেই সকলক নৰকত পেলাই দিলে। (Tartarōo g5020) ৫ ঈশ্বৰে সেই পুৰণি জগতকো এৰি দিয়া নাছিল; ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভক্তিহীন লোক সকলৰ ওপৰলৈ তেওঁ জলপ্লাবন আনিলে; কেৱল নোহ আৰু তেওঁৰ লগত আন সাত জনক তেওঁ বন্ধনা কৰিলে। এই নোহে লোক সকলক ধাৰ্মিকতাৰ পথত চলাৰ সম্বন্ধে

প্রচার করিছিল। ৬ চদোম আবু যমোৰা নগৰ ভস্য কৰি মানুহৰ মাতৰে কথা কৈ ভাৰবাদীৰ মূৰ্খ কাৰ্যত বাধা টেশৰে সেই নগৰৰ লোক সকলক বিচাৰ কৰি শাস্তি দিছিল। ১৭ এই লোক সকল পন্থী নথকা নাদৰ নিচিনা আবু দিছিল। ইয়াৰ দ্বাৰা স্টশৰে ভাৰী কালত স্টশৰৰ ভজিহীন ধুমুহা বতাহে চলাই নিয়া মেষস্বৰূপ। তেওঁলোকৰ কাৰণে লোকৰ শেষ অৱস্থা কি হ'ব তাকেই উদাহৰণ স্বৰূপে ঘোৰ আক্ষাৰ সাঁচ থোৰা হৈছে। ১৮ কিয়নো তেওঁলোকে স্থাপন কৰিলো। ৭ কিন্তু লেটক তেওঁ বক্ষা কৰিছিল। লেট অসাৰতাৰ গৰ্ব কথা কয় আবু মানুহক মাংসিক অভিলাষ ধাৰ্মিক লোক আছিল। সেই নগৰৰ বিধানহীন মানুহবোৰ পূৰ্ণ কৰাৰ বাসনা জগায়। যি সকলে ভুল পথত জীৱন-অনৈতিক চাল-চলনত তেওঁ অতি ব্যথিত হৈছিল। ৮ যাপন কৰা লোক সকলৰ সঙ্গৰ পৰা হাত সাৰি আহিবলৈ সেই ধাৰ্মিক লোক জনে বিধানহীন মানুহবোৰ মাজত চেষ্টা কৰে, এনে লোক সকলক তেওঁলোকে পাপ স্বভাৱৰ বাস কৰিছিল আবু তেওঁৰ ধাৰ্মিক আত্মাই প্ৰতিদিনে এই মাংসিক অভিলাষলৈ প্ৰলুব্ধ কৰে। ১৯ এই ভণ্ড শিক্ষক লোক সকলৰ অধাৰ্মিক কাৰ্যবোৰ দেখি আবু সেইবোৰ সকলে তেওঁলোকৰ স্বাধীনতা দিয়াৰ প্ৰতিজ্ঞা কৰে, কিন্তু বিষয়ে শুনি যন্ত্ৰা ভোগ কৰিছিল। ৯ গতিকে যি সকল নিজেই সেই সকলো নিন্দনীয় কামৰ দাস হৈ থাকে। স্টশৰভক্ত লোক, তেওঁলোকৰ কেনেদৰে পৰীক্ষাৰ পৰা কাৰণ যিহে এজন মানুহক জয় কৰি পৰিচালনা কৰে, উদ্বাব কৰিব লাগে, প্ৰভুৰে জানে। যি সকলে স্টশৰক তেওঁ তাৰে দাস হয়। ২০ কিয়নো প্ৰভু আবু আগকৰ্তা যীচু ভক্তি নকৰে, অধাৰ্মিক লোক; তেওঁলোকৰ কেনেদৰে শ্ৰীষ্টক গভীৰভাৱে জনাব ফলত জগতৰ মন্দতাৰ পৰা হাত বিচাৰৰ দিনা শাস্তি দিয়া হ'ব, সেই বিষয়েও প্ৰভুৰে সাৰি অহাৰ পাচ্ছো যেতিয়া সেই একেই পাপৰ জীৱনলৈ জানে। ১০ এই দণ্ড বিশেষভাৱে তেওঁলোকৰ বাবে, যি পুণৰাই ঘূৰি যায়, তেনহলে তেওঁলোকৰ প্ৰথম অৱস্থাতকৈ সকলে অশুচিতৰ মাংসিক অভিলাষবোৰত চলে আবু শেষ অৱস্থা অধিক বেয়া হৈব। ২১ কাৰণ যি পৰিব্ৰজান প্ৰভুৰ কৃত্তৃক হৈয়জন কৰে। এই ভণ্ড শিক্ষক সকল তেওঁলোকে লাভ কৰিছিল, তাৰ পৰা যদি উলটি যায়, দুঃ সাহসী আবু তেওঁলোকে নিজৰ ইচ্ছামতে চলে। তেনহলে তেওঁলোকৰ বাবে সেই ধাৰ্মিকতাৰ পথ নজনাই তেওঁলোকে এনে কি স্বৰ্গৰ দৃত সকলকো নিন্দা কৰিবলৈ ভাল আছিল। ২২ তেওঁলোকৰ ক্ষেত্ৰে এই প্ৰবাদ সত্য ভয় নকৰে। ১১ সকলো মনুষ্যতকৈৱো স্বৰ্গৰ দৃত সকল হৈছে, “কুকুৰে নিজৰ বমিলৈ ঘূৰে আবু গাহৰিক ধূৱোৱা অধিক শক্তিশালী আবু ক্ষমতাশালী, তথাপি প্ৰভুৰ ওচৰত হলেও সি বোকালৈকে আকৌ উলটি যায়।”

তেওঁলোকৰ সহকৈ কোনো দোষ, অভিযোগ উপস্থাপন নকৰে। ১২ কিন্তু জানহীন, বুদ্ধিহীন পশুবোৰ নিজৰ স্বভাৱগত বাসনাৰ অধীন, যাৰ জন্ম মৰিবৰ বাবেই হৈছে; ভণ্ড শিক্ষক সকলো এনে বিচাৰ-বুদ্ধিহীন পশুৰ নিচিনা; তেওঁলোকে যি নাজানে, সেই বিষয়ে নিন্দা কৰে। নিজৰ মন্দতাতে সিহাং ধৰ্স হৈ যাব। ১৩ নিজৰ মন্দ কামৰ বেচ হিচাপে সিহাংতে কষ্টভোগ কৰিব। এই লোক সকলে দিনৰ বেলা অন্যায় কাম কৰি আনন্দ কৰে। সেই সকল আপোনালোকৰ মাজত অপৰিক্ষাৰ দাগ আবু কলক্ষ স্বৰূপ। তেওঁলোকে আপোনালোকৰ লগত ভোজন-পান কৰি নিজৰ প্ৰতাৰণাপূৰ্ণ সুখ উপভোগ কৰে; ১৪ সকলো মহিলাৰ প্ৰতি তেওঁলোকৰ চুক ব্যজিচাৰেৰে ভৰা আবু তেওঁলোকে পাপ কাৰ্য কৰি কেতিয়াও সন্তুষ্ট নহয়; আবু যি সকল চৎক্ষলমনা, সেই সকলক ভুল পথত লৈ যায়। তেওঁলোকৰ মন কেৱল লোভ কৰাত অভ্যন্ত; তেওঁলোক অভিশঙ্গ। ১৫ এই ভণ্ড শিক্ষক সকলে পোন পথ ত্যাগ কৰি অপথে গৈছে। তেওঁলোকে বিয়োৱাৰ পুত্ৰ বিলিয়মক অনুসৰণ কৰে; বিলিয়মে মন্দ কাৰ্যক প্ৰেম কৰিলৈ আবু তাৰে বেচ পাবলৈ উচিত দেখিছিল। ১৬ কিন্তু বিলিয়মে তেওঁৰ অপৰাধৰ কাৰণে এটা গাধৰ পৰা কঠোৰ ধমক পালে। গাধ পশু হোৱা বাবে কথা কৰ নোৱাৰে। কিন্তু সেই গাধই হৈ অংৰছো। ৮ কিন্তু, প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে এই

কথা নাপাহৰিব যে ঈশ্বৰৰ আগত এদিনেই হাজাৰ বছৰৰ
নিচিনা আৰু হাজাৰ বছৰেই এদিনৰ নিচিনা। ১০ প্ৰভুৰ নিজ
প্ৰতিজ্ঞাৰ কথাত তেনে পলম নকৰে; কোনোৱে যদি পলম
কৰা বুলি ভাবে, এনে নহয় ঈশ্বৰে কোনো এজনো যাতে
বিনষ্ট নহয়, কিন্তু সকলোৱে যেন মন-পালটন কৰে সেয়ে
তেওঁ আমাৰ কাৰণে ধৈৰ্য ধৰি আছে। ১১ কিন্তু চোৰৰ অহাৰ
দৰে প্ৰভুৰ দিন আহিব, সেইদিনা আকাশমণ্ডল ডাঙৰ শব্দ
কৰি গুঢ়ি যাব। আকাশৰ সকলো বস্তু জুইত জুলি ধৰংস
হব; পৃথিবী আৰু তাৰ সকলো বস্তু পোৰা যাব। ১২ এইদৰে
আটাইবোৰ ধৰংস হবলৈ যোৱা দেখি, আপোনালোকে চিন্তা
কৰকচোন, পবিত্ৰ ভঙ্গি আৰু আচাৰ-ব্যৱহাৰৰ যোগেদি
আপোনালোক কেনেকুৰা লোক হোৱা উচিত? ১৩ পৰম
আগ্রহেৰে ঈশ্বৰৰ সেই দিনৰ অপেক্ষাত থকা কাৰণে
আকাশমণ্ডল পুৰি লয়পাণ্ড হ'ব আৰু মূলবস্তুৰ দন্ধ হৈ
গলি যাব। ১৪ কিন্তু তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে, আমি নতুন
আকাশমণ্ডল আৰু নতুন পৃথিবীলৈ অপেক্ষা কৰি আছোঁ;
সেইবোৰত ধাৰ্মিকতা নিবাস কৰে। ১৫ এতেকে, হে প্ৰিয়
সকল, আপোনালোকে এই সকলো ঘটনা ঘটিব বুলি
অপেক্ষা কৰি আছে, সেয়েহে আপোনালোকে যেন ঈশ্বৰৰ
লগত নিষ্কলন্ধ আৰু নিৰ্দেশী হৈ শাস্তিৰে থাকিব পাৰে,
তাৰ কাৰণে যত্ন কৰক। ১৬ মনত বাধিব, আমাৰ ঈশ্বৰৰ
দীৰ্ঘ-সহিষ্ণুতাই আপোনালোকক পৰিত্রাণৰ সময় দিছে;
এইদৰে আমাৰ প্ৰিয় ভাই পৌলেও ঈশ্বৰে দিয়া জ্ঞান
অনুসাৰে আপোনালোকলৈ লিখিলে; ১৭ আৰু এইবোৰ
বিষয়ৰ প্ৰসঙ্গ কৰি সকলো পত্ৰ লিখিলে; কোনো কোনো
ঠাইত বুজিবলৈ টান কথা আছে; অজ্ঞ আৰু বিশ্বাসত দুৰ্বল
মানুহবোৰে শান্ত্ৰ অন্যান্য কথাৰ যেনেকৈ বিকৃত অৰ্থ
কৰে, তেনেকৈ পৌলৰ কথাৰ বিকৃত অৰ্থ কৰি নিজকেই
বিনাশৰ পথত লৈ যায়। ১৮ এতেকে, হে প্ৰিয় সকল,
আপোনালোকে এই সকলো বিষয় আগেয়ে জানি সাৱধানে
থাকক, আপোনালোক অনৈতিক কাৰ্য কৰা লোকৰ ভ্ৰান্তি
পথত নাযাব, নিজ বিশ্বাসৰ স্থিৰতাৰ পৰা যেন পতিত
নহয়, এই কাৰণে সাৱধানে থাকক। ১৯ আমাৰ প্ৰভু আৰু
ত্ৰাণকৰ্তা যীচু শ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহত আৰু জ্ঞানত বাঢ়ি বাঢ়ি
যাওঁক। এতিয়া আৰু চিৰকাললৈকে তেওঁৰ মহিমা হওক।

আমেন। (aiōn g165)

୧ ଯୋହନ

୧ ସୁରୂପେଇ ସିଦ୍ଧ ହଲ । ତାର ଦ୍ୱାରାଇ ଆମି ଜାନୋ ଯେ, ତେଓତ୍ ଆମି ଆଛେ । ୬ ମହି ତେଓତ୍ ଥାକେଁ, ଏହି ବୁଲି ଯଦି ଦେଖିଲୋଁ, ଯି ଆମି ମନୋଯୋଗେରେ ଦୃଷ୍ଟି କରି ଦେଖିଲୋଁ ତେବେଁ ତେବେଁ ଆଚରଣ କରିଲେ, ଆବୁ ଯି ଆମାର ହତେରେ ଅଶୁଭ କରିଲୋଁ, ସେଇ ଜୀରନର ଆପୋନାଲୋକଲୈ କୋନୋ ନତୁନ ଆଜା ଲିଖା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ବାକ୍ୟର ପ୍ରସଂଗ ଆମି ଲିଖିଲୋଁ, ୨ ଆବୁ ସେଇ ଜୀରନ ପ୍ରକାଶିତ ଆଦିବେ ପରା ଆପୋନାଲୋକାକେ ଯି ପାଇ ଆହିଛେ, ଏନେ ଆଛିଲ, ଆମି ଦେଖିଛିଲୋଁ, ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିଛିଲୋଁ ଆବୁ ପୁରୁଣ ଆଜାକେ ଲିଖିଛେ; ଆପୋନାଲୋକାକେ ଆଗେଯେ ଯି ଆପୋନାଲୋକଲୈ ସେଇ ଅନ୍ତ ଜୀରନ ଘୋଷଣା କରିବୁ, ଯି ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ, ସେଯେ ଏହି ପୁରୁଣ ଆଜା । ୮ ଏତିଯା ମହି ଅନ୍ତ ଜୀରନ ପିତ୍ର ସୈତେ ଆଛିଲ ଆବୁ ଆମାର ଆଗତ ଆପୋନାଲୋକଲୈ ଏଟା ନତୁନ ଆଜା ଲିଖିଛେ, ଏହି କଥା ପ୍ରକାଶିତ ହଲ; (aiōnios g166) ୩ ଦେସ୍ୟା ଆମି ଦେଖିଲୋଁ, ଶ୍ରୀଷ୍ଟତ ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକତୋ ସତ୍ୟ ହୟ; କାରଣ ଆନ୍ଦୋଳ ଶୁଣିଲୋଁ ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକଲୈ ଘୋଷଣା କରିଲେ, ଗତିକେ ଆତରି ଯାବ ଧରିବେ ଆବୁ ସମ୍ପ୍ରତି ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶିତ ଆପୋନାଲୋକେଓ ଆମାର ସୈତେ ସହଭାଗୀତା ବାଖିବ । ଆମାର ହେଛେ । ୯ ମହି ପୋହରତେ ଆଛେଁ, ଏହି ବୁଲି ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଯି ସହଭାଗୀତା, ଦେସ୍ୟା ପିତ୍ର ସୈତେ ଆବୁ ତେଓତ୍ ପୁତ୍ର ଯୀଚୁ ଭାଇକ ଘଣ କରେ, ତେଓତ୍ ଏତିଯାଲୋକେ ଆନ୍ଦୋଳରେ ଆଛେ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟବ ସୈତେ ସହଭାଗୀତା । ୪ ଆବୁ ଆପୋନାଲୋକର ଆନନ୍ଦ ୧୦ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ପ୍ରେମ କରେ, ତେଓତ୍ ପୋହରତ ଯେନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୟ, ସେଇ କାରଣେ ଆମି ଏହିବେଳେ କଥା ଲିଖିଛେ । ଥାକେ ଆବୁ ତେଓତ୍ ଅନ୍ତରତ ବିଘ୍ନଜନକ ଏକୋ ନାହିଁ । ୧୧ କିନ୍ତୁ ୫ ଆମି ଯି ବାର୍ତ୍ତା ତେଓତ୍ ପରା ଶୁଣି ଆପୋନାଲୋକର ଆଗତ ଯି କୋନୋରେ ନିଜ ଭାଇକ ଘଣ କରେ, ତେଓତ୍ ଆନ୍ଦୋଳର ଆଛେ ଯୋଷଣା କରିଛେଁ, ସେଇ ବାର୍ତ୍ତାଇ ହଲ, ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ପୋହର ଆବୁ ଆବୁ ଆନ୍ଦୋଳର ଫୁରେ; କଲେ ଯାଯ ସେଇ ବିଷୟେ ତେଓତ୍ ନାଜାନେ; ତେଓତ୍ ଆନ୍ଦୋଳ ଅକଣ ମାନୋ ନାହିଁ । ୬ ଦେସ୍ୟାରେ ଆମି ଯଦି କାରଣ ଆନ୍ଦୋଳର ତେଓତ୍ ଚକ୍ର ଅନ୍ଧ କରିଲେ । ୧୨ ହେ ପ୍ରିୟ ତେଓତ୍ ସୈତେ ସହଭାଗିତାତ ଆଛେଁ ବୁଲି କଂ ଆବୁ ଆମି ସତାନସକଳ, ଯୀଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟବ ନାମର ଗୁଣେ ଆପୋନାଲୋକର ପାପ ଆନ୍ଦୋଳର ଚଲୋଁ, ତେନେହଲେ ଆମି ମିଛଲୀୟା ଆବୁ ସତ୍ୟର କ୍ଷମା କରା ହଲ; ଏହି କାରଣେ ମହି ଆପୋନାଲୋକଲୈ ଲିଖିଛେଁ ଆଚରଣ ଆମାର ନାହିଁ । ୬ କିନ୍ତୁ ତେଓତ୍ ସେଇକେ ପୋହରତ ଆଛେ, ୧୩ ହେ ପିତ୍ରସକଳ, ମହି ଆପୋନାଲୋକଲୈ ଲିଖିଛେଁ, କାରଣ ତୋମାଲୋକେ ପିତ୍ର ଭୁଲାଓଁ; ଆବୁ ଆମାର ଅନ୍ତରତ ସତ୍ୟତା ନାହିଁ । ୯ କିନ୍ତୁ ଆମି ଦ୍ୱିଶ୍ଵରକ ଜାନିଲା । ୧୪ ହେ ପିତ୍ରସକଳ, ଯିଜନ ଆଦିବେ ପରା ଯଦି ଆମାର ପାପବେଳେ ସ୍ଵିକାର କରେ, ତେନେହଲେ ବିଶ୍ଵାସୀ ଆଛେ, ତେଓତ୍ ଆପୋନାଲୋକେ ଜାନିଛେ; ଏହି କାରଣେ ମହି ଆବୁ ଧର୍ମିକ ଯି ତେଓତ୍, ତେଓତ୍ ଆମାର ପାପବେଳେ କ୍ଷମା କରେ ଆପୋନାଲୋକଲୈ ଲିଖିଲୋଁ । ହେ ଡେକାସକଳ ତୋମାଲୋକ ଆବୁ ସକଳୋ ଅର୍ଧର୍ମର ପରା ଆମାକ ଶୁଣି କରେ । ୧୦ ଆମି ବଲରତ ଆବୁ ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ବାକ୍ୟ ତୋମାଲୋକର ଅନ୍ତରତ ଆଛେ ପାପ କରି ନାହିଁ ବୁଲି ଯଦି କଂ, ତେନେହଲେ ତେଓତ୍ ମିଛଲୀୟା ଆବୁ ତୋମାଲୋକକେ ଚୟତାନକ ଜୟ କରିଛା; ଏହି କାରଣେ ମହି ପାତୋଁ ଆବୁ ଆମାର ଅନ୍ତରତ ତେଓତ୍ ବାକ୍ୟ ନାହିଁ ।

୨ ହେ ମୋର ପ୍ରିୟ ସତାନସକଳ, ଆପୋନାଲୋକେ ଯେନ ପାପ ନକରେ, ଏହି ଆଶ୍ୟରେ ମହି ଆପୋନାଲୋକଲୈ ଏହିବେଳେ କଥା ଲିଖିଛେଁ । କିନ୍ତୁ କୋନୋରେ ଯଦି ପାପ କରେ, ତଥାପି ପିତ୍ର ଆଗତ ଆମାର ସହାୟ କରିବିଲେ ଧାର୍ମିକ ଯୀଚୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଆଚରଣ ଆହେ । ୨ ତେରେଇ ଆମାର ପାପର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରୋତ୍ତା; କେବଳ ଆମାରେଇ ନହ୍ୟ, ଗୋଟିଏଇ ଜଗତରେ, ୩ ଆବୁ ଆମି ତେଓତ୍ ଆଜାବେରେ ପାଲନ କରେଁ, ତେନେହଲେ ତାର ଦ୍ୱାରାଇ ଆମି ଜାନିମ ଯେ, ତେଓତ୍ ଆମି ଜାନିଲୋଁ । ୪ କୋନୋରେ ଯଦି କରୁ, ‘ମହି ଦ୍ୱିଶ୍ଵରକ ଜାନୋ’, କିନ୍ତୁ ତେଓତ୍ ଆଜାବେରେ ଆଜାବେରେ ପାଲନ ନକରେ; ତେନେହଲେ ତେଓତ୍ ଏଜନ ମିଛଲୀୟା ଆବୁ ସେଇ ସତ୍ୟ ତେଓତ୍ ଅନ୍ତରତ ନାହିଁ । ୫ କିନ୍ତୁ ଯି ଜନେ ତେଓତ୍ ବାକ୍ୟ ପାଲନ କରେ, ତେଓତ୍ ଅନ୍ତରତ ପିତ୍ର ଦ୍ୱିଶ୍ଵର ପ୍ରେମ

আমাৰ মাজৰ পৰা ওলাই গ'ল, কিন্তু আমাৰ সমন্বয় দেখিম। ৩ আৰু তেওঁৰ ওপৰত যি ব্যক্তিৰ এনে আশা নাছিল; কিয়নো আমাৰ সমন্বয় হোৱা হ'লে, আমাৰ লগতে বা আত্মবিশ্বাস আছে, তেওঁ মেনে শুচি, তেৱে তেনেকৈ থাকিলহৈতেন; কিন্তু তেওঁলোক প্ৰকাশিত হ'বলৈ, অৰ্থাৎ নিজকে শুচি কৰে। ৪ যি কোনোৱে পাপ-আচৰণ কৰে, তেওঁলোক যে আমাৰ সমন্বয় নহয়, এই বিষয়ে প্ৰকাশিত তেওঁ বিধান লজ্জন কৰে; আৰু বিধান-লজ্জন কৰাই পাপ। হ'বলৈ তেওঁলোক ওলাই গ'ল। ২০ কিন্তু আপোনালোকে ৫ আপোনালোকে জানে যে, পাপ দূৰ কৰিবলৈ তেওঁ পবিত্ৰ জনৰ পৰা অভিযোগ পাইছে, আৰু আপোনালোকে প্ৰকাশিত হ'ল আৰু তেওঁত কোনো পাপ নাই। ৬ যি সত্যক জানে। ২১ আপোনালোকে সত্যক নাজানে বুলি কোনোৱে তেওঁত থাকে, তেওঁ পাপ নকৰে; যি কোনোৱে যে মই এইবোৰ আপোনালোকলৈ লিখিছোঁ, এনে নহয়; পাপ কৰে, তেওঁ তেওঁক দেখা নাই আৰু জন্ম নাই। ৭ কিন্তু আপোনালোকে সত্যক আৰু সত্যত যে কোনো হে প্ৰিয় সন্তানসকল, আপোনালোকক ভুলাবলৈ কাকো মিছা নাই, এই বিষয়েও জনিছে কাৰণেহে মই লিখিলোঁ নিদিব; যি কোনোৱে ধাৰ্মিকতা আচৰণ কৰে, খৃষ্টে যেনে ২২ ঘীৰু সেই অভিযোগ জন বুলি যিজনে অস্বীকাৰ কৰে, ধাৰ্মিক, তেৱে তেনে ধাৰ্মিক হয়। ৮ যি কোনোৱে পাপ-তেওঁৰ বাহিৰে প্ৰকৃত মিছলীয়া আন কোন আছে? সেই আচৰণ কৰে, তেওঁ চয়তানৰ; কিয়নো চয়তানে আদিৰে জনেই খৃষ্টৰ শক্ত; তেওঁ পিতৃ আৰু পুত্ৰকো অস্বীকাৰ পৰা পাপ কৰি আছে। চয়তানৰ কৰ্ম ধৰ্মস কৰিবৰ কাৰণে কৰে। ২৩ যিজনে পুত্ৰক অস্বীকাৰ কৰে, তেওঁ পিতৃক ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ প্ৰকাশিত হ'ল। ৯ যিজন ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা নাই; কিন্তু যিজনে পুত্ৰক স্বীকাৰ কৰে, তেওঁ পিতৃক পোৱা হয়, তেওঁ পাপ-আচৰণ নকৰে; কাৰণ ঈশ্বৰৰ পালে। ২৪ আপোনালোকে আদিৰে পৰা যি যি শুনিলে, বীজ তেওঁৰ অস্তৰত থাকে। তেওঁ পাপ কৰিব নোৱাৰে; সেয়ে আপোনালোকৰ অস্তৰত থাকক। আদিৰে পৰা কাৰণ ঈশ্বৰৰ পৰা তেওঁৰ জন্ম হ'ল। ১০ ইয়াতে প্ৰকাশ শুনা সেই কথা আপোনালোকৰ অস্তৰত যদি থাকে, পায় কোন ঈশ্বৰৰ সন্তান আৰু কোন চয়তানৰ সন্তান! তেনেহলে আপোনালোকে পুত্ৰত আৰু পিতৃত থাকিব, যি কোনোৱে ধাৰ্মিকতাৰ আচৰণ নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ ২৫ আৰু এয়ে আমাৰ আগত কৰা তেওঁৰ প্ৰতিশ্ৰুতিপূৰ্ণ সন্তান নহয়। যিজনে নিজ ভায়েকক প্ৰেম নকৰে, তেৱে প্ৰতিজ্ঞা; অনন্ত জীৱন। (aiōnios g166) ২৬ যি সকলে ঈশ্বৰৰ সন্তান নহয়। ১১ কিয়নো আমি যেন পৰম্পৰে আপোনালোকক বিপথগামী কৰে, তেওঁলোকৰ প্ৰসংগতো প্ৰেম কৰোঁ, এই বাৰ্তা আপোনালোকে আদিৰে পৰা শুনি মই আপোনালোকলৈ এইবোৰ কথা লিখিলোঁ। ২৭ আৰু আছে। ১২ আপোনালোকক কয়িনৰ নিচিনা নহয়। কয়িন তেওঁৰ পৰা গ্ৰহণ কৰা অভিযোগ আপোনালোকৰ অস্তৰত চয়তানৰ লোক আছিল আৰু তেওঁ চয়তানৰ পৰা হল আৰু থাকাত, আপোনালোকক আন কোনোৰাই শিক্ষা দিয়াৰ নিজ ভায়েকক বধ কৰিলে। তেওঁ কি কাৰণে নিজ ভাইক প্ৰয়োজন নাই। কিন্তু তেওঁৰ সেই অভিযোগকে যেনেকৈ বধ কৰিলে? কাৰণ তেওঁৰ কৰ্ম মন্দ আছিল, কিন্তু তেওঁৰ সকলো বিষয়তে আপোনালোকক শিক্ষা দি আছে আৰু ভায়েক ধাৰ্মিক আছিল। ১৩ হে মোৰ ভাইসকল, জগতে সেই অভিযোগ সত্য, মিছা নহয় আৰু আপোনালোকে যদি আপোনালোকক ঘৃণা কৰে, তেনেহলে তাত বিস্ময় সেই শিক্ষাকৈ তেওঁতে থাকক। ২৮ আৰু এতিয়া, হে নামানিব। ১৪ আমি ভাই সকলক প্ৰেম কৰাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰিয় সন্তানসকল, আপোনালোকে তেওঁত থাকক; বৃজি পাওঁ যে, আমি মৃত্যুৰ পৰা জীৱনলৈ পাৰ হ'লোঁ, তেওঁ প্ৰকাশিত হলে আমি সাহিয়াল হ'ম আৰু তেওঁৰ ইয়াকে জানো। যি কোনোৱে প্ৰেম নকৰে, তেওঁ মৃত্যুতেই আগমনৰ সময়ত তেওঁৰ সন্মুখত লজ্জিত নহ'ম। ২৯ যদি থাকে। ১৫ যি কোনোৱে নিজ ভাইক ঘিণ কৰে, তেওঁ আপোনালোকে জানিছে যে, তেওঁ ধাৰ্মিক; তেনেহলে এজন নৰবধীৰ অস্তৰত অনন্ত জীৱন নাথাকে, ইয়াক আপোনালোকে জানে। (aiōnios g166) ১৬ পোৱা হয়, ইয়াকো আপোনালোকে জানিব।

৩ ভাবি চাওক, পিতৃ ঈশ্বৰে আমাক কেনে প্ৰেম প্ৰদান

কৰিলে, আমি যেন ঈশ্বৰৰ সন্তান বুলি অভিহিত হ'ওঁ আৰু আমি হৈছোও! এই বাবে জগতৰ মানুহে আমাক নাজানে, কাৰণ জগতে তেওঁক নাজানিলো। ২হে প্ৰিয়সকল, এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ সন্তান; কিন্তু পাছত কি হ'ম, সেয়ে এতিয়ালৈকে প্ৰকাশিত হোৱা নাই। কিন্তু আমি জানো যে, খৃষ্ট মেতিয়া প্ৰকাশিত হৰ, তেতিয়া আমি তেওঁৰ নিচিনাই হ'ম। তেওঁ যেনেকুৱা আছে, তেনেকুৱাই তেওঁক

পৰা হওঁ; ২০ আৰু আমাৰ অন্তৰে আমাক দোষী কৰিলেও প্ৰেম কৰিলে, তেনেহলে আমিও পৰম্পৰে প্ৰেম কৰা তেওঁৰ উপস্থিতিত আমাৰ অন্তৰ আশাসত থাকিবা কাৰণ উচিত। ১২ ঈশ্বৰক কোনো কেতিয়াও দেখা নাই; আমি ঈশ্বৰ আমাৰ হৃদয়তকৈ মহান আৰু তেওঁ সকলো জানে। যদি পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, তেনেহলে ঈশ্বৰ আমাৰ লগত ২১ হে প্ৰিয় সন্তানসকল, আমাৰ হৃদয়ে যদি আমাক দোষী থাকে আৰু তেওঁৰ প্ৰেম আমাৰ মাজত সিদ্ধ হয়। ১৩ নকৰে, তেনেহলে ঈশ্বৰত আমাৰ নিষ্ঠতা বা আজ্ঞাবিশ্বাস আমি জানোঁ যে, তেওঁ আমাৰ মাজত আছে; আৰু আমিও আছে; ২২ আৰু আমি যিহকে যাচনা কৰোঁ, সেয়ে আমি তেওঁৰ লগত আছোঁ এই বিষয়ে আমি জানো, কাৰণ তেওঁৰ পৰা পাওঁ কিয়নো আমি তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন ঈশ্বৰে তেওঁৰ আজ্ঞাক আমাৰ বাবে দান কৰিলো। ১৪ আমি কৰোঁ আৰু তেওঁৰ দৃষ্টিয যি সন্তোষজনক, সেই কৰ্ম দেখিছোঁ আৰু সাক্ষ দিছোঁ যে, পিতৃয়ে জগতৰ আৱকৰ্তা আমি কৰোঁ। ২৩ তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু খীষ্টৰ নামত আমি যেন হ'বলৈ তেওঁৰ পুত্ৰক পঠাই দিলো। ১৫ যীচু যে ঈশ্বৰৰ বিশ্বাস কৰোঁ আৰু তেওঁ আমাক দিয়া আজ্ঞাব দৰে আমি পুত্ৰ; ইয়াক যিজনে স্থীকাৰ কৰে, ঈশ্বৰ তেওঁত থাকে আৰু যেন পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁ, এয়ে তেওঁৰ আজ্ঞা। ২৪ আৰু তেৱে ঈশ্বৰত থাকে। ১৬ আমালৈ ঈশ্বৰৰ প্ৰেম আছে, এই যিজনে ঈশ্বৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে কথা আমি জানোঁ আৰু বিশ্বাসো কৰোঁ। ঈশ্বৰ প্ৰেম আৰু যি আৰু ঈশ্বৰো তেওঁত থাকে। তেওঁ যে আমাৰ লগত থাকে, জন প্ৰেমত থাকে, তেওঁ ঈশ্বৰত থাকে আৰু ঈশ্বৰো তেওঁত ইয়াকে তেওঁ আমাক দিয়া আজ্ঞাব দ্বাৰাই আমি জানোঁ। থাকে। ১৭ এই প্ৰেমে আমাৰ ক্ষেত্ৰত এনেদৰে পূৰ্ণতা পালে যে, আমি সোধ-বিচাৰৰ দিনা আত্মবিশ্বাসীহৈ থিয় হৰ পাৰিম; কিয়নো তেওঁ যেনেকুৱা, আমিও এই জগতত তেনেকুৱাই আছোঁ। ১৮ প্ৰেমত ভয় নাই, কিন্তু সিদ্ধ প্ৰেমে ভয়ক দূৰ কৰে; কাৰণ ভয়ৰ সৈতে শাস্তি জড়িত থাকে। কিন্তু যি জনে ভয় কৰে, তেওঁ প্ৰেমত সিদ্ধতা লাভ কৰা নাই। ১৯ আমি প্ৰেম কৰোঁ, কাৰণ তেৱেই প্ৰথমে আমাক প্ৰেম কৰিলো। ২০ কোনোৱে যদি কয়, ‘মই ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰোঁ’, কিন্তু তেওঁ যদি নিজ ভাইক ঘৃণা কৰে, তেনেহলে তেওঁ মিছলীয়া; কিয়নো ভাইক যদি তেওঁ দেখিও প্ৰেম কৰা নাই, তেনেহলে যি জনক দেখা নাই, এনে ঈশ্বৰক তেওঁ প্ৰেম কৰিব নোৱাৰে। ২১ যিজনে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেওঁ আপোন ভাইকো প্ৰেম কৰক; এই আজ্ঞা আমি তেওঁৰ পৰা পালোঁ।

৪ হে প্ৰিয়সকল, আৰাপোনালোকে সকলো আজ্ঞাত

বিশ্বাস নকৰিব; কিন্তু সেই আত্মা ঈশ্বৰ হয় নে নহয়, সেই বিষয়ে জনিব বাবে আজ্ঞাবোৰ পৰিকল্পনা কৰিচাব; কাৰণ জগতত বহুত ভুৱা ভাববাদী ওলাল। ২ আৰাপোনালোকে ঈশ্বৰ আত্মাক এনেদৰে জানিব পাৰিব, যীচু খীষ্ট যে মাস্ত আহিল, এই কথা যিবোৰ আজ্ঞাই স্থীকাৰ কৰে, সেই আত্মা ঈশ্বৰ; ৩ আৰু যি আজ্ঞাই যীচুক স্থীকাৰ নকৰে, সেইবোৰ ঈশ্বৰ নহয়; সেয়ে খীষ্টৰ শক্ৰৰ আত্মা। এই বিষয়ে আপোনালোকে শুনিছে, এইবোৰ ইতিমধ্যে জগতত এতিয়া উপস্থিত হৈ আছে। ৪ হে প্ৰিয় সন্তানসকল, আৰাপোনালোক হ'ল ঈশ্বৰৰ আৰু আৰাপোনালোকে সেই আত্মা বোৰৰ ওপৰত জয় কৰিলে; কিয়নো জগতত থকা জনতকৈ আপোনালোকত থকা জন মহান। ৫ এই আজ্ঞাবোৰ জগতৰ; এই কাৰণে জগতৰ কথাহে কয় আৰু জগতৰ লোক সকলেও এইবোৰ কথা শুনে। ৬ আমি হ'লে ঈশ্বৰৰ লোক; যিজনে ঈশ্বৰক জানে, দিওঁতা পিতৃক প্ৰেম কৰে, তেওঁ পিতৃৰ পৰা জন্ম পোৱা তেওঁ আমাৰ কথা শুনে; যিজন ঈশ্বৰ নহয়, তেওঁ আমাৰ জনকো প্ৰেম কৰে। ২ আমি যেতিয়া ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰোঁ কথা নুণোৱা ইয়াৰ দ্বাৰাই আমি সত্যৰ আত্মা আৰু অস্তিৰ আৰু তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰোঁ, তেতিয়া ঈশ্বৰৰ সন্তান আত্মাক জানিব পাৰোঁ। ৭ হে প্ৰিয় লোকসকল আহক, সকলকো যে প্ৰেম কৰোঁ, ইয়াকে জানো। ৩ কাৰণ ঈশ্বৰে আমি পৰম্পৰে প্ৰেম কৰোঁক; কিয়নো প্ৰেম ঈশ্বৰৰ পৰা দিয়া প্ৰেমৰ অভিপ্ৰায় এয়েই, আমি যেন তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ হয়া যি কোনোৱে প্ৰেম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পালন কৰোঁ; আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ ব'বলৈ গধুৰ নহয়া পোৱা আৰু তেওঁ ঈশ্বৰক জানে। ৮ যিজনে প্ৰেম নকৰে, ৪ যিসকল ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা, তেওঁলোকে জগতক তেওঁ ঈশ্বৰক জানোঁ; কিয়নো ঈশ্বৰেই প্ৰেম। ৯ ঈশ্বৰৰ জয় কৰে। আৰু জগতক জয় কৰা যি জয়, সেয়ে আমাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰৰ দ্বাৰাই আমি জীৱন লাভ কৰিবলৈ ঈশ্বৰে বিশ্বাস। ৫ যীচু যে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ হয়, ইয়াক যি জনে বিশ্বাস যে, তেওঁক জগতলৈ পঠালো, ইয়াতে আমাৰ বাবে ঈশ্বৰৰ কৰে, তেওঁৰ বাহিৰে জগতক জয় কৰোঁতা কোন? ৬ জল প্ৰেম প্ৰকশিত হল। ১০ ঈশ্বৰৰ যে আমি প্ৰেম কৰিলোঁ, আৰু তেজেডি অহা জন তেৱেই; তেওঁ হ'ল যীচু খীষ্ট; তেওঁ এনে নহয়; কিন্তু তেওঁহে আমাক প্ৰেম কৰিলে আৰু আমাৰ কেৱল জলেৰে নহয়, কিন্তু জল আৰু তেজ, এই উভয়ৰে পাপৰ প্ৰায়স্থিত হ'বলৈ নিজ পুত্ৰক পঠাই দিলো, ইয়াতেই আহিল। এই সাক্ষ্য আত্মা দিয়ে, কাৰণ আত্মা সত্য। ৭ প্ৰেম আছে। ১১ হে প্ৰিয়সকল, ঈশ্বৰে আমাক যদি এনে আৰু সাক্ষ্য দিওঁতা তিনিটা; ৮ আজ্ঞা, জল, আৰু তেজ,

৫ যীচু যে সেই অভিষিক্ত হয়, ইয়াক যিজনে বিশ্বাস কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা; আৰু যিজনে জন্ম পোৱা তেওঁ পিতৃক প্ৰেম কৰে, তেওঁ পিতৃৰ পৰা জন্ম পোৱা কিন্তু তেওঁ যদি নিজ ভাইক ঘৃণা কৰে, তেনেহলে তেওঁ মিছলীয়া; কিয়নো ভাইক যদি তেওঁ দেখিও প্ৰেম কৰা নাই, তেনেহলে যি জনক দেখা নাই, এনে ঈশ্বৰক তেওঁ প্ৰেম কৰিব নোৱাৰে। ২১ যিজনে ঈশ্বৰক প্ৰেম কৰে, তেওঁ আপোন ভাইকো প্ৰেম কৰক; এই আজ্ঞা আমি তেওঁৰ পৰা পালোঁ।

এই তিনিওরো সাক্ষ্য এক। ৯ আমি যদি মানুহবোৰৰ
সাক্ষ্য গ্ৰহণ কৰোঁ, তেনেহলে ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য তাতকৈয়ো
শ্ৰেষ্ঠ; কিয়নো এয়া ঈশ্বৰৰ সাক্ষ্য। তেওঁ নিজৰ পুত্ৰৰ
বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। ১০ যিজনে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰত বিশ্বাস
কৰে, সেই সাক্ষ্য তেওঁৰ অন্তৰত থাকে; যিজনে ঈশ্বৰত
বিশ্বাস নকৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক মিছলীয়া পাতিলে; কিয়নো
নিজৰ পুত্ৰৰ বিষয়ে ঈশ্বৰে যি সাক্ষ্য দিলে, সেই সাক্ষ্যত
তেওঁ বিশ্বাস কৰা নাই। ১১ সেই সাক্ষ্য এই যে, ঈশ্বৰে
আমাক অনন্ত জীৱন দিলে আৰু সেই জীৱন তেওঁৰ পুত্ৰত
আছে। (aiōnios g166) ১২ যিজনে পুত্ৰক পোৱা নাই, তেওঁৰ
জীৱন আছে; যিজনে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰক পোৱা নাই, তেওঁৰ
জীৱন নাই। ১৩ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰৰ নামত বিশ্বাস কৰা যি
আপোনালোক, আপোনালোকৰ যে অনন্ত জীৱন আছে,
সেই বিষয়ে আপোনালোকে জানিবৰ বাবে এইবোৰ কথা
মই আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। (aiōnios g166) ১৪ এই
বিষয়ত আমাৰ দৃঢ় আস্থা আছে যে, আমি যদি তেওঁৰ
ইচ্ছা অনুসৰে তেওঁৰ ওচৰত যি কোনো বিষয় বিচাৰোঁ,
তেনেহলে তেওঁ আমাৰ যাচনা শুনে; ১৫ আৰু আমি যদি
সঁচাকৈ জানোঁ যে, আমাৰ যাচনাৰ বিষয় তেওঁ শুনে;
তেনেহলে আমি জানিব লাগে যে, আমি তেওঁৰ ওচৰত যি
যি বিচাৰিছোঁ, সেই সকলো পালোঁ। ১৬ কোনোৱে যদি নিজ
ভাইক মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপ কৰা দেখে, তেনেহলে
তেওঁ প্ৰার্থনা কৰক আৰু ইয়াৰ যোগেদি ঈশ্বৰে মৃত্যুজনক
নোহোৱা পাপ কৰা লোকক জীৱন দিব। মৃত্যুজনক পাপ
আছেই; তাৰ বিষয়ে নিবেদন কৰিবলৈ মই নকওঁ। ১৭
সকলো অধৰ্মই পাপ; কিন্তু মৃত্যুজনক নোহোৱা পাপো
আছে। ১৮ আমি জানোঁ যে, ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পোৱা
জনে পাপ নকৰে; কিন্তু যিজনে ঈশ্বৰৰ পৰা জন্ম পালে,
ঈশ্বৰে তেওঁক চয়তানৰ পৰা ধৰি বাখে; আৰু চয়তানে
তেওঁক স্পৰ্শ কৰিব নোৱাৰে। ১৯ আমি জানোঁ যে, আমি
ঈশ্বৰৰ সন্তান হওঁ আৰু গোটেই জগত মিছাকৈয়ে চয়তানৰ
অধীনত আছোঁ। ২০ আমি ইয়াকো জানোঁ যে, ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ
আহিল আৰু তেওঁ আমাক সেই জ্ঞান দিলে; ইয়াৰ দ্বাৰা
আমি জানোঁ কোন সত্য। এতিয়া আমি সেই সত্য ঈশ্বৰত
আছোঁ আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ যীচু শ্ৰীষ্টতো আছোঁ। এয়ে সত্য
ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত জীৱন। (aiōnios g166) ২১ তেৱেই সত্য
ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত জীৱন। হে প্ৰিয় সন্তানসকল, মৃত্যুবোৰৰ
পৰা নিজক দূৰৈত ৰাখক।

২ ঘোহন

১ ঈশ্বর মনোনীত সেই ভদ্র মহিলা পরিচারিকা আবু

তেওঠেতৰ সন্তান সকলক মই সত্য প্ৰেম কৰোঁ; একমাত্
ময়েই নহয়, কিন্তু যি সকলে সত্যক জানে তেওঁলোকেও
প্ৰেম কৰোঁ ২ কাৰণ সেই সত্য আমাৰ অস্তৰত আছে
আবু আমাৰ সৈতে চিৰকাল থাকিবা (aiōn g165) ৩ পিতৃ
ঈশ্বৰৰ পৰা আবু পিতৃৰ পুত্ৰ যীচু আৰ্ট্টৰ পৰাও অনুগ্ৰহ,
দয়া আবু শাস্তি, সত্যত আবু প্ৰেমত আমাৰে সৈতে
আছে। ৪ আমি পিতৃৰ পৰা পোৱা আজ্ঞা গ্ৰহণ কৰাৰ
দৰে আপোনাৰ কিছুমান সন্তানে সত্যত চলি থকা দেখি,
মই অতি আনন্দিত হৈছোঁ ৫ হে ভদ্র মহিলা, এতিয়া
মই আপোনাক মিনতি কৰোঁ যে, আপোনালৈ মই কোনো
এটা নতুন আজ্ঞা লিখা নাই, কিন্তু আমি আৰস্তণিৰে
পৰা পোৱাৰ দৰে পৰম্পৰে প্ৰেম কৰা উচিত। ৬ আবু
প্ৰেম এইটোৱে হয়, য'ত আমি তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসাৰে
চলোঁ। এই আজ্ঞা আপোনালোকে আৰস্তণিৰে পৰা শুনি
আহিছে, সেয়েহে ইয়াতে আপোনালোকে চলক। ৭ কিয়নো
অনেক প্ৰথমক জগতত ওলাল; তেওঁলোকে যীচু আৰ্ট্টক
মাংসত আহা বুলি স্বীকাৰ নকৰোঁ এওঁলোকেই প্ৰথমক
আবু আৰ্ট্টাৰি। ৮ আপুনি নিজকে চাওক, যি বিষয়ৰ বাবে
আমাৰ কৰ্ম কৰিবলগীয়া আছে, সেয়া নেহেৰুৰাব, কিন্তু
সম্পূৰ্ণ পুৰক্ষাৰ গ্ৰহণ কৰক। এই কাৰণতে নিজলৈ সারধান
হ'ব। ৯ যি কোনোৱে আৰ্ট্টৰ উপদেশত নাথাকি সীমা
পাৰ হৈ যায়, তেওঁত ঈশ্বৰ নাই; যি জনে সেই উপদেশত
থাকে, তেওঁত পিতৃ আবু পুত্ৰ, এই উভয়েই আছে। ১০
যদি কোনো এজন আপোনাৰ ওচৰলৈ আহে আবু এনে
উপদেশ আপোনালোকৰ ওচৰলৈ লৈ নাহে, তেনেলোকক
ঘৰত গ্ৰহণ নকৰিব আবু শুভেচ্ছা ও নজনাৰ। ১১ যি জনে
তেনেলোকক শুভেচ্ছা জনায়, তেৱেঁ তেনেলোকৰ দুক্ষৰ
অংশীদাৰ হয়। ১২ আপোনালোকলৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ
অনেক কথা আছে আবু সেইবোৰ চিঠি আকাৰে কাগজৰ
পাতত লিখিবলৈ মই ইচ্ছা নকৰোঁ। কিন্তু আমাৰ আনন্দ
যেন সম্পূৰ্ণ হয়, সেয়েহে আপোনালোকৰ ওচৰলৈ গৈ মুখা-
মুখি হৈ কথা পাতিবৰ বাবে মই আশা কৰি আছোঁ। ১৩
আপোনাৰ মনোনীত ভনীয়েৰাৰ সন্তান সকলে আপোনাক
শুভেচ্ছা জনাইছে।

৩ যোহন

১ যি জনক মই সত্যবে প্রেম করোঁ, সেই জন প্রিয়
পরিচারক গায়ৰ সমীপলৈ ২ হে প্রিয়জন, আপোনাৰ
জীৱাত্মা যেনে কুশলপ্রাণ, তেনেকৈ সকলো বিষয়তে
আপোনাৰ কুশল আৰু সু-স্বাস্থ্য হওক, এই মোৰ প্ৰাৰ্থনা।
৩ যেতিয়া ভাই সকলে আহি আপোনাৰ অন্তৰত থকা
সত্যৰ বিষয়ে, অৰ্থাৎ আপুনি যে সত্যক ধৰি ৰাখি জীৱন-
যাপন কৰি আছে, সেই বিষয়ে সাক্ষ্য দিয়াত, মই অতিশয়
আনন্দিত হ'লোঁ। ৪ মোৰ সন্তান সকল সত্যত চলাৰ
বার্তা শুনিলে যি আনন্দ জন্মে, সেই বিষয়তকৈ অধিক
আনন্দ মোৰ আন ক'ত নাই। ৫ হে প্রিয়, আপুনি ভাই আৰু
অচিনাকি ভাই সকলৰ কাৰণে যেতিয়া কৰ্ম কৰিলে, সেয়া
আছিল আপোনাৰ বিশ্বস্তাৰ অনুশীলন, ৬ তেওঁলোকে
আপোনাত জন্ম হোৱা প্ৰেমক দেখিলে আৰু সাক্ষ্য বৃপে
মণ্ডলীৰ সন্মুখত আপোনাৰ প্ৰেমৰ বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে।
ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট হোৱাকৈ তেওঁলোকৰ যাত্রা পথত আপুনি
আগবঢ়াই সাহায্য কৰি ভালেই কৰিলো। ৭ কিয়নো
তেওঁলোকে অনা-ইহুদী সকলৰ পৰা একো নলৈ, প্ৰভুৰ
নামৰ কাৰণে ওলাই গৈছিল। ৮ এতেকে আমি সত্যৰ
সহকাৰী হ'বলৈ, এনে লোক সকলক প্ৰতিপালন কৰা
উচিত। ৯ মই মণ্ডলীলৈ কিছু কথা লিখিছিলো; কিন্তু
তেওঁলোকৰ মাজত প্ৰাধান্যৰ অভিলাষী দিয়ত্ৰিফিয়ে মোৰ
ক্ষমতা স্বীকাৰ নকৰে। ১০ এই কাৰণে মই যদি যাওঁ,
তেতিয়া তেওঁ কৰা সকলো কৰ্ম মই তেওঁক সোঁৱাৰাম,
তেওঁ আমাৰ বিৰুদ্ধে হাস্যকৰ ভাবে অসৎ কথাবোৰ কয়;
আৰু এই কৰ্মবোৰৰ সৈতে কোনো কৰ্মসূচী নথকাত,
তেওঁলোকে নিজেও ভাই সকলক গ্ৰহণ নকৰে আৰু গ্ৰহণ
কৰিব খোজা সকলোকো বাৰণ কৰি মণ্ডলীৰ পৰা বাহিৰ
কৰে। ১১ হে প্রিয়, আপুনি দুৰ্কৰ্মৰ অনুকাৰী নহৰ, কিন্তু
সৎ কৰ্মৰ অনুকাৰী হওক। যি জনে সৎ কৰ্ম কৰে, তেওঁ
ঈশ্বৰৰ হয়; যি জনে দুৰ্কৰ্ম কৰে, তেওঁ ঈশ্বৰক দেখাই
নাই। ১২ দীমীত্ৰিয় সকলোৰে বাবে সাক্ষ্য, এনে কি, স্বয়ং
সত্যৰ দ্বাৰায়ো সাক্ষ্য দিয়া হৈছে; আমিও সাক্ষ্য দিছোঁ;
আৰু আমাৰ সাক্ষ্য যে সত্য, সেই বিষয়ে আপুনি জানে।
১৩ আপোনালৈ লিখিবৰ বাবে মোৰ অনেক কথা আছিল;
কিন্তু চিয়াঁহী আৰু কলমেৰে লিখিবলৈ মই ইচ্ছা নকৰোঁ;
১৪ বৰং আশা কৰোঁ যে, আপোনাক অতি সোনকালে
দেখিবলৈ পাম আৰু তেতিয়া মুখা-মুখি হৈ কথা-বতৰা
পাতিম। আপোনাৰ শান্তি হওক। আপোনাৰ বদ্ধ সকলে
আপোনাক সন্তান জনাইছে। আপুনিও আপোনাৰ বদ্ধ
সকলক মোৰ নামেৰে সন্তান জনাব।

যিহুদা

১ যিহুদা, যাচু খ্রীষ্টৰ এজন দাস আৰু যাকোবৰ ভাই; চলাই নিয়া পানী নথকা মেঘ; তেওঁলোক বতাহৰ দ্বাৰাই

পিতৃ ঈশ্বৰত যি সকল প্ৰিয়পাত্ৰ আৰু যি সকল যাচু ফলহীন গচ, দুৱাৰ মৰা আৰু উঘালি পৰা গচ; ১৩
খ্রীষ্টৰ কাৰণে বক্ষিত আছে, সেই আমন্ত্ৰিত লোক সকলে তেওঁলোক নিজৰ লাজ স্বৰূপে ফেন উলিওৰা সাগৰৰ প্ৰচঙ্গ
সমীপলৈ; ২ আপোনালোকলৈ দয়া, শান্তি আৰু প্ৰেম টো; তেওঁলোক অমণকাৰী তৰাৰ নিচিনা; সেইবোৰৰ
বাহ্য্যবৃপ্ত হওক। ৩ হে প্ৰিয় সকল, আমাৰ সকলোৰে কাৰণে তেওঁলোকলৈ চিৰকালৰ বাবে ঘোৰ আন্ধাৰ সঁচি
পৰিব্ৰান্ব বিষয়ে লিখিবলৈ মই প্ৰয়োজন বোধ কৰোঁতে, খোৱা হৈছে। (aiōn g165) ১৪ আদমৰ পৰা সম্ম পুৰুষ যি
ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ লোক সকলৰ ওপৰত এবাৰ সমৰ্পিত হনোক, তেৱোঁ তেওঁলোকৰ উদ্দেশ্যে ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ
হোৱা বিশ্বাসৰ পক্ষে থাণগণ কৰিবলৈ দৃঢ় আহ্বান কৰি কৰি কৈছিল, “চোৱা, প্ৰভু নিজৰ অযুত অযুত পবিত্ৰ
আপোনালোকলৈ লিখিলোঁ। ৪ কিয়নো কোনো কোনো লোকৰ সৈতে, ১৫ সকলো লোকৰ সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ
মানুহ গোপনে আপোনালোকৰ মাজত সোমাল; তেওঁলোক আৰু ভক্তিহীন সকলে নিজৰ সকলো ভক্তিহীন কাৰ্যৰ
যে দণ্ডৰ পাত্ৰ হ'ব, এই বিষয়ে পূৰ্বৰে পৰা লিখা আছে। দ্বাৰাই যি ভক্তি লজ্জন কৰিলে আৰু ভক্তিহীন পাপী লোকে
তেওঁলোক ভক্তিহীন লোক। তেওঁলোকে আমাৰ ঈশ্বৰৰ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে যি কঠিন কথা ক'লে, সেই সকলোৰে
অনুগ্ৰহক লম্পট আচৰণত সলনি কৰে আৰু আমাৰ বিষয়ত থকা দোষৰ প্ৰমাণ দিবলৈ আহিলা” ১৬ তেওঁলোকে
একমাত্ৰ অধিপতি আৰু প্ৰভুক, অৰ্থাৎ যাচু খ্রীষ্টক অস্থীকাৰ বিবাদকাৰী, স্ব-ভাগ্য নিন্দক আৰু নিজ অভিলাষৰ
কৰে। ৫ কিন্তু এই বিষয়ে আপোনালোকে সকলো কথা অনুগামী; তেওঁলোকৰ মুখে গৰ্ব-কথা কয়; তেওঁলোকে
জানিলেও, আপোনালোকক সোঁৰৱাৰ খোজো যে, প্ৰভুৰে লাভৰ অৰ্থে মানুহৰ মুখৰ প্ৰশংসা কৰে। ১৭ কিন্তু, হে প্ৰিয়
মিচৰ দেশৰ পৰা তেওঁৰ লোক সকলক উদ্বোধ কৰি সকল, আমাৰ প্ৰভু যাচু খ্রীষ্টৰ পাঁচনি সকলে পূৰ্বতে কোৱা
উলিয়াই অনাৰ সময়ত যি সকলে বিশ্বাস নকৰিলে, তেওঁ কথা আপোনালোকে সোঁৰণ কৰক; ১৮ তেওঁলোকে
সেই লোক সকলক বিনষ্ট কৰিলে। ৬ আৰু যি স্বৰ্গৰ দৃত আপোনালোকক ক'লে, “শ্ৰেষ্ঠ-কালত নিজ নিজ ভক্তিহীন
সকলে নিজৰ আধিপত্য নাৰাখি, নিজ বাসস্থান ত্যাগ অভিলাষবদৰে চলা বিদ্ৰূপকাৰী সকল উপস্থিত হ'ব”। ১৯
কৰিলে, তেওঁলোকক তেওঁ মহা-দিনৰ সোধ-বিচাৰৰ অৰ্থে, তেওঁলোক কৰে আৰু ইন্দ্ৰিয়াসক্ত। তেওঁলোক
অনন্ত দণ্ডৰ বন্ধনেৰে বাঞ্ছি অন্ধকৃপৰ অধীনত ৰাখিলে। আত্মা-বিহীন। ২০ কিন্তু, হে প্ৰিয় সকল, আপোনালোকে
(aidios g126) ৭ এইটো ঠিক চদোম আৰু ঘৰমোৰ নগৰৰ তেওঁলোকৰ নিজৰ আধিপত্য নারাখি, নিজ বাসস্থান ত্যাগ
নিচিনা, আৰু ইয়াৰ চাৰিওফালৰ নগৰবোৰে তেওঁলোকৰ দৰে বেশ্যাগমন আৰু পুঁঠেখুনৰ অভিলাষত লিঙ্গ হ'ল। ২১ ঈশ্বৰৰ
দৰে বেশ্যাগমন আৰু পুঁঠেখুনৰ অভিলাষত লিঙ্গ হ'ল। প্ৰেমক ধৰি ৰাখক আৰু অনন্ত জীৱনৰ অৰ্থে, আমাৰ প্ৰভু
তেওঁলোকে অনন্ত জুইৰ শান্তি ভোগ কৰি আমাৰ আগত যাচু খ্রীষ্টৰ দয়ালৈ অপেক্ষা কৰি থাকক। (aiōnios g166)
আহি হৈ আছে। (aiōnios g166) ৮ তথাপি এইদৰে এই ২২ আৰু কোনো লোকক, অৰ্থাৎ সংশয় কৰা সকলক
লোক সকলে সপোন দেখি তেওঁলোকৰ শৰীৰক অশুভ দয়া কৰক; ২৩ কিছুলোকক জুইৰ পৰা থাপ মাৰি আনি
কৰে, প্ৰভুত্বক অৱহেলা কৰে আৰু মহিমাৰ অধিকাৰী বক্ষা কৰক আৰু কিছুমান লোকক ভয়ৰে দয়া কৰক,
সকলৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰে। ৯ কিন্তু প্ৰধান স্বৰ্গৰ দৃত মাংসৰ দ্বাৰা কলাঙ্কিত বস্ত্ৰ ধীঘ কৰক। ২৪ এতিয়া যি জনে
যীথায়লে যেতিয়া মোচিৰ শৰীৰৰ বিষয়ে চ্যাতানৰ লগত আপোনালোকক বাধাৰ পৰা ধৰি ৰাখিবলৈ সমৰ্থ আৰু
বাদামুদ্বাদ কৰি বাগযুদ্ধ কৰিলে, তেতিয়া তাৰ বিৰুদ্ধে তেওঁ তেওঁৰ প্ৰতাপৰ আগত নিৰ্দোষীৰূপে অসীম আনন্দৰ সৈতে
দোষাবোপ বা অপমান নকৰিলে; কিন্তু তাৰ পৰিবৰ্তে তেওঁ উপস্থিত কৰিবলৈও সমৰ্থ, ২৫ তেৱেই একমাত্ৰ ঈশ্বৰ,
ক'লে, “প্ৰভুৰ তোমাক ডিবিয়াওকা”। ১০ কিন্তু তেওঁলোকে আমাৰ আশকৰ্তা; প্ৰভু যাচু খ্রীষ্টৰ দ্বাৰা তেওঁৰেই মহিমা,
যিহক নাজানে, তাক নিন্দা কৰে; জ্ঞানহীন পশুবোৰৰ দৰে
তেওঁলোকে যিহক স্বাভাৱিকৰণৰূপে জানে, তাতেই নষ্ট হয়।
১১ তেওঁলোক সন্তাপৰ পাত্ৰ; কিয়নো তেওঁলোকে কঘিনৰ
পথত গমন কৰিলে আৰু বেছৰ অৰ্থে বিলিয়মৰ আস্তিৰূপ
পথত লৰ ধৰিলে আৰু কোৰহৰ প্ৰতিবাদত তেওঁলোক
বিনষ্ট হ'ল। ১২ তেওঁলোক হ'ল, আপোনালোকৰ প্ৰেম-
ভোজত একেলগে ভোজন কৰোঁতে, পানীৰ তলত লুকাই

প্রকাশিত বাক্য

১ অলপতে যি যি ঘটিবলগীয়া আছে, সেই বিষয়ে যীচু অগ্নিশালত মস্ণ করা পিতলৰ নিচিনা আৰু তেওঁৰ কঠি

ঞ্চাটে তেওঁৰ দাস সকলক দেখুৱাৰ কাৰণে, ঈশ্বৰে ক্ষিপ্ত গতিত বাগৰি থকা পানীৰ নিচিনা আছিল। ১৬ তেওঁত সমৰ্পণ কৰা তেওঁৰ প্রকাশিত বাক্য। এই বাক্য তেওঁৰ সেোঁ হাতত সাতোটা তৰা আছিল; তেওঁৰ মুখৰ পৰা তেওঁ দৃত যোগেদি যোহনক জনালে। ২ মোহনে ঈশ্বৰৰ দুৰ্বীয়া চোকা তৰোৱাল এখন ওলাইছিল। তেওঁৰ মুখ বাক্য আৰু যীচু খীষ্টৰ সাক্ষ্যৰ বিষয়ে, অৰ্থাৎ যি যি দৰ্শন মণ্ডল জিলিকি আছিল, একেবাৰে সূৰ্যৰ পৰা নিৰ্গত হোৱা পালে, সেই সকলোৱে বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। ৩ যি জনে পোহৰৰ দৰে শক্তিশালী আছিল। ১৭ যেতিয়া মই তেওঁক এই ভাববাণীৰ বাক্যবোৰ পঢ়ে, তেওঁ ধন্য; আৰু যি সকলে দেখিছিলোঁ, তেতিয়া মৰা মানুহৰ নিচিনা হৈ তেওঁৰ চৰণত শুনে আৰু ইয়াত লিখা কথাবোৰ পালন কৰে, তেওঁলোকে পৰিলোঁ। তাতে তেওঁ নিজৰ সেোঁ হাত মোৰ গাত দি ক'লে, ধন্য; কিয়নো কাল ওচৰ। ৪ যোহন, - এচিয়াত থকা “তয় নকৰিবো। মই প্ৰথম আৰু শেষ, ১৮ আৰু জীয়াই থকা সাত মণ্ডলীৰ প্ৰতি: যি জন হয়, যি জন আছিল, আৰু যি জন মই মৃত হ'লো, কিন্তু চোৱা, চিৰকাললৈকে জীৱন্ত হৈ জন আহিব, তেওঁৰ পৰা আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ সন্মুখত আছোঁ; মৃত্যু আৰু মৃত লোকৰ চাৰিবোৰো মোৰ হাতত থকা সাত আত্মাৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক, ৫ আৰু যীচু খীষ্টৰ পৰা, যি জন বিশ্বাসযোগ্য এতিয়া কি আছে আৰু ইয়াৰ পাছত এই ঠাইত কি ঘটিব, সাক্ষী, মৃত সকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্ম পোৱা আৰু পৃথিবীৰ এই সকলোৰে লিখা। ২০ মোৰ সেোঁ হাতত যি সাতোটা বজা সকলৰ অধিকাৰী; যি জনে আমাক প্ৰেম কৰে আৰু তৰা দেখিলা, তাৰ গুপ্তত অৰ্থ এই যে, সেই সাতোটা তৰাই নিজৰ তেজেৰে আমাক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, অৰ্থাৎ হৈছে সাত মণ্ডলীৰ দৃত আৰু সেই সাতোটা দীপাধাৰেই মৃত সকলৰ মাজৰ প্ৰথমজাত আৰু পৃথিবীৰ বজা সকলৰ হৈছে সাত মণ্ডলী”।

অধিপতি, সেই জন যীচু খীষ্টৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি হওক, ৬ তেওঁত আমাক বাজ্য স্বৰূপ, ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে পুৰোহিত কৰিলে আৰু তেওঁৰ পিতৃৰ প্ৰতি, তেওঁৰ মহিমা আৰু পৰাক্ৰম সদা-সৰ্বদায় হওক। তেওঁৰ মহিমা আৰু পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক। আমেন। (aiōn g165) ৭ চাওক, তেওঁ মেঘৰ সৈতে আহিছে; আটাই চুকুৱে তেওঁক দেখিব, যি সকলে তেওঁক বিন্দিলে, তেওঁলোকেও তেওঁক দেখিব; আৰু পৃথিবীৰ সকলো ফৈদে তেওঁৰ কাৰণে হিয়া ভুক্তাৰাব; হয়, আমেন। ৮ প্ৰভু পৰমেশ্বৰে কৈছে - “মই আলফা আৰু ওমেগা”, “যি জন আছে, যি জন আছিল আৰু যি জন আহিব, সেই সৰ্বশক্তিমান।” ৯ আপোনালোকৰ ভাই আৰু যীচুৰ সম্বন্ধীয় ক্লেশভোগ, বাজ্য আৰু ধৈৰ্যত আপোনালোকৰ সহভাগী মই যোহন, ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু যীচুৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে পাঞ্চ নামেৰে দ্বীপত আছিলোঁ। ১০ মই প্ৰভুৰ দিনত আত্মাত আছিলোঁ; মোৰ পাঞ্চফালে তৃবীৰ মাতৰ দৰে বৰ মাত শুনিলোঁ। ১১ তাতে তেওঁ ক'লে, “তুমি যি দৰ্শন পোৱা, সেইবোৰ পুথিৰ নুৰাত লিখি, ইফিচ, সূৰ্ণা, পৰ্ণাম, থুয়াতীৰা, চাৰ্দি, ফিলাদেলফিয়া আৰু লায়দিকেয়া, এই সাত মণ্ডলীলৈ পঠাই দিবো।” ১২ তাতে মোক কথা কোৱা সেই কঠিন্দৰ চাৰিলৈ সুৰিলোঁ আৰু তাতে মই সোণৰ সাতটা দীপাধাৰ দেখিলোঁ। ১৩ আৰু সেই দীপাধাৰ কেইটাৰ মাজত মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা এজনক দেখা পালোঁ; তেওঁৰ বন্ধু ভৰিলেকে পিঙ্কা আৰু বুকু সোণৰ উঙ্গলিৰে বন্ধা। ১৪ তেওঁৰ মূৰ আৰু চুলি, বগা মেঘৰ নোম

আৰু হিমৰ নিচিনা বগা; তেওঁৰ চুকু অগ্নিশিখাৰ তুল্য;

১৫ তেওঁৰ চৰণ চক্চকীয়া পিতলৰ নিচিনা, একেবাৰে

ঞ্চাটে তেওঁৰ দাস সকলক দেখুৱাৰ কাৰণে, ঈশ্বৰে ক্ষিপ্ত গতিত বাগৰি থকা পানীৰ নিচিনা আছিল।

১৬ তেওঁত সমৰ্পণ কৰা তেওঁৰ প্রকাশিত বাক্য। এই বাক্য তেওঁৰ সেোঁ হাতত সাতোটা তৰা আছিল; তেওঁৰ মুখৰ পৰা

তেওঁ দৃত যোগেদি যোহনক জনালে। ২ মোহনে ঈশ্বৰৰ দুৰ্বীয়া চোকা তৰোৱাল এখন ওলাইছিল। তেওঁৰ মুখ

বাক্য আৰু যীচু খীষ্টৰ সাক্ষ্যৰ বিষয়ে, অৰ্থাৎ যি যি দৰ্শন

মণ্ডল জিলিকি আছিল, একেবাৰে সূৰ্যৰ পৰা নিৰ্গত হোৱা

পালে, সেই সকলোৱে বিষয়ে সাক্ষ্য দিলে। ৩ যি জনে পোহৰৰ দৰে শক্তিশালী আছিল। ১৭ যেতিয়া মই তেওঁক

এই ভাববাণীৰ বাক্যবোৰ পঢ়ে, তেওঁ ধন্য; আৰু যি সকলে দেখিছিলোঁ, তেতিয়া মৰা মানুহৰ নিচিনা হৈ তেওঁৰ চৰণত

শুনে আৰু ইয়াত লিখা কথাবোৰ পালন কৰে, তেওঁলোকে পৰিলোঁ। তাতে তেওঁ নিজৰ সেোঁ হাত মোৰ গাত দি ক'লে,

ধন্য; কিয়নো কাল ওচৰ। ৪ যোহন, - এচিয়াত থকা “তয় নকৰিবো। মই প্ৰথম আৰু শেষ, ১৮ আৰু জীয়াই থকা

সাত মণ্ডলীৰ প্ৰতি: যি জন হয়, যি জন আছিল, আৰু যি

জন মই মৃত হ'লো, কিন্তু চোৱা, চিৰকাললৈকে জীৱন্ত হৈ আছোঁ; মৃত্যু আৰু মৃত লোকৰ চাৰিবোৰো মোৰ হাতত

থকা সাত আত্মাৰ পৰা আপোনালোকলৈ অনুগ্ৰহ আৰু

শান্তি হওক, ৫ আৰু যীচু খীষ্টৰ পৰা, যি জন বিশ্বাসযোগ্য এতিয়া কি আছে আৰু ইয়াৰ পাছত এই ঠাইত কি ঘটিব,

সাক্ষী, মৃত সকলৰ মাজত প্ৰথমে জন্ম পোৱা আৰু পৃথিবীৰ এই সকলোৰে লিখা। ২০ মোৰ সেোঁ হাতত যি সাতোটা

বজা সকলৰ মাজত অধিকাৰী; যি জনে আমাক প্ৰেম কৰে আৰু তৰা দেখিলা, তাৰ গুপ্তত অৰ্থ এই যে, সেই সাতোটা তৰাই

নিজৰ তেজেৰে আমাক পাপৰ পৰা মুক্ত কৰিলে, অৰ্থাৎ হৈছে সাত মণ্ডলীৰ দৃত আৰু সেই সাতোটা দীপাধাৰেই

মৃত সকলৰ মাজৰ প্ৰথমজাত আৰু পৃথিবীৰ বজা সকলৰ হৈছে সাত মণ্ডলী।

২ ইফিচত থকা মণ্ডলীৰ দৃতলৈ তুমি এই কথা লিখা:

“এই সকলো কথা সেই জনৰ, যি জনে নিজৰ সেোঁ

হাতত সাতোটা তৰা ধাৰণ কৰে; আৰু যি জনে সাতোটা

সোণৰ দীপাধাৰৰ মাজত অহা-যোৱা কৰে, তেওঁ ধন্য এই

কথা কয়, ২ তোমাৰ কৰ্ম, পৰিশ্ৰম আৰু ধৈৰ্য মই জানো,

যে, তুমি দুষ্ট সকলক সহিব নোৱাৰা; যি সকলে নিজকে

পঁচনি বোলা, কিন্তু পঁচনি নহয়, তেওঁলোকক পৰীক্ষা কৰি

অস্ত্য পালা। ৩ তোমাৰ ধৈৰ্যশীলতাৰ স্থায়িত্ব মই জানো,

তুমি মোৰ নামৰ কাৰণে গৈ আছা আৰু ক্লান্ত হোৱা নাই।

৪ কিন্তু তোমাৰ বিবুদ্ধে মোৰ কথা আছে, তুমি তোমাৰ

প্ৰথম প্ৰেম এৰিলা। ৫ এতেকে তুমি ক'ব পৰা পৰিলা,

তাক সেোৱণ কৰা। মন-পালটন কৰা আৰু প্ৰথমে কৰা

কাৰ্যকে তুমি কৰা। যদি মন-পালটন নকৰা, তেনেহলে

মই তোমাৰ ওচৰলৈ আহিম আৰু তোমাৰ দীপাধাৰা নিজ

ঠাইৰ পৰা স্থানচ্যুত কৰিম। ৬ কিন্তু এটা গুণ তোমাৰ

আছে নীকলাইতীয়া সকলে যি কৰ্ম কৰে, সেইবোৰক তুমি

ঘৃণা কৰা; ময়ো সেইবোৰ ঘৃণা কৰোঁ। ৭ যদি তোমাৰ কাণ

আছে, তেনেহলে মণ্ডলীবোৰলৈ আত্মা কি কৈছে সেয়া

শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মই ঈশ্বৰৰ পৰমদেশত

থকা জীৱন-বৃক্ষৰ ফল ভোজন কৰিবলৈ দিম।” ৮ আৰু

সুৰ্ণাত থকা মণ্ডলীৰ দৃতলৈ এই কথা লিখা: যি জন প্ৰথম

আৰু শেষ; যি জন মৰিল আৰু পুনৰুথিত হ'ল, তেৱেঁ

এইবোৰ কথা কলে, ৯ “মই জানো তোমাৰ ক্লেশভোগ

আৰু দৰিদ্ৰতা (কিন্তু তুমি ধনী) আৰু এই নিন্দা, যিবোৰে

কয়, তেওঁলোক ইহুদী (কিন্তু নহয়, তেওঁলোক চয়তানৰ কিন্তু তেওঁ নিজ ব্যভিচাৰৰ পৰা মন পালটাৰলৈ ইচ্ছা স্থান)। ১০ তোমাৰ আসন্ন দুখভোগলৈ তয় নকৰিবা! চোৱা! নকৰে। ২২ চোৱা, মই তেওঁক বোগশ্যায়ত পেলাম; আৰু তোমালোকৰ পৰীক্ষাৰ অৰ্থে, চয়তানে তোমালোকৰ যি সকলে তেওঁৰে সৈতে ব্যভিচাৰ কৰে, তেওঁলোকক কোনো কোনোক বদীশালত পেলাৰলৈ উদ্যত আছে, মহা-ক্রেশত পেলাম; যদিহে তেওঁলোকে সেই মহিলাই তাতে দহ দিনলৈ তোমালোকৰ ক্ৰেশ হ'ব। তুমি যত্যু পৰ্যাপ্ত কৰা কৰ্মৰ পৰা মন-পালটন নকৰে। ২৩ যত্যুৰ দ্বাৰাই বিশ্বাসী হৈ থাকা; তাতে মই জীৱনৰূপ কিৰীটি তোমাক মই তেওঁৰ সন্তান সকলক আঘাত কৰিম; তাতে মই যে দিম। ১১ যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৱলৈ আত্মাই মন আৰু হৃদয়ৰ অনুসন্ধানকাৰী, সেই বিষয়ে সকলো কি কৈছে শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁৰ দ্বিতীয় যত্যুৰ মণ্ডলীয়ে জানিব; আৰু তোমালোকৰ প্ৰত্যেক জনকো দ্বাৰা হানি নহব। ১২ পৰ্গামত থকা মণ্ডলীৰ দৃতলৈ এই নিজ কৰ্মৰ দৰে প্ৰতিফল দিম। ২৪ কিন্তু যুয়াতীৰাত কথা লিখাৰ: “যি জনৰ দুখৰীয়া চোকা তৰোৱাল আছে, তেওঁ অৱশ্যিষ্ট থকা তোমালোকৰ যি সকলে এই শিক্ষা গ্ৰহণ কৰা এই কথা কয়, ১৩ মই জানো তুমি ক'ত নিবাস কৰিছা; নাই আৰু কিছুমানে কোৱা চয়তানৰ গভীৰ বিশ্বাসৰেৰক য'ত চয়তানৰ সিংহাসন আছে, তুমি তাতে নিবাস কৰিছা। তোমালোকৰ যি সকলে নাজানা, তেওঁলোক মই কওঁ-তথাপি তুমি মোৰ নাম নিবিড় ভাবে ধাৰণ কৰিলা আৰু তোমালোকৰ ওপৰত মই আন কোনো ভাৰ নিদিওঁ, ২৫ তোমাৰ বিশ্বাসত মোক অবীকাৰ নকৰিলা। তাত তেওঁয়া কিন্তু তোমালোকৰ যি আছে, মই নাহোঁমানে, তাক ধৰি চয়তানে নিবাস কৰিছিলা যদিনা মোৰ সাক্ষী আস্তিপাক বাখা। ২৬ যি জনে জয় কৰি শেষলৈকে মোৰ কৰ্মৰোৰ বধ কৰা হৈছিল, সেইদিনা মোৰ বিশ্বাসযোগ্য আছিলা। পালন কৰে, মই যেনেকৈ পিতৃৰ পৰা পালোঁ, সেইদৰে ১৪ কিন্তু তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কিছুমান কথা আছে - তেওঁক জাতিবোৰ ওপৰত অধিকাৰ দিম; ২৭ তাতে তুমি কিছুমান লোকক বাখিছা, যি সকলে নিবিড় ভাবে কুমাৰৰ পাত্ৰ যেনেকৈ ডোখৰ ডোখৰ হয়, তেনেকৈ তেওঁ বিলিয়মৰ শিক্ষা ধৰি আছে; যি জনে ইন্দ্ৰায়েলৰ সন্তান লোহাব দণ্ডেৰে তেওঁলোকক ভাঙি টুকুৰ-টুকুৰ কৰিব। ২৮ সকলৰ আগত বিঘিনি পেলাৰলৈ বালাক শিক্ষা দিছিল। আৰু মই যি দৰে পিতৃৰ পৰা গ্ৰহণ কৰিলোঁ, সেইদৰে মই সেইদৰে তেওঁলোকে মূৰ্তিৰ সন্মুখত বলিদান কৰা প্ৰসাদ তেওঁক প্ৰভাতীয় তৰাদিম। ২৯ মণ্ডলীবোৱলৈ আত্মাই যি খাইছিল আৰু ব্যভিচাৰ কৰিছিল। ১৫ একদেৰে তুমি কথা কৈছে, যাৰ কাণ আছে, তেওঁ তাক শুনক”।

কিছুমান লোকক বাখিছা, যি সকলে নীকলাইতীয়া সকলৰ শিক্ষাক নিবিড় ভাবে ধৰি বাখিছে। ১৬ এতকে মন-পালটন কৰা, যদি নকৰা; মই তোমাৰ ওচৰত আহিবলৈ পলম নকৰিম আৰু তোমালোকৰ বিৰুদ্ধে মই যুৰ্খৰ পৰা ওলোৱা তৰোৱালেৰে যুদ্ধ কৰিম। ১৭ যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলীবোৱলৈ আত্মাই কি কৈছে শুনা। যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মই গুপ্ত মণ্ডলা দিম; আৰু এটি বগা শিলো তেওঁক দিম; সেই শিলৰ ওপৰত এটি নতুন নামলিখা আছে, গ্ৰহণ কৰা জনৰ বিমে আন কোনেও সেই নাম নাজানে।” ১৮ আৰু যুয়াতীৰাত থকা মণ্ডলীৰ দৃতলৈ এই কথা লিখাৰ: “যি জনৰ চকু অগ্ৰিশ্মিৰ নিচিনা আৰু চকু ঘঁহি চকচকীয়া কৰা পিতুলৰ নিচিনা, সেই জনা ঈশ্বৰৰ পুত্ৰই এই কথা কয়, ১৯ তুমি কৰ্ম - তোমাৰ প্ৰেম, বিশ্বাস, সেৱা আৰু তোমাৰ সহিষ্ণু দৈৰ্ঘ্যশীলতা মই জানো; সাম্প্রতিক তোমাৰ যি পৰিচৰ্যা, সেয়াও প্ৰথম কৰ্মতকৈ অধিক। ২০ তথাপি তোমাৰ বিৰুদ্ধে মোৰ কথা আছে - যি জনীয়ে নিজকে তাৰবাদিনী বুলি কয়, সেই ঈজেবল মহিলাক তুমি সহন কৰি আছা। সেই মহিলাই মোৰ দাস সকলক ব্যভিচাৰ কৰিবলৈ শিকালে আৰু মূৰ্তিলৈ বলিদান কৰা প্ৰসাদ খাবলৈ দি ভুল পথে পৰিচালনা কৰিলে। ২১ মন-পালটন কৰিবলৈ মই তেওঁক সময় দিলোঁ, এই কথা লিখাৰ: “যি জন পৰিত্ব আৰু সত্য, তেওঁ এই কথা

৩ চাৰ্দি থকা মণ্ডলীৰ দৃতলৈ এই কথা লিখাৰ: “যি জনে ঈশ্বৰৰ সাত আত্মা আৰু সাতেটা তৰা ধাৰণ কৰি আছে, তেওঁ এই কথা কয়, তুমি কৰা কৰ্ম মই জানো, তুমি যে জীয়াই আছা, তাত এটা খ্যাতি আছে; কিন্তু তুমি মৃত। ২ জাগ্ৰত হোৱা আৰু যি আছে বলৱান কৰা, কিন্তু তুমি চতুর্দিশে মোৰ; কাৰণ মোৰ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিত তোমাৰ কোনো কাৰ্য মই পূৰ্ণ সমাপ্ত নাপালোঁ। ৩ এতকে তুমি কি গ্ৰহণ কৰিলা আৰু শুনিলা, সেইবোৰ সৌৰৱণ কৰা, পালন কৰা আৰু মন পালটোৱা। কাৰণ তুমি যদি জাগ্ৰত নোহোৱা, তেনেহেলে মই চোৱৰ নিচিনাকৈ আহিম, আৰু কোন সময়ত মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে আহিম, সেই বিষয়ে তুমি নাজানিবা। ৪ কিন্তু যি সকলে নিজৰ কাপোৰ মলিন নকৰিলে, এনে কিছুমান লোকৰ নাম চাৰ্দিত আছে। তেওঁলোকে মোৰ সৈতে অহা-যোৱা কৰিব, তেওঁৰ কাপোৰ বগা আৰু তেওঁলোক মোৰ বোঝ্য। ৫ যি জনে জয় কৰে তেৱে সেইদৰে বগা বক্ষেৰে বিভূষিত হ'ব; আৰু মই জীৱন পুস্তকৰ পৰা তেওঁৰ নাম মোহাৰি নৃঞ্জনাম; মোৰ পিতৃৰ সন্মুখত আৰু দৃত সকলৰ সন্মুখত মই তেওঁৰ নাম স্বীকাৰ কৰিম। ৬ যদি তোমাৰ কাণ আছে, মণ্ডলী সমূহলৈ আত্মাই কোৱা কথা শুনা।” ৭ ফিলাদেলফিয়াত থকা মণ্ডলীৰ দৃতলৈ এই কথা লিখাৰ: “যি জন পৰিত্ব আৰু সত্য, তেওঁ এই

কয় যি জনে দায়ুদৰ চাবি ধাৰণ কৰি আছে, যি জনে আহিম আৰু তেওঁৰ সৈতে মই ভোজন কৰিম, আৰু তেৱেঁ মেলিলে কোনেও বন্ধ নকৰিব আৰু বন্ধ কৰিলে কোনেও মোৰে সৈতে ভোজন কৰিব। ২১ মই নিজে যেনেকৈ নেমেলিব। ৮ তোমাৰ কৰ্ম মই জানো। চোৱা, যি দুৱাৰ জয় কৰিমোৰ পিতৃৰ সৈতে তেওঁৰ সিংহাসনত বহিলোঁ, কোনেও বন্ধ কৰিব নোৱাৰে, এনে খখন মেলা দুৱাৰ তেনেকৈ যি জনে জয় কৰে, তেওঁকো মোৰে সৈতে মোৰ তোমাৰ সন্ধুখ্যত দিলোঁ। মই জানো যে, তোমাৰ অলপ সিংহাসনত মই বহিবলৈ দিম। ২২ যি জনৰ কাণ আছে, শক্তি থকাতো মোৰ বাক্য পালন কৰিব, মোৰ নাম অস্বীকাৰ মঙ্গলীবোৰলৈ আত্মাই কোৱা কথা তেওঁ শুনক”।

নকৰিলা। ৯ চোৱা! চয়তানৰ সমাজৰ যি লোক সকলে নিজেকে ইহুন্দী বোলে, কিন্তু ইহুন্দী নহয়, বৰং মিছকৈয়ে কয়; এনেকুৱা মানুহক উপস্থিত কৰাই মই তোমাৰ চৰণত প্ৰণিপাত কৰাব, তাতে মই যে তোমাক প্ৰেম কৰিলোঁ, সেই বিষয়ে তেওঁলোকে জানিব। ১০ তুমি মোৰ দৈৰ্ঘ্যৰ কথা সহন কৰি পালন কৰাব, যি পৰীক্ষাৰ কাল পৃথিৱীৰ নিবাসী সকলক পৰীক্ষা কৰিবৰ কাৰণে, গোটেই জগতৰ ওপৰলৈ আহিবলৈ উদ্যত আছে, সেই কালৰ পৰা ময়ো তোমাক বক্ষা কৰিম। ১১ মই বেগাই গৈ আছোঁ; তোমাৰ কিবীটি যেন কোনেও নলয়, এই কাৰণে তোমাৰ যি আছে, সেইখিনিকে ধৰি বাখা। ১২ যি জনে জয় কৰে, তেওঁক মোৰ দৈশ্বৰ মন্দিৰত থকা স্তু স্বৰূপ কৰিম, তেওঁ তাৰ পৰা কেতিয়াও বাহিবলৈ নাযাব। তেওঁৰ ওপৰত মোৰ দৈশ্বৰ নাম লিখিম আৰু মোৰ দৈশ্বৰৰ নগৰৰ (যি নতুন যিৰচালেম, স্বৰ্গৰ মোৰ দৈশ্বৰৰ ওচৰৰ পৰা নামিব), নাম আৰু নিজৰ নতুন নাম লিখিম। ১৩ যি জনৰ কাণ আছে, মঙ্গলীবোৰলৈ আত্মাই কোৱা কথা তেওঁ শুনক”। ১৪ আৰু লায়দিক্যোত থকা মঙ্গলৰ দৃতলৈ এই কথা লিখাঃ “যি জন আমেন, যি জন বিশ্বাসী আৰু সত্য সাক্ষী, যি জন দৈশ্বৰৰ সৃষ্টিৰ আদি, তেওঁ এই কথা কয়, ১৫ মই তুমি কৰা কৰ্ম জানো, তুমি চেঁচা নোহোৱা, তপতো নোহোৱা। তুমি হয় চেঁচা, নহয় তপত হোৱা ভাল আছিল। ১৬ এইদৰে তপতো নোহোৱা, চেঁচাও নোহোৱা, কেৱল কুহুমীয়া হোৱাৰ বাবে মই নিজ মুখৰ পৰা তোমাক বঁতিয়াই পেলাবলৈ উদ্যত হৈ আছোঁ। ১৭ কাৰণ তুমি কৈছা, মই ধনী, ধন সঁচিলো, মোৰ একোৱে অভাৱ নাই; কিন্তু তুমিয়েই যে দেয়া নোপোৱা, দিনহীন, দৰিদ্ৰ, অন্ধ আৰু উলঙ্ঘ, তাক নাজানা। ১৮ এতকে মই তোমাক এই পৰামৰ্শ দিছোঁ যে, তুমি ধনী হ'বলৈ, জুহিত খপা সোণ আৰু তোমাৰ উলঙ্ঘতাৰ লাজ প্ৰকাশিত নহ'বলৈ, বন্ধান্বিত হ'বলৈ বগা বন্ধ আৰু দৃষ্টি পাৰৰ কাৰণে, চকুত সানিবলৈ চকুৰ মলম, এই সকলোকে মোৰ পৰা কিলা। ১৯ যি সকলক মই প্ৰেম কৰোঁ, সেই সকলোৱে কেনেকৈ জীৱন-ধাৰণ কৰা উচিত, তাৰ বাবে মই তেওঁলোকক অনুযোগ কৰোঁ আৰু শাস্তি দিওঁ। এই কাৰণে তুমি উদ্যোগী হৈ মন পালটোৱা। ২০ চোৱা, মই দুৱাৰত যিহ হৈ টুকুবিয়াই থাকোঁ। কোনোৱে যদি মোৰ মাত শুনি দুৱাৰ মেলি দিয়ে, তেনেহলে মই তেওঁৰ গৃহলৈ

৮ সেই সকলোৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ, স্বৰ্গত এখন দুৱাৰ মেলা আছে আৰু মোৰে সৈতে কথা হোৱা, তূৰীৰ মাতৰ দৰে, যি মাত মই প্ৰথমে শুনিছিলোঁ, তেনে মাতৰে কোনোবাই ক'লে, ‘ইয়ালৈ উঠি আহা; ইয়াৰ পাছত যি যি ঘটিব লাগে, সেইবোৰ মই তোমাক দেখুৱাম’। ২ তেতিয়াই মই আত্মাত আছিলোঁ আৰু মই দেখা পালোঁ, স্বৰ্গত এখন সিংহাসন স্থাপন কৰা আছিল, তাতে কোনো এজন লোক বহি আছিল। ৩ সেই বহি থকা জন দেখিবলৈ সুৰ্যাকান্ত আৰু চান্দীয়া মণিৰ নিচিনা। সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে এখন বামধনু আছিল, সেই বামধনু খন দেখিবলৈ মৰকত মণিৰ নিচিনা আছিল। ৪ সেই সিংহাসনৰ খনৰ চাৰিওফালে চৌবিশ খন সিংহাসন আছিল; সেই সিংহাসনবোৰ ওপৰত বগা বন্ধ আৰু মূৰত সোণৰ কিবীটি পিঙ্কা চৌবিশ জন পৰিচাৰক বহি আছিল। ৫ সেই সিংহাসনৰ পৰা বিজুলীৰ দৰে মাত আৰু মেঘ-গৰ্জন ওলাইছিল; সেই সিংহাসনৰ আগত জুলি থকা অগ্ৰিৰ সাতোটা প্ৰদীপ আছিল, আৰু সেইবোৰেই আছিল দৈশ্বৰৰ সাত আত্মা। ৬ সেই সিংহাসনৰ সন্ধুখ্যত এখন স্ফটিকৰ দৰে স্বচ্ছ সমুদ্ৰ আছিল। সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে চাৰি প্ৰাণী আছিল, তেওঁলোকৰ আগফাল আৰু পাছফাল চকুৰেই পৰিপূৰ্ণ আছিল। ৭ প্ৰথম প্ৰাণী সিংহৰ নিচিনা, দ্বিতীয় প্ৰাণী দামুৰিৰ নিচিনা, তৃতীয় প্ৰাণী মানুহৰ নিচিনা মুখ থকা আৰু চতুৰ্থ প্ৰাণী উড়ি ফুৰা উদ্গল পক্ষীৰ নিচিনা আছিল। ৮ সেই চাৰি প্ৰাণীৰ প্ৰত্যেকৰ ছয় খনকৈ ডেউকা আৰু সেই প্ৰাণীবোৰ বাহিবে ভিতৰে চকুৰেই পৰিপূৰ্ণ আছিল। তেওঁলোকে অবিৰাম দিমে-ৰাতিয়ে এই বুলি কৈ থাকে, ‘পৰিত্র, পৰিত্র, পৰিত্র প্ৰভু পৰমেশ্বৰ, সকলোৱে ওপৰত শাসনকৰ্তা, যি জন আছিল, এতিয়াও আছে আৰু আহিবলগীয়া জন।’ ৯ যেতিয়া সেই প্ৰাণীবোৰে চিৰকাল সিংহাসনত বহা সেই জীৱিত জনৰ মহিমা, সমাদৰ আৰু ধন্যবাদ কৰিব, (aión g165) ১০ তেতিয়া সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰকে সিংহাসনত বহা জনৰ আগত দণ্ডৰৎ হৈ চিৰকাল জীৱিত জনৰ আগত প্ৰণিপাত কৰি, সেই সিংহাসনৰ আগত তেওঁলোকৰ কিবীটিবোৰ পেলাই কৰিব, (aión g165) ১১ “হে আমাৰ প্ৰভু, আমাৰ দৈশ্বৰ, তুমিয়েই মহিমা, সমাদৰ আৰু পৰাক্ৰম পোৱাৰ যোগ্য; কিয়নো তুমিয়েই সকলোকে অজিলা, তোমাৰ ইচ্ছাৰ কাৰণে সকলোবোৰ আছে, আৰু সকলোবোৰ স্কৃত হ'ল।”

৫ তেতিয়া মই দেখিলোঁ, সেই জনৰ সোঁ হাতে সিংহাসনত (aiōn g165) ১৪ আৰু সেই জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটাই ক'লে, এজন বহি আছে, এটা পৃথিৰ নুৰা আগফালে আৰু “আমেন”! আৰু সেই পৰিচাৰক সকলে সমৰ্পিত হৈ মাটিত পাছফালে লিখা আৰু সাতোটা ছাবেৰে ছাৰ মৰা আছিলা ২ পৰি আৰাধনা কৰিলে।

মই এজন প্ৰভাৱশালী দৃত দেখিলোঁ; তেওঁ বৰ মাতেৰে এই কথা ঘোষণা কৰিলে, “এনে কেন ব্যক্তি আছে যি জনে এই নুৰাটো খুলিব আৰু তাৰ ছাববোৰ মেলিবৰ বাবে উপযুক্ত”? ও স্বৰ্গত বা পৃথিৰীত বা পৃথিৰীৰ তলত থকা কোনেও সেই নুৰা মেলিব বা সেই পুথি খন পঢ়িব নোৱাৰিলে। ৪ তেতিয়া মই অনেক ক্ৰন্দন কৰিলোঁ, কাৰণ সেই নুৰাটো মেলি পঢ়িবলৈ কোনো এজন যোগ্য ব্যক্তি পোৱা নগ'ল। ৫ কিন্তু সেই পৰিচাৰক সকলৰ এজনে যোক ক'লে, “তুমি ক্ৰন্দন নকৰিবা; চোৱা! যি জন যিহুদা ফৈদৰ সিংহ আৰু দায়দৰ মূলস্বৰূপ, তেওঁ জয়যুক্ত হৈ সেই নুৰা আৰু তাৰ সাতোটা ছাব মেলিবলৈ সমৰ্থ হ'ল”। ৬ তেতিয়া মই সেই সিংহাসনৰ আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ মাজত আৰু সেই পৰিচাৰক সকলৰ মাজত, হত হোৱাৰ নিচিনা মেৰ-পোৱালি এটা যিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; তেওঁৰ সাতোটা শিং আৰু সাতোটা চুক আছিল - এইবোৰ পৃথিৰীৰ সকলো ঠাইতে পঠোৱা সাতোটা ঈশ্বৰৰ আত্মা। ৭ তেওঁ আহি সিংহাসনত বহি থকা জনৰ সোঁ হাতৰ পৰা সেই নুৰাটো ল'লোঁ ৮ যেতিয়া তেওঁ সেই নুৰাটো ল'লে তেতিয়া জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটা আৰু সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰকে নিজে মেৰ-পোৱালি জনৰ সন্মুখলৈ আহি উৰুৰি হৈ পৰিলা তেখেত সকলৰ হাতত গাইপতি বীণা আৰু পৰিত্বলোক সকলৰ প্ৰাৰ্থনা স্বৰূপ সুগন্ধি ধূপেৰে পৰিপূৰ্ণ সোণৰ বাটি আছিল। ৯ আৰু তেখেত সকলে এটি নতুন গীত গালে: “নুৰাটো ল'বলৈ আৰু তাৰ ছাব মেলিবলৈ আপুনি যোগ্যা কিয়নো আপুনি হত হ'ল আৰু আপোনাৰ তেজৰ সৈতে আপুনি ঈশ্বৰৰ কাৰণে সেই সকলো জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা প্ৰতিটো ফৈদ, ভাষা, মানুহ আৰু জাতিক কিনিলে। ১০ আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ সেৱাৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকক বাজ্য স্বৰূপ আৰু পুৰোহিত পাতিলে, তাতে তেওঁলোককে পৃথিৰীৰ ওপৰত বাজতু কৰিব”। ১১ তেতিয়া মই চাওতে সেই সিংহাসনৰ চাৰিওফালে অনেক স্বৰ্গৰ দৃতৰ মাত শুনিলোঁ; তেওঁলোকৰ সংখ্যা 20,00,00,000 আছিল; তেওঁলোকৰ সৈতে সেই জীৱিত প্ৰাণী চাৰিটা আৰু পৰিচাৰক সকলো আছিলা। ১২ তেওঁলোক সকলোৱে বৰ মাতেৰে ক'লে, “হত হোৱা যি মেৰ-পোৱালি, তেৱেই পৰাক্ৰমী, ধন, ভান, শক্তি, সমাদৰ, মহিমা আৰু প্ৰশংসা পোৱাৰ যোগ্য”। ১৩ আৰু স্বৰ্গত, পৃথিৰীত, পৃথিৰীৰ তলত আৰু সাগৰত যি সকলো সৃষ্টি বস্ত আছে সেই সকলোৱে কোৱা শুনিলোঁ, “সিংহাসনত বহি থকা জন আৰু মেৰ-পোৱালি জনৰ প্ৰশংসা, মৰ্যদা, মহিমা আৰু পৰাক্ৰম চিৰকাল হওক”।

৬ পাছত মই সেই মেৰ-পোৱালি জনে সাতোটা ছাব মেলা দেখিলোঁ আৰু তেতিয়া সেই চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ কোনো এটাই মেঘৰ নিচিনা গৰজি উঠা মাতেৰে কোৱা শুনিলোঁ, “আহা”! ২ তেতিয়া মই চাওতে সেই ঠাইত এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ আৰু তাৰ অশ্বাৰোহী জনৰ হাতত এখন ধনু আছিল, আৰু তেওঁক এটা কিবীটি দিয়া হ'ল; তাতে তেওঁ জয় লাভ কৰেতাৰ দৰে জয় কৰিবলৈ ওলাই গ'ল। ৩ যেতিয়া সেই মেৰ-পোৱালিয়ে দ্বিতীয় ছাবটো মেলিলে, তেতিয়া মই দ্বিতীয় জীৱিত প্ৰাণীটোক কোৱা শুনিলোঁ, “আহা”! ৪ তেতিয়া আৰু এটা ঘোঁৰা ওলাল, সি জুইৰ দৰে বঙা আৰু মানুহবোৰে পৰিস্পৰে যাতে বধ কৰিব সেই কাৰণে তাত উঠা জনক পৃথিৰীৰ পৰা শান্তি দূৰ কৰিবলৈ দিয়া হ'ল; এই অশ্বাৰোহী জনক এখন বৃহৎ আকাৰৰ তৰোৱাল দিয়া হ'ল। ৫ যেতিয়া তেওঁ তৃতীয় ছাবটো মেলিলে, তেতিয়া তৃতীয় প্ৰাণীটোক এই বুলি কোৱা শুনিলোঁ “আহা”! তেতিয়া মই এটা ক'লা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; আৰু তাৰ উঠা জনৰ হাতত এখন পাঞ্চা আছিল। ৬ পাছত সেই চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ মাজৰ পৰা ওলোৱা মাতৰ দৰে, এই কথা মই শুনিলোঁ, বোলে, “এসেৰ ঘেঁতু ধানৰ মূল্য এক আধলি; তিনি সেৱ যৰ ধানৰ মূল্য এক আধলি; কিন্তু তেল আৰু দ্বাক্ষাৰসৰ হানি নকৰিবা”। ৭ যেতিয়া তেওঁ চতুর্থ ছাবটো মেলিলে, তেতিয়া চতুর্থ প্ৰাণীটোক এই বুলি কোৱা শুনিলোঁ, “আহা”! ৮ তেতিয়া মই এটা অনুজ্জ্বল বৰণৰ ঘোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনৰ নাম মৃত্যু; আৰু পৰলোক তাৰ পাছে পাছে আহি আছিল। তেওঁলোকক দিয়া তৰোৱালেৰে আকাল, মৃত্যু আৰু পৃথিৰীৰ বনৰীয়া জন্মৰ দ্বাৰাই বধ কৰিবলৈ পৃথিৰীৰ চাৰিভাগৰ এভাগৰ ওপৰত সেই উভয়ক ক্ষমতা দিয়া হ'ল। (Hades g86) ৯ যেতিয়া মেৰ-পোৱালিটোৱে পঞ্চম ছাব মেলিলে, তেতিয়া সেই স্বৰ্গীয় বেদিৰ তলত, যি লোক সকল ঈশ্বৰৰ বাক্য আৰু নিজে পোৱা সাক্ষ্যৰ কাৰণে হত হৈছিল, তেওঁলোকৰ জীৱাত্মা দেখিলোঁ। ১০ তেওঁলোকে বৰ মাতেৰে বিশিয়াই ক'লে, “হে সকলোৱে শাসনকৰ্তা, পৰিত্ব আৰু সত্য প্ৰভু, সোধ-বিচাৰ কৰিবলৈ আৰু পৃথিৰীত বাস কৰা সকলক আমাৰ বক্তৃপাতৰ প্ৰতিফল দিবলৈ, তুমি কিমান কাল পলম কৰিবা?” ১১ তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰত্যেক জনক বগা বন্দৰ দিয়া হ'ল আৰু তেওঁলোকক এই কথা কোৱা হ'ল যে, যেতিয়ালৈ তেওঁলোকৰ সহদাস, ভাই আৰু ভনী সকলক তেওঁলোকৰ নিচিনাকৈ বধ কৰা নহ'ব, আৰু সেই সকলো সংখ্যা পুৰ নোহোৱালোকে, তেওঁলোকে অলপ

কাল ক্ষান্ত হব লাগিব। ১২ পাছত তেওঁ যেতিয়া ষষ্ঠি সমর্পণ করি মাটিত মুৰ দোৱাই, ঈশ্বৰক আৰাধনা কৰিলে, ছাবটো মেলিলে, মই চাই দেখিলোঁ যে মহা-ভূমিকম্প ১২ আৰু ক'লে, “আমেন! প্ৰশংসা, মহিমা, জ্ঞান, ধন্যবাদ, হবলৈ ধৰিলে; আৰু নোমৰ চঠ কাপোৰৰ নিচিনা সুৰ্য সমাদৰ, পৰাক্ৰম আৰু শক্তি চিৰকাল আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ক'লা হ'ল; চন্দ্ৰ গোটেইটো তজেৰ নিচিনা হ'ল। ১৩ আৰু “হওক! আমেন!” (aión g165) ১৩ তেতিয়া সেই পৰিচাৰক বৰ বতাহে লৰোৱা ডিমৰু গছৰ অপঁহিতা গুটি সৰি পৰাৰ সকলৰ এজনে মোক সুধিলে, “বগা বন্দু পিঙ্কা এওঁলোক দৰে আকাশৰ তৰাবোৰে পৃথিবীৰ পৰিবলৈ ধৰিলো। ১৪ কোন আৰু ক'ৰ পৰা আহিল?” ১৪ তেতিয়া মই তেওঁক আকাশমণ্ডল নুৰিওৱা পুথিৰ দৰে লুপ্ত হ'ল; আটাই পৰ্বত ক'লো, “হে মোৰ প্ৰভু, আপুনি জানে”। তেতিয়া তেওঁ আৰু দীপবোৰক নিজ নিজ ঠাইৰ পৰা লৰোৱা হ'ল। ১৫ মোক ক'লে, “এওঁলোক সেই মহা-ক্লেশৰ পৰা আহা লোক; তেতিয়া পৃথিবীৰ সকলো ৰজা, প্ৰধান লোক, সেনাপতি, এওঁলোকে মেৰ-পোৱালিৰ তেজেৰে নিজ বন্দু ধুই বগা ধনৱান্ত আৰু বলৱান্ত, দাস আৰু স্বাধীন লোক সকলে গুহাত কৰিলে। ১৫ এই কাৰণে, এওঁলোকে ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ আৰু পৰ্বতৰ শিলৰ মাজত নিজক লুকুৱাই রাখিলো। ১৬ আগত আছে, আৰু দিমে-ৰাতিয়ে তেওঁৰ মন্দিৰত তেওঁৰ তাতে সেই পৰ্বত আৰু শিলবোৰক তেওঁলোকে ক'লে, আৰাধনা কৰে। আৰু সিংহাসনত বহা জমাই এওঁলোকৰ “আমাৰ ওপৰত পৰি, সেই সিংহাসনত বহি থকা জনৰ ওপৰত নিজ তমু তৰিব। ১৬ এওঁলোকৰ আৰু কেতিয়াও সন্মুখৰ পৰা আৰু মেৰ-পোৱালি জনৰ ক্ৰোধৰ পৰা আমাক ভোক-পিয়াহ নালাগিব; এওঁলোকৰ গাত ৰ'দ বা কোনো লুকুৱাই ৰাখা; ১৭ কিয়নো তেওঁলোকৰ ক্ৰোধৰ সেই মহা- পোৱা তাপ নপৰিব। ১৭ কিয়নো সিংহাসনৰ মাজত থকা দিম আহিল আৰু সেইদিন কোনে সহিব পাৰে?”

৭ তাৰ পাছত পৃথিবী বা সাগৰ বা কোনো গছৰ ওপৰত
বতাহ যেন নবলায়, এই কাৰণে পৃথিবীৰ চাৰি বায়ু

ধৰি, পৃথিবীৰ চাৰি চুক্ত থিয় হৈ থকা চাৰি জন স্বৰ্গৰ দৃত
দেখিলোঁ। ২ পাছত আৰু এজন দৃতক, জীৱনময় ঈশ্বৰৰ
ছাব লৈ, পূৰ দিশৰ পৰা উঠি আহা দেখিলোঁ তেওঁ বৰ আগত থিয় হৈ থকা যি সাত জন স্বৰ্গৰ দৃতক দেখিলোঁ;
মাতৰেৰ বিশ্বাই, পৃথিবী আৰু সাগৰক অনিষ্ট কৰিবলৈ তেওঁলোকক সাতোটা তুৰী দিয়া হ'ল। ৩ পাছত সোণৰ
ক্ষমতা পোৱা সেই চাৰি জন দৃতক ক'লে, ৩ “আমি ধূপবাতি লোৱা আন এজন দৃত আহি বেদিৰ ওচৰত
নিজ ঈশ্বৰৰ দাস সকলৰ কপালত ছাব নামাৰোঁ মানে, উপস্থিত হ'ল; আৰু সিংহাসনৰ আগত থকা সোণৰ বেদিৰ
তোমালোকে পৃথিবী বা সাগৰ বা গছ-গছনিবোৰক অনিষ্ট ওপৰত পৰিত্ব লোক সকলে প্ৰাৰ্থনাত জুলাবলৈ, তেওঁক
নকৰিবা” ৪ পাছত সেই ছাব মৰা সকলৰ সংখ্যা শুনিলো: ভালেমান ধূপ দিয়া হ'ল। ৪ তাতে পৰিত্ব লোক সকলৰ
ইস্তায়েলৰ সকলো ফৈদৰ মুঠে এক লাখ চৌৱালিঙ্গ হাজাৰ প্ৰাৰ্থনাবে সৈতে দৃতৰ হাতৰ পৰা ধূপৰ ধুৱা ঈশ্বৰৰ

ছাব মৰা হ'ল: ৫ যিহুদা ফৈদৰ ছাব মৰা বাব হাজাৰ, সন্মুখলৈ উঠিল। ৫ পাছে দৃতে ধূপবাতি লৈ, তাত বেদিৰ
ৰুবেনৰ ফৈদৰ মৰা বাব হাজাৰ, গাদৰ ফৈদৰ বাব হাজাৰ, পৰা জুই ভৰাই ললো তেতিয়া তেওঁ এইবোৰ পৃথিবীলৈ
৬ আচেৰ ফৈদৰ বাব হাজাৰ, নগালী ফৈদৰ বাব হাজাৰ, পেলাই দিলো, তাতে মেঘ-গৰ্জন, গাজনি, বিজুলী আৰু
মনচি ফৈদৰ বাব হাজাৰ, ৭ চিমিৱোন ফৈদৰ বাব হাজাৰ, ভূমিকম্প হ'ল। ৬ পাছত সাতোটা তুৰী লোৱা এই সাত
লেবী ফৈদৰ বাব হাজাৰ, ইচাখৰ ফৈদৰ বাব হাজাৰ, ৮ জন স্বৰ্গৰ দৃতে তুৰী বজাবলৈ নিজক যুগ্মত কৰিলো।
জৰুলুন ফৈদৰ বাব হাজাৰ, যোচেফ ফৈদৰ বাব হাজাৰ, ৯ পাছত পথথম জন স্বৰ্গৰ দৃতে বজাওঁতে, তেজ মিহলি
বিন্যামীন ফৈদৰ ছাব মৰা বাব হাজাৰ’। ৯ এইবোৰৰ কৰা শিল আৰু জুই উপস্থিত হ'লা সেইবোৰক পৃথিবীলৈ
পাছত মই চাই দেখিলোঁ যে, কোনেও গণিব মোৱোৱা এক পেলোৱা হ'ল; তাতে পৃথিবীৰ তিনি ভাগৰ এভাগ পোৱা
বৰ লোক সকল, য'ত সকলো জাতি, ফৈদ, লোক আৰু হ'ল, গচ্ছোৱা তিনি ভাগৰ এভাগ পোৱা হল আৰু সকলো
ভাষাৰ, বগা বন্দু পিঙ্কি আৰু হাতত খেজুৰ পাত লৈ সেই কেচা তঁগো পোৱা হ'ল। ৮ পাছত দিতীয় দৃতে বজাওঁতে
সিংহাসন আৰু মেৰ-পোৱালি জনৰ আগত থিয় হৈ আছিল; অগ্ৰিৰে জুলি থকা মহা-পৰ্বতৰ নিচিনা কিবা এটা সাগৰত
১০ আৰু তেওঁলোকে বৰ মাতৰেৰ বিশ্বাই ক'লে, “পৰিআগ পেলোৱা হ'লা তাতে সাগৰৰ তিনি ভাগৰ এভাগ তেজ হ'ল
সিংহাসনত বহি থকা আমাৰ ঈশ্বৰৰ আৰু মেৰ-পোৱালি।” ১০ আৰু সাগৰত থকা সৃষ্টি বন্দু ভিতৰৰ জীৱ-জন্ম তিনি
১১ আৰু সকলো স্বৰ্গৰ দৃতে সেই সিংহাসনৰ পৰিচাৰক ভাগৰ এভাগ মৰিল, জাহাজবোৰোৱা তিনি ভাগৰ এভাগ
সকলৰ আৰু চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ চাৰিওফালে থিয় হৈ নষ্ট হ'ল। ১০ পাছত তৃতীয় দৃতে বজাওঁতে, আৰিয়াৰ
আছিল; আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে সিংহাসনৰ আগত নিচিনা জুলি থকা এটা বৰ তৰা আকাশৰ পৰা থিঃ, নদীৰ

তিনি ভাগৰ এভাগত আৰু জলৰ ভূমুকবোৰত পৰিল। ১১ ৰজা আছিলা তাৰ নাম ইৰী ভাষাত আবদ্বোন আৰু গ্ৰীক সেই তৰাৰ নাম নাগদানা। তাতে জলৰ তিনি ভাগৰ এভাগ ভাষাত আপঞ্চয়োন। (Abyssos g12) ১২ এই প্ৰথম সন্তাপ নাগদানা হ'ল আৰু পানী তিতা হোৱাত সেই পানীৰ কাৰণে গ'ল; চোৱা! ইয়াৰ পাছত এতিয়াও দুটা দুৰ্যোগ আহি অনেক মানুহ মৰিল। ১২ পাছত চতুৰ্থ দৃতে বজাওঁতে, আছো ১৩ পাছত ষষ্ঠ দৃতে তেওঁৰ তূৰী বজাওঁতে, ঈশ্বৰৰ সুৰ্যৰ তিনি ভাগৰ এভাগ, চন্দ্ৰৰ তিনি ভাগৰ এভাগ আগত থকা সোণৰ দেনিৰ শিং কেইটাৰ পৰা এটা মাত আৰু তৰাবোৰো তিনি ভাগৰ এভাগ যেন আন্ধাৰ হ'ল; শুনিলোঁ। ১৪ তাৰ পৰা কোনোবাই তূৰী লোৱা সেই ষষ্ঠ আৰু দিনৰ তিনি ভাগৰ এভাগ পোহৰ নাইকিয়া হয় আৰু দৃতক ক'লে, “ফৰ্বাৎ মহা-নদীৰ ওপৰত যি চাৰি দৃত বাতিৰো সেইৰূপ হয়, এই কাৰণে সেইবোৰ প্ৰত্যেকৰ বন্ধ আছে, তেওঁলোকক মেলি দিয়া”। ১৫ তেতিয়া লোক তিনি ভাগৰ এভাগ আঘাত প্ৰাণ হ'ল। ১৬ পাছত মই সকলৰ তিনি ভাগৰ এভাগক বধ কৰিবলৈ, যি চাৰি দৃতক চাওতে চাওতে, এটা ঈগল পক্ষীয়ে আকাশৰ মাজত উৰি সেই ঘট্টা, দিন, মহ আৰু বছৰৰ কাৰণে যুগ্মত কৰা উৰি বৰ মাতেৰে এই কথা কোৱা শুনিলোঁ, “যি তিনি হৈছিল, তেওঁলোকক মেলি দিয়া হ'ল। ১৬ আৰু ঘোঁৰাত জন দৃতে তূৰী বজাবলৈ উদ্যত আছে, তেওঁলোকৰ সেই উঠা সৈন্যৰ সংখ্যা দুই হাজাৰ লাখ আছিল। তেওঁলোকৰ অৱশিষ্ট তূৰী-ধনীনৈত পৃথিৱীত বাস কৰা লোক সকলৰ সংখ্যা মই শুনিলোঁ; ১৭ আৰু দৰ্শনত মই সেই ঘোঁৰাবোৰ সন্তাপ, সন্তাপ, সন্তাপ হ'ব”।

৯ তেতিয়া পঞ্চম দৃতে তেওঁৰ তূৰী বজালো আকাশৰ পৰা পৃথিৱীলৈ পৰা এটা তৰা দেখিবলৈ পালোঁ আগাধ ঠাইৰ কুণ্ডৰ চাৰি তেওঁক দিয়া হ'ল। (Abyssos g12) ২ তাতে তেওঁ সেই আগাধ ঠাইৰ কুণ্ড মেলোতে, কুণ্ডৰ পৰা বৰ অশিকুণ্ডৰ ধূৱাৰ নিচিনাকৈ ধূৱা উঠিল; তাতে সেই কুণ্ডৰ ধূৱাৰে সূৰ্য আৰু আকাশৰ অনুকাৰমণ হ'ল। (Abyssos g12) ৩ সেই ধূৱাৰ পৰা কচুৱা ফৰিংবোৰ পথিকীত ওলাল; আৰু সেইবোৰক, পৃথিৱীৰ কেঁকোৰা-বিছাৰ ক্ষমতাৰ নিচিনা ক্ষমতা দিয়া হ'ল। ৪ আৰু পৃথিৱীৰ কোনো তঢ়, বা কোনো কেচা শাক বা কোনো গচ অনিষ্ট নকৰি, যি সকলৰ কপালত ঈশ্বৰৰ ছাব নাই, অকল তেনে লোক সকলক অনিষ্ট কৰিবলৈ সেইবোৰক কোৱা হ'ল। ৫ সেই লোক সকলক বধ কৰিবলৈ তেওঁলোকক অনুমতি দিয়া হোৱা নাই, কিন্তু লোক সকলক পাঁচ মাহলৈকে যাতনা দিবৰ বাবে, সেইবোৰক ক্ষমতা দিয়া হ'ল। কেঁকোৰা-বিছাই মানুহক বিদ্বাত যেনে যাতনা, সেইবোৰে দিয়া যাতনাও তেনে। ৬ সেই কালত লোক সকলে মৃত্যুক বিচাৰিব, কিন্তু কোনোমতে তাক নাপাব; তেওঁলোকে মৰিবলৈ মূৰত বামধনু আছিলা তেওঁৰ মুৰত মুৰত বামধনু আছিলা তেওঁৰ মুখ্য সূৰ্যৰ নিচিনা, তেওঁৰ আকাঙ্ক্ষা কৰিব, কিন্তু মৃত্যু তেওঁলোকৰ পৰা পলাব। ভৰি অগ্নিস্তনৰ নিচিনা। ২ তেওঁৰ হাতত এটা পুথিৰ সুৰ ৭ সেই ফৰিংবোৰ আকৃতি, যুদ্ধৰ অৰ্থে সুসজ্জিত কৰা নুৰা আছিল আৰু তেওঁ সেঁ ভৰি সমৃদ্ধত, বাঁও ভৰি মাটিত ঘোঁৰাৰ নিচিনা। তেওঁলোকৰ মুৰত সোণৰ কীৰীটি থকা আছিলা। ৩ আৰু সিংহৰ গোঁজৰনিৰ দৰে বৰ মাতেৰে যেন দেখা যায় আৰু সিংহত মুখ মানুহৰ মুখৰ নিচিনা। ৪ বিশিয়ালে; তেওঁ বিশিয়াওঁতে, মেঘ-গৰ্জন সাতোটাই মহিলাৰ চুলিৰ নিচিনা সিংহত চুলি আছিল; সিংহত দাঁত মাত লগালোঁ। ৪ সেই সাতোটা মেঘ-গৰ্জনে বিশিয়াওঁতে, সিংহৰ দাঁতৰ নিচিনা। ৯ লোহাৰ বুকুবিৰি নিচিনা সিংহত মই লিখিবলৈ উদ্যত হ'লোঁ; এনেতে এই আকাশী বাণী বুকুবিৰি আছিল; সিংহত দেউকাৰ শব্দ, ৰণলৈ ল'বি যোৱা শুনিলোঁ, “মেঘ-গৰ্জন সাতোটাই যি যি ক'লে, সেইবোৰ শৌঁৰা লগোৱা বৰ্থৰ শব্দৰ নিচিনা। ১০ কেঁকোৰা-বিছাৰ ছাব মাৰি বাখিবা নিলিখিবা”। ৫ পাছত সমুদ্ৰ আৰু মাটিৰ নিচিনা সিংহত নেজ হুলেৰে সৈতে আছিল; আৰু পাঁচ ওপৰত যিহী আকাশলৈ নিজৰ সেঁ হাত দণ্ড এজন মাহলৈকে মানুহক অনিষ্ট কৰিবলৈ সিংহত ক্ষমতা সিংহত দৃতক দেখিলোঁ, ৬ আকাশমণ্ডল আৰু তাত যি যি আছে, নেজত আছিল। ১১ আগাধ ঠাইৰ দৃত সিংহত ওপৰত পৃথিৱী আৰু তাত যি যি আছে, সাগৰ আৰু তাতো যি যি

আছে, সেই সকলোরে সৃষ্টিকর্তা চিরকাল জীয়াই থকা থকা যি নগৰত তেওঁলোকৰ প্ৰভুক কুচত দিয়া হ'ল, সেই যি জনা, সেই জীৱস্ত জনাৰ নাম লৈ তেওঁ শপত খালে মহা-নগৰৰ আলিতে তেওঁলোকৰ মৰা শৰ পৰি থাকিব। যে, “আৰু পলম নহ’বা (aiōn g165) ৭ কিন্তু সগুম দৃতে ৯ নানা লোক, ফৈদ, ভাষা আৰু সকলো জাতিৰ লোকে যিটো সময়ত তুৰী বজাবলৈ উদ্যত হ’ব, সেই ধৰনিৰ চাৰে তিনি দিনলৈকে তেওঁলোকৰ সেই শৰ চাই থাকিব, সময়ত, ঈশ্বৰৰ নিগৃত-তত্ত্ব, তেওঁৰ দাস যি ভাববাদী তেওঁলোকৰ শৰ মৈদানত থবলৈ অনুমতি নিন্দিব। ১০ আৰু সকল, তেওঁলোকক ঘোষণা কৰিবলৈ দিয়া শুভ সংবাদ পৃথিবীৰ নিবাসী সকলে তেওঁলোকৰ ওপৰত আনন্দিত হৈ অনুসৰে সিদ্ধ হ’ব। ৮ তেতিয়া মই শুনা সেই আকাশ- বৎ কৰিব আৰু ইজনে সিজনলৈ উপহাৰ পঠাব; কিয়নো বাণীয়ে মোৰে সৈতে আকো কথা হৈ ক’লে, “সমুদ্ৰ আৰু সেই দুজনে পৃথিবীৰ নিবাসী সকলক যাতনা দিছিল। ১১ মাটিৰ ওপৰত থিয় হৈ থকা সেই দৃতৰ হাতত যি মেলা চাৰে তিনি দিনৰ পাছত তেওঁলোকত ঈশ্বৰৰ পৰা জীৱ পৃথিবী নুৰা আছে, তুমি গৈ তাক লোৱা।” ৯ তাতে মই সেই আত্মা সোমোৱাত, তেওঁলোক আৰু মোৰ দুজন সাক্ষীক দৃতৰ ওচৰলৈ গৈ পৃথিবী সৰু নুৰাটো মোক দিবৰ বাবে মই ক্ষমতা দিম; তেওঁলোকে নিজ নিজ ভৰিৰে থিয় হ'ল; তেওঁক ক’লো। তেতিয়া তেওঁ মোক ক’লে, “পৃথিবী নুৰাটো তাতে যি সকলে তেওঁলোকক চাই আছিল, তেওঁলোকৰ লোৱা আৰু ইয়াক থাই পেলোৱা; ই তোমাৰ পেট তিতা অতিশয় তয় লাগিল। ১২ পাছত তেওঁলোকে নিজলৈ কোৱা হবলৈ দিব, কিন্তু তোমাৰ মুখত ই মৌৰ দৰে সোৱাদ এই মহা আকাশ-বাণী শুনিলে, ‘ইয়ালৈ তোমালোক উঠিল লাগিব।’ ১০ তেতিয়া মই দৃতৰ হাতৰ পৰা সেই পৃথিবী সৰু আহা!” তাতে তেওঁলোক মেঘ-বৰ্থত স্বৰ্গলৈ উঠিগ’ল; নুৰাটো লৈ তাক খালোঁ। সেয়ে মোৰ মুখত মৌৰ নিচিনা আৰু তেওঁলোকৰ শক্ত সকলে তেওঁলোকলৈ চাই আছিল। সোৱাদ লাগিছিল; কিন্তু তাক খোৱাৰ পাছত, মোৰ পেট ১৩ সেই ক্ষণতে বৰ ভুমিকম্প হ'ল; তাতে নগৰৰ দহ তিতা হ'ল। ১১ পাছত মোক কোৱা হ'ল, “তুমি অনেক ভাগৰ ভাগৰ পৰিলা সেই ভুমিকম্পৰ দ্বাৰাই প্ৰায় সাত লোকৰ, সকলো জাতিৰ, ভাষাৰ আৰু অনেক বজাৰ বিষয়ে হাজাৰ লোক হত হ'ল; আৰু অৱশিষ্ট সকলে ভয়ত স্বৰ্গৰ আকো ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰিব লাগিব।”

ঈশ্বৰৰ মহিমা স্বীকাৰ কৰিলে। ১৪ এই দ্বিতীয় সন্তাপ হৈ

গ’ল, চোৱা! দ্বিতীয় সন্তাপ বেগাই আহিছে। ১৫ পাছত সগুম দৃতে তুৰী বজাওতে, স্বৰ্গত এইবোৰ মহা-বাণী হ'ল, বোলে, “এই জগতৰ বাজ্য, আমাৰ প্ৰভুৰ আৰু তেওঁৰ খীঁষ্টৰ হলা আৰু তেওঁ চিৰকাল বাজ্যাসন কৰিব।” (aiōn g165) ১৬ আৰু ঈশ্বৰৰ আগত নিজ নিজ সিংহাসনত বহি থকা সেই চৌবিশ জন পৰিচারকে উবুলৈ হৈ পৰি, ঈশ্বৰক প্ৰণিপাত কৰি, ১৭ তেওঁলোকে ক’লে, “হে বৰ্তমান, ভূত আৰু সৰ্বৰ্শক্তিমান প্ৰতি পৰমেশ্বৰ, আমি তোমাৰ ধন্যবাদ কৰোঁ; কিয়নো তুমি নিজ পৰাক্ৰম লৈ, ৰাজত্ব গ্ৰহণ কৰিলা। ১৮ আৰু আনা-ইহুদী সকলৰ খৎ উঠিছিল, কিন্তু তোমাৰ ক্ৰোধ উপস্থিত হ'ল আৰু মৃত সকলৰ সোধ-বিচাৰৰ আৰু তোমাৰ দাস ভাববাদী সকলক, পৰিত্বে লোক সকলক আৰু তোমাৰ নামত ভয় কৰা সৰু বৰ সকলোকে পুৰুষকাৰ দিয়াৰ আৰু পৃথিবীৰ নাশকৰোক নাশ কৰিবৰ সময় উপস্থিত হ'ল।” ১৯ পাছত স্বৰ্গত থকা ঈশ্বৰৰ মন্দিৰৰ দুৱাৰ যেতিয়া মুকলি কৰা হ'ল; তেতিয়া তেওঁৰ বিধানৰ নিয়ম-চন্দুক দেখা গ’লা তাতে বিজুলী, গাজনি, মেঘ-গৰ্জন, ভুমিকম্প আৰু মহা-শিলাবৃষ্টি হ'ল।

১২ পাছত স্বৰ্গত এটা মহৎ চিন দেখা গ’ল: এজনী

তিৰোতা দেখা গ’ল; তেওঁ কাপোৰৰ সৈতে সুৰ্যক পিঙিছিল আৰু তেওঁৰ ভৰিত তলত চন্দ্ৰ আছিল আৰু তেওঁ মূৰত বাবটা তৰাৰ কিৰাটি পিঙিছিল। ২ তেওঁ গৰ্বৰতী

১১ পাছত লাখুটিৰ নিচিনা এডাল নল মোক দিয়া

হ'ল; আৰু মোক কোৱা হ'ল, “উঠা, তুমি ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ, যজ্ঞবেদি আৰু সেইবোৰক প্ৰণিপাত কৰা সকলক জোখা। ২ কিন্তু মন্দিৰৰ বাহিৰৰ চোতাল বাদ দিবা, তাক নুজুখিবা; কিয়নো তাক আনা-ইহুদী সকলক দিয়া হ'ল। তাতে তেওঁলোকে দুকুৰি দুমাহলৈকে পৰিত্বে নগৰ গচকিব। ৩ মোৰ দুজন সাক্ষীক মই ক্ষমতা দিম; তাতে তেওঁলোকে মৰাপাতৰ চট পিঙি, এহেজাৰ দুশ ঘাঠি দিন ভাৰোক্তি প্ৰচাৰ কৰিব।” ৪ তেওঁলোকৰ পৃথিবীৰ প্ৰভুৰ আগত থিয় হৈ থকা দুজোপা জলফাই গচ আৰু দুটা দীপাধাৰ স্বৰূপ। ৫ তেওঁলোকক কোনোৱে যদি অনিষ্ট কৰিব খোজে, তেনেহলে তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা জুই ওলায় আৰু তেওঁলোকৰ শক্রবোৰক গ্ৰাস কৰো কোনোৱে যদি তেওঁলোকক অনিষ্ট কৰিব খুজিব, তেনেহলে একেদৰে তেওঁ হত হ’ব লাগিব। ৬ তেওঁলোকে ভাববাদী কোৱা দিনত যেন বৰষুণ নবৰ্ষে, আকাশক বন্ধ কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ এনে ক্ষমতা আছে; আৰু যিমান বাৰ পানীক তেজ কৰিবলৈ আৰু সকলো উৎপাতেৰে পৃথিবীক আঘাত কৰিবলৈ তেওঁলোকে ইচ্ছা কৰিব, সিমান বাৰ তেনে কৰিবলৈ তেওঁলোকৰ ক্ষমতা আছে। ৭ তেওঁলোকে যেতিয়া নিজ সাক্ষী সমাপ্ত কৰিব, তেতিয়া সেই আগাধ ঠাইৰ পৰা পশু উঠি আছিব, সি তেওঁলোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰি জয় কৰিব। (Abyssos g12) ৮ তাতে চদোম আৰু মিচৰ এই আত্মিক নাম আছিল আৰু প্ৰসৱ কৰিবৰ কাৰণে প্ৰসৱ-বেদনাবে পীড়িত

হৈ আটাহ পাৰি আছিল। ৩ আৰু স্বৰ্গত আন এটা চিন দেখা সোঁত এনেদৰে বৈ আহিল যাতে তাইক উটুৱাই নিব পাৰো গল: চোৱা! তাত এটা বঙ্গ বৃহৎ আকাৰৰ ড্ৰেগন আছিল; ১৬ কিন্তু পৃথিবীয়ে সেই তিৰোতাক উপকাৰ কৰিলো নিজৰ তাৰ সাতটা মূৰ, দহষ্টা শিং আৰু মূৰত সাতটা কিৰীটি মুখ মেলিলো, আৰু ড্ৰেগনে মুখৰ পৰা উলিয়াই পঠোৱা আছিল। ৪ তাৰ নেজে আকাশৰ তৰাবোৰৰ তিনি ভাগৰ সেই নদী প্রাস কৰিলো। ১৭ তাতে সেই তিৰোতালৈ সেই এতাগ টানি আনিলো আৰু পৃথিবীত পেলাই দিলো। প্ৰসৱ ড্ৰেগনৰ খৎ উৰ্ত্তি, আৰু তেওঁৰ বংশৰ অৱশিষ্ট লোক, যি কৰিবলৈ উদ্যত হোৱা সেই তিৰোতাই প্ৰসৱ কৰাৰ লগে সকলে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন কৰে আৰু যীচুৰ সাক্ষ্য ধাৰণ লগে, সেই ড্ৰেগনে তেওঁৰ সন্তানক গ্ৰাস কৰিবলৈ তেওঁৰ কৰে; সেই লোক সকলৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ গলা।

আগত থিয় হৈ আছিল। ৫ পাছত সেই তিৰোতাই এটি পুত্ৰ সন্তান প্ৰসৱ কৰিলো, তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে সকলো জাতিক শাসন কৰিব। সেই পুত্ৰক ঈশ্বৰৰ আৰু তেওঁৰ সিংহাসনৰ ওচৰলৈ তুলি নিয়া হ'ল; ৬ আৰু সেই তিৰোতাই এক হাজাৰ দুশ ঘাঠি দিনলৈকে প্ৰতিপালিত হ'বলৈ তেওঁৰ বাবে মৰুপ্রাপ্ত ঈশ্বৰ দ্বাৰাই যুগ্মত কৰি থোৱা য়াই আছিল, সেই ঠাইলৈ পলাই গ'ল। ৭ এতিয়া স্বৰ্গত যুদ্ধ হ'ল। যীৰায়েল আৰু তেওঁৰ দৃত সকলে সেই ড্ৰেগনৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিলো; সেই ড্ৰেগন আৰু তাৰ দৃত সকলোৰে যুদ্ধ কৰিলো। ৮ কিন্তু সেই ড্ৰেগন যথেষ্ট শক্তিশালী নোহোৱাত বলে নোৱাৰিলো; সেয়েহে স্বৰ্গত সি আৰু তাৰ দৃত সকলে অধিক সময় থাকিবৰ বাবে ঠাই নাপালো। ৯ সেই ড্ৰেগন, যি দিয়াবল আৰু চয়তান নামেৰে বিখ্যাত; সেই পুৰুণি সাপে গোটেই জগতৰ অস্তি জন্মায়, তাক পৃথিবীলৈ পেলোৱা হ'ল; আৰু তাৰ দৃত সকলকো তাৰ লগতে পেলোৱা হ'ল। ১০ তেতিয়া মহি স্বৰ্গত বৰ মাত্ৰেৰে কোৱা এই বাণী শুনিলোঁ: “এতিয়া পৰিব্ৰাণ, শক্তি - আৰু বাজ্য, আমাৰ ঈশ্বৰৰ আৰু অধিকাৰ তেওঁৰ অভিযন্ত জনৰ অৰ্থাৎ ছীষ্টৰ হ'লা কিয়নো আমাৰ ভাই সকলৰ যি অপবাদকে দিনে-ৰাতিয়ে আমাৰ ঈশ্বৰ আগত তেওঁলোকৰ অপবাদ দিয়ে, তাক পেলোৱা হ'ল। ১১ তেওঁলোকে মেৰ-পোৱালিৰ তেজ আৰু নিজ নিজ সাক্ষ্যৰূপ বাক্যৰ দ্বাৰাই তাক জয় কৰিলে, তেওঁলোকে মৃত্যু পৰ্যন্ত নিজৰ জীৱনক প্ৰিয় জ্ঞান কৰি ভালপায় নাথাকিল। ১২ এই কাৰণে, হে স্বৰ্গ আৰু তাৰ নিবাস কৰা সকল, তোমালোকে আনন্দ কৰা! কিন্তু হে পৃথিবী আৰু সমুদ্ৰ, তোমালোকৰ সন্তাপ হ'ব; কিয়নো চয়তান তোমালোকৰ তালৈ নামি গ'ল; আৰু তাৰ কাল অলপ হোৱা দেখি সি অতি ক্ৰুদ্ধ হৈছে।” ১৩ পাছত সেই ড্ৰেগনে দেখিলে যে তাক পৃথিবীত পেলোৱা হ'ল, ইয়াকে দেখি পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰা সেই তিৰোতাক সি তাড়না কৰিলে। ১৪ কিন্তু সেই তিৰোতাক মৰুপ্রাপ্তলৈ উৰি যাবাৰ কাৰণে ডাঙৰ দ্বিগল পক্ষীৰ নিচিনা দুখন তেউকা দিয়া হ'ল; সেই ঠাইত, সেই সাপৰ সমুখৰ পৰা দুৰৈত এক কাল, দুই কাল আৰু আধা কাললৈকে তেওঁ প্ৰতিপালিত হয়। ১৫ পাছত সেই ড্ৰেগনে সেই তিৰোতাক লক্ষ্য কৰি তাৰ মুখৰ পৰা নদীৰ পানীৰ নিচিনা জলপ্ৰবাহ বোৱাই দিলো; সেই পানীৰ শিং আছে আৰু সি ড্ৰেগনৰ দৰে কথা কয়া। ১৬ সি এই

১৬ তেতিয়া সেই ড্ৰেগন গৈ সমুদ্ৰৰ তীৰত থিয় হ'ল।

তেতিয়া মহি সাগৰৰ পৰা এটা পশুক উঠা দেখিলোঁ তাৰ দহোটা শিং, সাতোটা মূৰ আছিল। তাৰ শিঙত দহোটা কিৰীটি আৰু মূৰত ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা কিছুমান নাম লিখা আছিল। ২ সেই যি পশু মহি দেখিলোঁ, সি নাহৰফুটুকী বাঘৰ নিচিনা আছিল। তাৰ ভৰি ভালুকৰ নিচিনা আৰু সিংহৰ মুখৰ নিচিনা তাৰ মুখা সেই ড্ৰেগনে নিজৰ শক্তি সেই পশুক দিলো, আৰু তাৰ নিজৰ সিংহাসন আৰু ক্ষমতা চলাবলৈ অধিকাৰো তাক দিলো। ৩ পাছত পশুৰ মৰোৰ মাজৰ এটা মূৰত মৰাকৈ কঢ়া এটা ঘা যেন দেখিলোঁ; কিন্তু সেই মৃত্যুজনক ঘা সুস্থ কৰা হ'ল, ইয়াকে দেখি গোটেই জগত খনে সেই পশুৰ কথাত আচাৰিত মানিলো আৰু তাক অনুসৰণ কৰিলো। ৪ তাতে সকলোৱে সেই ড্ৰেগনকো প্ৰণিপাত কৰিলো, কিয়নো সি পশুক নিজৰ ক্ষমতা দিলো, আৰু তাক দেখিলোঁ: “এই পশুৰ তুল্য কোন আছে, আৰু ইয়াৰে সৈতে কোনে যুদ্ধ কৰিব পাৰে?” ৫ সেই পশুক বৰ বৰ কথা কৰলৈ আৰু ঈশ্বৰক নিন্দা কৰা বাক্য কোৱা মুখ দিয়া হ'লা বিয়ালিশ মাহলৈকে কাৰ্য কৰিবলৈ তাক ক্ষমতা দিয়া হ'ল। ৬ তাতে সেই পশুৰে নিজ মুখ মেলি ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰিব ধৰিলো, তেওঁৰ নাম, তেওঁৰ বাসস্থান আৰু তেওঁৰ সৈতে নিবাস কৰা স্বৰ্গনিবাসী সকলোকে নিন্দা কৰিবলৈ ধৰিলো। ৭ সেই পশুক পৰিত্ব লোকৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ আৰু তেওঁলোকক জয় কৰিবলৈ তাক শক্তি দিয়া হ'ল। ইয়াৰ উপৰি সকলো ফৈদ, লোক, ভাষা আৰু সকলো জাতিৰ ওপৰত তাক অধিকাৰ দিয়া হ'ল। ৮ তাতে জগত স্থানৰ পূৰ্বৰে পৰা হত হোৱা সেই মেৰ-পোৱালিৰ জীৱন পুষ্টকত যি সকলৰ নাম লিখা নাই, পৃথিবী নিবাসী সেই সকলো লোকে তাক প্ৰণিপাত কৰিব। ৯ কাৰোৰ যদি কাগ আছে, তেওঁ শুনক। ১০ কোনোৱে যদি বদী অৱস্থাৰ কাৰণে হয়, তেওঁ বন্দী অৱস্থালৈ যাবা কোনোৱে যদি তৰোৱালোৰে বধ কৰে, তেৱে তৰোৱালোৰে হত হ'ব লাগিব। ইয়াত পৰিত্ব লোক সকলৰ ধৈৰ্য আৰু বিশ্বাস আছে। ১১ তাৰ পাছত মহি আন এটা ড্ৰেগনক পৃথিবীৰ পৰা উঠা দেখিলোঁ। তাৰ মেৰ-পোৱালিৰ নিচিনা দুটা

প্রথম পশ্চিমের সকলো অধিকার, প্রথম পশ্চিমের উপস্থিতে ভাষা আবু সাধারণ লোক সকলোর আগত প্রচার করিবলৈ পালন করে আবু যি প্রথম পশ্চিমের মৃত্যুজনক ঘা সুস্থ করা তেওঁর লগত অনন্তকলীয়া শুভবার্তা আছিল। (alōnios g166) হ'ল, সেই পশ্চিম পৃথিবী আবু তাত নিবাস করা সকলোকে ৭ তেওঁ বৰ মাতেৰে ক'লে, “ঈশ্বৰক ভয় কৰা আবু তেওঁৰ প্ৰণিপাত কৰিবলৈ বাধ্য কৰালে। ১৩ সি নানা আলোকিৰ মহিমা স্বীকাৰ কৰা; কিয়নো তেওঁৰ সোধ-বিচাৰ সময় চিন দেখুৱায়; এনে কি, লোক সকলৰ সাক্ষাতে স্বৰ্গৰ পৰা আছিলা যি জনে স্বৰ্গ, পৃথিবী, সাগৰ, জলৰ তুষ্ণকৰাৰ, পৃথিবীলৈ অগী নমায়। ১৪ এইদৰে সেই পশ্চিমের সাক্ষাতে যি এই সকলোৰে সৃষ্টি কৰিলে, সেই জন সৃষ্টিকৰ্তাৰ আৰাধনা যি চিন দেখুৱাৰলৈ তাক ক্ষমতা দিয়া হ'ল, তাৰ দ্বাৰাই কৰা।” ৮ তাৰ পাছত পথম স্বৰ্গৰ দৃত জনক অনুসৰণ কৰি সি পৃথিবীত বাস কৰা সকলক আস্তি জন্মায়; বিশেষকৈ, দ্বিতীয় দৃত এজনে ক'লে, “যি বাবিলে নিজ ব্যাডিচাৰৰ যি পশ্চ তৰোৱালৰ আঘাতৰ ঘা পায়ো জীয়াই উঠিল, ক্রোধৰূপ দ্বাক্ষাৰস সকলো জাতিক পান কৰাইছিল, সেই সেই পশ্চিম এটা প্ৰতিমূৰ্তি নিৰ্মাণ কৰিবলৈ পৃথিবী নিবাসী মহা-বাবিল পৰিল, পৰিল।” ৯ পাছত আন এজন তৃতীয় সকলক ক'লে। ১৫ তাক সেই পশ্চিম প্ৰতিমূৰ্তি প্ৰাণ-বায়ু স্বৰ্গৰ দৃতে, তেওঁলোকৰ পাছে পাছে আহি বৰ মাতেৰে দিবলৈ ক্ষমতা দিয়া হ'ল, যাতে সেই প্ৰতিমূৰ্তিয়ে কথা ক'লে, “কোনোৱে যদি সেই পশ্চ আবু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিক ক'ব পাৰে আবু সেই পশ্চিম প্ৰতিমূৰ্তিৰ প্ৰণিপাত নকৰা প্ৰণিপাত কৰে আবু নিজৰ কপালত বা হাতত ছাব লয়, সকলক যেন বধ কৰাৰ আদেশ দিব পাৰো। ১৬ তাতে সি ১০ তেনেহলে ঈশ্বৰৰ কোপৰ পান-পাত্ৰত যি ক্রোধৰূপ গুৰুত্বহীন আবু ক্ষমতাশালী, ধৰ্মী আবু দৰিদ্ৰ, স্বাধীন আবু দ্বাক্ষাৰস মহিলি নোহোৱাকৈ যুগ্মতাই বৰ্থা হৈছে, তাক দাস, প্ৰত্যেকৰে সেো হাতত বা কপালত এটা বিশেষ চিহ্নৰ তেওঁ পান কৰিব লাগিবা যি ব্যক্তিয়ে সেই পান কৰিব, ছাব লবলৈ বাধ্য কৰালে; ১৭ যি সকলৰ সেই পশ্চিম ছাব, তেওঁ পৰিব্ৰজা স্বৰ্গৰ পৰিব্ৰজা দৃত সকলৰ সাক্ষাতে আবু সেই অৰ্থাৎ সেই পশ্চৰ নাম, বা তাৰ নামৰ সংখ্যা নাই, তাক মেৰ-পোৱালিৰ সাক্ষাতে জুই আবু গন্ধকত যাননা পাবা এনে কৰিলে যে, তেওঁ কিনা-বেচা কৰাতো অসম্ভৰ হ'ল। ১৮ ইয়াত জ্ঞানৰ কথা আছে; যদি কাৰোৰাৰ বুদ্ধি আছে, তেওঁ সেই পশ্চিম সংখ্যা গণনা কৰক; কিয়নো এইটো এজন মানুহৰ সংখ্যা। তেওঁৰ সংখ্যা হ'ল ছয় শ হ্যয়ষষ্ঠি।

১৪ তাৰ পাছত মই চাই দেখিলোঁ, সেই মেৰ-পোৱালি

চিয়োন পৰ্বতৰ ওপৰত থিয়া হৈ আছিল। তেওঁৰ সৈতে এক লাখ চৌৱালিশ হাজাৰ লোক আছিল; তেওঁলোকৰ কপালত তেওঁৰ নাম আবু তেওঁৰ পিতৃৰো নাম লিখা আছিল। ২ মই স্বৰ্গৰ পৰা এটা মাত শুনিলো, সেই মাত অগাধ জলৰ দৰে আবু প্ৰৱল মেঘ-গৰ্জনৰ শব্দৰ নিচিনা আছিলা মই শুনা সেই মাত, বীণা বজাওঁতা সকলে নিজ নিজ বীণাত বজোৱা মাতৰ নিচিনাও আছিল। ৩ তেওঁলোকে সেই সিংহাসনৰ সন্মুখত থকা সেই চাৰি প্ৰাণী আবু পৰিচাৰক সকলৰ আগত এটা নতুন গীত গালে; পৃথিবীৰ পৰা কিনি লোৱা এই এক লাখ চৌৱালিশ হাজাৰ লোকৰ বাহিৰে আন কোনোৱে সেই গীত শিকিব নোৱাৰিলে। ৪ তেওঁলোক তিৰোতা সকলৰ সঙ্গত কল্পনাত হোৱা নাই; কাৰণ তেওঁলোক অমেৰুন। সেই মেৰ-পোৱালি যালৈকে যায়, তেওঁলোকে তেওঁৰ পাছে পাছে তালৈ যায় ঈশ্বৰৰ সেই মেৰ-পোৱালিৰ উদ্দেশ্যে প্ৰথম ফল হিচাপে তেওঁলোকক মনুম্য সকলৰ মাজৰ পৰা কিনি লোৱা হ'ল। ৫ তেওঁলোকৰ মুখত কোনো মিছ কথা পোৱা নগাল; তেওঁলোক নিৰ্দোষী। ৬ পাছত আকাশৰ মাজত আন এজন স্বৰ্গৰ দৃতক উড়ি ফুৰা দেখিলোঁ; তেওঁ পৃথিবীত বসতি কৰা লোক সকলৰ ওচৰত, পৃথিবীৰ সকলো জাতি, ফৈদ,

ভাষা আবু সাধারণ লোক সকলৰ আগত প্ৰচার কৰিবলৈ তেওঁৰ লগত অনন্তকলীয়া শুভবার্তা আছিল। (alōnios g166)

১১ তেওঁলোকৰ যাননাৰ ধোৱাঁ চিৰকাল উঠি থাকিবা সেই পশ্চ আবু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ আৰাধনা কৰা সকলৰ আবু যি কোনোৱে তাৰ নামৰ ছাব লয়, সেই সকলৰ দিনে-ৰাতিয়ে একো জিৰণি নাই। (alōn g165) ১২ ইয়াকে পৰিব্ৰজাক সকলৰ দীৰ্ঘসহিষ্ণু ধৈৰ্য বুলি কোৱা হয়, যি সকলৰ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা আবু যীচুত থকা বিশ্বাস পালন কৰো।” ১৩ পাছত এই আকাশ-বালী শুনিলো, “লিখা: এতিয়াৰ পৰা যি সকলে প্ৰভুত মৰে, সেই মৃতসকল ধন্য।” “হয়”, আজ্ঞাই কৈছে, “তেওঁলোকে নিজ নিজ পৰিশ্ৰমৰ পৰা জিৰণি পাব; কিয়নো তেওঁলোকৰ কৰ্ম তেওঁলোকৰ অনুগামী।” ১৪ পাছত মই চাই বগা মেঘ আবু তাৰ ওপৰত মানুহৰ পুত্ৰৰ নিচিনা এজনক বহি থকা দেখিলোঁ তেওঁৰ মূৰত সোণৰ কৰিবাটি আবু হাতত চোকা কাচি আছিল। ১৫ পাছত মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গৰ দৃত ওলাই, মেঘত বহি থকা জনক বৰকৈ বিঙ্গিয়াই ক'লে, “তোমাৰ কাচি লগাই শস্য দোৱা। কিয়নো দাবৰ সময় হ'ল; কাৰণ পৃথিবীত শস্য পকি খৰখৰীয়া হ'ল।” ১৬ তেতিয়া মেঘত বহি থকা জনে পৃথিবীত কাচি লগালে; তাতে পৃথিবীৰ শস্য দোৱা হ'ল। ১৭ পাছত স্বৰ্গত থকা মন্দিৰৰ পৰা আন এজন স্বৰ্গৰ দৃত ওলাল; তেওঁৰ হাততো এখন চোকা কাচি আছিল। ১৮ পাছত আন এজন স্বৰ্গৰ দৃত যজ্ঞবেদিৰ পৰা ওলাল, জুইৰ ওপৰত তেওঁক ক্ষমতা হৈছিল। তেওঁ সেই চোকা কাচি লোৱা জনক বৰ মাতেৰে বিঙ্গিয়াই ক'লে, “তোমাৰ চোকা কাচি লগাই পৃথিবীৰ দ্বাক্ষালতাৰ থোকবোৰে কাটি গোটোৱা; কিয়নো তাৰ গুটি ভালকৈ পকিল।” ১৯ তাতে

সেই স্বর্গৰ দূতে পৃথিবীত নিজৰ কাটি লগাই, পৃথিবীৰ আটাই জীৱিত প্ৰাণী মৰিল। ৪ ততীয় জন দূতে নদী আৰু দ্বাক্ষালতাৰ ঘোপাবোৰ কাটি গোটাই, ঈশ্বৰৰ ক্রোধৰূপ জলৰ ভুমুকবোৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেয়ে মহা প্ৰেৰাশালত পেলাই দিলে। ২০ নগৰৰ বাহিৰত সেই তেজ হৈবৈ গ'ল। ৫ তেতিয়া জলৰ দূত জনক এই কথা প্ৰেৰাশাল গচকাত, শালৰ পৰা তেজ ওলাই, যোৰাৰ কোৱা শুনিলোঁ, “তুমি ন্যায়াৱান, যি জন আছে আৰু যি জন লেকামৰ সমান ওখ হৈ, দুশ মাইলতকে বিয়পি গ'ল।

১৫ তেতিয়া মই স্বৰ্গত আন এটা মহা-আচৰিত চিন

অৰ্থাৎ সাতোটা উৎপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা পোৱা সাত জন দূত দেখিলোঁ; সেইবোৰেই শেষ উৎপাত; কিয়নো সেইবোৰত ঈশ্বৰৰ ক্রোধ সমাঞ্ছ হয়। ২ পাছত জুইবে মিহলি হোৱা এখন দৰ্পণ যেন সমুদ্ৰ দেখিলোঁ; আৰু যি সকল সেই পশু আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তি আৰু তাৰ নামৰ নথৰৰ ওপৰত জয়যুক্ত হ'ল, তেওঁলোকক ঈশ্বৰৰ বীণা লৈ সেই দৰ্পণৰ নিচিনা সমুদ্ৰৰ পাৰত যিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; ৩ সেই লোক সকলে ঈশ্বৰৰ দাস, মোচিৰ গীত আৰু সেই মেৰ-পোৱালিৰ গীত গান কৰি ক'লে, “আপোনাৰ কৰ্ম মহৎ আৰু আচৰিত, সকলোৰে ওপৰত শাসন কৰা, হে প্ৰভু পৰমেশ্বৰা হে চিৰস্থায়ী বজা, আপোনাৰ পথ ন্যায় আৰু সত্য। ৪ আপোনাক কোনে ভয় নকৰিব, হে প্ৰভু আৰু কোনে আপোনাৰ নাম প্ৰশংসা নকৰিব? কিয়নো কেৱল আপুনি পৰিত্বা; সকলো জাতিয়ে আপোনাৰ আগত আহি আপোনাক আৰাধনা কৰিব। কিয়নো আপোনাৰ ন্যায় বিধান প্ৰাকাশিত কৰা হ'লা” ৫ তাৰ পাছত মই দেখিলোঁ, সেই অতি পৰিত্বা ঠাইত থকা সাক্ষ্য-তত্ত্বৰ মন্দিৰ স্বৰ্গত মেলা হ'ল; ৬ সেই অতি পৰিত্বা ঠাইত পৰা সেই সাতোটা উৎপাতৰ ওপৰত ক্ষমতা পোৱা সাত জন দূত ওলাল; তেওঁলোক শুন্দ আৰু উজ্জল মণিৰে বিভূষিত আৰু সোণৰ টঙ্গলিৰে তেওঁলোকৰ বুৰু বন্ধা আছিল। ৭ পাছত সেই চাৰি জীৱিত প্ৰাণীৰ এটাই সেই সাত জন দূতক চিৰকাল জীয়াই থকা ঈশ্বৰৰ ক্রোধেৰে পুৰ হোৱা সাতোটা সোণৰ বাটি দিলে। (aiōn g165) ৮ ঈশ্বৰৰ প্ৰতাপ আৰু পুৰাকৃতৰ পৰা উৎপন্ন হোৱা ধোৱাবে মন্দিৰ পৰিপূৰ্ণ হ'ল; আৰু সেই সাত জন দূতৰ সাতোটা উৎপাত সমাঞ্ছ নোহোৱালৈকে কোনেও সেই মন্দিৰত সোমাৰ নোৱালৈলে।

১৬ পাছত পৰিত্বা মন্দিৰৰ পৰা এটা মহা-বাণী কোৱা ইন্দ্ৰী ভাসাত হৰমাণিদোন বোলা এখন ঠাইত বজা সকলক

শুনিলো আৰু সেই সাত জন দূতলৈ এইদৰে কলে, গোট খোৱালে। ১৭ সংগু দূত জনে আকাশত নিজৰ বাটি “তোমালোকে যোৱা আৰু ঈশ্বৰৰ ক্রোধৰ সেই সাতোটা বাকি দিলে; তাতে সেই মন্দিৰ আৰু সিংহাসনৰ পৰা বাটি পৃথিবীত বাকি দিয়া।” ২ তেতিয়া প্ৰথম জন দূতে এই মহা-বাণী ওলাল, ‘এইটো কৰা হ'লা।’ ১৮ তেতিয়া গৈ পৃথিবীত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে সেই পশুৰ বিজুলী, গুমগুমনি, মেঘ-গৰ্জন আৰু মহা-ভূমিকম্প হ'ল, ছাব থকা আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিক প্ৰণিপাত কৰা লোক তেনে ভূমিকম্প পৃথিবীত মনুষ্য সৃষ্টি হোৱা দিনৰে পৰা সকলৰ গাত জঘন্য আৰু ক্লেশ-দায়ক বিষম ঘা হ'ল। ৩ কেতিয়াও হোৱা নাছিল; এই ভূমিকম্প অতি ভয়ানক দ্বিতীয় জন দূতে সাগৰত নিজৰ বাটি বাকি দিলে; তাতে আছিল। ১৯ তাতে মহা-নগৰ খন তিনি ভাগত বিভক্ত হ'ল সেয়ে মৃত লোকৰ তেজৰ নিচিনা হ'ল; আৰু সাগৰত থকা আৰু অনা-ইত্তৰী সকলৰ নগৰবোৰ পৰিল; আৰু ঈশ্বৰৰ

প্রচণ্ড ক্রোধবৃপ্তি দ্রাক্ষাৰসেৰে পৰিপূৰ্ণ পান-পাত্ৰ সেই মহান বিনাশৰ ঠাইলৈ যাব। ১২ আৰু তুমি দেখা সেই দহোটা বাবিলক দিবলৈ, দৈশ্বৰ দ্যষ্টিতে তাক সৌৱৰণ কৰা গ'ল। শিঙেই, দহ জন বজা; তেওঁলোকে এতিয়াও বাজ্য পোৱা ২০ আৰু আটাই দ্বিপ নোহোৱা হ'ল, পৰ্বতবোৰো পুনৰ নাই; কিন্তু এক ঘষ্টাৰ কাৰণে সেই পশুৰে সৈতে সেই পোৱা নগ'ল। ২১ আৰু মানুহৰ ওপৰত, আকাশৰ পৰা কেইজনেও বাজ অধিকাৰ পাৰ। ১৩ তেওঁলোকে এক এমোন এমোন গধুৰৰ মহা-শিলাৰ্বৃষ্টি হ'ল; এই শিলা- পৰামৰ্শ হৈ নিজৰ শক্তি আৰু অধিকাৰ সেই পশুক দিব। বৃষ্টিৰূপ উৎপাতৰ কাৰণে মানুহে দৈশ্বৰক নিন্দা কৰিলে; ১৪ তেওঁলোকে মেৰ-পোৱালিৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিব; কিন্তু কিয়নো সেই উৎপাত অতি ভয়ানক।

১৭ পাছত সেই সাতোটা বাটি লোৱা সাত জন দৃতৰ

এজন আছিল আৰু মোক ক'লে, “আহা, মই তোমাক অনেকে পানীৰ ওপৰত বহি থকা সেই মহা-বেশ্যাৰ দণ্ড দেখুৱা অং, ২ তাইৰ সৈতে পৃথিবীৰ বজা সকলে ব্যতিচাৰ কৰিলে আৰু তাইৰ ব্যতিচাৰবৃপ্তি দ্রাক্ষাৰসৰ দ্বাৰাৰ পৃথিবী নিবাসী সকলক মতলীয়া কৰা হ'ল।” ৩ তেওঁত্যাং দৃত জনে মোক আত্মাত মৰুভূমিলৈ লৈ গ'ল; তাতে দৈশ্বৰক নিন্দা কৰা নামেৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱা আৰু সাতোটা মূৰ, দহোটা শিং থকা এটা উজ্জল বঙ্গ বৰশীয়া পশুৰ ওপৰত বহি থকা এজনী মহিলা দেখিলোঁ। ৪ সেই মহিলা গৰাকী বেঞ্জেনা বৰশীয়া আৰু উজ্জল বঙ্গ বৰণৰ বস্ত্ৰ পিঙ্কা, সোণ আৰু বহুমূল্য মণি-মুকুতাৰ অলঙ্কাৰ পৰিধান কৰা; তাইৰ হাতত ঘিণলগীয়া বস্তু আৰু তাইৰ ব্যতিচাৰবৃপ্তি মলিবে পৰিপূৰ্ণ এক পান-পাত্ৰ আছিল; ৫ আৰু তাইৰ কপালত এই নাম লিখা আছিল, সেয়ে নিগৃত-তত্ত্ব, “মহান বাবিল, পৃথিবীৰ বেশ্যা সকলৰ আৰু ঘিণলগীয়া বস্তুৰ মাত্ৰ।” ৬ পোৱা আৰু তেওঁৰ প্রতাপত পৃথিবী খন দীপ্তিয়হ হ'ল। ২ সেই মহিলাক পবিত্ৰ লোক সকলৰ তেজত আৰু যুচীৰ তেওঁ বলৱান মাতেৰে বিড়িয়াই ক'লে, “পৰিল, পৰিল সেই সাক্ষী সকলৰ তেজত মতলীয়া হোৱা দেখিলোঁ মই তাইক বাবিল মহা-নগৰ! তাই ভূতবোৰৰ বাসস্থান হৈ পৰিছে দেখি অতি বিস্যায় মানিলোঁ। ৭ তাতে সেই দৃতে মোক সকলো অশুচি আত্মাৰ কয়দখানা আৰু আটাই অশুচি ক'লে, “তুমি কিয় বিস্যায় মানিলা? সেই তিৰোতা আৰু আৰু ঘিণলগীয়া চৰাই বাস কৰা ঠাই হ'ল। ৩ কিয়নো তাইৰ লৈ ফুৰি থকা সেই সাতোটা মূৰ আৰু দহোটা শিং সকলো জাতি তাইৰ ব্যতিচাৰৰ কৰিলে, তাইৰ বিলাসিতা শক্তিৰ প্ৰভাৱত থকা পশুৰ নিগৃত-তত্ত্ব মই তোমাক বুজাই কৰা। ৮ তুমি যি দ্বাৰাই পতিত হ'ল আৰু পৃথিবীৰ বজা সকলে তাইৰে পশুক দেখিলা, সি আছিল, কিন্তু সম্পত্তি নাই; সি অগাধ সৈতে ব্যতিচাৰ কৰিলে, তাইৰ বিলাসিতা শক্তিৰ প্ৰভাৱত পৃথিবীৰ সদাগৰ সকল ধনৱন্ত হ'ল।” ৪ পাছত আন এক হৈছে; আৰু জগত স্থাপনৰে পৰা জীৱন পুস্তকত যি সকলৰ নাম লিখা নাই, এনে পৃথিবী নিবাসী সকলে যেতিয়া সেই সকল, তোমালোকে যেন তাইৰ পৰা ওলাই আহা যাতে পশুক দেখিব, তেওঁত্যাং যিটো আছিল, সম্পত্তি নাই কিন্তু তোমালোকে তাইৰ পাপৰ অংশীদাৰ নোহোৱা আৰু তাইৰ উপস্থিত হ'বলগীয়া, সেইটোক দেখি তেওঁলোকে বিস্যায় উৎপাতৰ ভাগ নোপোৱা। ৫ কিয়নো তাইৰ পাপ স্বৰ্গলৈ মানিব। (Abysos g12) ৯ ইয়াত বুজি পাবৰ বাবে জ্ঞানী বৃদ্ধি পালে, আৰু তাইৰ অপৰাধ দৈশ্বৰে সৌৱৰণ কৰিলে। মনৰ প্ৰয়োজন। যিবোৰ ওপৰত সেই মহিলা গৰাকী ৬ তাই যি দৰে দিলে, তোমালোকেও তাইক সেইদৰে বহি আছে, সেই সাতোটা মূৰ হৈছে সাতোটা পৰ্বত; আৰু প্ৰতিফল দিয়া, আৰু তাইৰ কৰ্ম অনুসাৰে দুণ্ডত দুণ্ডণ সেইবোৰেই সাত জন বজাও। ১০ তেওঁলোকৰ পাঁচ জন প্ৰতিফল দিয়া; যি পান-পাত্ৰত পেয় যুগুত কৰিলে, সেই পতিত হ'ল, এজন বৰ্তমান আছে, আৰু আন জন এতিয়াও পান-পাত্ৰত তোমালোকেও তাইলৈ দুণ্ডণ পেয় যুগুত কৰা। অহা নাই; কিন্তু আছিলেও তেওঁ অলপ কালহে থাকিব। ৭ তাই যিমান গৌৰৰ আৰু বিলাসিতা কৰিছিল তাইক ১১ আৰু যি পশু আছিল কিন্তু সম্পত্তি নাই, সি নিজেই সিমান যাতনা আৰু শোক দিয়া। কিয়নো তাই মনতে অষ্টম বজা আৰু সেই শ্ৰেণীৰে সাত জনৰ এজন; সি কয়, ‘মই বাণী হৈ বহি আছোঁ; মই বিধৰা নহওঁ আৰু মই

তেওঁ প্ৰভুৰে পড়ু, বজাৰো বজা আৰু তেওঁৰ সৈতে থকা সকলো আমন্ত্ৰিত, মনোনীত আৰু বিশ্বাসী।’ ১৫ সেই দৃত জনে মোক আকো ক'লে, “তুমি যি পানী দেখিলা, অৰ্থাৎ য'ত সেই বেশ্যা বহি আছে, সেই পানীৰোৱেই অনেক প্ৰজা, সাধাৰণ লোক, সকলো জাতি আৰু ভাষাৰ লোক সকল। ১৬ তুমি দেখা সেই দহোটা শিং আৰু পশুৰে সেই বেশ্যাক ধিং কৰিব। তাইক অনাথ আৰু উলঙ্গ কৰি তাইৰ মঙ্গ খাব আৰু তাইক সম্পূৰ্ণৰূপে জুইত পুৰি পেলাব। ১৭ কিয়নো দৈশ্বৰৰ বাক্য সিদ্ধ নোহোৱালৈ তেওঁৰ মনষ্ঠু পূৰ কৰিবলৈ আৰু এক মনৰ হৈ তেওঁলোকৰ নিজ নিজ বাজ্য পশুক দিবৰ বাবে, দৈশ্বৰে তেওঁলোকৰ মনত প্ৰবৃত্তি জন্মালৈ। ১৮ তুমি যি মহিলাক দেখিলা, তাই পৃথিবীৰ বজা সকলৰ ওপৰত বাজতু পোৱা সেই মহা-নগৰ।

১৮ এইবোৰ ঘটনা ঘটাৰ পাছত মই আন এজন দৃতক স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ; তেওঁ অধিক অধিকাৰ পৃথিবীৰ বেশ্যা সকলৰ আৰু ঘিণলগীয়া বস্তুৰ মাত্ৰ।’ ৬ পোৱা আৰু তেওঁৰ প্রতাপত পৃথিবী খন দীপ্তিয়হ হ'ল। ২ সেই মহিলাক পবিত্ৰ লোক সকলৰ তেজত আৰু যুচীৰ তেওঁ বলৱান মাতেৰে বিড়িয়াই ক'লে, “পৰিল, পৰিল সেই সাক্ষী সকলৰ তেজত মতলীয়া হোৱা দেখিলোঁ মই তাইক বাবিল মহা-নগৰ! তাই ভূতবোৰৰ বাসস্থান হৈ পৰিছে দেখি অতি বিস্যায় মানিলোঁ। ৭ তাতে সেই দৃতে মোক সকলো অশুচি আত্মাৰ কয়দখানা আৰু আটাই অশুচি ক'লে, “তুমি কিয় বিস্যায় মানিলা? সেই তিৰোতা আৰু আৰু ঘিণলগীয়া চৰাই বাস কৰা ঠাই হ'ল। ৩ কিয়নো তাইৰ পাপ স্বৰ্গলৈ মানিব। (Abysos g12) ৯ ইয়াত বুজি পাবৰ বাবে জ্ঞানী বৃদ্ধি পালে, আৰু তাইৰ অপৰাধ দৈশ্বৰে সৌৱৰণ কৰিলে। মনৰ প্ৰয়োজন। যিবোৰ ওপৰত সেই মহিলা গৰাকী ৬ তাই যি দৰে দিলে, তোমালোকেও তাইক সেইদৰে বহি আছে, সেই সাতোটা মূৰ হৈছে সাতোটা পৰ্বত; আৰু প্ৰতিফল দিয়া, আৰু তাইৰ কৰ্ম অনুসাৰে দুণ্ডত দুণ্ডণ সেইবোৰেই সাত জন বজাও। ১০ তেওঁলোকৰ পাঁচ জন প্ৰতিফল দিয়া; যি পান-পাত্ৰত পেয় যুগুত কৰিলে, সেই পতিত হ'ল, এজন বৰ্তমান আছে, আৰু আন জন এতিয়াও পান-পাত্ৰত তোমালোকেও তাইলৈ দুণ্ডণ পেয় যুগুত কৰা। অহা নাই; কিন্তু আছিলেও তেওঁ অলপ কালহে থাকিব। ৭ তাই যিমান গৌৰৰ আৰু বিলাসিতা কৰিছিল তাইক ১১ আৰু যি পশু আছিল কিন্তু সম্পত্তি নাই, সি নিজেই সিমান যাতনা আৰু শোক দিয়া। কিয়নো তাই মনতে অষ্টম বজা আৰু সেই শ্ৰেণীৰে সাত জনৰ এজন; সি কয়, ‘মই বাণী হৈ বহি আছোঁ; মই বিধৰা নহওঁ আৰু মই

শোকৰ দিন কেতিয়াও নেদেখিম।' ৮ সেই বাবে তাইৰ ২১ পাছত এজন বলৱান দূতে এখন জাঁতৰ নিচিনা এচটা সকলো উৎপাত: ম্যাথু শোক আৰু আকাল; একেদিনাই ডাঙৰ শিল তুলি লৈ সাগৰত দলিয়াই ক'লে, "এইদৰে উপস্থিত হ'বা তাইক জুইত পুৰি পেলোৱা যাব, কিয়নো বাবিল মহা-নগৰক বলেৰে পেলোৱা হ'ব, আৰু কেতিয়াও তাইৰ বিচাৰকৰ্তা প্ৰভু পৰমেশ্বৰ বলৱান। ৯ পৃথিবীৰ দেখা নাযাব। ১০ বীণা বজোৱা, গায়ন-বায়ন, বাঁহিবাদক যি বজা সকলে তাইৰে সৈতে বাড়িচাৰ আৰু বিলাসিতা আৰু কলি বজোৱা সকলৰ মাত তোমাৰ মাজত আৰু কৰিছিল, তেওঁলোকে তাইক পোৱাৰ ধুৱা যেতিয়া দেখিব, কেতিয়াও শুনা নাযাব। আৰু কোনো প্ৰকাৰ শিল্পকাৰী তেতিয়া তাইৰ কাৰণে ক্ৰন্দন কৰি হিয়া ভুকুৱাৰ। ১০ লোক তোমাৰ মাজত কেতিয়াও পোৱা নাযাব। জাঁত-ঘৰৰ তাইৰ যাতনাৰ ভয়ত দুৰৈত থিয় হৈ এইদৰে ক'ব, 'হায় মাত তোমাৰ মাজত কেতিয়াও শুনা নাযাব, ২৩ চাকিৰ হায়, বাবিল মহা-নগৰ, তুমি সন্তাপৰ পাত্ৰ, পৰাক্ৰমী পোহৰ তোমাৰ মাজত কেতিয়াও দেখা নাযাব। দৰা আৰু বাবিল নগৰ! কিয়নো এঘষ্টাৰ ভিতৰতে তোমাৰ দণ্ডজ্ঞা কন্যাৰ মাত তোমাৰ মাজত কেতিয়াও শুনা নাযাব, কিয়নো হ'ল।' ১১ পৃথিবীৰ সদাগৰ সকলে তাইৰ কাৰণে ক্ৰন্দন তোমাৰ সদাগৰ সকল পৃথিবীৰ বাজকুমাৰ আছিল, আৰু আৰু শোক কৰিছে, ১২ কিয়নো তেওঁলোকৰ বাণিজ্য- তোমাৰ মায়াকৰ্মৰ দ্বাৰাই সকলো জাতিবোৰ ভাস্ত হ'ল। দ্ৰব্য, অৰ্থাৎ সোণ, বৃপ, বহুমূলীয়া মণি, মুকুতা, শণ ২৪ ভাববাদী আৰু পৰিত্ব লোক সকলকে আদি কৰি যিমান সুতাৰ মিহি কাপোৰ, বেঙেনা বৰবীয়া কাপোৰ, পাট লোকক পৃথিবীত বধ কৰা হ'ল, সেই সকলোৰে তেজ এই কাপোৰ, উজ্জল বঙ্গ বৰগীয়া কাপোৰ, চন্দন আদি কাঠ, নগৰৰ ভিতৰত পোৱা গ'ল।'

হাতী-দাঁতৰ আটাই পাত্ৰ আৰু বহুমূল্য কাঠৰ, পিতলৰ, লোহাৰ আৰু মৰ্মৰৰ শিলৰ সকলো পাত্ৰ, ১০ ডালচেনি, মচলা, ধূপ, সুগন্ধি তেল, ধূনা-ঠঠা, দ্রাক্ষাৰস, তেল, মিহি আটাগুড়ি, খেঁহ ধান, মেৰ, ঘোঁৱা আৰু বখ, বন্দী মানুহ আৰু মানুহৰ প্রাণ, এতিয়া কোনেও নিকিনো। ১৪ তোমাৰ প্ৰাণৰ অভিলাখিত ফলবোৰ তোমাৰ পৰা শুটি গ'লা সকলো শোভা আৰু দীপ্তি তোমাৰ পৰা নোহোৱা হৈ গ'ল; সেইবোৰ কেতিয়াও পুনৰ নাপাবা। ১৫ এই সকলো বস্ত্ৰে যি সদাগৰ সকল তাইৰ পৰা ধনৰন্ত হৈ গ'ল, তেওঁলোকে তাইৰ যাতনা দেখি ভয়তে দুৰৈত থিয় হৈ, ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰিব। ১৬ তেওঁলোকে কৰ, 'হায় হায়, সেই মহা-নগৰ সন্তাপৰ পাত্ৰ যি শণ সুতাৰ মিহি কাপোৰ পিঙ্কা, বেঙেনা বৰগীয়া আৰু উজ্জল বঙ্গ বৰগীয়া কাপোৰ পিঙ্কা আৰু সোণ, বহুমূলীয়া মণি আৰু মুকুতাৰে অলঙ্কৃত হোৱা।' ১৭ এঘষ্টাৰ ভিতৰতে এই সকলো ধন-সম্পত্তি ধৰ্মস হ'ল। জাহাজৰ চাৰেং সকল, জাহজেৰে ঠায়ে ঠায়ে অহা-যোৱা কৰা লোক সকল আৰু নারিক সকলকে আদি কৰি যিমান সমুদ্ৰ-ব্যৱসায়ী লোক আছে, সেই সকলোৰে দুৰৈত থিয় দি থাকিল। ১৮ তাইক পোৱাৰ ধুৱা দেখি তেওঁলোকে বিশিয়াই ক'লে, 'এই মহা-নগৰ তুল্য কোন নগৰ আছে?' ১৯ আৰু তেওঁলোকে নিজৰ মূৰত ধুলি পেলাই ক্ৰন্দন আৰু শোক কৰি বিশিয়াই ক'লে, 'হায় হায়, সেই মহা-নগৰ সন্তাপৰ পাত্ৰ যত সকলো জাহাজৰ গৰাকী সকল সাগৰত থাকি যি নগৰ ধনৰ বাহল্যতাৰ দ্বাৰাই ধনৰন্ত হৈ গ'ল, এঘষ্টাৰ ভিতৰতে তাইৰ ধৰ্মস হ'ল।' ২০ 'হে স্বৰ্গ, পৰিত্ব লোক, পঁচনি আৰু ভাববাদী সকল, তোমালোকে তাইৰ বিষয়ে আনন্দ কৰা, কিয়নো দৰ্শনে তোমালোকৰ সোধ-বিচাৰ তাইৰ ওপৰত কৰিলো!' ধন্য।' তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, 'এইবোৰ ঈশ্বৰৰ সত্য

১৯ এইবোৰ ঘটনা ঘটাৰ পাছত, মই স্বৰ্গত থকা বৃহৎ এদল মানুহৰ মহাধৰণি শুনিলো, বোলে, 'হাল্লিলুয়া পৰিত্বাণ, মহিমা আৰু পৰাক্ৰম আমাৰ ঈশ্বৰৰা ২ তেওঁৰ সকলো সোধ-বিচাৰ, সত্য আৰু ন্যায়; তেওঁ সেই মহা-বেশ্যাৰ বিচাৰ কৰিলে সেই বেশ্যাই নিজৰ বেশ্যা-কৰ্মৰ দ্বাৰা পৃথিবী ভষ্ট কৰিছিল। যি বক্তপাত তাইয়ে বোৱাইছিল, তেওঁ নিজৰ সেই দাস সকলৰ বক্তপাতৰ প্রতিশোধ ল'লে,।'

৩ আৰু তেওঁলোকে পুণৰাই ক'লে, 'হাল্লিলুয়া! আৰু তাইৰ খোৰা চিৰকাল তাইৰ পৰা উঠি থাকিব।' (aión g165)

৪ পাছত সেই চৌবিশ জন পৰিচাৰক আৰু চাৰি জীৱিত প্রাণীয়ে সিংহাসনত বহি থকা ঈশ্বৰক দণ্ডজ্ঞা কৰিলো তেওঁলোকে কলে, 'আমেন। হাল্লিলুয়া!' ৫ তেতিয়া সিংহাসনৰ পৰা আৰু এটা মাত ওলাল, বোলে, 'হে ঈশ্বৰৰ দাস সকল, হে তেওঁৰ ভয়কাৰী সকল, তোমালোক সুৰু বৰ সকলোৰে আমাৰ ঈশ্বৰৰ স্তুতি কৰা।' ৬ পাছত বৃহৎ এদল মানুহৰ মাতৰ নিচিনা, নিনাদিত কৰা পানীৰ মাতৰ নিচিনা আৰু ঘোৰ মেঘ-গৰ্জনৰ মাতৰ দৰে এই বাণী শুনিলো, 'হাল্লিলুয়া! কিয়নো যি জন প্ৰতু আৰু পৰমেশ্বৰ, আমাৰ সকলোৰে শাসনকৰ্তা জনে, বাজতু গ্ৰহণ কৰিছে।'

৭ আহা, আমি অতি আনন্দেৰে উল্লিখিত হৈ তেওঁৰ মহিমা স্বীকাৰ কৰোৰক; কিয়নো সেই মেৰ-পোৱালিৰ বিবাহ উপস্থিত হ'ল; আৰু তেওঁৰ তাৰ্যাই নিজকে যুগ্মত কৰিলে।'

৮ আৰু পিন্ধিবৰ কাৰণে তাইক সন্মতিৰ সৈতে, শণ সুতাৰ উজ্জল আৰু শুন্দি মিহি কাপোৰ দিয়া হ'ল; (কিয়নো সেই মিহি বন্ধ পৰিত্ব লোকৰ ধাৰ্মিকতা স্বৰূপ।) ৯ পাছত দৃত জনে মোক ক'লে, 'তুমি এই কথা লিখা: মেৰ-পোৱালিৰ বিবাহৰ ভোজলৈ যি সকল নিমন্ত্ৰিত হৈছে তেওঁলোক ঈশ্বৰে তোমালোকৰ সোধ-বিচাৰ তাইৰ ওপৰত কৰিলো!' ধন্য।' তেওঁ মোক পুনৰ ক'লে, 'এইবোৰ ঈশ্বৰৰ সত্য

বাক্য।” ১০ তেতিয়া তেওঁক প্রণিপাত করিবলৈ মই তেওঁৰ তাক ধৰি, এহেজাৰ বছৰলৈ বাঞ্ছি বাখিলো দৃত জনে সেই চৰণত পৰিলো। কিন্তু তেওঁ মোক ক'লে, “সাৰধান, এনে অগাধ ঠাইত তাক পেলাই দি, সেই ঠাইৰ মুখ বদ্ধ কৰিলে, নকৰিবা! মই তোমাৰ সহদাস আৰু যীচূৰ সাক্ষ্য ধাৰণ কৰা আৰু তাৰ ওপৰত চাৰ মাৰি দিলো। ৩ তাক এনদেৱে অগাধ তোমাৰ ভাই সকলৰো সহদাস; ঈশ্বৰকহে প্ৰণিপাত কৰা, ঠাইত পেলাই দিয়াৰ কাৰণে এয়ে যে, সি যেন জাতিবোৱক, কিয়নো যীচূৰ সাক্ষ্যই ভাৰবাদীৰ আজ্ঞা।” ১১ তেতিয়া মই যেতিয়ালৈ সেই এহেজাৰ বছৰ পুৰ নহয়, তেতিয়ালৈকে স্বৰ্গৰ দ্বাৰ মুকলি কৰা দেখিলোঁ; আৰু মই চাওতে তাত ভুলাব নোৱাৰো তাৰ পাছত অলপ কালৰ বাবে সি মুক্ত এটা বগা ঘোঁৰা দেখিলোঁ; তাৰ ওপৰত উঠা জনক বিশ্বাসী হ'ব লাগিব। (Abyssos g12) ৪ পাছত মই কেইখন মান আৰু সত্য বোলে; তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে সোধ-বিচাৰ আৰু যুদ্ধ সিংহাসন দেখিলোঁ। সেইবোৰ ওপৰত যি লোক সকল কৰে। ১২ তেওঁৰ চৰু অগ্নিশিখা আৰু তেওঁৰ মূৰত অনেক বহি আছিল, তেওঁলোকক সোধ-বিচাৰ তাৰ দিয়া হ'ল; কিৰীটি আছো তেওঁৰ এটা নাম লিখা আছে কিন্তু সেই নাম আৰু মই সেই লোক সকলৰ জীৱাজ্ঞা দেখিলোঁ; যি সকলক তেওঁৰ বাহিৰে আন কোনেও নাজনে। ১৩ তেওঁ পিঙ্কা বন্ধু যীচূৰ সাক্ষ্যৰ কাৰণে আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্যৰ কাৰণে মূৰ তেজত দুব মৰা; তেওঁৰ নাম হ'ল- ঈশ্বৰৰ বাক্য। ১৪ স্বৰ্গীয় ছেদন কৰা হৈছিল আৰু যি সকলে সেই পশু বা তাৰ সৈন্য সকলো শণ সুতাৰ বগা আৰু শুদ্ধ মিহি কাপোৰ পিঙ্কি, প্ৰতিমূৰ্তিৰ প্ৰণিপাত কৰা নাছিল আৰু নিজৰ কপালত আৰু বগা ঘোঁৰাবোৰ ওপৰত উঠি তেওঁৰ পাছে পাছে গ'ল। হাতত তাৰ ছাব লোৱা নাছিল, তেওঁলোকে জীৱিত হ'ল ১৫ তেওঁ জাতি সকলক আঘাত কৰিবলৈ তেওঁৰ মুখৰ পৰা আৰু এহেজাৰ বছৰ ত্ৰীষ্ণৰ সৈতে বাজতু কৰিলে। ৫ মৃত এখন চোকা তৰোৱাল ওলায় আৰু তেওঁ লোহাৰ দণ্ডেৰে সকলৰ অৱশিষ্ট লোক সেই হাজাৰ বছৰ পুৰ নহোৱালৈকে তেওঁলোকক শাসন কৰিব; আৰু সৰ্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ প্ৰচণ্ড জীৱিত নহ'ল। এয়ে পথম পুনৰুখান। ৬ যি জনে এই ক্ষেত্ৰুপ দ্রাক্ষাৰসৰ পেৰাশাল তেৱেই গচকে। ১৬ তেওঁৰ পথম উত্থানৰ ভাগী হয়, তেওঁ ধন্য আৰু পৰিব্ৰজাৰ লোকা বন্ধুত আৰু কৰঙ্গত, এই নাম লিখা আছে, “বজাৰো তেওঁলোকৰ ওপৰত দ্বিতীয় মৃত্যুৰ কোনো ক্ষমতা নাই; বজা আৰু প্ৰভুৰো প্ৰভু।” ১৭ পাছত মই সুৰ্য্যত থিয় হোৱা তেওঁলোক ঈশ্বৰৰ আৰু ত্ৰীষ্ণৰ পুৰোহিত হৈ তেৱে সৈতে এজন দৃত দেখিলোঁ; তেওঁৰ মূৰৰ ওপৰত আকাশত উড়ি এহেজাৰ বছৰ বাজতু কৰিব। ৭ যেতিয়া সেই হাজাৰ বছৰ ফুৰা সকলো পক্ষীক বৰ মাতেৰে বিশ্বিয়াই ক'লে, “আহা, পুৰ হব, চয়তান নিজ বন্দীশালৰ পৰা মুক্ত হব আৰু, ৮ তোমালোকে ঈশ্বৰৰ তোজনৰ বাবে একলগ হোৱা। ১৮ তেতিয়া সি ওলাই আহি, পৃথিবীৰ চাৰি চুকত থকা গোগ তোমালোকে বজা সকলৰ মঙ্গ, সেনাপতি সকলৰ মঙ্গ, আৰু মাণোগ জাতি সকলক ভুলাই, সৈন্যৰ দল ঘোগাৰ শক্তিমন্ত সকলৰ মঙ্গ, ঘোঁৰা আৰু তাত উঠি থকাবোৰ কৰি, ৰণলৈ গোট খুৱাব। তেওঁলোকৰ সংখ্যা সাগৰৰ মঙ্গ, দুয়ো স্বাধীন আৰু দাস, সৰু আৰু বৰ সকলোৰে বালিৰ সমান হব। ৯ সিহঁতে পৃথিবীৰ বিস্তাৰেদি গৈ, পৰিব্ৰজাহ আহি খোৱা।” ১৯ পাছত সেই পশু আৰু পৃথিবীৰ লোক সকলৰ ছাউনি আৰু প্ৰিয় নগৰ বেৰি ধৰিলে; কিন্তু বজা সকল আৰু তেওঁলোকৰ সৈন্যবোৰকো গোট খোৱা স্বৰ্গৰ পৰা জুই পৰি, সিহঁতক গ্ৰাস কৰিলে। ১০ আৰু দেখিলোঁ। তেওঁলোকে সেই ঘোঁৰাত উঠা জনৰ লগত সিহঁতক ভুলুৱা চয়তানক, গন্ধক আৰু জুইৰ সৰোৱৰত তেওঁৰ সৈন্যৰ সৈতে যুদ্ধ কৰিবলৈ ওলাই আহিছিল। ২০ পেলোৱা হ'ল যত সেই পশু আৰু ভাঁৰি-কোৱা ভাৰবাদীও আছে; আৰু সিহঁতে চিৰকাললৈকে দিনে-ৰাতিয়ে যাতনা ভোগ কৰিব। (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) ১১ তাৰ পশুৰ ছাব মাৰি লোৱা সকলক আৰু তাৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ প্ৰণিপাত কৰাবোৰক ভুলাইছিল, সেই দুয়োকো বন্দী কৰা বহি থকা জনক দেখিলোঁ; তেওঁৰ উপস্থিতিত পৃথিবী আৰু হ'ল আৰু গন্ধকেৰে জুলি থকা জুইৰ সৰোৱৰত, জীয়াই আকাশমণ্ডল পলাই গ'ল কিন্তু সেইবোৰ কাৰণে যাবলৈ জীয়াই দুয়োকো পেলোৱা হ'ল। (Limnē Pyr g3041 g4442) ২১ ঠাই পুনৰ পোৱা নগল। ১২ সেই সিংহাসনৰ আগত সুৰু আৰু অৱশিষ্ট সকলক সেই ঘোঁৰাত উঠা জনৰ মুখৰ পৰা বৰ সকলো মৃত সকলক থিয় হৈ থকা দেখিলোঁ; আৰু ওলোৱা তৰোৱালৰ দ্বাৰাই বধ কৰা হ'ল; আৰু সকলো কেইখন মান পুস্তক মেলা হ'ল; পাছত আৰু এখন পুস্তক মেলা হ'ল- জীৱন পুস্তক। সেই পুস্তকবোৰত লিখা মতে মৃত সকলৰ নিজ নিজ কৰ্ম অনুসাৰে সোধ-বিচাৰ কৰা হ'ল। ১৩ তেতিয়া সাগৰে নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; মৃত্যু আৰু পৰলোকেও নিজৰ লগত থকা মৃত সকলক শোধাই দিলে; তাতে সেই মৃত লোক সকলক

২০ তেতিয়া মই এজন দৃতক স্বৰ্গৰ পৰা নামি অহা দেখিলোঁ, তেওঁৰ হাতত সেই অগাধ ঠাইৰ চাৰি আৰু এডল বৰ শিকলি আছিল। (Abyssos g12) ২ তেওঁ সেই ড্ৰেগন, সেই পুৰণি সৰ্প; যি দিয়াবল আৰু চয়তান,

নিজ নিজ কর্ম অনুসারে সোধ-বিচার করা হ'ল। (Hadēs g86) ১৪ পাছত মৃত্যু আরু পরলোকক সেই জুইর সরোবরত পেলোরা হ'ল। সেয়েই অর্থাৎ অগ্নির সরোবরেই দ্বিতীয় মৃত্যু; (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) ১৫ আরু জীরন পুস্তকত যি কোনো জনর নাম পোরা নগ'ল, তেওঁলোকক সেই জুইর সরোবরত পেলোরা হ'ল। (Limnē Pyr g3041 g4442)

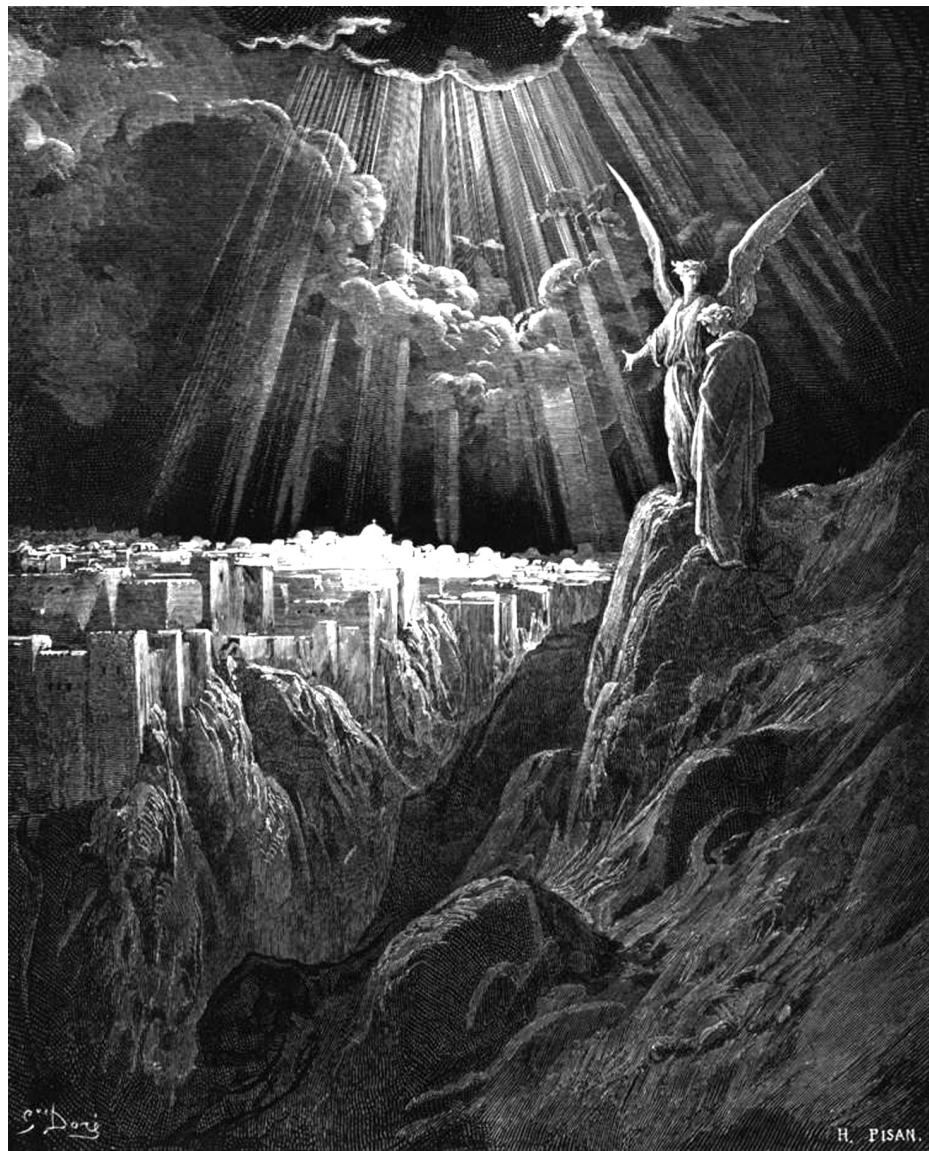
আছিল। ১৩ তারে তিনি খনৰ দ্বাৰ পূৰ ফালে, তিনি খন দ্বাৰ দক্ষিণ ফালে আৰু তিনি খন দুৱাৰ পশ্চিম ফালে। ১৪ আৰু নগৰৰ গড়ৰ বাবটা ভিত্তিমূল; তাত মেৰ-পোৱালিৰ বাব জন পাঁচনিৰ বাবটা নাম আছে। ১৫ আৰু সেই নগৰ আৰু তাৰ দুৱাৰবোৰ আৰু তাৰ গড় জুখিবৰ কাৰণে, মোৰে সৈতে কথা হোৱা জনৰ সোণৰ নলৰ এডাল জোখ আছিল। ১৬ সেই নগৰ

চাৰি-চুকীয়া, তাৰ দীঘে-পথালিয়ে সমান। পাছত তেওঁ নলেৰে নগৰ খনৰ জোখ লৈ পোন্ধৰ শ মাইল পালে; দীঘে-পথালিয়ে আৰু উচ্চতাত সমান। ১৭ পাছত গড় জুখি, মানুহৰ অর্থাৎ দূৰ জোখ ডালেৰে এশ চৌকালিশ হাত হ'ল। ১৮ সেই গড়ৰ গাঁঠনি সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ আৰু নগৰ খন শুদ্ধ সোণৰ পৰিকাৰ দৰ্পণৰ নিচিনা। ১৯ নগৰৰ গড়ৰ ভিত্তিমূলবোৰ আটাইবিধ বহুমূলীয়া মণিৰে বিভূষিত আছিল। ২০ প্রথম মূল সূৰ্য্যকান্তৰ, দ্বিতীয় নীলকান্তৰ, তৃতীয় তাৰমণিৰ, চতুৰ্থ মৰকতৰ, পঞ্চম বৈদুর্যৰ, ষষ্ঠ চান্দীয় মণিৰ, সপ্তম সৰ্পমণিৰ, অষ্টম গোমেদকৰ, নৰম পদ্মবাগৰ, দশম লঙ্ঘনীয়াৰ, একাদশ প্ৰেৰোজৰ, দ্বাদশ কটাহেলাৰ আছিল। ২১ সেই বাবটা দ্বাৰত বাবটা মুকুতা আছিল, আৰু প্ৰত্যেকটো দ্বাৰে এটা এটা মুকুতাৰে সজা হৈছিল। নগৰৰ আলিবাট শুদ্ধ সোণৰ আৰু পৰিকাৰ দৰ্পণৰ নিচিনা আছিল। ২২ তাৰ ভিতৰত মই কোনো মন্দিৰ নেদেখিলোঁ, কিয়নো সৰৰ্খশক্তিমান প্ৰতু পৰমেশ্বৰ আৰু সেই মেৰ-পোৱালি জনে তাৰ মন্দিৰ। ২৩ সেই নগৰত দীঘিৰ বাবে সূৰ্য চন্দ্ৰৰ প্ৰয়োজন নাই; কিয়নো তাত দীঘিৰ প্ৰতাপে দীঘি দিয়ে, আৰু মেৰ-পোৱালি জন তাৰ প্ৰদীপ স্বৰূপ। ২৪ জাতিবোৰে সেই দীঘিত অহা-যোৱা কৰিব; আৰু পৃথিবীৰ বজা সকলে নিজৰ প্ৰতাপ তাৰ ভিতৰলৈ আনিব। ২৫ তাৰ দ্বাৰবোৰ দিনত কেতিয়াও বন্ধ নহৰ; কিয়নো তাত বাতি নহৰ; ২৬ তেওঁলোকে জতি সকলৰ প্ৰতাপ আৰু মৰ্যদা তাৰ ভিতৰলৈ আনিব। ২৭ আৰু কোনো অশুচি বন্ধ তাৰ ভিতৰত প্ৰৱেশ নকৰিব। সেয়েহে তাতে ঘিণলগীয়া কৰ্ম কৰা আৰু মিছা কথা কোৱা কেনেও তাৰ ভিতৰত কেতিয়াও প্ৰৱেশ নকৰিব, কিন্তু কেৱল যি সকলৰ নাম সেই মেৰ-পোৱালিৰ জীৱন পুস্তকত লিখা আছে, তেওঁলোকেহে ভিতৰত প্ৰৱেশ কৰিব।

২৮ পাছত সেই দৃত জনে মোক জীৱন-জলৰ সেই নদী দেখুৱালো, সেই পানী স্ফটিকৰ নিচিনা উজ্জলা দীঘিৰ আৰু মেৰ-পোৱালিৰ সেই সিংহাসনৰ পৰা সেই নদী, ২ তাৰ আলিবাটৰ মাজেৰে বৈ গৈছিল। সেই নদীৰ আছিল। ১১ তাত ওখ আৰু ডাঙৰ গড় আৰু বাব খন দ্বাৰ ইপাৰে-সিপাৰে জীৱন-বৃক্ষ আছিল; সেই বৃক্ষই বাব বিধ আছিল; সেই বাব খন দ্বাৰত বাব জন দৃত থাকে আৰু সেই ফল উৎপন্ন কৰিছিল আৰু প্ৰতি মাহে তাত ফল ধৰো দ্বাৰত ইস্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ বাব ফৈদৰ নাম লিখা সেই বৃক্ষৰ পাত জাতি সকলক সুস্থ কৰাৰ কাৰণে। ৩

তাতে কোনো শাও নহ'ব। সেই নগরত স্টশ্বৰ আৰু সেই বাক্যবোৰত কিবা যোগ কৰে, তেনেহলে এই পুস্তকত মেৰ-পোৱালিৰ সিংহাসন থাকিব আৰু তেওঁৰ দাস সকলে লিখা উৎপাতবোৰো স্টশ্বৰে সেই জনৰ ওপৰত যোগ তেওঁক সেৱা কৰিব। ৪ তেওঁলোকে তেওঁৰ মুখ দেখা পাৰ; কৰিব; ১৯ আৰু কোনোৱে যদি এই ভাববাণীৰ পুস্তকৰ আৰু তেওঁলোকৰ কপালত তেওঁৰ নাম লিখা থাকিব। ৫ বাক্যবোৰৰ পৰা কিবা গুচায়, তেনেহলে এই পুস্তকত লিখা তাতে বাতিও নহ'ব; আৰু চাকিৰ পোহৰ বা সূৰ্যৰ পোহৰ জীৱন-বৃক্ষ আৰু পৰিত্র নগৰৰ পৰা স্টশ্বৰে তেওঁৰ ভাগ তেওঁলোকৰ প্ৰয়োজন নহ'ব; কিয়নো প্ৰভু পৰমেশ্বৰে গুচাব। ২০ যি জনে এই কথাৰ সাক্ষ্য দিছে, তেৱে কৈছে, তেওঁলোকক দীপ্তি দিব আৰু তেওঁলোকে চিৰকাল ৰাজত্ব “হয়! মই বেগাই আহি আছোঁ।” আমেন! হে প্ৰভু যীচু, কৰিব। (aión g165) ৬ পাছত দৃত জনে মোক ক'লে, আহক! ২১ প্ৰভু যীচুৰ অনুগ্রহ সকলোৱে লগত থাকক; “এইবোৰ কথা বিশ্বাসযোগ্য আৰু সত্য; স্টশ্বৰ, যি জন আমেন।

ভাববাদী সকলৰ আত্মাৰ প্ৰভু, তেওঁ তেওঁৰ দাস সকলক
যি যি অলপতে ঘটিব লগা আছে সেই বিষয়ে দেখুৱাবলৈ
নিজ দৃতক পঠিয়ালো” ৭ “আৰু চোৱা! মই বেগাই আহি
আছোঁ; যি জনে এই পুস্তকৰ ভাববাণীৰ কথাবোৰ পালন
কৰে, তেওঁ ধন্য।” ৮ মই, যোহনেই এইবোৰ কথা শুনিলোঁ
আৰু এই সকলো দেখিলোঁ; যেতিয়া মই এনে শুনি-দেখি
সেই দৃত জনক যি জনে এই সকলোকে মোক দেখুৱালৈ
তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিবলৈ তেওঁৰ চৰণত পৰিলো। ৯
তেতিয়া তেওঁ মোক ক'লে, “সাৰধান, এনে নকৰিবা!
মইয়ো তোমাৰ সহদাস আৰু তোমাৰ ভাই ভাববাদী
সকলৰ আৰু এই পুস্তকত লিখা বাক্য পালন কৰোঁতা
সকলৰো সহদাস; স্টশ্বৰকহে প্ৰণিপাত কৰা।” ১০ পুনৰায়
তেওঁ মোক কলে, “এই পুস্তকৰ ভাববাণী কৰা বাক্যবোৰ
ছাৰ মাৰি বন্ধ নকৰিবা, কিয়নো কাল ওচৰ চাপিছে। ১১
যি জন অন্যায়কাৰী, তেওঁক পুনৰ অন্যায় কৰি থাকিবলৈ
দিয়া; যি জন কলকী, তেওঁ পুনৰ কলকী কৰি থাকক; যি
জন ধাৰ্মিক, তেওঁ পুনৰ ধৰ্ম আচৰণ কৰক; যি জন পৰিত্র
লোক, তেওঁ পৰিত্র হৈ থাকক।” ১২ “চোৱা! মই বেগাই
আহি আছোঁ; মই দিবলগীয়া পুৰক্ষাৰ মোৰ লগত আছে,
যাৰ যেনে কৰ্ম, তেওঁক তেনে প্ৰতিফল দিয়া হব। ১৩
মই আলফা আৰু ওমেগা, প্ৰথম আৰু শেষ, আদি আৰু
অন্ত। ১৪ যি সকল জীৱন-বৃক্ষৰ অধিকাৰী আৰু দুৱাৰেদি
নগৰত সোমাৰ কাৰণে নিজ নিজ বন্দ্ৰ ধোৱে, সেই লোক
সকল ধন্য। ১৫ কিন্তু বাহিৰৰ কুকুৰবোৰ, মায়াবীবোৰ,
ব্যভীচাৰিবোৰ, নৰবধীবোৰ আৰু মূর্তিপূজকবোৰ আৰু
মিছা কথাক প্ৰেম কৰা আৰু মিছা কথাক অভ্যাস প্ৰতিজন
লোক বাহিৰত থাকে। ১৬ মই যীচুৱে, মণ্ডলী সমূহৰ কাৰণে
তোমালোকক এইবোৰ কথাৰ সাক্ষ্য দিবলৈ, মোৰ দৃতক
পঠালোঁ। মই দায়ুদৰ মূল আৰু বংশ, উজ্জ্বল প্ৰভাতীয়
তৰা।” ১৭ আত্মা আৰু কন্যাই কয় “আহা!” আৰু যি জনাই
শুনে, তেৱে কয়, “আহা।” যি জনৰ পিয়াহ লাগে, তেওঁ
আহক আৰু যি জনে ইচ্ছা কৰে, তেওঁ বিনামূল্যে জীৱন
জল গ্ৰহণ কৰক। ১৮ এই পুস্তকৰ ভাববাণীৰ বাক্য শুনা
প্ৰতিজনলৈ মই এই সাক্ষ্য দি কৈছোঁ: কোনোৱে যদি এই

আবু দৰাব কাৰণে বিভূষিতা কল্যা যেনে, তেনেকৈ যুগ্মত হোৱা, সেই পৰিত্ব নগৰ নতুন ধৰ্মালেমক, ঈশ্বৰৰ পৰা,
অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰ পৰা নমা দেখিলোঁ। পাছত মই সেই সিংহাসনৰ পৰা এই মহা আকাশ-বাণী শুনিলোঁ, “সৌৱা ঢোৱা!!”

লোক সকলৰ সহিত ঈশ্বৰৰ নিবাস আৰু তেওঁলোকৰ সহিত তেওঁ নিবাস কৰিব। তেওঁলোক তেওঁৰ নিজ লোক হব,

আবু ঈশ্বৰ নিজে সঙ্গী হৈ তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ হ'ব।

প্ৰকাশিত বাক্য ২১:২-৩

পাঠকৰ সহায়িকা

অসমীয়া at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

শব্দমালা

অসমীয়া at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

শব্দমালা +

AionianBible.org/Bibles/Assamese---Assamese-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

লুক ৮:৩১
রোমীয়া ১০:৭
প্রকাশিত বাক্য ৯:১
প্রকাশিত বাক্য ৯:২
প্রকাশিত বাক্য ৯:১
প্রকাশিত বাক্য ১১:৭
প্রকাশিত বাক্য ১৭:৮
প্রকাশিত বাক্য ২০:১
প্রকাশিত বাক্য ২০:৩

aïdios

রোমীয়া ১:২০
যিহূদা ১:৬

aiōn

মথি ১২:৩২
মথি ১৩:২২
মথি ১৩:৩৯
মথি ১৩:৪০
মথি ১৩:৪৯
মথি ২১:১৯
মথি ২৪:৩
মথি ২৮:২০
মার্ক ৩:২৯
মার্ক ৮:১৯
মার্ক ১০:৩০
মার্ক ১১:১৪
লুক ১:৩৩
লুক ১:৫৫
লুক ১:৭০
লুক ১৬:৮
লুক ১৮:৩০
লুক ২০:৩৮
লুক ২০:৩৫
যোহন ৮:১৪
যোহন ৬:৫১
যোহন ৬:৫৮
যোহন ৮:৩৫
যোহন ৮:৫১
যোহন ৮:৫২
যোহন ৯:৩২
যোহন ১০:২৮
যোহন ১১:২৬
যোহন ১২:৩৮
যোহন ১৩:৮
যোহন ১৪:১৬

পাঁচনি ৩:২১
পাঁচনি ১৫:১৮
রোমীয়া ১:২৫
রোমীয়া ৯:৫
রোমীয়া ১১:৩৬
রোমীয়া ১২:২
রোমীয়া ১৬:২৭
১ করিথীয়া ১:২০
১ করিথীয়া ২:৬
১ করিথীয়া ২:৭
১ করিথীয়া ২:৮
১ করিথীয়া ৩:১৮
১ করিথীয়া ৮:১৩
১ করিথীয়া ১০:১১
২ করিথীয়া ৮:৪
২ করিথীয়া ৯:৯
২ করিথীয়া ১১:৩১
গালাতীয়া ১:৪
গালাতীয়া ১:৫
ইফিটীয়া ১:২১
ইফিটীয়া ২:২
ইফিটীয়া ২:৭
ইফিটীয়া ৩:৯
ইফিটীয়া ৩:১১
ইফিটীয়া ৩:২১
ইফিটীয়া ৬:১২
ফিলিপীয়া ৮:২০
কলচীয়া ১:২৬
১ তৈমথিয় ১:১৭
১ তৈমথিয় ৬:১৭
২ তৈমথিয় ৮:১০
২ তৈমথিয় ৮:১৮
তীত ২:১২
ইরো ১:২
ইরো ১:৮
ইরো ৫:৬
ইরো ৬:৫
ইরো ৬:২০
ইরো ৭:১৭
ইরো ৭:২১
ইরো ৭:২৮
ইরো ৭:২৮
ইরো ৯:২৬
ইরো ১১:৩
ইরো ১৩:৮
ইরো ১৩:২১
১ পিতৃ ১:২৩

১ পিতৃ ১:২৫
১ পিতৃ ৪:১১
১ পিতৃ ৫:১১
২ পিতৃ ৩:১৮
১ যোহন ২:১৭
২ যোহন ১:২
যিহূদা ১:১৩
যিহূদা ১:২৫
প্রকাশিত বাক্য ১:৬
প্রকাশিত বাক্য ১:১৮
প্রকাশিত বাক্য ৪:৯
প্রকাশিত বাক্য ৪:১০
প্রকাশিত বাক্য ৫:১৩
প্রকাশিত বাক্য ৭:১২
প্রকাশিত বাক্য ১০:৬
প্রকাশিত বাক্য ১১:১৫
প্রকাশিত বাক্য ১৪:১১
প্রকাশিত বাক্য ১৫:৭
প্রকাশিত বাক্য ১৯:৩
প্রকাশিত বাক্য ২০:১০
প্রকাশিত বাক্য ২২:৫

মথি ১৮:৮
মথি ১৯:১৬
মথি ১৯:২৯
মথি ২৫:৮১
মথি ২৫:৮৬
মার্ক ৩:২৯
মার্ক ১০:১৭
মার্ক ১০:৩০
লুক ১০:২৫
লুক ১৬:৯
লুক ১৮:১৮
লুক ১৮:৩০
যোহন ৩:১৫
যোহন ৩:১৬
যোহন ৩:৩৬
যোহন ৪:১৪
যোহন ৪:৩৬
যোহন ৫:২৪
যোহন ৫:৩৯
যোহন ৬:২৭
যোহন ৬:৪০
যোহন ৬:৪৭
যোহন ৬:৫৪
যোহন ৬:৬৮

যোহন ১০:২৮
যোহন ১২:২৫
যোহন ১২:৫০
যোহন ১৭:২
যোহন ১৭:৩
পাঁচনি ১৩:৪৬
পাঁচনি ১৩:৪৮
রোমায়া ২:৭
রোমায়া ৫:২১
রোমায়া ৬:২২
রোমায়া ৬:২৩
রোমায়া ১৬:২৫
রোমায়া ১৬:২৬
২ করিশ্মীয়া ৪:১৭
২ করিশ্মীয়া ৪:১৮
২ করিশ্মীয়া ৫:১
গালাতীয়া ৬:৮
২ থিচলনাকীয়া ১:৯
২ থিচলনাকীয়া ২:১৬
১ তৌমিথিয় ১:১৬
১ তৌমিথিয় ৬:১২
১ তৌমিথিয় ৬:১৬
২ তৌমিথিয় ১:৯
২ তৌমিথিয় ২:১০
তীত ১:২
তীত ৩:৭
ফিলিমন ১:১৫
ইব্রী ৫:৯
ইব্রী ৬:২
ইব্রী ৯:১২
ইব্রী ৯:১৪
ইব্রী ৯:১৫
ইব্রী ১৩:২০
১ পিতৃব ৫:১০
২ পিতৃব ১:১১
১ যোহন ১:২
১ যোহন ২:২৫
১ যোহন ৩:১৫
১ যোহন ৫:১১
১ যোহন ৫:১৩
১ যোহন ৫:২০
যিহূদা ১:৭
যিহূদা ১:২১
প্রকাশিত বাক্য ১৪:৬

eleēsē
রোমায়া ১১:৩২

Geenna
মথ ৫:২২
মথ ৫:২৯
মথ ৫:৩০
মথ ১০:২৮
মথ ১৮:৯
মথ ২৩:১৫
মথ ২৩:৩০
মার্ক ৯:৮৩

মার্ক ৯:৮৫
মার্ক ৯:৮৭
লুক ১২:৫
যাকোব ৩:৬
Hadēs
মথি ১১:২৩
মথি ১৬:১৮
লুক ১০:১৫
লুক ১৬:২৩
পাঁচনি ২:২৭
পাঁচনি ২:৩১
১ করিশ্মীয়া ১৫:৫৫
প্রকাশিত বাক্য ১:১৮
প্রকাশিত বাক্য ৬:৮
প্রকাশিত বাক্য ২০:১৩
প্রকাশিত বাক্য ২০:১৪

Limnē Pyr
প্রকাশিত বাক্য ১৯:২০
প্রকাশিত বাক্য ২০:১০
প্রকাশিত বাক্য ২০:১৪
প্রকাশিত বাক্য ২০:১৫
প্রকাশিত বাক্য ২১:৮

Sheol
আদিপুস্তক ৩৭:৩৫
আদিপুস্তক ৪২:৩৮
আদিপুস্তক ৪৪:২৯
আদিপুস্তক ৪৪:৩১
গণনা পুস্তক ১৬:৩০
গণনা পুস্তক ১৬:৩৩
ধিতীয় বিবরণ ৩২:২২
১ সাম্যরেল ২:৬
২ সাম্যরেল ২২:৬
১ রাজাবলি ২:৬
১ রাজাবলি ২:৯
যোব ৭:৯
যোব ১১:৮
যোব ১৪:১৩
যোব ১৭:১৩
যোব ১৭:১৬
যোব ২১:১৩
যোব ২৪:১৯
যোব ২৬:৬
সামসঙ্গীত ৬:৫
সামসঙ্গীত ৯:১৭
সামসঙ্গীত ১৬:১০
সামসঙ্গীত ১৮:৫
সামসঙ্গীত ৩০:৩
সামসঙ্গীত ৩১:১৭
সামসঙ্গীত ৪৯:১৪
সামসঙ্গীত ৪৯:১৫
সামসঙ্গীত ৫৫:১৫
সামসঙ্গীত ৮৬:১৩
সামসঙ্গীত ৮৮:৩
সামসঙ্গীত ৮৯:৮৮

সামসঙ্গীত ১১৬:৩
সামসঙ্গীত ১৩৯:৮
সামসঙ্গীত ১৪১:৭
প্রবচন ১:১২
প্রবচন ৫:৫
প্রবচন ৭:২৭
প্রবচন ৯:১৮
প্রবচন ১৫:১১
প্রবচন ১৫:২৮
প্রবচন ২৩:১৪
প্রবচন ২৭:২০
প্রবচন ৩০:১৬
উপদেশক ৯:১০
পরাম গীত ৮:৬
ইসাইয়া ৫:১৪
ইসাইয়া ৭:১১
ইসাইয়া ১৪:৯
ইসাইয়া ১৪:১১
ইসাইয়া ১৪:১৫
ইসাইয়া ২৮:১৫
ইসাইয়া ২৮:১৮
ইসাইয়া ৩৮:১০
ইসাইয়া ৩৮:১৮
ইসাইয়া ৫৭:৯
এজেকিয়েল ৩১:১৫
এজেকিয়েল ৩১:১৬
এজেকিয়েল ৩১:১৭
এজেকিয়েল ৩২:২১
এজেকিয়েল ৩২:২৭
হোসেয়া ১৩:১৮
আমেস ৯:২
যোনা ২:২
হাবাকুক ২:৫
Tartaroō
২ পিতৃব ২:৮

Questioned
None yet noted

Mesopotamia

Haran

Mediterranean
Sea

Damascus

Salem

Babylon

Ur

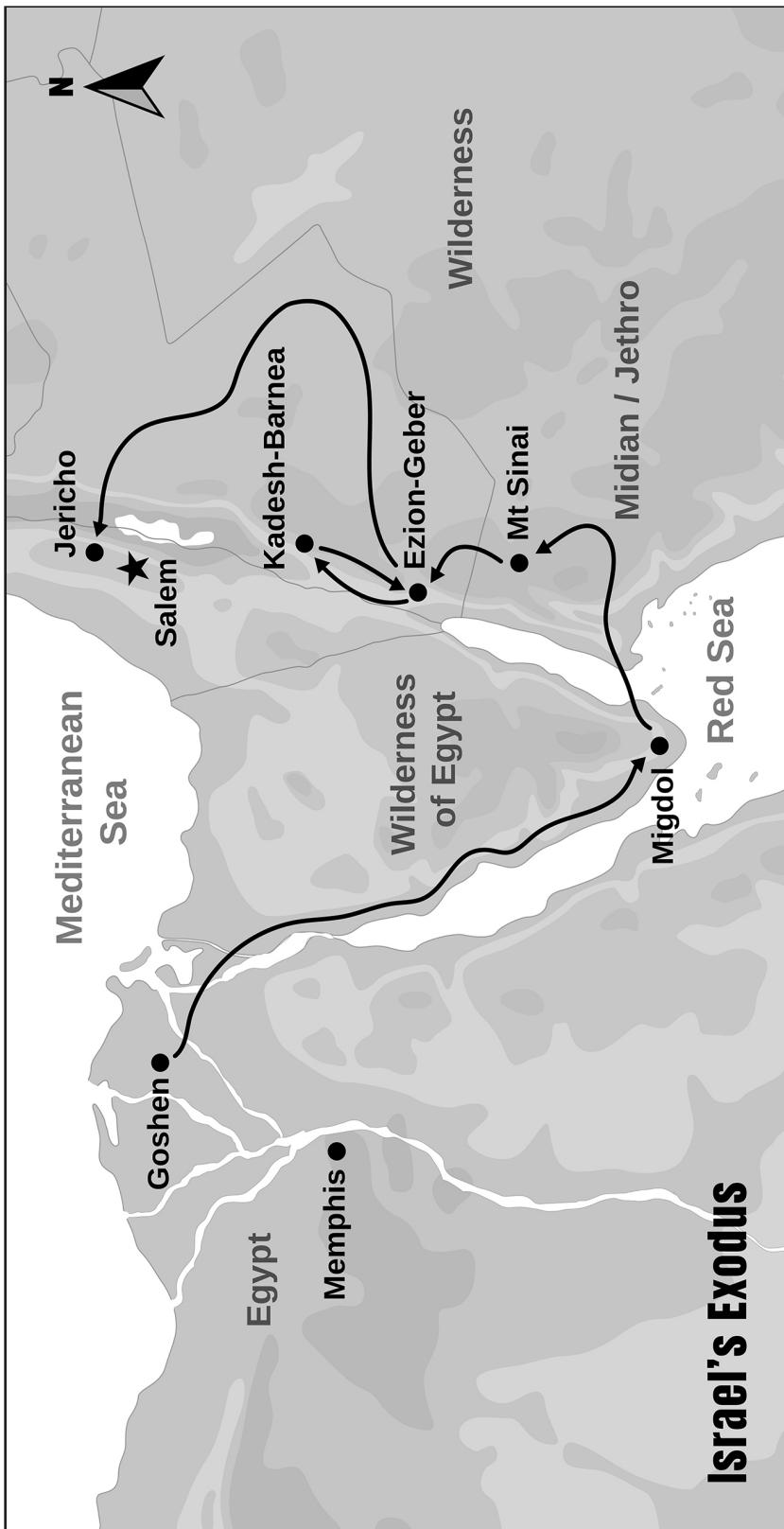
Egypt

Persian
Gulf

Abraham's Journey

ঈশ্বরত বিশ্বস আছিল কাবৰগে ঈশ্বরে যেতিয়া অরাহামক তাহান কৰিবলৈ, তেভিয়া তেওঁ বাধ্য হল, আৰু তেওঁক যি দেশ দিম বৰলি ঈশ্বরে কৈছিল, সেই দেশ অধিকাৰ কৰিবৰ বাবে তেওঁ গেছিল; আৰু কৈলৈ যাব লাগে,
সেই বিশ্বয়ে নাজানিও ওলাই গেছিল। - ইর্বি ১১:৮

Israel's Exodus

ফরবোগে যোত্তা লোকসকলক যাবাটেন এতি দিলে, তেজিয়া পলেষ্টিয়াসকলক দেশের বাটি দয় আছিল যদিও, কিন্তু তেজেলাকক সেই বাটেদি নিনিজে।
বিশনো ঈশ্বরে ক'লে, “হয়তে যদির সম্মুখে হ'লে লোকসকলে মন সলনি ক'বি মিচ'বলে উভতি যাব” - যাদাপ্তক ১৩:১৭

Mediterranean Sea

Sidon
Tyre
Caesarea-Philippi

Galilee
Capernaum
Bethsaida

Cana
Nazareth

Decapolis

Sychar
Samaria
Ephraim

Peraea

Jerusalem
Bethany
Bethlehem

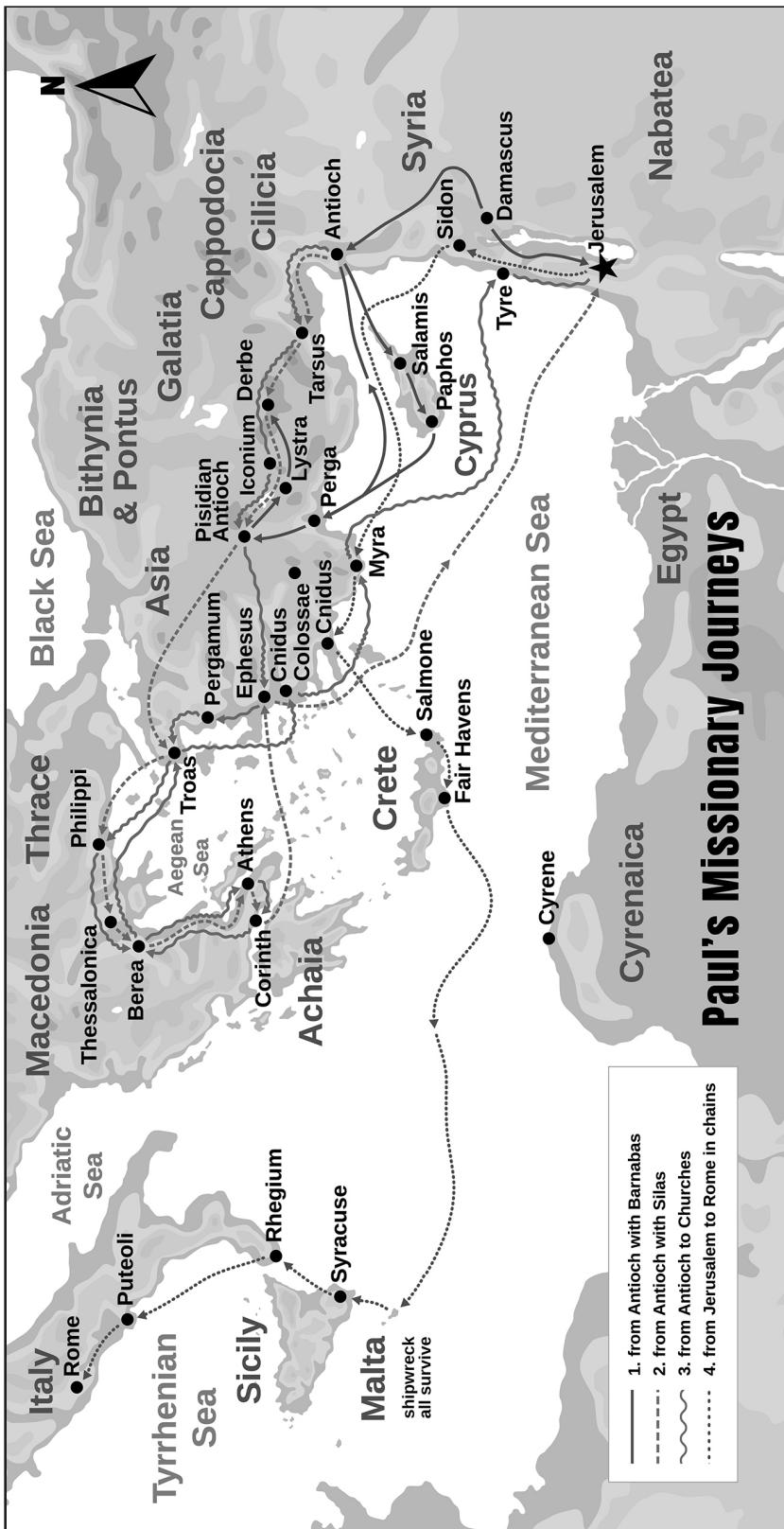
Judea

Egypt

Jesus' Journeys

কিয়োনো মানুষের পুত্র সেরা গুণময় পারব বাবে নহয়, কিন্তু সেরা গুণময় করিবলৈ আরু অনেকব্রহ্ম অর্থে নিজব্রহ্ম দিবলৈ আছিল। - মার্ক ১০:৪৫

Paul's Missionary Journeys

মহী পেলি, যাই খ্রীষ্টৰ এজন দাস আস্ত ক্ষমতাৰ কাৰণে প্ৰক হোৱা আনন্দিত পাঁচদি, - ৰোমেয়া ১:১

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

ভাগ্য

অসমীয়া at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

এই হেতুকে, তোমালোক হোরা; আরু সকলো জাতিকে শিখ করি, পিছু, পুত্র আরু পর্বতে আত্ম শান্তে তেওঁলোকক বাস্তাইজ করা; - মাঝি ২৪:১৯

